西 游 记

BATI'YA YOLCULUK

Xiyou ji

Çin mitolojisinin büyük klasiği

WU CHENG'EN

Çinceden çeviren

BİLİNMİYOR

Yüz bölümlük tam metin

BATI'YA YOLCULUK

WU CHENG’EN

第001回 · Bölüm 1

İlahi kök gebe kalır, kaynağı açığa çıkar Akıl ve doğa beslenir, Büyük Tao doğar

Şiir diyor ki:

Kaos'un bölünmesinden önce, Gök ve Dünya bir karmaşa içindeyken, Bu bulanıklıkta hiçbir insan görünmedi. Pan Gu nebulayı parçaladığında, Yoğun ve saf tanımlanmış, açıklık başladı. Tüm yaşamı kapsayacak yüce insanlık Ve her şeye nasıl iyi olmaları gerektiğini öğret. Döngüsel zamanın işleyişini öğrenmek için, eğer arayışınız buysa, okuyun.

Cennet ve Dünya'nın düzeninde tek bir dönemin 129.600 yıldan oluştuğunu duymuştuk. Bu dönemi on iki çağa bölen Zi , Chou , Yin , Mao , Chen , Si , Wu , Wei , Shen , Yu , Xu , ve Hai 'nin on iki gövdesiydi ve her çağda 10.800 yıl vardı.

Horary çemberi olarak düşünüldüğünde, sıra şu şekilde olacaktır: Şafağın ilk işareti Zi saatinde ortaya çıkar, Chou saatinde horoz öter; Yin saatinde gün ağarır ve Mao saatinde güneş doğar; Chen kahvaltıdan sonra gelir ve Si saatinde her şey planlanmıştır; Wu 'da güneş meridyenine ulaşır ve Wei 'de batıya doğru alçalır; Shen saatinde akşam yemeği gelir ve Yu ' da güneş tamamen batar; Xu 'da alacakaranlık başlar ve Hai saatinde insanlar dinlenir. Bu sıra makrokozmik olarak da anlaşılabilir. Xu çağının sonunda Gök ve Yer belirsizdi ve her şey belirsizdi. Aradan geçen 5.400 yılla birlikte, Hai çağının başlangıcı karanlığın çağıydı. Bu ana Kaos adı verildi, çünkü ne insanoğlu ne de iki küre vardı. Bir 5.400 yıl daha sonra Hai sona erdi ve yaratıcı güç büyük bir azimle çalışmaya başladığında, Zi çağı yaklaştı v e yine kademeli bir gelişme getirdi. Shao Kangjie şöyle dedi:

Zi'nin ortasına gelindiğinde kış taşındı, Tanrı'nın zihninde hiçbir değişiklik onaylanmamıştı. Erkek prensip ancak zar zor kıpırdanmıştı,

Ancak her şeyin doğuşu hâlâ erteleniyordu.

Bu noktada gök kubbe ilk temelini kazanmıştır. Bir başka 5.400 yılla birlikte Zi dönemi geldi; ruhani ve ışık, güneş, ay, yıldızlar ve Göksel cisimlerden oluşan dört fenomeni oluşturmak üzere yükseldi. Bu nedenle Cennetin Zi'de yaratıldığı söylenir .

Bu çağ 5.400 yıl sonra sona erdi ve Chou çağı yaklaşırken gökyüzü sertleşmeye başladı.

şöyle der:

Büyük olan erkek ilkesiydi; yüce olan ise dişi! Her şeyi onlar yarattı, Cennete itaat ederek.

Bu noktada Dünya katılaştı. Chou çağının gelişinden sonraki 5.400 yıl içinde, ağır ve bulanık olan aşağıda yoğunlaşarak su, ateş, dağ, taş ve topraktan oluşan beş elementi oluşturdu. Bu nedenle Dünya'nın Chou döneminde yaratılmıştır. Aradan 5.400 yıl daha geçtikten sonra Chou çağı sona erdi ve Yin çağının başlangıcında her şey büyümeye başladı.

şöyle der:

Göksel aura alçaldı; dünyevi aura yükseldi. Gök ve yer çiftleşti, Ve her şey doğdu.

Bu noktada, Cennet ve Dünya parlak ve güzeldi; yin yang ile ilişkiye girmişti. Bir başka 5.400 yıl içinde, Yin çağında, insanlar, hayvanlar ve kümes hayvanları ortaya çıktı ve böylece Cennet, Dünya ve İnsan olarak adlandırılan üç güç kuruldu. Bu nedenle insanın Yin'de doğduğu söylenir .

Pan Gu'nun evreni inşa etmesinin, Üç Ağustoslu'nun yönetiminin ve Beş Hükümdar'ın ilişkileri düzenlemesinin ardından dünya dört büyük kıtaya bölündü. Bunlar: Doğu Pūrvavideha Kıtası, Batı Aparagodānīya Kıtası, Güney Jambūdvīpa Kıtası ve Kuzey Uttarakuru Kıtası. Bu kitap yalnızca Doğu Pūrvavideha Kıtası ile ilgilidir.

Okyanusun ötesinde Aolai adında bir ülke vardı. Büyük bir okyanusun yakınındaydı ve ortasında ünlü Çiçek-Meyve Dağı bulunuyordu. On Adacık'ın ana silsilesini oluşturan ve Üç Ada'nın kökenini oluşturan bu dağ, dünyanın yaratılışından sonra ortaya çıktı. İhtişamının bir kanıtı olarak, aşağıdaki şiirsel rapsodi vardır:

Heybeti geniş okyanusa hükmeder; İhtişamı jasper denizine hükmeder; Heybeti geniş okyanusa hükmediyor Gümüş dağlar gibi, gelgit balıkları mağaralara sürüklediğinde; İhtişamı jasper denizine hükmeder Kar gibi dalgalar derinlerden yılanlar gönderdiğinde. Güneybatı tarafında yüksek platolar yığılır; Doğu Denizi'nden yükselen zirveler. Kıpkırmızı sırtlar ve heybetli kayalar, Uçurumlar ve muazzam zirveler vardır. Kıpkırmızı sırtların tepesinde Anka kuşları çiftler halinde öter: Sarp kayalıkların önünde tek boynuzlu at tek başına dinlenir. Zirvede altın sülünlerin çığlıkları duyuluyor; Taşlı mağaraların içinde ve dışında ejderhaların adımları görülür: Ormanda uzun ömürlü geyikler ve ölümsüz tilkiler vardır. Ağaçlarda ilahi kuşlar ve kara turnalar var. Garip otlar ve çiçekler asla solmaz: Yeşil çamlar ve selviler her zaman baharlarını korurlar. Ölümsüz şeftaliler her zaman meyve verir; Yüksek bambular bulutları sık sık alıkoyar. Tek bir vadinin içinde sürünen sarmaşıklar yoğun; Her taraftaki çayırların çimen rengi taze. Bu gerçekten de yüz nehrin birleştiği Cennet'in direğidir- Dünya'nın büyük ekseni, on bin kalpada değişmedi.

Bu dağın tepesinde, yüksekliği otuz altı ayak beş inç ve çevresi yirmi dört ayak olan ölümsüz bir taş vardı. Otuz altı fit ve beş inçlik yükseklik üç yüz altmış beş döngüsel dereceye karşılık gelirken, yirmi dört fitlik çevresi takvimin yirmi dört güneş dönemine karşılık geliyordu.

Taşın üzerinde ayrıca Dokuz Takımyıldızın Saraylarına ve Sekiz Trigrama karşılık gelen dokuz delik ve sekiz delik vardı. Her tarafı ağaçların gölgesinden yoksun olsa da, sağında ve solunda epidendrumlar bulunuyordu. Dünyanın yaratılışından bu yana, uzun bir süre boyunca Cennet ve Dünya'nın tohumları, Güneş ve Ay'ın özleri tarafından beslenmişti, ta ki ilahi ilhamla hızlanıp ilahi bir embriyoya hamile kalana

kadar. Bir gün yarıldı ve yaklaşık bir oyun topu büyüklüğünde taştan biryumurta doğurdu. Rüzgâra maruz kalan yumurta, tamamen gelişmişözelliklere ve uzuvlara sahip taştan bir maymuna dönüştü. Bir andatırmanmayı ve koşmayı öğrenen bu maymun aynı zamanda dört çeyreğinönünde eğilirken, gözlerinden Polestar Sarayı'na bile ulaşan iki altın ışıkhuzmesi parladı. Bu ışık, İlahi Sislerin Hazine Salonu'ndaki Altın KemerliBulut Sarayı'nda ilahi bakanlarıyla birlikte oturmakta olan CennetinBüyük Hayırsever Bilgesi, En Saygıdeğer Deva'nın Göksel YeşimİmparatoruNu rahatsız etti.

Altın ışınların parıltısını görünce, Bin-Mil Göz ve Adil-Rüzgar Kulağı'na Güney Cennet Kapısı'nı açmalarını ve dışarı bakmalarını emretti. Bu emir üzerine iki kaptan kapıya gittiler ve dikkatle bakıp dinledikten sonra rapor vermek üzere geri döndüler: "Işınların yerini tespit etme emrinize itaat eden tebaanız, ışınların Doğu Pūrvavideha Kıtası'nın doğusunda yer alan küçük Aolai Ülkesi'nin sınırındaki Çiçek-Meyve Dağı'ndan geldiğini keşfetti. Bu dağda bir yumurta doğurmuş olan ölümsüz bir taş vardır. Rüzgâra maruz kalan bu taş, dört bir yana selam verirken gözlerinden Polestar Sarayı'na ulaşan altın ışınlar saçan bir maymuna dönüşmüştür. Şimdi biraz yiyecek ve içecek aldığına göre, ışık sönmek üzere." Yeşim İmparatoru şefkatli bir merhametle şöyle dedi: " Aşağıdaki dünyadan gelen bu yaratıklar Cennet ve Dünya'nın özlerinden doğmuştur ve bizi şaşırtmalarına gerek yoktur."

Dağdaki maymun yürüyebiliyor, koşabiliyor ve sıçrayabiliyordu; ot ve çalılarla besleniyor, derelerden ve akarsulardan su içiyor, dağ çiçeklerini topluyor ve ağaçlardan meyve topluyordu. Kaplanı ve kertenkeleyi, kurdu ve leoparı kendine yoldaş edinmiş; misk kedisi ve geyikle arkadaş olmuş, gibon ve babunu da akrabası saymış. Geceleri taşlı sırtların altında uyur, sabahları mağaralarda ve tepelerde dolaşırdı. Gerçekten,

Dağda zaman geçmek bilmez; Soğuk çekilir ama yıl bilinmez.

Çok sıcak bir sabah, sıcaktan kaçmak için çam ağaçlarının gölgesinde bir grup maymunla oynuyordu. Şunlara bakın, her biri kendi yöntemiyle eğleniyor.

Daldan dala sallanarak, Çiçek ve meyve arayarak; İki ya da üç oyun oynadılar Çakıl taşları ve topaklarla; Kumlu çukurları çevrelediler; Nadir pagodalar inşa ettiler; Yusufçukları kovaladılar; Küçük kertenkeleler gibi koştular; Gökyüzüne doğru eğildiler, Bodhisattvalara tapındılar; Sürünen sarmaşıkları çektiler; Otlarla hasır ördüler; Isırdıkları ya da sıkarak öldürdükleri biti yakalamak için aradılar; Tüylü paltolarını giydiler; Tırnaklarını kazıdılar; Eğilenler eğildi; Sürtünenler sürtündü; itenler itti; bastıranlar bastırdı; çekenler çekti; çekiştirenler çekiştirdi. Çam ormanının altında ve oynamak serbest, Yeşil su akan derede yıkandılar.

Maymunlar bir süre eğlendikten sonra dağdaki derede yıkanmaya gitmişler ve derenin akıntılarının yuvarlanan kavunlar gibi sıçrayıp sıçrayıp durduğunu görmüşler. Eski bir deyişin dediği gibi,

Kuşların kuşça konuşmaları vardır, Ve hayvanların da kendi hayvan dilleri vardır.

Maymunlar birbirlerine şöyle demişler: "Bu suyun nereden geldiğini bilmiyoruz. Bugün yapacak bir şeyimiz olmadığına göre, biraz eğlenmek için dereyi kaynağına kadar takip edelim." Sevinç çığlıkları atarak erkekleri ve dişileri yanlarına aldılar, kardeşlerine seslendiler ve dere boyunca dağa tırmandılar. Kaynağına ulaştıklarında büyük bir şelale buldular. Gördükleri şey

Beyaz gökkuşağı sütunu yükseliyor, Binlerce metre kar kümesi uçuşuyor. Deniz rüzgarı esiyor ama koparamıyor Bir nehir ayının sonsuza dek aydınlattığını. Soğuk nefesi yeşil koruları böler; Dalları yemyeşil gölgeleri ıslatır. Şelale adlı bu sel, Uzun asılı bir perdeye benziyor.

Bütün maymunlar ellerini çırparak alkışladılar:

"Muhteşem su! Muhteşem su! Demek ki bu şelale dağın eteklerindeki dereyle uzaktan bağlantılı ve doğrudan dışarıya, hatta büyük okyanusa akıyor."

Ayrıca, "Eğer içimizden biri perdeyi delip suyun nereden geldiğini kendine zarar vermeden öğrenebilseydi, onu kral olarak onurlandırırdık" dediler.

Üç kez seslendiler ve aniden taş maymun kalabalığın arasından fırladı. Yüksek bir sesle meydan okumaya cevap verdi, "İçeri gireceğim! İçeri gireceğim!" Ne maymun ama! Çünkü

Bugün ünü her yere yayılacak. Servetini zaman sağlayacak. Kaderinde bu yerde yaşamak var, bir kral tarafından Tanrı "nın sarayına gönderildi.

Şuna bakın! Gözlerini kapadı, yere çömeldi ve bir sıçrayışta doğruca şelalenin içine atladı. Hemen gözlerini açtı ve başını kaldırıp etrafına baktığında içeride ne su ne de dalgalar olduğunu, sadece pırıl pırıl parlayan bir köprü olduğunu gördü. Kendini toparlamak için durakladı ve tekrar daha dikkatli baktı: bu sacdan yapılmış bir köprüydü. Altındaki su, kayadaki bir delikten dışarıya doğru akıyor ve kemerin altındaki tüm boşluğu dolduruyordu. Vücudunu eğerek köprüye tırmandı, yürürken etrafına bakındı ve bir tür konut gibi görünen güzel bir yer keşfetti. Sonra gördü ki

Taze yosunlar çivit renginde, Yeşim taşı gibi beyaz bulutlar süzülüyor, Ve sis ve dumanın aydınlık parıltıları; Boş pencereler, sessiz odalar, Ve banklarda düzgünce büyüyen oyma çiçekler; Sütlü mağaralarda asılı sarkıtlar; Nadir çiçekleri toprağın üzerinde hacimlidir. Duvar kenarındaki tava ve ocaklarda ateşin izleri görülüyor; masadaki şişe ve bardaklarda ise yemek artıkları var. Taş koltuklar ve yataklar gerçekten sevimliydi; Taş kaplar ve çanaklar daha övgüye değerdi. Ayrıca bir ya da iki uzun bambu sapı ve üç beş dal erik çiçeği vardı. Her zaman yağmur altında kalan birkaç yeşil çamla birlikte burası gerçekten de bir evi andırıyordu.

Uzun süre oraya baktıktan sonra köprünün ortasından karşıya atladı ve sağa sola baktı. Ortada, üzerinde düzenli, büyük harflerle yazılmış bir taş tablet vardı:

Kutsanmış Çiçek Ülkesi - Meyve Dağı, Mağara Cenneti - Su Perdesi Mağarası.

Sevinçten kendinden geçen taş maymun hemen geri dönüp dışarı çıktı ve gözlerini kapatıp tekrar çömelerek sudan dışarı sıçradı. "Büyük bir şans," diye haykırdı iki kahkaha atarak, "büyük bir şans!"

Diğer maymunlar onun etrafını sarmış ve sormuşlar: "İçerisi nasıl? Su ne kadar derin?"

Taş maymun cevap vermiş: "Orada hiç su yok. Demir bir köprü var ve onun ötesinde de Cennetten bir parça var."

Maymunlar, "Orada mal var da ne demek?" diye sordular.

Taş maymun gülerek şöyle dedi: "Bu su kayadaki bir delikten sıçrıyor ve köprünün altındaki boşluğu dolduruyor. Köprünün yanında ağaçlar ve çiçeklerle dolu taş bir köşk var. İçinde taş fırınlar ve ocaklar, taş tencere ve tavalar, taş yataklar ve banklar var. Ortadaki taş tabletin üzerinde şu yazı vardır,

Çiçek-Meyve Dağı'nın Kutsanmış Toprakları, Su Perdesi Mağarası'nın Mağara Cenneti.

Burası gerçekten de yerleşmemiz gereken bir yer. Üstelik içi çok geniştir ve genç yaşlı binlerce kişiyi barındırabilir. Hepimiz gidip orada yaşayalım ve kendimizi Cennetin kaprislerine maruz kalmaktan kurtaralım. Çünkü orada biz varız

Rüzgardan bir sığınak, yağmurdan bir barınak. Ne ayazdan ne kardan korkarsın; Gök gürültüsü duymazsın. Sis ve duman aydınlandı, Kutsal bir ışıkla ısındı- Çamlar her zaman yeşildir: Nadir çiçekler, her gün yeni."

Maymunlar bunu duyunca çok sevinmişler ve "Önce sen gir ve önden git" demişler.

Taş maymun gözlerini tekrar kapattı, yere çömeldi ve içeri atladı. " Hepiniz," diye bağırdı, "Beni takip edin! Beni takip edin!"

Maymunların daha cesur olanları hemen içeri atladılar, ama daha ürkek olanlar başlarını uzattılar ve sonra geri çektiler, kulaklarını kaşıdılar, çenelerini ovuşturdular ve gürültülü bir şekilde gevezelik ettiler. Bir süre etrafta dolandıktan sonra onlar da içeri daldılar. Köprüden atlayarak, çok geçmeden hepsi tabakları kapıyor, çanakları tutuyor ya da ocaklar ve yataklar için kavga ediyor, eşyaları oraya buraya itip kakıyorlardı. İnatçı ve muzip doğalarına uygun olarak, maymunlar bir an bile yerlerinde duramadılar ve ancak tamamen bitkin düştüklerinde durdular.

Taş maymun daha sonra ciddiyetle yukarıda bir yere oturdu ve onlarla konuştu:

"Beyler! "Eğer bir insan güvenilirlikten yoksunsa, neyi başarabileceğini bilmek zordur!" Sizler az önce buraya girip kendine zarar vermeden tekrar çıkabilen kişinin kral olarak onurlandırılacağına dair söz verdiniz. Şimdi içeri girip çıktığıma, dışarı çıkıp içeri girdiğime ve hepiniz için içinde güvenle ikamet edebileceğiniz ve bir aile kurma ayrıcalığının tadını çıkarabileceğiniz bu Cennet mağarasını bulduğuma göre, neden beni kralınız olarak onurlandırmıyorsunuz?"

Maymunlar bunu duyduklarında, hepsi ellerini göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve itaatkâr bir şekilde secdeye kapandılar. Sonra her biri rütbesine ve yaşına göre sıraya girdi ve saygıyla eğilerek, "Çok yaşa yüce kralımız!" diye mırıldandılar.

O andan itibaren taş maymun krallık tahtına çıktı. Adındaki "taş" kelimesini kaldırdı ve Yakışıklı Maymun Kral unvanını aldı. Şöyle bir şiir vardır:

Üçlü bahar her şeyi doğurmak için çiftleşti. Güneş ve ay tarafından hızlandırılmış ilahi bir taş Büyük Yol'a ulaşmak için yumurtadan maymuna dönüştü. Loanname ve soyadı eşleşen iksir yapıldı. Biçimsizdir içi, bilinen bir görüntü vermez; Dış görünüşü, gösterilen eylemle uyumludur. Her çağda herkes ona boyun eğecektir: Bir kral, bir bilge olarak selamlandı, özgürce dolaşıyor.

Yakışıklı Maymun Kral böylece, bazıları kendisi tarafından memur ve bakan olarak atanan gibon ve babunlardan oluşan bir sürüyü yönetiyordu. Sabahları Çiçek- Meyve Dağı'nı geziyor, geceleri de Su Perdesi Mağarası'nda yaşıyorlardı. Uyum ve sempati içinde yaşarlar, kuşlarla ya da hayvanlarla kaynaşmazlar, mükemmel bir mutluluk içinde bağımsızlıklarının tadını çıkarırlardı. Çünkü onların faaliyetleri böyleydi:

İlkbaharda yiyecek ve içecek için çiçek toplarlardı. Yazın ise beslenmek için meyve aramaya giderlerdi. Sonbaharda zamanı savuşturmak için taros ve kestane topladılar. Kışın ise yıl boyunca yaşamak için sarı perçem aradılar.

Yakışıklı Maymun Kral üç ya da dört yüz yıl boyunca bu kayıtsız varoluşun tadını çıkarmış, bir gün diğer maymunlarla ziyafet çekerken aniden üzülmüş ve birkaç damla gözyaşı dökmüş. Telaşa kapılan etrafındaki maymunlar eğilerek, "Yüce Kral'ı rahatsız eden nedir?" diye sormuşlar.

Maymun Kral cevap vermiş: "Şu anda çok mutlu olsam da, gelecek hakkında biraz endişeliyim. Bu yüzden sıkıntılıyım."

Maymunların hepsi güldü ve şöyle dedi: "Büyük Kral gerçekten de kanaat nedir bilmiyor! Burada, kutsanmış bir diyardaki ölümsüz bir dağda, ilahi bir kıtadaki kadim bir mağarada her gün ziyafet veriyoruz. Ne tek boynuzlu ata ya da anka kuşuna tabiyiz ne de insanlığın yöneticileri tarafından yönetiliyoruz. Böylesi bir bağımsızlık ve rahatlık ölçülemez nimetlerdir. O halde neden gelecek hakkında endişeleniyor?"

Maymun Kral şöyle dedi: "Bugün insan kanunlarına tabi olmasak da, herhangi bir kuşun veya hayvanın egemenliği tarafından tehdit edilmemize gerek olmasa da, gelecekte yaşlılık ve fiziksel çürüme Yeraltı Dünyası Kralı Yama'nın gizli egemenliğini ortaya çıkaracaktır. Eğer ölürsek, Göksel varlıklar arasında sonsuza dek yer alamayarak boşuna yaşamış olmayacak mıyız?"

Maymunlar bunu duyunca hepsi yüzlerini kapatıp kederle ağlamışlar, her biri kendi geçiciliğinden rahatsız olmuş. Ama bakın! Aralarından eyersiz bir maymun aniden öne fırladı ve yüksek sesle bağırdı: "Eğer Büyük Kral bu kadar ileri görüşlüyse, bu onun dini eğilimlerinin filizlendiğini gösteriyor olabilir. Tüm canlıların beş ana bölümü arasında, Yeraltı Dünyasının Kralı Yama'ya tabi olmayan sadece üç tür vardır."

Maymun Kral, "Onların kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Maymun şöyle demiş: "Onlar Buddhalar, ölümsüzler ve kutsal bilgelerdir; yalnızca bu üçü Göç Çarkından, doğum ve yok oluş sürecinden kaçınabilir ve Cennet ve Dünya, dağlar ve dereler kadar uzun yaşayabilir."

"Nerede yaşıyorlar?" diye sordu Maymun Kral. Maymun, "Jambūdvīpa dünyasının ötesinde yaşamıyorlar, çünkü ölümsüz dağlardaki eski mağaralarda yaşıyorlar" dedi. Maymun Kral bunu duyunca sevinçle doldu ve şöyle dedi: "Yarın hepinizden ayrılacağım ve dağdan aşağı ineceğim. Bulutlarla birlikte denizin köşelerine kadar dolaşmak ya da Cennetin uzak köşelerine yolculuk etmek zorunda kalsam bile, bu üç tür insanı bulmaya niyetliyim. Onlardan sonsuza dek nasıl genç kalacağımı ve Kral Yama'nın yol açtığı felaketten nasıl kurtulacağımı öğreneceğim.

Bu söz onu bir anda Göç Ağından kurtulup, Cennete Eşit Büyük Bilge olmak için.

Bütün maymunlar ellerini çırparak, "Harika! Harika! Yarın sıradağları tarayıp bol bol meyve toplayalım ki Büyük Kral'ı büyük bir ziyafetle uğurlayabilelim." Ertesi gün maymunlar usulüne uygun olarak ölümsüz

şeftalileri toplamaya, nadir meyveleri toplamaya, dağ otlarını kazmaya vesarı sarmaşıkları kesmeye gitti.

Her çeşit orkideyi ve epidendrumu, egzotik bitkileri ve garip çiçekleri düzenli bir şekilde getirdiler. Taş sandalyeleri ve taş masaları yerleştirdiler, masaları ölümsüz şaraplar ve yiyeceklerle kapladılar. Şunlara bakın

Altın toplar ve inci taneleri, Kırmızı olgunluk ve sarı dolgunluk. Altın toplar ve inci taneleri kirazlardır, Renkleri gerçekten tatlıdır. Kırmızı olgunluk ve sarı dolgunluk eriklerdir, Tatları hoş kokulu bir ekşiliktir. Taze lunganlar Tatlı posaları ve ince kabukları. Ateşli liçi Küçük çukurlardan ve kırmızı çuvallardan. Pyrus'un yeşil meyveleri dallar tarafından sunulur. Tomurcukları sarı yenidünya yapraklarıyla tutulur. Tavşan başı gibi armutlar ve tavuk kalbi gibi hurmalar Susuzluğunuzu, üzüntünüzü ve şarabın etkilerini giderin. Güzel kokulu şeftaliler ve yumuşak bademler Hayat iksiri kadar tatlı: Çıtır çıtır taze erikler ve çilekler Peynir ve ayran gibi ekşidir. Olgun karpuzları kırmızı posalar ve siyah çekirdekler oluşturur. Dört diş sarı kabuk büyük hurmaları sarar. Narlar genişçe yarıldığında, Cinnabar taneleri yakut zerreleri gibi parlar: Kestaneler açıldığında, Sert karidesleri kızılcık gibi serttir. Ceviz ve gümüş badem çayla iyi gider. Hindistancevizi ve üzümden şarap yapılabilir. Fındık, porsuk ve yengeç elması tabakları doldurur. Kamkatlar, şeker kamışları, mandalinalar ve portakallar masaları doldurur. Tatlı yer elmaları pişirilir, Sarıpermler fazla kaynatılmış, Yumrular nilüfer tohumları ile kıyılır, Ve taş tencerelerdeki çorbalar hafif ateşte kaynıyor. İnsanoğlu lezzetli yemekleriyle övünebilir, Ama dağ maymunlarının zevkinden daha iyi ne olabilir.

Maymunlar, Maymun Kral'ı masanın başındaki koltukla onurlandırırken, yaşlarına ve rütbelerine göre aşağıda otururlardı.

Bütün gün boyunca içmişler, maymunların her biri sırayla öne çıkıp Maymun Kral'a şarap, çiçek ve meyve sunmuş. Ertesi gün Maymun Kral

erkenden kalkmış ve şu talimatı vermiş: "Küçükler, bana biraz çam ağacıkesin ve bir sal yapın.

Sonra bana sırık için bir bambu bul ve biraz meyve ve benzeri şeyler topla. Ben gitmek üzereyim." Her şey hazır olduğunda, sala tek başına bindi. Onunla birlikte tüm gücüyle büyük okyanusa doğru sürüklendi ve rüzgârdan yararlanarak Güney Jambūdvīpa Kıtası'nın sınırına doğru yelken açtı. İşte bu yolculuğun sonucu:

Cennet doğumlu maymun, sihir gücü kuvvetli, Binekten ayrıldı ve rüzgârı yakalamak için sala bindi: Ölümsüzlerin yolunu aramak için denizin ötesine sürüklendi, Kalbinde ve zihninde büyük şeyler başarmaya kararlıydı. Bu onun kaderi, onun payı, dünyevi zevkleri bırakmak: Sakin ve kaygısız, yüce bir bilgeyle karşılaşacak. Bence gerçek, anlayışlı bir dostla karşılaşacak: Kaynak açıklandığında, tüm dharma bilinecektir.

Ahşap sala bindikten sonra, günlerce süren güçlü bir güneydoğu rüzgârının onu Güney Jambūdvīpa Kıtası'nın sınırı olan kuzeybatı sahiline göndermesi gerçekten de onun şansıydı. Suyu test etmek için direği aldı ve bir gün suyu sığ bulunca salı terk edip kıyıya atladı. Sahilde balık tutan, yaban kazlarını avlayan, istiridye çıkaran ve tuz boşaltan insanlar vardı.

Onlara yaklaştı ve garip bir surat ifadesi takınıp tuhaf hareketler yaparak onları korkuttu ve sepetlerini ve ağlarını bırakıp her yöne dağılmalarını sağladı. İçlerinden biri kaçamadı ve Maymun Kral tarafından yakalandı; Maymun Kral onun kıyafetlerini çıkardı ve insanların giydiği kıyafetleri taklit ederek kendisine giydirdi. Kasıla kasıla ilçeleri ve vilayetleri dolaştı, pazar yerlerinde insan konuşmasını ve insan davranışlarını taklit etti. Geceleri dinleniyor, sabahları yemek yiyordu ama Buddhaların, ölümsüzlerin ve kutsal bilgelerin yolunu bulmaya, ebedi gençliğin formülünü keşfetmeye kararlıydı. Bununla birlikte, dünya insanlarının hepsinin kazanç ve şöhret peşinde koştuğunu gördü; belirlenmiş sonu için endişe gösteren kimse yoktu. Bu onların durumudur:

Ne zaman sona erecek bu servet ve şöhret arayışı, Bu erken kalkma ve geç emekli olma zorbalığı? Katırlara binerek asil atlara özlem duyuyorlar; Artık başbakanlar, kral olmayı umuyorlar. Yiyecek ve giyecek için stres ve gerginlik çekerler, Yama'nın hesaplaşma çağrısından asla korkmazlar. Oğulların oğullarına vermek için zenginlik ve güç ararken, geri dönmeye istekli kimse yoktur.

Maymun Kral ölümsüzlüğün yolunu büyük bir gayretle aradı ama bulma şansı yoktu. Büyük şehirlerden geçerek ve küçük kasabaları ziyaret ederek, farkında olmadan Güney Jambūdvīpa Kıtası'nda sekiz dokuz yıl geçirdikten sonra aniden Büyük Batı Okyanusu'na rastladı. Okyanusun ötesinde kesinlikle ölümsüzlerin yaşadığını düşündü; bu yüzden kendine bir öncekine benzer bir sal inşa ederek, Batı Aparagodānīya Kıtası'na ulaşana kadar bir kez daha Batı Okyanusu boyunca sürüklendi. Karaya çıktıktan sonra uzun bir süre etrafı araştırdı ve bir anda dibinde sık ormanlar bulunan uzun ve güzel bir dağa rastladı. Ne kurtlardan ve kertenkelelerden ne de kaplanlardan ve leoparlardan korktuğu için, etrafa bakmak için doğruca tepesine çıktı. Gerçekten de muhteşem bir dağmış:

Binlerce tepe mızrak sıraları gibi duruyor, On bin arşın perde gibi geniş. Güneş ışınları masmavi sisi hafifçe kaplıyor; Kararan yağmurda dağın rengi serin ve yeşile döner. Kuru sürüngenler yaşlı ağaçları sarar; Antik geçitler tenha patikalara açılıyor. Nadir çiçekler ve bereketli otlar. Uzun bambular ve yüce çamlar. Uzun bambular ve yüce çamlar On bin yıldır yeşeriyor bu kutsanmış topraklar. Nadir çiçekler ve bereketli otlar Her mevsimde çiçek açar Kutsanmış Adalar'daki gibi. Saklı kuşların sesleri yakındır. Akan derelerin sesleri çok net. Derin kanyonların derinliklerinde orkideler iç içe geçer. Her sırtta ve kayalıkta likenler ve yosunlar filizlenir. Yükselir ve alçalır, sıradağlar güzel bir ejderha nabzı gösterir. Burada inzivaya çekilmiş seçkin bir adam ikamet etmeli.

Etrafına bakınırken birden ormanın derinliklerinde konuşan bir adamın sesini duydu. Telaşla ormana doğru koştu ve dinlemek için kulağını eğdi. Biri şarkı söylüyordu ve şarkı şöyle devam ediyordu:

Satranç oyunlarını izliyorum, balta sapım çürümüş. Odun kesiyorum, sesi. Vadinin girişindeki bulut saçağının yanında yavaşça yürüyorum. Şarap almak için odunlarımı satıyorum, Mutluyum ve sınırsızca gülüyorum. Sonbaharın yüksekliğinde yol buz tuttuğunda, yüzüm aya dönük, yastığım çam kökü. Şafağa kadar uyumak Tanıdık ormanımı buldum. Yaylalara tırmanıyorum ve zirvelere tırmanıyorum Kuru sürüngenleri baltamla kesmek için. Bir yük yapacak kadar topladığımda, Pazar yerinde şarkı söyleyerek geziniyorum ve onu üç pint pirinçle takas ediyorum, Bu kadar mütevazı bir fiyat için en ufak bir tartışma bile yaşanmadı. Bilmediğim planlar ve entrikalar; Kibir ya da kibir olmadan Hayatım sadelik içinde geçti. Tanıştıklarım, Ölümsüzler olmasa, Taoistler olurdu, 'yi açıklamak için sessizce oturdu.

Yakışıklı Maymun Kral bunu duyunca sevinçle doldu ve "Demek ölümsüzler burada saklanıyor," dedi.

Hemen ormana atladı. Tekrar dikkatlice baktığında, baltasıyla odun kesen bir oduncu buldu. Gördüğü adam çok tuhaf giyinmişti.

Başında geniş bir şapka vardı. Yeni bambulardan yeni dökülmüş tohum yapraklarından. Vücuduna kumaştan bir giysi giymişti. Yerli pamuktan dokunmuş tülden. Beline eski bir ipekböceğinden eğrilmiş ipekten bir kuşak bağladı. Ayağında bir çift hasır sandalet vardı, Bağcıkları solmuş sazdan sarılmış. Elinde ince çelik bir balta tutuyordu; Sağlam bir halat yükünün etrafına dolanırdı. Çamları kırarken ya da ağaçları keserken Ona denk bir adam nerede?

Maymun Kral yaklaştı ve seslendi:

"Muhterem ölümsüz! Öğrenciniz ellerini kaldırıyor."

Oduncu o kadar telaşlanmıştı ki, selama karşılık vermek için dönerken baltasını düşürdü. "Küfür! Küfür!" dedi. "Ben, yeterince giysisi ve yiyeceği olmayan aptal bir adam! Ölümsüzlük unvanını nasıl taşıyabilirim?"

Maymun Kral, "Eğer bir ölümsüz değilsen, nasıl oluyor da onun dilini konuşabiliyorsun?" dedi.

Oduncu, "Bir ölümsüzün diline benzeyen ne söyledim?" diye sordu.

Maymun Kral açıkladı, "Az önce ormanın kenarına geldiğimde, senin şarkı söylediğini duydum, "Karşılaştıklarım, ölümsüz olmasalardı,

'yi açıklamak için sessizce oturan Taoistler olurdu

, Yol ve Erdem'in mükemmelleştirilmiş sözlerini içerir

Sen bir ölümsüzden başka ne olabilirsin ki?" Oduncu gülerek şöyle dedi: "Sana şu kadarını söyleyebilirim: Bu şarkının melodisi "Çiçeklerle Dolu Bir Avlu" adını taşıyor ve bana komşum olan bir ölümsüz tarafından öğretildi. Geçim sıkıntısı çektiğimi ve günlerimin kaygılarla dolu olduğunu görünce, ne zaman başım sıkışsa bu şiiri okumamı söyledi. Bunun beni hem rahatlatacağını hem de sıkıntılarımdan kurtaracağını söyledi. Şu anda bir şey hakkında endişeliydim, bu yüzden şarkıyı söyledim. Duyulacağım hiç aklıma gelmemişti."

Maymun Kral şöyle dedi: "Eğer ölümsüzün komşusuysan, neden Yol'un xiulian uygulamasında onu takip etmiyorsun? Ondan sonsuz gençliğin formülünü öğrenmek güzel olmaz mıydı?"

Oduncu cevap verdi: "Hayatım boyunca zor bir hayat yaşadım. Küçükken, sekiz ya da dokuz yaşıma kadar ailemin terbiyesine borçluydum. İnsan ilişkilerinden biraz anlamaya başlar başlamaz, babam ne yazık ki öldü ve annem dul kaldı. Erkek ya da kız kardeşim yoktu, bu yüzden anneme destek olmak ve ona bakmak için tek başıma başka bir alternatifim yoktu. Şimdi annem yaşlanıyor, onu bırakmaya daha fazla cesaret edemiyorum. Dahası, tarlalarım oldukça çorak ve ıssız ve yeterli yiyeceğimiz ya da giysimiz yok. Pazara götürmek için iki deste odun kesmekten başka bir şey yapamıyorum, karşılığında birkaç kuruş verip birkaç pint pirinç alıyorum. Onu da kendim pişiriyorum ve yaptığım çayla birlikte anneme servis ediyorum. Bu yüzden kemer sıkma politikası

uygulayamıyorum."

Maymun Kral şöyle dedi: "Söylediklerinize göre, siz gerçekten de dindar bir beyefendisiniz ve gelecekte kesinlikle ödüllendirileceksiniz. Bununla birlikte, bana ölümsüzün meskenine giden yolu göstereceğinizi umuyorum, böylece onu saygıyla çağırabilirim."

"Çok uzak değil," dedi oduncu. "Bu dağa Zihin ve Kalp Dağı denir ve içinde Eğik Ay ve Üç Yıldız Mağarası vardır. Mağaranın içinde Patrik Subodhi adında bir ölümsüz vardır ve şimdiden sayısız öğrenci göndermiştir. Şu anda bile onunla birlikte riyazet uygulayan otuz veya kırk kişi vardır. Bu dar patikayı takip edin ve güneye doğru yaklaşık yedi ya da sekiz mil gidin, böylece onun evine varacaksınız."

Oduncuyu yakalayan Maymun Kral, "Onurlu kardeşim, benimle gel. Eğer bir fayda görürsem, rehberliğinizin iyiliğini unutmayacağım."

"Ne kadar kalın kafalı bir adamsın sen!" dedi oduncu. "Sana bunları anlatmayı daha yeni bitirdim ve sen hala anlamıyorsun. Eğer seninle gelirsem, geçimimi ihmal etmiş olmayacak mıyım? Peki anneme kim bakacak? Odunlarımı kesmeliyim. Sen kendi başına git!" Maymun Kral bunu duyunca ayrılmak zorunda kalmış. Ormanın derinliklerinden çıkarak patikayı buldu ve bir tepenin yamacından geçti. Yedi ya da sekiz mil gittikten sonra, gerçekten de bir mağara evi göründü. Bu görkemli yere daha iyi bakmak için doğruldu ve gördüğü şey buydu:

Dağınık parlaklıkta sis ve duman, Güneş ve aydan yanıp sönen ışıklar, Binlerce yaşlı selvi sapı, On bin uzun bambu sapı. Binlerce yaşlı selvi sapı Yağmurla örtülü yarısı havayı yumuşak yeşille doldurur; On bin uzun bambu sapı Dumanla tutulan, vadiyi chartreuse boyayacak. Garip çiçekler kapının önüne brokarlar serer. Jadelike otları köprünün yanında güzel kokular yayar. Çıkıntılı sırtlarda nemli yeşil likenler büyür; Asılı kayalıklarda uzun mavi yosunlar tutunur. Ölümsüz turnaların çığlıkları sık sık duyulur. Arada bir bir anka kuşu tepemizde süzülür. Turnalar ağladığında, Sesleri bataklıktan uzaktaki gökyüzüne kadar ulaşır. Anka

kuşu yükseldiğinde, Beş parlak renkteki tüyleri bulutları süsler. Siyahmaymunlar ve beyaz geyikler gelebilir ya da saklanabilir; Altın aslanlar veyeşim filler gidebilir ya da bekleyebilir. Bu mübarek, kutsal yere dikkatlebakın: Cennetin gerçek görüntüsüne sahiptir.

Mağaranın kapısının sıkıca kapalı olduğunu fark etti; her şey sessizdi ve mağarada yaşayan herhangi bir insana dair hiçbir iz yoktu. Arkasını döndü ve aniden uçurumun tepesinde yaklaşık sekiz fit genişliğinde ve otuz fitten uzun bir taş levha gördü. Üzerinde büyük harflerle şöyle yazıyordu:

Aklın ve Kalbin Dağı; Eğik Ay ve Üç Yıldız Mağarası.

Son derece memnun olan Yakışıklı Maymun Kral şöyle haykırdı: " Buradaki insanlar gerçekten dürüst. Bu dağ ve bu mağara gerçekten var!"

Uzun süre oraya baktı ama kapıyı çalmaya cesaret edemedi. Bunun yerine bir çam ağacının dalına atladı, birkaç çam tohumu toplayıp yedi ve oynamaya başladı.

Bir süre sonra mağaranın kapısının bir gıcırtıyla açıldığını ve ölümsüz bir gencin dışarı çıktığını duydu. Son derece zarif bir duruşu vardı; yüz hatları son derece zarifti. Bu kesinlikle sıradan bir genç ölümlü değildi, çünkü

Saçları ipekten iki kordonla bağlı, Geniş bir cübbe, iki kollu rüzgar. Vücudu ve yüzü çok farklı görünüyordu, Çünkü hem görüntü hem de zihin birbirinden ayrılmıştı. Uzun zamandır tüm dünyevi şeylere yabancıydı O, dağın yaşlanmayan çocuğuydu. Bir toz zerresiyle bile lekelenmemişti, Mevsimlerin yarattığı tahribattan korkmuyordu.

Çocuk kapıdan içeri girdikten sonra, "Burada kim huzursuzluk çıkarıyor?" diye bağırdı. Maymun Kral bir sıçrayışta ağaçtan aşağı indi ve eğilerek çocuğun yanına gitti. "Ölümsüz çocuk," dedi, "Ben ölümsüzlük yolunun arayıcısıyım. Asla rahatsızlık vermeye cüret edemem." Ölümsüz genç kıkırdayarak sordu: "Sen de Yol'un arayıcısı mısın?"

"Gerçekten de öyleyim," diye yanıtladı Maymun Kral. "Evdeki ustam," dedi çocuk, "platformda bir konferans vermek için az önce koltuğundan ayrıldı. Ancak daha konusunu açıklamadan önce bana dışarı çıkıp kapıyı açmamı söyledi ve şöyle dedi: "Dışarıda riyazet yapmak isteyen biri var. Gidip onu karşılayabilirsin." Sanırım bu siz olmalısınız."

Maymun Kral gülümseyerek, "Kesinlikle benim!" dedi.

"O zaman beni takip et," dedi çocuk. Maymun Kral ciddiyetle giysilerini düzeltti ve çocuğu mağaranın derinliklerine kadar takip etti. Sıra sıra yüksek kulelerin ve devasa oyukların, inci gibi odaların ve oymalı kemerlerin yanından geçtiler. Sayısız sessiz odalardan ve boş stüdyolardan geçtikten sonra nihayet yeşil yeşim platformun tabanına ulaştılar. Patrik Subodhi'nin platformda vakur bir şekilde oturduğu ve otuz küçük ölümsüzün de aşağıda sıralar halinde durduğu görüldü. O gerçekten de

Büyük bir zeka ve saf bir ölümsüz, Üstat Subodhi, Batı'nın harikulade formunun Çifte Üç'ün çalışmasıyla ne sonu ne de doğumu vardı. Tüm ruhu ve nefesi merhametle doluydu. Boş, kendiliğinden, istediği zaman değişebilirdi, Buddha doğası her şeyi yapmaya muktedirdir. Görkemli bedeni Cennet ile aynı yaştaydı. Bu büyük rahip tamamen denenmiş ve aydınlanmıştı.

Yakışıklı Maymun Kral onu görür görmez secdeye kapandı ve sayısız kez diz çökerek şöyle dedi: "Usta! Efendim! Ben, öğrenciniz, size en içten saygılarımı sunuyorum."

Patrik şöyle dedi: "Nereden geliyorsun? Tekrar el pençe divan durmadan önce adını ve ülkeni açıkça söyle de dinleyelim."

Maymun Kral, "Öğrenciniz Doğu Pūrvavideha Kıtası'nın Aolai Ülkesi'ndeki Çiçek-Meyve Dağı'nın Su Perdesi Mağarası'ndan geldi," dedi.

"Kovalayın onu buradan!" diye bağırdı Patrik. "O bir yalancı ve yalan uydurucudan başka bir şey değil. Aydınlanmaya erişmekle nasıl

ilgilenebilir ki?"

Maymun Kral durmaksızın el pençe divan durdu ve "Öğrencinizin sözleri dürüst ve yalansız." dedi.

Patrik şöyle dedi: "Eğer doğruyu söylüyorsan, nasıl oluyor da Doğu Pūrvavideha Kıtası'ndan bahsediyorsun? Orası ile benim bulunduğum yeri birbirinden ayıran iki büyük okyanus ve Güney Jambūdvīpa Kıtası'nın tüm bölgesi var. Buraya nasıl gelebildiniz?"

Maymun Kral yine el pençe divan durarak, "Öğrenciniz burayı bulmadan önce on yıldan fazla bir süre boyunca okyanusları aştı ve birçok bölgeden geçti," dedi.

Patrik şöyle dedi: "Eğer birçok aşamadan oluşan uzun bir yolculukla geldiyseniz, bunun geçmesine izin vereceğim.

Soyadınız (

) nedir?"

Maymun Kral tekrar cevap verdi, "Benim öfkem (

) yoktur. Eğer bir adam beni azarlarsa, alınmam; eğer bana vurursa, öfkelenmem. Aslında, ona sadece törensel bir selamla karşılık veririm, hepsi bu. Tüm hayatım öfkesiz geçti."

"Öfkenizden bahsetmiyorum," dedi Patrik. "Ailenizin adını soruyorum."

"Benim de anne babam yok," demiş Maymun Kral. Patrik, "Eğer anne baban yoksa, bir ağaçtan doğmuş olmalısın," dedi.

"Bir ağaçtan değil," dedi Maymun Kral, "ama bir kayadan. Çiçek-Meyve Dağı'nda eskiden ölümsüz bir taş olduğunu hatırlıyorum. Ben taşın yarıldığı yıl doğdum." Patrik bunu duyunca gizliden gizliye memnun oldu ve şöyle dedi: "Belli ki sen Gök ve Yer tarafından yaratılmışsın. Ayağa kalk ve bana nasıl yürüdüğünü göster." Maymun Kral dikleşerek birkaç kez etrafta koşuşturdu. Patrik güldü ve şöyle dedi: " Yüz hatların çok çekici olmasa da, pignolia yiyen bir maymuna (

) benziyorsun. Bu da bana görünüşünüzden yola çıkarak size bir soyadı bulma fikri verdi. Sizi

ismiyle çağırmak niyetindeydim

Bu kelimeden hayvan radikalini çıkarırsam, geriye

ve karakterlerinden oluşan bir bileşik kalır

yaşlı ve

dişi anlamına gelir, ancak yaşlı bir dişi üreyemez.

Bu nedenle, size

soyadını vermek daha iyi olacaktır

Bu kelimeden hayvan radikalini çıkarırsam, geriye

ve

'nin bileşimi kalır

erkek çocuk,

ise bebek anlamına gelir ve bu isim temel Erkek Çocuk Doktrini ile tam olarak örtüşmektedir. Yani senin soyadın "Güneş" olacak." Maymun Kral bunu duyunca sevinçle doldu. "Muhteşem! Muhteşem!" diye bağırdı, el pençe divan durarak, "Sonunda soyadımı öğrendim. Efendimiz daha da lütufkâr olsun! Soyadımı aldığıma göre, bana bir de kişisel ad verin ki, beni çağırmanızı ve emirler vermenizi kolaylaştırsın."

Patrik şöyle dedi: "Benim geleneğimde, öğrencileri bölümlerine göre adlandırmak için kullanılan on iki karakter vardır. Siz onuncu nesle mensup birisiniz."

"Bunlar hangi on iki karakterdir?" diye sordu Maymun Kral. Patrik yanıtladı: "Onlar: geniş (

), büyük (

), bilge (

), zeka (

), doğru (

), uygun (

), doğa (

), deniz (

), keskin (

), uyanmak (

), tam (

), ve uyanış (

). Rütbeniz tam olarak "uyanmak" (

) kelimesine denk gelir. Bu nedenle size "Boşluğa Uyanmak" (

) dini ismi verilecektir. Tamam mı?"

"Muhteşem! Muhteşem!" dedi Maymun Kral gülerek. "Bundan böyle bana Sun Wukong denecek." İşte böyle oldu,

Nebula'dan ayrılırken adı yoktu. İnatçı boşluğu parçalamak için Boşluğa Uyanmak gerekir.

Daha sonra Taoist uygulamanın hangi meyvesini elde etmeyi başardığını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第002回 · Bölüm 2

Bodhi "nin harikulade gerçeklerine tamamen uyandı Māra'yı keser, köke geri döner ve İlkel Ruh'a katılır

Şimdi, adını aldıktan sonra sevinçle zıplayan ve Subodhi'ye minnettar selamını vermek için öne çıkan Yakışıklı Maymun Kral'dan bahsediyorduk. Patrik daha sonra cemaate Sun Wukong'u dışarıya götürmelerini ve ona yere ve toza nasıl su serpeceğini ve uygun nezaketle nasıl konuşacağını ve hareket edeceğini öğretmelerini emretti. Ölümsüzler topluluğu itaatkâr bir şekilde Wukong'la birlikte dışarı çıktı ve Wukong da öğrenci arkadaşlarını selamladı. Daha sonra koridorda uyuyabileceği bir yer hazırladılar. Ertesi sabah okul arkadaşlarından dil ve görgü kurallarını öğrenmeye başladı. Onlarla kutsal yazıları ve doktrinleri tartıştı; kaligrafi çalıştı ve tütsü yaktı. Günlük rutini böyleydi. Daha rahat anlarında ise araziyi süpürüyor ya da bahçeyi çapalıyor, çiçek dikiyor ya da ağaçları buduyor, odun topluyor ya da ateş yakıyor, su getiriyor ya da içecek taşıyordu. İhtiyacı olan hiçbir şeyi eksik etmedi ve böylece altı ya da yedi yılın geçip gittiğinin farkına varmadan mağarada yaşadı. Bir gün Patrik platforma çıktı ve yüksek koltuğuna oturdu. Tüm ölümsüzleri bir araya toplayarak büyük bir doktrin üzerine ders vermeye başladı. Konuştu

Çok süslü ve etkili kelimelerle O altın lotus yerden yükseldi. Üç araç doktrinini, yasaların en küçük zerresi de dahil olmak üzere, incelikle tekrarladı. Öküz kuyruğu yavaşça sallandı ve zarafet saçtı: Gürleyen sesi Dokuzuncu Cennet'i bile etkiledi. Bir süre Tao üzerine ders verdi; Bir süre Chan ile konuştu. Üç Tarafı uyumlaştırmak doğal bir şeydir. Gerçekle dolu bir kelimenin açıklanması Doğanın gizemini gösteren doğumsuzluğa işaret eder.

Orada durmuş dinleyen Wukong konuşmadan o kadar memnun olmuştu ki kulağını kaşıdı ve çenesini ovuşturdu. Kulaktan kulağa sırıtarak dört ayak üzerinde dans etmekten kendini alamadı! Patrik aniden

bunu gördü ve ona seslendi, "Neden çılgınca zıplayıp dans ediyorsun vedersimi dinlemiyorsun?" Wukong şöyle dedi: "Öğrenciniz içtenlikle dersidinliyordu. Fakat saygıdeğer ustamdan böyle harika şeyler duyduğumda,sevinçten kendimi tutamadım ve oldukça bilinçsizce zıplamaya vehoplamaya başladım. Ustam günahlarımı affetsin!"

"Sana sorayım," dedi Patrik, "eğer bu harika şeyleri kavrayabiliyorsan, ne kadar zamandır bu mağarada olduğunu biliyor musun?" Wukong, " Öğrenciniz temelde zayıf zihinli ve mevsimlerin sayısını bilmiyor. Ben sadece ne zaman sobadaki ateş sönse, odun toplamak için dağın arkasına gittiğimi hatırlıyorum. Orada bir dağ dolusu güzel şeftali ağacı buldum ve yedi kez şeftali yedim."

Patrik şöyle dedi: "Bu dağın adı Olgun Şeftali Dağı. Eğer yedi kez karnını doyurduysan, sanırım yedi yıl olmuştur. Benden ne tür bir Taoist sanat öğrenmek istersin?" Wukong dedi ki, "Ben saygıdeğer öğretmenimin öğütleri. Öğrenciniz Taoizm'e dair ne varsa memnuniyetle öğrenecektir."

Patrik şöyle dedi: "Tao geleneği içinde, tüm uygulamaları Aydınlanma ile sonuçlanabilecek üç yüz altmış heteronom bölüm vardır. Hangi bölümü takip etmek istediğinizi bilmiyorum."

"Onurlu öğretmenimin iradesine bağlıyım," dedi Wukong. "Öğrenciniz tüm kalbiyle itaatkârdır."

"Sana Metot bölümünün uygulamasını öğretsem nasıl olurdu?" dedi Patrik. Wukong, "Metot bölümünün uygulamasını nasıl açıklarsınız?" diye sordu.

"Metot bölümünün uygulaması," dedi Patrik, "ölümsüzleri çağırmak ve planchette çalışmak, civanperçemi saplarını manipüle ederek kehanette bulunmak ve iyiyi takip etmenin ve kötülükten kaçınmanın sırlarını öğrenmekten ibarettir."

"Bu tür bir uygulama ölümsüzlüğe yol açabilir mi?" diye sordu Wukong.

"İmkânsız! İmkansız!" dedi Patrik. "O zaman öğrenmeyeceğim," dedi Wukong dedi.

"Nasıl olurdu?" diye tekrar sordu Patrik, "eğer sana Kutsal Ruh'un uygulamalarını öğretseydim. Okullar bölümü mü?"

"Okullar bölümünün anlamı nedir?" diye sordu Wukong. "Okullar bölümü," dedi Patrik, "Konfüçyüsçüleri, Budistleri, Taoistleri, Dualistleri, Mohistleri ve Hekimleri içerir. Kutsal yazıları okurlar veya dualar okurlar; rahiplerle görüşürler veya azizleri ve benzerlerini çağırırlar."

Wukong, "Bu tür bir uygulama ölümsüzlüğe yol açabilir mi?" diye sordu. Patrik şöyle dedi: "Eğer arzuladığın şey ölümsüzlükse, bu uygulama bir duvarın içine sütun dikmeye benzer." Wukong, "Usta, ben basit bir adamım ve pazar yerindeki deyimleri bilmiyorum. Duvarın içine sütun dikmek nedir?"

Patrik şöyle dedi: "İnsanlar ev inşa ettiklerinde ve sağlam olmasını istediklerinde, duvarın içine destek olarak bir sütun yerleştirirler. Ama bir gün büyük konak çürüyecek ve sütun da çürüyecektir."

"O halde," dedi Wukong, "bunun uzun ömürlü olmadığını söylüyorsun. Bunu öğrenmeyeceğim."

Patrik, "Sana Sessizlik bölümünün uygulamasını öğretsem nasıl olur?" dedi.

"Sessizlik bölümünün amacı nedir?" diye sordu Wukong. "Oruç tutmak ve perhiz yapmak," dedi Patrik, "sükûnet ve hareketsizlik, meditasyon ve bağdaş kurarak oturma sanatı, dilin kısıtlanması ve vejetaryen beslenme. Ayrıca yoga uygulamaları, ayakta veya secdede egzersizler, tam bir durgunluğa giriş, hücre hapsinde tefekkür ve benzerleri de var."

"Bu faaliyetler," diye sordu Wukong, "ölümsüzlük getirebilir mi?"

"Fırının üzerindeki pişmemiş tuğlalardan daha iyi değiller," dedi Patrik. Wukong güldü ve şöyle dedi: "Usta gerçekten de lafı dolandırmayı seviyor! Az önce size pazar yerindeki bu deyimleri bilmediğimi

söylemedim mi? Fırının üzerindeki pişmemiş tuğlalarla ne demekistiyorsunuz?"

Patrik şöyle cevap verdi: "Fırının üzerindeki kiremitler ve tuğlalar şekillendirilmiş olabilir, ancak su ve ateşle arıtılmamışlarsa, şiddetli bir yağmur bir gün onları parçalayacaktır."

"Yani bu da kalıcılıktan yoksun," dedi

Wukong. "Bunu öğrenmek istemiyorum."

Patrik, "Size Eylem bölümünün uygulamasını öğretsem nasıl olur?" dedi.

"Aksiyon bölümü nasıl bir yer?" diye sordu Wukong. "Pek çok faaliyet var," dedi Patrik, "yang'ı beslemek için yin'i toplamak, yayı bükmek ve oku işlemek ve nefesi geçirmek için göbeği ovmak gibi. Ayrıca simya formülleri ile deneyler yapmak, çalı çırpı yakmak ve kazan dövmek, kırmızı kurşun almak, sonbahar taşı yapmak ve gelin sütü içmek ve benzerleri de var."

Wukong "Böyle bir şey uzun yaşam getirebilir mi?" diye sordu. "Bu tür faaliyetlerden ölümsüzlük elde etmek," dedi Patrik, "aynı zamanda sudan ay çıkarmak gibidir."

"İşte yine başladınız, Usta!" diye bağırdı Wukong. "Ayı sudan çıkarmakla neyi kastediyorsun?"

Patrik şöyle dedi: "Ay gökyüzünde yükseldiğinde, yansıması suda olur. Orada görünmesine rağmen, onu çıkaramaz veya yakalayamazsınız, çünkü o bir yanılsamadan başka bir şey değildir."

"Bunu da öğrenmeyeceğim!" dedi Wukong.

Patrik bunu duyunca bir çığlık attı ve yüksek platformdan aşağı atladı. Elinde tuttuğu cetveli Wukong'a doğrulttu ve ona şöyle dedi:

"Ne kadar yaramaz bir maymunsun sen! Bunu öğrenmeyeceksin ve bunu öğrenmeyeceksin! Sadece ne bekliyorsun?" İlerleyerek Wukong'un

kafasına üç kez vurdu. Sonra kollarını arkasında kavuşturdu ve içeri girdi,ana kapıları arkasından kapattı ve cemaati dışarıda mahsur bıraktı. Dersidinleyenler o kadar korkmuşlardı ki herkes Wukong'u azarlamaya başladı. "Seni pervasız maymun!" diye bağırdılar, "tamamen terbiyesizsin! Ustasana büyü sırlarını öğretmeye hazırdı. Neden öğrenmek istemedin? Bununyerine neden onunla tartışmak zorunda kaldın? Şimdi onu gücendirdin vekim bilir bir daha ne zaman ortaya çıkacak?"

O anda hepsi ona kızdı, onu küçümsedi ve alay etti. Fakat Wukong zerre kadar öfkelenmedi ve sadece geniş bir sırıtışla cevap verdi. Çünkü Maymun Kral aslında tenceredeki bilmeceyi gizlice çözmüştü; bu nedenle diğer insanlarla tartışmadı ama sabırla dilini tuttu. Ustanın kendisine üç kez vurarak, üçüncü nöbet için hazırlanmasını söylediğini; kollarını arkada kavuşturup içeri girerek ana kapıları kapatarak da, gizlice talimat alabilmesi için arka kapıdan girmesini söylediğini düşündü.

Wukong günün geri kalanını diğer öğrencilerle birlikte Üç Yıldızın İlahi Mağarası'nın önünde mutlu bir şekilde geçirdi ve hevesle geceyi bekledi. Akşam olduğunda, gözlerini kapatarak, eşit bir şekilde nefes alarak ve tamamen hareketsiz kalarak uyuyormuş gibi yaparak hemen diğerleriyle birlikte emekli oldu. Dağda nöbet tutacak ya da saati söyleyecek bir bekçi olmadığından, saatin kaç olduğunu söyleyemiyordu. Sadece aldığı ve verdiği nefesleri sayarak kendi hesaplamalarına güvenebilirdi. Yaklaşık olarak Zi saatinde sessizce kalktı ve kıyafetlerini giydi. Ön kapıyı gizlice açarak kalabalığın arasından sıyrıldı ve dışarı çıktı.

Başını kaldırdığında gördü ki

Parlak ay ve serin, berrak çiy, Her köşede bir toz zerresi olmasa da. Korunaklı kümes kuşları tünedi ormanda; Bir dere kaynağından usulca akıyordu. Uçuşan ateş böcekleri kasveti dağıtıyordu. Yaban kazları bulutların arasından haber sütunları yayıyordu. Tam olarak üçüncü nöbet saatiydi- Tam ve doğru yolu arama zamanı.

Onu tanıdık yolu takip ederek arka girişe geri dönerken görüyorsunuz, orada kapının gerçekten de aralık olduğunu keşfetti. Wukong mutlu bir şekilde, "Saygıdeğer efendimiz gerçekten de bana talimat vermek niyetindeydi. Bu yüzden kapı açık bırakılmıştı."

Birkaç büyük adımda kapıya ulaştı ve yanlamasına içeri girdi. Patriğin yatağına doğru yürürken, onu vücudu duvara dönük bir şekilde kıvrılmış halde uyurken buldu.

Wukong onu rahatsız etmeye cesaret edemedi; onun yerine yatağının önünde diz çöktü. Kısa bir süre sonra Patrik uyandı. Bacaklarını gererek kendi kendine okudu:

"Sert! Sert! Sert! Sert! Sert! Yol çok belirsizdir! Altın iksirini sıradan bir şey olarak görmeyin. Mükemmel bir adamın ince bir rune aktarması olmadan, Boş sözlerin, yıpranmış ağzın ve kurumuş dilin olurdu!"

"Efendim," diye karşılık verdi Wukong hemen. "Öğrenciniz uzun zamandır burada diz çökmüş sizi bekliyor." Patrik Wukong'un sesini duyunca ayağa kalktı ve giysilerini giydi. "Seni yaramaz maymun!" diye bağırdı, bağdaş kurup oturarak, "Neden ön tarafta uyumuyorsun? Burada, benim evimde ne yapıyorsun?" Wukong cevap verdi: "Dün platformun ve cemaatin önünde, efendimiz öğrencinizin üçüncü nöbet saatinde talimat alabilmesi için arka girişten buraya gelmesini emretti. Bu nedenle doğrudan efendinin yatağına gelecek kadar cesurdum." Patrik bunu duyduğunda çok memnun oldu ve kendi kendine şöyle düşündü: "Bu adam gerçekten de Cennet ve Dünya'nın bir çocuğu.

Eğer değilse, çömleğimdeki bilmeceyi nasıl bu kadar kolay çözebildi!"

"Burada öğrencinizden başka üçüncü bir şahıs yok," dedi Wukong. " Usta son derece merhametli olsun ve bana uzun yaşamın yolunu göstersin. Bu lütfu asla unutmayacağım."

"Çömlekteki bilmeceyi çözdüğüne göre," dedi Patrik, "bu senin öğrenmeye yazgılı olduğunun bir göstergesidir ve sana öğretmekten

mutluluk duyarım. Yaklaş ve dikkatle dinle. Sana uzun yaşamınharikulade yolunu öğreteceğim." Wukong minnettarlığını ifade etmek içineğildi, kulaklarını yıkadı ve yatağın önünde diz çökerek büyük bir dikkatledinledi. Patrik şöyle dedi:

"Bu cesur, gizli söz harikulade ve doğrudur: Doğayı ve yaşamı yedekleyin, besleyin - başka bir şey yok. Tüm güç menide, nefeste ve ruhta bulunur; bir sızıntı olmaması için bunları güvenli bir şekilde saklayın. Sızıntı olmasın! Vücudun içinde kal! Öğrettiklerime kulak verin ve Yol'un kendisi gelişsin. Çok yararlı ve keskin sözlü formülleri sıkı tutun Cinsel ilişkiden arınmak, saf serinliğe ulaşmak; Saf serinliğe ulaşmak Işığın parlak olduğu yerde. İksir platformuna bakacaksın, ayın tadını çıkaracaksın. Ay yeşim tavşanı, güneşi, kargayı tutar; kaplumbağa ve yılan şimdi sıkıca birbirine dolanmıştır. Sıkıca sarmaş dolaş, Doğa ve yaşam güçlüdür. Alevlerin ortasına altın lotus ekebilirsiniz. Beş Evreyi birlikte sıkın, onları ileri geri kullanın - Bu bittiğinde, istediğiniz zaman bir Buda veya ölümsüz olun!"

O anda Wukong'un zihni ruhanileşti ve kutsanmışlık ona geldi. Tüm sözlü formülleri dikkatle hafızasına işledi. Patriğe teşekkür etmek için el pençe divan durduktan sonra arka girişten ayrıldı. Dışarı çıktığında şunu gördü

Doğu gökyüzü ışıkla solmaya başladı, Ama altın ışınlar Batı Yolu'nda parlıyordu.

Aynı yolu izleyerek ön kapıya döndü, sessizce iterek açtı ve içeri girdi. Uyuduğu yerde doğruldu ve bilerek yatağı ve örtüleri hışırdatarak ağladı, " Işık! Işık var! Kalk!"

Diğer tüm insanlar hâlâ uyuyordu ve Wukong'un iyi bir şey elde ettiğini bilmiyorlardı. O gün kalktıktan sonra aptalı oynadı ama Zi saatinden önce ve Wu saatinden sonra nefes egzersizleri yaparak gizlice öğrendiği şeyde ısrar etti.

Üç yıl hızla geçti ve Patrik kalabalığa ders vermek için tekrar tahtına çıktı. Skolastik tartışmaları ve benzetmeleri tartıştı ve dış davranışların bütünlüğü hakkında konuştu. Birdenbire "Wukong nerede?" diye sordu. Wukong yaklaştı ve diz çöktü. "Öğrencin burada," dedi. Patrik, "Son zamanlarda ne tür bir sanat üzerinde çalışıyorsun?" diye sordu.

"Son zamanlarda," dedi Wukong, "öğrenciniz her şeyin doğasını kavramaya başladı ve temel bilgilerim sağlam bir şekilde yerleşti."

"Kökeni kavramak için dharma doğasına nüfuz ettiyseniz," dedi Patrik, " aslında ilahi öze girmişsinizdir. Bununla birlikte, üç felaket tehlikesine karşı korunman gerekir." Wukong bunu duyduğunda uzun süre düşündü ve şöyle dedi: "Ustanın sözleri hatalı olmalı. Yol'da bilgili ve erdemde üstün olan birinin Cennet ile aynı yaşta olacağını, ateş ve suyun ona zarar veremeyeceğini ve her türlü hastalığın yok olacağını sık sık duymuşumdur.

Bu üç felaket tehlikesi nasıl olabilir?"

"Öğrendiğiniz şey," dedi Patrik, "sıradan bir büyü değil: Cennetin ve Dünyanın yaratıcı güçlerini çaldınız ve güneşin ve ayın karanlık gizemlerini istila ettiniz. İksiri mükemmelleştirmedeki başarınız tanrıların ve şeytanların kabul edemeyeceği bir şey. Görünüşünüz ve yaşınız korunacak olsa da uzarsa, beş yüz yıl sonra Cennet sizi vurmak için gök gürültüsü felaketini gönderecektir. Bu nedenle vaktinden önce bundan kaçınacak kadar akıllı ve bilge olmalısınız. Eğer bundan kaçabilirseniz, yaşınız gerçekten de Cennet'inkine eşit olacaktır; kaçamazsanız, yaşamınız böylece sona e r e c e k t i r . Beş yüz yıl sonra Cennet sizi yakmak için ateş felaketini gönderecektir. Bu ateş ne doğal ne de sıradan bir ateştir; onun adı Yin Ateşi'dir ve ayak tabanlarınızın içinden doğarak kalbinizin boşluğuna bile ulaşır, bağırsaklarınızı küle ve uzuvlarınızı tamamen harabeye çevirir. O zaman bin yıllık zorlu çalışma tamamen gereksiz hale gelecektir. Bir beş yüz yıl daha geçtikten sonra üzerinize rüzgâr felaketi gönderilecek. Bu rüzgâr kuzeyden, güneyden, doğudan ya da batıdan esen rüzgâr değildir; dört mevsimin rüzgârlarından biri de değildir; çiçeklerin,

söğütlerin, çamların ve bambuların rüzgârı da değildir. Ona KudretliRüzgâr denir ve kafatasının tepesinden bedene girer, göbek deliğindengeçer ve dokuz açıklığa nüfuz eder.

Kemikler ve et çözülecek ve bedenin kendisi parçalanacaktır. Bu nedenle bu üç felaketten de kaçınmalısınız." Wukong bunu duyduğunda tüyleri diken diken oldu ve saygıyla eğilerek şöyle dedi: "Ustama merhametli olması ve bana üç felaketten kaçınma yöntemini vermesi için yalvarıyorum. Sonuna kadar, lütufkar iyiliğinizi asla unutmayacağım."

Patrik şöyle dedi: "Aslında zor değil, sadece diğer insanlardan biraz farklı olduğunuz için size öğretemiyorum."

"Cenneti işaret eden yuvarlak bir başım var," dedi Wukong, "ve Dünya üzerinde yürüyen kare ayaklarım. Benzer şekilde, dokuz açıklığım ve dört uzvum, bağırsaklarım ve boşluğum var. Diğer insanlardan ne yönden farklıyım?"

Patrik şöyle dedi: "Bir erkeğe benziyorsun ama gıdıkların çok daha az."

Gördüğünüz gibi maymun, çukur yanakları ve sivri ağzıyla köşeli bir yüze sahip. Kendini hissetmek için elini uzatan Wukong güldü ve şöyle dedi: "Usta meseleleri nasıl dengeleyeceğini bilmiyor! İnsanlardan çok daha az gıdıya sahip olmama rağmen, kesinlikle bir telafi olarak düşünülebilecek kesem var."

"Pekâlâ, o zaman," dedi Patrik, "hangi kaçış yöntemini öğrenmek istersiniz? Otuz altı dönüşümü olan Göksel Kepçe Sanatı var ve yetmiş iki dönüşümü olan Dünyevi Çokluk Sanatı var." Wukong, "Öğrenciniz her zaman daha fazla balık yakalamaya heveslidir, bu yüzden Dünyevi Çokluk Sanatını öğreneceğim." dedi.

"Bu durumda," dedi Patrik, "buraya gelin, ben de size sözlü formülleri aktarayım."

Daha sonra kulağına bir şeyler fısıldadı, ancak ne tür harikulade sırlardan bahsettiğini bilmiyoruz. Ama bu Maymun Kral bir şeyi

bildiğinde yüz tanesini anlayabilen biriydi! Hemen sözlü formülleriöğrendi ve üzerinde çalışıp kendi kendine pratik yaptıktan sonra yetmiş ikidönüşümün hepsinde ustalaştı.

Bir gün Patrik ve çeşitli öğrenciler Üç Yıldız Mağarası'nın önünde akşam manzarasını hayranlıkla seyrederken, üstat sordu: "Wukong, bu konu mükemmelleşti mi?" Wukong, "Ustanın derin nezaketi sayesinde, öğrenciniz gerçekten de mükemmelliğe ulaştı; artık sis gibi havaya yükselebilir ve uçabilirim." dedi.

Patrik, "Uçmayı dene de göreyim," dedi. Yeteneğini sergilemek isteyen Wukong elli altmış metre havaya sıçradı ve bir takla atarak kendini yukarı çekti. O Yaklaşık bir yemek süresi boyunca bulutların üzerinde yürüdü ve Patriğin önünde durmak için tekrar aşağı inmeden önce üç milden fazla olmayan bir mesafe kat etti. "Efendim," demiş ellerini önünde kavuşturarak, "bu bulut süzülerek uçmaktır." Patrik gülerek şöyle dedi: " Buna bulut süzülmesi denemez! Bu daha çok bulut sürünmesine benziyor! Eski bir deyiş şöyle der: "Ölümsüz sabah Kuzey Denizi'ni turlar ve geceleyin Cangwu'ya ulaşır." Üç milden daha az yol almak yarım gününüzü alıyorsa, bu bulut sürünmesi olarak bile kabul edilemez."

"Ölümsüz sabah Kuzey Denizi'ni turlar ve gece Cangwu'ya ulaşır derken ne demek istiyorsun?" diye sordu Wukong.

Patrik şöyle dedi: "Bulutta süzülme yeteneğine sahip olanlar sabah Kuzey Denizi'nden başlayıp Doğu Denizi, Batı Denizi ve Güney Denizi'nden geçerek tekrar Cangwu'ya dönebilirler. Cangwu, Kuzey Denizi'ndeki Lingling'i ifade eder. Ancak bir günde dört denizi de geçebildiğiniz zaman gerçek bulut süzülüşü olarak adlandırılabilir."

"Bu gerçekten zor!" dedi Wukong, "gerçekten zor!"

"Dünyada hiçbir şey zor değildir," dedi Patrik; "sadece zihin onu öyle yapar." Wukong bu sözleri duyduğunda saygıyla eğildi ve Patrik'e yalvardı: "Usta, eğer biri için bir hizmette bulunacaksan, bunu eksiksiz yapmalısın. Çok merhametli olun ve bana da bu bulutta süzülme tekniğini

verin. Bu lütfunuzu asla unutmaya cüret edemem."

Patrik şöyle dedi: "Çeşitli ölümsüzler bulutların üzerinde yükselmek istediklerinde, hepsi ayaklarını yere vurarak yükselirler. Ama sen onlar gibi değilsin. Az önce seni giderken gördüğümde, zıplayarak kendini yukarı çekmek zorunda kaldın. Şimdi yapacağım şey, formuna uygun olarak sana bulut taklasını öğretmek olacak." Wukong tekrar secde etti ve ona yalvardı ve Patrik ona sözlü bir formül verdi, "Sihirli işareti yap, büyüyü oku, yumruğunu sıkıca sık, vücudunu salla ve yukarı zıpladığında, bir takla seni yüz sekiz bin mil taşıyacak." Diğer insanlar bunu duyduklarında hepsi kıkırdadı ve "Şanslı Wukong! Bu küçük numarayı öğrenirse, belgeleri teslim edecek veya genelgeleri taşıyacak biri için sevkiyat görevlisi olabilir. Her yerde hayatını kazanabilir!"

Gökyüzü artık kararmaya başlamıştı ve usta öğrencileriyle birlikte mağara evine geri döndü. Ancak Wukong gece boyunca hararetle çalıştı ve buluttan atlama tekniğinde ustalaştı. O andan itibaren, tam bir özgürlüğe sahip oldu ve uzun yaşam durumunun keyfini çıkardı.

Yaz başında bir gün, öğrenciler dostluk ve tartışma için çam ağaçlarının altında toplanmışlardı. Ona şöyle dediler: "Wukong, geçen gün ustanın kulağına üç felaketten kaçınma yöntemini fısıldamasına neden olan başka bir enkarnasyonda ne tür bir erdem biriktirdin? Her şeyi öğrendin mi?"

Wukong gülerek, "Bunu çeşitli ağabeylerimden gizlemeyeceğim," dedi. "İlk etapta ustamın talimatı ve ikinci etapta gece gündüz çalışkanlığım sayesinde, çeşitli konularda tamamen ustalaştım!"

Öğrencilerden biri, "Bu andan yararlanalım," dedi. "Sen bir performans sergilemeye çalış, biz de izleyelim." Wukong bunu duyduğunda, ruhu harekete geçti ve güçlerini sergilemek için çok istekliydi. "Çeşitli ağabeylerimi bana bir konu vermeye davet ediyorum," dedi. "Neye dönüşmemi istiyorsunuz?"

"Neden bir çam ağacı olmasın?" dediler. Wukong sihirli işareti yaptı ve büyüyü okudu; vücudunu bir kez sallayarak kendini bir çam ağacına dönüştürdü. Gerçekten de

Dört mevsim boyunca dumanla kaplı, İffetli güzel formu doğruca bulutlara yükselir. Hınzır maymuna en ufak bir benzerliği yoktur, Donmaya karşı denenmiş ve karla test edilmiş dalları vardır.

Kalabalık bunu görünce ellerini çırptı ve kahkahalarla kükredi, herkes " Harika maymun! Muhteşem maymun!"

Tüm bu kargaşanın, asasını sürükleyerek kapıdan koşarak çıkan Patriği rahatsız ettiğini fark etmediler.

"Burada bu kargaşayı kim yaratıyor?" diye sordu. Onun sesiyle öğrenciler hemen kendilerini topladılar, kıyafetlerini düzenlediler ve öne çıktılar. Wukong da gerçek formuna geri döndü ve kalabalığın arasına karışarak, "Bilginiz olsun, Muhterem Üstat, burada dostluk ve tartışma yapıyoruz. Dışarıdan rahatsızlığa neden olan kimse yok."

"Hepiniz bağırıyor ve çığlık atıyordunuz," dedi Patrik öfkeyle, "ve xiulian uygulayanlara hiç yakışmayan bir şekilde davranıyordunuz.

Tao uygulamasında olanların

, nefeslerini ve ruhlarını boşa harcamamak için ağızlarını açmaya ya da tartışmalara neden

bilmiyor

olmamak için dillerini oynatmaya direndiklerini musunuz?

Neden hepiniz burada gürültülü bir şekilde gülüyorsunuz?"

"Bunu efendimizden gizlemeye cesaret edemeyiz," dedi kalabalık. "Az önce bize bir dönüşüm performansı sergileyen Wukong ile eğleniyorduk. Ona bir çam ağacına dönüşmesini söyledik ve gerçekten de bir çam ağacına dönüştü! Öğrencilerinizin hepsi onu alkışlıyordu ve seslerimiz saygıdeğer öğretmenimizi rahatsız etti. Kendisinden af diliyoruz."

"Hepiniz gidin," dedi Patrik. "Sen, Wukong, buraya gel! Sana soruyorum, çam ağacına dönüşerek ne tür bir gösteri yapıyordun? Şu anda sahip olduğun bu yetenek, sadece insanlara gösteriş yapmak için mi? Diyelim ki bu yeteneğe sahip birini gördün. Ona hemen bu yeteneği nasıl kazandığını sormaz mıydınız? Bu yüzden başkaları sizin bu yeteneğe sahip olduğunuzu gördüklerinde yalvarmaya başlayacaklardır. Eğer onları reddetmekten korkarsanız, sırrı ele verirsiniz; reddetmezseniz, size zarar verebilirler. Aslında hayatınızı büyük bir tehlikeye atmış olursunuz."

Wukong diz çökerek, "Efendimizin beni affetmesi için yalvarıyorum," dedi. "Seni kınamayacağım," dedi Patrik, "ama burayı terk etmelisin." Wukong bunu duyduğunda gözlerinden yaşlar döküldü. "Nereye gideceğim Öğretmenim?" diye sordu. "Nereden geldiysen," dedi Patrik, " oraya geri dönmelisin."

"Doğu Pūrvavideha Kıtası'ndan geldim," dedi Wukong, Patrik tarafından sarsılan hafızasıyla, "Aolai Ülkesi'ndeki Çiçek-Meyve Dağı'nın Su Perdesi Mağarası'ndan."

"Hemen oraya geri dön ve hayatını kurtar," dedi Patrik. "Burada kalman mümkün değil!"

"Saygıdeğer öğretmenime bilgi vermeme izin verin," dedi Wukong tövbe ederek, "Yirmi yıldır evimden uzaktayım ve geçmiş günlerdeki tebaamı ve takipçilerimi tekrar görmeyi kesinlikle çok istiyorum. Fakat ustamın bana gösterdiği derin iyiliğin karşılığını henüz almadığımı düşünüyorum. Bu nedenle ayrılmaya cesaret edemiyorum."

"Ödenecek bir şey yok," dedi Patrik. "Başını belaya sokma ve beni de bu işe bulaştırma: tek istediğim bu."

Başka bir alternatif olmadığını gören Wukong, Patriğin önünde eğilmek ve cemaatten ayrılmak zorunda kaldı. Patrik, "Bir kez ayrılırsan," dedi, "sonunda kötülük yapmaya mahkûm olacaksın. Ne tür bir kötülük ve şiddetle meşgul olduğun umurumda değil, ama öğrencim olduğunu asla söylemeni yasaklıyorum. Çünkü yarım kelime bile edersen, bundan

haberim olur; emin olabilirsin, zavallı maymun, canlı canlı derini yüzerim.Tüm kemiklerini kıracağım ve ruhunu, on bin acıdan sonra bilekurtulamayacağın Dokuz Katlı Karanlık Yer'e sürgün edeceğim!"

"Ustamdan bahsetmeye asla cesaret edemem," dedi Wukong. "Tüm bunları kendi başıma öğrendiğimi söyleyeceğim."

Patriğe teşekkür eden Wukong arkasını döndü, sihirli işareti yaptı, kendini yukarı çekti ve bulut taklasını gerçekleştirdi. Doğruca Doğu Pūrvavideha'ya yöneldi ve bir saatten kısa bir süre içinde Çiçek-Meyve Dağı ile Su Perdesi Mağarası'nı görebildi. Gizlice sevinen Yakışıklı Maymun Kral kendi kendine şöyle dedi:

"Ölümlülerin kemiklerinin ağırlığıyla ayrıldım. Ulaşılan Tao, hem bedeni hem de çerçeveyi hafifletir. Bu dünya ne yazık ki, hiçbiri kesin olarak çözemez Böyle bir gizemi öğrenmek kendi başına basittir. Eskiden denizleri aşmak zordu. Bugün döndüğümde, kolaylıkla seyahat ediyorum. Veda sözleri hala kulaklarımda yankılanıyor. Doğunun derinliklerini bu kadar çabuk görmeyi hiç ummuyordum!"

Wukong bulutunun yönünü alçalttı ve tam olarak Çiçek-Meyve Dağı'na indi. Yolunu bulmaya çalışırken turnaların ve maymunların çığlıklarını duydu; turnaların sesi göklerde yankılandı ve maymunların çığlığı ruhunu hüzünle etkiledi. "Küçükler," diye seslendi, "Geri döndüm!"

Uçurumun yarıklarından, çiçeklerden ve çalılardan, ağaçlardan ve ormanlardan irili ufaklı on binlerce maymun fırladı ve Yakışıklı Maymun Kral'ın etrafını sardı.

Hepsi diz çöktü ve şöyle bağırdı: "Yüce Kral! Bu ne gevşeklik! Neden bu kadar uzun süre uzaklara gittiniz ve bizi burada açlık ve susuzluk çeken biri gibi dönüşünüzü bekler halde bıraktınız? Son zamanlarda, Su Perdesi Mağaramızı bizden çalmak isteyen bir canavar tarafından acımasızca taciz edildik. Çaresizlikten onunla çok mücadele ettik. Yine de tüm bu zaman boyunca, bu adam birçok malımızı yağmaladı, bazı gençlerimizi kaçırdı ve mülkümüzü izleyerek bize huzursuz günler ve geceler yaşattı. Büyük

kralımızın dönmüş olması ne büyük şans! Eğer büyük kral bir yıl kadardaha uzakta kalsaydı, biz ve tüm dağ mağarası başkasına ait olacaktı!"

Bunu duyan Wukong öfkeyle doldu. "Bu nasıl bir canavardır?" diye bağırdı, "Böyle kanunsuz bir şekilde davranan? Bana ayrıntılı olarak anlat ve intikam almak için onu bulayım."

"Haberiniz olsun, Yüce Kral," dedi maymunlar, "bu adam kendisine Felaketin Canavar Kralı diyor ve buranın kuzeyinde yaşıyor." Wukong, " Buradan onun yaşadığı yere kadar olan mesafe ne kadar?" diye sordu.

Maymunlar cevap vermiş: "Bulut gibi gelir ve sis gibi gider, rüzgar ve yağmur gibi, şimşek ve gök gürültüsü gibi. Mesafenin ne kadar büyük olduğunu bilmiyoruz."

"Bu durumda," dedi Wukong, "git ve bir süre oyna ve korkma. Bırak ben gidip onu bulayım."

Sevgili Maymun Kral! Bir sıçrayışta ayağa fırladı ve uzun ve sarp bir dağ görene kadar kuzeye doğru takla attı.

Ne dağ ama!

Kalem gibi tepesi dik duruyor; Dolambaçlı akarsuları derinliksiz ve derin akar. Kalem gibi dik duran tepesi havayı yarıyor; Dolambaçlı ve derin akarsuları, yeryüzündeki çeşitli bölgelere ulaşır. İki sırtta çiçekler egzotik çekicilikte ağaçlara rakiptir; Çeşitli noktalarda çamlar yeşil bambularla eşleşiyor. Soldaki ejderha Uysal ve evcil görünüyor; Sağdaki kaplan nazik ve uysal görünüyor. Demir öküzler Ara sıra çift sürerken görülüyorlar. Altın para çiçekleri sık sık ekilir. Nadir kuşlar melodik şarkılar söyler; Anka kuşu güneşe dönük duruyor. Kayalar pürüzsüz ve parlak Sakin ve parlak suların yanında Sırayla grotesk, tuhaf ve vahşi görünürler. Çiçeklerin açtığı ve solduğu, yeşerdiği ve öldüğü sayısız yer vardır dünyanın ünlü dağlarında. Hangi yer bu uzun ömürlü sahneye benzer Dört mevsim ve sekiz çağ tarafından tamamen dokunulmamış mı?

Burası, Üç Bölge'de, Beş Aşama tarafından beslenen Kuzey Bahar Dağı,Su Göbeği Mağarası'dır.

Yakışıklı Maymun Kral sessizce manzarayı seyrederken birinin konuştuğunu duymuş. Kim olduğunu bulmak için dağdan aşağı indi ve sarp bir uçurumun eteğindeki Su Göbekli Mağara'yı keşfetti. Mağaranın önünde dans eden birkaç iblis Wukong'u gördü ve kaçmaya başladı. " Dur!" diye bağırdı Wukong. "Zihnimdeki düşünceleri iletmek için ağzından çıkan kelimeleri kullanabilirsin. Ben buranın güneyindeki Çiçek-Meyve Dağı'nda bulunan Su Perdesi Mağarası'nın efendisiyim. Senin Canavar Kralın, ya da adı her neyse, gençlerime defalarca zorbalık etti ve ben de onunla hesaplaşmak için buraya geldim."

Bunu duyan iblisler mağaraya dalıp "Yüce Kral, feci bir şey oldu!" diye bağırdılar.

"Ne tür bir felaket?" diye sordu Canavar Kral. "Mağaranın dışında," dedi cinler, "kendisine Çiçek-Meyve Dağı'ndaki Su Perdesi Mağarası'nın efendisi diyen bir maymun var. Yavrularına defalarca zorbalık ettiğini ve seninle hesaplaşmaya geldiğini söylüyor." Canavar Kral gülerek şöyle dedi: "O maymunların, ailesini terk eden büyük bir kralları olduğunu söylediklerini sık sık duydum. kendini yetiştirmek için. Geri dönmüş olmalı. Nasıl giyinmiş ve ne tür bir silahı var?"

"Herhangi bir silahı yok," dedi iblisler. "Başı çıplak, sarı kuşaklı kırmızı bir cübbe giyiyor ve bir çift siyah çizmesi var. Ne bir keşişe ne de sıradan bir insana, ne bir Taoist'e ne de bir ölümsüze benziyor. Dışarıda çıplak elleri ve boş yumruklarıyla taleplerde bulunuyor." Canavar Kral bunu duyunca, "Bana zırhımı ve silahımı getirin" diye emretti.

Bunlar cinler tarafından hemen dışarı çıkarıldı ve Canavar Kral göğüs zırhını ve miğferini giydi, palasını kavradı ve yandaşlarıyla birlikte mağaradan dışarı çıktı. "Su Perdesi Mağarası'nın efendisi kim?" diye yüksek sesle bağırdı. Bakmak için gözlerini hızla açan Wukong, Canavar Kral'ın

Başında güneşte parlayan siyah altın bir miğfer vardı; Üzerinde de rüzgârda salınan koyu ipek bir cübbe vardı; Altında deri kayışlarla sıkıca bağlanmış siyah demir bir yelek vardı; Ayaklarında büyük savaşçılarınkiler gibi ince oymalı çizmeler vardı. On karış - belinin genişliği; Otuz ayak - gövdesinin yüksekliği; Ellerinde bir kılıç tutuyordu; Kılıcı ince ve parlaktı. Adı: Korkunç biçimi ve görünüşüyle Felaket Canavarı.

Maymun Kral, "Kocaman gözlerin var, pervasız canavar, ama yaşlı Maymun "u bile göremiyorsun!" diye bağırdı. Canavar Kral onu görünce güldü ve şöyle dedi: "Ne bir metre boyundasın, ne de otuz yaşındasın; elinde silah bile yok.

Ne cüretle bu kadar küstahlaşır, hesaplaşmak için beni ararsın?"

"Seni pervasız canavar!" diye bağırdı Wukong. "Sen gerçekten de körsün! Benim küçük olduğumu düşünüyorsun, boyumun uzamasının çok zor olduğunu bilmiyorsun; silahsız olduğumu düşünüyorsun, ama iki elim ayı cennetin kenarından aşağı sürükleyebilir. Korkma; sadece yaşlı Maymun'un yumruğunun tadına bak!"

Havaya sıçradı ve canavarın yüzüne bir darbe indirdi. Darbeyi eliyle savuşturan Canavar Kral, "Sen bir cücesin ve ben çok uzunum; yumruğunu kullanmak istiyorsun ama benim palam var. Eğer seni onunla öldürürsem, alay konusu olurum. Palamı bırakayım da ne kadar iyi boks yapabildiğini görelim."

"İyi dedin, iyi adam," diye yanıtladı Wukong. "Haydi!"

Canavar Kral pozisyonunu değiştirdi ve saldırdı. Wukong ona doğru yaklaştı ve kendini çarpışmanın içine attı. İkisi de birbirlerine yumruk ve tekme atıyor, boğuşuyor ve çarpışıyorlardı. Uzun bir menzilde ıskalamak kolaydır ama kısa bir yumruk sağlam ve güvenilirdir. Wukong, Canavar Kral'ı kısa kaburgalarından bıçakladı, göğsüne vurdu ve birkaç keskin darbeyle ona öyle ağır bir ceza verdi ki Canavar kenara çekildi, devasa palasını aldı, doğrudan Wukong'un kafasına doğrulttu ve ona bir darbe

indirdi.

Wukong kaçtı ve darbe onu kıl payı ıskaladı. Rakibinin daha da sertleştiğini gören Wukong, şimdi Bedenin Ötesindeki Beden olarak adlandırılan yöntemi kullandı. Kendi vücudundan bir avuç dolusu kıl koparıp ağzına attı ve onları çiğneyerek küçük parçalara ayırdıktan sonra havaya tükürdü. "Değişin!" diye bağırdı ve bir anda savaşçıları dört bir yandan kuşatan iki ya da üç yüz küçük maymuna dönüştüler. Gördüğünüz gibi, birisi ölümsüz bir bedene sahip olduğunda, ruhunu yansıtabilir, şeklini değiştirebilir ve her türlü harikayı gerçekleştirebilir. Maymun Kral Yol'da ustalaştığından beri, vücudundaki seksen dört bin kıldan her biri istediği şekle veya maddeye dönüşebiliyordu. Yeni yarattığı küçük maymunların gözleri o kadar keskin ve hareketleri o kadar hızlıydı ki, ne kılıçla ne de mızrakla yaralanabilirlerdi. Şunlara bir bakın! Sıçrayıp zıplayarak Canavar Kral'a doğru koştular ve etrafını sardılar, kimi sarıldı, kimi çekti, kimi bacaklarının arasına girdi, kimi ayaklarını çekti. Tekmelediler ve yumrukladılar; saçlarını çektiler ve gözlerini dürttüler; burnunu sıktılar ve ayaklarını tamamen yerden kesmeye çalıştılar, ta ki birbirlerine dolanana kadar.

Bu sırada Wukong palayı kapmayı başardı, küçük maymun kalabalığını itti ve palayı canavarın kafatasına tam olarak indirerek onu ikiye böldü. O ve maymunların geri kalanı daha sonra mağaraya doğru savaşarak girdiler ve genç yaşlı tüm iblisleri katlettiler. Bir sarsıntıyla saçlarını vücuduna geri topladı, ancak ona geri dönmeyen bazı maymunlar vardı. Onlar Canavar Kral tarafından Su Perdesi Mağarası'ndan kaçırılan küçük maymunlardı.

"Neden buradasınız?" diye sordu Wukong. Otuz ya da elli kişi gözyaşları içinde, "Büyük Kral ölümsüzlük yolunu aramak için gittikten sonra, canavar iki yıl boyunca bizi tehdit etti ve sonunda bizi buraya getirdi. Bu eşyalar mağaramıza ait değil mi? Bu taş kaplar ve çanakların hepsi yaratık tarafından alındı."

"Eğer bunlar bizim eşyalarımızsa," dedi Wukong, "onları buradan götürün."

Daha sonra Su Göbeği Mağarası'nı ateşe verdi ve küle çevirdi. " Hepiniz," dedi onlara, "beni eve kadar takip edin."

"Yüce Kral," dedi maymunlar, "buraya geldiğimizde tek hissettiğimiz yanımızdan hızla geçen rüzgârdı ve buraya gelene kadar havada süzülüyor gibiydik. Yolu bilmiyoruz. Evimize nasıl geri dönebiliriz?" Wukong dedi ki, "Bu onun bir sihir numarası. Ama hiç zorluğu yok! Artık sadece bir şey değil, yüzlerce şey biliyorum! Ben de bu numaraya aşinayım. Hepiniz gözlerinizi kapatın ve korkmayın."

Sevgili Maymun Kral. Bir büyü okudu, şiddetli bir rüzgârda bir süre at sürdü ve sonra bulutun yönünü alçalttı. "Küçükler," diye bağırdı, " gözlerinizi açın!"

Maymunlar ayaklarının altında sağlam bir zemin hissettiler ve kendi bölgelerini tanıdılar. Büyük bir sevinç içinde, her biri tanıdık yollardan mağaraya geri koştu ve mağarada bekleyenlerle birlikte kalabalıklaştı. Daha sonra yaşlarına ve rütbelerine göre sıraya girip Maymun Kral'a saygılarını sundular. Hoş geldin ziyafeti için şarap ve meyveler hazırlandı. Canavarı nasıl bastırdığı ve gençleri nasıl kurtardığı sorulduğunda, Wukong ayrıntılı bir prova sundu ve maymunlar bitmek bilmeyen alkışlara boğuldu. "Nereye gittiniz, Yüce Kral?" diye bağırdılar. "Böyle beceriler kazanacağınızı hiç beklemiyorduk!"

"Sizden ayrıldığım yıl," dedi Wukong, "Büyük Doğu Okyanusu boyunca dalgalarla sürüklendim ve Batı Aparagodānīya Kıtası'na ulaştım. Daha sonra Güney Jambūdvīpa Kıtası'na vardım ve burada bu giysiyi ve bu ayakkabıları giyerek insan yöntemlerini öğrendim. Sekiz ya da dokuz yıl boyunca bulutlarla birlikte salındım ama henüz Büyük Sanat'ı öğrenememiştim. Sonra Büyük Batı Okyanusu'nu geçtim ve Batı Aparagodānīya Kıtası'na ulaştım.

Uzun bir süre araştırdıktan sonra, bana Cennet ile aynı yaşta olmanın formülünü, ölümsüzlüğün sırrını veren yaşlı bir Patriği keşfetme şansına sahip oldum."

"Böyle bir şansa on bin acıdan sonra bile rastlamak zor!" dedi maymunlar, hepsi onu tebrik ederek. "Küçükler," dedi Wukong tekrar gülerek, "bir başka sevinç de tüm ailemizin artık bir ismi olması."

"Büyük kralın adı nedir?"

"Benim soyadım Sun," diye yanıtladı Wukong, "dini adım da Wukong." Maymunlar bunu duyunca hepsi ellerini çırptı ve sevinçle bağırdılar, "Eğer büyük kral Yaşlı Sun ise, o zaman hepimiz Küçük Sun'lar, Üçüncü Sun'lar, küçük Sun'lar, minik Sun'larız - Sun Ailesi, Sun Ulusu ve Sun Mağarası!" Böylece hepsi gelip Yaşlı Sun'ı büyük ve küçük kaseler dolusu hindistan cevizi ve üzüm şarabı, kutsal çiçekler ve meyvelerle onurlandırdılar. Gerçekten de büyük ve mutlu bir aileydi! Lo,

Soyadı birdir, benlik kaynağına geri döner. Cennette kaydedilmiş bir isim, bu ihtişamı bekliyor!

Sonucun ne olduğunu ve Wukong "un bu diyarda nasıl ilerleyeceğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第003回 · Bölüm 3

Dört Deniz ve Bin Dağ boyun eğiyor Dokuz Katlı Karanlıktan on türün adı kaldırıldı

Şimdi Yakışıklı Maymun Kral "ın ülkesine muzaffer bir şekilde dönüşünden bahsediyorduk. Korkunç Havoc Kralı'nı öldürdükten ve ondan devasa palasını aldıktan sonra, küçük maymunlarla her gün savaş sanatını çalışmış, onlara mızrak yapmak için bambuları nasıl bileyeceklerini, kılıç yapmak için tahtaları nasıl eğeleyeceklerini, bayrakları ve sancakları nasıl düzenleyeceklerini, devriyeye nasıl çıkacaklarını, nasıl ilerleyeceklerini ya da geri çekileceklerini ve nasıl kamp kuracaklarını öğretmiş.

Uzun bir süre onlarla böyle oynadı. Birden sustu ve oturdu, kendi kendine yüksek sesle düşündü, "Burada oynadığımız oyun oldukça ciddi bir şeye dönüşebilir. Ya insanların ya da kuşların ve hayvanların yöneticilerini rahatsız edersek ve onlar da bize gücenirse; ya bu askeri tatbikatlarımızın yıkıcı olduğunu söylerlerse ve bizi yok etmek için bir ordu kurarlarsa. Bambu mızraklarımız ve tahta kılıçlarımızla onları nasıl karşılayabiliriz? Keskin kılıçlarımız ve güzel kargılarımız olmalı. Ama şu anda ne yapılabilir ki?" Maymunlar bunu duyunca hepsi telaşlandı. " Büyük kralın gözlemleri çok doğru," demişler, "ama bunları nereden bulabiliriz?"

Onlar konuşurken, dört yaşlı maymun öne çıktı; kırmızı kalçalı iki dişi maymun ve iki eyersiz gibon. Ön tarafa gelerek, "Yüce Kral, keskin kenarlı silahlarla donatılmak çok basit bir meseledir" dediler.

"Nasıl bu kadar basit?" diye sordu Wukong. Dört maymun cevap verdi: " Dağımızın doğusunda, iki yüz millik su boyunca Aolai Ülkesi'nin sınırı vardır. O ülkede, şehrinde sayısız adamı ve askeri olan bir kral var ve orada her türlü metal işçiliği var. Büyük kral oraya giderse, silah satın

alabilir ya da yaptırabilir. O zaman bize onları dağımızı korumak için nasılkullanacağımızı öğretebilirsin ve bu da kendimizi ebediyen güvence altınaalmak için bir strateji olacaktır." Wukong bunu duyduğunda sevinçledoldu. "H e p i n i z burada oynayın," dedi. "Bir yolculuk yapmama izinverin."

Sevgili Maymun Kral! Hızla bulut taklasını attı ve iki yüz mil uzunluğundaki suyu hiç vakit kaybetmeden geçti. Diğer tarafta gerçekten de geniş caddeleri, büyük pazar yerleri, sayısız evi ve sayısız kemeri olan bir şehir keşfetti. Berrak gökyüzü ve parlak güneşin altında insanlar sürekli gelip gidiyordu. Wukong kendi kendine şöyle düşündü: "Buralarda hazır silahlar olmalı. Ama oraya gidip onlardan birkaç parça satın almak, onları sihirle elde etmek kadar iyi bir pazarlık değil."

Bu nedenle sihirli işareti yaptı ve bir büyü okudu. Yüzünü güneybatıdaki toprağa dönerek derin bir nefes aldı ve sonra üfledi. Bir anda güçlü bir rüzgâra dönüşerek çakıl taşlarını ve kayaları havaya savurdu. Gerçekten dehşet vericiydi:

Uçsuz bucaksız bulutlar hareket etti dünyanın üzerinde; Kara sis ve alaca buhar karartı yeryüzünü; Denizlerde ve nehirlerde dalgalar çalkalandı, balıkları ve yengeçleri korkuttu; Dağ ormanlarında dallar kırıldı, kurtlar ve kaplanlar kaçtı. Tüccarlar ve tüccarlar dükkanlardan ve mağazalardan gittiler. Muhtelif pazarlarda ve alışveriş merkezlerinde tek bir adam bile görülmedi. Kral, kraliyet sarayından odasına çekildi. Askeri ve sivil memurlar evlerine döndü. Bu rüzgâr Buddha'nın bin yıllık tahtını devirdi ve Beş Anka Kulesi'ni temellerinden sarstı.

Rüzgâr çıktı ve Aolai Ülkesi'nde kralı tebaasından ayırdı. Çeşitli bulvarlarda ve pazar yerlerinde her aile kapı ve pencerelerini sürgüledi ve kimse dışarı çıkmaya cesaret edemedi. Wukong daha sonra bulutunun yönünü alçalttı ve doğruca imparatorluk kapısından içeri daldı. Cephaneliğe giden yolu buldu, kapıları çaldı ve içeride sayısız silah olduğunu gördü. Palalar, mızraklar, kılıçlar, kargılar, savaş baltaları,

tırpanlar, kırbaçlar, tırmıklar, bagetler, davullar, yaylar, oklar, çatallar vemızraklar; her türden silah mevcuttu. Çok memnun olan Wukong kendikendine şöyle dedi: "Tek başıma kaç parça taşıyabilirim ki? Onlarıtaşımak için vücut bölme büyüsünü kullansam iyi olur."

Sevgili Maymun Kral! Bir avuç saç teli kopardı, ağzında çiğneyerek parçalara ayırdı ve tükürdü. Büyüyü okuyarak, "Değiş!" diye bağırdı.

Binlerce küçük maymuna dönüştüler ve silahları kapıp götürdüler. Daha güçlü olanlar altı veya yedi parça, daha zayıf olanlar ise iki veya üç parça aldı ve birlikte cephaneliği boşalttılar. Wukong daha sonra buluta bindi ve tüm küçük maymunları evlerine geri götüren büyük bir rüzgar çağırarak yer değiştirme büyüsünü gerçekleştirdi.

Şimdi size Çiçek-Meyve Dağı'nın mağarasının dışında oynayan büyük ve küçük çeşitli maymunlardan bahsedeceğiz.

Aniden rüzgârın sesini duydular ve havada devasa bir maymun sürüsünün yaklaştığını gördüler; bu manzara hepsinin dehşet içinde kaçıp saklanmasına neden oldu. Wukong bir anda bulutunu indirdi ve kendini sallayarak saç parçalarını vücuduna geri topladı. Tüm silahlar dağın önüne yığılmıştı. "Küçükler," diye bağırdı, "gelin ve silahlarınızı alın!"

Maymunlar baktılar ve Wukong'un düz bir zeminde tek başına durduğunu gördüler. Koşarak gelip diz çöktüler ve ne olduğunu sordular. Wukong daha sonra onlara silahları taşımak için güçlü rüzgârı nasıl kullandığını anlattı. Minnettarlıklarını ifade ettikten sonra, maymunların hepsi palaları kapmaya ve kılıçları kapmaya, baltaları kullanmaya ve mızraklar için çabalamaya, yayları germeye ve okları takmaya gitti.

Bağırarak ve çığlık atarak bütün gün oynadılar.

Ertesi gün, her zamanki gibi düzen içinde yürüdüler. Maymunları toplayan Wukong, kırk yedi bin kişi olduklarını gördü. Bu topluluk dağdaki tüm vahşi hayvanları - kurtları, böcekleri, kaplanları, leoparları, fare geyiklerini, alageyikleri, nehir geyiklerini, tilkileri, vahşi kedileri,

porsukları, aslanları, filleri, maymunları, ayıları, antilopları, domuzları,misk sığırlarını, dağ keçilerini, yeşil tek boynuzlu mandaları, yabanitavşanları ve dev mastifleri çok etkiledi. En az yetmiş iki mağaranın çeşitliiblis krallarının önderliğinde hepsi Maymun Kral'a saygılarını sunmak içingeldiler. Bundan böyle yıllık haraçlar getirdiler ve her mevsim yapılanyoklamaya cevap verdiler. Bazıları manevralara katıldı; diğerlerirütbelerine göre erzak tedarik etti. Düzenli bir şekilde, tüm Çiçek-MeyveDağı'nı demir bir kova veya metalden bir şehir kadar güçlü hale getirdiler.Çeşitli iblis kralları da metal davullar, renkli sancaklar ve miğferler sundu.Yürüyüş ve talim telaşı gün be gün devam etti.

Yakışıklı Maymun Kral tüm bunların tadını çıkarırken, aniden kalabalığa şöyle dedi: "Hepiniz ok ve yay kullanmakta usta oldunuz ve silah kullanımı. Ama bu palamutum gerçekten hantal, hiç hoşuma gitmiyor. Ne yapabilirim ki?"

Dört yaşlı maymun öne çıktı ve "Büyük kral ilahi bir bilgedir ve bu nedenle dünyevi bir silah kullanması uygun değildir. Bununla birlikte, büyük kralın suda yolculuk yapıp yapamayacağını bilmiyoruz?"

"Yol'u bildiğimden beri," dedi Wukong, "yetmiş iki dönüşüm yeteneğine sahibim. Bulut taklası sınırsız güce sahiptir. Beden gizleme büyüsüne ve yer değiştirme büyüsüne aşinayım. Cennete giden yolu bulabilirim ya da Dünya'ya girebilirim. Güneşin ve ayın yanından gölge düşürmeden geçebilir, taşa ve metale hiçbir engelle karşılaşmadan nüfuz edebilirim. Ne su b e n i boğabilir ne de ateş beni yakabilir. Gidemeyeceğim bir yer var mı?"

"Büyük Kral'ın böyle güçlere sahip olması iyi bir şey," dedi dört maymun, "çünkü bu demir köprümüzün altındaki su doğrudan Doğu Okyanusu'ndaki Ejderha Sarayı'na akıyor. Eğer oraya gitmeye istekliysen, Büyük Kral, yaşlı Ejderha Kralı'nı bulacaksın ve ondan bir çeşit silah talep edebilirsin. Bu hoşunuza gitmez mi?"

Bunu duyan Wukong sevinçle, "Yolculuğu yapmama izin verin!" dedi.

Sevgili Maymun Kral! Köprünün başına atladı ve su kısıtlama büyüsünü kullandı. Parmaklarıyla sihirli işareti yaparak dalgalara atladı, dalgalar onun için ayrıldı ve su yolunu takip ederek Doğu Okyanusu'nun dibine kadar gitti. Yürürken aniden şdevriye gezen bir yaka ile karşılaştı ve onu şu soruyla durdurdu: "Suyun içinden iterek gelen bu ilahi bilge de kim? Açıkça konuş ki gelişini duyurabileyim." Wukong, "Ben Çiçek-Meyve Dağı'ndan Cennet doğumlu bilge Sun Wukong, yaşlı Ejderha Kralınızın şyakın komşusuyum. Nasıl oluyor da beni tanımıyorsunuz?" Yaka bunu duyduğunda, rapor vermek için aceleyle Su Kristali Sarayı'na geri döndü. "Yüce Kralım," dedi, "dışarıda Sun Wukong adında Çiçek-Meyve Dağı'nın Cennet doğumlu bir bilgesi var. Sizin yakın komşunuz olduğunu iddia ediyor ve saraya varmak üzere."

Doğu Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aoguang hemen ayağa kalktı; ejderha oğulları ve torunları, karides askerleri ve yengeç generalleri eşliğinde kabul için dışarı çıktı. "Yüce Ölümsüz," dedi, "lütfen içeri gelin!"

Uygun bir şekilde tanışmak için saraya girdiler ve Wukong'a onurlu bir koltuk ve çay ikram ettikten sonra kral sordu, "Yüce ölümsüz Yol'da ne zaman başarılı oldu ve ne tür bir ilahi büyü aldı?" Wukong şöyle dedi: " Doğduğumdan beri kendi kendimi yetiştirmek için ailemden ayrıldım. Artık doğumsuz ve ölümsüz bir bedene sahip oldum. Son zamanlarda çocuklarıma dağ mağaramızı nasıl koruyacaklarını öğretiyorum ama ne yazık ki uygun bir silahım yok. Bu yeşil yeşim sarayda ve onun kabuk portallarında yaşamaktan uzun süredir keyif alan soylu komşumun yedekte pek çok ilahi silahı olduğunu duydum. Özellikle onlardan birini istemek için geldim." Ejderha Kralı bunu duyduğunda reddedemezdi. Bu yüzden bir tünek komutanına uzun saplı bir pala getirmesini emretti ve onu ziyaretçisine sundu. Wukong, "Yaşlı Maymun bir palanın nasıl kullanılacağını bilmiyor," dedi. "Bana başka bir şey vermeniz için size yalvarıyorum."

Ejderha Kral daha sonra bir mezgit teğmenine bir yılanbalığı hamalıyla birlikte dokuz uçlu bir çatal getirmesini emretti. Oturduğu yerden aşağı

atlayan Wukong, çatalı eline aldı ve birkaç hamle denedi. "Hafif!" diyerekonu yere bıraktı. Çok hafif! Ve benim elime uymuyor. Bana başka bir tanevermen için sana yalvarıyorum."

"Yüce Ölümsüz," dedi Ejderha Kral gülerek, "daha yakından bakmayacak mısın? Bu çatal üç bin altı yüz kilo ağırlığında."

"Benim elime uymuyor," dedi Wukong, "benim elime uymuyor!"

Ejderha Kralı oldukça korkmaya başlamıştı; bir çipura amiraline ve bir sazan tuğgeneraline yedi bin iki yüz kilo ağırlığında dev bir kargı taşımalarını emretti. Wukong bunu görünce ileri koştu ve kılıcı eline aldı. Birkaç hamle ve savuşturma denedi ve sonra onu yere saplayarak "Hala hafif! Hem de çok hafif!"

Yaşlı Ejderha Kralı tamamen sinirlenmişti. "Yüce Ölümsüz," dedi, " sarayımda bu teberden daha ağır bir silah yok." Wukong gülerek, " Eskilerin dediği gibi, "Ejderha Kralı'nın eksik hazineleri için kim endişelenir!" Git ve biraz daha bak, eğer beğendiğim bir şey bulursan, sana iyi bir fiyat teklif edeceğim." dedi.

"Burada gerçekten başka yok," dedi Ejderha Kral.

Onlar konuşurken ejderha anne ve kızı dışarı çıktı ve şöyle dedi: "Yüce Kral, bunun kesinlikle yetersiz yeteneklere sahip bir bilge olmadığını görebiliyoruz. Okyanus hazinemizin içinde, Cennet Nehri'nin derinliğinin sabitlendiği o nadir sihirli demir parçası var.

Son birkaç gündür demir garip ve hoş bir ışıkla parlıyor. Bu, bu bilgeyle buluşmak için dışarı çıkarılması gerektiğine dair bir işaret olabilir mi?"

"Bu," dedi Ejderha Kralı, "Büyük Yu'nun Tufan'ı fethettiğinde nehirlerin ve okyanusların derinliklerini sabitlediği ölçüydü. Bu sihirli bir demir parçası, ama onun ne işine yarayabilir ki?"

"Bunu kullanıp kullanamayacağıyla ilgilenmeyelim," dedi ejderha anne. "Bunu ona verelim ve o da bununla ne isterse yapsın. Önemli olan

onu bu saraydan çıkarmak!"

Yaşlı Ejderha Kralı kabul etti ve Wukong'a tüm hikâyeyi anlattı. Wukong, "Çıkar da bir bakayım," dedi.

Ejderha Kral ellerini sallayarak, "Onu hareket ettiremeyiz! Kaldıramayız bile! Yüce ölümsüz oraya bizzat gidip bir göz atmalı."

"Nerede?" diye sordu Wukong. "Beni oraya götür."

Bunun üzerine Ejderha Kral onu okyanus hazinesinin merkezine götürmüş ve orada bir anda binlerce altın ışık huzmesi görmüşler. Ejderha Kralı o noktayı işaret ederek, "İşte bu, parlayan şey" dedi. Wukong elbiselerini kuşandı ve ona dokunmak için ilerledi: yirmi fitten daha uzun ve bir fıçı kadar kalın bir demir çubuktu. Tüm gücünü kullanarak onu iki eliyle kaldırdı ve şöyle dedi: "Biraz fazla uzun ve fazla kalın. Biraz daha kısa ve ince olsaydı daha kullanışlı olurdu."

Daha konuşmasını bitirmemişti ki hazinenin boyu birkaç metre kısaldı ve bir kat daha inceldi. "Daha da küçülse daha iyi olur," dedi Wukong ve hazineyi ellerinde bir kez daha zıplattı. Hazine tekrar küçüldü. Son derece memnun olan Wukong onu incelemek için okyanus hazinesinden çıkardı. Her iki ucunda birer altın çember ve aralarında da som siyah demir buldu. Çemberlerden birinin hemen yanında şu yazı vardı: "Uyumlu Altın Çemberli Çubuk. Ağırlık: on üç bin beş yüz pound."

Kendi kendine gizli bir zevkle, "Bu hazine, sanırım, insanın isteklerine en uygun hazine olmalı," diye düşündü.

Yürürken zihninde bir şeyler düşünüyor ve elindeki çubuğu zıplatarak kendi kendine mırıldanıyordu: "Daha kısa ve daha ince olsa harika olurdu!"

Onu dışarı çıkardığında, çubuğun uzunluğu en fazla yirmi fitti ve bir pirinç kasesi kalınlığındaydı.

Bakın şimdi gücünü nasıl sergiliyor! Asayı kullanarak hamleler ve geçişler yaptı ve Su Kristali Sarayı'na kadar sahte bir savaşa girişti. Yaşlı

Ejderha Kralı o kadar dehşete düşmüştü ki korkudan titriyordu ve ejderhaprenslerinin hepsi paniğe kapılmıştı.

Deniz kaplumbağaları ve kaplumbağalar boyunlarını içeri çektiler; balıklar, karidesler ve yengeçler kendilerini sakladılar. Wukong hazineyi elinde tuttu ve Su Kristali Sarayı'nda oturdu. Ejderha Kral'a gülerek şöyle dedi: "İyi komşuma bu derin iyiliği için minnettarım."

"Lütfen bundan bahsetmeyin," dedi Ejderha Kralı. "Bu demir parçası çok kullanışlı," dedi Wukong, "ama bir açıklama daha yapmak istiyorum."

"Yüce ölümsüz ne tür bir açıklama yapmak istiyor?" diye sordu Ejderha Kralı. Wukong, "Böyle bir demir olmasaydı, meselenin peşini bırakırdım. Şimdi elimde olduğuna göre, onunla birlikte giymek için yanlış türde kıyafetler giydiğimi görebiliyorum. Ne yapmam gerekiyor? Eğer dövüş kıyafetiniz varsa, bana da verebilirsiniz. Size içtenlikle teşekkür ederim."

Ejderha Kralı, "İtiraf ediyorum, bu benim elimde değil," dedi. Wukong, "Yalnız bir misafir iki ev sahibini rahatsız etmeyecektir. Elinizde olmadığını iddia etseniz bile, bu kapıdan asla çıkmayacağım."

"Bırakalım da yüce ölümsüz başka bir okyanusa gitme zahmetine katlansın," dedi Ejderha Kral. "Orada bir şeyler bulabilir."

"Üç evi ziyaret etmek bir evde oturmak kadar uygun değil" dedi Wukong, "Bana bir kıyafet vermeniz için yalvarıyorum."

"Gerçekten bir tane yok," dedi Ejderha Kralı, "eğer olsaydı, onu size hediye ederdim."

"Öyle mi?" dedi Wukong. "Ütüyü senin üzerinde deneyeyim!"

"Yüce Ölümsüz," dedi Ejderha Kral endişeyle, "sakın elini kaldırma! Sakın elinizi kaldırmayın! Bakalım kardeşlerimde var mı ve sana bir tane vermeye çalışacağız."

"Onurlu kardeşleriniz nerede?" diye sordu Wukong. "Onlar," dedi Ejderha Kral, "Güney Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aoqin; Kuzey Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aoshun; ve Batı Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aorun."

"Yaşlı Maymun onların yerine gitmiyor," dedi Wukong. "Yaygın bir deyişin dediği gibi, "Bağdaki üç kişi eldeki iki kişiyle rekabet edemez." Ben sadece burada sıradan bir şey bulup bana vermenizi rica ediyorum. Hepsi bu kadar."

"Yüce ölümsüzün bir yere gitmesine gerek yok," dedi Ejderha Kralı. " Sarayımda demir bir davul ve altın bir çan var. Ne zaman acil bir durum olsa, davula vurup çanı çalarız ve kardeşlerim kısa sürede burada olurlar."

"O halde," dedi Wukong, "git davula vur ve çanı çal."

Kaplumbağa generali hemen çana vurmaya giderken, kaplumbağa mareşali de davula vurmaya geldi.

Davul ve çan çaldıktan kısa bir süre sonra, Üç Okyanus'un Ejderha Kralları mesajı aldılar ve hepsi dış avluda toplanarak hemen geldiler. " Ağabey," dedi Aoqin, "hangi acil durum seni davula vurmaya ve çanı çalmaya itti?"

"İyi Kardeşim," diye yanıtladı yaşlı Ejderha, "bu uzun bir hikaye! Çiçek-Meyve Dağı'ndan buraya gelen ve benim yakın komşum olduğunu iddia eden Cennet doğumlu bir bilgemiz var. Daha sonra bir silah istedi; sunduğum çelik çatalı çok küçük buldu ve teklif ettiğim kargı çok hafifti. Sonunda kendisi, Cennet Nehri'nin derinliğinin sabitlendiği o nadir, ilahi demir parçasını aldı ve onu sahte bir dövüş için kullandı. Şu anda sarayda oturuyor ve ayrıca bir çeşit savaş kıyafeti talep ediyor.

Burada bunlardan hiçbiri yok. Bu yüzden hepinizi davet etmek için davul ve zil çaldık. Eğer böyle bir kıyafetiniz varsa, lütfen ona verin ki onu bu kapıdan dışarı yollayabileyim!" Aoqin bunu duyduğunda çok öfkelendi. "Kardeşler olarak ordumuzu toplayalım ve onu tutuklayalım"

dedi. Bunun nesi yanlış?"

"Onu tutuklamaktan bahsetme!" dedi yaşlı Ejderha, "onu tutuklamaktan bahsetme! O demir parçasıyla küçük bir vuruş ölümcüldür ve hafif bir dokunuş ölümcüldür! En ufak bir dokunuş deriyi çatlatır ve küçük bir vuruş kasları yaralar!"

Batı Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aorun, "İkinci ağabey ona karşı elini kaldırmamalı. Onun için bir birlik oluşturalım ve onu buradan çıkaralım. Daha sonra Cennet'e resmi bir şikâyette bulunabiliriz ve Cennet kendi cezasını gönderecektir."

"Haklısın," dedi Kuzey Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aoshun, "Burada nilüfer kökü renginde bir çift buluta binen ayakkabım var."

Batı Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aorun, "Yanımda sarı altından yapılmış bir zincir z ı r h getirdim," dedi.

Güney Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aoqin, "Benim de kırmızı altından yapılmış, dik anka kuşu tüyleri olan bir başlığım var," dedi. Yaşlı Ejderha Kralı çok sevindi ve hediyeleri sunmak için onları Su Kristali Sarayı'na getirdi. Wukong usulüne uygun olarak altın başlığı, altın zırhı ve bulutta yürüyen ayakkabıları giydi ve uyumlu asasını kullanarak sahte bir savaşta ejderhalara "Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim!" diye bağırarak dışarı çıktı.

Dört Okyanus'un Ejderha Kralları öfkelendi ve burada bahsetmediğimiz resmi bir şikayette bulunmak için birlikte istişare ettiler.

Şu Maymun Kral'a bakın! Su yolunu açtı ve doğruca demir köprünün başına gitti. Dört yaşlı maymun diğer maymunlara önderlik ediyor ve köprünün yanında bekliyorlardı. Birden Wukong'un dalgaların arasından sıçradığını gördüler: Köprüye doğru yürürken vücudunda bir damla bile su yoktu, ışıl ışıl ve altın rengindeydi. Çeşitli maymunlar o kadar şaşırmışlardı ki, hepsi diz çökerek ağladılar, "Yüce Kral, ne mucizeler! Ne mucizeler!"

Işıl ışıl parlayan Wukong yüksek tahtına çıktı ve demir çubuğu tam ortaya yerleştirdi. Daha iyisini bilmeyen maymunların hepsi gelip demir çubuğu almaya çalıştı. Hazine. Bir yusufçuğun demir ağacını sallamaya çalışması gibiydi: bir milim bile kımıldatamadılar! Her biri parmaklarını ısırarak ve dillerini çıkararak, "Ey Baba, bu çok ağır! Onu buraya getirmeyi nasıl başardın?" Wukong çubuğa doğru yürüdü, ellerini uzattı ve onu aldı. Gülerek onlara şöyle dedi: "Her şeyin bir sahibi vardır. Bu hazine kim bilir kaç bin yıldır okyanus hazinesinde duruyordu ve kısa bir süre önce parladı. Ejderha Kralı onu sadece siyah bir demir parçası olarak tanıdı, ancak bunun aynı zamanda Cennet Nehri'nin dibini sabitleyen ilahi nadirlik olduğu da söyleniyor. Bütün o adamlar bir araya gelse onu kaldıramaz ya da hareket ettiremezdi ve benden onu kendim almamı istediler. İlk başta, bu hazine yirmi fitten daha uzun ve bir fıçı kadar kalındı.

Bir kez vurduktan ve çok büyük olduğunu hissettiğimi ifade ettikten sonra küçüldü. Daha da küçülmesini istedim ve yine küçüldü.

Üçüncü kez emrettim ve daha da küçüldü! Işığa baktığımda üzerinde şu yazı vardı: "Uyumlu Altın Çemberli Asa. Ağırlık: on üç bin beş yüz pound." Hepiniz kenara çekilin. Biraz daha dönüşüm geçirmesini isteyeyim."

Hazineyi elinde tutarak "Daha küçük, daha küçük, daha küçük!" diye seslenmiş ve hazine bir anda küçülerek kulağın içine saklanabilecek kadar küçük bir nakış iğnesi boyutuna inmiş. Hayretler içinde kalan maymunlar şöyle bağırmışlar: "Yüce Kral! Çıkarın ve onunla biraz daha oynayın."

Maymun Kral onu kulağından çıkarıp avucuna yerleştirdi. "Daha büyük, daha büyük, daha büyük!" diye bağırdı ve tekrar bir fıçı kalınlığına ve yirmi fitten fazla uzunluğa ulaştı. Onunla oynamaktan o kadar zevk aldı ki köprünün üzerine atladı ve mağaradan dışarı çıktı. Hazineyi elleriyle kavrayarak kozmik taklit büyüsünü yapmaya başladı. Eğilerek, "Büyü!" diye bağırdı ve bir anda on bin fit boyuna, Tai Dağı gibi bir kafaya ve

engebeli bir zirve gibi bir göğse, şimşek gibi gözlere ve kan çanağı gibi birağza ve kılıç ve kargı gibi dişlere sahip oldu. Elindeki asa öyle birboyuttaydı ki, tepesi otuz üçüncü cennete, dibi ise cehennemin onsekizinci katmanına ulaşıyordu. Kaplanlar, leoparlar, kurtlar ve sürünenyaratıklar, dağın tüm canavarları ve yetmiş iki mağaranın iblis kralları okadar korkmuşlardı ki, korku ve titreme içinde Maymun Kral'a boyun eğipsaygılarını sundular. Hemen ardından sihirli görünümünü iptal etti vehazineyi kulağında sakladığı küçük bir nakış iğnesine dönüştürdü. Mağaraevine geri döndü, ancak çeşitli mağaraların iblis kralları halakorkuyorlardı ve saygılarını sunmak için gelmeye devam ettiler.

Bu sırada sancaklar açıldı, davullar çalındı ve pirinç gonglar yüksek sesle vuruldu. Yüzlerce lezzetten oluşan büyük bir ziyafet verildi ve kadehler asma meyveleri ve hindistancevizi sularıyla dolup taştı. Uzun süre içtiler ve ziyafet çektiler ve daha önce olduğu gibi askeri tatbikatlar yaptılar. Maymun Kral, kırmızı kalçalı iki dişi maymunu mareşal Ma ve Liu, iki eyersiz gibonu da general Beng ve Ba olarak atayarak dört yaşlı maymunu birliklerinin kudretli komutanları yaptı. Dahası, dört güçlü komutan tahkimat, kamp kurma, ödül ve ceza ile ilgili tüm konularda görevlendirildi. Tüm bunları hallettikten sonra Maymun Kral bulutların üzerinde süzülmek ve sise binmek, dört denizi turlamak ve binlerce dağda eğlenmek için kendini tamamen rahat hissetti. Dövüş yeteneğini sergileyerek çeşitli kahramanlara ve savaşçılara kapsamlı ziyaretlerde bulundu; büyüsünü icra ederek birçok iyi arkadaş edindi. Dahası, bu sırada altı başka hükümdarla kardeşçe ittifak kurdu: Boğa Canavarı Kral, Ejderha Canavar Kral, Garuda Canavar Kral, Dev Vaşak Kral, Makak Kral ve Orangutan Kral. Yakışıklı Maymun Kral ile birlikte yedi kişilik bir kardeşlik düzeni oluşturdular. Her gün sivil ve askeri sanatları tartıştılar, şarap kadehlerini ve kadehleri değiş tokuş ettiler, şarkılar ve telli çalgılar eşliğinde şarkı söyleyip dans ettiler. Sabah toplanıp akşam ayrılırlarmış; on bin millik bir mesafeyi sanki kendi avluları kadar bir mesafeymiş gibi kat ederek göz ardı ettikleri tek bir zevk bile yokmuş. Söylendiği gibi,

Başın bir sallanışı üç bin milden daha uzağa gider; gövdenin bir bükülüşü sekiz yüz milden daha fazlasını kapsar.

Bir gün, dört kudretli komutana kendi mağaralarında büyük bir ziyafet hazırlamaları söylendi ve altı kral ziyafete davet edildi. İnekleri öldürdüler ve atları kestiler; Cennete ve Dünyaya kurbanlar kestiler. Çeşitli cinlere dans etmeleri ve şarkı söylemeleri emredildi ve hepsi iyice sarhoş olana kadar içtiler. Altı kralı u ğ u r l a d ı k t a n sonra Wukong büyük ve küçük liderleri de hediyelerle ödüllendirdi. Demir köprünün yanındaki çam ağaçlarının gölgesine uzanarak bir anda uykuya daldı. Dört kudretli komutan, seslerini yükseltmeye cesaret edemeyen kalabalığın etrafında koruyucu bir çember oluşturmasına öncülük etti. Yakışıklı Maymun Kral uykusunda, üzerinde üç harfli "Sun Wukong" yazılı bir çağrı ile iki adamın yaklaştığını gördü. Ona doğru yürüdüler ve tek kelime etmeden onu bir iple bağlayıp sürükleyerek götürdüler. Yakışıklı Maymun Kral'ın ruhu bir o yana bir bu yana savruluyordu.

Bir şehrin kenarına varmışlar. Maymun Kral yavaş yavaş kendine geliyordu ki başını kaldırdı ve aniden şehrin üzerinde büyük harflerle " Karanlıklar Bölgesi" yazan demir bir tabela gördü.

Yakışıklı Maymun Kral bir anda tamamen kendine geldi. "Karanlıklar Bölgesi Ölüm Kralı Yama'nın meskenidir," dedi. "Ben neden buradayım?"

İki adam "Yaşam Dünyasındaki yaşınız sona erdi," dedi. "İkimize seni tutuklamamız için bu çağrı verildi." Maymun Kral bunu duyunca, "Ben, yaşlı Maymun'un kendisi, Üç Bölgeyi ve Beş Aşamayı aştım; dolayısıyla artık Yama'nın yetkisi altında değilim. Neden kafası bu kadar karışık ki beni tutuklamak istiyor?"

İki çağırıcı pek aldırış etmedi. Çekiştirip çekiştirip onu içeri sokmaya kararlıydılar. Öfkelenen Maymun Kral hazinesini çıkardı. Hazineyi bir kez salladığında pirinç kâsesi kalınlığında bir şeye dönüştü; ellerini bir kez kaldırdı ve iki sihirdar haşhaşa dönüştü. İpi çözdü, ellerini serbest bıraktı ve asayı kullanarak şehre doğru savaştı. Boğa kafalı iblisler dehşet içinde

saklandı ve at yüzlü iblisler her yöne kaçıştı. Bir grup hayalet askerKaranlıklar Sarayı'na doğru koşarak, "Büyük Krallar! Felaket! Felaket!Dışarıda kıllı yüzlü bir gök gürültüsü tanrısı içeri girmek için savaşıyor!"

Bu haber Yeraltı Dünyası'nın On Kralı'nı o kadar telaşlandırdı ki, hemen kıyafetlerini düzelttiler ve neler olduğunu görmek için dışarı çıktılar. Sert ve öfkeli bir figürle karşılaştıklarında, sıralarına göre dizildiler ve yüksek seslerle onu selamladılar:

"Yüce Ölümsüz, bize adını söyle. Yüce Ölümsüz, bize adını söyle."

"Ben Çiçek-Meyve Dağı'ndaki Su Perdesi Mağarası'ndan Cennet doğumlu bilge Sun Wukong," dedi Maymun Kral, "siz ne tür görevlilersiniz?"

On Kral eğilerek, "Biz Karanlığın İmparatorlarıyız," diye cevap verdi, " Yeraltı Dünyasının On Kralı."

Wukong, "Her birinizin adını hemen söyleyin," dedi, "yoksa sizi bir güzel pataklarım."

On Kral dedi ki, "Biziz:

Kral Qinguang, Başlangıç Nehrinin Kralı, Song İmparatorunun Kralı, İntikamcı Bakanların Kralı, Kral Yama, Eşit Rütbelerin Kralı, Tai Dağının Kralı, Şehir Pazarlarının Kralı, Tam Değişimin Kralı ve Dönen Çarkın Kralı."

"Hepiniz krallık tahtına çıktığınıza göre," dedi Wukong, "ödül ve cezalardan sorumlu akıllı varlıklar olmalısınız. Neden iyilik ve kötülük konusunda bu kadar cahilsiniz? Yaşlı Maymun Tao'yu elde etti ve ölümsüzlüğe ulaştı. Cennetle aynı yaştayım ve Üç Bölgeyi aştım ve Beş Evreyi geride bıraktım. O halde neden beni tutuklamak için adam gönderdiniz?"

"Yüce Ölümsüz," dedi On Kral, "öfkenizin yatışmasına izin verin. Bu dünyada aynı isim ve soyadına sahip pek çok insan var. Çağıranlar bir

hata yapmış olamaz mı?"

"Saçmalık! Saçmalık!" dedi Wukong. "Atasözü der ki, "Memurlar hata yapar, katipler hata yapar, ama çağıran asla hata yapmaz!" Çabuk, doğum ve ölüm kayıtlarınızı getirin de bir bakayım." On Kral bunu duyunca, kendi gözleriyle görmesi için onu saraya davet etmişler. Uyumlu asasını tutan Wukong, doğruca Karanlıklar Sarayı'na gitti ve yüzü güneye dönük olarak ortaya oturdu. On Kral hemen kayıtlardan sorumlu yargıca incelemesi için defterlerini çıkarttırdı. Oyalanmaya cesaret edemeyen yargıç aceleyle bir yan odaya girdi ve beş ya da altı belge kitabı ile on canlı türü hakkındaki defterleri çıkardı. Bunları tek tek gözden geçirdi -kısa tüylü yaratıklar, tüylü yaratıklar, kanatlı yaratıklar, sürünen yaratıklar ve pullu yaratıklar- ama kendi adını bulamadı. Daha sonra maymunlarla ilgili dosyaya geçti. Gördüğünüz gibi, bu maymun bir insana benzemesine rağmen, insan isimleri altında listelenmemişti; kısa tüylü yaratıklara benzemesine rağmen, onların krallıklarında yaşamıyordu; diğer hayvanlara benzemesine rağmen, tek boynuzlu ata tabi değildi; ve uçan yaratıklara benzemesine rağmen, anka kuşu tarafından yönetilmiyordu. Bu nedenle, Wukong'un kendisinin incelediği ayrı bir defteri vardı. "Ruh 1350" başlığı altında Sun Wukong adının, açıklamasıyla birlikte kaydedildiğini gördü:

"Cennet doğumlu Taş Maymun. Yaş: üç yüz kırk iki yıl. İyi bir son." Wukong, "Yaşımı gerçekten hatırlamıyorum. Tek istediğim ismimi silmek. Bana bir fırça getir."

Yargıç aceleyle fırçayı aldı ve ağır mürekkebe batırdı. Wukong maymunların defterini aldı ve içinde bulabildiği tüm isimlerin üzerini çizdi. Defteri yere atarak şöyle dedi: "Hesap burada bitiyor! Hesap burada bitiyor! Artık gerçekten senin tebaan değilim."

Asasını sallayarak Karanlıklar Bölgesi'nden çıkmak için savaştı. On Kral ona ṣyaklaşmaya cesaret edemedi. Bunun yerine Bodhisattva Kral Kitigarbha'ya danışmak için Yeşil Bulut Sarayı'na gittiler ve şu an için bizi

ilgilendirmeyen bu olayı Cennet'e bildirmek için planlar yaptılar.

Maymun Kralımız şehirden çıkmak için savaşırken, aniden bir ot yığınına takılmış ve tökezlemiş. Bir başlangıçla uyandığında fark etmiş ki hepsi bir rüyaydı. Kendini gererken, dört güçlü komutanın ve çeşitli maymunların yüksek sesle ağladığını duydu: "Yüce Kral! Ne kadar şarap içtin? Bütün gece uyudun. Hala uyanmadın mı?"

"Uyumak heyecanlanacak bir şey değil," dedi Wukong, "ama rüyamda iki adamın beni tutuklamaya geldiğini gördüm ve onlar beni Karanlıklar Bölgesi'nin eteklerine getirene kadar niyetlerini anlamadım. Gücümü göstererek Karanlıklar Sarayı'na kadar protesto ettim ve On Kral ile tartıştım. Doğum ve ölüm defterimizi gözden geçirdim ve tüm isimlerimizin üzerini çizdim. O adamların artık üzerimizde hiçbir etkisi yok."

Çeşitli maymunların hepsi minnettarlıklarını ifade etmek için diz çöktüler. O zamandan beri, isimleri Yeraltı Dünyası'nda kayıtlı olmadığı için yaşlanmayan birçok dağ maymunu vardı. Yakışıklı Maymun Kral olanları anlatmayı bitirdiğinde, dört kudretli komutan hikayeyi çeşitli mağaraların iblis krallarına bildirmiş ve hepsi de tebriklerini sunmaya gelmiş. Aradan sadece birkaç gün geçmişti ki, altı yeminli kardeş de onu tebrik etmeye geldi ve hepsi de isimlerin iptal edilmesine çok sevindi. Onların bu sevinçli buluşması hakkında burada ayrıntılı bilgi vermeyeceğiz.

Bunun yerine, bir gün Altın Kemerli Bulut Sarayı, İlahi Sisler Hazine Salonu'nda mahkeme düzenleyen Cennetin Büyük Hayırsever Bilgesi, En Saygıdeğer Deva'nın Göksel Yeşim İmparatoru'na dönelim. İlahi bakanlar, sivil ve askeri, sabah oturumu için henüz toplanmışlardı ki aniden Taocu ölümsüz Qiu Hongzhi, "Majesteleri, Yarı Saydam Saray'ın dışında, Doğu Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aoguang, Taht'a bir anma sunmak için emrinizi bekliyor" diye anons etti.

Yeşim İmparatoru onun getirilmesi için emir verdi ve Aoguang İlahi Sisler Salonu'na götürüldü. Saygılarını sunduktan sonra, belgelerden sorumlu ilahi bir sayfa çocuğu anıtı aldı ve Yeşim İmparatoru onu başından itibaren okudu. Anıtta şöyle yazıyordu:

Kutsal İmparator okumayı bitirdiğinde emri verdi:

"Ejderha Tanrısı okyanusa geri dönsün. Suçluyu tutuklamaları için generallerimizi göndereceğiz."

Yaşlı Ejderha Kralı minnetle alnını yere değdirdi ve oradan ayrıldı. Aşağıdan Ölümsüz Yaşlı Ge, Göksel Usta da bir rapor getirdi. " Majesteleri, Karanlığın Bakanı ṣKral Qinguang, Yeraltı Dünyasının Papası Bodhisattva Kral Kitigarbha tarafından desteklenerek anma törenini sunmak üzere geldi."

İletişimden sorumlu Yeşim Kızı, Yeşim İmparatoru'nun da başından itibaren okuduğu bu belgeyi almak için yan taraftan geldi. Anıtta şöyle yazıyordu:

Yeşim İmparator okumayı bitirdiğinde, tekrar bir emir verdi:

"Karanlıklar Lordu'nun Yeraltı Dünyası'na dönmesine izin verin. Bu suçluyu tutuklamaları için generallerimizi göndereceğiz." Kral Qinguang da minnetle başını yere koydu ve oradan ayrıldı.

Büyük Göksel Deva, hem sivil hem de askeri çeşitli ölümsüz tebaasını bir araya topladı ve sordu: "Bu uğursuz maymun ne zaman doğdu ve kariyerine hangi nesilde başladı? Nasıl oldu da Yol'da bu kadar güçlü bir şekilde başarılı oldu?" Daha konuşmasını bitirmemişti ki, saflardan Bin-Mil Göz ve Adil-Rüzgar Kulağı öne çıktı. "Bu maymun," dediler, "üç yüz yıl önce Cennet'te doğan taş maymun. O zamanlar pek önemli biri gibi görünmüyordu ve son birkaç yıldır kendini geliştirme bilgisini nereden edindiğini ve bir ölümsüz haline geldiğini bilmiyoruz. Şimdi ejderhalara nasıl boyun eğdireceğini ve kaplanları nasıl evcilleştireceğini biliyor ve böylece Ölüm Kaydı'nı zorla iptal edebiliyor."

"Siz ilahi generallerden hangisi," diye sordu Yeşim İmparator, "onu bastırmak için oraya gitmek istiyor?" Daha konuşmasını bitirmemişti ki Venüs Gezegeni'nin Uzun Ömürlü Ruhu saflardan öne çıktı ve secdeye kapandı. "En Yüce ve En Kutsal," dedi, "üç bölge içinde, dokuz açıklıkla donatılmış tüm yaratıklar egzersiz yaparak ölümsüz olabilirler. Cennet ve Dünya tarafından beslenen bir bedene, güneş ve aydan doğan bir iskelete sahip olan bu maymunun, başının Cenneti işaret ettiğini ve ayaklarının Dünya üzerinde yürüdüğünü ve çiy ve sisle beslendiğini görerek ölümsüzlüğe ulaşması şaşırtıcı değildir. Şimdi ejderhalara boyun eğdirme ve kaplanları evcilleştirme gücüne sahip olduğuna göre, bir insandan ne farkı var? Bu nedenle şahsınız, Majesteleri'nden Yaratılış'ın merhametli lütfunu hatırlamasını ve bir pasifleştirme kararı çıkarmasını isteyecek kadar cüretkârdır. Yukarı Bölge'ye çağrılsın ve kendisine bir tür resmi görev verilsin. Adı Sicile kaydedilecek ve onu burada kontrol edebileceğiz. Eğer İlahi kararnameyi anlayışla karşılarsa, bundan sonra ödüllendirilecek ve terfi ettirilecektir; ancak emrinize itaatsizlik ederse, onu derhal tutuklayacağız. Böyle bir hareket bizi ilk etapta askeri bir seferden kurtaracak, ikinci olarak da başka bir ölümsüzü düzenli bir şekilde aramıza kabul etmemize izin verecektir."

Yeşim İmparatoru bu açıklamadan son derece memnun oldu ve " Bakanımızın tavsiyesine uyacağız" dedi.

Ardından Şarkıların ve Mektupların Yıldız Ruhu'na kararnameyi hazırlamasını emretti ve Venüs'ün Altın Yıldızı'nı barış vekili olarak görevlendirdi.

Kararı alan Altın Yıldız Güney Cennet Kapısı'ndan çıktı, kutsal bulutunun yönünü aşağı indirdi ve doğruca Çiçek-Meyve Dağı ile Su Perdesi Mağarası'na yöneldi. Çeşitli küçük maymunlara şöyle dedi: "Ben yukarıdan gönderilen Göksel elçiyim. Yanımda büyük kralınızı Yukarı Bölge'ye gitmeye davet eden bir ferman var. Bunu ona hemen bildirin!"

Mağaranın dışındaki maymunlar, mağaranın derinliğine ulaşana kadar kelimeyi teker teker iletti. "Yüce Kral," dedi maymunlardan biri, "dışarıda sırtında bir belge taşıyan yaşlı bir adam var. Kendisinin cennetten gönderilmiş bir elçi olduğunu ve sizin için bir davet fermanı getirdiğini söylüyor." Bunu duyan Yakışıklı Maymun Kral son derece memnun oldu. " Son iki gündür," dedi, "tam da Cennet'e küçük bir gezi yapmayı düşünüyordum ve ilahi haberci beni davet etmeye geldi bile!"

Maymun Kral çabucak kıyafetini düzeltti ve karşılama için kapıya yöneldi. Altın Yıldız mağaranın ortasına geldi ve yüzü güneye dönük bir şekilde hareketsiz durdu. "Ben Batı'dan gelen Venüs'ün Altın Yıldızı'yım," dedi. "Yeşim İmparatoru'nun barış fermanını taşıyarak Dünya'ya geldim ve sizi ölümsüz bir randevu almak üzere Cennet'e davet ediyorum." Wukong gülerek, "Eski Yıldız'ın ziyareti için çok minnettarım," dedi.

Sonra da emri verdi:

"Küçükler, misafirimizi ağırlamak için bir ziyafet hazırlayın."

Altın Yıldız şöyle dedi: "Bir imparatorluk fermanının taşıyıcısı olarak burada uzun süre kalamam. Büyük Kral'dan bir an önce benimle gelmesini rica etmeliyim. Görkemli terfinizden sonra, boş zamanlarımızda sohbet etmek için birçok fırsatımız olacak."

"Varlığınız bizi onurlandırdı," dedi Wukong; "Elleriniz boş ayrılmak zorunda kaldığınız için üzgünüm!"

Daha sonra dört güçlü komutanı bu öğüt için bir araya çağırdı:

"Gençlere öğretme ve onları eğitme konusunda gayretli olun. İzin verin cennete gidip bir göz atayım ve hepinizi benimle birlikte yaşamak üzere oraya getirip getiremeyeceğimi göreyim."

Dört kudretli komutan itaatlerini gösterdiler. Bu Maymun Kral, Altın Yıldızlı buluta bindi ve gökyüzüne yükseldi. Gerçekten de

Gökyüzünden ölümsüzlerin yüksek rütbesine yükselir; Adı bulut sütunlarına ve hazine parşömenlerine kaydedildi.

Ne tür bir rütbe ya da atama aldığını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第004回 · Bölüm 4

Bir BanHorse olarak atandı, memnun olabilir mi? Cennete Eşit olarak adlandırıldı, hala yatıştırılmadı

Venüs'ün Altın Yıldızı, Yakışıklı Maymun Kral ile birlikte mağaranın derinliklerini terk etti ve birlikte bulutların üzerine çıkarak yükseldiler. Ancak Wukong'un bulut taklası sıradan bir sihir değildir; hızı muazzamdır. Kısa süre sonra Altın Yıldız'ı çok geride bıraktı ve önce Güney Cennet Kapısı'na vardı. Buluttan inip ḍiçeri girmek üzereydi ki Devarāja Virūhaka önderliğindeki Pang, Liu, Kou, Bi, Deng, Xin, Zhang ve Tao gibi çeşitli ilahi kahramanlar mızraklar, palalar, kılıçlar ve kargılarla yolu kesip Wukong'un girişine izin vermediler. Maymun Kral şöyle dedi: "Şu Altın Yıldız ne hilekâr bir adam! Eğer yaşlı Maymun buraya davet edildiyse, neden bu insanlara kılıçlarını ve mızraklarını kullanarak girişimi engellemeleri emredildi?"

Altın Yıldız aceleyle geldiğinde yüksek sesle itiraz ediyordu. "Yaşlı adam," dedi Wukong öfkeyle yüzüne karşı, "beni neden kandırdın? Bana Yeşim İmparatoru'nun barış fermanıyla davet edildiğimi söylemiştin. O zaman neden bu insanlara Cennet Kapısı'nı kapattırıp içeri girmemi engellediniz?"

Altın Yıldız gülerek, "Büyük Kral sakinleşsin," dedi. "Daha önce Cennet Salonu'na hiç gelmediğin ve sana bir isim verilmediği için, çeşitli göksel muhafızlar tarafından tanınmıyorsun. Kendi yetkileriyle seni nasıl içeri alabilirler? Göksel Deva'yı gördükten, bir randevu aldıktan ve isminizi Ölümsüzler Siciline kaydettirdikten sonra, istediğiniz gibi girip çıkabilirsiniz. O zaman yolunuza kim engel olabilir ki?"

"Eğer öyleyse," dedi Wukong, "sorun değil. Ama içeri tek başıma girmeyeceğim."

"O zaman benimle içeri gel," dedi Altın Yıldız onu elinden tutup çekerek.

Kapıya yaklaştıklarında Altın Yıldız yüksek sesle şöyle seslendi: " Cennet Kapısı Muhafızları, büyük ve küçük teğmenler, yol açın! Bu kişi, Yeşim İmparatoru'nun fermanıyla çağırdığım, Aşağıdaki Bölge'den bir ölümsüzdür."

ḍDevarāja Virūhaka ve çeşitli ilahi kahramanlar hemen silahlarını indirip kenara çekildiler ve Maymun Kral sonunda kendisine söylenenlere inandı. Altın Yıldız'la birlikte yavaşça içeri girdi ve etrafına bakındı. Çünkü burası gerçekten de

Yukarıdaki Bölge'ye ilk tırmanışı, Cennet Salonu'na ani girişi, On binlerce altın ışığın mercan gökkuşağı gibi döndüğü yerde, Ve kutsal havanın binlerce katmanı mor buğuyu yaydı. Şu Güney Cennet Kapısı'na bakın! Yeşilin derin tonları Sırlı çinilerden yapılmıştı; Işıltılı siperleri Hazine yeşimiyle süslenmişti. İki tarafa, her biri sütunların yanında dimdik duran çok sayıda göksel nöbetçi yerleştirilmişti, Yaylar taşıdı ve pankartları tuttu. Etrafta altın zırhlar giymiş, her birinin elinde kargılar ve kırbaçlar olan çeşitli ilahi varlıklar vardı, Ya da palalar ve kılıçlarla. Etkileyici olabilir dış avlu; İçindeki manzara ezici! İç salonlarda birkaç büyük sütun duruyordu Altın pulları güneşte parıldayan kırmızı bıyıklı ejderhalarla çevriliydi. Dahası, birkaç uzun köprü vardı; Üstlerinde kıpkırmızı başlı anka kuşları, birçok renkte yükselen tüylerle daireler çiziyordu. Parlak sis gökyüzünün ışığında parıldıyordu. Alçalan yeşil sis yıldızları gizledi. Burada otuz üç Cennet konağı bulundu, ṇṇDağınık Bulut, Vaiśrvaa, Pāncavidyā, Suyāma, Nirmāarati gibi isimlerle . . . Her konağın çatısında görkemli bir altın canavar bulunurdu. Ayrıca yetmiş iki hazine salonu vardı, Sabah Meclisi, Aşkın Boşluk, Değerli Işık, Göksel Kral, İlahi Bakan gibi isimlerle. Sütunların altındaki her salonda sıra sıra yeşim tek boynuzlu atlar duruyordu. Canopus Platformunda, Binlerce yıldır solmayan çiçekler vardı; Otları arıtmak için fırının yanında, On bin yıldır yeşeren egzotik otlar vardı. Bilgeye Saygı Kulesi'nin önüne gitti,

Kraliyet mor tülden cüppeler gördüğü yerde Yıldızlar gibi parlak,Ebegümeci şeklinde kapaklar, Altın ve değerli taşlarla süslenmiş, Yeşimtaşından iğneler ve inciden ayakkabılar, Ve mor kuşaklar ve altın süsler.Altın çanlar vuruşlarıyla sallandığında, Üç Yargıç'ın anısı geçecektivermilyon avludan; Cennetin davulları çalındığında, Kraliyetdinleyicilerinden on bin bilge Yeşim İmparatoru'nu onurlandıracaktı. O daİlahi Sisler Hazine Salonu'na gitti. Altından çivilerin yeşim taşındançerçevelere girdiği ve renkli anka kuşlarının kırmızı kapıların üzerindedans ettiği. Burada üstü kapalı köprüler ve dolambaçlı koridorlar vardıHer yerde en zarif oymalar sergileniyor; Ve saçaklar üç ve dört kat halindebir araya geliyor, Her birinin üzerinde anka kuşları ve ejderhalaryükseliyor. Orada yüksekte Büyük, parlak ve parlak yuvarlak bir kubbe-Şekli, mor altından kocaman bir su kabağı, Altında koruyucu tanrıçalaryelpazelerini sarkıtır Ve yeşim kızları ölümsüz peçelerini kaldırır.Mahkemeyi denetleyen gök mareşalleri vahşiydi; Tahtı koruyan ilahigörevliler ağırbaşlı. Merkezde, kristal bir tepside, Büyük Monad İksiritabletleri yığılmıştı; Ve kornel vazolardan yükseliyordu Kıvrılan birkaçmercan dalı vardı. Bu yüzden Cennetin salonunda her türden nadidemallar bulunurdu ve yeryüzünde onların bir benzeri daha görülemezdi. Oaltın kemerler, gümüş arabalar ve o Cennet evi, O mercan çiçekleri veyeşim tomurcuklarıyla jasper bitkileri. Yeşim tavşanı krala tapınmak içinplatformdan geçti. Altın karga bilgeye tapınmak için uçtu. Bu Cennetâlemine gelen Maymun Kral kutsanmıştı, O insanın kirli toprağınasaplanmamıştı.

Venüs'ün Altın Yıldızı, Yakışıklı Maymun Kral'ı İlahi Sisler Hazine Salonu'na götürdü ve başka bir duyuru beklemeden imparatorluk huzuruna çıktılar. Yıldız secde ederken, Wukong onun yanında dimdik durdu. Hiç saygı göstermeden, sadece Altın Yıldız'ın raporunu dinlemek için kulağını eğdi. "Emrinize göre," dedi Altın Yıldız, "tebaanız sahte ölümsüzü getirdi."

"Sahte ölümsüz hangisi?" diye sordu Yeşim İmparatoru nezaketle. Wukong ancak o zaman eğildi ve "Yaşlı Maymun'dan başkası değil!" diye

cevap verdi.

Dehşete kapılan çeşitli ilahi görevliler şöyle dedi: "Şu vahşi maymun! Daha şimdiden Taht'ın önünde secde etmeyi başaramadı ve şimdi de 'Yaşlı Maymun'dan başkası değil' gibi küstah bir cevapla ortaya çıkmaya cüret ediyor! O ölüme layık, ölüme layık!"

Yeşim İmparatoru, "Bu Sun Wukong denen adam Aşağıdaki Bölge'den gelen sahte bir ölümsüz," diye duyurdu, "ve daha yeni insan şeklini aldı. Saray adabını bilmediği için bu seferlik onu affedeceğiz."

"Teşekkür ederim Majesteleri," diye haykırdı çeşitli ilahi görevliler. Maymun Kral ancak o zaman ellerini kavuşturarak derin bir şekilde eğildi ve minnettarlığını dile getirdi. Yeşim İmparator daha sonra hem sivil hem de askeri ilahi görevlilere Sun Wukong'un alabileceği boş atamaları görmelerini emretti. Yan taraftan Wuqu'nun Yıldız Ruhu geldi ve şu raporu verdi: "Cennet Sarayı'nın her yerindeki her konak ve salonda bakan eksikliği yok. Sadece imparatorluk ahırlarında bir gözetmene ihtiyaç var."

"Onu bir Ban-At-Belası yapalım," diye ilan etti Yeşim İmparatoru. Çeşitli tebaa tekrar teşekkürlerini haykırdı ama Maymun sadece derin bir şekilde eğildi ve yüksek sesle şükranlarını sundu. Yeşim İmparator daha sonra Jüpiter'in Yıldız Ruhu'nu ona ahıra kadar eşlik etmesi için gönderdi.

Maymun Kral, görevlerini üstlenmek üzere Jüpiter'in Yıldız Ruhu'yla birlikte mutlu bir şekilde ahırlara gitti. Yıldız Ruhu kendi malikânesine döndükten sonra, yeni memur amir yardımcılarını, muhasebecileri, kâhyaları ve irili ufaklı diğer görevlileri bir araya topladı ve ahırların tüm işlerini kapsamlı bir şekilde inceledi. Yaklaşık bin göksel at vardı ve hepsi de

ve ve Ejderhaların ve Mor Kırlangıçların Eşleri, Katlanmış Kanatlar ve , Juetis ve Silver Hooves, Yaoniaos ve Flying Yellows. Kestaneler ve Oklardan Daha Hızlılar, Kırmızı Yabani Tavşanlar ve Işıklardan Daha Hızlılar, Sıçrayan Işıklar ve Atlayan Gölgeler, Yükselen Sisler ve Muzaffer Sarılar, Rüzgar Kovalayıcılar ve Mesafe Kırıcılar. Uçan

Pinyonlar ve Dalgalanan Havalar, Acele Rüzgarlar ve Ateşli Yıldırımlar.Bakır Serçeler ve Sürüklenen Bulutlar, Ejderha benzeri piebalds veKaplan benzeri pintos, Toz Söndürücüler ve Mor Pullar, Ve Dört Köşe'denFerghanalar. Sekiz Küheylan ve Dokuz Aygır gibi Bin mil içinde rakipleriyok! İşte bu güzel atlar. Her biri Rüzgâr gibi kişner ve gök gürültüsü gibidörtnala koşarak kudretli bir ruh sergilerler. Sise basar ve bulutlarınüzerine sarsılmaz bir güçle çıkarlar.

Maymun Kralımız listeleri gözden geçirdi ve atları kapsamlı bir şekilde inceledi. İmparatorluk ahırlarında muhasebeciler malzeme temininden sorumluydu; kâhyalar atları tımar eder, yıkar, saman keser, sular ve yiyeceklerini hazırlardı; yardımcılar ve asistanlar ise genel yönetimle ilgilenirdi. Hiç dinlenmeyen Bima, atların bakımına nezaret eder, gündüzleri onlarla uğraşır, geceleri ise onları özenle izlerdi. Uyumak isteyen atlar uyandırılır ve beslenirdi; dörtnala koşmak isteyenler yakalanır ve ahırlara yerleştirilirdi. Göksel atlar onu gördüklerinde, hepsi en uygun şekilde davrandılar ve o kadar iyi bakıldılar ki, yanları yağla şişti.

Aradan yarım aydan fazla bir süre geçti ve sakin bir sabah, çeşitli bakanlar onu karşılamak ve kutlamak için bir ziyafet verdiler. Onlar mutlu bir şekilde içerken, Maymun Kral aniden kadehini yere bıraktı ve sordu:

"Bu Ban-Horse-Plague ne tür bir rütbe?" "Rütbe ve

unvan aynı," dediler.

"Ama bakanlık derecesi nedir?" "Bir

notu yok" dediler.

"Eğer bir derecesi yoksa," dedi Maymun Kral, "sanırım en yükseği olmalı."

"Hiç de değil," diye cevap verdiler, "buna sadece "sınıflandırılmamış"

denebilir!" Maymun Kral,

"

derken ne demek

istiyorsunuz

diye sordu.

"Bu gerçekten de en düşük seviye," dediler. "Bu tür bir bakan, düşük rütbelerin en düşüğüdür; bu nedenle sadece atlara bakabilir. Sayın Bakan'ın durumunu ele alalım, Geldiğinizden beri görevlerinizi yerine getirme konusunda çok gayretlisiniz. Eğer atlar besili ise, kendinize sadece "Oldukça İyi!" notu kazandıracaksınız. Eğer zayıf görünürlerse, yuvarlak bir şekilde azarlanacaksınız. Ve eğer ciddi şekilde yaralanır ya da sakatlanırlarsa, yargılanacak ve para cezasına çarptırılacaksınız." Maymun Kral bunu duyunca yüreğinden ateş fışkırdı. "Demek yaşlı Maymun'u bu kadar hor görüyorlarmış!" diye bağırdı öfkeyle, dişlerini gıcırdatarak. " Çiçek-Meyve Dağı'nda kral ve patrik olarak onurlandırıldım. At bakmak sadece genç ve alçakgönüllülere mahsus bir hizmetken, ne cüretle beni kendileri için at bakmam için kandırırlar? Böyle bir muamele bana yakışır mı? İstifa ediyorum! İstifa ediyorum! Hemen şimdi gidiyorum!" Bir gümbürtüyle resmi masasını devirdi ve hazineyi kulağından çıkardı. Elini bir salladı ve hazine bir pirinç kâsesi kalınlığına ulaştı. Her yöne darbeler savurarak imparatorluk ahırlarından çıktı ve doğruca Güney Cennet Kapısı'na gitti. Çeşitli göksel muhafızlar, onun resmi olarak bir Ban-At-Belası olarak atandığını bildiklerinden, onu durdurmaya cesaret edemediler ve Cennet Kapısı'ndan savaşarak çıkmasına izin verdiler.

Bir anda bulutunun yönünü alçalttı ve Çiçek-Meyve Dağı'na geri döndü. Dört kudretli komutan, çeşitli mağaraların Canavar Krallarıyla birlikte asker talimi yaparken görüldü. "Küçükler," diye bağırdı Maymun Kral yüksek bir sesle, "yaşlı Maymun geri döndü!"

Tüm maymun sürüsü diz çökerek onu mağara evinin derinliklerine kabul etti. Maymun Kral tahtına çıkarken, onu karşılamak için harıl harıl bir ziyafet hazırladılar. "Tebriklerimizi kabul edin, Yüce Kral," dediler. "

On yıldan fazla bir süredir yukarıdaki bölgeye gitmiş olduğunuza göre,başarı ve ihtişamla dönüyor olmalısınız."

"Sadece yarım aydır uzaklardayım," dedi Maymun Kral. "Nasıl on yıldan fazla o l a b i l i r ?"

"Yüce Kral," dedi çeşitli maymunlar, "Cennetteyken zamanın ve mevsimin farkında değilsiniz. Yukarıdaki Cennet'te bir gün, Dünya'da bir yıla eşittir. Büyük Kral'a hangi bakanlık görevini aldığını sorabilir miyiz?"

"Bundan bahsetme! Bundan bahsetme!" dedi Maymun Kral elini sallayarak. "Bu beni ölümüne utandırıyor! O Yeşim İmparatoru yeteneği nasıl kullanacağını bilmiyor. Yaşlı Maymun'un özelliklerini görünce beni Ban-At Vebası denen, aslında onun için atlara bakmak anlamına gelen bir göreve atadı. Sınıflandırılamayacak kadar düşük bir iş! Görevlerimi ilk üstlendiğimde bunu bilmiyordum ve bu yüzden imparatorluk ahırlarında biraz eğlenmeyi başardım. Ancak bugün meslektaşlarıma sorduğumda, bunun ne kadar aşağılık bir pozisyon olduğunu anladım. O kadar öfkelendim ki bana verdikleri ziyafeti devirip unvanı reddettim. Bu yüzden geri geldim."

"Tekrar hoş geldiniz!" dedi çeşitli maymunlar, "tekrar hoş geldiniz! Yüce Kralımız en büyük onur ve mutlulukla bu kutsanmış mağara evinin hükümdarı olabilir. Neden birilerinin seyisi olmak için uzaklara gitsin ki?"

"K ü ç ü k l e r ," diye bağırdılar, "hemen şarabı gönderin ve Büyüklerimizi neşelendirin. Kral."

Şarap içip mutlu bir şekilde sohbet ederlerken, biri gelip haber verdi: " Yüce Kral,

dışarıda iki tane tek boynuzlu iblis kral var ve onları görmek istiyorlar. sen."

"Onları içeri al," dedi Maymun Kral. İblis krallar kendilerine çeki düzen verdiler. kıyafetlerini giyip mağaraya koştular ve secdeye kapandılar. "Neden beni görmek istediniz?" diye sordu Yakışıklı Maymun

Kral. "Büyük Kral'ın yeteneklere açık olduğunu uzun zamandırduyuyoruz," dedi iblis krallar, "ama sizden görüşme talep etmek için birnedenimiz yoktu. Şimdi Büyük Kralımızın ilahi bir atama aldığını vebaşarı ve ihtişamla geri döndüğünü öğreniyoruz. Bu nedenle Büyük Kral'akutlamaları için kırmızı ve sarı bir kaftan hediye etmeye geldik. Eğergörgüsüzleri ve alçakgönüllüleri küçümsemez ve biz halktan insanlarıkabul ederseniz, size köpekler ya da atlar gibi hizmet ederiz."

Son derece memnun olan Maymun Kral kırmızı ve sarı cübbesini giyerken, diğerleri sevinçle sıraya girerek saygı duruşunda bulundu. Ardından iblis krallarını Öncü Komutanlar, İleri Alayların Mareşalleri olarak atadı.

İblis krallar teşekkürlerini sunduktan sonra tekrar sordular: "Büyük Kralımız uzun süredir Cennet'te olduğuna göre, nasıl bir görev aldığını sorabilir miyiz?"

"Yeşim İmparatoru yeteneklileri küçümsüyor," dedi Maymun Kral. " Bana sadece Ban-At-Vebası diye bir şey yaptı."

Bunu duyan iblis krallar tekrar şöyle dedi: "Büyük Kral'ın böyle ilahi güçleri var! Neden onun için atlarla ilgilenesin ki? Seni Cennete Eşit Büyük Bilge rütbesini almaktan alıkoyacak ne var?" Maymun Kral bu sözleri duyduğunda sevincini gizleyemedi ve tekrar tekrar bağırdı, " Bravo! Bravo!" diye bağırdı.

"Bana hemen bir sancak yapın," diye emretti dört güçlü komutana, "ve üzerine büyük harflerle, "Büyük Bilge, Cennete Eşittir" yazın." Onu asmak için bir direk dikin.

Şu andan itibaren bana sadece Cennete Eşit Büyük Bilge olarak hitap edin ve Büyük Kral unvanına artık izin verilmeyecektir. Çeşitli mağaraların Canavar Kralları da bilgilendirilecek, böylece herkes tarafından bilinecek." Bu konuda daha fazla konuşmayacağız.

Şimdi de ertesi gün sarayda bulunan Yeşim İmparatoru'na atıfta bulunuyoruz. Göksel Usta Zhang, imparatorluk ahırlarının yardımcısını ve asistanını vermilyon rengi avlunun önüne getirirken görüldü. " Majesteleri," dediler secde ederek, "yeni atanan Ban- At-Başbuğu Sun Wukong, rütbesinin çok düşük olmasına itiraz etti ve dün isyan ederek Cennet Sarayını terk etti." Bu arada, Güney Cennet Kapısı'ndan gelen çeşitli göksel ḍmuhafızlara liderlik eden Devarāja Virūhaka da " Ban-At-Birliği bizim bilmediğimiz nedenlerden dolayı Cennet Kapısı'ndan çıktı" raporunu verdi. Yeşim İmparatoru bunu duyunca bir bildiri yayınladı:

"İki ilahi komutan ve takipçileri görevlerinin başına dönsün. Bu canavarı yakalamak için göksel askerler göndereceğiz."

ṭSaflar arasından, Pagoda Taşıyıcısı olan Devarāja Li ve Üçüncü Prensi Naa öne çıktılar ve "Majesteleri, mütevazı tebaanız yetenekli olmasa da, bu canavarı bastırmak için izninizi bekliyoruz" diyerek taleplerini sundular.

Memnun olan Yeşim İmparator, Pagoda Taşıyıcısı Devarāja Li Jing'i canavarı ṭbastırmak için büyük mareşal olarak atadı ve Üçüncü Prens Naa'yı Üç Platformlu Azizler Meclisi'nden sorumlu büyük tanrı olarak terfi ettirdi. Aşağıdaki Bölge için derhal bir keşif kuvvetine liderlik edeceklerdi.

ṭDevarāja Li ve Naa el pençe divan durarak ayrıldılar ve kendi konaklarına geri döndüler. Askerleri ve onların yüzbaşı ve teğmenlerini gözden geçirdikten sonra Güçlü-Ruh Tanrısı Vanward Komutanı, Balık Göbekli General arkadan yetişecek ve Yakaların Generali de birlikleri ilerletecekti. Bir anda Güney Cennet Kapısı'ndan ayrıldılar ve doğruca Çiçek-Meyve Dağı'na gittiler. Kamp kurmak için düz bir arazi parçası seçildi ve ardından Kudretli Ruh Tanrısı'na savaşı kışkırtma emri verildi. Emri alan ve zırhını düzgün bir şekilde bağlayıp düğümleyen Kudretli-Ruh Tanrısı, yayılan çiçek baltasını kavradı ve Su Perdesi

Mağarası'na geldi. Mağaranın önünde kurtlar, böcekler, kaplanlar,leoparlar ve benzerlerinden oluşan büyük bir canavar kalabalığı gördü;hepsi zıplıyor ve hırlıyor, kılıçlarını sallıyor ve mızraklarını sallıyorlardı.

"Lanet olası canavarlar!" diye bağırdı Kudretli-Ruh Tanrısı. "Acele edin ve Ban- At-Bölgesi'ne benim, Cennetten gelen büyük bir generalin, Yeşim İmparatoru'nun izniyle onu bastırmaya geldiğimi söyleyin. Ona hemen dışarı çıkmasını ve teslim olmasını söyleyin, yoksa hepiniz yok olursunuz!" Hızla mağaraya koşan canavarlar "Felaket!" diye bağırdı. Felaket!"

"Ne tür bir felaket?" diye sordu Maymun Kral. "Dışarıda bir göksel savaşçı var," dedi canavarlar, "imparatorluk elçisi unvanını iddia ediyor. Yeşimtaşı İmparatoru'nun kutsal emriyle size boyun eğdirmek için geldiğini söylüyor ve hayatlarımızı kaybetmememiz için hemen dışarı çıkıp teslim olmanızı emrediyor."

Bunu duyan Maymun Kral, "Savaş elbisemi getirin!" diye emretti.

Hızla kırmızı altın şapkasını giydi, sarı altın zırhını çekti, buluta binen ayakkabılarını giydi ve uyumlu altın çemberli asayı eline aldı. Kalabalığı dışarı çıkardı ve onları savaş düzenine soktu. Kudretli Ruh Tanrısı gözlerini kocaman açtı ve bu muhteşem Maymun Kral'a baktı:

Vücuduna giydiği altın zırh parlak ve ışıl ışıldı; başındaki altın başlık da ışıkta parlıyordu. Elinde bir asa, altın çemberli bir değnek vardı, O kuyu, ayağındaki buluttan ayakkabılara dönüştü. Gözleri yanan yıldızlar gibi garip bir şekilde parlıyordu. Omuzlarından sarkan iki kulağı çatallı ve sertti. Olağanüstü vücudu değişimin birçok yolunu biliyordu, Ve sesi çan ve çan sesleri gibi yankılandı. Gagalı ağzı ve aralık dişleriyle bu Ban-At-Belası, Cennet Bilgesine Eşdeğer olmayı hedefliyordu.

"Kanunsuz maymun," diye kükredi Güçlü Ruh Tanrısı, "beni tanıdın mı?" Büyük Bilge bu sözleri duyunca hemen sordu: "Sen ne tür bir kalın kafalı tanrısın? Yaşlı Maymun seninle henüz tanışmadı! Derhal adını

söyle!"

"Sahtekâr maymun," diye bağırdı Kudretli-Ruh, "beni tanımıyorsun da ne demek? Ben Kudretli-Ruh'un Göksel Generali, Vanward Komutanı ve ilahi imparatorluktan Pagoda Taşıyıcısı Devarāja Li'nin astıyım. Yeşim İmparatoru'nun fermanıyla teslimiyetinizi almak için geldim. Derhal giysilerinizi çıkarın ve Göksel lütfa teslim olun ki bu dağ dolusu yaratık idamdan kurtulabilsin. Eğer yarım bir "Hayır" demeye cüret edersen, saniyeler içinde toz haline gelirsin!" Maymun Kral bu sözleri duyduğunda öfkeyle doldu. "Pervasız ahmak!" diye bağırdı. "Böbürlenmeyi ve dilini sallamayı bırak! Seni sopamın bir darbesiyle öldürebilirdim, ama o zaman mesajımı iletecek kimsem olmazdı. Bu yüzden şimdilik canını bağışlayacağım. Çabucak Cennet'e geri dön ve Yeşim İmparatoru'na yeteneğe saygı duymadığını bildir. Eski Maymun'un sınırsız yetenekleri var. Neden benden onun için atlara bakmamı istedi? Bu pankarttaki kelimelere iyi bakın. Eğer başlığına uygun olarak terfi ettirilirsem, silahlarımı bırakacağım ve evren o zaman adil ve huzurlu olacak. Ancak talebimi kabul etmezse, İlahi Sislerin Hazine Salonu'na kadar savaşacağım ve o ejderha tahtına bile oturamayacak!" Kudretli Ruh Tanrısı bu sözleri duyduğunda gözlerini açtı, rüzgâra baktı ve gerçekten de mağaranın dışında uzun bir direk gördü. Direğin üzerinde büyük harflerle "Büyük Bilge, Cennete Eşit" yazan bir sancak asılıydı.

Kudretli Ruh Tanrısı küçümseyerek üç kez güldü ve alay etti, " Kanunsuz maymun! Ne kadar kalın kafalı ve ne kadar kibirli olabilirsin! Demek Cennete Eşit Büyük Bilge olmak istiyorsun! Önce baltamdan bir parça alacak kadar iyi ol!"

Kafasına nişan alarak ona saldırdı ama bilgili bir savaşçı olan Maymun Kral yılmadı. Darbeyi altın çemberli sopasıyla hemen karşıladı ve bu heyecanlı savaş başladı.

Çubuğa Compliant adı verildi; Baltanın adı Yayılan Çiçek'ti. İkisi aniden karşılaştı, Henüz bilmiyorlardı zayıflıklarını ya da güçlerini; Ama

balta ve sopa Sağlı sollu çatıştılar. Biri en harikulade gizli güçleri gizledi;Diğeri açıkça gücünü ve kudretini övdü. Sihir kullandılar-Bulutlarıüfleyerek ve sisleri şişirerek; Ellerini uzattılar, Çamur sıçratarak ve kumpüskürterek. Göksel savaşçının gücü kendi yolunu buldu: AmaMaymun'un sınırsız bir değişim gücü vardı. Asa havaya kalktı, bir ejderhasuda oynadı; Balta geldi, bir anka kuşu çiçekleri kesti. Adı dünyayayayılan Kudretli Ruh, hünerde gerçekten diğeriyle boy ölçüşemezdi.Demir asasını hafifçe savuran Büyük Bilge, kafaya indirdiği tek birdarbeyle vücudu uyuşturabilirdi.

Kudretli Ruh Tanrısı ona daha fazla karşı koyamadı ve Maymun Kral'ın kafasına güçlü bir darbe indirmesine izin verdi, o da aceleyle baltasıyla savuşturmaya çalıştı. Baltanın sapı bir çatırtıyla ikiye ayrıldı ve Kudretli Ruh hızla dönerek canını kurtarmak için kaçmaya başladı. " Ahmak! Embesil!" diye güldü Maymun Kral, "Seni çoktan bağışladım. Git ve mesajımı hemen bildir!"

Kampa döndüğünde, Kudretli-Ruh Tanrısı doğruca Pagoda Taşıyıcısı Devarāja'yı görmeye gitti. Oflayıp puflayarak diz çöktü ve şöyle dedi: " Ban-At-Belası gerçekten de büyük büyü güçlerine sahip! Senin değersiz savaşçın ona karşı koyamaz. Yenildim, affınızı dilemeye geldim."

"Bu adam savaşma isteğimizi köreltti," dedi Devarāja Li öfkeyle. "Onu dışarı çıkarın ve idam ettirin!"

ṭYan taraftan Prens Naa geldi ve derinden eğilerek şöyle dedi: " Öfkenizin yatışmasına izin verin Kral Baba ve Kudretli Ruh'un suçunu şimdilik affedin. Çocuğunuzun bir kez savaşa girmesine izin verin, o zaman meselenin uzununu kısasını öğrenmiş oluruz."

Devarāja bu uyarıya kulak verdi ve Kudretli Ruh'a kampına geri dönüp yargılanmayı beklemesini emretti.

ṭDüzgün bir şekilde silahlanmış olan Prens Naa kampından fırladı ve Su Perdesi ṭMağarası'na doğru koşmaya başladı. Wukong, Naa'nın şiddetle yaklaştığını gördüğünde birliklerini dağıtmak üzereydi. Sevgili

Prensim!

İki çocuksu tutam kafatasını zar zor örtüyor. Dalgalanan saçları henüz omuzlarına ulaşmamış. Nadir bulunan bir zeka, uyanık ve zeki. Asil bir çerçeve, saf ve zarif. O gerçekten de Cennet'ten gelen tek boynuzlu at oğludur, sis ve dumanın anka kuşu gibi gerçekten de ölümsüzdür. Bu ejderha tohumu doğası gereği sıra dışı özelliklere sahiptir. Körpe yaşının dünyevi bir akrabalıkla ilişkisi yoktur. Vücudunda altı çeşit sihirli silah taşır. Uçar, sıçrar; kısıtlama olmaksızın değişebilir. Şimdi Yeşim İmparatoru'nun altın ağızlı bildirisiyle Meclis'e atandı: adı, Üç Platform

Wukong yaklaştı ve sordu: "Sen kimin küçük kardeşisin ve ne istiyorsun, kapımdan içeri girerek?"

ṭ"Kanunsuz canavar maymun!" diye bağırdı Naa. "Beni tanımadın mı? Ben ṭNaa, Pagoda Taşıyıcısı Devarāja'nın üçüncü oğluyum. Yeşimtaşı İmparatoru'nun emri üzerine gelip sizi tutuklamakla görevliyim."

"Küçük prens," dedi Wukong gülerek, "süt dişlerin bile dökülmedi ve doğum saçların hala nemli! Ne cüretle bu kadar büyük konuşursun? Hayatını bağışlayacağım ve seninle savaşmayacağım. Sadece bayrağımdaki kelimelere bir göz at ve onları yukarıdaki Yeşim İmparatoru'na bildir. Bana bu unvanı verin ve güçlerinizi harekete geçirmenize gerek kalmasın. Kendim teslim olacağım. Eğer arzularımı tatmin etmezseniz, kesinlikle İlahi Sislerin Hazine Salonu "na kadar savaşacağım." Bakmak ṭiçin başını kaldıran Naa, "Büyük Bilge, Cennete Eşit" kelimelerini gördü.

"Bu canavar maymun ne büyük bir güce sahip ki," dedi Nata, "böyle bir unvana cüret edebiliyor? Korkma! Kılıcımı yut."

"Ben burada sessizce duracağım," dedi Wukong, "sen de kılıcınla bana birkaç ṭvuruş yapabilirsin." Genç Naa sinirlenmeye başladı. "Değiş!" diye yüksek sesle bağırdı ve bir anda üç kafası ve altı kolu olan korkunç bir insana dönüştü. Ellerinde altı çeşit silah tutuyordu: canavar saplayan bir kılıç, canavar kesen bir pala, canavar bağlayan bir ip, canavar terbiye eden

bir sopa, işlemeli bir top ve ateşli bir tekerlek. Bu silahları sallayarakcepheden saldırıya geçti. "Bu küçük kardeş birkaç numara biliyor!" dediWukong, gördükleri karşısında biraz telaşlanmıştı. "Ama aceleci olma.Sihrime dikkat et!"

Sevgili Büyük Bilge! "Değiş!" diye bağırdı ve o da kendini üç başlı ve altı kollu bir yaratığa dönüştürdü. Altın çemberli sopasını bir salladı ve altı elle tutulan üç asaya dönüştü. Çatışma gerçekten de dünyayı salladı ve dağları titretti. Ne savaştı ama!

ţAltı kollu Prens Naa. Cennet doğumlu Yakışıklı Taş Maymun Kral. Buluşma, her biri eşiyle tanıştı Ve her birinin aynı kaynaktan geldiğini buldular. Biri dünyaya inmeye mahkum edildi. Diğeri kurnazlıkla evreni rahatsız etti. Canavar saplayan kılıcın ucu çok hızlıydı; Keskin, canavar parçalayan palası iblisleri ve tanrıları korkuttu; Canavar bağlayan ip uçan bir yılan gibiydi; Canavar terbiye sopası bir kurdun kafası gibiydi; Yıldırımla hareket eden ateşten çark alevler saçıyor gibiydi; İşlemeli top bir oraya bir buraya dönüyordu. Büyük Bilge'nin üç uyumlu çubuğu Ön tarafı korudular ve arka tarafı özenle ve ustalıkla muhafaza ettiler. Birkaç raunt süren sert mücadelenin galibi çıkmadı, Ancak prensin zihni o kadar kolay dinlenmeyecekti. Altı çeşit silahın değiştirilmesini emretti Yüzlerce ve binlerce milyona, kafasına nişan alarak. Maymun Kral yılmadı, kahkahalarla kükredi, Ve demir sopasını ustalıkla kullandı: Bir, bine dönüştü, bin, on bine, Dans eden ejderha sürüsü gibi gökyüzünü doldurdu, Ve çeşitli mağaraların Canavar Krallarını kapılarını kapatmaları için şok etti. Dağın her yerindeki iblisler ve canavarlar başlarını sakladı. İlahi askerlerin öfkeli nefesi bunaltıcı bulutlar gibiydi. Altın çemberli demir çubuk rüzgâr gibi vızıldadı. Bu tarafta, Göksel savaşçıların savaş çığlıkları herkesi dehşete düşürdü; O tarafta, Maymun canavarların bayrak sallaması herkesi ürküttü. Gittikçe şiddetlenen iki taraf da güçlerini sınamak istedi. Kimin daha güçlü kimin daha zayıf olduğunu bilmiyoruz.

Her biri ilahi güçlerini sergileyen Üçüncü Prens ve Wukong otuz raunt boyunca dövüştü. Prensin altı silahı bin ve on bin parçaya; Sun

Wukong'un altın çemberli asası ise on bin ve bin parçaya dönüştü.Havadaki yağmur damlaları ve meteorlar gibi çarpıştılar ama zafer ya dayenilgi henüz belirlenmemişti. Ancak Wukong, gözü ve eli daha hızlı olantaraf olduğunu kanıtladı. Kargaşanın tam ortasında bir parça saç kopardıṭve "Değiş!" diye bağırdı. Elinde bir asa tutan ve Naa'yı kandıran birkopyasına dönüştü. ṭGerçek kişisi Naa'nın arkasına sıçradı ve sopayla solomzuna vurdu. Hâlâ sihrini icra ṭetmekte olan Naa, çubuğun havadavızıldadığını duydu ve umutsuzca ondan kaçmaya çalıştı. Yeterince hızlıhareket edemediği için darbeyi aldı ve acı içinde kaçtı. Büyüsünü bırakıpaltı silahını toplayarak yenilgi içinde kampına döndü.

Savaş hattının önünde duran Devarāja Li olanları gördü ve oğlunun yardımına gitmek üzereydi. Ancak prens önce ona geldi ve soluk soluğa, " Kral Baba! Ban-At- Belası gerçekten çok güçlü. Böylesine büyülü bir güce sahip olan oğlunuz bile onunla boy ölçüşemez! Beni omzumdan yaraladı."

"Bu adam bu kadar güçlüyse," dedi Devarāja korkudan beti benzi atarak, "onu nasıl yenebiliriz?"

Prens şöyle dedi: "Mağarasının önüne üzerinde şu sözler yazılı bir sancak dikti, "Büyük Bilge, Cennete Eşit." Kendi ağzıyla, Yeşim İmparatoru'nun kendisini böyle bir unvana layık görmesi halinde tüm sıkıntıların sona ereceğini övünerek iddia etti. Eğer kendisine bu unvan verilmeseydi, kesinlikle İlahi Sislerin Hazine Salonu'na çıkmak için savaşacaktı!"

"Eğer durum buysa," dedi Devarāja, "şimdilik onunla savaşmayalım. Yukarıdaki bölgeye dönelim ve bu sözleri bildirelim. O zaman daha fazla göksel asker gönderip bu adamı her taraftan yakalamak için zamanımız olacak."

Prens o kadar acı çekiyordu ki bir daha savaşamadı; bu nedenle Devarāja ile birlikte rapor vermek için Cennet'e geri döndü, bu konuda daha fazla konuşmayacağız.

Şu Maymun Kral'ın zaferle dağına dönüşüne bakın! Yetmiş iki mağaranın canavar kralları ve altı yeminli kardeş onu kutlamaya geldi ve kutsanmış mağara konutunda sevinçle ziyafet çektiler.

Ardından altı kardeşe şöyle dedi: "Eğer küçük kardeş artık Cennete Eşdeğer Büyük Bilge olarak anılıyorsa, neden hepiniz Büyük Bilge unvanını almıyorsunuz?" "Değerli kardeşimizin sözleri doğru!" diye bağırdı Boğa Canavarı Kralı aralarından, "Ben Cennete Eşit Büyük Bilge olarak anılacağım." "Bana Okyanusu Kaplayan Büyük Bilge denecek," dedi Ejderha Canavar Kral. "Bana Cennetle Birleşen Büyük Bilge denecek," dedi Garuda Canavar Kralı. "Bana Dağların Hareket Ettiricisi Büyük Bilge denecek," dedi Dev Vaşak Kralı. "Bana Telltale Büyük Bilge denecek," dedi Makak Kralı. "Ve bana Tanrı Yönlendiren Büyük Bilge denecek," dedi Orangutan Kral. O anda, yedi Büyük Bilge istediklerini yapma ve kendilerine istedikleri unvanı verme konusunda tam bir özgürlüğe sahip oldular. Bütün bir gün boyunca eğlendiler ve sonra dağıldılar.

Şimdi diğer komutanlara önderlik ederek bu raporu vermek üzere doğruca İlahi Sisler Hazine Salonu'na giden Devarāja Li ve Üçüncü Prens'e dönüyoruz:

"Kutsal buyruğunuzla tebaanız, yasakçı ölümsüz Sun Wukong'a boyun eğdirmek için keşif kuvvetini Aşağıdaki Bölge'ye götürdü. Onun muazzam gücü hakkında hiçbir fikrimiz yoktu ve ona karşı üstün gelemedik. Onu yok etmek için bize takviye kuvvet vermeniz için Majestelerine yalvarıyoruz."

"Yeşim İmparatoru, "Tek bir muzır maymunun ne kadar güçlü olmasını bekleyebiliriz ki takviye kuvvetlere ihtiyaç duyulsun?" diye sordu.

"Majesteleri bizi ölüme layık bir suçtan affetsin!" dedi prens, yaklaşarak. "O uğursuz maymunun elinde demir bir çubuk vardı; önce Kudretli Ruh Tanrısı'nı yendi, sonra da kulunuzun omzunu yaraladı.

Mağarasının kapısının dışına, üzerinde 'Büyük Bilge, Cennete Eşit' yazanbir sancak dikti." Kendisine böyle bir rütbe verilirse, silahlarını bırakıpbağlılığını bildirmeye geleceğini söyledi. Aksi takdirde, İlahi SislerinHazine Salonu'na çıkmak için savaşacaktı."

Yeşim İmparatoru duydukları karşısında hayrete düşerek, "Bu uğursuz maymun nasıl bu kadar küstah olabilir!" diye haykırdı. "Generallere onu derhal idam ettirmelerini emretmeliyiz!"

O bunları söylerken, Venüs'ün Altın Yıldızı tekrar öne çıktı ve şöyle dedi: "Muzır maymun nasıl konuşma yapacağını biliyor ama

hakkında hiçbir fikri yok. uygun olan ve olmayan. Onunla savaşmak için takviye birlikler gönderilse bile, kuvvetlerimizi yormadan hemen bastırılabileceğini sanmıyorum. Majesteleri merhametinizi esirgemeseniz ve bir barış fermanı daha ilan etseniz çok daha iyi olur. Bırakın onu gerçekten de Cennete Eşit Büyük Bilge yapalım; ona boş bir unvan, kısacası karşılıksız bir rütbe verilecektir."

"Karşılıksız rütbe derken ne demek istiyorsunuz?" dedi Yeşim İmparator. Altın Yıldız şöyle dedi: "Adı Cennete Eşit Büyük Bilge olacak ama ona herhangi bir resmi görev veya maaş verilmeyecek. Onu burada, Cennet'te tutacağız ki sapkın zihnini dinlendirebilelim ve deliliğinden ve kibrinden vazgeçmesini sağlayabilelim. O zaman evren sakinleşecek ve okyanuslar yeniden huzur bulacak."

Bu sözleri duyan Yeşim İmparatoru, "Bakanımızın tavsiyelerine uyacağız," dedi.

Görev belgesinin hazırlanmasını ve Altın Yıldız'ın bu nedenle taşınmasını emretti.

Altın Yıldız bir kez daha Güney Cennet Kapısı'ndan ayrıldı ve doğruca Çiçek- Meyve Dağı'na yöneldi. Su Perdesi Mağarası'nın dışında her şey bir önceki sefer olduğundan oldukça farklıydı. Tüm bölgeyi, her biri kılıç ve mızrak tutan, palalar ve asalar kullanan, akla gelebilecek her türden

canavarın dehşet verici ve kavgacı varlığıyla dolu buldu. Hırlayarak vesıçrayarak Altın Yıldız'ı gördükleri anda ona saldırmaya başladılar. " Sizreisler, beni dinleyin," dedi Altın Yıldız, "bunu Büyük Bilge'nizebildirmek için sizi rahatsız etmeme izin verin. Ben yukarıdaki Tanrıtarafından gönderilen Göksel elçiyim ve elimde bir davet fermanı var."

Çeşitli canavarlar içeriye koşarak, "Dışarıda yaşlı bir adam var, kendisinin yukarıdaki bölgeden gelen İlahi bir elçi olduğunu ve sizin için bir davet fermanı getirdiğini söylüyor" diye haber verdiler.

"Hoş geldiniz! Hoş geldiniz!" dedi Wukong. "Geçen sefer buraya gelen Venüs'ün Altın Yıldızı olmalı. Beni yukarıdaki bölgeye davet ettiğinde bana verdikleri pozisyon çok kötü olsa da, yine de bir kez Cennet'e ulaştım ve göksel geçitlerin giriş ve çıkışlarına aşina oldum. Bu sefer şüphesiz iyi niyetlerle tekrar geldi."

Çeşitli reislere sancakları sallamalarını, davulları çalmalarını ve birlikleri düzene sokmalarını emretti. Maymunların geri kalanına önderlik eden Büyük Bilge, başlığını ve zırhını giydi, üzerine kırmızı ve sarı cübbesini attı ve bulut ayakkabılarını giydi. Mağaranın ağzına koştu, nazikçe e ğ i l d i ve yüksek sesle, "Lütfen içeri gel, Yaşlı Yıldız! Seni karşılamak için dışarı çıkmadığım için beni affet."

Altın Yıldız ilerledi ve mağaraya girdi. Güneye bakarak durdu ve şöyle dedi: "Şimdi Büyük Bilge'yi bilgilendiriyorum. Büyük Bilge önceki atamasının anlamsızlığına itiraz ettiği ve kendisini imparatorluk ahırlarından uzaklaştırdığı için, bu departmanın hem büyük hem de küçük memurları konuyu Yeşim İmparatoru'na bildirdi. Yeşim İmparatoru'nun bildirisi ilk başta şöyle dedi: "Atanan tüm görevliler düşük mevkilerden yüce mevkilere yükselir. Bu düzenlemeye neden itiraz etsin ki?" Bu, ṭDevarāja Li ve Naa tarafından size karşı yürütülen kampanyaya yol açtı. Onlar Büyük Bilge'nin gücünden habersizdiler ve bu nedenle yenilgiye uğradılar. Cennete, Cennete Eşit Büyük Bilge olma arzunuzu ortaya koyan

bir sancak diktiğinizi bildirdiler. Çeşitli savaş yetkilileri yine de isteğinizireddetmek istedi. Bu yaşlı adam, suçlanmayı göze alarak Büyük Bilge'nindavasını savundu, böylece güç kullanmadan yeni bir atama için davetedilebileceğini söyledi. Yeşim İmparatoru önerimi kabul etti; bu nedenlesizi davet etmek için buradayım."

Wukong gülerek, "Geçen sefer başınıza bela açmıştım," dedi, "ve şimdi nezaketiniz için yine size borçluyum.

Teşekkür ederim! Teşekkür ederim! Ama yukarıda gerçekten de Cennete Eşdeğer Büyük Bilge diye bir rütbe var mı?"

"Bu unvanın onaylandığından emin oldum," dedi Altın Yıldız, " kararname ile gelmeye cesaret edemeden önce. Eğer bir aksilik olursa, bu yaşlı adam sorumlu tutulsun." Wukong çok memnun oldu ama Altın Yıldız ziyafette kalması için yaptığı samimi daveti reddetti. Bu nedenle Altın Yıldız'la birlikte kutsal buluta binerek Güney Cennet Kapısı'na gitti ve burada ellerini göğüslerinde kavuşturmuş göksel generaller ve muhafızlar tarafından karşılandılar. Doğruca İlahi Sisler Hazinesi Salonu'na giren Altın Yıldız secdeye kapandı ve "Emrinizdeki kişi, Ban-At-Belası Sun Wukong'u buraya çağırdı" dedi.

"Sun Wukong öne çıksın," dedi Yeşim İmparator. "Şimdi seni Cennete Eşit Büyük Bilge olarak ilan ediyorum, bu en yüksek rütbedir. Fakat bu saçma davranışlarına daha fazla devam etmemelisin."

Derin bir şekilde eğilen maymun büyük bir teşekkür çığlığı attı. Yeşim İmparator daha sonra Zhang ve Lu adlı iki inşaat görevlisine Ölümsüz Şeftaliler Bahçesi'nin sağ tarafına Cennete Eşit Büyük Bilge'nin resmi konutunu inşa etmelerini emretti. Malikânenin içinde "Huzur ve Sessizlik" ve "Sakin Ruh" adında iki bölüm oluşturuldu ve her ikisi de görevli memurlarla doluydu. Yeşim İmparator ayrıca Beş Kutuplu Yıldız Ruhlarına Wukong'a görevini üstlenmesi için eşlik etmelerini emretti. Buna ek olarak, iki şişe imparatorluk şarabı ve on salkım altın çiçek bahşedilerek, kendisini kontrol altında tutması ve bir daha akıl almaz

davranışlarda bulunmaması emredildi. Maymun Kral itaatkâr bir şekildeemri kabul etti ve o gün Yıldız Ruhları ile birlikte görevini üstlenmeyegitti. Şarap şişelerini açmış ve hepsini meslektaşlarıyla birlikte içmiş.Yıldız Ruhları'nı kendi saraylarına uğurladıktan sonra, en ufak bir endişeveya kaygı duymadan Cennet'in zevklerinin tadını çıkarmak için tam birmemnuniyet ve zevk içinde yerleşti. Gerçekten

Uzun Yaşam Kitabı'nda sonsuza dek kaydedilen ve ṃsasāra'ya düşmekten korunan ilahi adı uzun süre bilinecektir.

Bundan sonra ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第005回 · Bölüm 5

Şeftali Festivali'ni bozan Büyük Bilge iksir çalar Cennetteki isyanla, birçok tanrı şeytanı yakalar

Şimdi size Büyük Bilge'nin her şeyden önce bir maymun canavarı olduğunu söylemeliyiz; gerçekte, unvanı veya rütbesi hakkında hiçbir bilgisi yoktu ve maaşının büyüklüğünü de umursamıyordu. Kayıtlara adını yazdırmaktan başka bir şey yapmazdı. Resmi ikametgahında, iki dairenin görevlileri tarafından gece gündüz bakılıyordu. Tek derdi günde üç öğün yemek yemek ve geceleri mışıl mışıl uyumaktı.

Ne görevleri ne de endişeleri vardı, boş zamanlarında konakları gezip arkadaşlarıyla buluşmaktan, yeni tanıdıklar edinmekten ve yeni ittifaklar kurmaktan özgür ve memnundu. Üç Saf Olan'la karşılaştığında onlara " Saygılarımla" diye hitap ederdi; Dört Hükümdar'la karşılaştığında ise " Majesteleri" derdi.

Dokuz Aydınlık, Beş Çeyrek'in Generalleri, Yirmi Sekiz Takımyıldız, Dört Devarāja, On İki Horary Dalı, Beş Bölgenin Beş Büyükleri, tüm Cennet'in Yıldız Ruhları ve Samanyolu'nun sayısız tanrısına gelince, hepsine kardeş dedi ve onlara kardeşçe davrandı. Bugün doğuyu gezdi ve yarın batıda dolaşacak. Bulutların üzerinde gidip gelirken belirli bir güzergahı yoktu.

Bir sabah erken saatlerde, Yeşim İmparatoru saraydayken, Taoist ölümsüz Xu Jingyang saflardan ayrıldı ve anmak için öne çıkarak diz çöktü, "Cennete Eşit Büyük Bilge'nin şu anda hiçbir görevi yok ve sadece zamanını boşa harcıyor.

Cennetin çeşitli Yıldızları ve Takımyıldızları ile oldukça samimi oldu, üstleri ya da astları olup olmadıklarına bakmaksızın onlara dostum diyor ve korkarım ki tembelliği haydutluğa yol açabilir. Yaramazlık yapmaması için ona bir görev vermek daha iyi olacaktır." Yeşim İmparatoru bu sözleri

duyunca hemen Maymun Kral'ı çağırttı ve o da dostane bir şekilde geldi. " Majesteleri," dedi, "onu çağırdığınızda yaşlı Maymun için aklınızda negibi bir terfi ya da ödül vardı?"

"Yapacak hiçbir şeyiniz olmadığı için hayatınızın oldukça tembel geçtiğini anlıyoruz ve bu nedenle size bir görev vermeye karar verdik," dedi Yeşim İmparatoru. Geçici olarak Ölümsüz Şeftaliler Bahçesi'ne bakacaksın. Sabah akşam dikkatli ve gayretli ol."

Memnun olan Büyük Bilge derin bir selam verdi ve geri çekilirken minnettarlığını homurdandı. Orayı incelemek için hemen Ölümsüz Şeftali Bahçesi'ne koşmaktan kendini alamadı. Bahçedeki yerel bir ruh onu durdurdu ve "Büyük Bilge nereye gidiyor?" diye sordu.

"Yeşim İmparatoru tarafından," dedi Büyük Bilge, "Ölümsüz Şeftali Bahçesi'ne göz kulak olmam için yetkilendirildim. Bir teftiş yapmak için geldim."

Yerel ruh aceleyle onu selamladı ve ardından çapalama, sulama, şeftalilere bakma, temizlik ve süpürme işlerinden sorumlu tüm görevlileri çağırdı. Hepsi gelip Büyük Bilge'nin önünde diz çöktüler ve onu içeri götürdüler. Orada şunları gördü

Işıl ışıl genç ve güzel, Her gövdede ve uzuvda- Ağaçları dolduran ışıl ışıl genç ve güzel çiçekler, Ve meyveler her gövdede ve dalda, gövdeleri ağırlaştırıyor. Gövdeleri ağırlaştıran meyveler, yaldız topları gibi sarkıyor: Ağaçları dolduran çiçekler, al renkli tutamlar oluşturur. Her zaman çiçek açarlar ve her zaman meyve verirler, bin yılda olgunlaşırlar; Kış ya da yaz bilmeden, on bin yıla kadar uzarlar. İlk olgunlaşanlar şarapla kızarmış yüzler gibi parlarlar, O yarı yetişkin olanlar Saplı ve yeşil derilidirler. Dumanla kaplı etleri yeşilliğini koruyor, Ama güneş ışığı zinober zarafetlerini ortaya çıkarıyor. Ağaçların altında nadide çiçekler ve egzotik çimler vardır. Renkleri dört mevsim solmadan aynı kalır. Kuleler, teraslar ve sağlı sollu stüdyolar havaya doğru o kadar yükselir ki çoğu zaman bulutlar görülür. Karanlık Şehir'in bayağı ya da dünyevi insanları

tarafından dikilmemiştir, Yeşim Havuzunun Ana Kraliçesi tarafındanyetiştirilir ve bakılırlar.

Büyük Bilge bu manzarayı uzun süre seyrettikten sonra yerel ruha " Burada kaç ağaç var?" diye sordu.

"Üç bin altı yüz tane var," dedi yerel ruh. "Ön tarafta küçük çiçekleri ve küçük meyveleri olan bin iki yüz ağaç var. Bunlar her üç bin yılda bir olgunlaşır ve insan bunlardan bir kez tattıktan sonra Yol'da aydınlanmış, sağlıklı uzuvlara ve hafif bir bedene sahip bir ölümsüz olur. Ortada kat kat çiçekleri ve tatlı meyveleri olan bin iki yüz ağaç vardır. Her altı bin yılda bir olgunlaşırlar. Bir adam onları yerse, sisle birlikte Cennete yükselecek ve asla yaşlanmayacaktır. Arka tarafta mor damarlı ve soluk sarı çekirdekli meyveleri olan bin iki yüz ağaç vardır. Bunlar her dokuz bin yılda bir olgunlaşır ve eğer yenirse, bir insanın yaşını Cennet ve Dünya'nın, güneş ve ayın yaşına eşit hale getirir."

Bu sözlerden son derece memnun olan Büyük Bilge, o gün ağaçları iyice inceledi ve evine dönmeden önce çardak ve köşklerin listesini çıkardı. O andan itibaren her üç ya da dört günde bir manzaranın tadını çıkarmak için oraya giderdi. Artık ne arkadaşlarıyla görüşüyor ne de başka gezilere çıkıyordu.

Bir gün yaşlı ağaçların dallarındaki şeftalilerin yarısından fazlasının olgunlaştığını gördü ve bir tanesini yiyip yeni tadının tadına bakmayı çok istedi. Ancak bahçenin yerel ruhu, kahyalar ve Cennete Eşit Rezidans'ın ilahi görevlileri tarafından yakından takip edildiği için bunu yapmanın uygun olmadığını düşündü. Bu nedenle anlık bir plan yaptı ve onlara, " Neden hepiniz beni dışarıda beklemiyorsunuz ve bu çardakta bir süre dinlenmeme izin vermiyorsunuz?" dedi.

Çeşitli ölümsüzler buna uygun olarak geri çekildi. Maymun Kral daha sonra şapkasını ve cübbesini çıkarıp büyük bir ağaca tırmanmış. İyice olgunlaşmış büyük şeftalileri seçti ve birçoğunu kopararak dalların üzerinde doyasıya yedi. Ancak karnını doyurduktan sonra ağaçtan aşağı

atladı. Şapkasını geri taktı ve cübbesini giydi, takipçilerine eve dönmeleriiçin çağrıda bulundu. İki ya da üç gün sonra, kendini bir kez daha tatminetmek için aynı aleti şeftali çalmak için kullandı.

Bir gün Ana Kraliçe hazine odasını ardına kadar açmaya ve Jasper Havuzu Sarayı'nda düzenlenecek olan Büyük Ölümsüz Şeftali Festivali için bir ziyafet vermeye karar verdi. Çeşitli Ölümsüz Bakirelere -Kırmızı Elbise, Mavi Elbise, Beyaz Elbise, Siyah Elbise, Mor Elbise, Sarı Elbise ve Yeşil Elbise- çiçek sepetleriyle Ölümsüz Şeftali Bahçesi'ne gitmelerini ve festival için meyve toplamalarını emretti. Yedi genç kız bahçenin kapısına gittiğinde kapının yerel ruh, kâhyalar ve Cennete Eşit Rezidans'ın iki bölümünden gelen bakanlar tarafından korunduğunu gördü. Kızlar onlara yaklaşarak, "Ana Kraliçe tarafından ziyafetimiz için biraz şeftali toplamamız emredildi" dediler.

"Kutsal bakireler," dedi yerel ruh, "lütfen bir dakika bekleyin. Bu yıl geçen yılla pek aynı değil. Yeşim İmparatoru burada Cennete Eşdeğer Büyük Bilge'yi görevlendirdi ve kapıyı açmamıza izin verilmeden önce ona rapor vermeliyiz."

"Büyük Bilge nerede?" diye sordu kızlar. "Bahçede," dedi yerel ruh. " Yorgun olduğu için çardakta tek başına uyuyor."

"Eğer durum buysa," dedi kızlar, "gidip onu bulalım, çünkü biz geç."

Yerel ruh onlarla birlikte bahçeye girdi; yollarını buldular ama kimseyi görmedim.

Çardakta sadece şapka ve cübbe kalmıştı ama ortada kimsecikler yoktu. Gördüğünüz gibi Büyük Bilge bir süre oynamış ve birkaç şeftali yemişti. Daha sonra kendini sadece iki inç yüksekliğinde bir şekle dönüştürmüş ve büyük bir ağacın dalına tüneyerek kalın yaprakların örtüsü altında uykuya dalmıştı. "İmparatorluk emriyle geldiğimize göre," dedi Yedi Cüppeli Ölümsüz Bakireler, "Büyük Bilge'nin yerini tespit edemesek bile nasıl elimiz boş dönebiliriz?" İlahi görevlilerden biri yan taraftan şöyle dedi: "İlahi bakireler kararnameyle geldiklerine göre, daha

fazla beklememeliler. Büyük Bilgemizin bir yerlere gitme alışkanlığıvardır ve arkadaşlarıyla buluşmak için bahçeden ayrılmış olmalı. Şimdigidin ve şeftalilerinizi toplayın, biz de sizin için durumu rapor edelim."

Ölümsüz Bakireler onun önerisine uydular ve şeftalilerini toplamak için koruya gittiler.

Öndeki ağaçlardan iki sepet dolusu topladılar ve ortadaki ağaçlardan üç sepet daha doldurdular. Korunun arka tarafındaki ağaçlara gittiklerinde çiçeklerin seyrek, meyvelerin de az olduğunu görmüşler. Sadece tüylü saplı ve yeşil kabuklu birkaç şeftali kalmıştı, çünkü Maymun Kral olgun olanların hepsini yemişti. Bir o yana bir bu yana bakan Yedi Ölümsüz Bakire, güneye doğru uzanan bir dalın üzerinde yarısı beyaz yarısı kırmızı olan tek bir şeftali buldu. Mavi Cüppeli Bakire eliyle dalı aşağı çekti ve Kırmızı Cüppeli Bakire meyveyi kopardıktan sonra dalın tekrar yerine oturmasına izin verdi.

Bu, dönüşmüş Büyük Bilge'nin üzerinde uyuduğu dalın ta kendisiydi. Onun tarafından ürkütülen Büyük Bilge gerçek formunu ortaya çıkardı ve kulağından altın çemberli çubuğu çıkardı. Bir sallayışta bir pirinç kâsesi kalınlığına ulaşıyordu. "Hangi bölgeden geldiniz, canavarlar," diye bağırdı, "şeftalilerimi çalmaya nasıl cüret edersiniz?"

Dehşete kapılan Yedi Ölümsüz Bakire birlikte diz çökerek yalvardı: " Büyük Bilge'nin sakinleşmesine izin verin! Bizler canavar değiliz, Ana Kraliçe tarafından Büyük Bilge için gerekli meyveleri toplamak üzere gönderilen Yedi Cüppeli Ölümsüz Bakireleriz. Ölümsüz Şeftali Festivali, hazine odası ardına kadar açıldığında. Buraya yeni geldik ve ilk olarak Büyük Bilge'yi bulamayan bahçenin yerel ruhunu gördük. Ana Kraliçe'nin emrini yerine getirmekte gecikebileceğimizden korkarak Büyük Bilge'yi beklemedik ve şeftalileri koparmaya başladık. Bizi affetmeniz için size yalvarıyoruz." Büyük Bilge bu sözleri duyunca öfkesi yerini sevince bıraktı. "Lütfen ayağa kalkın, kutsal bakireler," dedi. "Ana Kraliçe hazine

odasını açtığında ziyafete kimler davetlidir?"

"Son festivalin kendi kuralları vardı," dedi Ölümsüz Bakireler, "ve davet edilenler şunlardı: Buda, Bodhisattvalar, kutsal keşişler ve Batı Cennetinin arhatları; Güney Kutbundan Kuan-yin; Doğunun Büyük Merhametinin Kutsal İmparatoru; On Kıtanın ve Üç Adanın Ölümsüzleri; Kuzey Kutbunun Karanlık Ruhu; İmparatorluk Merkezinden Sarı Boynuzun Büyük Ölümsüzü. Bunlar Beş Çeyrek'in Yaşlılarıydı. Bunlara ek olarak, Beş Kutbun Yıldız Ruhları, Üç Saf Varlık, Dört Deva Kral, Büyük Monad'ın Göksel Devası ve Yukarı Sekiz Mağara'dan geri kalanlar vardı. Orta Sekiz Mağara'dan Yeşim İmparatoru, Dokuz Kahraman, Denizlerin ve Dağların Ölümsüzleri; Aşağı Sekiz Mağara'dan ise Karanlığın Papası ve Karasal Ölümsüzler vardı.

Her saray ve konağın büyük ve küçük tanrıları ve devaları bu mutlu Ölümsüz Şeftali Festivali'ne katılacak."

"Davetli miyim?" diye sordu Büyük Bilge gülerek. Ölümsüz Bakireler " Senin adının geçtiğini duymadık," dediler. "Ben Cennete Eşit Büyük Bilge'yim," dedi Büyük Bilge. "Neden ben, yaşlı Maymun, partinin onur konuğu olmayayım?"

Ölümsüz Bakireler, "Size geçen festivalin kuralını söylemiştik," dediler, "ama bu sefer ne olacağını bilmiyoruz."

"Haklısın," dedi Büyük Bilge, "ve seni suçlamıyorum. Hepiniz burada durun ve bırakın yaşlı Maymun gitsin ve davet edilip edilmediğini anlamak için küçük bir araştırma yapsın."

Sevgili Büyük Bilge! Sihirli bir işaret yaptı ve bir büyü okuyarak çeşitli Ölümsüz Bakirelere şöyle dedi: "Durun! Durun! Durun! Kal!"

Bu, hareketsizleştirme büyüsüydü ve etkisi Yedi Cüppeli Ölümsüz Bakirelerin şeftali ağaçlarının altında gözleri fal taşı gibi açılmış ve donakalmış bir halde durmalarıydı. Bahçeden dışarı fırlayan Büyük Bilge, kutsal bulutuna bindi ve doğruca Jasper Havuzuna yöneldi.

Yolculuk ederken, orada gördü

Işıl ışıl bir gökyüzü dolusu kutsal sis, Ve durmaksızın geçen beş renkli bulutlar. Beyaz turnaların çığlıkları dokuz kat Gök "ü deldi; Mor mantarlar binlerce yaprak arasından çiçek açtı. Tam bu sırada bir ölümsüz belirdi; doğal, güzel bir yüz ve farklı bir tavırla. Ruhu dans eden bir gökkuşağı gibi parlıyordu; Belinde ne doğumu ne de ölümü belli olmayan bir liste asılıydı. Adı, Çıplak Ayaklı Büyük Ölümsüz: Şeftali Ziyafeti'ne katılarak yaşını uzatacaktı.

Çıplak Ayaklı Büyük Ölümsüz, başı öne eğik bir şekilde gerçek ölümsüzü kandırmak için bir plan yapmakta olan Büyük Bilge'ye rastladı. Festivale gizlice gitmek istediği için, "Saygıdeğer Bilgelik nereye gidiyor?" diye sordu.

Büyük Ölümsüz, "Ana Kraliçe'nin nazik daveti üzerine, mutlu Ölümsüz Şeftali Festivali'ne gidiyorum" dedi.

"Saygıdeğer Bilgelik henüz söylemek üzere olduğum şeyi öğrenmedi," dedi Büyük Bilge. "Bulut taklamın hızı nedeniyle Yeşim İmparatoru, insanları ziyafete katılmadan önce tören provası için Mükemmel Işık Salonu'na gitmeye davet etmesi için yaşlı Maymun'u beş caddenin tamamına gönderdi."

Samimi ve dürüst bir adam olan Büyük Ölümsüz yalanı doğru kabul etti ama yine de itiraz etti: "Geçmiş yıllarda provalarımızı Jasper Havuzunda yapmış ve şükranlarımızı orada ifade etmiştik. Neden bu kez ziyafete katılmadan önce prova için Mükemmel Işık Salonu'na gitmek zorundayız?" Yine de kutsal bulutunun yönünü değiştirip doğruca salona gitmekten başka çaresi yoktu.

Bulutun üzerinde yürüyen Büyük Bilge bir büyü okudu ve vücudunu bir kez sallayarak Çıplak Ayaklı Büyük Ölümsüz formuna dönüştü. Hazine odasına ulaşması çok uzun sürmedi. Bulutunu durdurdu ve usulca içeri girdi. Orada bulduğu

Girdap gibi dönen koku dalgaları, Kutsal sisin yoğun katmanları, Süslerle bezenmiş yeşim bir teras, Yaşam gücüyle dolu bir oda, Yükselen anka kuşunun ve yükselen argusun eterik şekilleri, Ve yeşim saplı altın çiçeklerin dalgalanmayan formları. Üzerinde Alacakaranlıkta Dokuz Anka Perdesi, Sekiz Hazinenin İşaret Höyüğü ve Mor Sis bulunuyordu, Beş renkli altın kakmalı bir masa, Ve bin çiçekli yeşil yeşim bir saksı. Masalarda ejderha ciğeri ve anka kuşu iliği, ayı pençeleri ve maymunların dudakları vardı. Yüzlerce lezzetin her biri çok cazipti, Ve her türlü meyvenin ve yiyeceğin rengi çok lezzetliydi.

Her şey düzenli bir şekilde yerleştirilmişti, ancak ziyafet için henüz hiçbir tanrı gelmemişti. Büyük Bilgemiz bu manzarayı seyretmekten kendini alamamıştı ki, aniden bastırıcı bir şarap kokusu hissetti. Başını çevirdiğinde, sağ taraftaki uzun koridorda birkaç şarap yapımcısı ilahi görevli ve tahıl ezme kâhyası gördü. Su taşımakla görevli birkaç Taoist'e ve fıçıların yıkanması ve testilerin ovulması sırasında ateşle ilgilenen çocuklara talimat veriyorlardı. Çünkü yeşim taşının suyu gibi zengin ve yumuşak olan şarabın yapımını çoktan bitirmişlerdi. Büyük Bilge tükürüğünün ağzının kenarından damlamasına engel olamadı ve bir an önce tadına bakmak istedi, ancak insanların hepsi orada duruyordu. Bu nedenle büyüye başvurdu.

Birkaç saç teli koparıp ağzına attı ve tükürmeden önce çiğneyerek parçalara ayırdı. Bir büyü okudu ve "Değiştir!" diye bağırdı.

İnsanların yüzlerine konan birçok uyku getirici böceğe dönüştüler. Onlara bir bakın, elleri nasıl güçsüzleşiyor, başları nasıl sarkıyor ve göz kapakları nasıl düşüyor? battı. Faaliyetlerini bıraktılar ve hepsi derin bir uykuya daldı. Büyük Bilge daha sonra nadir bulunan lezzetlerden ve en seçkin yemeklerden bazılarını aldı ve koridora koştu. Küplerin yanında durarak ve fıçılara yaslanarak kendini içkiye verdi. Uzun bir süre ziyafet çektikten sonra iyice sarhoş oldu, ama bunu zihninde evirip çevirdi, " Kötü! Kötü! Birazdan davetliler geldiğinde bana kızmayacaklar mı? Yakalandığımda bana ne olacak? Şimdi eve dönüp uyusam iyi olacak!"

Sevgili Büyük Bilge! Bir o yana bir bu yana yalpalayarak, sadece şarabın gücüyle tökezleyerek ilerledi ve bir anda yolunu kaybetti. Gittiği yer Cennete Eşit Konut değil, Tushita Sarayı'ydı. Onu görür görmez hatasını anladı. "Tushita Sarayı otuz üç Cennet'in en tepesinde," dedi, "En Yüce Laozi'nin evi olan Kedersiz Cennet'te. Buraya nasıl geldim? Önemli değil, her zaman bu yaşlı adamı görmek istemiştim ama bir türlü fırsat bulamamıştım. Şimdi yolumun üzerinde olduğuna göre, onu ziyaret edebilirim."

Kıyafetini düzeltip içeri girdi ama Laozi hiçbir yerde görünmüyordu. Aslında, ṁkimseden bir iz yoktu. İşin aslı Laozi, Yaşlı Buda Dīpakara eşliğinde, üç katlı Kızıl Höyük İksir Platformu'nda bir konferans veriyordu. Çeşitli ilahi gençler, komutanlar ve yetkililerin hepsi platformun her iki tarafında ayakta durarak konferansa katılıyorlardı. Etrafı araştıran Büyük Bilgemiz simya odasına kadar gitti. Kimseyi bulamadı ama ocağın yanındaki fırında ateş yandığını ve fırının etrafında, içinde bitmiş iksirin saklandığı beş su kabağı olduğunu gördü. "Bu şey ölümsüzlerin en büyük hazinesidir," dedi Büyük Bilge mutlulukla. "Yaşlı Maymun Yol'u anladığından ve İç'in Dış'la özdeşliğinin gizemini kavradığından beri, ben de insanlara fayda sağlamak için kendi başıma biraz altın iksir üretmek istedim. Diğer zamanlarda eve gidip eğlenmeyi bile düşünemeyecek kadar meşgulken, iyi talih bugün beni kapıda karşıladı ve bana bunu sundu! Laozi etrafta olmadığı sürece, birkaç tablet alacağım ve yeni bir şeyin tadını deneyeceğim."

Tüm su kabaklarının içindekileri döktü ve onları kızarmış fasulye gibi yedi.

Bir anda iksirin etkisi şarabınkini yok etti ve kendi kendine tekrar düşündü, "Kötü! Kötü! Kendime cennetten daha büyük bir felaket getirdim! Eğer Yeşim İmparatoru bunu öğrenirse, hayatımı korumak çok zor olacak! Git! Git! Git! Git! Git! Git! Kral olmak için Aşağıdaki Bölge'ye geri döneceğim."

Tushita Sarayı'ndan koşarak çıktı ve önceki yoldan kaçınarak Batı Cennet Kapısı'ndan ayrıldı, beden gizleme büyüsüyle kendini görünmez kıldı. Bulutunun yönünü alçaltarak Çiçek-Meyve Dağı'na geri döndü. Orada onu parıldayan sancaklar ve ışıldayan mızraklar karşıladı, çünkü dört kudretli komutan ve yetmiş iki mağaranın canavar kralları askeri bir tatbikat yapıyordu. "Küçükler," diye seslendi Büyük Bilge yüksek sesle, " Geri döndüm!"

Canavarlar silahlarını bırakıp diz çöktüler ve şöyle dediler: "Yüce Bilge! Bu ne gevşeklik! Bizi bu kadar uzun süre bıraktın ve bir kez bile nasıl olduğumuzu görmek için bizi ziyaret etmedin."

"O kadar da uzun değil!" dedi Büyük Bilge. "O kadar da uzun değil!"

Konuşur gibi yürüdüler ve mağara konutunun derinliklerine indiler. Etrafı süpürüp temizledikten ve dinlenmesi için bir yer hazırladıktan sonra, dört kudretli komutan el pençe divan durup saygılarını sunduktan sonra şöyle dediler: "Büyük Bilge bir asırdan fazladır Cennet'te yaşıyor. Gerçekte hangi atamayı aldığını sorabilir miyiz?"

"Sadece yarım yıl olduğunu hatırlıyorum," dedi Büyük Bilge gülerek. " Nasıl bir yüzyıldan bahsedebilirsin?"

"Cennette bir gün," dedi komutanlar, "dünyada bir yıla eşittir."

Büyük Bilge şöyle dedi: "Yeşim İmparatoru'nun bu kez bana daha sıcak baktığını ve beni gerçekten de Cennete Eşdeğer Büyük Bilge olarak atadığını söylemekten memnuniyet duyuyorum. Benim için resmi bir konut inşa edildi ve iki departman kuruldu - Huzur ve Sessizlik ve Sakin Ruh - her departmanda korumalar ve görevliler vardı. Daha sonra, hiçbir sorumluluk taşımadığım anlaşılınca, Ölümsüz Şeftaliler Bahçesi ile ilgilenmem istendi. Yakın zamanda Ana Kraliçe Büyük Ölümsüz Şeftali Festivali'ni düzenledi ama beni davet etmedi. Davetini beklemeden önce Jasper Havuzuna gittim ve gizlice yiyecek ve şarap tükettim. Oradan ayrıldıktan sonra sendeleyerek Laozi'nin sarayına girdim ve beş su kabağında sakladığım tüm iksiri bitirdim. Yeşim İmparatoru'nun

güceneceğinden korktum ve bu yüzden Cennet Kapısı'ndan çıkmaya kararverdim."

Çeşitli canavarlar bu sözlere çok sevindi ve onu karşılamak için meyve ve şaraptan oluşan bir ziyafet hazırladılar. Taş bir kâse hindistan cevizi şarabıyla dolduruldu ve Büyük Bilge'ye sunuldu; o da bir yudum aldıktan sonra yüzünü buruşturarak şöyle haykırdı: "Tadı berbat! Berbat!"

"Büyük Bilge," dedi iki komutan Beng ve Ba, "Cennet'te ilahi şarap ve yiyecekleri tatmaya alıştı. Hindistan cevizi şarabının artık pek de lezzetli görünmemesine şaşmamalı. Ama atasözü der ki, "Lezzetli ya da değil, o evden gelen sudur!"" "Ve hepiniz, "ilgili ya da değil, evden insanlarsınız"!" dedi Büyük Bilge. "Bu sabah Jasper Havuzunda eğlenirken, koridorda sizin hiç tatmadığınız yeşim taşı sularıyla dolu birçok kavanoz ve sürahi gördüm. İzin verin geri döneyim ve buraya getirmek için birkaç şişe çalayım. Sadece yarım fincan için ve her biriniz yaşlanmadan uzun süre yaşayın."

Çeşitli maymunlar sevinçlerine engel olamadılar. Büyük Bilge hemen mağaradan çıktı ve bir takla atarak, yine beden gizleme büyüsünü kullanarak doğrudan Ölümsüz Şeftali Festivali'ne geri döndü. Jasper Havuzu Sarayı'nın kapısından girdiğinde, şarap yapımcılarının, tahıl ezicilerinin, su taşıyıcılarının ve yangın söndürücülerin hâlâ uyuduğunu ve horladığını gördü. Her iki kolunun altına birer tane olmak üzere iki büyük şişe aldı ve elinde iki tane daha taşıdı. Bulutunun yönünü tersine çevirerek mağaradaki maymunların yanına döndü. Kendi Ölümsüz Şarap Festivallerini düzenlediler ve her biri birkaç bardak içti, bu olayı daha fazla anlatmayacağız.

Şimdi size Yedi Cüppeli Ölümsüz Bakireler'den bahsedeceğiz; onlar Büyük Bilge'nin hareketsiz bırakma büyüsünden bütün bir gün geçene kadar kurtulamadılar. Bunun üzerine her biri çiçek sepetini alıp Ana Kraliçe'ye, "Cennete Eşit Büyük Bilge bizi büyüsüyle hapsettiği için geciktik," diyerek rapor verdi.

"Kaç sepet ölümsüz şeftali topladınız?" diye sordu Ana Kraliçe. " Sadece iki sepet küçük şeftali ve üç sepet orta boy şeftali," dedi Ölümsüz Bakireler, "çünkü korunun arkasına gittiğimizde büyük bir şeftalinin yarısı bile kalmamıştı! Büyük Bilge'nin hepsini yemiş olduğunu düşünüyoruz. Onu aramaya gittiğimizde beklenmedik bir şekilde ortaya çıktı ve bizi şiddet ve dayakla tehdit etti.

Ayrıca bizi ziyafete kimlerin davet edildiği konusunda sorguladı ve biz de ona son festival hakkında ayrıntılı bilgi verdik. O zaman bizi bir büyüyle bağladı ve nereye gittiğini bilmiyorduk. Sadece bir dakika önce serbest bırakıldık ve böylece buraya geri dönebildik." Ana Kraliçe bu sözleri duyunca hemen Yeşim İmparatoru'nun yanına gitti ve ona olanları tüm ayrıntılarıyla anlattı. O daha konuşmasını bitirmeden, bir grup şarap üreticisi ile birlikte çeşitli ilahi görevliler de rapor vermeye geldi:

"Tanımadığımız biri Ölümsüz Şeftali Festivali'ni tahrip etti. Yeşim taşı suyu, sekiz tatlı ve yüz lezzetin hepsi çalınmış ya da yenmiş."

Ardından dört kraliyet önderi gelip "Tao'nun Yüce Patriği geldi" diye anons etti.

Yeşim İmparatoru onu karşılamak için Ana Kraliçe ile birlikte dışarı çıktı. Laozi onlara saygılarını s u n d u k t a n sonra şöyle dedi: "Bu yaşlı Taoistin evinde, bir sonraki Büyük Cinnabar Festivali sırasında Majestelerinin kullanımı için ayrılmış olan Dokuz Dönüşlü Altın İksir var. Gariptir ki, bunlar bir hırsız tarafından çalındı ve ben bunu Majestelerine bildirmek için özellikle geldim."

Bu rapor Yeşim İmparatoru'nu şaşkına çevirdi. Hemen ardından Cennete Eşit Konut'tan yetkililer gelip el pençe divan durarak şu açıklamayı yaptılar: "Büyük Bilge Sun son zamanlarda görevlerini yerine getirmiyor. Dün dışarı çıktı ve hala geri dönmedi. Üstelik nereye gittiğini de bilmiyoruz."

Bu sözler Yeşim İmparatoru'nu daha da endişelendirdi.

Ardından Çıplak Ayaklı Büyük Ölümsüz geldi ve secdeye kapanarak şöyle dedi: "Dün, Ana Kraliçe'nin davetine icabet eden bendeniz festivale katılmak üzere yola çıktığında tesadüfen Cennete Eşdeğer Büyük Bilge ile karşılaştı. Bilge, şahsınıza Majestelerinin kendisine şahsınızı ziyafete katılmadan önce tören provası için Mükemmel Işık Salonu'na göndermesini emrettiğini söyledi. Şahsınız onun talimatına uydu ve usulüne uygun olarak salona gitti. Ancak Majestelerinin ejderha arabasını ve anka kuşu arabasını görmedim ve bu nedenle sizi beklemek için buraya gelmek için acele ettim." Yeşim İmparator her zamankinden daha fazla hayrete düşerek şöyle dedi: "Bu adam şimdi de imparatorluk kararnamelerini tahrif ediyor ve değerli bakanlarımı aldatıyor! İlahi Tespit Bakanı onun nerede olduğunu hemen bulsun!"

Bakan emri aldı ve kapsamlı bir soruşturma yapmak üzere saraydan ayrıldı. Tüm detayları öğrendikten sonra rapor vermek üzere geri döndü: " Cenneti bu kadar derinden rahatsız eden kişi, Cennete Eşdeğer Büyük Bilge'den başkası değildir."

Daha sonra önceki tüm olayları tekrar tekrar anlattı ve Yeşimtaşı İmparatoru çok ṭöfkelendi. Hemen Dört Büyük Devarāja'ya Devarāja Li ve Prens Naa'ya yardım etmelerini emretti. Birlikte Yirmi Sekiz Takımyıldızı, Dokuz Aydınlık, On İki Horary Dalı, Beş Çeyreğin Korkusuz Muhafızları, Dört Geçici Muhafız, Doğu ve Batı Yıldızları, Kuzey ve Güney Tanrıları, Beş Dağ ve Dört Nehir İlahları, tüm Cennetin Yıldız Ruhları ve yüz bin göksel askeri çağırdılar. Onlara on sekiz set kozmik ağ kurmaları, Aşağıdaki Bölge'ye yolculuk etmeleri, Çiçek-Meyve Dağı'nı tamamen kuşatmaları ve haydutu yakalayıp adalete teslim etmeleri emredildi. Tüm tanrılar derhal birliklerini alarma geçirdi ve Cennet Sarayı'ndan ayrıldılar. Onlar ayrılırken, seferin manzarası buydu:

Tozla sararmış; çalkalanan rüzgar kararan gökyüzünü gizlemiş: Kilden kırmızımsı, yükselen sis karanlık dünyayı örttü. Hınzır bir maymun En Yüce Rab'be hakaret ettiği için, Tüm Cennet'in azizleri bu ölümlü Dünya'ya indi. Bu Dört Büyük Devarāja, Five Quarters'ın Korkusuz

Muhafızları Dört Büyük Deva Kral ana komutayı oluşturuyordu; BeşÇeyrek'in Korkusuz Muhafızları ise sayısız birliği hareket ettiriyordu.Pagoda Taşıyıcısı Li, emirleri ordunun merkezinden veriyordu, ṭVahşiNaa'nın kaptanı olduğu kuvvetleriyle. En önde Rāhu Yıldızı, yoklamayıyaptı; Asil ve uzun boylu Ketu Yıldızı arkadan geliyordu: Sōma, ay, çokistekli bir ruh sergiledi; Āditya, güneş, tamamen parlıyor ve ışıldıyordu.Özel yeteneklere sahip kahramanlar Beş Aşamanın Yıldızlarıydı. DokuzIşıldak iyi bir savaştan büyük keyif alırdı. Zi'nin Horary Dalları , Wu ,Mao , ve Yao - Hepsi devasa güce sahip göksel koruyuculardı. Doğuda vebatıda, Beş Bela ve Beş Dağ! Solda ve sağda, Karanlığın Altı Tanrısı veIşığın Altı Tanrısı! Yukarıda ve aşağıda, Dört Nehir'in Ejderha Tanrıları!Ve en sıkı düzende, Yirmi Sekiz Takımyıldızı! Citrā, Svātī, Viśākhā veAnurādhā kaptanlarıydı. ṇṛRevatī, Aśvinī, Apabharaī ve Kttikā dövüşü iyibilirlerdi. ṣṭ Prohapada, ṇṇṣRohiī, Mūlabarhaī, Pūrva- Aādhā-her biriyetenekli bir yıldız! ṣṣPunarvasu, Tiya, Aśleā, Meghā, Pūrva- Phalgunī,Uttara- Phalgunī ve Hastā- Hepsi güçlerini göstermek için kılıç ve mızraksalladılar. Bulutu durdurarak ve sisi indirerek bu ölümlü dünyaya geldilerVe çadırlarını Çiçek ve Meyve Dağı'nın önüne kurdular.

Şiir diyor ki:

Çok şeyi değiştirebilen Gökte doğmuş Maymun Kral, dağdaki ininde neşelenmek için şarap ve iksir çalar. Ölümsüz Şeftali Ziyafeti'ni mahvettiğinden beri, Yüz bin Cennet birliği Tanrı'nın ağını yaydı.

Devarāja Li şimdi göksel askerlere çadırlarını kurma emrini verdi ve Çiçek- Meyve Dağı'nın etrafına öyle sıkı bir kordon çekildi ki su bile kaçamadı! Dahası, on sekiz kozmik ağ seti bölgenin üstüne ve altına yayıldı ve ardından Dokuz Aydınlıkçıya savaşa girmeleri emredildi. Birliklerinin başında mağaraya doğru ilerlediler ve mağaranın önünde büyüklü küçüklü bir maymun sürüsünün şakacı bir şekilde zıpladığını gördüler.

"Oradaki küçük canavarlar," diye bağırdı Yıldız Ruhlarından biri sert bir sesle, "Büyük Bilge'niz nerede? Bizler sizin asi Büyük Bilge'nize boyun eğdirmek için Yukarı Bölge'den buraya gönderilen Göksel tanrılarız. Ona hemen buraya gelmesini ve teslim olmasını söyleyin. Eğer yarım bir "Hayır" derse, hepiniz idam edileceksiniz." Küçük canavarlar aceleyle içeriye haber verdiler: "Büyük Bilge, felaket! Felaket! Dışarıda dokuz vahşi tanrı var. Yukarıdaki Bölge'den Büyük Bilge'ye boyun eğdirmek için gönderildiklerini iddia edenler." Büyük Bilgemiz tam da Cennet şarabını dört kudretli komutan ve yetmiş iki mağaranın canavar krallarıyla paylaşıyordu. Bu duyuruyu duyunca, son derece lakayt bir tavırla şöyle dedi,

"Bugün şarabın varsa bugün sarhoş ol; kapının önündeki dertlere aldırma!"

Bu atasözünü söyleyeli çok olmamıştı ki, başka bir grup cin sıçrayarak geldi ve "Bu dokuz vahşi tanrı, kötü sözler ve çirkin dille savaşı kışkırtmaya çalışıyorlar" dedi.

"Onları dinleme," dedi Büyük Bilge gülerek.

"Bugünün zevkini şiir ve şarapta arayalım, Ve ne zaman şan ya da şöhret kazanacağımızı sormayı bırakın."

Daha konuşmasını bitirmemişti ki, başka bir cin sürüsü gelip rapor verdi: "Baba, o dokuz vahşi tanrı kapıyı kırdılar ve içeri girmek için savaşmak üzereler!"

"Bu pervasız, akılsız tanrılar!" dedi Büyük Bilge öfkeyle. "Gerçekten hiç terbiyeleri yok! Onlarla kavga edecek değildim. Neden yüzüme karşı beni aşağılıyorlar?" Tek Boynuzlu İblis Kral'a yetmiş iki mağaranın canavar krallarını savaşa götürmesi için emir verdi ve yaşlı Maymun ile dört kudretli komutanın arkadan geleceğini ekledi. İblis Kral hızla dev birliklerini savaşmaya götürdü ama Dokuz Aydınlık tarafından pusuya düşürüldüler ve demir köprünün tam başında kıstırıldılar.

Kavganın en kızıştığı anda Büyük Bilge geldi. "Yol açın!" diye bağırarak demir çubuğunu çıkardı. Bir sallayışta bir pirinç kâsesi kalınlığında ve yaklaşık on iki fit uzunluğundaydı. Büyük Bilge savaşa daldı ve Dokuz Aydınlıkçı'dan hiçbiri ona karşı çıkmaya cesaret edemedi. Bir anda hepsi geri püskürtüldü.

Savaş düzeninde yeniden toplandıklarında, Dokuz Aydınlık hareketsiz durdu ve şöyle dedi: "Sizi anlamsız Ban-At-Lübbesi! Siz on kötülükten suçlusunuz. Önce şeftali, sonra da şarap çalarak Büyük Ölümsüz Şeftali Festivali'ni altüst ettiniz. Ayrıca Laozi'nin ölümsüz iksirini çaldınız ve sonra da kişisel zevkiniz için imparatorluk şaraphanesini yağmalayacak kadar küstahlaştınız. Günah üstüne günah yığdığınızın farkında değil misiniz?"

"Gerçekten de," dedi Büyük Bilge, "bu birkaç olay meydana geldi! Ama şimdi ne yapmak niyetindesiniz?"

Dokuz Aydınlıkçı şöyle dedi: "Yeşim İmparatoru'nun altın fermanını aldık ve birliklerimizi size boyun eğdirmek için buraya getirdik. Derhal teslim olun ve bu yaratıkları katledilmekten kurtarın. Aksi takdirde, bu dağı yerle bir eder ve bu mağarayı devririz!"

"Büyü gücünüz ne kadar büyük, aptal tanrılar," diye öfkeyle karşılık verdi Büyük Bilge, "böyle aptalca sözler söylemeye nasıl cüret edersiniz? Gitme buradan! Yaşlı Maymun'un sopasının tadına bak!"

Dokuz Aydınlıkçı ortak bir saldırı düzenledi ama Yakışıklı Maymun Kral'ın gözü hiç korkmadı. Altın çemberli sopasını sağa sola savurarak kullandı ve Dokuz Aydınlıkçı ile tamamen bitkin düşene kadar dövüştü. Her biri arkasını dönüp kaçtı, silahları da arkalarında kaldı. Ordularının merkezindeki çadıra koşarak Pagoda Taşıyıcısı Devarāja'ya şöyle dediler: " Şu Maymun Kral gerçekten de cesur bir savaşçı! Ona karşı koyamadık ve yenilmiş olarak geri döndük."

Devarāja Li daha sonra Dört Büyük Devarāja ve Yirmi Sekiz Takımyıldızına savaşmak için birlikte dışarı çıkmalarını emretti. Büyük

Bilge en ufak bir panik göstermeden Tek Boynuzlu İblis Kral'a, yetmiş ikimağaranın canavar krallarına ve dört kudretli komutana da mağaranınönünde savaş düzeninde sıralanmalarını emretti. Şu topyekûn savaşabakın! Gerçekten dehşet vericiydi.

Soğuk, sert rüzgar, karanlık, korkunç sis. Bir yanda rengarenk sancaklar dalgalanıyordu; Diğer yanda mızraklar ve kargılar parıldıyordu. Sıra sıra parlayan miğferler, Ve kat kat pırıl pırıl zırhlar vardı. Güneş ışığında parlayan sıra sıra miğferler, çanları gökyüzünde yankılanan gümüş çanlara benziyordu; Kat kat yükselen pırıl pırıl zırhlar, toprağı ezen buzullar gibiydi. Dev palalar Uçtu ve şimşek gibi çaktı; Dut beyazı mızraklar, Sisi ve bulutu bile delebilirdi! Haç benzeri kargılar Ve kaplan gözü kirpikler Kalın kenevir sıraları gibi dizilmişlerdi; Bronzdan yeşil kılıçlar Ve dört taraflı kürekler Sık bir ormandaki ağaçlar gibi bir araya toplanmışlar. Kavisli yaylar, arbaletler ve kartal tüyleri olan kalın oklar, kısa asalar ve yılan gibi mızraklar; hepsi öldürebilir ya da sakat bırakabilirdi. Büyük Bilge'nin sahip olduğu o uyumlu asa, Tanrılarla olan bu savaşta savrulup durdu. Havada uçan kuşlardan kurtulana kadar savaştılar; Kurtlar ve kaplanlar dağın içinden sürüldü; Gezegen savrulan kayalar ve taşlarla karardı, Ve evren uçuşan toz ve toprakla kaplandı. Gürültü ve patırtı cenneti ve dünyayı rahatsız etti; Kavga ve itiş kakış hem iblisleri hem de tanrıları telaşlandırdı.

Şafak vakti savaş düzeninden başlayarak, güneş batı tepelerinin ardında batana kadar savaştılar. Tek Boynuzlu İblis Kral ve yetmiş iki mağaranın canavar krallarının hepsi Cennet'in güçleri tarafından esir alındı. Kaçabilenler, kendilerini Su Perdesi Mağarası'nın derinliklerine saklayan dört kudretli komutan ve maymun sürüsüydü. Büyük Bilge tek asasıyla Dört Büyük Devarāja'ya, Pagoda Taşıyıcısı Li'ye ve Prens ṭNaa'ya havada karşı koydu ve onlarla uzun süre savaştı. Akşamın yaklaştığını görünce, Büyük Bilge bir avuç saç teli koparıp ağzına attı ve çiğneyerek parçalara ayırdı.

"Değiştirin!" diye bağırarak onları tükürdü.

Bir anda binlerce Büyük Bilge'ye dönüştüler, her biri altın çemberli bir asa ṭkullanıyordu! Prens Naa'yı geri püskürttüler ve Beş Devarāja'yı yendiler.

Büyük Bilge zaferle saçlarını topladı ve aceleyle mağarasına geri döndü. Kısa süre sonra, demir köprünün başında, maymunların geri kalanına liderlik eden dört güçlü komutan tarafından karşılandı. Onu karşılamak için eğildiklerinde üç kez yüksek sesle hıçkırarak ağladılar ve sonra üç kez hee-heeing ve ho-hoing yaparak güldüler. Büyük Bilge, " Neden beni gördüğünüzde hepiniz gülüyor ve ağlıyorsunuz?" diye sordu.

"Bu sabah Deva Krallarıyla savaştığımızda," dedi dört kudretli komutan, "yetmiş iki mağaranın canavar kralları ve Tek Boynuzlu İblis Kral tanrılar tarafından esir alındı. Sadece biz s a ğ kurtulmayı başardık ve bu yüzden ağladık. Şimdi Büyük Bilge'nin zarar görmeden ve muzaffer bir şekilde geri döndüğünü görüyoruz ve bu yüzden biz de gülüyoruz."

"Zafer ve yenilgi," der Büyük Bilge, "bir askerin ortak deneyimleridir. Eski bir atasözü şöyle der,

On bin düşmanınızı öldürebilirsiniz, ama üç bin müttefikinizi kaybedersiniz!

Dahası, yakalanan bu reisler kaplanlar ve leoparlar, kurtlar ve böcekler, porsuklar ve tilkiler ve benzerleridir. Kendi türümüzün tek bir üyesi bile zarar görmedi. O halde neden mutsuz olalım? Düşmanlarımız benim beden bölme büyüm sayesinde geri püskürtülmüş olsalar da, hâlâ dağımızın eteklerinde kamp kurmuş durumdalar. Bu nedenle savunmamızda çok dikkatli olalım.

İyi bir yemek yiyin, iyice dinlenin ve enerjinizi koruyun. Sabah olduğunda, büyük bir büyü yapmamı ve bu generallerden bazılarını Cennet'ten yakalamamı izleyin, böylece yoldaşlarımızın intikamı alınabilir."

Dört kudretli komutan maymunlarla birlikte birkaç kase hindistan cevizi şarabı içti ve huzur içinde uykuya daldı. Onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Bu Dört Devarāja birliklerini geri çekip savaşmayı bıraktıklarında, Göksel komutanların her biri başarılarını bildirmek için geldi. Aslanları ve filleri yakalayanlar, kurtları, sürünen yaratıkları ve tilkileri yakalayanlar vardı. Ancak tek bir maymun canavarı bile ele geçirilmemişti. Daha sonra kampın güvenliği sağlandı, büyük bir çadır kuruldu ve üstün hizmetlerde bulunan komutanlar ödüllendirildi. Kozmik ağlardan sorumlu askerlere çan taşımaları emredildi ve şifreler verildi. Ertesi günkü büyük savaşı beklemek üzere Çiçek-Meyve Dağı'nı kuşattılar ve her asker her yerde özenle nöbet tuttu. İşte durum bu:

Şeytani maymun Cennet ve Dünya'da isyan ediyor, Ama ağ açık yayılıyor, gece ve gündüz hazır.

Ertesi sabahtan sonra neler olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第006回 · Bölüm 6

Ziyafete katılan Guanyin bunun nedenini sorar Küçük Bilge gücünü kullanarak Büyük Bilge'yi bastırır

Şimdilik size tanrıların kuşatmasından veya dinlenmekte olan Büyük Bilge'den bahsetmeyeceğiz. Bunun yerine Büyük Şefkatli Kurtarıcı'dan, Güney Denizi'nin Potalaka Dağı'ndan Etkin Bodhisattva Guanyin'den bahsedeceğiz.

Ana Kraliçe tarafından Ölümsüz Şeftalilerin Büyük Festivali'ne katılmaya davet edildiğinde, kıdemli öğrencisi Hui "an ile birlikte Jasper Havuzu'nun hazine odasına vardı. Orada her yeri ıssız ve ziyafet masalarını tam bir kargaşa içinde buldular. Cennet panteonunun birkaç üyesi orada bulunmasına rağmen, hiçbiri oturmuyordu. Bunun yerine, hepsi hararetli fikir alışverişleri ve tartışmalarla meşguldü. Bodhisattva çeşitli tanrıları selamladıktan sonra, ona neler olduğunu anlattılar. " Bodhisattva, "Festival olmayacağına ve kadehler kaldırılmayacağına göre, hepiniz bu mütevazı din adamıyla birlikte Yeşim İmparatoru görmeye gelebilirsiniz," dedi.

Tanrılar memnuniyetle onu takip ettiler ve Mükemmel Işık Salonu'nun girişine gittiler. Orada Bodhisattva'yı karşılayan Dört Göksel Usta ve Çıplak Ayaklı Ölümsüz, öfkeli Yeşim İmparatoru'nun canavarı yakalamalarını emrettiği göksel askerlerin henüz dönmediğini anlattılar. Bodhisattva şöyle dedi: "Yeşim İmparatoru ile görüşmek istiyorum. Gelişimi bildirmek için birinize zahmet verebilir miyim?"

Göksel Önder Qiu Hongji hemen İlahi Sislerin Hazine Salonu'na gitti ve raporunu verdikten sonra Guanyin'i içeri davet etti. Laozi daha sonra İmparator ile birlikte üst koltuğa otururken, Ana Kraliçe tahtın arkasında hazır bulundu.

Bodhisattva kalabalığı içeri götürdü. Yeşim İmparator'a saygılarını sunduktan sonra Laozi ve Ana Kraliçe'yi de selamladılar.

Her biri oturduğunda, "Ölümsüz Şeftalilerin Büyük Festivali nasıl?" diye sordu.

"Festivalin düzenlendiği her yıl," dedi Yeşim İmparatoru, "kendimizi iyice eğlendirdik. Bu yıl ise muzır bir maymun tarafından tamamen mahvedildi ve bize hayal kırıklığına davetiye çıkarmaktan başka bir şey bırakmadı."

Bodhisattva "Bu uğursuz maymun nereden geldi?" diye sordu.

"Doğu Pūrvavideha Kıtası'ndaki Aolai Ülkesi'nin Çiçek-Meyve Dağı'nın tepesinde taş bir yumurtadan doğdu," dedi Yeşim İmparator. " Doğduğu anda gözlerinden iki altın ışık huzmesi parladı ve Polestar Sarayı'na kadar ulaştı. Bunu pek önemsemedik ama daha sonra bir canavara dönüştü, Ejderhaya boyun eğdirdi, Kaplanı evcilleştirdi ve adını Ölüm Sicilinden sildi. Ejderha Kralları ve Yeraltı Dünyası Kralları konuyu dikkatimize sunduğunda, onu yakalamak istedik. Ancak Uzun Yaşam Yıldızı, dokuz açıklığa sahip olan üç bölgedeki tüm varlıkların ölümsüzlüğe ulaşabileceğini gözlemledi. Bu nedenle yetenekli maymunu eğitmeye ve yetiştirmeye karar verdik ve onu Yukarıdaki Bölge'ye çağırdık. İmparatorluk ahırlarında Bimawen görevine atandı, ancak pozisyonunun alçaklığına gücendi, ṭisyan ederek Cennet'i terk etti. Bunun üzerine Devarāja Li ve Prens Naa'yı bir barış fermanı ilan ederek itaat etmesini istemeleri için gönderdik.

Tekrar Yukarıdaki Bölge'ye getirildi ve Cennete Eşdeğer Büyük Bilge olarak atandı - karşılıksız bir rütbe. Doğuda ve batıda dolaşmaktan başka yapacak bir şeyi olmadığından, daha fazla soruna neden olabileceğinden korktuk. Bu yüzden ondan Ölümsüz Şeftali Bahçesi'ne göz kulak olması istendi. Ama o yasaları çiğnedi ve en yaşlı ağaçlardaki tüm büyük şeftalileri yedi. O sırada ziyafet verilmek üzereydi. Maaşı olmayan biri olarak elbette davet edilmedi; yine de Çıplak Ayaklı Ölümsüz'ü

kandırmak için bir plan yaptı ve Ölümsüz'ün görünümüne bürünerekziyafete gizlice girmeyi başardı. Tüm kutsal şarap ve yiyecekleri bitirdi,ardından Laozi'nin iksirini çaldı ve dağ maymunlarının eğlenmesi içinönemli miktarda imparatorluk şarabı götürdü.

Zihnimiz bundan çok rahatsız oldu ve bu nedenle onu yakalamak için kozmik ağlarla yüz bin göksel asker gönderdik.

Savaşın nasıl gittiğine dair bugünkü raporu henüz almadık." Bodhisattva bunu duyunca, Öğrenci Hui "an'a şöyle dedi: "Derhal Cennet'ten ayrılmalı, Çiçek-Meyve Dağı'na inmeli ve askeri durumu araştırmalısın. Eğer düşmanla çarpışılıyorsa, yardım edebilirsin; her halükarda, gerçeklere dayanan bir raporla geri dönmelisin."

Öğrenci Hui "an kıyafetini düzeltti ve elinde demir bir çubukla saraydan ayrılmak için buluta bindi. Dağa vardığında, kozmik ağın katmanlarının sıkıca çekildiğini ve her kapıda çan tutan ve parola bağıran nöbetçiler buldu. Dağın kuşatılması gerçekten de su geçirmezdi! Hui "an hareketsiz durdu ve seslendi, "Göksel ṣnöbetçiler, geldiğimi bildirmek için sizi rahatsız edebilir miyim? Ben Prens Moka, Devarāja Li'nin ikinci oğlu ve aynı zamanda Hui "an, Güney Denizi'nden Guanyin'in kıdemli öğrencisiyim. Askeri durum hakkında bilgi almaya geldim."

Beş Dağ'ın ilahi askerleri bunu hemen kapının ötesine bildirdi. Kova, Pleiades, Hydra ve Akrep takımyıldızları mesajı merkez çadıra iletti. Devarāja Li, kozmik ağların açılmasını ve ziyaretçiye giriş izni verilmesini emreden bir yönlendirme bayrağı yayınladı. Hui "an bayrağı içeriye kadar takip edip Dört Büyük Devarāja ve Devarāja Li önünde secdeye vardığında doğuda gün yeni ağarıyordu.

Devarāja Li selamlaşmasını bitirdikten sonra, "Evladım, nereden geliyorsun?" diye sordu.

"Eğitilmemiş oğlunuz," dedi Hui "an, "Ölümsüz Şeftali Festivali'ne katılmak için Bodhisattva'ya eşlik etti. Festivalin ıssız olduğunu ve Jasper Havuzu'nun harap olduğunu gören Bodhisattva, çeşitli tanrıları ve

eğitimsiz oğlunuzu Yeşim İmparatoru ile görüşmeye götürdü. YeşimİmparatoruBaba ve Kral'ın uğursuz maymunu bastırmak için AşağıdakiBölge'ye yaptıkları sefer hakkında uzun uzun konuştu. Bir gün boyuncahiçbir rapor gelmediğinden ve ne zafer ne de yenilgi tespitedilemediğinden, Bodhisattva cahil oğlunuzun buraya gelip durumun nasılolduğunu öğrenmesini emretti."

"Dün buraya kamp kurmak için geldik," dedi Devarāja Li, "ve Dokuz Aydınlıkçı savaşı kışkırtmak için gönderildi. Ancak bu adam büyülü güçlerini büyük bir gösteriyle sergiledi ve Dokuz Aydınlıkçıların hepsi yenilmiş olarak geri döndü. Bundan sonra, onunla yüzleşmek için birlikleri bizzat ben yönettim ve adam da kuvvetlerini düzene soktu. Yüz bin göksel askerimiz onunla akşama kadar savaştı ve o da beden bölme büyüsünü kullanarak savaştan çekildi. Askerleri geri çağırdığımızda birlikleri kurduk ve araştırmamızı yaptık, bazı kurtlar, sürünen yaratıklar, kaplanlar, leoparlar ve benzerlerini yakaladığımızı gördük. Ama yarım bir maymun canavarı bile yakalayamadık! Ve bugün henüz savaşa girmedik."

O bunları söylerken, kampın kapısından biri gelip, "Şu Büyük Bilge, maymun canavarlardan oluşan grubunun başında, dışarıda savaş için bağırıyor," diye haber verdi.

Dört Devarāja, Devarāja Li ve prens hemen birlikleri çıkarma planları yaparken ṣMoka şöyle dedi: "Kral Baba, eğitimsiz oğlunuza Bodhisattva tarafından bilgi edinmek için buraya gelmesi söylendi. Ayrıca gerçek bir savaş olması durumunda size yardım etmemi de söyledi. Çok yetenekli olmasam da, şimdi dışarı çıkıp bunun ne tür bir Büyük Bilge olduğunu görmek için gönüllü oluyorum!"

"Çocuk," dedi Devarāja, "birkaç yıldır Bodhisattva ile çalıştığına göre, sanırım bazı güçlere sahip olmalısın! Ama dikkatli ol!"

Sevgili prens! Demir çubuğu iki eliyle kavrayarak işlemeli giysisini sıkılaştırdı ve kapıdan dışarı fırladı. "Cennete Eşit Büyük Bilge kim?" diye bağırdı. Uyumlu çubuğunu yüksekte tutan Büyük Bilge cevap verdi: "

Buradaki yaşlı Maymun'dan başkası değil! Sen kimsin ki benisorgulamaya cüret ediyorsun?"

ş"Ben Moka, Devarāja Li'nin ikinci prensiyim," dedi Mokssa. "Şu anda aynı zamanda Bodhisattva Guanyin'in müridiyim, onun hazine tahtının önünde inancın savunucusuyum. Ve benim dini adım Hui "an."

"Neden Güney Denizi'ndeki dini eğitimini bırakıp buraya beni görmeye geldin?" diye sordu Büyük Bilge. "Efendim tarafından askeri durum hakkında bilgi almak için gönderildim," dedi Moksa. "Kendini ne kadar sıkıntıya soktuğunu görünce, özellikle seni yakalamak için geldim."

"Bu kadar büyük konuşmaya cesaretin var mı?" dedi Büyük Bilge. " Ama kaçma! Yaşlı Maymun'un sopasının tadına bak!" Moksa hiç korkmadı ve rakibini kendi demir sopasıyla karşıladı. İkisi dağın ortasındaki kampın kapısının önünde durdular ve ne muhteşem bir savaş yaptılar!

Bir çubuk diğerine karşı kullanılsa da, demir oldukça farklıdır; Bu silah diğeriyle çiftleşse de, kişiler aynı değildir. Buna Büyük Bilge denir, asi bir ilkel tanrı; Diğeri Guanyin'in öğrencisi, gerçek bir kahraman ve gururlu. Demir çubuk binlerce kez dövüldü, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı tarafından yapıldı. Uyumlu çubuk Cennet nehrinin derinliğini belirler, Okyanusları sihirli gücüyle yöneten ilahi bir şey. İkisi buluştuklarında eşlerini buldular; Sonsuz turlarda ileri geri savaşıyorlar. Bundan gizli ellerin sopası, Vahşi ve vahşi, Belin etrafından rüzgar gibi hızla saplanır ve saplanır; Diğerinden bir mızrak olarak ikiye katlanan çubuk Sürüş ve acımasız, Bir an bile durmuyor, sağa sola savruluyor. Bu tarafta pankartlar parlıyor ve dalgalanıyor; Diğer tarafta ise savaş tamtamları çalıyor. On bin göksel savaşçı dönüp duruyor. Koca bir mağaranın maymun canavarları sıra sıra dizilmiş. Garip sis ve kara bulut yeryüzüne yayılmış. Savaşın dumanı ve dumanı Cennetin Evine bile ulaşır. Dünkü savaş görülmeye değerdi. Bugünkü yarışma daha da şiddetli. Gerçekten yetenekli Maymun Kral'ı kıskanın:

Büyük Bilgemiz, prensin kolları ve omuzları ağrıyıp uyuşana ve daha fazla dövüşemeyene kadar elli ya da altmış raunt boyunca Hui "an ile dövüştü. Silahını son bir kez boş yere salladıktan sonra yenilgiyle kaçtı. Büyük Bilge daha sonra maymun birliklerini bir araya topladı ve onları mağaranın girişinin dışına güvenli bir şekilde yerleştirdi. Devarāja'nın kampında, göksel askerler prensi karşılarken ve kapıdan girmesi için yol açarken görülebiliyordu. Nefes nefese koşarak içeri girdi ve Dört ṭDevarāja, Pagoda Taşıyıcısı Li ve Naa'ya soluk soluğa şöyle seslendi: "Şu Büyük Bilge! Ne as ama! Büyülü gücü gerçekten de çok büyük! Oğlunuz onun üstesinden gelemedi ve yenilmiş olarak geri döndü." Bu manzara karşısında şok olan Devarāja Li hemen Taht'a bir anma yazısı yazarak daha fazla yardım talep etti. İblis kral Mahābāli ṣve Prens Moka belgeyi sunmak üzere Cennet'e gönderildi.

Oyalanmaya cesaret edemeyen ikisi kozmik ağlardan dışarı fırlayıp kutsal sis ve kutsal buluta bindiler. Kısa bir süre içinde Mükemmel Işık Salonu'na ulaştılar ve anılarını sunmak üzere onları İlahi Sislerin Hazine Salonu'n a götüren Dört Göksel Usta ile karşılaştılar. Hui "an da Bodhisattva "yı selamladı ve ona "Durum hakkında ne öğrendin?" diye sordu.

"Emrinizle Çiçek-Meyve Dağı'na ulaştığımda," dedi Hui "an, "çağrımla kozmik ağları açtım. Babamı görünce, ona efendimin beni göndermekteki niyetini anlattım. Kral Baba şöyle dedi: "Dün Maymun Kral ile bir savaş yaptık ama ondan sadece kaplanları, leoparları, aslanları, filleri ve benzerlerini almayı başardık. Maymun canavarlarından tek bir tane bile yakalayamadık." Biz konuşurken tekrar savaş istedi. Öğrenciniz demir çubuğu kullanarak onunla elli ya da altmış raunt boyunca savaştı, ama ona karşı üstün gelemedim ve kampa yenilmiş olarak döndüm. Bu yüzden babam iblis kral Mahābāli'yi ve öğrencinizi yardım için buraya göndermek zorunda kaldı."

Bodhisattva başını eğdi ve düşüncelere daldı.

Şimdi size anıtı açan ve yardım isteyen bir mesaj bulan Yeşim İmparatoru'ndan bahsedeceğiz. "Bu oldukça saçma!" dedi gülerek. "Bu maymun canavar öyle bir büyücü mü ki Cennet'ten gelen yüz bin asker bile onu alt edemiyor? Devarāja Li yine yardım istiyor. Ona yardım etmeleri için hangi ilahi savaşçıları gönderebiliriz?"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki Guanyin ellerini kavuşturdu ve ona şöyle dedi. "Majesteleri, aklınızın karışmasına izin vermeyin! Bu mütevazı din adamı maymunu yakalayabilecek bir tanrı önerecektir."

"Hangisini tavsiye edersiniz?" diye sordu Yeşim İmparator. " Majesteleri'nin yeğeni," dedi Bodhisattva, "Guan Vilayeti'ndeki İçki Nehri'nin ağzında yaşayan ve Aşağıdaki Bölge'den kendisine sunulan tütsü ve adakların tadını çıkaran Şanlı Sagacity'nin Ölümsüz Ustası Erlang. Eski günlerde kendisi altı canavarı öldürmüştür. Emri altında Erik Dağı'nın Kardeşleri ve hepsi de büyük sihirli güçlere sahip on iki yüz bitki başlı tanrı vardır. Bununla birlikte, yalnızca özel görevleri kabul edecek ve genel çağrılara uymayacaktır. Senin Majesteleri, birliklerini savaş mahalline nakleden ve yardımını talep eden bir ferman göndermek isteyebilir. Canavarımız kesinlikle yakalanacaktır." Yeşimtaşı İmparatoru bunu duyunca derhal böyle bir ferman yayınladı ve iblis kral Mahābāli'ye bunu sunmasını emretti.

Fermanı alan iblis kral bir buluta binerek doğruca Libations Nehri'nin ağzına gitti. Ölümsüz Efendi'nin tapınağına ulaşması yarım saatten az sürdü. Kapıları koruyan iblis yargıçları hemen içeriye şu raporu verdiler:

"Dışarıda cennetten bir elçi var, elinde bir fermanla geldi. el."

Erlang ve kardeşleri, daha önce okunan fermanı almak için dışarı çıktılar tütsü yakmak. Ferman şöyle diyordu:

Ölümsüz Üstat büyük bir sevinç içinde şöyle dedi: "Bırakın Cennet'in habercisi geri dönsün. Ben hemen kılıcımı çekerek yardımımı sunmaya gideceğim."

İblis kral rapor vermek için geri döndü, ama bu konuda daha fazla konuşmayacağız.

Bu Ölümsüz Üstat, Erik Dağı'nın Altı Kardeşini bir araya çağırdı: bunlar dört büyük mareşal olan Kang, Zhang, Yao ve Li ile iki general olan Guo Shen ve Zhi Jian'dı. Sarayın önünde toplandıklarında onlara şöyle dedi: "Yeşim İmparatoru az önce bizi korkunç bir maymunu yakalamamız için Çiçek-Meyve Dağı'na gönderdi. Haydi gidelim!"

Memnun ve istekli olan kardeşler hemen emrindeki kutsal askerleri çağırdılar. Şahinler binili, köpekler tasmalı, oklar hazır ve yaylar çekili halde şiddetli bir sihirli rüzgârla yola çıktılar ve bir anda büyük Doğu Okyanusu'nu geçtiler. Çiçek-Meyve Dağı'na indiklerinde, yollarının yoğun kozmik ağ katmanları tarafından kapatıldığını gördüler. "Kozmik ağları koruyan ilahi komutanlar, bizi duyun" diye bağırdılar. "Yeşim İmparatoru tarafından canavar maymunu yakalamak için özel olarak görevlendirildik. Kampınızın kapısını hemen açın ve geçmemize izin verin."

Çeşitli tanrılar mesajı seviye seviye içeriye iletti. Dört Devarāja ve Devarāja Li daha sonra onları karşılamak üzere kampın kapısına geldiler. Karşılıklı selamlaşmanın ardından askeri durumla ilgili sorular soruldu ve Devarāja onlara kapsamlı bir brifing verdi. "Şimdi ben, Küçük Bilge, geldiğime göre," dedi Ölümsüz Üstat gülerek, "düşmanıyla bir dönüşüm yarışına girmek zorunda kalacak. Siz beyler kozmik ağların her taraftan sıkıca çekildiğinden emin olun, ancak üst kısmı açık bırakın. Bu yarışmada şansımı denememe izin verin. Eğer kaybedersem, siz beylerin yardımıma gelmenize gerek yok, çünkü kendi kardeşlerim beni desteklemek için orada olacaklar. Eğer kazanırsam, onu bağlamak için de size gerek kalmayacak; kendi kardeşlerim bu işi halledecek.

Tek ihtiyacım olan Pagoda Taşıyıcısı Devarāja'nın imp yansıtıcı aynasıyla havada durması. Eğer canavar yenilirse, korkarım ki uzak bir yere kaçmaya çalışabilir. Görüntüsünün aynaya net bir şekilde

yansıdığından emin olun ki onu kaybetmeyelim."

Devaracalar kendilerini dört yöne yerleştirirken, göksel askerlerin hepsi planlanmış düzenlerine göre sıralandılar.

Kendisi yedinci kardeş olan Ölümsüz Üstat, dört büyük mareşal ve iki generali savaşı kışkırtmak için kamptan dışarı çıkardı. Diğer savaşçılara kamplarını tetikte savunmaları, bitki başlı tanrılara da şahinleri ve köpekleri savaşa hazır hale getirmeleri emredildi. Ölümsüz Üstat, Su Perdesi Mağarası'nın önüne gitti ve burada sarmal bir ejderhayı andıran bir düzende düzgünce yerleştirilmiş bir maymun birliği gördü. Dizinin ortasında "Büyük Bilge, Cennete Eşit" yazılı bir sancak vardı.

"Şu küstah canavar!" dedi Ölümsüz Üstat. "Ne cüretle "Cennete Eşit" rütbesini alır?"

"Övgü ya da suçlama için zaman yok," dedi Erik Dağı "nın Altı Kardeşi. "Ona hemen meydan okuyalım!" Kampın önündeki küçük maymunlar Ölümsüz Usta'yı gördüklerinde, raporlarını vermek için hızla koştular. Maymun Kral, altın çemberli asasını kavradı, altın zırhını düzeltti, bulutta yürüyen ayakkabılarını giydi ve kırmızı altın başlığını aşağı bastırarak kamptan dışarı fırladı. Yüz hatları son derece zarif ve kıyafeti son derece şık o l a n Ölümsüz Üstat'a bakmak için gözlerini kocaman açtı. Gerçekten de, o bir

Çok güzel ve asil bir görünüşü var, Omuzlarına kadar uzanan kulakları ve parlayan gözleri var. Başında Üç Dağlı Anka Kuşu şapkası, vücudunda ise soluk sarı kaz tüyü bir cübbe vardı. Altın iplikli botları sarmal ejderha çoraplarıyla uyumluydu. Yeşim kemerini sekiz adet çiçek benzeri amblem süslüyordu. Belinden hilal şeklinde bir yay sarkıyordu. Ellerinde üç uçlu bir mızrak ve iki bıçak vardı. Bir keresinde annesini kurtarmak için Şeftali Dağı'nı yarmıştı. Bir saçması uzun bir ağacın iki anka kuşuna çarptı. Sekiz şeytanı öldürerek şöhretini uzaklara taşıdı Erik Dağı'nın Yedi Aziz'i arasında bir kardeş olarak. Onun yüce aklı, yüksek Cennet'in akrabası olmayı küçümsedi; Gururu onu Libations Stream'in yakınında yaşamaya

yönlendirdi. Chi City'den nazik kahraman bilge geliyor: Sınırsızepifanilerden Erlang adını aldı.

Büyük Bilge onu görünce kahkahalar a t a r a k altın kubbeli asasını havaya kaldırdı ve şöyle seslendi: "Sen hangi küçük savaşçısın ve nereden geliyorsun ki burada savaş kışkırtıcılığı yapmaya cüret ediyorsun?"

"Ölümsüz Üstat, "Beni tanımadıysan gözlerin var ama göz bebeklerin yok demektir!" diye bağırdı. Ben Yeşim İmparatoru Erlang'ın anne tarafından yeğeniyim, imparatorluk atamasıyla Yüce Zarafet ve Ruh Kralı'yım. Seni, asi Bimawen maymununu tutuklamak için yukarıdan emir aldım. Zamanının geldiğini bilmiyor musun?"

"Hatırlıyorum," dedi Büyük Bilge, "Yeşim İmparatoru'nun kız kardeşi birkaç yıl önce Aşağıdaki Bölge'ye aşık olmuştu; Yang adında bir adamla evlendi ve ondan bir oğlu oldu.

Sen Şeftali Dağı'nı baltasıyla yarmasıyla ünlenen çocuk musun? Seni sertçe azarlamak isterdim ama sana karşı bir kinim yok. Sana bu sopamla da vurabilirim, ama canını bağışlamak isterim! Senin gibi küçük bir çocuk, neden acele edip Dört Büyük Devarāja'dan dışarı çıkmalarını istemiyorsun?" Ölümsüz Üstat bunu duyunca çok sinirlendi ve bağırdı, " Pervasız maymun! Bu kadar küstah olmaya cüret etme! Kılıcımdan bir örnek al!" Darbeyi savuşturmak için yön değiştiren Büyük Bilge, rakibine saldırmak için altın kubbeli asasını hızla kaldırdı. İkisi arasında ne güzel bir dövüş vardı:

Erlang, Yüce İyilik Tanrısı ve Cennete Eşdeğer Büyük Bilge! Bu, mağrur ve gururlu, Yakışıklı Maymun Kral'a meydan okudu. Bu, adamını tanımadan, tüm yiğit düşmanları ezip geçecekti. Birden bu ikisi karşılaştı, Ve ikisi de eşleşmek istedi- Hangisinin daha iyi bir adam olduğunu hiç bilmiyorlardı; Demir çubuk uçan bir ejderha gibiydi, Ve mızrak dans eden bir anka kuşunu ilahileştirir: Sağa sola saldırdılar, hem önden hem arkadan saldırdılar. Erik Dağı'nın Altı Kardeşi'nin müthiş varlığı bir tarafı doldururken, Ma ve Liu gibi dört general de diğer tarafta komutayı ele

aldı. Hepsi bayrakları dalgalandırmak ve davulları çalmak için bir aradaçalıştı; Herkes gongu çalarken tezahüratlarla dövüşe yardım etti. İkikeskin silah can yakmak için fırsat kolladı, Ama hamleler vesavuşturmalar bir nebze bile gevşemedi. Denizin harikası altın çemberlisopa, Zaferi yakalamak için değişip uçabilirdi. Küçük bir gecikme vehayatınız biter! Küçük bir hata ve şansınız tükeniyor!

Ölümsüz Üstat, Büyük Bilge ile üç yüzden fazla raunt boyunca dövüştü ama sonuç yine de belirlenemedi. Bu nedenle Ölümsüz Üstat tüm sihirli güçlerini topladı; bir sarsıntıyla bedenini yüz bin fit uzunluğunda yaptı. Hua Dağı'nı kaplayan zirveler gibi üç uçlu ve iki bıçaklı ilahi mızrağı iki eliyle tutan bu yeşil yüzlü, kızıl saçlı, kılıç dişli figür, Büyük Bilge'nin başına şiddetli bir darbe indirdi. Ancak Büyük Bilge de büyü gücünü kullanarak kendini Erlang'ın özelliklerine ve boyuna sahip bir figüre dönüştürdü. Tanrı Erlang'a karşı koymak için Kunlun Dağı'nın tepesindeki Cenneti destekleyen sütuna benzeyen uyumlu bir altın çemberli çubuk kullandı. Bu görüntü mareşaller Ma ve Liu'yu öylesine dehşete düşürdü ki artık bayrak sallayamaz hale geldiler ve generaller Beng ve Ba'yı öylesine dehşete düşürdü ki ne pala ne de kılıç kullanabildiler. Erlang tarafında, Kang, Zhang, Yao, Li, Guo Shen ve Zhi Jian Kardeşler bitki başlı tanrılara şahinleri ve köpekleri serbest bırakmaları ve Su Perdesi Mağarası'nın önündeki maymunların üzerine atlı oklar ve çekilmiş yaylarla ilerlemeleri emrini verdiler. Hücum, ne yazık ki,

Maymun cinlerin dört güçlü komutanını dağıttı ve iki ya da üç bin sayısız şeytanı yakaladı!

Maymunlar mızraklarını bırakıp zırhlarını terk ettiler, kılıçlarını bıraktılar ve mızraklarını fırlatıp attılar. Her yöne dağıldılar; koşuyor, çığlık atıyor, dağa tırmanıyor ya da mağaraya geri dönüyorlardı. Sanki geceleyin bir kedi dinlenen kuşların üzerine atlamıştı: gökyüzünü doldurmak için yıldızlar gibi fırladılar. Kardeşler böylece, hakkında daha fazla konuşmayacağımız tam bir zafer kazandılar.

Şimdi size kendilerini Cennet ve Dünya'yı taklit eden formlara dönüştüren Ölümsüz Üstat ve Büyük Bilge'den bahsediyorduk. Onlar savaşırken, Büyük Bilge aniden kampındaki maymunların bozguna uğradığını algıladı ve kalbi bayıldı. Sihirli formundan çıktı, arkasını döndü ve asasını arkasından sürükleyerek kaçtı. Ölümsüz Efendi onun kaçtığını görünce, büyük adımlarla onu kovaladı ve şöyle dedi: "Nereye gidiyorsun? Şimdi teslim ol ve hayatın bağışlansın!"

Büyük Bilge artık savaşmak için durmadı ama olabildiğince hızlı koştu. Mağaranın girişine yakın bir yerde, yolunu kesen bir ordunun başında bulunan dört büyük mareşal Kang, Zhang, Yao ve Li ile iki general Guo Shen ve Zhi Jian'a rastladı. "Kanunsuz maymun!" diye bağırdılar, "nereye gittiğini sanıyorsun?" Her yeri titreyen Büyük Bilge, altın çengelli çubuğunu bir nakış iğnesi haline getirip kulağına sakladı. Vücudunu sallayarak kendini küçük bir serçeye dönüştürdü ve uçarak bir ağacın tepesine tünedi. Altı Kardeş büyük bir telaş içinde her yeri aradılar ama onu bulamadılar. "Maymun canavarı kaybettik! Maymun canavarı kaybettik!" diye bağırmışlar.

Onlar bu yaygarayı koparırken Ölümsüz Üstat geldi ve "Kardeşler, kovalamaca sırasında onu nerede kaybettiniz?" diye sordu.

"Az önce onu buraya hapsetmiştik," dedi tanrılar, "ama birden ortadan kayboldu." Anka kuşu gözüyle etrafı tarayan Erlang, Büyük Bilge'nin bir ağaca tünemiş küçük bir serçeye dönüştüğünü hemen fark etti. Sihirli formundan çıktı ve pelet yayını çıkardı. Vücudunu sallayarak, avına saldırmaya hazır, kanatlarını açmış bir atmacaya dönüştü. Büyük Bilge bunu görünce kanatlarını çırparak yukarı fırladı; bir karabatağa dönüşerek doğruca açık gökyüzüne yöneldi. Erlang bunu görünce hızla tüylerini silkeledi ve gagasıyla saldırmak için bulutları delebilen devasa bir okyanus turnasına dönüştü. Bunun üzerine Büyük Bilge yönünü alçalttı, küçük bir balığa dönüştü ve bir sıçramayla dereye daldı.

Erlang suyun kenarına doğru koştu ama ondan hiçbir iz göremedi. Kendi kendine şöyle düşündü: "Bu maymun suya girmiş ve kendini bir balığa, karidese ya da benzer bir şeye dönüştürmüş olmalı. Onu yakalamak için tekrar değişeceğim."

Usulüne uygun olarak bir balık şahinine dönüştü ve dalgaların üzerinden aşağıya doğru süzüldü. Bir süre sonra, Büyük Bilge'nin dönüştüğü balık akıntıyla birlikte yüzüyordu. Birden tüyleri tamamen yeşil olmasa da yeşil bir uçurtmaya, küçük tüyleri olsa da balıkçıl kuşuna ve ayakları kırmızı olmasa da yaşlı bir turnaya benzeyen bir kuş gördü. " Bu beni bekleyen dönüşmüş Erlang olmalı," diye düşündü kendi kendine. Hızla arkasını döndü ve birkaç baloncuk bıraktıktan sonra yüzerek uzaklaştı. Erlang bunu görünce, "Baloncukları bırakan balık, kuyruğu kırmızı olmamasına rağmen sazana, pullarında desen olmamasına rağmen levreğe, kafasında yıldız olmamasına rağmen yılan balığına, solungaçlarında kıl olmamasına rağmen çipuraya benziyor. Beni gördüğü anda neden uzaklaşıyor? Dönüşmüş maymunun ta kendisi olmalı!"

Balığa doğru çullandı ve gagasıyla onu ısırdı. Büyük Bilge sudan fırladı ve hemen bir su yılanına dönüştü; kıyıya doğru yüzdü ve kıyı boyunca uzanan otların arasına kıvrıldı. Erlang onun boşuna çırpındığını ve yılanın suda bir sıçramayla uzaklaştığını görünce, Büyük Bilge'nin tekrar değiştiğini anladı.

Hızla arkasını döndüğünde, yılanı yutmak için gagasını keskin demir kıskaçlar gibi uzatan kızıl tepeli gri bir turnaya dönüştü. Yılan bir sıçrayışla tekrar benekli bir toy kuşuna dönüştü ve kıyı boyunca uzanan su biberlerinin arasında aptal aptal durmaya başladı. Erlang maymunun böylesine bayağı bir yaratığa dönüştüğünü görünce - benekli toy kuşu kuşların en bayağısı ve en karışık olanıdır, anka kuşları, şahinler ya da kargalarla ayrım gözetmeksizin çiftleşir - ona yaklaşmayı reddetti. Gerçek formuna geri dönerek yayını sonuna kadar gerdi. Tek bir saçmayla kuşu savurdu.

Büyük Bilge yine de bu fırsattan yararlandı. Dağın yamacından aşağı yuvarlanarak, tekrar değişmek için oraya çömeldi - bu sefer yerel ruh için küçük bir tapınağa dönüştü. Geniş açık ağzı giriş, dişleri kapı, dili Bodhisattva ve gözleri pencere oldu. Sadece kuyruğunu sorunlu buldu, bu yüzden onu arkaya sıkıştırdı ve bir bayrak direğine dönüştürdü. Ölümsüz Üstat onu yamaçtan aşağı kovaladı ama vurduğu bostan yerine sadece küçük bir tapınak buldu. Anka kuşu gözünü hızla açtı ve dikkatle baktı. Arkasındaki bayrak direğini görünce güldü ve şöyle dedi: "Bu maymun! Şimdi yine beni kandırmaya çalışıyor! Daha önce pek çok tapınak gördüm ama arkasında bayrak direği olanını hiç görmemiştim. Bu da o hayvanın başka bir numarası olmalı. Neden içeri girdikten sonra beni ısırabileceği bir yere çekmesine izin vereyim ki? Önce camları yumruklarımla kıracağım! Sonra da kapıları kıracağım!"

Büyük Bilge bunu duydu ve dehşet içinde şöyle dedi: "Ne kadar kötü! Kapılar benim dişlerim, pencereler de gözlerim. Gözlerim kırılmış ve dişlerim dökülmüşken ben ne yapacağım?" Bir kaplan gibi sıçrayarak tekrar havada kayboldu. Dört büyük mareşal ve iki general birlikte geldiklerinde Ölümsüz Üstat her yerde onu arıyordu. "Ağabey," dediler, " Büyük Bilge'yi yakaladınız mı?"

"Biraz önce," dedi Ölümsüz Üstat gülerek, "maymun beni kandırmak için bir tapınağa dönüştü. Tam camları kırıp kapıları tekmeleyecektim ki bir sıçrayışla gözden kayboldu. Her şey çok garip! Çok garip!"

Kardeşler hayretler içinde kaldılar ama hiçbir yönde onun izine rastlayamadılar.

"Kardeşlerim," dedi Ölümsüz Üstat, "buraya göz kulak olun. Onu bulmak için yukarı çıkmama izin verin."

Hızla bulutlara bindi ve gökyüzüne yükseldi, orada Devarāja Li'nin imp yansıtan ṭaynayı yüksekte tuttuğunu ve Naa ile bulutların üstünde durduğunu gördü.

"Devarāja," dedi Ölümsüz Üstat, "Maymun Kralı gördün mü?"

"Buraya gelmedi," dedi Devarāja, "onu aynadan izliyordum."

Ölümsüz Üstat onlara büyü ve dönüşüm düellosunu ve diğer maymunların tutsaklığını anlattıktan sonra, "Sonunda bir tapınağa dönüştü. Tam ona saldırmak üzereyken kaçtı." Devarāja Li bu sözleri duyduğunda, Şeytan yansıtan aynayı bir kez daha sonuna kadar çevirdi ve içine baktı. "Ölümsüz Efendi," dedi kahkahalarla kükreyerek.

"Çabuk gidin! Çabuk olun! O maymun kordondan kaçmak için bedenini gizleme sihrini kullandı ve şu anda İçki Nehrinizin ağzına doğru ilerliyor." Şimdi size İçki Nehri'nin ağzına varmış olan Büyük Bilge'den bahsedeceğiz. Vücudunu sallayarak Kutsal Baba Erlang'ın şekline dönüştü. Bulutunun yönünü alçaltarak doğruca tapınağa girdi ve iblis yargıçlar onun gerçek Erlang olmadığını anlayamadılar. Hatta her biri onu kabul etmek için diz çöktü. Ortaya oturdu ve çeşitli sunuları incelemeye başladı; Li Hu tarafından getirilen üç çeşit kurban eti, Zhang Long'un adak sunusu, Zhao Jia'nın bir oğul i ç i n dilekçesi ve Qian Bing'in şifa talebi. Bunlara bakarken, birisi "Bir Kutsal Baba daha geldi!" diye haber verdi.

Çeşitli iblis yargıçları hızla bakmaya gitti ve hepsi dehşete kapıldı. Ölümsüz Üstat sordu, "Cennete Eşdeğer Büyük Bilge denilen kişi buraya geldi mi?"

İblis yargıçlar, "Biz hiç Büyük Bilge görmedik," dediler. "Ama başka bir Kutsal Baba içeride sunuları inceliyor."

Ölümsüz Üstat kapıdan içeri daldı; onu gören Büyük Bilge gerçek şeklini ortaya koydu ve şöyle dedi: "Küçük çocuğun artık çabalamasına gerek yok! Güneş artık bu tapınağın adıdır!"

Ölümsüz Üstat üç uçlu ve iki kılıçlı ilahi mızrağını kaldırıp vurdu ama çevik vücutlu Maymun Kral hızla yoldan çekildi. Elindeki nakış iğnesini çıkardı ve tek bir dalgayla iğnenin bir pirinç kâsesi kalınlığına ulaşmasını sağladı. İleri atılarak Erlang'la yüz yüze çarpıştı. Tapınağın kapısından başlayarak, iki savaşçı Çiçek-Meyve Dağı'na kadar bulutların ve sislerin üzerinde yürüyerek ve birbirlerine hakaretler yağdırarak dövüştüler. Dört

Devarāja ve takipçileri onların ortaya çıkışından o kadar ürktüler ki, dahada büyük bir dikkatle nöbet tutarken, büyük mareşaller de YakışıklıMaymun Kral'ın etrafını sarmak için Ölümsüz Usta'ya katıldılar. Amaonlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Bunun yerine, Ölümsüz Üstat ve Altı Kardeşi'nden canavarı bastırmak için birliklerine liderlik etmelerini talep ettikten sonra raporunu vermek üzere Yukarıdaki Bölge'ye dönen iblis kral Mahābāli'den bahsediyoruz. Bodhisattva Guanyin, Ana Kraliçe ve İlahi Sisler Salonu'ndaki çeşitli ilahi görevlilerle sohbet eden Yeşim İmparator, "Erlang çoktan savaşa girdiyse, neden bugün başka bir rapor gelmedi?" dedi.

Guanyin ellerini kavuşturarak, "Bu mütevazı din adamının Majestelerini ve Tao Patriğini Güney Cennet Kapısının dışına davet etmesine izin verin, böylece işlerin nasıl gittiğini bizzat öğrenebilirsiniz" dedi.

"Bu iyi bir öneri," dedi Yeşim İmparator. Hemen imparatorluk arabasını gönderdi ve Patrik, Guanyin, Ana Kraliçe ve çeşitli ilahi görevlilerle birlikte kortejin göksel askerler ve muhafızlar tarafından karşılandığı Güney Cennet Kapısı'na gitti. Kapıyı açtılar ve uzaklara baktılar; orada her tarafta göksel askerler tarafından tutulan ṭkozmik ağlar, Devarāja Li ve Naa'nın havada yansıtıcı aynayı yüksekte tuttuklarını ve Ölümsüz Üstat ve Kardeşlerinin Büyük Bilge'yi ortada kuşattıklarını ve şiddetle savaştıklarını gördüler. Bodhisattva ağzını açtı ve Laozi'ye hitap etti:

"Bu mütevazı din adamının tavsiye ettiği Erlang hakkında ne düşünüyorsunuz? Büyük Bilge'yi henüz ele geçirememiş olsa bile kuşatacak kadar güçlü olduğu kesin. Şimdi ona zafer kazanması için yardım edeceğim ve düşmanın esir alınacağından emin olacağım."

"Bodhisattva hangi silahı kullanacak?" diye sordu Laozi, "ve sen ona nasıl yardım edeceksin? onu?"

"Söğüt ağacımı saklamak için kullandığım tertemiz vazomu yere atacağım. dal," dedi Bodhisattva. "O maymuna çarptığında, onu öldürmese bile en azından devirecektir. Erlang, Küçük Bilge, o zaman onu yakalayabilir."

"Senin şu vazo," dedi Laozi, "porselenden yapılmış. Eğer kafasına çarparsa sorun olmaz. Ama onun yerine demir çubuğa çarparsa, paramparça olmaz mı? Ellerini kaldırmasan iyi edersin; bırak kazanmasına yardım edeyim."

Bodhisattva, "Herhangi bir silahın var mı?" diye sordu.

"Gerçekten de öyle," dedi Laozi. Kolunu sıvadı ve sol kolundan bir zırh çıkardı, "Bu kırmızı çelikten yapılmış bir silah, iksir hazırlığım sırasında ortaya çıktı ve tamamen teurjik güçlerle dolduruldu. İstenildiği zaman dönüştürülebilir; ateş veya su tarafından yok edilemez, birçok şeyi hapsedebilir. Buna elmas kesici ya da elmas tuzağı deniyor. Hangu Geçidi'ni geçtiğim yıl, barbarları dönüştürmek için ona çok güvendim, çünkü gece gündüz neredeyse korumamdı. Onu yere atıp vurmama izin verin."

Laozi bunu söyledikten sonra tuzağı Cennet Kapısı'ndan aşağı fırlattı; Çiçek- Meyve Dağı'ndaki savaş alanına yuvarlanarak düştü ve Maymun Kral'ın kafasına çarptı. Maymun Kral, Yedi Bilge ile amansız bir mücadeleye girişmişti ve gökten düşüp başının tepesine isabet eden bu silahtan tamamen habersizdi. Artık ayaklarının üzerinde duramıyordu ve devrildi. Tekrar ayağa kalkmayı başardı ve tam kaçmak üzereydi ki, Kutsal Baba Erlang'ın küçük tazısı ileri atılıp onu baldırından ısırdı. İkinci kez aşağı çekildi ve yere yatıp küfretti, "Seni hayvan! Neden yaşlı Maymun "u ısırmaya gelmek yerine gidip efendini ısırmıyorsun?" Hızla yuvarlanarak ayağa kalkmaya çalıştı ama Yedi Bilge üzerine çullandı ve onu yere mıhladı. Onu iplerle bağladılar ve bir bıçakla göğüs kemiğini deldiler, böylece daha fazla dönüşemedi.

Laozi elmas tuzağını geri aldı ve Yeşim İmparatoru'ndan Guanyin, Ana Kraliçe ve diğer Ölümsüzlerle birlikte İlahi Sisler Salonu'na dönmesini istedi. Aşağıda Dört Büyük Deva Kralı ve Devarāja Li birliklerini geri çekti, kampı dağıttı ve Erlang'ı tebrik etmek için öne çıkarak "Bu gerçekten de Küçük Bilge'nin muhteşem bir başarısı!" dedi.

"Küçük Bilge, "Bu, Göksel Devaların büyük bir lütfu ve ilahi yetkilerini doğru bir şekilde kullanmaları oldu," dedi. Ben neyi başardım?"

Kang, Zhang, Yao ve Li Kardeşler şöyle dedi: "Ağabeyin daha fazla tartışmasına gerek yok. Bu adamı Yeşim İmparatoru'na götürelim ve ona ne yapılacağını görelim."

"Değerli Kardeşlerim," dedi Ölümsüz Üstat, "Yeşim İmparatoru ile şahsen görüşemezsiniz çünkü herhangi bir ilahi atama almadınız. Bırakın göksel muhafızlar onu gözaltına alsın. Ben Devarāja'yla birlikte raporumuzu sunmak üzere Yukarıdaki Bölge'ye gideceğim, siz de hep birlikte dağ burada. Orayı temizledikten sonra İçki Nehri'ne geri dönün. Yaptıklarımızı kaydettirip ödüllerimizi aldıktan sonra sizinle kutlama yapmak için geri döneceğim."

Dört büyük mareşal ve iki general onun emrini yerine getirdi. Ölümsüz Üstat daha sonra diğer ilahlarla birlikte bulutlara bindi ve yol boyunca zafer şarkıları söyleyerek Cennete doğru zafer yolculuklarına başladılar. Kısa bir süre sonra Mükemmel Işık Salonu'nun dış avlusuna ulaştılar ve Göksel önder Taht'ı anmak için öne çıkarak şöyle dedi: "Dört Büyük Devarāja canavar maymunu, Büyük Bilge'yi, Cennete Eşit'i yakaladı. Majestelerinin emrini bekliyorlar."

Yeşimtaşı İmparatoru daha sonra iblis kral Mahābāli ve göksel muhafızların mahkûmu küçük parçalara ayrılacağı canavar infaz bloğuna götürmeleri emrini verdi. Ne yazık ki, olan budur

Sahtekârlık ve küstahlık, şimdi Kanun tarafından cezalandırılıyor; Büyük kahramanlıklar en kısa zamanda solacak!

Maymun Kral "a ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第007回 · Bölüm 7

Sekiz Trigramlı Mangal'dan Büyük Bilge kaçar Beş Aşamalı Dağ'ın altında, Zihin Maymunu hala

Şöhret ve servet, hepsi önceden belirlenmiş; Kişi her zaman kurnaz bir kalpten kaçınmalıdır. Dürüstlük ve doğruluk, Erdemin meyveleri hem uzun hem de derin büyür. Küçük bir küstahlık cennetin gazabını getirir: Henüz görünmese de, zaman içinde mutlaka gelecektir. Nedenini Doğu'nun Efendisi'ne sor Böyle acılar ve tehlikeler şimdi ortaya çıkıyor: Çünkü gurur, yasaları çiğnemek için hiyerarşiyi hiçe sayarak sınırları aşmaya çalışmıştır.

Size, göksel muhafızlar tarafından canavar infaz bloğuna götürülen ve burada canavar bastırma sütununa bağlanan Cennete Eşit Büyük Bilge'den bahsediyorduk. Daha sonra onu bir pala ile kestiler, bir balta ile yardılar, bir mızrakla bıçakladılar ve bir kılıçla kestiler, ancak vücuduna hiçbir şekilde zarar veremediler. Ardından, Güney Kutbu'nun Yıldız Ruhu, Ateş Dairesi'nin çeşitli tanrılarına onu ateşle yakmalarını emretti, ancak bunun da pek bir etkisi olmadı. Daha sonra Gök Gürültüsü Dairesi'nin tanrılarına ona yıldırımlarla vurmaları emredildi, ancak saçlarından bir tanesi bile yok olmadı.

Bu nedenle iblis kral Mahābāli ve diğerleri Taht'a rapor vermek için geri döndüler ve şöyle dediler: "Majesteleri, bu Büyük Bilge'nin bedenini korumak için böyle bir gücü nereden edindiğini bilmiyoruz. Tebaanız onu bir pala ile kesti ve bir balta ile yonttu; ayrıca onu gök gürültüsüyle vurduk ve ateşle yaktık. Saçının tek bir teline bile zarar gelmedi. Ne yapmalıyız?" Yeşim İmparatoru bu sözleri duyunca, "Böyle bir adama, böyle bir yaratığa ne yapabiliriz ki?" dedi.

Bunun üzerine Laozi öne çıktı ve şöyle dedi: "O maymun ölümsüz şeftalileri yedi ve imparatorluk şarabını içti. Dahası, ilahi iksiri çaldı ve

ondan hem çiğ hem de pişmiş olarak beş kabak dolusu yedi. Tüm bunlarmuhtemelen midesinde Samādhi ateşi tarafından rafine edilerek tek birkatı kütle haline getirildi. Bünyesiyle birleşmesi ona çabucak yokedilemeyen elmas bir beden vermiştir. Bu nedenle, bu Taoist onu götürüpSekiz Trigram Mangalına koyarsa, orada yüksek ve düşük ısı ile eritilirsedaha iyi olur. Sonunda iksirimden ayrıldığında, vücudu kesinlikle küledönüşecektir."

Yeşim İmparatoru bu sözleri duyduğunda, Altı Karanlık Tanrısına ve Altı Işık Tanrısına tutsağı serbest bırakmalarını ve onu Laozi'ye teslim etmelerini söyledi, o da ilahi emre itaat ederek oradan ayrıldı. Bu arada, ünlü Bilge Erlang yüz altın çiçeği, yüz şişe imparatorluk şarabı, yüz topak iksir, nadir hazineler, parlak inciler ve brokarlarla ödüllendirildi ve bunları kardeşleriyle paylaşması söylendi. Minnettarlığını ifade ettikten sonra Ölümsüz Üstat İçki Nehri'nin ağzına geri döndü ve şimdilik ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Tushita Sarayı'na varan Laozi, Büyük Bilge'nin üzerindeki ipleri gevşetti, silahı göğüs kemiğinden çıkardı ve onu Sekiz Trigramlı Mangal'ın içine itti. Ardından mangala göz kulak olan Taoist'e ve ateşten sorumlu kâhyaya eritme işlemi için güçlü bir alev üflemelerini emretti. Gördüğünüz gibi mangal Qian, Kan, Gen, Zhen, Xun, Li, Kun ve Dui'nin sekiz trigramına karşılık gelen sekiz bölmeden oluşuyordu. Büyük Bilge, Xun trigramına karşılık gelen bölmenin altındaki boşluğa sürünerek girdi. Xun rüzgârı simgeler; rüzgârın olduğu yerde ateş yoktur. Ancak rüzgâr duman çıkarabilirdi ve bu da o anda gözlerini kızartarak sürekli iltihaplı bir hal almasına neden oldu. Bu nedenle onlara bazen Ateşli Gözler ve Elmas Gözbebekleri denmiştir.

Gerçekten de zaman hızla geçti ve kırk dokuzuncu gün fark edilmeden geldi. Laozi'nin simya süreci mükemmelleşmişti ve o gün iksirini çıkarmak için mangalı açmaya geldi. Büyük Bilge o sırada iki eliyle gözlerini kapatıyor, yüzünü ovuşturuyor ve gözyaşı döküyordu. Mangalın tepesinde sesler duydu ve gözlerini açtığında aniden ışık gördü. Kendini

tutamayarak mangaldan dışarı sıçradı ve büyük bir gürültüyle mangalıtekmeledi.

Bir grup ürkmüş itfaiye eri ve gardiyan umutsuzca onu yakalamaya çalışırken, o odadan dışarı doğru yürümeye başladı. Her biri alt edildi; kriz geçiren beyaz kaşlı bir kaplan, ateşi olan tek boynuzlu bir ejderha kadar vahşiydi. Laozi onu yakalamak için koştu ama öyle şiddetli bir itiş kakışla karşılaştı ki, Büyük Bilge kaçarken o da tepetaklak düştü. Uyumlu çubuğu kulağından çıkarıp rüzgârda bir kez salladı ve çubuk bir pirinç kâsesi kalınlığına ulaştı. Onu elinde tutarak, iyi ya da kötü olduğuna bakmaksızın, bir kez daha Göksel Saray'a doğru ilerledi ve o kadar şiddetli savaştı ki Dokuz Aydınlık'ın hepsi kendilerini içeri kapattı ve Dört Devarāja gözden kayboldu. Sevgili Maymun Canavar! İşte onun için bir referans şiiri. Şiir şöyle diyor:

Doğanın armağanlarıyla tamamen kaynaşmış bu kozmik varlık, on binlerce zahmet ve sınavdan kolaylıkla geçer. Tek Büyük Boşluk gibi geniş ve hareketsiz, Mükemmel, sakin, ona İlk Derinlik denir. Mangalda uzun süre rafine edildi, cıva ya da kurşun değil, Sadece ölümsüz, her şeyin üstünde yaşıyor. Sonsuza dek dönüşüyor, hala değişiyor; Üç sığınak ve beş emrin hepsini reddeder.

İşte başka bir şiir:

Yüce boşluğu dolduran bir ruh ışını- Çubuk buna göre davranır. İstenildiği gibi uzar ya da kısalır; dik ya da yüzükoyun, istenildiği gibi büyür ya da küçülür.

Ve bir tane daha:

Bir maymunun Dao bedeni insan zihniyle evlenir. Zihin bir maymundur - bu anlam çok derindir. Büyük Bilge, Cennete Eşittir, yanlış bir düşünce değildir. Ban-At'ın makamı onun yeteneklerini nasıl adil bir şekilde gösterebilir? "At Maymunla çalışır" demek, hem Zihnin hem de İradenin sıkıca bağlanması gerekir demektir. Onları dışarıda aramayın. ṇNirvāa'ya geri dönen her şey tek bir gerçeği takip eder- İkiz ağaçların

altında Tathāgata'ya katılmak.

Bu kez Maymun Kralımızın büyük ya da küçük hiç kimseye saygısı yoktu; demir çubuğuyla bir o yana bir bu yana saldırdı ve tek bir tanrı bile ona karşı koyamadı. Mükemmel Işık Salonu'na kadar savaştı ve İlahi Sisler Salonu'na yaklaşıyordu ki, neyse ki Yardımcı Kutsallığın Ölümsüz Ustası'nın yardımcısı olan Sayısız Subay Wang görev başındaydı. Büyük Bilge'nin pervasızca ilerlediğini gördü ve altın kırbacını havaya kaldırarak yolunu kesmek için ileri atıldı. "Ahlaksız maymun," diye bağırdı, "nereye gidiyorsun? Ben buradayım, sakın küstahlık etmeye kalkma!"

Büyük Bilge daha fazla konuşmayı beklemedi; asasını kaldırdı ve hemen vurdu, Numinous Subayı da kırbacını sallayarak onu karşıladı. İkisi İlahi Sisler Salonu'nun önünde birbirlerine saldırdılar. Ne dövüştü ama!

Büyük üne sahip, kırmızı kanlı bir vatansever, Ve adı kötüye çıkmış bir cennet asisi! Aziz ve günahkar memnuniyetle yakınlaşır Böylece iki cesur dövüşçü yeteneklerini test edebilir. Sopa şiddetli olsa da Ve kırbaç filo, Dürüst ve adil olan nasıl dayanabilir? Biri, gök gürültüsü gibi sesi olan yüce bir yargı tanrısı; diğeri, Cennete Eşit Büyük Bilge, korkunç bir maymun. İkisinin kullandığı altın kırbaç ve demir çubuk İkisi de Tanrı'nın Evi'nden gelen ilahi silahlardır. İlahi Sisler Hazine Salonu'nda bugün güçlerini gösteriyorlar, her biri hünerlerini kazanarak sergiliyor. Biri küstahça Büyük Ayı Sarayı'nı ele geçirmeye çalışıyor; Diğeri tüm gücüyle kutsal diyarı savunuyor. Acımasız bir çekişme içinde güçlerini gösterirler; İleri geri hareket eden kırbaç ya da çubuk henüz gol atamadı.

İkisi bir süre dövüştü ve ne zafer ne de yenilgi henüz belirlenemedi. Ancak Adjuvant Kutsallığı'nın Ölümsüz Üstadı çoktan Gök Gürültüsü Dairesi'ne haber göndermişti ve otuz altı gök gürültüsü tanrısı olay yerine çağrıldı. Büyük Bilge'nin etrafını sardılar ve şiddetli bir savaşa giriştiler. Büyük Bilge zerre kadar korkmadı; uyumlu asasını kullanarak sağa sola savuşturdu ve saldırganları önden ve arkadan karşıladı. Bir anda gök

gürültüsü tanrılarının palalarının, mızraklarının, kılıçlarının, kargılarının,kırbaçlarının, topuzlarının, çekiçlerinin, baltalarının, yaldızlı sopalarının,oraklarının ve küreklerinin hızla geldiğini gördü. Böylece vücudunu birkez sallayarak altı kolu ve üç başı olan bir yaratığa dönüştü. Uyumlu s o pa s ı n ı bir sallayışta üçe dönüştü; altı kolu üç sopayı bir çıkrık gibikullanıyor, onların ortasında dönüp dans ediyordu. Çeşitli gök gürültüsütanrıları ona hiç yaklaşamıyordu. Gerçekten de onun şekli

Döne döne yuvarlanıyor, Parlak ve ışıltılı; Sonsuz bir biçim, insanlar tarafından nasıl taklit edilebilir? O ateşle yakılamaz. Hiç suda boğulabilir mi? Gerçekten de parlak bir mani incisi, Tüm mızraklara ve kılıçlara karşı bağışıklığı var. O iyi olabilir; Kötü olabilir; İstediği zaman iyilik ve kötülük yapabilirdi. Eğer iyi biriyse, ölümsüz bir Buda olabilir; Kötülük onu saç ve boynuzla kaplar. Durmadan değişir, cennette başıboş dolaşır, Savaşan lordlar ya da gök gürültüsü tanrıları tarafından ele geçirilmemeli.

O sırada çeşitli tanrılar Büyük Bilge'nin etrafını sarmışlardı ama ona yaklaşamıyorlardı. Tüm bu koşuşturma Yeşim İmparatoru'nu rahatsız etti ve o da hemen Gezgin Teftiş Bakanı ile Kutsanmış Kanatların Ölümsüz Ustası'nı Batı Bölgesi'ne göndererek yaşlı Buddha'yı gelip canavarı bastırmaya davet etti.

İki bilge emri aldı ve doğruca Ruh Dağı'na gitti. Dört Vajra-Budha ve Sekiz Bodhisattva'yı Thunderclap Hazine Tapınağı'nın önünde selamladıktan sonra, onlardan gelişlerini duyurmalarını istediler. Bunun üzerine tanrılar Hazine Lotus Platformu'nun önüne giderek raporlarını sundular. Tathāgata hemen onları huzuruna çıkmaya davet etti ve iki bilge platformun altında hazır bulunmadan önce Buddha'ya üç kez hürmetlerini sundular. Tathāgata, "Yeşim İmparatoru'nun iki bilgeyi buraya gelmeleri için rahatsız etmesinin sebebi nedir?" diye sordu.

İki bilge bunu şu şekilde açıklamıştır:

"Bir süre önce Çiçek-Meyve Dağı'nda sihirli güçlerini kullanan ve dünyayı rahatsız etmek için kendisine bir maymun sürüsü toplayan bir

maymun doğdu. Yeşimtaşı İmparatoru bir pasifleştirme fermanı yayınladıve onu bir Bimawen olarak atadı, ancak o bu pozisyonun alçaklığınıküçümsedi ve isyan ederek ayrıldı. Devarāja Li ṭve Prens Naa onuyakalamak için gönderildi, ancak başarısız oldular ve ona başka bir af ilanıverildi. Ardından, karşılıksız bir rütbe olan Cennete Eşit Büyük Bilgeyapıldı. Bir süre sonra kendisine geçici olarak Ölümsüz Şeftali Bahçesi'nebakma görevi verildi ve burada hemen şeftalileri çaldı. Ayrıca JasperHavuzu'na gidip yiyecek ve şarapları çalarak Büyük Festival'i mahvetti.Yarı sarhoş bir halde gizlice Tushita Sarayı'na girdi, Laozi'nin iksiriniçaldı ve ardından isyan ederek Göksel Saray'ı terk etti. Yeşim İmparatoruyine yüz bin Göksel asker gönderdi, ama o bastırılamadı.

Bunun üzerine Guanyin, Ölümsüz Üstat Erlang'ı ve yeminli kardeşlerini göndererek onunla savaşmalarını ve onu takip etmelerini istedi. O zaman bile birçok dönüşüm hilesi biliyordu ve ancak Laozi'nin elmas tuzağı tarafından vurulduktan sonra Erlang sonunda onu yakalayabildi. Taht'ın huzuruna çıkarıldığında idama mahkûm edildi; ama bir pala tarafından kesilmesine ve bir balta tarafından yontulmasına, ateş tarafından yakılmasına ve gök gürültüsü tarafından vurulmasına rağmen, hiç zarar görmedi. Laozi onu götürmek için kraliyet iznini aldıktan sonra, ateşle arıtıldı ve mangal kırk dokuzuncu güne kadar açılmadı. Hemen Sekiz Trigramlı Mangal'dan dışarı fırladı ve göksel muhafızları geri püskürttü.

Mükemmel Işık Salonu'na girdi ve İlahi Sisler Salonu'na yaklaşıyordu ki, Yardımcı Kutsallığın Ölümsüz Ustası'nın yardımcısı Numinous Subayı Wang onunla karşılaştı ve onunla şiddetli bir şekilde savaştı. Otuz altı yıldırım generaline onu tamamen kuşatmaları emredildi ama asla yanına yaklaşamadılar. Durum çok vahim ve bu nedenle Yeşim İmparator Taht'ı savunmanız için size özel bir istek gönderdi." Tathāgata bunu duyunca çeşitli bodhisattvalara şöyle dedi: "Hepiniz burada, baş tapınakta sabit kalın ve kimse meditasyon duruşunu gevşetmesin. Gidip bir iblisi kovmam ve Taht'ı korumam gerekiyor."

Tathāgata daha sonra iki saygıdeğer öğrencisi olan Ānanda ve Kāśyapa'yı kendisini takip etmeleri için çağırdı. Thunderclap Tapınağı'ndan ayrıldılar ve İlahi Sisler Salonu'nun kapısına vardılar, burada sağır edici bağırışlar ve çığlıklar tarafından karşılandılar. Orada Büyük Bilge otuz altı gök gürültüsü tanrısı tarafından kuşatılıyordu. Budist Patrik dharma emrini verdi:

"Gök gürültüsü tanrıları kollarını indirsin ve kuşatmalarını kırsın. Büyük Bilge'ye buraya gelmesini söyleyin ve ona ne tür bir ilahi güce sahip olduğunu sorayım."

Çeşitli savaşçılar derhal geri çekildi ve Büyük Bilge de büyülü görünümünü üzerinden attı. Gerçek formuna geri dönerek öfkeyle yaklaştı ve kötü bir mizahla bağırdı, "Hangi bölgeden geliyorsun keşiş, savaşı durdurup beni sorgulamaya nasıl cüret edersin?"

Tathāgata güldü ve şöyle dedi: "Ben Śākyamuni'yim, Nihai Mutluluğun Batı Bölgesi'nden Saygıdeğer Kişi. Az önce senin cüretkârlığını, vahşiliğini ve Cennet'e karşı tekrarlanan isyan eylemlerini duydum. Nerede doğdunuz ve hangi yılda Yol'u edinmeyi başardınız? Neden bu kadar vahşi ve asisin?"

Büyük Bilge dedi ki, "Ben

Dünya ve Cennet'ten doğmuş, ilahi bir şekilde kaynaşmış ölümsüz, Çiçek-Meyve Dağı'ndan gelen yaşlı bir maymun. Evimi Su Perdesi Mağarası'nda yaptım; Arkadaş ve öğretmen ararken, Büyük Gizem'i öğrendim. Yaşlanmayan hayatın birçok sanatında mükemmelleştim, Sınırsız ve engin yollarla değişmeyi öğrendim. Bu ölümlü dünyada bulduğum alan çok dar: Yeşil Yeşim Gökyüzü'nde yaşamayı aklıma koydum. İlahi Sisler Salonu'nda kimse uzun süre kalmamalı, Çünkü insanların hükümdarlığında krallar kralları takip edebilir. Eğer güç onursa, bana boyun eğsinler. O sadece savaşmaya ve kazanmaya cesaret eden bir kahramandır!"

Budist Patrik bu sözleri duyduğunda, küçümseyerek yüksek sesle güldü. "Senin gibi bir adam," dedi, "sadece bir ruh haline gelmiş bir maymun. Yüce Yeşim İmparatoru'nun onurlu tahtını ele geçirmek isteyecek kadar küstahlaşmaya nasıl cüret edersin? O çok gençken dini uygulamaya başladı ve her biri yüz yirmi dokuz bin altı yüz yıl süren bin yedi yüz elli kalpanın acı deneyiminden geçti. Onun büyük ve sınırsız konumunun keyfini çıkarmasının kaç yıl sürdüğünü kendiniz hesaplayın! Siz sadece bu enkarnasyonda insan formuna yeni kavuşmuş bir canavarsınız. Böyle bir övünmeye nasıl cüret edersin? Küfür! Bu düpedüz küfürdür ve kesinlikle size ayrılan yaşı kısaltacaktır.

Hâlâ vakit varken tövbe edin ve boş konuşmayı bırakın! Öyle bir tehlikeyle karşılaşmamak için dikkatli olun ki, bir anda kesilip biçilmeyesiniz ve tüm orijinal armağanlarınız boşa gitmesin."

"Yeşim İmparatoru çocukluğundan beri dine bağlı olsa bile," dedi Büyük Bilge, "burada sonsuza dek kalmasına izin verilmemelidir. Atasözü der ki,

Krallığın dönüşleri çoktur: Gelecek yıl sıra bende olacak!

Ona hemen gitmesini ve Göksel Sarayı bana devretmesini söyle. Bu meselenin sonu olacaktır. Aksi takdirde, huzursuzluk yaratmaya devam edeceğim ve asla barış olmayacak!"

"Ölümsüzlüğünüz ve dönüşümlerinizin yanı sıra," dedi Budist Patrik, " başka ne gibi güçleriniz var ki Cennet'in bu kutsal bölgesini gasp etmeye cüret ediyorsunuz?"

"Bende onlardan çok var!" dedi Büyük Bilge. "Gerçekten de yetmiş iki dönüşüm ve on bin kalpa boyunca yaşlanmayan bir yaşam biliyorum. Ayrıca nasıl bulut taklası atacağımı da biliyorum ve bir sıçrayış beni yüz sekiz bin mil götürecek. Neden Göksel tahtta oturamıyorum?"

Budist Patrik şöyle dedi: "Seninle bir bahse girelim. Eğer bu sağ avucumdan takla atarak kurtulmayı başarabilirsen, seni kazanmış

sayacağım. O zaman savaşta silahını kaldırmana gerek yok, çünkü YeşimİmparatoruTn'dan Batı'da benimle yaşamasını ve Göksel Saray'ı sanabırakmasını isteyeceğim. Elimden takla atarak kurtulamazsan, AşağıdakiBölge'ye geri dönüp bir canavar olabilirsin. Daha fazla sorun çıkarmakiçin dönmeden önce birkaç kalpa daha çalış." Büyük Bilge bunu duyuncakendi kendine kıs kıs gülerek şöyle dedi: "Bu Tathāgata ne kadar aptal!Benim tek bir taklam yaşlı Maymun'u yüz sekiz bin mil taşıyabilir amaonun avuç içi bir karış bile değil. Nasıl olur da onun üzerindenatlayamam?"

Hemen sordu, "Kararınızın geçerli olacağından emin misiniz?"

"Kesinlikle olacak," dedi Tathāgata. Yaklaşık bir lotus yaprağı büyüklüğündeki sağ elini uzattı. Büyük Bilgemiz uyumlu çubuğunu bir kenara bıraktı ve gücünü toplayarak sıçradı ve Patriğin elinin tam ortasında durdu. Basitçe, "Ben gidiyorum!" dedi ve gitti - bulutlardaki bir ışık çizgisi gibi görünmez oldu. Budist Patrik bilgelik gözünü onun üzerinde eğiterek Maymun Kral'ın bir fırıldak gibi durmaksızın ilerlediğini gördü.

Büyük Bilge ilerlerken, aniden yeşil bir hava kütlesini destekleyen beş adet et pembesi sütun gördü. "Burası yolun sonu olmalı," dedi. "Yakında geri döndüğümde, Tathāgata şahidim olacak ve kesinlikle İlahi Sisler Sarayı'nda ikamet edeceğim."

Ama kendi kendine şöyle düşündü: "Bir dakika! Tathāgata ile müzakere edeceksem bir tür hatıra bıraksam iyi olur."

Bir kıl kopardı ve üzerine bir ağız dolusu sihirli nefes üfleyerek " Değiş!" diye bağırdı. Kıl, ağır mürekkeple ıslatılmış ekstra kalın tüylü bir yazı fırçasına dönüştü. Ardından orta sütunun üzerine büyük harflerle aşağıdaki satırı yazdı:

"Cennete Eşit Büyük Bilge, burayı gezdi." Yazmayı bitirdiğinde saçlarını topladı ve büyük bir saygısızlıkla ilk sütunun dibine fokurdayan bir maymun sidiği havuzu bıraktı. Bulut taklasını tersine çevirdi ve

başladığı yere geri döndü. Tathāgata'nın avucunun üzerinde durarak şöyledeki: "Gittim ve şimdi geri döndüm. Yeşim İmparatoru'na Göksel Saray'ıbana vermesini söyle."

"Seni sidikli maymun!" diye azarladı Tathāgata. "Ne zamandan beri avucumun içinden ayrılıyorsun?"

Büyük Bilge şöyle dedi: "Sen sadece cahilsin! Cennetin kenarına gittim ve yeşil bir hava kütlesini destekleyen beş et pembesi sütun buldum. Oraya bir hatıra bıraktım. Oraya bir göz atmak için benimle gelmeye cesaretin var mı?"

"Oraya gitmene gerek yok," dedi Tathāgata. "Sadece başını eğ ve bir bak." Büyük Bilge ateş saçan gözleri ve elmas göz bebekleriyle aşağıya baktığında, Budist Patriğin sağ elinin orta parmağında şu cümlenin yazılı olduğunu gördü: "Cennete Eşit Büyük Bilge burayı gezdi."

Başparmak ile ilk parmak arasındaki çataldan keskin bir maymun idrarı kokusu geldi. Hayretler içinde kalan Büyük Bilge şöyle dedi: "Bu gerçekten olabilir mi? Bu gerçekten olabilir mi? Bu kelimeleri gökyüzünü destekleyen sütunların üzerine yazmıştım. Nasıl oluyor da şimdi onun parmağında beliriyorlar? Kehanette bulunmadan önbilginin sihirli gücünü kullanıyor olabilir mi? Buna inanmayacağım! İnanmayacağım! Bırakın oraya bir kez daha gideyim!"

Sevgili Büyük Bilge! Budist Patrik elini ters çevirip Maymun Kral'ı Batı Cennet Kapısı'ndan dışarı fırlattığında, hızla çömeldi ve tekrar zıplamak üzereydi. Beş parmak metal, ahşap, su, ateş ve topraktan oluşan Beş Evreye dönüştü. Aslında, Beş Evre Dağı olarak adlandırılan beş bağlantılı dağa dönüştüler ve onu orada tutmak için yeterli bir basınçla sıkıştırdılar. Gök gürültüsü tanrıları, Ānanda ve Kāśyapa ellerini kavuşturup alkışlayarak ağladılar:

Erdem'e şükürler olsun! Fazilete şükürler olsun!

O yıl bir yumurtadan doğarak insan olmayı öğrendi ve otantik Yol'un meyvelerini toplamayı amaçladı. Kalpas tarafından dokunulmamış güzel bir yerde yaşadı. Bir gün değişti, canlılık ve güç harcadı. Yüksek mevkiler arzulayarak, Cennetin hükümdarlığını hiçe saydı, Azizlerle alay etti ve hapları çaldı, büyük ilişkileri bozdu. Ağzına kadar kötülükle dolu, şimdi cezasını çekiyor. Ne zaman serbest kalacağını bilmiyoruz.

Budist Patrik Tathāgata canavar maymunu alt ettikten sonra, hemen Ānanda ve Kāśyapa'yı kendisiyle birlikte Batı Cenneti'ne dönmeye çağırdı. Ancak o anda, iki göksel haberci olan Tianpeng ve Tianyou, İlahi Sisler Hazinesi Salonu'ndan koşarak çıktılar ve "Tathāgata'ya bir dakika beklemesi için yalvarıyoruz, lütfen! Efendimizin büyük arabası birazdan gelecek." Budist Patrik bu sözleri duyunca arkasını döndü ve hürmetle bekledi. Bir an içinde gerçekten de sekiz renkli anka kuşu tarafından çekilen ve dokuz parlak mücevherle süslenmiş bir gölgelikle örtülü bir araba gördü.

Tüm korteje muazzam bir göksel koro tarafından söylenen harikulade şarkıların ve melodilerin sesi eşlik ediyordu. Değerli çiçekler saçarak ve güzel kokulu tütsüler yayarak Buddha'nın yanına geldi ve Yeşim İmparatoru teşekkürlerini sunarak şöyle dedi: "O canavarı yok ettiğin için senin kudretli dharmana gerçekten minnettarız. Tathāgata'ya kısa bir gün kalması için yalvarıyoruz, böylece ölümsüzleri sana bir teşekkür ziyafeti vermek üzere bize katılmaya davet edebiliriz." Reddetmeye cesaret edemeyen Tathāgata, Yeşim İmparatoru'na teşekkür etmek için ellerini kavuşturdu ve şöyle dedi: "Yaşlı keşişiniz buraya sizin emrinizle geldi, En Saygıdeğer Deva. Gerçekten hangi gücümle övünebilirim ki? Başarımı tamamen Majestelerinin ve çeşitli tanrıların mükemmel talihine borçluyum. Teşekkürünüze nasıl layık olabilirim?"

Yeşim İmparator daha sonra Gök Gürültüsü Departmanındaki çeşitli tanrılara Üç Saf Varlığa, Dört Bakana, Beş Yaşlıya, Altı Kadın Yetkiliye, Yedi Yıldıza, Sekiz Kutba, Dokuz Aydınlığa ve On Başkent. Bin ölümsüz ve on bin bilge ile birlikte Budist Patrik için verilen şükran ziyafetine

geleceklerdi. Dört Büyük İmparatorluk Önderi ve Dokuz Cennetin İlahiBakirelerine Yeşimtaşı Başkentinin, İlkel Sır Hazine Sarayının ve BeşDelici Parlaklık Locasının altın kapılarını ardına kadar açmaları söylendi.Tathāgata'dan Yedi Hazinenin Sayısız Terasında yüksek bir yere oturmasıistendi ve geri kalan tanrılar ejderha ciğeri, anka kuşu iliği, yeşim taşısuları ve ölümsüz şeftalilerden oluşan bir ziyafetin önünde rütbe veyaşlarına göre oturdular.

Kısa bir süre içinde, Başlangıca Layık Yeşim-Saf Göksel, Sayısız Hazineye Layık En Yüksek-Saf Göksel, Ahlaki Erdemlere Layık B ü y ü k - S a f Göksel, Beş Etkinin Ölümsüz Üstatları, Beş Takımyıldızın Yıldız Ruhları, Üç Bakan, Dört Bilge, ṭDokuz Aydınlık, Sol ve Sağ Asistanlar, Devarāja ve Prens Naa çiftler halinde bayraklar ve gölgeliklerden oluşan bir katarın başında yürüdüler. Hepsinin elinde Buddha'ya sunulmak üzere nadir hazineler, parlak inciler, uzun ömürlü meyveler ve egzotik çiçekler vardı. Önünde eğilirken şöyle diyorlardı: "Canavar maymunu bastıran Tathāgata'nın akıl almaz gücü için minnettarız. Bu ziyafeti veren ve teşekkürlerimizi sunmak için buraya gelmemizi isteyen En Saygıdeğer Deva'ya da minnettarız. Bu ziyafete bir isim vermesi için Tathāgata'ya yalvarabilir miyiz?" Çeşitli tanrıların ricasına yanıt veren Tathāgata, "Eğer bir isim isteniyorsa, bunun adı "Cennette Barış için Büyük Ziyafet" olsun" dedi. "Ne muhteşem bir isim!" diye haykırdı çeşitli Ölümsüzler hep bir ağızdan. "Gerçekten de, Cennette Barış için Büyük Ziyafet olacak." Konuşmalarını bitirdiklerinde ayrı ayrı yerlerini aldılar ve şaraplar dökülüp kadehler tokuşturuldu, korsajlar takıldı ve zitherler çalındı. Gerçekten de muhteşem bir ziyafetti ve bu ziyafet için bir şiir yazıldı. Şiir şöyle diyor:

Maymunun rahatsız ettiği o Ölümsüz Şeftali Ziyafeti, bu Göklerdeki Barış Ziyafeti ile zirveye ulaştı. Ejderha bayrakları ve anka kuşu arabaları parlak halelerle parlıyor; Alevli işaretler ve pankartlar kutsal ışıkta dönüyor. İlahi ezgiler ve şarkılar tatlı ve güzeldir; Anka boruları ve yeşim flütleri yüksek sesle çalar. Güzel kokulu tütsüler bu azizler meclisini

örtüyor. Tüm dünya Kutsal Saray'ı övmek için sükunet içinde.

Hepsi neşeyle ziyafet çekerken, Ana Kraliçe de bir dizi ilahi bakireyi ve ölümsüz şarkıcı kızı çevik ayaklarıyla dans ederek Buddha'nın huzuruna getirmiş. Onun önünde eğildiler ve şöyle dedi: "Ölümsüz Şeftali Festivalimiz o canavar maymun tarafından mahvedildi. Bu yaramaz maymunu zincire vurduğu için Tathāgata'nın kudretli gücüne minnettarız. Cennetteki bu Büyük Barış Ziyafeti sırasındaki kutlamalarda, teşekkürümüzün bir göstergesi olarak sunabileceğimiz çok az şey var. Ancak lütfen büyük ağaçlardan kendi ellerimizle kopardığımız bu birkaç ölümsüz şeftaliyi kabul edin." Onlar gerçekten

Yarı kırmızı, yarı yeşil ve tatlı aromalar saçan, on bin yıllık bu tatlı ilahi kökler. Wuling Pınarı'na ekilen meyvelere yazık! Cennetin evindeki mucizelerle nasıl boy ölçüşebilirlerdi? Dünyada çok nadir bulunan mor damarlı o yumuşak olanlar, Ve soluk sarı çekirdeklerin eşsiz tatlılığı? Yaşınızı uzatır, ömrünüzü uzatır ve çerçevenizi değiştirirler. Onları yediği için şanslı olan kişi bir daha asla aynı olmayacaktır.

Budist Patriği Ana Kraliçe'ye teşekkür etmek için ellerini birleştirdikten sonra, Ana Kraliçe ölümsüz şarkıcı kızlara ve ilahi bakirelere şarkı söyleyip dans etmelerini emretti. Ziyafetteki tüm ölümsüzler coşkuyla alkışladılar. Gerçekten de

Cennet tütsüleri koltukları dolduruyor, Ve ilahi yapraklar ve saplar bolca diziliyor. Yeşim taşından başkent ve altın kemerler ne büyük bir ihtişam içinde! Garip eşyalar ve nadir hazineler de ne kadar paha biçilmez! Her çift Cennet ile aynı yaştaydı. Her set on bin kalpadan geçerek arttı. Dut tarlaları ya da engin okyanuslar, bırakın değişsinler. Burada yaşayanın ne kederi ne de korkusu vardır.

Ana Kraliçe ölümsüz bakirelere şarkı söylemelerini ve dans etmelerini emrederken, şarap kadehleri ve kadehler sürekli olarak birbirleriyle şıngırdıyordu. Kısa bir süre sonra, aniden

Harika bir koku burunla buluştu, o büyük salondaki Yıldızları ve Gezegenleri uyandırdı. Tanrılar ve Buda kadehlerini yere bıraktı. Başlarını kaldırıp, her biri gözleriyle bekledi. Havada, elinde çok bereketli bir uzun ömürlü bitki tutan yaşlı bir adam belirdi. Kabağında binlerce yıllık iksir vardı. Kitabı on iki bin yıllık isimleri listeliyordu. Mağarasında gökyüzü ve yeryüzü hiçbir kısıtlama tanımıyordu. Güneş ve ay onun vazosunda mükemmelleşti. Dört Deniz'de neşe i ç i n d e dolaştı, Ve On Adacık'ı huzurlu evi yaptı. Şeftali Ziyafeti'nde sık sık sarhoş olarak uyandı; ay eskiden olduğu gibi parlıyordu. Uzun bir kafası, kısa bir gövdesi ve büyük kulakları vardı. Adı: Güney Kutbundan Uzun Ömürlü Yıldız.

Uzun Yaşam Yıldızı gelip Yeşim İmparatoru'nu selamladıktan sonra, o da Tathāgata'ya teşekkür etmeye gitti ve şöyle dedi: "Yasakçı maymunun Laozi tarafından simya ateşiyle arıtılmak üzere Tushita Sarayı'na götürüldüğünü ilk duyduğumda, barışın kesinlikle güvence altına alındığını düşünmüştüm. Hâlâ kaçabileceğinden hiç şüphelenmemiştim ve Tathāgata'nın iyiliğiyle bu canavarı bastırmış olması büyük bir şanstı. Şükran Günü ziyafetinden haberdar olduğumda hemen geldim. Size bu mor agarik, jasper bitkisi, yeşim yeşili lotus kökü ve altın iksirden başka sunacak hediyem yok."

Şiir diyor ki:

Yeşim yeşili lotus ve altın ilaç Śākya'ya verilmiştir. Ganj'ın kumları gibi Tathāgata'nın çağıdır. Üç çelenkten oluşan brokar sakin, ebedi mutluluktur. Dokuz dereceli çelenk sağlıklı, sonsuz bir yaşamdır. Mādhyamika Okulu'nun gerçek ustası Hem biçim hem de boşluğun cennetinde yaşar. Büyük dünya ve kozmos ona Rab der. On altı metrelik elmas iskeleti kutsama ve yaş açısından büyüktür.

Tathāgata teşekkürleri neşeyle kabul etti ve Uzun Yaşam Yıldızı yerine geçti. Yine şarap döküldü ve kadehler değiş tokuş edildi. Çıplak Ayaklı Büyük Ölümsüz de geldi. Yeşim İmparatoru'nun önünde secde ettikten sonra, o da Budist Patriği'ne teşekkür etmeye gitti ve şöyle dedi: "Muzır

maymunu bastıran dharmanız için derinden minnettarım. Şimdi sizesunduğum iki sihirli armut ve birkaç liralık hurma dışında saygımı iletecekbaşka bir şeyim yok."

Şiir diyor ki:

Çıplak Ayaklı Ölümsüz, yıllarının sayısı uzun olan Amitābha'ya vermek için güzel kokulu armutlar ve hurmalar getirdi. Yedi Hazineli Lotus Platformu bir tepe kadar sağlamdır; Bin Altınla süslenmiş Çiçek Koltuğu bir brokar gibidir. Bu sahte bir konuşma değil - onun yaşı Cennet ve Dünya'ya eşittir; Ne de bu bir yalan - onun şansı deniz kadar büyüktür. Bereket ve uzun yaşam onda en geniş kapsamına ulaşır, Sakin, ebedi mutluluğun o Batı Bölgesi'nde yaşar.

Tathāgata tekrar teşekkür etti ve Ānanda ile Kāśyapa'dan hediyeleri teker teker kaldırmalarını istedi, ardından Yeşim İmparatoru'na yaklaşarak ziyafet için minnettarlığını ifade etti. Şimdiye kadar herkes biraz çakırkeyif olmuştu. Daha sonra bir Teftiş Ruh Bakanı gelerek "Büyük Bilge kafasını çıkarıyor!" diye rapor verdi.

"Endişelenmenize gerek yok," dedi Budist Patrik. Kolundan, üzerinde altın harflerle

yazan bir etiket çıkardı

Bunu Ānanda'ya teslim ederek, dağın tepesine yapıştırmasını söyledi. Bu deva etiketi aldı, Cennet Kapısından çıkardı ve Beş Aşamalı Dağın tepesindeki kare bir kaya parçasına sıkıca yapıştırdı. Dağ hemen kök saldı ve dikiş yerlerinden birbirine doğru büyüdü, ancak nefes almak ve mahkumun ellerinin dışarı çıkıp biraz hareket etmesi için yeterli alan vardı. Enanda daha sonra rapor vermek için geri döndü, "Etiket sıkıca takıldı."

Tathāgata daha sonra Yeşim İmparatoru ve tanrılardan ayrıldı ve iki devayla birlikte Cennet Kapısı'ndan dışarı çıktı. Merhamet duygusuyla harekete geçerek ilahi bir büyü okudu ve Beş Evre Dağı'nda nöbet

tutmaları için yerel bir ruhu ve Beş Çeyrek'in Korkusuz Muhafızlarınıçağırdı. Onlara tutsağı acıktığında demir topaklarla beslemeleri vesusadığında içmesi için eritilmiş bakır vermeleri söylendi. Cezalandırılmasüresi dolduğunda, birisinin onu kurtarmak için geleceği söylendi. Buyüzden

Cennete karşı isyan eden küstah, yasakçı maymun Tathāgata tarafından boyun eğdirilir. Mevsimlere dayanmak için eritilmiş bakır içer ve zaman geçirmek için demir topaklarla beslenir. Gökyüzünden gönderilen bu acı talihsizlikle denenmiş, Acınacak bir durumda olsa da yaşadığı için mutludur. Eğer bu kahramanın yeniden mücadele etmesine izin verilirse, Gelecekte Buddha'ya hizmet edecek ve Batı'ya gidecek.

Başka bir şiir şöyle der:

Zamanı geldiğinde gücüyle gurur duyacaktı, Ejderhayı ve kaplanı evcilleştirdi, kurnazca kudretini sergiledi. Şeftali ve şarap çalarak Cennet'in Evinde dolaştı. Yeşim Şehri'nde güven ve zarafet buldu. Artık bağlı, çünkü kötülüğü ağzına kadar dolu. İyi stok sayesinde nefesi tekrar yükselecek. Eğer gerçekten Tathāgata'nın ellerinden kaçacaksa, Tang sarayından kutsal keşişi beklemek zorunda.

Kefaret günlerinin bundan sonra hangi ayda ya da yılda tamamlanacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第008回 · Bölüm 8

Buda'mız nihai mutluluğu vermek için kutsal yazılar yazar Guanyin Chang'an'a gitme emrini alır

Meditasyonda sor-geç Neden sayısız soru bile Sadece boş yaşlılığa yol açar! Ayna yapmak için tuğlaları parlatmak mı? Yiyecek için kar mı depolayacaksınız? Kaç genç böyle kandırıldı; Bir tüy büyük okyanusu yutar mı? Bir hardal tohumu Sumeru'yu tutar? Altın Dhūta nazikçe gülümsüyor. Aydınlanmışlar on durağı ve üç wain'i aşar Tembeller dört canavara ve altı yola katılmalıdır. Düşüncesiz Uçurum'un altında, Gölgesiz Ağaç'ın altında kim duyabilir? Guguk kuşu baharın şafağını mı çağırıyor? Caoxi'deki yollar tehlikeli; Akbaba Tepesi'ndeki bulutlar yoğun; Burada eski bir dostun sesi kısılır. On bin metrelik bir şelalede Beş yapraklı bir nilüferin açtığı yerde, Tütsü eski bir tapınağın perdelerini sarar. O saatte, Kaynağa ulaştığınızda,

Bu şarkı sözünün melodisi

adlandırılmıştır

Şimdi size Yeşim İmparatoru'ndan ayrılıp Thunderclap Hazine Manastırı'na dönen Egemen Buddha Tathāgata'dan bahsedeceğiz. Üç bin buddanın, beş yüz arhatın, sekiz elmas kralın ve sayısız bodhisattvanın hepsi ellerinde tapınak flamaları, işlemeli kanopiler, nadir hazineler ve ölümsüz çiçekler taşıyarak Ruh Dağı'nın önünde ve iki Śāla Ağacı'nın altında onu karşılamak için düzenli bir sıra oluşturdular. Tathāgata kutsal bulutunu durdurdu ve onlara şöyle dedi:

Benim var. En derin prajñā ile Üç aleme baktım. Tüm temel doğa Yok oluşla sona erecek Boş fenomenler gibi Hiçbir şey olarak var olmak. Kurnaz maymunun soyu tükenir, Bunu kimse anlayamaz. İsim, doğum, ölüm ve tüm formların kökeni böyle görünür.

Konuşmasını bitirdiğinde, havayı kuzeyden güneye uç uca bağlanmış kırk iki beyaz gökkuşağıyla dolduran śārī ışığı yaydı. Bunu gören kalabalık eğildi ve tapındı.

Kısa bir süre sonra Tathāgata kutsal bulutları ve kutsanmış sisi bir araya topladı, en yüksek mertebedeki lotus platformuna çıktı ve ciddiyetle oturdu. Üç bin buda, beş yüz arhat, sekiz elmas kral ve dört bodhisattva ellerini kavuşturup yaklaştılar. Eğildikten sonra, "Cennette kargaşaya neden olan ve Şeftali Festivalini mahveden kişi kimdi?" diye sordular.

"O adam," dedi Tathāgata, "Çiçek-Meyve Dağı'nda doğmuş uğursuz bir maymundu. Kötülüğü tüm sınırların ötesindeydi ve tanıma meydan okuyordu. Tüm Cennet'in ilahi savaşçıları ona boyun eğdiremedi. Erlang onu yakalamış ve Laozi onu ateşle arıtmaya çalışmış olsa da, ona hiç zarar veremediler. Ben geldiğimde, gök gürültüsü tanrılarının ortasında kudretini ve hünerini sergiliyordu. Dövüşü durdurup öncüllerini sorduğumda, sihirli güçleri olduğunu, kendini nasıl dönüştüreceğini ve onu bir seferde yüz sekiz bin mil taşıyacak olan bulut taklasını nasıl yapacağını bildiğini söyledi. Elimden kurtulup kurtulamayacağını görmek için onunla bahse girdim. Daha sonra parmaklarım Beş Aşamalı Dağ'a dönüşürken onu yakaladım ve sıkıca tuttum. Yeşim İmparatoru, Yeşim Sarayı'nın altın kapılarını ardına kadar açtı, beni baş masaya oturmaya davet etti ve bana teşekkür etmek için Cennette Barış Ziyafeti verdi. Kısa bir süre önce buraya dönmek üzere tahttan ayrıldım."

Hepsi bu sözlerden çok memnun oldu. Buddha için en yüksek övgülerini ifade ettikten sonra, rütbelerine göre geri çekildiler; çeşitli görevlerine geri döndüler ve

tadını çıkardılar. Gerçekten de bu sahne

Tianzhu'yu çevreleyen kutsal sis, Batı'da İlk olarak adlandırılan Onurlu Kişi'yi çevreleyen gökkuşağı ışığı, Biçimsizlik Okulu'nun Kralı. Genellikle siyah maymunlar meyve sunarken görülür. Kuyruklu geyikler ağızlarında çiçek tutuyor, Mavi anka kuşları dans ediyor, Renkli kuşlar

şarkı söylüyor, Ruh kaplumbağası yaşıyla övünüyor, Ve ilahi turna agarictopluyor. Saf Ülke'nin Jetavana'sında huzur içinde yaşarlar, Ejderha Sarayıve Ganj'ın kumları kadar engin dünyalar. Her gün çiçekler açar; Her saatmeyveler olgunlaşır. Mükemmelliğe ulaşmak için sessizlik içindeçalışırlar. Doğru meyveyi vermek için meditasyon yaparlar. Ne ölürler nede doğarlar. Ne bir büyüme ne de bir azalma var. Sis ve duman hayaletgibi gelip geçebilir. Ne mevsimler araya girer, ne de yıllar hatırlanır.

Şiir diyor ki:

Gitmek veya gelmek sıradan ve ücretsizdir; Korku ya da kederin bir derecesi bile yoktur. Nihai Mutluluğun tarlaları düz ve geniştir. Bu büyük dünyada dört mevsim yaşanmaz.

Budist Patrik Ruh Dağı'ndaki Gök Gürültüsü Hazinesi Manastırı'nda yaşarken, bir gün çeşitli buddhaları, arhatları, koruyucuları, bodhisattvaları, elmas kralları ve dilenci keşiş ve rahibeleri bir araya topladı ve onlara şöyle dedi: "Kurnaz maymunu bastırıp Cennet'i sakinleştirdiğimden beri burada ne kadar zaman geçtiğini bilmiyoruz ama sanırım dünya aleminde en az yarım bin yıl geçti. Bugün sonbaharın ilk ayının on beşinci günü olduğu için, yüz çeşit egzotik çiçek ve bin çeşit nadide meyveyle dolu bir hazine kâsesi hazırladım. Ullambana Kasesi Bayramını kutlamak için bunları hepinizle paylaşmak istiyorum. Ne dersiniz?" Her biri ellerini kavuşturdu ve bayramı kabul etmek için Buddha'ya üç kez hürmetlerini sundu. Tathāgata daha sonra Ānanda'ya hazine kasesinden çiçek ve meyveleri almasını emretti ve Kāśyapa'dan onları dağıtması istendi. Herkes minnettardı ve minnettarlıklarını ifade etmek için şiirler sundular.

Kutsama şiiri der ki:

ṣṭBereket yıldızı Lokajyeha'nın önünde parlar, O kalıcı ve muazzam berekete sahiptir. Onun kutsamasının sınırsız erdemi Dünya kadar kalıcıdır. Onun kutsamasının kaynağı memnuniyetle Cennete bağlıdır.

O'nun bereketinin tarlaları her yıl bereketlenir. Onun kutsama denizi,büyük ve derin, her zaman güçlüdür. Onun bereketi dünyayı doldurur veherkes kutsanır. Kutsaması artsın, sonsuz ve eksiksiz olsun.

Zenginlik şiiri der ki:

Serveti, anka kuşunun şarkı söylediği bir dağ ağırlığındadır. Serveti, ona uzun ömür dilemek için mevsimleri izler. Vücudunun sağlığı kadar büyük miktarlarda servet kazanır. Dünyanın barış içinde olduğu kadar bol servetten keyif alır. Servetinin ulaştığı yer cennete eşittir ve her zaman güvendedir. O'nun servetinin adı mühür gibidir ama daha da saftır. Servetinin geniş kapsamlı lütfu herkes tarafından aranır. Serveti sınırsızdır, sayısız toprakları zenginleştirir.

Uzun yaşam şiiri der ki:

Uzun Yaşam Yıldızı, uzun yaşam ışığının şimdi parlamaya başladığı Tathāgata'ya hediyeler verir. Uzun yaşam meyveleri kaseleri ilahi tonlarla doldurur. Uzun ömürlü çiçekler, yeni koparılmış, lotus tahtını süslüyor. Uzun yaşam dizesi, ne kadar zarif ve ince işlenmiş. Uzun yaşam şarkıları yetenekli beyinler tarafından bestelenir. Uzun yaşamın uzunluğu güneş ve ayınkiyle eşleşir. Uzun yaşam, deniz ve dağ gibi, iki kat daha uzun!

Bodhisattvalar şiirlerini sunduktan sonra, Tathāgata'yı kökeni ifşa etmeye ve kaynağı aydınlatmaya davet ettiler. Tathāgata büyük dharmayı açıklamak ve hakikati ilan etmek için nazikçe yardımsever ağzını açtı. Üç aracın, beş skandhanın ve Śūrangamā

'nın harikulade öğretileri üzerine ders verdi.

O bunu yaparken, göksel ejderhaların yukarıda döndüğü ve çiçeklerin yağmur gibi bolca indiği görüldü. Gerçekten de öyleydi:

Chan zihni binlerce nehrin ayı gibi parlar; Gerçek doğa bulutsuz bir gökyüzü kadar saf ve yücedir.

Tathāgata konuşmasını bitirdiğinde cemaate şöyle dedi: "Dört Büyük Kıta'yı izledim ve sakinlerinin ahlakı yerden yere değişiyor. Doğu

Pūrvavideha'da yaşayanlar Cennet ve Dünya'ya saygı duyarlar ve dürüstve barışçıldırlar. Kuzey Uttarakuru'da yaşayanlar ise yaşamı yok etmeyisevseler de bunu geçimlerini sağlamak için yaparlar. Dahası, zihinlerioldukça donuk ve ruhları uyuşuktur ve fazla zarar vermeleri olası değildir.Bizim Batı Aparagodānīya'mızdan olanlar ne açgözlüdür ne de öldürmeyeeğilimlidir; mizahlarını kontrol eder ve ruhlarını yumuşatırlar. Kuşkusuz,birinci dereceden bir aydınlanma yoktur ama herkesin uzun ömürlülüğeerişeceği kesindir. Bununla birlikte, Güney Jambūdvīpa'da ikamet edenlerzamparalık yapmaya eğilimlidirler ve kötülükten zevk alırlar, çok fazlakatliam ve çekişmeye düşkündürler. Gerçekten de hepsi dilin ve ağzınhain tarlasına, iftira ve kötülüğün kötü denizine yakalanmışlardır. Bununlabirlikte, insanları iyilik yapmaya ikna edebilecek üç sepet gerçek kutsalkitabım var." Bu sözleri duyan çeşitli bodhisattvalar ellerini kavuşturupeğildiler. "Tathāgata'nın sahip olduğu üç sepet gerçek kutsal kitap nedir?"diye sordular.

Tathāgata dedi ki, "Cennetten bahseden bir vinaya koleksiyonum var; Dünyayı anlatan bir śāstras koleksiyonum var; ve lanetlenmişleri kurtaran bir sūtras koleksiyonum var. Üç kutsal kitap koleksiyonu toplamda on beş bin yüz kırk dört tomar halinde yazılmış otuz beş bölüm içerir. Bunlar ölümsüzlüğün geliştirilmesi için kutsal kitaplardır; nihai erdeme açılan kapılardır. Ben de bunları Doğu Diyarı'na göndermek isterdim; ama o bölgedeki yaratıklar o kadar aptal ve gerçeği o kadar küçümsüyorlar ki, Yasamızın ağır unsurlarını görmezden geliyorlar ve Yoga'nın gerçek mezhebiyle alay ediyorlar. Bir şekilde Doğu Ülkesine gidecek ve erdemli bir mümin bulacak güce sahip bir kişiye ihtiyacımız var. Ondan, insanları aydınlatmak üzere sonsuza dek doğuya yerleştirilebilmeleri için, gerçek kutsal yazıları aramak üzere buraya gelmek için bin dağ ve on bin sudan geçmenin acı sancısını yaşaması istenecektir. Bu, bir dağ kadar büyük ve deniz kadar derin bir bereket kaynağı sağlayacaktır. Hanginiz böyle bir yolculuk yapmaya istekli?"

O anda, Bodhisattva Guanyin lotus platformunun yanına geldi ve Buda'ya üç kez hürmet ederek, "Öğrencin yeteneksiz olsa da, kutsal bir hacı bulmak için Doğu Ülkesi'ne gitmeye istekli" dedi. Bakmak için başlarını kaldıran çeşitli buddhalar Bodhisattva'nın

Dört erdemde mükemmelleşmiş bir zihin, Bilgelikle dolu altın bir beden, Sarkan inci ve yeşim saçakları, Parlak hazinelerle süslü kokulu bilezikler, Sarmal bir ejderha topuzunda şık bir şekilde yığılmış siyah saçlar, Ve anka kuşu tüyleri gibi dalgalanan brokar kuşaklar. Yeşil yeşim düğmeleri Ve kutsal ışıkla yıkanan beyaz ipek cübbesi; Kadife eteği Ve kutsal havayla sarılmış altın kordonlar. Yeni ay şeklinde kaşları ve iki parlak yıldız gibi gözleriyle, Jöleli yüzü doğal bir neşe saçıyor, Ve al dudakları kırmızı bir parıltı gibi görünüyor. Tertemiz vazosu yıldan yıla nektarla dolup taşıyor, ağlayan söğüt dallarını yaştan yaşa yeşil tutuyor. Sekiz kederi dağıtır; Kalabalığı kurtarır; Büyük merhamet sahibidir; Böylece Tai Dağı'nı yönetir ve Güney Denizi'nde yaşar. Yoksulları kurtarır, onların seslerini arar, her zaman dikkatli ve özenlidir, Her zaman bilge ve etkilidir. Orkide kalbi yeşil bambulardan zevk alır; İffetli doğası morsalkımları sever. O, Potalaka Dağı'nın merhametli efendisi, Gelgit Sesi Mağarası'ndan Yaşayan Guanyin'dir.

Tathāgata onu gördüğünde çok sevindi ve ona şöyle dedi: "Başka hiç kimse bu yolculuğu yapacak nitelikte değildir. Muazzam sihirli güçlere sahip Saygıdeğer Guanyin olmalı - bunu yapacak kişi o!"

"Öğrenciniz doğuya doğru yola çıkarken," dedi Bodhisattva, "herhangi bir talimatınız var mı?"

"Yolculuk ederken," dedi Tathāgata, "yolu dikkatle incelemelisin. Havada yükseklerde yolculuk etme, ama sis ve bulut arasında bir yükseklikte kal ki dağları ve suları görebilesin ve tam mesafeyi hatırlayabilesin. Böylece kutsal kitap yolcusunu yakından yönlendirebileceksin. Yine de yolculuğu zor bulabileceği için size beş tılsım da vereceğim." Ānanda ve Kāśyapa'ya işlemeli bir cüppe ve dokuz

halkalı bir rahip asası getirmelerini emrederek Bodhisattva'ya şöyle dedi: " Bu cüppeyi ve bu asayı kutsal kitap yolcusuna verebilirsin. Buraya gelmeniyetinde kararlıysa, cüppeyi giyebilir ve bu onu göç çarkına geridüşmekten koruyacaktır. Asayı tuttuğunda, bu onu zehir veya zararlakarşılaşmaktan koruyacaktır."

Bodhisattva hediyeleri almak için eğildi. Tathāgata daha sonra üç fileto çıkardı ve Bodhisattva'ya uzatarak şöyle dedi: "Bu hazinelere sıkılaştırıcı filetolar denir ve hepsi birbirine benzese de kullanımları aynı değildir. Her biri için ayrı bir büyüm var: Altın, Daraltıcı ve Yasaklayıcı Büyü. Yolda büyük büyü güçlerine sahip bir canavarla karşılaşırsanız, onu iyi olmayı öğrenmeye ve kutsal kitap yolcusunu müridi olarak takip etmeye ikna etmelisiniz. Eğer itaatsizlik ederse, bu fileto kafasına geçirilebilir ve etle temas ettiği anda kökünü kazıyacaktır. Filetoya ait olan özel büyüyü okuduğunuzda başınız şişecek ve o kadar acı çekecektir ki beyninin patladığını düşünecektir. Bu da onu bizim katımıza gelmeye ikna edecektir."

Bodhisattva Buddha'nın önünde eğilip ayrıldıktan sonra, Öğrenci Hui " an'ı kendisini takip etmesi için çağırdı. Bu Hui "an, gördüğünüz gibi, bin kilo ağırlığında devasa bir demir çubuk taşıyordu. Bodhisattva'yı yakından takip etti ve ona güçlü bir koruma olarak hizmet etti.

Bodhisattva işlemeli cüppeyi bir bohça haline getirip sırtına yerleştirdi; altın filetoları sakladı, rahip asasını aldı ve Ruh Dağı'ndan aşağı indi. İşte, bu tek yolculuk

Bir Buda oğlu ilk yeminini tutmak için geri dönüyor. Yaşlı Altın Ağustos Böceği candana'yı kavrayacak.

Bodhisattva tepenin dibine gitti ve orada Yeşim Mükemmellik Taoist Manastırı'nın kapısında Altın Başlı Büyük Ölümsüz tarafından kabul edildi. Bodhisattva'ya çay ikram edildi ama Bodhisattva "Tathāgata'dan Doğu Ülkesi'nde kutsal bir hacı aramak için dharma emri aldım" diyerek uzun süre kalmaya cesaret edemedi.

Büyük Ölümsüz, "Kutsal kitap yolcusunun ne zaman gelmesini bekliyorsun?"

diye sordu. "Emin değilim," dedi Bodhisattva. "Belki iki ya da üç yıl içinde buraya gelebileceğim." Böylece Büyük Ölümsüz'den ayrıldı ve yolu ve mesafeyi hatırlayabilmek için bulut ve sis arasında bir yükseklikte seyahat etti. Onun için yazılmış bir şiirimiz var:

On bin mil boyunca bir arama - söylemeye gerek yok! Kimin bulunacağını belirtmek kolay bir şey değil. Birini aramak tam da böyle bir şey değil miydi? Tüm hayatım boyunca ne oldu, bu sadece bir şans mıydı? Tao'yu vaaz ediyoruz, yöntemimiz aptala dönüyor Söylediğimiz hiçbir inanca uymuyorsa, boşuna vaaz vermiş oluruz. Bir muhatap bulmak için ciğer ve safra veririm. Bence bir yakınlık var, dümdüz uzanıyor.

Akıl hocası ve öğrencisi yolculuk ederken, aniden büyük bir Zayıf Su kütlesine rastladılar; çünkü burası Akan Kum Nehri bölgesiydi.

"Öğrencim," dedi Bodhisattva, "burayı geçmek zordur. Kutsal kitap yolcusu geçici kemiklerden ve ölümlülerden oluşacaktır. Karşıya nasıl geçebilecek?"

"Öğretmenim," dedi Hui "an, "bu nehrin ne kadar geniş olduğunu

düşünüyorsunuz?" Bodhisattva bir göz atmak için bulutunu

durdurdu ve şunu gördü

Doğuda kumlu kıyılara dokunur; Batıda barbar devletlere katılır; Güneyde Wuyi'ye bile ulaşır; Kuzeyde Tatarlara yaklaşır. Genişliği sekiz yüz mildir, Ve uzunluğu binlerce daha fazla olmalı. Su, sanki dünya kabarıyormuş gibi akıyor. Akıntı, sırtını dayamış bir dağ gibi yükseliyor. Yayılmış ve muazzam; Geniş ve bitmez tükenmez. Yükselen dalgalarının sesi uzak kulaklara ulaşır. Bir tanrının salı buraya gelemez, Lotusun bir yaprağı da ayakta kalamaz. Alacakaranlıkta cansız otlar eğri büğrü kıyılar boyunca sürükleniyor. Sarı bulutlar güneşi gizleyerek uzun bentleri karartıyor. Tüccarların trafiğini nerede bulabiliriz? Balıkçılar için bir

barınak var mı hiç? Düz kumların üzerine yaban kazları inmez; Uzakkıyılardan maymunların çığlıkları geliyor. Bu sahneyi sadece kırmızı sumercimeği çiçekleri bilir, Beyaz su mercimeğinin kırılgan kokusuylayıkanır.

Bodhisattva nehre bakarken aniden büyük bir gürültü duyuldu ve dalgaların ortasından çirkin ve vahşi bir canavar sıçradı. Görünüşe göre

Yeşil, ama çok yeşil değil, Ve siyah, ama çok siyah değil, Kasvetli tenli bir yüz; Çok uzun olmasa da uzun, Ve çok kısa olmasa da kısa, Çıplak ayaklı sinirli bir vücut. Parlayan gözleri Sobanın altında iki ışık gibi parlıyordu. Ağzının köşeleri çatallanmıştı, Kasabın kanlı kasesi gibiydi. Dişleri kılıç ve bıçak gibi çıkık, Ve kızıl saçları darmadağınık, Bir kez böğürdü ve gök gürültüsü gibi ses çıkardı, Bacakları dönen rüzgar gibi koşarken.

Elinde bir rahip asası tutan bu şeytani yaratık kıyıya doğru koştu ve Bodhisattva'yı yakalamaya çalıştı. Ancak Hui "an demir değneğini sallayarak "Dur!" diye bağırdı, ancak şeytani yaratık onu karşılamak için asasını kaldırdı. Böylece ikisi Akan Kum Nehri'nin yanında gerçekten dehşet verici olan şiddetli bir savaşa giriştiler.

Mokşa'nın demir çubuğu Yasayı savunmak için gücünü gösterir; Yaratığın canavar terbiyecisi asası kahramanca gücünü göstermek için çalışır. İki gümüş piton nehir kıyısında dans ediyor. Bir çift tanrısal keşiş kıyıda birbirlerine saldırıyor. Bu kişi Akan Kum'un güçlü efendisi olarak yeteneklerini sergiler. Bu, büyük liyakat kazanmak için Guanyin'i güçle korur. Bu kişi köpükleri karıştırır ve dalgaları harekete geçirir. Bu sis püskürtür ve rüzgar tükürür. Karıştırılan köpükler ve dalgalar göğü ve yeri karartır. Tükürülen sis ve rüzgar hem güneşi hem de ayı karartır. Bunun canavar terbiye eden asası Dağdan çıkan beyaz bir kaplan gibi; Onun demir çubuğu Yolda yatan sarı bir ejderha gibi. Biri tarafından kullanıldığında, Bu silah otları dağıtır ve yılanı bulur. Diğeri tarafından serbest bırakıldığında, Bu silah uçurtmayı düşürür ve çamı parçalar.

Karanlık yoğunlaşana kadar savaşırlar Parıldayan yıldızlar dışında, Ve sisyükseliyor Hem gökyüzünü hem de karayı gizlemek için. Uzun süredirZayıf Su'nun sakini olan bu, benzersiz bir vahşiliğe sahip. Bu ise RuhDağı'ndan yeni ayrılmış, ilk zaferini arıyor.

İkisi nehir boyunca bir ileri bir geri yirmi otuz raunt boyunca dövüştüler ama ikisi de galip gelemedi. Zalim yaratık diğerinin demir çubuğunu susturdu ve "Hangi bölgeden geliyorsun keşiş, bana karşı çıkmaya nasıl cüret edersin?" diye sordu.

ṣṣ"Ben Pagoda Taşıyıcısı Devarāja'nın ikinci oğluyum," dedi Moka, " Moka, Öğrenci Hui "an. Doğu Ülkesi'nde bir kutsal kitap yolcusu arayan akıl hocamın koruyucusu olarak hizmet ediyorum. Sen ne tür bir canavarsın ki yolumuzu kesmeye cüret ediyorsun?"

"Hatırlıyorum," dedi canavar, birden rakibini tanıyarak, "Güney Denizi'ndeki Guanyin'i takip eder ve orada, bambu korusunda riyazet çekerdin. Buraya nasıl geldin?"

"Farkında değil misin," dedi Moksa, "o benim akıl hocam, şurada kıyıda duran?" Canavar bu sözleri duyunca tekrar tekrar özür diledi. Asasını bir kenara bırakarak Moksa'nın onu yakasından tutup götürmesine izin verdi. Başını eğdi ve Guanyin'in önünde eğilerek şöyle dedi: " Bodhisattva, lütfen beni affet ve açıklamamı sunmama izin ver. Ben canavar değilim; daha ziyade, İlahi Sisler Salonu'nda Yeşim İmparatoru'nun anka kuşu arabasını bekleyen Perde Yükselten Generalim. Ölümsüz Şeftali Festivallerinden birinde dikkatsizce kristal bir kâseyi kırdığım için Yeşim İmparatoru bana sekiz yüz kırbaç vurdu, beni Aşağıdaki Bölge'ye sürgün etti ve beni bugünkü şeklime dönüştürdü. Her yedinci gün, beni terk etmeden önce göğsüme ve yan tarafıma yüzden fazla kez saplaması için uçan bir kılıç gönderiyor. Bu yüzden şimdiki sefilliğim! Dahası, açlık ve soğuk dayanılmaz ve birkaç günde bir dalgalardan çıkıp yiyecek için bir gezgin bulmaya zorlanıyorum. Cehaletimin bugün beni yüce, merhametli Bodhisattva'yı gücendirmeye

yönelteceğini kesinlikle beklemiyordum."

"Cennetteki günahın yüzünden," dedi Bodhisattva, "sürgün edildin. Yine de şimdiki tarzda can almak kesinlikle günaha günah eklemektir. Buddha'nın emriyle, kutsal bir hacı bulmak için Doğu Ülkesi'ne gidiyorum. Neden benim katıma gelmiyor, iyi işlere sığınmıyor ve Buddha'dan kutsal yazıları istemek için Batı Cenneti'ne gittiğinde öğrencisi olarak kutsal yazı yolcusunu takip etmiyorsun? Uçan kılıca seni delmeyi bırakmasını emredeceğim. Liyakat kazandığın zaman, günahın bağışlanacak ve eski konumuna geri döneceksin. Bu konuda ne hissediyorsun?"

"Canavar, "Doğru eyleme sığınmaya hazırım," dedi.

O da dedi ki, "Bodhisattva, bu yerde sayısız insan yedim. Burada çok sayıda kutsal kitap hacıları bile vardı ve ben hepsini yedim. Yediklerimin kafalarını Akan Kum'a attım ve dibe battılar, çünkü bu suyun doğası öyle ki üzerinde kaz tüyü bile yüzemez. Fakat Dokuz hacının kafatasları suyun üzerinde yüzüyor ve batmıyordu. Onları alışılmadık bir şey olarak görerek bir iple birbirine bağladım ve boş zamanlarımda onlarla oynadım. Eğer bu olay duyulursa, korkarım ki başka hiçbir kutsal kitap hacısı bu yoldan gelmek istemeyecektir. Bu benim geleceğimi tehlikeye atmaz mı?"

"Bu yoldan gelmiyor musun? Ne kadar saçma!" dedi Bodhisattva. " Kafataslarını alıp boynuna asabilirsin. Kutsal kitap yolcusu geldiğinde, onlar için bir kullanım olacaktır."

"Eğer durum buysa," demiş canavar, "şimdi talimatlarınızı almaya hazırım." Bunun üzerine Bodhisattva onun başının tepesine dokunmuş ve ona emirlerini vermiş. Kum bir işaret olarak kabul edildi ve ona "Sha" soyadı ve "Wujing" dini adı verildi v e Kum Kapısı'na bu şekilde girdi. Bodhisattva'yı yolda gördükten sonra kalbini yıkadı ve kendini arındırdı; bir daha asla can almadı ama kutsal yolcunun gelişini dikkatle bekledi.

Böylece Bodhisattva ondan ayrıldı ve Moksa ile birlikte Doğu Ülkesi'ne doğru yola çıktı. Uzun bir süre yol aldılar ve yüksek bir dağa

vardılar; dağ o kadar kötü bir sisle kaplıydı ki yürüyerek çıkmalarımümkün değildi. Tam bulutlara tırmanıp dağın üzerinden geçmeküzereydiler ki, aniden esen şiddetli bir rüzgâr çok vahşi görünümlü başkabir canavarı ortaya çıkardı. Şuna bakın

Dudaklar kurumuş nilüfer yaprakları gibi kıvrılmış ve bükülmüş; Kulaklar acele yaprak yelpazeleri gibi ve sert, parıldayan gözler; İnce bir çelik eğe gibi keskin dişler; Ateşten bir kap gibi açılmış uzun bir ağız. Altın bir başlık yanak tarafından bantlarla tutturulmuştur. Zırhındaki kayışlar pulsuz yılanlara benziyor. Ejderhanın uzanmış pençeleri olan bir tırmık tutar; Belinden yarım ay şeklinde bir yay sarkar. Korkunç varlığı ve gururlu tavrı Tanrılara meydan okur ve tanrıları korkutur.

İki yolcuya doğru koştu ve iyi ya da kötü olduğuna bakmaksızın tırmığı kaldırıp Bodhisattva'nın üzerine sertçe indirdi. Fakat onu karşılayan Öğrenci Hui "an yüksek sesle bağırdı: "Pervasız canavar! Bu küstahlıktan vazgeç! Değneğime dikkat et!"

"Bu keşiş," dedi canavar, "daha iyisini bilmiyor! Tırmığıma dikkat et!" İkisi, kimin galip geleceğini öğrenmek için dağın eteklerinde çarpıştılar. Muhteşem bir savaştı!

Canavar vahşidir. Hui "an güçlüdür. Demir çubuk kalbe saplanır; Muckrake yüze vurur. Püsküren çamur ve sıçrayan toz cenneti ve dünyayı karartır; Uçan kum ve fırlayan kayalar iblisleri ve tanrıları korkutur. Dokuz diş tırmık, Hepsi parlatılmış, Çift halkalı yüksek sesli şıngırtılar; Tek çubuk, Baştan sona siyah, Her iki elinde de sıçrar ve uçar. Bu bir Devarāja prensidir; Bu bir büyük mareşalin ruhudur. Bu Potalaka'da inancı savunur; Bu bir canavar olarak bir mağarada yaşar. Bu kez karşılaştıklarında savaşmak için acele ederler, Kimin kaybedeceğini ve kimin kazanacağını bilmemek.

Savaşlarının en kızıştığı anda Guanyin havadan birkaç nilüfer çiçeği fırlatarak çubuğu tırmıktan ayırmış. Gördükleri karşısında dehşete kapılan şeytani yaratık, "Sen hangi bölgedensin keşiş, bana bu "gözümdeki çiçek"

numarasını yapmaya nasıl cüret edersin?" diye sordu.

ş"Etten gözleri ve ölümlü soyu olan lanetli canavar!" dedi Moka. "Ben Güney Denizi'nden gelen Bodhisattva'nın öğrencisiyim ve bunlar da akıl hocamın yere attığı lotus çiçekleri. Onları tanımıyor musun?"

"Güney Denizi'nden gelen Bodhisattva mı?" diye sordu zebani. "O, üç felaketi süpüren ve bizi sekiz felaketten kurtaran Guanyin mi?"

"O değilse başka kim olabilir?" dedi Mokşa.

Zebani elindeki muckrake'i fırlatıp attı, başını eğdi ve şöyle dedi: " Saygıdeğer kardeşim! Bodhisattva nerede? Lütfen beni onunla tanıştıracak kadar nazik ol." Moksa başını kaldırdı ve yukarı doğru işaret ederek, " Orada değil mi?" dedi.

"Bodhisattva!" şeytan ona doğru eğildi ve yüksek sesle bağırdı, " Günahımı affet! Günahımı affet!"

Guanyin bulutunun yönünü alçalttı ve ona sormaya geldi, "Sen hangi bölgedensin, ruha dönüşmüş yaban domuzu ya da şeytana dönüşmüş yaşlı domuz, yolumu kesmeye nasıl cüret edersin?"

"Ben ne bir yaban domuzuyum," dedi zebani, "ne de yaşlı bir domuzum! Ben aslında Göksel Nehir'deki Göksel Sazlıkların Mareşaliydim. Sarhoş olup Ay Tanrıçası ile o y n a ş t ı ğ ı m için Yeşim İmparatoru beni iki bin kez tokmakla dövdürdü ve toz dünyasına sürdü. Gerçek ruhum bir sonraki enkarnasyonum için uygun evi ararken yolumu kaybettim, yaşlı bir domuzun rahminden geçtim ve bu şekle geldim! Ekmeği ısırarak öldürdükten ve yavruların geri kalanını öldürdükten sonra bu dağ çiftliğini ele geçirdim ve günlerimi insanları yiyerek geçirdim. Bodhisattva'yla karşılaşmayı hiç beklemiyordum. Kurtar beni, sana yalvarıyorum! Kurtar beni!"

Bodhisattva "Bu dağın adı nedir?" diye sordu.

"Buraya Kutsanmış Höyük Dağı deniyor," dedi şeytani yaratık, "ve içinde Bulutlu Yollar adında bir mağara var. Aslında mağarada bir İkinci

Yaşlı Kardeş Yumurta vardı. Savaş sanatı hakkında bir şeyler bildiğimigördü ve bu nedenle sözde "kapıda geriye doğru durma" uygulamasınıizleyerek ailenin reisi olmamı istedi. Bir yıldan kısa bir süre sonra öldü vetüm mağarasının mülkiyetini bana bıraktı. Günlerimi ve yıllarımı bu yerdegeçirdim ama kendimi geçindirecek hiçbir şey bilmiyorum ve zamanımıinsanları yiyerek geçiriyorum. Bodhisattva'ya günahımı affetmesi içinyalvarıyorum."

Bodhisattva şöyle dedi: "Eski bir deyiş vardır:

Eğer bir geleceğiniz olmasını istiyorsanız, gelecekten habersiz hareket etmeyin.

Yukarıdaki Bölgede zaten haddinizi aştınız ve yine de şiddet içeren yollarınızı değiştirmeyip can almaya devam ediyorsunuz. Her iki suçun da cezalandırılacağını bilmiyor musunuz?"

"Gelecek! Gelecek!" dedi zebani. "Eğer seni dinlersem, rüzgârla beslensem daha iyi! Atasözü der ki,

Mahkemenin kanunlarına uyarsanız, ölene kadar dövülürsünüz; Buda'nın kanunlarına uyarsanız, açlıktan ölürsünüz!

Bırakın beni! Bırakın beni! Birkaç yolcuyu yakalamayı ve ailenin tombul ve sulu hanımını mideye indirmeyi tercih ederim. İki suç, üç suç, bin suç ya da on bin suç neden umurumda olsun ki?"

"Bir söz vardır," dedi Bodhisattva,

İyi niyetli bir adam Cennet'in onayını kazanacaktır.

Gerçeğin meyvelerine dönmeye istekliyseniz, bedeninizi ayakta tutacak araçlar olacaktır. Bu dünyada beş çeşit tahıl var ve hepsi de açlığı giderebilir. Neden insanları yiyerek zaman geçirmeye ihtiyaç duyuyorsun?" Zebani bu sözleri duyduğunda, rüyadan uyanan biri gibi oldu ve Bodhisattva'ya şöyle dedi: "Gerçeği izlemeyi çok isterdim. Ama Cennet'i gücendirdiğim için dualarım bile pek işe yaramıyor."

Bodhisattva, "Buddha'dan Doğu Ülkesi'ne gidip bir kutsal hacı bulmam için emir aldım," dedi. "Onun öğrencisi olarak onu takip edebilir ve Batı Cennetine bir yolculuk yapabilirsin; sevabın günahlarını silecek ve felaketlerinden kesinlikle kurtulacaksın."

"İstekliyim. İstekliyim," diye söz verdi zebani coşkuyla. Bodhisattva daha sonra onun başına dokundu ve ona talimatları verdi. İşaret olarak vücudunu göstererek ona "Zhu" soyadını ve "Wuneng" dini adını verdi.

O andan itibaren gerçeğe dönme emrini kabul etti. Oruç tuttu ve sadece bitkisel gıdalarla beslendi, beş yasak ve üç istenmeyen gıdadan uzak durdu, böylece kutsal kitap yolcusunu tek bir zihinle bekledi.

ṣBodhisattva ve Moka, Wuneng'den ayrılıp bulut ve sis arasında tekrar yola koyuldular. Yolculukları sırasında, havada yardım isteyen genç bir ejderha görmüşler. Bodhisattva yaklaştı ve "Sen hangi ejderhasın ve neden burada acı çekiyorsun?" diye sordu.

Ejderha şöyle dedi: "Ben Batı Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aorun'un oğluyum. Yanlışlıkla sarayı ateşe verdiğim ve içindeki incilerden bazılarını yaktığım için, kral babam Cennet Divanı'na başvurdu ve beni ağır itaatsizlikle suçladı. Yeşim İmparatoru beni gökyüzüne astı ve üç yüz kırbaç vurdu ve birkaç gün içinde idam edileceğim. Bodhisattva'ya beni kurtarması için yalvarıyorum."

ṣGuanyin bu sözleri duyduğunda, Moka ile birlikte Güney Cennet Kapısı'na koştu. İki Göksel Usta olan Qiu ve Zhang tarafından karşılandı ve ona "Nereye gidiyorsun?" diye sordular.

Bodhisattva, "Bu mütevazı din adamının Yeşim İmparatoru ile görüşmesi gerekiyor," dedi. İki Göksel Usta derhal raporu hazırladı ve Yeşim İmparatoru onu kabul etmek üzere salondan ayrıldı. Bodhisattva selamlarını sunduktan sonra şöyle dedi: "Buddha'nın emriyle, bu mütevazı din adamı Doğu Ülkesi'ne Kutsal kitap yolcusu. Yolda gökyüzünde asılı duran yaramaz bir ejderhayla karşılaştım. Onun hayatını bağışlamanız ve onu bana vermeniz için size yalvarmaya geldim. O, kutsal kitap yolcusu

için iyi bir ulaşım aracı olabilir." Yeşimtaşı İmparatoru bu sözleri duyuncahemen af fermanını verdi ve Göksel nöbetçilere ejderhayı Bodhisattva'yabırakmalarını emretti.

Bodhisattva İmparator'a teşekkür ederken, genç ejderha da Bodhisattva'nın önünde eğilerek hayatını kurtardığı için ona teşekkür etmiş ve emrine itaat edeceğine dair söz vermiş. Bodhisattva daha sonra onu, kutsal hacı geldiğinde beyaz bir ata dönüşmesi ve Batı Cenneti'ne gitmesi talimatıyla derin bir dağ deresinde yaşamaya gönderdi. Genç ejderha emre itaat etti ve kendini sakladı ve şimdilik ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

ṣBodhisattva daha sonra Moka'ya dağı geçirtti ve tekrar Doğu Ülkesi'ne doğru yola koyuldular. Çok fazla yol almamışlardı ki aniden on bin altın ışık huzmesi ve bin kat parlak buharla karşılaştılar. " Öğretmenim," dedi Moksa, "bu ışıklı yer Beş Evre Dağı olmalı. Üzerinde Tathāgata'nın damgasını görebiliyorum."

Bodhisattva, "Demek buranın altı," dedi, "Cenneti ve Ölümsüz Şeftali Festivali'ni bozan Cennete Eşit Büyük Bilge' nin hapsedildiği yerdir."

ṣ"Evet, gerçekten," dedi Moka. Akıl hocası ve öğrencisi dağa çıktılar ve üzerinde

ilahi sözlerinin yazılı olduğu künyeye baktılar Bodhisattva bunu gördüğünde, iç çekmekten kendini alamamış ve aşağıdaki şiiri bestelemiş:

Geçmiş yıllarda vahşi kahramanlıkları serbest bırakan, Yasalara kulak asmayan o arsız maymuna hayıflanıyorum. Zihni şişti, Şeftali Ziyafeti'ni mahvetti ve cesurca Tushita Sarayı'na girdi. On bin birlik içinde kendine denk birini bulamadı; Dokuz Katlı Cennet aracılığıyla gücünü gösterdi. Şimdi Egemen Tathāgata tarafından hapsedildi, Gücünü bir kez daha göstermek için ne zaman özgür olacak?

Akıl hocası ve öğrenci konuşurken, dağın eteğinden bağıran Büyük Bilge'yi rahatsız etmişler: "Dağda benim hatalarımı ortaya çıkarmak için

dizeler yazan kim?" Bodhisattva bu sözleri duyunca, bir göz atmak içindağdan aşağı indi. Orada, kayalık çıkıntıların altında yerel ruh, dağ tanrısıve Büyük Bilge'yi koruyan Göksel nöbetçiler vardı. Hepsi gelipBodhisattva'yı karşılamak için eğildiler ve onu Büyük Bilge'nin önünegötürdüler. Baktı ve onun bir tür taş kutuya hapsedilmiş olduğunu gördü:konuşabilse de bedenini hareket ettiremiyordu. "Adı Güneş olan sen," dediBodhisattva, "beni tanıdın mı?"

Büyük Bilge ateşten gözlerini ve elmas göz bebeklerini kocaman açtı ve başını salladı. "Seni nasıl tanıyamadım?" diye haykırdı. "Sen Yüce Kurtarıcı, Güney Denizi'nin Potalaka Dağı'ndan Büyük Şefkatli Bodhisattva Guanyin'sin. Teşekkür ederim, beni görmeye geldiğiniz için teşekkür ederim! Bu yerde her gün bir yıl gibidir, çünkü şimdiye kadar tek bir tanıdığım bile beni ziyarete gelmedi. Sen nereden geldin?"

"Buddha'dan bir emir aldım," dedi Bodhisattva, "bir kutsal hacı bulmak için Doğu Ülkesi'ne gitme emri aldım. Buradan geçerken sizi görmek için adımlarımı kısa bir süreliğine dinlendirdim."

"Tathāgata beni kandırdı," dedi Büyük Bilge, "ve beni bu dağın altına hapsetti. Beş yüz yıldan fazla bir süredir hareket edemiyorum. Bodhisattva'ya biraz merhamet göstermesi ve yaşlı Maymun'u kurtarması için yalvarıyorum!"

"Günahkar karman çok derin," dedi Bodhisattva. "Seni kurtarırsam, korkarım yine şiddet uygulayacaksın ve bu gerçekten kötü olacak."

"Şimdi tövbenin anlamını biliyorum," dedi Büyük Bilge. "Bu yüzden Büyük Merhamet'e bana doğru yolu göstermesi için yalvarıyorum, çünkü xiulian uygulamaya istekliyim."

Gerçekten de

İnsanın kalbinde doğan bir dilek Cennet ve Dünya'nın her yerinde bilinir. Eğer ahlaksızlık ya da erdem ödülden yoksunsa, Evren adaletsiz olmalı.

Bodhisattva tutsaktan bu sözleri duyunca sevinçle doldu ve Büyük Bilge'ye şöyle dedi: "Kutsal kitap şöyle der,

İyi bir söz söylendiğinde, Binlerce mil öteden bir cevap gelecek; Kötü bir söz söylendiğinde, Muhalefet binlerce mil öteden gelecektir.

Eğer böyle bir amacınız varsa, ben Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang Ulusuna ulaşana ve kutsal kitap hacısını bulana kadar bekleyin. Ona gelip seni kurtarması söylenecek ve bir öğrenci olarak onu takip edebilirsin. Öğretileri koruyacak ve Buda'nın kapısından girmek için tespihi tutacaksın, böylece tekrar doğruluğun meyvelerini yetiştirebilirsin. Bunu yapacak mısın?"

Büyük Bilge tekrar tekrar, "Razıyım, razıyım," dedi.

"Eğer gerçekten de erdemin meyvelerini arıyorsan," dedi Bodhisattva, " sana dini bir isim vereyim."

"Benim zaten bir tane var," dedi Büyük Bilge, "ve benim adım Sun Wukong."

"Senden önce inancımıza giren iki kişi vardı," dedi sevinçli Bodhisattva, "ve onların isimleri de "Wu" kelimesi üzerine kuruluydu." Senin ismin onlarınkiyle mükemmel bir uyum içinde olacak ve bu gerçekten de muhteşem.

Sana daha fazla talimat vermeme gerek yok, çünkü gitmeliyim." Böylece Büyük Bilgemiz, apaçık doğası ve aydınlanmış zihniyle Budist inancına geri dönerken, Bodhisattva'mız da dikkat ve gayretle ilahi keşişi aramaya koyuldu.

Moksa ile birlikte oradan ayrıldı ve doğruca doğuya doğru ilerledi; birkaç gün içinde Büyük Tang Ulusu'ndan Chang "an'a ulaştılar.

Sisten v a z g e ç i p bulutu terk eden mürşit ve mürit, kendilerini uyuz yaralarıyla kaplı iki gezgin keşişe dönüştürüp şehre gittiler. Hava çoktan kararmıştı. Ana caddelerden birinde yürürken yerel bir ruhun tapınağını gördüler.

Her ikisi de doğruca içeri girerek Bodhisattva'yı tanıyan ruhu ve iblis muhafızları telaşlandırdı. Onu karşılamak için diz çöktüler ve yerel ruh daha sonra şehrin koruyucu tanrısına, toprak tanrısına ve Chang'an'ın çeşitli tapınaklarının ruhlarına rapor vermek için hızla koştu. Onun Bodhisattva olduğunu öğrendiklerinde, hepsi saygılarını sunmaya geldi ve " Bodhisattva, lütfen kabulümüzde geciktiğimiz için bizi affet" dedi.

"Hiçbiriniz," dedi Bodhisattva, "bunun bir kelimesinin bile dışarı sızmasına izin vermemelisiniz! Buraya Buddha'nın özel emriyle bir kutsal kitap hacısı aramak için geldim. Tapınaklarınızdan birinde sadece birkaç gün kalmak istiyorum ve gerçek keşişi bulduğumda buradan ayrılacağım."

Çeşitli tanrılar kendi yerlerine geri döndüler, ancak yerel ruhu şehrin koruyucu tanrısının evine gönderdiler, böylece öğretmen ve öğrenci ruhun tapınağında gizli kalabildi. Ne tür bir kutsal kitap hacısının bulunduğunu bilmiyoruz. Açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第009回 · Bölüm 9

Chen Guangrui, görev yerine giderken felaketle karşılaşır Monk River Float, ailesinin intikamını alarak köklerine geri döner

Şimdi size büyük ulusun Shaanxi Eyaletindeki Chang "an şehrinden bahsedeceğiz; burası nesilden nesile kralların ve imparatorların başkent yaptığı yerdi. Zhou, Qin ve Han dönemlerinden beri,

Üç vilayet çiçek açmıştı brokar gibi, Ve sekiz nehir akıyordu şehri çevreleyen.

Burası gerçekten de harika doğal güzelliklere sahip bir yerdi. Bu sırada Büyük Tang hanedanının imparatoru Taizong tahttaydı ve saltanatının adı Zhenguan'dı. On üç yıldır hüküm sürüyordu ve yılın döngüsel adı Jisi idi.

Tüm ülke barış içindeydi: insanlar sekiz yönden haraç getiriyordu ve tüm dünyanın sakinleri kendilerini onun tebaası olarak adlandırıyordu.

Bir gün Taizong tahtına çıktı ve sivil ve askeri yetkililerini topladı. Ona saygılarını sunduktan sonra, başbakan Wei Zheng saflardan ayrıldı ve Taht'ı anmak için öne çıktı ve şöyle dedi: "Dünya artık barış içinde olduğuna ve her yerde huzur hüküm sürdüğüne göre, eski geleneği takip etmeli ve sivil sınavlar için yerler kurmalıyız, böylece değerli bilginleri buraya davet edebilir ve yönetim ve hükümet işlerine en iyi şekilde hizmet edecek yetenekleri seçebiliriz."

Taizong, "Değerli tebaamız anıtında sağlam bir ilkeyi dile getirmiş," dedi. Bu nedenle imparatorluk genelinde ilan edilmek üzere bir çağrı yayınladı: her vilayette, ilçede ve kasabada, Konfüçyüs klasiklerini öğrenmiş, kolay ve anlaşılır bir şekilde yazabilen ve üç sınav oturumunu geçenler, asker veya köylü olmalarına bakılmaksızın, imparatorluk sınavına girmek için Chang "an "a gitmeye davet edilecekti.

Bu celp Haizhou'ya ulaşmış ve burada Chen E (Guangrui kibar adıyla) adında bir adam tarafından görülmüş ve hemen eve gidip kızlık soyadı Zhang olan annesiyle konuşmuş. "Mahkeme," dedi, "sarı bir çağrı gönderdi, bu güney eyaletlerinde layık ve yetenekli olanların seçilmesi için sınavlar yapılacağını ilan etti. Çocuğunuz böyle bir sınava girmek istiyor, çünkü eğer bir atama, hatta yarım bir görev elde edebilirsem, ailem için daha fazla itibar kazanacak, adımızı yüceltecek, karıma bir unvan verecek, oğluma fayda sağlayacak ve bu evimize şan getireceğim. Oğlunuzun arzusu da bu:

Ayrılmadan önce anneme açıkça söylemek istiyorum."

"Oğlum," dedi Zhang ailesinden bir kadın, "eğitimli bir insan "gençken öğrenir, ama büyüdüğünde bırakır." Bu özdeyişe gerçekten uymalısın. Ancak sınava giderken yolda dikkatli olmalısın ve bir görev elde ettiğinde hemen eve dönmelisin." Böylece Guangrui, ailesine e ş y a l a r ı n ı toplaması için talimat verdi, annesiyle vedalaştı ve yolculuğuna başladı. Chang "an "a ulaştığında sınav yeri yeni açılmıştı ve hemen içeri girdi. Ön sınavlara girdi, onları geçti ve mahkeme sınavına girdi; burada idari politika üzerine üç oturumda birinci oldu ve "zhuangyuan" unvanını aldı. belgesi Tang imparatorunun kendi eliyle imzalanmıştır. Gelenek olduğu üzere, üç gün boyunca at sırtında sokaklarda dolaştırıldı.

Tören alayı bir noktada, Mantangjiao (Sevimlilik Salonu) lakaplı Wenjiao adında bir kızı olan başbakan Yin Kaishan'ın evinin önünden geçti. Henüz evlenmemişti ve o sırada eşini seçmek için süslü bir kulenin tepesinden aşağıya işlemeli bir top atmak üzereydi. O sırada Chen Guangrui kulenin altından geçiyormuş. Genç kız Guangrui'nin olağanüstü görünümünü gördüğünde ve onun sınavların son zhuangyuan'ı olduğunu bildiğinde çok memnun oldu. İşlemeli topu yere attı ve top Guangrui'nin siyah tül şapkasına isabet etti. Çok sayıda hizmetçi ve hizmetli kız kuleden aşağıya koşup Guangrui'nin atının dizginlerinden tutarak onu düğün için başbakanın konutuna götürürken, boruların ve flütlerin canlı müziği hemen tüm bölgeden duyuluyordu. Baş bakan ve eşi hemen odalarından

çıktılar, konukları ve tören yöneticisini çağırdılar ve kızı Guangrui'yegelin olarak verdiler.

Birlikte Cennet ve Dünya'nın önünde eğildiler; sonra karı koca birbirlerinin önünde eğildi, ardından kayınpeder ve kayınvalidenin önünde eğildiler.

Daha sonra başbakan büyük bir ziyafet verdi ve herkes bütün bir akşam boyunca neşe içinde ziyafet çekti, ardından ikisi el ele gelin odasına yürüdüler.

Ertesi sabah erken saatlerde Taizong, sivil ve askeri yetkililer saraya katılırken Altın Çanlar Hazine Salonu'ndaki yerini aldı. Taizong, "Yeni zhuangyuan hangi atamayı almalı?" diye sordu.

Başbakan Wei Zheng şöyle dedi: "Şahsınız bizim topraklarımızda Jiangzhou'da boş bir yer olduğunu keşfetti. Lordumdan bu görevi ona vermesini rica ediyorum."

Taizong onu hemen Jiangzhou valisi yaptı ve gecikmeden buradan ayrılmasını emretti. Guangrui imparatora teşekkür edip saraydan ayrıldıktan sonra, karısına haber vermek için başbakanın evine geri döndü. Kayınpederi ve kayınvalidesiyle vedalaştı ve eşiyle birlikte Jiangzhou'daki yeni görevine doğru yola çıktı.

Chang "an "dan ayrılıp yolculuklarına devam ettiklerinde mevsim ilkbaharın

sonlarıydı:

Yumuşak bir rüzgâr söğütleri yeşillendirmek için esiyordu; İnce bir yağmur çiçekleri kızarttı.

Evi yol üzerinde olduğu için Guangrui evine döndü ve karı koca birlikte annesi Leydi Zhang'ın önünde eğildiler.

"Tebrikler oğlum," dedi Zhang ailesinden bir kadın, "bir eşle bile döndün!"

"Çocuğunuz," dedi Guangrui, "kutsamanızın gücüne güvendi ve hak etmediği zhuangyuan onuruna erişmeyi başardı. İmparatorun emriyle sokaklarda bir tur atıyordum ki, Baş Bakan Yin'in konağının önünden geçerken işlemeli bir top bana çarptı. Baş bakan kızını nazikçe çocuğunuza eş olarak verdi ve Majesteleri onu Jiangzhou valisi olarak atadı. Seni de yanıma almak için geri döndüm." Zhang ailesinin kızı çok sevindi ve yolculuk için hemen hazırlandı.

Liu Xiaoer adında birinin işlettiği On Bin Çiçek Hanı'nda kalmaya geldiklerinde birkaç gündür yoldaydılar.

Zhang ailesinden bir kadın aniden hastalandı ve Guangrui'ye, "Kendimi hiç iyi hissetmiyorum. Tekrar yola çıkmadan önce burada bir iki gün dinlenelim."

Guangrui itaat etti. Ertesi sabah hanın önünde elinde altın bir sazan tutan bir adam vardı ve Guangrui bu sazanı bir dizi sikke karşılığında satın aldı. Tam annesi için pişirecekti ki, sazanın gözlerini şiddetle kırpıştırdığını gördü.

Guangrui şaşkınlık içinde, "Bir balığın ya da yılanın gözlerini bu şekilde kırpmasının, onun sıradan bir canlı olmadığının kesin işareti olduğunu duymuştum!" dedi.

Bu nedenle balıkçıya, "Bu balığı nerede yakaladın?" diye sordu.

"Onu," dedi balıkçı, "bu bölgeden yaklaşık on beş mil uzaklıktaki Hong nehrinden yakaladım."

Bunun üzerine Guangrui canlı balığı nehre geri gönderdi ve durumu annesine anlatmak üzere hana döndü. Zhang ailesinin annesi, "Canlıları tutsaklıktan kurtarmak iyi bir davranış," dedi. "Çok memnun oldum."

Guangrui, "Üç gündür bu handa kalıyoruz," dedi. "İmparatorluk emri acil bir emirdir. Çocuğunuz yarın yola çıkmayı planlıyor ama annesinin tamamen iyileşip iyileşmediğini bilmek istiyor." Zhang ailesinden kadın, " Hâlâ iyi değilim ve yılın bu zamanında yolculuk sırasında sıcak, korkarım

sadece hastalığımı artıracak. Neden burada geçici olarak kalmam için birev kiralamıyorsunuz ve bana bir harçlık bırakmıyorsunuz? İkiniz de yenigörev yerinize gidebilirsiniz. Sonbaharda, hava serinlediğinde beni almayagelebilirsiniz."

Guangrui konuyu eşiyle görüştü; usulüne uygun olarak onun için bir ev kiraladılar ve bir miktar nakit para bıraktıktan sonra ayrılıp gittiler.

Yolculuğun yorgunluğunu hissettiler, gündüzleri yolculuk edip geceleri dinleniyorlardı ve çok geçmeden Hong Nehri'nin karşısına geldiler, burada Liu Hong ve Li Biao adında iki kayıkçı onları kayıklarına aldı. Guangrui'nin önceki enkarnasyonunda bu felaketle karşılaşması kaderinde varmış ve bu yüzden bu kaderli d ü ş m a n l a r ı y l a karşılaşmak zorunda kalmış. Uşağa bavulları tekneye koymasını emrettikten sonra, Guangrui ve karısı tam tekneye binmek üzereydiler ki, Liu Hong dolunay gibi bir yüze, sonbahar suyu gibi gözlere, küçük, kiraz gibi bir ağza ve minik, söğüt gibi bir bele sahip olan Leydi Yin'in güzelliğini fark etti. Yüz hatları balıkları batıracak ve yaban kazlarını düşürecek kadar çarpıcıydı ve teni ayın saklanmasına ve çiçeklerin utanmasına neden olurdu. Hemen zalimce davranmaya başladı ve Li Biao'yla birlikte bir plan yaptı; birlikte tekneyi ıssız bir yere götürdüler ve gece yarısına kadar beklediler. Önce uşağı öldürdüler, sonra da Guangrui'yi öldüresiye döverek her iki cesedi de suya attılar. Kadın kocasını öldürdüklerini görünce suya atlamak istedi ama Liu Hong kollarını ona doladı ve onu yakaladı. "Eğer isteğimi kabul edersen," dedi, "her şey yoluna girecek. Eğer kabul etmezsen, bu bıçak seni ikiye bölecek!" Daha iyi bir plan düşünemeyen kadın, şimdilik rıza göstermek zorunda kaldı ve kendini Liu Hong'a teslim etti. Hırsız tekneyi güney kıyısına götürdü ve burada tekneyi Li Biao'nun gözetimine teslim etti. Kendisi de Guangrui'nin şapkasını ve cübbesini giydi, kimlik belgelerini aldı ve kadınla birlikte Jiangzhou'daki karakola doğru yola çıktı.

Şimdi size Liu Hong tarafından öldürülen uşağın cesedinin akıntıyla sürüklendiğini söylemeliyiz. Ancak Chen Guangrui'nin cesedi suyun

dibine battı ve orada kaldı. Hong Nehri'nin ağzında devriye gezen bir yaksbunu gördü ve Ejderha Sarayı'na koştu. Yaks rapor vermek için içerigirdiğinde Ejderha Kralı henüz sarayda oturuyordu ve "Hong Nehri'ninağzında bir bilgin dövülerek öldürüldü" dedi. Hong Nehri'nde bilinmeyenbir kişi tarafından öldürüldü ve cesedi şu anda suyun dibinde yatıyor."

Ejderha Kralı cesedi getirtti ve önüne koydu. Cesede dikkatle baktı ve şöyle dedi: "Ama bu adam benim velinimetimdi! Nasıl öldürülmüş olabilir? Yaygın bir deyişe göre, "İyiliğin karşılığı iyilikle ödenmelidir." Dünkü iyiliğin karşılığını verebilmek için bugün onun hayatını kurtarmalıyım."

Hemen bir resmi yazı yayınlayarak, Hongzhou'nun belediye tanrısına ve yerel ruhuna iletmesi için bir yaks gönderdi ve hayatının kurtarılabilmesi için alimin ruhunu istedi. Belediye tanrısı ve yerel ruh da küçük şeytanlara Chen Guangrui'nin ruhunu yaksa teslim etmelerini emretmiş, yaks da ruhu Ejderha Kralı ile görüşmek üzere Su Kristali Sarayı'na götürmüş.

"Bilge," diye sordu Ejderha Kralı, "adın ne? Nereden geldin? Buraya neden geldin ve hangi nedenle öldüresiye dövüldün?"

Guangrui onu selamladı ve şöyle dedi: "Bu alçakgönüllü öğrencinin adı Chen E ve benim de nezaketen adım Guangrui. Haizhou'nun Hongnong bölgesindenim. Son sınav oturumunun değersiz zhuangyuan'ı olarak, mahkeme tarafından Jiangzhou valisi olarak atandım ve eşimle birlikte görev yerime gidiyordum. Nehirde bir kayığa bindiğimde, kayıkçı Liu Hong'un karıma göz dikeceğini ve bana komplo kuracağını tahmin etmemiştim. Beni öldüresiye dövdü ve cesedimi dışarı attı. Büyük Kral'a beni kurtarması için yalvarıyorum."

Bu sözleri duyan Ejderha Kralı şöyle dedi: "Demek öyle! Efendim, daha önce serbest bıraktığınız altın sazan bendim. Siz benim hayırseverimsiniz. Şu anda çok zor durumda olabilirsiniz ama yardımınıza

gelmemem için bir sebep var mı?"

Bu nedenle Guangrui'nin bedenini bir tarafa yatırdı ve bedeninin bozulmaması ve gelecekte intikamını almak üzere ruhuyla yeniden birleşmesi için ağzına koruyucu bir inci koydu. Ayrıca, "Gerçek ruhun geçici olarak Su Büromda bir memur olarak kalabilir" dedi.

Guangrui ona teşekkür etmek için diz çöktü ve Ejderha Kralı onu eğlendirmek için bir ziyafet hazırladı, ama bu konuda daha fazla konuşmayacağız. Şimdi size Leydi Yin'in haydut Liu'dan o kadar nefret ettiğini söyleyeceğiz ki, onun etini yemeyi ve derisinin üzerinde uyumayı diledi! Ama hamile olduğu ve çocuğunun kız mı erkek mi olacağını bilmediği için, kendisini esir alan kişiye gönülsüzce boyun eğmekten başka çaresi yoktu. Kısa bir süre sonra Zhiangzhou'ya vardılar; katipler ve emirlerin hepsi onları karşılamaya geldi ve tüm alt düzey memurlar valinin konağında onlar için bir ziyafet verdi. Liu Hong, "Buraya gelen benim gibi bir öğrenci, siz beylerin desteğine ve yardımına tamamen muhtaçtır" dedi.

"Sayın Yargıç," diye yanıtladı yetkililer, "sınavlarda birinci ve büyük bir yetenek. Elbette halkınızı çocuklarınız gibi göreceksiniz; kamuoyu açıklamalarınız, davaları adil bir şekilde çözmeniz kadar basit olacaktır. Biz astlar hepimiz sizin liderliğinize bağlıyız, o halde neden gereksiz yere mütevazı olasınız ki?" Resmi ziyafet sona erdiğinde herkes ayrıldı.

Zaman hızla akıp geçti. Bir gün Liu Hong resmi bir iş için uzaklara gitti, Leydi Yin ise konakta kayınvalidesini ve kocasını düşünüyor ve bahçedeki köşkte iç geçiriyordu. Birdenbire büyük bir yorgunluğa kapıldı ve Karnında keskin sancılar. Baygın bir şekilde yere düşmüş ve bir erkek çocuk doğurmuş. O sırada birinin kulağına fısıldadığını duydu:

"Mantangjiao, söyleyeceklerimi dikkatle dinle. Ben, Bodhisattva Guanyin'in açık emriyle sana bu oğlu gönderen Güney Kutbu'nun Yıldız Ruhu'yum. Bir gün onun adı her yerde duyulacak, çünkü o sıradan bir ölümlüyle kıyaslanamaz. Ancak haydut Liu geri döndüğünde, kesinlikle

çocuğa zarar vermeye çalışacaktır ve onu korumaya özen göstermelisiniz.Kocanız Ejderha Kralı tarafından kurtarıldı; gelecekte ikiniz tekrar biraraya geleceksiniz, tıpkı oğul ve annenin yeniden birleşmesi gibi.Yanlışların telafi edileceği ve suçların cezalandırılacağı bir gün gelecek.Sözlerimi unutmayın! Uyanın! Uyanın!"

Ses kesildi ve gitti. Kadın uyandı ve her kelimeyi hatırladı; oğluna sıkıca sarıldı ama onu korumak için hiçbir plan yapamadı. Liu Hong daha sonra geri döndü ve çocuğu gördüğü anda onu boğarak öldürmek istedi. Kadın, "Bugün zaten geç oldu. Yarına kadar yaşamasına izin verin ve sonra onu nehre atın." Şans eseri Liu Hong ertesi sabah acil bir iş için çağrılmıştı. Kadın kendi kendine düşündü:

"O haydut döndüğünde bu çocuk buradaysa, hayatı bitmiştir! En iyisi onu şimdi nehre bırakayım ve yaşamı ya da ölümü kendi akışına bırakayım. Belki Cennet ona acıyarak, onu kurtarması ve bakımını üstlenmesi için birini gönderir. O zaman tekrar karşılaşma şansımız olabilir." Ancak gelecekte onu tanımanın zor olacağından korkuyordu; bu yüzden parmağını ısırdı ve kanıyla bir mektup yazarak anne babanın isimlerini, aile geçmişini ve çocuğun terk edilme nedenini ayrıntılı olarak belirtti. Ayrıca çocuğun kimliğine dair bir işaret oluşturmak için sol ayağından küçük bir parmağı ısırarak koparmıştır. Kendi iç giysilerinden birini alarak çocuğu sardı ve kimsenin görmediği bir anda onu konaktan dışarı çıkardı. Neyse ki konak nehirden çok uzakta değildi. Nehrin kıyısına ulaşan kadın gözyaşlarına boğuldu ve uzun uzun feryat etti. Tam çocuğu nehre atmak üzereydi ki nehir kıyısında yüzen bir kalas gördü. Hemen cennete dua etti, ardından çocuğu kalasın üzerine yerleştirdi ve bir iple sıkıca bağladı. Kanla yazılmış mektubu çocuğun göğsüne bağladı, kalası suya itti ve sürüklenip gitmesine izin verdi. Kadın gözyaşları içinde malikâneye geri döndü, ama bu konudan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size Altın Dağ Tapınağı'nın hemen altında durana kadar akıntıyla birlikte yüzen kalasın üzerindeki çocuktan bahsedeceğiz. Bu tapınağın başrahibinin adı Keşiş Faming'di. Mükemmelliği geliştirirken ve

gerçeği kavrarken, doğumsuzluğun harikulade sırrına çoktan erişmişti. Biranda bir bebek ağlaması duyduğunda meditasyonda oturuyordu.

Bu olaydan etkilenen başrahip hemen nehre inip bakmış ve bebeği suyun kenarında bir kalasın üzerinde yatarken bulmuş. Başrahip onu hemen sudan çıkarmış. Göğsüne iliştirilmiş kanlı mektubu okuduğunda çocuğun kökenini öğrenmiş. Daha sonra ona River Float adını verdi ve kendisi kanla yazılmış mektubu güvenli bir şekilde saklarken, ona bakacak birini ayarladı. Zaman bir ok gibi, mevsimler bir dokumacının mekiği gibi geçti; River Float çok geçmeden on sekiz yaşına ulaştı. Başrahip saçlarını kazıttı ve ona Xuanzang dini ismini vererek riyazet uygulamasına katılmasını istedi. Başına dokunulduktan ve emirleri aldıktan sonra, Xuanzang büyük bir kararlılıkla Yol'un peşinden gitti.

İlkbaharın sonlarında bir gün, çam ağaçlarının gölgesinde toplanan çeşitli keşişler Chan kanonlarını tartışıyor ve gizemlerin ince noktalarını tartışıyorlardı. Bir gün Xuanzang'ın sorularıyla tamamen alt edilmiş olan beceriksiz keşiş öfkeyle bağırdı, "Seni lanet olası canavar! Kendi adını bile bilmiyorsun ve kendi ailenden bile habersizsin! Neden hâlâ buralarda dolaşıp insanlara oyun oynuyorsun?" Xuanzang bu azarlama dilini duyunca tapınağa gitti ve ustanın önünde diz çökerek gözlerinden akan yaşlarla şöyle dedi: "Bu dünyaya doğan bir insan doğal bağışlarını yin ve yang güçlerinden ve Beş Evre'den alsa da, her zaman ebeveynleri tarafından beslenir. Bu dünyada babası veya annesi olmayan bir insan nasıl olabilir?" Tekrar tekrar ve acıyla anne ve babasının isimlerini öğrenmek için yalvardı. Başrahip, "Eğer gerçekten aileni aramak istiyorsan, beni hücreme kadar takip edebilirsin," dedi. Xuanzang usulüne uygun olarak onu hücresine kadar takip etti ve burada başrahip ağır bir kirişin tepesinden küçük bir kutu indirdi. Kutuyu açarak kanla yazılmış bir mektup ve bir iç giysi çıkardı ve bunları Xuanzang'a verdi. Xuanzang ancak mektubu açıp okuduktan sonra anne ve babasının isimlerini öğrendi ve onlara yapılan haksızlıkları ayrıntılı olarak anladı.

Xuanzang okumayı bitirdiğinde ağlayarak yere kapandı ve şöyle dedi: " Anne ve babasına yapılan haksızlığın intikamını alamayan biri nasıl insan adını taşımaya layık olabilir? On sekiz yıl boyunca gerçek ebeveynlerimden habersizdim ve ancak bugün bir annem olduğunu öğrendim! Ve yine de, ustam beni kurtarmasaydı ve benimle ilgilenmeseydi bu güne ulaşabilir miydim? Öğrencinizin gidip annemi aramasına izin verin. Ondan sonra, başımda bir tütsü kâsesiyle bu tapınağı yeniden inşa edeceğim ve öğretmenimin derin iyiliğinin karşılığını ödeyeceğim."

"Eğer anneni aramak istiyorsan," dedi üstat, "bu kanlı mektubu ve iç giysiyi yanına alabilirsin. Bir dilenci keşiş olarak Jiangzhou valisinin konağındaki özel odalara git. O zaman annenle görüşebileceksin." Xuanzang ustasının sözlerine uydu ve dilenci bir k e ş i ş olarak Jiangzhou'ya gitti. O sırada Liu Hong iş için dışarıdaydı, çünkü Cennet anne ve çocuğun buluşmasını planlamıştı. Xuanzang sadaka dilenmek için doğruca vali konağının özel dairesinin kapısına gitti. Leydi Yin, bir gece önce rüyasında küçülen ayın tekrar dolunay haline geldiğini görmüştü. Kendi kendine şöyle düşündü: "Kayınvalidemden haber alamıyorum; kocam bu haydut tarafından öldürüldü; oğlum nehre atıldı. Eğer şans eseri biri onu kurtardıysa ve ona baktıysa, şimdiye kadar on sekiz yaşına gelmiş olmalı. Belki de cennet bugün yeniden bir araya gelmemizi diledi. Kim bilebilir?"

Kalbinde bu konuyu düşünürken, aniden evinin dışında birinin kutsal yazıları okuduğunu ve tekrar tekrar "Sadaka!" diye bağırdığını duydu. Sadaka!"

Uygun bir anda kadın dışarı çıktı ve ona "Nereden geliyorsun?" diye sordu.

"Zavallı keşişiniz," dedi Xuanzang, "Altın Dağ Tapınağı'nın başrahibi Faming'in öğrencisidir."

"Demek o tapınağın başrahibinin müridisin?" diye sordu ve onu konağa davet ederek biraz sebze ve pilav ikram etti. Onu yakından izlerken, konuşması ve tavırlarıyla kocasına dikkat çekici bir benzerlik taşıdığını fark etti. Kadın hizmetçisini gönderdi ve sonra sordu: "Genç efendi! Ailenizden çocukken mi yoksa büyüdüğünüzde mi ayrıldınız? Adın ve soyadın nedir? Anne babanız var mı?"

"Gençken ailemi terk etmedim," diye yanıtladı Xuanzang, " büyüdüğümde de öyle yapmadım. Doğruyu söylemek gerekirse, intikamını almam gereken gökyüzü kadar büyük bir hatam var. Deniz kadar derin bir düşmanlık. Babam bir cinayete kurban gitti, annemi de zorla aldılar.

Ustam başrahip Faming bana annemi Jiangzhou valisinin konağında aramamı söyledi."

"Annenizin soyadı nedir?" diye sordu kadın. "Annemin soyadı Yin," dedi Xuanzang, "asıl adı ise Wenjiao.

Babamın soyadı Chen ve asıl adı Guangrui. Lakabım River Float, ancak dini adım Xuanzang."

"Ben Wenjiao'yum," dedi kadın, "ama kimliğiniz hakkında ne kanıtınız var?" Xuanzang onun annesi olduğunu duyunca dizlerinin üzerine çöktü ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. "Eğer öz annem bana inanmıyorsa," dedi, "kanla yazılmış bu mektupta ve bu iç giyside kanıtı görebilirsiniz." Wenjiao bunları eline aldı ve bir bakışta bunların gerçek olduğunu anladı. Anne ve çocuk birbirlerine sarıldılar ve ağladılar.

Bunun üzerine Leydi Yin, "Oğlum, hemen git!" diye bağırdı.

"On sekiz yıldır gerçek ailemi tanımıyorum," dedi Xuanzang, "ve annemi ilk kez bu sabah gördüm. Oğlunuz bu kadar çabuk bir ayrılığa nasıl dayanabilir?"

"Oğlum," dedi kadın, "hemen git, sanki yanıyormuşsun gibi! Eğer o haydut Liu geri dönerse, kesinlikle canını alacaktır. Yarın hasta numarası

yapacağım ve tapınağınıza gidip önceki yıl yüz çift keşiş ayakkabısıbağışlamak için ettiğim yemini yerine getirmem gerektiğini söyleyeceğim.O zaman size söyleyecek daha çok şeyim olacak." Xuanzang onun sözünüdinledi ve ondan ayrılmak için eğildi.

Oğlunu gördükten sonra hem endişe hem de sevinçle dolan Leydi Yin'den bahsediyorduk. Ertesi gün hasta olduğu bahanesiyle yatağına uzandı ve ne çay ne de pirinç aldı. Liu Hong konağa döndü ve onu sorguladı. "Gençken," dedi Leydi Yin, "yüz çift keşiş ayakkabısı bağışlayacağıma yemin etmiştim. Beş gün önce rüyamda bir keşişin elinde bir bıçakla benden o ayakkabıları istediğini gördüm. O andan itibaren kendimi iyi hissetmedim."

"Ne kadar küçük bir mesele!" dedi Liu Hong. "Neden bana daha önce

söylemedin?"

Hemen valinin salonuna çıktı ve kâhyaları Wang ve Li'ye şehirdeki yüz ailenin her birinin beş gün içinde bir çift keşiş ayakkabısı getirmesi emrini verdi. Aileler itaat etti ve sunumlarını tamamladılar. Leydi Yin Liu Hong'a, "Artık ayakkabılarımız olduğuna göre," dedi, "yeminimi yerine getirmek için gidebileceğim yakınlarda ne tür bir tapınak var?" Liu Hong, " Burada, Jiangzhou'da bir Altın Dağ Tapınağı ve bir de Yanık Dağ Tapınağı var. Hangisini seçerseniz ona gidebilirsiniz."

"Altın Dağ Tapınağı'nın çok iyi bir tapınak olduğunu uzun zamandır duyuyorum," dedi kadın. Oraya gideceğim." Liu Hong hemen kâhyaları Wang ve Li'ye bir tekne hazırlamaları için emir verdi. Leydi Yin yanına güvendiği bir arkadaşını alarak tekneye bindi.

Kayıkçılar kayığı kıyıdan uzaklaştırdı ve Altın Dağ Tapınağı'na doğru yola çıktı.

Şimdi size tapınağa dönen ve başrahip Faming'e olanları anlatan Xuanzang'dan bahsedeceğiz. Ertesi gün genç bir hizmetçi, hanımının ettiği bir yemini yerine getirmek üzere tapınağa geleceğini duyurmak için geldi.

Tüm keşişler onu karşılamak için tapınaktan çıktı. HanımefendiBodhisattva'ya ibadet etmek ve büyük bir vejetaryen ziyafet vermek içindoğruca içeri girdi. Hizmetçiye keşiş ayakkabılarını ve çoraplarınıtepsilere koymasını ve ana tören salonuna getirmesini emretti.Hanımefendi yine son derece içtenlikle ibadet ettikten sonra, başrahipFaming'den dağılmadan önce hediyeleri çeşitli keşişlere dağıtmasını istedi.Xuanzang tüm keşişlerin gittiğini ve salonda başka kimsenin olmadığınıgörünce yaklaştı ve diz çöktü. Kadın ondan ayakkabılarını ve çoraplarınıçıkarmasını istedi ve gerçekten de sol ayağında küçük bir parmağın eksikolduğunu gördü. İkisi bir kez daha kucaklaştılar ve ağladılar. Ayrıcabaşrahibe gençleri yetiştirme konusundaki nezaketi için teşekkür ettiler.

Faming şöyle dedi: "Korkarım ki anne ve çocuğun bu buluşması o kurnaz haydut tarafından öğrenilebilir. Zarar görmemeniz için hemen buradan ayrılmalısınız."

"Oğlum," dedi kadın, "sana bir tütsü yüzüğü vereyim. Buradan yaklaşık bin beş yüz mil kuzeybatıdaki Hongzhou'ya git, orada On Bin Çiçek Hanı'nı bulacaksın. Daha önce orada kızlık soyadı Zhang olan ve babanın gerçek annesi o l a n yaşlı bir kadın bırakmıştık. Ayrıca Tang imparatorunun başkentine götürmen için bir mektup yazdım. Altın Saray'ın solunda, annenin gerçek babası olan Baş Bakan Yin'in evi var. Mektubumu anne tarafından büyükbabana ver ve babanın intikamının alınabilmesi için Tang imparatorundan bu haydutun yakalanıp idam edilmesi için adam ve at göndermesini talep etmesini iste. Ancak o zaman yaşlı anneni kurtarabilirsin. Şimdi oyalanmaya cesaret edemem, çünkü o düzenbazın geç dönmemden rahatsız olmasından korkuyorum." Tapınaktan çıktı, tekneye bindi ve oradan ayrıldı.

Xuanzang ağlayarak tapınağa döndü. Efendisine her şeyi anlattı ve hemen ondan ayrılmak için eğildi. Doğruca Hongzhou'ya giderek On Bin Çiçek Hanı'na geldi ve hancı Liu Xiaoer'e şöyle hitap etti: "Bir önceki yıl burada Chen adında onurlu bir misafir vardı ve annesi hanınızda

kalıyordu. Şimdi nasıl?"

"Başlangıçta," dedi Liu Xiaoer, "benim otelimde kalıyordu. Daha sonra kör oldu ve üç ya da dört yıl boyunca bana hiç kira ödemedi. Şimdi Güney Kapısı yakınlarındaki harap bir çömlekçi fırınında yaşıyor ve her gün sokaklarda dilenmeye gidiyor. O onurlu konuk gittikten sonra uzun bir süre ortalıkta görünmedi ve şimdi bile ondan hiçbir haber yok. Bunu anlayamıyorum." Xuanzang bunu duyunca hemen Güney Kapısı'ndaki harap çömlekçi fırınına gitti ve büyükannesini buldu. Büyükanne, "Sesin oğlum Chen Guangrui'ninkine çok benziyor," dedi.

"Ben Chen Guangrui değilim," dedi Xuanzang, "sadece onun oğluyum! Leydi Wenjiao benim annem."

Büyükanne "Annen ve baban neden geri dönmedi?" diye sordu. " Babam haydutlar tarafından dövülerek öldürüldü," dedi Xuanzang, "ve onlardan biri annemi karısı olmaya zorladı."

"Beni nerede bulacağını nasıl bildin?" diye sordu büyükanne. " Büyükannemi aramamı söyleyen annemdi," diye cevapladı Xuanzang. Burada annemden bir mektup var ve ayrıca bir tütsü yüzüğü de var."

Büyükanne mektubu ve tütsü yüzüğünü aldı ve kendini tutamayıp ağladı. "Liyakat ve itibar için," dedi, "oğlum bu hale geldi! Doğruluğa sırtını döndüğünü ve anne baba şefkatini unuttuğunu sanıyordum. Bunu nereden bilebilirdim ki? öldürüldü? Neyse ki Cennet beni en azından acıyarak hatırladı ve bugün bir torun beni aramaya geldi."

"Büyükanne," diye sordu Xuanzang, "nasıl kör oldun?"

"Çünkü babanı çok sık düşündüm," dedi büyükanne. "Her gün onu bekledim ama geri dönmedi. İki gözüm kör olana kadar ağladım." Xuanzang diz çöktü ve Cennete dua etti, "On sekiz yaşında olmasına rağmen anne ve babasına yapılan haksızlığın intikamını henüz almamış olan Xuanzang'a saygı göster. Annemin emriyle bugün büyükannemi bulmaya geldim. Eğer Tanrı samimiyetime acırsa, büyükannemin

gözlerinin yeniden görmesini sağla." Dilekçesini bitirdiğinde, dilininucuyla büyükannesinin gözlerini yaladı. Bir anda iki göz de yalayarakaçılmış ve eskisi gibi olmuşlar. Büyükanne genç keşişi gördüğünde, "Sengerçekten de benim torunumsun! Tıpkı oğlum Guangrui gibisin!" Hemmutlu hem de üzgün hissetti. Xuanzang büyükannesini fırından çıkardı veLiu Xiaoer "in hanına geri döndü, orada kalması için bir oda kiraladı.Ayrıca ona biraz para verdi ve "Bir aydan biraz daha uzun bir süre içindegeri döneceğim" dedi.

Büyükannesinden izin alarak doğruca başkente gitti ve imparatorluk şehrinin doğu caddesinde baş bakan Yin'in evine giden yolu buldu. Kapıcıya, "Bu küçük keşiş başbakanı ziyarete gelen bir akraba," dedi.

Hamal, "Benim hiçbir keşişle akrabalığım yok!" diye cevap veren başbakana durumu bildirmiş.

Ama karısı, "Dün gece rüyamda kızım Mantangjiao'nun eve geldiğini gördüm. Damadımız bize bir mektup göndermiş olabilir mi?"

Bunun üzerine başbakan küçük keşişi oturma odasına götürdü. Küçük keşiş başbakanı ve karısını görünce ağlayarak yere yığıldı. Cübbesinin kıvrımlarından bir mektup çıkararak başbakana uzattı. Başbakan mektubu açtı, başından sonuna kadar okudu ve gözyaşlarını tutamadı. "Ekselansları, sorun nedir?" diye sordu karısı. "Bu keşiş," dedi başbakan, "bizim torunumuz. Damadımız Chen Guangrui haydutlar tarafından öldürüldü ve Mantangjiao zorla katilin karısı yapıldı." Karısı bunu duyduğunda o da teselli edilemez bir şekilde ağladı.

"Hanımefendimiz kederini dizginlesin," dedi başbakan. "Yarın sabah Efendimize bir anma töreni sunacağım. Damadımızın intikamını almak için askerlerin başına ben geçeceğim."

Ertesi gün başbakan saraya giderek Tang imparatoruna şu anıtını sundu:

Tang imparatoru anma törenini gördü ve son derece öfkelendi. Hemen altmış bin imparatorluk askerini çağırdı ve baş bakan Yin'e onları ileri

götürmesini emretti. Baş nazır fermanı aldı ve kışladaki askerlerinyoklamasını yapmak üzere saraydan ayrıldı. Askerler derhal Jiangzhou'yadoğru yola çıktılar, gündüzleri yol alıp geceleri dinlendiler ve kısa süredeoraya ulaştılar. Atlar ve adamlar kuzey kıyısında kamp kurdular ve o gecebaş bakan Jiangzhou Kaymakamı ve İlçe Yargıcını altın tabletlerlekampına çağırdı. İkisine de seferin nedenini açıkladı ve askeriyardımlarını istedi. Daha sonra nehri geçtiler ve gökyüzü aydınlanmadanönce Liu Hong'un malikanesini tamamen kuşattılar. Tek bir top atışı vedavul sesleri arasında askerler konağın özel bölümüne girdiğinde LiuHong hâlâ rüyadaydı. Liu Hong herhangi bir direniş gösteremeden elegeçirildi. Baş bakan onu ve diğer mahkumları bağlatıp infaz alanınagötürürken, askerlerin geri kalanı şehrin dışında kamp kurdu.

Konağın büyük salonunda yerini alan başbakan, kadını dışarı çıkıp kendisiyle görüşmeye davet etti. Kadın bunu yapmak üzereydi ancak babasını tekrar gördüğü için utanç duydu ve hemen orada kendini asmak istedi. Xuanzang bunu öğrendi ve annesini kurtarmak için içeri koştu. Dizlerinin üzerine çökerek ona şöyle dedi: "Oğlun ve büyükbabası babalarının intikamını almak için birlikleri buraya getirdiler. Haydut çoktan yakalandı. Annem neden şimdi ölmek istiyor? Eğer annem ölmüş olsaydı, oğlun nasıl hayatta kalabilirdi?"

Başbakan da teselli etmek için içeri girdi. "Duyduğuma göre," dedi kadın, "bir kadın eşini mezara kadar takip edermiş.

Kocam bu haydut tarafından öldürüldü ve bana korkunç bir keder yaşattı. Hırsıza nasıl bu kadar utanç verici bir şekilde teslim olabilirdim? Taşıdığım çocuk, bu aşağılanmaya katlanmama yardımcı olan tek yaşam kaynağımdı! Artık oğlum büyüdüğüne ve yaşlı babam hatamızın intikamını almak için birliklerin başına geçtiğine göre, kızı olan benim kavuşmak için çok az yüzüm kaldı. Kocama borcumu ödemek için ancak ölebilirim!"

"Evladım," dedi başbakan, "sen erdemini refah ya da sıkıntıya göre değiştirmedin. Başka seçeneğin yoktu! Bu nasıl utanç olarak görülebilir?"

Baba ve kız ağlayarak birbirlerine sarıldılar; Xuanzang da duygularına hakim olamadı. Gözyaşlarını silen başbakan, "İkiniz de daha fazla ü z ü l m e m e l i s i n i z . Suçluyu çoktan yakaladım ve şimdi ondan kurtulmalıyım."

Ayağa kalkıp infaz alanına gittiğinde, Jiangzhou Kaymakamı da korsan Li Biao'yu yakalamış ve nöbetçiler tarafından aynı yere getirilmişti. Bundan son derece memnun olan baş nazır, Liu Hong ve Li Biao'nun büyük sopalarla yüz kez kırbaçlanmasını emretti. Her biri Chen Guangrui'nin öldürülmesiyle ilgili ayrıntılı bilgi veren bir yeminli ifade imzaladı. Li Biao önce tahta bir eşeğe çivilendi ve eşek pazar yerine itildikten sonra parçalara ayrıldı ve kafası herkesin görebileceği şekilde bir direğe asıldı. Liu Hong daha sonra Hong Nehri'ndeki geçide, Chen Guangrui'yi öldüresiye dövdüğü yere götürüldü. Baş bakan, hanımefendi ve Xuanzang hep birlikte nehrin kıyısına gittiler ve içki olarak Liu Hong'un canlı canlı çıkarılan kalbini ve karaciğerini sundular. Son olarak, merhumu öven bir yazı yakıldı.

Nehre bakan üç kişi kendilerini tutamayıp ağladılar ve hıçkırıkları aşağıda su bölgesinde duyuldu. Sularda devriye gezen bir yaksa, denemeyi ruh haliyle Ejderha Kralı'na getirdi, o da okudu ve hemen Guangrui'yi getirmesi için bir kaplumbağa mareşali gönderdi. "Efendim," dedi kral, " Tebrikler! Tebrik ederim! Şu anda eşiniz, oğlunuz ve kayınpederiniz nehrin kıyısında size kurbanlar sunuyorlar. Şimdi hayata dönebilmen için ruhunu serbest bırakıyorum. Ayrıca sana bir dilek yerine getirme incisi, iki yuvarlanan tava incisi, on balya denizkızı ipeği ve parlak incili bir yeşim kemeri hediye ediyoruz. Bugün karı-kocanın, anne-oğulun yeniden bir araya gelmesinin tadını çıkaracaksınız."

ṣGuangrui defalarca şükrettikten sonra, Ejderha Kralı bir yaka'ya onun bedenine ṣnehrin ağzına kadar eşlik etmesini ve orada ruhunu geri

getirmesini emretti. Yaka emri yerine getirdi ve oradan ayrıldı.

Şimdi size, kocası için bir süre ağladıktan sonra, Xuanzang çaresizce ona tutunmasaydı suya atlayarak kendini tekrar öldürecek olan Leydi Yin'den bahsedeceğiz. Nehir kıyısına doğru yüzen bir ceset gördüklerinde acınacak bir halde çırpınıyorlardı. Kadın cesede bakmak için aceleyle ilerledi. Bunun kocasının cesedi olduğunu anlayınca daha da yüksek sesle feryat etmeye başladı.

Diğer insanlar bakmak için etrafta toplandıklarında, aniden Guangrui'nin yumruklarını çözdüğünü ve bacaklarını gerdiğini gördüler. Tüm vücudu kıpırdanmaya başladı ve bir anda herkesin sonsuz şaşkınlığı içinde banka tırmanıp oturdu. Guangrui gözlerini açtığında Leydi Yin, baş bakan Yin, kayınpederi ve genç bir keşişin etrafında ağladığını gördü. Guangrui, "Neden hepiniz buradasınız?" diye sordu.

"Her şey," dedi Leydi Yin, "haydutlar tarafından dövülerek öldürüldüğünüzde başladı. Daha sonra değersiz eşiniz, Altın Dağ Tapınağı'nın başrahibi tarafından yetiştirildiği için yeterince şanslı olan bu oğlu doğurdu. Başrahip onu benimle buluşması için gönderdi ve ben de ona gidip anne tarafından büyükbabasını aramasını söyledim. Babam bunu duyunca saraya haber verdi ve haydutları tutuklamaları için buraya asker gönderdi.

Az önce size içki olarak sunmak üzere suçlunun karaciğerini ve kalbini canlı olarak çıkardık, ancak kocamın ruhunun ona hayat vermek için nasıl geri dönebildiğini bilmek istiyorum."

Guangrui, "Bunların hepsi, sen ve ben On Bin Çiçek Hanı'nda kalırken altın sazanı satın almamız yüzünden oldu. O sazanı serbest bıraktım, onun buranın Ejderha Kralı'ndan başkası olmadığını bilmiyordum. Daha sonra haydutlar beni nehre ittiğinde, beni kurtarmaya gelen kişi oydu. Az önce de bana ruhumu ve burada yanımda bulunan pek çok değerli hediyeyi geri veren de oydu. Bu çocuğu doğurduğundan haberim bile yoktu ve kayınpederim benden intikamını aldığı için minnettarım. Gerçekten de acı

geçti ve tatlı geldi! Ne eşsiz bir sevinç!" Çeşitli yetkililer bunuduyduklarında, hepsi tebriklerini sunmak için geldiler. Bunun üzerinebaşbakan, astlarına teşekkür etmek için büyük bir ziyafet verilmesiniemretti ve aynı gün askerler ve atlar eve doğru yürüyüşe başladılar. OnBin Çiçek Hanı'na geldiklerinde baş nazır kamp kurma emri verdi.Guangrui, Xuanzang ile birlikte Liu Hanı'na giderek, bir gece öncerüyasında solmuş bir ağacın çiçek açtığını gören büyükanneyi aradı.Evinin arkasındaki saksağanlar da durmadan ötüyordu. Kendi kendine, "Acaba torunum geliyor olabilir mi?" diye düşündü.

Kadın kendi kendine konuşmayı bitirmeden baba ve oğul birlikte gelmişler. Genç keşiş onu işaret ederek, "Bu benim büyükannem değil mi?" dedi. Guangrui yaşlı annesini görünce aceleyle eğildi; anne ve oğul kucaklaştılar ve bir süre kendilerini tutamayıp ağladılar. Olanları birbirlerine anlattıktan sonra hancıya hesabı ödediler ve tekrar başkente doğru yola koyuldular. Baş bakanın konutuna vardıklarında Guangrui, karısı ve annesi çok sevinçli olan baş bakanın karısını karşılamaya gittiler. Hizmetçilerine bu olayı kutlamak için büyük bir ziyafet hazırlamalarını emretti. Baş Bakan, "Bugünkü ziyafetin adı Yeniden Birleşme Festivali olabilir, çünkü gerçekten tüm ailemiz seviniyor" dedi.

Ertesi sabah erkenden Tang imparatoru sarayı topladı ve bu sırada baş bakan Yin olan biten hakkında dikkatli bir rapor vermek üzere safları terk etti. O Guangrui gibi bir yeteneğin önemli bir görevde kullanılmasını da tavsiye etti. Tang imparatoru anma törenini onayladı ve Chen E'nin saraya eşlik edebilmesi ve politikalarını yürütebilmesi için Büyük Sekreterlik Müsteşarlığına terfi ettirilmesini emretti. Zen yolunu takip etmeye kararlı olan Xuanzang, Sonsuz Lütuf Tapınağı'nda riyazet uygulamaya gönderildi. Bundan bir süre sonra Leydi Yin sakince intihar etti ve Xuanzang başrahip Faming'in iyiliğinin karşılığını ödemek için Altın Dağ Tapınağı'na geri döndü. Bundan sonra işlerin nasıl gittiğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第010回 · Bölüm 10

Yaşlı Ejderha Kral "ın aptalca planları Cennet "in emirlerini çiğniyor Başbakan Wei "nin mektubu ölü bir memurdan yardım istiyor

Şimdilik Guangrui'nin görevine devam etmesinden ve Xuanzang'ın riyazet çekmesinden bahsetmeyeceğiz. Şimdi size Chang "an şehrinin dışındaki Jing nehrinin kıyısında yaşayan iki değerli kişiden bahsedeceğiz: Zhang Shao adında bir balıkçı ve Li Ding adında bir oduncu.

İkisi de resmi bir sınavdan geçmemiş bilginlerdi, okumayı bilen dağlılar. Bir gün Chang "an şehrinde, birinin sırtındaki odunları ve diğerinin sepetindeki sazanları sattıktan sonra, küçük bir hana girdiler ve hafifçe çakırkeyif olana kadar içtiler. Her biri bir şişe taşıyarak Jing Nehri'nin kıyısını takip ettiler ve yavaşça geri döndüler.

"Kardeş Li," dedi Zhang Shao, "bence şöhret için çabalayanlar şöhret yüzünden hayatlarını kaybedecekler; servet peşinde koşanlar zenginlik yüzünden yok olacaklar; unvan sahibi olanlar bir kaplanı kucaklayarak uyuyacaklar; ve resmi lütuflar alanlar kollarında yılanlarla yürüyecekler. Düşündüğünüzde, onların yaşamları bizim mavi dağlara ve güzel sulara yakın, kaygısız varlığımızla kıyaslanamaz. Biz yoksulluğa değer veririz ve günlerimizi kaderle kavga etmek zorunda kalmadan geçiririz."

"Zhang Kardeş," dedi Li Ding, "söylediklerinde büyük ölçüde doğruluk payı var. Ama senin güzel suların benim mavi dağlarımla boy ölçüşemez."

"Tam tersine," dedi Zhang Shao, "mavi dağlarınız benim güzel sularımla boy ölçüşemez, bunun kanıtı olarak "Çiçeklere Aşık Kelebekler" melodisine bir şarkı sözü sunuyorum:

On bin millik sisli dalgaların üzerinde küçük bir teknede sessiz, tek bir yelkene yaslanıyorum, Denizkızı-balık sesleriyle çevrili. Zihnim

temizlendi, kaygılarım arındı, burada zenginlik ya da şöhret yok; Yavaşçasaz ve kamış sapları topluyorum. Martıları saymak anlatılması gereken birzevk! Söğütlü kıyılarda ve sazlı koylarda Eşim ve oğlum neşelikahkahalarıma katılıyor. Rüzgâr ve dalga çekilirken mışıl mışıl uyuyorum;Ne utanç, ne şan, ne de sefalet."

Li Ding, "Senin güzel suların benim mavi dağlarım kadar iyi değil. Ayrıca elimde "Çiçeklere Aşık Kelebekler" melodisiyle yazılmış lirik bir şiir de var:

Sık bir ormanın çam ağaçlarıyla kaplı köşesinde duyuyorum, sözsüz, oriole- Kurnaz dili akortlu bir boru gibi. Soluk kırmızılar ve parlak yeşiller baharın sıcaklığını duyurur; Yaz aniden gelir; zaman da öyle geçer. Sonra sonbahar gelir (çünkü bu kolay bir değişimdir) Güzel kokulu altın çiçeklerle Sevincimize en çok layık olan; Ve soğuk kış iner, bir parmak şıkırtısı kadar hızlı. Kimse tarafından yönetilmiyorum, dört iklimde de özgürüm."

Balıkçı şöyle dedi: "Senin mavi dağların benim güzel sularım kadar iyi değil, ki bu sular bana keyif alabileceğim güzel şeyler sunuyor. Kanıt olarak burada bir şarkı sözü var "The Partridge Sky"":

Peri ülkesi bulutu ve su yeterlidir: Tekne akıntıya kapılmış, kürekler çekilmiş, burası benim evim. Balıkları canlı canlı ayırır ve yeşil kaplumbağaları pişiririm; Mor yengeçleri buharda pişiriyorum ve kırmızı karidesleri haşlıyorum. Yeşil kamış sürgünleri, Su bitkisi filizleri; Daha da iyisi "tavuk başları", walter caltrops, Lotus kökleri, yaşlı veya genç, yumuşak kereviz yaprakları, Ok başları, beyaz caltrops ve niaoying çiçekler."

Oduncu şöyle dedi: "Senin güzel suların benim mavi dağlarım kadar iyi değil, onlar bana eğlenebileceğim güzel şeyler sunuyor. Tanıklık olarak benim de bir şarkı sözüm var "The Partridge Sky":

Cennetin kenarına dokunan yüksek, sarp zirvelerde Ottan bir ev, samandan bir kulübe benim evim olur. Isıtılmış kümes hayvanları,

tütsülenmiş kazlar, kaplumbağa ya da yengeçten daha iyidir; Yabanitavşan, antilop ve geyik, balık ya da karidesten daha iyidir. Kokuluyaprakları; Sarı filizleri; Bambu filizleri ve dağ çayı daha da iyi! Morerikler, kırmızı şeftaliler, kuru erikler ve olgun kayısılar, tatlı armutlar,ekşi hurmalar ve sinameki çiçekleri."

Balıkçı şöyle demiş: "Senin mavi dağların benim güzel sularım kadar güzel değil. "The Heavenly Immortal "ın melodisi için başka bir sözüm var:

Yaprak gibi bir kayık, kalmayı seçtiğim yere gider. On bin kat dalgadan ya da sisten korkmam. Taze balık yakalamak için olta atıyor ve ağ atıyorum: Sossuz ve yağsız, daha da lezzetli. Yaşlı karım ve genç oğlum evimi tamamlıyor. Balık bol olduğunda, Chang "an pazarlarına giderim Ve onları şarapla takas ederim Sarhoş olana kadar içerim. Hindistan cevizi bir palto örtüyor beni, Sonbahar deresinde uzanıyorum; Horlayarak, uyuyarak, Endişe ya da kaygı yok- İnsanların ihtişamını ya da şatafatını sevmiyorum."

Oduncu, "Senin güzel suların hâlâ benim mavi dağlarım kadar iyi değil. Benim de "Göksel Ölümsüz" ezgisiyle yazılmış bir şiirim var:

Bir tepenin altına inşa edilmiş birkaç saman ev. Çamlar, orkideler, erikler, bambular, hepsi çok sevimli! Korulardan geçerek, dağlara tırmanarak, kurumuş ormanlar arıyorum. Kimseyi azarlamadan, İstediğim gibi satarım: Ne kadar çok, ne kadar az, verimime bağlı. Parayı istediğim gibi şarap almak için kullanıyorum. Toprak çömlekler, kil fıçılar, ikisi de beni rahatlatıyor. Şaraptan sırılsıklam, çam gölgesinde uzanıyorum: Endişeli düşünceler yok; kazanç ya da kayıp yok; Bu dünyanın başarısızlığı ya da başarısı umurumda değil."

Balıkçı şöyle dedi: "Li Kardeş, senin dağdaki yaşamın benim sulardaki geçimim kadar hoş değil. Bunun kanıtı olarak, "Moon Over West River" şarkısının bir sözünü söyleyebilirim:

Kırmızı smartweeds "in kalın çiçekleri ay ışığında parlıyor; Sarı acele yapraklar tousled, rüzgar salladı. Mavi gökyüzü, temiz ve uzak, boş Chu Nehri'nde: Çizgilerimi çekerken, derin bir yıldız havuzunu karıştırıyorum. Sıra sıra büyük balıklar ağa giriyor; minik tünek takımları oltaları yutuyor. Yakalandıklarında ve pişirildiklerinde tatları özeldir. Kahkahalarım nehirlere ve göllere hükmediyor."

Oduncu şöyle der: "Zhang Kardeş, senin sulardaki yaşamın benim dağlardaki geçimim kadar hoş değil. Tanıklık olarak, "Moon Over West River" melodisine bir de şarkı sözü yazdım:

Ölü yapraklar, yolu boğan kavrulmuş sarmaşıklar; Kırılmış direkler, tepeyi dolduran yaşlı bambular; Kurumuş dallar ve darmadağınık büyüyen sazlar Koparır ve alırım; halatlarım yükü bağlar. Böcekler tarafından oyulmuş söğüt gövdeleri, Rüzgarla kırpılan çam dalları, Toplayıp stokluyorum, kışın soğuğuna hazırım. Onları dilediğim gibi şarap ya da parayla değiştiriyorum."

Balıkçı şöyle dedi: "Dağlardaki yaşamınız fena olmasa da, yine de benim güzel sulardaki yaşamım kadar büyüleyici ve zarif değil. Bunun kanıtı olarak, "Nehir Kıyısında Ölümsüz" şarkısının bir sözünü söyleyebilirim:

Düşen gelgit tek teknemi uzaklaştırıyor; Küreklerimi dinlendiriyorum, şarkım geceyle birlikte geliyor. Hindistan cevizi palto, azalan ay-ne kadar da çekiciler! Hiçbir martı korkup kaçmaz Pembe bulutlar gökyüzüne yayılırken. Sazlı adalarda umursamadan uyuyorum, Güneş yükseldiğinde hala uyukluyorum. Kendi planlarım ve arzularım doğrultusunda çalışıyorum. Vassallar soğuk gecelerde saraya bakıyor, Onlarınki benim zevkime ve huzuruma denk olabilir mi?"

Oduncu şöyle dedi: "Senin güzel sularının cazibesi ve zarafeti benim mavi dağlarımınkiyle kıyaslanamaz. Benim de bir tanıklığım var " Immortal by the River":

Sonbaharın soğuk yollarında baltamı sürükleyerek yürüyorum; Gecenin serinliğinde yükümü sırtlıyorum, Çiçeklerle sıkışmış şakaklarla hala yabancı. Çıkış yolunu bulmak için bulutları itiyorum; Ay sıkışmış, kapımı aç diyorum. Köylü karım ve küçük oğlum beni gülümseyerek karşılıyor; Hasır yatakta ve tahta yastıkta yatıyorum. Buharda pişirilmiş armut ve pişmiş darı çok geçmeden hazır olur. Küpün demi yeni olgunlaştı Gizli zevklerime katkıda bulunacak."

Balıkçı, "Şiirlerimizdeki tüm bu şeyler geçim kaynağımızla, kendimizi geçindirdiğimiz uğraşlarla ilgili.

Ama sizin hayatınız benimki kadar güzel değil; bunun için elimde düzenlenmiş bir şiir var. Şiir şöyle diyor:

Boş boş mavi gökyüzünün beyaz turnalarının uçuşunu izliyorum. Kayığım dere kenarında duruyor, kapım yarı kapalı. Yelkenin yanında oğlum balık iplerini düğümlemeyi öğretti; Kürek durur, ağları kurutmak için karıma katılırım. Zihnim durgun: bu yüzden suyun sakin olduğunu biliyorum. Benliğim güvende: bu yüzden rüzgarın hafif olduğunu hissediyorum. Yeşil hindistan cevizi ve bambu şapkamı özgürce takıyorum: Mor kuşaklı bir cübbe giymekten iyidir.

Oduncu şöyle dedi: "Senin boş zamanların benimkiler kadar iyi değil, buna tanıklık etmek için de düzenlenmiş bir şiirim var. Şiir şöyle diyor:

Boş boş beyaz bulutların uçuşunu izliyorum, Ya da saz kulübemin kapalı bambu kapılarında oturuyorum. Oğluma öğretmek için yavaşça kitapları açıyorum; Zaman zaman misafirlerle yüz yüze gelip satranç oynuyorum. Bastonum şarkılarımla gezinir çiçekli yollarda; Uyanır, tırmanırım yeşil dağlara, elimde udumla. Hasır sandaletler, kenevir kuşaklar ve kaba kumaş yorganlar Kalbin özgür olduğunda hepsi ipek giysileri yener!"

Zhang Shao, "Li Ding, ikimiz gerçekten de

Bizi eğlendirecek hafif şarkılarımız olduğu için şanslıyız. Kastanyetlere ya da altın şişelere ihtiyacımız yok.

Ancak şimdiye kadar okuduğumuz şiirler ara sıra okunan parçalar, alışılmadık bir şey değil. Neden uzun bir şiir denemiyoruz ve balıkçı ile oduncu arasındaki konuşmanın nasıl sonuçlanacağını görmüyoruz?" Li Ding, "Bu harika bir öneri, Zhang Kardeş! Lütfen başlayın.

Teknem yeşil suyun buğusu ve dalgası üzerinde durur. Evim dağların derinliklerinde ve açık ovalarda. Bahar gelgitlerinin kabardığı dereleri ve köprüleri seviyorum; şafak bulutlarının örttüğü sırtları önemsiyorum. Longmen'den gelen taze sazanlarım sık sık pişirilir; Kurutulmuş odunlarım, solucan çürümüş, her gün yakılır. Birçok çeşit ağ yaşımı destekleyecek. Hem sırık hem de halat beni sonuna kadar götürecek. Bir kayıkta uzanıp yaban kazlarının uçuşunu izlerim; Yaban kuğuları ağlarken çimenli yollarda yayılıyorum. Ağız ve dil tarlalarında payım yok; Skandal denizlerinde yolumu bulamadım. Akarsu kenarında asılı kurutulmuş ağım brokar gibi; Kayalarda yeni parlatılmış, baltam ince bir bıçak gösterir. Sonbahar ayının altında yalnız balık tutarım; Sessiz bahar tepelerinde kimseyle karşılaşmadım. Balıklar benim ve eşimin içmesi için şarapla değiştiriliyor; oğluma bir şişe almak için yakacak odun kullanılıyor. Şarkı söylüyorum ve kalbimin arzularını özgürce döküyorum; Şarkılarda ve iç çekişlerde beni dizginleyecek kimse yok. Kayıkçı dostlarımı kardeş olarak gelmeye çağırıyorum; Dostlarla birlikte vahşi doğanın balıkçılarına katılıyoruz. Kurallar koyarız, oyunlar oynarız ve fincanları değiş tokuş ederiz; Kelimeleri kırarız, yeniden yaparız, fincanları elden ele geçirirken. Pişmiş karidesler, haşlanmış yengeçler günlük ziyafetlerimdir; Her gün tütsülenmiş kümes hayvanları ve kızarmış ördeklerle besleniyorum. Benim cahil karım durgun bir şekilde çay yapıyor; Dağlı karım pilavı en yavaş şekilde pişirir. Şafak söktüğünde dalgaları karıştırmak için asamı kaldırıyorum; Gün doğarken büyük yolları geçmek için odunumu sırıklıyorum. Canlı sazan yakalamak için yağmurdan sonra Hindistan cevizi palto giyerim; Rüzgarda savrulan baltamı kuru çamları kesmek için

kullanırım. Dünyadan kaçmak için izler saklıyorum, bir aptal gibiyim;Adımı ve soyadımı silerek, sağır ve dilsizi oynuyorum.

Zhang Shao, "Kardeş Li, az önce ben önderlik ettim ve şiirin ilk dizesiyle başladım. Neden bu sefer sen başlamıyorsun, ben de seni takip edeyim.

Romantikmiş gibi davranan bir köylü; Akarsu ve göllerle gurur duyan bir ihtiyar. Benim kaderim boş zaman, gevşeklik ve rahatlık arıyorum. Konuşmaktan ve dedikodudan kaçınırım, huzurumu severim. Mehtaplı gecelerde güvenli saman kulübelerde uyurum; Gökyüzü karardığında hafif hindistan cevizi pelerinle örtülüyorum. Hem çamlarla hem de eriklerle şevkle arkadaş olurum; Ak balıkçıllar ve martılarla kaynaşmaktan memnunum. Zihnimin servet ya da şöhretle ilgili bir planı yok; Kulaklarım mızrak ve davul seslerine karşı sağır. Her an güzel kokulu şarabımı dökebilirim; Günümün üç öğünü yeşil yapraklı çorbalardan oluşuyor. Yaşamım iki odun yığınına dayanıyor; Benim mesleğim olta ve oltalara takılan sırığımdır. Baltamı bilemesi için genç oğlumuzu çağırıyorum; Küçük haydutuma ağlarımızı onarmasını söylüyorum. Bahar gelir, söğütlerin yeşilini seyretmeyi severim; Sıcak günler acelelerin ve sazların görüntüsünü sevindirir. Yaz sıcağından kaçmak için yeni bambular dikiyorum; Haziran ayında serinlemek için genç nilüferleri topluyorum. Ayaz indiğinde besili kümes hayvanları öldürülür; Çifte Dokuz'a kadar Ben olsam yengeçleri pişirirdim. Güneş yüksek olsa da kışın derin uyurum; Gökyüzü uzun ve puslu olduğunda, kızarmazdım! Yıl boyunca tepelerde özgürce dolaşırım; Dört iklimde de göllerde dilediğim gibi yüzerim. Odun toplarken ölümsüzlerin hissine sahibim; Değneğimi bırakırken, dünyevi bir şekle sahip değilim. Kapımın yabani çiçekleri kokulu ve parlaktır; Gövdemin yeşil suyu sakin ve dingin akar. Memnunum, Üç Dük'ün koltuğunu aramıyorum. On millik bir şehir gibi doğam sağlam. Şehirler uzun olsa da kuşatmaya direnmelidir; Dükler, yüksek rütbeli olsalar da, kulak vermelidirler. Tepelerde ve derelerde zevk gerçekten nadirdir. Cennete şükürler olsun, dünyaya şükürler olsun,

tanrılara şükredelim!

Böylece ikisi de şiirler ve şarkılar okudular ve birbirlerini bağlayan şiirler bestelediler. Yollarının ayrıldığı yere vardıklarında birbirlerinden ayrılmak için eğildiler. "Büyük Kardeş Li," dedi Zhang Shao, "yoluna devam ederken dikkatli ol. Dağlara tırmanırken kaplanlara karşı dikkatli ol. Eğer sana bir zarar gelirse, ne derler bilirsin,

Yarın sokakta bir arkadaşım kaybolacak."

Li Ding bu sözleri duyunca çok sinirlendi ve şöyle dedi: "Sen ne alçaksın! İyi arkadaşlar birbirleri için ölürler bile! Ama sen, neden bana böyle uğursuz şeyler söylüyorsun? Eğer bir kaplan bana zarar verirse, senin teknen kesinlikle nehirde alabora olur."

Zhang Shao, "Teknemi asla nehirde alabora etmeyeceğim," dedi. Li Ding şöyle

dedi, "Asla

Gökyüzünde beklenmedik fırtınalar olduğu gibi, insan için de ani felaketler ya da kederler vardır.

Bir kaza geçirmeyeceğinizden nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?"

"Ağabey Li," dedi Zhang Shao, "bunu söylüyorsunuz çünkü işinizde başınıza neler gelebileceğini bilmiyorsunuz, oysa ben kendi işimde neler olacağını tahmin edebiliyorum. Ve sizi temin ederim ki herhangi bir kaza yaşamayacağım."

"Li Ding, "Sularda sürdürdüğünüz yaşam türü son derece tehlikeli bir iş," dedi. Her zaman risk almak zorundasınız. Geleceğinizden nasıl bu kadar emin olabilirsiniz?"

"İşte sana bilmediğin bir şey," dedi Zhang Shao. "Bu Chang "an şehrinde, Batı Kapısı Caddesi'nde ticaret yapan bir falcı var. Her gün ona altın bir sazan hediye ediyorum ve o da benim için kolundaki çubuklara bakıyor. Ağlarımı indirirken onun talimatlarına uyuyorum ve yüzlerce kez

hiç ıskalamadım. Bugün yine onun tahminini almaya gittim; ağlarımı JingNehri'nin doğu kıvrımına kurmamı ve oltamı batı kıyısından atmamısöyledi. İyi bir balıkla döneceğimi biliyorum. balık ve karides yakaladım.Yarın şehre gittiğimde tuttuğum balıkları satıp biraz şarap alacağım vesonra seninle tekrar bir araya geleceğiz, eski kardeşim."

İki adam daha sonra

ayrıldılar. Bununla birlikte,

bir atasözü vardır:

"Yolda söylenenler çimenlerde duyulur."

Gördüğünüz gibi, Jing Nehri'nde devriye gezen bir yaksa, konuşmanın yüz kez ıskalamamakla ilgili kısmına kulak misafiri oldu. Koşarak Su Kristali Sarayı'na geri döndü ve aceleyle Ejderha Kralı'na rapor vererek " Felaket! Felaket!"

"Ne tür bir felaket?" diye sordu Ejderha Kral.

ş"Özneniz," dedi yaka, "nehirde devriye geziyordu ve bir oduncu ile bir balıkçı arasındaki konuşmaya kulak misafiri oldu. Ayrılmadan önce korkunç bir şey söylemişler. Balıkçının anlattığına göre, Chang "an şehrinin Batı Kapısı Caddesi'nde hesaplarında çok isabetli olan bir falcı varmış. Balıkçı her gün ona bir sazan balığı verir, o da kolundaki çubuklara bakar ve sonuçta balıkçı oltasını attığı yüz seferde bir kez bile ıskalamamıştır! Böyle doğru hesaplamalar devam ederse, tüm su akrabalarımız yok olmayacak mı? Büyük Kral'ın ihtişamını arttırmak için dalgalarda savrulacak ve sıçrayacak su bölgesi sakinlerini nereden bulacaksınız?"

Ejderha Kral o kadar sinirlenmiş ki kılıcını alıp hemen Chang "an "a gidip falcıyı öldürmek istemiş. Ancak ejderha oğulları ve torunları, karides ve yengeç bakanları, samli danışmanı, Küçük Mahkeme'nin levrek alt yöneticisi ve Sivil Ofis Kurulu'nun sazan başkanı yan taraftan gelerek ona şöyle dediler: "Büyük Kral'ın öfkesini dizginlemesine izin ver.

Atasözü der ki, "Duyduğun her şeye inanma." Eğer Büyük Kral bu şekildeilerlerse, bulutlar sana eşlik edecek ve yağmurlar seni takip edecektir.Korkarız ki Chang "an halkı dehşete düşecek ve Cennet gücenecek. BüyükKral aniden görünüp kaybolma ve birçok şekil ve boyuta dönüşme gücünesahip olduğu için, bırakın bir bilgine dönüşsün. Sonra Chang'an şehrinegidin ve meseleyi araştırın. Eğer gerçekten böyle bir kişi varsa, onugecikmeden öldürebilirsiniz; ama böyle biri yoksa, masum insanlara zararvermeye gerek yoktur."

Ejderha Kralı onların önerisini kabul etti; kılıcını bıraktı ve bulutları ve yağmurları kovdu.

Nehir kıyısına ulaştığında bedenini silkeledi ve beyaz cüppeli bir bilgeye dönüştü.

En erkeksi özellikler, Yükselen bir boy; Çok görkemli bir adım- Çok düzenli ve sağlam. Konuşması Kong ve Meng'i yüceltir; Tavrı Zhou ve Wen'i temsil eder. Yeşim taşı renginde ipek bir cübbe giyiyor; Sıradan baş sargısı bir harfi şeklindedir.

Sudan çıkan Ejderha Kral, Chang "an şehrindeki Batı Kapısı Sokağı " na doğru ilerledi. Orada birisinin etrafını sarmış gürültülü bir kalabalık buldu. "Ejderha burcunda doğanlar kaderlerini takip edecekler; Kaplan burcunda doğanlar ise fizyonomileriyle çarpışacaklar. Yin , Chen , Si ve Hai dallarının büyük plana uyduğu söylenebilir, ancak doğum gününüzün Jüpiter Gezegeni ile çakışmasından korkuyorum."

Ejderha Kralı bunu duyunca falcının yerine geldiğini anlamış. Oraya doğru yürüdü ve insanları iterek içeriye baktı ve şunları gördü

Dört duvarda enfes yazılar; Brokarlı tablolarla dolu bir oda; Hazine ördeğinden bitmeyen duman; Ve porselen bir vazoda böyle saf su. Her iki tarafa Wang Wei "nin resimleri monte edilmiştir; koltuğunun üzerinde Guigu formu asılıdır. Duanxi'den mürekkep levhası, altın duman mürekkebi, Her ikisi de en soğuk saçların büyük fırçasıyla eşleşiyor; Kristal küreler, Kehanetin yeni klasikleriyle düzgünce yüzleşir.

Heksagramları iyi biliyor; Sekiz trigramda ustalaştı; Göklerin ve yerinyasalarını algılar; İblislerin ve tanrıların yollarını ayırt eder. Önündeki birtepsi kozmik saatleri sabitler; Zihni tüm gezegenleri ve yıldızları açıkçadüzenler. Gerçekten gelecek olan şeyler Ve bu şeyler geçmiş Bir aynadagörür gibi bakar; Hangi ev yükselecek Ve hangisi düşecek Bir tanrı gibiöngörüde bulunuyor. Kötülüğü bilir ve iyiliğe hükmeder; ölümü takdireder ve yaşamı öngörür. Söylemleri rüzgârı ve yağmuru hızlandırır;Fırçası hem ruhları hem de tanrıları telaşlandırır. Dükkânının tabelasındaadını ilan eden harfler var; Bu ilahi kâhin, Yuan Shoucheng.

Kimdi bu adam? O aslında şimdiki hanedanlık döneminde İmparatorluk Astronomi Kurulu'nun başkanı olan Yuan Tiankang'ın amcasıydı. Bu nazik adam gerçekten de olağanüstü bir görünüme ve zarif özelliklere sahipti; adı tüm ülkede biliniyordu ve sanatı Chang "an "daki en yüksek sanat olarak kabul ediliyordu. Ejderha Kral kapıdan içeri girdi ve Usta ile tanıştı; selamlaştıktan sonra, bir çocuk ona çay servisi yaparken şeref koltuğuna oturmaya davet edildi. Usta, "Ne öğrenmek istiyorsunuz?" diye sormuş.

Ejderha Kralı, "Lütfen hava durumunu tahmin edin,"

demiş. Üstat sopalarına danıştı ve kararını verdi:

Bulutlar tepeyi gizliyor Ve sis ağacı örtüyor. İlahi yağmur yarın göreceksin.

"Yarın saat kaçta yağmur yağacak ve ne kadar yağmur yağacak?" diye sordu Ejderha Kral. "Ejderha saatinde bulutlar toplanacak," dedi Üstat, "ve Yılan saatinde gök gürültüsü duyulacak. Yağmur At'ın saatinde gelecek ve Koyun'un saatinde son sınırına ulaşacak.

Toplamda üç fit, üç inç ve kırk sekiz damla yağmur olacak." "Şaka yapmasan iyi

olur," dedi Ejderha Kral gülerek. "Eğer yağmur yağarsa Yarın yağmur yağacak ve eğer kehanet ettiğin zaman ve miktara uygun olursa, sana teşekkür olarak elli altın takdim edeceğim. Ama eğer yağmur yağmazsa ya da miktar ve saatler yanlışsa, sana içtenlikle söylüyorum, gelip ön kapını parçalara ayıracağım ve dükkan tabelanı yıkacağım. Bir daha halkı baştan çıkaramamanız için sizi derhal Chang'an'dan kovacağım."

"Bunu kesinlikle yapabilirsiniz," dedi Üstat dostça. "Şimdilik hoşça kalın. Lütfen yarın yağmurdan sonra tekrar gelin."

Ejderha Kralı oradan ayrıldı ve su evine döndü. Çeşitli su tanrıları tarafından karşılandı ve "Büyük Kral'ın kahin ziyareti nasıl geçti?" diye sordular.

"Evet, evet, evet," dedi Ejderha Kralı, "gerçekten de böyle biri var, ama o geveze bir falcı. Ona yağmurun ne zaman yağacağını sordum, yarın dedi; zamanını ve miktarını tekrar sordum ve bana bulutların Ejderha saatinde toplanacağını, Yılan saatinde gök gürültüsü duyulacağını ve yağmurun At saatinde geleceğini ve Koyun saatinde sınırına ulaşacağını söyledi. Toplamda üç fit, üç inç ve kırk sekiz damla su olacaktı. Onunla bir bahse girdim: Eğer dediği gibi olursa, onu elli altınla ödüllendireceğim. Eğer en ufak bir hatası varsa, dükkanını kırıp onu kovalayacağım, böylece Chang "an "daki kalabalığı baştan çıkarmasına izin verilmeyecek."

"Büyük Kral sekiz nehrin yüce komutanıdır," dedi su akrabası gülerek, " yağmurdan sorumlu büyük Ejderha Tanrısı. Yağmur yağacak mı yağmayacak mı, bunu sadece Büyük Kral bilir. Ne cüretle böyle aptalca konuşur? Bu kahin kesinlikle kaybedecek!" Ejderha oğulları ve torunları balık ve yengeç yetkilileriyle birlikte bu konuya gülerken, havada a n i d e n bir ses duyuldu: "Jing Nehri'nin Ejderha Kralı, imparatorluk emrini al."

Başlarını kaldırıp baktıklarında altın cüppeli bir muhafızın elinde Yeşim İmparatoru'nun fermanını tuttuğunu ve doğruca su evine doğru gittiğini gördüler. Ejderha Kral aceleyle kıyafetini düzeltti ve fermanı

almak için tütsü yaktı. Teslimatı yaptıktan sonra muhafız havaya yükseldive gitti.

Ejderha Kral kararnameyi açtı ve şöyle dedi:

Sekiz Nehir Prensi'ne gök gürültüsünü ve yağmuru çağırmasını söylüyoruz; Chang "an "ın ırkına fayda sağlamak için yarın lütfunu dök.

Kararnamede yazılı olan yağmur saatleri ve miktarı ile ilgili talimatlar kahinin tahmininden en ufak bir farklılık bile göstermiyordu. Ejderha Kralı o kadar bunalmıştı ki, ruhu onu terk etti ve kaçtı ve sadece Bir süre sonra kendine geldi. Suda yaşayan akrabalarına şöyle dedi: "Toz dünyasında gerçekten de akıllı bir yaratık var! Cennet ve Dünya'nın kanunlarını ne kadar iyi kavrıyor! Ona karşı kaybetmek zorundayım!"

"Bırakın da Büyük Kral sakinleşsin," dedi Samli danışman. "Falcıyı alt etmek bu kadar zor mu? Buradaki öznenizin, o adamı sonsuza dek susturacak küçük bir planı var." Ejderha Kral planın ne olduğunu sorduğunda, danışman şöyle dedi: "Eğer yarın yağmur belirtilen zamanlamayı ve miktarı çok az bir farkla kaçırırsa, bu onun tahmininin doğru olmadığı anlamına gelecektir. Sen kazanmış olmayacak mısın? O zaman onun dükkânının tabelasını yırtıp atmanızı ve onu yollara düşürmenizi engelleyecek ne var?"

Ejderha Kralı öğüdünü dinledi ve endişelenmeyi bıraktı.

Ertesi gün Rüzgâr Dükü'ne, Gök Gürültüsü Lordu'na, Bulutların Oğlu'na ve Şimşek Anası'na kendisiyle birlikte Chang "an'ın üzerindeki gökyüzüne gitmelerini emretti. Bulutları yaymadan önce Yılan saatini, gök gürültüsünü serbest bırakmadan önce At saatini, yağmuru serbest bırakmadan önce Koyun saatini bekledi ve ancak Maymun saatinde yağmur durdu.

Saatler bir saat değiştiği ve miktar üç inç ve sekiz damla değiştiği için sadece üç fit ve kırk damla su vardı.

Yağmurdan sonra, Ejderha Kral takipçilerini kovdu ve bulutlardan inerek bir kez daha beyazlar giymiş bir bilgine dönüştü. Batı Kapısı Sokağı'na gitti ve Yuan Shoucheng'in dükkânına daldı. Tek kelime açıklama yapmadan dükkânın tabelasını, fırçaları ve mürekkep levhasını parçalara ayırmaya başladı. Ancak Usta sandalyesine oturdu ve kıpırdamadan durdu, bunun üzerine Ejderha Kral kapının kilidini açtı ve kapıyla ona vurmakla tehdit ederek şöyle bağırdı: "Sen iyi ve kötünün sahte bir peygamberinden başka bir şey değilsin, insanların zihinlerini kandıran bir sahtekârsın! Öngörüleriniz yanlış; sözleriniz açıkça yalan! Bugünkü yağmurun zamanı ve miktarı hakkında bana söylediklerin tamamen yanlıştı ve yine de koltuğunda bu kadar kibirli ve yüksekte oturmaya cüret ediyorsun? İdam edilmeden önce derhal burayı terk edin!" Yuan Shoucheng yine de hiç korkmamıştı. Başını kaldırdı ve küçümseyerek güldü. "Korkmuyorum!" dedi. "Hem de hiç! Ben ölümden suçlu değilim ama senin ölümcül bir suç işlemenden korkuyorum. Diğer insanları kandırabilirsin ama beni kandıramazsın! Seni tanıyorum: Sen beyaz cüppeli bir bilgin değil, Jing Nehri'nin Ejderha Kralı'sın. Zamanları değiştirerek ve yağmur miktarını azaltarak, Yeşim İmparatoru'nun emrine itaatsizlik ettin ve Cennet'in yasasını çiğnedin. Ejderha idam sehpasında bıçaktan kaçamayacaksın! Ve işte buradasın, bana bağırıyorsun!" Ejderha Kral bu sözleri duyduğunda kalbi titredi ve tüyleri diken diken oldu. Kapıyı hızla indirdi, kıyafetlerini topladı ve Üstat'ın önünde diz çökerek şöyle dedi: "Üstat'a gücenmemesi için yalvarıyorum. Önceki sözlerim şaka yollu söylenmişti; şakamın böylesine ciddi bir suça dönüşeceğinin farkında değildim. Şimdi gerçekten de Cennet'in yasasını çiğnedim. Ne yapmalıyım? Beni kurtarması için Efendi'ye yalvarıyorum. Eğer kurtarmazsan, gitmene asla izin vermeyeceğim!"

"Sizi kurtaramam," dedi Shoucheng, "size sadece bir yaşam biçimi olabileceğini gösterebilirim."

"Talimat almaya hazırım," dedi Ejderha.

Üstat şöyle dedi: "Yarın insan yargıç Wei Zheng tarafından öğlen saatini üç çeyrek geçe idam edileceksin. Hayatını korumak istiyorsan, hemen gidip şimdiki imparator Tang Taizong'un huzurunda davanı savunmalısın, çünkü Wei Zheng onun tahtından önce başbakandır. Eğer imparatorun beğenisini kazanabilirsen, canın bağışlanır."

Bunu duyan Ejderha gözyaşları içinde oradan ayrıldı. Çok geçmeden kızıl güneş battı ve ay doğdu. Gördüğünüz gibi

Kargalar yoruldukça mor dağlarda duman yoğunlaşıyor; Uzak yolculuklara çıkan yolcular hanlara yöneliyor; Geçitlerde genç yaban kazları tarlada ve kumda dinleniyor. Gümüş dere görünür Zaman akışını hızlandırmak için. Ölen şöhretlerden yalnız bir köyde ışık ücreti: Rüzgar, Daoist avluyu dumandan temizlemek için ocağı süpürür İnsan kelebek rüyasında kaybolurken. Ay, çiçek gölgelerini bahçenin raylarına taşıyor. Yıldızlar dolup taşıyor Su saatleri gibi; Kasvet o kadar hızlı derinleşir ki gece yarısı olur.

Jing Nehri'nin Ejderha Kralımız su evine bile dönmedi; bulutlardan ve sislerden inip sarayın kapısına geldiğinde Fare saati gelene kadar havada bekledi. O sırada Tang imparatoru ay ışığında, çiçeklerin gölgeleri altında sarayın dışında yürüyüşe çıkmakla ilgili bir rüya görüyordu. Ejderha aniden bir insan şekline büründü ve onun yanına gitti. Diz çökerek, " Majesteleri, kurtarın beni, kurtarın beni!" diye haykırdı.

"Siz kimsiniz?" diye sordu Taizong. "Sizi kurtarmaktan memnuniyet duyarız."

"Majesteleri gerçek ejderha," dedi Ejderha Kral, "ama ben lanetli bir ejderhayım. Cennetin emrine itaatsizlik ettiğim için, Majestelerinin değerli bir kulu olan insan yargıç Wei Zheng tarafından idam edileceğim. Bu nedenle buraya beni kurtarmanız için size yalvarmaya geldim."

"Eğer Wei Zheng cellat olacaksa," dedi Taizong, "seni kesinlikle kurtarabiliriz. Gidebilirsiniz ve endişelenmeyin."

Ejderha Kralı çok memnun oldu ve minnettarlığını ifade ettikten sonra oradan

ayrıldı.

Şimdi size Taizong'dan bahsedeceğiz; uyandığında hâlâ rüyasında gördüklerini zihninde evirip çeviriyordu. Çok geçmeden beşinci saatin beşte üçü geçmişti ve Taizong hem sivil hem de askeri bakanları için bir mahkeme düzenledi. Gördüğünüz gibi

Anka kuşu kemerlerini örten duman; Ejderha kubbelerini bulandıran tütsü; İpek perdeler hareket ettikçe parıldayan ışık; Tüylerle süslü bayrakları fırçalayan bulutlar; Yao ve Shun gibi uyumlu hükümdarlar ve lordlar; Han ve Zhou'nunki gibi ciddi ritüeller ve müzik. Görevli lambalar, Saray kızlarının yelpazeleri Renklerini çiftler halinde gösterir; Tavus kuşu perdelerinden Ve tek boynuzlu at salonlarından Işık her yere yayılır. Uzun yaşam için üç kez şerefe! Sonsuz bir saltanat dileği! Bir kırbaç üç kez şakladığında, Kepler ve cübbeler Taç'ın önünde eğilecektir. Parlak saray çiçekleri, Cennetin kokusuyla donanmış; Uysal salkım söğütler, saray müziğiyle söylenmiş ve övülmüş. İnci perdeler, Yeşim taşından ekranlar, Altın kancalarla yukarı çekilir: Ejderha-anka kuşu yelpazesi, dağ-nehir yelpazesi, Kraliyet arabasının üstünde dinlenin. Sivil lordlar asil ve zariftir; Savaşçı lordlar, güçlü ve cesur. İmparatorluk yolu safları böler: Vermilyon avlu notları hizalar. Üç işareti taşıyan altın mühür ve mor kuşaklar Cennet ve Dünya olarak milyonlarca yıl sürecektir.

Bakanlar saygılarını sunduktan sonra, hepsi rütbelerine göre sıraya girdiler. Tang imparatoru ejderha gözlerini açarak onlara tek tek baktı: sivil memurlar arasında Fang Xuanling, Du Ruhui, Xu Shizhi, Xu Jingzong ve Wang Guei; askeri memurlar arasında ise Ma Sanbao, Duan Zhixian, Yin Kaishan, Cheng Yaojin, Liu Hongzhi, Hu Jingde ve Qin Shubao vardı. Her biri orada son derece ciddi bir şekilde duruyordu, ancak başbakan Wei Zheng hiçbir yerde görünmüyordu. Tang imparatoru Xu Shizhi'den öne çıkmasını istedi ve ona şöyle dedi: "Dün gece garip bir

rüya gördük: Kendisini Jing Nehri'nin Ejderha Kralı olarak adlandıran vebize saygılarını sunan bir adam vardı. Cennetin emrine itaatsizlik ettiğinive insan yargıç Wei Zheng tarafından idam edilmesi gerektiğini söyledi.Onu kurtarmamız için bize yalvardı ve biz de rıza gösterdik. Bugünsaflarda sadece Wei Zheng yok. Bunun sebebi nedir?"

"Bu rüya gerçekten de gerçekleşebilir," diye yanıtladı Shizhi, "Wei Zheng derhal saraya çağrılmalı. Geldiğinde, Majesteleri onu bir gün boyunca burada tutsun ve ayrılmasına izin vermesin. O günden sonra rüyadaki ejderha kurtulacaktır."

Tang imparatoru çok sevindi: Wei Zheng'in saraya çağrılması için hemen emir verdi.

Şimdi, o akşam evinde yıldızların hareketlerini inceleyen ve tütsü yakan başbakan Wei Zheng'den bahsediyoruz. Havada turna kuşlarının çığlıklarını duydu ve orada elinde Yeşim İmparatoru'nun altın fermanını tutan Göksel bir haberci gördü; bu ferman ona rüyasında Jing Nehri'nin yaşlı ejderhasını tam olarak öğlen saatini üç çeyrek geçe idam etmesini emrediyordu. Cennet lütfuna teşekkür eden başbakanımız, konutunda yıkanarak ve yemekten kaçınarak kendini hazırladı; ayrıca sihirli kılıcını bileyip ruhunu çalıştırıyordu ve bu nedenle saraya katılmadı. Görevli kraliyet memurunun davetiyeyle geldiğini gördüğünde çok telaşlandı. Ancak imparatorun emrine itaatsizlik etmeye cesaret edemediği için çabucak giyinmek ve çağrıya uyarak saraya gitmek, tahtın önünde diz çökmek ve af dilemek zorunda kaldı. Tang imparatoru, "Değerli tebaamızı gerçekten de affettik" dedi.

O sırada çeşitli bakanlar henüz saraydan ayrılmamıştı ve ancak Wei Zheng "in gelişinden sonra sarayın dağılması için perde çekildi. Yalnızca Wei Zheng'in kalması istendi; imparatorla birlikte altın arabaya binerek dinlenme odasına girdi ve burada imparatorla imparatorluğu güvenli hale getirme taktiklerini ve diğer devlet işlerini tartıştı. Yılan saati ile At saatinin tam ortasına gelindiğinde, imparator kraliyet görevlilerinden

büyük bir satranç takımı getirmelerini istedi ve "Değerli tebaamızla biroyun oynayacağız" dedi.

Çeşitli cariyeler satranç tahtasını çıkarıp imparatorluk masasının üzerine koydular. Wei Zheng minnettarlığını ifade ettikten sonra Tang imparatoruyla satranç oynamaya koyuldu, her ikisi de taşları adım adım pozisyonlara taşıdı. Bu tamamen

'nin talimatlarına uygundu

Şiir Klasiği Derin bir kanyonla karşı karşıyaymış gibi son derece dikkatli yaklaşın. Satranç tahtası yeryüzüdür; taşlar gökyüzüdür; renkler tüm evren gibi aydınlık ve karanlıktır. Oyun o ustaca, ince aşamaya ulaştığında, Satrancın yaşlı Ölümsüzü ile övünün ve gülün.

İkisi, imparator ve tebaa, öğlen saatini üç çeyrek geçene kadar satranç oynadılar, ancak oyun henüz bitmemişti. Wei Zheng aniden başını masaya koydu ve derin bir uykuya daldı. Taizong gülerek şöyle dedi: "Değerli tebaamız gerçekten de devlet için kendini yıprattı ve imparatorluk adına gücünü tüketti. Bu nedenle kendisine rağmen uykuya daldı."

Taizong onun uyumasına izin verdi ve onu uyandırmadı. Kısa bir süre sonra Wei Zheng uyandı ve yere secde ederek şöyle dedi: "Senin tebaan on bin ölümü hak ediyor! Özneniz on bin ölümü hak ediyor! Az önce hiçbir sebep yokken bilincimi kaybettim. İmparatora karşı böyle bir hakarette bulunduğum için Majestelerinin affına sığınıyorum."

"Ne hakareti?" dedi Taizong. "Kalkın! Eski oyunu unutalım ve onun yerine yeni bir oyun başlatalım." Wei Zheng minnettarlığını ifade etti. Elini bir parçanın üzerine koyduğu sırada, kapının dışında büyük bir gürültü duyuldu. Bakan Qin Shubao ve Xu Mougong, ellerinde kan damlayan bir ejderha başıyla gelmişlerdi. Onu imparatorun önüne atarak, " Majesteleri, denizlerin sığlaştığını ve nehirlerin kuruduğunu gördük, ancak bunun kadar garip bir şeyi hiç duymadık bile" dediler.

Taizong, Wei Zheng ile birlikte ayağa kalktı ve "Bu şey nereden geldi?" diye

sordu. "Shubao ve Mougong, "Bin Adım Koridoru'nun güneyinden," diye

yanıtladılar. Bu ejderha başı bulutlardan düştü. Aşağılık tebaanız bunu sizden esirgemeye cesaret edemez." Tang imparatoru telaş içinde Wei Zheng'e "Bunun anlamı nedir?" diye sordu.

Wei Zheng ona secde etmek için dönerek, "Bu ejderha az önce rüyasında tebaanız tarafından infaz edildi" dedi. Tang imparatoru bunu duyunca korkuya kapıldı ve şöyle dedi: "Değerli bakanımız uyurken ne bir beden ya da uzuv hareketi gördüm ne de bir pala ya da kılıç algıladım. Bu ejderhayı nasıl idam etmiş olabilirsin?" Wei Zheng cevap verdi, "Lordum, her ne kadar

Bedenim efendimin önündeydi, Majestelerini rüyamda bıraktım; Ustamın önündeki bedenim bitmemiş oyunla yüzleşti, Loş gözlerim tamamen kapalıydı; Kutsanmış buluta binmek için rüyamda Majestelerinden ayrıldım, En istekli ve uyanık ruhla. Ejderha infaz bloğundaki o ejderha, göksel ev sahipleri tarafından oraya bağlanmıştı. Özneniz söyledi, Cennetin kanunlarını çiğnediğin için, ölümü hak ediyorsun. Şimdi Cennet "in emriyle senin sefil hayatına son veriyorum." Ejderha kederle dinledi; Özneniz ruhunu canlandırdı; Ejderha keder içinde dinledi, Ölümünü beklemek için pençelerini ve pullarını topluyor; Özneniz ruhunu canlandırdı, Cübbesini kaldırdı ve bıçağını tutmak için bir adım attı. Gürültülü bir çatırtıyla bıçak aşağı indi; Ve böylece ejderhanın başı gökten düştü."

Taizong bu sözleri duyduğunda hem üzüntü hem de sevinçle doldu. Sevincinin nedeni Wei Zheng gibi iyi bir bakana sahip olmaktan duyduğu gururdu. Sarayında bu türden değerli kişiler varsa, imparatorluğunun güvenliği konusunda endişelenmesine gerek var mı diye düşündü. Ancak rüyasında ejderhayı kurtaracağına söz vermiş olması ve yaratığın bu

şekilde öldürüleceğini tahmin etmemiş olması onu üzmüştü. Shubao'yaejderha başının pazarda sergilenmesi emrini vermek için kendini zorlamakzorunda kaldı, böylece Chang "an halkı bilgilendirilebilirdi. Bu arada WeiZheng'i ödüllendirdi ve ardından çeşitli bakanlar dağıldı.

O gece derin bir depresyon içinde sarayına döndü, çünkü rüyasında ağlayan ve hayatı için yalvaran ejderhayı hatırlayıp duruyordu. Ejderhanın dönüşünün olaylar öyle bir hal alacaktı ki ejderha yine de felaketten kaçamayacaktı. Bu konuyu uzun süre düşündükten sonra fiziksel ve zihinsel olarak tükendi. İkinci nöbet saatinde sarayın kapısının dışında ağlama sesleri duyuldu ve Taizong daha da korktu. Uykuya dalmıştı ki, Jing Nehri'nin Ejderha Kralı'nın kan damlayan başını elinde tuttuğunu ve yüksek sesle ağladığını gördü:

"Tang Taizong! Bana hayatımı geri ver! Hayatımı geri ver! Dün gece beni kurtarmak için bir sürü söz verdin. Neden gündüz vakti bir insan yargıca beni idam ettirmesini emrettin? Çık dışarı, çık dışarı! Bu davayı seninle Yeraltı Dünyası Kralı'nın önünde tartışacağım."

Taizong'u yakaladı ve ne bıraktı ne de protestosundan vazgeçti. Taizong tek kelime edemedi; sadece ter tüm vücudunu kaplayana kadar mücadele edebildi. Tam onları hiçbir şeyin ayıramayacağının anlaşıldığı anda, güneyden güzel kokulu bulutlar ve renkli sisler belirdi. Bir Taoist rahibe öne çıktı ve bir söğüt dalı salladı. Hâlâ yas tutan ve ağlayan o başsız ejderha hemen kuzeybatıya doğru gitti. Gördüğünüz gibi bu, Buddha'nın emriyle Doğu Ülkesi'nde kutsal bir hacı arayan Bodhisattva Guanyin'den başkası değildi. Gece iblislerin ağladığını ve ruhların ağladığını duyduğunda Chang "an şehrindeki yerel ruhun tapınağında kalıyordu. Bu yüzden lanetli ejderhayı uzaklaştırmak ve imparatoru kurtarmak için özel olarak geldi. Ejderha dava açmak için doğrudan Yeraltı Dünyası mahkemesine gitti, bu konuda daha fazla bir şey söylemeyeceğiz.

Şimdi size uyandığında sadece yüksek sesle "Hayalet!" diye bağırabilen Taizong'dan bahsedeceğiz. Hayalet!"

Üç sarayın kraliçelerini, altı odanın cariyelerini ve onlara eşlik eden haremağalarını öyle korkuttu ki, bütün gece uykusuz kaldılar. Çok geçmeden saat beş oldu ve sarayın sivil ve askeri tüm görevlileri kapının dışında görüşmeyi bekliyordu. Şafağa kadar beklediler ama imparator görünmedi ve her biri endişeli ve huzursuz oldu. Ancak güneş gökyüzünde yükseldikten sonra bir bildiri yayınlandı: "Kendimizi pek iyi hissetmiyoruz. Bakanlar saraydan izinli sayıldılar."

Beş ya da altı gün hızla geçti ve çeşitli görevliler o kadar endişelendiler ki, neredeyse çağrılmadan saraya girip tahtın durumunu soracaklardı. Tam o sırada ana kraliçe hekimin saraya getirilmesi için emir verdi ve böylece kalabalık sarayın kapısında bir haber bekledi. Kısa bir süre sonra hekim dışarı çıktı ve imparatorun hastalığı hakkında kendisine sorular soruldu. Hekim, "Majestelerinin nabzı düzensiz," dedi, "çünkü hem zayıf hem de hızlı atıyor. Hayaletler gördüğünden bahsediyor. Ayrıca on kez hareket ettiğini ve bir kez dinlendiğini görüyorum ama iç organlarında hiç nefes kalmamış. Korkarım ki yedi gün içinde vefat edecek." Çeşitli bakanlar bu açıklamayı duyduklarında korkudan soluk soluğa kaldılar.

Bu telaş içinde, Taizong'un Xu Mougong, Huguo Gong ve Yuchi Gong'u huzuruna çıkmaları için çağırdığını tekrar duydular. Üç bakan aceleyle yardımcı saraya girdiler ve burada secdeye kapandılar. Ağırbaşlı ve büyük bir gayretle konuşan Taizong şöyle dedi: "Saygıdeğer tebaam, on dokuz yaşımdan beri ordumu dünyanın dört bir yanına yapılan seferlerde yönetiyorum. Yıllar boyunca çok zorluklar yaşadım ama hiçbir zaman garip ya da tuhaf bir şeyle karşılaşmadım. Ancak bugün hayaletler gördüm!"

"İmparatorluğunuzu kurduğunuzda," dedi Yuchi Gong, "sayısız insanı öldürmek zorunda kaldınız. Neden hayaletlerden korkasın ki?"

Taizong, "Buna inanmayabilirsiniz," dedi, "ama geceleri bu yatak odamın dışında tuğlalar fırlatılıyor ve ruhlar gerçekten başa çıkılamayacak derecede çığlık atıyor. Gündüzleri çok kötü değil ama geceleri dayanılmaz oluyor!"

"Majesteleri rahat olsunlar," dedi Shubao, "bu akşam bendeniz ve Jingde saray kapısında nöbet tutacaklar. Orada ne tür bir hayalet işi olduğunu göreceğiz."

Taizong öneriyi kabul etti ve Mougong ile diğer bakanlar minnettarlıklarını ifade ettikten sonra emekliye ayrıldılar.

O akşam iki bakan savaş kıyafetleri içinde, ellerinde altın sopa ve savaş baltalarıyla saray kapısının önünde nöbet tuttular.

Sevgili generaller! Nasıl giyindiklerine bakın:

Başlarında parıldayan altın miğferler, Vücutlarında ejderha pullarından zırhlar vardı. Mücevherli göğüs zırhları kutsal bulutlar gibi parlıyor: Aslan düğümleri sıkıca çekilmiş, Ve yeni eğirilmiş ipek kuşaklar. Bunun, yıldızları korkutmak için gökyüzüne bakan anka kuşu gözleri vardı: Diğerinin kahverengi gözleri şimşek ve parlayan ay gibi parlıyordu. Bir zamanlar en büyük liyakate sahip savaşçılardı; Tüm zamanlar boyunca kapıların bekçileri, Tüm çağlarda evin koruyucuları.

İki general bütün gece boyunca kapının yanında durdular ve en ufak bir rahatsızlık görmediler. O gece Taizong sarayda huzur içinde dinlendi; sabah olduğunda iki generali huzuruna çağırdı ve onlara bol bol teşekkür ederek şöyle dedi: "Hastalandığımdan beri günlerdir uyuyamadım ve sadece dün gece sizin varlığınız sayesinde biraz dinlenebildim. Değerli bakanlarımız şimdi biraz dinlenmek için çekilsinler, böylece geceleri bir kez daha sizin korumanıza güvenebiliriz."

İki general minnettarlıklarını ifade ettikten sonra ayrıldılar ve takip eden iki ya da üç gece boyunca nöbet tutmaları huzurun devamını sağladı. Ancak kraliyetin iştahı azaldı ve hastalığı daha da ağırlaştı. Dahası

Taizong, iki generalin fazla çalıştığını görmeye dayanamıyordu. Buyüzden bir kez daha Shubao, Jingde, bakanlar Du ve Fang'ı saraya çağırdıve onlara şöyle dedi: "Son iki gündür biraz dinlenmiş olsam da, ikigenerale bütün gece ayakta kalma zorluğunu yükledim. Her ikisinin deyetenekli bir ressam tarafından portrelerinin yapılmasını ve bunlarınkapıya y a p ı ş t ı r ı l m a s ı n ı istiyorum, böylece iki general daha fazlazahmetten kurtulmuş olacaklar. Ne dersiniz?"

Çeşitli bakanlar itaat etti; iki portre ressamı seçtiler ve iki generalin uygun savaş kıyafetleri içinde resimlerini yaptılar. Portreler daha sonra kapının yanına monte edildi ve gece boyunca hiçbir olay yaşanmadı.

İki ya da üç gün böyle geçti, ta ki sarayın arka kapısında tuğla ve kiremitlerin gürültülü tıkırtısı yeniden duyulana kadar. Şafak vakti imparator çeşitli bakanları bir araya topladı ve onlara şöyle dedi: "Son birkaç gündür ne mutlu ki sarayın ön tarafında hiçbir olay olmadı, ancak dün gece arka kapıdan gelen sesler beni neredeyse ölümüne korkuttu." Mougong öne çıktı ve şöyle dedi Ön kapıdaki karışıklıklar Jingde ve Shubao tarafından uzaklaştırıldı. Eğer arka kapıda bir karışıklık olursa, Wei Zheng nöbet tutmalıdır."

Taizong öneriyi onayladı ve Wei Zheng'e o gece arka kapıyı korumasını emretti. Görevi kabul eden Wei, o akşam tüm saray kıyafetlerini giydi; ejderhayı öldürdüğü kılıcı tutarak sarayın arka kapısının önünde hazır olda durdu. Ne görkemli bir kahramanlık! Nasıl giyindiğine bakın:

Yeşil saten sarık alnını örtüyor: İpek cübbenin yeşim taşı kemeri bele asılmıştır; Rüzgarla savrulan, kıvrılmış kollar sürüklenen kar gibi uçuşuyor. Lü ve Shu'nun ilahi bakışlarını geride bırakıyor. Ayaklarında en esnek siyah çizmeler; Ellerinde keskin ve vahşi bir kılıç var. Parlayan gözlerle dört bir yana baktı. Hangi sapkın tanrı yaklaşmaya cesaret edebilir?

Bütün bir gece geçti ve hiçbir hayalet görünmedi. Ancak ne ön ne de arka kapıda herhangi bir olay olmamasına rağmen imparatorun durumu daha da kötüleşti. Bir gün ana kraliçe cenaze düzenlemelerini görüşmek üzere tüm bakanları çağırdı. Taizong da Xu Mougong'u başucuna çağırarak devlet işlerini ona emanet etti ve Liu Bei'nin Zhuge Liang'a yaptığı gibi veliaht prensi bakana emanet etti.

Konuşmasını bitirdiğinde yıkandı ve giysilerini değiştirerek zamanının gelmesini bekledi. Wei Zheng daha sonra yan taraftan dışarı çıktı ve kraliyet giysisini eliyle çekiştirerek, "Majestelerinin rahatlamasına izin verin. Özneniz, Majesteleri için uzun yaşamı garanti edecek bir şey biliyor."

"Hastalığım," dedi Taizong, "onulmaz bir aşamaya ulaştı; hayatım tehlikede. Onu nasıl koruyabilirsin?"

"Şahsınızın burada bir mektubu var," dedi Wei, "Majesteleri'ne sizinle birlikte Cehennem'e götürüp Yeraltı Dünyası Yargıcı Jue'ye vermesini arz ediyorum."

"Cui Jue kim?" diye sordu Taizong.

"Cui Jue," dedi Wei, "merhum imparatorun, yani babanızın tebaasıydı: önce Cizhou'nun bölge yargıcıydı, daha sonra Ayin Kurulu'nun başkan yardımcılığına terfi etti. Hayattayken, şahsınızın samimi bir dostu ve yeminli kardeşiydi. Artık öldüğüne göre, Yeraltı Dünyası'nın başkentinde bir yargıç oldu ve karanlıklar bölgesindeki yaşam ve ölüm kayıtları onun sorumluluğunda. Ancak benimle sık sık rüyalarımda buluşuyor. Eğer hemen oraya gider ve bu mektubu ona iletirseniz, kesinlikle size karşı olan yükümlülüğünü hatırlayacak ve Majestelerinin buraya dönmesine izin verecektir. Şüphesiz ruhunuz insan dünyasına g e r i dönecek ve kraliyet çehreniz bir kez daha başkenti süsleyecektir." Taizong bu sözleri duyduğunda, mektubu eline aldı ve kolunun içine koydu; bununla birlikte gözlerini kapadı ve öldü. Üç saraydan ve altı odadan gelen kraliçeler ve cariyeler, veliaht prens ve iki sıra sivil ve askeri yetkililer, imparatorluk

tabutu Beyaz Kaplan Salonu' nda dururken onun yasını tutmak için yaskıyafetlerini giydiler, ancak bu konuda daha fazla konuşmayacağız.Taizong "un ruhunun nasıl geri geldiğini bilmiyoruz; açıklamayı birsonraki bölümde dinleyelim.

第011回 · Bölüm 11

Yeraltı Dünyasını gezen Taizong hayata geri döner Kavun ve meyve sunan Liu Quan tekrar evlenir

Şiir diyor ki:

Yüz yıl akan dereler gibi geçip gidiyor; Köpük ve köpük gibi bir ömürlük çalışma şimdi görünüyor. Dün yüzlerde şeftali parıltısı vardı; Bugün tapınaklarda kar taneleri yüzüyor. Termitler dağılır-yanılsama o zaman öğrenirsin! Guguk kuşları erken dönmeniz için ciddi bir şekilde çağırıyor. Gizli iyi işler her zaman yaşamı uzatır.

Şimdi size ruhu Beş Anka Kulesi'nden dışarı sürüklenen Taizong'dan bahsedeceğiz. Her şey bulanık ve belirsizdi. Ona öyle geliyordu ki, bir imparatorluk muhafız birliği onu bir av partisine davet ediyordu ve Taizong buna memnuniyetle rıza göstererek onlarla birlikte yola çıktı. Uzun bir süre yol almışlardı ki aniden tüm adamlar ve atlar gözden kayboldu. Issız tarlalarda ve ıssız ovalarda yürürken tek başına kaldı. Endişeyle geri dönüş yolunu bulmaya çalışırken, ötelerden birinin yüksek sesle seslendiğini duydu:

"Büyük Tang İmparatoru, buraya gelin! Buraya gel!"

Taizong bunu duydu ve başını kaldırıp baktı. Gördü ki

adam

Başında siyah bir tül başlık; belinde gergedan boynuzları. Başındaki siyah tül şapkadan esnek bantlar sarkıyordu: Belindeki gergedan boynuzları altın plakalar sergiliyordu. Elinde kutsal sisle kaplanmış fildişi bir levha vardı; kutsal ışıkla çevrelenmiş ipek bir cübbe giymişti. Ayakları buluta basmak ve sise tırmanmak için bir çift beyaz tabanlı bot giydi; Kalbiyle, kişinin kaderini belirleyen bir yaşam ve ölüm kitabını kavradı. Gür saçları kulaklarının üzerine dökülüyordu: Sakalları çenesinin

etrafında uçuşuyor ve dans ediyordu. Bir zamanlar Tang'ın başbakanıydı:Şimdi Yama Kral'a hizmet etmek için davaları değerlendirdi.

Taizong ona doğru yürüdü ve yolun kenarında diz çökmüş olan adam ona ş ö y l e dedi: "Majesteleri, sizinle daha uzak bir mesafede buluşmayı ihmal ettiğim için lütfen bağışlayın."

"Siz kimsiniz?" diye sordu Taizong, "ve hangi nedenle buraya geldiniz? Ben mi?"

Adam şöyle dedi: "Yarım ay önce, sizin alçak gönüllü tebaanız Karanlık Jing Nehri'nin Ejder Hayaleti, kendisini kurtaracağına söz verdikten sonra idam ettirdiği için Majestelerine karşı dava açıyordu. Böylece Jing Nehri'nin büyük kralı Qinguang Birinci Meclis sizi tutuklamaları ve Üç Tribün önünde yargılamaları için derhal iblis haberciler gönderdi. Şahsınız bunu öğrendi ve bu nedenle sizi kabul etmek için buraya geldi. Bugün geç gelmeyi beklemiyordum ve beni affetmeniz için size yalvarıyorum."

"Adın nedir?" dedi Taizong, "ve rütben nedir?"

"Sizin alçakgönüllü tebaanız hayattayken," dedi o adam, "önceki imparatordan önce Cizhou'nun bölge hakimi olarak Dünya'da görev yaptı. Daha sonra Ayin Kurulu'nun başkan yardımcılığına atandım.

Soyadım Cui ve gerçek adım Jue. Karanlıklar Bölgesi'nde, Ölüm Başkenti'nde yargıçlık yapıyorum."

Taizong çok memnun oldu; öne çıktı ve adamı kaldırmak için kraliyet ellerini uzatarak şöyle dedi: "Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Tahtımın önünde hizmet eden Wei Zheng'in size bir mektubu var. Burada buluşma şansımız olduğu için çok mutluyum."

Yargıç minnettarlığını ifade etti ve mektubun nerede olduğunu sordu. Taizong mektubu kolundan çıkarıp Cui Jue'ye uzattı, o da eğilerek mektubu aldı ve açıp okudu:

Yargıç mektubu okuduktan sonra büyük bir sevinçle şöyle dedi: " Geçen gün insan yargıç Wei'nin yaşlı ejderhayı infaz ettiği zaten şahsınız tarafından biliniyor ve bu eyleminden dolayı ona büyük hayranlık duyuyor. Dahası, çocuklarıma baktığı için ona borçluyum.

Şimdi böyle bir mektup yazdığına göre, Majestelerinin daha fazla endişelenmesine gerek yok. Alçak gönüllü kulunuz, yeşim taşından tahtınıza bir kez daha çıkmanız için hayata geri dönmenizi sağlayacaktır."

Taizong ona teşekkür etti.

İkisi konuşurken, uzakta ellerinde bayraklar ve flamalar tutan ve " Yeraltı Dünyası Kralı'nın size bir daveti var" diye seslenen mavi cüppeli iki genç çocuk gördüler.

Taizong, Yargıç Cui ve iki çocukla birlikte ilerledi. Birden devasa bir şehir gördü ve şehir kapısının üzerindeki büyük bir levhada altın harflerle " Karanlığın Bölgesi, Ruhların Kapısı" yazıyordu. Sancakları sallayan mavi cübbeliler Taizong'u şehre götürdüler. Yürürken, caddenin kenarında imparatorun selefi Li Yuan, ağabeyi Jiancheng ve ölen kardeşi Yuanji'nin kendilerine doğru gelerek "İşte Shimin geliyor!" diye bağırdıklarını gördüler.

İşte Shimin geliyor!"

Kardeşler Taizong'a sarıldılar ve onu dövmeye ve intikamla tehdit etmeye başladılar. Kaçacak yeri olmayan imparator onların pençesine düştü; ve ancak Yargıç Cui, kaçıp yolculuğuna devam edebilmesi için onları uzaklaştırması için mavi yüzlü, kanca dişli bir iblis çağırdı.

Yeşil kiremitli yüksek bir yapıya vardıklarında birkaç milden fazla yol kat etmemişlerdi. Bu bina gerçekten muhteşemdi. Gördüğünüz gibi

Hafifçe on bin kat renkli sisler yığılır; Loş bir şekilde bin tel kızıl duman görünür. Yabani hayvanların başları saçaklardan ışıldayarak yükselir. Kokulu kiremit çiftleri beşerli katlar halinde yükselir. Sıra sıra kırmızı-altın çiviler kapıları derinlemesine deliyor; çaprazlama, beyaz

yeşim levhalar rayları oluşturuyor. Işıkların yakınındaki pencereler sabahdumanını salıyor. Paravanlar, perdeler, ateşli oklar gibi parlıyor. Yüksekkuleler masmavi gökyüzüne uzanıyor. Çapraz koridorlar hazine odalarınabağlanıyor. Canavar şeklindeki üçayaklardan gelen koku kraliyetcübbelerini kaplıyor; Kırmızı ipek fenerler portalların yapraklarınıaydınlatıyor. Solda, vahşi Boğa kafalı ordular duruyor; Sağda, korkunç Atyüzleri sıralanıyor. Altın levhalar ölülerin hayaletlerini selamlamak içindöner; Beyaz ipek ölen ruhlara yol göstermek için iner. Bu ismi taşır:Cehennemin Merkez Kapısı, Hades Prenslerinin Karanlık Salonu.

Taizong mekâna bakarken, içeriden kuşak yeşim taşının çınlaması, ilahi tütsünün gizemli kokusu ve iki çift meşale mumunun ardından Yeraltı Dünyasının On Kralı merdivenlerden aşağı indi. On Kral şunlardı:

Kral Qinguang, Başlangıç Nehrinin Kralı, Song İmparatorunun Kralı, İntikamcı Bakanların Kralı, Kral Yama, Eşit Rütbelerin Kralı, Tai Dağının Kralı, Şehir Pazarlarının Kralı, Tam Değişimin Kralı ve Dönen Çarkın Kralı. Karanlığın Hazine Salonu'ndan çıktıklarında, alçakgönüllülük göstererek yolu göstermeyi reddeden Taizong'u karşılamak için eğildiler. On Kral şöyle dedi: "Majesteleri Işık Dünyası'ndaki insanların imparatoru, bizler ise Karanlıklar Dünyası'ndaki ruhların krallarıyız. Gerçekten de bizim tayin edilmiş makamlarımız bunlar, öyleyse neden bize boyun eğiyorsunuz?"

"Korkarım hepinizi gücendirdim," dedi Taizong, "öyleyse hayaletlerin ve insanların, Aydınlık ve Karanlığın görgü kurallarına uymaktan bahsetmeye nasıl cüret edebilirim?" Taizong ancak uzun itirazlardan sonra Karanlık Salon'a girdi. On Kral'ı uygun bir şekilde selamladıktan sonra, ev sahiplerine ve konuklara ayrılan yerlere göre oturdular.

Kısa bir süre sonra Kral Qinguang ellerini önünde kavuşturarak öne çıktı ve şöyle dedi: "Jing Nehri'nin Ejderha Ruhu, Majestelerini onu kurtaracağına söz verdikten sonra öldürtmekle suçluyor. Neden?"

"Ona hiçbir şey olmayacağına dair söz verdim," dedi Taizong, "yaşlı ejderha gece rüyamda bana seslendiğinde. Bildiğiniz gibi suçluydu ve insan yargıç Wei Zheng tarafından idama mahkum edilmişti. Onu kurtarmak için Wei Zheng'i benimle satranç oynamaya davet ettim, Wei Zheng'in rüyasında infazı gerçekleştirebileceğini tahmin etmemiştim! Bu gerçekten de mucizevi bir stratagemdi. ve ne de olsa ejderha da ölümcül bir suç işlemişti. Nasıl suçlanacağımı anlayamıyorum." On Kral bu sözleri duyunca eğilerek cevap verdiler: "O ejderha daha doğmadan önce bile, Güney Kutbu Yıldızı tarafından tutulan Ölüm Kitabı'nda onun bir insan yargıç tarafından öldürülmesi gerektiği yazılıydı. Bunu başından beri biliyorduk ama ejderha şikâyetini buraya iletti ve davasının Üç Tribün tarafından incelenebilmesi için Majestelerinin buraya getirilmesinde ısrar etti. Onu çoktan Göç Çarkı aracılığıyla bir sonraki enkarnasyonuna doğru yola çıkardık. Ancak Majestelerine bu yolculuğu zahmetli hale getirdiğimiz için üzgünüz ve sizi buraya gelmeye zorladığımız için özür dileriz." Konuşmaları bittiğinde, Yaşam ve Ölüm Kitaplarından sorumlu yargıca, imparatora ayrılan sürenin ne olduğunu öğrenebilmeleri için kayıtları hemen getirmesini emrettiler. Yargıç Cui hemen odasına gitti ve kitaplarda yazılı olan dünyadaki tüm krallar için önceden belirlenmiş yaşları tek tek inceledi. Güney Jambūdvīpa Kıtası'nın Büyük Tang İmparatoru Taizong'un Zhenguan döneminin on üçüncü yılında öleceğini görünce irkildi ve kitabı sunmadan önce büyük fırçasını kalın mürekkebe batırıp iki vuruş ekledi. On Kral şöyle bir baktı ve Taizong isminin altında " otuz üç yıl" yazdığını gördü. Telaşla sordular: "Majesteleri tahta çıkalı ne kadar oldu?"

"On üç yıl oldu," dedi Taizong. "Majestelerinin endişelenmesine gerek yok," dedi Kral Yama, "çünkü hâlâ yirmi yıllık ömrünüz var. Artık durumunuz net bir şekilde incelendiğine göre, sizi Işık Dünyası'na geri gönderebiliriz." Taizong bunu duyunca minnettarlığını ifade etmek için eğildi ve On Kral Yargıç Cui ile Büyük Mareşal Chu'ya ona hayata geri dönerken eşlik etmelerini emretti.

Taizong Karanlıklar Salonu'ndan çıktı ve On Kral'ı bir kez daha selamlayarak sordu: "Sarayımda yaşayanlara ne olacak?"

"Herkes güvende olacak," dedi On Kral, "küçük kız kardeşin hariç. Görünüşe göre o uzun süre yaşamayacak."

"Işık Dünyası'na döndüğümde," dedi Taizong, onlara teşekkür etmek için tekrar eğilerek, "size minnettarlığımın bir göstergesi olarak sunabileceğim çok az şeyim var. Belki size biraz kavun veya başka tür meyveler gönderebilirim?" Memnun olan On Kral, "Burada doğu ve batı kavunlarımız var ama güney kavunlarımız eksik," dedi. "Döner dönmez," dedi Taizong, "size biraz göndereceğim." Ellerini kavuşturarak birbirlerini selamladılar ve ayrıldılar.

Mareşal ruhlara rehberlik etmek için bir bayrak tutarak önden giderken, Yargıç Cui de Taizong'u korumak için arkadan takip etti. Karanlıklar Bölgesi'nden çıktılar ve Taizong yolun aynı yol olmadığını gördü. Yargıca " Yanlış yoldan mı gidiyoruz?" diye sordu.

"Hayır," dedi yargıç, "çünkü Karanlıklar Bölgesi'nde durum böyledir: gelmeniz için uzak bir yer vardır, ama çıkış yolu yoktur. Şimdi Majestelerini Göç Çarkı bölgesinden göndermeliyiz ki hem Cehennem'de bir tur atabilesiniz hem de reenkarnasyona doğru yola çıkabilesiniz." Taizong'un onları takip etmekten başka pek bir seçeneği yoktu.

Sadece birkaç mil gitmişlerdi ki yüksek bir dağa rastladılar. Etrafındaki kara bulutlar yere değiyor ve gökyüzünü kara sisler kaplıyordu. "Bay Cui," dedi Taizong, "bu hangi dağ?" Yargıç, "Karanlıklar Bölgesi'ndeki Daimi Gölge Dağı" dedi.

Taizong korkuyla, "Oraya nasıl gidebiliriz?" diye sordu. " Majestelerinin endişelenmesine gerek yok," dedi yargıç, "çünkü tebaanız size rehberlik etmek için burada." Taizong titreyerek ikisini takip etti ve yamacı tırmandı. Etrafına bakmak için başını kaldırdı ve şunu gördü

Şekli hem sarp hem de kıvrımlıydı, Ve biçimi daha da kıvrımlıydı. Shu tepeleri gibi engebeliydi; Lu zirveleri gibi uzun; Işık Dünyası'nda ünlü bir dağ değil, Karanlıklar Bölgesi'nde tehlikeli bir yerdi. Dikenli çalılıklar canavarları barındırıyordu; Taş sırtların katmanları iblisleri barındırıyordu. İnsanın kulağına hiçbir kuş ya da hayvan sesi gelmiyordu; Gözlerinin önünde sadece hayaletler ya da grifonlar yürüyordu. Uğuldayan soğuk rüzgar; Sonsuz siyah sis- Uğuldayan soğuk rüzgâr, cehennem ordularının uğultusuydu; Sonsuz kara sis, şeytani birliklerin puflamasıydı. Yukarıdan ve aşağıdan bakıldığında hiçbir manzara ihtişamı yoktu; Sağa ve sola bakıldığında her şey ıssızdı. O yerde dağlar ve tepeler vardı, Ve zirveler, Ve mağaralar, Ve dereler; Sadece dağlarda ot bitmiyordu; Gökyüzünü delen zirveler yoktu; Hiçbir gezgin zirvelere tırmanmadı; Hiçbir mağara bulutları barındırmadı; Derelerde su akmadı. Hepsi kıyılardaki hayaletlerdi, Ve kayalıkların altındaki bataklıklar. Hayaletler mağaralarda toplandı, Ve kayıp ruhlar dere tabanlarında saklandı. Dağın her yerinde, Boğa kafalılar ve At yüzlüler çılgınca bağırdı; Yarı gizli yarı görünür, Aç hayaletler ve muhtaç ruhlar sık sık ağladı. Ruhları arayan yargıç, Acele ve öfkeyle çağrılarını iletti; Ruhları kovalayan muhafız, Belgelerini sunmak için homurdandı ve bağırdı. Swift of Foot: Kaynayan bir kasırga! Ruh Hırsızı: Yayılan karanlık bir sis!

Yargıcın korumasına güvenmeseydi, Taizong bu Daimi Gölge Dağı'nı geçmeyi asla başaramazdı.

İlerledikçe, birçok salon ve odanın bulunduğu bir yere geldiler; döndükleri her yerde melankolik çığlıklar kulaklarını patlattı ve grotesk görüntüler kalplerine dehşet saldı. "Burası neresi?" diye tekrar sordu Taizong. "Daimi Gölge Dağı'nın arkasındaki On Sekiz Katlı Cehennem," dedi yargıç. "O nedir?" diye sordu Taizong. Yargıç cevap verdi: " Söyleyeceklerimi dinle:

Rack'in Cehennemi, Kasvetli Suçluluk Cehennemi, Ateşli Çukur Cehennemi: Tüm bu keder, tüm bu ıssızlık, Önceki yaşamda işlenen binlerce günahtan kaynaklanır; Hepsi öldükten sonra acı çekmeye başlar.

Hades'in Cehennemi, Dil Cehennemi- Çekme, Deri Cehennemi-Parçalama: Tüm o ağlayanlar ve feryat edenler, Tüm o hasret çekenler veyas tutanlar, Hainleri, isyancıları ve Cennete saldıranları bekleyin; Budaağızlı ve yılan yürekli olanın sonu burası olacaktır. Öğütme Cehennemi,Vurma Cehennemi, Ezme Cehennemi; Yıpranmış deri ve yırtılmış etle,Açılan ağızlar ve gıcırdayan dişlerle, Bunlar adaletsizlik yapmak için hileyapan ve yalan söyleyen, aldatmak için yaltaklanan ve dalkavuklukedenlerdir. Buz Cehennemi, Sakatlama Cehennemi, İç ÇıkarmaCehennemi: Kirli yüzü ve keçeleşmiş saçlarıyla, Örülmüş kaşları vekederli bakışlarıyla, Bunlar, adaletsiz ağırlıklarla basit insanları kandıranve böylece kendilerini mahvedenlerdir. Kaynayan Yağ Cehennemi, ZalimKaranlık Cehennemi, Kılıç Dağı Cehennemi: Sarsılırlar ve titrerler;Kederlenirler ve üzülürler: Haklı olanları şiddet ve sahtekarlıkla ezdikleriiçin Şimdi yalnız acıları içinde sinmek zorundalar. Kan HavuzuCehennemi, Avīci Cehennemi. Terazi ve Ağırlık Cehennemi: Tüm derilersoyuldu ve kemikler açığa çıkarıldı, Uzuvlar kesildi ve tendonlarkoparıldı, Açgözlülükten kaynaklanan cinayetlerden kaynaklanır, Heminsanların hem de hayvanların canlarının alınması. Düşüşlerinin bin yıliçinde geri dönüşü yoktur - Serbest bırakılmadan sonsuz azap. Her birisıkıca bağlanmış ve sıkıca bağlanmış, hem iplerle hem de kordonlarlazincirlenmiştir. En ufak bir hareket kızıl saçlı iblisleri, kara suratlı iblislerihareke geçirir, Uzun mızrakları ve keskin kılıçlarıyla; Boğa kafalıiblisler, At suratlı şeytanlar, Demir çiviler ve bronz tokmaklarla, Yüzleriburuşana ve kan akana kadar saldırırlar, Ama yeryüzüne ve gökyüzünehaykırışları karşılık bulmaz. Bu yüzden insan kendi vicdanına ihanetetmemeli, Çünkü tanrıların bilgisi var, kim kaçabilir? Böyleceahlaksızlığın ve erdemsizliğin bedeli sonunda ödenecektir: Sadece erkenya da geç gelmesi farklıdır."

Taizong bu sözleri duyduğunda dehşete kapıldı. Bir süre ilerledikten sonra, ellerinde sancak ve bayraklar olan ve yolun kenarında diz çökmüş bir grup iblis askerine rastladılar. "Köprülerin Muhafızları sizi

karşılamaya geldi" dediler. Yargıç onlara yol açmalarını emretti veTaizong'u altın bir köprüden geçirmeye başladı. Taizong bir tarafabaktığında, üzerinde ilkeli ve doğru, adaletli ve dürüst kişiler gibi görünenbirkaç yolcunun bulunduğu başka bir gümüş köprü gördü. Onlar da sancakve bayraklarla yönlendiriliyorlardı. Diğer tarafta, etrafında buz gibirüzgârın estiği ve altında kanlı dalgaların kaynadığı başka bir köprü vardı.Sürekli ağlama ve feryat sesleri duyuluyordu. "Bu köprünün adı nedir?"diye sordu Taizong. "Majesteleri," dedi yargıç, "o seçeneksiz köprüdür.Işık Dünyası'na ulaştığınızda, bunu gelecek nesiller için kaydettirmelisiniz.

Çünkü köprünün altında

Dalgalanan büyük bir su kütlesi; Boğaz ve tehlikeli bir yol; Uzun Nehir'den aşağı akan ham ipek balyaları ya da Dünya'ya doğru süzülen Ateş Çukuru gibi, Bu soğuk hava, bunaltıcı, bu kemikleri delen soğuk; Bu pis koku hem rahatsız edici hem de mide bulandırıcı. Dalgalar yuvarlanır ve döner; İnsanları karşıya geçirmek için ne bir tekne gelir ne de gider; Çıplak ayaklar ve karmakarışık saçlarla Oraya buraya gidenlerin hepsi lanetlenmiş ruhlar. Köprü birkaç mil uzunluğunda. Ama sadece üç açıklık genişliğinde. Yüksekliği yüz fit, derinliği ise bin kulaçtır. Üstte ellerin tutabileceği raylar yok; Altta insan avlayan vahşi zebaniler var, Çengellerle ve kilitlerle bağlı, No- Option'ın kötü yolundan kaçmak için savaşın. Köprünün yanındaki şu vahşi muhafızlara bakın. Ve nehirdeki o lanetlenmiş ruhlar, ne kadar da zavallı! Dallar ve budaklar üzerinde Yeşil, kırmızı, sarı ve mor ipekten giysiler asılı; Uçurumun altında Strumpet'ler kendi kayınpederlerini istismar ettikleri için çömelirler. Demir köpekler ve pirinç yılanlar onlardan beslenmek için çabalayacak. Düşüşleri ebedidir, çıkış yolu yoktur."

Şiir diyor ki:

Hayaletlerin feryatları duyulur; iblisler sık sık ağlar Kan dalgaları on bin fit yükseğe çıkarken. At suratlılar ve Boğa kafalılar sayısız sayıda Bu

Hayır Seçeneği Köprüsü acımasızca güçlendirir.

Taizong ve rehberleri konuşurken, Köprü'nün birkaç Muhafızı görev yerlerine geri döndü. Gördükleri karşısında dehşete kapılan Taizong sessiz bir dehşet içinde sadece başını sallayabildi. Yargıç ve büyük mareşali No-Option Nehri'nin kötücül suları ve Kanlı Kase'nin acı Diyarı boyunca takip etti. Kısa süre sonra Ölüler Şehri'ne vardılar ve burada "Li Shimin geldi!" diye haykıran sesler duyuldu. Li Shimin geldi!" Taizong tüm bu bağırışları duyduğunda, kalbi titredi ve safrası titredi. Sonra, kiminin sırtı kırılmış, kiminin uzuvları kopmuş, kiminin de başı kesilmiş bir ruh kalabalığının yolunu kestiğini ve hep bir ağızdan bağırdıklarını gördü: " Bize hayatlarımızı geri verin! Bize hayatlarımızı geri verin!" Taizong dehşet içinde umutsuzca kaçmaya ve saklanmaya çalıştı, bir yandan da ağlıyordu: "Bay Cui, kurtarın beni! Bay Cui, kurtarın beni!"

"Majesteleri," dedi yargıç, "bunlar çeşitli prenslerin ve onların emrindekilerin, çeşitli yerlerden gelen haydutların ve soyguncuların ruhlarıdır. Hem kendilerinin hem de başkalarının yaptığı adaletsizlikler yüzünden yok oldular ve şimdi kurtuluştan mahrumlar çünkü onları kabul edecek ya da onlara bakacak kimse yok. Paraları ya da eşyaları olmadığı için açlığa ve soğuğa terk edilmiş hayaletlerdir. Ancak Majesteleri onlara biraz para verebilirse size kurtuluş sunabilirim."

"Buraya ellerim boş geldim," dedi Taizong. Nereden para bulabilirim?"

"Majesteleri," dedi yargıç, "Yaşayanlar Dünyası'nda bir adam var ki Karanlıklar Bölgemize büyük miktarlarda altın ve gümüş yatırdı. Borç almak için kendi adını kullanabilirsin ve alçakgönüllü yargıcın da senin kefilin olur; ondan bir oda dolusu para ödünç alır ve aç hayaletler arasında dağıtırız. Böylece onları geçebileceksiniz."

"Kim bu adam?" diye sordu Taizong. "Henan Eyaletindeki Kaifeng Bölgesinden bir adam," dedi yargıç. "Asıl adı Liang ve soyadı Xiang. Burada on üç oda dolusu altın ve gümüşü var. Eğer Majesteleri ondan borç alırsa, Işık Dünyası'na döndüğünüzde geri ödeyebilirsiniz."

Bu durumdan son derece memnun olan ve borç için kendi adını kullanmak isteyen Taizong, hemen yargıç adına bir senet imzaladı. Bir oda dolusu altın ve gümüş ödünç aldı ve büyük mareşalden parayı hayaletler arasında dağıtması istendi. Yargıç da onlara şu talimatı verdi: " Bu gümüş ve altın parçalarını kendi aranızda bölüşebilir ve uygun şekilde kullanabilirsiniz. Büyük Tang Baba'nın geçmesine izin verin, çünkü daha yaşayacak uzun bir zamanı var. On Kral'ın kutsal sözü üzerine, hayata dönmesi için ona eşlik ediyorum. Yaşayanların dünyasına ulaştığında, kurtuluşunuz için Büyük Toprak ve Su Ayini düzenlemesi talimatı verildi. Bu yüzden daha fazla sorun çıkarmayın." Hayaletler bu sözleri duyup gümüş ve altını alınca itaat edip geri döndüler. Yargıç, büyük mareşale ruhlara rehberlik etmesi için bayrak sallamasını emretti ve Taizong'u Ölüler Şehri'nden dışarı çıkardı. Geniş ve düz bir patikadan tekrar yola koyuldular ve hafif, havadar adımlarla hızla ayrıldılar.

Uzun bir süre seyahat ettiler ve Altı Katlı Göç Yolu'nun kavşağına vardılar. İşlemeli pelerinler giyerek bulutlara binen bazı insanlar ve bellerinden sarkan altın balıklardan oluşan Taoist tılsımları olan bazı insanlar gördüler; aslında keşişler, rahibeler, Taoistler ve laik insanlar ve her türden hayvan ve kuş, hayalet ve ruh vardı. Sonu gelmeyen bir akıntıda, her biri önceden belirlenmiş bir yola girmek için Göç Çarkı'nın altından geçiyorlardı. "Bunun anlamı nedir?" diye sordu Tang imparatoru. " Majesteleri," dedi yargıç, "zihniniz Buddha doğasının her şeye içkin olduğunu algılayacak kadar aydınlandığından, bunu hatırlamalı ve Yaşayanlar Dünyası'nda ilan etmelisiniz. Buna Altı Katlı Göç Yolu denir. İyi işler yapanlar ölümsüzlerin yoluna yükselecek; sonuna kadar vatansever kalanlar asalet yoluna ilerleyecek; evlat dindarlığı uygulayanlar bereket yolunda yeniden doğacak; adil ve dürüst olanlar bir kez daha insanların yoluna girecek; erdeme değer verenler zenginlik yoluna ilerleyecek; kötü ve vahşi olanlar şeytanların yoluna geri düşecek." Tang imparatoru bunları duyunca başını salladı ve içini çekerek şöyle dedi,

"Ah, iyilik gerçekten ne kadar iyi! İyilik yapmak asla hastalık getirmez! İyi bir kalpte her zaman kalır. İyi bir yolda kapını ardına kadar aç. Kötü düşüncelerin ortaya çıkmasına izin verme, Ve tüm kötülükleri hor görmelisin. "Cezalandırma yok deme, Çünkü tanrıların kendi huyları vardır."

Yargıç, Tang İmparatoru'na soylular yolunun girişine kadar eşlik ettikten sonra secdeye kapandı ve şöyle seslendi: "Majesteleri, devam etmeniz gereken yer burası ve burada mütevazı yargıcınız sizden ayrılacak. Büyük Mareşal Zhu'dan size biraz daha eşlik etmesini rica ediyorum."

Tang İmparatoru ona teşekkür ederek, "Benim yüzümden bu kadar uzun bir mesafeyi kat etmek zorunda kaldığınız için üzgünüm efendim," dedi.

"Majesteleri Işık Dünyasına döndüklerinde," dedi yargıç, "o zavallı, evsiz barksız ruhların kurtulabilmesi için Büyük Toprak ve Su Ayinini kutladığınızdan emin olun. Lütfen unutmayın! Ancak Karanlığın Bölgesinde intikam için mırıldanma olmazsa, Işık Dünyanızda barış refahı olacaktır. Eğer yaşamınızda herhangi bir kötülük varsa, bunları teker teker değiştirmeli ve tebaanıza her yerde iyilik yapmayı öğretmelisiniz. O zaman imparatorluğunuzun sağlam bir şekilde kurulacağından ve ününüzün gelecek nesillere ulaşacağından emin olabilirsiniz."

Tang imparatoru yargıcın taleplerinin her birini yerine getireceğine söz verdi.

Yargıç Cui'den ayrıldıktan sonra Büyük Mareşal Zhu'yu takip etti ve kapıdan içeri girdi. Mareşal içeride dizginleri ve eyeriyle birlikte siyah yeleli doru bir at gördü. İmparatora sağdan soldan yardım ederek hemen ata binmesine yardım etti. At bir ok gibi ileri fırladı ve kısa sürede nehrin kıyısına ulaştılar. Wei Nehri'nde bir çift altın sazan dalgaların üzerinde oynaşırken görülebiliyordu. Gördüklerinden memnun kalan Tang imparatoru atını dizginledi ve izlemek için durdu. "Majesteleri," dedi

büyük mareşal, "acele edelim ve hala vakit varken sizi şehrinize gerigötürelim."

Ancak imparator hoşgörüsünde ısrar etti ve ileri gitmeyi reddetti. Mareşal onun bacaklarından birini tuttu ve bağırdı, "Hâlâ hareket etmiyor musun? Daha ne bekliyorsun?" Büyük bir gürültüyle atından Wei Nehri'ne itildi ve böylece Karanlıklar Bölgesi'nden ayrılıp Işık Dünyası'na geri döndü.

Şimdi size Tang hanedanlığında Taht'ın önünde hizmet edenlerden bahsedeceğiz. Xu Mougong, Qin Shubao, Hu Jingde, Duan Zhixian, Ma Sanbao, Cheng Yaojin, Gao Shilian, Li Shiji, Fang Xuanling, Du Ruhui, Xiao Yu, Fu Yi, Zhang Daoyuan, Zhang Shiheng ve Wang Guei sivil ve askeri yetkililerden oluşan iki grubu oluşturuyordu. Doğu Sarayının veliaht prensi, kraliçe, saray kadınları ve baş kâhya ile birlikte imparatorluk yası için Beyaz Kaplan Salonunda toplandılar. Aynı zamanda, tüm imparatorluk için ölüm ilanını yayınlamayı ve prensi imparator olarak taçlandırmayı tartıştılar. Salonun bir tarafından Wei Zheng öne çıktı ve şöyle dedi: "Hepiniz lütfen aceleci davranmaktan kaçının. Çeşitli bölgeleri ve şehirleri alarma geçirirseniz, istenmeyen ve beklenmedik bir şeye neden olabilirsiniz. Burada bir gün daha bekleyelim, çünkü lordumuz kesinlikle hayata geri dönecek."

"Ne saçmalıyorsunuz Başbakan Wei," dedi aşağıdan gelen Xu Jingzong, "eski bir atasözü der ki, "Dökülen su nasıl geri getirilemezse, ölü bir adam da asla geri dönemez!" Neden zihnimizi bulandırmak için böyle boş laflar ediyorsunuz? Bunun için ne gibi bir sebebiniz var?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse Bay Xu," dedi Wei Zheng, " gençliğimden beri ölümsüzlük sanatları konusunda eğitim aldım. Hesaplamalarım son derece doğru ve size Majestelerinin ölmeyeceğine dair söz veriyorum."

Konuşurlarken, aniden tabutun içinde yüksek sesle ağlayan bir ses duydular, "Beni boğdunuz! Beni boğdunuz!" Bu ses sivil ve askeri

yetkilileri öylesine ürkütmüş, kraliçeyi ve hanımları öylesine dehşetedüşürmüştü ki, her biri

Sonbahar dut yaprakları gibi kahverengi bir yüz, Erken ilkbahar söğütleri gibi gevşek bir vücut. Veliaht prensin bacakları büküldü, Törenini bitirmek için yas asasını tutamadı. Kâhyanın ruhu onu terk etti, Kederini göstermek için matem şapkasını takamadı; Hanımlar yan yattı; Hanımefendiler çöktü Vahşi rüzgarın savurduğu zayıf ebegümeci gibi. Hanımlar yan yattı Aniden bastıran yağmurda boğulan zambaklar gibi. Taşlaşmış lordlar- Kemikleri ve tendonları güçsüz- Titredi ve sarsıldı, Hepsi aptal ve şaşkın. Tüm Beyaz Kaplan Salonu kirişleri kırılmış bir köprü gibiydi; Cenaze töreni sahnesi harap olmuş bir tapınağı andırıyordu.

Mahkemeye katılan herkes kaçtı ve kimse tabuta yaklaşmaya cesaret edemedi. Sadece dürüst Xu Mougong, mantıklı Başbakan Wei, cesur Qin Qiong ve atılgan Jingde öne çıkıp tabutu tuttular. "Majesteleri," diye bağırdılar, "eğer sizi rahatsız eden bir şey varsa, bize söyleyin. Hayaletçilik oynayıp akrabalarınızı korkutmayın!"

Ancak daha sonra Wei Zheng, "Hayaletçilik oynamıyor. Majesteleri hayata geri dönüyor! Çabuk birkaç alet getirin!"

Tabutun üstünü açtılar ve gerçekten de Taizong'un içeride oturduğunu ve hâlâ "Beni boğdunuz!" diye bağırdığını gördüler. Beni kim kurtardı?" Mougong ve diğerleri onu kaldırmak için öne çıktılar ve "Korkmayın Majesteleri ve uyanın. Tebaanız sizi korumak için burada." Tang İmparatoru ancak o zaman gözlerini açtı ve "Az önce ne kadar acı çektim! Karanlıklar Bölgesi'nden gelen kindar iblislerin saldırısından güç bela kurtuldum ve boğulma tehlikesi atlattım!"

"Korkmayın Majesteleri," dedi bakanlar. "Suda ne tür bir felaket meydana geldi?"

"At sürüyordum," dedi Tang imparatoru, "iki balığın oynadığı Wei Nehri'nin yakınına geldiğimizde. O hilekâr Büyük Mareşal Zhu beni atımdan nehre itti ve neredeyse boğuluyordum."

Wei Zheng, "Majesteleri hâlâ ölülerin etkisinden tamamen kurtulmuş değil," dedi. Hemen imparatorluk dispanserinden ruhunu sakinleştirmek ve güçlendirmek için tasarlanmış şifalı et suyu sipariş etti. Ayrıca biraz pirinç lapası da hazırladılar ve ancak bu tür besinleri bir veya iki kez aldıktan sonra tekrar eski haline döndü, yaşayan duyularını tamamen geri kazandı. Hızlı bir hesaplama, Tang imparatorunun üç gün ve gece boyunca ölü kaldığını ve sonra tekrar hüküm sürmek için hayata döndüğünü ortaya çıkardı. Böylece elimizde bir tanıklık şiiri var:

Eski zamanlardan beri dünya ne kadar çok değişti! Tarih, yükselen ve yıkılan krallıklarla doludur. Zhou, Han ve Jin'in harikaları sayısızdı. Hangisi Kral Tang'ın ölümden yaşama geri dönüşüyle boy ölçüşebilirdi?

O sırada hava kararmıştı; çeşitli bakanlar imparatorun çekildiğini gördükten sonra geri çekildiler. Ertesi gün yas kıyafetlerini çıkarıp saray kıyafetlerini giydiler: herkes kırmızı cübbesini ve siyah başlığını, mor kuşağını ve altın madalyasını takmış, kapının dışında saraya çağrılmayı bekliyordu. Şimdi size, ruhunu sakinleştirmek ve güçlendirmek için reçete edilen ilacı alan ve pirinç suyunu birkaç kez içen Taizong'un, görevlileri tarafından yatak odasına taşındığını anlatacağız. O gece boyunca mışıl mışıl uyudu ve şafak vakti uyandığında ruhu tamamen canlanmıştı. Nasıl giyindiğine bakın:

Uzun, asil bir başlık taktı; koyu sarı bir cübbe giydi; Mavi Dağ'dan yeşil yeşim taşından bir kemer taktı; bir çift imparatorluk kuran kaygısız çizme giydi. Onun çarpıcı görünüşü Mahkemede herkesi geçti: Yedek güç ile Hükümdarlığına devam etti. Ne büyük bir adalet ve doğruluk Tang imparatoru, ölümden dirilen Görkemli Li!

Tang imparatoru Altın Araba'nın Hazine Salonu'na çıktı ve üç kez " Çok yaşa imparator" diye bağırdıktan sonra rütbe sırasına göre hazırolda duran sivil ve askeri yetkililerden oluşan iki grubu bir araya topladı. Sonra bu yüksek sesli duyuruyu duydular:

"Eğer bir iş varsa, gelin ve konuşmanızı yapın; eğer bir iş yoksa, mahkemeden çıkarıldınız."

Doğudan sivil memurlar ve batıdan askeri memurlar sırası geldi; hepsi öne çıktı ve beyaz yeşim taşından basamakların önünde secde ettiler. " Majesteleri," dediler, "bu kadar uzun süren uykunuzdan nasıl uyandığınızı sorabilir miyiz?"

"O gün, Wei Zheng'den mektubu aldıktan sonra," dedi Taizong, " ruhumuzun bu salonlardan ayrıldığını hissettik, imparatorluk muhafızları tarafından bir av partisine katılmaya davet edilmiştik. Biz yolculuk ederken, adamlar ve atlar ortadan kayboldu, bunun üzerine babam, eski imparator ve ölen kardeşlerim bizi yakalamaya geldi. Siyah şapkalı ve cübbeli biri gelmeseydi onlardan kaçmamız mümkün olmayacaktı; bu adam merhum kardeşlerimi göndermeyi başaran yargıç Cui Jue idi. Wei Zheng'in mektubunu ona teslim ettik ve o mektubu okurken, mavi giysili bazı çocuklar bayraklar ve sancaklarla bizi Yeraltı Dünyasının On Kralı tarafından karşılandığımız Karanlıklar Salonuna götürmek için geldiler. Bize Jing Nehri Ejderhası'ndan bahsettiler ve onu kurtarmaya söz verdikten sonra bizi onu öldürtmekle suçladılar. Biz de onlara neler olduğunu anlattık ve onlar da davamızın Üç Kabile tarafından ortaklaşa incelendiğine dair bize güvence verdiler. Daha sonra bize tahsis edilen yaşın ne olduğunu incelemek için Yaşam ve Ölüm Günlüklerini istediler. Yargıç Cui defterlerini sundu ve Kral Yama onları kontrol ettikten sonra Cennetin bize otuz üç yıllık bir pay ayırdığını söyledi. Sadece on üç yıl hüküm sürdüğümüz için yirmi yıl daha yaşamaya hakkımız vardı.

Bu yüzden Büyük Mareşal Zhu ve Yargıç Cui'ye bizi buraya geri göndermeleri emredildi. On Kral'dan ayrıldık ve onlara kavun ve diğer meyvelerden oluşan hediyelerle teşekkür edeceğimize söz verdik. Karanlıklar Salonu'ndan ayrıldıktan sonra, Yeraltı Dünyası'nda devlete ihanet eden ve ebeveynlerine sadakatsizlik eden, ne erdemi ne de doğruluğu uygulayan, beş taneyi israf eden, açık veya gizli hile yapan, adaletsiz ağırlık ve ölçülere düşkün olan, özetle tecavüzcüler, hırsızlar,

yalancılar, ikiyüzlüler, ahlaksızlar, sapkınlar, dolandırıcılar ve yasalarıçiğneyen herkesle karşılaştık. Hepsi öğütülerek, yakılarak, dövülerek,kesilerek, kızartılarak, kaynatılarak, asılarak ve derileri yüzülerek çeşitliişkencelere maruz bırakılıyordu. Sayıları on binleri buluyordu ve bukorkunç manzaraya bir türlü son veremiyorduk.

Daha sonra yolumuzu kesmek için gelen, dünyanın dört bir yanından gelen haydutların ve eşkıyaların ruhlarıyla dolu Ölüler Şehri'nden geçtik. Neyse ki Yargıç Cui bize kefil olmaya istekliydi ve bir kez daha ilerlemeden önce ruhları satın almak için Henan'lı İhtiyar Xiang'dan bir oda dolusu altın ve gümüş ödünç alabildik. Yargıç Cui'nin Işık Dünyasına döndüğümüzde bu yetim ruhların kurtuluşu için Büyük Toprak ve Su Ayinini kutlamamız gerektiğini tekrar tekrar söylemesinin ardından nihayet ayrıldık. Altı Katlı Göç Yolu'ndan ayrıldıktan sonra, Büyük Mareşal Zhu uçuyor gibi görünen çok hızlı bir ata binmemizi istedi ve beni Wei Nehri kıyısına getirdi. Biz manzaranın tadını çıkarırken Suda oynayan iki balık, bacaklarımızdan tuttu ve bizi nehre itti. Ancak o zaman hayata dönebildik." Çeşitli bakanlar bu sözleri duyduklarında hepsi imparatoru övdü ve tebrik etti. Ayrıca imparatorluktaki tüm şehir ve bölgelere bir bildiri gönderildi ve tüm yetkililer daha fazla bahsetmeyeceğimiz memnuniyet verici anılar sundular.

Şimdi size imparatorluktaki mahkumlar için genel af ilan eden Taizong'dan bahsedeceğiz. Dahası, idam cezasına çarptırılanların envanterini istedi ve Adalet Kurulu'ndan bir yargıç, kafası kesilerek veya asılarak öldürülmeyi bekleyen dört yüz kadar kişinin ismini sundu. Taizong onlara ailelerinin yanına dönmeleri için bir yıl izin verdi, böylece işlerini yoluna koyabilecekler ve hak ettiklerini almak için pazara gitmeden önce mallarını düzene sokabileceklerdi. Mahkumların hepsi ayrılmadan önce bu lütuf için ona teşekkür etti. Taizong, yetimlerin bakımı ve refahı için bir başka ferman yayınladıktan sonra, saraydan üç bin kadar saray hizmetçisi ve cariyeyi serbest bıraktı ve onları değerli askeri subaylarla evlendirdi. O zamandan beri, hükümdarlığı gerçekten de

erdemli bir hükümdarlıktı ve buna dair bir şiirimiz var:

Büyük Tang Hükümdarı'nın erdemi büyüktür! Bilge Kralları aşarak halkını refaha kavuşturur. Beş yüz mahkûm artık hapishaneden çıkabilir; Üç bin bakire saraydan serbest bırakılır. İmparatorluk yetkililerinin hepsi ona uzun ömürler diler. Saraydaki tüm bakanlar ondan övgüyle bahseder. Böyle iyi bir kalp, bir kez harekete geçtiğinde, Gökler kutsamalı, Ve on yedi nesle böyle bir iyilik aktarmalı.

Saray hizmetçilerini ve mahkûmları serbest bıraktıktan sonra Taizong, imparatorluğun dört bir yanına asılması için bir bildiri daha yayınladı. Bildiride şöyle yazıyordu:

Evren, uçsuz bucaksız olsa da, Güneş ve ay tarafından parlak bir şekilde incelenir; Dünya, muazzam olsa da, Cennette ya da dünyada kötüleri onaylamaz. Eğer niyetiniz hile yapmaksa, Bu hayat bile ceza getirecektir; eğer verdiğiniz aldığınızdan fazlaysa, Nimet sadece ahiret hayatında değildir. Binlerce zekice tasarım Birinin görevlerine göre yaşamak gibi değil; On bin şiddet adamı Tutumlu ve kanaatkâr biriyle kıyaslanamaz. Eğer iyi işlere ve merhamete meyilliyseniz, sūtraları özenle okumaya ihtiyacınız var mı? Eğer başkalarına zarar vermek niyetindeyseniz, Buda'nın öğrenimi bile boşunadır!

O zamandan itibaren imparatorlukta erdemi uygulamayan tek bir kişi bile kalmadı.

Bu arada, kavun ve diğer meyveleri Karanlıklar Bölgesi'ne götürecek bir gönüllü arandığına dair bir ilan daha yayınlandı. Aynı zamanda, hazineden bir oda dolusu altın ve gümüş Hotan İmparatorluk Dükü Hu Jingde ile birlikte Xiang Liang'a olan borcun geri ödenebilmesi için Henan'ın Kaifeng Bölgesi. İlan birkaç gün asılı kaldıktan sonra, bu görev için canını gönüllü olarak feda edecek değerli biri ortaya çıktı. Aslen Zunzhou'luydu; soyadı Liu ve asıl adı Quan'dı ve büyük servete sahip bir aileye mensuptu. Öne çıkmasının nedeni, karısı Li Cuilian'ın evlerinin önünde bir keşişe sadaka olarak başından altın bir saç tokası vermiş o l m

a s ı y d ı .

Liu Quan, evlerinin dışında kendini teşhir etme düşüncesizliğinden dolayı onu azarladığında, Li o kadar üzüldü ki hemen kendini astı ve arkasında gece gündüz acıyla ağlayan bir çift küçük çocuk bıraktı. Liu Quan onları görünce öylesine vicdan azabıyla doldu ki, kavunları cehenneme götürmek için canını ve malını terk etmeye razı oldu. Bu nedenle kraliyet ilanını indirdi ve Tang imparatorunu görmeye geldi. İmparator ona Altın Köşk'ün locasına gitmesini emretti ve orada başına bir çift güney kavunu, koluna biraz para ve ağzına biraz ilaç koydu.

Böylece Liu Quan zehir içerek öldü. Ruhu, hala başındaki meyveleri taşıyarak Ruhlar Kapısı'na ulaştı. Kapıdaki iblis muhafızı "Sen kimsin ki buraya gelmeye cüret ediyorsun?" diye bağırdı.

"Büyük Tang İmparatoru Taizong'un emri üzerine," dedi Liu Quan, " buraya özellikle Yeraltı Dünyasının On Kralı'nın zevkine kavun ve diğer meyveleri sunmak için geldim."

İblis gardiyan onu dostça karşıladı ve Karanlığın Hazine Salonu'na götürdü. Kral Yama'yı gördüğünde, "Tang imparatorunun emriyle, On Kral'ın nazik misafirperverliğine bir teşekkür nişanesi olarak bu kavunları sunmak için çok uzaklardan geldim" diyerek kavunları sundu.

Son derece memnun olan Kral Yama, "İmparator Taizong kesinlikle sözünün eri bir adam!" dedi.

Kavunları kabul etti ve haberciye adını ve evini sormaya başladı. " Naçiz kulunuz," dedi Liu Quan, "aslen Junzhou'da ikamet ediyorum; soyadım Liu ve asıl adım Quan. Karım kendini astığı ve çocuklarımıza bakacak kimseyi bırakmadığı için, evimi ve çocuklarımı terk etmeye ve imparatoruma bu kavunları bir şükran sunusu olarak buraya getirmesine yardım ederek hayatımı ülkem için feda etmeye karar verdim." On Kral bu sözleri duyunca hemen Liu Quan'ın karısı Li'yi istediler; Liu Quan iblis gardiyan tarafından getirildi ve karı koca Karanlıklar Salonu'nun önünde bir araya geldiler. Olanlar hakkında konuştular ve ayrıca bu buluşma için

On Kral'a teşekkür ettiler. Kral Yama da Yaşam ve Ölüm Kitaplarınıincelemiş ve karı kocanın olgun bir yaşa kadar yaşamaları gerektiğinigörmüş. Hemen iblis muhafızına onları hayata döndürmesini emretti amamuhafız şöyle dedi: "Li Cuilian günlerdir Karanlıklar Dünyası'na geridöndüğünden beri bedeni artık yok. Ruhu kendini kime bağlamalı?"

"İmparatorun kız kardeşi Li Yuying," dedi Kral Yama, "çok yakında ölecek. Hemen onun bedenini ödünç alın ki bu kadın hayata dönebilsin."

İblis muhafızı emre itaat etti ve Liu Quan ile karısını hayata dönmeleri için Karanlıklar Bölgesi'nden çıkardı.

İkisinin hayata nasıl döndüğünü bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第012回 · Bölüm 12

Tang imparatoru, son derece samimi bir şekilde, büyük bir ayin düzenler Guanyin, epifani içinde Altın Ağustos Böceği'ni dönüştürür

Liu Quan ve karısını Karanlıklar Bölgesi'nden çıkaran iblis muhafızdan bahsediyorduk. Dönen karanlık bir rüzgâr eşliğinde, doğrudan büyük ulusun Chang "an "ına geri döndüler. İblis, Liu Quan'ın ruhunu Altın Saray Köşkü'ne itti, ancak Cuilian'ın ruhu kraliyet sarayının iç avlusuna getirildi. Tam o sırada Prenses Yuying çiçeklerin gölgeleri altında yeşil yosunlarla kaplı bir patikada yürüyordu. İblis gardiyan tam ona çarptı ve onu yere itti; yaşayan ruhu alındı ve Cuilian'ın ruhu onun yerine Yuying'in bedenine itildi. İblis Gardiyan daha sonra Karanlıklar Bölgesi'ne geri döndü ve bu konu hakkında daha fazla konuşmayacağız.

Şimdi size, sarayın genç ve yaşlı hizmetkârlarının, Yuying'in düşüp öldüğünü gördüklerinde hemen Altın Çanlar Salonu'na koştuklarını ve " Prenses düşüp öldü!" diyerek olayı kraliçeye bildirdiklerini söylüyoruz.

Dehşete düşen kraliçe durumu Taizong'a bildirdi.

Taizong haberi duyunca iç çekerek başını salladı ve şöyle dedi: " Demek bu gerçekten de gerçekleşti! Karanlıklar Kralı'na ailemizin yaşlı ve gençlerinin güvende olup olmayacağını sormuştuk. O da, "Hepsi güvende olacak ama korkarım ki kraliyet kız kardeşiniz fazla yaşamayacak" demişti." Şimdi sözü yerine geldi."

Sarayın tüm sakinleri onun yasını tutmaya geldi, ancak düştüğü yere ulaştıklarında prensesin nefes aldığını gördüler.

"Ağlamayı kes! Ağlamayı kes!" dedi Tang imparatoru. "Onu ürkütme!"

İleri gitti ve kraliyet eliyle başını kaldırarak, "Uyan, kraliyet kız kardeşi!" diye bağırdı. Prensesimiz aniden döndü ve ağladı, "Kocacığım,

yavaş yürü! Beni bekle!"

"Kardeşim," dedi Taizong, "hepimiz buradayız." Prenses başını kaldırıp gözlerini açarak etrafına bakındı ve "Sen kimsin ki bana dokunmaya cüret ediyorsun?" dedi.

"Bu senin kraliyet kardeşin," dedi Taizong, "ve yengen."

Prenses, "Benim nerede bir kraliyet kardeşim ve yengem var?" diye sordu. "Benim ailem Li ve kızlık soyadım Li Cuilian. Kocamın soyadı Liu ve kendisine verilen isim Quan. İkimiz de Junzhou'luyuz. Üç ay önce evimizin dışında bir keşişe sadaka olarak vermek üzere altın bir saç tokası çektiğim için, kocam kapımızın önünden düşüncesizce geçtiğim ve böylece bir kadına yakışan görgü kurallarını ihlal ettiğim için beni azarladı. Beni azarladı ve ben de o kadar öfkelendim ki kendimi beyaz ipek bir iple astım ve geride gece gündüz ağlayan bir çift çocuk bıraktım. Tang imparatoru tarafından Karanlıklar Bölgesi'ne kavun hediye etmek için gönderilen kocam yüzünden Kral Yama bize acıdı ve ikimizin de hayata dönmesine izin verdi. O önde yürüyordu; ben ona yetişemedim, ayağım takıldı ve düştüm. Hepiniz ne kadar kabasınız! Adımı bile bilmeden bana dokunmaya nasıl cüret edersiniz!" Taizong bu sözleri duyunca yanındakilere şöyle dedi: "Sanırım kız kardeşim düşerek bayıldı. Gevezelik ediyor!"

Yuying'in saraya girmesine yardım edilmesini ve saray dispanserinden ilaç getirilmesini emretti.

Tang imparatoru saraya geri döndüğünde, yardımcılarından biri rapor vermek için öne çıktı ve şöyle dedi: "Majesteleri, kavunları sunmaya giden Liu Quan hayata döndü. Şu anda kapının dışında, emrinizi bekliyor."

Büyük şaşkınlık yaşayan Tang imparatoru hemen Liu Quan'ın getirilmesini emretti ve Liu Quan da kırmızı lake kaplı avlunun önünde secdeye kapandı. Taizong ona, "Kavun sunumu nasıl sonuçlandı?" diye sordu.

"Özneniz," dedi Liu Quan, "kavunları başına taktı ve doğruca Ruhlar Kapısı' na gitti. Karanlıklar Salonu'na götürüldüm ve orada Yeraltı Dünyası'nın On Kralı ile karşılaştım. Kavunları sundum ve lorduma duyduğum içten minnettarlığı uzun uzun anlattım. Kral Yama çok memnun oldu ve Majestelerine bol bol iltifat ederek şöyle dedi: "Taizong İmparatoru gerçekten de erdemli ve sözünün eri bir adam!"" Tang İmparatoru "Karanlıklar Bölgesi'nde ne gördünüz?" diye sordu. "Şahsınız çok uzağa gitmedi," dedi Liu Quan, "ve ben de pek bir şey görmedim. Sadece Kral Yama'nın beni doğduğum köy ve ismim hakkında sorguladığını duydum.

Bu nedenle deneğiniz ona karımın intiharı nedeniyle evimi ve çocuklarımı nasıl terk ettiğimi ve görev için nasıl gönüllü olduğumu anlattı. Hemen bir iblis gardiyanı çağırdı, o da karımı getirdi ve Karanlıklar Salonu'nda yeniden bir araya geldik.

Bu arada, Yaşam ve Ölüm Kitaplarını da incelediler ve bize ikimizin de olgun bir yaşlılığa kadar yaşamamız gerektiğini söylediler. İblis gardiyan bizi hayata döndürmek için gönderildi. Şahsınız önde yürüdü ama eşim geride kaldı. Şimdi hayata döndüğüm için minnettarım ama karımın nereye gittiğini bilmiyorum."

Telaşlanan Tang imparatoru sordu: "Kral Yama senin hakkında bir şey söyledi

mi? Karın mı?"

"Pek bir şey söylemedi," dedi Liu Quan. "Ben sadece iblis Li Cuilian'ın o kadar uzun süredir ölü olduğunu ve bedeninin artık var olmadığını haykırdı. Kral Yama şöyle dedi: "Kraliyet kız kardeşi Li Yuying kısa süre içinde ölecek. Cuilian'ın Yuying'in bedenini ödünç a l m a s ı n a izin verin ki hayata dönebilsin." Şahsınızın kraliyet kız kardeşinin kim olduğu ve nerede ikamet ettiği hakkında hiçbir bilgisi yok ve onu bulmak için herhangi bir girişimde de bulunmadı." Tang imparatoru bu haberi duyunca sevinçten h a v a l a r a uçtu ve etrafındaki pek çok görevliye şöyle dedi: "

Kral Yama'dan ayrılırken ona saray sakinleri hakkında sorular sorduk.Yaşlıların ve gençlerin hepsinin güvende olacağını, ancak kızkardeşimizin uzun süre yaşamayacağından korktuğunu söyledi. Az öncekız kardeşimiz Yuying çiçeklerin altında can çekişiyordu. Yardımınagittiğimizde bir an için kendine geldi ve ağlamaya başladı: " Kocacığım,yavaş yürü! Beni bekle!" Bu şekilde gevezelik ettiği için düşmesinin onubayılttığını düşündük. Ama onu dikkatlice sorguladığımızda, Liu Quan'ınşimdi bize söylediklerinin aynısını söyledi."

"Wei Zheng, "Eğer Ekselansları bir an için kendinden geçtiyse ve bunları bilinci yerine geldikten sonra söylediyse, bu Liu Quan'ın karısının başka birinin bedenini ödünç alarak hayata dönmüş olma ihtimalinin yüksek olduğu anlamına gelir. Prensesi dışarı çıkmaya davet edelim ve bakalım bize ne söyleyecek."

"Saray dispanserinden biraz ilaç göndermesini istedik," dedi Tang imparatoru, "çünkü neler olduğunu bilmiyoruz." Saraydan bazı hanımlar prensesi almaya gitmişler ve onu içeride, "Neden ilaç almam gerekiyor?" diye bağırırken bulmuşlar. Tıp mı? Bu nasıl benim evim olabilir? Bizimki temiz, serin bir kiremit ev, bunun gibi değil, sarılık olmuş gibi sarı ve böyle şatafatlı randevuları var! Çıkarın beni! Çıkarın beni!" Dört ya da beş kadın ve iki ya da üç haremağası onu tutup avluya götürdüğünde hâlâ bağırıyordu.

Tang imparatoru, "Kocanızı tanıdınız mı?" diye sordu.

"Sen neden bahsediyorsun?" dedi Yuying. "İkimiz çocukluğumuzdan beri karı koca olarak birbirimize söz verdik. Ona bir erkek bir de kız çocuk doğurdum. Onu nasıl tanıyamadım?"

Tang imparatoru saray görevlilerinden birinden Hazine Salonu'ndan aşağı inmesine yardım etmesini istedi. Prenses beyaz yeşim basamaklarının hemen önüne gitti ve Liu Quan'ı gördüğünde onu yakalayarak, "Kocacığım, neredeydin? Beni beklemedin bile! Ayağım takıldı ve düştüm, sonra da saçma sapan konuşan bu çılgın insanlar

tarafından kuşatıldım! Buna ne diyeceksin?" Liu Quan onun karısı gibikonuştuğunu duydu, ancak gördüğü kişi kesinlikle ona benzemiyordu veonun kendi karısı olduğunu kabul etmeye cesaret edemedi. Tangimparatoru şöyle dedi,

"Gerçekten, İnsanlar dağların çatladığını ya da toprağın yarıldığını gördüler; Ama hiçbiri yaşayanların ölülerle değiştirildiğini görmedi!"

Ne kadar adil ve nazik bir hükümdar! Kız kardeşinin tuvalet kutularını, giysilerini ve mücevherlerini aldı ve hepsini Liu Quan'a bağışladı; sanki adama bir çeyiz verilmiş gibiydi. Dahası, kraliyet için herhangi bir zorunlu hizmette bulunma zorunluluğundan sonsuza kadar muaf tutuldu ve kraliyet kız kardeşini evine geri götürmesi söylendi. Böylece karı koca birlikte merdivenlerin önünde minnettarlıklarını ifade ettiler ve mutlu bir şekilde köylerine döndüler. Bir tanıklık şiirimiz var:

İnsanın ömrü ne kadar uzun, ne kadar kısa; Yaşıyor ve ölüyor, her biri kader tarafından önceden belirlenmiş. Liu Quan kavun sundu ve hayata döndü; birinin bedeninde eşi Li de öyle yaptı.

İkisi imparatordan ayrılıp doğruca Junzhou'ya döndüler ve hem evin hem de çocukların iyi durumda olduğunu gördüler. Bundan sonra erdemin ödüllerini ilan etmekten asla vazgeçmediler, ancak onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size büyük miktarda altın ve gümüş alarak Henan'daki Kaifeng Bölgesi'nde Xiang Liang'ı görmeye giden Yuchi Gong'dan bahsedeceğiz. Adamın geçimini su satarak sağladığı, soyadı Zhang olan karısının ise evlerinin önünde çanak çömlek sattığı ortaya çıktı. Kazandıkları para ne olursa olsun, sadece geçimlerine yetecek kadarını saklıyorlar, geri kalanını ya keşişlere sadaka olarak ya da kağıt para satın alıp yakarak ölülere hediye ediyorlardı.

Böylece muazzam bir liyakat kazandılar; çünkü Işık Dünyası'nda fakir insanlar olsalar da, aslında diğer dünyada yeşim taşı ve altın biriktiren önde gelen vatandaşlardı. Yuchi Gong altın ve gümüşle kapılarına

geldiğinde, Xiang Baba ve Xiang Ana dehşete kapıldılar. Ayrıca bölgeyetkililerinin atları ve arabalarıyla sazdan kulübelerinin önündetoplandıklarını gördüklerinde yaşlı çift şaşkına döndü. Yere diz çöktülerve hiç durmadan el pençe divan durdular. "Yaşlılar, lütfen ayağa kalkın,"dedi Yuchi Gong. "Ben bir imparatorluk görevlisi olmama rağmen,kralımın emriyle size borcumu ödemek için bu altın ve gümüşle burayageldim." Adam titreyerek şöyle dedi: "Sizin alçak hizmetkârınız aslabaşkalarına borç para vermemiştir. Böyle açıklanamaz bir serveti kabuletmeye nasıl cüret ederiz?"

"Öğrendim ki," dedi Yuchi Gong, "gerçekten de yoksul bir adammışsın. Ama keşişleri beslemek için sadaka da vermişsin. İhtiyaçlarını aşan her şeyi kağıt para satın almak için kullanmışsın ve bunları Karanlıklar Bölgesi'ne adamak için yakmışsın. Böylece aşağıda büyük bir servet biriktirdiniz. İmparatorumuz Taizong, üç gün ölü kaldıktan sonra hayata döndü; Karanlıklar Bölgesi'ndeyken sizden bir oda dolusu altın ve gümüş ödünç aldı ve biz de size tam olarak iade ediyoruz. İmparatora raporumuzu sunabilmemiz için lütfen paranızı buna göre sayın." Ancak Xiang Liang ve karısı kararlılıklarını sürdürdü.

Ellerini göğe kaldırdılar ve şöyle haykırdılar: "Eğer senin alçak kulların bu altın ve gümüşü kabul etseydi, hemen ölmemiz gerekirdi. Kağıt paraları yaktığımız için bize kredi verilmiş olabilir ama bu bizim bilmediğimiz bir sır. Dahası, Babamız Majestelerinin paramızı başka bir dünyada ödünç aldığına dair elimizde nasıl bir kanıt var? Bunu kabul etmeye cesaret edemeyiz."

"Majesteleri bize," dedi Yuchi Gong, "Yargıç Cui ona kefil olduğu için sizden borç aldığını ve tanıklık edebileceğini söyledi. Bu yüzden lütfen bunu kabul edin."

"Ölsem bile," dedi Xiang Liang, "hediyeyi kabul edemem." Reddetmekte ısrar ettiklerini gören Yuchi Gong'un Taht'a rapor vermesi için birini göndermekten başka çaresi yoktu. Taizong raporu gördüğünde

ve Xiang Liang'ın altın ve gümüşü kabul etmeyi reddettiğini öğrendiğinde, " Onlar gerçekten erdemli büyükler!" dedi.

Hemen bir kararname yayınlayarak Hu Jingde'nin parayı bir tapınak inşa etmek, bir türbe inşa etmek ve buralarda gerçekleştirilecek dini hizmetleri desteklemek için kullanmasını istedi. Başka bir deyişle, yaşlı çifte bu şekilde geri ödeme yapılacaktı. Kararname Jingde'ye gönderildi ve o da minnettarlığını dile getirdikten sonra başkente dönerek içeriğini herkesin bilmesi için ilan etti. Parayı, ne askeri yetkililer ne de halk tarafından ihtiyaç duyulmayan yaklaşık elli dönümlük bir araziyi satın almak için kullandı. Bu arazinin üzerine bir tapınak inşa edildi ve Kraliyet Xiangguo Tapınağı olarak adlandırıldı.

Bunun solunda Baba ve Anne Xiang'a adanmış bir tapınak ve binaların Yuchi Gong'un gözetiminde inşa edildiğini belirten bir taş yazıt vardı. Bu, bugün hala ayakta duran Büyük Xiangguo Tapınağı'dır.

Çalışma tamamlandı ve rapor edildi; Taizong son derece memnun oldu. Ardından, Karanlıklar Bölgesi'ndeki yetim ruhların kurtuluş bulabilmesi için keşişleri Büyük Toprak ve Su Ayini kutlamalarına davet etmek üzere bir duyuru yayınlanması için birçok yetkiliyi bir araya topladı. Duyuru tüm imparatorluğa yayıldı ve tüm bölgelerdeki yetkililerden kutsallıklarıyla ünlü keşişleri ayin için Chang "an "a gitmeleri için tavsiye etmeleri istendi. Bir aydan kısa bir süre içinde imparatorluktan çeşitli keşişler gelmişti. Tang imparatoru saray tarihçisi Fu Yi'ye törenlerin sorumluluğunu üstlenmesi için ünlü bir rahip seçmesini emretti. Ancak Fu Yi emri aldığında, Taht'a Buddha'nın değerini tartışmaya açan bir anıt sundu.

Anıtta şöyle yazıyordu:

Taizong anıtı gördüğünde, tartışılması için çeşitli yetkililer arasında dağıttırdı. O sırada başbakan Xiao Yu öne çıktı ve tahta hitap etmek için secdeye kapandı ve şöyle dedi: "Önceki hanedanlarda gelişen Buddha'nın öğretileri iyiyi yüceltmeyi ve kötüyü dizginlemeyi amaçlar. Bu şekilde

gizliden gizliye ulusa yardımcı olurlar ve reddedilmeleri için hiçbir nedenyoktur. Ne de olsa Buddha da bir bilgedir ve bir bilgeyi reddedeninkendisi kanunsuzdur. Muhaliflerin ağır bir şekilde cezalandırılmasını talepediyorum."

Xiao Yu ile tartışmayı sürdüren Fu Yi, adab-ı muaşeretin temelinin kişinin ebeveynlerine ve hükümdara hizmet etmesinde yattığını iddia etti. Oysa Buddha anne babasını terk etmiş ve ailesinden ayrılmıştı; tıpkı anne babasına isyan etmek için miras kalan bir bedeni kullandığı gibi, Cennetin Oğlu'na da tek başına meydan okumuştu. Xiao Yu, diye devam etti Fu Yi, vahşi doğada doğmamıştı ama bu ebeveyn inkârı doktrinine bağlılığıyla, evlat olmayan evladın aslında ebeveyninin olmadığı sözünü doğrulamıştı. Xiao Yu ise ellerini önünde kavuşturdu ve "Cehennem tam da bu tür insanlar için kurulmuştur" dedi.

Bunun üzerine Taizong, Lord Yüksek Kâhya Zhang Daoyuan ve Büyük Sekreterlik Başkanı Zhang Shiheng'i çağırarak Budist egzersizlerinin kutsamaların elde edilmesinde ne kadar etkili olduğunu sordu. İki yetkili şu cevabı verdi: "Buda'nın vurgusu saflık, iyilikseverlik, merhamet, doğru meyveler ve şeylerin gerçek dışılığı üzerinedir. Üç Dini düzene koyan Kuzey Zhou hanedanından İmparator Wu'ydu.

Chan Ustası Da Hui de bu karanlık ve uzak kavramlarını yüceltmişti. Nesiller boyu insanlar, insan olan Beşinci Patrik ya da kutsal formunda ortaya çıkan Bodhidharma gibi azizlere saygı duymuşlardır; bunların hiçbirinin zarafet ve güç bakımından göze çarpmadığı kanıtlanmamıştır. Dahası, antik çağlardan beri Üç Dinin yok edilmemesi veya ortadan kaldırılmaması gereken en onurlu dinler olduğu kabul edilmektedir. Bu nedenle, Majestelerine açık ve sağduyulu muhakemenizi kullanmanız için yalvarıyoruz."

Bundan son derece memnun olan Taizong şöyle dedi: "Değerli tebaamızın sözleri mantıksız değildir. Onlara daha fazla itiraz eden herkes cezalandırılacaktır."

Bunun üzerine Wei Zheng, Xiao Yu ve Zhang Daoyuan'a çeşitli Budist rahipleri Büyük Ayin için alanı hazırlamaya davet etmelerini ve aralarından sunak ustası olarak hizmet edecek büyük liyakat ve erdeme sahip birini seçmelerini emretti. Tüm yetkililer daha sonra geri çekilmeden önce imparatora teşekkür etmek için başlarını yere eğdiler. O zamandan beri, bir keşişi veya Budizm'i ihbar eden herhangi bir kişinin kollarının kırılacağı yasası da geldi.

Ertesi gün üç saray görevlisi Dağ-Nehir Sunağı'nda seçim sürecine başladı ve orada toplanan rahipler arasından büyük liyakat sahibi ünlü bir keşiş seçtiler. "Kim bu kişi?" diye soruyorsunuz.

Altın Ağustos Böceği onun eski ilahi adıydı. Buda'nın sözlerine kulak asmadığı için, bu tozlu dünyada acı çekmek zorunda kaldı, Bir insan olarak doğarak ağa düşmek. Dünyaya geldiğinde talihsizlikle karşılaştı, Ve daha doğmadan önce kötülerle. Babası: Chen, Haizhou'dan bir zhuangyuan. Annesinin efendisi: Bu hanedanın sarayının şefi. Doğum yıldızının kaderi dereye düşmekti, Gelgit ve akıntıyı takip etti, güçlü dalgalar tarafından kovalandı. Altın Dağ'da, adada, şansı yaver gitti, Başrahip Qian'an onu yetiştirdi. On sekiz yaşında gerçek annesiyle tanıştı ve başkentteki babasını çağırdı. Şef Kaishan tarafından büyük bir ordu gönderildi. Hongzhou'daki canlı mürettebatı yok etmek için. Zhuangyuan Guangrui kaderinden kaçtı: Oğul efendisine kavuştu, ne kadar övgüye layık! Lütfunu almak için imparatoru gördüler; İsimleri Lingyan Kulesi'nde yankılandı. Görevi reddetti, keşiş hayatını seçti Hongfu Tapınağı'nda gerçek yolu aramak için, River Float lakaplı bu yaşlı Buda-çocuk, Chen Xuanzang'ın dini adıyla anılır.

Böylece o gün kalabalık, çocukluğundan beri keşiş olan, vejetaryen bir diyet uygulayan ve annesinin rahminden çıktığı anda emirleri alan bir adam olan rahip Xuanzang'ı seçti. Anne tarafından büyükbabası, mevcut hanedanın baş ordu komutanlarından biri olan Yin Kaishan'dı. Babası Chen Guangrui, zhuangyuan ödülünü almış ve Wenyuan Meclisi'nin Büyük Sekreteri olarak atanmıştı. Ancak Xuanzang'ın ṇşan ya da servet

sevgisi yoktu, kendini tamamen Nirvāa'nın peşinde koşmaya adamıştı.Araştırmaları onun mükemmel bir aile geçmişine ve en yüksek ahlakikaraktere sahip olduğunu ortaya çıkardı. Binlerce klasik ve sūtradanhiçbirinde ustalaşmayı başaramamıştı; Budist ilahi ve ezgilerin hiçbiri onayabancı değildi. Üç görevli Xuanzang'ı tahtın önüne götürdü. Ayrıntılı birsaray ritüelinden geçtikten sonra, "Tebaanız, kutsal fermanınıza itaatederek, Chen Xuanzang adında ünlü bir keşiş seçti" diye bildirmek üzereeğildiler.

Bu ismi duyan Taizong uzun bir süre sessizce düşündü ve "Xuanzang, Büyük Sekreter Chen Guangrui'nin oğlu olabilir mi?" dedi.

Nehirde Yüzen Çocuk eğildi ve "Bu gerçekten de sizin konunuz" diye cevap

verdi.

"Bu çok yerinde bir seçim," dedi Taizong sevinçle. "Sen gerçekten de büyük bir erdeme ve Chan aklına sahip bir keşişsin. Bu nedenle sizi İnancın Büyük Açıklayıcısı, Rahiplerin Yüce Vekili olarak atıyoruz." Xuanzang minnettarlığını ifade etmek ve atamasını kabul etmek için alnını yere değdirdi.

Ayrıca kendisine örme altın ve beş renkten oluşan bir cüppe, bir Vairocana şapkası ve özenle tüm değerli keşişleri bulması ve tüm bu ācāryaları sıraya dizmesi talimatı verildi. İmparatorluk fermanını takip ederek Dönüşüm Tapınağı'na gidecekler ve burada uygun bir gün ve saat seçtikten sonra ayine başlayacaklardı.

Xuanzang kararnameyi almak için tekrar eğildi ve oradan ayrıldı. Dönüşüm Tapınağı'na gitti ve birçok keşişi bir araya topladı; yatakları hazırladılar, platformları inşa ettiler ve müzik provası yaptılar. Genç ve yaşlı toplam bin iki yüz değerli keşiş seçildi ve bunlar daha sonra salonun arka, orta ve ön kısımlarını işgal eden üç bölüme ayrıldı. Tüm hazırlıklar tamamlandı ve her şey Buddhaların önünde düzene sokuldu. Aynı yılın dokuzuncu ayının üçüncü günü, kırk dokuz gün sürecek olan (yedi kere

yedi sayısına uygun olarak) Büyük Toprak ve Su Ayini'nin başlayacağışanslı gün olarak seçildi. O gün tütsü yakmak ve konuşmayı dinlemeküzere sivil ve askeri tüm akrabaları ve yetkilileriyle birlikte ayine gidenTaizong'a bir anma töreni sunuldu. Tanıklık olarak elimizde bir şiir var.Şiir şöyle diyor:

Zhenguan'ın yıl yıldızı on üçe ulaştığında, Kral halkını Kutsal Kitapları dinlemeye çağırdı. Sınırsız Yasa, gerçeğin bir arsasında gerçekleştirildi; Bulut, sis ve ışık Büyük Vaat Salonu'nu doldurdu. Kral lütfederek bu büyük tapınağın ayinine karar verdi; Kabuklu Altın Ağustos Böceği Batı'nın zenginliğini aradı. Lanetlileri kurtarmak için iyi işleri yaydı ve Üç Yaşam Tarzını vaaz etmek için inancını korudu.

Zhenguan döneminin on üçüncü yılında, yıl

'de ve dokuzuncu ay

'da iken, üçüncü günde ve

'nun uğurlu saatinde, Büyük Açıklayıcı Rahip Chen Xuanzang, bin iki yüz ünlü keşişi bir araya getirdi. Çeşitli kutsal sūtraları açıklamak üzere Chang "an şehrindeki Dönüşüm Tapınağı'nda bir araya geldiler. İmparator, o sabah erkenden sarayda toplandıktan sonra, hem askeri hem de sivil birçok yetkilinin başında Altın Çanlar Hazine Salonu'ndan anka kuşu arabaları ve ejderha arabalarıyla ayrıldı. Dersleri dinlemek ve tütsü yakmak için tapınağa geldiler. İmparatorluk korteji nasıl görünüyor? Gerçekten de

Kutsanmış havayla dolu bir gökyüzü, Kutsal ışığın sayısız şafağı. Elverişli rüzgar hafifçe esiyor; Her şeyi kapsayan güneş ışıl ışıl parlıyor. Önde ve arkada kuşaklı yeşim taşlı bin lord yürüyor. Çok sayıda muhafız bayrağı sağda ve solda duruyor. Ellerinde yaldızlı sopalar olanlar, Ve kargılar ve baltalar, Çifter çifter yürürler; Kırmızı ipek fenerler, Kraliyet tütsü küpü, ciddiyetle hareket ediyor. Ejderhalar uçar ve anka kuşları dans eder; Şahinler süzülür ve kartallar kanatlanır. Bu Cennetin Oğlu dürüst bir bilgedir; Doğru bakanlar iyidir. Mutluluğumuzu Yu ve Shun'u aşarak bin

yıl artırırlar; Yao ve Tang'a rakip olarak on bin çağın huzurunu sağlarlar.Ayrıca eğri saplı şemsiyeyi ve yuvarlanan ejderhalı cüppeleri degörüyoruz. Bakışları birbirini aydınlatıyor; Yeşim taşından birleşikhalkalar, Phoenix hayranları, Kutsal sisin içinden el sallıyor. İncidenbaşlıklar ve yeşim taşından kemerler; Mor kuşaklar ve altındanmadalyalar. Bin sıra asker Taht'ı korur; İki sıra mareşal arabayı muhafazaeder. Arınmış ve samimi olan bu imparator Buda'nın önünde eğilir, tütsüyakmaktan ve erdemin meyvesini aramaktan mutluluk duyar.

Tang imparatorunun büyük korteji kısa süre sonra tapınağın önüne geldi. İmparator müziğin durdurulmasını emretti, arabaları terk etti ve ellerine yanan tütsü çubukları alarak Buddha'ya ibadet eden birçok yetkiliye önderlik etti. Tütsüyü tutarak üç kez eğildikten sonra başlarını kaldırıp etraflarına baktılar. Burası gerçekten de görkemli bir dini salondu. Gördüğünüz gibi

Dans eden bayraklar ve pankartlar; Parlak, pırıl pırıl güneşlikler. Dans eden bayraklar ve pankartlar Havayı yanıp sönen renkli sislerle doldurun. Parlak, ışıltılı güneşlikler Güneşte ateş gibi parlarlar. ṣṭHeybetli, Lokājyeha'nın altın görüntüsü; En muhteşem, arhatların yeşim taşı özellikleri. İlahi çiçekler vazoları doldurur. Küplerde sandal ağacı tütsüleri yanıyor. Vazoları dolduran ilahi çiçekler Tapınağı parlak bir brokar ormanıyla süsleyin. Küplerde yanan sandal ağacı tütsüsü, berrak gökyüzünü kokulu bulut dalgalarıyla kaplar. Kırmızı tepsilerde yığılı meyveler mevsiminde. Renkli tezgâhların üzerinde kek ve tatlı yığınları durur. Sıra sıra soylu rahipler kutsal sūtraları zikreder O yetim ruhları acılarından kurtarmak için.

Taizong ve memurlarının her biri tütsüyü kaldırdı; ayrıca Buddha'nın altın bedenine tapındılar ve arhatlara saygılarını sundular.

Daha sonra, İnancın Büyük Açıklayıcısı olan Kanun Üstadı Chen Xuanzang, çeşitli keşişlere Tang imparatorunu selamlamaları için önderlik etti.

Törenden sonra rütbe ve makamlarına göre yerlerine geri döndüler. Rahip daha sonra Taizong'a yetim ruhların kurtuluşu için bir bildiri sundu. Bildiride şöyle yazıyordu:

Şiir diyor ki:

Ölümsüz tütsü kabı. Bazı kurtarıcı güç parşömenleri. Bu sınırsız Yasayı ilan ederken, şimdi Cennetin sonsuz lütfunu alın. Tüm suçlarınız ve suçlarınız ortadan kaldırıldı, Siz kayıp ruhlar hapishanenizden çıkabilirsiniz. Ulusumuz uzun ve her şeyi kucaklayan bir barışla kutsanmış olsun.

Okuduklarından son derece memnun olan Taizong keşişlere şöyle dedi: " Hepiniz bağlılığınızda kararlı olun ve Buddha'ya hizmetinizde gevşeklik göstermeyin. Başarıya ulaştıktan ve her biriniz kutsandıktan sonra, sizi cömertçe ödüllendireceğiz. Boşuna emek vermemiş olacağınızdan emin olabilirsiniz."

On iki yüz keşişin hepsi şükranlarını ifade etmek için alınlarını yere değdirdi.

Günün üç vejetaryen yemeğinden sonra Tang imparatoru saraya dönerek yedi gün sonraki ayinin resmi kutlamasını beklemeye başladı. Akşam karanlığı çökmek üzereyken, çeşitli memurların hepsi emekliye ayrıldı. Nasıl bir akşamdı bu? Şuraya bakın

Alacakaranlık kararırken gökyüzünün uzun süre açık kalması, Karga zerreciklerinin tüneklerine geç inmesi. İnsanlar sessizleşir, şehir ışıklarla dolar: Şimdi Chan rahipleri için meditasyon zamanı.

Size gecenin manzarasından bahsetmiştik. Ertesi sabah Kanun Üstadı tekrar koltuğuna oturdu ve keşişleri sūtralarını okumaları için topladı, ama bu konuda daha fazla bir şey söylemeyeceğiz.

Şimdi size Güney Denizi'ndeki Potalaka Dağı'nın Bodhisattva Guanyin'inden bahsedeceğiz; o, Tathāgata'nın emrini aldıktan sonra, Chang "an şehrinde kutsal kitapların arayıcısı olmaya layık bir kişi

arıyordu. Ancak uzun bir süre boyunca gerçekten erdemli biriylekarşılaşmadı. Sonra Taizong'un erdem ve fazileti yücelttiğini ve BüyükAyin için ünlü keşişleri seçtiğini öğrendi. Dahası, baş rahip vekutlayıcının, Buddha'nın cennetten doğan bir çocuğu olan ve aynızamanda bu enkarnasyona gönderdiği büyüğü olan keşiş Child River Floato l d u ğ u n u keşfettiğinde, Bodhisattva son derece memnun oldu.Buddha tarafından bahşedilen hazineleri hemen aldı ve ṣMoka ile birlikteşehrin ana caddelerinde satmaya götürdü. "Neydi bu hazineler?" diyesoruyorsunuz. Nadir mücevherlerle işlenmiş cüppe ve dokuz halkalı rahipasasıydı. Ancak Altın, Kısıtlayıcı ve Yasaklayıcı Filetoları daha sonrakullanmak üzere saklamış, sadece cüppe ve rahip asasını satışa çıkarmıştı.

Şimdi Chang "an şehrinde, Büyük Ayin'e katılmak üzere seçilmemiş ama birkaç parça servete sahip olan o aptal keşişlerden biri vardı. Bodhisattva'nın kendisini kabuklar ve yaralarla kaplı bir keşişe dönüştürdüğünü, yalınayak ve çıplak başlı olduğunu, paçavralar giydiğini ve parlayan cüppesini satmak için tuttuğunu görünce yaklaştı ve sordu, " Seni pis keşiş, cüppen için ne kadar istiyorsun?"

"Cüppenin fiyatı," dedi Bodhisattva, "beş bin gümüş taeldir; asa içinse iki bin."

Aptal keşiş güldü ve şöyle dedi: "Bu pis keşiş deli! Bir deli! Böyle sıradan iki eşya için yedi bin gümüş mü istiyorsun? Onları takmak seni ölümsüz kılsa ya da bir Buda'ya dönüştürse bile o kadar değerli değiller. Götürün onları! Onları asla satamayacaksın!"

ṣBodhisattva onunla tartışmaya zahmet etmedi; uzaklaştı ve Moka ile yolculuğuna devam etti.

Uzun bir süre sonra Doğu Çiçek Kapısı'na geldiler ve saraydan yeni dönmekte olan baş bakan Xiao Yu ile karşılaştılar. Atlıları sokakları boşaltmak için bağırıyordu ama Bodhisattva cesurca kenara çekilmeyi reddetti. Cüppesini tutarak sokakta durdu ve başbakanla kafa kafaya

çarpıştı. Baş bakan bu parlak, ışıltılı cüppeye bakmak için dizginleriniçekti ve astlarından giysinin fiyatını sormalarını istedi. Bodhisattva, "Cüppe için beş bin tael istiyorum," demiş, "asa için de iki bin."

"Xiao Yu, "Bu kadar pahalı olmalarını gerektirecek kadar iyi olan nedir?" diye sordu.

"Bu cüppenin" dedi Bodhisattva, "hem iyi hem de kötü bir yanı var. Bazı insanlar için çok pahalı olabilir, ama diğerleri için hiçbir maliyeti olmayabilir."

"Bunun nesi iyi?" diye sordu Xiao Yu, "Nesi kötü?"

Bodhisattva, "Benim cüppemi giyen kişi," diye yanıtladı, " mahvolmayacak, cehennemde acı çekmeyecek, şiddetle karşılaşmayacak ve kaplanlar ve kurtlarla karşılaşmayacak. İşte bu kadar iyi! Fakat bu kişi zevklerden zevk alan ve kötülüklerden haz duyan aptal bir keşiş ya da ne diyet yasalarına ne de emirlere itaat eden bir rahip ya da sūtralara saldıran ve Buddha'ya iftira atan dünyevi bir adam olursa, cüppemi asla göremeyecektir bile. İşte kötü olan da bu!"

Başbakan tekrar sordu: "Ne demek bazıları için pahalı olacak, diğerleri için pahalı olmayacak?"

"Bodhisattva, "Buda'nın Yasasına uymayan ya da Üç Mücevhere saygı göstermeyen kişi, cüppemi ve asamı satın almakta ısrar ederse yedi bin tael ödemek zorunda kalacak" dedi. İşte bu kadar pahalı olacak! Ama Üç Mücevheri onurlandırır, iyi işler yapmaktan zevk alır ve Buddha'mıza itaat ederse, bunlara layık bir kişidir. Onunla bir iyilik yakınlığı kurmak için cüppeyi ve asayı ona seve seve vereceğim. Bazıları için bunun hiçbir maliyeti olmayacağını söylerken kastettiğim buydu." Xiao Yu bu sözleri duyduğunda yüzü memnuniyetini gizleyemedi, çünkü onun iyi bir insan olduğunu biliyordu. Hemen atından indi ve Bodhisattva'yı törenle selamlayarak şöyle dedi: "Kutsal Kardinal Hazretleri, Xiao Yu'nun neden olmuş olabileceği kırgınlığı lütfen bağışlayın. Büyük Tang İmparatorumuz

son derece dindar bir kişidir ve sarayındaki tüm görevliler de onun gibidüşünmektedir. Aslında, Büyük Kara ve Su Ayini'ne yeni başladık ve bucüppe, İnancın Büyük Açıklayıcısı Chen Xuanzang'ın kullanımı için çokuygun olacaktır. Taht ile görüşmek için sizinle gelmeme izin verin."

Bodhisattva bu öneriyi memnuniyetle kabul etti. Geri döndüler ve Doğu Çiçek Kapısı'na girdiler. Sarı Kapının Muhafızı rapor vermek için içeri girdi ve Xiao Yu ile kabuk bağlamış ve yaralarla kaplı iki keşişin basamakların altında durduğu Hazine Salonuna çağrıldılar. "Xiao Yu bize ne rapor etmek istiyor?" diye sordu Tang imparatoru.

Basamakların önünde secde eden Xiao Yu, "Doğu Çiçek Kapısı'ndan çıkan şahsınız tesadüfen bir cüppe ve bir rahip asası satan bu iki rahiple karşılaştı. Bu giysiyi giyebilecek rahip Xuanzang'ı düşündüm. Bu nedenle Majesteleri ile görüşmek istedik."

şÇok memnun olan Taizong cüppenin fiyatını sordu. Bodhisattva ve Moka basamakların dibinde durdular ama hiç eğilmediler. Cüppenin fiyatı sorulduğunda Bodhisattva, "Cüppe için beş bin tael ve rahiplik asası için iki bin tael," diye cevap verdi.

"Cüppenin nesi bu kadar iyi ki bu kadar pahalı olsun?" dedi Taizong.

Bodhisattva dedi ki:

"Bu cüppenin, Tek parça giyinen bir ejderha Büyük bir karga tarafından yutulmanın acısını özleyecek; Ya da bir ipliğin asılı olduğu bir turna Bu dünyayı aşacak ve tanrıların mekanına ulaşacak. İçinde otur: On bin tanrı seni selamlayacak! Onunla birlikte hareket et: Yedi Buda seni takip edecek! Bu cüppe buz ipekböceğinden elde edilen ipekten ve yetenekli ustalar tarafından eğrilen ipliklerden yapılmıştır. Dokumayı ölümsüz kızlar yaptı; İlahi bakireler tezgâhta yardım etti. Parçalar parça parça dikildi ve işlendi. İlmek ilmek işlendi, ortaya çıktı, Çitten bir brokar, Süslü çiçeklerden daha ince, pellusid dokuması. Renkleri parlak, değerli bir ışık yayıyor. Takın ve kıpkırmızı sis çerçevenizi çevrelesin. Çıkarın ve renkli bulutların uçuşunu görün. Üç Cennet'in kapısının dışında ilkel ışığı

görüldü; Beş Dağ'ın önünde sihirli aurası büyüdü. Batıdan gelen lotuskatmanları işlenmiştir, Ve asılı inciler gezegenler ve yıldızlar gibiparlıyor. Dört köşesinde geceleri parlayan inciler var; En tepesinde birzümrüt bağlı duruyor. Her şeyi gören ilkel formdan yoksun olsa da, SekizHazine tarafından tutulur. Bu cüppe Boş zamanlarında katlarsın;Bilgelerle buluşurken giyersin. Boş zamanlarda katlanmış olaraktutulduğunda, Gökkuşağına benzeyen tonları binlerce sargıyı keser.Bilgelerle buluşmak için giydiğinde, Tüm cennet korkar - hem iblislerhem de ṛtanrılar! En üstte ddhi incisi var, Tozu temizleyen inci, rüzgarıdurduran inci. Kırmızı cornelian, mor mercan da var, Işıldayan inci,Śārīputra. Ay'ın beyazlığını çalarlar; Güneş'in kızıllığıyla eşleşirler.Dalgalar halinde ilahi aurası gökyüzünü kaplar; Parıltısıylamükemmelliğini yükseltir. Dalgalar halinde ilahi aurası gökyüzünü kaplar,Cennetin Kapısını sular altında bırakır. Parıltısı bir anda mükemmelliğiniyükseltir, Tüm dünyayı aydınlatır. Dağların ve derelerin üzerindeparlayarak, kaplanları ve leoparları uyandırır; Adaları ve denizleriaydınlatır, ejderhaları ve balıkları hareket ettirir. Kenarları boyunca erimişaltından iki zincir asılı, Ve yakaları birleştiriyor bembeyaz yeşim taşındanbir halka.

Şiir diyor ki:

Yüce Üç Mücevher" en yüce hakikatler Altı Katlı Yol'daki Dört Yaratığın hepsine hükmeder. Aydınlanan zihin Tanrı'nın ve insanın Yasasından beslenir; Algılanan doğa bilgelik lambasını iletir. Ciddi Vajradhātu kişinin bedenini korur Zihin yeşim şişelerindeki buz gibi saf olduğunda. Buda bu cüppenin yapılmasına neden olduğuna göre, hangi on bin kalpa bir keşişe zarar verebilir?"

Hazine Salonu'nda bulunan Tang imparatoru bu sözleri duyduğunda çok memnun oldu. "Söyle bana rahip," diye tekrar sordu, "Dokuz halkalı rahip asasının nesi bu kadar iyi?"

"Benim asam," dedi Bodhisattva, "üzerinde

Demirden ve tunçtan yapılmış dokuz birleşik halka, Ve ölümsüz asmanın dokuz eklemi her zaman genç. Tutulduğunda, yaşlanan kemiklerin görüntüsünü küçümser; Yumuşacık bulutlarla geri dönmek için dağı terk eder. Beşinci Patrik ile birlikte Cennet'te dolaştı; Luo Bo'nun Annesini aradığı Cehennem'in kapısını kırdı. Bu kırmızı tozlu dünyanın pisliği tarafından kirletilmedi, Tanrı keşişini Yeşim Dağı'na kadar memnuniyetle takip eder."

Tang imparatoru bu sözleri duyunca, cüppenin yukarıdan aşağıya dikkatle incelenebilmesi için açılması emrini verdi. Bu gerçekten de harikulade bir şeydi! "Büyük Yasa'nın Saygıdeğer Yaşlısı," dedi, "sizi kandırmayacağız. Şu anda Merhamet Dini'ni yücelttik ve bereket tarlalarına bol bol ekim yaptık. Tapınakta toplanmış birçok rahip görebilirsiniz. Yasayı ve sūtraları uygulamak için Dönüşüm'ün. Aralarında dini adı Xuanzang olan büyük erdem ve fazilet sahibi bir adam var. Bu nedenle, bu iki hazine nesnesini ona vermek üzere sizden satın almak istiyoruz. Bunlar için gerçekten ne kadar istiyorsunuz?"

ṣBu sözleri duyan Bodhisattva ve Moka ellerini kavuşturup Buddha'ya şükranlarını sundular.

"Eğer erdemli ve faziletli bir adamsa," dedi Taht'a eğilerek, "bu mütevazı din adamı bunları ona vermeye hazırdır. Para kabul etmeyeceğim." Konuşmasını bitirdi ve hemen ayrılmak için döndü. Tang İmparatoru hemen Xiao Yu'dan onu geride tutmasını istedi.

Salonda ayağa kalkarak alçak sesle eğildi ve şöyle dedi: "Daha önce cüppenin beş bin, asanın ise iki bin gümüş değerinde olduğunu iddia etmiştiniz. Şimdi onları satın almak istediğimizi görünce ödemeyi kabul etmiyorsunuz. Konumumuza güvenip size zorla sahip olacağımızı mı ima ediyorsunuz? Bu çok saçma! Size istediğiniz ilk meblağa göre ödeme yapacağız; lütfen bunu reddetmeyin." Ellerini selamlamak için kaldıran Bodhisattva şöyle dedi: "Bu mütevazı din adamı daha önce Üç Hazine'ye saygı duyan, erdemden haz alan ve Buddha'mıza boyun eğen herkese bu

hazinelerin karşılıksız verileceğine dair bir yemin etmişti. Majesteleri'ninerdemi yüceltmeye, mükemmellikte dinlenmeye ve ünlü bir keşişin BüyükYasa'yı ilan etmesiyle Budist inancımızı onurlandırmaya istekli olduğuaçık olduğundan, bu hediyeleri size sunmak benim görevimdir. Bunlariçin para almayacağım. Burada bırakılacaklar ve bu mütevazı din adamısizden ayrılacak." Tang imparatoru onun bu kadar ısrarcı olduğunugörünce çok memnun oldu. Ziyafet Divanı'na Bodhisattva'ya teşekküretmek için büyük bir vejetaryen ziyafeti hazırlamalarını emretti amaBodhisattva bunu da kesin bir dille reddetti. Bodhisattva dostane birşekilde oradan ayrıldı ve Yerel Ruh Tapınağı'ndaki saklandığı yere geridöndü ki bundan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size Taizong'un bir öğle mahkemesi düzenlediğini ve Wei Zheng'den Xuanzang'ı huzuruna çağırmasını istediğini anlatacağız. O Kanun Ustası, keşişlere sūtraları zikretmeleri ve

okumaları için önderlik ediyordu

İmparatorun kararını duyunca hemen kürsüden ayrıldı ve Wei Zheng'i takip ederek Taht'ın önüne geldi. Taizong, "Örnek teşkil edecek iyi işler yapmak için Efendimizi büyük sıkıntıya soktuk," dedi, "bunun için size teşekkür edecek pek bir şeyimiz yok. Bu sabah Xiao Yu, bize nadir hazineler içeren brokarlı bir cüppe ve dokuz halkalı bir rahip asası hediye etmek isteyen iki keşişe rastladı. Bu nedenle, bunları keyifle kullanabilmeniz için özel olarak sizi çağırıyoruz." Xuanzang teşekkürlerini ifade etmek için eğilerek selam verdi.

Taizong, "Eğer Kanun Efendimiz de isterse," dedi, "lütfen bakmamız için giysiyi giydirin."

Rahip buna uygun olarak cüppesini silkeleyerek açtı ve asasını elinde tutarak vücuduna örttü. Merdivenlerin önünde durduğunda, hükümdar ve tebaanın hepsi çok sevindi. İşte Tathāgata'nın gerçek bir çocuğu! Ona bir bakın:

Heybetli görünüyor, ne kadar zarif ve ince! Buda'nın bu cübbesi ona bir eldiven gibi uyuyor! En parlak ihtişamı dünyaya yayılır; Parlak renkleri evreni kaplar. Yukarı ve aşağı parlayan inci dizileri; Arka ve ön iplik altın kordon katmanları. Brokar cübbenin kenarlarını çepeçevre yaldızlar, Çok çeşitli ve nadir işlenmiş desenlerle. İplikle işlenmiş kurbağalar Sekiz Hazine şeklindedir. Altın bir halka, kadife ilmeklerle yakaları birleştirir. Üstte ve altta Cennet "in rütbelerini gösterir, Ve yıldızlar, büyük ve küçük, sağa ve sola yerleştirilir. Rahip Xuanzang'ın talihi büyüktür, Şimdi bu değerli şeyi en çok hak eden kişi. Batı'dan yaşayan bir arhat gibi görünüyor, Ya da gerçek seçkinlerinden bile daha iyi. Asasını tutar ve dokuz halkası da çınlar, Vairocana şapkasının içinde Benefic. Gerçek bir Buda çocuğu, bu boş bir hikaye değil, Bodhi ile eşleşiyor ve bu yalan değil!

Hem sivil hem de askeri yetkililer merdivenlerin önünde durdu ve " Bravo!" diye bağırdı.

Taizong bundan daha fazla memnun olamazdı ve Kanun Üstadına cüppesini giymesini ve asasını elinde tutmasını söyledi. İki alay şeref muhafızına, diğer birçok yetkiliyle birlikte ona eşlik etmeleri emredildi. Saray kapısından çıkıp tapınağa doğru ana caddelerde ilerlediler ve tüm maiyet bir zhuangyuan'ın şehirde tur attığı izlenimini verdi. Alay gerçekten de heyecan verici bir manzaraydı!

Chang "an şehrindeki tüccarlar ve esnaf, prensler ve soylular, mürekkep ve mektup adamları, yetişkin erkekler ve küçük kızlar, hepsi iyi bir görüntü elde etmek için yarıştı. Herkes şöyle haykırdı: "Ne rahip ama! O gerçekten de dünyaya inmiş canlı bir arhat, dünyaya gelen canlı bir bodhisattva!" Xuanzang doğruca tapınağa gitti ve burada tüm rahipler yerlerinden kalkarak onu karşıladı. Onu cüppesi ve elindeki asasıyla şgördükleri anda hepsi Kral Kitigarbha'nın geldiğini söyledi! Herkes onun önünde eğildi ve sağlı sollu onu bekledi. Ana salona çıkan Xuanzang, Buddha'yı onurlandırmak için tütsü yaktı ve ardından kalabalığa imparatorun lütfundan bahsetti. Daha sonra, herkes kendisine ayrılan yere

geri döndü ve kısa süre sonra ateşli küre batıya doğru battı.

Bu yüzden

Gün batımı: sis ağaçları ve çimenleri gizledi; Başkentin ilk çanları çaldı. Zheng-zheng üç kez vuruldu ve insan trafiği durdu; arka ve ön sokaklar kısa sürede sessizleşti. İlk Tapınak'ta ışıklar yanıyor olsa da, Yalnız köy sessiz ve sessizdi. Keşiş hâlâ sūtralarla ilgilenmeye odaklanmıştı- İblisleri koklamak, ruhunu beslemek için zaman.

Zaman parmak şıklatır gibi akıp geçti ve yedinci gün Büyük Ayin'in resmi kutlaması gerçekleşecekti. Xuanzang, Tang imparatoruna bir anma sunarak onu tütsüyü yükseltmeye davet etti. Bu iyi işlerle ilgili haberler imparatorluğun dört bir yanında dolaşıyordu. Haberi alan Taizong arabasını getirtti ve hem sivil hem de askeri memurlarının yanı sıra akrabalarını ve saray kadınlarını tapınağa götürdü. Genç, yaşlı, soylu ve halktan tüm şehir halkı da vaazı dinlemeye geldi. Aynı zamanda ṣBodhisattva Moka'ya şöyle dedi: "Bugün Büyük Ayin'in resmi kutlaması, bu tür yedi etkinliğin ilk yedincisi. Senin ve benim kalabalığa katılma zamanımız geldi. Birincisi, ayinin nasıl gittiğini görmek istiyoruz; ikincisi, Altın Ağustos Böceği'nin hazinelerime layık olup olmadığını öğrenmek istiyoruz; ve üçüncüsü, Budizm'in hangi bölümü hakkında vaaz verdiğini keşfedebiliriz." Bunun üzerine ikisi tapınağa gittiler; ve böylece

Mükemmellik bu kutsal koltuğa geri dönerken, yakınlık eski yoldaşların buluşmasına yardımcı olacaktır.

Etrafa bakmak için tapınağın içine girdiklerinde, büyük bir ulusun başkentindeki Ṣḍṣböyle bir yerin gerçekten de a-vara'yı, hatta Śrāvastī'nin Jetavana Bahçesi'ni bile geride bıraktığını keşfettiler. Burası gerçekten de ilahi müzik ve Budist ilahilerle ḥyankılanan yüce bir Caturdiśga tapınağıydı. Bodhisattva'mız doğrudan birçok hazinenin bulunduğu platformun yanına gitti ve gerçekten aydınlanmış Altın Ağustos Böceği'ne benzeyen bir form gördü. Şiir şöyle der:

Her şey tertemizdi ve tek bir toz zerresi bile yoktu. Büyük Yasa'nın Xuanzang'ı sahnenin tepesinde oturuyordu. Kayıp ruhlar, kurtarılmışlar, görünmeyen yere yaklaştılar; Şehrin soyluları Yasa'yı duymaya geldiler. Zamanı geldiğinde verirsin: bu niyet çok geniş kapsamlı. İstediğin gibi ölebilirsin, Kanon kapısı açık. Onun Sınırsız Yasa'yı tekrarladığını duyduklarında, gençler ve yaşlılar sevindiler ve rahatladılar.

Başka bir şiir şöyle der:

Bu kutsal mekânı gezdiğinden beri, diğer tüm erkeklere benzemeyen bir arkadaşla tanıştı. Şimdiki zamandan ve sayısız şeyden bahsettiler- Bu toz dünyasındaki liyakat ve imtihandan. Yasanın bulutu tepeleri örtmek için uzanır; Gerçeğin ağı tüm alanı doldurmak için geniş yayılır. Yaşamlarınızı değerlendirin ve iyi düşüncelere geri dönün, Çünkü Cennetin lütfu açan çiçekler gibi doludur.

Platformda, Kanun Ustası bir süre okudu; ardından bir süre

ders verdi ardından bir süre

vaaz verdi.

Bodhisattva yaklaştı ve ellerini platforma vurarak yüksek sesle seslendi, "Hey, keşiş! Sen sadece Küçük Aracın öğretileri hakkında konuşmayı biliyorsun. Büyük Araç hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?" Xuanzang bu soruyu duyduğunda sevinçle doldu. Döndü ve platformdan aşağı sıçradı, ellerini kaldırdı ve Bodhisattva'yı selamlayarak şöyle dedi: " Saygıdeğer Öğretmenim, lütfen öğrencinizin saygısızlığını bağışlayın. Bildiğim tek şey benden önce gelen rahiplerin hepsinin Küçük Araç öğretilerinden bahsettiğidir. Büyük Araç'ın ne öğrettiği hakkında hiçbir fikrim yok."

"Küçük Aracınızın öğretileri," dedi Bodhisattva, "lanetlenmişleri Cennet'e götürerek kurtaramaz; sadece ölümlüleri yanıltabilir ve kafalarını karıştırabilir. Benim elimde Tripitaka var, Buddha'nın Büyük Araç Yasalarının üç koleksiyonu; bunlar kayıpları Cennete gönderebilir, acı

çekenleri acılarından kurtarabilir, yaşlanmayan bedenler oluşturabilir vegeliş ve gidiş döngülerini kırabilir."

Onlar konuşurken, tütsüden ve salonların teftişinden sorumlu memur imparatora şu raporu verdi: "Üstat tam harikulade Yasa hakkında ders veriyordu ki, iki uyuz dilenci tarafından aşağı çekildi ve bir tür saçmalık geveledi."

Kral onların tutuklanmasını emretti ve iki keşiş birçok kişi tarafından alınıp arka taraftaki salona itildi. Keşiş Taizong'u gördüğünde ne ellerini kaldırdı ne de selam verdi; bunun yerine yüzünü kaldırdı ve "Benden ne istiyorsunuz Majesteleri?" dedi. Onu tanıyan Tang imparatoru, "Sen geçen gün bize cüppeyi getiren keşiş değil misin?" dedi.

"Öyleyim," dedi Bodhisattva. "Dersi dinlemeye geldiysen," dedi Taizong, "biraz vejetaryen yemeği de alabilirsin. Neden Üstadımızla bu ahlaksız tartışmaya girip konferans salonunu rahatsız ederek dini hizmetimizi geciktiriyorsun?"

Bodhisattva, "Senin Usta'nın ders verdiği şey," dedi, "kayıpları Cennet'e götüremeyen Küçük Araç'ın öğretileridir. Benim elimdeki Tripitaka, Buddha'nın Büyük Araç Yasası, lanetlileri kurtarabilir, acı çekenleri kurtarabilir ve yok edilemez bedeni biçimlendirebilir."

Memnun olan Taizong hevesle sordu: "Buddha'nın Büyük Araç Yasası nerede?"

"Efendimiz Tathāgata'nın yerinde," dedi Bodhisattva, "Büyük Batı Cenneti'nin Hindistan'ında bulunan Büyük Yıldırım Tapınağı'nda. Yüzlerce düşmanlığın düğümünü çözebilir; beklenmedik talihsizlikleri ortadan kaldırabilir."

"Herhangi birini hatırlayabiliyor musun?" dedi Taizong. Bodhisattva " Elbette," dedi. Taizong çok sevindi ve "Üstat bu keşişi platforma götürsün ve hemen derse ṣbaşlasın" dedi. Bodhisattva'mız Moka'yı yönlendirdi ve yüksek platforma uçtu. Daha sonra kutsal bulutlara basarak havaya

yükseldi ve söğüt dallı saf vazoyu tutarak gerçek kurtarıcı formunu ortayaçıkardı. Solunda Moksa'nın asa taşıyan erkeksi figürü duruyordu. Tangimparatoru o kadar etkilenmişti ki gökyüzüne doğru eğildi ve tapındı; sivilve askeri yetkililerin hepsi yere diz çöküp tütsü yaktı. Tapınak boyunca,rahipler, rahibeler, Taocular, laikler, bilginler, zanaatkârlar ve tüccarlardanhiçbiri eğilip "Sevgili Bodhisattva! Sevgili Bodhisattva!" Tanıklık olarakbir şarkımız var.

Onlar sadece

Difüzyonda uğurlu sis Ve kutsal ışıkla örtüldü. Dokuz kat cennetin parlak havasında Ölümsüz bir kadın belirdi. O Bodhisattva Başında altın yapraklarla tutturulmuş ve yeşim çiçekleriyle süslenmiş bir başlık vardı, Sarkan inci püsküllerivle, Hepsi altın ışığıyla parlıyor. Vücudunda İnce mavi ipekten bir cübbe, Açık renkli Ve sadece endişelendi Dönen ejderhalar ve yükselen anka kuşları tarafından. Ön tarafta asılı Bir çift güzel kokulu kuşak yeşimi, Ayla parlayan ve rüzgarla dans eden, Değerli incilerle ve imparatorluk yeşimiyle kaplanmış. Beline buz kurdu ipeğinden işlemeli kadife bir etek bağlanmıştı. Ve altınla kaplanmış, Renkli bulutları aştı ve jasper denizini geçti. Onun önünde Kırmızı gagalı ve sarı tüylü bir kakadu, Doğu Okyanusu'nda dolaşan Ve dünyanın her yerinde Merhamet ve evlat dindarlığı eylemlerini teşvik etmek için. Ellerinde tuttuğu Lütuf dağıtan ve dünyayı ayakta tutan değerli bir vazo, İçine dikilmiş Uyumlu bir söğüt dalı, Mavi gökyüzünü nemlendirecek, Ve tüm kötülükleri silip süpürecek- Her yer sis ve duman içinde. Yeşim taşından halkaları işlemeli ilmeklerle birleşti; Ayaklarının altında altın lotuslar büyüdü. Üç gün boyunca gelip gitti: Acı ve kederden kurtaran bu Guanshiyin.

Tang Taizong bu görüntüden o kadar memnun oldu ki imparatorluğunu unuttu; sivil ve askeri yetkililer o kadar büyülendiler ki saray görgü kurallarını tamamen göz ardı ettiler. Herkes "Namo Bodhisattva Guanshiyin!" diye ilahi söylüyordu.

Taizong hemen yetenekli bir ressamın Bodhisattva'nın gerçek şeklini çizmesi için emir verdi. Daha konuşur konuşmaz, tanrıları ve bilgeleri resmedebilen, asil bir perspektif ve yüce bir görüş ustası olan Wu Daozi seçildi. (Aslında bu adam daha sonra Lingyan Kulesi'ndeki değerli memurların portrelerini çizecek olan kişiydi). Gerçek formu kaydetmek için hemen muhteşem fırçasını açtı. Bodhisattva'nın kutsal bulutları yavaş yavaş uzaklaştı ve kısa bir süre içinde altın ışık kayboldu. Havadan, üzerinde

tarzında birkaç satırın açıkça yazılı olduğu bir kağıt parçası süzülerek aşağı indi

Tang'ın büyük Hükümdarını Batı'nın en yüce senaryolarıyla selamlıyoruz. Yol: yüz sekiz bin mil. Bu Mahāyāna'yı ciddiyetle arayın. Bu kitaplar, sizin adil eyaletinize ulaştığında, lanetlenmiş ruhları cehennemden kurtarabilir. Eğer biri gitmeye istekliyse, O altından bir Buda olacaktır.

Taizong

'yı gördüğünde çeşitli keşişlere şöyle dedi:

"Ayini durduralım. Büyük Araç'ın kutsal yazılarını getirmesi için birini gönderene kadar bekleyelim. O zaman erdemin meyvelerini yetiştirmek için samimi çabalarımızı yenileyeceğiz." Görevlilerden hiçbiri imparatora karşı çıkmadı ve imparator tapınakta "Batı Cenneti'nde Buddha'dan kutsal yazıları aramak için görevlendirmemizi kim kabul etmek ister?" diye sordu.

Konuşmasını henüz bitirmemişti ki, Kanun Efendisi yan taraftan çıkarak onu selamladı ve şöyle dedi: "Zavallı keşişinizin hiçbir yeteneği olmamasına rağmen, bir köpeğin ve bir atın hizmetini yerine getirmeye hazırdır. Kralımızın imparatorluğu sağlam ve ebedi olsun diye bu gerçek kutsal yazıları Majesteleri adına arayacağım."

Son derece memnun olan Tang imparatoru, keşişi kraliyet elleriyle kaldırmak için öne çıktı ve şöyle dedi: "Eğer Üstat sadakatini bu şekilde ifade etmeye istekliyse, büyük mesafeden veya dağların ve akarsuların üzerinden geçen yolculuktan korkmadan, seninle bağ kardeşi olmaya hazırız." Xuanzang minnettarlığını ifade etmek için alnını yere değdirdi. Gerçekten de dürüst bir adam olan Tang imparatoru hemen tapınaktaki Buddha'nın resminin önüne gitti ve Xuanzang'ın önünde dört kez eğilerek ona "kardeşimiz ve kutsal keşiş" diye hitap etti.

Xuanzang derinden etkilenerek şöyle dedi: "Majesteleri, zavallı keşişiniz hangi yeteneğe ve hangi erdeme sahip ki Zat-ı Şahanenizden böyle bir şefkat görmeyi hak ediyor? Bu yolculukta kendimi esirgemeyeceğim, ancak Batı Cennetine ulaşana kadar tüm gayretimle ilerleyeceğim. Eğer hedefime ya da gerçek kutsal kitaplara ulaşamazsam, ölmek zorunda kalsam bile topraklarımıza geri dönmeyeceğim. Cehennemde ebedi azaba düşmeyi tercih ederim."

Bunun üzerine Buddha'nın önünde tütsüyü kaldırdı ve bu yemini etti. Bundan son derece memnun olan Tang imparatoru, yolculuğa başlamak için resmi belgelerin düzenlenebileceği uğurlu gün ve saati beklemek üzere arabasına saraya dönmesini emretti. Böylece herkes dağılırken Taht da geri çekildi.

Xuanzang ayrıca Büyük Bereket Tapınağına geri döndü. Bu tapınağın pek çok keşişi ve kutsal kitap arayışını duymuş olan birkaç öğrencisi onu görmeye geldi. "Batı Cennetine gitmeye yemin ettiğin doğru mu?" diye sordular.

"Öyle," dedi Xuanzang. "Ey Üstat," dedi öğrencilerinden biri, " insanların Batı Cenneti'ne giden yolun uzun olduğunu, kaplanlar, leoparlar ve her tür canavarla dolu olduğunu söylediklerini duydum. Korkarım ki sizin için gidiş var ama dönüş yok, çünkü hayatınızı korumak zor olacak."

"Büyük bir yemin ve derin bir söz verdim," dedi Xuanzang, "eğer gerçek kutsal yazıları edinmezsem, cehennemde ebedi azaba düşeceğim.

Kraldan böyle bir lütuf ve iyilik gördüğüme göre, ülkeme sadakatiminsonuna kadar hizmet etmekten başka seçeneğim yok. Elbette buyolculukta nasıl bir yol izleyeceğim ya da beni iyiliğin mi yoksakötülüğün mü beklediği konusunda hiçbir bilgim olmadığı doğrudur."

Onlara tekrar şöyle dedi: "Öğrencilerim, ben ayrıldıktan sonra iki ya d a üç yıl, altı ya da yedi yıl bekleyin. Eğer kapımızdaki çam ağaçlarının dallarının doğuya doğru uzandığını görürseniz, dönmek üzere olduğumu anlayacaksınız. Aksi takdirde, geri dönmeyeceğim."

Öğrencilerin hepsi onun sözlerini sıkıca hafızalarına kaydettiler.

Ertesi sabah Taizong mahkemeyi topladı ve tüm yetkilileri bir araya getirdi. Kutsal yazıları edinme niyetini belirten resmi bir yazı kaleme aldılar ve bunu serbest geçiş mührü ile mühürlediler. Ardından İmparatorluk Astronomi Kurulu Başkanı bir raporla geldi: "Bugün gezegenlerin konumları insanların uzun bir yolculuk yapması için özellikle elverişli."

Tang imparatoru çok memnun oldu. Daha sonra Sarı Kapı Muhafızı da bir rapor hazırladı ve "Kanun Ustası sarayın dışında sizi bekliyor" dedi.

İmparator onu hazine salonuna çağırdı ve şöyle dedi: "Asil Kardeşim, bugün yolculuk için uğurlu bir gün ve ücretsiz geçiş belgeniz hazır. Ayrıca yolda sadaka toplamanız için size mor altından yapılmış bir kâse hediye ediyoruz. Size eşlik edecek iki görevli seçildi ve bir at da seyahat aracınız olacak. Yolculuğunuza hemen başlayabilirsiniz."

Son derece memnun olan Xuanzang minnettarlığını ifade etti ve hediyelerini aldı, oyalanmak için en ufak bir istek göstermedi. Tang imparatoru arabasını çağırdı ve birçok görevliyi onu uğurlamak üzere şehir kapısının dışına götürdü. Büyük Lütuf Tapınağı'ndaki rahipler ve öğrenciler Xuanzang'ın kışlık ve yazlık giysileriyle birlikte orada bekliyorlardı. İmparator onları gördüğünde, önce çantaların atlara yüklenmesini emretti ve ardından bir memurdan bir sürahi şarap

getirmesini istedi. Taizong hacıya kadeh kaldırmak için kadehini kaldırdıve "Kraliyet Kardeşimizin adı nedir?" diye sordu.

"Zavallı keşişiniz," dedi Xuanzang, "ailesini terk etmiş bir kişi. Bir takma ad almaya cesaret edemiyor."

"Bodhisattva daha önce Batı Cenneti'nde üç kutsal kitap koleksiyonu olduğunu söylemişti," dedi Taizong.

Kardeşimiz bunu bir takma ad olarak alabilir ve kendisine Tripitaka diyebilir.

Peki ya Bu mu?"

Xuanzang ona teşekkür ederek şarabı kabul etti ve şöyle dedi: " Majesteleri, şarap rahipliğin ilk yasağı. Zavallı keşişiniz doğduğundan beri perhiz yapıyor."

"Bugünkü yolculuk," dedi Taizong, "sıradan bir olayla karşılaştırılamaz. Lütfen bu diyet şarabından bir kadeh için ve kadeh kaldırırken iyi dileklerimizi kabul edin." Xuanzang reddetmeye cesaret edemedi; şarabı aldı ve tam içmek üzereydi ki Taizong'un eğilip parmaklarıyla bir avuç toprak aldığını ve şaraba serptiğini gördü. Tripitaka'nın bu hareketin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Sevgili Kardeşim," dedi Taizong gülerek, "Batı Cennetine yaptığın bu yolculuktan dönmen ne kadar sürer?"

"Muhtemelen üç yıl içinde," dedi Tripitaka, "asil ulusumuza geri döneceğim."

"Yıllar uzun ve yolculuk büyük," dedi Taizong. "Bunu iç,

Kraliyet Kardeşi ve hatırla:

Evinizden bir avuç toprak toplayın, Ama on bin altınlık yabancı altını sevmeyin."

O zaman Tripitaka kadehine serpilen bir avuç toprağın ne anlama geldiğini anladı; imparatora bir kez daha teşekkür etti ve kadehi boşalttı.

Kapıdan dışarı çıktı ve Tang imparatoru arabasıyla dönerken oradanayrıldı. Bu yolculukta ona ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonrakibölümde dinleyelim.

第013回 · Bölüm 13

Kaplanların ininde, Altın Yıldız kurtuluş getirir Çift Çatal Sırtı'nda, Boqin keşişi gözaltına alır

Zengin Tang hükümdarı bir ferman yayınladı, Xuanzang'ı Chan'in kaynağını araması için görevlendirdi. Ejderha İni'ni bulmak için zihnini eğdi, Akbaba Tepesi'ne tırmanmak için kesin bir kararlılıkla. Kendi ülkesinin ötesinde kaç ülke dolaştı? Bulutların ve tepelerin arasından on bin kez geçti. Şimdi Batı'ya gitmek için tahtını terk ediyor; Büyük Boşluk'a ulaşmak için yasaları ve inancı koruyacaktır.

Şimdi size, Zhenguan döneminin on üçüncü yılının dokuzuncu ayının on beşinden önceki üçüncü günde, Tang imparatoru ve birçok memur tarafından Chang "an kapısının dışından uğurlanan Tripitaka'dan bahsedeceğiz. Birkaç gün boyunca atı hiç durmadan koştu ve kısa süre sonra Yasa Kapısı Tapınağı'na ulaştılar. Bu tapınağın başrahibi her iki taraftan beş yüz kadar keşişi onu karşılamaya götürdü ve içeri aldı. Karşılaştıklarında çay servisi y a p ı l d ı ve ardından vejetaryen bir yemek sunuldu.

Yemekten kısa bir süre sonra alacakaranlık çöktü ve böylece

Gölgeler, Yıldız Nehri "nin yaklaşan nabzına doğru hareket etti; Ay, toz zerresi olmadan parlaktı. Yaban kazları uzak gökyüzünden seslendi, Ve yakındaki evlerden çamaşır çırpıcıları vurdu. Kuşlar solmuş ağaçlara tünemek için dönerken, Chan rahipleri Sanskritçe tonlarında konuşuyorlardı. Tek bir ranzanın üzerine yerleştirilmiş hasırların üzerinde, Gecenin yarısına kadar oturdular.

Lambaların altında çeşitli rahipler Budist doktrinleri ve Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramanın amacını tartıştılar.

Bazıları suların geniş ve dağların çok yüksek olduğuna dikkat çekti; diğerleri yolların kaplanlar ve leoparlarla dolu olduğundan bahsetti; yine

diğerleri sarp zirvelere tırmanmanın zor olduğunu savundu; ve başka birgrup da vahşi canavarları zapt etmenin zor olduğunda ısrar etti. AncakTripitaka ağzını sıkı sıkıya kapattı, ama parmağıyla kendi kalbini işaretetti ve birkaç kez başını salladı. Ne demek istediğini anlayamayan çeşitlikeşişler ellerini kavuşturarak, "Kanun Ustası neden kalbini işaret etti vebaşını salladı?" diye sordular.

"Zihin aktif olduğunda,"

Tripitaka şöyle cevap verdi: "Her türlü

var olur; zihin söndüğünde, her türlü

da sönecektir. Bu öğrenci zaten Dönüşüm Tapınağı'nda Buddha'nın önünde önemli bir yemin etti ve bunu tüm kalbiyle yerine getirmekten başka alternatifi yok. Eğer gidersem, Batı Cenneti'ne ulaşana, Buddha'yı görene ve kutsal yazıları edinene kadar geri dönmeyeceğim, böylece Yasa Çarkı bize dönecek ve efendimizin krallığı sonsuza dek güvence altına alınacak." Çeşitli keşişler bu açıklamayı duyduklarında, herkes tebrik etti ve "Sadık ve yiğit bir efendi!" diyerek onu övdüler. Yatağına kadar eşlik ederken onu durmadan övdüler.

Yakında

Bambular batan aya çarptı Ve horozlar şafağın bulutlarını toplamak için öttüler.

Çeşitli keşişler kalkıp çay ve sabah yemeği hazırladılar. Xuanzang cüppesini giydi ve ana salonda Buddha'ya tapınmaya gitti. "Öğrenciniz Chen Xuanzang," dedi, "Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak için yola çıktı. Fakat benim bedensel gözlerim donuk ve algısız ve yaşayan Buddha'nın gerçek formunu tanıyamıyorum. Şimdi bir adak adamak istiyorum: bu yolculuk boyunca ne zaman bir tapınağa rastlasam tütsü yakacağım, ne zaman bir Buddha'ya rastlasam Buddha'ya tapacağım ve ne zaman bir pagodaya ulaşsam bir pagodayı süpüreceğim. Buddha'mız merhametli olsun ve yakında bana on altı fit uzunluğundaki Elmas

Bedenini göstersin. Doğu Ülkesi'nde muhafaza edilebilmeleri için banagerçek kutsal yazıları bahşetsin."

Duasını bitirdi ve vejetaryen yemeği için salona geri döndü, ardından iki görevlisi eyeri hazırladı ve yolculuğuna başlaması için onu teşvik etti. Tapınağın kapısından çıkan Tripitaka, gidişini görmekten üzüntü duyan keşişlerle vedalaştı. Tripitaka doğrudan Batı'ya doğru ilerlerken, gözlerinde yaşlarla geri dönmeden önce ona on mil boyunca eşlik ettiler. Sonbaharın son zamanlarıydı. Gördüğünüz gibi

Mezralarda çıplak büyüyen ağaçlar, acele yapraklar kırılırken; Her akçaağaç sütunundan kırmızı yapraklar düşer. Sis ve yağmur yollarında yürüyenlerin sayısı azdır. Güzel krizantemler, Keskin dağ kayaları, Soğuk akarsular ve çatlamış zambaklar insanı hüzünlendirir. Ayaz bir gökyüzünden kar yağar acelelerin ve sazlıkların üzerine. Alacakaranlıkta bir ördek iner uzaktaki boşluğa. Vahşi doğanın üzerindeki bulutlar, toplanan kasvet boyunca ilerliyor. Kırlangıçlar ayrılıyor; Yaban kazları görünür- Çığlıkları yüksek olsa da, durgun ve umutsuzdur.

Birkaç gün yolculuk ettikten sonra, usta ve öğrenciler Gongzhou şehrine vardılar. Bu şehrin çeşitli belediye görevlileri tarafından hemen karşılandılar ve geceyi burada geçirdiler. Ertesi sabah tekrar yola koyuldular, yol boyunca yiyecek ve içecek aldılar, geceleri dinlendiler ve gündüzleri yolculuk ettiler. İki ya da üç gün içinde Büyük Tang İmparatorluğu'nun sınırını oluşturan Hezhou Bölgesi'ne vardılar. Sınırdaki garnizon komutanı ile yerel keşişler ve rahipler, imparatorun kardeşi olan Kanun Ustası'nın kraliyet göreviyle Buddha'yı görmek üzere Batı Cenneti'ne doğru yola çıktığını duyduklarında, yolcuları gereken saygıyla karşıladılar. Daha sonra bazı baş rahipler onları geceyi Fuyuan Tapınağı'nda geçirmeye davet etti; burada ikamet eden tüm din adamları hacılara saygılarını sunmak için geldiler. Akşam yemeği servis edildi ve ardından iki görevliye atları iyi beslemeleri söylendi, çünkü Üstat şafaktan önce yola çıkmak istiyordu. Horozun ilk ötüşüyle birlikte görevlilerini çağırdı ve tapınaktaki rahipleri uyandırdı. Çay ve kahvaltı hazırlamak için

acele ettiler, ardından hacılar sınırdan ayrıldılar.

Yola çıkmak için biraz sabırsızlandığından, Efendi biraz erken kalktı. Gerçek şu ki, horozların oldukça erken öttüğü sonbaharın sonlarıydı. dördüncü saatin zamanı. Açık ayaz ve parlak ay karşısında üçü (at ekibin dördüncü üyesini oluşturuyordu) yirmi ya da otuz mil kadar yol aldıktan sonra bir dağ sırasına rastladılar. Çok geçmeden yollarını bulmaları son derece zorlaştı. Bir yol bulmak için otların arasında dolaşmak zorunda kaldıkça, yanlış yöne gidiyor olabileceklerinden endişelenmeye başladılar. Tam o endişeli anda aniden tökezlediler; üçü de at da derin bir çukura yuvarlandı. Tripitaka dehşete kapıldı; arkadaşlarının hepsi korkudan titriyordu. "Yakalayın onları!" diye bağıran sesler duyduklarında hâlâ titriyorlardı. Yakalayın onları!"

Şiddetli bir rüzgâr esti ve Tripitaka ile arkadaşlarını yakalayıp çukurdan çıkaran elli ya da altmış devden oluşan bir kalabalık ortaya çıktı. Titreyen ve ürperen Kanun Ustası etrafına bir göz attı ve yüksekte oturan vahşi bir Canavar Kral gördü. Gerçekten de

En korkunç şekilde cesur bir figür, En belirgin şekilde vahşi bir yüz. Şimşek gibi gözlerinden ışık fışkırdı; Gök gürültüsünü andıran sesiyle herkes titredi. Testere gibi dişleri dışa doğru çıkıktı, Çenesinden çıkan dişler gibi. Brokar vücudunu sardı, Ve sarmal çizgiler omurgasını kapladı. Seyrek, çelik gibi bıyıklarının arasından etini görüyorlardı. Pençeleri keskin kılıçlar gibi keskin kenarlı idi. Doğu Denizi'nden Huang Gong bile korkardı. Güney Dağı'nın bu beyaz kaşlı kralı.

Tripitaka o kadar korkmuştu ki ruhu onu terk etti, takipçilerinin kemikleri zayıfladı ve tendonları uyuştu.

Canavar Kral onların bağlanması için bağırdı ve çeşitli devler üçünü de iplerle bağladı. Yenmek için hazırlanırken kampın dışından bir yaygara duyuldu. Biri haber vermek için içeri girdi:

"Ayı Dağı Lordu ve Dümenci Ermiş geldi."

Bunu duyan Tripitaka başını kaldırdı. İlk gelen esmer bir adamdı. " Nasıl görünüyordu?" diye sordunuz.

Yiğit ve cesur görünüyordu, hem sert hem de kaslı bir vücudu vardı. Onun büyük gücü suları aşabilirdi. Gücünü göstererek ormanda sinsice dolaşırdı. Rüyalarda her zaman iyi bir alamettir, Şimdi güçlü yüz hatlarını gösterdi. Yeşil ağaçları kırabilir ya da tırmanabilirdi, Ve kışın yakın olduğunu tahmin edebilirdi. Gerçekten çok zekiydi. Bu yüzden Dağ Lordu onun adıydı.

Arkasından başka bir iri yarı adam geliyordu. "Nasıl görünüyordu?" diye

soruyorsunuz.

Çift boynuzlu bir şapka, Ve en görkemli bir kambur. Yeşil cübbesi onun sakin doğasını gösteriyordu, Uykulu bir yürüyüşü vardı. Boğa adında bir babadan geliyordu; Annesinin özel adı İnek'ti. Çift süren insanlar için büyük bir nimetti, bu yüzden ona Öküz Ermiş deniyordu.

İkisi kasıla kasıla içeri girdi ve Canavar Kral onları karşılamak için aceleyle dışarı çıktı. Ayı Dağı Lordu şöyle dedi: "Çok formdasınız General Yin. Tebrikler! Tebrikler!"

"General Yin her zamankinden daha iyi görünüyor," dedi Öküz Ermiş. " Bu harika! Muhteşem!"

"Peki ya siz iki beyefendi, bugünlerde nasılsınız?" diye sordu Canavar Kral. "Sadece tembelliğimi sürdürüyorum," dedi Dağ Lordu. "Sadece zamana ayak uyduruyorum," dedi Ermiş. Bu konuşmalardan sonra biraz daha sohbet etmek için oturdular.

Bu arada, Tripitaka'nın hizmetkârlarından biri o kadar sıkı bağlanmıştı ki, acınası bir şekilde inlemeye başladı. "Bu üçü buraya nasıl geldi?" diye sordu esmer adam. "Neredeyse kapıda kendilerini gösterdiler!" dedi Canavar Kral. "Konukların akşam yemeği için kullanılabilirler mi?" diye sordu Ermiş gülerek. "Elbette!" dedi Canavar Kral. "Hepsini

bitirmeyelim," dedi Dağ Lordu.

"İkisini yiyeceğiz ve bir tane fazla bırakacağız."

Canavar Kral kabul etti. Hemen emrindekileri çağırarak görevlilerin bağırsaklarının deşilmesini ve leşlerinin parçalanmasını istedi; kafaları, kalpleri ve karaciğerleri misafirlere, uzuvları ev sahibine ve kalan et ve kemik parçaları da diğer devlere sunulacaktı. Emir verilir verilmez, devler koyun avlayan kaplanlar gibi görevlilerin üzerine atladılar: çiğneyerek ve çıtırdatarak onları kısa sürede yiyip bitirdiler. Rahip neredeyse korkudan ölecekti, çünkü bu, Chang "an "dan ayrıldığından beri yaşadığı ilk acı çileydi.

Dehşetini bastırmaya çalışırken, doğuda ışık büyümeye başladı. İki canavar şafak sökene kadar dinlenmediler. "Bugünkü cömert misafirperverliğiniz için minnettarız. Başka bir zaman aynı şekilde geri ödememize izin verin," diyerek birlikte ayrıldılar. Kısa süre sonra güneş gökyüzünde yükseldi, ancak Tripitaka hala sersemlemişti, hangi yönün kuzey, güney, doğu veya batı olduğunu ayırt edemiyordu. O yarı ölü haldeyken, aniden elinde bir asa tutan yaşlı bir adamın yaklaştığını gördü. Tripitaka'ya doğru yürüyen adam ellerini salladı ve tüm ipler koptu. Ardından Tripitaka'ya üflemiş ve keşiş canlanmaya başlamış. Yere düşerken, "Bu zavallı keşişin hayatını kurtardığı için yaşlı babaya teşekkür ederim!" dedi.

"Ayağa kalk," dedi yaşlı adam, selamına karşılık vererek, "bir şey mi kaybettin?"

"Zavallı keşişinizin müritleri," dedi Tripitaka, "canavarlar tarafından yenildi. Atımın ya da bavulumun nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Yaşlı adam asasıyla işaret ederek, "Şuradaki iki bohçalı at senin değil mi?" diye sordu. Tripitaka arkasını döndü ve eşyalarına gerçekten de dokunulmamış olduğunu gördü. Biraz rahatlamış bir şekilde yaşlı adama sordu: "Yaşlı baba, burası neresi? Buraya nasıl geldin?"

"Buraya Çift Çatal Sırtı deniyor, kaplanların ve kurtların istila ettiği bir yer. Buraya gelmeyi nasıl başardınız?"

"Horozun ilk ötüşünde," dedi Tripitaka, "zavallı keşişiniz Hezhou Bölgesi'nden ayrıldı. Çok erken kalktığımızı fark etmemiştim, sis ve çiyin içinde ilerlerken yolumuzu kaybettik. O kadar vahşi bir Canavar Kral'a rastladık ki beni ve iki yandaşımı esir aldı. Ayı Dağı Lordu adında esmer bir adam ve Öküz Ermiş adında iri yarı bir adam da vardı. Onlar da geldiler ve Canavar Kral'a General Yin diye hitap ettiler. Üçü de iki takipçimi yiyip bitirdi ve ancak şafak vakti geri çekildiler. Yaşlı babamın beni buradan kurtarmasına neden olan servet ve erdemi nereden edindiğimi bilmiyorum."

"Şu Öküz Ermiş," dedi yaşlı adam, "vahşi bir boğa ruhudur; Dağ Lordu, bir ayı ruhudur; ve General Yin, bir kaplan ruhudur. Çeşitli devlerin hepsi dağların ve ağaçların iblisleri, garip hayvanların ve kurtların ruhlarıdır. Doğanızın ilkel saflığı nedeniyle sizi yiyip bitiremezler. Şimdi beni takip edin, ben de size yol göstereyim."

Tripitaka daha fazla minnettar olamazdı. Bohçaları eyere bağlayıp atını yönlendirerek yaşlı adamın peşinden çukurdan çıktı ve ana yola doğru yürüdü. Atı yolun kenarındaki çalılara bağladı ve yaşlı babaya teşekkür etmek için döndü. O anda hafif bir rüzgâr esmiş ve yaşlı adam kıpkırmızı başlı beyaz bir turnaya binerek havaya yükselmiş ve oradan ayrılmış. Rüzgâr dindiğinde, üzerinde dört satırlık bir şiir yazılı olan bir kâğıt parçası yere düştü:

Ben Batı'dan Venüs Gezegeniyim, Özel istek üzerine sizi kurtarmaya geldim, Bazı ilahi öğrenciler yardımınıza gelecek. Önümüzdeki zorluklar için kutsal metinleri suçlamayın.

Tripitaka bunu okuduğunda gökyüzüne doğru eğilerek, "Beni bu çetin sınavdan geçirdiği için Altın Yıldız'a teşekkür ediyorum" dedi.

Daha sonra atını yalnız ve hüzünlü yolculuğuna doğru yola çıkardı. Bu sırtta

gerçekten de

Yağmur ormanlarının rüzgârı soğuk ve öksürüklü; Derelerin suyu şırıltılı ve çağıltılı; Çiçek açan kır çiçekleri kokulu ve miskli; Öbek öbek, yığılmış kaba kayalar; Gevezelik ve takırtı, maymunlar ve geyikler; Sıra sıra, misk ve alageyikler. Cıvıl cıvıl öten kuşlar sık sık sesleniyor. Sessiz ve hareketsiz, görünürde tek bir insan yok. O usta Endişeli zihnini ürpertiyor ve titretiyor. Bu sevgili at, Korkmuş ve gergin, bacaklarını zar zor kaldırabiliyor.

Bedenini terk etmeye ve hayatını feda etmeye hazır olan Tripitaka, o engebeli dağa tırmanmaya başladı. Yarım gün boyunca yolculuk etti ama görünürde tek bir insan ya da ev yoktu. Açlık içini kemiriyor ve zorlu yol yüzünden cesareti kırılıyordu. O umutsuz anda, önünde hırlayan iki vahşi kaplan ve arkasında dolaşan birkaç dev yılan gördü; solunda vahşi yaratıklar ve sağında garip canavarlar belirdi. Tek başına olduğu için Tripitaka'nın kendini Cennet'in iradesine teslim etmekten başka pek bir seçeneği yoktu. Çaresizliğini tamamlamak istercesine, atının sırtı sarkıyordu ve Bacakları bükülüyordu; dizlerinin üzerine çöktü ve kısa süre sonra yere secde etti. Ne vurarak ne de çekiştirerek onu yerinden oynatabildi. Ayakta duracak bir santim bile yeri kalmayan Kanun Üstadımız çaresizlik içindeydi ve kaderinin ölüm o l a c a ğ ı n ı düşünüyordu. Ancak tehlikede olmasına rağmen yardımın yolda olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü tam ölmek üzere olduğunu düşündüğü anda, vahşi yaratıklar dağılmaya başladı ve korkunç canavarlar kaçtı; vahşi kaplanlar gözden kayboldu ve devasa yılanlar ortadan kayboldu. Tripitaka ileriye baktığında, elinde çelik bir mızrak, belinde yay ve oklarla dağ yamacından gelen bir adam gördü. Gerçekten de yiğit bir figürdü! Şuna bir bakın:

Başında bir şapka vardı. Leopar derisinden, benekli ve artemisia beyazından; Vücuduna bir cübbe giydi Kuzu yününden koyu ipek brokar. Beline aslan kral kemeri bağlanmıştı ve ayaklarına süetten uzun çizmeler giymişti. Gözleri asılmış birinin gözleri gibi şişerdi. Sakalı vahşi bir tanrınınki gibi çılgınca kıvrılırdı! Üzerinde bir yay ve zehirli oklar

asılıydı. Elinde en iyi çelikten kocaman bir mızrak tutuyordu. Gökgürültüsü gibi sesi dağ kedilerini dehşete düşürdü, Ve yabani sülünleronun huysuzluğu karşısında titredi.

Tripitaka onun yaklaştığını görünce yolun kenarında diz çöktü ve ellerini önünde kavuşturarak seslendi: "Yüce kral, kurtar beni! Yüce kral, kurtar beni!"

Adam Tripitaka'nın yanına geldi ve mızrağını yere bıraktı. Elleriyle keşişi kaldırarak, "Korkma, Elder, çünkü ben kötü bir adam değilim. Ben bu dağda yaşayan bir avcıyım; soyadım Liu ve gerçek adım Boqin. Ayrıca Dağın Kıdemli Koruyucusu lakabını da kullanıyorum. Buraya yiyecek hayvan bulmak için geldim, sizinle karşılaşmayı beklemiyordum. Umarım sizi korkutmamışımdır."

"Zavallı keşişiniz," dedi Tripitaka, "Majesteleri Tang imparatoru tarafından Batı Cenneti'nde Buddha'dan kutsal yazılar aramak üzere gönderilmiş bir din adamıdır. Birkaç dakika önce buraya vardığımda etrafım kaplanlar, kurtlar ve yılanlarla çevriliydi, bu yüzden ilerleyemedim. Ancak yaratıklar sizin geldiğinizi görünce hepsi dağıldı ve böylece hayatımı kurtardınız. Çok teşekkürler! Çok teşekkürler!"

"Boqin, "Burada yaşadığım ve geçimim birkaç kaplan ve kurt öldürmeye ya da birkaç yılan ve sürüngen yakalamaya bağlı olduğu için, genellikle vahşi hayvanları korkutup kaçırıyorum. Eğer Tang İmparatorluğu'ndan geldiysen, aslında buranın yerlisisin, çünkü burası hâlâ Tang bölgesi ve ben de bir Tang tebaasıyım. İkimiz de imparatora ait topraklarda yaşıyoruz, yani aslında aynı ulusun vatandaşlarıyız. Korkmayın. Beni takip edin. Atını benim evimde dinlendirebilirsin ve sabah seni uğurlayacağım."

Tripitaka bu sözleri duyunca sevinçle doldu ve atını avcıyı takip etmesi için yönlendirdi.

Yamacı geçtiler ve yine rüzgârın uğultusunu duydular. "Burada otur Yaşlı," dedi Boqin, "ve hareket etme. Bu rüzgârın sesi bana bir dağ

kedisinin yaklaştığını söylüyor. Onu eve götüreceğim, böylece senin içinbir yemek yapabilirim." Tripitaka bunu duyduğunda kalbi küt küt atmayabaşlamış, safraları titremiş ve yere çakılmış. Mızrağını kavrayan Muhafızileriye doğru yürüdü ve onunla yüz yüze geldi büyük çizgili bir kaplanla.Boqin'i görünce dönüp kaçtı. Gardiyan bir gök gürültüsü gibi böğürdü, "Lanetli canavar! Nereye kaçacaksın?" Kaplan onun yaklaştığını görüncepençelerini savurarak üzerine atılmak için döndü, ancak Muhafıztarafından havaya kaldırılmış mızrakla karşılandı. Tripitaka o kadarkorkmuştu ki çimlerin üzerinde felçli bir şekilde yatıyordu. Annesininkarnından ayrıldığından beri ne zaman böylesine vahşi ve tehlikeli birolaya tanık olmuştu ki? Gardiyan kaplanın peşinden yamacın eteklerinekadar gitti ve insanla hayvan arasında muhteşem bir savaş oldu.Gördüğünüz gibi

Öfkeli bir kızgınlık, Ve çalkalanan kasırga. Öfkeli bir kızgınlık içinde Güçlü Muhafız'ın saçları kasketini yukarı itti; Çalkalanan kasırga gibi Çizgili prens toz püskürterek gücünü gösterdi. Bu dişlerini gösterdi ve pençelerini kullandı; Biri yana doğru adım attı ama savaşmak için dönüyordu. Üç çatallı mızrağı gökyüzüne uzanıyor, güneşi yansıtıyordu. Çizgili kuyruğu hem sisi hem de bulutu karıştırdı. Bu, düşmanının göğsüne delice sapladı; Bu, ona bakarak onu bütünüyle yutacaktı. Uzak durursan yıllarını yaşayabilirsin. Mücadeleye katıl ve kral Yama ile tanış! Çizgili prensin kükremesini duyuyorsun Ve Muhafız'ın sert çığlıkları. Çizgili prensin kükremesi Kuşları ve hayvanları korkutmak için dağları ve dereleri salladı; Koruyucunun sert çığlıkları Yıldızların görünmesini sağlamak için Göklerin kilidini açtı. Bunun altın gözbebekleri çıkıntı yaptı, Ve o kişinin cesur yüreğinden öfke fışkırdı. Dağ Muhafızı Liu sevimliydi; Vahşi hayvanların bu kralı övgüye değerdi. Böylece kaplan ve insan dövüştü, her biri yaşamı arzuladı- Biraz daha yavaşlarsan ruhunu kaybedersin!

İkisi yaklaşık bir saat boyunca dövüştü ve kaplanın pençeleri yavaşlamaya ve gövdesi gevşemeye başladığında, Muhafız'ın mızrağının

göğsüne saplanmasıyla yere serildi. Acınası bir manzaraydı! Mızrağınuçları kalbi deldi ve bir anda yer kanla kaplandı.

Gardiyan daha sonra hayvanı kulağından tutup yola kadar sürükledi. Ne adamdı ama! Neredeyse hiç nefes almadı, yüzünün rengi de değişmedi. Tripitaka'ya dedi ki, "Şanslıyız! Şanslıyız! Bu dağ kedisi ihtiyarın bir günlük yiyeceği için yeterli olacaktır."

Onu durmaksızın alkışlayan Tripitaka, "Gardiyan gerçekten de bir dağ Tanrım!"

"Nasıl bir yeteneğim var ki," dedi Boqin, "böyle bir övgüyü hak ediyorum? Bu

gerçekten babanın iyi talihi. Hadi gidelim. Derisini hemen yüzmek istiyorum, böylece sizi eğlendirmek için etinden biraz pişirebilirim."

Tripitaka atıyla onu takip ederken o bir elinde mızrağı tutuyor, diğer eliyle de kaplanı sürüklüyordu. Birlikte yamaçtan geçtiler ve bir anda, önünde şu insanların bulunduğu bir dağ köyüne geldiler

Gökyüzüne doğru yükselen yaşlı ağaçlar, yabani sarmaşıklarla dolu yollar. Sayısız kanyonda rüzgâr serindi; Birçok sırttan garip sesler ve görüntüler geliyordu. Bir yolun yabani çiçekleri, kokuları insanın vücuduna yapışır; Birkaç bambu direği, ne kalıcı yeşil! Çim kapısı, Sazlarla çevrili avlu- Boyanacak ya da çizilecek bir resim. Taş döşeme köprü, Beyaz toprak duvarlar- Ne kadar büyüleyici ve nadir! Şimdi sonbaharın hüzünlü yüzünde, Hava serin ve canlıydı, Yol kenarına sarı yapraklar düştü; Tepelerin üzerinde beyaz bulutlar sürükleniyordu. İnce ormanlarda yabani kuşlar cıvıldadı, Ve genç köpekler köy kapısının dışında havladı.

Boqin evinin kapısına ulaştığında ölü kaplanı yere attı ve "Küçükler, neredesiniz?" diye seslendi. Dışarı çıkan üç ya da dört uşak, oldukça çirkin ve kaba görünüyorlardı ve kaplanı içeri taşıdılar. Boqin onlara hemen derisini yüzmelerini ve misafir için hazırlamalarını söyledi. Daha

sonra Tripitaka'yı evine buyur etmek için arkasını döndü ve birbirleriniselamlarken Tripitaka hayatını kurtarmak gibi büyük bir iyilik yaptığı içinona tekrar teşekkür etti. Boqin, "Biz hemşeriyiz," dedi, "bana teşekküretmene gerek yok."

Oturup çaylarını içtikten sonra, yaşlı bir kadın yanında gelini olduğu anlaşılan biriyle Tripitaka'yı karşılamak için dışarı çıktı.

"Bu benim annem, bu da karım," dedi Boqin. Tripitaka, "Lütfen ebeveyninizden onurlu koltuğa oturmasını isteyin," dedi, "ve bırakın zavallı keşişiniz saygılarını sunsun."

"Babam çok uzaklardan gelen bir misafir," dedi yaşlı kadın. "Lütfen rahat olun ve törende durmayın."

"Anne," dedi Boqin, "Tang imparatoru tarafından Batı Cenneti'nde Buda'dan kutsal yazılar aramak için gönderildi. Az önce tepede oğlunuzla karşılaştı. Hemşehri olduğumuz için atını dinlendirmesi için onu eve davet ettim. Yarın onu yolda göreceğim." Yaşlı kadın bu sözleri duyunca çok memnun oldu. "Güzel! Güzel! Güzel! Güzel!" dedi. "Onu davet etmeyi planlamış olsak bile zamanlama daha iyi olamazdı. Çünkü yarın rahmetli babanızın ölüm yıldönümü. İhtiyarı bazı iyi işler yapmaya ve kutsal kitaptan uygun bir bölüm okumaya davet edelim. Yarından sonraki gün onu uğurlayacağız."

Bir kaplan avcısı, sözde bir "Dağın Koruyucusu" olmasına rağmen, Liu Boqin'imizin annesine karşı büyük bir evlatlık duygusu vardı. Annesinin söylediklerini duyduğunda, Tripitaka'dan kalmasını isteyebilmek için hemen tütsü ve kağıt para hazırlamak istedi.

Onlar konuşurken gökyüzü kararmaya başladı. Hizmetçiler sandalyeler ve bir masa getirdiler ve iyi pişmiş kaplan etinden oluşan, dumanı tüten birkaç tabak koydular. Boqin, Tripitaka'yı başlamaya davet etti ve pilavın ardından geleceğini söyledi. "Ah canım!" dedi Tripitaka, ellerini kavuşturarak. "Doğruyu söylemek gerekirse, annemin rahminden çıktığımdan beri bir keşişim ve hiç et yemedim."

Bunu duyan Boqin bir süre düşündü. Sonra şöyle dedi: "İhtiyar, bu mütevazı aile nesiller boyunca vejetaryen bir diyet uygulamadı. Sanırım biraz bambu filizi ve odun kulağı bulabilir, biraz kurutulmuş sebze ve fasulye keki hazırlayabiliriz ama bunların hepsi geyik ya da kaplan yağıyla pişirilir. Tencere ve tavalarımız bile yağ içinde! Ben ne yapacağım? İhtiyardan af dilemeliyim."

"Üzülme," dedi Tripitaka. "Yemeğin tadını kendin çıkar. Üç ya da dört gün boyunca yemek yemesem bile açlığa dayanabilirim. Ama diyet emrini çiğnemeye cesaret edemem."

"Diyelim ki açlıktan öldün," dedi Boqin, "o zaman ne olacak?"

"Tripitaka, "Beni kaplan ve kurt sürülerinden kurtardığı için Koruyucu'nun ilahi iyiliğine minnettarım," dedi. Açlıktan ölmek, bir kaplan için yiyecek olmaktan daha iyidir." Boqin'in annesi bunu duyunca ağladı: "Oğlum, ihtiyarla böyle boş konuşmayı bırak. Ona sunmak için vejetaryen bir yemek hazırlamama izin ver."

"Böyle bir yemeği nereden bulacaksın?" dedi Boqin. "Boş ver. Ben hallederim," dedi annesi. Gelininden küçük bir tencereyi indirmesini ve yağın çoğu yanana kadar ısıtmasını istedi. Tencereyi tekrar tekrar yıkayıp temizledikten sonra tekrar ocağın üzerine koyup içinde biraz su kaynatmışlar. Dağdan biraz karaağaç yaprağı alarak onunla çorba yaptılar, ardından Hint mısırıyla karıştırılmış sarı darı ile biraz pilav pişirdiler. Ayrıca iki kase kurutulmuş sebze hazırladılar ve hepsini masaya getirdiler. " Yaşlı anne," dedi Tripitaka'ya, "lütfen biraz al. Bu, gelinim ve benim şimdiye kadar hazırladığımız en temiz ve en saf yemek."

Tripitaka tekrar oturmadan önce teşekkür etmek için yerinden kalktı. Boqin başka bir yere geçti; önüne tuzlanmamış kaplan eti, misk geyiği eti, yılan eti, tilki eti, tavşan eti ve kurutulmuş geyik eti şeritleriyle dolu tabak ve kâseler kondu. Tripitaka'ya eşlik etmek için oturdu ve yemek çubuklarını almak üzereydi ki Tripitaka'nın ellerini kavuşturup bir şeyler okumaya başladığını gördü. Boqin irkilerek yemek çubuklarına

dokunmaya cesaret edemedi; onun yerine ayağa fırladı ve bir kenardadurdu.

Birkaç cümleden fazlasını söylemeyen Tripitaka ona, "Lütfen ye," dedi. Boqin,

"Siz kısa kutsal yazılar okumayı seven bir rahipsiniz," dedi. "Bu değildi kutsal kitap," dedi Tripitaka, "sadece yemeklerden önce söylenecek bir dua."

"Siz ailelerinizden ayrılan insanlar," dedi Boqin, "her konuda titizsiniz! Yemek için bile bir şeyler mırıldanmak zorundasınız!"

Yemeklerini yediler ve tabaklar ve kaseler kaldırıldı. Boqin Tripitaka'yı ana salondan çıkarıp konutun arka tarafına doğru yürüyüşe çıkardığında akşam olmak üzereydi. Bir koridordan geçtiler ve bir saman kulübesine vardılar. Kapıyı iterek açıp içeri girdiklerinde duvarlarda asılı birkaç ağır yay ve birkaç ok sadağı buldular. Leş gibi kokan ve kana bulanmış iki parça kaplan derisi çapraz kirişlerin üzerine örtülmüştü ve bir köşede yere saplanmış bir dizi mızrak, bıçak, mızrak ucu ve çubuk vardı. Kulübenin ortasında iki koltuk vardı ve Boqin Tripitaka'yı bir anlığına oturmaya davet etti. Mekânın bu kadar korkunç ve ürkütücü olduğunu görünce Tripitaka oyalanmaya cesaret edemedi. Kısa süre sonra kulübeden çıktılar ve daha da geriye, altın sarısı kasımpatı kümelerinin ve kıpkırmızı akçaağaçların bitmek tükenmek bilmediği büyük bir bahçeye doğru yürüdüler. Gürültülü bir hışırtıyla, bir düzineden fazla şişman geyik ve büyük bir misk geyiği sürüsü dışarı fırladı. Sakin ve yumuşak huylu olan bu geyikler insanoğlunu görünce hiç korkmadılar. Tripitaka, "Bu hayvanları evcilleştirmiş olmalısın" dedi.

"Sizin şehriniz Chang "an'daki insanlar gibi," dedi Boqin, "zenginlerin servet ve hazine biriktirdiği, toprak ağalarının pirinç ve tahıl topladığı yerde, biz avcılar da karanlık günlere karşı hazırlanmak için bu vahşi hayvanlardan bazılarını saklamalıyız. Hepsi bu kadar!"

Yürür ve sohbet ederlerken hava karardı ve dinlenmek için eve döndüler. Ailenin genç ve yaşlı üyeleri ertesi sabah kalkar kalkmaz rahibe ikram etmek üzere vejetaryen yiyecekler hazırlamaya başladılar. Önce ellerini yıkayan rahip, tütsü yakmak için Muhafız ile birlikte atalarının salonuna gitti. Tripitaka ancak evin mabedine eğildikten sonra tahta balığına vurarak önce ağzın arındırılması için gerçek cümleleri, ardından da zihnin ve bedenin arındırılması için ilahi formülü okudu.

'ya devam etti

ardından Boqin ondan ölünün kurtuluşu için özel bir dua yazmasını istedi. Daha sonra

ve

'yı ele aldı ve her birini yüksek sesle ve net bir şekilde okudu. Öğle yemeğinden sonra

ve

'dan birkaç bölüm ṣokuduktan sonra

Kuşu Sūtra'sı ve Buddha'nın bir bhiku'yu iyileştirdiği hikâyeyi kısaca anlatarak konuşmasını bitirdi.

Çok geçmeden yine akşam oldu. Her türlü tütsü, çeşitli kağıt atlar, tanrıların resimleri ve ölen kişinin kurtuluşu için yapılan dualarla birlikte yakıldı. Budist ayini böylece tamamlandı ve herkes evine çekildi.

Şimdi size Boqin'in babasının ruhundan bahsedeceğiz, gerçekten de azaptan kurtulmuş bir hayalet, kendi evine geldi ve bir rüyada ailesinin tüm üyelerine göründü. "Karanlıklar Bölgesi'ndeki acı çilelerimden kaçmak benim için çok zordu ve uzun süre kurtuluşa erişemedim. Neyse ki, kutsal keşişin duaları artık günahlarımın kefaretini ödedi. Kral Yama birisine beni zengin Çin topraklarına göndermesini emretti; orada soylu bir ailede bir sonraki enkarnasyonumu gerçekleştirebilirim. Bu nedenle hepiniz yaşlıya teşekkür etmeye özen göstermeli ve hiçbir şekilde ihmalkâr davranmamaya dikkat etmelisiniz. Şimdi sizden ayrılıyorum."

İşte böyle

Her şeyde ciddi bir amaç vardır: Ölüleri azaptan ve acıdan kurtarmak için.

Tüm aile rüyadan uyandığında güneş doğudan doğmaya başlamıştı bile. Boqin'in karısı şöyle dedi: "Gardiyan, dün gece rüyamda babamın eve geldiğini gördüm. Karanlıklar Bölgesi'nde çektiği acı çilelerden kurtulmasının zor olduğunu ve uzun süre kurtuluşa erişemediğini söyledi. Neyse ki, kutsal keşişin duaları artık günahlarının kefaretini ödemiş ve Kral Yama birisine onu Çin'in zengin topraklarına göndermesini ve orada soylu bir ailede bir sonraki enkarnasyonunu üstlenmesini emretmiş. Bize yaşlıya teşekkür etmeye özen göstermemizi ve hiçbir şekilde ihmalkâr davranmamamızı söyledi. Konuşmasını bitirdikten sonra, kalması için yalvarmama rağmen uzaklaştı. Uyandım ve her şeyin bir rüya olduğunu gördüm!"

"Ben de bir rüya gördüm," dedi Boqin, "tıpkı seninki gibi bir rüya! Hadi kalkalım ve annemle bunun hakkında konuşalım."

İkisi de bunu yapmak üzereyken yaşlı annenin seslendiğini duydular: " Boqin, buraya gel. Seninle konuşmak istiyorum."

İçeri girdiler ve anneyi yatakta otururken buldular. "Oğlum," dedi, " dün gece mutlu bir rüya gördüm. Rüyamda baban eve gelmiş ve ihtiyarın kurtarıcı çalışması sayesinde günahlarının kefaretinin ödendiğini söylemişti. Çin'in zengin topraklarına doğru yola çıktı ve orada soylu bir ailede bir sonraki enkarnasyonunu üstlenecek."

Karı koca kahkahalarla güldüler.

Boqin, "Gelininiz de ben de bu rüyayı gördük ve size anlatmaya geliyorduk. Annemin çağrısının da bu rüya ile ilgili olduğunu tahmin etmemiştik."

Bu nedenle ailenin tüm üyelerini minnettarlıklarını ifade etmeye ve keşişin atını yolculuk için hazırlamaya çağırdılar. Rahibin önünde eğilerek

geldiler ve "Merhum babamıza yaşam ve kurtuluş sağladığı için yaşlıyateşekkür ediyoruz, b u n u n için sana asla yeterince ödeme yapamayız"dediler.

"Bu zavallı keşiş," dedi Tripitaka, "böyle bir minnettarlığı hak edecek ne başardı?"

Boqin üçünün gördüğü rüyayı ayrıntılı bir şekilde anlattı ve Tripitaka da çok memnun oldu. Yine vejetaryen bir yemek servis edildi ve minnettarlıklarının bir göstergesi olarak bir tael gümüş takdim edildi.

Tripitaka, tüm aile ona içtenlikle yalvarmasına rağmen bir kuruş bile kabul etmeyi reddetti. Sadece, "Eğer merhamet göstererek yolumun ilk kısmında bana eşlik edebilirseniz, böyle bir nezaket için her zaman minnettar olacağım" dedi.

Boqin, annesi ve eşinin, Tripitaka'nın memnuniyetle kabul ettiği rafine edilmemiş undan aceleyle biraz bisküvi hazırlamaktan başka çareleri yoktu. Boqin'e ona mümkün olduğunca uzağa kadar eşlik etmesi söylendi. Annesinin isteğine itaat eden Gardiyan, her biri av malzemeleri ve silahlar getiren birkaç uşağın da onlara katılmasını emretti. Ana yola kadar yürüdüler ve dağların ve zirvelerin doğal ihtişamının sonu yokmuş gibi görünüyordu.

Yarım gün yol aldıktan sonra, o kadar yüksek ve engebeli bir dağa rastladılar ki, gerçekten de mavi gökyüzüne değiyor gibiydi.

Kısa bir süre içinde tüm grup dağın eteklerine ulaştı ve Gardiyan sanki düz bir zeminde yürüyormuş gibi dağa tırmanmaya başladı. Yolun yarısında Boqin geri döndü ve yolun kenarında durarak şöyle dedi: " İhtiyar, lütfen sen devam et. Artık senden ayrılmalı ve geri dönmeliyim." Tripitaka bu sözleri duyunca eyerinden aşağı yuvarlandı ve "Bana biraz daha eşlik etmeniz için yalvarıyorum" dedi.

"Farkında değilsin İhtiyar," dedi Boqin, "bu dağa İki Sınır Dağı denir; doğu yarısı bizim Büyük Tang bölgemize aittir, ancak batı yarısı

Tatarların bölgesidir. Oradaki kaplanlar ve kurtlar benim tebaam değil,sınırı da geçmemeliyim. Kendi başınıza ilerlemelisiniz."

Tripitaka korkuya kapıldı; ellerini uzatıp avcının kollarına yapıştı, gözlerinden yaşlar boşanıyordu.

İşte bu nazik veda anında dağın altından gök gürültüsünü andıran bir ses geldi: "Efendim geldi! Efendim geldi!"

Tripitaka şaşkına döndü ve Boqin titredi. Kimin ağladığını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第014回 · Bölüm 14

Zihin Maymunu Sağ'a döner Altı Soyguncu gözden kaybolur

Zihin Buddha'dır ve Buddha da Zihindir; hem Zihin hem de Buddha önemli şeylerdir. Ne Zihin ne de Şey olduğunu algılarsanız, sizinki Gerçek Zihnin dharmakāyasıdır. Dharmakāya Şekli ya da biçimi yoktur: Sayısız şeyi barındıran inci gibi bir parıltı. Bedensiz beden, gerçek bedendir, Ve gerçek form, formu olmayan formdur. Form yoktur, boşluk yoktur, yokluk yoktur; gelmek ṇyoktur, gitmek yoktur, pariāmanā yoktur; Zıtlık yok, aynılık yok, varlık ya da yokluk yok: Vermek yok, almak yok, umutlu özlem yok. Işık etkilidir, içeri ve dışarı aynıdır. Buddha'nın tüm alemi bir kum tanesinin içindedir. Bir kum tanesi chiliocosm'u tutar; Bir zihin veya beden on bin şey gibidir. Bunu bilmek için Zihinsizlik Büyüsünü kavramalısınız; Tıkanmamış ve lekesiz olan karma saftır. İyi ya da kötü birçok eylemde bulunmayın: Bu, Śākyamuni'ye gerçek teslimiyettir.

Size Tripitaka ve Boqin'den bahsediyorduk, onlar korku ve telaş içinde tekrar "Efendim geldi!" çığlığını duydular. Çeşitli ev çocukları, "Bağıran, dağın altındaki o taş kutudaki yaşlı maymun olmalı" dediler.

"Bu o! Bu o!" dedi Muhafız. Tripitaka sordu, "Kim bu yaşlı maymun?"

"Bu dağın eski adı," dedi Muhafız, "Beş Aşamalı Dağ'dı. Büyük Tang hükümdarımızın imparatorluğunu güvence altına almak için batıya yaptığı seferler sonucunda İki Sınırın Dağı olarak değiştirildi. Birkaç yıl önce, büyüklerimden Wang Mang'ın Han İmparatoru'nun tahtını gasp ettiği dönemde, bu dağın altında ilahi bir maymunla birlikte Cennet'ten düştüğünü duydum. Ne sıcaktan ne de soğuktan korkar, ne yiyecek ne de içecek alırmış. Yeryüzünün ruhları tarafından izleniyor ve korunuyordu; acıktığında onu demir toplarla, susadığında ise tunç sularıyla besliyorlardı. O zamandan bugüne kadar hem soğuktan hem de açlıktan kurtulmayı başardı. Tüm bu gürültüyü çıkaran o olmalı. Korkma, Elder. Hadi dağdan

aşağı inip bir göz atalım."

Tripitaka kabul etmek zorunda kalmış ve atını dağdan aşağıya doğru sürmüş. Sadece birkaç mil yol almışlardı ki, içinde kafasını dışarı çıkarmış, ellerini çılgınca sallayan ve "Usta, buraya gelmen neden bu kadar uzun sürdü?" diye bağıran bir maymunun bulunduğu taş bir kutuya rastladılar. Hoş geldiniz! Hoş geldiniz! Hoş geldiniz! Beni dışarı çıkarın, ben de sizi Batı Cennetine giden yolda koruyayım!"

Rahip ona daha yakından bakmak için öne çıktı. "Nasıl görünüyor?" sen Sor.

Sivri bir ağız ve çukur yanaklar; İki elmas gözbebeği ve ateşli gözler. Başında likenler birikmişti; Kulaklarında salkım söğütler büyümüştü. Şakaklarında saçtan çok yeşil ot vardı; Çenesinin altında sakal yerine yosun. Alnında çamur, burnunda toprakla, Çok çaresiz görünüyordu! Parmakları kaba Ve nasırlı avuçlar Pislik ve kir içindeydiler! Neyse ki, gözleri hala dönüyordu, Ve apish dili, eklemli. Konuşurken çok rahat olmasına rağmen, vücudunu hareket ettiremiyordu. O, beş yüz yıl öncesinin Büyük Bilge Güneşiydi. Bugün çilesi sona erdi, Cennet'in ağından ayrıldı.

Şüphesiz cesur bir insan olan Koruyucu Liu yaratığın yanına gitti ve Şakaklarındaki otların ve çenesinin altındaki yosunların bir kısmını çekti. " Ne söylemek istiyorsun?" diye sordu.

"Sana bir şey yok," dedi maymun, "ama o efendiye buraya gelmesini söyle. Ona bir sorum var."

"Sorunuz nedir?" diye sordu Tripitaka. "Sen Doğu Ülkesi'nin büyük kralı tarafından Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak için gönderilen biri misin?" diye sordu maymun. "Öyleyim," dedi Tripitaka. "Neden soruyorsun?"

"Ben Cennete Eşit Büyük Bilge'yim," dedi maymun, "beş yüz yıl önce Cennet Sarayı'nı büyük ölçüde rahatsız eden.

İsyan ve itaatsizlik günahım yüzünden Buda tarafından buraya hapsedildim. Bir süre önce, belli bir Bodhisattva olan Guanyin, Buddha'dan bir kutsal kitap hacı arayışı için Doğu Ülkesi'ne gitme emri almıştı. Ondan bana biraz yardım etmesini istedim ve beni bir daha şiddete başvurmamaya ikna etti. Buddha'nın Yasası'na inanmamı ve Batı'da Buddha'ya tapınmaya g i d e n kutsal kitap yolcusunu sadakatle korumamı, çünkü böyle bir liyakat elde edildiğinde benim için iyi bir ödül ayrılacağını söyledi. Bu nedenle, Üstadın beni kurtarmak için gelmesini bekleyerek gece gündüz uyanıklığımı sürdürüyorum. Kutsal yazıları arayışınızda sizi korumaya ve öğrenciniz olmaya hazırım." Tripitaka bu sözleri duyduğunda sevinçle doldu ve şöyle dedi: "Bodhisattva'nın talimatı sayesinde Budist katımıza girmek gibi iyi bir niyetin olmasına rağmen, ne baltam ne de matkabım var. Seni nasıl kurtarabilirim?"

"Balta ya da matkaba gerek yok," dedi maymun. "Eğer beni kurtarmaya istekliysen, dışarı çıkabilirim."

Tripitaka, "Ben razıyım ama sen nasıl çıkabilirsin?" dedi.

"Bu dağın tepesinde," dedi maymun, "Buda'mız Tathāgata'nın altın harfleriyle damgalanmış bir etiket var. Oraya git ve etiketi kaldır. Sonra dışarı çıkacağım."

Tripitaka kabul etti ve Boqin'e dönerek ona yalvardı: "Muhafız, benimle dağa gel."

"Sence doğruyu mu söylüyor?" diye sordu Boqin. "Gerçek bu!" diye bağırdı maymun. "Yalan söylemeye cesaret edemem!"

Boqin'in atları yönlendirmeleri için uşaklarını çağırmaktan başka çaresi yoktu. Kendisi de Tripitaka'yı elleriyle destekledi ve tekrar yüksek dağa tırmanmaya başladılar. Sarmaşıklara ve sarmaşıklara tutunarak nihayet en yüksek zirveye ulaştılar ve burada on bin altın ışık huzmesi ve bin kat kutsal hava gördüler. Kocaman kare bir taş levha vardı, üzerine altın harflerle

yazılı bir mühür bantlanmıştı. Tripitaka taşa yaklaştı ve diz çöktü; altın harflere baktı ve taşa birkaç kez secde etti. Sonra yüzü Batı'ya dönük olarak dua etti:

"Öğrenciniz Chen Xuanzang'a özellikle sizden kutsal yazılar istemesi emredildi. Eğer benim öğrencim olması emredildiyse, o altın harfleri kaldırmama izin verin ki ilahi maymun serbest kalabilsin ve Ruh Dağı'nda bana katılabilsin. Eğer benim müridim olması takdir edilmemişse, beni kandırmaya ve girişimimize talihsizlik getirmeye çalışan zalim bir canavarsa, bu kaseti kaldırmama izin vermeyin."

Dua ettikten sonra tekrar secdeye kapandı. İlerleyerek büyük bir kolaylıkla altın harfleri indirdi. Güzel kokulu bir rüzgâr hemen esti ve bir ses şöyle seslenirken etiketi elinden alıp havaya savurdu: "Ben Büyük Bilge'nin gardiyanıyım. Bugün onun çilesi tamamlandı ve ben ve meslektaşlarım bu mührü Tathāgata'ya geri veriyoruz." Tripitaka, Boqin ve takipçileri o kadar korkmuşlardı ki yere düşüp gökyüzüne doğru eğildiler. Sonra yüksek dağdan inip taş kutuya geri döndüler ve maymuna " Etiket kaldırıldı. Dışarı çıkabilirsin."

Memnun olan maymun, "Efendim, buradan uzaklaşsanız iyi olur, b ö y l e c e ben de dışarı çıkabilirim. Sizi korkutmak istemiyorum." Boqin bunu duyunca, Tripitaka ve grubun geri kalanını doğuya doğru beş ya da altı mil yürümeye yönlendirdi. Yine maymunun bağırdığını duymuşlar: "Daha ileri! Daha ileri!" Böylece Tripitaka ve diğerleri dağdan ayrılana kadar daha da ilerlediler. Birden öyle bir gürültü kopmuş ki sanki dağ çatlamış ve yer yarılmış; herkes şaşkına dönmüş. Bir sonraki an maymun Tripitaka'nın atının önündeydi; tamamen çıplaktı, diz çöktü ve "Usta, ben çıktım!" diye bağırdı.

Tripitaka'nın önünde dört kez eğildi ve sonra ayağa fırlayarak Boqin'e saygıyla şöyle dedi: "Ustama eşlik etme zahmetine katlandığınız için Ağabeyime teşekkür ederim. Ayrıca yüzümdeki otları tıraş ettiğiniz için de minnettarım."

Ona teşekkür ettikten sonra, atın sırtına bağlanabilmesi için hemen bavulları yerleştirmeye gitti. At onu gördüğünde gövdesi gevşedi ve bacakları sertleşti. Korku ve titreme içinde güçlükle ayağa kalkabildi. Çünkü o maymun, göksel ahırlardaki ejderha atlarına bakan bir Ban-At-Babasıydı. Öyle bir otoritesi vardı ki, bu dünyadaki atlar onu gördüklerinde kaçınılmaz olarak ondan korkarlardı.

Tripitaka maymunun gerçekten iyi niyetli biri olduğunu, Budist inancını benimsemiş olanlara gerçekten benzediğini görünce ona seslendi: " Öğrenci, soyadın ne?"

"Benim soyadım Güneş," dedi Maymun Kral. "Sana dini bir isim vereyim," dedi Tripitaka, "böylece sana hitap etmek daha kolay olur."

"Ustanın bu asil düşüncesi çok takdire şayan," dedi Maymun Kral, " ama benim zaten dini bir ismim var. Benim adım Sun Wukong."

"Mezhebimizin vurgusuna tam olarak uyuyor," dedi Tripitaka sevinçle. " Ama kendine bir bak, daha çok küçük bir

'ya benziyorsun. Sana bir takma ad vereyim ve Hacı Güneş diyeyim. Nasıl olur?"

"Güzel! Güzel!" dedi Wukong. O andan itibaren ona Hacı Güneş de denmeye

başlandı.

Boqin, Hacı Sun'un kesinlikle ayrılmaya hazırlandığını görünce Tripitaka'ya dönerek saygıyla konuştu: "İhtiyar, burada mükemmel bir öğrenci edindiğiniz için çok şanslısınız. Tebrik ederim! Bu kişi size eşlik etmek için en uygun kişi olmalı. Şimdi sizden ayrılmak zorundayım."

Tripitaka ona teşekkür etmek için eğilerek, "Tüm nezaketiniz için size ne kadar teşekkür etsem azdır. Lütfen evinize döndüğünüzde sevgili annenize ve eşinize de teşekkür etmeyi unutmayın. Hepinize büyük zahmet verdim ve dönüş yolunda size tekrar teşekkür edeceğim."

Boqin selamına karşılık verdi ve ayrıldılar.

Şimdi size Tripitaka'dan atına binmesini isteyen Hacı Güneş'ten bahsedeceğiz. Kendisi de çırılçıplak, bavulları sırtında taşıyarak yola koyulmuş. Kısa bir süre sonra, İki Sınır Dağı'nı geçerlerken, hırlayarak ve kuyruğunu sallayarak yaklaşan vahşi bir kaplan gördüler. Atının üzerinde oturan Tripitaka telaşlandı ama yolun kenarında yürüyen Hacı çok sevindi. " Korkmayın, Usta," dedi, "çünkü o bana bazı giysiler hediye etmek için burada."

Bavulunu yere bıraktı ve kulağından küçük bir iğne çıkardı. Rüzgâra karşı bir kez salladı ve pirinç kâsesi kalınlığında demir bir çubuk haline geldi. Onu elinde tuttu ve gülerek şöyle dedi: "Bu hazineyi beş yüz yıldır kullanmadım! Bugün onu kendime küçük bir giysi keselemek için çıkarıyorum." Şuna bir bakın! Kaplanın üzerine doğru yürüdü ve bağırdı, " Lanetli canavar! Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Kaplan yere çömelmiş, tozun üzerinde yüzükoyun yatıyor ve kıpırdamaya cesaret edemiyordu. Hacı Sun asasını kaplanın kafasına doğrulttu ve bir vuruşta beyni on bin kırmızı şeftali çiçeği yaprağı gibi patladı ve dişleri beyaz yeşim taşı parçaları gibi fırladı. Chen Xuanzang'ımız o kadar korkmuştu ki atından düştü. "Tanrım! Tanrım!" diye bağırdı parmaklarını ısırarak. "Gardiyan Liu geçen gün o çizgili kaplanın üstesinden geldiğinde, neredeyse yarım gün boyunca onunla savaşmak zorunda kaldı. Ama Sun Wukong bugün hiç dövüşmeden, asasının tek bir darbesiyle kaplanı un ufak etti. "Güçlüler için her zaman daha güçlü biri vardır!" sözü ne kadar doğru!" "Usta," dedi Hacı kaplanı sürükleyerek geri dönerken, "bir süre otur ve ben onun giysilerini çıkarana kadar bekle. Giysilerini giydirdikten sonra tekrar yola koyulacağız."

"Nerede elbisesi var?" diye sordu Tripitaka. "Bana aldırmayın, Usta," dedi Hacı, "benim kendi planım var."

Sevgili Maymun Kral! Saçından bir tutam kopardı ve üzerine bir ağız dolusu sihirli nefes üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı. Keskin, kavisli bir

bıçağa dönüştü. kaplanın göğsünü yırtarak açtı. Deriyi aşağı doğru keserektek parça halinde kopardı. Pençeleri ve kafayı keserek deriyi kare şeklindebir parça haline getirdi. Onu aldı ve boyutunu denedi ve sonra dedi ki, "Biraz fazla büyük; bir parça ikiye bölünebilir."

Bıçağı aldı ve tekrar iki parçaya böldü; bunlardan birini kaldırdı ve diğerini beline sardı. Yolun kenarından bir tutam hintkamışı kopararak, vücudunun alt kısmı için bu örtüyü sıkıca bağladı. "Usta," dedi, "gidelim! Hadi gidelim! Birinin evine ulaştığımızda, bunu dikmek için biraz iplik ve bir iğne ödünç almak için yeterli zamanımız olacak."

Demir çubuğunu sıktı ve kulağında sakladığı küçük bir iğneye dönüştü. Bavulunu sırtına atarak Ustasından ata binmesini istedi. Yola çıktıklarında keşiş ona, "Wukong, kaplanı öldürmek için kullandığın demir çubuk nasıl oldu da kayboldu?" diye sordu.

"Efendim," dedi Hacı gülerek, "o asamın gerçekte ne olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok. Aslen Doğu Okyanusu'ndaki Ejderha Sarayı'ndan satın alındı. Ona Cennet Nehrini Korumak için Değerli İlahi Demir denir ve bir diğer adı da Uyumlu Altın Çemberli Çubuktur. Cennete karşı isyan ettiğim zamanlarda, ona çok güveniyordum; çünkü isteğime göre büyük ya da küçük herhangi bir şekle ya da forma dönüşebiliyordu. Az önce onu küçük bir nakış iğnesine dönüştürdüm ve bu şekilde kulağımda saklıyorum. İhtiyacım olduğunda onu çıkaracağım." Tripitaka duyduklarından gizlice memnun olarak başka bir soru sordu:

"O kaplan seni gördüğünde neden tamamen hareketsiz kaldı? Ona vurmanıza izin vermesini nasıl açıklıyorsunuz?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse," dedi Wukong, "bırakın bu kaplanı, bir ejderha bile beni görseydi kendine gelirdi! Ben, yaşlı Maymun, ejderhalara boyun eğdirme ve kaplanları evcilleştirme yeteneğine, nehirleri tersine çevirme ve okyanusları karıştırma gücüne sahibim. Bir insanın yüzüne bakabilir ve karakterini ayırt edebilirim; sadece sesleri dinleyebilir ve gerçeği keşfedebilirim. Büyük olmak istersem, evreni

doldurabilirim; küçük olmak istersem, bir saç telinden daha küçükolabilirim. Özetle, sınırsız dönüşüm yollarına ve görünür ya da görünmezolmak için hesapsız araçlara sahibim. O halde bir kaplanın derisiniyüzmemde bu kadar garip olan nedir? Gerçek zorluklarla karşılaşanakadar bekleyin, yeteneklerimi o zaman göreceksiniz!" Tripitaka bu sözleriduyunca her zamankinden daha fazla rahatladı ve atını ileri sürdü. Böyleceusta ve öğrenci, ikisi yolculuk ederken sohbet ettiler ve çok geçmedengüneş batıda battı. Gördüğünüz gibi

Solan alacakaranlığın yumuşak ışıltısı, Ve uzaktaki bulutlar yavaşça geri dönüyor. Her tepede kuşların korosu yükselir, Ormana sığınmak için akın ederler. Vahşi hayvanlar çiftler ve çiftler halinde, Sürüler ve gruplar halinde eve doğru yürüyorlar. Yeni ay, çengel gibi, yayılan kasveti kırar On bin yıldız ışıltısıyla.

Hacı dedi ki, "Usta, hadi gidelim, çünkü geç oluyor. Orada sık ağaç kümeleri var ve sanırım orada bir ev ya da köy de olmalı. Hemen oraya gidelim ve kalacak yer soralım." Tripitaka atını ileri doğru iterek doğruca bir eve gitti ve attan indi. Hacı çantasını yere attı ve kapıya doğru gitti, " Açın! Açın kapıyı!"

Yaşlı bir adam bastonuna dayanarak kapıya geldi. Gıcırdayan kapıyı açtığında, belinde kaplan postu olan ve bir gök gürültüsü tanrısına benzeyen Hacı'nın iğrenç görüntüsü karşısında paniğe kapıldı. Bağırmaya başladı, "Bir hayalet! Bir hayalet!" ve benzeri aptalca sözler söylemeye başladı. Tripitaka yaklaştı ve onu tutarak şöyle dedi: "Yaşlı Patron, korkma. O benim öğrencim, hayalet değil." Yaşlı adam ancak başını kaldırıp Tripitaka'nın yakışıklı yüz hatlarını gördüğünde durdu. "Sen hangi tapınaktansın?" diye sordu, "ve neden kapıma böyle kötü bir karakter getiriyorsun?"

"Ben Tang sarayından fakir bir keşişim," dedi Tripitaka, "Batı Cenneti'nde Buddha'dan kutsal yazılar almaya gidiyordum. Buradan geçiyorduk ve geç oluyordu; bu yüzden büyük konağınıza yaklaşıp bir

gecelik konaklama için size yalvarma cesaretini gösterdik. Yarın havaaydınlanmadan yola çıkmayı planlıyoruz ve bu isteğimizi geriçevirmemeniz için size yalvarıyoruz."

"Sen bir Tang adamı olsan da," dedi yaşlı adam, "bu kötü karakter kesinlikle bir Tang adamı değil!"

"Yaşlı dostum!" diye bağırdı Wukong yüksek sesle, "gerçekten göremiyorsun, değil mi? Tang adamı benim ustam ve ben de onun öğrencisiyim. Elbette, ben ne şeker adamım ne de bal adam! Ben Büyük Bilge'yim, Cennete Eşdeğerim! Ailenizin üyeleri beni tanıyacaktır. Dahası, sizi daha önce görmüştüm."

"Beni daha önce nerede gördün?"

"Gençken," dedi Wukong, "gözlerimin önünde odun toplamadın mı? Yüzümün önünde sebze taşımadın mı?"

Yaşlı adam, "Bu saçmalık!" dedi. Sen nerede yaşıyordun? Ve ben neredeydim ki, senin gözlerinin önünde odun toplayıp sebze taşıyayım?"

"Sadece oğlum saçma sapan konuşur!" dedi Wukong. "Beni gerçekten tanımıyorsun! Daha yakından bak! Ben bu İki Sınır Dağı'nın taş kutusundaki Büyük Bilge'yim."

"Ona biraz benziyorsun," dedi yaşlı adam, karşısındaki figürü yarı yarıya tanıyarak, "ama nasıl çıktın?" Wukong bunun üzerine Bodhisattva'nın onu nasıl dönüştürdüğünü ve kurtuluşu için Tang Keşişi'nin etiketi kaldırmasını beklemesini nasıl istediğini ayrıntılı bir şekilde anlattı.

Bundan sonra, yaşlı adam derin bir şekilde eğildi ve Tripitaka'yı içeri davet etti, yaşlı karısını ve çocuklarını dışarı çıkıp misafirleri karşılamaları için çağırdı. Onlara neler olduğunu anlattığında herkes çok sevindi. Daha sonra çay servisi yapıldı ve ardından yaşlı adam Wukong'a "Kaç yaşındasın, Büyük Bilge?" diye sordu.

"Peki sen kaç yaşındasın?" diye sordu Wukong. "Yüz otuz yıldır aptalca yaşıyorum!" dedi yaşlı adam. "Sen hâlâ benim büyük-büyük-büyük-büyük torunumsun!" dedi Hacı. "Ne zaman doğduğumu hatırlamıyorum ama bu dağın altında beş yüz yıldan fazla zaman geçirdim."

"Evet, evet," dedi yaşlı adam. "Büyük büyükbabamın, bu dağ gökten düştüğünde altında ilahi bir maymunun kenetlendiğini söylediğini hatırlıyorum. Özgürlüğün için şimdiye kadar beklemen gerektiğini düşünmek! Seni çocukluğumda gördüğümde kafanda ot, yüzünde çamur vardı ama o zaman senden korkmamıştım.

Şimdi yüzünde çamur ve başında ot olmadan biraz daha zayıf görünüyorsun. Ve beline doladığın o kocaman kaplan derisiyle, seninle bir iblis arasında ne büyük fark var?" Ailesinin üyeleri bu sözleri duyduklarında kahkahalarla kükrediler. Oldukça terbiyeli bir adam olan yaşlı adam hemen vejetaryen bir yemek hazırlanmasını emretti. Daha sonra Wukong, "Soyadınız nedir?" diye sordu.

"Bizim mütevazı ailemiz," dedi yaşlı adam, "Chen adıyla anılır." Tripitaka bunu duyunca oturduğu yerden kalkarak onu selamladı ve "Yaşlı Patron, sen ve ben aynı şanlı klanı paylaşıyoruz" dedi.

"Üstat," dedi Hacı, "soyadınız Tang. Nasıl olur da siz ve o aynı şanlı ataları paylaşıyor olabilirsiniz?"

Tripitaka, "Seküler ailemin soyadı da Chen'dir ve Tang bölgesindeki Haizhou'nun Hongnong Bölgesi'nde bulunan Juxian Köyü'nden geliyorum. Dini ismim Chen Xuanzang'dır. Büyük Tang İmparatorumuz Taizong beni fermanla kardeşi yaptığı için Tripitaka adını aldım ve soyadım olarak Tang "ı kullandım. Bu nedenle bana Tang Keşişi deniyor."

Yaşlı adam aynı soyadını taşıdıklarını duyunca çok memnun oldu.

"Yaşlı Chen," dedi Hacı, "beş yüz yıldır banyo yapmadığım için ailenizi biraz daha rahatsız etmeliyim! Lütfen git ve biraz su kaynat ki

ustam ve onun öğrencisi olan ben yıkanabilelim. Gittiğimizde size dahaçok teşekkür edeceğiz."

Yaşlı adam hemen suyun kaynatılması ve leğenlerle birkaç lambanın getirilmesi emrini verdi. Usta ve öğrenci banyolarını yaptıktan sonra lambaların önünde otururken Hacı, "Yaşlı Chen, senden bir iyilik daha isteyeceğim. Bana bir iğne ve biraz iplik ödünç verebilir misin?"

"Elbette, elbette," diye yanıtladı yaşlı adam. Amahlardan birine iğne ve ipliği getirmesi söylendi ve bunlar Hacı'ya teslim edildi. Hacı, çok keskin bir görüşe sahipti; Tripitaka'nın beyaz kumaştan yapılmış bir gömleği çıkardığını ve banyodan sonra bir daha giymediğini fark etti. Hacı onu aldı ve kendisi giydi. Kaplan postunu çıkarıp "at yüzü kıvrımı" kullanarak etek uçlarını birbirine dikti ve hintkamışı ipiyle tekrar beline bağladı. "Yaşlı Maymun dün nasıl göründüğüne kıyasla bugün nasıl görünüyor?" diyerek efendisinin önünde geçit töreni yaptı.

"Çok iyi," dedi Tripitaka, "çok iyi! Şimdi bir hacı gibi görünüyorsun! Eğer gömleğin çok yıpranmış ya da eski olduğunu düşünmüyorsan, sende kalabilir."

"Hediye için teşekkürler!" dedi Wukong saygıyla. Daha sonra atı beslemek için biraz saman bulmak üzere dışarı çıktı, ardından usta ve öğrenci yaşlı adam ve ev halkıyla birlikte emekliye ayrıldı.

Ertesi sabah Wukong kalktı ve yolculuğa hazırlanmak için efendisini uyandırdı. Wukong bavullarını yerleştirirken Tripitaka da giyindi. Tam yola çıkmak üzereydiler ki yaşlı adam yıkama suyu ve biraz vejetaryen yemeği getirdi ve böylece yemekten sonraya kadar yola çıkmadılar. Tripitaka atına bindi, Hacı da ona yol gösterdi; gündüzleri yolculuk edip geceleri dinlendiler, ihtiyaçlarına göre yiyecek ve içecek aldılar. Çok geçmeden kış bastırdı. Gördüğünüz gibi

Don vurmuş akçaağaçlar ve solmuş ağaçlar; Sırtta hala birkaç yemyeşil çam ve selvi. Tomurcuklanan erik çiçekleri nazik kokularını yayıyor. Kısa, ılık bir gün- Küçük bir bahar hediyesi! Ama ölmekte olan zambaklar

yemyeşil yabani çaya teslim olur. Soğuk bir köprü yaşlı bir ağacın dalınakarşı mücadele eder, Ve dolambaçlı derede gürül gürül su akar. Kar yüklügri bulutlar gökyüzünde süzülüyor. Güçlü, soğuk rüzgar Kolda gözyaşları!İnsan gecenin bu serinliğine nasıl dayanır?

Usta ve öğrenci bir süre yol aldıktan sonra aniden yolun kenarından büyük bir gürültüyle altı adam fırladı, hepsinin elinde uzun mızraklar ve kısa kılıçlar, keskin bıçaklar ve güçlü yaylar vardı. "Dur, keşiş!" diye bağırdılar. "Atını bırak ve hemen çantanı bırak, biz de senin canlı olarak geçmene izin verelim!"

Tripitaka o kadar korkmuştu ki, ruhu onu terk etti ve kaçtı; atından düştü, tek kelime bile edemedi. Ama Hacı onu kaldırarak, "Telaşlanmayın, Usta. Gerçekten bir şey yok, sadece bize giysi ve yol harçlığı vermeye gelen bazı insanlar var!"

"Wukong," dedi Tripitaka, "biraz ağır işitiyor olmalısın! Bize çantamızı ve atımızı bırakmamızı söylediler ve sen onlardan kıyafet ve yol parası mı istiyorsun?"

"Sen burada kal ve eşyalarımıza göz kulak ol," dedi Pilgrim, "bırak yaşlı Maymun onlarla yüzleşsin. Ne olacağını göreceğiz."

Tripitaka şöyle dedi: "İyi bir yumruk bile bir çift yumruğa denk değildir ve iki yumruk dört elle başa çıkamaz! Orada altı büyük adam var ve sen küçücük bir insansın. Onlarla yüzleşmeye nasıl cesaret edebiliyorsun?"

Hacı, her zaman olduğu gibi daha fazla tartışmayı beklemedi. Kollarını kavuşturarak ilerledi ve altı adamı selamlayarak, "Beyler, hangi nedenle bu zavallı keşişin yolunu kesiyorsunuz?" dedi.

"Biz otoyolun krallarıyız," dedi adamlar, "hayırsever dağ lordlarıyız. Şöhretimiz uzun zamandır biliniyor, ancak siz bundan habersiz görünüyorsunuz. Eşyalarınızı hemen bırakın ve geçmenize izin verilsin. Eğer yarım bir hayır derseniz, parçalara ayrılırsınız!"

"Ben de yüzyıllardır büyük bir kalıtsal kral ve bir dağ lorduyum," dedi Hacı, "ama sizin şanlı adlarınızı henüz öğrenmedim."

"Yani gerçekten bilmiyorsun!" dedi içlerinden biri. "O zaman sana söyleyelim: birimizin adı Gören ve Sevinen Göz; bir diğerimizin adı Duyan ve Öfkelenen Kulak; bir diğerimizin adı Koklayan ve Seven Burun; bir diğerimizin adı Tadına Bakan ve Arzulayan Dil; bir diğerimizin adı Algılayan ve Arzulayan Zihin; ve bir diğerimizin adı Taşıyan ve Acı Çeken Beden."

Wukong gülerek, "Siz altı kıllı hayduttan başka bir şey değilsiniz," dedi, "benim gibi aileden ayrılmış birini, gerçek efendinizi tanıyamadınız. Yolumu kesmeye nasıl cüret edersiniz? Çaldığınız hazineleri getirin ki ikimiz onları yedi porsiyona bölelim. O zaman seni bağışlarım!"

Bunu duyan soyguncuların hepsi öfke ve eğlenceyle, açgözlülük ve korkuyla, arzu ve endişeyle tepki gösterdi. Ağlayarak ileri atıldılar, "Seni pervasız keşiş! Bize sunacak hiçbir şeyin yok ama yine de ganimetimizi seninle paylaşmamızı istiyorsun!" Ellerinde mızraklar ve Kılıçlarıyla Hacı'nın etrafını sardılar ve kafasını yetmiş ya da seksen kez kestiler. Hacı onların ortasında durdu ve hiçbir şey olmamış gibi davrandı.

"Ne keşiş ama!" dedi soyguncular dan biri. "Gerçekten de sert bir kafası var!"

"Öyle sayılır!" dedi Hacı gülerek. "Ama elleriniz yorulmaya başlamış olmalı. Tüm bu egzersizlerden sonra yaşlı Maymun "un biraz eğlenmek için iğnesini çıkarma zamanı geldi."

"Bu keşiş kılık değiştirmiş bir akupunkturcu olmalı," dedi soyguncu. " Biz hasta değiliz! İğne kullanmak da neyin nesi?" Hacı elini kulağına götürdü ve küçük bir nakış iğnesi çıkardı; iğneyi rüzgârda bir salladı ve pirinç kâsesi kalınlığında demir bir çubuk haline geldi.

Onu elinde tutarak, "Kaçma! Bırak da yaşlı Maymun bu sopayla seni bir denesin!"

Altı soyguncu her yöne kaçtı, ancak büyük adımlarla onlara yetişti ve hepsini yakaladı. Her birini öldüresiye dövdü, giysilerini çıkardı ve değerli eşyalarına el koydu. Sonra Hacı gülümseyerek geri döndü ve şöyle dedi: " Artık devam edebilirsiniz, Efendim. Bu soyguncular yaşlı Maymun tarafından yok edildi."

"Bu yaptığınız korkunç bir şey!" dedi Tripitaka. "Otoyolda güçlü adamlar olabilirler ama yakalanıp yargılansalar bile ölüm cezasına çarptırılmazlardı. Eğer böyle yetenekleriniz varsa, onları kovalamanız gerekirdi. Neden hepsini öldürdünüz? Sebepsiz yere can alırken nasıl keşiş olabilirsin? Aileden ayrılan bizler

Yerleri süpürürken karıncaları tehlikeden uzak tutun ve güvelerin sevgisi için lambaların üzerine gölgelikler koyun.

Siyah ya da beyaz demeden onları nasıl böyle öldürebilirsiniz? Hiç merhamet göstermediniz! Burada dağlarda olmamız iyi bir şey, burada daha fazla soruşturma yapılması pek olası değil. Ama diyelim ki bir şehre vardığımızda biri sana saldırdı ve sen yine şiddet uyguladın, o sopanla insanlara ayrım gözetmeksizin vurdun - masum kalabilecek ve cezasız kurtulabilecek miyim?"

"Efendim," dedi Wukong, "eğer onları öldürmeseydim, sizi öldüreceklerdi!"

Tripitaka şöyle dedi: "Bir rahip olarak şiddet uygulamaktansa ölmeyi tercih ederim. Eğer ben öldürülseydim, benden geriye sadece bir kişi kalırdı ama siz altı kişiyi katlettiniz. Bunu nasıl haklı gösterebilirsiniz? Bu mesele bir yargıcın önüne getirilse ve yargıç senin ihtiyarın olsa bile, eylemini kesinlikle haklı gösteremezsin."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Usta," dedi Hacı, "ben, yaşlı Maymun, beş yüz yıl önce Çiçek-Meyve Dağı'nda kralken, kaç kişiyi öldürdüğümü bilmiyorum. Söylediklerinize göre yaşasaydım, Cennete Eşit Büyük Bilge olamazdım."

Tripitaka, "Tam da ne vicdanınız ne de özdenetiminiz olmadığı için," dedi, "Dünya'da sapkınlığınızı serbest bıraktığınız ve Cennet'te öfke saçtığınız için, beş yüz yıllık bu çileye katlanmak zorunda kaldınız. Artık Budizm'e girdiğine göre, hâlâ şiddet uygulamakta ısrar ediyor ve eskisi gibi can almaya devam ediyorsan, keşiş olmaya layık değilsin ve Batı Cenneti'ne de gidemezsin. Sen kötüsün! Çok kötüsün!" Bu maymun hayatı boyunca azarlanmaya hiç tahammül edememişti. Tripitaka'nın ısrarlı azarlamasını duyduğunda, kendini tutamadı Kalbinde alevler yükseliyordu. "Eğer düşündüğün buysa," dedi. "Keşiş olmaya layık olmadığımı ya da Batı Cenneti'ne gidemeyeceğimi düşünüyorsanız, dırdırınızla beni daha fazla rahatsız etmenize gerek yok! Gidip geri döneceğim!"

Tripitaka'nın cevap vermesine fırsat kalmadan Hacı o kadar öfkelenmişti ki havaya sıçradı ve sadece "Yaşlı Maymun gitti!" diye bağırdı.

Tripitaka bakmak için başını hızla kaldırdı ama maymun çoktan ortadan kaybolmuş, sadece bir şıpırtı sesi Doğu'ya doğru hızla uzaklaşmıştı. Tek başına kalan rahip sadece başını sallayabildi ve iç geçirdi, "Şu adam! Öğretilmeye o kadar isteksiz ki! Ona sadece birkaç kelime söyledim. Nasıl olur da hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolur ve öylece geri döner? Vay, vay, vay! Kaderimde bir müridim ya da başka bir yoldaşım olmaması da varmış demek ki, çünkü artık istesem de onu arayamaz ya da yerini tespit edemezdim. Kendi başıma da devam edebilirim!" Böylece, o hazırlandı

Hayatını bırakıp Batı'ya gitmek, Kendi efendisi olmak ve kimseye güvenmemek.

İhtiyarın çantasını toparlayıp ata bindirmekten başka çaresi yoktu ama ata binmeye bile tenezzül etmedi. Bir elinde asasını, diğer elinde dizginlerini tutarak üzgün bir şekilde Batı'ya doğru yola koyuldu. Çok uzaklaşmamıştı ki dağ yolunda, elinde ipek bir giysi ve çiçek desenli bir

başlık tutan yaşlı bir kadın gördü. Tripitaka onun yaklaştığını görünce,geçmesi için atını aceleyle kenara çekti. "İhtiyar, nereden geliyorsun?"diye sordu yaşlı kadın, "ve neden burada tek başına yürüyorsun?"

Tripitaka şöyle cevap verdi: "Çocuğunuz Doğu Ülkesi'nin Büyük Kralı tarafından Batı Cenneti'nde yaşayan Buddha'dan gerçek kutsal yazıları araması için gönderildi."

"Batı'nın Buddha'sı," dedi yaşlı kadın, "Hindistan topraklarındaki Büyük Yıldırım Tapınağı'nda yaşıyor ve oraya yolculuk yüz sekiz bin mil uzunluğunda. Sen tek başınasın, ne bir yoldaşın ne de bir müridin var. Oraya gitmeyi nasıl düşünebilirsin?"

"Birkaç gün önce," dedi Tripitaka, "bir öğrenci aldım, oldukça asi ve inatçı bir karakterdi. Onu biraz azarladım ama öğretilmeyi reddetti ve ortadan kayboldu."

Yaşlı kadın şöyle dedi: "Burada oğluma ait altın işlemeli ipek bir gömlek ve çiçekli bir başlık var. Ne yazık ki öldüğünde sadece üç günlük bir keşişti. Tapınakta onun yasını tutmayı yeni bitirdim ve bu eşyalar bana ustası tarafından onun anısına saklanmak üzere verildi. Peder, madem ki bir öğrenciniz var, gömleği ve şapkayı size vereceğim."

"Cömert hediyeleriniz için çok minnettarım," dedi Tripitaka, "ama öğrencim gitti. Onları almaya cesaret edemiyorum."

"Nereye gitti?" diye sordu yaşlı kadın. Tripitaka, "Doğuya doğru giden bir ses duydum," diye yanıtlamış.

"Benim evim doğuda, çok uzakta değil," dedi yaşlı kadın, "oraya gidiyor olabilir.

Zihni Kontrol Etmek için Gerçek Sözler ya da Sıkı Fileto Büyüsü olarak adlandırılan bir büyüm var. Bunu gizlice ezberlemelisiniz; hafızanıza sıkıca kazıyın ve kimsenin öğrenmesine izin vermeyin. Ona yetişmeye çalışacağım ve geri dönüp sizi takip etmesi için onu ikna

edeceğim. Döndüğünde ona giymesi için gömleği ve şapkayı ver; ve eğeryine sana itaat etmeyi reddederse, büyüyü sessizce oku. Bir daha şiddetuygulamaya ya da seni terk etmeye cesaret edemeyecektir." Tripitaka busözleri duyunca ona teşekkür etmek için başını eğdi. Yaşlı kadın kendinibir altın ışık huzmesine dönüştürdü ve doğuya doğru gözden kayboldu. Ozaman Tripitaka kendisine Gerçek Sözleri öğretenin Bodhisattva Guanyinolduğunu anladı; aceleyle parmaklarıyla birkaç tutam toprak aldı ve onlarıtütsü gibi saçarak Doğu'ya doğru saygıyla eğildi. Sonra gömleği veşapkayı alıp çantasına sakladı. Yolun kenarına oturarak Zihni KontrolEtmek için Gerçek Sözleri okumaya başladı.

Birkaç kez okuduktan sonra ezbere biliyordu ama şimdilik ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size, ustasından ayrıldıktan sonra tek bir bulut taklasıyla doğrudan Doğu Okyanusu'na yönelen Wukong'dan bahsedeceğiz. Bulutunu durdurdu, suda bir yol açtı ve doğrudan Su Kristali Sarayı'na gitti. Onun geldiğini öğrenen Ejderha Kral onu karşılamak için dışarı çıktı. Selamlaşıp oturduktan sonra Ejderha Kral şöyle dedi: "Geçenlerde Büyük Bilge'nin çilesinin tamamlandığını duydum ve sizi henüz tebrik etmediğim için özür dilerim. Sanırım tekrar ölümsüz dağınıza yerleştiniz ve kadim mağaraya geri döndünüz."

"Ben de buna meyilliydim," dedi Wukong, "ama onun yerine keşiş oldum."

"Ne tür bir keşiş?" diye sordu Ejderha Kral. "Güney Denizi Bodhisattva'sına borçluydum," dedi Hacı, "beni iyilik yapmaya ve gerçeği aramaya ikna etti. Batı'da Buddha'ya tapınmak için Doğu Ülkesi'nden gelen Tang Keşişi'ni takip edecektim. Budizm'e girdiğimden beri bana " Hacı" adı da verildi." "Bu gerçekten de övgüye değer!" dedi Ejderha Kral. " Dediğimiz gibi, yanlışı bırakıp doğruyu takip ettin; aklını iyiliğe vererek yeniden yaratıldın. Ama eğer durum buysa, neden Batı'ya doğru gitmiyorsun da doğuya doğru dönüyorsun?" Hacı güldü ve şöyle dedi: "O

Tang Keşişi insan doğası hakkında hiçbir şey bilmiyor! Bizi soymakisteyen birkaç serseri vardı ve ben hepsini öldürdüm. Ama o Tang Keşişidurmadan başımın etini yiyor, ne kadar hatalı olduğumu tekrar tekrarsöylüyordu. Yaşlı Maymun'un bu tür bir can sıkıntısına katlandığını hayaledebiliyor musunuz? Onu öylece bıraktım! Dağıma geri dönüyordum kiseni ziyaret etmeye ve bir fincan çay istemeye karar verdim."

"Geldiğiniz için teşekkürler! Geldiğiniz için teşekkürler!" diye haykırdı Ejderha Kralı. O anda Ejderha oğulları ve torunları onlara aromatik çay ikram ettiler. Çayı bitirdiklerinde Hacı arkasına döndü ve duvarda asılı duran "Yi Köprüsü'nde Ayakkabıların Sunumu" konulu tabloyu gördü.

"Bütün bunlar ne hakkında?" diye sordu Hacı. Ejderha Kralı şöyle cevap verdi: "Resimde tasvir edilen olay sen doğduktan bir süre sonra gerçekleşti ve ne olduğunu hatırlamayabilirsin - Yi Köprüsü'nde ayakkabıların üç katlı sunumu."

Hacı, "Ayakkabıların üç katlı sunumuyla ne demek istiyorsunuz?" diye sordu.

"Resimdeki ölümsüzün adı Huang Shigong'du," dedi Ejderha Kral, " önünde diz çöken genç adamın adı ise Zhang Liang'dı.

Shigong Yi Köprüsü'nde otururken aniden ayakkabılarından biri düştü ve köprünün altına düştü.

Zhang Liang'dan onu getirmesini istedi ve genç adam da hemen getirip diz çökerken ona geri taktı. Bu olay üç kez tekrarlandı. Zhang Liang'ın En ufak bir gurur ya da sabırsızlık belirtisi göstermeden, o gece kendisine göksel bir el kitabı veren ve Han hanedanını desteklemesini söyleyen Shigong'un sevgisini kazandı. Daha sonra Zhang Liang "binlerce mil ötede zaferler elde etmek için askeri bir çadırda oturarak planlarını yaptı.

Han Hanedanlığı kurulduğunda, görevinden ayrıldı ve dağlara gitti, orada Taocu Kızıl Çam Usta'yı takip etti ve ölümsüzlük yolunda aydınlandı. Büyük Bilge, eğer Tang Keşişi'ne eşlik etmezsen, gayret

göstermeye veya talimatları kabul etmeye isteksiz olursan, sonuçta sahtebir ölümsüz olarak kalacaksın. Gerçeğin Meyvelerini elde edebileceğinizihiç düşünmeyin." Wukong bu sözleri dinledi ve bir süre sessiz kaldı.Ejderha Kralı şöyle dedi, "Büyük Bilge, kararı kendin vermelisin. Anlıkrahatlığın geleceğini tehlikeye atmasına izin vermek akıllıca olmaz."

"Tek kelime daha etme!" dedi Wukong. "Yaşlı Maymun ona eşlik etmek için geri dönecek, hepsi bu!"

Memnun olan Ejderha Kralı, "Eğer dileğiniz buysa, sizi alıkoymaya cesaret edemem. Bunun yerine, Büyük Bilge'den merhametini bir an önce göstermesini ve efendisinin daha fazla beklemesine izin vermemesini istiyorum." Hacı bu ayrılma öğüdünü duyduğunda, okyanus bölgesinden dışarı fırladı; bulutlara binerek Ejderha Kralı'nın yanından ayrıldı.

Yolda Güney Denizi Bodhisattva'sına rastladı. "Sun Wukong," dedi Bodhisattva, "neden beni dinlemedin ve Tang Keşişi'ne eşlik etmedin? Burada ne işin var?" Hacı o kadar şaşırmıştı ki, bulutların üzerinde onu selamladı. "Bodhisattva'nın nazik sözleri için çok minnettarım," dedi. " Tang sarayından bir keşiş ortaya çıktı, mührü kaldırdı ve hayatımı kurtardı. Onun öğrencisi oldum ama beni çok sert olmakla suçladı. Bir süreliğine onu terk ettim ama şimdi ona eşlik etmek için geri dönüyorum."

"Bodhisattva, "Fikrini tekrar değiştirmeden önce çabuk git o zaman," dedi.

Konuşmalarını bitirdiler ve her biri kendi yoluna gitti. Bir süre sonra bizim Hacı, Tang Keşişi'nin yolun kenarında kederli bir şekilde oturduğunu görmüş. Ona yaklaştı ve şöyle dedi: "Üstat, neden yolda değilsiniz? Burada ne yapıyorsunuz?"

"Nerelerdeydin?" diye sordu Tripitaka başını kaldırarak. "Yokluğun beni burada oturup seni beklemeye, yürümeye ya da hareket etmeye cesaret edememeye zorladı." Hacı cevap verdi: "Biraz çay istemek için Doğu Okyanusu'ndaki yaşlı Ejderha Kralı'nın evine gittim."

"Öğrenci," dedi Tripitaka, "aileden ayrılanlar yalan söylememeli. Benden ayrılalı bir saatten az oldu ve sen Ejderha Kralı'nın evinde çay içtiğini mi iddia ediyorsun?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse," dedi Hacı gülerek, "takla atmayı biliyorum ve tek bir takla beni yüz sekiz bin mil uzağa taĢıyabilir. Bu yüzden hiç vakit kaybetmeden gidip dönebiliyorum."

Tripitaka şöyle dedi: "Seninle biraz sert konuştuğum için gücendin ve öfkeyle beni terk ettin. Bu yeteneğinle gidip çay isteyebilirdin ama benim gibi bir insanın burada oturup açlığa katlanmaktan başka çaresi yok. Bu konuda kendini rahat hissediyor musun?"

"Efendim," dedi Hacı, "eğer açsanız, gidip sizin için biraz yiyecek dileneyim."

"Dilenmene gerek yok," dedi Tripitaka, "çünkü çantamda hâlâ Koruyucu Liu'nun annesi tarafından bana verilen bazı kuru yiyecekler var. Şu kaptan bana biraz su getir. Biraz yemek yiyeceğim ve tekrar yola koyulabiliriz." Hacı çantayı çözmeye gitti ve rafine edilmemiş undan yapılmış bazı bisküviler buldu ve bunları çıkarıp ustaya verdi. O sırada ipek bir gömlek ve altın işlemeli bir çiçek başlığından ışıklar saçıldığını gördü. "Bu giysiyi ve başlığı Doğu Ülkesi'nden mi getirdin?" diye sordu. Tripitaka kayıtsızca, "Bunları çocukluğumda giymiştim," dedi. "Şapkayı takarsan, kutsal metinleri öğrenmek zorunda kalmadan nasıl okuyacağını bilirsin; giysiyi giyersen, pratik yapmak zorunda kalmadan ritüelleri nasıl gerçekleştireceğini bilirsin."

"Sevgili Üstat," dedi Hacı, "izin ver de onları giyeyim."

"Sana uymayabilir," dedi Tripitaka, "ama uyarsa giyebilirsin." Hacı bunun üzerine beyaz kumaştan yapılmış eski gömleğini çıkardı ve kendisi için özel olarak yapılmış gibi görünen ipek gömleği giydi. Sonra şapkayı da giydi. Tripitaka onun şapkayı giydiğini görünce kurutulmuş yiyecekleri yemeyi bıraktı ve sessizce Sıkı Dolgu Büyüsü'nü okumaya başladı.

"Ah, başım!" diye bağırdı Pilgrim. "Acıyor! Acıyor!"

Usta durmadan birkaç kez okumaya devam etti ve acı o kadar şiddetliydi ki Hacı yerde yuvarlanıyor, elleri altın işlemeli çiçek başlığını kavrıyordu. Altın filetoyu kırabileceğinden korkan Tripitaka okumayı bıraktı ve acı kesildi. Hacı eliyle başına dokundu ve başının ince bir metal bantla sıkıca bağlı olduğunu hissetti; bu bant ne çekilip çıkarılabilir ne de koparılabilirdi, çünkü sanki başına kök salmıştı. İğneyi kulağından çıkarıp filetonun içine soktu ve çılgınca kurcalamaya başladı. Karıştırırken filetoyu kırabileceğinden korkan Tripitaka tekrar okumaya başladı ve Hacı " nın başı bir kez daha ağrımaya başladı. O kadar acı veriyordu ki, taklalar atmaya başladı. Yüzü ve hatta kulakları kızardı, gözleri şişti ve vücudu güçsüzleşti. Üstat onun bu halini görünce okumasına ara vermek zorunda kaldı ve ağrı eskisi gibi kesildi. "Başım," dedi Hacı, "usta ona bir büyü yaptı."

"Ben de tam Sıkı Fileto Sūtra'yı söylüyordum," dedi Tripitaka. "Ne zamandan beri sana büyü yapıyorum?"

"Biraz daha oku ve ne olacağını gör," dedi Hacı. Tripitaka buna uygun olarak okumaya başladı ve Hacı hemen acı çekmeye başladı. "Dur! Dur!" diye bağırdı. "Okumaya başladığın anda canım acıyor.

Bunu nasıl açıklıyorsunuz?"

"Şimdi talimatlarımı dinleyecek misin?" diye sordu Tripitaka. "Evet, dinleyeceğim," diye yanıtladı Hacı. "Ve bir daha asla asi olmayacak mısın?"

"Buna cesaret edemem," dedi Pilgrim.

Bunu ağzıyla söylemesine rağmen, Hacı "nın zihni hala kötülük tasarlıyordu. İğneyi bir salladı ve bir pirinç kâsesi kalınlığına ulaştı; onu Tang Keşişine doğrulttu ve ona çarpmak üzereydi. Rahip o kadar ürkmüştü ki, ezberi iki ya da üç kez daha tekrarladı. Yere düşen maymun demir çubuğu fırlatıp atmış ve ellerini bile kaldıramamış.

"Efendim," dedi, "Dersimi aldım! Durun! Lütfen durun!"

"Ne cüretle bu kadar pervasız olabiliyorsun?" dedi Tripitaka. Ben mi?"

"Sana vurmaya cesaret edemem," dedi Pilgrim, "ama sana bir şey sormama izin

ver. Kim sana bu sihri öğretti mi?"

"Yaşlı bir kadındı," dedi Tripitaka, "bunu bana birkaç dakika önce söyledi. önce. "

Çok sinirlenen Hacı, "Daha fazla bir şey söylemene gerek yok! Yaşlı adam O kadın Guanshiyin olmalıydı! Neden bana böyle acı çektirmek istedi? Onu dövmek için Güney Denizi'ne gideceğim!"

"Bu büyüyü bana o öğrettiyse," dedi Tripitaka, "bunu benden önce biliyor olmalıydı. Eğer onu aramaya gidersen ve o da okumaya başlarsa, ölmüş olmaz mısın?" Hacı bunun mantığını gördü ve kendini uzaklaştırmaya cesaret edemedi. Gerçekten de, pişmanlık içinde diz çöküp Tripitaka'ya yalvarmaktan başka çaresi yoktu: "Üstat, bu onun beni kontrol etme yöntemi, sizi Batı'ya kadar takip etmekten başka çarem yok. Onu rahatsız etmeye gitmeyeceğim, ama siz de bu büyüyü sık sık okunacak bir oyuncak olarak görmemelisiniz! Bir daha ayrılma düşüncesini aklımdan bile geçirmeden size eşlik etmeye hazırım."

"Eğer öyleyse," dedi Tripitaka, "beni ata bindir ve yola koyulalım."

O anda Hacı tüm itaatsizlik ya da isyan düşüncelerinden vazgeçti. Hevesle ipek gömleğini çekiştirdi ve bavulları toplamaya gitti ve tekrar Batı "ya doğru yola çıktılar. Ayrılışlarından sonra ne anlatılacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第015回 · Bölüm 15

Yılan Sargısı Dağı'nda tanrılar gizli koruma sağlar Kartal Keder Deresi'nde İrade Atı dizginlenir

Batı'ya doğru ilerlerken Tang Keşişi'ne sadakatle hizmet eden Hacı'dan bahsediyorduk. Kış ortasının soğuk gökyüzünün altında birkaç gün boyunca seyahat ettiler; soğuk bir rüzgar şiddetle esti ve kaygan buz sarkıtları her yere asıldı. Geçtiler

Asılı geçitler ve uçurumlardan oluşan dolambaçlı bir yol, Zirveler ve doruklarla katmanlı bir sıradağ.

Tripitaka atının üzerinde ilerlerken, kulakları uzaktan gelen bir sel sesine takıldı. Sormak için döndü:

"Wukong, bu ses nereden geliyor?" Hacı, "Hatırladığım kadarıyla buranın adı Yılan Sargısı Dağı ve içinde bir Kartal Kederi Deresi var.

oradan

Konuşmalarını bitirmeden önce derenin kıyısına varmışlar. Tripitaka atını dizginledi ve etrafına bakındı. Gördü ki

Fokurdayan soğuk bir dere bulutları delip geçiyor, berrak akıntısı güneş tarafından kızartılıyor. Gece yağmurundaki sıçraması sessiz vadileri karıştırır; Renkleri havayı doldurmak için şafakta parlar. Dalga üstüne dalga, uçan yeşim yongaları gibi görünüyor, Derin kükremeleri berrak rüzgâr gibi yankılanıyor. Duman ve gelgitten oluşan uçsuz bucaksız bir alana akar, Martıların ak balıkçıllarla birlikte kaybolduğu ama balıkçıların beklemediği yere.

Usta ve öğrenci akıntıya bakıyorlardı ki, akıntının ortasında büyük bir gürültü koptu ve bir ejderha ortaya çıktı. Suyu çalkalayarak kıyıya doğru fırladı ve doğruca rahibe yöneldi. Hacı o kadar ürkmüştü ki bavulunu fırlattı, ustayı atından indirdi ve hemen onunla birlikte kaçmaya başladı.

Ejderha onlara yetişemedi ama beyaz atı, koşum takımları ve her şeyiylebirlikte bir yudumda yuttu ve kendini tekrar suda kaybetti. Hacı efendisiniyüksek bir yere taşıdı ve rahibi orada oturur halde bıraktı; sonra atı vebavulları almak için geri döndü. Çuvallar hâlâ oradaydı ama at hiçbiryerde görünmüyordu.

Bavulları efendisinin önüne koyarak, "Efendim, atımızı korkutup kaçıran o lanetli ejderhadan eser yok" dedi.

"Öğrenci," dedi Tripitaka, "atı tekrar nasıl bulabiliriz?" "Sakin

ol! Sakin ol!" dedi Hacı. "Gidip bir bakayım!"

Bir kez ıslık çaldı ve havaya sıçradı. Ateş saçan gözlerini ve elmas göz bebeklerini eliyle gölgeleyerek dört bir yöne baktı ama attan en ufak bir iz yoktu. Bulutlardan aşağı inerek raporunu verdi: "Efendim, atımız o ejderha tarafından yenmiş olmalı. Hiçbir yerde görünmüyor!"

"Öğrenci," dedi Tripitaka, "bu yaratığın ne kadar büyük bir ağzı var ki bir atı, koşum takımlarını ve her şeyini yutabiliyor? Onun yerine korkup kaçmış olmalı, muhtemelen hala vadide bir yerlerde başıboş dolaşıyor. Lütfen bir kez daha bakın." Hacı, "Benim yeteneğim hakkında gerçekten hiçbir fikriniz yok. Bu bir çift gözüm gün ışığında bin mil içindeki iyi ve kötüyü ayırt edebilir; o mesafede, kanatlarını açtığında bir yusufçuğu bile görebilirim. Bir at kadar büyük bir şeyi nasıl gözden kaçırabilirim?"

"Eğer yenmişse," dedi Tripitaka, "nasıl devam edeceğim? Yazık bana! O binlerce tepeden ve on binlerce sudan nasıl geçebilirim?"

O konuşurken gözyaşları yağmur gibi yağmaya başladı. Hacı onun ağladığını görünce çileden çıktı ve bağırmaya başladı:

"Efendim, bir pısırık gibi davranmayı bırakın! Otur şuraya! Otur şuraya! Yaşlı Maymun o yaratığı bulsun ve ondan atımızı bize geri vermesini istesin. Bu meselenin sonu olur."

Tripitaka onu tutarak, "Öğrenci, onu bulmak için nereye gitmen gerekiyor? Sen gittikten sonra bir yerlerden çıkagelirse incinmez miyim?

O zaman hem insan hem de at yok olursa nasıl olur?"

Bu sözler üzerine Hacı daha da öfkelendi. "Sen bir zayıfsın! Gerçekten zayıfsın!" diye gürledi. "Binmek için bir at istiyorsun ama yine de gitmeme izin vermiyorsun. Burada oturup torbalarımızı seyrederek yaşlanmak mı istiyorsun?"

Bu şekilde öfkeyle bağırırken, havada birinin ona seslendiğini duydu: " Büyük

Bilge Sun, sinirlenme. Ve ağlamayı kes, Tang'ın Kraliyet Kardeşi. Bizler Bodhisattva Guanyin tarafından kutsal kitap hacılarına gizli koruma sağlamak üzere gönderilen bir grup tanrıyız."

Bunu duyan rahip aceleyle yere eğildi. "Siz hangi ilahlarsınız?" diye sordu Hacı. "Bana isimlerinizi söyleyin ki sizi listeden çıkarabileyim."

"Bizler Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısıyız," dediler, "Beş Noktanın Koruyucuları, Dört Nöbetçi ve Manastırların On Sekiz Koruyucusu. Her birimiz dönüşümlü olarak sizi bekliyoruz."

"Bugün hanginiz başlayacak?" diye sordu Pilgrim. "Karanlığın ve Işığın Tanrıları," dediler, "onları Nöbetçiler ve Koruyucular takip edecek. Biz Beş Nokta Muhafızları, Altın Başlı Muhafız hariç, gece gündüz burada olacağız."

"Durum böyleyken," dedi Pilgrim, "görevde olmayanlar çekilebilir ama ilk Altı Karanlık Tanrısı, Gün Nöbetçisi ve Muhafızlar efendimi korumak için kalmalı. Yaşlı Maymun gidip deredeki o lanetli ejderhayı bulsun ve ondan atımızı istesin."

Çeşitli tanrılar itaat etti. Ancak o zaman Tripitaka uçurumun üzerine oturup Hacı'ya dikkatli olmasını söylediğinde biraz rahatlamış hissetti. " Sadece endişelenme," dedi Hacı. Sevgili Maymun Kral! İpek gömleğinin kemerini sıktı, kaplan derisinden eteğini bağladı ve altın çemberli demir çubuğu tutarak doğruca derenin geçidine doğru gitti. Bulutla sisin ortasında durarak suyun üstünde yüksek sesle bağırdı: "Kanunsuz

kertenkele! Atımı geri ver! Atımı geri ver!" Şimdi size Tripitaka'nın beyazatını yedikten sonra derenin dibinde yatan, ruhunu bastıran ve doğasınıbesleyen ejderhadan bahsedeceğiz. Ancak birinin atı küfürlü bir dille talepettiğini duyduğunda, kalbinde yükselen ateşi engelleyemedi ve hızlayukarı fırladı. Dalgaları çalkalayarak sudan dışarı fırladı ve şöyle dedi, "Kim o koca ağzıyla bana hakaret etmeye cüret eder?" Hacı onu gördü vehiddetle bağırdı, "Kaçma! Atımı geri ver!" Ejderha açık çeneleri ve danseden pençeleriyle saldırırken, Hacı asasını canavarın kafasına doğrulttu vevurdu. Derenin önünde ikisi arasındaki savaş gerçekten de çok şiddetliydi.Gördüğünüz gibi

Ejderha keskin pençelerini uzatıyor: Maymun sopasını kaldırıyor. Bunun bıyıkları beyaz yeşim iplikler gibi sarkıyordu; Bunun gözleri kırmızı altın lambalar gibi parlıyordu. Bunun bıyıklarının altındaki ağzından renkli sisler püskürüyordu: Bunun elindeki demir çubuk şiddetli bir rüzgâr gibi hareket ediyordu. Bu, ailesine keder getiren lanetli bir evlattı; Bu ise yücelerdeki tanrılara meydan okuyan bir canavardı. Her ikisi de içinde bulundukları kötü durum nedeniyle acı çekmek zorunda kaldı. Şimdi kazanmak istiyorlar, bu yüzden her biri gücünü gösteriyor.

Bir ileri bir geri, döne döne uzun süre dövüştüler, ta ki ejderha zayıflayıp daha fazla dövüşemez hale gelene kadar. Dönüp tekrar suya dalmış; derenin dibine dalarak bir daha çıkmayı reddetmiş. Maymun Kral hakaret üzerine hakaret yağdırdı, ama ejderha sadece sağır numarası yaptı.

Hacı'nın Tripitaka'ya dönmekten başka çaresi yoktu: "Usta, o canavar benim dil darbelerim sonucunda ortaya çıktı.

Korkup kaçmadan önce benimle uzun süre kavga etti. Şimdi suyun içinde saklanıyor ve bir daha çıkmayı reddediyor."

"Atımı yiyenin o olduğundan emin misin?" diye sordu Tripitaka. " Konuşma tarzına bak!" dedi Hacı. "Eğer onu yememiş olsaydı, benimle yüzleşmeye ve bana bu şekilde cevap vermeye istekli olur muydu?"

"Kaplanı öldürdüğün zaman," dedi Tripitaka, "ejderhaları evcilleştirme ve kaplanlara boyun eğdirme yeteneğine sahip olduğunu iddia etmiştin. Neden bugün bunu zapt edemiyorsun?"

Maymunun her türlü kışkırtmaya karşı toleransı oldukça düşük olduğundan, Tripitaka'nın bu tek sataşması onu o kadar tahrik etti ki, "Bir kelime daha etme! Gidip ona kimin efendi olduğunu göstereyim!" Maymun Kralımız büyük sıçrayışlarla derenin kenarına kadar geldi. Denizleri ve nehirleri altüst etme sihrini kullanarak Kartal Kederi Deresi'nin berrak, duru suyunu gelgit sırasında Sarı Nehir'in çamurlu akıntılarına dönüştürdü. Derenin derinliklerindeki lanetli ejderha bir an bile ne oturabildi ne de hareketsiz kalabildi. Kendi kendine düşündü:

"Nasıl ki "Nimet asla tekerrür etmezse, talihsizlik de asla tek başına gelmez!" Cennet tarafından idam edilmekten kurtulup buraya geleli neredeyse bir yıl oldu ama şimdi bana zarar vermeye çalışan bu sefil canavarla karşılaşmak zorundayım." Şuna bakın hele! Bu konu hakkında düşündükçe daha da sinirleniyordu. Daha fazla dayanamayarak dişlerini sıktı ve sudan dışarı fırlayarak, "Sen nasıl bir canavarsın ve nereden geliyorsun ki beni böyle ezmek istiyorsun?" diye bağırdı.

"Nereden geldiğimi boş ver," dedi Hacı. "Sadece atı geri ver, ben de senin canını bağışlayayım."

"Atını mideme indirdim," dedi ejderha, "peki onu nasıl kusacağım? Eğer onu sana geri veremezsem ne yapacaksın?" Hacı, "Eğer atı geri vermezsen, sadece bu sopayı izle. Ancak senin hayatın benim atım için bir ödeme olduğunda bu mesele sona erecek!"

İkisi yine dağ sırtının altında amansız bir mücadeleye girişti. Ancak birkaç raunt sonra, küçük ejderha daha fazla dayanamadı; vücudunu sallayarak kendini küçük bir su yılanına dönüştürdü ve bataklıklara doğru kıvrıldı.

Maymun Kral asasıyla koşarak gelmiş ve yılanı aramak için otları yarmış ama yılandan eser yokmuş. O kadar öfkelendi ki vücudundaki Üç

Solucan'ın ruhları patladı ve yedi d e l i ğ i n d e n duman çıkmaya başladı.

harfiyle başlayan bir büyü okudu ve

bölgenin yerel ruhunu ve dağ tanrısını çağırdı. İkisi önünde diz çökerek, "Yerel ruh ve dağ tanrısı seni görmeye geldi" dedi.

"Gövdelerinizi dışarı çıkarın," dedi Pilgrim, "ben de duygularımı rahatlatmak için her birinizi oltamın beş darbesiyle selamlayayım."

"Yüce Bilge," diye yalvardılar, "lütfen daha hoşgörülü olun ve mütevazı tebaanızın size bir şeyler söylemesine izin verin."

"Ne söyleyeceksiniz?" dedi Hacı. "Büyük Bilge uzun zamandır esaret altındaydı," dedi iki ilah, "ve ne zaman serbest bırakıldığınızı bilmiyorduk. Bu yüzden sizi karşılamaya gelemedik ve bizi affetmeniz için size yalvarıyoruz."

"Pekala," dedi Pilgrim, "sana vurmayacağım. Ama sana bir şey sormama izin ver. Kartal Keder Deresi'ndeki o korkunç ejderha nereden geldi ve neden efendimin beyaz atını yedi?"

"Büyük Bilge'nin bir efendisi olduğunu hiç bilmedik," dedi iki ilah, " çünkü sen her zaman ne Cennet'e ne de Dünya'ya boyun eğen birinci dereceden bir ölümsüz oldun. Efendinin atı derken neyi kastediyorsun?" Hacı, "Elbette bunu bilmiyordunuz. Cenneti küçümseyen davranışlarım yüzünden, bu beş yüz yıl boyunca acı çekmek zorunda kaldım. Bodhisattva Guanyin'in nazik iknasıyla din değiştirdim, o da Tang sarayından gerçek bir keşişin beni kurtarmasını sağladı. Öğrencisi olarak, Buddha'dan kutsal yazılar almak için onu Batı Cennetine kadar takip edecektim. Buradan geçtik ve ustamın beyaz atı kayboldu."

"İşte böyle!" dedi iki ilah. "Bu derenin hem geniş hem de derin olması ve suyunun dibini görebileceğiniz kadar berrak olması dışında hiçbir zaman kötü bir yanı olmadı. Karga ya da kartal gibi büyük kuşlar üzerinden uçmakta tereddüt ederler; çünkü berrak suda kendi yansımalarını gördüklerinde, onları kendi sürülerinden başka kuşlar

sanmaya ve kendilerini dereye atmaya meyillidirler. Bu nedenle adı, SarpKartal Keder Deresi'dir. Birkaç yıl önce, Bodhisattva Guanyin bir kutsalkitap yolcusunu aramaya giderken bir ejderhayı kurtarmış ve onu burayagöndermiştir. Ona kutsal kitap yolcusunu beklemesi söylenmiş veherhangi bir kötülük veya şiddet yapması yasaklanmıştır. Yalnızcaacıktığında kuşlarla veya antiloplarla beslenmek için kıyıya çıkmasına izinverilir. Nasıl olur da Büyük Bilge'yi gücendirecek kadar cahil olabilir!"Hacı dedi ki, "İlk başta benimle güç yarışına girmek istedi ve sadecebirkaç vuruş yapmayı başardı. Daha sonra onu taciz ettiğimde bile dışarıçıkmadı. Ancak denizleri ve nehirleri tersine çevirme büyüsünü kullanıpsuyu karıştırdığımda tekrar ortaya çıktı ve o zaman hala dövüşmekistiyordu. Gerçekten de oltamın ne kadar ağır olduğunu bilmiyordu!Sonunda daha fazla dayanamadı, kendini bir su yılanına dönüştürdü veotların arasına kıvrıldı. Onu aramak için oraya koştum ama ondan hiçbir izyoktu."

"Bilmiyor olabilirsin, Büyük Bilge," dedi yerel ruh, "bu kıyılar boyunca sayısız delik ve yarık vardır, bunlar aracılığıyla dere birçok kola bağlanır. Ejderha bunlardan herhangi birine sürünerek girmiş olabilir. Ama burada hiç Büyük Bilge'nin onu ararken sinirlenmesine gerek yok. Eğer bu yaratığı yakalamak istiyorsan, tek yapman gereken Guanshiyin'den buraya gelmesini istemek; o zaman kesinlikle teslim olacaktır." Hacı bunu duyunca, olanları anlatması için dağ tanrısını ve yerel ruhu kendisiyle birlikte Tripitaka'yı görmeye çağırdı. Tripitaka, " Bodhisattva'yı çağırmanız gerekiyorsa," dedi, "ne zaman dönebileceksiniz? Bu zavallı keşiş soğuğa ve açlığa nasıl dayanabilir?"

Altın Başlı Muhafız havadan seslendiğinde konuşmasını henüz bitirmemişti: "Büyük Bilge, gitmenize gerek yok. Mütevazı kulunuz gidip Bodhisattva'yı getirecek." Hacı çok memnun oldu ve bağırarak, "Tüm bu zahmete katlandığınız için teşekkürler! Çabuk git!"

Muhafız hızla bulutlara binip doğruca Güney Denizi'ne yöneldi; Hacı dağ tanrısından ve yerel ruhtan efendisini korumasını ve Gün

Nöbetçisinden biraz vejetaryen yiyecek bulmasını istedi, kendisi isederede devriye gezmeye geri döndü ve bu konuda daha fazlakonuşmayacağız.

Şimdi size bulutlara binen ve çok geçmeden Güney Denizi'ne ulaşan Altın Başlı Muhafız'dan bahsedeceğiz. Uğurlu ışıktan inerek doğruca Potalaka Dağı'nın mor bambu ṣkorusuna gitti ve burada altın zırhlı çeşitli tanrılardan ve Moka'dan gelişini duyurmalarını istedi. Bodhisattva, "Ne için geldin?" diye sordu.

"Tang Keşişi, Yılan Sargısı Dağı'ndaki Kartal Kederi Deresi'nde atını kaybetti," dedi Muhafız, "ve Büyük Bilge Güneş korkunç bir ikilemle karşı karşıya kaldı. Yerel tanrılara sordu, onlar da Bodhisattva tarafından o dereye gönderilen bir ejderhanın onu yediğini iddia ettiler. Bu nedenle Büyük Bilge, Bodhisattva'dan gidip o lanetli ejderhayı bastırmasını ve böylece atını geri alabilmesini rica etmem için beni gönderdi."

Bunu duyan Bodhisattva şöyle dedi: "Bu yaratık aslında Batı Okyanusu'ndan Aorun'un oğluydu. Dikkatsizliği yüzünden sarayı ateşe verip orada asılı olan parlak incileri yok ettiği için, babası onu yıkıcılıkla suçladı ve Göksel Mahkeme tarafından ölüme mahkûm edildi. Tang Keşişi için bir ulaşım aracı olarak hizmet edebilmesi için Yeşim İmparatoru'ndan onun için şahsen af dileyen bendim. Onun yerine keşişin atını nasıl yutabildiğini anlayamıyorum. Ama eğer olan buysa, oraya kendim gitmem gerekecek."

Bodhisattva lotus platformunu terk etti ve ilahi mağaradan dışarı çıktı. Muhafızla birlikte uğurlu aydınlığa binerek Güney Denizi'ni geçti. Şöyle diyen bir tanıklık şiirimiz var:

Buddha Yüce Tripitaka'yı ilan etti Tanrıça bunu tüm Chang'an'da ilan etti: Bu büyük, harikulade gerçekler Cennete ve Dünyaya ulaşabilir; Bu bilge, doğru sözler lanetlenmiş ruhları kurtarabilir. Altın Ağustos Böceği'nin kabuğunu yeniden atmasına neden oldular. Xuanzang'ın yollarını yeniden düzeltmesini sağladılar. Kartal Keder Deresi'nde yolunu keserek, At formundaki bir ejderha prensi Gerçek'e geri döner.

Bodhisattva ve Muhafız çok geçmeden Yılan Sargısı Dağı'na vardılar. Kutsal bulutları havada durdurdular ve aşağıda Hacı Güneş'in dere kenarında küfürler savurduğunu gördüler. Bodhisattva Muhafız'dan onu getirmesini istedi. Bulutlarını indiren Gardiyan, Tripitaka'nın yanından geçip doğruca derenin kenarına yöneldi Hacı'ya, "Bodhisattva geldi," dedi. Hacı bunu duyunca hızla havaya sıçradı ve ona bağırdı:

"Sen, sözde Yedi Buda'nın Öğretmeni ve Merhamet İnancının Kurucusu! Neden bana zarar vermek için hilelerini kullanmak zorundaydın?"

"Seni küstah seyis, cahil kırmızı kalçalı!" dedi Bodhisattva. "Senin hayatını kurtarması için dikkatle talimat verdiğim bir kutsal kitap yolcusunu bulmak için büyük çaba harcadım. Bana teşekkür etmek yerine, bana kusur buluyorsun!"

"Beni kurtardığın doğru!" dedi Hacı. "Eğer beni gerçekten kurtarmak isteseydin, hiçbir koşul öne sürmeden biraz eğlenmeme izin vermen gerekirdi. Geçen gün okyanusun üzerinde benimle karşılaştığında, Tang Keşişi'ne gayretle hizmet etmemi söyleyerek beni birkaç kelimeyle azarlayabilirdin ve bu yeterli olurdu. Neden ona bir çiçek şapkası verdin ve acı çekmem için beni kandırarak bunu giydirdin? Şimdi de yaşlı Maymun'un kafasındaki fileto kök saldı. Ve sen ona "Sıkı Fileto Büyüsü" denen şeyi bile öğrettin ve o da bunu tekrar tekrar okuyarak başıma sonsuz acılar veriyor! Gerçekten de bana zarar vermedin!"

Bodhisattva güldü ve şöyle dedi: "Ey Maymun! Ne öğütlere dikkat ediyorsun ne de gerçeğin meyvesini aramaya isteklisin. Eğer bu şekilde dizginlenmezsen, muhtemelen iyi ya da kötü olduğuna bakmaksızın yine Cennetin otoritesiyle alay edeceksin. Daha önce yaptığınız gibi sorunlar yaratırsanız, sizi kim kontrol edebilecek? Yoga kapımızdan girmeye istekli olmanız ancak bu tür sıkıntılar sayesinde mümkün olacaktır."

"Pekala," dedi Hacı, "bu meseleyi şanssızlığım olarak kabul edeceğim. Ama neden o mahkûm ejderhayı alıp buraya gönderdin ki bir ruha

dönüşüp efendimin atını yutabilsin? Eğer bir kötünün daha fazla kötülükyapmasına izin verirsen, bu senin hatan olur!"

Bodhisattva, "Ejderhanın buraya konuşlandırılması için Yeşim İmparatoru'na bizzat yalvarmaya gittim," dedi, "böylece kutsal hacılar için b i r ulaşım aracı olarak hizmet edebilir. Doğu Ülkesi'nden gelen o ölümlü atlar, on bin su ve bin tepe boyunca yürüyebileceklerini mi sanıyorsunuz? Ruh Dağı'na, Buddha'nın topraklarına ulaşmayı nasıl umabilirler? Bu yolculuğu sadece bir ejderha atı yapabilir!"

"Ama şu anda benden o kadar korkuyor ki," dedi Pilgrim, "saklandığı yerden çıkmayı reddediyor. Ne yapabiliriz ki?"

Bodhisattva Muhafız'a şöyle dedi: "Akarsuyun kenarına git ve şöyle de, " Dışarı çık, Ejderha Kralı Aorun'un Üçüncü Prensi Yeşim Ejderha. Güney Denizi'nden gelen Bodhisattva burada." O zaman dışarı çıkacak."

Gardiyan hemen derenin kenarına gitti ve iki kez seslendi. Suları çalkalayan ve dalgaların üzerinden sıçrayan küçük ejderha ortaya çıktı ve hemen bir insan şekline dönüştü. Bulutlara bastı ve havaya yükseldi; Bodhisattva'yı selamlayarak, "Bodhisattva'ya hayatımı kurtardığı için tekrar teşekkür ederim. Burada uzun süre bekledim ama kutsal hacıdan hiç haber alamadım." Bodhisattva Hacı'yı işaret ederek, "O kutsal kitap yolcusunun en büyük öğrencisi değil mi?" dedi. Küçük ejderha onu görünce şöyle demiş: "Bodhisattva, o benim düşmanım. Dün açtım ve onun atını yedim. Bunun için kavga ettik, ama o üstün gücünden faydalandı ve beni yendi; aslında beni o kadar aşağıladı ki bir daha kendimi göstermeye cesaret edemedim. Ama kutsal kitap arayışından hiç söz etmedi."

"Adımı sorma zahmetine bile katlanmadın," dedi Pilgrim. "Sana bir şey söylememi nasıl beklersin?"

Küçük ejderha, "Ben sana "Sen nasıl bir canavarsın ve nereden geliyorsun?" diye sormadım mı?" dedi, "Ama senin tek yaptığın bağırmak oldu, "Nereden geldiğimi boş ver; sadece atımı geri ver!" Ne zamandan

beri "Tang" kelimesinin yarısını bile telaffuz ettin?"

"Bu maymun," dedi Bodhisattva, "her zaman kendi yeteneklerine güveniyor! Ne zaman başkalarının hakkını teslim etti ki? Bu sefer yola çıktığında, sana katılacak başkalarının da olduğunu unutma. Bu yüzden sana sorduklarında, mutlaka önce kutsal kitap arayışından bahset; sana daha fazla sorun çıkarmadan sana boyun eğeceklerdir." Hacı bu öğütleri dostça karşıladı. Bodhisattva küçük ejderhanın yanına gitti ve boynunda asılı duran parlayan incileri kopardı. Sonra söğüt dalını vazosundaki tatlı çiğe batırdı ve vücudunun her tarafına serpti; üzerine bir ağız dolusu sihirli nefes üfleyerek, "Değiş!" diye bağırdı.

Ejderha hemen yuttuğu atınkiyle aynı renk ve kalitede tüyleri olan bir ata dönüşmüş. Bodhisattva daha sonra ona şöyle dedi: "Tüm lanetli engelleri büyük bir gayretle aşmalısın. Liyakatine ulaştığında, artık sıradan bir ejderha olmayacaksın; altın bir bedenin gerçek meyvesini elde edeceksin."

Ucu ağzında tutan küçük ejderha alçakgönüllülükle talimatı kabul etti. Bodhisattva, Wukong'a onu Tripitaka'ya götürmesini söyledi ve " Okyanusu geçerek geri dönüyorum" dedi. Hacı onu tuttu ve bırakmayı reddederek, "Gitmiyorum! Devam etmeyeceğim! Batıya giden yol çok tehlikeli! Eğer bu ölümlü keşişe eşlik etmek zorunda kalırsam, oraya ne zaman varabilirim? Eğer tüm bu acılara katlanmak zorunda kalırsam, hayatımı kaybedebilirim.

Ne tür bir başarı elde edeceğimi düşünüyorsun? Ben gitmiyorum! Gitmiyorum!"

"Geçmiş yıllarda, insanlık yoluna ulaşmadan önce," dedi Bodhisattva, " aydınlanmayı aramak için çok hevesliydin. Şimdi Cennet'in azabından kurtulduğuna ṇgöre, nasıl tekrar tembelleşebilirsin? Öğretimizdeki Nirvāa gerçeği inanç ve sebat olmadan asla gerçekleşemez. Yolculuğunuzda hayatınızı tehdit eden herhangi bir tehlikeyle karşılaşırsanız, size Cenneti çağırma izni veriyorum, ve Cennet cevap verecektir; Dünyayı çağırmak,

ve Dünya etkili olacaktır. Aşırı zorluk durumunda, sizi kurtarmak içinbizzat ben geleceğim. Yaklaşın, size bir güç aracı daha bahşedeyim."Bodhisattva söğüt dalından üç yaprak kopararak Hacı'nın başının arkasınayerleştirdi ve "Değiş!" diye bağırdı.

Bir anda hayat kurtarıcı güce sahip üç saç teline dönüştüler. Ona şöyle dedi:

"Kendini çaresiz ve umutsuz bir durumda bulduğunda, bunları kullanabilirsin İhtiyaçlarınıza göre, sizi özel sıkıntılarınızdan kurtaracaklardır."

Hacı tüm bu nazik sözleri duyduktan sonra, Büyük Merhamet ve Şefkat Bodhisattva'sına teşekkür etti. Bodhisattva, etrafında dönen kokulu rüzgar ve renkli sislerle Potalaka'ya geri döndü.

Bulutunun yönünü alçaltan Hacı, atın yelesinden çekiştirerek onu Tripitaka'ya götürdü ve "Usta, bir atımız var!" dedi.

Tripitaka gördüklerinden son derece memnun kalarak, "Öğrenci, nasıl oldu da at eskisinden biraz daha şişmanladı ve güçlendi? Onu nereden buldun?"

"Üstat, siz hâlâ rüya görüyorsunuz!" dedi Hacı. "Az önce Altın Başlı Muhafız Bodhisattva'yı buraya getirmeyi başardı ve deredeki ejderhayı bizim beyaz atımıza dönüştürdü. Eksik koşum takımı dışında, rengi ve tüyleri aynı ve yaşlı Maymun onu buraya çekti."

Tripitaka büyük bir şaşkınlıkla, "Bodhisattva nerede?" diye

sordu. "Gidip ona teşekkür edeyim."

"Bu zamana kadar," dedi Hacı, "Bodhisattva muhtemelen Güney Denizi'ne varmıştır; bunun için endişelenmeye gerek yok." Parmaklarıyla birkaç tutam toprak alıp tütsü gibi etrafa saçan Tripitaka, Güney'e doğru saygıyla eğildi. Sonra ayağa kalktı ve Hacı ile birlikte tekrar yola çıkmaya hazırlandı.

Dağ tanrısını ve yerel ruhu kovduktan, Muhafızlara ve Nöbetçilere talimat verdikten sonra Hacı ustasından ata binmesini istedi. Tripitaka, " Koşum takımı olmadan ata nasıl binebilirim? Bu dereyi geçmek için bir tekne bulalım, sonra ne yapacağımıza karar veririz."

"Benim bu ustam gerçekten de pratik zekâdan yoksun!" dedi Hacı. "Bu dağın vahşi doğasında bir kayığı nereden bulacaksın? At uzun zamandır burada yaşadığına göre, suyun durumunu biliyor olmalı. Onu bir kayık gibi sür ve karşıya geçelim."

Tripitaka'nın onun önerisine uymaktan başka çaresi yoktu ve eyersiz ata tırmandı; Hacı bagajı aldı ve derenin kenarına vardılar. O sırada yaşlı bir balıkçının eski bir tahta salla kendilerine doğru geldiğini görmüşler. Hacı onu görünce ellerini salladı ve seslendi:

"Yaşlı balıkçı, buraya gel! Buraya gel! Doğu Ülkesi'nden kutsal kitapları aramak için geldik. Ustam için karşıya geçmek zor, bu yüzden lütfen bizi karşıya geçirin."

Bu sözleri duyan balıkçı hemen salı kıyıya yanaştırdı. Ustasından attan inmesini isteyen Hacı, atı ve bavulları bindirmeden önce Tripitaka'nın sala binmesine yardım etti. Yaşlı balıkçı salı itti ve rüzgârdaki bir ok gibi, dik Kartal Kederi Deresi'ni hızla geçip batı kıyısına indiler. Tripitaka, Hacı'ya bir torbayı çözmesini ve yaşlı balıkçıya vermek üzere birkaç Tang kuruşu çıkarmasını söyledi. Yaşlı balıkçı oltasını iterek, "Para istemiyorum" diyerek uzaklaştı.

Akıntıya kapıldı ve kısa süre sonra gözden kayboldu. Kendini çok minnettar hisseden Tripitaka, minnettarlığını ifade etmek için ellerini kavuşturmaya devam etti. "Usta," dedi Hacı, "bu kadar titiz olmana gerek yok. Onu tanımadınız mı? O bu derenin Su Tanrısı. Yaşlı Maymun "a saygılarını sunmaya gelmediği için dayak yemek üzereydi. Şimdi bundan kurtulmuş olması yeterli. Para almaya cesaret edebilir mi!"

Üstat bir kez daha eyersiz ata bindiğinde ona sadece yarı yarıya inandı; Pilgrim'i takip ederek ana yola çıktı ve tekrar Batı'ya doğru yola koyuldu.

İşte böyle olacaktı

Uçsuz bucaksız derinliklerden geçerek diğer kıyıya ulaşın, Ve yüreklerinizle Ruh Dağı'na tırmanın.

Üstat ve öğrenci yollarına devam ettiler ve çok geçmeden gökyüzü yavaş yavaş kararırken kızgın güneş batıya doğru battı. Gördüğünüz gibi

Bulutlar puslu ve amaçsız, Loş ve kasvetli bir dağ ayı. Gökyüzü, buz gibi, soğuğu inşa ediyor; Etrafta uğuldayan rüzgar sizi kesiyor. Bir kuş kayboldu solgun, geniş kumlukların arasında, Uzak tepelerin alçak olduğu yerde alacakaranlık parlarken. Seyrek ormanlarda binlerce ağaç kükrer; Bir maymun çorak bir tepede ağlıyor. Bu uzun yolda hiçbir yolcu görülmez Uzaklardan gelen tekneler gece için döndüğünde.

Tripitaka atının üzerinde uzaklara bakarken, aniden yolun kenarında mezra gibi bir şey gördü. "Wukong," dedi, "önümüzde bir ev var. Orada konaklamak için yer soralım ve yarın tekrar yola çıkalım." Bakmak için başını kaldıran Hacı, "Usta, bu sıradan bir ev değil" dedi.

"Neden olmasın?" dedi Tripitaka. "Sıradan bir ev olsaydı," dedi Hacı, " çatısının sırtını süsleyen uçan balıklar ya da uzanmış hayvanlar olmazdı. Bu bir tapınak ya da manastır olmalı." Onlar konuşurken, usta ve öğrenci binanın kapısına vardılar. Attan inen Tripitaka kapının üstünde üç büyük yazı gördü:

Lishe Tapınağı. İçeri girdiklerinde, boynunda boncuklar asılı yaşlı bir adam tarafından karşılandılar. Ellerini kavuşturarak öne çıktı ve "Usta, lütfen oturun" dedi.

Tripitaka aceleyle selamına karşılık verdi ve ardından kutsal imgelerin önünde eğilmek için ana salona gitti.

Yaşlı adam çay servisi yapması için bir genci çağırdı ve ardından Tripitaka ona "Bu tapınağın adı neden Lishe?" diye sordu.

Yaşlı adam şöyle dedi: "Bu bölge batı barbarlarının Hamil Krallığı'na aittir. Tapınağın arkasında tüm ailelerin dindarlığıyla inşa edilmiş bir köy

var. "Li" tüm köyün sahip olduğu toprakları ifade eder ve "She" iseToprak Tanrısı'dır.

İlkbaharda ekim, yazın çift sürme, sonbaharda hasat ve kışın depolama günlerinde, ailelerin her biri tapınağa kurban etmek üzere üç hayvan, çiçek ve meyve getirirdi; böylece dört mevsimde iyi şans, beş tahıldan zengin bir hasat ve altı evcil hayvanı yetiştirmede refah ile kutsanabilirlerdi."

Tripitaka bu sözleri duyduğunda onayladığını göstermek için başını salladı ve şöyle dedi: "Bu gerçekten de atasözündeki gibi:

"Evden üç mil ötede bile tamamen farklı gelenekler var." Bizim bölgemizdeki aileler böyle iyi işler yapmıyor."

Bunun üzerine yaşlı adam, "Efendinin şerefli evi nerede?" diye sordu.

"Zavallı keşişiniz," dedi Tripitaka, "kraliyet fermanıyla Doğu'daki Büyük Tang Ulusu'ndan Batı Cenneti'ndeki Buddha'dan kutsal yazıları aramaya gönderilmiş. Saygıdeğer yapınızın önünden geçtiğimde saat oldukça geç olmuştu. Bu nedenle kutsal tapınağınıza gelip bir gecelik konaklama talebinde bulundum. Hava aydınlanır aydınlanmaz yola çıkacağım."

Yaşlı adam çok sevindi ve sürekli "Hoş geldiniz! Hoş geldiniz!"

Tripitaka'nın minnettarlıkla yediği bir yemek hazırlaması için gençleri tekrar

çağırdı.

Hacı her zamanki gibi son derece gözlemciydi. Saçakların altına çamaşır asmak için bağlanmış bir ip fark edince ona doğru yürüdü ve ikiye ayrılana kadar çekti. Sonra da ip parçasını atı bağlamak için kullandı. "Bu atı nereden çaldın?" diye sordu yaşlı adam gülerek. "Yaşlı adam," dedi Hacı öfkeyle, "ne söylediğine dikkat et! Biz Buda'ya ibadet etmeye giden kutsal keşişleriz. Nasıl at çalabiliriz?"

"Eğer çalmadıysan," diye güldü yaşlı adam, "neden eyer ya da dizgin yok, bu yüzden çamaşır ipimi parçalamak zorundasın?"

Tripitaka özür dileyerek, "Bu serseri her zaman çok düşüncesizdir," dedi. "Madem atı bağlamak istiyordun, neden yaşlı beyefendiden doğru düzgün bir ip istemedin? Neden çamaşır ipini sökmek zorunda kaldın? Efendim, lütfen kızmayın! Doğruyu söylemek gerekirse, atımız çalıntı değil. Dün doğudan Kartal Keder Deresi'ne yaklaştığımızda, koşum takımıyla birlikte beyaz bir atım vardı.

Derede ruh haline gelmiş ve atımı koşum takımıyla birlikte bir lokmada yutan mahkum bir ejderha olduğunu tahmin edemezdik. Neyse ki öğrencimin bazı yetenekleri vardı ve Bodhisattva Guanyin'i ejderhayı bastırması için dereye getirmeyi başardı. Ona, beni Batı Cenneti'nde Buddha'ya tapınmaya götürebilmesi için orijinal beyaz atımın şekline bürünmesini söyledi. Dereyi geçip kutsal tapınağınıza varmamızın üzerinden ancak bir gün geçti. Koşum takımı arayacak zamanımız olmadı."

"Efendim, endişelenmenize gerek yok," dedi yaşlı adam. "Benim gibi yaşlı bir adam alay etmeyi sever, ama saygıdeğer öğrencinizin her konuda bu kadar ciddi olduğunu bilmiyordum! Gençken biraz param vardı ve ben de ata binmeyi severdim. Ama yıllar içinde talihsizliklerden payıma düşeni aldım: ailedeki ölümler ve evdeki yangınlar bana pek bir şey bırakmadı. Böylece burada, tapınakta ateşlere ve tütsülere bakan bir bekçi durumuna düştüm ve geçimimi sağlamak için köydeki müşterilerin iyi niyetine muhtaç oldum. Hala elimde her zaman değer verdiğim ve bu yoksullukta bile satmaya dayanamadığım bir koşum takımı var. Ancak Bodhisattva'nın bile ilahi ejderhayı nasıl kurtardığını ve sizi taşımak için ata dönüştürdüğünü anlatan hikayenizi duyduktan sonra, ikisini de vermekten kaçınmamam gerektiğini hissettim. Koşum takımını yarın getireceğim ve umarım kabul etmekten memnuniyet duyacak olan efendime sunacağım." Tripitaka bunu duyunca ona tekrar tekrar teşekkür etti. Çok geçmeden gençler akşam yemeğini getirdiler, ardından lambalar yakıldı ve yataklar hazırlandı. Daha sonra herkes istirahate çekildi.

Ertesi sabah Hacı kalktı ve şöyle dedi: "Efendim, o yaşlı bekçi dün gece bize koşum takımını vereceğine söz verdi. Ondan isteyin. Ona kıymayın."

Yaşlı adam elinde eyer, dizginler ve benzeri şeylerle içeri girdiğinde konuşmasını henüz bitirmemişti. Ata binmek için gerekli olan tek bir eşya bile eksik değildi. Onları koridora bıraktı ve "Usta, sana bu koşum takımını sunuyorum" dedi. Tripitaka bunu görünce sevinçle kabul etti ve Hacı'dan eyeri atın üzerinde denemesini istedi. Hacı ilerleyerek koşum takımlarını aldı ve parça parça inceledi. Bunlar gerçekten de muhteşem eşyalardı ve bunun için bir tanıklık şiirimiz var. Şiir şöyle diyor:

Oymalı eyer gümüş yıldızlardan oluşan çivilerle parlıyor. Değerli oturak parlak altın ipliklerle parlıyor. Yastıklar ince dokunmuş yün yorganlardan oluşuyor. Dizginler mor ipek kordonlardan oluşan üç banttır. Dizginlerin deri kayışları çiçek şeklindedir. Kanatlarda dans eden hayvanların altınla işlenmiş şekilleri vardır. Halkalar ve uç en iyi çelikten yapılmıştır. Su geçirmez püsküller her iki taraftan sarkar.

Hacı gizliden gizliye sevinerek eyeri atın sırtına taktı ve sanki tam ölçüsünde yapılmış gibiydi. Tripitaka yaşlı adama teşekkür etmek için eğildi, o da onu aceleyle kaldırarak, "Önemli değil! Bana neden teşekkür etmen gerekiyor?"

Yaşlı adam onlardan daha fazla kalmalarını istemedi; bunun yerine Tripitaka'yı ata binmeye çağırdı. Rahip kapıdan çıkıp eyere tırmanırken, Hacı da bavulları taşıyarak onu takip etti. Yaşlı adam daha sonra kolundan, sapı deri şeritlerle sarılmış ve kayışı kaplan bağlarından yapılmış iplerle örülmüş bir kırbaç çıkardı. Yolun kenarında durdu ve ellerini kaldırarak kamçıyı uzattı: "Kutsal Keşiş, burada sana verebileceğim bir kamçım var."

Tripitaka atının üzerinde kabul etti ve "Bağışınız için teşekkürler! Bağışınız için teşekkürler!"

O bunları söylerken bile yaşlı adam ortadan kayboldu. Rahip Lishe Tapınağı'na bakmak için arkasını döndü ama tapınak sadece düz bir zemin parçası haline gelmişti. Gökyüzünden bir ses geldi: "Kutsal Keşiş, sizi daha iyi karşılayamadığım için özür dilerim! Ben Potalaka Dağı'nın yerel ruhuyum, Bodhisattva tarafından size koşum takımını sunmak için gönderildim. Siz ikiniz tüm gayretinizle Batı'ya yolculuk etmelisiniz. Hiçbir an tembellik etmeyin."

Tripitaka o kadar irkildi ki atından düştü ve gökyüzüne doğru eğilerek şöyle dedi: "Öğrenciniz etten gözlere ve ölümlü bir soydan geliyor ve tanrının kutsal çehresini tanımıyor. Lütfen beni affet. Size minnettarlığımı Bodhisattva'ya iletmeniz için yalvarıyorum." Şuna bir bakın! Tek yapabildiği, kaç kez olduğunu sayma zahmetine bile girmeden gökyüzüne doğru eğilmekti! Yolun kenarında Büyük Bilge Güneş kahkahalarla gülüyor, Yakışıklı Maymun Kral neşeden kırılıyordu. Yanına geldi ve efendisini çekiştirerek şöyle dedi: "Efendi, kalk! O çoktan gitti! Ne seni duyabiliyor, ne de önünde eğildiğini görebiliyor. Neden bu hayranlığı sürdürüyorsun?"

"Mürit," dedi rahip, "ben böyle el pençe divan durduğumda, senin tek yapabildiğin yolun kenarında kıs kıs gülmek oldu, selam bile vermedin. Neden?"

"Bilemezsin, değil mi?" dedi Pilgrim. "Bizimle böyle bir saklambaç oyunu oynadığı için gerçekten dayağı hak ediyor! Ama Bodhisattva "nın hatırı için onu bağışlayacağım, bu da bir şeydir zaten! Sence yaşlı Maymun'dan yay almaya cesaret edebilir mi? Yaşlı Maymun gençliğinden beri bir kahraman ve insanların önünde nasıl eğilmesi gerektiğini bilmiyor! Yeşim İmparatoru ve Laozi'yi gördüğümde bile onlara sadece selam verdim, hepsi bu!"

"Küfür!" dedi Tripitaka. "Kes şu boş konuşmayı! Daha fazla gecikmeden yola koyulalım." Böylece rahip ayağa kalktı ve tekrar Batı'ya doğru yola çıkmaya hazırlandı.

Oradan ayrıldıktan sonra iki ay boyunca huzurlu bir yolculuk geçirdiler, çünkü karşılaştıkları tek şey barbarlar, Müslümanlar, kaplanlar, kurtlar ve leoparlardı. Zaman hızla geçti ve yine ilkbaharın başlarıydı. Dağ ormanını yaldızlayan yeşim yeşili ve ortaya çıkan yeşil çim filizleri görülebiliyordu. Erik çiçeklerinin hepsi dökülmüştü ve söğüt yaprakları hafifçe tomurcuklanıyordu. Usta ve öğrenci bu bahar manzarasını hayranlıkla seyrederken, güneşin tekrar batıya doğru battığını gördüler. Atını dizginleyen Tripitaka uzaklara baktı ve tepenin kıvrımında binaların gölgesini ve kulelerin karanlık siluetini gördü. "Wukong," dedi Tripitaka, " şuradaki binalara bak.

Ne tür bir yer burası?" Hacı bakmak için boynunu uzatarak, "Ya bir tapınak ya da bir manastır olmalı. Hadi ilerleyelim ve orada kalacak yer soralım."

Tripitaka bu öneriye uymaktan memnundu ve ejderha atını ileri doğru itti. Bundan sonra ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第016回 · Bölüm 16

Guanyin Salonu'nda keşişler hazine için plan yaparlar. Kara Rüzgâr Dağı'nda bir canavar cüppeyi çaldı

Size atı ileri süren ve binanın ön kapısına varan öğrenci ve ustadan bahsediyorduk. Buranın gerçekten de bir manastır olduğunu gördüler.

Kat kat kuleler ve kuleler, Ve sıra sıra sessiz odalar. Tapınak kapısının üstünde Renkli nimbusların görkemli panosunu astı; Beş Kutsama Salonu'nun önünde Binlerce parlak kırmızı sis teli dönüyordu. İki sıra çam ve bambu; Bir ardıç ve selvi korusu; İki sıra çam ve bambu Zamanla bozulmamış güzel erdemlerini ortaya çıkardılar; Bir ardıç ve servi korusu İffetli güzelliğini güzel tonlarda sergiliyordu. Yüksek çan kulesini de gördüler, Pagoda engebeli, Keşişler sessiz meditasyonda Ve ağaçlardaki kuşlar hafifçe öter. Tozsuz bir inziva gerçek inzivaydı, Çünkü Tao'nun sükûneti gerçekten sükûnetliydi.

Şiir diyor ki:

Bu tapınak da Jetavana gibi yeşim yeşili bir korunun Ṣḍṣiçinde saklanır. Güzelliği a-vara'yı bile aşar. İnsanlar arasında saf topraklar gerçekten de nadirdir: Bu dünyanın ünlü dağları çoğunlukla keşişler tarafından tutulmaktadır.

Rahip atından indi ve Hacı yükünü yere bıraktı. Tam kapıdan geçmek üzereydiler ki bir keşiş çıkageldi. "Nasıl görünüyor?" diye sordunuz.

Sola iğnelenmiş bir şapka ve tertemiz bir cüppe giymişti. Kulaklarında iki pirinç halka asılıydı; Beline ipek bir kuşak sarılmıştı. Hasır sandaletleri ağır ağır hareket ediyordu; Ellerinde tahta bir balık taşıyordu. Ağzından sürekli Bilgeliği alçakgönüllülükle aradı.

Tripitaka onu gördüğünde kapının yanında durdu ve avuçlarını önünde birleştirerek selam verdi. Keşiş selamına hemen karşılık verdi ve gülerek, "

Özür dilerim ama sizi tanımıyorum!" dedi.

Sonra sordu, "Nereden geliyorsunuz? Lütfen çay içmek için içeri gelin."

"Öğrenciniz," dedi Tripitaka, "Doğu Ülkesi'nden kraliyet fermanıyla Yıldırım Tapınağı'nda Buddha'dan kutsal yazılar almaya gönderildi. Buraya vardığımızda geç oluyordu ve sizin güzel tapınağınızda bir gece konaklamak istiyoruz."

Keşiş, "Lütfen içeride oturun," dedi. Tripitaka ancak o zaman Hacı'yı atı içeri götürmesi için çağırdı. Keşiş Hacı'nın yüzünü gördüğünde biraz korktu ve "Atı yönlendiren o şey de ne?" diye sordu.

"Yavaş konuş!" dedi Tripitaka. "Kolayca kışkırtılır! Eğer ondan bir şey olarak bahsettiğini duyarsa, çılgına döner. O benim öğrencim olur." Keşiş ürpererek parmağını ısırdı ve "Böyle iğrenç bir yaratık ve sen onu öğrencin yaptın!" dedi.

Tripitaka dedi ki, "Sadece görünüşe bakarak bunu söyleyemezsin. Çirkin olabilir ama çok faydalıdır."

Bu keşişin tapınağın kapısından girerken Tripitaka ve Pilgrim'e eşlik etmekten başka çaresi yoktu. İçeride, ana salonun girişinin üzerinde büyük harflerle "Guanyin Chan Salonu" yazıyordu. Tripitaka son derece memnun bir şekilde, "Bu öğrenci Bodhisattva'nın kutsal lütfundan defalarca yararlandı, ancak ona teşekkür etme fırsatı olmadı. Şimdi bu Chan salonunda olduğumuza göre, sanki Bodhisattva ile şahsen tanışıyor gibiyiz ve teşekkürlerimi sunmam en uygunudur." Keşiş bunu duyunca, görevlilerden birine salonun kapısını sonuna kadar açmasını söyledi ve Tripitaka'yı tapınmaya davet etti. Hacı atı bağladı, bavulunu bıraktı ve Tripitaka ile birlikte salona çıktı. Tripitaka sırtını gererek yere uzandı ve keşiş davula vurmaya, Hacı da çana vurmaya başlarken altın görüntüye secde etti. Tanrının koltuğunun önünde secdeye kapanan Tripitaka dua ederek içini döktü. Duasını bitirdiğinde keşiş davulu durdurdu ama Hacı durmadan çana vurmaya devam etti.

Şimdi hızlı, şimdi yavaş, uzun süre ısrar etti. Görevli dedi ki, "Ayin bitti. Neden hala çana vuruyorsun?" dedi. Hacı ancak o zaman çekici atmış ve gülerek şöyle demiş: "Siz bunu bilemezsiniz! Ben sadece atasözüne göre yaşıyorum:

"Eğer bir günlüğüne keşiş olursan, bir günlüğüne çana vur!""

O sırada, manastırın genç ve yaşlı keşişleri ile üst ve alt odaların yaşlıları çanın asi sesiyle uyanmışlardı. Hep birlikte dışarı fırladılar ve " Bu çanla dalga geçen manyak da kim?" diye bağırdılar. Hacı salondan dışarı fırladı ve bağırdı, "Büyükbabanız Sun kendini eğlendirmek için çaldı!"

Keşişler onu gördükleri anda o kadar korkmuşlar ki, yuvarlanıp yere düşmüşler. Etrafta sürünerek, "Peder Thunder!" dediler.

"O sadece benim büyük torunum!" dedi Pilgrim. "Ayağa kalk, ayağa kalk!

Korkmayın. Bizler doğudaki Büyük Tang Ulusundan gelen asil rahipleriz."

Daha sonra çeşitli keşişler onu nazikçe selamladılar ve Tripitaka'yı gördüklerinde daha da rahatladılar. Manastırın başrahibi olan keşişlerden biri, "Kutsal babalar arka taraftaki oturma odasına gelsinler de onlara çay ikram edelim," dedi. Dizginleri çözüp atı yönlendirerek bavulları aldılar ve ana salondan geçerek manastırın arka tarafına gittiler ve orada düzenli sıralar halinde oturdular.

Çay servisinin ardından başrahip vejetaryen bir yemek hazırladı, ancak akşam yemeği için henüz oldukça erkendi. Tripitaka ona teşekkür etmeyi bitirmemişti ki, yaşlı bir keşiş iki çocuk tarafından desteklenerek arka taraftan çıktı. Nasıl giyindiğine bakın:

Başında bir Vairocana şapkası vardı. Üzerinde değerli, parlayan bir kedi gözü taşı vardı; Vücudunda altın ve yalıçapkını tüyleriyle parlak bir şekilde işlenmiş, brokarlı yün bir elbise vardı. Üzerinde Sekiz Hazine

bulunan bir çift keşiş ayakkabısı, Ve yıldızlı mücevherlerle kaplı bir rahipasası. Yüzü kırışıklıklarla dolu, Li Dağı'nın Yaşlı Cadısı'na benziyordu;gözleri miyoptu, Doğu Okyanusu'nun Ejderha Kralı gibi görünmesinerağmen. Dişleri düştüğü için rüzgâr ağzını bıçakladı, Felç, yaşlı sırtını eğribüğrü yapmıştı.

Çeşitli keşişler duyuruyu yaptı:

"Patrik burada."

Tripitaka onu karşılamak için eğildi ve "Yaşlı Başrahip, öğrenciniz sizin

önünüzde eğiliyor" dedi.

Yaşlı keşiş bu jeste karşılık verdi ve ikisi de oturdular. "Az önce küçüklerin," dedi yaşlı keşiş, "Tang sarayından saygıdeğer babaların doğudan geldiğini duyurduklarını duydum. Özellikle sizinle tanışmak için geldim."

"Daha iyisini bilmeden," dedi Tripitaka, "saygıdeğer tapınağınıza izinsiz girdik. Lütfen bizi affedin!"

"Lütfen, lütfen!" dedi yaşlı keşiş. "Kutsal babaya burası ile Doğu Diyarı arasındaki mesafenin ne kadar olduğunu sorabilir miyim?"

"Chang "an'ın dış mahallelerinden ayrıldığımdan beri," dedi Tripitaka, " İki Sınır Dağı'nı geçmeden önce yaklaşık beş bin mil yol kat ettim ve burada küçük bir öğrenci edindim. İlerlemeye devam ederek batı barbarlarının Hamil Krallığı'ndan geçtik ve iki ay içinde beş ya da altı bin mil daha yol kat ettik. Ancak o zaman sizin asil bölgenize ulaştık."

"On bin millik bir mesafeyi kat etmişsin," dedi yaşlı keşiş. "Bu öğrenci gerçekten de hayatını boşuna harcadı, çünkü tapınağın kapısından bile çıkmadı. Ben, deyim yerindeyse, "gökyüzüne bakmak için kuyuya oturdum." Gerçek bir ölü odun parçası!"

Bunun üzerine Tripitaka, "Yaşlı Başrahip'in şerefli yaşı nedir?" diye sordu.

Yaşlı keşiş, "Ne yazık ki iki yüz yetmişinci yaşıma ulaştım," dedi. Hacı bunu duyunca, "Sen sadece benim on bininci kuşaktan torunumsun!" dedi.

"Dikkatli ol!" dedi Tripitaka ona sertçe bakarak. "Küstahlığınla insanları rencide etme!"

"Ya sen, Elder," diye sordu yaşlı keşiş, "kaç yaşındasın?"

"Söylemeye cesaret edemem," dedi Hacı. Yaşlı keşiş bunun aptalca bir söz olduğunu düşündü; daha fazla dikkat etmedi ve tekrar sormadı. Bunun yerine, çay servisi yapılmasını istedi ve genç bir din adamı üzerinde süt beyazı yeşim taşından yapılmış bir tepsi getirdi. altın kenarlı üç emaye fincan vardı. Bir başka genç beyaz bakır bir kap getirdi ve gerçekten de kamelya tomurcuklarından daha renkli ve sinameki çiçeklerinden daha güzel kokulu üç fincan kokulu çay döktü. Tripitaka bunları gördüğünde iltifat etmekten kendini alamadı ve şöyle dedi: "Ne muhteşem şeyler! Ne muhteşem şeyler! Gerçekten de çok güzel bir içecek ve çok güzel kaplar!"

"Çok utanç verici şeyler!" dedi yaşlı keşiş. "Kutsal baba büyük bir ulusun göksel sarayında ikamet ediyor ve her türlü nadir hazineye tanıklık etti. Bu gibi şeyler sizin övgülerinize layık değildir. Soylu bir devletten geldiğinize göre, bana gösterebileceğiniz değerli bir şeyiniz var mı?"

"Bu çok acıklı!" dedi Tripitaka. "Doğu Diyarı'nda değerli hiçbir şeyimiz yok; olsaydı bile mesafe yüzünden yanımda getiremezdim."

Hacı yan taraftan, "Efendim, geçen gün çantamızda bir cüppe gördüm. Bu bir hazine değil mi? Neden onu çıkarıp ona göstermiyorsun?" Diğer keşişler onun cüppeden bahsettiğini duyunca kıs kıs gülmeye başladılar. " Neye gülüyorsunuz?" diye sordu Hacı.

Başrahip şöyle dedi: "Az önce yaptığınız gibi bir cüppenin hazine olduğunu söylemek kesinlikle gülünç. Eğer cüppeden söz etmek istiyorsanız, bizim gibi rahiplerin yirmi ya da otuzdan fazla cüppesi vardır.

Yaklaşık iki yüz elli yıldır burada keşişlik yapan Patriğimizin durumunuele alalım. Onda yedi yüzden fazla cüppe var!"

Daha sonra bir öneride bulundu:

"Neden bu insanların görmesi için onları dışarı çıkarmıyoruz?"

O yaşlı keşiş bu sefer kesinlikle kendi gösterisi olduğunu düşünüyordu! Görevlilerden depoyu açmalarını ve zahitlerden sandıkları getirmelerini istedi. Sandıklardan on iki tanesini getirdiler ve avluya koydular. Asma kilitler açıldı; her iki tarafa giysi rafları yerleştirildi ve her tarafa ipler gerildi. Cüppeler teker teker sallanarak çözüldü ve Tripitaka'nın görmesi için asıldı. Gerçekten de nakışlarla dolu bir odaydı, dört duvar nefis ipeklerle kaplıydı! Cüppelere t e k e r teker bakan Hacı, hepsinin altınla süslenmiş, incelikle dokunmuş ve özenle işlenmiş ince ipek parçaları olduğunu gördü. Güldü ve şöyle dedi: "Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Şimdi onları topla! Bakmanız için bizimkileri dışarı çıkaralım." Hacı'yı kenara çeken Tripitaka yumuşak bir sesle, "Öğrenci, diğer insanlarla zenginlik yarışına girme. Sen ve ben evimizden uzaktaki yabancılarız ve bu bir hata olabilir!"

"Cüppeye bir bakın," dedi Hacı, "bu nasıl bir hata olabilir?"

"Bunu hiç düşünmemişsiniz," dedi Tripitaka. "Eskilerin de belirttiği gibi, "Nadide sanat eserleri açgözlü ve hilekâr kişilere gösterilmemelidir." Çünkü onu bir kez gördü mü, baştan çıkacaktır; bir kez baştan çıktı mı da entrikalar çevirecektir. Eğer çekingen davranırsanız, sonunda onun her talebine boyun eğebilirsiniz; aksi takdirde yaralanma ve can kaybı meydana gelebilir ve bu hiç de azımsanacak bir şey değildir."

"Sakin ol! Sakin ol!" dedi Pilgrim. "Yaşlı Maymun tüm sorumluluğu üstlenecek!" Şuna bir bakın! Daha fazla tartışmaya izin vermedi! Hemen uzaklaşarak torbanın bağını çözdü ve giysinin sarılı olduğu iki kat yağlı kâğıdın arasından parlak ışınlar süzülmeye başladı. Kağıdı attı ve cüppeyi çıkardı. Cüppeyi salladığında odayı kıpkırmızı bir ışık kapladı ve avluyu görkemli bir hava doldurdu. Çeşitli keşişler onu gördüklerinde, hiçbiri

kalbindeki hayranlığı ve dudaklarındaki övgüyü bastıramadı. Bu gerçektende muhteşem bir cüppeydi! Üzerinde asılı olan

Işıltılı inciler -her yönden muhteşem- Ve Buddha'nın hazineleri her açıdan nadirdir. Yukarı ve aşağı muhteşem ipek üzerine asma dokuma yayılır; Her tarafta ince brokar etekleri vardır. Onu giyersen goblinler katledilir. İçine girersen iblisler cehenneme kaçar. Enkarne olmuş tanrıların elleri tarafından yapılmıştır; Gerçek bir keşiş olmayan onu giymeye cesaret edemez.

Yaşlı keşiş böylesine kaliteli bir hazineyi gördüğünde, gerçekten de kötülüğe kapıldı. İleri doğru yürüyerek Tripitaka'nın önünde diz çöktü ve gözlerinden yaşlar dökülmeye başladı. "Bu öğrencinin gerçekten hiç şansı yok," dedi. "Yaşlı Başrahip," dedi Tripitaka onu ayağa kaldırarak, "ne demek istiyorsun?"

"Saygıdeğer babam bu hazineyi dağıttığında saat çoktan geç olmuştu," dedi. Ama gözlerim karardı ve net göremiyorum. Bu benim talihsizliğim değil mi?"

"Lambaları getirin," dedi Tripitaka, "böylece daha iyi görebilirsiniz."

Yaşlı keşiş, "Babanın hazinesi zaten göz kamaştırıcı; eğer lambaları yakarsak, gözlerim için çok parlak olacak ve onu asla düzgün göremeyeceğim" dedi.

"Onu nasıl görmek istersiniz?" diye sordu Hacı. "Yaşlı keşiş, "Eğer saygıdeğer peder lütufkâr davranmak isterse, lütfen onu odama götürmeme izin verin, geceyi orada dikkatle inceleyerek geçirebilirim," diye cevap verdi. Yarın siz batıya doğru yolculuğunuza devam etmeden önce onu size geri veririm. Bu nasıl olur?" Tripitaka şaşırmış bir halde Hacı'ya yakınmaya başladı: "Hepsi senin yüzünden! Hepsi senin işin!"

"Neden korkuyorsun?" dedi Hacı gülerek. "Bırak ben paketleyeyim, o götürsün. Eğer bir aksilik olursa, yaşlı Maymun icabına bakar."

Tripitaka onu durduramadı; cüppeyi keşişe verdi ve şöyle dedi: "Ona bakabilirsin ama yarın sabah olduğu gibi geri vermelisin. Hiçbir şekilde bozma veya zarar verme!"

Yaşlı keşiş çok memnun oldu. Genç din adamına cüppeyi içeri götürmesini söyledikten sonra, çeşitli keşişlere öndeki Chan salonunu süpürmeleri için talimat verdi. İki yolcunun dinlenebilmesi için iki rattan yatak getirtildi ve yatak takımları hazırlandı. Onları sabah kahvaltısı ile uğurlamak için başka talimatlar verdi ve ardından herkes ayrıldı. Üstat ve öğrenci salonu kapatıp uyudular ve biz de bundan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size cüppeyi hileyle ele geçiren yaşlı keşişten bahsedeceğiz. Cüppeyi arka odadaki lambaların altına götürdü ve önünde oturup bağırmaya başladı. Manastırın baş rahibi o kadar ürkmüş ki, önce çekilmeye cesaret edememiş. Genç din adamı, ağlamanın nedenini bilmeden, diğer keşişlere haber vermeye gitti ve "Yaşlı peder ağlıyor ve şimdi ikinci saat ve hala durmadı" dedi.

En sevdiği iki büyük öğrencisi öne çıkıp ona, "Büyük üstat, neden ağlıyorsunuz?" diye sordular.

"Kötü talihime ağlıyorum" diye cevap verdi yaşlı keşiş, "Tang Keşişi'nin hazinesine bakamadığım için." Küçük keşişlerden biri şöyle dedi: "Yaşlı baba biraz bunamaya başladı! Cüppe tam önünde duruyor. Tek yapman gereken paketi çözmek ve ona bakmak. Neden ağlamak zorundasın?"

"Ama buna uzun süre bakamam," dedi yaşlı keşiş. "İki yüz yetmiş yaşındayım ve yine de o birkaç yüz cüppe için boşuna pazarlık ettim. Onun tek bir cüppesini elde etmek için ne yapmalıyım? Nasıl Tang Keşişi'nin kendisi olabilirim?"

"Büyük üstat hata yapıyor," dedi küçük keşiş. "Tang Keşişi evini ve ülkesini terk etmek zorunda kalmış bir dilencidir. Siz burada yaşlılığın nimetlerinden faydalanıyorsunuz ve bu yeterli olmalı. Neden onun gibi bir

dilenci olmak istiyorsun?"

Yaşlı keşiş şöyle dedi: "Evimde dinleniyor ve ilerleyen yaşımın tadını çıkarıyor olsam da, onunki gibi giyecek bir cüppem yok. Eğer onu sadece bir günlüğüne giyebilirsem, gözlerim kapalı öleceğim, çünkü o zaman bu Işık Dünyasında boşuna keşişlik yapmamış olacağım."

"Ne saçmalık!" dedi başka bir keşiş. "Eğer onu giymek istiyorsan, bunda bu kadar zor olan ne? Yarın onlardan bir gün daha kalmalarını isteyeceğiz ve sen de bütün gün cüppeni giyebilirsin; eğer bu yeterli olmazsa, onları on gün boyunca alıkoyarız, böylece bütün bu süre boyunca cüppeni giyebilirsin. Bu da meselenin sonu olacak. Neden böyle ağlamak zorundasın?"

"Bütün bir yıl gözaltında kalsalar bile," dedi yaşlı keşiş, "sadece bir yıl boyunca takabilirim. Bu uzun ömürlü değil! Ayrılmak istedikleri an, onu geri vermek zorunda kalacağız. Bunu nasıl kalıcı hale getirebiliriz?"

Onlar konuşurken, adı Büyük Bilgelik olan küçük keşişlerden biri söz aldı:

"Yaşlı Peder, eğer uzun sürmesini istiyorsanız, bu da kolay!" Yaşlı keşiş bunu duyunca neşelendi. "Oğlum," dedi, "ne gibi derin düşüncelerin var?"

Büyük Bilgelik şöyle dedi: "Tang Keşişi ve öğrencisi gezginler ve çok fazla stres ve gerginliğe maruz kalıyorlar. Bu yüzden şu anda derin uykudalar. Sanırım güçlü olan birkaçımız bıçak ve mızrakları alıp Chan salonunu kırabilir ve onları öldürebiliriz. Onları arka bahçeye gömebiliriz ve bunu sadece aile içindeki bizler biliriz. Beyaz atı ve bavulları da ele geçirebiliriz ama cüppe aile yadigârı olarak kalabilir. Bu, gelecek nesillere kalacak bir plan değil mi?" Yaşlı keşiş bunu duyduğunda sevinçle doldu. Gözyaşlarını silerek, "Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Bu plan kesinlikle harikulade!"

Hemen bıçak ve mızrak istedi.

Aralarında, adı Büyük Plan olan ve Büyük Bilgeliğin küçük sınıf arkadaşı olan başka bir küçük keşiş vardı. Öne çıkarak şöyle dedi: "Bu plan işe yaramaz! Eğer onları öldürmek istiyorsanız, önce durumu değerlendirmelisiniz. Beyaz yüzlü olanın icabına bakmak kolaydır, ancak kıllı yüz daha fazla zorluk çıkarır. Eğer bir sebepten dolayı onu öldüremezseniz, başınıza felaket getirebilirsiniz. Bıçak ya da mızrak gerektirmeyen bir planım var. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?"

"Oğlum," dedi yaşlı keşiş, "ne tür bir planın var?"

"Küçük torununuzun görüşüne göre," dedi Büyük Plan, "bu manastırın doğu kanadındaki kıdemli ve kıdemsiz tüm sakin başkanları çağırabiliriz, her kişiden ve grubundan bir demet kuru odun getirmelerini isteyebiliriz. Chan salonunun üç odasını kurban edeceğiz ve ateşe vereceğiz; içerideki insanlar tüm çıkışlardan men edilecek. At bile onlarla birlikte yanacak! Tapınağın önünde ya da arkasında yaşayan aileler yangını görürse, dikkatsizlikleri yüzünden buna neden olduklarını ve Chan salonumuzu yaktıklarını söyleyebiliriz. Bu iki keşiş kesinlikle yakılarak öldürülecektir. ölüm, ama kimse daha iyisini bilmeyecek. Ondan sonra, cüppemiz bize yadigâr kalmayacak mı?" Keşişler bunu duyduklarında hepsi çok sevindi. " Daha iyi! Daha iyi! Daha iyi! Bu plan daha da muhteşem! Daha da harika!" dediler. Yakacak odun getirmeleri için hemen muhtarları çağırdılar. Ne yazık ki, bu tek planın sonucu

Saygıdeğer yaşlı bir keşiş hayatına son veriyor, Ve Guanyin Chan Salonu toza dönüştü.

Bu manastırda yetmişten fazla süit vardı ve yaklaşık iki yüz keşiş ikamet ediyordu. Ordular halinde yakacak odun getirmeye gittiler ve bu odunları Chan salonunun etrafı tamamen sarılana kadar yığdılar. Daha sonra ateşi yakmak için planlar yaptılar, ancak bundan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size Tripitaka ve çoktan dinlenmeye çekilmiş olan öğrencisinden bahsetmeliyiz. Ancak o Hacı, ruhani bir maymundu; uzanmış olmasına

rağmen, gözleri yarı kapalı bir şekilde ruhunu korumak için sadece nefesegzersizi yapıyordu. Birden dışarıda insanların koşuşturduğunu verüzgârda odunların çıtırdadığını duydu. "Bu sessizlik zamanı," dedi kendikendine, kuşkusu tamamen uyanmıştı, "öyleyse neden etrafta dolaşaninsanlar duyuyorum? Bize karşı komplo kuran hırsızlar olabilirler mi?"Dönerek ayağa fırladı ve efendisini uyandırmaktan korkmasaydı dışarıyabakmak için kapıyı açacaktı. Şunun yeteneklerini sergileyişine bakın!Vücudunu bir kez sallayarak bir arıya dönüştü. Gerçekten de

Tatlı bir ağız ve hırçın bir kuyruk; Küçük bir bel ve hafif bir vücut. Çiçekleri ve söğütleri bir ok gibi kesti; Kokulu polenleri bir meteor gibi aradı. Hafif, küçük bedeni çok fazla ağırlık taşıyabilirdi. Vızıldayan ince kanatları rüzgâra binebilirdi. Kirişlerden ve kirişlerden iner, Açık bir görüş elde etmek için sürünerek dışarı çıktı.

Daha sonra çeşitli keşişlerin saman ve odun taşıdıklarını gördü; Chan salonunun etrafını sarmışlar, ateşi yakmak üzereydiler. Hacı kendi kendine gülümseyerek, "Ustamın söyledikleri gerçekten doğru çıktı!" dedi. " Canımızı almak ve cüppemizi elimizden almak istedikleri için böyle bir hainliğe kalkıştılar. Sanırım onlara saldırmak için sopamı kullanabilirim, ama korkarım buna dayanamazlar. Küçük bir dayakla hepsi ölürdü! O zaman Efendi beni yine şiddet uyguladığım için suçlar. Bırak öyle olsun! Koyunları rahatça yoldan çıkaracağım ve komployu komployla karşılayacağım, böylece artık burada yaşayamayacaklar."

Sevgili Hacı! Tek bir takla atarak doğruca Güney Cennet Kapısı'na sıçradı. İlahi savaşçılar Pang, Liu, Gou ve Bi'yi öylesine ürküttü ki eğildiler; Ma, Zhao, Wen ve Guan'ı öylesine telaşlandırdı ki eğildiler. " Yüce Tanrım!" diye bağırdılar. "Cenneti bozan o karakter yine burada!"

Pilgrim elini sallayarak, "Törene gerek yok, hepiniz!" dedi. "Ve telaşlanmayın! ṣVirūpāka'yı, Geniş Gözlü Devarāja'yı bulmaya geldim."

Konuşmasını bitirmeden önce Devarāja geldi ve Pilgrim'i selamlayarak şöyle dedi: "Uzun zaman oldu! Bir süre önce Bodhisattva Guanyin'in

Yeşim İmparatoru'ndan Dört Nöbetçi'nin, Altı Işık ve Karanlık Tanrısı'nınve Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramaya giden Tang Keşişi'ni korumakiçin Muhafızların hizmetlerini istediğini duydum. Ayrıca onun öğrencisiolduğunuzu da söyledi. Bugün buraya gelmeye nasıl vakit bulabildiniz?"

"Boş zamanlardan bahsetme!" dedi Hacı. "Tang Keşişi yolculuğunda onu yakmak üzere olan bazı kötü insanlarla karşılaştı. Bu son derece acil bir durum ve bu yüzden onu kurtarmak için Ateşten Koruyucu Örtünüzü ödünç almaya geldim. Onu hemen bana getirin; işim biter bitmez geri vereceğim."

"Yanılıyorsun," dedi Devarāja. "Eğer kötü insanlar bir yangın başlatıyorsa, onu kurtarmak için gidip su bulmalısın. Neden Ateş Söndüren Örtüyü istiyorsun?" Hacı dedi ki, "Bunun arkasında ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Eğer onu kurtarmak için su bulursam, ateş yanmayacak ve bu da düşmanlarımızın işine yarayacak. Bu örtüyü sadece Tang Keşişi zarar görmesin diye istiyorum. Diğerleri umurumda değil! Bırakın yansınlar! Çabuk olun! Çabuk! Çabuk! Biraz gecikirseniz, çok geç olabilir! Aşağıdaki işlerimi berbat edeceksin!"

Devarāja gülerek, "Bu maymun hâlâ şeytani bir zihinle plan yapıyor," dedi. "Kendi başının çaresine baktıktan sonra, diğer insanlar için endişelenmiyor."

"Acele et!" dedi Hacı. "Dilini sallamayı bırak, yoksa büyük girişimimi altüst edeceksin!"

Devarāja reddetmeye cesaret edemedi ve Pilgrim'e örtüyü verdi.

Hacı onu aldı ve bulutların arasından Chan salonunun çatısına indi; burada Tang Keşişini, beyaz atı ve bavulları örttü. Daha sonra kendisi de cüppeyi korumak için yaşlı keşiş tarafından işgal edilen arka odanın çatısında oturmaya gitti. İnsanların ateş yaktığını görünce parmaklarını birbirine bastırarak sihirli bir işaret yaptı ve bir büyü okudu. Yüzünü güneybatıya dönerek derin bir nefes aldı ve sonra üfledi. Bir anda güçlü

bir rüzgâr çıktı ve ateşi büyük bir alev haline getirdi. Ne ateş ama! Ne ateşama! Görüyorsunuz

Yuvarlanan siyah duman; Yükselen kırmızı alevler. Yuvarlanan siyah dumanla Tüm yıldızlar kaybolur uçsuz bucaksız gökyüzünden; Yükselen kızıl alevlerle Dünya aydınlandı, binlerce mil boyunca kıpkırmızı oldu. Başlangıçta, Ne parlak altın yılanlar! Kısa süre sonra, Ne heybetli atlar! Üç Güney Gücü güçlerini sergiliyor. Büyük Ateş Tanrısı gücünü ortaya koyar. Kurutulmuş odun bu kadar yoğun bir ateşle yanarken, Suiren'in odundan ateş çıkarmasından neden bahsediliyor? Kızgın yağlı kapılardan renkli alevler fışkırdığında, Laozi'nin açılmış fırınıyla bile eşleşirler. İşte yangın böyle acımasızca şiddetlenir, Kasıtlı dolandırıcılıktan daha kötü olmasa da, yanlışları bastırmamak gibi Ve şiddete yataklık ediyor. Rüzgar ateşi süpürür Ve alevler yaklaşık sekiz bin fit boyunca uçar; Yangına rüzgar yardım eder, Böylece küller Dokuz Katlı Cennet'in ötesine savruldu. Ping-ping, pang-pang, Yıl sonundaki havai fişekler gibi ses çıkarıyorlar. Po-po, la-la, Kamplardaki top sesleri gibiler. Buda'nın görüntüsü olay yerinden kaçamayana kadar yanar ve Tapınak Muhafızlarının saklanacak yeri yoktur. Geceleyin Epang Sarayı'ndaki yangını aşan Kızıl Uçurum Seferi gibi.

"Küçük bir ateş kıvılcımı on bin dönüm araziyi yakabilir" derler. Bir anda, güçlü rüzgar ve şiddetli ateş tüm Guanyin Salonu'nu kıpkırmızı yaptı. Şu keşişlere bakın! Sandıkları dışarı çıkarmaya ve çekmeceleri taşımaya, masalara tutunmaya ve kapları kapmaya başladılar. Yüksek sesli bir feryat tüm avluyu doldurdu. Ancak Hacı Güneş arka tarafta nöbet tutarken, Ateş Kovucu Örtü ön taraftaki Chan salonunu güvenli bir şekilde kapattı. Mekânın geri kalanı tamamen aydınlanmıştı; gerçekten de gökyüzü parlak kırmızı alevlerle aydınlatılmıştı ve parlak altın ışık duvarların arasından parlıyordu.

Ancak kimse yangın başladığında bunun bir dağ canavarının dikkatini çektiğini bilmiyordu. Bu Guanyin Salonu'nun yaklaşık yirmi mil güneyinde bir Kara Rüzgâr Dağı vardı ve burada bir Kara Rüzgâr

Mağarası da bulunuyordu. Mağaradaki bir canavar uykusunda dönerkenpencerelerinin aydınlandığını fark etmiş. Şafağın söktüğünü düşünmüşama kalkıp bir kez daha baktığında bunun yerine kuzeyde yanan ateşinparlak ışıltısını görmüş. Hayretler içinde kalan canavar, "Aman Tanrım!Guanyin Salonu'nda yangın çıkmış olmalı. Bu keşişler çok dikkatsiz!Bakalım onlara biraz yardım edebilecek miyim!"

Sevgili canavar! Bulutuyla birlikte kalktı ve hemen yangın ve dumanın olduğu yere gitti, orada ön ve arka salonların tamamen boş olduğunu, her iki taraftaki koridorlarda yangının şiddetlendiğini keşfetti. Büyük adımlarla içeri koştu ve tam su çağırmak üzereydi ki arka odada yangın olmadığını gördü. Ancak çatıda biri oturmuş rüzgârı kamçılıyordu. Neler olduğunu anlamaya başladı ve etrafına bakmak için hızla içeri koştu. Yaşlı keşişin oturma odasında, masanın üzerinde mavi bir battaniyeye sarılmış bir paketten yayılan renkli ışıltıyı gördü. Paketi çözmüş ve bunun nadir bir Budist hazinesi olan ipek brokar bir cüppe olduğunu keşfetmiş. Zenginlik insanın zihnini nasıl da harekete geçiriyor! Ne ateşi söndürmeye çalıştı ne de su çağırdı. Cüppeyi kaptığı gibi, karışıklıktan yararlanarak hırsızlık yaptı ve hemen bulutunu dağ mağarasına doğru geri çevirdi.

Yangın, kendi kendine sönmeden önce beşinci saat vaktine kadar devam etti. Şu keşişlere bakın: ağlayıp feryat ederek, boş elleri ve çıplak bedenleriyle külleri karıştırmaya gittiler, umutsuzca bir iki metal parçası ya da değerli eşya kurtarmaya çalıştılar.

Bazıları duvarlar boyunca geçici bir barınak inşa etmeye çalışırken, diğerleri molozların arasında pilav pişirmek için derme çatma bir fırın inşa etmeye çalıştı. Hepsi inliyor ve şikâyet ediyordu ama bu konuda daha fazla konuşmayacağız.

Şimdi size Ateş Püskürten Örtüyü alarak onu bir taklayla Güney Cennet Kapısına gönderen Hacı'dan bahsedeceğiz.

"Bana ödünç verdiğin için çok teşekkürler!" diyerek onu Geniş Gözlü Devarāja'ya geri verdi.

Devarāja onu geri aldı ve şöyle dedi: "Büyük Bilge çok dürüsttür. Hazinemi geri getirmezsen seni bulmakta zorlanacağımdan biraz endişeliydim. Onu hemen geri getirdiğine sevindim."

"Yaşlı Maymun'un açıkça hırsızlık yapan biri olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Pilgrim. "Ne demişler, "Ödünç aldığını geri ver, tekrar ödünç alabilirsin!"" "Seni uzun zamandır görmedim," dedi Devarāja, "ve seni sarayımda biraz zaman geçirmeye davet etmek istiyorum. Ne dersin?" Hacı dedi ki, "Yaşlı Maymun daha önce yaptığı şeyi yapamaz, "çürümüş bir bankta çömelip yüce sözler söyleyemez." Şimdi Tang Keşişi'ni korumak zorunda olduğum için bir an bile boş vaktim yok. Bana bir şans daha ver!"

Devarāja'dan çabucak ayrıldı ve bulutlardan aşağı indi. Güneş doğarken, Chan salonuna vardı ve burada bedenini bir kez sallayarak tekrar bir arıya dönüştü. İçeri uçup orijinal formuna geri döndüğünde, ustasının hâlâ mışıl mışıl uyuduğunu gördü.

"Efendi," diye bağırdı Hacı, "şafak söktü. Kalk." Tripitaka ancak o zaman uyandı; "Evet, gerçekten!" diyerek arkasını döndü. Giysilerini giyerek kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Başını kaldırdığında yıkık duvarlar ve dağılmış bölmeler gördü; kuleler, teraslar ve binaların hepsi yok olmuştu. " Ah!" diye bağırdı, çok sarsılmıştı. "Nasıl oluyor da binaların hepsi yok oluyor? Neden sadece yanmış duvarlar var?"

"Hâlâ rüya görüyorsun!" dedi Hacı. "Dün gece burada yangın çıktı."

"Benim bundan neden haberim yok?" diye sordu Tripitaka. "Chan salonunu koruyan yaşlı Maymun," diye yanıtladı Hacı. "Ustanın mışıl mışıl uyuduğunu gördüğümde seni rahatsız etmedim."

"Madem Chan salonunu koruyabiliyordunuz," dedi Tripitaka, "neden diğer binalardaki yangını söndürmediniz?"

"Böylece gerçeği öğrenebilirsiniz," dedi Hacı gülerek, "tıpkı dün tahmin ettiğiniz gibi. Cüppemize aşık oldular ve bizi yakarak öldürmek

için planlar yaptılar. Eğer yaşlı Maymun daha az uyanık olsaydı, şimdiyekadar kemiğe ve küle dönüşmüş olurduk!" Tripitaka bu sözleri duyuncatelaşlandı ve "Yangını çıkaran onlar mıydı?" diye sordu.

"Başka kim olacak?" dedi Pilgrim.

"Acaba," diye sordu Tripitaka, "sana kötü davrandılar ve sen de bunu mu yaptın?" Hacı cevap verdi: "Yaşlı Maymun böyle iğrenç bir işe kalkışacak türden bir zavallı mı? Yangını çıkaranlar gerçekten de onlardı. Ne kadar kötü niyetli olduklarını görünce, yangını söndürmelerine yardım etmediğimi itiraf ediyorum. Yine de onlara biraz rüzgar sağlamayı başardım!"

"Aman Tanrım! Tanrım!" dedi Tripitaka. "Bir yangın başladığında, su

getirmelisin. Bunun yerine nasıl rüzgar sağlayabilirsiniz?"

"Eskilerin ne dediğini duymuş olmalısın," dedi Hacı:

"Bir insanın bir kaplana zarar verme arzusu yoksa, kaplanın da bir insana zarar verme niyeti yoktur." Onlar ateşle oynamasaydı, ben rüzgarla oynar mıydım?"

"Cüppe nerede?" diye sordu Tripitaka. "Yakıldı mı?"

"Hiç de değil!" diye yanıtladı Hacı. "Yanmadı, çünkü yangın cüppenin bulunduğu yaşlı keşişin yaşam alanına ulaşmadı."

"Umurumda değil!" diye bağırdı Tripitaka, kızgınlığı artarak. "Eğer en ufak bir hasar olursa, o küçük şeyi okuyacağım ve sen öleceksin!"

"Efendi!" diye bağırdı Hacı telaşla, "okumaya başlama! Cüppeyi bulup size geri vereceğim ve bu da meselenin sonu olacak. Gidip getireyim de yolculuğumuza başlayalım."

Tripitaka ata öncülük ederken Hacı da bavulları taşıdı. Chan salonundan çıktılar ve arka taraftaki odaya gittiler.

Şimdi size, üstat ve öğrencisinin aniden at ve bavullarla yaklaştığını gördüklerinde hala yas tutan keşişlerden bahsedeceğiz. Korkudan ödleri

patlamış, hepsi birden, "Haksızlığa uğramış ruhlar intikam almayagelmişler!" demişler.

"Hangi haksızlığa uğramış ruhlar intikam istiyor?" diye bağırdı Pilgrim. "Çabuk cüppemi geri ver!"

Tüm keşişler bir anda dizlerinin üzerine çöktüler ve diz çökerken şöyle dediler: "Kutsal Pederler! Bir hatanın bir düşmanı olduğu gibi, bir borcun da gerçek bir alacaklısı vardır! Eğer intikam almak istiyorsanız, lütfen bizim bu olayla hiçbir ilgimiz olmadığını anlayın. Size karşı Büyük Plan ile komplo kuran yaşlı keşişti. Hayatlarınızın bedelini bize ödetmeyin!"

"Sizi lanet olası canavarlar!" diye bağırdı Pilgrim öfkeyle. "Bunu hayatınızla ödemenizi kim istiyor? Sadece cüppeyi geri verin ve gidelim."

Daha az çekingen olan iki keşiş ona şöyle dedi: "Peder, Chan salonunda yakılarak öldürülmen gerekiyordu ama şimdi gelip cüppeni istiyorsun. Gerçekten bir insan mısın, yoksa bir hayalet misin?"

"Bu lanetli yaratıklar sürüsü!" dedi Pilgrim gülerek. "Ateş neredeydi? Ön tarafa git ve Chan salonuna bak. Sonra geri gelip konuşabilirsiniz."

Keşişler kalkıp bakmak için ön tarafa gittiler; Chan salonunun dışındaki kapının, pencerenin veya paravanın yarım santimi bile yanmamıştı. Herkes hayretler içinde kaldı ve Tripitaka'nın ilahi bir keşiş, Pilgrim'in de göksel bir koruyucu olduğuna ikna oldular. Hepsi onlara secde etmek için öne çıktı ve şöyle dedi: "Gözlerimiz var ama gözbebeklerimiz yok ve bu nedenle dünyaya inen Gerçek İnsanları tanıyamadık.

Cüppeniz arkadaki yaşlı Patriğin evinde."

Tripitaka, Patriğin gerçekten de yangından etkilenmemiş olan odalarına varmadan önce geçtikleri sıra sıra yıkık duvarlar ve hasarlı bölmeler karşısında derin bir üzüntü duydu. Keşişler ağlayarak içeri daldılar: "Yaşlı Peder, Tang Keşişi bir tanrı olmalı. Biz kendimizi yaralamış olsak da o yanarak ölmedi. Hemen cüppeyi alıp ona geri verelim."

Ancak işin aslı şu ki, yaşlı keşiş cüppeyi bulamamıştı. Ayrıca manastırındaki binaların çoğu harap olmuştu ve elbette çok üzgündü. Keşişlerin seslendiğini duyduğunda, cevap vermeye nasıl cesaret edebilirdi? Kendini tamamen çaresiz ve ikilemini çözmekten aciz hissederek öne doğru eğildi, birkaç büyük adım attı ve kafasını duvara çarptı. Ne kadar acınası! Çarpmanın etkisiyle

Beyni patladı, kanı aktı ve ruhu dağıldı; solunumu dururken başı kuma boyandı.

Tanıklık olarak bir şiirimiz var, şöyle diyor:

Bu kör ihtiyar keşiş ne kadar da acınası! Boşuna bu yaşa kadar insanlar arasında yaşıyor. Cüppesini sonsuza dek saklamak istiyor, Ne kadar nadir olduğunu bilmemek Buddha'nın armağanıdır. Dayanmanın kolaylıkla gelebileceğini düşünüyorsanız, Sizinki kesin başarısızlık ve kesin keder olacaktır. Büyük Plan, Büyük Bilgelik, bunlar ne işe yarar? Başkalarının kaybıyla kazanmak - ne boş hayaller!

Gözyaşlarına boğulan keşişler ağladılar: "Patrik kendini öldürdü. Ve biz cüppeyi bulamıyoruz. Ne yapmalıyız?"

"Onu çalıp saklayan siz olmalısınız," dedi Pilgrim. "Hepiniz dışarı çıkın! Bana isimlerinizin tam bir listesini verin ve sizi tek tek kontrol edeyim."

Tüm üst ve alt odaların baş sakinleri, iki tomar halinde tüm keşişlerin, dhūtaların, genç acemilerin ve Taoistlerin kapsamlı bir muhasebesini yaptı ve Hacı'ya yaklaşık iki yüz otuz isim sundu. Hacı, efendisinden ortada bir yere oturmasını isteyerek ruloyu gözden geçirdi ve keşişleri tek tek inceledi. İyice aranmak için herkesin giysilerini gevşetmesi gerekiyordu ama cüppe yoktu. Daha sonra yangından kurtarılan sandıkları ve sandıkları aramaya başladılar, ancak yine giysiye dair en ufak bir iz yoktu. Tripitaka dehşet içinde Hacı'ya karşı giderek daha da öfkelenmeye başladı, ta ki oturduğu yerden büyüyü okumaya başlayana kadar. Bir anda yere düşen Hacı, acıya dayanamayarak elleriyle başını kavradı. "Okumayı

durdur! Okumayı durdurun!" diye bağırdı. "Ben cüppeyi bulacağım."

Gördükleri karşısında dehşete kapılan çeşitli keşişler öne çıkıp diz çökerek Tripitaka'ya yalvarmaya başladılar. Hacı hemen ayağa fırladı ve asasını kulağından çıkardı. Tripitaka ona durması için bağırmasaydı, keşişlere vuracaktı, "Maymun! Başının ağrımasından korkmuyor musun? Hâlâ kötü davranmak istiyor musun? Kımıldama ve insanlara zarar verme! Onları daha fazla sorgulamama izin ver."

Keşişler diz çöküp Tripitaka'ya yalvardılar: "Baba, lütfen bizi bağışla. Gerçekten de cüppenizi görmedik. Bu tamamen o yaşlı şeytanın suçuydu! Dün gece cüppeni aldıktan sonra geç saatlere kadar ağlamaya başladı; cüppene bakma zahmetine bile katlanmadı, çünkü aklında tek şey onu bir yadigâr olarak nasıl sonsuza dek saklayabileceğiydi. Bu yüzden sizi yakarak öldürmek için planlar yaptı, ancak yangın başladıktan sonra şiddetli bir rüzgar da çıktı. Hepimizin tek derdi yangını söndürmek ve bir şeyleri kurtarmaya çalışmaktı. Cüppenin nereye gittiği hakkında hiçbir fikrimiz yok."

Hacı öfkeyle Patriğin odasına girdi, ölesiye dövülmüş yaşlı adamın cesedini çıkardı ve onu çırılçıplak soydu.

Ceset dikkatle incelendi ama hazine hiçbir yerde görünmüyordu. O odada toprağı bir metre kazsalar bile hazineden bir iz bulamazlardı. Hacı bir süre sessizce düşündükten sonra, "Buralarda ruha dönüşmüş bir canavar var mı?" diye sordu.

"Eğer babam sormasaydı," dedi başrahip, "bunu asla bilemeyecekti. Güneydoğumuzda bir Kara Rüzgâr Dağı ve içinde de bir Kara Rüzgâr Mağarası var. Mağarada, bu merhum yaşlı dostumuzun sık sık Tao'yu tartıştığı bir Kara Büyük Kral var. Buralardaki tek canavar ruhu odur."

"Dağ buradan ne kadar uzakta?" diye sordu Hacı. "Sadece yirmi mil," dedi başrahip. "Şu anda görebildiğin tepe onun olduğu yer." Hacı g ü l e r e k , "Sakin ol Üstat! Daha fazla tartışmaya gerek yok; kara canavar tarafından çalınmış olmalı."

"O yer yaklaşık yirmi mil uzakta," dedi Tripitaka. "O olduğundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Dün geceki yangını görmedin," dedi Hacı, "ışığı uzak mesafeleri aydınlattığında ve parlaklığı Üç Katlı Cennet'e nüfuz ettiğinde. Sadece yirmi mil boyunca değil, iki yüz mil boyunca görülebiliyordu. Ateşin parlak ışıltısını gördüğünden ve bu fırsatı gizlice buraya gelmek için kullandığından hiç şüphem yok. Cüppemizin bir hazine olduğunu görünce, kargaşada onu kaptı ve gitti. Yaşlı Maymun gidip onu bulsun."

"Sen yokken bana kim bakacak?" diye sordu Tripitaka. "Rahat olabilirsin," dedi Hacı. "Gizlide tanrıların korumasına sahipsin; açıkta ise keşişlerin seni beklediğinden emin olacağım."

Sonra keşişleri yanına çağırarak, "İçinizden birkaçı gidip o yaşlı şeytanı gömebilir, diğerleri ise efendimi bekleyip beyaz atımıza göz kulak olabilir" dedi.

Keşişler hemen kabul ettiler. Hacı tekrar şöyle dedi: "Ben gittikten sonra hizmetinizde gevşeklik göstermek için bana şimdi sıradan bir cevap vermeyin. Efendimi bekleyenler neşeli ve hoş olmalı; beyaz ata bakanlar su ve samanın uygun oranlarda beslenmesine dikkat etmelidir. Eğer en ufak bir hata olursa, bu sopayla karşılaşacağınıza güvenebilirsiniz. Şimdi izle!"

Sopasını çıkarıp yanmış tuğlalı duvara doğrulttu: tek bir vuruşla sadece duvarı un ufak etmekle kalmadı, darbe o kadar büyüktü ki yedi ya da sekiz duvarın daha yıkılmasına neden oldu. Çeşitli keşişler bunu gördüklerinde, hepsi korkudan felç oldular. Gözlerinden yaşlar akarak diz çöktüler ve şöyle dediler: "Peder, siz gittikten sonra kutsal babamızla ilgilenmek için çok gayretli olacağımızdan lütfen emin olun. Hiçbir şekilde kaytarmayı aklımızdan bile geçirmeyiz."

Sevgili Hacı! Hızla bulut taklasına bindi ve cüppeyi aramak için doğruca Kara Rüzgâr Dağı'na gitti. Böylece

Gerçeği arayan Altın Ağustos Böceği Chang'an'dan ayrıldı. Hediyelerle batıya doğru gitti, mavi-yeşil tepeleri geçerek. Yolda yürürken kurtlar ve kaplanlar vardı, Tüccarlar ya da bilginler nadiren görülse de. Aptal bir keşişin kıskançlığıyla karşılaştı; Onun sığınağı yalnızca Büyük Bilge'nin kudretiydi. Ateş büyüdü; rüzgar geldi ve Chan salonunu harap etti. Geceleyin bir Kara Ayı işlemeli cübbeyi çaldı.

Hacı "nın cüppeyi bulup bulmadığını ya da arayışının sonucunun iyi mi yoksa kötü mü olduğunu bilmiyoruz. Açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第017回 · Bölüm 17

Hacı Güneş Kara Rüzgâr Dağı'nı büyük ölçüde rahatsız eder Guanshiyin ayı canavarına boyun eğdirir

Şimdi size Hacı Güneş'in havada takla attığında Guanyin Salonu'ndaki keşişleri, dhūtaları, genç acemileri ve görevlileri öylesine dehşete düşürdüğünü ve herkesin gökyüzüne doğru eğilerek, "Ey Baba! Demek sen gerçekten de sise binmeyi ve bulutlarla birlikte yelken açmayı bilen cisimleşmiş bir tanrısın! Ateşin sana zarar verememesine şaşmamalı! O cahil, yaşlı leşimiz ne kadar aşağılık biriydi! Tüm zekasını sadece kendi başına felaket getirmek için kullandı."

"Lütfen hepiniz ayağa kalkın," dedi Tripitaka.

"Pişman olmaya gerek yok. Umalım ki cüppeyi bulsun ve her şey yoluna girsin. Ama eğer bulamazsa, hayatınızdan endişe ederim; çünkü o öğrencimin kötü bir huyu var ve korkarım ki hiçbiriniz ondan kaçamayacaksınız." Keşişler bunu duyduklarında paniğe kapıldılar; cüppenin bulunması ve böylece hayatlarının kurtulması için Cennet'e yalvardılar, ancak şimdilik onlar hakkında daha fazla konuşmayacağız.

Size Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. Havaya sıçradıktan sonra gövdesini bir kez döndürdü ve hemen Kara Rüzgâr Dağı'na vardı. Bulutunu durdurarak dikkatlice baktı ve gerçekten de muhteşem bir dağ olduğunu gördü, özellikle de baharın bu zamanında. Görüyorsunuz

Birçok akarsu güçlü bir şekilde akıyor, Sayısız uçurum güzellik için yarışıyor. Kuşlar ötüyor ama insan görünmüyor; Çiçekler dökülse de, ağaçlar hala kokar. Yağmur geçer, gökyüzü nemli bir mavi tabakadır; Rüzgar gelir, çamlar yeşim taşından perdeler gibi sallanır. Dağ otları filizlenir, Kır çiçekleri açar Asılı kayalıklarda ve yüksek sıradağlarda. Salkım söğüt yetişir, Yakışıklı ağaçlar tomurcuklanır Engebeli tepelerde ve düz yaylalarda. Bir münzeviyle bile karşılaşmazsınız. Bir oduncuyu

nerede bulabilirsin? Dere kenarında turnalar çiftler halinde su içer;Kayalıklarda vahşi maymunlar çılgınca oynar. Ağustos ayında dallar tatlıyeşilini yayar, Parlak dağ sisi içinde ihtişamını korur.

Hacı manzaranın tadını çıkarıyordu ki aniden güzel bir çayırın ötesinden gelen sesler duydu. Hafif, sinsi adımlarla ilerledi ve etrafı gözetlemek için bir uçurumun altına saklandı. Yerde oturan üç canavar gördü: ortada esmer bir adam, solda bir Taoist ve sağda beyaz cüppeli bir bilgin. Üçayak ve fırının nasıl kurulacağını, zinoberin nasıl yoğrulacağını ve cıvanın nasıl rafine edileceğini tartışan hararetli bir sohbetin ortasındaydılar. beyaz kar ve sarı filiz ve heterodoks Taoizm'in ezoterik doktrinleri. Onlar konuşurken, esmer adam gülerek şöyle dedi: "Yarından sonraki gün annemin doğum günü olacak. Siz iki beyefendi beni ziyaret eder misiniz?"

"Her yıl Büyük Kral'ın doğum gününü kutluyoruz," dedi beyaz cüppeli bilgin. "Bu yıl gelmemeyi nasıl düşünebiliriz?"

"Dün gece bir hazineye rastladım," dedi esmer adam, "buna Buda'nın brokarlı cübbesi denebilir. Çok çekici bir şey ve sanırım bunu doğum günümü güzelleştirmek için kullanacağım. Yarından itibaren büyük bir ziyafet vermeyi ve çeşitli dağlardaki tüm Taoist dostlarımızı bu giysiyi kutlamaya davet etmeyi planlıyorum. Partiye Buda Cübbesi Festivali adını vereceğiz. Buna ne dersiniz?"

"Muhteşem! Muhteşem!" dedi Taoist gülerek. "Önce yarınki ziyafete geleceğim, sonra da ertesi gün doğum gününde sana iyi dileklerimi ileteceğim." Hacı onların Buda'nın cübbesinden bahsettiklerini duyunca, kendi hazinesinden bahsettiklerinden emin oldu. Öfkesini bastıramayarak saklandığı yerden fırladı ve iki eliyle altın çemberli çubuğu havaya kaldırarak bağırdı, "Sizi hırsız canavarlar! Cüppemi çaldınız. Hangi Buda Cübbesi Festivali'ne sahip olacağınızı sanıyorsunuz? Onu hemen bana geri verin ve kaçmaya çalışmayın!" Sopasını sallayarak kafalarına vurdu. Panik içindeki esmer adam rüzgâra binerek, Taoist ise bulutlara binerek

kaçtı. Ancak beyaz cüppeli bilgin bir sopa darbesiyle öldürüldü ve Hacıdaha yakından incelemek için cesedini kenara çektiğinde beyaz benekli biryılanın ruhu olduğu ortaya çıktı. Cesedi tekrar eline aldı ve birkaç parçayaböldükten sonra dağın derinliklerine doğru ilerleyerek esmer adamıaramaya başladı. Sivri tepeleri ve engebeli sırtları geçtikten sonra kendini,altında bir mağaranın bulunduğu asılı bir uçurumun önünde buldu.Gördüğünüz gibi

Sis ve duman bol, selvi ve çam kokulu. Sis ve duman bol, tonları kapıyı çevreliyor; Selvi ve çam umbrageous, yeşilleri kapıyı sarıyor. Düz, kurumuş odunlar bir köprüyü destekler. Salkım söğütler sırtın etrafını sarıyor. Kırmızı yapraklar taşıyan kuşlar bulutlu geçide ulaşır. Ve geyikler kayalık düzlükleri taramak için çiçeklere basıyor. O kapıdan önce Çiçekler mevsimle birlikte açar Rüzgar kokularını yayarken. Salkım söğütlerin tepesinde öter bülbüller; Kıyıdaki tatlı şeftalilerin üzerinde uçuşur kelebekler. Bu rustik nokta, çok fazla övgüye neden olmasa da, Penglai Dağı'nın3 güzelliğine hala rakiptir.

Hacı kapıya gitti ve iki taş kapının sıkıca kapalı olduğunu gördü. Kapının üstünde, üzerinde büyük harflerle "Kara Rüzgâr Dağı, Kara Rüzgâr Mağarası" yazan taş bir tablet vardı.

Sopasını kaldırarak kapıya vurdu ve "Kapıyı açın!" diye bağırdı.

Kapıda nöbet tutan küçük bir iblis dışarı çıktı ve "Siz kimsiniz ki bizim ölümsüz mağaramızı dövmeye cüret ediyorsunuz?" diye sordu.

"Seni lanet olası yaratık!" diye azarladı Pilgrim. "Burası nasıl bir yer ki, 'ölümsüz' unvanını almaya cüret ediyorsun? "Ölümsüz" kelimesini kullanmak sana mı kaldı? Çabuk içeri gir ve o esmer adama söyle, saygıdeğer babanın cüppesini hemen getirsin. O zaman hepinizin hayatını bağışlayabilirim."

Küçük iblis hızla içeri koştu ve rapor verdi:

"Yüce Kral! Buda Cübbesi Festivali yapmayacaksınız.

Dışarıda cüppe isteyen kıllı yüzlü ve gök gürültüsü tanrısı ağzı olan bir keşiş var."

O esmer adam, Hacı tarafından çayırdan kovalandıktan sonra mağaraya ulaşmayı henüz başarmıştı. Bu anonsu tekrar duyduğunda henüz oturamamıştı bile ve kendi kendine düşündü:

"Bu adam nereden çıktı acaba, kapıma gelip taleplerde bulunmaya cüret edecek kadar küstah!"

Zırhını istedi ve giydikten sonra elinde siyah püsküllü bir mızrakla dışarı çıktı. Hacı kapının bir tarafında durmuş, demir çubuğunu tutuyor ve gözlerini dikmiş bakıyordu. Canavar gerçekten de korkunç bir görüntüye sahipti:

Koyu parlatılmış çelikten kase gibi bir miğfer; En parlak parlayan siyah altın bir zırh. Geniş kollu, siyah ipek bir cübbe ve uzun püsküllü koyu yeşil kuşaklar. Elinde siyah püsküllü bir mızrak tutuyordu. Ayaklarına iki siyah deri çizme giymişti. Altın gözbebekleri şimşek gibi çakıyordu. Böylece bu dağda Kara Rüzgâr Kralı oldu.

"Bu adam," dedi Pilgrim kendi kendine gülümseyerek, "tam bir fırın işçisine ya da kömür madencisine benziyor. Geçimini sağlamak için burada kömür temizliyor olmalı! Nasıl oldu da her tarafı simsiyah oldu?"

Canavar yüksek bir sesle, "Sen nasıl bir keşişsin ki buralarda böyle küstahça konuşmaya cüret ediyorsun?" diye bağırdı. Demir çubuğuyla ona doğru koşan Hacı kükredi, "Boş konuşmak yok! Muhterem dedenin cüppesini hemen geri ver!"

"Hangi manastırdan geliyorsun, bonze?" diye sordu canavar, "ve cüppeni nerede kaybettin ki evime gelip geri istemeye cüret ediyorsun?"

"Cüppem," dedi Hacı, "buranın kuzeyindeki Guanyin Salonu'nun arka odasında saklanıyordu. Orada çıkan yangın nedeniyle, karışıklıktan yararlanarak hırsızlık yaptınız; giysiyi aldıktan sonra, doğum gününüzü kutlamak için bir Buda Cübbesi Festivali başlatmak bile istediniz. Bunu

inkâr mı ediyorsun? Onu bana hemen geri ver, ben de senin canınıbağışlayayım. Eğer yarım bir "hayır" mırıldanırsan, Kara Rüzgâr Dağı'nıdevirir ve Kara Rüzgâr Mağarası'nı yerle bir ederim.

Tüm iblis mağaranız un ufak olacak!" Canavar bu sözleri duyunca küçümseyerek güldü ve şöyle dedi: "Seni cüretkâr yaratık! Dün gece yangını sen çıkardın, çünkü çatının tepesinde rüzgârı çağıran sendin. Cüppeyi aldım tamam, ama bu konuda ne yapacaksın? Nereden geliyorsun ve adın ne? Nasıl bir yeteneğin var ki böyle pervasızca konuşabiliyorsun?" Hacı, "Demek muhterem dedenizi tanımıyorsunuz! O bir Büyük Tang Ulusu'nda Taht'ın kardeşi olan Kanun Ustası Tripitaka'nın öğrencisiyim. Soyadım Sun, gerçek adım ise Wukong Pilgrim. Eğer size yeteneklerimi anlatırsam, korkudan aklınızı kaçırırsınız ve oracıkta ölürsünüz!"

"Yapmayacağım," dedi canavar. "Bana hangi yeteneklere sahip

olduğunu söyle." "Oğlum," dedi Pilgrim gülerek, "kendini hazırla!

Dikkatle dinle!

Gençliğimden beri sihirli gücüm harikaydı; Gücümü göstermek için rüzgârla birlikte değiştim. Uzun süre doğamı eğittim ve hayatımla karmanın çarkından kaçmak için Gerçeği uyguladım. Samimi bir zihinle her zaman Yolu aradım; Lingtai Dağı'nda topladığım otların fideleri. O dağda yaşlı bir ölümsüz vardı. Yaşı: yüz sekiz bin yıl! O benim ustam oldu Ve bana uzun ömürlü olmanın yolunu gösterdi, Vücudumda, dışarıda aramak için boşuna çalışacak fizik ve haplar olduğunu söyledi. Bana tanrıların o yüksek sırlarını verdi; temeli olmasaydı kaybolurdum. İçimdeki ışık yeniden yandı, huzur içinde oturdum Güneş ve ay içimde çiftleşirken, hiçbir şey düşünmedim, tüm arzularım yok oldu, bedenim güçlendi, altı duyum temizlendi. Yaşlılıktan gençliğe dönmek kolay bir nimetti; Aşkınlara katılmak uzak bir hedef değildi. Sızıntı olmadan geçen üç yıl, ölümlü insanların bildiği acılara karşı bağışıklık kazanmış tanrısal bir yapıya dönüştü. On Adacık ve Üç Ada "dan geçerek Cennet "in en ucunda tur attım. Üç yüz yıl kadar böyle yaşadım, Henüz Dokuz Katlı

Cennet'e yükselmemiş olsam da. Deniz ejderhalarını evcilleştirmek banagerçek bir hazine getirdi: Aşağıda bulduğum altın çemberli asa.Çiçek-Meyve Dağı'nda mareşal olarak, Su Perdesi Mağarası'ndacanavarları topladım. Sonra Yeşim İmparatoru bana Cennete Eşit, enyüksek rütbe adını verdi. İlahi Sisler Salonu'nda üç kez kargaşaya nedenoldum; Bir keresinde Ana Kraliçe'den şeftali çaldım. Böylece yüz bin ilahiadam geldi Mızrak ve kılıç sıralarıyla beni engellemek için. Devarājacennete geri yenildi, ṭNaa acı içindeyken askerlerini yönetti ve kaçtı.Xiansheng Usta dönüşümleri iyi biliyordu; Onunla bir yarışmaya girdimve yenildim. Laozi, Guanyin ve Yeşim İmparatoru Hepsi Güney CennetKapısı'ndaki savaşı izledi. Laozi yardım etmeye karar verdiğinde, Erlangbeni Cennet'in yargıcına götürdü. Canavarları yönlendiren sütunabağlandım; Tanrılara kafamın kesilmesi söylendi. Ne kızakla ne de kılıçlazarar veremediler bana, Şimşeklerle patlatıp yaktılar beni. Bu yaşlıMaymun'un ne yetenekleri varmış meğer, Zerre k a d a r korkmayan!Sonra beni Laozi'nin mangalına gönderdiler, İlahi ateşte yavaş yavaşpişmem için. Kapağın açıldığı gün dışarı fırladım Ve bir değneksallayarak cennette koştum. Kimse beni durduramadan bir ileri bir geridolaştım, Otuz altı Cenneti kasıp kavurdum. Sonra Tathāgata gücünügösterdi: Beş Evre Dağı'nın altında beni sıkıştırdı, Ve orada tam beş yüzyıl boyunca kıvrandım Ta ki şans eseri Tripitaka Tang sarayını terk edenekadar. Şimdi Batı'ya gidiyorum, Gerçeğe teslim oldum, Jade Eyebrows'uGreat Thunderclap'te görmek için. Git ve evrenin dört köşesine sor: Tümzamanların en ünlü daimon'u olduğumu öğreneceksiniz!"

Canavar bu sözleri duyunca güldü ve "Demek Göksel Saray'ı rahatsız eden Ban- At-Belası sensin?" dedi. Hacı'yı en çok kızdıran şey insanların ona Ban-At-Belası demesiydi. Bu ismi duyduğu anda kendini kaybetti. " Seni canavar haydut!" diye bağırdı. "Çaldığın cüppeyi geri vermiyorsun, ama bu kutsal keşişe hakaret etmeye cüret ediyorsun. Sakın kaçma! Bu sopayı izle!"

Esmer adam darbeyi savuşturmak için kenara sıçradı; uzun mızrağını sallayarak rakibini karşılamak için ilerledi.

İkisi arasında bir savaş vardı:

Uyumlu çubuk, Siyah püsküllü mızrak. İki adam mağaranın önünde güçlerini sergiler: Kalbinden ve yüzünden bıçaklıyorlar; Kafasına ve koluna vuruyor. Bu, ölümcül bir sopayla becerikli olduğunu kanıtlıyor; Bu, hızlı, üçlü yumruklar için mızrağı eğiyor. "Dağa tırmanan beyaz kaplan" pençelerini uzatır; "yolda yatan sarı ejderha" sırtını döner. Renkli sisler uçuşuyor ve parlak ışık parlamaları, İki canavar-tanrının gücü henüz denenmedi. Biri gerçeği arayan, Cennete Eşit Bilge; diğeri ise artık bir ruh olan Büyük Kara Kral. Neden bu savaş hala dağda devam ediyor? Herkesin öldürmeyi hedeflediği cüppe!

Bu canavar öğlene kadar Hacı ile on raunttan fazla dövüştü, ancak savaş berabere bitti. Mızrağını bir anlığına sopayı durdurmak için kullanan esmer adam, "Hacı Güneş, şimdilik silahlarımızı bir kenara bırakalım. Önce biraz yemek yiyeyim, sonra seninle bir müsabaka daha yaparım."

"Lanetli canavar!" dedi Pilgrim. "Kahraman mı olmak istiyorsun? Hangi kahraman sadece yarım gün savaştıktan sonra yemek yemek ister? Beş yüz yıl boyunca dağın altında hapsedilen ve bir damla su bile içmeyen yaşlı Maymun "u düşünün. Peki, bu aç olma meselesi nedir? Bana bahane uydurma ve kaçma! Cüppemi bana geri ver, ben de gidip yemek yemene izin vereyim."

Ama canavar mağaraya dalıp taş kapılarını kapatmadan önce mızrağıyla sadece bir zayıf hamle daha yapabildi. Küçük şeytanlarını kovdu ve çeşitli dağların canavar krallarına davetiye kartları yazarak ziyafet için hazırlıklar yaptı, ancak bu konuda daha fazla konuşmayacağız.

Hacı'nın kapıyı kırmakta başarılı olamadığını ve bu yüzden Guanyin Salonu'na dönmek zorunda kaldığını söylemeliyiz. Bu manastırın din adamları yaşlı keşişi çoktan defnetmişlerdi ve hepsi Tang Keşişi'ne hizmet etmek için arka odada toplanmış, kahvaltısını bitirdikten hemen sonra ona

öğle yemeği ikram ediyorlardı. Onlar çorba getirmek ve su taşımak içinkoşuştururken, Hacı'nın gökyüzünden indiği görüldü. Keşişler nazikçeeğildiler ve onu Tripitaka'yı görmesi için arka odaya aldılar. " Wukong,"dedi Tripitaka, "demek döndün. Cüppen nasıl?"

"En azından gerçek suçluyu buldum," dedi Pilgrim. "Bu keşişleri cezalandırmadığımız iyi oldu, çünkü Kara Rüzgâr Dağı'nın canavarı onu çaldı. Gizlice onu aramaya gittim ve onu güzel bir çayırda oturmuş, beyaz cüppeli bir bilgin ve yaşlı bir Taoist ile sohbet ederken gördüm. Bir anlamda işkence görmeden itirafta bulunuyordu; yarından sonraki günün doğum günü olduğunu ve diğer tüm Griffinleri bu vesileyle davet edeceğini söylüyordu. Ayrıca dün gece işlemeli bir Buda cübbesi bulduğunu ve bunu kutlamak için büyük bir ziyafet vermeyi planladığını ve buna Buda Cübbesi Festivali adını verdiğini söyledi. Yaşlı Maymun onlara doğru koştu ve sopasıyla vurdu; esmer adam rüzgâra dönüşüp gitti ve Taocu da ortadan kayboldu. Ancak beyaz cüppeli bilgin öldürüldü ve onun ruha dönüşmüş beyaz benekli bir yılan olduğu ortaya çıktı. Esmer adamı hemen mağarasına kadar kovaladım ve savaşmak için dışarı çıkmasını istedim. Cüppeyi aldığını zaten itiraf etmişti ama yarım gün süren savaştan sonra berabere kaldık. Canavar yemek istediği için mağarasına döndü; taş kapılarını sıkıca kapattı ve artık savaşmayı reddetti. Nasıl olduğunu görmek ve sana bu raporu vermek için geri geldim. Cüppenin nerede olduğunu bildiğim için, onu bana geri vermek istememesi konusunda endişelenmiyorum." Çeşitli keşişler bunu duyduklarında, bazıları ellerini kavuşturdu, diğerleri ise diz çöktü ve hepsi de "Namo Amitābha! Artık cüppenin nerede olduğu bilindiğine göre, hayatlarımız üzerinde yeniden hak iddia edebiliriz."

"Henüz kutlama yapmayın," dedi Hacı, "çünkü ne ben onu geri aldım ne de efendim gitti. Tezahürata başlamadan önce cüppeyi almamızı ve efendimin bu kapıdan huzur içinde çıkmasını bekleyin. En ufak bir aksilik olursa, yaşlı Maymun kışkırtılacak bir müşteri değildir, değil mi? Efendime iyi şeyler ikram ettiniz mi? Atımıza bolca saman verdiniz mi?"

Keşişler telaşla, "Var, var, var!" diye bağırdılar. "Kutsal keşişe hizmetimizde en ufak bir gevşeme olmadı!"

"Sen gideli sadece yarım gün oldu," dedi Tripitaka, "bana üç kez çay ikram edildi ve iki vejetaryen yemek yedim. Beni küçümsemeye cesaret edemediler. Bu nedenle cüppeyi geri almak için büyük çaba göstermelisin."

"Acele etme!" dedi Pilgrim. "Nerede olduğunu bildiğime göre, bu adamı kesinlikle yakalayacağım ve giysiyi sana geri vereceğim. Sakin ol! Sakin ol!"

Onlar konuşurken, başrahip kutsal keşiş Sun'a ikram etmek üzere biraz daha vejetaryen yemek getirdi. Hacı biraz yedi ve canavarı aramak için kutsal bulutun üzerinde hemen yola çıktı. Yolda giderken ana yoldan yaklaşan küçük bir iblis görmüş, sol kolu ile gövdesi arasına armut ağacından yapılmış bir kutu sıkıştırmış. Kutunun içinde önemli bir şey olduğundan şüphelenen Hacı, asasını kaldırdı ve iblisin kafasına sertçe indirdi. Ne yazık ki, iblis böyle bir darbeye dayanamadı! Anında bir et parçasına dönüştü ve Hacı onu yolun kenarına fırlattı. Kutuyu açtığında, gerçekten de üzerinde yazılı olan bir davetiye vardı:

Hacı bunu görünce kahkahalarla kükredi ve şöyle dedi: "Şu yaşlı leş! Ölümüyle hiçbir şey kaybetmedi! Demek bir canavar çetesine mensupmuş! İki yüz yetmişinci yaşına kadar yaşamasına şaşmamalı! Sanırım o canavar ona nefesini yutmak gibi küçük bir sihir öğretmiş olmalı ve bu şekilde bu kadar uzun ömürlü oldu. Nasıl göründüğünü hala hatırlayabiliyorum. Kendimi o keşişe dönüştüreyim ve cüppemin nerede olduğunu görmek için mağaraya gideyim. Eğer başarabilirsem, enerjimi boşa harcamadan onu geri alacağım."

Sevgili Büyük Bilge! Bir büyü okudu, rüzgârla yüzleşti ve bir anda o yaşlı keşişin tam bir benzerine dönüştü. Demir çubuğunu bir kenara bırakarak mağaraya doğru yürüdü ve "Kapıyı aç!" diye bağırdı. Kapıda duran küçük iblis böyle bir figür görünce hızla içeri girdi:

"Yüce Kral, Altın Havuz'un Yaşlısı geldi."

Canavar büyük bir şaşkınlıkla şöyle dedi: "Az önce ona bir davetiye ulaştırması için küçük birini gönderdim ama şu anda bile hedefine ulaşmış olması mümkün değil. Yaşlı keşiş nasıl bu kadar çabuk gelebildi? Sanırım ufaklık yolda ona rastlamadı, ama Hacı Güneş ondan cüppeyi almak için buraya gelmesini istemiş olmalı. Sen, kâhya, cüppeyi sakla! Onu görmesine izin verme!" Ön kapıdan içeri giren Hacı, avluda çamların ve bambuların yeşillerini paylaştığını, şeftalilerin ve eriklerin cazibeleriyle yarıştığını gördü; her yerde çiçekler açıyordu ve hava orkide kokusuyla ağırlaşmıştı. Burası tam bir mağara cenneti gibiydi. Dahası, ikinci kapının her iki yanında paralel bir beyitin yazılı olduğunu gördü:

Dünyevi kaygıların olmadığı derin bir dağ inzivası. Gözlerden uzak ilahi bir mağara, ne büyük bir keyif.

Hacı kendi kendine, "Bu adam da kirden ve tozdan kaçan biri, kaderini bilen şeytani bir yaratık" dedi.

Kapıdan geçip ilerledi; üçüncü kapıdan geçtiğinde, özenle süslenmiş oymalı kirişler ve parlak bir şekilde dekore edilmiş büyük pencereler gördü. Sonra esmer adam göründü, üzerinde ince koyu yeşil ipekten yapılmış rahat bir ceket, tepesinde karga yeşili, şam desenli bir pelerin vardı; siyah kumaştan bir baş örtüsü takmış ve bir çift siyah süet çizme giymişti.

Hacı "nın içeri girdiğini görünce giysilerini düzeltti ve onu karşılamak için merdivenlerden inerek, "Altın Havuz, eski dostum, günlerdir birbirimizi görmüyoruz. Lütfen oturun! Lütfen oturun!" Hacı onu törenle karşıladı ve ardından oturup çay içtiler.

Çaydan sonra canavar eğilerek, "Size kısa bir not gönderdim, yarından sonraki gün beni ziyaret etmeniz için sizi alçakgönüllülükle davet ediyorum.

Eski dostum neden bugün bana bu zevki bahşediyor?"

"Sadece saygılarımı sunmak için geliyordum," dedi Hacı, "nazik elçinizle karşılaşacağımı tahmin etmemiştim. Buda Cübbesi Festivali yapılacağını görünce, giysiyi görmek umuduyla aceleyle geldim."

"Eski dostum yanılıyor olabilir," dedi canavar gülerek. "Bu cüppe aslında senin evinde kalan Tang Keşişi'ne aitti. Daha önce görmüş olmanız gerekirken neden burada bakmak istediniz?"

"Zavallı keşişiniz," diye cevap verdi Hacı, "onu ödünç aldı ama dün gece Büyük Kral tarafından alınmadan önce inceleme fırsatı bulamadı. Dahası, manastırımız tüm eşyalarımızla birlikte yangınla yok oldu ve Tang Keşişi'nin müridi bu konuda oldukça kavgacıydı. Tüm bu karmaşa içinde cüppeyi hiçbir yerde bulamadım, Büyük Kral'ın iyi talihi sayesinde onu bulduğunu bilmiyordum. Bu yüzden onu görmek için özel olarak geldim."

Onlar konuşurken, devriye gezen küçük şeytanlardan biri geri geldi. Rapor:

"Yüce Kral, felaket! Davetiyeyi teslim etmeye giden küçük subay Hacı Güneş tarafından öldüresiye dövüldü ve yol kenarına bırakıldı. Düşmanımız ipucunu takip etti ve kendisini Altın Havuz İhtiyarı olarak değiştirdi, böylece Buda cübbesini hileyle elde edebildi." Canavar bunu duyduğunda kendi kendine, "Bugün neden geldiğini merak ediyordum, hem de bu kadar aceleci bir şekilde! Demek gerçekten o!" Sıçrayarak mızrağını kaptı ve Hacı'ya doğrulttu. Kulağındaki çubuğu çıkaran Hacı, orijinal haline büründü ve mızrağı savuşturdu. Oturma odasından ön avluya koştular ve oradan da ön kapıya doğru savaşarak ilerlediler. Mağaradaki canavarlar korkudan ne yapacaklarını şaşırmışlardı; evdeki genç yaşlı herkes dehşete kapılmıştı. Dağın önündeki bu kıyasıya mücadele bir öncekine hiç benzemiyordu. Ne dövüştü ama!

Bu Maymun Kral cesurca bir keşiş kılığına girdi; Bu esmer adam akıllıca cübbesini gizledi. Zekice atışmaları bir ileri bir geri gitti, Her ana mükemmel uyum sağladı. Cüppeyi görecekti ama imkanı yoktu: Bu runik

hazine gerçekten bir gizem! Devriyedeki küçük şeytan bir aksilikolduğunu duyurdu; Öfkeli yaşlı şeytan gücünü gösterdi. Kara RüzgârMağarası'ndan çıkmak için savaştılar, Asa ve mızrak kudretle denemeyezorladı. Çubuk mızrağı kontrol etti, sesleri yankılandı; Mızrak çubuklabuluştu, kıvılcımların uçuşmasına neden oldu. Wukong'un insanlartarafından bilinmeyen değişimleri; Canavarın büyü yetenekleri, dünyadaçok nadirdir. Bu doğum günü şenliği için Buda cübbesi istedi. Cüppesizolan evine huzur içinde gidebilir miydi? Bu seferki sert kavganın sonu yokgibiydi. İnen canlı bir Buda bile onları parçalayamadı!

İkisi mağaranın girişinden dağın zirvesine kadar savaştılar ve dağın zirvesinden bulutlara kadar savaştılar. Rüzgâr ve sis püskürterek, kum ve taşları savurarak, kızıl güneş batıya doğru batana kadar savaştılar ama ikisi de üstünlük sağlayamadı. Canavar dedi ki, "Hey, Güneş! Bir dakika dur! Artık savaşmak için çok geç oldu. Git buradan! Yarın sabah geri gel ve senin kaderine karar verelim."

"Kaçma oğlum," diye bağırdı Hacı. "Eğer dövüşmek istiyorsan, bir dövüşçü gibi davran! Bana geç olduğu bahanesini uydurma." Sopasıyla rakibinin kafasına ve yüzüne gelişigüzel darbeler yağdırdı, ama esmer adam bir kez daha berrak bir esintiye dönüştü ve mağarasına geri döndü. Taş kapılarını sıkıca sürgüleyerek dışarı çıkmayı reddetti.

Hacı'nın Guanyin Salonu'na geri dönmekten başka çaresi yoktu. Bulutlardan aşağıya inerek, "Usta" dedi.

Şişkin gözlerle onu bekleyen Tripitaka onu gördüğüne çok sevinmiş; ama cüppeyi göremeyince yine korkmuş.

"Nasıl oldu da hâlâ cüppeyi geri getirmedin?" diye sordu. Hacı kolundan davetiyeyi çıkarıp Tripitaka'ya uzattı ve şöyle dedi: "Efendim, canavar ve o yaşlı leş eskiden arkadaştılar. Buda Cübbesi Festivali'ne gitmesi için bu davetiyeyle birlikte buraya küçük bir iblis gönderdi. Küçük iblisi öldürdüm ve mağaraya girmek için yaşlı keşiş kılığına girdim. Bana bir fincan çay vermesi için onu kandırmayı başardım ama cüppeyi

istediğimde bana göstermeyi reddetti. Orada otururken, kimliğim dağdadevriye gezen biri tarafından sızdırıldı ve savaşmaya başladık. Savaşakşamın bu erken saatlerine kadar sürdü ve berabere bitti. Canavar geçolduğunu görünce mağaraya geri döndü ve taş kapısını sıkıca sürgüledi.

Yaşlı Maymun'un şu an için buraya dönmekten başka çaresi yoktu."

Tripitaka, "Onunla kıyaslandığında senin savaşçılık yeteneğin nasıl?" diye sordu. "Çok daha iyi değil," dedi Hacı. "Oldukça eşit durumdayız."

Tripitaka daha sonra davetiyeyi okuyarak başrahibe uzattı ve " Efendiniz de bir canavar ruh olabilir mi?" dedi.

Başrahip dizlerinin üzerine çökerek şöyle dedi: "Yaşlı Peder, ustam bir insandır. O Büyük Kara Kral kendi kendini yetiştirerek insanlık yoluna ulaştığı için, sık sık manastıra gelip ustamla dini metinleri tartışırdı. Üstadıma ruhunu beslemenin ve nefesini yutmanın büyüsünden biraz verdi; bu nedenle birbirlerine dost olarak hitap ediyorlar."

"Buradaki keşişler," dedi Hacı, "bir canavar havasına sahip değiller: her birinin gökyüzünü gösteren yuvarlak bir kafası ve yere düz basan bir çift ayağı var. Eski Maymun'dan biraz daha uzun ve ağırlar, ama canavar değiller. Fişte ne yazdığına bak:

"Öğrenci hizmetkarınız, Ayı." Bu yaratık ruha dönüşmüş bir siyah ayı olmalı."

Tripitaka şöyle dedi: "Eskilerden duyduğuma göre ayı ve maymun aynı türdendir. Başka bir deyişle hepsi hayvandır. Bu ayı nasıl bir ruh olabilir?"

"Yaşlı Maymun da bir canavar," dedi Hacı gülerek, "ama ben Cennete Eşit Büyük Bilge oldum. Onun bir farkı var mı? Dokuz açıklığa sahip olan bu dünyadaki tüm yaratıklar kendini yetiştirme sanatı sayesinde ölümsüz olabilirler."

Tripitaka tekrar, "Az önce ikinizin denk olduğunu söylemiştiniz," dedi. " Onu nasıl yenebilir ve cüppemi geri alabilirsin?"

"Bırakın! Bırak!" dedi Pilgrim. "Ben ne yapacağımı biliyorum."

Onlar bu konuyu tartışırken, keşişler usta ve öğrenci için akşam yemeği getirdiler.

Daha sonra Tripitaka, dinlenmek için lambaların öndeki Chan salonuna gitmesini istedi. Keşişlerin geri kalanı geçici tentelerin altında duvarlara yaslanıp uyurken, arka odalar kıdemli ve kıdemsiz başrahiplere tahsis edildi. Artık geç olmuştu.

Gördüğünüz gibi

Gümüş Akarsu ışıl ışıl; Hava tertemiz; Parlak ve parıldayan yıldızlarla dolu gökyüzü; Gelgitin çekilmesiyle belirginleşen nehir. Bütün sesler sustu; Bütün tepeler kuşlardan boşaldı. Balıkçının ateşi derenin kenarında söner; Pagodadaki lambalar sönükleşir. Dün gece ācāryalar davullar ve çanlar çaldı. Bu gece boyunca sadece ağlama sesi duyuldu!

Böylece geceyi Chan salonunda geçirdiler ama Tripitaka cüppeyi düşünüyordu. Nasıl rahat uyuyabilirdi ki? Bir o yana bir bu yana dönüp dururken, birden pencerelerin aydınlandığını gördü. Hemen ayağa kalktı ve seslendi:

"Wukong, sabah oldu. Çabuk git cüppeyi bul." Hacı bir sıçrayışta ayağa kalktı ve keşişlerin yıkama suyu getirdiklerini gördü. "Hepiniz," dedi Hacı, "efendime hizmet etmeye özen gösterin. Yaşlı Maymun gidiyor."

Tripitaka yatağından kalkarak ona sarıldı ve "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Düşünüyorum da," dedi Hacı, "bütün bu olay Bodhisattva Guanyin'in sorumsuzluğunu ortaya koyuyor. Burada tüm yerel halkın tütsü ve ibadetinden zevk aldığı bir Chan salonu var ve yine de bir canavar ruhun komşusu olmasına izin verebiliyor. Küçük bir sohbet için onu bulmak üzere Güney Denizi'ne gidiyorum. Ondan buraya gelmesini ve canavarın cüppeyi bize geri vermesini talep etmesini isteyeceğim."

"Ne zaman döneceksin?" diye sordu Tripitaka. "Muhtemelen kahvaltıdan hemen sonra," diye yanıtladı Hacı. "En geç öğlen gibi dönmüş olurum, o zaman her şey halledilecek. Siz keşişler efendimi beklemeye özen göstermelisiniz. Yaşlı Maymun gidiyor."

Gidiyorum dedi ve bir sonraki anda çoktan gözden kaybolmuştu. Bir anda Güney Denizi'ne vardı ve bulutunu durdurup etrafına bakındı. Gördü ki

Uçsuz bucaksız bir okyanus, Su ve gökyüzünün birleştiği yerde. Hayırlı ışık yeryüzünü örttü; Kutsal hava dünyayı aydınlattı. Uçsuz bucaksız karla kaplı dalgalar göğe yükseldi; Kat kat sisli dalgalar güneşi sildi süpürdü. Her yerde su uçuşuyor; Dalgalar her yeri çalkalıyor. Her yerde uçuşan sular gök gürültüsü gibi yuvarlandı; Her yerde çalkalanan dalgalar top atışı gibi gürledi. Sadece sudan bahsetme; Biraz daha merkeze bakalım. Beş göz kamaştırıcı renkten oluşan hazine dolu dağ: Kırmızı, sarı, yeşil, koyu mor ve mavi. Eğer bu Guanyin'in doğal bölgesi doğruysa, Güney Denizi'ndeki Potalaka'ya daha yakından bakın. Ne muhteşem bir yer! Yüksek dağ zirvesi havadar alanı kesiyor. Ortasında binlerce nadide çiçek, yüzlerce çeşit ilahi bitki vardı. Rüzgar değerli ağaçları karıştırdı; Güneş altın lotusun üzerinde parladı. Sırlı çiniler Guanyin Salonu'nu kapladı; Gelgit Sesi Mağarası'nın önünde kaplumbağa kabuğu yayıldı. Yeşil söğüt gölgelerinde papağan konuştu; Bambu korusunda tavus kuşu şarkı söyledi. Parmak izi gibi taneleri olan kayaların üzerinde, Muhafızlar vahşi ve vakur. Cornelian kıyılarından önce, Moksa güçlü ve kahramandı.

Gözlerini muhteşem manzaradan güçlükle ayırabilen Hacı, bulutunu indirdi ve doğruca bambu korusuna gitti. Çeşitli tanrılar onu karşılamak için oradaydı ve şöyle diyorlardı: "Bodhisattva bize bir süre önce Büyük Bilge'nin dönüşümünden bahsetti, onun için övgüden başka bir şey yoktu. Şu anda Tang Keşişi'ne eşlik ediyor olman gerekiyordu. Buraya gelmek için nasıl vakit buldun?"

"Tang Keşişi'ne eşlik ettiğim için," dedi Hacı, "yolculuğumuz sırasında Bodhisattva'yı görmem gereken bir olay yaşadım. Lütfen varışımı duyurun."

Tanrılar duyuruyu yapmak için mağaranın ağzına gittiler ve Bodhisattva ondan içeri girmesini istedi. Hacı çağrıya uyarak mücevherlerle süslü lotus platformunun önüne gitti ve diz çöktü.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Bodhisattva. "Yolculuğu sırasında ustam sizin Chan salonlarınızdan birine rastladı," dedi Hacı, "burada yerel halktan ateş ve tütsü hizmeti alıyorsunuz. Ama aynı zamanda bir Kara Ayı Ruhu'nun yakınlarda yaşamasına ve ustamın cüppesini çalmasına da izin vermişsiniz. Birkaç kez onu geri almaya çalıştım ama başarılı olamadım. Özellikle sizden onu istemek için geldim."

Bodhisattva şöyle dedi: "Bu maymun hâlâ küstahça konuşuyor! Eğer Ayı Ruhu senin cüppeni çaldıysa, neden benden onu istemeye geldin? Çünkü hazineni kötü niyetli insanlara gösterme cüretini gösterdin, seni sefil maymun. Dahası, aşağıdaki yol istasyonlarımdan birini yakan yangını şiddetlendirmek için rüzgârı çağırdığınızda k ö t ü l ü k t e n payınızı aldınız. Buna rağmen hâlâ buralarda kabadayılık mı yapmak istiyorsun?" Hacı Bodhisattva'nın bu şekilde konuştuğunu duyduğunda, onun geçmiş ve gelecekteki olaylar hakkında bilgi sahibi olduğunu fark etti. Aceleyle alçakgönüllülükle eğildi ve şöyle dedi: "Bodhisattva, lütfen öğrencinizin suçunu bağışlayın. Söylediğiniz gibi oldu. Ama canavarın bize cüppemizi geri vermeyi reddetmesi beni üzdü ve ustam her an o büyüyü okumakla tehdit ediyor. Baş ağrısına dayanamıyorum ve bu yüzden size rahatsızlık vermeye geldim. Bodhisattva'ya bana merhamet etmesi ve o canavarı yakalamama yardım etmesi için yalvarıyorum, böylece giysiyi geri alabilir ve Batı'ya doğru ilerleyebiliriz."

"Bu canavarın büyük bir büyü gücü var," dedi Bodhisattva, "gerçekten de seninki kadar güçlü. Pekâlâ! Tang Keşişi "nin hatırına, bu sefer ben de seninle geleceğim." Hacı bunu duyunca minnettarlıkla tekrar eğildi ve

Bodhisattva'dan hemen gitmesini istedi.

Kutsanmış bulutlara bindiler ve çok geçmeden Kara Rüzgâr Dağı'na vardılar. Bulutlardan aşağı inerek mağarayı aramak için bir patikayı takip ettiler.

Yürürlerken dağ yamacından aşağı inen bir Taoist görmüşler, elinde iki sihirli hapın bulunduğu cam bir tepsi varmış. Hacı ona doğru koştu, sopasını çıkardı ve tam kafasına indirdi, tek bir darbeyle beyninin patlamasına ve boynundan kan fışkırmasına neden oldu. Tamamen sersemlemiş olan Bodhisattva, "Maymun, hala çok pervasızsın! O senin cüppeni çalmadı; seni ne tanıyordu ne de sana haksızlık etti. Neden onu tek bir darbeyle öldürdün?"

"Bodhisattva," dedi Hacı, "onu tanımayabilirsin ama o Kara Ayı Ruhu'nun bir arkadaşıdır. Dün çayırda beyaz cüppeli bir bilginle sohbet ediyordu. Doğum gününü kutlamak için Buda Cübbesi Festivali düzenleyecek olan Siyah Ayı Ruhu'nun mağarasına davet edildikleri için, bu Taoist önce bugün arkadaşının doğum gününü kutlamaya gideceğini ve ardından yarınki festivale katılacağını söyledi. Onu bu şekilde tanıdım. Canavarın doğum gününü kutlamak için yola çıkmış olmalıydı."

Bodhisattva, "Madem öyle, tamam," demiş. Hacı daha sonra Taoist'i almaya gitmiş ve onun gri bir kurt olduğunu keşfetmiş. Bir tarafa düşmüş olan tepsinin altında bir yazı vardı:

"Boşluğu Aşan Usta tarafından yapıldı." Hacı bunu gördüğünde güldü ve "Ne şans! Ne büyük şans! Yaşlı Maymun bundan faydalanacak; Bodhisattva biraz enerji tasarrufu yapacak. Bu canavarın işkence görmeden itirafta bulunduğu söylenebilir, diğer canavar ise bugün yok olmaya mahkum olabilir."

"Ne diyorsun Wukong?" dedi Bodhisattva. "Bodhisattva," dedi Hacı, " Benim, Wukong'un bir sözü vardır: komploya komplo ile karşılık verilmelidir. Beni dinleyip dinlemeyeceğini bilmiyorum."

"Konuş!" dedi Bodhisattva.

"Bak, Bodhisattva!" dedi Hacı. "Bu küçük tepside iki sihirli hap var ve bunlar canavara sunacağımız tanıtım hediyeleri. Tepsinin altında beş kelimelik "Boşluğu Aşan Usta Tarafından Yapılmıştır" yazısı var ve bu bizim canavarla iletişimimizi sağlayacak. Eğer beni dinlerseniz, size silahları devre dışı bırakacak ve dövüşü ortadan kaldıracak bir plan vereceğim. Bir an içinde canavar veba ile karşılaşacak; göz açıp kapayıncaya kadar Buda cübbesi yeniden ortaya çıkacak. Eğer önerime uymazsanız, siz Batı'ya geri dönebilirsiniz ve ben, Wukong, Doğu'ya geri dönerim; Buda cübbesi kayıp sayılırken, Tripitaka Tang boşuna yolculuk etmiş olur."

Bodhisattva gülerek, "Bu maymun dilini çok iyi kullanıyor!" dedi. "Pek sayılmaz!" dedi Hacı. "Ama bu küçük bir plan!"

"Planın nedir?" diye sordu Bodhisattva. "Tepsinin altında bu yazı olduğuna göre," dedi Hacı, "Taoistin kendisi bu Boşluğu Aşan Usta olmalı. Eğer benimle aynı fikirdeysen, Bodhisattva, kendini bu Taoiste dönüştürebilirsin. Ben haplardan birini alacağım ve sonra kendimi başka bir hapa dönüştüreceğim - biraz daha büyüğüne yani. İki sihirli hapın bulunduğu bu tepsiyi alın ve canavara doğum günü hediyesi olarak sunun. Canavarın büyük hapı yutmasına izin verin, gerisini yaşlı Maymun halledecektir. Eğer Buda cübbesini geri vermek istemezse, yaşlı Maymun bir tane yapar - bağırsaklarıyla örmek zorunda kalsam bile!"

Bodhisattva daha iyi bir plan düşünemiyordu ve onayladığını göstermek için başını sallamak zorunda kaldı. "Eee?" dedi Hacı gülerek.

Bodhisattva derhal büyük merhametini ve sınırsız gücünü kullandı. Sonsuz dönüşüm kapasitesiyle, zihni iradesiyle ve iradesi de bedeniyle mükemmel bir uyum içinde hareket etti: bulanık bir anda, Boşluğu Aşan Ölümsüz Usta formuna dönüştü.

Rüzgarla savrulan pelerini, Havadar adımlarla boşluğu arşınlardı. Selvi ve çam gibi yaşlı yüzü, Hiç görülmemiş güzel, taze yüz hatları gösterir.

Sonu olmayan bir özgürlükle hareket ediyor, Kendi kendine yeten özel birvarlık! Özetle hepsi tek bir Biçime döner, Ama sapkın bedenlerdenkurtulur.

Hacı dönüşümü gördüğünde şöyle bağırdı: "Muhteşem, Muhteşem! Canavar mı Bodhisattva, yoksa Bodhisattva mı canavar?"

Bodhisattva gülümsedi ve şöyle dedi: "Wukong, Bodhisattva ve canavar, ikisi de tek bir düşüncede var olur.

Kökenleri açısından düşünüldüğünde, hepsi birer hiçtir." Hemen aydınlanan Pilgrim arkasını döndü ve bir anda sihirli bir hapa dönüştü:

Yuvarlak, parlak, tarifi bilinmeyen bir inci. Goulou Dağı'nda "üç kez üç" kaynaştırıldı; Shao Weng'in yardımıyla "altı kez altı" dövüldü. Sırlı fayanslar ve sarı altın alevler gibi Güneş ve mani "nin ışığıyla parlar. Cıva ve kurşun kaplaması Kolaylıkla değerlendirilemeyen bir güce sahiptir.

Pilgrim'in dönüştüğü hap diğerinden biraz daha büyüktü. Bunu zihnine not eden Bodhisattva cam tepsiyi aldı ve doğruca canavarın mağarasının girişine gitti. Etrafa bakmak için durakladı ve şunları gördü

Derin geçitler, sarp kayalıklar, Doruklardan yükselen bulutlar; Yeşil çamlar ve selviler, Ve ormanda hışırdayan rüzgar. Derin geçitler, sarp kayalıklar: Gerçekten canavarlar için yaratılmış bir yer, insanlar için değil! Ama yeşil çamlar ve selviler Yol'u aramak için dindar bir münzeviye uygun görünebilir. Dağda bir dere var, Ve derede su var, Kulaklarınızı temizlemeye layık bir ud gibi hafifçe mırıldanıyor akımı. Uçurumda geyikler var, Ormanda turnalar var, Ruhunuzu yükseltmek için kürelerin müziğinin yumuşakça mırıldandığı yerde. Bu yüzden Bodhi'nin gelmesi sahte ölümsüzün şansıydı: Sınırsız merhamete kefil olmak onun yeminiydi.

Bodhisattva oraya baktıktan sonra gizliden gizliye memnun olmuş ve kendi kendine şöyle demiş: "Bu lanetli yaratık böyle bir dağı işgal edebiliyorsa, Yol'a erişmek onun kaderinde olabilir."

Bu nedenle zaten merhametli olmaya meyilliydi.

Mağaranın girişine doğru yürüdüğünde, orada nöbet tutan küçük iblislerden bazıları onu tanıdı ve "Ölümsüz Aşan Boşluk geldi" dedi. Bazıları onun gelişini duyurmaya gitti, diğerleri ise onu karşıladı. Tam o sırada canavar kapıdan eğilerek çıktı ve "Aşan Boşluk, ilahi varlığınla mütevazı evimi onurlandırıyorsun!" dedi.

"Bu mütevazı Taoist," dedi Bodhisattva, "doğum günü hediyesi olarak bir iksir hapını saygıyla sunar."

İkisi de birbirlerini selamladıktan sonra yerlerine oturdular.

Bir gün önce yaşanan olaylardan bahsedildi ama Bodhisattva hiçbir yanıt vermedi. Bunun yerine tepsiyi eline aldı ve "Yüce Kral, lütfen bu küçük Taoistin mütevazı saygılarını kabul edin" dedi. Büyük hapı seçti ve canavara doğru iterek, "Büyük Kral bin yıl yaşasın!" dedi.

Canavar daha sonra diğer hapı Bodhisattva'ya doğru iterek, "Bunu Aşan Boşluk Ustası ile paylaşmak i s t i y o r u m ," dedi.

Bu törensel sunumdan sonra canavar hapı yutmak üzereydi ama hap kendi kendine boğazından aşağı yuvarlandı. Tekrar orijinal formuna dönüştü ve fiziksel egzersizler yapmaya başladı! Canavar yere düşerken Bodhisattva gerçek formunu ortaya çıkardı ve Buda Cübbesini canavardan geri aldı. Hacı daha sonra Canavarın bedenini burnundan terk etti, ancak canavarın hâlâ huysuz olabileceğinden korkan Bodhisattva kafasına bir fileto attı. Ayağa kalktığında, canavar gerçekten de Hacı'ya saplamak için mızrağını kaldırdı. Ancak Bodhisattva havaya yükseldi ve büyüsünü okumaya başladı. Büyü işe yaradı ve canavar başında dayanılmaz bir acı hissetti; mızrağı fırlatarak çılgınca yerde yuvarlandı. Havada, Yakışıklı Maymun Kral neredeyse kahkahalarla yere yığılıyordu; aşağıda ise Siyah Ayı Canavarı neredeyse yerde yuvarlanarak ölüyordu.

"Lanetli canavar." dedi Bodhisattva, "Şimdi teslim olacak mısın?"

"Teslim oluyorum," dedi canavar hiç tereddüt etmeden, "lütfen canımı bağışlayın!"

Çok fazla çabanın boşa gideceğinden korkan Hacı hemen saldırmak istedi. Bodhisattva onu çabucak durdurarak, "Ona zarar verme; onun için kullanabileceğim bir şey var," dedi. Hacı, "Onun gibi bir canavarı neden yok etmeyelim, çünkü ne işe yarayabilir ki?" dedi.

"Potalaka Dağımın arkasını koruyan kimse yok," dedi Bodhisattva, "ve ben onu Büyük Dağ Koruyucu Tanrısı olması için oraya geri götürmek istiyorum."

"Gerçekten de kurtarıcı ve merhametli bir tanrıça," dedi Pilgrim gülerek, "tek bir canlıyı bile incitmez. Eğer yaşlı Maymun böyle bir büyü bilseydi, onu binlerce kez okurdu. Bu, buralarda ne kadar siyah ayı varsa hepsinin işini bitirirdi!" Şimdi size bir süre sonra kendine gelen canavardan bahsedeceğiz. Dayanılmaz acıya dayanamayıp dizlerinin üzerine çöküp yalvarmaktan başka çaresi kalmamış:

"Canımı bağışlayın, çünkü ben Hakikate boyun eğmeye hazırım!"

Kutsanmış aydınlıktan aşağı inen Bodhisattva daha sonra onun başına dokundu ve ona emirlerini verdi, mızrağı tutarak onu beklemesini söyledi. Kara Ayı için de durum böyleydi:

Bugün onun atlama hırsı kontrol edildi; Bu kez sınırsız ehliyeti kısıtlandı.

Bodhisattva, "Şimdi dönebilirsin Wukong," diye talimat verdi, "ve Tang Keşişi'ne dikkatle hizmet et. Dikkatsizliğinle daha fazla sorun çıkarma."

"Bodhisattva yardım etmek için bu kadar uzağa gelmeye istekli olduğu için minnettarım," dedi Hacı, "ve bir öğrenci olarak benim görevim sizi geri görmektir."

Bodhisattva, "İzninizle," dedi. Hacı cüppesini tutarak ona secde etti ve oradan ayrıldı, Bodhisattva ise ayıyı yönlendirerek büyük okyanusa geri döndü. Bir tanıklık şiirimiz var:

Uğurlu ışık altın formu çevreliyor: Ne kadar övgüye değer bir renk labirenti! İnsanlığa yardım etmek için büyük merhamet gösterir, Dünyayı tararken altın lotusu ortaya çıkarmak için. Hepsi kutsal kitap arayışı yüzünden geliyor; Sonra geri çekilir, her zamanki gibi iffetli ve saf. Şeytan dönüştü, denize doğru yola çıktı; Bir Budist bir brokar-kasketi geri kazanır.

Daha sonra ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第018回 · Bölüm 18

Guanyin Salonu'nda Tang Keşişi çilesini bırakır Gao Köyü'nde Büyük Bilge canavarı kovar

Hacı Bodhisattva'dan ayrıldı. Bulutunun yönünü aşağı indirerek cüppesini yakındaki güzel kokulu sedir ağaçlarından birine astı.

Asasını çıkardı ve Kara Rüzgâr Mağarası'na doğru savaşarak ilerledi. Ama içeride tek bir küçük iblisi bile nerede bulabilirdi? İşin aslı, Bodhisattva'nın aydınlanmasını ve yaşlı canavarın yerde yuvarlanmasına neden olduğunu gördüklerinde, hepsi dağıldı.

Ancak Hacı durdurulamazdı; mağaradaki birkaç kapının etrafına kuru odun yığdı ve ön ve arka tarafta ateş yaktı. Tüm Kara Rüzgâr Mağarası bir " Kırmızı Rüzgâr Mağarası "na dönüşmüştü! Cüppesini alan Hacı daha sonra uğurlu ışığa bindi ve kuzeye gitti.

Şimdi size sabırsızlıkla Hacı'nın dönmesini bekleyen ve Bodhisattva'nın gelip yardım etmeye razı olup olmadığını ya da Hacı'nın bir bahaneyle onu terk edip etmediğini merak eden Tripitaka'dan bahsedeceğiz. Gökyüzünde yaklaşan parlak, gül renkli bulutları gördüğünde böyle aptalca düşünceler ve çılgın spekülasyonlarla doluydu. Merdivenlerin dibine çöküp diz çöken Hacı, "Üstat, cüppe burada!" dedi.

Tripitaka çok sevindi ve keşişlerden hiçbiri memnuniyetini gizleyemedi. "Güzel! Güzel!" diye bağırdılar. "Şimdi hayatımızı yeniden bulduk!"

Tripitaka cüppeyi alarak, "Wukong, sabah ayrılırken ya kahvaltıdan sonra ya da öğlen saatlerinde geri döneceğine söz vermiştin. Güneş batmak üzereyken neden bu kadar geç dönüyorsun?" Hacı daha sonra Bodhisattva'dan nasıl yardım istemeye gittiğini ve onun dönüşümüyle canavarı nasıl alt ettiğini ayrıntılı bir şekilde anlattı. Tripitaka anlatılanları duyunca hemen bir tütsü masası hazırladı ve yüzü güneye dönük olarak

tapındı. Sonra, "Öğrenci, Buddha cübbesini aldığımıza göre, toparlanıpgidelim." dedi.

"Böyle acele etmeye gerek yok," dedi Hacı. "Geç oluyor, seyahat etmek için pek uygun bir zaman değil. Yola çıkmadan önce yarın sabaha kadar bekleyelim."

Tüm keşişler diz çöktü ve şöyle dedi: "Yaşlı Güneş haklı. Geç oluyor ve dahası, yerine getirmemiz gereken bir yeminimiz var. Artık hepimiz kurtulduğumuza ve hazine geri alındığına göre, yeminimizi bozmalı ve saygıdeğer büyüklerimizden kutsamayı dağıtmalarını istemeliyiz.

Yarın sizi Batı'ya uğurlayacağız."

"Evet, evet, bu çok iyi!" dedi Hacı. Şu keşişlere bakın! Hepsi ceplerini boşalttılar ve yangından kurtarmayı başardıkları tüm değerli eşyalarını sundular. Herkes biraz katkıda bulundu. Bazı vejetaryen adaklar hazırladılar, ebedi barış istemek için kağıt para yaktılar ve felaketlerin önlenmesi ve kötülüklerden kurtuluş için birkaç kutsal metin okudular.

Ayin akşam geç saatlere kadar sürdü. Ertesi sabah atları eyerleyip bavullarını aldılar, keşişler de geri dönmeden önce misafirlerine uzun bir mesafe boyunca eşlik ettiler. Hacı ileriye d o ğ r u yol alırken, baharın en mutlu zamanıydı.

Gördüğünüz gibi

At, çimenli çimlerde hafif izler bırakıyor; Söğüdün altın iplikleri taze çiy ile sallanıyor. Şeftaliler ve kayısılar ormanı neşeyle dolduruyor. Sürüngenler yol boyunca canlılıkla büyür. Güneşin ısıttığı ördek çiftleri kumsalda dinlenir; Derenin güzel kokulu çiçekleri kelebekleri uysallaştırır. Böylece sonbahar gider, kış solar ve ilkbaharın yarısı geçer; Ne zaman liyakat kazanılacak ve Gerçek Yazı bulunacak?

Üstat ve öğrencisi altı ya da yedi gün boyunca çölde yolculuk ettiler. Bir gün, vakit geç olmaya başladığında, uzakta bir köy görmüşler. " Wukong," dedi Tripitaka, "bak! Orada bir köy var. Yarın tekrar yola

çıkmadan önce bu gece için kalacak bir yer sormaya ne dersin?"

"Karar vermeden önce buranın iyi mi yoksa kötü bir yer mi olduğuna karar verene kadar bekleyelim," dedi Hacı. Hacı dikkatle köye bakarken usta dizginleri çekti. Gerçekten de orada

Bambu çitlerin yoğun sıraları; Saz kulübelerin kalın kümeleri. Gökdelen gibi yükselen yabani ağaçlar kapılara bakıyordu; Dolambaçlı dere evleri yansıtıyordu. Yol kenarındaki söğütler güzel yeşillerini açmışlardı; Bahçede açan çiçekler mis kokuluydu. Alacakaranlığın hızla solduğu bu saatte, Kuşlar ormanın her yerinde cıvıldaşıyordu. Mutfak dumanı yükselirken, Sığırlar her şeritte ve patikada geri döndü, Siz de gördünüz, evin kenarında uyuyan besili domuzları ve tavukları, Ve bir şarkıyla gelen yaşlı, bitkin komşuyu.

Hacı bölgeyi inceledikten sonra, "Efendim, ilerleyebilirsiniz. Burası iyi ailelerin yaşadığı bir köye benziyor, burada barınmamız uygun olacaktır."

Rahip beyaz atı ilerletti ve köyün içine doğru giden bir yolun başına geldiler, orada pamuklu bir baş sargısı ve mavi bir ceket giyen genç bir adam gördüler. Elinde bir şemsiye ve sırtında bir bohça vardı; pantolonu kıvrılmıştı ve ayağında üç halkalı bir çift hasır sandalet vardı. Yolda kararlı adımlarla yürürken Hacı onu yakaladı ve "Nereye gidiyorsun? Sana bir sorum var: Burası neresi?" Kurtulmak için çabalayan adam itiraz etti: " Köyde başka kimse yok mu? Sorunuz için neden beni seçmek zorundasınız?"

"Patron," dedi Pilgrim nazikçe, "üzülme. "Başkalarına yardım etmek aslında kendine yardım etmektir." Bana bu yerin adını söylemenin nesi kötü? Belki sorunlarınızda size yardımcı olabilirim." Hacı'nın elinden kurtulamayan adam öylesine çileden çıkmıştı ki, çılgınca zıplamaya başladı. "Uğursuzluk! Bana uğursuzluk geldi!" diye bağırdı. "Aile büyüklerimin elinden çektiğim sıkıntıların sonu gelmiyor ve ben hala bu kel kafalı adamla karşılaşmak ve ondan böyle bir hakarete maruz kalmak zorundayım!"

"Eğer elimi açabilecek yeteneğe sahipsen," dedi Hacı, "gitmene izin veririm."

Adam sağa sola dönüp durdu ama başarılı olamadı: Sanki demir bir maşayla sıkıştırılmış gibiydi. O kadar öfkelendi ki, bohçasını ve şemsiyesini fırlatıp attı; iki eliyle Pilgrim'in üzerine darbeler ve çizikler yağdırdı. Pilgrim bir eliyle bavulunu sabitlerken, diğer eliyle adamı tuttu ve adam ne kadar uğraşırsa uğraşsın, Pilgrim'i çizemedi, hatta ona dokunamadı bile. Adam mücadele ettikçe Pilgrim "in tutuşu daha da sıkılaşıyor, böylece adam tamamen çileden çıkıyordu.

"Wukong," dedi Tripitaka, "oraya gelen biri yok mu? Başka birine sorabilirsin. Neden onu böyle tutuyorsun? Bırak gitsin."

Hacı gülerek, "Efendim, anlamıyorsunuz," dedi. "Eğer başka birine sorarsam, bütün eğlence biter. Söylendiği gibi, "herhangi bir iş olup olmayacağını" ona sormalıyım!" Daha fazla uğraşmanın faydasız olduğunu gören adam sonunda, "Burası Qoco Krallığı topraklarındaki Bay Gao Köyü olarak adlandırılır. Köydeki ailelerin çoğunun soyadı Gao "dur ve bu yüzden köye bu isim verilmiştir. Şimdi lütfen gitmeme izin verin."

"Mahallede gezinmek için pek uygun giyinmemişsin," dedi Pilgrim, "o yüzden bana doğruyu söyle. Nereye gidiyorsun ve ne yapıyorsun? O zaman gitmene izin vereceğim."

Adamın gerçeği söylemekten başka çaresi yoktu. "Ben yaşlı Bay Gao'nun ailesinin bir üyesiyim ve adım Gao Cai. Yaşlı Bay

Gao'nun bir kızı vardır, aslında en küçüğüdür, yirmi yaşındadır ve henüz nişanlanmamıştır. Ancak üç yıl önce bir canavar-ruh onu ele geçirmiş ve karısı olarak alıkoymuştur. Damadının bir canavar olması yaşlı Bay Gao'yu çok rahatsız etti. Dedi ki, "Kızımın eşi olarak bir canavara sahip olması pek de kalıcı bir anlaşma olamaz. Birincisi, ailemin itibarı mahvoldu ve ikincisi, arkadaş olabileceğimiz bir kayınvalidem bile yok." Tüm bu zaman boyunca bu evliliği iptal ettirmek istedi, ancak canavar kesinlikle reddetti; bunun yerine kızını arka binaya kilitledi ve

neredeyse yarım yıl boyunca ailesini görmesine izin vermedi. Bununüzerine yaşlı adam bana birkaç gümüş tael verdi ve canavarı yakalamasıiçin bir şeytan çıkarıcı bulmamı söyledi. O zamandan beri ayaklarımı zordinlendirdim; hepsi de değersiz keşişler ve iktidarsız Taoistler olan üç yada dört kişi bulmayı başardım. Hiçbiri canavarı alt edemedi. Kısa bir süreönce beceriksizliğim yüzünden şiddetli bir azar işittim ve yol harçlığıolarak sadece yarım ons daha fazla gümüşle, bu sefer yetenekli bir şeytankovucu bulmam söylendi. Seninle karşılaşmayı beklemiyordum, benimşanssız yıldızım, ve şimdi yolculuğum ertelendi. Aile içinde ve dışındayaşadığım mağduriyetlerden kastım buydu ve az önce bu yüzden protestoediyordum. İnsanları tutma gibi bir hileniz olduğunu bilmiyordum vebunun üstesinden gelemedim. Şimdi size gerçeği söylediğime göre, lütfengitmeme izin verin."

"Bu gerçekten senin şansın," dedi Hacı, "benim mesleğimle birlikte: zar atarken dört ve altı sayıları gibi uyuyorlar! Uzaklara gitmenize ya da paranızı boşa harcamanıza gerek yok. Bizler değersiz keşişler ya da iktidarsız Taocular değiliz, çünkü gerçekten de bazı yeteneklerimiz var; aslında en çok canavarları yakalamakta deneyimliyiz. Ne demişler, "Artık sadece şefkatli bir hekiminiz yok, aynı zamanda gözlerinizi de iyileştirdiniz!" Lütfen zahmet edip ailenizin reisine dönün ve ona bizim Doğu Ülkesi'ndeki Taht tarafından Batı Cenneti'nde Buddha'ya ibadet etmek ve kutsal yazıları almak üzere gönderilen kutsal keşişler olduğumuzu söyleyin. Canavarları yakalamak ve şeytanları bağlamak konusunda çok yetenekliyiz."

"Beni yanıltma," dedi Gao Cai, "çünkü buraya kadarmış! Eğer beni kandırıyorsan ve gerçekten canavarı alt edecek yeteneğe sahip değilsen, sadece Bana daha fazla şikâyette bulun." Hacı, "Sana hiçbir şekilde zarar gelmeyeceğini garanti ederim. Beni evinizin kapısına kadar götürün."

Adam daha iyi bir alternatif düşünemedi; bohçasını ve şemsiyesini aldı ve usta ile öğrenciyi evinin kapısına götürmek için döndü. "Siz iki ihtiyar," dedi, "lütfen bir süreliğine buradaki otostop direklerine yaslanın.

Ben efendime rapor vermek için içeri gireceğim." Hacı ancak o zaman onuserbest bıraktı. Eşyaları yere bırakıp attan inen usta ve öğrenci kapınındışında durup beklediler.

Gao Cai ana kapıdan geçip doğruca merkezdeki ana salona gitti, ama tesadüfe bakın ki yaşlı Bay Gao ile karşılaştı. "Seni kalın derili canavar!" diye bağırdı Bay Gao. "Neden bir şeytan kovucu aramaya çıkmadın? Burada ne işin var?" Bohçasını ve şemsiyesini yere bırakan Gao Cai, " Efendime naçizane bilgi vereyim. Hizmetkârınız az önce sokağın sonuna ulaştı ve iki keşişle karşılaştı: biri ata biniyor, diğeri de yük taşıyordu. Beni yakaladılar ve bırakmadılar, nereye gittiğimi sordular. İlk başta onlara söylemeyi kesinlikle reddettim ama çok ısrarcı davrandılar ve kendimi kurtarmamın hiçbir yolu yoktu. Ancak o zaman onlara lordumun işlerini ayrıntılı bir şekilde anlattım. Beni tutan kişi çok sevindi ve canavarı bizim için tutuklayacağını söyledi."

"Nereden gelmişler?" diye sordu yaşlı Bay Gao. "İmparatorun kardeşi olan kutsal bir keşiş olduğunu iddia ediyordu," dedi Gao Cai, "Doğu Ülkesi'nden Batı Cenneti'ndeki Buddha'ya tapınmak ve kutsal yazıları almak için gönderilmişti."

"Eğer bu kadar uzaktan gelen keşişlerse," dedi yaşlı Mr. Gao, " Gerçekten de bazı yeteneklere sahip olabilirler. Şimdi

neredeler?" "Ön kapının dışında bekliyorlar," dedi Gao

Cai.

Yaşlı Bay Gao çabucak kıyafetlerini değiştirdi ve Gao Cai ile birlikte " Ekselansları!" diye bağırarak hoş geldiniz demek için dışarı çıktı. Tripitaka bunu duyunca hızla döndü ve ev sahibi çoktan önünde duruyordu. Yaşlı adamın başında koyu renkli ipek bir şal vardı; koyu yeşil kuşaklı, bahar soğan beyazı Sichuan ipek brokarından bir cübbe ve kaba öküz derisinden yapılmış bir çift çizme giymişti. Nazikçe gülümseyerek onlara hitap etti ve "Saygıdeğer Rahipler, lütfen selamımı kabul edin!" dedi.

Tripitaka selamına karşılık verdi, ama Hacı hiç kıpırdamadan orada durdu. Yaşlı adam onun ne kadar çirkin göründüğünü görünce ona selam vermedi. "Neden bana merhaba demiyorsun?" diye sordu Hacı. Biraz telaşlanan yaşlı adam Gao Cai'ye şöyle dedi:

"Genç adam! Beni gerçekten zor durumda bıraktın, değil mi? Evde zaten kovamadığımız çirkin bir canavar var. Şimdi de başıma daha fazla dert açmak için bu gök gürültüsü ruhunu getirmek zorundasın!"

"Yaşlı Gao," dedi Hacı, "bu yaşa kadar gelmiş olman boşuna, çünkü neredeyse hiç muhakeme yeteneğin yok! Eğer insanları dış görünüşlerine göre yargılamak istiyorsan, tamamen yanılıyorsun! Ben, yaşlı Maymun, çirkin olabilirim ama bazı yeteneklerim var. Aileniz için canavarı yakalayacağım, şeytanı kovacağım, damadınızı tutuklayacağım ve kızınızı geri alacağım. Bu yeterli olacak mı? Görünüşle ilgili tüm bu mırıldanmalar neden!" Yaşlı adam bunu duyunca korkudan titredi ama kendini toparlayarak, "Lütfen içeri buyurun!" demeyi başardı.

Bu davet üzerine Hacı beyaz atı yönlendirdi ve Tripitaka'nın onlarla birlikte içeri girebilmesi için Gao Cai'den bavullarını almasını istedi. Görgü kurallarını umursamadan atı sütunlardan birine bağladı ve Tripitaka'nın oturması için yıpranmış cilalı bir sandalye çekti. efendisinin oturmasını istedi. Başka bir sandalye çekti ve bir kenara oturdu. "Bu küçük rahip," dedi yaşlı Mr.

Gao, "kendini evinde nasıl hissettireceğini gerçekten biliyor!"

"Eğer beni altı ay boyunca burada tutmaya razı olursanız," dedi Pilgrim, "o zaman kendimi gerçekten evimde hissedeceğim!"

Onlar oturduktan sonra yaşlı Bay Gao, "Az önce küçüğüm siz iki onurlu rahibin Doğu Diyarı'ndan geldiğinizi söyledi?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Tripitaka. "Zavallı keşişiniz saray tarafından Buddha için kutsal yazılar aramak üzere Batı Cenneti'ne gitmekle görevlendirildi. Köyünüze ulaştığımıza göre, bu gece için kalacak yer

sormak istiyoruz. Yarın sabah erkenden yola çıkmayı planlıyoruz."

Yaşlı Bay Gao, "Demek ikiniz kalacak yer istiyordunuz?" dedi. "O zaman neden canavar yakalayabileceğinizi söylediniz?"

"Madem kalacak bir yer istiyoruz," dedi Hacı, "eğlence olsun diye birkaç canavar yakalayabileceğimizi düşündük! Evinizde kaç canavar olduğunu sorabilir miyiz?"

"Tanrım!" diye haykırdı yaşlı Bay Gao, "Kaç canavarı besleyebiliriz? Sadece bir damadımız var ve ondan yeterince çektik!"

"Bana canavar hakkında her şeyi anlat," dedi Hacı, "buraya nasıl geldi, ne tür bir gücü var, vb. En başından başla ve hiçbir ayrıntıyı atlama. O zaman onu senin için yakalayabilirim."

"Eski zamanlardan beri," dedi yaşlı Bay Gao, "bu köyümüzün hayaletlerle, cinlerle ya da şeytanlarla hiçbir sorunu olmadı; aslında benim tek talihsizliğim bir oğlumun olmamasıdır. Üç kızım dünyaya geldi: en büyüğünün adı Güzel Kokulu Orkide; ikincisinin adı Yeşim Orkide; üçüncüsünün adı ise Yeşil Orkide. İlk ikisi gençliklerinden beri aynı köyden insanlarla sözlenmişlerdi, ancak en küçüğünün ailemizle kalacak ve çocuklarının bizim adımızı taşımasına razı olacak bir koca bulmasını umuyordum. Oğlum olmadığı için, aslında o benim varisim olacak ve yaşlılığımda bana bakacaktı. Yaklaşık üç yıl önce, oldukça yakışıklı bir adamın ortaya çıkacağını hiç tahmin etmemiştim. Fuling Dağı'ndan geldiğini ve soyadının Zhu (Hog) olduğunu söyledi. Ne anne babası ne de erkek kardeşi olduğu için damat olarak kabul edilmeye istekliydi ve ben de başka bir aile bağı olmayan birinin tam olarak doğru kişi olduğunu düşünerek onu kabul ettim. Ailemize ilk geldiğinde, itiraf etmeliyim ki oldukça çalışkan ve terbiyeli biriydi. Toprağı gevşetmek v e manda bile kullanmadan tarlaları sürmek için çok çalıştı; tahılları hasat ettiğinde orak ya da değnek kullanmadan biçti. Akşam eve geç gelir ve sabah erkenden tekrar yola koyulurdu ve doğrusunu söylemek gerekirse ondan oldukça memnunduk. Tek sorun görünüşünün değişmeye başlamasıydı."

"Ne şekilde?" diye sordu Hacı. "Şey," dedi yaşlı Bay Gao, "ilk geldiğinde şişman, esmer bir adamdı, ama sonra kocaman kulakları ve uzun burnu olan, başının arkasında büyük bir tutam kıl bulunan bir aptala dönüştü. Vücudu korkunç derecede kaba ve hantal bir hal aldı. Kısacası, tüm görünüşü bir domuzunkine benziyordu! Ve ne büyük bir iştah! Tek bir öğün için üç ila beş kile pirinç yemesi gerekiyor: sabahları küçük bir atıştırmalık, yüzden fazla bisküvi veya ekmek anlamına geliyor. Bu iyi bir şey. Vejetaryen besleniyor; et ve şarap sevseydi, bu yaşlı adamın malı mülkü altı ayda tükenirdi!"

"Belki de iyi bir işçi olduğu için bu kadar iştahlıdır," dedi Tripitaka.

"Bu iştah bile küçük bir sorun!" dedi yaşlı Bay Gao. "En rahatsız edici olan şey, rüzgâra binip gelmeyi sevmesi ve sisin üzerinde tekrar kaybolması; o kadar sık taş ve pislik atıyor ki, evim ve komşularım bir an bile huzur bulamadı. Sonra küçük kızım Yeşil Orkide'yi arka binaya kilitledi ve onu altı aydır görmüyoruz ve ölü mü diri mi bilmiyoruz. Artık onun bir canavar olduğundan eminiz ve bu yüzden onu uzaklaştırmak için bir şeytan çıkarıcı bulmak istiyoruz."

"Bunda zor bir şey yok," dedi Pilgrim. "Sakin ol, ihtiyar! Bu gece onu senin için yakalayacağım ve ondan bir fesih belgesi imzalamasını ve kızını geri vermesini isteyeceğim. Bu nasıl?" Son derece memnun olan yaşlı Bay Gao, "Benim iyi itibarımı nasıl mahvettiğini ve kaç akrabamızı yabancılaştırdığını düşünürseniz, onu içeri almam küçük bir şeydi! Onu benim için yakalayın. Neden bir belgeyle uğraşayım ki? Lütfen, benim için ondan kurtulun." Hacı dedi ki, "Çok basit! Gece çöktüğünde sonucu göreceksin!"

Yaşlı adam çok sevindi; hemen masaların kurulmasını ve vejetaryen bir ziyafet hazırlanmasını istedi. Yemeği bitirdiklerinde akşam olmak üzereydi. Yaşlı adam sordu, "Ne tür silahlara ve kaç kişiye ihtiyacınız var? Bir an önce hazırlansak iyi olur."

"Benim kendi silahım var," diye cevap verdi Hacı. Yaşlı adam, " İkinizin sahip olduğu tek şey o rahip asası, canavarla savaşmak için kullanabileceğiniz bir şey değil," dedi, bunun üzerine Hacı kulağından bir nakış iğnesi çıkardı, elinde tuttu ve rüzgarda bir kez sallayarak pirinç kasesi kalınlığında altın çemberli bir çubuğa dönüştürdü. "Şu çubuğa bak," dedi yaşlı Mr.

Gao. "Senin silahlarınla karşılaştırıldığında nasıl? Sence canavar için yeterli olur

mu?" "Madem bir silahınız var," dedi yaşlı Bay Gao tekrar, "biraz silaha

ihtiyacınız var mı? görevliler?"

"Herhangi bir refakatçiye gerek yok," dedi Hacı. "Tek istediğim, efendime eşlik edecek ve onunla konuşacak birkaç yaşlı insan, böylece onu bir süreliğine rahat bırakabilirim. Canavarı sizin için yakalayacağım ve gitmesi için herkesin önünde söz vermesini sağlayacağım, böylece ondan sonsuza dek kurtulmuş olacaksınız."

Yaşlı adam hemen uşağından birkaç yakın arkadaşını ve akrabasını çağırmasını istedi, onlar da hemen geldiler. Onlar tanıştırıldıktan sonra Hacı, "Efendim, burada otururken kendinizi oldukça güvende hissedebilirsiniz. Yaşlı Maymun gitti!" Şuna bir bakın! Demir çubuğunu havaya kaldırarak yaşlı Bay Gao'yu sürükledi ve "Beni canavarın kaldığı arka binaya götür de bir bakayım" dedi.

Yaşlı adam gerçekten de onu arkadaki binanın kapısına götürdü. Hacı, " Çabuk bir anahtar bul!" dedi. "Kendin bak," dedi yaşlı Bay Gao. "Eğer bu kilidi anahtarla açabilseydim, sana ihtiyacım olmazdı." Hacı güldü ve " Sevgili yaşlı adam! Oldukça yaşlı olmana rağmen, bir şakayı bile anlayamıyorsun! Ben sadece sana biraz takılıyordum ve sen sözlerimi ciddiye aldın."

İleri gitti ve kilide dokundu: sıvı bakırla sağlam bir şekilde kaynaklanmıştı. Sinirlenen Pilgrim, sopasının müthiş bir darbesiyle kapıyı kırarak açtı ve içerisinin zifiri karanlık olduğunu gördü. "Yaşlı Gao," dedi Hacı, "git kızını ara ve içeride olup olmadığına bak." Cesaretini toplayan yaşlı adam, "Bayan Üç!" diye bağırdı. Babasının sesini tanıyan kız belli belirsiz cevap verdi: "Baba! Ben buradayım!"

Altın rengi gözbebekleri alev alev yanan Hacı, karanlık gölgelere baktı. " Nasıl görünüyor?" diye sordunuz. Görüyorsun ki

Bulut gibi saçları dağınık ve fırçalanmamış; jöleye benzeyen yüzü kirli ve yıkanmamış. Doğası değişmemiş olsa da, Güzel görüntüsü yorgun ve solgun. Kiraz dudakları tamamen kansız görünüyor, Ve vücudu hem çarpık hem de bükülmüş. Kederle örülmüş Güve kaşları solgun; Kilo kaybından zayıflamış, Konuşma sesi zayıf.

Kadın öne çıktı ve yaşlı Bay Gao olduğunu görünce ona sarıldı ve ağlamaya başladı.

"Ağlamayı kes! Ağlamayı kes!" dedi Pilgrim. "Sana sorayım: Canavar nerede?"

"Nereye gittiğini bilmiyorum," dedi kız.

"Bugünlerde sabah gidiyor ve ancak akşam karanlığı çöktükten sonra geri geliyor. Etrafı bulut ve sisle çevrili, nerede olduğunu bana hiç haber vermeden gelip gidiyor. Babamın onu uzaklaştırmaya çalıştığını öğrendiğinden beri sık sık önlem alıyor; bu yüzden sadece geceleri geliyor ve sabahları ayrılıyor."

Hacı, "Artık konuşmaya gerek yok," dedi. "İhtiyar! Sevgili kızını öndeki binaya götür, sonra onunla istediğin kadar vakit geçirebilirsin. İhtiyar Maymun burada onu bekliyor olacak; eğer canavar gelmezse beni suçlama. Ama eğer gelirse, senin sorunlarını kökünden söküp atacağım!" Büyük bir sevinçle, yaşlı Mr.

Gao kızını ön binaya götürdü. Hacı, sihirli gücünü kullanarak vücudunu salladı ve bir anda o kızın şekline dönüşerek tek başına oturup canavarı beklemeye başladı. Kısa bir süre sonra bir rüzgâr tozu ve taşları savurarak geçti. Ne rüzgârdı ama!

İlk başta hafif ve yumuşak bir esinti vardı. Daha sonra sert ve güçlü bir hal aldı. Dünyayı doldurabilecek hafif, yumuşak bir esinti! Hiçbir şeyin durduramadığı güçlü, sert bir rüzgâr! Çiçekler ve söğütler sarsılmış kenevir gibi koptu; Ağaçlar ve bitkiler kökünden sökülmüş ekinler gibi devrildi. Akarsuları ve denizleri karıştırdı, hayaletleri ve tanrıları korkuttu. Kayaları ve dağları parçaladı, cenneti ve dünyayı korkuttu. Çiçek kemiren geyikler eve dönüş yollarını kaybetti. Meyve toplayan maymunların hepsi yoldan çıkmıştı. Yedi katmanlı pagoda Buddha'nın başına yıkıldı. Sekiz taraftaki bayraklar tapınağın tepesine zarar verdi. Altın kirişler ve yeşim sütunlar köklerinden söküldü. Kırlangıç sürüleri gibi çatı kiremitleri uçtu. Kayıkçı adak adamak için küreklerini kaldırdı, Hayvanlarını kurban etmeye hevesliydi. Yerel ruh tapınağını terk etti. Dört denizden ejderha kralları mütevazı yaylar yaptı. Denizde Yaksa'nın gemisi karaya oturdu, Çin Seddi "nin surlarının yarısı havaya uçuruldu.

Şiddetli rüzgâr geçip gittiğinde, havada gerçekten de çirkin bir canavar belirdi. Kısa, güdük saçlarla kaplı siyah yüzü, uzun burnu ve kocaman kulaklarıyla ne tam yeşil ne de tam mavi olan pamuklu bir gömlek giymişti. Başına da benekli bir tür pamuklu mendil bağlamıştı. Hacı kendi kendine gülümseyerek, "Demek böyle bir şeyle iş yapmak zorundayım!" dedi.

Sevgili Hacı! Canavarla ne selamlaştı ne de konuştu; onun yerine yatağa uzandı ve hasta numarası yaparak sürekli inledi. Doğruyu yanlışı ayırt edemeyen canavar odaya girdi ve "eşini" yakalayarak hemen bir öpücük istedi. Pilgrim kendi kendine gülümseyerek, "Yaşlı Maymun'la gerçekten spor yapmak istiyor!" dedi. Bir tutma hilesi kullanarak canavarın uzun burnunu yakaladı ve ani, şiddetli bir bükülme vererek onu yüksek bir gümbürtüyle yere düşürdü. Kendini toparlayan canavar,

yatağın kenarından destek alarak, "Abla, nasıl oluyor da bugün bana birazkızgın görünüyorsun? Geç kaldığım için olabilir mi?"

"Rahatsız olmadım!" dedi Pilgrim. "Değilse," dedi o canavar, "neden beni böyle düşürdün?"

"Nasıl bu kadar kaba olabiliyorsun," dedi Hacı, "beni böyle yakalayıp öpmek istiyorsun? Bugün kendimi pek iyi hissetmiyorum; normal koĢullarda uyanık olup seni beklerdim ve kapıyı da kendim açardım. Giysilerini çıkarıp uyuyabilirsin."

Zebani hiçbir şeyden şüphelenmedi ve giysilerini çıkardı. Hacı ayağa fırlayıp lazımlığın üzerine otururken, zebani yatağa tırmanmış. Etrafına bakınırken kimseyi hissedememiş ve seslenmiş: "Kardeşim, nereye gittin? Lütfen elbiselerini çıkar ve uyu."

"Önce sen uyu," dedi Pilgrim, "çünkü ben işimi bitirene kadar beklemek

zorundayım. yük."

Şeytan gerçekten de giysilerini gevşetmiş ve yatakta kalmıştı. Aniden Pilgrim "Şansım oldukça düşük!" diyerek iç çekti.

"Seni rahatsız eden ne?" dedi canavar. "Ne demek istiyorsun, şansın oldukça düşük? Ailenize katıldığımdan beri epeyce yiyecek ve içecek tükettiğim doğru, ama bunları kesinlikle bedava yemek olarak almadım. Aileniz için yaptığım şeylere bir bakın: araziyi süpürmek ve hendekleri boşaltmak, tuğla çekmek ve kiremit taşımak, duvar inşa etmek ve harç dövmek, tarlaları sürmek ve toprağı tırmıklamak, pirinç ve buğday fideleri dikmek, kısacası tüm mülkünüzle ilgilendim. Şimdi vücudunuzdaki her şey brokar ve süs olarak taktıklarınız da altın. Dört mevsimin çiçeklerinin ve meyvelerinin tadını çıkarıyorsunuz ve sekiz dönemin hepsinde sofranız için taze sebzeleriniz var. Şansımın çok düşük olduğunu söyleyerek iç çekip ağıt yakmanızı gerektirecek kadar sizi memnun etmeyen şey nedir?"

"Pek de söylediğin gibi değil," dedi Hacı. "Bugün annemle babam beni bölme duvarının üzerinden azarladılar, buraya tuğla ve kiremit fırlattılar."

"Seni ne için azarladılar?" diye sordu canavar. Hacı, "Karı koca olduğumuzdan beri senin aslında onların ailesinde bir damat olduğunu ama tamamen görgüsüz biri olduğunu söylediler. Senin gibi çirkin bir insan ne kayınbiraderlerinle tanışabilir ne de diğer akrabalarınla selamlaşabilir. Bulutlarla gelip sisle gittiğin için, hangi aileye ait olduğunu ve gerçek adının ne olduğunu gerçekten bilmiyoruz. Aslında, ailemizin itibarını mahvettin ve mirasımızı kirlettin. Beni bu yüzden azarladılar ve ben de bu yüzden üzgünüm."

"Biraz çirkin olsam da," dedi canavar, "daha yakışıklı olmam konusunda ısrar ederlerse büyük bir sorun olmaz. Bu konuları daha önce buraya geldiğimde konuşmuştuk ve babanızın rızasıyla tamamen ailenize girdim. Bugün neden bu konuyu tekrar gündeme getirdiler? Ailem Fuling Dağı'ndaki Bulutlu Yollar Mağarası'nda bulunuyor; soyadım görünüşüme dayanıyor. Bu nedenle bana Zhu (Domuz) denir ve resmi adım Ganglie'dir (Sert Kıllar). Eğer sana bir daha sorarlarsa, sana söylediklerimi onlara da anlat."

"Bu canavar oldukça dürüst," dedi Pilgrim kendi kendine, gizliden gizliye sevinerek. "İşkence görmeden, açıkça itirafta bulundu bile; adı ve yeri açıkça bilindiğine göre, ne olursa olsun kesinlikle yakalanacaktır." Hacı daha sonra ona, "Ailem seni tutuklaması için buraya bir şeytan kovucu getirmeye çalışıyor," dedi.

"Uyu hadi! Uyu!" dedi canavar gülerek. "Onlara hiç aldırmayın! Göksel Kepçe'deki yıldız sayısı kadar dönüşüm biliyorum ve dokuz uçlu bir muckrake'im var. Neden herhangi bir şeytan kovucudan, keşişten ya da Taoist rahipten korkayım ki? Senin ihtiyar, Canavar Yönlendiren Patrik'in Dokuz Katlı Cennet'ten inmesini sağlayacak kadar dindar olsa bile, ben yine de onun eski bir tanıdığı olduğumu iddia edebilirim. Ve bana bir şey yapmaya cesaret edemezdi."

"Ama Sun adında birini davet etmeyi umduklarını söylüyorlardı," dedi Pilgrim, "beş yüz yıl önce Göksel Saray'da kargaşaya neden olan, Cennete

Eşdeğer Büyük Bilge denen kişiyi. Ondan gelip seni yakalamasınıisteyeceklerdi." Canavar bu ismi duyduğunda oldukça telaşlandı. "Eğer budoğruysa," dedi, "ben gidiyorum. Artık bir çift olarak yaşayamayız!"

"Neden böyle aniden ayrılmak zorundasın?" diye sordu Hacı. " Bilmiyor olabilirsin," dedi canavar, "Cennette bu kadar kargaşaya neden olan Ban-At-Veba'nın bazı gerçek yetenekleri var. Korkarım onun dengi değilim ve itibarımı kaybetmek benim tarzım değil!" Konuşmasını bitirdiğinde kıyafetlerini giydi, kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Hacı onu yakaladı ve yüzünü bir kez silerek eski haline döndü ve bağırmaya başladı:

"Canavar, nereye gittiğini sanıyorsun? İyice bak ve kim olduğumu gör. Ben!"

Canavar arkasını döndü ve çıkıntılı dişleri, açık ağzı, ve Hacı'nın ateşten gözleri, altın gözbebekleri, sivri kafası ve kıllı yüzü - adeta yaşayan bir gök gürültüsü tanrısı! O kadar dehşete düşmüştü ki elleri uyuştu ve ayakları güçsüzleşti. Yüksek bir yırtılma sesiyle gömleğini yırtarak açtı ve şiddetli bir rüzgâra dönüşerek Hacı'nın elinden kurtuldu. Hacı ileri atıldı ve demir çubuğuyla rüzgâra güçlü bir şekilde vurdu; canavar hemen kendini sayısız alevli ışık demetine dönüştürdü ve kendi dağına doğru kaçtı. Bulutların üzerine çıkan Hacı "Nereye kaçıyorsun?" diye bağırarak onu takip etti. Eğer cennete yükselirsen, seni Polestar Sarayı "na kadar kovalarım ve eğer yeryüzüne inersen, seni cehennemin kalbine kadar takip ederim!"

Yüce Tanrım! Kovalamacanın onları nereye götürdüğünü ya da kavganın sonucunun ne olduğunu bilmiyoruz. Açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第019回 · Bölüm 19

Bulutlu Yollar Mağarası'nda Wukong Sekiz Kural'ı alır Pagoda Dağı'nda Tripitaka Kalp Sūtra'sını alır

Size kaçmakta olan canavarın alevli ışığından bahsediyorduk, pembe bulutlara binen Büyük Bilge de hemen arkasından onu takip ediyordu. Bu şekilde ilerlerken yüksek bir dağa gelmişler ve canavar burada alevli ışık demetlerini bir araya toplayarak eski haline dönmüş. Bir mağaraya koşarak, savaşmak için dokuz çatallı bir muckrake çıkardı. "Kanunsuz canavar!" diye bağırdı Pilgrim. "Hangi bölgedensin, şeytan ve yaşlı Maymun'un isimlerini nereden biliyorsun? Hangi yeteneklere sahipsin? Çabuk itiraf et de hayatın kurtulsun!"

"Demek güçlerimi bilmiyorsun!" dedi o canavar. "Buraya gel ve kendini hazırla! Sana anlatacağım!

Aklım gençliğimden beri sönüktü; Tembelliğimi ve miskinliğimi hep sevdim. Ne doğayla ilgilenerek ne de Gerçeği arayarak, günlerimi kandırılmış ve kafam karışmış bir şekilde geçirdim. Aniden gerçek bir ölümsüzle tanıştım. Oturup benimle soğuk ve sıcak hakkında konuşan. Tövbe edin," dedi, "ve dünyevi yolunuzu bırakın: Can almaktan sınırsız bir lanet doğar. Bir gün Büyük Sınır sizin kaderinizi sona erdirdiğinde, Sekiz acı ve üç yol için çok geç yas tutacaksın!" Dinledim ve yolumu düzeltmek için irademi değiştirdim: Duydum, tövbe ettim ve harikulade rune'u aradım. Kader bir anda öğretmenim oldu, Yeryüzü ve gökyüzüne anahtarlanmış geçitleri göstererek. Dokuz kez tersine çevrilmiş büyük hapı dövmeyi öğrendim, gece gündüz durmadan çalıştım. Kafatasımın üstündeki Çamur Hapı Sarayı'na ve ayaklarımın tabanındaki Püsküren Bahar Noktaları'na ulaşmak için. Çiçek Havuzunu dolduran böbrek salamurasıyla, Zinober Tarlam böylece sıcak bir şekilde emzirildi. Bebek ve Güzel Kız yin ve yang gibi çiftleşti; Kurşun ve cıva güneş ve ay gibi karıştı. Uyum içinde Li-dragon ve Kan-tiger kullanıldı, Ruh kaplumbağası

altın karganın kanını emerek kuruttu. Üç çiçek tepede birleşti," diyerekkökünü geri aldı; Beş nefes kaynağıyla yüzleşti" ve hepsi özgürce aktı.Liyakatim tamamlandı, yükseklere çıktım, Gökyüzünden gelen ölümsüzçiftler tarafından karşılandım. Parlak pembe bulutlar ayaklarımın altındayükseldi; Işık ve ses çerçevesiyle Altın Kemer'le yüzleştim. Yeşimİmparatoruthemanrılar için bir ziyafet verdi. Rütbelerine göre sıra sıraoturanlar. Göksel Akıntı'nın bir mareşali yapıldı, Hem denizcilerin hem degemilerin komutasını aldım. Çünkü Ana Kraliçe Şeftali Ziyafeti verdi-Jasper Havuzunda misafirleriyle buluştuğunda- Zihnim bulanıklaştı çünkükörkütük sarhoştum, utanmaz bir kabadayı sağa sola savruluyordu.Cesurca girdim Vast Cold Palace'a. Büyüleyici peri beni içeri aldı. Birininruhunu tuzağa düşürecek yüzünü gördüğümde, Eski cinsel kaşıntımdurdurulamazdı! Terbiye ya da rütbe gözetmeksizin, Bayan Chang'esarıldım ve onu yatağa davet ettim. Üç ya da dört kez beni reddetti:Doğuda ve batıda saklanıyordu, çok kızgındı. Tutkum göklere yükseldi,gök gürültüsü gibi kükredim, Neredeyse Cennetin kapısının kemerinideviriyordum. Genel Müfettiş İmparator Jade'e söyledi; O gün kaderimletanışacaktım. Uçsuz bucaksız soğuk, hava geçirmez bir şekilde tamamenkapalıydı ve bana kaçmak için hiçbir yol bırakmamıştı. Sonra çeşitlitanrılar tarafından yakalandım, hala yılmadım, çünkü şarap kalbimdeydi.Bağlandım ve Yeşim İmparatoru'nu görmeye götürüldüm, Yasalara göreölüme mahkum edilmem gerekirdi. Altın Yıldız Venüs'tü, Bay Li,Rütbelerini bırakıp benim için diz çöktüler. Cezam iki bin darbeyedönüştü, Etim parçalandı; kemiklerim neredeyse çatlayacaktı. Yaşıyorum!Cennetin kapısından sürgün edildim Fuling Dağı'nın altında evimi yapmakiçin. Günahkâr hedefim serseri bir rahim: Stiff- Bristle Hog benimdünyevi lakabım!"

Hacı bunu duyunca şöyle dedi: "Demek sen aslında yeryüzüne gelen Göksel Sazlıkların Su Tanrısısın. Yaşlı Maymun'un adını bilmene şaşmamalı."

"Lanet olsun!" diye bağırdı canavar. "Seni Cennete meydan okuyan Ban-At- Belası! O yıl Cennet'te böyle bir kargaşaya neden olduğunda, senin yüzünden kaçımızın acı çekmek zorunda kaldığını bilmiyordun. Ve işte yine başkalarına hayatı zindan etmek için buradasın! Bana dudak bükme! Tırmığımın tadına bak!" Hacı, elbette hoşgörülü olmak istemiyordu; sopasını kaldırarak canavarın kafasına vurdu. Böylece ikisi gecenin bir yarısı dağın ortasında savaşmaya başladılar. Ne dövüştü ama!

Pilgrim'in altın rengi gözbebekleri şimşek gibi parlıyordu; Canavarın yuvarlak gözleri gümüş çiçekler gibi parlıyordu. Bu renkli bir sis püskürtüyordu: Bu kıpkırmızı bir sis püskürttü. Püsküren kıpkırmızı sis karanlığı aydınlattı; Püskürtülen renkli sis geceyi aydınlattı. Altın çemberli çubuk; Dokuz çatallı muckrake. Övgüye değer iki gerçek kahraman: Biri yeryüzüne inmiş Büyük Bilge idi; Biri Cennetten gelen bir Mareşal idi. Bu, ahlaksızlık yüzünden bir canavara dönüştü; Bu, çilesinden kaçmak için bir keşişe boyun eğdi. Tırmık, pençelerini kullanan bir ejderha gibi saldırdı: Çubuk, çiçeklerin arasından fırlayan bir anka kuşu gibi geldi. Şöyle demişti: "Senin evliliği bitirmen baba katilliği gibi bir şey!" Bu dedi ki: "Genç bir kıza tecavüz ettiğin için tutuklanmalısın!" Ne kadar boş sözler! Ne vahşi bir yaygara! Bir ileri bir geri, sopa tırmığı engelledi. Şafak sökmek üzere olana kadar dövüştüler, Canavarın iki kolu da ağrımaya ve uyuşmaya başladığında.

İkinci nöbetten itibaren ikisi doğuda hava aydınlanana kadar savaştılar. Canavar daha fazla dayanamadı ve yenilgiyle kaçtı. Bir kez daha şiddetli bir rüzgâra dönüştü ve doğruca mağarasına geri döndü, kapıları sıkıca kapattı ve dışarı çıkmayı reddetti. Hacı mağaranın dışında, üzerinde " Bulutlu Yollar Mağarası" yazan büyük bir taş tablet gördü.

Artık hava tamamen aydınlanmıştı. Canavarın dışarı çıkmayacağını anlayan Hacı kendi kendine şöyle düşündü: "Korkarım Üstat beni endişeyle bekliyor olabilir. Canavarı yakalamak için buraya dönmeden önce geri dönüp onu görsem iyi olur." Bulutlara binerek kısa sürede Eski Gao köyüne vardı.

Şimdi size diğer yaşlılarla geçmiş ve şimdiki zaman hakkında sohbet eden ve bütün gece uyumayan Tripitaka'dan bahsedeceğiz. Tam Hacı'nın neden gelmediğini merak ediyordu ki, Hacı aniden avluya indi. Giysilerini düzelten ve değneğini kaldıran Hacı salona çıktı ve ağlayarak, "Efendim! Geri döndüm!"

Çeşitli büyükler aceleyle eğilerek, "Zahmet ettiğiniz için teşekkür ederim!" dediler.

"Wukong, bütün gece yoktun," dedi Tripitaka. "Eğer canavarı yakaladıysan, şimdi nerede?"

"Üstat," dedi Hacı, "o canavar ne bu dünyanın şeytanı ne de dağların garip bir canavarı. O aslında Göksel Sazlıkların Mareşalinin vücut bulmuş hali. Yeniden doğuşun yanlış yolunu seçtiği için, görünüşü vahşi bir domuz şeklini aldı: ama aslında ruhani doğası sönmedi. Soyadını görünüşünden aldığını ve Zhu Ganglie adını kullandığını söyledi. Arka binada sopamla ona saldırdığımda, şiddetli bir rüzgâra dönüşerek kaçmaya çalıştı; ben de rüzgâra vurdum ve o da alevli ışık demetlerine dönüşerek dağdaki mağarasına çekildi. Orada bütün bir gece boyunca yaşlı Maymun'la savaşmak için dokuz çatallı bir muckrake çıkardı. Hava aydınlanmaya başladığında daha fazla savaşamadı ve mağaraya kaçtı, kapıları sıkıca kapattı ve bir daha dışarı çıkmadı. Onun işini bitirmek için kapıyı kırmak istedim, ama burada endişeyle bekliyor olabileceğinizden korktum. Bu yüzden size bazı haberler vermek için önce ben geldim." Konuşmasını bitirdiğinde, yaşlı Bay Gao öne çıktı ve diz çöktü " Saygıdeğer Rahip, bunu söylemekten başka çarem yok. Onu kovalamış olsanız da, siz gittikten sonra buraya geri gelebilir. O zaman ne yapmalıyız? Sizden onu yakalayarak bize bir iyilik yapmanızı rica edebilirim, böylece daha fazla endişelenmeyiz. Bu yaşlı adam, sizi temin ederim, nankör ya da kaba olmayacaktır; sizin için cömert bir ödül olacaktır. Akrabalarımdan ve dostlarımdan, malımı ve mülkümü sizinle eşit olarak paylaşacağım bir belgenin hazırlanmasına tanıklık etmelerini isteyeceğim. Tek istediğim, Gao ailemizin saf erdeminin lekelenmemesi

için bu sorunu kökünden halletmek."

Pilgrim gülerek, "Biraz fazla talepkâr davranmıyor musun, ihtiyar?" dedi. "O canavar bana, çok iştahlı olmasına ve ailenizden çok fazla yiyecek ve içecek tüketmesine rağmen, sizin için çok iyi işler de yaptığını söyledi. Son birkaç yılda biriktirebildiğiniz şeylerin çoğunu onun gücüne borçlusunuz, bu yüzden sizden gerçekten hiç bedava yemek almadı. Neden onu uzaklaştırmak istiyorsunuz ki? Ona göre, o yeryüzüne inmiş ve ailenizin geçimini sağlamasına yardımcı olmuş bir tanrı. Üstelik kızınıza da hiçbir şekilde zarar vermemiş. Böyle bir damadın kızınız ve aileniz için iyi bir eş olacağını düşünüyorum. Peki, ailenizin itibarını zedelemek ve toplumdaki konumunuza zarar vermek de neyin nesi? Neden onu olduğu gibi kabul etmiyorsunuz?"

"Saygıdeğer Rahip," dedi yaşlı Bay Gao, "bu mesele kamu ahlakını rencide etmese de adımızın kötüye çıkmasına neden oluyor. Hoşunuza gitsin ya da gitmesin, insanlar şöyle diyecek: "Gao ailesi bir canavarı damat olarak aldı!" Bu tür sözlere nasıl tahammül edilebilir?"

"Wukong," dedi Tripitaka, "bunca zaman onun için çalıştıysan, tatmin edici bir sonuca ulaşmasını da sağlayabilirsin." Hacı, "Sadece eğlence olsun diye onu biraz test ediyordum. Bu sefer gittiğimde canavarı kesin olarak yakalayacağım ve hepinizin görmesi için geri getireceğim. Merak etme, yaşlı Gao! Efendime iyi bak. Ben gidiyorum!"

Gittiğini söyledi ve bir sonraki anda tamamen gözden kayboldu. Dağa tırmanarak mağaranın girişine geldi; demir çubuğun birkaç darbesi kapıları toza çevirdi. "Seni aşırı doldurulmuş amele!" diye bağırdı, "Çabuk dışarı çık ve yaşlı Maymun'la dövüş!"

Canavar oflayıp puflayarak mağarada yatıyor ve nefesini tutmaya çalışıyordu. Kapılarının kırıldığını ve kendisine "fazla doldurulmuş bir amele" dendiğini duyduğunda öfkesini kontrol edemedi. Tırmığını sürükleyerek kendini toparladı ve dışarı koştu. "Senin gibi bir Ban-Horse-Plague," diye bağırdı, "tam bir baş belası! Sana ne yaptım ki

kapılarımı kırıp döküyorsun? Git ve yasalara bir bak: Birinin kapısını kırıpizinsiz içeri giren bir adam haneye tecavüzden suçlu bulunabilir, bu daölümle cezalandırılan bir suçtur!"

"Aptal!" dedi Pilgrim gülerek. "Kapıyı kırmış olabilirim, ama benim davam hâlâ savunulabilir bir dava. Ama sen, sen bir kızı ailesinden zorla aldın - uygun çöpçatanları ve tanıkları kullanmadan, uygun para ve şarap hediyelerini sunmadan. Bana sorarsanız, asıl suçlu olan sizsiniz!"

"Bu kadar boş konuşma yeter," dedi canavar, "ve yaşlı Hog'un tırmığına dikkat et!" Tırmığı sopasıyla savuşturan Hacı, "Senin tırmığın sıradan bir ırgat olarak tarlaları sürmek ya da Gao ailesi için sebze ekmek için kullandığın bir şey değil mi? Senden neden korkayım ki?"

"Bir hata yaptınız!" dedi canavar. "Bu tırmık bu dünyaya ait bir şey mi? Sadece resitalimi dinle:

Bu ilahi buz çeliği son derece rafine edilmiş, o kadar cilalanmış ki parıldıyor ve ışıldıyor. Laozi büyük çekiç ve maşayı kullandı; Mars da kömürleri parça parça ekledi. Beş Çeyreğin Beş Kralı planlarını uyguladı; Zamanın On İki Tanrısı tüm yeteneklerini kullandı. Yeşim taşından sarkan dişler gibi dokuz çatal yaptılar, Ve pirinç halkalar döküldü altın yapraklarla. Beş yıldız ve altı parlaklıkla süslendi, Çerçevesi sekiz açıklığa ve dört iklime uyuyordu. Tüm uzunluğu kozmik şemaya uyacak şekilde ayarlandı Yin yang, güneş ve ay ile uyumlu: Altı diyagramlı tanrılar cenneti yönetirken kazındı; Sekiz Trigram Yıldız saflar ve dosyalar halinde duruyordu. Buna Yüksek Hazine Altın Tırmık adını verdiler, Yeşim İmparatoru'nun sarayını koruması için bir hediye. Büyük bir ölümsüz olmayı, uzun ömürlü biri olmayı öğrendiğimden beri, Cennet Sazlıklarının Mareşali yapıldım ve kraliyet lütfunun bir işareti olan bu tırmık verildi. Yüksekte tutulduğunda, parlak alevler ve ışık olacak; Alçaltıldığında, güçlü rüzgar beyaz kar yağdırır. Cennetin tüm savaşçıları ondan korkar; Cehennemin On Kralı'nın hepsi ondan çekinir. İnsanlar arasında böyle silahlar var mı? Bu koca dünyada böyle ince bir çelik yok.

Benim isteğime göre şekil değiştirir, benim emrimle yükselir ve alçalır.Yıllarca yanımda taşıdım, hiç ayrılmadığım günlük bir yoldaş. Günün üçöğünü boyunca onunla kaldım, gece yatarken de bırakmadım. Onu ŞeftaliZiyafeti'ne getirdim, Ve onunla Cennet'in sarayına katıldım. Şarabagüvenerek kötülük yaptığımdan beri, Gücüme güvenerek sahtekârlığımısergilediğim için, Cennet beni bu tozlu dünyaya gönderdi, Bir sonrakihayatımda biraz daha günah işleyeceğim yere. Kötü bir akılla mağaramdaerkekleri yedim, Gao Köyü'nde evlendiğim için memnunum. Bu tırmıkdeniz ejderhalarının ve kaplumbağaların inlerini devirebilir Ve kaplanlarınve kurtların dağ inlerini tırmıklayabilir. Diğer tüm silahların adını anmayagerek yok, Sadece tırmığım en uygun şöhrete sahiptir. Savaşta kazanmakiçin mi? Neden, bu zor bir şey değil! Ya erdem kazanmak? Söylemeyegerek yok! Bronz bir kafan, demir bir beynin ve tamamen çelik biriskeletin olabilir. Ruhun eriyene ve ruhun sızana kadar tırmıklayacağım!"

Hacı bu sözleri duyunca demir çubuğunu bir kenara bıraktı ve şöyle dedi: "Fazla böbürlenme, Aptal! Yaşlı Maymun kafasını tam buraya uzatacak ve sen de ona bir darbe indireceksin. Bak bakalım ruhu eriyip akacak mı!"

Canavar gerçekten de tırmığını havaya kaldırdı ve tüm gücüyle yere indirdi; tırmık büyük bir gürültüyle geri sekerken kıvılcımlar çıkardı. Ama darbe Pilgrim "in kafasında en ufak bir çizik bile yaratmadı. Canavar o kadar şaşırmıştı ki, elleri uyuştu ve ayakları güçsüzleşti. "Ne kafa ama!" diye mırıldandı. Ne kafa ama!"

"Bundan haberin yoktu, değil mi?" dedi Hacı. "Sihirli hapları, ölümsüz şeftalileri ve imparatorluk şarabını çalarak Cennet'te böyle bir kargaşaya neden olduğumda, Küçük Bilge Erlang tarafından yakalandım ve Polestar Sarayı'na götürüldüm. Çeşitli göksel varlıklar beni baltayla doğradı, sopayla dövdü, pala ile kesti, kılıçla sapladı, ateşle yaktı ve gök gürültüsüyle vurdu; tüm bunlar bana zerre kadar zarar veremedi. Sonra Laozi tarafından alındım ve onun sekiz trigramlık mangalına

yerleştirildim, burada ateşli gözlere ve elmas göz bebeklerine, bronz birkafaya ve demir kollara sahip olana kadar ilahi ateşle arıtıldım. Eğer banainanmıyorsanız, bana birkaç darbe daha vurun ve canımın yanıpyanmadığını görün."

"Maymun," dedi canavar, "Cennette sorun çıkardığın zamanlarda, Doğu Pūrvavideha Kıtası'nın Aolai Ülkesi'nde, Çiçek-Meyve Dağı'nın Su Perdesi Mağarası'nda yaşadığını hatırlıyorum. Adın uzun zamandır duyulmamıştı.

Nasıl oluyor da beni ezmek için aniden buraya geliyorsun? Kayınpederim o kadar yolu senin buraya gelmeni istemek için gitmiş olabilir mi?"

"Kayınpederin beni almaya gelmedi," dedi Hacı. "Yanlıştan doğruya dönen, Budist'i takip etmek için Taoist'i terk eden yaşlı Maymun'dur. Şimdi Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang İmparatoru'nun kraliyet kardeşine eşlik ediyorum, adı Tripitaka, Kanun Ustası. Buddha'dan kutsal yazılar almak için Batı Cennetine doğru yola çıktı. Gao Köyü'nden geçtik ve kalacak yer sorduk; yaşlı Gao daha sonra konuyu kızına getirdi ve benden onu kurtarmamı ve seni tutuklamamı istedi, seni aşırı doldurulmuş amele!"

Bunu duyan canavar elindeki muckrake'i fırlatıp attı ve büyük bir s e v e c e n l i k l e şöyle dedi: "Kutsal kitap yolcusu nerede? Lütfen beni onunla tanıştırma zahmetine katlan."

"Onu neden görmek istiyorsun?" diye sordu Hacı. Canavar, "Ben Bodhisattva Guanshiyin'in müridiydim, o bana burada vejetaryen beslenmemi ve kutsal kitap hacılarını beklememi emretti. Onu Batı Cenneti'ne kadar takip edip Buddha'dan kutsal yazılar alacaktım, böylece günahlarımın kefaretini liyakatimle ödeyebilecek ve Hakikat'in meyvelerini yeniden elde edebilecektim. Birkaç yıldır herhangi bir haber almadan bekliyordum. Madem onun öğrencisi oldunuz, neden en başta kutsal yazıları aramaktan bahsetmediniz? Neden şiddete başvurup kendi kapımda bana saldırmak zorunda kaldın?"

"Sakın beni kandırarak yumuşatmaya çalışma," dedi Hacı, "bu şekilde kaçabileceğini sanma. Eğer Tang Keşişi'ne eşlik etme konusunda gerçekten samimiysen, Cennetle yüzleşmeli ve doğruyu söylediğine yemin etmelisin. O zaman seni efendimi görmeye götüreceğim."

Canavar hemen diz çöktü ve sanki kafasıyla pirinç dövüyormuş gibi hızla diz çöktü. "Amitāha," diye bağırdı, "Namo Buddha! Eğer tüm samimiyetimle doğruyu söylemiyorsam, cennete hakaret etmiş biri gibi cezalandırılmama izin ver -parçalara ayrılayım!"

Onun böyle yemin ettiğini duyan Hacı, "Pekala! Bir ateş yak ve burayı yak; o zaman seni yanımda götüreceğim."

Canavar buna uygun olarak aceleci ot ve diken demetlerini sürükledi ve ateşi yaktı; Bulutlu Yollar Mağarası kısa sürede terk edilmiş bir çömlekçi fırınına benzedi. "Başka bir bağım yok," dedi Pilgrim'e. "Beni götürebilirsin."

"Bana muckrake'ini ver ve tutmama izin ver," dedi Pilgrim ve canavarımız hemen onu uzattı. Bir parça saç çıkaran Hacı, ona üfledi ve " Değiş!" diye bağırdı. Saç, canavarın ellerini bağlamak için hazırladığı üç katlı bir kenevir ipine dönüştü. Kollarını arkasına koyan canavar, bağlanmasını engellemek için hiçbir şey yapmadı. Sonra Hacı onun kulağından tuttu ve "Çabuk!" diye bağırarak onu sürükledi. Çabuk!" diye bağırdı.

"Yavaşça, lütfen!" diye yalvardı canavar. "Beni çok sert tutuyorsun ve kulağım acıyor!"

"Daha nazik olamam," dedi Pilgrim, "çünkü şimdi senin için endişelenemem. Ne demişler, "Domuz ne kadar nazikse, pençesi de o kadar çirkindir!" Efendimi görüp değerini kanıtladıktan sonra gitmene izin vereceğim." Bulut ve sis arasında bir mesafeye kadar yükselerek doğruca Gao Ailesi Köyü'ne gittiler. Tanıklık olarak bir şiirimiz var:

Metalin doğasında ahşabı yenmek vardır: Akıl Maymunu, Tahta Ejder'i bastırdı. Metal ve ahşap tek bir itaatkâr olarak, Tüm sevgileri ve erdemleri büyüyecek ve gösterilecek. Bir konuk ve bir ev sahibi arasında hiçbir şey yoktur; Üç çiftleşme, üç birleşme - büyük bir gizem var! Doğa ve duygular Son ve İlk olarak memnuniyetle kaynaşmıştır: Her ikisi de Batı'da mutlaka aydınlanacaktır.

Bir dakika içinde köye varmışlardı. Tırmığı kavrayan ve canavarın kulağını çeken Hacı, "Ana salonda son derece ağırbaşlı bir şekilde oturana bakın: o benim efendim" dedi. Yaşlı Bay Gao ve akrabaları, Hacı'nın elleri arkadan bağlı bir canavarı kulağından tutup sürüklediğini görünce, hepsi memnuniyetle yerlerinden kalkıp onları avluda karşıladılar.

Yaşlı adam bağırdı, "Saygıdeğer Rahip! İşte benim damadım." Canavarımız öne çıktı ve dizlerinin üzerine çökerek Tripitaka'nın önünde eğildi ve şöyle dedi: "Efendim, öğrenciniz sizi karşılamaya gelemediği için özür diler. Eğer ustamın kayınpederimin evinde kaldığını daha önceden bilseydim, saygılarımı sunmak için hemen gelirdim ve bu sıkıntıların hiçbiri başıma gelmezdi."

"Wukong," dedi Tripitaka, "onu buraya, beni görmeye getirmeyi nasıl başardın?" Hacı ancak o zaman elini bıraktı. Tırmığın sapını kullanarak canavara bir darbe indirdi ve bağırdı: "Aptal! Bir şey söyle!"

Canavar, Bodhisattva'nın onu nasıl dönüştürdüğünü eksiksiz bir şekilde anlattı.

Tripitaka büyük bir memnuniyetle hemen, "Bay Gao, tütsü masanızı ödünç alabilir miyim?" dedi. Yaşlı Bay Gao hemen çıkardı ve Tripitaka tütsüyü yaktıktan sonra ellerini arındırdı. Güneye doğru eğilerek, " Bodhisattva'y a kutsal lütfu için teşekkür ederim!" dedi.

Diğer büyükler de tütsü ekleyerek ibadete katıldılar ve ardından Tripitaka ana salondaki yerine geçerek Wukong'dan canavarı çözmesini istedi. Hacı saçlarını geri almak için vücudunu salladı ve ip kendiliğinden düştü. Canavar bir kez daha Tripitaka'nın önünde eğilerek onu Batı'ya

kadar takip etme niyetini beyan etti ve ardından Hacı'nın önünde deeğilerek ona kıdemli öğrenci olduğu için "ağabey" diye hitap etti.

"Madem ki katıma girdin ve öğrencim olmaya karar verdin," dedi Tripitaka, "sana dini bir isim vereyim ki sana düzgün bir şekilde hitap edebileyim."

"Usta," dedi canavar, "Bodhisattva zaten başıma ellerini koydu ve bana emirleri ve Zhu Wuneng (Güce Uyan) olan dini bir isim verdi."

"Güzel! Güzel!" dedi Tripitaka gülerek. "Ağabeyinin adı Wukong ve senin adın da Wuneng; isimleriniz mezhebimizin vurgusuna çok uygun."

"Efendim," dedi Wuneng, "Bodhisattva'dan emirleri aldığımdan beri, beş yasak yiyecekten ve üç istenmeyen yiyecekten tamamen uzak durdum. Kayınpederimin evinde sıkı bir vejetaryen diyet uyguladım ve hiçbir yasak yiyeceğe dokunmadım. Artık bugün ustamla tanıştığıma göre, vejetaryen yeminimden azat edilmeme izin verin."

"Hayır, hayır!" dedi Tripitaka. "Beş yasak yiyeceği ve üç istenmeyen yiyeceği yemediğine göre, sana başka bir isim vereyim. Sana Sekiz Kural diyeyim."

Memnun olan Budala, "Efendime itaat edeceğim," dedi.

Bu nedenle kendisine Zhu Sekiz Kural da denirdi.

Yaşlı Bay Gao tüm bu olayın mutlu sonla bittiğini gördüğünde, her zamankinden daha fazla sevindi. Ustalarına derhal Tang Keşişi'ne teşekkür etmek için bir ziyafet hazırlamalarını emretti. Sekiz Kural öne çıktı ve onu çekiştirerek şöyle dedi: "Baba, lütfen mütevazı karıma dışarı çıkıp büyükbabaları ve amcaları selamlamasını söyle. Ne dersin?"

"Değerli kardeşim!" dedi Hacı gülerek. "Budizm "i benimsediğinden ve bir keşiş olduğundan beri, lütfen bir daha asla "mütevazı eşinden" bahsetme. Bu dünyada evli bir Taoist olabilir ama böyle bir keşiş yok, değil mi? Oturalım ve güzel bir vejetaryen yemek yiyelim. Yakında Batı'ya doğru yola çıkmamız gerekecek." Yaşlı Bay Gao masaları sıraya

dizdi ve Tripitaka'yı ortadaki onurlu koltuğa oturmaya davet etti:

Hacı ve Sekiz Kural iki yanda otururken, akrabalar aşağıda kalan koltuklara oturdu. Bay Gao bir şişe diyet şarap açtı ve bir kadeh doldurdu: kadehi Tripitaka'ya sunmadan önce Cennet ve Dünya'ya teşekkür etmek için şaraptan biraz yere serpti. "Doğrusunu söylemek gerekirse, yaşlı efendim," dedi Tripitaka, "bu zavallı keşiş doğduğundan beri vejetaryendir. Çocukluğumdan beri hiçbir yasak yiyeceğe dokunmadım."

"Saygıdeğer öğretmenin iffetli ve saf olduğunu biliyorum," dedi yaşlı Bay Gao, "bu yüzden yasaklanmış herhangi bir gıda maddesi getirmeye cesaret edemedim. Bu şarap vejetaryen beslenenler için üretilmiştir: bir kadeh içmenizde hiçbir sakınca yoktur."

"Şarap kullanmaya cesaret edemiyorum," dedi Tripitaka. "Çünkü güçlü içkilerin yasaklanması bir keşişin ilk emridir."

Endişelenen Wuneng, "Efendim, vejetaryen beslenmeme rağmen, vejetaryenliği

kesmedim. şarap."

"Kapasitem çok yüksek olmasa da," dedi Wukong, "ve bu işin üstesinden

gelemem. Bir çömlekten daha fazla şarap kullanmayı da bırakmadım."

"O halde," dedi Tripitaka, "siz iki kardeş bu saf şaraptan biraz alabilirsiniz. Ama sarhoş olup sorun çıkarmanıza izin yok." Böylece ikisi de ziyafetin tadını çıkarmak için tekrar yerlerine oturmadan önce ilk kadehi aldılar. Bunun ne kadar zengin bir sofra olduğunu ve ne kadar çeşitli lezzetlerin sunulduğunu size tam olarak anlatamayız.

Üstat ve öğrenciler ağırlandıktan sonra, yaşlı Bay Gao kırmızı lake bir tepsi çıkardı ve içinde üç rahibe yol masrafları için verilmek üzere küçük parçalar halinde yaklaşık iki yüz altın ve gümüş vardı. Ayrıca, ince ipekten yapılmış üç dış giysi de vardı. Tripitaka, "Bizler köy köy dolaşarak yiyecek ve içecek dilenen dilencileriz. Altın, gümüş ve değerli

giysileri nasıl kabul edebiliriz?"

Hacı öne çıkıp elini uzatarak paradan bir avuç aldı ve şöyle dedi: "Gao Cai, dün ustamı buraya getirme zahmetine katlandınız ve bunun sonucunda bugün bir öğrencimiz oldu. Size teşekkür edecek hiçbir şeyimiz yok. Bunu rehberlik ücretiniz olarak kabul edin; belki birkaç çift hasır sandalet almak için kullanabilirsiniz. Eğer daha fazla canavar varsa, onları bana teslim edin ve size gerçekten minnettar kalayım."

Gao Cai parayı aldı ve Hacı'ya ödülü için teşekkür etmek üzere eğildi. Yaşlı Bay Gao daha sonra, "Eğer efendiler altın ve gümüşü istemiyorlarsa, lütfen en azından iyi niyetimizin küçük bir göstergesi olan bu üç basit giysiyi kabul edin" dedi.

"Aileden ayrılan bizler," dedi Tripitaka tekrar, "tek bir ipek teli rüşvetini kabul edersek, asla kurtulamayacağımız on bin kalpaya düşebiliriz. Yolda yanımıza azık olarak sofradan arta kalanları almamız yeterlidir."

Sekiz Kural yan taraftan seslendi:

"Usta, Ağabey, bunları istemeyebilirsiniz. Ama ben yıllarca bu evde damatlık yaptım ve hizmetimin karşılığı üç taş pirinçten daha değerli olmalı! Baba, gömleğim dün gece Ağabey tarafından yırtıldı; lütfen bana mavi ipekten bir cüppe ver. Ayakkabılarım da yıprandı, lütfen bana bir çift yeni ayakkabı verin." Yaşlı Bay Gao bunu duyunca reddetmeye cesaret edemedi; Sekiz Kural'ın eski kıyafetlerinden kurtulabilmesi için hemen yeni bir çift ayakkabı ve bir cüppe satın alındı.

Sekiz Kuralımız yaşlı Bay Gao ile dostane bir şekilde konuşarak şöyle dedi: "Lütfen kayınvalideme, büyük halama, ikinci halama, enişteme ve diğer tüm akrabalarıma mütevazı duygularımı iletin. Bugün bir keşiş olarak uzaklara gidiyorum ve onlardan şahsen ayrılamazsam lütfen beni suçlamayın. Peder, eşime iyi bak. Eğer kutsal kitap arayışımızda başarısız olursak, seküler hayata geri döner ve damadınız olarak tekrar sizinle birlikte yaşarım."

"Coolie!" diye bağırdı Pilgrim. "Saçmalamayı kes!"

"Bu saçmalık değil," dedi Sekiz Kural. "Bazen işlerin ters gidebileceğinden korkuyorum ve o zaman ne keşiş olabilirim ne de bir eş alabilirim, her ikisini de kaybedebilirim."

"Bu kadar boş muhabbet yeter!" dedi Tripitaka. "Acele etmeli ve gitmeliyiz."

Bavullarını hazırladılar ve Sekiz Kural'a yükü bir sırıkla taşıması söylendi. Tripitaka beyaz ata bindi, Hacı ise omuzlarındaki demir çubukla yol gösterdi. Üçü yaşlı Bay Gao ve akrabalarından ayrılıp Batı'ya doğru yola çıktılar. Tanıklık olarak bir şiirimiz var:

Yeryüzü sisle örtülü, ağaçlar uzun görünüyor. Tang sarayının Buddha-oğlu sürekli çalışıyor. Birçok evden dilenerek ihtiyaç pirinci yer; Üşüdüğünde bin kat yamalı bir cübbe giyer. İradenin Atını göğsünde tut! Akıl- Maymun kurnazdır- bırak feryat etmesin! Doğa duygularla birdir, sebepler birleşmiştir - Saçlar kesildiğinde ay altın ışığıyla dolar.

Üçü Batı'ya doğru ilerledi ve yaklaşık bir ay boyunca olaysız bir yolculuk geçirdiler. Qoco sınırını geçtiklerinde, yukarı baktılar ve yüksek bir dağ gördüler. Tripitaka atını dizginledi ve şöyle dedi, "Wukong, Wuneng, ileride yüksek bir dağ var.

Bu konuya dikkatle yaklaşmalıyız."

"Önemli bir şey değil!" dedi Sekiz Kural. "Bu dağa Pagoda Dağı denir ve bir Karga Yuvası Chan Ustası orada yaşar, riyazet uygular. Yaşlı Hog onunla daha önce tanışmıştı."

"Onun işi ne?" dedi Tripitaka. "Yol'da oldukça başarılıdır," dedi Sekiz Kural, "ve bir keresinde benden kendisiyle birlikte riyazet yapmamı istemişti. Ama ben gitmedim ve bu da meselenin sonu oldu."

Usta ve öğrenci sohbet ederken, çok geçmeden dağa vardılar. Ne görkemli bir dağ! Görüyorsunuz

Güneyinde mavi çamlar, yeşim yeşili ardıçlar; kuzeyinde yeşil söğütler, kırmızı şeftali ağaçları. Gürültülü bir ses: Dağ kuşları sohbet ediyor. Çırpınan bir dans: Ölümsüz turnalar uçarken birleşir. Yoğun bir koku: Bin bir renkte çiçekler. Çeşit çeşit yeşil: Egzotik formlarda çeşitli bitkiler. Derede yeşil su köpürerek akar; Uçurumun önünde kutsal bulut yaprakları yüzer. Gerçekten nadir güzellikte bir yer, iyi korunmuş bir nokta; Sessizlik her şey, görülecek bir adam yok.

Usta atının üzerinde oturup uzaklara bakarken, güzel kokulu ardıç ağacının tepesinde kurumuş odun ve otlardan yapılmış bir yuva gördü. Sol tarafta, misk geyikleri ağızlarında çiçekler; sağ tarafta dağ maymunları meyveler sunuyordu. Ağacın tepesinde mavi ve pembe anka kuşları birlikte şarkı söylüyordu, kısa süre sonra onlara siyah turnalar ve parlak renkli sülünler de katılacaktı. "Bu Karga Yuvası değil mi Chan Usta?" diye sordu Sekiz Kural, işaret ederek. Tripitaka atına atladı ve ağaca doğru sürdü.

Şimdi size üçünün yaklaştığını görünce yuvasını terk edip ağaçtan aşağı atlayan Chan U s t a s ı n d a n bahsedeceğiz.

Tripitaka atından indi ve secdeye kapandı. Chan Ustası onu eliyle kaldırarak şöyle dedi: "Kutsal Keşiş, lütfen ayağa kalk! Sizinle buluşmaya gelemediğim için beni bağışlayın."

"Yaşlı Chan Ustası," dedi Sekiz Kural, "lütfen yayımı kabul edin!"

"Sen Fuling Dağı'nın Zhu Ganglie'si değil misin?" diye sordu Chan Ustası şaşkınlıkla. "Kutsal keşişle birlikte yolculuk etme şansına nasıl eriştiniz?"

"Birkaç yıl önce," dedi Sekiz Kural, "Bodhisattva Guanyin beni öğrencisi olmaya ikna ettiği için ona borçluydum."

"Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel!" dedi Chan Ustası, büyük bir memnuniyetle. Sonra Hacı'yı işaret etti ve "Bu kişi kim?" diye sordu.

"Pilgrim gülerek, "Nasıl oluyor da yaşlı Chan onu tanıyor," dedi. Ben mi?"

"Çünkü sizinle tanışma zevkine erişemedim," dedi Chan Ustası. Tripitaka, "O benim en büyük öğrencim, Sun Wukong" dedi. Chan Ustası dostça gülümseyerek, "Ne kadar kabayım!" dedi.

Tripitaka tekrar eğildi ve Batı Cenneti'nin Büyük Yıldırım Tapınağı'nın uzaklığını sordu. "Çok uzakta! Çok uzak!" dedi Chan Ustası. "Dahası, yol kaplanlar ve leoparlarla dolu zorlu bir yoldur." Tripitaka büyük bir ciddiyetle tekrar sordu, "Ne kadar uzakta?"

"Çok uzak olsa da," diye yanıtladı Chan Ustası, "bir gün oraya varacaksın. Fakat yol boyunca karşına çıkan tüm o

engellerini ortadan kaldırmak zordur. Bu parşömende bir Kalp Sūtra'sı var; iki yüz yetmiş karakter içeren elli dört cümleden oluşuyor. Bu

engelleriyle karşılaştığınızda, sūtra'yı okuyun ve herhangi bir yaralanma veya zarara uğramayacaksınız."

Tripitaka yere secde etti ve onu almak için yalvardı, bunun üzerine Chan Ustası sūtra'yı sözlü olarak okuyarak verdi. Sūtra şöyle diyordu:

Tang sarayından gelen bu kanun ustası ruhen hazırlıklı olduğu için, Kalp Sûtrası'nı yalnızca bir kez duyduktan sonra hatırlayabilmiştir. Onun aracılığıyla, bu gün bize kadar geldi. Mükemmellik xiulian'i için kapsamlı bir klasiktir, Buddha olmaya açılan kapının ta kendisidir.

Sūtra'nın aktarımından sonra, Chan Ustası bulutlu parlaklığa bastı ve karga yuvasına dönmek üzereydi.

Ancak Tripitaka onu geri çekti ve Batı'ya giden yolun durumu hakkında onu tekrar ciddiyetle sorguladı. Chan Ustası güldü ve şöyle dedi:

"Yol yürümek için çok zor değil; Söylediklerimi dinlemeye çalış. bin tepe ve derin sular; Goblinler ve tuzaklarla dolu yerler; O gökyüzüne dokunan uçurumlara ulaştığınızda, Korkmayın ve içinizi rahatlatın.

Sürtünme Kulağı Uçurumunu Geçmek, Adımlarınızı yanlara doğru atarakyürümelisiniz. Kara Çam Ormanı'nda dikkatli olun; Tilki ruhlarımuhtemelen yolunuzu kesecek. Griffinler başkentleri dolduracak;Canavarlar tüm dağları doldurur; Yaşlı kaplanlar yargıç olarak oturur;Grileşen kurtlar kayıt memuru olarak hareket eder. Aslanlar, filler, hepsinekral denir! Leoparlar, kaplanlar hepsi arabacı! Bir yaban domuzu birtaşıma direği taşır; İleride bir su perisiyle karşılaşacaksınız. Yılların yaşlıtaş maymunu Şimdi orada kinini kusuyor! Şu tanıdığına sor: Batı'ya gidenyolu biliyor."

Bunu duyan Hacı küçümseyerek güldü ve şöyle dedi: "Gidelim. Ona sorma, bana sor! Bu kadar yeter!"

Tripitaka onun ne demek istediğini anlayamadı. Altın bir ışık huzmesine dönüşen Chan Ustası doğruca karga yuvasına çıkarken, rahip minnettarlığını ifade etmek için ona doğru eğildi. Öfkelenen Hacı demir çubuğunu kaldırıp yukarıya doğru şiddetle savurdu, ancak çiçek açan lotus çiçeklerinden oluşan çelenkler ve uğurlu bulutlardan oluşan bin katmanlı bir kalkan görüldü. Hacı nehirleri ve denizleri devirecek güce sahip olsa da, karga yuvasının bir telini bile yakalayamadı. Tripitaka bunu görünce Hacı'yı geri çekerek, "Wukong, neden onun gibi bir bodhisattvanın yuvasına saldırıyorsun?" dedi.

"Hem kardeşime hem de bana kötü davrandıktan sonra böyle çekip gittiğin için," dedi Hacı. "Batı Cennetine giden yoldan bahsediyordu," dedi Tripitaka. "Ne zamandan beri sana kötü davranıyor?"

"Anlamadın mı?" diye sordu Pilgrim. "Yabani bir domuz bir çekme direği taşıyor," dedi ve Sekiz Kural'ı aşağıladı. "Uzun yılların yaşlı taş maymunu" yaşlı Maymun'la alay etti. Bunu başka nasıl açıklayabilirsin ki?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "kızma. Bu Chan Ustası geçmiş ve gelecekteki olayları biliyor. Bakalım "İleride bir su perisiyle karşılaşacaksın" sözü gerçekleşecek mi, gerçekleşmeyecek mi? Onu

bağışlayalım ve gidelim." Hacı yuvanın yakınındaki lotus çiçeklerini veuğurlu sisi gördü ve dağdan inip Batı'ya doğru ilerleyebilmeleri içinustasından ata binmesini istemekten başka çaresi yoktu. Yolculukları

Bu da gösteriyor ki insanoğlunun dünyasında saf eğlence nadirdir, Ama kötülükler ve devler tepelerde yaygındır!

Önümüzdeki yolculukta neler olduğunu gerçekten bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第020回 · Bölüm 20

Sarı Rüzgar Tepesi'nde Tang Keşişi zorluklarla karşılaşır Dağın ortasında, Sekiz Kural ilk olmak için çabalar

Dharma zihin aracılığıyla doğar; yine zihin aracılığıyla yok edilir. Kim tarafından yok edildiği veya doğduğu, Buna kendiniz karar vermelisiniz. Eğer kendi aklınızla karar veriyorsanız, neden başkalarının size söylemesi gerekiyor? Demir cevherinden kan çıkarmak için ihtiyacınız olan tek şey sıkı çalışmanız. İpek bir kordon burnunu delsin, Boşluğa sağlam bir düğüm atmak için; Onu işsiz ağaca bağla, Böylece kötü ve vahşi olmazsın. Hırsızı oğlun olarak görme, Ve tüm dharma ve aklı unut. Öteki'nin beni aldatmasına izin verme: Büyük bir yumrukla önce onu yere ser. Tezahür eden zihin de zihin değildir; Tezahür eden Yasa durdurulan yasadır. Boğa ve insan kaybolduğunda, Yeşim yeşili gökyüzü parlak ve berraktır. Herhangi bir sonbahar ayı kadar yuvarlak: Birini diğerinden ayırt edemezsiniz.

Bu esrarengiz

, kanun ustası Xuanzang tarafından, aslında anlayışının kapısını kırmış olan

'

iyice ustalaştıktan sonra bestelenmiştir. Bunu sık sık okudu ve ruhani ışık huzmesi kendi kendine en içteki varlığına kadar nüfuz etti.

Şimdi size rüzgârda yemek yiyen ve sularda dinlenen, yolculukları sırasında ayla giyinen ve yıldızlarla örtünen üç yolcuyu anlatmaya başlıyoruz. Çok geçmeden, yakıcı bir gökyüzünün altında yine yaz manzarası vardı. Gördüler

Çiçekler gitti, kelebekler oyalanmadı; Yüksek ağaçlarda ağustos böceği cıvıltısı küstahlaştı. Yabani solucanlar kozalarını yaptı, güzel narlar

ateşlerini, Havuzlarda yeni zambaklar ortaya çıktıkça.

Bir gün seyahat ederlerken, dağ yolunun yanında bir mezra gördüklerinde saat yine geç olmuştu. "Wukong," dedi Tripitaka, "şu dağın arkasından batan ve ateşten küresini saklayan güneşe ve doğu denizinde doğarak buzdan bir tekerleği ortaya çıkaran aya bak. Yolun yukarısında bir ailenin yaşıyor olması iyi bir şey. Bu gece için kalacak bir yer isteyelim ve yarın yola devam edelim."

"Haklısın!" dedi Sekiz Kural. "Yaşlı Domuz da oldukça aç! Gidip evde biraz yiyecek dilenelim. O zaman bavulları sırıklamak için gücümü yeniden kazanabilirim."

"Bu aile düşkünü şeytan!" dedi Pilgrim. "Daha birkaç gün önce aileden ayrıldın ve şimdiden şikayet etmeye başladın."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "Ben senin gibi değilim - rüzgârı içime çekip sisi dışarı veremiyorum. Birkaç gün önce efendimizi takip etmeye başladığımdan beri sürekli yarı açım. Bunu biliyor muydun?"

Bunu duyan Tripitaka, "Wuneng, eğer kalbin hala aileye bağlıysa, onu terk etmek isteyecek türden bir insan değilsin. Geri dönsen iyi olur!" Idiot o kadar şaşırmıştı ki dizlerinin üzerine çöktü ve şöyle dedi: "Usta, lütfen Ağabey'in sözlerini dinlemeyin. Başkalarını suçlamayı çok seviyor:

Ben herhangi bir şikayette bulunmadım ama o şikayet ettiğimi söyledi. Ben sadece aç olduğumu söyleyen dürüst bir moronum, böylece yemek için dilenecek bir ev bulabiliriz. Hemen bana aile düşkünü bir şeytan dedi! Efendim, Bodhisattva'dan emirler ve sizden merhamet aldım ve bu yüzden size hizmet etmeye ve Batı Cennetine gitmeye kararlıydım. Hiç pişmanlık duymayacağıma yemin ederim. Bu, aslında, katı kemer sıkma uygulamaları dedikleri şeydir. Ne demek ailemi terk etmek istemiyorum?"

"O halde," dedi Tripitaka, "kalkabilirsin." Bir sıçrayışta ayağa kalkan Idiot, bavulların bulunduğu sırığı eline alırken hâlâ bir şeyler mırıldanıyordu. Yol arkadaşlarını büyük bir kararlılıkla yol kenarındaki

evin kapısına kadar takip etmekten başka çaresi yoktu. Tripitaka attanindi, Hacı dizginleri aldı ve Sekiz Kural bavulları yere bıraktı, hepsi debüyük bir ağacın gölgesinde hareketsiz duruyordu. Dokuz halkalı rahipasasını tutan ve hasır ve hintkamışından örülmüş yağmur şapkasınıbastıran Tripitaka önce kapıya gitti. İçeride yaşlı bir adamın bambu biryatağa uzandığını ve usulca Buddha'nın adını okuduğunu gördü. Tripitakayüksek sesle konuşmaya cesaret edemedi; bunun yerine çok yavaş vesessizce, " Patron, selamlar!" dedi.

Yaşlı adam ayağa fırladı ve hemen kıyafetlerini düzeltmeye başladı. Selamlamaya karşılık vermek için kapıdan çıktı ve şöyle dedi: " Saygıdeğer Rahip, sizi karşılamaya gelemediğim için beni bağışlayın. Nereden geldiniz? Benim mütevazı evimde ne yapıyorsun?"

"Bu zavallı keşiş," dedi Tripitaka, "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan bir rahiptir. Bir imparatorluk fermanına itaat ederek, Buddha'dan kutsal yazılar almak için Büyük Thunderclap Tapınağı'na yolculuk ediyorum. Saygıdeğer bölgenize vardığımda saat geç oluyordu ve güzel konağınızda bir gece barınmak için yalvaracaktım. Bana bu iyiliği bahşetmeniz için size yalvarıyorum."

"Oraya gidemezsin," dedi yaşlı adam başını sallayarak ve elini sallayarak, "Batı Cennetinden kutsal yazıları geri getirmek son derece zordur. Eğer bunu yapmak istiyorsan, Doğu Cennetine de gidebilirsin!"

Tripitaka sustu ve kendi kendine şöyle düşündü: "Bodhisattva bana açıkça Batı'ya gitmemi söyledi. Şimdi bu yaşlı adam neden bunun yerine Doğu'ya gitmem gerektiğini söylüyor? Doğu'da nerede kutsal kitap olabilir ki?"

Korkunç bir şekilde telaşlandı ve utandı, uzun süre herhangi bir cevap veremedi.

Şimdi size her zaman fevri ve yaramaz olan Pilgrim'den bahsedeceğiz. Kendini tutamayarak öne çıktı ve yüksek sesle, "Yaşlı adam! Bu kadar büyük bir yaşta olmana rağmen, pek sağduyulu değilsin. Biz keşişler

senden barınak istemek için uzun bir yoldan geldik ve sen burada cesaretkırıcı sözlerle bizi korkutmaya çalışıyorsun. Eğer eviniz çok

ve Uyumamız için yeterli alan yok, gece boyunca ağaçların altında oturacağız ve sizi rahatsız etmeyeceğiz."

"Usta!" dedi yaşlı adam Tipitaka'yı tutarak, "hiçbir şey söylemiyorsun. Ama şu sivri çeneli, büzüşmüş yanaklı, gök gürültüsü tanrısı ağzı ve kan kırmızısı gözleri olan öğrenciniz, kötü bir verem vakası geçirmiş bir şeytana benziyor - benim gibi yaşlı bir insanı rahatsız etmeye nasıl cüret eder!"

"Senin gibi yaşlı bir adam," dedi Hacı gülerek, "gerçekten çok az sezgiye sahip! Yakışıklı olanlar sadece görünüşleri için iyi olabilirler! Benim gibi bir insan, yaşlı Maymun, küçük ama sert olabilir, bir bağ yumağının etrafındaki deri gibi!"

"Herhalde bazı yetenekleriniz vardır," dedi yaşlı adam. " Böbürlenmeyeceğim," dedi Hacı, "ama fena sayılmazlar."

"Eskiden nerede yaşıyordunuz?" diye sordu yaşlı adam, "ve keşiş olmak için neden saçlarınızı kazıttınız?"

"Yaşlı Maymun'un atalarının evi," dedi Hacı, "Doğu Pūrvavideha Kıtası'nın Aolai Ülkesi'nde, Çiçek-Meyve Dağı'ndaki Su Perdesi Mağarası'ndadır. Gençliğimde Wukong adını alarak bir canavar-ruh olmayı öğrendim ve yeteneklerimle sonunda Cennete Eşdeğer Büyük Bilge oldum. Cennet'te kabul edilebilir bir atama alamadığım için Göksel Saray'da büyük kargaşaya neden oldum ve kendim için büyük felaketlere maruz kaldım.

Ancak çektiğim çilelerden kurtuldum ve bunun yerine Hakikat'in meyvelerini aramak için Budizm'e yöneldim. Tang sarayının hizmetinde olan efendimin bir muhafızı olarak, Buddha'ya ibadet etmek için Batı Cennetine yolculuk ediyorum. Neden yüksek dağlardan, tehlikeli yollardan, geniş sulardan ve vahşi dalgalardan korkayım ki? Ben, yaşlı

Maymun, canavarları yakalayabilir, iblislere boyun eğdirebilir, kaplanlarıevcilleştirebilir, ejderhaları yakalayabilirim - özetle, bir insanın Cennet'eçıkmak veya Dünya'ya inmek için bilmesi gereken tüm konular hakkındabiraz bilgim var.

Eğer şans eseri evinizde uçan tuğlalar, dans eden kiremitler ya da konuşan çömlekler ve kendi kendine açılan kapılar gibi rahatsızlıklar varsa, yaşlı Maymun sizin için ortalığı sakinleştirebilir." O yaşlı adam bu uzun konuşmayı duyunca kahkahalarla kükredi ve "Demek sen gerçekten de oradan oraya sadaka dilenen geveze bir keşişsin!" dedi.

"Sadece senin oğlun geveze!" dedi Hacı. "Bugünlerde pek konuşkan değilim, çünkü efendimi yolculuğunda takip etmek oldukça yorucu."

"Eğer yorgun olmasaydın," dedi o yaşlı adam, "ve eğer gevezelik edecek havanda olsaydın, muhtemelen benimle ölesiye konuşurdun! Böyle yetenekleriniz olduğuna göre, sanırım Batı'ya başarıyla gidebilirsiniz. Orada kaç kişisiniz? Benim sazdan kulübemde dinlenebilirsiniz."

"Yaşlı patrona bizi göndermediği için teşekkür ederiz," dedi Tripitaka; " toplam üç kişiyiz."

"Grubunuzun üçüncü üyesi nerede?" diye sordu yaşlı adam. "Gözlerin biraz kararmış olmalı, ihtiyar," dedi Hacı. "Şurada, gölgede duran değil mi?"

Yaşlı adamın görme yeteneği gerçekten de zayıftı; başını kaldırdı ve dikkatle baktı. Tuhaf yüzü ve ağzıyla Sekiz Kural'ı görür görmez öylesine korktu ki, her adımda tökezleyerek eve geri dönmeye başladı. "Kapıyı kapat! Kapa kapıyı! Kapı!" diye bağırdı. "Bir canavar geliyor!" Hacı onu yakaladı ve, "Korkma, ihtiyar! O canavar değil; o benim küçük kardeşim."

"İyi! İyi! Güzel! Güzel! İyi!" dedi yaşlı adam, her yeri titreyerek. "Bir keşiş diğerinden daha çirkin!"

Sekiz Kural ona yaklaştı ve şöyle dedi: "İnsanları dış görünüşlerine göre değerlendiriyorsanız gerçekten yanılıyorsunuz, Yaşlı Beyefendi.

Çirkin olabiliriz ama hepimiz faydalıyız."

Yaşlı adam evinin önünde üç keşişle konuşurken, köyün güneyinde iki genç adam belirmiş, başlarında yaşlı bir kadın ve birkaç küçük çocuk varmış. Hepsinin giysileri kıvrılmıştı ve yalınayak yürüyorlardı, çünkü bir günlük tahıl ekiminden dönüyorlardı. Beyaz atı, bavulları ve evlerinin önünde olup bitenleri gördüklerinde hepsi öne doğru koşarak, "Siz burada ne yapıyorsunuz?" diye sordular.

B a ş ı n ı çeviren Sekiz Kural kulaklarını birkaç kez çırptı ve uzun burnunu bir kez dışarı çıkardı, insanları o kadar korkuttu ki sağa sola düştüler ve çılgınca her yöne dağıldılar. Tripitaka telaşla, "Korkmayın! Korkmayın! Biz kötü insanlar değiliz! Bizler kutsal yazıları arayan keşişleriz."

Evinden çıkan yaşlı adam, yaşlı kadının kalkmasına yardım ederek, " Anne, kalk! Sakin ol. Bu usta Tang sarayından geldi. Öğrencileri çirkin görünebilir, ama çirkin yüzleri olan gerçekten iyi insanlardır. Kızları ve oğlanları eve geri götür."

Yaşlı kadın, yaşlı adama tutunarak iki genç adam ve çocuklarıyla birlikte içeri girdi.

Tripitaka evlerindeki bambu yatağın üzerine oturarak protesto etmeye başladı ve şöyle dedi: "Havariler! Siz ikiniz sadece çirkin görünmekle kalmıyor, aynı zamanda kaba bir dil kullanıyorsunuz. Bu aileyi çok korkuttunuz ve benim günah işlememe neden oluyorsunuz."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Usta," dedi Sekiz Kural, "size eşlik etmeye başladığımdan beri çok daha iyi huylu oldum. Eski Gao Köyü'nde yaşarken tek yapmam gereken surat asmak ve kulaklarımı bir kez çırpmaktı, o zaman bir sürü insan korkudan ölürdü!"

"Saçma sapan konuşmayı kes Aptal," dedi Pilgrim, "ve çirkinliğini düzelt."

"Wukong'un konuşma şekline bak," dedi Tripitaka. "Görünüşün doğumunla birlikte geliyor. Ona bunu düzeltmesini nasıl söylersin?"

Pilgrim, "O rakel benzeri burnu al," dedi, "koynuna koy ve sakın alma. Dışarı.

Ve acele yaprak hayranı kulaklarınızı başınızın arkasına yapıştırın ve sallamayın Onlar. Bu işi çözer."

Sekiz Kural gerçekten de burnunu gizledi ve kulaklarını başının arkasına yapıştırdı; başını gizlemek için ellerini önünde kavuşturarak efendisinin bir yanında durdu. Hacı bavulları ana kapıdan içeri aldı ve beyaz atı avludaki direklerden birine bağladı.

Yaşlı adam daha sonra tahta bir tepsiye yerleştirilmiş üç fincan çayı sunmak üzere genç bir adam getirdi. Çaydan sonra vejetaryen bir yemek hazırlanmasını emretti. Ardından genç adam deliklerle dolu eski, cilasız bir masa ve kırık tabureler getirdi. ve üçünün serin bir yerde oturması için avluya yerleştirdi. Tripitaka ancak o zaman, "Yaşlı patron, soylu soyadınız nedir?" diye sordu.

"Mütevazı hizmetkârınız Wang soyadını taşıyor," dedi yaşlı adam. " Peki kaç tane varisiniz var?" diye sordu Tripitaka. "İki oğlum ve üç torunum var," dedi yaşlı adam. "Tebrikler! Tebrikler!" dedi Tripitaka. " Peki senin yaşın kaç?"

"Altmış birinci yaşıma kadar aptalca yaşadım," dedi yaşlı adam. " Güzel! Ne

güzel! Güzel!" dedi Pilgrim. "Yeni bir cinsiyet döngüsüne başladınız."

"Yaşlı patron," dedi Tripitaka tekrar, "ilk geldiğimizde Batı Cenneti'ndeki kutsal yazılara ulaşmanın zor olduğunu söylemiştiniz. Neden?"

"Kutsal yazılara ulaşmak zor değil," dedi yaşlı adam, "ama oraya yolculuk tehlikeler ve zorluklarla dolu. Otuz mil kadar batımızda Sekiz Yüz Mil Sarı Rüzgar Sırtı denilen bir dağ var. Canavarlar o dağı istila eder

ve zorluklarla kastettiğim de buydu. Ancak bu küçük rahip birçokyeteneği olduğunu iddia ettiğine göre, belki de her şeye rağmen devamedebilirsiniz."

"Korkmak yok! Korku yok!" dedi Pilgrim. "Yaşlı Maymun ve küçük kardeşi yanımızdayken, ne tür bir canavarla karşılaşırsak karşılaşalım bize asla dokunulmayacak." Onlar konuşurken, oğullardan biri biraz pirinç getirip masaya koydu ve "Lütfen yiyin" dedi.

Tripitaka duasına başlamak için hemen ellerini kavuşturdu, ancak Sekiz Kural çoktan bir kase pirinci yutmuştu. Rahip daha birkaç cümle söyleyemeden, Budala üç kâse dolusu daha yutmuştu. "Şu obura bakın!" dedi Hacı. "Sanki bir

ile tanışmışız gibi!" Yaşlı Wang hassas bir insandı. Sekiz Kural'ın ne kadar hızlı yediğini görünce, "Bu onurlu rahip gerçekten aç olmalı! Çabuk, biraz daha pirinç getirin!" Gerçekten de aptalın çok büyük bir iştahı vardı. Şuna bir bakın! Tripitaka ve Hacı iki kâseyi zor bitirirken, o başını bir kez bile kaldırmadan on kâseden fazlasını bitirdi. Idiot durmayı reddetti ve daha fazla yemek istedi. Yaşlı Wang, "Acele ettiğimiz için lezzetli yiyecekler hazırlamadık," dedi, "ve sizi çok fazla zorlamaya cesaret edemiyorum. Lütfen en azından bir porsiyon daha al."

Hem Tripitaka hem de Pilgrim "Artık yeter" dedi.

"Yaşlı adam," dedi Sekiz Kural, "ne mırıldanıyorsun? Kim seninle kehanet oyunu oynuyor? Neden beşinci

ve altıncı

'dan bahsediyorsun?

Eğer pirinciniz varsa, biraz daha getirin, hepsi bu!" Böylece Idiot bir öğünde evdeki tüm pirinci bitirmiş ve sonra da sadece yarısının doyduğunu söylemiş! Masalar ve tabaklar kaldırılmış ve yatak takımları bambu yatağa ve bazı ahşap tahtalara yerleştirildikten sonra yolcular dinlenmeye çekilmişler.

Ertesi sabah Hacı atı eyerlemeye giderken, Sekiz Kural da bavullarını yerleştirdi. Yaşlı Wang, karısından kendilerine ikram etmek üzere bazı yiyecek ve içecekler hazırlamasını istedi ve ardından üçü de teşekkürlerini sunarak ev sahiplerinden ayrıldılar.

Yaşlı adam, "Buradan ayrıldıktan sonra yolculuğunuzda herhangi bir aksilik olursa, evimize dönmekten çekinmeyin," dedi.

"İhtiyar," dedi Pilgrim, "böyle rahatsız edici sözler söyleme. Aileden ayrılan bizler asla adımlarımızı geri takip etmeyiz!"

Daha sonra atı hızlandırdılar, bavulları aldılar ve Batı'ya doğru ilerlediler. Ne yazık ki! Bu yolculuğun onlar için anlamı şudur

Batı Âlemine giden güvenli bir yol yoktur; Alçak iblislerin getirdiği büyük felaketler olacaktır.

Üçü daha yarım gün bile yol almadan, gerçekten de son derece engebeli, yüksek bir dağa vardılar. Tripitaka atını asılı uçuruma doğru sürdü ve eyerinin üzerinde yanlamasına oturarak etrafına bakındı. Gerçekten de

Dağ yüksekti; Zirve engebeliydi; Uçurum sarptı; Kanyon derindi; Dere gürül gürül akıyordu; Ve çiçekler tazeydi. Bu dağ, yüksek olsun ya da olmasın, tepesi mavi gökyüzüne ulaşıyordu; Bu dere, derin olsun ya da olmasın, tabanı aşağıdaki Cehennem'e açılıyordu. Dağdan önce, Beyaz bulutlar sürekli halkalar halinde yükseldi Ve kayalar acayip şekillerde. On bin metre derinliğinde sayısız, ruhu parçalayan uçurumlar; Arkalarında, dolambaçlı, kıvrımlı, ejderha saklayan mağaralar, Suyun çıkıntılardan damla damla damladığı yerler. Ayrıca zikzak boynuzlu birkaç geyik; donuk ve aptalca bakan antiloplar; kıvrılıp bükülen kırmızı pullu pitonlar; aptal ve ahmak beyaz yüzlü maymunlar gördü; Geceleri inlerini aramak için tepelere tırmanan kaplanlar; şafak vakti inlerini terk etmek için dalgaları çalkalayan ejderhalar. Eğer biri bir mağaranın girişinden önce adım atarsa, Ölü yapraklar çıtırdadı; Çimenlerdeki kuşlar Kanatlarını gürültüyle çırparak fırladı; Ormandaki hayvanlar Patilerini gürültüyle

kaşıyarak yürüdüler. Aniden vahşi yaratıklar hızla geçip gitti, kalplerikorkuyla çarptı. Böylece Sonbahar Mağarası Sonbahar Mağarası'yla,Sonbahar Mağarası'yla yüzleşen Mağara da dağla yüzleşmiş oldu.Binlerce metre yeşim taşı gibi boyanmış mavi bir banknot, Sayısız yeşimyeşili tül yığını gibi sisle örtülü.

Usta atını çok yavaş sürdü, Büyük Bilge Güneş de daha yavaş bir tempoda yürüdü ve Zhu Wuneng yüküyle birlikte yavaşça ilerledi. Hepsi dağa bakarken, aniden büyük bir kasırga ortaya çıktı. Telaşlanan Tripitaka, "Wukong, rüzgar yükseliyor!" dedi.

"Rüzgârdan neden korkuyorsun?" dedi Hacı. "Bu dört mevsimde Cennet'in nefesidir, korkacak bir şey yok."

"Ama bu çok şiddetli bir rüzgâr, cennetten gelenlere hiç benzemiyor," dedi Tripitaka. "Nasıl yani?" dedi Hacı. Tripitaka, "Şu rüzgara bak!

Ağustos'ta esiyor gürültülü bir tonda, Yeşim yeşili gökyüzünü terk eden muazzam bir güç. Sırtı geçiyor, sadece ağaçların kükremesini duyuyorum. Ormanda hareket ediyor, direklerin sallandığını görün. Kıyıdaki söğütler köklerine kadar sallanıyor; Üflenmiş bahçe çiçekleri şimdi yapraklarıyla birlikte yükseliyor. Balıkçı tekneleri, ağlarını çekmiş, halatlarını geriyor; Yelkenleri inmiş gemiler demir atıyor. Yolculuğun ortasındaki yürüyüşçüler yollarını kaybettiler; Tepelerdeki ormancılar yüklerini tutamazlar. Meyveleri kutsal olan ormanlardan maymunlar dağılır; Nadir çiçek kümelerinden küçük yavrular kaçar. Uçurumun önünde selviler birer birer düşer; Akıntının aşağısında bambu ve çam yaprak yaprak ölür. Kum patlarken toprak ve toz dağılır; Nehirler ve denizler altüst olur, dalgalar çalkalanır ve yuvarlanır."

Sekiz Kural öne çıktı ve Pilgrim'i çekiştirerek, "Ağabey, rüzgar çok güçlü! Rüzgar dinene kadar bir sığınak bulalım."

"Çok yumuşaksın kardeşim," dedi Hacı gülerek, "rüzgâr şiddetlendiği anda saklanmak istiyorsun. Bir canavar ruhla yüz yüze gelsen sana ne olurdu?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "muhtemelen bu atasözünü duymamışsındır,

Bir düşman gibi kaç adil cinsten; Bir ok gibi kaç rüzgardan!

Kısa bir süreliğine sığınırsak hiçbir kaybımız olmaz."

"Konuşmayı kes," dedi Pilgrim, "rüzgârı yakalayıp koklamama izin ver."

"Yine yalan söylüyorsun, Ağabey," dedi Sekiz Kural gülerek, "rüzgârı nasıl yakalayabilirsin ki? Onu yakalamayı başarsan bile, hemen yanından geçip gidecektir."

"Kardeşim," dedi Hacı, "rüzgarı yakalamak gibi bir sihrim olduğunu bilmiyordun."

Sevgili Büyük Bilge! Rüzgârın başının geçip gitmesine izin verdi ama kuyruğunu yakaladı ve kokladı. Biraz kokuşmuş olduğunu görünce, "Bu gerçekten de iyi bir rüzgâr değil, çünkü ya bir kaplan ya da bir canavar gibi kokuyor; bunda kesinlikle garip bir şeyler var" dedi.

Daha konuşmasını bitirmemişti ki dağın bir tümseğinin üzerinden kırbaç gibi kuyruğu ve güçlü kollarıyla vahşi çizgili bir kaplan belirdi. Tripitaka o kadar dehşete düşmüştü ki artık eyerin üzerinde oturamazdı; beyaz attan tepetaklak düştü ve yarı baygın bir halde yolun kenarına uzandı. Bagajını yere atan Sekiz Kural, muckrake'ini aldı ve Hacı'nın yanından koşarak geçti.

"Lanetli canavar!" diye bağırdı. "Nereye gidiyorsun?"

İleri atıldı ve canavarın kafasına vurdu. Kaplan arka ayakları üzerinde doğruldu ve sol pençesini kaldırarak bir yumrukla kendi göğsünü deldi. Sonra deriyi kavrayarak büyük bir gürültüyle aşağı doğru yırttı ve yolun kenarında dururken kendi derisinden tamamen sıyrıldı. Bakın ne kadar iğrenç görünüyor! Oh! Şu iğrenç şekil:

Her tarafı kana bulanmış, çıplak beden; En hastalıklı kırmızı, çarpık bacaklar ve ayaklar; Alevler gibi, şakaklarında vahşi saçlar; Sert, iki kaşı yukarı bakıyor; Cehennem gibi beyaz, çelik gibi dört diş; Işıl ışıl, bir çift altın gözle; Heybetli bir edayla kükredi; Şiddetli bir güçle, yüksek sesle haykırdı.

"Yavaşla! Yavaşla!" diye bağırdı. "Ben herhangi biri değilim. Ben Büyük Kral Sarı Rüzgâr tarafından komuta edilen kuvvetlerin öncüsüyüm. Yüce Kral'dan bu dağda devriye gezmem ve kendisi için ordövr olarak kullanılmak üzere birkaç ölümlü yakalamam için kesin emir aldım. Siz keşişler nereden geldiniz ki bana zarar vermek için silahlarınıza uzanmaya cüret ediyorsunuz?"

"Sen lanetli bir canavarsın!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Demek beni tanımadın! Bizler tesadüfen oradan geçen ölümlüler değiliz; Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang İmparatoru'nun kraliyet kardeşi Tripitaka'nın öğrencileriyiz ve imparatorluk fermanıyla Buda'dan kutsal yazılar almak için Batı Cenneti'ne yolculuk ediyoruz. Geçmemiz için hemen kenara çekilsen ve efendimi telaşlandırmasan iyi olur. O zaman canını bağışlarım.

Ama eskisi gibi küstahça davranırsanız, bu tırmık kaldırıldığında merhamet olmayacak!"

O canavar ruh daha fazla tartışmaya izin vermeyecekti. Hızla yaklaştı, dövüş pozu aldı ve Sekiz Kural'ın yüzüne pençe attı. Darbeden kaçan Sekiz Kural hemen tırmığıyla saldırdı. Canavarın elinde silah olmadığı için, Sekiz Kural'ın peşine takılmasıyla birlikte dönüp kaçtı. Aşağıdaki yamaca doğru koşan canavar, bir kaya yığınının altından bir çift bronz pala çıkardı ve peşindekiyle yüzleşmek için döndü. Böylece ikisi dağ yamacının hemen önünde çarpıştılar ve tekrar tekrar yaklaştılar. Bu sırada Hacı, Tang Keşişini kaldırdı ve "Usta, korkma. Burada oturun ve yaşlı Maymun'un gidip Sekiz Kural'ın o canavarı yere sermesine yardım etmesine izin verin ki biz de buradan ayrılabilelim." Tripitaka ancak o zaman oturmayı başardı; her tarafı titreyerek

'sını okumaya başladı, ama bundan daha fazla söz etmeyeceğiz.

Demir çubuğu çıkaran Pilgrim, "Yakalayın onu!" diye bağırdı.

Sekiz Kural aynı anda daha da büyük bir vahşilikle saldırdı ve canavar yenilgiyle kaçtı. "Onu bağışlamayın," diye bağırdı Pilgrim. "Onu yakalamalıyız!" Ellerinde sopa ve tırmıklarla ikisi dağdan aşağı doğru kovalamaya başladılar. Canavar panik içinde, altın ağustos böceğinin kabuğunu atma numarasına başvurdu: yerde yuvarlandı ve tekrar kaplan şekline dönüştü. Hacı ve Sekiz Kural pes etmedi. Kaplana yaklaşarak onu sonsuza dek ortadan kaldırmaya niyetlendiler.

Canavar onların yaklaştığını görünce yine kendi postundan sıyrıldı ve postu büyük bir kaya parçasının üzerine atarken, gerçek formu şiddetli bir rüzgâra dönüşerek geldiği yöne doğru ilerlemeye başladı. Aniden ustayı fark etti Yol kenarında oturmuş

'sını okurken

onu yakaladı ve rüzgâra binerek uzaklaştırdı. O Tripitaka'ya yazık oldu,

River Float'un kaderi sık sık acı çekmek!

Tang Keşişi'ni mağarasının kapısına kadar götüren canavar rüzgârı durdurdu ve kapıda nöbet tutan kişiye şöyle dedi: "Git Büyük Kral'a rapor ver ve Kaplan Öncüleri'nin bir keşişi yakaladığını söyle. Kapının dışında onun emrini bekliyor."

Mağara Ustası onun içeri girmesi için emir verdi. Kaplan Öncü, belinden sarkan iki bronz pala ile Tang Keşişini ellerinin arasına aldı. İleri gitti ve diz çökerek şöyle dedi: "Yüce Kral! Mütevazı subayınız yetenekli olmasa da, dağda devriye gezmek gibi onurlu bir görevi kendisine verdiğiniz için size teşekkür ediyor. Tripitaka, kanun ustası ve Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang Tahtı'nın kardeşi olan bir keşişle karşılaştım. Buddha'dan kutsal yazılar almaya giderken onu yakaladım ve yemek zevkiniz için burada size takdim ettim." Mağara Ustası bunu duyunca biraz irkildi. "Bazı söylentiler duydum," dedi, "Tripitaka yasasının

efendisi, Büyük Tang'ın imparatorluk fermanıyla kutsal yazıları aramayagiden ilahi bir keşişmiş. Yanında, adı Hacı Sun olan ve muazzam bir büyügücüne ve olağanüstü bir zekâya sahip bir müridi var. Onu yakalayıpburaya getirmeyi nasıl başardınız?"

"Aslında iki müridi var," dedi Öncü. "İlk ortaya çıkan dokuz uçlu bir muckrake kullanıyordu ve uzun bir burnu ve kocaman kulakları vardı. Diğeri ise altın çemberli bir demir çubuk kullanıyordu ve ateşli gözleri ve elmas göz bebekleri vardı. Bana saldırmak için peşime düştüklerinde, altın ağustos böceğinin kabuğunu dökme hilesini kullandım ve sadece onları atlatmayı değil, aynı zamanda bu keşişi yakalamayı da başardım.

Şimdi onu Büyük Kral'a yemek olarak saygıyla sunuyorum."

"Onu henüz yemeyelim," dedi Mağara Efendisi.

"Yüce Kral," dedi Öncü, "sadece değersiz bir at hazır bir şekilde geri döner. Besle!"

"Bunu hiç düşünmediniz," dedi Mağara Ustası. "Yanlış bir şey yok Ama korkarım ki iki müridi kapımıza gelip bizimle tartışabilir. Bunun yerine onu arka bahçedeki direklerden birine bağlayalım ve üç ya da dört gün bekleyelim. Eğer o ikisi bizi rahatsız etmek için gelmezlerse, cesedinin temizlenmesinin ve dillerimizle tartışmak zorunda kalmamanın çifte faydasının tadını çıkarabiliriz. Sonra onunla istediğimizi yapabiliriz; ister haşlama, ister buğulama, ister kızartma, ister sote; tadını çıkarmak için acele etmeyiz."

Son derece memnun olan Öncü şöyle dedi: "Büyük Kral bilgelik ve öngörü ile doludur ve söyledikleri son derece makuldür. Küçükler, rahibi içeri götürün." Yedi ya da sekiz iblis yanlardan fırlayarak Tang Keşişini alıp götürdüler; serçeleri yakalayan şahinler gibi onu iplerle sıkıca bağladılar. İşte bu şekilde

Pilgrim kuluçkalarında kötü talihli River Float; Acı çeken rahip Wuneng'i akla getiriyor.

"Havariler," dedi, "hangi dağda canavar yakaladığınızı ya da hangi bölgede goblinlere boyun eğdirdiğinizi bilmiyorum. Ama ben bu iblis tarafından yakalandım ve kendisinden büyük zararlar gördüm. Birbirimizi bir daha ne zaman göreceğiz? Oh, ne Sefalet! Eğer siz ikiniz hemen buraya gelebilirseniz, hayatımı kurtarabilirsiniz. Ama eğer oyalanırsanız, asla hayatta kalamam!"

Ağıt yakıp iç çekerken gözyaşları yağmur gibi yağdı.

Şimdi size Hacı ve Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz; kaplanı dağın yamacından aşağıya doğru kovalayan Hacı, onun uçurumun dibinde düşüp yığıldığını gördü. Hacı sopasını kaldırarak tüm gücüyle kaplanın üzerine indirmiş, ancak sopa geri sekmiş ve kaplanın elleri çarpmanın etkisiyle yaralanmış. Sekiz Kural da muckrake'iyle bir darbe indirdi ve onun çatalları da geri tepti. Daha sonra bunun büyük bir taş levhayı kaplayan bir kaplan derisi parçasından başka bir şey olmadığını keşfettiler. Hacı büyük bir şaşkınlıkla, "Olamaz! Olamaz! Bizi kandırdı!"

"Ne numarası?" diye sordu Sekiz Kural. Hacı cevap verdi, "Buna altın ağustos böceğinin kabuğunu dökme hilesi denir. Bizi kandırmak için taşı kaplayan derisini burada bıraktı ama kendisi kaçtı. Hemen geri dönüp Usta "ya bir göz atalım. Umalım ki yaralanmamış olsun."

Aceleyle geri çekildiler ama Tripitaka çoktan gözden kaybolmuştu. Hacı gök gürültüsü gibi böğürerek bağırdı, "Ne yapacağız? Ustayı alıp götürdü."

"Tanrım! Tanrım!" d i y e feryat etti Sekiz Kural, gözlerinden yaşlar dökülürken, "Onu aramak için nereye gidelim?" Pilgrim başını dik tutarak, " Ağlama! Ağlama! Ağladığın an zaten yenilmiş hissedersin.

Bu dağda bir yerde olmalılar. Gidip onları arayalım."

İkisi gerçekten de dağa doğru koştular, sırtları geçtiler ve yükseklere tırmandılar. Uzun bir süre yol aldıktan sonra, aniden bir uçurumun altından çıkan bir mağara ev gördüler. Etrafa dikkatlice bakmak için

durakladıklarında, buranın gerçekten de zorlu bir yer olduğunu gördüler.Gördüğünüz gibi

Sivri bir tepe kale gibi; Eski bir yol her zaman dolambaçlı; Mavi çamlar ve taze bambular; Yeşil söğütler ve yemyeşil wu ağaçları; Uçurumun altında ikişer ikişer garip kayalar; Ormanın içinde çiftler halinde nadir kuşlar. Uzaklardan akan bir dere, taştan bir duvarın üzerinden dökülüyor; Dağ deresi küçük damlalar halinde kumlu kıyılara ulaşıyor. Kümeler halinde çorak toprak bulutları; Ve yeşim taşı kadar yeşil çimenler. Sinsi cadaloz ve tavşan çılgınca koşuşturuyor; Boynuzlu geyik ve misk geyiği güçlerini yarıştırmak için kilitleniyor. Uçurum boyunca eğilmiş, yıllanmış bir asma sarkıyor; Vadinin yarısında eski bir sedir asılıdır. Ağustos ve görkemli, bu yer Hua Dağı nı aşar; Düşen çiçekler ve şarkı söyleyen kuşlar rakiptir

"Değerli Kardeşim," dedi Hacı, "bavulunu rüzgârdan korunacağı dağın kıvrımına bırakabilirsin.

O zaman atı yakınlarda otlatabilirsin ve dışarı çıkmana gerek kalmaz. Bırak yaşlı Maymun gidip kapısında onunla dövüşsün. Efendimizin kurtarılabilmesi için önce o canavarın yakalanması gerekiyor."

"Talimata gerek yok," dedi Sekiz Kural. "Çabuk git!" Gömleğini indirip kaplan derisinden eteğinin kemerini sıkan Hacı, sopasını kavradı ve mağaraya doğru koşarken kapının üzerinde büyük harflerle yazılmış altı kelime gördü:

"Sarı Rüzgâr Mağarası, Sarı Rüzgâr Tepesi."

Hemen kendini savaşa hazırladı, bacaklarını ayırdı ve bir ayağı diğerinin biraz önündeydi. Asasını yüksekte tutarak bağırdı, "Canavar! Efendimi hemen gönder, yoksa inini devirir ve evini dümdüz ederim!" Küçük iblisler bunu duyduklarında her biri paniğe kapıldı ve "Büyük Kral, felaket!" diye haber vermek için içeri koştular.

Orada oturan Sarı Rüzgar Canavarı, "Sorun nedir?" diye sordu. " Mağara

kapısının dışında yıldırım tanrısı ağzı ve kıllı yüzü olan bir keşiş var." Küçük iblislerden biri, "elinde kocaman, kalın, demir bir çubuk tutuyor ve efendisinin geri dönmesini talep ediyor," dedi. Mağara Ustası biraz korkarak Kaplan Öncü'ye şöyle dedi: "Sizden dağda devriye gezmenizi istemiştim ve sadece birkaç dağ bufalosu, yaban domuzu, semiz geyik veya yaban keçisi yakalamış olmanız gerekirdi. Neden bir Tang Keşişini geri getirmek zorundaydınız? Şimdi de onun öğrencisini buraya gelip her türlü kargaşayı yaratması için kışkırttık. Ne yapmalıyız?"

"Endişelenmeyin Yüce Kral," dedi Öncü, "ve endişelerinizi bir kenara bırakın. Bu küçük subay yeteneksiz olsa da, elli askeri oraya götürmeye ve Hacı Güneşi denen şeyi yemeğinize çeşni olarak getirmeye istekli."

"Buradaki çeşitli subaylara ek olarak," dedi Mağara Ustası, "yedi yüz kadar müdavimimiz var. Onlardan istediğin kadarını seçebilirsin. Ancak o Hacı yakalanırsa, o keşişin etinden bir parçanın tadını rahatça çıkarabileceğiz. Ve eğer bu gerçekleşirse, senin bağ kardeşin olmaya hazırım. Ama korkarım ki onu yakalayamazsanız, canınız bile yanabilir. O zaman beni suçlamamalısın!"

"Sakin ol! Sakin ol! Bırakın gideyim!" dedi Kaplan Canavar. Davullar çalmaya ve bayraklar sallamaya başlayan en sert elli küçük iblisi kontrol etti. Kendisi de iki bronz palayı aldı ve mağaradan dışarı fırladı, yüksek sesle bağırdı, "Nereden geldin, seni maymun maymun, burada böyle bir gürültü yapmaya cüret ediyorsun?!" "Seni deri yüzen canavar!" diye bağırdı Hacı.

"Efendimi götürmek için o kabuk dökme numarasını kullanan sendin. Bunun yerine neden beni sorguluyorsun? Ustamı derhal göndersen iyi olur, yoksa canını bağışlamayacağım."

"Efendini aldım," dedi Kaplan Canavar, "böylece Büyük Kralıma pilavı için et olarak sunulabilecekti. Eğer senin için neyin iyi olduğunu

biliyorsan, buradan git. Aksi takdirde, seni de yakalarım ve onunla birlikteyenirsin. "Her alışverişte bir parça bedava mal!" gibi olacak." Hacı bunuduyunca öfkeyle doldu. Gıcırdayan dişleri ve alev alev yanan gözleriyledemir çubuğunu kaldırdı ve bağırdı, "Ne büyük bir yeteneğin var ki böylekonuşmaya cüret ediyorsun? Kımıldama! Bu çubuğa dikkat et!" Kılıçlarınıhızla kullanan Öncü, onunla karşılaşmak için döndü. İkisi de güçleriniserbest bıraktığında gerçekten bir savaş oldu. Ne dövüştü ama!

Bu canavar gerçekten bir kaz yumurtası, Ama Wukong bir kaz yumurtası taşı! Bronz kılıçlar Yakışıklı Maymun Kral ile dövüştüğünde, taşlara vurmaya gelen yumurtalar gibidir. Serçeler Anka kuşu ile nasıl kavga edebilir? Güvercinler kartallara ve şahinlere karşı çıkmaya cesaret edebilir mi? Canavar rüzgâr püskürtür - dağ tozla dolar; Wukong sis püskürtür ve bulutlar güneşi gizler. Dört ya da beş raunttan fazla dövüşmezler; Öncü zayıflar, gücü kalmaz. Yenilgiye uğrayıp canını kurtarmak için kaçar, Ölümünü isteyen Wukong tarafından zorlandı.

Daha fazla dayanamayan canavar dönüp kaçtı. Ancak Mağara Ustası'nın önünde böbürlendiği için mağaraya geri dönmeye cesaret edemedi; bunun yerine dağ yamacına doğru kaçtı. Hacı, tabii ki onun gitmesine izin vermedi; sopasını tutarak, yol boyunca bağırarak ve ağlayarak acımasızca kovaladı. Dağın bir rüzgâr molası oluşturan kıvrımına ulaştıklarında, başını kaldırıp baktı ve Sekiz Kural'ın atını otlattığını gördü. Bağrışmaları ve yaygarayı duyan Sekiz Kural arkasını döndü ve Hacı'nın yenilmiş bir Kaplan Canavarını kovaladığını gördü. Atı terk eden Sekiz Kural tırmığını kaldırdı ve bir taraftan yaklaşarak canavarın kafasına sertçe indirdi. Şu Öncü'ye yazık oldu!

Balıkçı kümesiyle karşılaşacağını bilmeden, kahverengi halat ağından atlamayı umuyordu.

Sekiz Kural'ın tırmığının bir darbesi dokuz delik açmış, bu deliklerden taze kan fışkırmış ve canavarın tüm beyni kurumuştu! Sekiz Kural'a tanıklık eden bir şiirimiz var, şöyle diyor:

Birkaç yıl önce Gerçek Öğretiye dönerek, Gerçek Boşluğu gerçekleştirmek için iffetli bir diyet tuttu. Tripitaka'ya hizmet etmek onun dindar dileğidir: Bu, yeni Budist olmuş birinin ilk erdemidir.

Budala ayağını canavarın omurgasına koydu ve tırmığı bir kez daha üzerine indirdi. Hacı bunu gördüğünde çok memnun oldu ve şöyle dedi: " Bu doğru, Kardeşim! Çok sayıda küçük şeytanı bana karşı yönlendirecek kadar cüretkârdı ama yenildi. Mağaraya geri kaçmak yerine, ölümü aramak için buraya geldi. Senin burada olman iyi bir şey, yoksa yine kaçardı."

"Efendimizi rüzgârla birlikte götüren kişi o mu?" diye sordu Sekiz Kural. "Evet! Evet!" dedi Hacı. "Ona efendimizin nerede olduğunu sordun mu?" dedi Sekiz Kural. "Bu canavar Usta'yı mağaraya getirdi," dedi Hacı, " Büyük Kral'ın bir alçağına pilavlık et olarak sunulmak üzere. Öfkelendim, onunla dövüştüm ve işini bitirmeniz için onu buraya kadar kovaladım. Kardeşim, bu senin erdemin! Sen burada atı ve bavulları korumaya devam et, ben de bu ölü canavarı mağaranın ağzına kadar sürükleyip tekrar savaşa kışkırtayım.

Usta'yı kurtarmadan önce yaşlı canavarı yakalamalıyız."

"Haklısın, Ağabey," dedi Sekiz Kural. "Git, şimdi git! Eğer o yaşlı canavarı yenersen, onu buraya kadar kovala ve bırak yaşlı Hog yolunu kesip onu öldürsün."

Sevgili Hacı! Bir elinde demir çubuğu tutarak ve diğer eliyle ölü kaplanı sürükleyerek mağaranın ağzına geri döndü. Böylece

Dharma-ustası çilesinde canavarlarla karşılaştı; Duygu ve doğa barış içinde vahşi iblisleri bastırdı.

Bu sefer canavarın üstesinden gelmeyi ve Tang Keşişi "ni kurtarmayı başarıp başaramadığını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第021回 · Bölüm 21

Vihārapālalar Sumeru'lu Büyük Bilge Lingji'nin rüzgâr iblislerini ezmesi için konaklama yeri hazırlar

Şimdi mağaraya kırık davulları ve yırtık sancaklarıyla koşan o elli mağlup küçük şeytanı anlatacağız.

"Yüce Kral," diye bağırdılar, "Kaplan Öncü, kıllı suratlı keşişle boy ölçüşemezdi. O keşiş, Öncü ortadan kaybolana kadar onu doğu yamacından aşağı kovaladı." Yaşlı canavar bunu duyduğunda çok üzülmüş. Sessizce düşünerek başını eğdiği sırada, kapıda nöbet tutan başka bir küçük iblis gelip rapor verdi: "Yüce Kral, Kaplan Öncü kıllı suratlı keşiş tarafından ölesiye dövüldü ve savaşa kışkırtmak için kapımıza k a d a r sürüklendi."

Bunu duyan yaşlı canavar daha da sinirlendi. "Bu adam ne zaman duracağını bilmiyor!" dedi. "Ben onun efendisini yemedim ama o bizim Öncü'yü öldürdü. Ne kadar küstah!" Bunun üzerine böğürdü, "Bana zırhımı getirin. Bu Hacı Güneş hakkında sadece söylentiler duydum ve onun gerçekten nasıl bir keşiş olduğunu öğrenmek için oraya gidiyorum. Dokuz başlı ve sekiz kuyruklu olsa bile, Kaplan Öncümün hayatının bedelini ödetmek için onu buraya getireceğim!"

Küçük iblisler çabucak zırhlarını çıkardılar. Zırhı düzgün bir şekilde bağladıktan sonra yaşlı canavar çelik mızrağını aldı ve diğer iblislere önderlik ederek mağaradan dışarı fırladı. Kapının önünde duran Büyük Bilge, canavarın gerçekten saldırgan bir görünümle ortaya çıkışını izledi. Nasıl giyindiğine bir bakın. Görüyorsunuz

Güneşi yansıtan altın miğfer; Işıkla parıldayan altın zırh. Miğferden bir sülün kuyruğu püskülü uçar; Açık sarı ipek bir cübbenin üzerine parlak tonlarda ejderha benzeri bir kuşak bağlanmış. Göğüs zırhı göz kamaştırıcı bir ışık yayar. Süet çizmeleri Çekirge çiçekleriyle boyanmış. İşlemeli eteği

Söğüt yapraklarıyla süslenmiş. Elinde keskin bir mızrak tutuyor,Neredeyse eski Erlang Boy'a benziyor!

Dışarı çıktığında yaşlı canavar "Hacı Güneş kim?" diye bağırdı. Hacı, bir ayağı Kaplan Canavarın leşinin üzerinde ve elindeki uyumlu demir çubukla cevap verdi:

"Güneş Deden burada! Ustamı dışarı gönderin!"

Yaşlı canavar dikkatle baktı ve Pilgrim'in küçücük bedenini -aslında bir metreden daha kısa- ve solgun yanaklarını gördü. Gülerek şöyle dedi:

"Çok kötü! Çok kötü! Seni yenilmez bir kahraman sanmıştım. Ama sen sadece hastalıklı bir hayaletsin, iskeletinden başka bir şeyin kalmamış!"

"Çocuk," dedi Hacı gülerek, "nasıl da idrakten yoksunsun! Büyükbabanın boyu biraz küçük olabilir, ama mızrağının sapıyla kafama vuracak cesaretin varsa, hemen bir metre uzarım."

"Başını dik tut," dedi canavar, "ve sapımın tadına bak!" Büyük Bilgemiz zerre kadar korkmadı. Canavar ona bir kez vurduğunda, belini gerdi ve bir anda altı fitten fazla uzadı, toplamda on fit yüksekliğe ulaştı. Canavar o kadar telaşlanmıştı ki onu zapt etmek için mızrağını kullanmaya çalıştı ve şöyle bağırdı: "Hacı Güneş, ne cüretle kapımda durup bu değersiz vücut koruma büyüsünü sergiliyorsun! Hile yapmayı bırak! Buraya gel ve gerçek yeteneklerimizi ölçelim!"

"Sevgili oğlum," dedi Hacı gülerek, "atasözü der ki:

"Merhamet, el kaldırılmadan önce gösterilmelidir!" Dedenin eli oldukça ağır ve senin bu sopanın bir darbesine bile dayanamayacağından korkuyor!" Böyle bir tartışmayı dinlemeyi reddeden canavar, üç çatallı mızrağını döndürdü ve Pilgrim'in göğsüne sapladı. Büyük Bilge elbette hiç tedirgin olmadı, çünkü bir deyişte söylendiği gibi, uzman asla alıştırma yapmaz. Asasını kaldırdı ve üç çatallı mızrağı savuşturmak için "kara ejderhanın yeri süpürme" hareketini kullanarak canavarın kafasına vurdu. Böylece ikisi Sarı Rüzgâr Mağarası'nın önünde şiddetli bir savaşa

başladılar:

Canavar Kral öfkelendi; Büyük Bilge gücünü serbest bıraktı. Canavar Kral öfkelendi, Hacı'yı ele geçirip Öncü'sünün bedelini ödemek istiyordu. Büyük Bilge gücünü serbest bıraktı Bu ruhu yakalamak ve rahibi kurtarmak için. Üç çatallı mızrak geldi, asa tarafından engellendi; Asa ilerledi, üç çatallı mızrak tarafından karşılandı. Bu, ev sahiplerinin dağa hükmeden kaptanı. Şu, Kanun'u savunan yakışıklı Maymun Kral. İlk başta tozlu toprakta dövüştüler; Sonra her biri gökyüzüne doğru yükseldi. İnce çelik mızrak; Sivri, keskin ve parlak. Uyumlu çubuk: Gövde siyah ve sarı çemberler. Onlar tarafından bıçaklanırsan, ruhun karanlığa geri döner! Onlar tarafından vurulursan, Kral Yama ile yüzleşirsin! Hızlı kollarına ve keskin görüşüne güvenmelisin. Sağlam bir bünyeye ve büyük bir güce sahip olmalısınız. İkisi de yaşamı ya da ölümü umursamadan dövüştü; kimin güvende olacağını ya da kimin yaralanacağını bilmiyoruz.

Yaşlı canavar ve Büyük Bilge otuz raunt boyunca dövüştüler ama ikisi de üstünlük sağlayamadı. Hızlı bir zafer için bastıran Pilgrim, "bedenin ötesindeki beden" hilesini kullanmaya karar verdi.

Ağzında çiğneyerek parçalara ayırdığı bir avuç saç telini kopardı. Onları tükürerek, "Değiştirin!" diye bağırdı.

Bir anda yüzden fazla Hacı'ya dönüştüler: hepsi aynı görünüme sahipti ve hepsinin elinde demir bir çubuk vardı, havada canavarın etrafını sardılar. Biraz telaşlanan canavar da özel yeteneğine başvurdu. Yüzünü güneybatıya çevirdi ve hava üflemek için ağzını üç kez açtı. Aniden gökyüzünde güçlü bir sarı rüzgâr yükseldi. Sevgili rüzgâr! Gerçekten de çok güçlüydü.

Soğuk ve ıslık çalarak, cenneti ve dünyayı değiştirdi, Sarı kum şekilsiz ve biçimsiz dönerken. Çamları ve erikleri kırmak için ormanları ve tepeleri kesti; Toprak ve toz savurdu, kayalıkları ve uçurumları çatlattı. Dalgalar Sarı Nehir'de çalkalanarak zeminini bulandırdı; Gelgit ve akıntı Xiang Nehri'nde kabardı. Mavi gökyüzündeki Polestar Sarayı sallandı;

Karanlıklar Salonu neredeyse yıkılıyordu; ṣBeş Yüz Arhat bağırdı veçığlık attı; Akobhya'nın Sekiz Muhafızı ağladı ve feryat etti. Mañjuśrī'ninyeşil saçlı aslanı kaçtı; Viśvabhadra beyaz filini kaybetti. Zhenwu'nunyılanı ve kaplumbağası katlarını terk etti; Zitong'un katırının eyerleridalgalanıyordu. Seyahat eden tüccarlar çığlıklarını Cennete gönderdiler,Ve kayıkçılar birçok yeminlerini yapmak için eğildiler-Dalgalı dalgalardaçalkalanan sisli hayatları; İsimleri, servetleri, akıntıda sürükleniyor! Cindağlarındaki mağaralar zift gibi karaydı; Penglai adası kasvetli vekaranlıktı. Laozi iksir fırınına bakamadı; Yaş Yıldız asma yapraklarındanyelpazesini katladı. Kraliçe Ana Şeftali Ziyafeti'ne giderken rüzgar eteğinive iğnelerini savurdu. Erlang Guanzhou kasabasına giden yolu ṭkaybetti;Naa kılıcını çekmekte zorlandı. Li Jing elindeki pagodayı ıskaladı; Lu Banaltın başlı matkabını düşürdü. Thunderclap'in üç katı yıkılırken,Zhaozhou'daki taş köprü ikiye ayrıldı. Kızıl güneşin küresinde çok az ışıkvardı; Tüm cennetin yıldızları belirsizleşti ve sönükleşti. Güney dağlarınınkuşları kuzey tepelerine uçtu; Doğu göllerinin suları batıya taştı. Eşleriolan kuşlar ayrıldı, sesleri kesildi; Anneler ve oğullar ayrıldı, çığlıklarısustu. Ejderha Kralları denizin her yerinde yaksaları aradı; Gök gürültüsütanrıları her yerde şimşekleri avladı. Yama'nın On Kralı yargıçlarınıbulmaya çalıştı; Cehennemde Boğa Başı At Yüzü'nün peşinden koştu. Burüzgar Potalaka Dağı'nı uçurdu. Ve Guanyin'in dizelerinden bir tomarkopardı. Beyaz lotus çiçekleri kesildi, denizin yanına uçtu; Bodhisattva'nınon iki salonu yıkıldı. Pan Gu'dan bu yana rüzgar biliniyor, Hiç bu kadarşiddetli bir rüzgar olmamıştı. Hu-la-la! Evren neredeyse parçalanıyordu!Tüm dünya titreyen muazzam bir kütleye dönüşmüştü!

Canavarın çağırdığı bu şiddetli rüzgâr, Büyük Bilge'nin saçlarından oluşan tüm o küçük Hacıları uçurdu ve onları dönen tekerlekler gibi havada savurdu. Asalarını bile kullanamıyorlardı, savaşmak için yaklaşmayı nasıl umabilirlerdi ki? Hacı o kadar telaşlanmıştı ki vücudunu salladı ve saçlarını geri aldı. Ardından demir çubuğu kaldırdı ve canavara

tek başına saldırmaya çalıştı, ancak tam yüzünde bir ağız dolusu sarırüzgarla karşılaştı. Elmas gözbebeklerine sahip o iki ateşli gözü öyle birpatlamıştı ki, sıkıca kapanmış ve açılamaz hale gelmişti. Artık sopasınıkullanamaz hale gelince, canavar rüzgârı geri alırken o da yenilgiyeuğramış bir şekilde kaçtı ki bundan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size Zhu Sekiz Kuralı'ndan bahsedeceğiz; o, şiddetli sarı fırtınanın yaklaştığını ve tüm Cennet ve Dünya'nın karardığını gördüğünde, atı yönetti ve eşyaları dağın kıvrımına götürdü. Orada yere çömelmiş ve gözlerini açmayı ya da başını kaldırmayı reddetmiş, ağzı durmadan Buddha'nın adını anıyor ve yeminler ediyormuş. Hacı'nın savaşta ne durumda olduğunu ve efendisinin ölü mü diri mi olduğunu merak ederken, rüzgâr durmuş ve gökyüzü yeniden aydınlanmış. Başını kaldırıp mağaranın girişine doğru baktı ama ne silahların hareket ettiğini görebiliyor ne de gong ve davul seslerini duyabiliyordu.

Idiot mağaraya yaklaşmaya cesaret edemedi, çünkü atı ve eşyaları koruyacak başka kimse yoktu. Derin bir üzüntü içinde ve ne yapacağını bilemez haldeyken, aniden Büyük Bilge'nin batıdan yaklaştığını, homurdanarak ve hırıldayarak geldiğini duydu. Arkadaşını karşılamak için eğilerek, "Ağabey, ne güçlü bir rüzgâr! Nereden geliyorsun?" Hacı elini sallayarak, "Müthiş! Gerçekten korkunç! Ben, yaşlı Maymun, doğduğumdan beri böyle şiddetli bir rüzgara hiç tanık olmadım! O yaşlı canavar benimle çelik bir mızrakla dövüştü ve otuzdan fazla raunt boyunca savaştık. İşte o zaman bedenin ötesindeki bedenin büyüsünü kullandım ve onu kuşattım. Panikledi ve gerçekten de vahşi olan bu rüzgârı çağırdı. Gücü o kadar eziciydi ki operasyonumu askıya almak ve onun yerine kaçmak zorunda kaldım. Vay be! Ne rüzgar ama! Vay be! Ne rüzgar ama! Yaşlı Maymun da rüzgârı ve yağmuru nasıl çağıracağını biliyor ama bu canavar ruhun rüzgârı kadar şiddetli değil!"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "o canavarın dövüş tekniği nasıl?"

"Çok güzel," dedi Pilgrim, "ve üç dişli mızrağı nasıl kullanacağını biliyor! Aslında yaşlı Maymun'la hemen hemen eşit. Ama rüzgârı çok hırçın ve bu da onu yenmeyi zorlaştırıyor."

"Bu durumda," dedi Sekiz Kural, "Üstadı nasıl kurtaracağız?" Hacı, " Usta "yı kurtarmak için beklememiz gerekecek. Acaba buralarda gözlerime bakabilecek bir göz doktoru var mı?"

"Gözlerinin nesi var?" diye sordu Sekiz Kural. Hacı cevap vermiş: "O canavar yüzüme bir ağız dolusu rüzgar üfledi ve gözlerim o kadar kötü oldu ki şimdi sürekli sulanıyorlar."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "bir dağın ortasındayız ve geç oluyor. Göz doktorları hakkında konuşmayalım; kalacak bir yerimiz bile yok."

"Kalacak yer bulmak zor olmayacak," dedi Pilgrim. "Canavarın efendimize zarar verecek cesareti olduğundan şüpheliyim. Ana yola geri dönelim ve bir ailenin yanında kalıp kalamayacağımıza bakalım. Geceyi geçirdikten sonra, yarın hava aydınlandığında canavarı bastırmak için geri dönebiliriz."

"Kesinlikle, kesinlikle," diye onayladı Sekiz Kural.

Atı yönlendirip bavulları taşıyarak dağın kıvrımından ayrıldılar ve yola çıktılar. Alacakaranlık çöküyordu ve onlar yürürken dağ yamacının güneyinde havlayan köpeklerin sesini duydular. Bakmak için durduklarında, titrek lambaları olan küçük bir kulübe gördüler. Bir patika arama zahmetine girmeden, ikisi birlikte otların arasından yürüyerek evin kapısına vardılar. Gördükleri

Koyu renkli morumsu mantar kümeleri; Grimsi beyaz taş yığınları; Bol yeşil otlu koyu renkli morumsu mantar kümeleri; yarısı yosunla büyümüş grimsi beyaz taş yığınları: Birkaç ateşböceği zerresi, zayıf ışıkları parlıyor; Yabani ağaçlardan oluşan bir orman sık sıralar halinde duruyor; Orkideler her zaman kokulu; Yeni dikilmiş bambular; Berrak bir dere akar dolambaçlı bir yoldan; Yaşlı sedirler eğilir derin bir uçurumdan.

Yolcuların gelmediği tenha bir yer: Kapının önünde sadece kır çiçekleriaçar.

İzinsiz girmeye cesaret edemedikleri için ikisi de seslendi:

"Kapıyı açın! Kapıyı açın!"

İçeride yaşlı bir adam, ellerinde tırmıklar, dirgenler ve süpürgeler olan birkaç genç çiftçiyle birlikte belirdi. "Kimsiniz siz? Siz kimsiniz?" diye sordular. Hacı başını eğerek, "Bizler Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan kutsal bir keşişin müritleriyiz. Bu dağdan geçerken Batı Cenneti'ndeki Buda'dan kutsal yazılar almaya gidiyorduk ve efendimiz Sarı Rüzgâr Büyük Kralı tarafından esir alındı. Onu henüz kurtaramadık. Vakit geç olduğu için evinizde bir gece konaklamak istiyoruz. Bu kolaylık için size yalvarıyoruz." Yaşlı adam selamını iade ederek, "Sizi karşılamaya gelemediğim için beni bağışlayın. Burası bulutların insanlardan daha çok olduğu bir yer ve az önce kapıya seslendiğinizi duyduğumuzda, bunun kurnaz bir tilki, kaplan veya dağdan gelen bir haydut gibi biri olabileceğinden korktuk. Bu yüzden küçüklerim oldukça kaba tavırlarıyla sizi rahatsız etmiş olabilirler. Lütfen içeri gelin. Lütfen içeri girin."

İki kardeş atı sürüp bavulları içeri taşıdı; hayvanı bağlayıp yükü indirdikten sonra, yerlerine oturmadan önce kulübenin yaşlı adamıyla tekrar selamlaştılar. Daha sonra yaşlı bir uşak çay ikram etmek için öne çıktı ve ardından birkaç kase susamlı pilav getirildi.

Pilavı bitirdikten sonra, yaşlı adam uyumaları için yatak serilmesini istedi. Hacı, "Henüz uyumamıza gerek yok. İyi adama bölgenizde göz ilacı satan biri olup olmadığını sorabilir miyim?"

"Hangi büyüğünüzde göz hastalığı var?" diye sordu yaşlı adam. Hacı, " Doğrusunu söylemek gerekirse, Saygıdeğer Efendim, aileden ayrılan bizler nadiren hastalanırız. Aslında ben hiç göz hastalığına yakalanmadım."

"Eğer bir göz hastalığınız yoksa," dedi yaşlı adam, "neden ilaç istiyorsunuz?"

"Bugün Sarı Rüzgâr Mağarası'nın girişinde ustamızı kurtarmaya çalışıyorduk," dedi Pilgrim. "Beklenmedik bir şekilde o canavar bana bir ağız dolusu rüzgar üfledi ve gözlerimin acımasına ve akıllanmasına neden oldu. Şu anda sürekli ağlıyorum ve bu yüzden göz ilacı bulmak istiyorum."

"Aman Tanrım! Aman Tanrım!" dedi yaşlı adam. "Senin gibi genç bir rahip, neden yalan söylüyorsun? O Büyük Kral Sarı Rüzgâr'ın rüzgârı çok korkunçtur, hiçbir ilkbahar-sonbahar rüzgârıyla, çam ve bambu rüzgârıyla ya da dört bir yandan gelen rüzgârla kıyaslanamaz."

"Sanırım," dedi Sekiz Kural, "beyin patlatan rüzgâr, keçi kulağı rüzgârı, cüzzam rüzgârı ya da migren rüzgârı olmalı!"

"Hayır, hayır!" dedi yaşlı adam. "Onunki Samādhi'nin İlahi Rüzgarı

olarak adlandırılır." "Nasıl bir şey?" diye sordu Hacı. Yaşlı adam dedi

ki, "O rüzgâr

Cenneti ve dünyayı karartmak için üfleyebilir, Ve hem hayaletleri hem de tanrıları üzebilir. Kayaları ve taşları kıracak kadar vahşi, Bir adam üflendiğinde ölecek!

Eğer onun rüzgârıyla karşılaşmış olsaydınız, hâlâ hayatta olur muydunuz? Sadece bir ölümsüz olsaydınız zarar görmeden kalabilirdiniz."

"Gerçekten de öyle!" dedi Hacı. "Bir ölümsüz olmayabilirim (çünkü bana kalırsa onlar genç nesle aitler), ama işimi bitirmek için biraz uğraşmak gerekecek! Yine de o rüzgar gözbebeklerimin acımasına ve akıllanmasına neden oldu."

"Bunu söyleyebildiğine göre," dedi yaşlı adam, "belli bir geçmişi olan biri olmalısın. Bizim mütevazı bölgemizde göz ilacı satan kimse yok. Ama ben de rüzgar yüzüme vurduğunda gözlerim sulanır ve bir keresinde bana bir reçete veren olağanüstü bir insanla tanıştım. Buna üç çiçekli ve dokuz

tohumlu merhem deniyor ve rüzgarın neden olduğu tüm göz hastalıklarınıiyileştirebiliyor." Hacı bu sözleri duyunca başını eğdi vealçakgönüllülükle, "Sizden biraz isteyip kendi üzerimde denemekistiyorum," dedi.

Yaşlı adam razı oldu ve iç odaya girdi. Küçük bir korniş vazo çıkardı ve tıpasını çıkardı; küçük yeşim bir iğne kullanarak biraz merhem çıkardı ve Hacı'nın gözlerine sürdü, ona gözlerini kapatmasını ve sessizce dinlenmesini söyledi, çünkü sabaha kadar iyi olacaktı. Yaşlı adam bunu yaptıktan sonra vazoyu aldı ve hizmetkârlarıyla birlikte oradan ayrıldı. Sekiz Kural çuvalları çözdü, yatak takımlarını çıkardı ve Hacı'dan uzanmasını istedi. Hacı gözleri kapalı bir halde şaşkın şaşkın etrafı yoklarken, Sekiz Kural gülerek, "Efendim, gören göz bastonunuz nerede?" diye sordu.

"Seni şişirilmiş aptal!" dedi Pilgrim. "Bana bir kör gibi bakmak istiyorsun. adam?"

Aptal kendi kendine kıkırdayarak uykuya daldı, ama Hacı yatağın üzerine oturdu

ve büyü gücünü geliştirmek için egzersizler yaptı. Ancak üçüncü saatten sonra uyuyabildi.

Çok geçmeden beşinci saat olmuş ve şafak sökmek üzereymiş. Hacı yüzünü silerek gözlerini açtı ve "Bu gerçekten muhteşem bir ilaç! Eskisinden yüz kat daha iyi görebiliyorum!"

Sonra etrafına bakmak için başını çevirdi. Ah! Ne binalar ne de salonlar vardı, sadece birkaç yaşlı keçiboynuzu ağacı ve uzun söğütler vardı. Kardeşler aslında yeşil çimenli bir çayırda yatıyorlardı. Tam o sırada Sekiz Kural kıpırdanmaya başladı ve "Ağabey, neden böyle sesler çıkarıyorsun?" dedi.

"Gözlerini aç ve bir bak," dedi Hacı. Başını kaldıran Budala evin ortadan kaybolduğunu fark etti. O kadar korkmuştu ki hemen ayağa fırladı

ve "Atım nerede?" diye bağırdı.

"Şurada, bir ağaca bağlı değil mi?" dedi Hacı. "Ya bavullar?" diye sordu Sekiz Kurallar.

"Başının yanında değil mi?" dedi Pilgrim. "Bu aile oldukça kaypak!" dedi. Sekiz Kural. "Madem taşındılar, neden bize haber vermediler? Yaşlı Hog'a haber vermiş olsalardı, çay ve meyvelerden oluşan veda hediyeleri alabilirlerdi. Sanırım bir şeylerden saklanmaya çalışıyorlar ve şerifin bunu öğrenmesinden korkuyorlar; bu yüzden gece taşındılar.

Yüce Tanrım! Dünya için ölmüş olmalıyız! Bütün evi söktüklerinde nasıl olur da hiçbir şey duymayız?"

"Aptal, gevezeliği kes!" dedi Hacı kıkırdayarak. "Şu ağaca bir bak ve orada ne tür bir kağıt parçası olduğunu gör."

Sekiz Kural onu indirdi. Dört satırlık bir şiirdi:

Bu mütevazı ev ölümlülerin evi değil: Yaranızı iyileştirmek için harikulade merhemi veren Kanun Koruyucuları tarafından tasarlanmış bir kulübe. Endişelenme ve şeytanı bastırmak için elinden geleni yap.

Hacı dedi ki, "Bir avuç çapkın tanrı! Ejderha atına geçtiğimizden beri onların yoklamasını almamıştım. Şimdi onun yerine bana oyun oynuyorlar!"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "böyle havalara girmeyi bırak! Onları listeden çıkarmana nasıl izin verirler ki?"

"Kardeşim," dedi Hacı, "bunu bilmiyorsun. Manastırların On Sekiz Koruyucusu, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı, Beş Noktanın Koruyucuları ve Dört Nöbetçi, Bodhisattva tarafından Üstada gizli koruma sağlamakla görevlendirildiler. Geçen gün bana isimlerini bildirdiler ama siz bizimle olduğunuzdan beri onlardan yararlanmadım. Bu yüzden bir yoklama yapmadım."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "eğer Usta'ya gizli koruma sağlamaları emredildiyse, kendilerini ifşa etmemeleri için bir nedenleri vardı. Bu yüzden buradaki kulübeyi tasarlamak zorunda kaldılar ve onları suçlamamalısın. Ne de olsa dün sizin için gözlerinize merhem sürdüler ve bir öğün bize baktılar. Görevlerini yaptıklarını söyleyebilirsiniz. Onları suçlamayın. Hadi gidip Usta "yı kurtaralım."

"Kardeşim, haklısın," dedi Hacı. "Burası Sarı Rüzgâr Mağarası'ndan çok uzak değil. Sen en iyisi burada kal ve ormanda ata ve eşyalara göz kulak ol. İhtiyar Maymun mağaraya gidip Usta'nın durumu hakkında biraz araştırma yapsın. Sonra canavarla tekrar savaşabiliriz."

"Kesinlikle," dedi Sekiz Kural. "Üstadın ölü mü yoksa sağ mı olduğunu öğrenmelisiniz; eğer ölmüşse, her birimiz kendi işimize bakabiliriz; eğer değilse, sorumluluğumuzu yerine getirmek için elimizden geleni yapabiliriz." Hacı, "Saçma sapan konuşmayı kes! Ben gidiyorum!" Bir sıçrayışta mağaranın girişine vardı ve kapının hâlâ kapalı olduğunu gördü. sakinleri mışıl mışıl uyuyordu. Hacı ne gürültü yaptı ne de canavarları rahatsız etti; sihirli işareti yaptı ve büyüyü okudu, vücudunu salladı ve hemen benekli bacaklı bir sivrisineğe dönüştü. Minicik ve narindi, bunun için bir tanıklık şiirimiz var:

Keskin iğnesi olan sinir bozucu küçük bir şekil; Minik sesi gök gürültüsü gibi uğuldayabilir! Tül ağları ve orkide odalarını delmekte ustadır, sıcak ve boğucu iklimi sever. Tütsüden ve hayranlarını kovalamaktan korkuyor, Ama parlak ışıkları ve lambaları çok sever. Havadar, çevik, çok zeki ve hızlı, Şeytanın mağarasına uçar.

Kapıyı koruması gereken küçük iblis orada yatmış uyuyor ve horluyordu. Hacı yüzüne bir ısırık atınca küçük iblis yarı uyanık bir halde yuvarlandı. "Ah babacığım!" dedi. "Ne büyük bir sivrisinek! Bir ısırık ve şimdiden kocaman bir yumru oluştu."

Sonra gözlerini açtı ve "Şafak söküyor!" dedi. Tam o sırada içerideki ikinci kapı bir gıcırtıyla açıldı ve Pilgrim hemen içeri uçtu. Yaşlı canavar,

silahlarını hazırlarken tüm astlarına çeşitli girişleri korumada özellikledikkatli olmaları için emir veriyordu. "Eğer dünkü rüzgâr Hacı Güneş'iöldürmediyse," dedi, "bugün kesinlikle geri gelecektir. Geldiğinde işinibitireceğiz."

Bunu duyan Hacı, ana salondan uçarak geçti ve mağaranın arka tarafına vardığında, orada sıkıca kapatılmış başka bir kapı buldu. Kapıdaki bir çatlaktan sürünerek geçtiğinde, ortasında bir direğe iplerle bağlı Tang Keşişi'nin bulunduğu büyük bir bahçe keşfetti. Bu usta, Wukong ve Wuneng'in nerede olduğunu merak ederek bol bol gözyaşı döküyordu. Hacı uçuşunu durdurdu ve onun kel kafasına konarak "Usta!" dedi. Onun sesini tanıyan Yaşlı, "Wukong, seni düşünürken neredeyse ölüyordum! Nereden sesleniyorsun?"

"Usta," dedi Hacı, "başının üstündeyim. Sakin ol ve endişelenmeyi bırak. Seni kurtarabilmemiz için önce canavarı yakalamalıyız. "Öğrenci," dedi Tang Keşişi, "canavarı ne zaman yakalayabileceksiniz?"

"Seni kaçıran Kaplan Canavar," dedi Hacı, "Sekiz Kural tarafından çoktan öldürüldü. Ama yaşlı canavarın rüzgârı güçlü bir silah. Onu bugün yakalayabileceğimizden şüpheleniyorum. Rahatla ve ağlamayı kes. Ben gidiyorum."

Bunu söyledikten sonra, hemen yaşlı canavarın havada oturduğu ve birliklerinin tüm komutanlarının yoklamasını yaptığı cepheye uçtu. Küçük bir iblis aniden ortaya çıktı ve komuta bayrağını salladı. Salona doğru koşarak ağlamaya başladı: "Yüce Kral, bu ufaklık dağda devriye gezerken, girişimizden çok uzak olmayan bir ormanda oturan uzun burunlu ve kocaman kulaklı bir keşişe rastladı. Eğer hemen kaçmasaydım, beni yakalayacaktı. Ama dün buraya gelen kıllı yüzlü keşişi görmedim."

"Eğer Hacı Güneş ortalıkta yoksa," dedi yaşlı canavar, "bu onun rüzgâr tarafından öldürüldüğü anlamına gelebilir. Ya da yardım bulmaya gitmiş olabilir."

"Yüce Kral," dedi iblislerden biri, "eğer öldürülmüş olsaydı bu bizim şansımız olurdu. Ama ya ölmediyse? Yanında bazı kutsal savaşçıları getirmeyi başarırsa, o zaman ne yapacağız?"

Yaşlı canavar şöyle dedi: "Kim korkar ki herhangi bir ilahi savaşçıdan? Sadece Bodhisattva Lingji rüzgarımın gücünün üstesinden gelebilir; başka hiç kimse bize zarar veremez."

Üstündeki kirişlerden birinde oturan Hacı bu sözden çok memnun oldu. Hemen mağaradan dışarı uçtu ve tekrar eski haline dönerek ormana vardı. " Ağabey!" diye bağırdı. Sekiz Kural sordu: "Ağabey, n e r e l e r d e y d i n ? Az önce elinde komuta bayrağı olan bir canavar geldi ve ben de onu kovaladım."

"Teşekkür ederim! Teşekkür ederim!" dedi Hacı gülerek.

"Yaşlı Maymun bir sivrisineğe dönüşüp mağaraya girdi ve Usta'nın nasıl olduğuna baktı. Onu bahçede bir direğe bağlanmış, ağlarken buldum. Ona ağlamamasını söyledikten sonra, onları biraz daha gözetlemek için çatının etrafında uçtum. O sırada komuta bayrağını tutan adam nefes nefese geldi ve onu kovaladığınızı söyledi. Ayrıca beni görmediğini de söyledi. Yaşlı canavar benim rüzgâr tarafından öldürüldüğüm ya da yardım bulmaya gittiğim gibi çılgınca spekülasyonlar yaptı. Sonra, sorulmadan, aniden başka birinden bahsetti. Bu harika, tek kelimeyle harika!"

"Kimden bahsetti?" diye sordu Sekiz Kural. "Hiçbir ilahi savaşçıdan korkmadığını söyledi," dedi Hacı, "çünkü Bodhisattva Lingji dışında hiç kimse onun rüzgarını yenemezdi. Tek sorun şu ki, bu Lingji "nin nerede yaşadığını bilmiyorum."

Bu şekilde konuşurlarken, aniden ana yolun kenarında yürüyen yaşlı bir adam görürler. Görünüşüne bakın:

Güçlü, yürümek için baston kullanmıyor, Akan kar gibi saçları ve sakallarıyla. Zekâ ve gözler oldukça sönük ve bulanık olsa da, İnce

kemikler ve sinirler hala sağlam. Sırtını ve başını eğmiş, yavaşçayürüyordu, Kalın kaşları ve pembe yüzüyle, çocuksu. Yüz hatlarınabakınca insan gibi görünüyor, Uzun Yaşam Yıldızı gibi olsa da!

Onu gördüğünde son derece memnun olan Sekiz Kural şöyle dedi: " Ağabey, atasözü der ki

Yolu bilmek istiyorsan, turistlerin ne dediğini dinle.

Neden ona yaklaşıp sormuyorsun?"

Büyük Bilge demir çubuğunu bir kenara bıraktı ve giysilerini düzeltti. Yaşlı adama yaklaşarak, "Yaşlı Efendim, yayımı kabul edin" dedi. Yaşlı adam biraz isteksizce selamına karşılık vererek, "Hangi bölgedensin keşiş? Bu ıssız yerde ne işin var?"

"Bizler kutsal yazıları aramaya giden kutsal keşişleriz," dedi Hacı. " Dün burada ustamızı kaybettik ve bu yüzden Bodhisattva Lingji "nin nerede yaşadığını sormak için size yaklaşıyorum."

"Lingji buranın güneyinde yaşıyor," dedi yaşlı adam, "yaklaşık üç bin mil uzakta. Küçük Sumeru Dağı denilen bir dağ var, içinde Yol Diyarı, Bodhisattva'nın sūtralar üzerine ders verdiği Chan salonu var. Sanırım ondan kutsal yazıları almaya çalışıyorsunuz."

"Ondan değil," dedi Hacı, "ama dikkatini çekmem gereken bir şey var. Lütfen bana yolu gösterir misiniz?" Yaşlı adam eliyle güneyi işaret ederek, "Şu dolambaçlı yolu takip et," dedi.

Büyük Bilge Güneş, yaşlı adam kendini hafif bir esintiye dönüştürüp gözden kaybolduğunda, yola bakmak için başını çevirmesi için kandırıldı. Yolun kenarına, üzerinde şu dörtlüğün yazılı olduğu küçük bir kâğıt bırakmış:

Cennete Eşit Büyük Bilge'ye söylemek gerekirse, yaşlı adam gerçekte Uzun Ömürlü Li'dir! Sumeru'nun Uçan Ejderha Asası. Lingji geçmiş yıllarda bu Budist kolunu aldı.

Hacı fişi aldı ve yola geri döndü. "Ağabey," dedi Sekiz Kural, "son zamanlarda şansımız oldukça kötü gitmiş olmalı.

İki gün boyunca güpegündüz hayaletler gördük. Bir esintiye dönüştükten sonra giden o yaşlı adam kimdi?" Hacı, Sekiz Kural'a kâğıt parçasını verdi. Sekiz Kural ayeti okuduktan sonra, "Kim bu Uzun Ömürlü Li?" diye sordu. "Batıdan gelen Venüs Gezegeninin adı," dedi Hacı. Sekiz Kural aceleyle gökyüzüne doğru eğildi ve "Hayırsever! Hayırsever! Yeşim İmparatoru'na merhamet etmesi için bizzat yalvaran Altın Yıldız olmasaydı, yaşlı Hog'a ne olurdu bilmiyorum!"

"Ağabey," dedi Hacı, "sende minnet duygusu var. Ama kendini açığa çıkarma. Ormanın derinliklerinde siper al ve bavullarla atı dikkatle koru. Yaşlı Maymun Sumeru Dağı'nı bulsun ve Bodhisattva'dan yardım istesin."

"Biliyorum, biliyorum!" dedi Sekiz Kural. "Acele et ve git! Yaşlı Hog kaplumbağa yasasında ustalaştı: kafanı uzatman gerekmediğinde geri çek!"

Büyük Bilge Güneş havaya sıçradı; bulut taklasına binerek doğruca güneye yöneldi. Gerçekten de çok hızlıydı! Başını sallamasıyla üç bin mil yol kat etti; gövdesinin bir kıvrımı onu sekiz yüz milin üzerine taşıdı! Bir anda, yamaçlarının yarısına kadar uğurlu bulutların sarktığı ve etrafında kutsal sislerin toplandığı yüksek bir dağ gördü. Dağın kıvrımında gerçekten de bir tapınak vardı. Çanların ve taşların melodik seslerini duyabiliyor ve tütsünün dönen dumanını görebiliyordu. Kapıya yaklaştığında, Büyük Bilge, boynunda bir dizi boncukla Buda'nın adını okuyan bir Taoist gördü.

Hacı dedi ki, "Taoist, lütfen selamımı kabul edin."

Taoist hemen eğilerek karşılık verdi ve "Saygıdeğer babam nereden geldi?" diye sordu.

"Burası Bodhisattva Lingji'nin kutsal yazıları açıkladığı yer mi?" diye sordu Hacı. "Gerçekten de öyle," dedi Taoist. "Biriyle mi konuşmak istiyorsunuz?"

"Benim için şu duyuruyu yapmanızı rica edebilir miyim efendim?" dedi Hacı. "Ben, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang İmparatoru'nun kraliyet kardeşi olan Yasa ustası Tripitaka'nın öğrencisiyim; ben Büyük Bilge, Cennete Eşit, Güneş Wukong, diğer adı Hacı. Bodhisattva ile görüşmemi gerektiren bir mesele var."

Taoist güldü ve şöyle dedi: "Saygıdeğer babam bana uzun bir duyuru yaptı! Tüm bu kelimeleri tam olarak hatırlayamıyorum."

"Sadece Tang Keşişi'nin öğrencisi Sun Wukong'un geldiğini söyleyin," dedi Hacı.

Taocu kabul etti ve bu duyuruyu konferans salonunda yaptı, bunun üzerine Bodhisattva hemen cüppesini giydi ve ziyaretçiyi karşılamak için daha fazla tütsü yakılmasını istedi. Sonra Büyük Bilge kapıdan içeri girmiş ve içeriye bakmış. Görmüş ki

Brokar ve ipekle dolu bir salon; Çok ciddi ve görkemli bir ev; Lotus Sūtra'yı okuyan öğrenciler; Yaşlı bir lider altın gonga vuruyor. Buda'nın önünde Hepsi ölümsüz meyveler ve çiçeklerdi. Sunaklara yayılmış Vejetaryen lezzetler ve yiyecekler vardı. Parlak, değerli mumlar, Altın alevleri gökkuşağı gibi yükseldi; Güzel kokulu gerçek tütsü, Jadel benzeri dumanı renkli sisler halinde havaya uçtu. Böylece, dersten sonra sakin bir şekilde meditasyon yapılırdı, Beyaz bulut taneleri çamların uçlarında dönerken. Bilgelik kılıcı geri çekildi, çünkü Māra Prajñā-pāramitā'nın bu alanında kapandı.

Bodhisattva, salona girip misafir koltuğuna oturan Hacı'yı karşılamak için kıyafetini düzeltti. Çay ikram edildi ama Hacı şöyle dedi: "Çay için zahmet etmenize gerek yok. Ustam Sarı Rüzgâr Dağı'nda tehlikeyle karşı karşıya ve Bodhisattva'ya canavarı yenip onu kurtarmak için büyük dharma gücünü kullanması için yalvarıyorum."

"Tathāgata'nın emrini aldım," dedi Bodhisattva, "Sarı Rüzgâr Canavarını burada itaat altında tutmak için. Tathāgata ayrıca bana bir Rüzgâr Durdurucu İnci ve bir Uçan Ejderha Değerli Asası verdi. Onu

yakaladığım zaman, canavarı yalnızca dağda inzivaya çekilmesi ve canalma günahından kaçınması şartıyla canını bağışladım. Saygıdeğeröğretmeninize zarar vermek isteyeceğini ve Kanun'u çiğneyeceğinibilmiyordum. Bu benim hatam."

Bodhisattva, Hacı'yı eğlendirmek için biraz vejetaryen yemek hazırlamak isterdi ama Hacı gitmek için ısrar etti. Bu yüzden Uçan Ejderha Asasını aldı ve Büyük Bilge ile birlikte bulutların üzerine çıktı.

Kısa bir süre içinde Sarı Rüzgâr Dağı'na ulaştılar. "Büyük Bilge," dedi Bodhisattva, "bu canavar benden oldukça korkuyor. Sen aşağı inip savaşı kışkırtırken ben burada bulutların kenarında duracağım. Onu dışarı çıkmaya ikna et ki ben de gücümü kullanabileyim." Hacı onun önerisine uydu ve bulutunu indirdi.

Başka bir anons beklemeden demir çubuğunu çıkardı ve mağaranın kapısını kırarak, "Canavar, Efendimi bana geri ver!" diye bağırdı.

Kapıda nöbet tutan küçük şeytanlar o kadar korkmuşlardı ki, koşup haber verdiler. "Bu kanunsuz maymun," dedi canavar, "gerçekten terbiyesizin teki! Nezakete tenezzül etmedi ve şimdi kapımı bile kırdı! Bu sefer dışarı çıktığımda, onu öldürmek için o ilahi rüzgarı kullanacağım."

Daha önce olduğu gibi zırhını giydi ve çelik mızrağını eline aldı. Kapıdan çıkıp Pilgrim'i görünce, mızrağını Pilgrim'in göğsüne doğrultmadan önce tek kelime etmedi. Büyük Bilge bu darbeyi savuşturmak için kenara çekildi ve asasını kaldırarak onunla yüzleşti. Daha birkaç raunt dövüşmeden canavar başını güneybatıdaki yere çevirdi ve rüzgârı çağırmak için ağzını açmak üzereydi. Bodhisattva bir tür büyü okurken Uçan Ejderha Kıymetli Asasını havadan aşağı fırlattı. Asa anında sekiz pençeli altın bir ejderhaya dönüştü ve ikisi canavarın kafasını yakalayarak onu iki ya da üç kez uçurumun yanındaki kayalara fırlattı. Canavar tekrar eski haline döndü ve sarı kürklü bir vizona dönüştü.

Hacı koşup asasıyla vurmak üzereyken Bodhisattva tarafından durduruldu ve ona şöyle dedi: "Büyük Bilge, ona zarar verme. Onu

Tathāgata'yı görmesi için geri götürmeliyim. Başlangıçta Ruh Dağı'nıneteklerinde Yol'u edinmiş bir kemirgendi. Kristal kadehteki saf yağın birkısmını çaldığı için, vajra görevlilerinin onu yakalamasından korkarakkaçtı. Tathāgata onun ölümden suçlu olmadığını düşündü ve bu yüzden ilketapta onu yakalayıp bu bölgeye sürmem istendi. Fakat şimdi BüyükBilge'yi gücendirdi ve Tang Keşişi'ne zarar vermeye kalkıştı. Bu nedenleonu Tathāgata'yı görmeye götürmeliyim ki suçu açıkça ortaya çıksın.Ancak o zaman bu liyakat tamamlanmış olur." Hacı bunu d u y u n c a ,Batı'ya giden Bodhisattva'ya teşekkür etti ve biz de bundan daha fazla sözetmeyeceğiz.

Şimdi size ormanda Hacı'yı düşünürken yamaçtan birinin "Wuneng Kardeş, atı ve bavulları buraya getir" diye seslendiğini duyan Zhu Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz. Hacı'nın sesini tanıyan Idiot hızla ormandan dışarı koştu ve Hacı'ya, "Ağabey, her şey nasıl gitti?" diye sordu.

"Bodhisattva Lingji'yi buraya gelmesi için davet ettim," dedi Pilgrim, " Uçan Ejderha Asasını kullanarak canavarı yakalaması için. O sarı kürklü bir vizondu, ruh oldu ve şimdi Bodhisattva tarafından Tathāgata ile yüzleşmek üzere Ruh Dağı'na götürüldü. Usta'yı kurtarmak için mağaraya gidelim." Budala çok sevinmişti. İkisi mağaraya girdiler ve tırmıkları ve sopalarıyla tüm kurnaz tavşanları, cadalozu, misk geyiğini ve boynuzlu geyiği katlettiler. Sonra efendilerini kurtarmak için arka taraftaki bahçeye gitmişler, efendileri dışarı çıktıktan sonra sormuş: "Siz ikiniz canavarı yakalayıp beni kurtarmayı nasıl başardınız?" Hacı, canavarı alt etmek için Bodhisattva'nın yardımını nasıl aramaya gittiğini ayrıntılı bir şekilde anlattı ve efendi ona bol bol teşekkür etti. Daha sonra iki kardeş mağarada biraz çay ve pirinçle birlikte hazırladıkları vejetaryen yiyecekler buldular. Yemeklerini yedikten sonra oradan ayrıldılar ve tekrar Batı'ya giden yolu buldular. Bundan sonra ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第022回 · Bölüm 22

Sekiz Kural, Wujing'in emriyle Akan Kum Nehri Moksa'da şiddetle savaşır

Şimdi size Tang Keşişi ve öğrencileri olan üç yolcunun çektikleri çileden nasıl kurtulduklarını anlatacağız. Bir günden kısa bir süre içinde Sarı Rüzgâr Dağı'nı geçtiler ve geniş düz bir ovadan Batı'ya doğru ilerlediler. Zaman hızla geçiyor ve yaz yerini sonbahara bırakıyordu. Gördükleri tek şey

Ölen söğütlerde soğuk ağustos böcekleri öter Büyük Yangın Batı'ya doğru ilerlerken.

İlerlerken, dalgaları kabaran ve sıçrayan büyük ve çalkantılı bir nehre rastladılar. "Öğrenciler," diye haykırdı Tripitaka, "önümüzde uzanan şu uçsuz bucaksız suya bakın. Neden görünürde hiç kayık yok? Karşıya nasıl geçebiliriz?"

Sekiz Kural yakından bakarak, "Çok çalkantılı, herhangi bir tekne için çok sert!" dedi. Hacı havaya sıçradı ve eliyle gözlerini gölgeleyerek uzaklara baktı. O bile biraz korktu ve şöyle dedi: "Usta, bu gerçekten zor! Gerçekten zor! Eğer yaşlı Maymun bu nehri geçmek isterse, sadece vücudunu bir kez döndürmesi yeterli olacaktır ve diğer kıyıya ulaşacaktır. Ama sizin için, Usta, bu bin kat daha zor, çünkü on bin yılda bile geçemezsiniz!"

"Buradan karşı kıyıyı bile göremiyorum," dedi Tripitaka. "Gerçekten, ne kadar

geniş Bu mu?"

"Yaklaşık sekiz yüz mil genişliğinde," dedi Pilgrim. "Ağabey," dedi Sekiz Kural, "Genişliğini bu şekilde nasıl belirleyebildiniz?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Değerli Kardeşim," dedi Hacı, "bu gözlerim gün ışığında bin mil uzaklığa kadar iyi ya da kötüyü belirleyebilir. Az önce havadayken nehrin ne kadar uzun olduğunu söyleyemedim ama genişliğinin en az sekiz yüz mil olduğunu anlayabildim." Yaşlı adam endişeyle iç geçirerek atını geri çekti ve aniden kıyıda bir taş parçası buldu. Üçü de bakmak için yaklaştıklarında, mühür yazısıyla yazılmış üç kelime ("Akan Kum Nehri") gördüler, bunların altında da normal tarzda yazılmış dört satır vardı. Şöyle yazıyordu:

Bu akan kumlar, sekiz yüz genişliğinde; Bu zayıf sular, üç bin derinliğinde. Kaz tüyü su üstünde kalamaz; Acele bir taç yaprağı dibe batacaktır.

Üstat ve öğrenciler yazıyı okurken, nehirdeki dalgalar aniden yüksek dağlar gibi yükseldi ve suların ortasından büyük bir gürültüyle bir canavar fırladı. Çok vahşi ve iğrenç görünüyordu.

Karmakarışık ve alev gibi saçlarla dolu bir kafa; Lamba gibi parlayan bir çift parlak, yuvarlak göz; ne siyah ne de yeşil olan çivit rengi bir yüz; Yaşlı bir ejderhanın sesi gök gürültüsü ya da davul gibi. Açık sarı kaz tüyünden bir pelerin giymişti. Beline iki sıra beyaz saz bağlanmıştı. Çenesinin altına dokuz kafatası dizilmiş ve asılmıştı; Ellerinde muhteşem bir rahip asası tutuyordu.

Zebani bir kasırga gibi kıyıya doğru koştu ve doğruca Tang Keşişi'ne yöneldi. Hacı o kadar şaşırmıştı ki ustasını kaptığı gibi kaçmak için yüksek bir yere doğru fırladı. Sopayı yere bırakan Sekiz Kural tırmığını çıkardı ve canavarın üzerine sertçe indirdi. Zebani darbeyi savuşturmak için asasını kullandı ve böylece ikisi de Akan Kum Nehri'nin kıyısında güçlerini serbest bırakmaya başladı. Ne savaştı ama!

Dokuz çatallı tırmık; Şeytan yönlendiren asa; Bu ikisi nehir kıyısında savaşta karşılaştı. Bu, Göksel Sazlıkların Mareşaliydi: Bu kişi Taht'ın yanındaki Perdeyi Kaldıran Kaptan'dı. Geçmiş yıllarda İlahi Sisler Salonu'nda bir araya gelmişlerdi; Bugün savaştılar ve bir kudret sınavı

verdiler. Birinden tırmık, pençelerini geren bir ejderha gibi dışarı çıktı;diğerinden asa, keskin dişleri olan bir fil gibi yolu kapattı. Uzuvlarınıuzatmış bir şekilde durdular; Her biri diğerinin göğüs kafesine vurdu. Buçılgınca saldırdı, başını ya da yüzünü umursamadan; Bu durupdinlenmeden çılgınca vurdu. Bu, uzun zamandır Akan Kum'un efendisiolan yamyam bir ruhtu; Bu ise Yasa ve İnancı koruyan Yol arayan birsavaşçıydı.

Tekrar tekrar yaklaşarak yirmi raunt boyunca dövüştüler ama ikisi d e galip gelemedi.

Bu sırada Büyük Bilge de Tang Keşişini korumak için orada duruyordu. Atı tutup bavulları kororken, Sekiz Kural'ın o şeytanla uğraştığını görünce o kadar tahrik oldu ki dişlerini sıktı ve ellerini şiddetle ovuşturdu. Sonunda kendini tutamadı ve sopasını çıkararak, "Usta, burada otur ve korkma. Bırakın yaşlı Maymun gidip onunla biraz oynasın."

Usta kalması için boşuna yalvardı ve gürültülü bir çığlık atarak ileri atıldı. Gördüğünüz gibi canavar, Sekiz Kural'la dövüşerek harika vakit geçiriyordu, ikisi dövüşte o kadar sıkı kilitlenmişlerdi ki hiçbir şey onları ayıramıyor gibiydi. Ancak Pilgrim canavara doğru koştu ve demir çubuğuyla kafasına müthiş bir darbe indirdi. Canavar o kadar sarsıldı ki kenara sıçradı: arkasını dönerek doğruca Akan Kum Nehri'ne daldı ve gözden kayboldu. Sekiz Kural o kadar üzgündü ki çılgınca sıçrayarak, " Ağabey! Gelmeni kim istedi? Canavar giderek zayıflıyordu ve tırmığımı savuşturmakta zorlanıyordu.

Dört ya da beş raunt daha yapsaydım onu yakalayacaktım. Ama senin ne kadar vahşi olduğunu görünce yenilgiye uğrayarak kaçtı. Şimdi ne yapacağız?"

"Kardeşim," dedi Hacı gülerek, "doğruyu söylemek gerekirse, bir ay önce Sarı Rüzgâr Zebanisi'ni yendiğimden beri, dağdan ayrıldığımdan bu yana asamla hiç oynamadım.

Onunla yaptığın dövüşün ne kadar lezzetli olduğunu gördüğümde, ayaklarımın altındaki kaşıntıya dayanamadım! Bu yüzden onunla biraz eğlenmek için buraya atladım. O canavar nasıl oynanacağını bilmiyor ve sanırım gidişinin nedeni de bu."

El ele tutuşup birbirlerine takılarak Tang Keşişi'nin yanına döndüler. " Canavarı yakaladın mı?" diye sordu Tang Keşişi. "Dövüşe dayanamadı," dedi Hacı, "ve yenilgiyle suya geri döndü."

"Öğrenci," dedi Tripitaka, "bu canavar muhtemelen uzun zamandır burada yaşadığına göre, nehrin derin ve sığ kısımlarını biliyor olmalı. Ne de olsa, böylesine sınırsız ve zayıf bir su kütlesi ve görünürde bir tekne yok - bizi karşıya geçirmek için bölgeyi tanıyan birine ihtiyacımız var."

"Kesinlikle!" dedi Hacı. "Atasözünün dediği gibi,

Zinoberin yakınında olan kırmızıya döner; Mürekkebin yakınında olan siyah olur.

Burada yaşayan canavar suyu iyi biliyor olmalı. Onu yakaladığımızda öldürmemeli, ondan kurtulmadan önce Efendi'yi nehrin karşısına geçirmesini sağlamalıyız."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "daha fazla gecikmeye gerek yok. Yaşlı Hog efendimizi korurken sen git ve onu yakala."

"Değerli Kardeşim," dedi Hacı gülerek, "bu durumda gerçekten övünecek bir şeyim yok, çünkü suda iş yaparken rahat değilim. Tek yaptığım aşağıda dolaşmak olsa bile, bir yere kıpırdayabilmem için önce sihirli işareti yapmam ve suyu uzaklaştırma büyüsünü okumam gerekiyor. Ya da suya girmeden önce balık, karides, yengeç veya kaplumbağa gibi bir su canlısına dönüşmem gerekiyor. Eğer mesele yüksek dağlarda ya da bulutların üzerinde zeka yarıştırmak olsaydı, en garip ve en zor durumla başa çıkabilecek kadar bilgim vardı. Ama suda iş yapmak biraz tarzımı bozuyor!"

"Önceki yıllarda Cennet Nehri Mareşaliyken," dedi Sekiz Kural, " seksen bin kişilik bir deniz kuvvetine komuta ettim ve bu unsur hakkında biraz bilgi edindim. Ama korkarım ki o canavarın ininde birkaç akrabası olabilir ve yedinci ve sekizinci kuzenlerinin hepsi ortaya çıkarsa ona karşı koyamam. Beni yakalarlarsa o zaman bana ne olacak?"

"Eğer onunla dövüşmek için suya girersen," dedi Pilgrim, "oyalanma. Hatta yenilmiş gibi yap ve onu buraya getir. O zaman yaşlı Maymun sana yardım edecektir."

"Haklısın," dedi Sekiz Kural. "Ben gidiyorum!"

Mavi ipek gömleğini ve ayakkabılarını çıkardı; tırmığı iki eliyle tutarak kendisine bir yol açmak için suları böldü. Geçmiş yıllarda geliştirdiği yeteneğini kullanarak dalgaların arasından sıçradı ve nehrin dibine doğru ilerledi.

Şimdi size yenilgiyle evine dönen o canavardan bahsedeceğiz. Birinin suyu ittiğini duyduğunda nefesini zor tutmuştu ve bakmak için ayağa kalktığında, Sekiz Kural'ın tırmığıyla yolunu zorladığını gördü. Canavar asasını kaldırdı ve onunla yüz yüze geldi, "Keşiş, nereye gittiğine dikkat et yoksa bundan bir darbe alacaksın!" diye bağırdı. Tırmığı darbeyi engellemek için kullanan Sekiz Kural, "Sen nasıl bir canavarsın ki yolumuzu kesmeye cüret ediyorsun?" dedi.

"Demek beni tanımıyorsun," dedi canavar.

"Ben iblis ya da şeytan değilim, bir adım ya da soyadım da yok."

"Eğer iblis ya da şeytan değilsen," dedi Sekiz Kural, "neden burada kalıp insanların canını alıyorsun? Bana adını ve soyadını söyle, ben de senin canını bağışlayayım."

Canavar dedi ki:

"Ruhum doğduğumdan beri güçlüydü. Bir keresinde evrende bir tur yapmıştım, Bir kahraman olarak ünümün duyulduğu yerde- Herkesin örnek alacağı cesur bir tip. Sayısız uluslar arasında dilediğim gibi

dolaştım; Göller ve denizler üzerinde özgürce dolaştım. Yol'u öğrenmekiçin Cennet'in kenarına gittim; Bir öğretmen bulmak için bu büyükyeryüzünü dolaştım. Yıllarca giysilerim ve sadaka kasem benimle birliktegitti: Bir gün bile ruhum gevşemedi. Birçok kez bulut gibi dolaştımyeryüzünde Ve yüzlerce kez yürüdüm her yere. Ancak o zaman gerçek birölümsüzle tanıştım, Bana Altın Işığın Büyük Yolunu gösteren. Önce BabyBoy ve Fair Girl'ü geri aldım; Sonra Wood Mother ve Squire of Goldserbest bırakıldı. Bright Hall'un böbrek salamurası Floral Pool'u sularaltında bıraktı; Kule'nin ciğer ateşi kalbe daldı. Üç bin erdem tamamlandı,Cennetin yüzünü gördüm Ve ciddiyetle Işık Noktasına tapındım. SonraYeşim İmparatoru beni yüceltti; Beni Perdeyi Kaldıran Kaptan yaptı.Güney Cennet Kapısı'nda onurlu bir kişi, İlahi Sisler Salonu'nda çoksaygın biriydim. Belime Kaplan Başlı Kalkan'ı astım: Ellerimde Fiend-Routing Staff'ı tuttum. Tıpkı güneş ışığı gibi altın miğferim parlıyordu;Vücudumun zırhı parlak sisler gibi parlıyordu. Tahtın koruyucularınınşefiydim: İlk olarak mahkeme görevlisiydim. Ana Kraliçe ŞeftaliFestivali'ni düzenlediğinde- Jasper Havuzunda konuklarına bir ziyafetverdi- Yeşim taşından cam gibi bir kadehi düşürüp kırdım, Ve Cennet'intüm evlerinden ruhlar kaçtı. Yeşim İmparatoru çok öfkelendi; Ellerinikavuşturmuş, sol taraftaki danışmanına bakıyordu. Şapkamdan, zırhımdanve rütbemden sıyrıldım, Tüm vücudum bloğa itilmişti. Sadece BüyükÖlümsüz, Çıplak Ayak, Rütbelilerden biri geldi ve beni serbestbırakmaları için yalvardı. Ölümden affedildim ve cezam ertelenerek AkanKum kıyılarına gönderildim. Doymuş bir şekilde dereye uzandım;Açlıktan, yemimi bulmak için dalgaları çalkalıyorum. Ormancı beni görürve hayatı sona erer; Balıkçılar benimle yüzleşir ve çok geçmeden yokolurlar. İlkinden sonuncusuna kadar birçok adam yedim; Defalarcainsanların canını aldım. Kapımda şiddet uygulamaya cüret ettiğin için,Midem bugün en güzel umutlarını besliyor! Şimdi yenemeyecek kadarkaba olduğunu söyleme. Seni yakalayacağım ve bak, bu benim kıymasosum!"

Duydukları karşısında çileden çıkan Sekiz Kural şöyle bağırdı: "Seni yüzsüz şey! Sende en ufak bir algı yok! Yaşlı Domuz insanların ağzını sulandıracak kadar cazip ve sen benim kaba olduğumu, kıyılmış et sosu için doğranacağımı söylemeye cüret ediyorsun! Düşünsenize, beni bir parça sert domuz pastırması olarak görmek istiyorsunuz! Terbiyeni takın ve atalarının bu tırmığını yut!" Canavar tırmığın geldiğini görünce, darbeyi savuşturmak için "başını sallayan anka kuşu" tarzını kullandı. Böylece ikisi de suyun yüzeyinde, her biri sulara ve dalgalara basarak savaştı. Bu çatışma bir öncekinden biraz farklıydı.

Şuraya bakın

Perdeyi Kaldıran Kaptan, Göksel Sazlıkların Mareşali: Her biri sihirli gücünü en güzel şekilde gösterdi. Bu, başının üzerinde şeytan yönlendirici asayı salladı: Bu, tırmığı eli kadar hızlı hareket ettirdi. Yükselen dalgalar tepeleri ve dereleri salladı; Kabaran gelgit evreni kararttı. Bayrak ve sancak taşıyan Jüpiter gibi vahşi! Kutsal tepeleri altüst eden Cehennem'in elçisi gibi vahşi! Bu, Tang Keşişini sadakatle korudu; Bu, bir su şeytanı, onun suçlarını işledi. Tırmığın bir vuruşu dokuz kırmızı iz bırakacaktı: Asalar tek bir darbeyle insanın ruhunu eritebilirdi. Dövüşü kazanmak için çabaladılar; Galip gelmek için mücadele ettiler. Hepsi de kutsal kitap hacılarının hatırı için, öfkelerini dizginlemeden boşalttılar. Sazanlar ve tünekler yeni doğmuş pullarını kaybedene ve tüm kaplumbağalar hassas kabuklarına zarar verene kadar kavga ettiler. Kırmızı karidesler ve mor yengeçler hayatlarını kaybetti, Ve çeşitli su tanrıları yukarı doğru eğildi! Sadece dalgaların yuvarlandığını ve gök gürültüsü gibi çarptığını duydunuz. Dünya hayretle güneşin ve ayın karardığını gördü!

İkisi iki saat boyunca dövüştü ve ikisi de galip gelemedi. Sanki

Pirinç bir tava demir bir süpürgeyle buluşuyor, Yeşim bir gong altın bir çana bakıyor.

Şimdi size Tang Keşişi'nin yanında nöbet tutan Büyük Bilge'den bahsedeceğiz. Şişkin gözlerle suyun üzerinde dövüşmelerini izledi ama

ellerini kaldırmaya cesaret edemedi. Sonunda Sekiz Kural tırmığıylagönülsüzce bir darbe indirdi ve yenilmiş gibi yaparak doğu kıyısına doğrukaçmaya başladı. Canavar peşine düşmüş ve bizim Hacı artık kendinitutamadığında nehir kıyısına ulaşmak üzereymiş. Efendisini bıraktı, demirçubuğunu çıkardı, nehir kenarına sıçradı ve canavarın kafasına vurdu.Onunla yüzleşmekten korkan canavar hızla nehre geri dalmış. "Sen Ban-Horse-Plague!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Seni düşüncesiz maymun!Biraz daha sabırlı olamaz mısın? Ben onu yüksek bir yere götürene kadarbekleyebilir ve sonra nehre giden yolunu kesebilirdin. Onu o zamanyakalardık. Şimdi geri döndü ve bir daha ne zaman çıkacağınıdüşünüyorsun?"

"Aptal," dedi Hacı gülerek, "bağırmayı kes! Önce gidip Usta ile konuşalım."

Sekiz Kural Hacı ile birlikte yüksek bir yere, Tripitaka'nın yanına gitti.

"Öğrenci," dedi Tripitaka, eğilerek, "yorgun olmalısınız!"

"Yorgunluğumdan şikayet etmeyeceğim," dedi Sekiz Kural. "Canavarı bastıralım ve seni nehrin karşısına geçirelim. Sadece bu plan mükemmel!"

Tripitaka, "Az önce canavarla olan savaş nasıl gitti?" diye sordu.

"Neredeyse benim dengimdi," dedi Sekiz Kural, "ve berabere kaldık. Ama sonra ben yenilmiş gibi yaptım ve o da beni kıyıya kadar kovaladı. Ancak Ağabey'in sopasını kaldırdığını görünce kaçtı."

"Peki ne yapacağız?" diye sordu Tripitaka. "Usta, sakin ol!" dedi Hacı. " Artık endişelenmeyelim, çünkü geç oluyor. Sen burada uçurumun üzerinde otur ve bırak yaşlı Maymun gidip biraz vejetaryen yemek dilensin. Yedikten sonra biraz dinlen, yarın bir çözüm buluruz."

"Haklısın," dedi Sekiz Kural. "Git ve hemen geri dön." Hacı hızla bulutlara bindi ve efendisine sunmak üzere bir aileden bir kase vejetaryen yemek dilenmek için kuzeye gitti. Ustası onun bu kadar çabuk döndüğünü görünce, "Wukong, bize yiyecek veren o aileye gidelim ve onlara bu nehri

nasıl geçebileceğimizi soralım. Bu canavarla savaşmaktan daha iyi değilmi?" Hacı gülerek, "O ev buradan oldukça uzakta, yaklaşık altı ya da yedibin mil, daha az değil! Oradaki insanlar su hakkında ne bilebilirler ki?Onlara sormanın ne faydası var?"

"Yine yalan söylüyorsun, Ağabey!" dedi Sekiz Kural. "Altı ya da yedi bin mil, bu mesafeyi nasıl bu kadar çabuk kat edebildiniz?"

"Benim bulut taklamın kapasitesi hakkında hiçbir fikrin yok," dedi Pilgrim, "tek bir sıçrayışla yüz sekiz bin mil katedebilir.

Buradaki altı ya da yedi bin kişi için tek yapmam gereken başımı sallamak ve belimi germek ve bu zaten bir gidiş-dönüş! Bunda bu kadar zor olan ne?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "madem bu kadar kolay, tek yapman gereken Usta'yı sırtında taşımak: başını salla, belini ger ve karşıya atla. Neden bu canavarla savaşmaya devam ediyorsun?"

"Bulutlara nasıl binileceğini bilmiyor musun?" diye sordu Pilgrim. " Onu nehrin karşısına taşıyamaz mısın?"

"Usta'nın ölümlü doğası ve dünyevi kemikleri Tai Dağı kadar ağırdır."

Sekiz Kural dedi ki. "Yükselen bulutum onu nasıl taşıyabilir? Senin bulutun takla atmalı."

"Benim bulut taklam aslında bulut süzülmesine benzer," dedi Pilgrim, " tek fark benim daha büyük mesafeleri daha hızlı kat edebilmemdir. Eğer sen onu taşıyamıyorsan, benim taşıyabileceğimi sana düşündüren nedir? Eski bir atasözü şöyle der:

Tai Dağı'na gidin. Hardal tohumu kadar hafif. Bir adam kaldırın ve kırmızı tozu bırakmayın!

Bu canavarı ele alalım: büyü yapabilir ve rüzgarı çağırabilir, biraz itebilir ve çekebilir, ancak bir insanı havaya taşıyamaz.

Ve eğer bu tür bir sihirse, yaşlı Maymun görünmez olmak ve mesafeleri kısaltmak da dahil olmak üzere her numarayı iyi bilir. Ancak Üstadın acılar denizinden kurtuluşu bulmadan önce tüm bu garip bölgelerden geçmesi gerekiyor; bu nedenle bir adım bile zor oluyor. Siz ve ben sadece onun koruyucu yoldaşlarıyız, bedenini ve yaşamını koruyoruz ama onu bu acılardan muaf tutamayız ve kutsal yazıları tek başımıza elde edemeyiz. Önce gidip Buddha'yı görme olanağımız olsaydı bile, kutsal yazıları size ve bana bahşetmezdi. Şu atasözünü hatırlayın:

Kolayca elde edilen şey kısa sürede unutulur."

Budala bu sözleri duyduğunda, onları dostane bir şekilde talimat olarak kabul etti. Üstat ve öğrencileri, Akan Kum Nehri'nin doğu kıyısında dinlenmeden önce basitçe hazırlanmış vejetaryen yemeklerden yediler.

Ertesi sabah Tripitaka, "Wukong, bugün ne yapacağız?" diye sordu. " Pek bir şey

değil," dedi Hacı, "Sekiz Kural'ın suya girmesi dışında tekrar."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "sen sadece temiz kalmak istiyorsun, ama hiç tereddüt beni suya soktu."

"Değerli Kardeşim," dedi Pilgrim, "bu kez düşüncesiz davranmamaya çalışacağım. Onu buraya gelmesi için kandırmana izin vereceğim ve sonra nehir kıyısı boyunca geri çekilmesini engelleyeceğim. Onu yakalamalıyız."

Sevgili Sekiz Kural! Yüzünü silerek kendini toparladı.

Tırmığı iki elinde tutarak nehrin kenarına kadar yürüdü, suda bir yol açtı ve daha önce olduğu gibi canavarın evine gitti. Canavar su sesini duyduğunda uykusundan yeni uyanmıştı. Hızla dönüp baktığında Sekiz Kural'ın tırmıkla yaklaştığını görmüş. Hemen dışarı fırladı ve yolu kapatarak bağırdı, "Yavaşla! Asama dikkat et!"

Sekiz Kural darbeyi savuşturmak için tırmığını kaldırdı ve "Ne tür bir yas asan var ki atandan ona dikkat etmesini istemeye cüret ediyorsun?" dedi.

"Senin gibi bir adam," dedi canavar, "bunu tanıyamaz!

Yıllardır asam büyük bir şöhrete sahip, İlk başta ayda yaprak dökmeyen bir ağaç. Wu Gang ondan kocaman bir uzuv kesti: Lu Ban daha sonra tüm becerilerini kullanarak onu yaptı. Göbeğin içinde yekpare bir altın parçası var: Dışında sayısız inci iplikle sarılıdır. Buna şeytanları ezmek için hazine asası denir, E "er devleri bastırmak için İlahi Sislere yerleştirildi. Güçlü bir general rütbesi kazandığımdan beri, Yeşim İmparatoru onu her zaman yanıma koydu. Benim arzuma göre uzar ya da kısalır; Benim emrimle kalın ya da ince büyür. Şeftali Şöleni'nde Taht'ı korumaya gitti: Yukarıdaki Cennet dünyasında sarayda hizmet etti. Görevdeyken birçok bilgenin eğildiğini gördü, Ve ölümsüzler de, perde kapandığında. İlahi bir güçten bir kol, İnsanoğlunun dünyevi bir silahı değildir. Göklerin kapısından sürüldüğümden beri, benimle birlikte denizlerin ötesinde dolaştı. Belki de övünmek benim için doğru değildir, Ama insanoğlunun kılıçları ve mızrakları bu asayla boy ölçüşemez. Şu eski, paslı muckrake'ine bak: Sadece tarlaları çapalamak ve otları tırmıklamak için uygun!"

"Seni arsız şey!" dedi Sekiz Kural gülerek. "Tarla çapalamaya uygun olup olmadığını boş ver! Küçük bir dokunuşla dokuz kanayan deliğe bandaj ya da merhem sürmeye nasıl başlayacağını bile bilemeyeceksin! Ölmesen bile, kronik enfeksiyonla yaşlanacaksın!"

Canavar ellerini kaldırdı ve nehrin dibinden suyun yüzeyine kadar Sekiz Kural ile tekrar savaştı. Bu savaş ilkinden çok daha farklıydı. Şunlara bakın

Hazine asasını kullanmak. Muckrake ile vuruş; Araları bozukmuş gibi konuşmuyorlardı. Ahşap Anne Spatula'yı kısıtladığından beri, bu ikisinin en şiddetli şekilde kavga etmesine neden oldu. Kazanmak ya da kaybetmek yok; Pişmanlık yok. Dalgaları ve dalgaları huzur bulmadan çalkaladılar. Bu, acı öfkesini nasıl kontrol edebilirdi; Bu kişi acısını dayanılmaz buldu. Tırmık ve asa güçlerini göstermek için ileri geri gitti;

Su, Akan Kum'da zehir gibi çürüdü. Ofladılar ve pufladılar! Çalıştılar vedidindiler! Çünkü Tripitaka Batı'ya bakacaktı. Çok vahşi bir muckrake!Personel çok çevikti! Bu, onu kıyıya çekmek için bir hamle yaptı; Biri onuyakalayıp derede boğmaya çalıştı. Gök gürültüsü gibi kükreyerekejderhayı ve balığı harekete geçirdiler. Gökler kararırken tanrılar vehayaletler sinmişlerdi.

Bu sefer otuz raunt boyunca ileri geri dövüştüler ve ikisi de daha güçlü olduğunu kanıtlayamadı. Sekiz Kural yine yenilmiş gibi yaptı ve tırmığını sürükleyerek kaçtı. Canavar dalgaları tekmeleyerek peşine düştü ve nehrin kenarına ulaştılar. "Sefil!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Buraya gel! Burada sağlam zeminde daha iyi dövüşebiliriz."

"Beni yukarı çıkmam için kandırmaya çalışıyorsun," diye azarladı canavar, "böylece yardımcını getirebilirsin. Sen buraya gel ve suyun içinde dövüşelim."

Gördüğünüz gibi canavar akıllanmıştı; kıyıya çıkmayı reddetti ve Sekiz Kural'la tartışmak için suyun kenarında kaldı.

Hacı canavarın sudan çıkmayı reddettiğini görünce çok sinirlendi ve aklına gelen tek şey onu bir an önce yakalamak oldu. "Efendim," dedi, " siz burada oturun. Ona "avını yakalayan yırtıcı kartalın" tadına baktırayım."

Havada bir takla attı ve ardından hâlâ Sekiz Kural ile didişmekte olan canavarın üzerine çullandı. Rüzgârın sesini duyduğunda hızla döndü ve Pilgrim'in bulutlardan aşağıya doğru savrulduğunu gördü. Asasını bir kenara bırakarak suya daldı ve gözden kayboldu. Hacı kıyıda durdu ve Sekiz Kural'a şöyle dedi, "Kardeşim, o canavar yakalanıyor! Şimdi yukarı çıkmayı reddediyor. Ne yapmalıyız?"

"Çok zor, çok zor!" dedi Sekiz Kural. "Onu yenemiyorum - süt içtiğim günlerdeki gücümü topladığımda bile! Eşit durumdayız!"

"Gidip Usta "yla konuşalım," dedi Hacı.

İkisi tekrar yüksek bir yere çıktılar ve Tang Keşişi'ne her şeyi anlattılar. " Eğer bu kadar zorsa," dedi Yaşlı, gözlerinden yaşlar boşanarak, "karşıya nasıl geçebiliriz ki?"

"Usta, lütfen endişelenmeyin," dedi Hacı. "Nehrin derinliklerinde saklanan bu canavarla karşıya geçmek bizim için çok zor. Bu yüzden, artık onunla savaşmayın, Sekiz Kural; sadece burada kalın ve Usta "yı koruyun. Ben Güney Denizi'ne bir yolculuk yapacağım."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "Güney Denizi'nde ne yapmak istiyorsun?" Hacı, "Bu kutsal kitap arama işi Bodhisattva Guanyin'den kaynaklanıyor; bizi çektiğimiz çilelerden kurtaran kişi de Bodhisattva Guanyin'di.

Bugün yolumuz bu Akan Kum Nehri "nde tıkanmış durumda ve ilerleyemiyoruz. O olmadan sorunumuzu nasıl çözebiliriz? Gidip ondan bize yardım etmesini isteyeyim: bu canavarla savaşmaktan çok daha iyidir."

"Haklısın Ağabey," dedi Sekiz Kural.

"Oraya vardığınızda, lütfen geçmişte verdiği nazik talimatlar için kendisine şükranlarımı iletin."

"Wukong," dedi Tripitaka, "Bodhisattva'yı görmek istiyorsan, gecikmene gerek yok. Git ve hemen geri dön." Hacı bulut taklasıyla havaya fırladı ve Güney Denizi'ne doğru yola çıktı. Potalaka Dağı'nın manzarasını görmesi yarım saat bile sürmedi. Bir an içinde takla atarak aşağı indi ve mor bambu korusunun kenarına geldi, burada Yirmi Dört Yolun Ruhları tarafından karşılandı. Ona, "Büyük Bilge, seni buraya getiren nedir?" diye sordular.

"Ustam bir çileyle karşı karşıya," dedi Hacı, "beni buraya özellikle Bodhisattva'yı görmeye getiren de bu."

"Lütfen oturun," dedi ruhlar, "ve duyuru yapmamıza izin verin." Görevli ruhlardan biri Gelgit Sesi Mağarası'nın girişine giderek "Sun

Wukong sizinle görüşmek istiyor" diye anons etti.

Bodhisattva, Hazine Lotus Havuzu'nun yanındaki parmaklıklara yaslanmış, İnci Taşıyan Ejderha Prenses ile birlikte çiçeklere bakıyordu. Duyuruyu duyunca mağaraya geri döndü, kapıyı açtı ve onun içeri alınmasını istedi. Büyük Bilge büyük bir ciddiyetle onun önünde secdeye kapandı.

"Neden Tang Keşişi'ne eşlik etmiyorsun?" diye sordu Bodhisattva. " Hangi sebeple beni tekrar görmek istedin?"

"Bodhisattva," dedi Hacı, ona bakarak, "ustam Gao Köyü'nde senin Wuneng dini adını verdiğin başka bir öğrenci aldı. Sarı Rüzgâr Sırtı'nı geçtikten sonra, şimdi sekiz yüz mil genişliğindeki Akan Kum Nehri'ne vardık, zayıf bir su kütlesi, Üstat için karşıya geçmek zor. Dahası, nehirde dövüş sanatlarında oldukça başarılı bir canavar var. Onunla suda üç kez dövüşen ama onu yenemeyen Wuneng'e minnettarız. Aslında canavar yolumuzu kapatıyor ve karşıya geçemiyoruz. Bu yüzden size geldim, bize acıyacağınızı ve kurtuluşumuzu sağlayacağınızı umuyorum."

"Maymun," dedi Bodhisattva, "Tang Keşişi'nin hizmetinde olduğun gerçeğini açıklamayı reddedecek kadar kendini beğenmiş ve kibirli mi davranıyorsun?"

"Tek niyetimiz canavarı yakalamak ve Usta'yı nehrin karşısına geçirmesini sağlamaktı," dedi Hacı. Suda iş yapmakta pek iyi değilimdir, bu yüzden Wuneng onu aramak için inine tek başına gitti ve biraz sohbet ettiler. Sanırım kutsal kitap arayışı konusundan bahsedilmedi."

"Akan Kum Nehri'ndeki o canavar," dedi Bodhisattva, "Perdeyi Yükselten Kaptan'ın cisimleşmiş halidir; ona kutsal kitapları edinmeye gidenlere eşlik etmesini söylediğimde, o da benim ikna etmemle imana gelmişti. Doğu Diyarı'ndan gelen bir kutsal kitap yolcusu olduğunuzdan bahsetmeye istekli olsaydınız, sizinle savaşmazdı; bunun yerine teslim olurdu." Hacı, "O canavar şimdi savaşmaktan korkuyor; kıyıya çıkmayı reddediyor ve suyun derinliklerinde saklanıyor. Ona nasıl boyun

eğdirebiliriz? Ustam bu zayıf su kütlesini nasıl geçebilir?"

Bodhisattva hemen Hui "an "ı çağırdı. Kollarından küçük kırmızı bir su kabağı çıkararak ona uzattı ve şöyle dedi: "Bu kabağı al ve Sun Wukong ile birlikte Akan Kum Nehri'ne git. "Wujing" diye seslen, hemen gelecektir. Önce onu Tang Keşişi'ne teslim etmelisin. Sonra, onun dokuz kafatasını bir araya getirin ve onları Dokuz Saray'ın konumuna göre düzenleyin.

Bu su kabağını ortaya koyun ve Tang Keşişi'ni Akan Kum Nehri'nin oluşturduğu sınırdan geçirmek için hazır bir dharma geminiz olsun." Ustasının talimatlarına itaat eden Hui "an, su kabağını taşıyan Büyük Bilge ile birlikte Tidal-Sound Mağarası'ndan ayrıldı.

Kutsal emre uyarak mor bambu korusundan ayrıldıklarında, bir tanıklık şiirimiz var:

Beş Aşama Cennetin gerçeği olarak iyi eşleşti, Eski ustasını tanıyabilir. Benliği harikulade kullanım için temel olarak arıtın; İyi ve kötü ayırt edildiğinde nedeni ortaya çıkacaktır. Metal doğaya geri döner - ikisi de aynı türdendir. Ahşap iyilik için yalvarır: hepsi kurtarılacaktır. İki Dünya, boşluğa ulaşmak için liyakati tamamlar: Su ve ateş karışımlı, tozsuz ve temiz.

Kısa bir süre sonra ikisi de bulutlarını indirerek Akan Kum Nehri'ne vardılar. ṣÖğrencisi Moka'yı tanıyan Zhu Sekiz Kural, ustasını onu karşılamaya götürdü. ṣTripitaka'nın önünde eğildikten sonra, Moka Sekiz Kural'ı selamladı ve şöyle dedi: "Bodhisattva ile tanışabilmem için Saygıdeğer Efendimiz tarafından eğitildiğim için minnettarım. Gerçekten de Yasa'ya itaat ettim ve son zamanlarda Budizm'in kapısından girdiğim için mutluyum. Sürekli yolda olduğumuz için size henüz teşekkür edemedim. Lütfen beni affedin."

"Bu süslü konuşmaları unutalım," dedi Pilgrim. "Gidip o adamı aramalıyız."

Tripitaka "Kimi arayacaksın?" diye sordu. Hacı cevap verdi, "Yaşlı Maymun Bodhisattva'yı gördü ve ona olanları anlattı. Bodhisattva bana Akan Kum Nehri'ndeki bu canavarın Perde Kaldıran Kaptan'ın enkarnasyonu olduğunu söyledi. Cennette günah işlediği için bu nehre sürülmüş ve bir canavara dönüşmüş. Ancak Bodhisattva tarafından dönüştürülmüş ve ona size Batı Cennetine kadar eşlik etmesini söylemiş.

Kutsal yazıları arama meselesinden bahsetmediğimiz için bizimle sert bir şekilde ṣmücadele etti. Şimdi Bodhisattva, Moka'yı bu su kabağıyla gönderdi; bu adam sizi nehrin karşısına geçirmek için bir dharma kabına dönüştürecek." Tripitaka bu sözleri ṣduyduğunda, Moka'nın önünde tekrar tekrar eğilerek, "Saygıdeğer Efendimiz'e bir an önce harekete geçmesi için yalvarıyorum," dedi.

ṣSu kabağını tutan ve yarı bulut yarı sis üzerinde yürüyen Moka, doğrudan Akan Kum Nehri'nin yüzeyinin üzerine çıktı. Yüksek sesle bağırdı, "Wujing! Wujing! Kutsal kitap yolcusu uzun zamandır burada. Neden teslim olmadın?" Şimdi size Maymun Kral'dan korktuğu için ininde dinlenmek üzere nehrin dibine geri dönen o canavardan bahsedeceğiz.

Birinin onu dini adıyla çağırdığını duyduğunda, bunun Bodhisattva Guanyin o l m a s ı gerektiğini biliyordu. Ve dahası, kutsal kitap yolcusunun geldiğini duyduğunda, artık baltadan veya kargıdan korkmuyordu. Hızla dalgalardan dışarı sıçradı ṣve onun öğrenci Moka olduğunu gördü. Şuna bir bakın! Gülümseyerek öne çıktı ve eğilerek şöyle dedi: "Saygıdeğer Efendimiz, sizi karşılamaya gelemediğim için beni bağışlayın. Bodhisattva nerede?"

ṣ"Öğretmenim gelmedi," dedi Moka, "ama beni sana gecikmeden Tang Keşişi'nin öğrencisi olmanı söylemem için gönderdi. Boynundaki kafataslarını ve bu su kabağını alacaksın ve bunlarla Dokuz Saray'ın konumuna göre bir dharma kabı yapacaksın, böylece onu bu zayıf su kütlesinin karşısına geçirebileceksin."

"Kutsal kitap yolcusu nerede?" diye sordu Wujing. Moksa parmağıyla işaret ederek, "Doğu kıyısında oturan o değil mi?" dedi. Wujing Sekiz Kural'ı gördü ve "O kanunsuz yaratığın nereden geldiğini bilmiyorum! İki gün boyunca benimle kavga etti, bir kez bile kutsal yazıları aramakla ilgili tek kelime etmedi." Pilgrim'i gördüğünde tekrar şöyle dedi. "Bu müşteri onun yardımcısı, hem de çok zorlu biri! Oraya gitmeyeceğim!"

ș"Bu Zhu Sekiz Kural," dedi Moka, "diğeri de Hacı Sun, ikisi de Tang Keşişi'nin öğrencileri ve ikisi de Bodhisattva tarafından dönüştürüldü. Neden onlardan korkuyorsunuz? Size Tang Keşişi'ne kadar eşlik edeceğim." Wujing ancak o zaman değerli asasını bir kenara bıraktı ve sarı ipek gömleğini düzeltti.

Kıyıya atladı ve Tripitaka'nın önünde diz çökerek şöyle dedi: "Üstat, öğrencinizin gözleri var ama göz bebekleri yok ve sizin asil özelliklerinizi tanıyamadı. Sizi çok gücendirdim ve beni affetmeniz için yalvarıyorum."

"Seni serseri!" dedi Sekiz Kural. "Neden en başta boyun eğmedin? Neden sadece benimle dövüşmek istedin? Kendin için ne söyleyeceksin?"

"Kardeşim," dedi Pilgrim gülerek, "onu azarlama. Kutsal yazıları aradığımızı ve adlarımızı söylemediğimiz için gerçekten bizim hatamız."

"Bizim inancımızı benimsemeye gerçekten istekli misin?" dedi yaşlı adam. "Öğrenciniz Bodhisattva tarafından dönüştürüldü," dedi Wujing. " Soyadımı nehirden alarak bana Sha Wujing dini adını verdi. Sizi ustam olarak kabul etmekte nasıl isteksiz olabilirim?"

"Bu durumda," dedi Tripitaka, "Wukong kutsal usturayı getirebilir ve saçlarını tıraş edebilir."

Büyük Bilge gerçekten de usturayı aldı ve Wujing'in kafasını tıraş etti, ardından Tripitaka, Hacı ve Sekiz Kural'a saygılarını sunmak için tekrar geldi ve böylece Tang Keşişi'nin en genç öğrencisi oldu. Tripitaka onun bir keşiş gibi davrandığını görünce șona Sha Keşiş lakabını verdi. "İnancı benimsediğine göre," dedi Moka, "daha fazla gecikmeye gerek yok. Bir an

önce dharma gemisini inşa etmelisin." Gecikmeye cesaret edemeyenWujing boynundaki kafataslarını çıkardı ve onları Dokuz Saray'ıntasarımına uygun bir iple bağlayarak ortasına su kabağını yerleştirdi. Dahasonra ustasından kıyıdan ayrılmasını istedi ve büyüğümüz böylece dharmagemisine bindi. Ortasına oturduğunda, geminin küçük bir kayık kadarsağlam olduğunu gördü. Dahası, solunda Sekiz Kural ve sağında Wujingtarafından desteklenirken, ejderha atının başındaki Hacı Sun, yarı bulutyarı sis üzerinde ilerleyerek arkadan geliyordu. Başlarının üzerinde Moksada onlara daha fazla koruma sağlamak için yerini aldı. Bu şekilde KanunEfendimiz Akan Kum Nehri'nin sınırından güvenli bir şekilde geçirildi:rüzgâr sakin ve dalgalar sessizken zayıf suyu geçti. Gerçekten de uçmakya da bir oka binmek kadar hızlıydı, çünkü kısa bir süre içinde güçlüdalgalardan kurtulmuş olarak diğer kıyıya ulaştı. Çamur ya da susürüklemedi ve mutlulukla hem elleri hem de ayakları kuru kaldı. Özetle,hiçbir faaliyette bulunmadan saf ve temizdi. Usta ve öğrenciler tekrarsağlam zemine ulaştıklarında, Moksa uğurlu bulutlardan indi. Su kabağınıgeri aldığında, dokuz şkafatası dokuz kara rüzgâr kıvrımına dönüştü vekayboldu. Tripitaka Moka'ya teşekkür şetmek için eğildi ve Bodhisattva'yada teşekkür etti. Böylece Moka doğruca Güney Denizi'ne geri dönerken,Tripitaka Batı'ya gitmek üzere atına bindi. Kutsal kitap ediniminin doğrumeyvesine ulaşmalarının ne kadar sürdüğünü bilmiyoruz; açıklamayı birsonraki bölümde dinleyelim.

第023回 · Bölüm 23

Tripitaka kökenini unutmaz Dört Bilge rahip aklını sınar

Batıya doğru uzun bir yolculuk onun emri, Sonbaharın ılıman esintisinde donmuş çiçekler düşerken. Sinsi maymunu bağlayın, ipleri gevşetmeyin! Zalim atı durdurun ve kırbaç kullanmayın! Odun Ana bir zamanlar Metal Bey ile kaynaşmıştı; Sarı Kadın ve Çıplak Oğul asla farklı olmadı. Demir topu ısırarak açın, işte gizem burada: Bilgelik mükemmelliği size gelecektir.

Bu bölümün temel amacı, kutsal yazıları edinme yolunun kişinin yaşamındaki temel unsurlara dikkat etme yolundan farklı olmadığını açıklığa kavuşturmaktır.

Şimdi size, her şeyin böyle olduğuna uyandıktan sonra toz zincirlerinden kurtulan üstat ve öğrencilerinden, dördünden bahsedeceğiz. Doğanın akan kum denizinden berrak bir şekilde sıçrayarak, her türlü engelden tamamen kurtuldular ve ana yolda batıya doğru ilerlediler. Sayısız yeşil tepelerden ve mavi sulardan geçtiler; sonsuz diziler halinde yabani otlar ve bakımsız çiçekler gördüler. Zaman gerçekten de çok hızlıydı ve çok geçmeden yine sonbahar geldi. Gördüğünüz gibi

Akçaağaç yaprakları dağı kızartır; Sarı çiçekler gece rüzgarına dayanır. Yaşlı ağustos böceğinin şarkısı durgunlaşır; Hüzünlü cırcırböcekleri hep ağıt yakar. Yeşil ipek yelpazeler gibi çatlamış lotus yaprakları; Altın toplar gibi kokulu portakallar. Ne güzel, şu yaban kazlarının sıraları, Noktalar halinde yayılırlar uzak gökyüzüne.

Yolculuklarına devam ederlerken, saat yine geç olmaya başlamıştı. " Öğrenciler," dedi Tripitaka, "geç oluyor. Geceyi geçirmek için nereye gidelim?"

"Üstat," dedi Hacı, "söylediklerinizi pek doğru değil. Evlerini terk edenler rüzgârlarda yemek yer ve suların kenarında dinlenirler; ayın

altında uyur ve ayazda yatarlar; kısacası, her yer onların evi olabilir.Geceyi nerede geçireceğimizi neden soruyorsun?"

"Ağabey," dedi Zhu Sekiz Kural, "tek önemsediğin şey yolculukta ilerleme kaydetmek gibi görünüyor ve başkalarının yükleriyle hiç ilgilenmiyorsun. Akan Kum Nehri'ni geçtiğimizden beri dağları ve zirveleri tırmanmaktan başka bir şey yapmıyoruz ve bu ağır yükü taşımak benim için oldukça zor olmaya başladı. Biraz çay ve pirinç isteyebileceğimiz ve gücümüzü yeniden kazanmaya çalışabileceğimiz bir ev aramak çok daha mantıklı olmaz mı?"

"Aptal," dedi Hacı, "sözlerin sanki bütün bu girişimi küçümsüyormuşsun gibi. Eğer hala Gao Köyü'ne geri döndüğünü ve kendini zorlamadan sana gelen rahatlığın tadını çıkarabileceğini düşünüyorsan, o zaman başaramayacaksın! Budizm inancını gerçekten benimsediyseniz, acı ve ıstıraba katlanmaya istekli olmalısınız; ancak o zaman gerçek bir mürit olursunuz."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "bu yükün ne kadar ağır olduğunu düşünüyorsun?" Hacı, "Kardeşim, sen ve Sha Monk bize katıldığınızdan beri onu sırıklama şansım olmadı. Ağırlığını nasıl bilebilirim ki?"

"Ah! Ağabey," dedi Sekiz Kural, "sadece buradaki şeyleri sayın:

Dört sarı rattan paspas; Uzun ve kısa, toplam sekiz halat. Nemden ve yağmurdan korunmak için battaniyeler var, üç, dört kat! Düz direk çok kaygan olabilir mi? İki ucuna çivi üstüne çivi eklersiniz! Demir ve bakırdan dökülmüş, dokuz halkalı rahip asası. Bambu ve hintkamışından yapılmış uzun, büyük pelerin.

Tüm bu bavulları taşıyarak bütün gün yürümek zorunda kalan yaşlı Hog'a acımalısın! Sen sadece efendimizin öğrencisisin:

Uzun süreli bir işçi haline getirildim!"

"Aptal!" dedi Hacı gülerek, "kimi protesto ediyorsun?"

"Sana, Ağabey," dedi Sekiz Kural. "Eğer bana itiraz ediyorsan," dedi Hacı, "bir hata yaptın! İhtiyar Maymun sadece Usta'nın güvenliğiyle ilgileniyor, oysa sen ve Sha Monk'un bavullara ve ata göz kulak olmak gibi özel bir sorumluluğunuz var. Eğer gevşeklik gösterirseniz, bu devasa sopadan iyi bir dayak yersiniz!"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "kırbaçlamaktan bahsetme, çünkü bu sadece kaba kuvvet kullanarak başkalarından faydalanmak anlamına gelir. Gururlu ve kibirli bir yapınız olduğunun farkındayım ve bagajları sırıklamak üzere değilsiniz. Ama Üstadın bindiği atın ne kadar şişman ve güçlü olduğuna bakın: sadece yaşlı bir keşişi taşıyor. Kardeşlik duyguları uğruna birkaç parça bagaj almasını sağlayın!"

"Demek onun bir at olduğunu düşünüyorsun!" dedi Pilgrim. "O dünyevi bir at değil, çünkü aslen Batı Okyanusu'nun Ejderha Kralı Aorun'un oğlu. Sarayı ateşe verip incilerin bir kısmını yok ettiği için babası onu itaatsizlikle suçladı ve Cennet tarafından mahkûm edildi. Bodhisattva Guanyin hayatını kurtardığı için şanslıydı ve Usta'nın gelişini beklemek üzere Kartal Keder Akıntısı'na yerleştirildi. Uygun zamanda Bodhisattva da bizzat görünerek onun pullarını ve boynuzlarını çıkardı ve boynundaki incileri çıkardı. İşte o zaman Usta'yı Batı Cenneti'nde Buddha'ya tapınmaya taşımak için bu ata dönüştü. Bu, her birimiz için ayrı ayrı liyakat kazanma meselesidir ve onu rahatsız etmemelisiniz." Sha Monk bu sözleri duyduğunda, "Ağabey, o gerçekten bir ejderha mı?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Hacı. Sekiz Kural, "Ağabey, ejderhanın bulutları ve sisleri soluyabildiğine, tozu toprağı savurabildiğine ve hatta dağların ve zirvelerin üzerinden atlayabildiğine, nehirleri ve denizleri karıştıracak ilahi güce sahip olduğuna dair eski bir söz duydum. Nasıl oluyor da şu anda bu kadar yavaş yürüyor?"

"Hızlı hareket etmesini mi istiyorsun?" dedi Pilgrim. "Bunu yapmasını sağlayacağım. Bak!"

Sevgili Büyük Bilge! Altın çemberli çubuğunu bir kez salladı ve on bin renkli ışık saçtı! At değneği gördüğünde, kendisine çarpmasından o kadar korktu ki, dört ayağını şimşek gibi hareket ettirdi ve kaçmaya başladı. Elleri zayıf olduğu için, usta atı bu huysuz gösterisinden alıkoyamadı. Doğa. At, tırısa kalkmadan önce bir dağ uçurumuna kadar koştu. Efendi sonunda nefesini tuttu ve işte o zaman uzakta çam ağaçlarının altında birkaç görkemli bina keşfetti. Gördü ki

Asılı sedirlerle örtülü kapılar: Yeşil bir tepenin yanındaki evler; Çam ağaçları taze ve düz. Ve benekli bambudan bazı direkler. Çitin yanında yabani krizantemler donla birlikte parlıyor: Köprünün yanında orkide yansımaları dereyi kızartır. Beyaz sıvalı duvarlar; Ve tuğladan örülmüş çitler. Büyük bir salon, ne kadar asil ve görkemli: Uzun bir ev, çok huzurlu ve temiz. Öküz ya da koyun, tavuk ya da köpek görülmez. Sonbahar hasadından sonra çiftlik işleri hafif olmalıdır.

Usta eyere tutunmuş ve yavaşça manzarayı incelerken, Wukong ve kardeşleri geldi. "Usta," dedi Wukong, "attan düşmedin değil mi?"

"Seni yüzsüz maymun!" diye azarladı yaşlı adam. "Atı korkutan sendin! İyi ki onun üzerinde kalmayı başarmışım!"

Hacı gülümseyerek onu yatıştırmaya çalışarak, "Usta, lütfen beni azarlamayın. Her şey Zhu Sekiz Kural'ın atın çok yavaş hareket ettiğini söylemesiyle başladı: ben de onu biraz acele ettirdim."

Ata yetişmeye çalıştığı için, Budala nefes nefese kalana kadar koştu ve kendi kendine mırıldandı, "Bittim, bittim! Şu göbeğime ve gevşek gövdemize bakın! Zaten sırık o kadar ağır ki zor taşıyorum. Şimdi bir de bu atın peşinden koşma telaşı ve zahmeti eklendi!"

"Öğrenciler," dedi yaşlı adam, "şu tarafa bakın. Belki de konaklamak isteyebileceğimiz küçük bir köy var." Hacı bu sözleri duyunca başını kaldırıp baktı ve buranın uğurlu bulutlar ve kutsal sislerle kaplı olduğunu gördü. O zaman buranın buddhaların ya da ölümsüzlerin bir eseri olması gerektiğini anladı, ama İlahi sırrı açıklamaya cesaret edemedi. Sadece

şöyle dedi: "Güzel! İyi! İyi! Gidip bir sığınak isteyelim." Atından hızlainen ihtiyar, yüksek giriş kapısının oyma lotus desenleri ve ahşapişçiliğinde ilmekli yarıklarla süslendiğini keşfetti; sütunları oyulmuş vekirişleri yaldızlanmıştı. Sha Monk bavulları yere bırakırken, Sekiz Kuralatı yönlendirerek, "Bu hatırı sayılır zenginlikte bir aile olmalı!" dedi. Hacıhemen içeri girecekti ama Tripitaka, "Hayır, sen ve ben rahibiz ve ihtiyatlıdavranmalıyız. Bir eve asla izinsiz girmeyin. Biri çıkana kadar bekleyelimve sonra kibarca kalacak yer isteyebiliriz."

Sekiz Kural atı bağladı ve duvara yaslanarak oturdu. Tripitaka taş davullardan birinin üzerine otururken Hacı ve Şa Keşiş de kapının dibine oturdu. Uzun bir süre beklediler ama kimse dışarı çıkmadı.

Doğası gereği sabırsız olan Hacı bir süre sonra yerinden sıçradı ve bir göz atmak için kapıdan içeri koştu. Aslında güneye bakan üç büyük salon vardı ve her birinin perdeleri oldukça yukarı çekilmişti. Kapı perdesinin üzerinde uzun ömür ve bereket motifleri içeren yatay bir parşömen resmi asılıydı. Her iki taraftaki altın lake sütunların üzerine de parlak kırmızı kâğıda yazılmış bu yeni yıl beyiti yapıştırılmıştı:

Kırılgan söğütler, alacakaranlıkta alçak köprüde bir ip gibi süzülür:
Mis kokulu eriklerin üzerinde kar lekeleri, baharda küçük bir avlu.

Orta salonda, parlaklığı yarı yarıya kaybolmuş küçük siyah lake bir masa ve üzerinde canavar şeklinde eski bir bronz vazo vardı. Ana salonda altı adet düz sırtlı sandalye bulunurken, çatının hemen altındaki doğu ve batı duvarlarına asma perdeler monte edilmişti.

Pilgrim bütün bu olanlara dikkatle bakarken, arka kapıdan aniden ayak sesleri geldi ve orta yaşlı bir kadın dışarı çıkarak baştan çıkarıcı bir sesle, " Sen kimsin ki, dul bir kadının evine izinsiz girmeye cüret ediyorsun?" diye sordu.

Büyük Bilge o kadar şaşırmıştı ki, sadece mırıldanarak cevap verebildi:

"Bu mütevazı keşiş, Batı'da Buddha'dan kutsal yazılar aramak için kraliyet fermanı almış olarak Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan geldi. Toplamda dört kişiyiz. Sizin asil bölgenize ulaştığımızda vakit geç olmuştu ve bu nedenle gece için sığınak aramak üzere yaşlı Bodhisattva'nın kutsal meskenine yaklaştık." Kadın dostça gülümseyerek, " İhtiyar, diğer üç arkadaşın nerede? Lütfen onları içeri davet edin."

"Üstat," diye bağırdı Hacı yüksek bir sesle, "içeri davetlisiniz." Tripitaka ancak o zaman Sekiz Kural ve atı yöneten ve bavulları da taşıyan Sha Monk ile birlikte içeri girdi. Kadın onları selamlamak için salondan çıktı ve Sekiz Kural'ın kaçamak, ahlaksız bakışlarıyla karşılaştı. " Nasıl görünüyordu?" diye soruyorsunuz.

Mandalina yeşili ve ipek brokar bir elbise giymiş ve üzerine açık pembe bir yelek giymiştir, Üzerinde açık sarı işlemeli bir etek vardı; yüksek topuklu, desenli ayakkabıları altından parlıyordu. Şık saçlarını siyah bir dantel örtüyordu, Ejderhalar gibi kıvrılmış çift renkli saç örgülerine güzelce uyuyordu. Fildişi saray tarağı, kırmızı ve halcyon mavisi parıldıyor, iki altın saç tokasını eğimli olarak destekliyordu. Yarı gri saçları Anka kuşunun kanatları gibi yukarı doğru savruluyordu; sarkan küpelerinde sıra sıra değerli inciler vardı. Pudrasız ve allıksız bile hâlâ güzeldi, Güzel bir genç kız gibi çekiciliği ve güzelliği vardı.

Kadın üçünü görünce daha da cana yakınlaştı ve büyük bir nezaketle onları ana salona davet etti.

Birbirleriyle selamlaştıktan sonra hacılara çay servisi için oturmaları söylendi. Perdenin arkasından iki tutam buklesi olan genç bir hizmetçi belirdi, elinde altın bir tepsi ve birkaç beyaz yeşim fincan vardı. Orada

Mis kokulu çay ılık bir hava estiriyor, garip meyveler güzel bir aroma yayıyor.

Kadın renkli kollarını sıvadı ve taze soğan sapları gibi uzun, narin parmaklarını ortaya çıkardı; yeşim fincanları yüksekte tutarak çayı her birine uzattı ve sunumu yaparken eğildi. Çaydan sonra vejetaryen

yemeklerin hazırlanması için talimatlar verdi. "Yaşlı Bodhisattva," dediTripitaka eğilerek, "soylu soyadınız nedir? Ve saygıdeğer bölgenizin adınedir?"

Kadın şöyle dedi: "Burası Batı Aparagodānīya Kıtası'na ait. Kızlık soyadım Jia (Gerçek Olmayan), kocamın ailesinin soyadı ise Mo (Var Olmayan). Ne yazık ki, kayınvalidem erken öldü ve on bin taelden fazla gümüş ve on beş bin dönümden fazla birinci sınıf araziden oluşan atalarımızın serveti kocama ve bana miras kaldı. Ancak kaderde erkek çocuğumuzun olmaması ve sadece üç kız çocuğu dünyaya getirmiş olmamız vardı. Geçen yıl kocamı da kaybetmek benim için büyük bir talihsizlik oldu ve dul kaldım. Bu yıl yas dönemim tamamlandı, ancak anne ve kızlarımız dışında geniş mülkümüzü ve arazimizi miras alacak başka akrabamız yok. Yeniden evlenmek isterdim ama böyle bir servetten vazgeçmek bana zor geliyor. Bu nedenle dördünüzün gelmesine çok sevindik, çünkü biz dördünüz, anne ve kızları, sizden eşimiz olmanızı istemeyi çok istiyoruz. Bu teklif hakkında ne düşüneceğinizi bilmiyorum." Tripitaka bu sözleri duyunca sağır ve dilsiz oldu; zihnini susturmak için gözlerini kapatarak sessizliğe gömüldü ve hiçbir yanıt vermedi. Kadın şöyle dedi: "Üç yüz dönümden fazla tarlamız, dört yüz altmış dönümden fazla kuru tarlamız ve dört yüz altmış dönümden fazla meyve bahçemiz ve ormanımız var. Bin başın üzerinde sarı mandamız, katır ve at sürülerimiz, sayısız domuz ve koyunumuz var. Dört mahallede de yetmişin üzerinde ahır ve samanlık var. Bu evde sizi sekiz ya da dokuz yıldan fazla besleyecek kadar tahıl, on yılda eskitemeyeceğiniz ipek, bir ömür boyu harcayabileceğiniz altın ve gümüş var. Baharı ebedileştiren ipek çarşaf ve perdelerimizden daha hoş ne olabilir? Sıra sıra altın saç tokaları takanlardan bahsetmiyorum bile! Eğer hepiniz, efendiler ve öğrenciler, fikirlerinizi değiştirmeye ve eşlerinizin ailesine girmeye istekliyseniz, tüm bu zenginliklerin tadını çıkararak çok rahat edeceksiniz. Bu, Batı'ya yapılan yolculuğun zahmetinden daha iyi değil mi?" Tripitaka dilsiz ve aptal bir insan gibi tek kelime etmeyi reddetti.

Kadın şöyle dedi: "Ben Dinghai yılında, üçüncü ayın üçüncü gününde, Horoz saatinde doğdum. Ölen kocam benden üç yaş büyük olduğu için şu anda kırk beş yaşındayım. Zhenzhen adındaki en büyük kızım yirmi yaşında; ikinci kızım Aiai on sekiz yaşında; ve en küçük kızım Lianlian on altı yaşında.

Hiçbiri kimseyle nişanlanmadı. Ben oldukça çirkin olsam da kızlarım neyse ki oldukça yakışıklı. Dahası, her biri dikiş nakış ve kadınsı sanatlar konusunda iyi eğitimlidir. Oğlumuz olmadığı için rahmetli eşim onları erkek gibi yetiştirdi, küçükken onlara Konfüçyüs klasiklerinden bazılarını ve şiir ve beyit yazma sanatını öğretti. Dolayısıyla, bir dağ evinde ikamet etmelerine rağmen, kaba ve görgüsüz kişiler değillerdir; hepiniz için uygun eşler olacaklarını söylemeye cüret ediyorum. Eğer siz büyükler çekingenliğinizi bir kenara bırakıp saçlarınızı yeniden uzatabilirseniz, bir anda bu evin efendisi olabilirsiniz. Giyeceğiniz ipek ve brokar, porselen sadaka tası ve siyah cüppelerden, hasır sandaletlerden ve ot şapkalardan çok daha iyi değil mi?" Şeref koltuğunda oturan Tripitaka, yıldırım çarpmış bir çocuk, yağmurdan etkilenmiş bir kurbağa gibiydi. Gözleri şişmiş ve yukarı doğru yuvarlanırken, sandalyesinde devrilmemek için kendini zor tutuyordu. Ancak Sekiz Kural, böylesine bir zenginliği ve güzelliği duyunca, kalbindeki dayanılmaz kaşıntıyı zorlukla bastırabildi! Sandalyesinde otururken, sanki kıçına bir iğne batıyormuş gibi dönüp durdu. Sonunda kendini daha fazla tutamadı. İleri doğru yürüyerek efendisini çekiştirdi ve "Efendim! Hanımefendinin size söylediklerini nasıl tamamen görmezden gelebilirsiniz? Biraz dikkat etmeye çalışmalısınız." Rahip başını geriye atarak öyle düşmanca bir haykırışta bulundu ki Sekiz Kural telaşla geri çekildi. "Seni lanetli Canavar!" diye bağırdı. "Bizler evimizi terk etmiş insanlarız. Artık zenginlikten etkilenmemize ve güzelliğin cazibesine kapılmamıza nasıl izin verebiliriz?"

Kadın kıkırdayarak, "Ah canım, canım! Söylesene, evi terk edenlerin nesi bu kadar iyi?"

"Bayan Bodhisattva," dedi Tripitaka, "söyleyin bana, evde kalanlarınızın nesi bu kadar iyi?"

"Lütfen oturun, ihtiyar," dedi kadın, "ve size evde kalan bizlerin hayatındaki faydaları anlatmama izin verin. Bunların ne olduğunu sorarsanız, bu şiir onları çok açık bir şekilde ortaya koyacaktır.

İlkbahar modası göründüğünde yeni ipek giyerim; Yaz zambaklarını izlemekten memnun, dantellere geçerim. Sonbahar yeni demlenmiş güzel kokulu pirinç şarabı getirir. Kışın sıcak odalarında yüzüm şarapla parlar. Dört iklimin meyvelerinin tadını çıkarabilirim Ve sekiz mevsimin tüm incelikleri de. Gelin gecesinin ipek çarşafları ve yorganları En iyisi Budist ilahilerle dolu bir dilenci hayatı."

Tripitaka şöyle dedi, "Bayan Bodhisattva, evde kalan sizler zenginliğin ve ihtişamın tadını çıkarabilirsiniz; yiyecek şeyleriniz, giyecek giysileriniz ve yanınızda çocuklarınız var. Bu inkar edilemez derecede iyi bir yaşamdır, ancak evi terk eden bizlerin yaşamında bazı faydalar olduğunu bilmiyorsunuz. Bunların ne olduğunu sorarsanız, bu şiir onları çok açık bir şekilde ortaya koyacaktır.

Evden ayrılma isteği sıradan bir şey değildir: Aşkın eski kalesini yıkmalısın! Dışarıda kaygı yok, dil ve ağız huzur içinde; İçindeki bedenin iyi yin ve yang'a sahip. Erdem tamamlandığında, Altın Kemer'e bakarsınız ve zihniniz aydınlanmış olarak Evinize gidersiniz. Evdeki ete duyulan şehveti yener: Yaşlandıkça çürüyorsun, kokuşmuş bir et torbası!"

Kadın bu sözleri duyunca çok sinirlendi ve şöyle dedi: "Bu küstahlığa nasıl cüret edersin, seni küstah keşiş! Eğer Doğu Ülkesi'nden geldiğin gerçeğine saygı duymasaydım, seni hemen gönderirdim. Şimdi, senden tüm samimiyetimle ailemize girmeni ve servetimizi paylaşmanı istemeye çalışıyordum ve sen bunun yerine bana hakaret ediyorsun. Emirleri almış ve seküler hayata asla dönmeyeceğinize dair yemin etmiş olsanız bile, en azından takipçilerinizden biri ailemizin bir üyesi olabilir.

Neden bu kadar kuralcı davranıyorsun?" Onun ne kadar sinirlendiğini gören Tripitaka'nın gözü korktu ve "Wukong, neden burada kalmıyorsun?" dedi. Hacı, "Gençliğimden beri bu tür konularda tamamen cahildim. Bırak Sekiz Kural kalsın."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "insanları kandırmayın. Hadi hep birlikte biraz daha tartışalım."

"Eğer ikiniz de istemiyorsanız," dedi Tripitaka, "Wujing "den kalmasını

isteyeceğim."

Sha Monk, "Üstadın konuşma tarzını dinleyin!" dedi. "Bodhisattva tarafından dönüştürüldüğümden ve emirleri ondan aldığımdan beri Sen. Beni öğrenciniz olarak kabul edip öğretilerinizi vermenizin üzerinden neredeyse iki ay geçti ve ben henüz yarım santim bile liyakat kazanamadım. Böyle bir zenginliği aramaya cüret edeceğimi mi sanıyorsun! Ölümüm anlamına gelse bile Batı Cennetine yolculuk yapacağım! Asla böyle haince faaliyetlerde bulunmayacağım!" Kadın onların kalmayı reddettiğini görünce hızla paravanın arkasına geçti ve kapıyı arkaya doğru çarptı. Üstat ve öğrenciler dışarıda kaldı ve kimse çay ya da pirinç ikram etmek için tekrar dışarı çıkmadı.

Öfkelenen Sekiz Kural Tang Keşişine kusur bulmaya başladı ve şöyle dedi: "Üstat, bu meseleleri nasıl halledeceğinizi gerçekten bilmiyorsunuz! Aslında, konuşma şeklinizle tüm şansımızı mahvettiniz! Daha esnek davranabilir ve ona belirsiz bir cevap verebilirdiniz, böylece en azından bize bir yemek verebilirdi. En azından keyifli bir akşam geçirmiş olurduk ve yarın kalıp kalmayacağımıza da biz karar verirdik. Şimdi kapı kapalı ve kimse dışarı çıkmayacak. Bu boş küllerin ve soğuk sobaların ortasında geceyi nasıl geçireceğiz?"

"İkinci Kardeş," dedi Wujing, "neden burada kalıp onun damadı olmuyorsun?"

Sekiz Kural dedi ki, "Kardeşim, insanlara oyun oynama. Bu konuyu daha ayrıntılı tartışalım."

"Tartışacak ne var?" dedi Hacı. "Eğer istersen, Efendi ve o kadın dünür olacaklar ve sen de kızın evinde yaşayan damat olacaksın. Bu ailede böylesine zenginlikler ve hazineler varken, şüphesiz size büyük bir çeyiz ve akrabaları karşılamak için hepimizin de keyif alabileceği güzel bir ziyafet verilecektir. Buradaki laik hayata geri dönmeniz aslında her iki tarafın da yararına olacaktır."

"Bunu söyleyebilirsiniz," dedi Sekiz Kural, "ama benim için laik yaşamdan kaçıp laik yaşama dönmek, karımı terk edip başka bir eş almak söz konusu."

Sha Monk, "Yani İkinci Kardeş'in zaten bir karısı mı var?" dedi. " Farkında değilsin," dedi Hacı, "aslında o Qoco Krallığı'ndaki Eski Gao Köyü'nden Bay Gao'nun damadıydı. Onu yendiğimden ve daha önce Bodhisattva'dan emirleri aldığından, rahiplik mesleğini takip etmekten başka seçeneği yoktu. Usta'yı takip etmek ve Batı Cenneti'nde Buddha'ya ibadet etmek için eski karısını terk etmesinin nedeni budur. Sanırım ayrılığı şiddetle hissetti ve bir süredir bunun üzerine kafa yoruyordu. Az önce, evlilikten bahsedildiğinde, canı çok çekmiş olmalı. Aptal, neden bu evin damadı olmuyorsun? Sadece yaşlı Maymun "a fazladan birkaç selam verdiğinden emin ol, böylece azar işitmezsin!"

"Saçmalık! Saçmalık!" dedi Idiot. "Her birimiz baştan çıkarılıyoruz, ama sen sadece yaşlı Hog'un utanmasını istiyorsun. Atasözü der ki, "Bir keşiş duygusallığın pretasıdır" ve hangimiz bunu gerçekten istemediğini söyleyebilir? Ama bir gösteri yapmak zorundasınız ve histriyonikleriniz iyi bir şeyi mahvetti. Şimdi bir damla çay ya da su bile alamıyoruz ve kimse lambalara ya da ateşlere bakmıyor. Biz geceyi çıkarabiliriz ama atın çıkarabileceğinden şüpheliyim: Yarın birini taşıyıp tekrar yürümesi gerekiyor, biliyorsunuz. Bir gece aç kalırsa iskelete dönüşebilir. Siz burada oturun, ihtiyar Hog da atı otlatmaya gitsin."

Budala aceleyle dizginleri çözdü ve atı dışarı çekti. "Sha Monk," dedi Pilgrim, "sen burada kal ve Usta'ya eşlik et. Ben onu takip edeceğim ve atı nerede otlatacağına bakacağım."

"Wukong," dedi Tripitaka, "gidip nereye gittiğine bakabilirsin, ama onunla alay etme."

"Biliyorum," dedi Pilgrim. Büyük Bilge ana salondan çıktı ve vücudunu bir kez sallayarak kırmızı bir yusufçuğa dönüştü. Ön kapıdan uçarak çıktı ve Sekiz Kural'a yetişti.

Budala atı otların olduğu bir yere çekmiş ama orada otlatmamış. Bağırıp çağırarak atı evin arka tarafına kadar kovaladı ve orada kadını kapının önünde üç kızla birlikte durmuş kasımpatıları seyrederken buldu. Anne ve kızları Sekiz Kural'ın yaklaştığını görünce, üç kız hemen evin içine girmişler ama kadın kapının yanında durmuş ve "küçük ihtiyar, nereye gidiyorsun?" demiş. Bizim Budala dizginleri bir kenara bıraktı ve onu dostça bir "Merhaba!" ile karşılamaya g i t t i .

Sonra, "Anne, atı otlatmaya geldim," dedi.

"Efendiniz çok titiz," dedi kadın. "Eğer bizim ailemizden bir eş alırsa, Batı "ya giden bir dilenci olmaktan çok daha iyi durumda olur, değil mi?"

Sekiz Kural gülerek, "Hepsi Tang imparatorunun emrini aldı," dedi, " ve hükümdarın emrine itaatsizlik edecek cesaretleri yok. Bu yüzden bu şeyi yapmaya isteksizler. Az önce hepsi ön salonda bana oyun oynamaya çalışıyordu ve ben biraz utandım çünkü Annemin uzun burnumu ve büyük kulaklarımı çok rahatsız edici bulacağından korktum."

"Gerçekten bilmiyorum," dedi kadın. "Evin efendisi olmadığına göre, bir efendimiz olması hiç olmamasından iyidir. Ama kızlarımın sizi biraz itici bulmasından korkuyorum."

"Anne," dedi Sekiz Kural, "lütfen asil kızlarına erkeklerini bu şekilde seçmemelerini söyle. Diğerleri daha yakışıklı olabilir ama genellikle işe yaramaz olurlar. Ben çirkin olsam da belli ilkelere göre yaşıyorum."

"Peki nedir bunlar?" diye sordu kadın. Sekiz Kural yanıtladı,

"Biraz çirkin olsam da oldukça gayretli çalışabilirim. Bin dönüm arazi mi dediniz? Sürmek için öküze gerek yok. Tırmığımla bir kez üzerinden geçeceğim, Ve tohumlar mevsiminde büyüyecek. Yağmur yağmadığında yağmur yağdırabilirim. Rüzgar yoksa rüzgar çağırırım. Eğer ev yeterince uzun değilse, Sana birkaç hikaye daha inşa edeceğim. Eğer yerler süpürülmemişse ben süpürürüm. Oluk boşaltılmamışsa sizin için çekerim. Evdeki büyük ya da küçük tüm işleri kolaylıkla yapabiliyorum."

"Eğer evde çalışabilirsen," dedi kadın, "konuyu efendinle tekrar görüşmelisin. Eğer büyük bir rahatsızlık yoksa, seni kabul ederiz."

"Daha fazla tartışmaya gerek yok," dedi Sekiz Kural, "çünkü o benim gerçek ebeveynim değil. Bunu yapmak isteyip istemediğime ben karar veririm."

"Pekâlâ, pekâlâ," dedi kadın. "Önce kızlarımla konuşayım." Hemen içeri girdi ve arka kapıyı çarparak kapattı. Sekiz Kural atı orada da otlatmadı, ön tarafa geri götürdü. Ancak Büyük Bilge Güneş'in her şeyi duyduğunu pek fark etmemişti. Büyük Bilge kanatlarını açarak Tang Keşişi'nin yanına uçtu ve tekrar eski haline döndü. "Usta," dedi, "Wuneng atı buraya geri getiriyor."

Tang Keşişi, "Tabii ki atı o yönetiyor," dedi, "çünkü eğer o yönetmezse, at yaramazlık yaparak kaçabilir." Hacı gülmeye başladı ve kadının ve Sekiz Kural'ın söylediklerini ayrıntılı bir şekilde anlattı, ancak Tripitaka ona inanıp inanmayacağını bilmiyordu.

Kısa bir süre sonra Idiot geldi ve atı bağladı. "Onu otlattın mı?" diye sordu yaşlı adam. "Buralarda pek iyi ot yok," dedi Sekiz Kural, "bu yüzden burası at otlatmak için gerçekten uygun bir yer değil."

"Burası at otlatılacak bir yer olmayabilir," dedi Pilgrim, "ama at güdülecek bir yer mi?"

Budala bu soruyu duyduğunda sırrının bilindiğini anladı. Başını eğdi ve bir tarafa çevirdi; dudaklarını büzerek ve kaşlarını kırıştırarak uzun süre sessiz kaldı. Tam o sırada, yan kapının bir gıcırtıyla açıldığını duydular ve dışarı bir çift kırmızı fener ve bir çift portatif tütsü yakıcı ç ı k t ı . Kadın üç kızına önderlik ederek dışarı çıktığında havada dönen koku bulutları ve çınlayan kuşak yeşimi sesleri vardı. Zhenzhen, Aiai ve Lianlian'a kutsal kitap hacılarını selamlamaları söylendi ve bunu yaptıklarında, ana salonda bir sıra halinde dururken, gerçekten çok güzel görünüyorlardı. Şunlara bir bakın!

Her bir güve gibi kaş halcyon mavisine boyanmış: Her güzel yüz bahar gibi parlıyor. Ne baştan çıkarıcı, imparatorluğu sarsan güzellik! Ne büyüleyici, kalpleri titreten bir cazibe! Telkari başlıkları zarafetlerini artırıyor; İpek kuşakları havada, tamamen ilahi görünüyorlar. Dudakları olgun kirazlar gibi yarı gülümseyerek ayrılır, Yavaşça yürürken ve orkide kokularını yayarken. Başları inci ve yeşim taşlarıyla dolu Sayısız saç tokasının tepesinde hafifçe titriyorlar. Vücutları narin kokularla dolu, İnce altın iplikten zarif elbiselerle örtülü. Neden Güney'in güzel hanımlarından bahsediyorsun? Yoksa Xizi'nin yakışıklılığı mı? Dokuz Katlı Cennet'ten inen peri kadınlarına ya da Geniş Soğuk Sarayını terk eden Prenses Değişim'e benziyorlar.

Onları gördüğünde Tripitaka başını eğip ellerini önünde kavuştururken, Büyük Bilge dilsizleşti ve Sha Monk tamamen arkasını döndü. Ama şu Zhu Sekiz Kuralı'na bakın! Gözlerini kırpmadan, zihni şehvetle dolu ve tutkusu hızla yükselirken, boğuk bir sesle mırıldandı: "Siz ölümsüz hanımların huzurunda olmak ne büyük bir onur! Anne, lütfen bu sevgili kız kardeşlerden gitmelerini iste."

Üç kız, fener çiftini arkalarında bırakarak paravanın arkasına geçti.

Kadın, "Siz dört büyük, hanginizin kızlarımla nişanlanacağına karar verdiniz mi?" dedi.

"Konuyu tartıştık," dedi Wujing, "ve soyadı Zhu olan kişinin ailenize katılmasına karar verdik."

"Kardeşim," dedi Sekiz Kural, "lütfen bana oyun oynama. Bu konuyu biraz daha tartışalım."

"Tartışacak ne var?" dedi Hacı. "Onunla zaten arka kapıda her şeyi ayarladın, hatta ona "Anne" diyorsun." "Artık tartışacak ne var? Usta damadın dünürü olur, bu kadın da gelini verir; yaşlı Maymun şahit, Sha Monk da aracı olur. Yıllığa bakmaya bile gerek yok, çünkü bugün en uğurlu ve şanslı gün. Buraya gelip Usta'nın önünde eğilirsin ve sonra içeri girip onun damadı olabilirsin."

"Hiçbir şey yapmıyoruz! Hiçbir şey yapmıyorum!" dedi Sekiz Kural. " Bu tür işlerle nasıl uğraşabilirim?"

"Aptal!" dedi Pilgrim. "Kes şu sahtekarlığı! Ona sayısız kez 'Anne' diye hitap ettin zaten! "Hiçbir şey yapmıyorum" derken ne demek istiyorsun? Bunu hemen kabul et ki düğünde biraz şarap keyfi yaşayabilelim."

Bir eliyle Sekiz Kural'ı tuttu, diğer eliyle de kadını çekiştirerek, " Kayınvalide, damadını içeri götür," dedi. Budala biraz tereddütle içeri girmeye çalışırken, kadın bir uşağa talimatlar verdi: "Birkaç masa ve sandalye çıkar ve onları temizle. Bu üç akrabamıza ikram etmek üzere vejetaryen bir akşam yemeği hazırlayın. Yeni efendimizi içeri götürüyorum." Ayrıca aşçıya ertesi sabah yapılacak düğün ziyafeti için hazırlıklara başlaması talimatını verdi. Bunun üzerine uşaklar aşçıya haber vermek üzere oradan ayrıldılar. Üç hacı yemeklerini yedikten sonra misafir odalarına çekildiler ve şimdilik onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size kayınvalidesini takip ederek içeri giren Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz. Sıra sıra kapılar ve yüksek eşikli odalar vardı, bu da onun sürekli tökezlemesine ve düşmesine neden oluyordu. "Anne," demiş Budala, "lütfen daha yavaş yürü. Buranın yolunu bilmiyorum, bu yüzden

bana biraz rehberlik etmelisin."

Kadın dedi ki, "Bunların hepsi depolar, hazineler, unun öğütüldüğü odalar. Henüz mutfağa ulaşmadık."

"Ne kadar büyük bir ev!" dedi Sekiz Kural. Dolambaçlı bir yol boyunca tökezleyerek uzun bir süre yürüdü ve sonunda evin iç odasına ulaştı. "Damadım," dedi kadın, "kardeşin bugünün çok uğurlu ve şanslı bir gün olduğunu söylediği için seni içeri aldım. Bütün bu telaş içinde ne bir astroloğa danışma şansımız oldu, ne de Cennet ve Dünya'ya tapınma ve gelin yatağına tahıl ve meyve serpme gibi uygun bir düğün töreni için hazırlandık. Şimdi, neden gökyüzüne doğru sekiz kez eğilmiyorsun?"

"Haklısın anne," dedi Sekiz Kural. "Sen de üst koltuğa otur ve birkaç kez önünde eğilmeme izin ver. Bunu Cennet ve Dünya'ya tapınmamın yanı sıra sana minnettarlığımı gösteren bir jest olarak kabul edeceğiz. Bu iki şeyi aynı anda yapmak beni biraz zahmetten kurtaracaktır."

"Pekâlâ, pekâlâ," dedi kayınvalidesi gülerek. "Sen gerçekten de ev işlerini en az çabayla nasıl yerine getireceğini bilen bir damatsın. Ben oturayım, siz de yaylarınızı yapın."

Idiot selamlarını verirken gümüş şamdanların üzerindeki mumlar salonun her yerinde ışıl ışıl parlıyordu. Daha sonra, "Anne, sevgili kız kardeşlerden hangisini bana vermeyi planlıyorsun?" dedi.

"İşte bu benim ikilemim," dedi kayınvalidesi. "Sana büyük kızımı verecektim ama ikinci kızımı kırmaktan korktum. Sana ikinci kızımı verecektim ama o zaman da üçüncü kızımı gücendirmekten korktum. Ve eğer size üçüncü kızımı verecek olursam, büyük kızımın kırılmasından korkuyorum. Bu yüzden karar veremiyorum."

"Anne," dedi Sekiz Kural, "eğer çekişmeyi önlemek istiyorsan, neden hepsini bana vermiyorsun? Böylece ailenin ahengini bozabilecek bir sürü çekişmeden de kurtulmuş olursun."

"Saçmalık!" dedi kayınvalidesi. "Yani üç kızımı da tek başınıza mı almak istiyorsunuz?"

"Ne dediğini bir dinle anne!" dedi Sekiz Kural. "Bugünlerde kimin üç ya da dört cariyesi yok ki? Birkaç kızın daha olsa bile, hepsini memnuniyetle alırım. Gençken, aşk sanatında nasıl uzun ömürlü olunacağını öğrendim. Her birine tatmin edici bir hizmet sunacağımdan emin olabilirsiniz."

"Bu hiç iyi değil! Bu hiç iyi değil!" dedi kadın. "Burada büyük bir mendilim var, onunla başınızı örtebilir, gözlerinizi bağlayabilir ve kaderinizdeki evliliği bu şekilde belirleyebilirsiniz. Kızlarımdan yanından geçmelerini isteyeceğim ve ellerinle yakalayabildiğin kişi seninle nişanlanacak." Budala kadının önerisini kabul etmiş ve mendiliyle başını örtmüş. Şöyle diyen bir referans şiirimiz var:

Aptal, olayların gerçek nedenlerini bilmez; Güzelliğin kılıcı gizlice kendini yaralayabilir. Eski Zhou Dükü törenleri düzenlemişti. Ama bugün bir damat hala başını örtüyor!

Idiot kendini düzgünce bağladıktan sonra, "Anne, sevgili kız kardeşlere dışarı çıkmalarını söyle," dedi.

"Zhenzhen, Aiai, Lianlian," diye bağırdı kayınvalidesi, "hepiniz dışarı çıkın ve kaderinizdeki evliliği belirleyin, böylece biriniz bu adama verilebilir." Kuşak yeşimi sesleri ve orkidelerin kokusuyla, bazı ölümsüz hanımlar aniden ortaya çıkmış gibi görünüyordu. Budala gerçekten de kızlardan birini yakalamak için ellerini uzattı, ama çılgınca bir o yana bir bu yana savrulmasına rağmen, iki yanında da kimseyi yakalayamadı. Ona öyle geliyordu ki, kızlar onun etrafında her türlü hareketi yapıyorlardı ama o hiçbirini yakalayamıyordu. Doğuya doğru hamle yaptı ve kollarını bir sütuna doladı; batıya doğru bir dalış yaptı ve ahşap bir bölmeye çarptı. Bu şekilde koşuşturmaktan bitkin düşerek tökezlemeye ve her yere düşmeye başladı -önündeki eşiğe takıldı, arkasındaki tuğla duvara çarptı! Düşe kalka ve yuvarlana yuvarlana sonunda kafası morarmış ve ağzı şişmiş bir

halde yere oturdu.

"Anne," diye bağırdı nefes nefese, "bir sürü kaygan kızın var! Bir tanesini bile yakalayamıyorum! Ne yapacağım ben? Ne yapacağım ben?"

Gözbağını çıkaran kadın, "Damat, kızlarım kaypak olduğundan değil; sadece hepsi çok mütevazı. Her biri seni alabilmek için diğerine boyun eğer."

"Eğer beni almak istemiyorlarsa, anne," dedi Sekiz Kural, "neden onun yerine beni almıyorsun?"

"Sevgili damadım," dedi kadın, "kayınvalidenizi bile isterken yaşa ya da gençliğe hiç aldırmıyorsunuz! Üç kızım da gerçekten çok yetenekli, çünkü her biri incilerle süslü ipek fanilalar dokuyor. Deneyin, hangisi size uyarsa o sizi içeri alacaktır."

"İyi! İyi! Güzel! Güzel! İyi!" dedi Sekiz Kural. "Üç atleti de getirin ve üzerimde denememe izin verin. Eğer hepsi bana uyarsa, hepsi bana sahip olabilir."

Kadın içeri girdi ve bir atlet çıkarıp Sekiz Kural'a uzattı. Mavi ipek gömleğini çıkaran Idiot, iç çamaşırını aldı ve hemen vücudunun üzerine örttü. Ancak ipleri bağlamayı başaramadan aniden yere düştü. Atlet, onu sıkıca bağlayan birkaç ip parçasına dönüşmüştü. Adam dayanılmaz bir acı içinde yerde yatarken, kadınlar ortadan kayboldu.

Şimdi size Doğu'da hava aydınlanmaya başladığında uyanan Tripitaka, Hacı ve Sha Keşiş'ten bahsedeceğiz. Gözlerini açtıklarında tüm soylu salonların ve binaların yok olduğunu gördüler. Ne oymalı kirişler ne de yaldızlı sütunlar vardı, çünkü işin gerçeği hepsi çam ve sedir ağaçlarından oluşan bir ormanda uyuyorlardı. Yaşlı adam panik içinde Hacı için bağırmaya başladı ve Sha Monk da bağırdı, "Ağabey, işimiz bitti! Bazı hayaletlerle karşılaştık!"

Ancak Büyük Bilge Güneş ne olduğunu tam olarak anlamıştı. Nazikçe gülümseyerek, "Neden bahsediyorsun sen?" dedi.

"Bakın nerede uyuyormuşuz!" diye bağırdı yaşlı adam.

"Bu çam ormanı yeterince hoş," dedi Pilgrim, "ama şu Budala'nın çilesini nerede çektiğini merak ediyorum."

"Kim bir çileden geçiyor?" diye sordu yaşlı adam.

Hacı gülerek cevap verdi. "O evdeki kadınlar bir yerlerden gelen bodhisattvalarmış ve bize bir ders vermek için bizi bekliyorlarmış. Gece gitmiş olmalılar ama ne yazık ki Zhu Sekiz Kural acı çekmek zorunda kaldı." Tripitaka bunu duyunca hemen ellerini kavuşturarak selam verdi. Sonra yaşlı bir sedir ağacına asılı, rüzgarda dalgalanan bir kağıt parçası gördüler. Sha Monk, efendisinin okuması için hemen onu aşağı indirdi. Üzerinde aşağıdaki sekiz satırlık şiir yazılıydı:

Li Shan'ın yaşlı hanımının hiçbir arzusu olmamasına rağmen, Guanyin onu dağdan ayrılmaya davet etti. Mañjuśri ve Viśvabhadra da ormanda güzel kızların şeklini alan konuklardı. Kutsal keşiş erdemli ve gerçekten iffetli, Ama Sekiz Kural saygısızdır, sıradan şeyleri sever. Bundan böyle sakin bir yürekle tövbe etmelidir, Çünkü tembellik ederse, yolu zor olacaktır.

Yaşlı, Hacı ve Sha Monk bu şiiri yüksek sesle okurken, ormanın derinliklerinden gelen yüksek sesli bir çağrı duydular:

"Efendim, ipler beni öldürüyor! Kurtarın beni, lütfen! Bunu yapmaya asla cesaret tekrar!edemem "

"Wukong," dedi Tripitaka, "bizi çağıran Wuneng mi?"

"Evet," dedi Sha Monk. "Kardeşim," dedi Hacı, "onun için canını sıkma. Bırak da Şimdi git."

"Budala aptal ve yaramaz olsa da," dedi Tripitaka, "en azından oldukça dürüst ve bavulları taşıyacak kadar güçlü kolları var. Bodhisattva'nın önceki niyetine biraz saygı gösterelim, onu kurtaralım ki bizi takip etmeye devam edebilsin. Bunu bir daha yapmaya cesaret edeceğinden şüpheliyim." Sha Monk bunun üzerine yatak takımlarını topladı ve

eşyaları düzene soktu, ardından Büyük Bilge Sun atı çözerek TangMonk'u ne olduğunu görmek için ormana götürdü. Ah! Demek öyle

Gerçeğin peşinde koşarken dikkatli olmalısınız Arzularınızdan arınırsanız, Gerçek "e ulaşırsınız.

Budala "yı ne tür bir iyiliğin ya da kötülüğün beklediğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第024回 · Bölüm 24

Uzun Yaşam Dağı'nda Büyük Ölümsüz eski dostunu alıkoyar Beş Köy Manastırı'nda Hacı ginseng meyvesini çalar

Size, ormana girdiklerinde Budala'yı bir ağaca bağlı olarak bulan üç kişiden bahsedeceğiz. Dayanılmaz acı yüzünden sürekli çığlık atıyordu. Hacı ona yaklaştı ve gülerek şöyle dedi: "Sevgili damadım! Saat epeyce geç oldu ve sen hala ailene teşekkür etmek ya da evliliğini Üstat "a duyurmak için gerekli töreni yapmadın. Sen hala burada oyun oynayarak harika vakit geçiriyorsun! Hey! Annen nerede? Karın nerede? Ne kadar sevgili bir damat, bağlanmış ve dövülmüş!" Budala bu alayları duyunca o kadar utandı ki, daha fazla ses çıkarmadan acıya dayanmak için dişlerini sıktı.

Ancak Sha Monk ona bakmaya dayanamadı; bavulları yere bıraktı ve ipleri çözmek için ilerledi. Serbest bırakıldıktan sonra Budala ancak dizlerinin üzerine çöküp gökyüzüne doğru el pençe divan durabildi, çünkü utanç doluydu. Onun için "Moon Over West River" melodisine yazılmış bu şarkı sözü bir tanıklık niteliğindedir:

Eros yaralayıcı bir kılıçtır: Ona göre yaşarsan öldürülürsün. On altı yaşında çok güzel ve sevimli bir kadın, bir öküzden daha vahşi! Tek bir ana paranız var; cüzdanınıza kar ekleyemezsiniz. İsraf etmemeniz ve boşa harcamamanız gereken değerli sermayenizi iyi koruyun ve saklayın.

Biraz toprak toplayıp tütsü gibi etrafa saçan Sekiz Kural gökyüzüne doğru eğildi. "O bodhisattvaları hiç tanıdın mı?" diye sordu Hacı. " Sersemlemiştim, bayılmak üzereydim," diye yanıtladı Sekiz Kural. "Birini nasıl tanıyabilirdim ki?" Hacı daha sonra ona kâğıt parçasını uzattı. Sekiz Kural

gördüğünde her zamankinden daha fazla utandı. "İkinci Kardeş çok şanslı," dedi Sha Monk gülerek, "çünkü bu dört bodhisattvayı eşin

olmaları için buraya çektin!"

"Kardeşim," dedi Sekiz Kural, "bundan bir daha asla bahsetmeyelim! Bu bir küfürdür! Şu andan itibaren, bir daha asla böyle aptalca şeyler yapmaya cesaret edemeyeceğim. Kemiklerim kırılsa bile, Usta'yı Batı'ya kadar takip etmek için direği ve bavulu taşıyacağım."

"Sonunda mantıklı konuşuyorsun," dedi Tripitaka.

Hacı daha sonra ustasını ana yola kadar götürdü ve uzun bir süre yolculuk ettikten sonra aniden yüksek bir dağa geldiler. Tripitaka dizginleri çekerek, "Öğrenciler, önümüzde uzanan bu dağa tırmanırken dikkatli olalım, çünkü bize zarar vermek isteyen canavarlar olabilir" dedi.

"Atının önünde üçümüz varız," dedi Pilgrim. "Canavarlardan neden korkuyorsun?" Bu sözlerle rahatlayan yaşlı adam yoluna devam etti. Bu dağ gerçekten de muhteşem bir dağ:

Çok yüksek bir dağ, şekli hem yüce hem de görkemli. Kökü Kunlun sıradağlarıyla birleşir; Tepesi gökyüzüne ulaşır. Beyaz turnalar ardıçların üzerine tünemek için sık sık gelir; Siyah maymunlar sık sık asmalara asılır. Güneş ormanı aydınlatırken, Tel tel kırmızı sis dönüyor; Rüzgar karanlık geçitlerden yükselirken, On bin pembe bulut parçası süzülüp uçuyor. Yeşil bambularda gizli kuşlar çılgınca öter; Sülünler kır çiçekleri arasında savaşır. Şu Bin Yıllık Zirveyi, Şu Beş Bereketi görüyorsunuz Zirve, Ve Hibiscus Peak- Hepsi en muhteşem şekilde parlıyor ve ışıldıyor; O Eskimeyen Kaya, Şu Kaplan Dişi Kayası, Ve o Üç Cennet Kayası- Uğurlu havanın sonsuza dek yükseldiği yer. Uçurumun altında, narin çimenler; Sırtın tepesinde, mis kokulu erik. Dikenler ve çalılar kalın; Orkideler solgun ve saf. Derin ormanın anka kuşu binlerce kuşu toplar; Eski bir mağaranın tek boynuzlu atı sayısız hayvanı yönetir. Dere bile şefkatli görünüyor: Sanki geriye bakıyormuş gibi dönüp duruyor. Zirveler sürekli: Etrafında sıra sıra daireler çiziyor. Yeşil keçiboynuzu ağaçlarını, benekli bambuları da görüyorsunuz, Ve o yemyeşil çamlar- Rakipler her zaman taze yoğun gürlüklerinde; O armutlar süt beyazı, Şu şeftaliler

kırmızı, Ve şu söğütler yeşil- Hepsi üçlü bahar renkleriyle yarışıyor.Ejderhalar şarkı söyler ve kaplanlar kükrer; Turnalar dans eder vemaymunlar feryat eder; Çiçeklerden misk geyiği dışarı çıkar; Anka kuşugüneşe bakarak ağlar. İlahi bir dağ, gerçek kutsamaların ülkesi, Penglai ileaynı, harikulade peri ülkesi. Şu açan ve ölen çiçeklere bak, şu dağmanzarasına, Bulutların yaklaştığı ya da yüksek zirveleri terk ettiği yere.

Tripitaka atını sürerken büyük bir keyifle şöyle dedi: "Öğrenciler, Batı'ya doğru bu yolculuğa başladığımdan beri, hepsi de oldukça tehlikeli ve geçilmesi zor olan pek çok bölgeden geçtim. Diğer yerlerin hiçbiri bu dağ gibi bir manzaraya sahip değil. olağanüstü güzel. Belki de Thunderclap'ten çok uzakta d e ğ i l i z ve eğer öyleyse, Dünyanın Onurlu Kişisi ile tanışmak için ağırbaşlı ve ciddi bir şekilde hazırlanmalıyız."

"Daha erken, çok erken!" dedi Hacı gülerek. "Hiçbir yere yakın değiliz!"

"Ağabey," dedi Sha Monk, "Thunderclap'e ulaşmamız için ne kadar yolumuz

var?" "Yüz sekiz bin mil," dedi Pilgrim, "ve biz daha mesafenin onda birini kat etti."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "oraya varmadan önce kaç yıl yol kat etmemiz gerekiyor?"

"Siz ikinizden bahsediyor olsaydık, değerli kardeşlerim," dedi Hacı, " bu yolculuk yaklaşık on gün sürerdi. Eğer benden bahsediyor olsaydık, muhtemelen bir günde yaklaşık elli tur atabilirdim ve hala güneş ışığı olurdu. Ama eğer Üstat "tan bahsediyorsak, o zaman bunu aklınızdan bile geçirmeyin!"

"Wukong," dedi Tang Keşişi, "bize hedefimize ne zaman ulaşabileceğimizi söyle." Hacı dedi ki, "Gençliğinizden yaşlandığınız zamana kadar ve ondan sonra tekrar gençleşene kadar yürüyebilirsiniz; ve

böyle bir döngüden binlerce kez geçtikten sonra bile, gitmek istediğinizyere ulaşmakta hala zorlanabilirsiniz. Fakat iradenizin kararlılığıyla herşeydeki Buddha doğasını algıladığınızda ve düşüncelerinizin her birihafızanızdaki kaynağına geri döndüğünde, işte o zaman Ruh Dağı'navarmış olacaksınız."

"Ağabey," dedi Sha Monk, "burası Thunderclap bölgesi olmasa da, böylesine doğal ihtişama sahip bir yer iyi bir adamın evi olmalı."

"Bu yerinde bir gözlem," dedi Hacı, "çünkü burası şeytanlar ya da cinler için bir yer olamaz; daha ziyade kutsal bir keşişin ya da bir ölümsüzün evi olmalı. Yavaşça yürüyebilir ve manzaranın tadını çıkarabiliriz." Şimdilik onlar hakkında başka bir şey söylemeyeceğiz.

Şimdi size Uzun Yaşam Dağı adını taşıyan bu dağdan bahsedeceğiz. Dağda Beş Köy Manastırı adında bir Taoist Manastırı vardı; burası Taoist tarzı Üstat Zhenyuan olan ve lakabı Dünya'ya Eşit Lord olan bir ölümsüzün meskeniydi. Dahası, bu tapınakta yetişen garip bir hazine vardı; kaos ayrıldıktan ve Cennet ile Dünya'nın bölünmesinden önce nebula kurulduktan hemen sonra oluşan ruhani bir kök. Dünyanın dört büyük kıtasında sadece Batı Aparagodānīya Kıtası'ndaki Beş Köy Manastırı'nda bulunabiliyordu. Bu hazineye geri döndürülmüş zinober otu veya ginseng meyvesi deniyordu. Bitkinin çiçek açması üç bin yıl, meyve vermesi üç bin yıl ve olgunlaşması da yine üç bin yıl sürüyordu. Sonuç olarak, yenebilmeleri için yaklaşık on bin yıl geçmesi gerekecekti ve bu kadar uzun bir süreden sonra bile sadece otuz tane meyve olacaktı. Meyvenin şekli, dört uzvu ve beş duyusuyla birlikte, henüz üç günlük bile olmayan yeni doğmuş bir bebeğe benziyordu. Eğer bir insan bu meyveyi koklama şansına sahip olursa, üç yüz altmış yıl yaşardı; eğer bir tanesini yerse, kırk yedi bininci yaşına ulaşırdı.

O gün, Büyük Zhenyuan Ölümsüzü, kendisini "Kaotik Kökenin Taocu Meyvesi" konulu konuşmayı dinlemek üzere En Yüksek Berraklık Cenneti'ndeki Miluo Sarayı'na davet eden İlk Başlangıcın Göksel

Layıkı'ndan bir kart aldı.

O Büyük Ölümsüz, görüyorsunuz, sayısız öğrenciyi ölümsüz olmaları için eğitmişti; şimdi bile yanında kırk sekiz öğrencisi vardı, hepsi de Quanzhen Düzeni'nin Yol'u edinmiş Taocularıydı. O gün dersi dinlemek için yukarıdaki bölgeye çıktığında, kırk altı öğrencisini de yanında götürmüş ve en genç iki öğrencisini tapınağa göz kulak olmaları için geride bırakmıştı. Birinin adı Clear Breeze, diğerinin adı ise Bright Moon'du. Clear Breeze sadece bin iki yüz yirmi yaşındaydı, Bright Moon ise bin iki yüzüncü doğum gününü yeni geçmişti. Ayrılmadan önce, Üstat Zhenyuan iki genç delikanlıya talimatlar vererek şöyle dedi: "Büyük Saygıdeğer İlahi'nin davetini geri çeviremem ve bir konferansa katılmak üzere Miluo Sarayı'na gidiyorum. Siz ikiniz dikkatli olmalısınız, çünkü eski bir dostum her an buradan geçebilir. Ona nazik davranmayı ihmal etmeyin: Hatta geçmişteki dostluğumuzun bir nişanesi olarak yemesi için ağaçtan iki ginseng meyvesi koparabilirsiniz."

"Bu arkadaşınız kim, Usta?" diye sordu çocuklardan biri. "Söyle ki ona iyi bakabilelim."

"O, Doğu topraklarında Büyük Tang İmparatoru'na hizmet eden kutsal bir keşiştir," dedi Büyük Ölümsüz, "ve dini adı Tripitaka'dır. Şimdi Buddha'dan kutsal yazıları almak için Batı Cenneti'ne doğru yola çıktı."

"Konfüçyüs'e göre," dedi delikanlılardan biri gülerek, "farklı bir Yol'u izleyenlerle akıl danışılmaz."

Bizler Büyük Monad'ın Gizemli Katına aitiz. Neden bir Budist rahiple ilişki kuralım ki?"

"Bilmelisin ki," dedi Büyük Ölümsüz, "o keşiş, Batı'nın Yaşlı Bilgesi Tathāgata'nın ikinci öğrencisi olan Altın Ağustos Böceği'nin cisimleşmiş halidir. Beş yüz yıl önce, Ullambana Kasesi Ziyafeti sırasında, Buddha'nın çeşitli oğulları bana saygılarını sunarken bana kendi elleriyle çay ikram ettiğinde onunla tanıştım. Bu yüzden onu eski bir dost olarak görüyorum." İki ölümsüz delikanlı bu sözleri duyduklarında, bunları ustalarının talimatı

olarak kabul ettiler. Büyük Ölümsüz ayrılmak üzereyken onları tekraruyardı ve şöyle dedi: "Bu meyvelerimin hepsi sayılı. Ona iki taneverebilirsiniz ama daha fazlasını değil."

"Bahçe halka açıldığında," dedi Clear Breeze, "meyvelerden ikisini paylaştık ve yedik; ağaçta hala yirmi sekiz tane olması gerekiyordu. Bize söylediğinizden daha fazlasını kullanmayı düşünmüyoruz."

Büyük Ölümsüz şöyle dedi: "Tripitaka Tang eski bir dost olsa da, korkarım öğrencileri biraz kabadayı olabilir. En iyisi meyvelerden haberdar olmalarına izin vermemek."

İki gence bu talimatları vermeyi bitirdikten sonra, Büyük Ölümsüz tüm öğrencileriyle birlikte Cennet bölgesine yükseldi.

Şimdi size dağda gezintiye çıkan Tang Keşişi ve üç arkadaşından bahsedeceğiz. Yukarı baktıklarında, aniden çam ve bambu kümelerinin yanında birkaç yüksek bina keşfetmişler. "Wukong," dedi Tang Keşişi, " sence orası n a s ı l bir yer?"

Hacı şöyle bir baktıktan sonra, "Ya Taoist bir manastır ya da Budist bir manastır. Hadi ilerleyelim ve oraya vardığımızda daha fazla bilgi ediniriz."

Çok geçmeden kapıya vardılar ve gördüler ki

Bir çam tepesi serin ve dingin; Karanlık ve tenha bir bambu yolu; Beyaz turnalar bulutlarla birlikte gelip gidiyor; Ve maymunlar meyve dağıtmak için bir aşağı bir yukarı tırmanıyor. Kapıdan önce, gölet geniş ve ağaçlar uzun gölgeler bırakıyor; Kayalar çatlıyor, yosun büyümesini kırıyor. Mor Cennet gibi karanlık ve uzun saray salonları; Ve parlak kırmızı sislerin indiği kuleler. Gerçekten kutsanmış bir bölge, ruhani bir yer Penglai'nin bulutlu mağarası gibi: Sessiz, insan işlerinden etkilenmeyen; Sakin, Dao'nun zihnini beslemeye uygun. Mavi kuşlar bazen bir Ana Kraliçe'nin notunu getirebilir; Bir anka kuşu genellikle bir Laozi parşömeni ile gelir. Bu asil Taoist manzaranın sonu yok: Burası gerçekten de ölümsüzlerin ferah evi!

Tang Keşişi atından indiğinde, sol tarafta, üzerinde büyük harflerle aşağıdaki yazının yazılı olduğu devasa bir taş tablet gördü:

Uzun Ömür Dağı'nın Kutsanmış Toprakları. Beş Köy Manastırı'nın Mağara Cenneti.

"Öğrenciler," dedi Yaşlı, "burası gerçekten de bir Taoist manastırı."

"Üstat," dedi Sha Monk, "böylesine muhteşem bir manzaraya sahip bu tapınakta iyi bir adam yaşıyor olmalı. İçeri girip bir göz atalım. Başarılarımızı tamamladıktan sonra Doğu'ya döndüğümüzde, muhteşem manzarası nedeniyle burası başka bir ziyaret yeri olabilir."

"İyi konuştun," dedi Hacı ve hep birlikte içeri girdiler. İkinci kapının iki yanında bu Yeni Yıl beytini gördüler:

Uzun ömürlü ve her zaman genç, bu ölümsüz ev. Cennetle aynı yaşta, bu Taoist evi.

Hacı kıs kıs gülerek, "Bu Taocu sırf insanların gözünü korkutmak için büyük laflar ediyor! Ben, yaşlı Maymun, beş yüz yıl önce Cennet Sarayında kargaşaya neden olduğumda, Laozi'nin kapısında bile böyle sözlerle karşılaşmadım!"

"Boş ver onu!" dedi Sekiz Kural. "Hadi içeri girelim! Hadi içeri girelim! Asla bilemezsin, belki de bu Taoist erdemli bir başarıya sahiptir." İkinci kapıdan geçtiklerinde, aceleyle dışarı çıkan iki genç delikanlı tarafından karşılandılar. Nasıl göründüklerine bir bakın:

Kemik ve ruh sağlığı yerinde, güzel yüzlü, Başlarında kısa tutamlar halinde saçlar vardı. Serbestçe düşen Taocu elbiseleri, sislerle sarılmış gibiydi; Tüylü cüppeleri, rüzgarla savrulan kolları için daha tuhaftı. Ejderha kafalıların kuşakları sıkıca düğümlenmişti; İpek kordonlar saman sandaletlerini hafifçe bağladı. Böylesine sıra dışı görünümler dünyevi doğumlulara ait değildi; Onlar Clear Breeze ve Bright Moon adında iki tanrısal delikanlıydı.

İki genç delikanlı onları karşılamak için dışarı çıktı ve eğilerek şöyle dedi: "Yaşlı Efendi, sizi karşılamaya gelemediğimiz için bizi affedin. Lütfen oturun."

Memnun olan yaşlı adam iki genci takip ederek etrafa bakmak için ana salona gitti. Güneye bakan, oyma bölmeli ve üst kısmı yarı saydam, alt kısmı ise katı olan zemin uzunluğundaki pencerelerle ayrılmış toplam beş büyük oda vardı. Bunlardan birini iterek açan iki ölümsüz delikanlı, Tang Keşişi'ni orta duvarında iki büyük karakterin - "Cennet, Dünya"- beş renkle işlendiği bir panelin asılı olduğu orta odaya davet etti. Panonun altında, üzerinde sarı altından bir küp bulunan zinober kırmızısı lake bir tütsü masası vardı. Küpün yanına uygun bir şekilde yerleştirilmiş birkaç tütsü çubuğu vardı.

Tang Keşişi öne çıktı ve sol eliyle küpün içine koymak üzere biraz tütsü aldı. Daha sonra masanın önünde üç kez secde etti ve ardından arkasını dönerek şöyle dedi: "Ölümsüz gençler, Beş Köy Manastırınız gerçekten de Batı'nın tanrısal bir bölgesidir. Ama neden Üç Saf Olan'a, Dört Çeyrek'in Hükümdarlarına ya da Yüce Cennetin birçok Efendisine tapmıyorsunuz? Neden sadece ateş ve tütsü adaklarını kabul etmek için bu iki Gök ve Yer kelimesini ortaya koyuyorsunuz?" Delikanlılardan biri gülümseyerek şöyle dedi: "Doğrusunu söylemek gerekirse, Üstat, bu iki kelimeyi asmak öğretmenimiz açısından bir dalkavukluk eylemidir, çünkü bu iki kelimeden en üstte olanı saygımızı hak edebilir, ancak aşağıda olanı ateş ve tütsümüze pek layık değildir."

"Dalkavukluk yapmakla ne demek istiyorsun?" diye sordu Tripitaka. Delikanlı cevap verdi: "Üç Saf Varlık öğretmenimizin dostlarıdır; Dört Hükümdar onun eski tanıdıklarıdır; Dokuz Aydınlık onun genç meslektaşlarıdır; ve Yeni Yıl Tanrısı da onun istenmeyen misafiridir!" Hacı bu sözleri duyunca öyle bir güldü ki, ayakta zor duruyordu. " Ağabey," dedi Sekiz Kural, "neden gülüyorsun?"

"Yaşlı Maymun'un maskaralıkları hakkında konuşun!" dedi Pilgrim. " Şu Taoist çocuğun saçmalıklarını bir dinleyin!"

"Saygıdeğer öğretmeniniz nerede?" diye sordu Tripitaka. " Öğretmenimiz," dedi delikanlı, "Saygıdeğer Köken İlahı tarafından En Yüksek Berraklık Cenneti'ndeki Miluo Sarayı'nda "Kaotik Kökenin Taocu Meyvesi" konulu bir konferansa davet edilmişti. Evde değil." Bu sözleri duyduktan sonra artık kendini tutamayan Pilgrim bağırdı:

"Sizi kokuşmuş genç Daoistler! İnsanları bile tanıyamıyorsunuz! Kimi kandırmaya çalışıyorsunuz? Bu ne tür bir taradiddle? Miluo Sarayı'ndaki bu vahşi boğa gövdesini davet etmek isteyen Cennetsel Ölümsüz kim? Ve ne tür bir ders verecek?" Tripitaka, Hacı'nın ne kadar tahrik olduğunu görünce, delikanlıların gerçek bir belaya yol açacak bir cevap verebileceğinden korktu. Bu yüzden, "Wukong, kavgacı olmayı bırak. Buraya gelir gelmez buradan ayrılırsak, bu pek de dostça bir hareket olmaz. Atasözü der ki, "Ak balıkçıl, ak balıkçılın etini yemez." Eğer öğretmenleri burada değilse, neden onları rahatsız ediyorsunuz? Sen tapınak kapısının dışında atını otlatmaya git; Sha Monk bavullara göz kulak olsun ve Sekiz Kural da çantalarımızdan biraz tahıl getirsin. Kendimize yemek hazırlamak için onların tavalarını ve ocaklarını ödünç alalım. İşimiz bittiğinde, yakacak odun için onlara birkaç kuruş ödeyebiliriz ve bu da meselenin sonu olur. Siz işinize bakın, ben de bir süre burada dinleneyim. Yemekten sonra gideriz."

Üçü de usulüne uygun olarak işlerine devam ettiler.

Clear Breeze ve Bright Moon hayranlıkla dolup taşarak birbirlerine usulca şöyle

dediler: "Ne keşiş ama! Gerçekten de Batı'nın sevimli bir bilgesinin vücut

bulmuş hali. kökeni hiç de belirsiz değil! Ustamız bize Tang Keşişi'ne iyi bakmamızı söylemişti. ve geçmiş dostluğun bir simgesi olarak ona biraz ginseng meyvesi ikram etmemizi istedi. Ayrıca bizi müritlerinin

kabadayılıkları konusunda da uyardı ve daha haklı olamazdı. Görünüşleriçok sert ve tavırları çok kaba olan bu üç kişinin gönderilmesi iyi oldu.Çünkü kalsalardı, kesinlikle ginseng meyvelerini görmek zorundakalacaklardı."

Sonra Clear Breeze dedi ki, "Kardeşim, o keşişin gerçekten Üstadın eski bir tanıdığı olup olmadığından hâlâ tam olarak emin değiliz. Ona sorsak iyi olur ve hata yapmayız."

Bunun üzerine iki delikanlı tekrar öne çıkarak, "Yaşlı efendiye, Batı Cennetinden kutsal yazılar getirmeye giden Büyük Tang İmparatorluğundan Tripitaka Tang olup olmadığını sorabilir miyiz?" dediler. Selamlarını iade eden ihtiyar, "Gerçekten de öyleyim. Nasıl oluyor da ölümsüz gençler benim kaba adımı biliyorlar?"

"Efendimiz ayrılmadan önce," dedi içlerinden biri, "sizi karşılamak için biraz uzağa gitmemiz konusunda bize talimat verdi. Bu kadar çabuk geleceğinizi tahmin etmediğimiz için sizi karşılama adabını yerine getiremedik. Lütfen oturun efendim ve size çay ikram etmemize izin verin."

"Bunu hak etmiyorum," dedi Tripitaka ama Parlak Ay hızla odasına döndü ve yaşlı adama sunmak üzere bir fincan güzel kokulu çay getirdi. Tripitaka çayı içtikten sonra Clear Breeze, "Kardeşim, efendimizin emrine itaatsizlik etmemeliyiz. Gidip meyveleri geri getirelim."

İki delikanlı Tripitaka'dan ayrılıp odalarına döndüler ve biri altın bir tokmak, diğeri de iksir taşımak için tahta bir tepsi çıkardı. Ayrıca Ginseng Bahçesi'ne gitmeden önce tepsinin üzerine birkaç ipek mendil serdiler. Clear Breeze daha sonra meyvelere tokmakla vurmak için ağaca tırmanırken, Parlak Ay tepsiyi tutarak aşağıda bekledi. Bir an içinde meyvelerden ikisi yere düştü ve tepsinin üzerine düştü. Genç delikanlılar ana salona döndüler ve meyveleri Tang Keşişine sunarak şöyle dediler: " Üstat Tang, Beş Köy Manastırımız vahşi ve ıssız bir arazinin ortasında yer alıyor. Yerel ürünlerimiz olan bu iki meyve dışında size sunabileceğimiz

pek bir şey yok. Lütfen susuzluğunuzu gidermek için bunları kullanın."Yaşlı adam meyveleri görünce tir tir titredi ve üç adım geri çekilerek, "Tanrım! Tanrım! Bu yıl hasat bereketli görünüyor! Ama bu manastırneden bu kadar yoksul ki burada yamyamlık yapmak zorundalar? Bunlardaha üç günlük bile olmayan yeni doğmuş bebekler! Susuzluğumugidermek için onları bana nasıl ikram edersiniz?"

"Bu keşiş," dedi Clear Breeze sessizce kendi kendine, "ağızların ve dillerin tarlaları, çekişme ve kıskançlık denizi tarafından öylesine bozulmuş ki, sahip olduğu tek şey iki bedensel göz ve dünyevi bir zihinden ibaret. Bu yüzden ilahi meskenimizin garip hazinelerini tanıyamıyor!"

Bunun üzerine Parlak Ay yaklaştı ve şöyle dedi: "Usta, bu şeye ginseng meyvesi

deniyor. Bir tane yemenizde hiçbir sakınca yok."

"Saçmalık! Saçmalık!" dedi Tripitaka. "Anne babaları onları dünyaya getirmeden önce kim bilir ne kadar acı çekmişlerdir! Daha üç günlükken onları nasıl meyve olarak sunarsınız?"

Clear Breeze, "Dürüst olmak gerekirse, bir ağacın üzerinde şekillendiler" dedi.

"Saçmalık! Saçmalık!" dedi yaşlı adam. "İnsanlar ağaçlarda nasıl büyüyebilir? Götürün onları! Bu küfürdür!" Gençler onun meyveleri yemeyi kesinlikle reddettiğini görünce, tepsiyi kendi odalarına götürmekten başka çareleri kalmadı. Gördüğünüz gibi bu meyve kendine özgüdür: Çok uzun süre bekletilirse sertleşir ve yenmez hale gelir. Bu yüzden, ikisi Odalarına vardıklarında, her biri meyvelerden birer tane aldı ve yataklarının kenarına oturarak yemeye başladı.

Ne yazık ki, şimdi olması gereken bu! Gördüğünüz gibi, onların odası mutfağın hemen bitişiğindeydi; aslında ortak bir duvarla birleşiyordu. Bir odadan fısıldanan sözler bile diğer odadan duyulabiliyordu ve Sekiz Kural

mutfakta harıl harıl pilav pişiriyordu. Biraz önce altın tokmak ve iksirtepsisini almakla ilgili tüm o konuşmalar çoktan dikkatini çekmişti.Ardından, Tang Keşişi'nin kendisine ikram edilen ginseng meyvelerininasıl tanıyamadığını ve bunların genç delikanlılar tarafından kendiodalarında yenmek zorunda kaldığını duyduğunda, ağzının sulanmasınaengel olamadı ve kendi kendine, "Bir tanesini kendim nasıldeneyebilirim?" dedi. Kendisi bir şey yapmaya isteksiz olduğundan,birlikte bir şeyler planlayabilmek için Hacı "nın gelmesini beklemeyekarar verdi. Artık ocaktaki ateşle ilgilenmekten tamamen uzaklaşmış birhalde, Hacı'yı izlemek için başını kapıdan dışarı çıkarıyordu. Kısa bir süresonra Hacı'nın atının başında geldiğini gördü. Atı bir keçiboynuzu ağacınabağlayan Hacı arkaya doğru yürümeye başlamıştı ki, Budala elleriyleçılgınca ona el sallayarak, "Bu taraftan gel! Bu tarafa gel!" Hacı arkasınıdöndü ve mutfağın kapısına giderek, "Budala, neden bağırıyorsun? Belkide yeterince pirinç yoktur? Bırak önce yaşlı keşiş karnını doyursun, biz deyolumuzun üzerindeki büyük evlerden biraz daha pirinç dileniriz."

"İçeri gelin," dedi Sekiz Kural. "Bunun elimizdeki pirinç miktarıyla bir ilgisi yok. Bu Taoist tapınağında bir hazine var. Bunu biliyor muydunuz?"

"Ne tür bir hazine?" diye sordu Hacı.

"Sana söyleyebilirim," dedi Sekiz Kural gülerek, "ama onu hiç görmedin; önüne koyabilirim, ama onu tanımayacaksın."

"Şaka yapıyor olmalısın, Budala," dedi Hacı. "Beş yüz yıl önce, ben, yaşlı Maymun, Ölümsüzlük Yolu'nu ararken, okyanusun köşesine ve gökyüzünün kenarına kadar gittim. Hiç görmediğim ne olabilir ki?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "sen hiç ginseng meyvesi gördün mü?" Hacı biraz irkilerek, "Bunu gerçekten hiç görmedim! Ama ginseng meyvesinin geri döndürülmüş zinober otu olduğunu duymuştum. Bir adam onu yediğinde ömrü uzarmış. Ama insan onu nereden bulabilir?"

"Burada var," dedi Sekiz Kural. "İki delikanlı Efendi'ye yemesi için bu meyvelerden iki tane getirdiler ama yaşlı keşiş onları tanıyamadı. Onların henüz üç günlük bebekler olduğunu ve yemeye cesaret edemeyeceğini söyledi. Delikanlıların kendileri de oldukça saygısızdı; eğer Efendi yemeyecekse, onları bize vermeleri gerekirdi. Bunun yerine onları bizden sakladılar.

Az önce yan odada herkes kendine bir meyve aldı ve büyük bir zevkle bitirdi. O kadar heyecanlandım ki, bu meyvenin tadına nasıl bakabilirim diye ağzımın suyu aktı. Oldukça kurnaz olduğunu biliyorum. Bahçelerine gidip tadına bakmamız için birkaç tane çalmaya ne dersin?"

"Bu kolay," dedi Pilgrim. "Yaşlı Maymun gidecek ve onlar da onun ellerinin altında olacaklar!"

Hızla döndü ve ön tarafa doğru yürümeye başladı. Sekiz Kural onu yakaladı ve şöyle dedi: "Ağabey, odada konuştuklarını duydum ve meyveleri devirmek için altın bir tokmak kullanmaktan bahsettiler. Bunu düzgün bir şekilde ve fark edilmeden yapmalısın."

"Biliyorum! Biliyorum!" diye haykırdı Pilgrim.

Büyük Bilgemiz beden gizleme büyüsünü kullandı ve Taoist odasına girdi. Gördüğünüz gibi iki Taocu delikanlı odada değildi, çünkü meyveleri yemeyi bitirdikten sonra Tang Keşişi ile konuşmak için ana salona geri dönmüşlerdi. Hacı her yerde altın tokmağı aradı ve pencere camında asılı duran kırmızı altından bir çubuk keşfetti: yaklaşık iki fit uzunluğunda ve bir parmak kalınlığındaydı. Alt ucunda yaklaşık bir diş sarımsak büyüklüğünde bir topuz vardı, üst ucunda ise yeşil bir yün ipliğin tutturulduğu bir delik vardı. Kendi kendine şöyle dedi:

"Altın tokmak denen şey bu olmalı."

Onu indirerek Taoist odasından çıktı, arka tarafa gitti ve bakmak için çift kanatlı bir kapıyı itti. Ah, burası bir bahçeydi! Gördüğünüz gibi

Vermilyon çitler ve oyma parmaklıklar; Sağlam inşa edilmiş yapay tepeler. Garip çiçekler parlaklıkta güneşle yarışır; Bambular mavilikte berrak gökyüzüyle iyi eşleşir. Akan fincan köşkünün ötesinde, Söğütlerin eğri büğrü bir bandı Sisler gibi yayılmış; Ayı seyreden terasın önünde, Dökülmüş çivit mavisi gibi seçkin çamlar. Parlayan kırmızı, Brokar benzeri keseleri olan narlar; Taze, yumuşak yeşil, Süs taburelerinin yanındaki çimen; Lüks mavi, Yeşim taşı gibi kum orkideleri; Duru ve pürüzsüz, deredeki su. Sinameki, altın kuyunun yanındaki wutong ile birlikte parlıyor; Keçiboynuzu ağaçları kırmızı çitlerin ve mermer basamakların yanında duruyor. Kimi kırmızı, kimi beyaz: Bin yapraklı şeftaliler; Kimi kokulu, kimi sarı: Sonbahar sonu krizantemleri. Acele çiçek destekleri Şakayık pavyonunu tamamlayan; Ebegümeci terası Şakayık arsası ile bağlantılı. Ayazla alay eden sayısız prens bambular var, Ve kara meydan okuyan asil çamlar. Ayrıca, turna mezraları ve geyik evleri, kare havuz ve yuvarlak gölet vardır. Dere yeşim taşı parçaları döküyor; Yerde altın tepecikleri filizleniyor. Kış rüzgarı erik çiçeklerini çatlatır ve beyazlatır; Bir bahar dokunuşu begonyanın kırmızısını açar. Gerçekten de yeryüzündeki en iyi peri diyarı, Batı'nın en güzel çiçek alanı olarak adlandırılabilir.

Hacı gözlerini bu muhteşem yerden alamıyordu. Başka bir kapıya rastladı ve iterek açtı ve bir sebze bahçesinin içinde buldu,

Dört mevsimin bitkileri ile ekilmiştir: Ispanak, kereviz, kısrak kuyruğu, pancar, zencefil ve deniz yosunu; bambu filizi, kavun, kabak ve su teresi; Frenk soğanı, sarımsak, kişniş, pırasa ve taze soğan; İçi boş su lahanası, genç kereviz ve acı su; Kesilmesi gereken kabak ve patlıcan; Toprağın derinliklerinde yeşil şalgam, beyaz şalgam ve taro; kırmızı ıspanak, yeşil lahana ve mor hardal bitkisi.

Hacı kendi kendine gülümsedi ve şöyle dedi: "Demek kendi yetiştirdiklerini yiyen bir Taoist.yeme k!"

Sebze bahçesinin yanından geçip başka bir kapı buldu ve kapıyı itti. Ayrıca açın. Bahçenin tam ortasında uzun, sağlıklı dalları ve muz ağacınınkine benzeyen bereketli yeşil yapraklarıyla kocaman bir ağaç vardı. Dümdüz yükselen ağacın boyu bir metreden fazlaydı ve tabanı da altmış ya da yetmiş metre civarında olmalıydı. Pilgrim ağaca yaslanarak yukarı baktı ve güneye doğru uzanan dallardan birinin üzerinde bir ginseng meyvesi gördü. Kuyruğa benzer bir sapı olan bu meyve kesinlikle bir bebek görünümündeydi. Dalın ucundan sarkan, uzuvları çılgınca hareket eden ve başı çılgınca sallanan şuna bakın! Rüzgârda sallanırken sesler çıkarıyor gibiydi. Hayranlık ve zevkle dolan Hacı kendi kendine, " Ne muhteşem bir şey! Nadiren görülür! Nadiren görülür!" Bir çırpıda ağaca tırmandı.

Gördüğünüz gibi maymun, ağaçlara tırmanma ve meyve çalma konusunda uzmandı. Altın tokmağı aldı ve meyveye hafifçe vurdu, meyve hemen daldan düştü. Hacı peşinden aşağı atladı ama meyve hiçbir yerde görünmüyordu. Çimenlerin üzerinde onu aramasına rağmen hiçbir iz bulamadı. "Tuhaf! Tuhaf!" dedi Hacı. "Sanırım bacaklarıyla yürüyebilirdi, ama öyle bile olsa, duvarın üzerinden atlamış olamazdı. Biliyorum! Meyveyi çalmama izin vermeyen bu bahçenin yerel ruhu olmalı; onu almış olmalı." Sihirli işareti yaparak ve

harfiyle başlayan bir büyü okuyarak bahçenin yerel ruhunu çağırdı,

da Hacı'nın önünde eğilerek geldi ve "Büyük Bilge, bu mütevazı tanrı için ne tür talimatlarınız var?" dedi.

"Bilmiyor musun," dedi Hacı, "o yaşlı Maymun dünyanın en ünlü hırsızıdır. O yıl ölümsüz şeftalileri, imparatorluk şarabını ve etkili hapları çaldığımda, ganimeti benimle paylaşacak kadar cesur kimse yoktu. Nasıl oluyor da, bugün meyvelerinden sadece birini çaldığımda, en önemli kısmını kapma cüretini gösteriyorsunuz? Bu meyveler bir ağaçta oluştuğuna göre, sanırım havadaki kuşlar bile onlardan pay alabilir. Benim onlardan birini yememin nesi yanlış? Onu yere düşürdüğüm anda

kapmaya nasıl cüret edersin?"

"Yüce Bilge," dedi yerel ruh, "beni suçlamakla hata ettiniz. Bu hazine toprağa bağlı bir ölümsüze ait bir şey, oysa ben sadece bir hayalet ölümsüzüm.

Onu almaya cesaret edebilir miyim? Onu koklama şansına bile sahip değilim!"

Pilgrim, "Madem sen kapmadın," dedi, "neden kapar kapmaz ortadan kayboldu? düştün mü?"

"Siz sadece yaşamı uzatma gücünü biliyor olabilirsiniz, Büyük Bilge," dedi yerel "ama geçmişini bilmiyorsunuz."

"Arka plan derken neyi kastediyorsun?" dedi Hacı. "Bu hazine," dedi yerel ruh, "üç bin yılda sadece bir kez çiçek açacak; üç bin yıl sonra meyve verecek; ve meyve bir üç bin yıl daha olgunlaşmayacak. Sonuç olarak, bu meyvelerden otuz tane olması için neredeyse on bin yıl beklemek gerekir. Bir kez koklayacak kadar şanslı bir kişi üç yüz altmış yıl yaşayacaktır; eğer bir tane yerse, kırk yedi bin yıl yaşayacaktır. Bununla birlikte, meyve Beş Aşama'ya karşı dayanıklıdır."

Hacı, "Beş Evreye dirençli derken ne demek istiyorsunuz?" diye sordu. Yerel ruh şöyle cevap verdi: "Bu meyve altınla karşılaştığında düşecek; odunla karşılaştığında solacak; suyla karşılaştığında eriyecek; ateşle karşılaştığında kuruyacak ve toprakla karşılaştığında asimile olacaktır. Bu yüzden onu devirmek için altından bir alet kullanmak gerekir ama düştüğünde ipek mendillerle yastıklanmış bir tepsi tarafından tutulmalıdır. Tahtaya değdiği anda kuruyacak ve yenilse bile ömrü uzamayacaktır.

Yeneceği zaman porselen bir kapta tutulmalı ve su ile eritilmelidir. Yine ateş onu kurutacak ve işe yaramaz hale gelecektir. Son olarak, toprağa karışmasıyla ne kastedildiği az önce olanlarla açıklanabilir, çünkü onu yere düşürdüğünüzde hemen toprağa süründü. Bahçenin bu kısmı en az kırk yedi bin yıl dayanacaktır. Çelik bir kazma bile onu delip

geçemeyecektir, çünkü ham demirden üç ya da dört kat daha serttir. Buyüzden bir insan meyvelerden birini yerse uzun yaşayacaktır. Eğer banainanmıyorsanız, Büyük Bilge, toprağa vurun ve kendiniz görün." Hacı,altın çemberli değneğini çıkararak yere korkunç bir darbe indirdi. Değnekhemen geri tepti ama yerde en ufak bir iz bile yoktu. " Gerçekten!Gerçekten!" dedi Pilgrim. "Bu sopam bir kayayı toz haline getirebilir; hamdemir üzerinde bile iz bırakır. Nasıl oluyor da yerde bir çizik bileolmuyor? O halde seni suçlamakla hata ettim. Geri dönebilirsiniz."

Yerel ruh böylece kendi tapınağına geri döndü.

Ancak Büyük Bilge'nin kendi planı vardı: Ağaca tırmandıktan sonra bir eliyle altın tokmağı tuttu, diğer eliyle de ipek gömleğinin önünü yukarı çekerek küçük bir çuval yaptı. Yaprakları ve dalları ayırarak meyvelerden üçünü çuvalın içine attı. Ağaçtan aşağı atladı ve doğruca mutfağa koştu. " Ağabey," dedi Sekiz Kural gülümseyerek, "onları aldın mı?"

"Bunlar değil mi?" dedi Hacı. "Uzandım ve aldım, hepsi bu! Ama Sha Monk "un bu meyveyi tatma fırsatını kaçırmasına izin vermemeliyiz.

Onu sen ara."

Sekiz Kural ellerini salladı ve "Wujing, gel!" diye bağırdı. Bavulları yere bırakan Sha Monk mutfağa koştu ve "Ağabey, beni neden çağırdın?" dedi. Çuvalı açan Hacı, "Kardeşim, bir baksana. Bunlar ne?" Sha Monk onları görünce, "Ginseng meyveleri" dedi.

"Güzel!" dedi Pilgrim. "Demek onları tanıdın! Daha önce nerede tatmıştın?"

"Bu meyveyi daha önce hiç tatmadım," dedi Sha Monk. "Ama ben Perdeyi Yükselten Kaptan iken, Ölümsüz Şeftali Festivali'ne katılmak için Taht'ta bekledim ve bir keresinde denizin ötesinden gelen birçok ölümsüzün bu meyveyi Lady Queen Mother'a doğum günü hediyesi olarak. Yani gördüm ama hiç tatmadım. Ağabey, biraz denememe izin

verir misin?"

"Başka bir şey söylemeye gerek yok,"

dedi Pilgrim. "Her kardeşimiz için bir

tane var."

Üçü meyveleri aldı ve afiyetle yemeye başladı. Sekiz Kural'ın elbette büyük bir iştahı ve kocaman bir ağzı vardı. Daha önce genç delikanlıların konuşmalarını duyduğunda, zaten açlık hissetmişti. Bu nedenle meyveyi görür görmez kaptı ve bir yudumda hepsini yuttu. Sonra gözlerini devirdi ve hınzır bir tavırla Hacı ve Şa Keşiş'e, "Siz ikiniz ne yiyorsunuz?" dedi.

"Ginseng meyvesi," dedi Sha Monk. "Tadı nasıl?" diye sordu Sekiz Kural. "Wujing," dedi Hacı, "onu dinleme. Önce o yedi. Bütün bu sorular neden şimdi?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "onu biraz fazla aceleyle yedim, ikinizin yaptığı gibi, tadını keşfetmek için yavaş yavaş kıyarak ve çiğneyerek değil. Çekirdeği olup olmadığını bile bilmeden yuttum! Ağabey, eğer birine yardım ediyorsanız, ona sonuna kadar yardım edin. Midemdeki kurtları uyandırdınız! Lütfen bana başka bir meyve getirin ki tadını çıkarmak için zaman ayırabileyim."

"Kardeşim," dedi Hacı, "gerçekten ne zaman duracağını bilmiyorsun! Buradaki şey pirinç ya da erişte gibi karın doyuracak bir yiyecek değil. On bin yıl içinde böyle sadece otuz meyve var! Şimdiden bir tanesini yemiş olmak bizim için büyük bir şans ve bunu hafife almamalısın. Durun artık! Bu kadar yeter."

Kendini gerdi ve Sekiz Kural'a başka bir şey söylemeden altın tokmağı pencere kağıdındaki küçük bir delikten bitişik odaya fırlattı.

Ancak Budala kendi kendine mırıldanmaya devam etti. İki Taocu delikanlı beklenmedik bir şekilde Tang Keşişi'ne çay getirmek için odaya geri döndüklerinde, Sekiz Kural'ın "ginseng meyvemi beğenmedim" diye yakındığını ve bir tane daha tadabilseydi çok daha iyi olacağını

söylediğini duymuşlar. Bunu duyan Clear Breeze şüphelenmiş ve şöyledemiş: "Parlak Ay, şu uzun burunlu keşişi dinle; başka bir ginsengmeyvesi yemek istediğini söyledi. Efendimiz ayrılmadan önce bize onlarınyaramazlıklarına karşı dikkatli olmamızı söylemişti. Hazinelerimizi çalmışolabilirler mi?"

Parlak Ay arkasını dönerek, "Ağabey, durum kötü görünüyor, çok kötü! Altın tokmak neden yere düştü? Hadi bahçeye gidip bir bakalım."

Aceleyle arka tarafa koştular ve çiçek bahçesinin kapısını açık buldular. "Bu kapıyı ben kendim kapattım," dedi Clear Breeze. "Neden açık?"

Çiçek bahçesinin önünden koşarak geçtiler ve sebze bahçesinin kapısının da açık olduğunu gördüler. Koşarak ginseng bahçesine girdiler; ağaca doğru koştular ve yukarı doğru bakarak saymaya başladılar. İleri geri saydılar ama meyvelerden sadece yirmi iki tane bulabildiler. "Nasıl hesap yapılacağını biliyor musun?" diye sordu Parlak Ay. "Biliyorum," dedi Clear Breeze, "bana rakamları ver!"

"Başlangıçta otuz meyve vardı," dedi Parlak Ay. "Üstat bahçeyi halka açtığında, ikisini hepimiz için ayırdı, böylece yirmi sekiz meyve kaldı. Az önce Tang Keşişi için iki tane daha indirdik ve geriye yirmi altı tane kaldı. Şimdi elimizde sadece yirmi iki tane kaldı. Bu dördünün kayıp olduğu anlamına gelmiyor mu? Daha fazla açıklamaya gerek yok; o haydutlar tarafından çalınmış olmalılar. Gidip Tang Keşişi'ni azarlayalım."

İkisi bahçe kapısından çıktılar ve doğrudan ana salona geri döndüler. Parmaklarıyla Tang Keşişi'ni işaret ederek, onu her türlü kötü ve küfürlü dille azarladılar ve onu hırsız bir kel kafa ve hırsız bir sıçan olmakla suçladılar. Uzun süre bu şekilde devam ettiler ve sonunda Tang Keşişi buna daha fazla dayanamadı. "Kutsal çocuklar," dedi, "neden bu kadar yaygara koparıyorsunuz? Bir dakika sessiz olun. Eğer söyleyecek bir şeyiniz varsa, yavaşça söyleyin ama böyle saçma sapan bir dil kullanmayın."

"Sağır mısın?" diye sordu Clear Breeze. "Senin anlayamayacağın bir barbar dilinde mi konuşuyorum? Ginseng meyvelerimizi çalıp yedin. Şimdi bunu söylememi yasaklıyor musun?"

"Ginseng meyvesi neye benzer?" diye sordu Tang Keşişi. "Bir bebek gibi," dedi Parlak Ay, "az önce yemen için iki tane getirdiğimizde söylediğin gibi."

"Amitāha Buddha!" diye haykırdı Tang Keşişi. "O şeye sadece bir kez baktım ve her yerim titredi! Sence bir tane çalıp yemeye cesaret edebilir miyim? Bulimia hastası olsaydım bile, böyle bir hırsızlığa cesaret edemezdim. Yanlış kişiyi suçlamayın."

"Sen onları yememiş olabilirsin," dedi Clear Breeze, "ama takipçilerin onları çalıp yemek istedi."

"Belki de haklısın," dedi Tripitaka, "ama bağırmana gerek yok. Onlara sorayım. Eğer onları çalmışlarsa, size geri ödemelerini isteyeceğim."

"Geri öde!" dedi Parlak Ay. "Paran olsa bile bu meyveleri alamazsın!"

"Eğer onları parayla satın alamazlarsa," dedi Tripitaka, "en azından size bir özür sunabilirler, çünkü atasözünün dediği gibi, "Doğruluk bin altın değerindedir." Bu yeterli olacaktır. Ayrıca, meyvelerinizi alanların benim öğrencilerim olup olmadığından hala emin değiliz."

"Emin değilim de ne demek?" dedi Parlak Ay. "Kendi aralarında tartışıyorlardı, porsiyonların eşit bölünmediğine dair bir şeyler söylüyorlardı."

"Öğrenciler," diye bağırdı Tripitaka, "hepiniz gelin." Sha Monk bunu duyduğunda, "Bu korkunç! Keşfedildik! Yaşlı usta bizi çağırıyor ve Taoist çocuklar bütün bu şamatayı yapıyorlar. Öğrenmiş olmalılar!"

"Bu son derece utanç verici!" dedi Hacı. "Bu sadece bir yiyecek ve içecek meselesi. Ama böyle söylersek, ağzımız için hırsızlık yapıyoruz demektir! Bunu kabul etmeyelim."

"Evet! Evet!" dedi Sekiz Kural. "Hadi inkar edelim!"

Ancak üçünün de mutfaktan çıkıp ana salona gitmekten başka çareleri yoktu. Ne yazık ki, suçlamaları nasıl inkar edebileceklerini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第025回 · Bölüm 25

Zhenyuan Ölümsüzü kutsal keşişi yakalamak için peşine düşer Hacı Sun Beş Köy Manastırını büyük ölçüde rahatsız eder

Size ana salona giden ve efendilerine, "Pilav neredeyse pişmek üzere," diyen üç kardeşten bahsediyorduk. Bizi neden çağırdınız?"

"Öğrenciler," dedi Tripitaka, "size pirinç hakkında soru sormak istemedim. Bu manastırda yeni doğmuş bir bebeğe benzeyen ginseng meyvesi diye bir şey var. Hanginiz onu çaldı ve yedi?"

"Dürüst olmak gerekirse," dedi Sekiz Kural, "bu konuda hiçbir şey bilmiyorum ve görmedim."

"Bu gülen kişi! Gülen o!" dedi Clear Breeze. "Ben gülen bir yüzle doğdum!" diye tersledi Hacı. "Bir tür meyve kaybettin diye beni gülmekten alıkoyabileceğini sanma!"

"Öğrenci, sinirlenme," dedi Tripitaka. "Aileden ayrılan bizler yalan söylememeli ve çalıntı yiyeceklerin tadını çıkarmamalıyız. Eğer gerçekten yediysen, onlara bir özür borçlusun. Neden bu kadar şiddetle inkâr ediyorsun?" Hacı, efendisinin bu tavsiyesinin ne kadar makul olduğunu anladığında, dürüstçe şöyle dedi: "Efendim, bu benim hatam değil. O iki Taocu gencin bir çeşit ginseng meyvesi yediğini duyan Sekiz Kural'dı. Tadının nasıl olduğunu görmek için bir tane denemek istedi ve bana meyvelerden üç tane indirmemi söyledi; biz kardeşlerin her biri bir tane aldı. Onları yediğimiz doğru. Bu konuda ne yapmalıyız?"

"Meyvelerden dördünü çaldı," dedi Parlak Ay, "ve yine de bu keşiş hırsız olmadığını iddia edebiliyor!"

"Amitābha Buddha!" dedi Sekiz Kural. "Madem dördünü çaldın, neden aramızda bölüşmemiz için sadece üçünü getirdin? Zaten üstünden bir

şeyler sıyırmadın mı?" Böyle diyen Budala yine yaygara koparmayabaşladı. Ölümsüz delikanlılar gerçeği öğrendiklerinde daha da küfürlükonuşmaya başladılar; Büyük Bilge o kadar öfkelendi ki çelik gibidişlerini gürültüyle gıcırdattı ve ateşten gözlerini kocaman açtı. Altınçemberli asasını tekrar tekrar kavradı, kendini dizginlemeye çalıştı vekendi kendine şöyle dedi: "Bu kötü niyetli gençler! İnsanları dilleriylenasıl kırbaçlayacaklarını kesinlikle biliyorlar! Pekala, onlardan böyle birhakarete katlanmak zorundayım. Karşılığında onlara "gelecek nesilleriortadan kaldırmak için bir plan" sunayım ve artık hiçbirinin yiyecekmeyvesi kalmasın!"

Sevgili Hacı! Başının arkasından bir tutam saç kopardı ve sihirli nefesiyle üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı. Bir anda Tang Keşişi, Wujing ve Wuneng'in yanında duran ve Taocu delikanlılardan azar işiten gösterişli bir Hacı'ya dönüştü. Gerçek ruhu bulutlara yükseldi ve bir sıçrayışta ginseng bahçesine vardı. Altın çemberli sopasını çıkarıp ağaca müthiş bir darbe indirdi, ardından dağları yerinden oynatan ilahi gücünü kullanarak ağacı güçlü bir şekilde itti. Ne yazık ki,

Yapraklar düştü, uzuvlar çatladı ve kökler açığa çıktı; Taocular geri dönen zinober otlarını kaybettiler.

Büyük Bilge ağacı ittikten sonra dallardaki meyveleri aramaya çalışmış ama yarım bir meyve bile bulamamış. Gördüğünüz gibi hazine, altınla karşılaştığında düşerdi ve asasının iki ucu da altınla sarılıydı. Dahası, demir aynı zamanda beş metalik elementten biriydi. Bu nedenle sopanın darbesi ağaçtaki tüm meyveleri yerinden oynattı ve yere düştüklerinde toprağa değdikleri anda asimile oldular, böylece ağaçta tek bir meyve bile kalmadı. "Güzel! Güzel!" dedi. "Şimdi hepimiz defolup gidebiliriz!"

Demir çubuğunu bıraktı ve ön tarafa geri döndü. Vücudunu sallayarak saçlarını geri aldı, ama insanların geri kalanı, etten gözleri ve ölümlü soyları olanlar gibi, ne olduğunu anlayamadılar.

Şimdi size hacılara uzun süre söylenen iki ölümsüz delikanlıdan bahsedeceğiz. Clear Breeze dedi ki, "Parlak Ay, bu keşişler sitemimizi gayet iyi karşıladılar. Bunca zamandır onları tavukmuş gibi azarlıyoruz ama bir kez bile bize cevap vermeye kalkışmadılar. Meyveleri gerçekten çalmamış olabilirler mi? Ağaç o kadar uzun ve yapraklar o kadar sık ki, sayımda hata yapmış o l a b i l i r i z ve onları haksız yere azarlamış olabiliriz. Gidip daha fazla araştırma yapmalıyız."

"Haklısın," dedi Parlak Ay ve ikisi birlikte bahçeye geri d ö n d ü l e r . Ama gördükleri şey, üzerinde tek bir meyve bile olmayan, dalları kırılmış ve yaprakları dökülmüş bir ağaçtan başka bir şey değildi. Berrak Esinti öylesine dehşete düşmüş ki bacakları tutmamış ve yere yığılmış; Parlak Ay öylesine şiddetle sarsılmış ki güçlükle ayağa kalkabilmiş. İkisinin de korkudan ödleri patlamıştı! Elimizde tanık olarak bu şiir var:

Tripitaka batıya, Uzun Yaşam Dağı'na gitti; Wukong geri dönen zinober otunu kesti. Dallar kırılmış ve yapraklar dökülmüş, ilahi kök açığa çıkmıştı: Clear Breeze ve Bright Moon dehşete kapıldı!

İkisi de yere uzanmış, zorlukla tutarlı bir şekilde konuşabiliyorlardı. Sadece "Ne yapacağız? Ne yapacağız? Beş Köy Manastırımızın sihirli kökü koptu! Bu kutsal evimizin tohumu kesildi! Efendimiz döndüğünde ona ne diyeceğiz?"

Sonra Parlak Ay dedi ki, "Ağabey, bağırmayı kes! Kendimizi toparlayalım ve bu keşişleri telaşlandırmayalım. Burada başka kimse yok; hazinemizi mahvetmek için görünmeden büyü kullanan o kıllı yüzlü ve gök tanrısı gagalı adam olmalı. Onunla konuşmaya çalışırsak, muhtemelen inkar edecektir ve daha fazla tartışma gerçek bir çatışmaya yol açabilir. Bir dövüş durumunda, ikimizin dördüne nasıl karşı koyabileceğini düşünüyorsunuz? Meyvelerin eksik olmadığını ve sayarken hata yaptığımız için onlardan özür dilediğimizi söyleyerek onları kandırsak daha iyi olur. Pirinçleri neredeyse pişti. Yemeklerini yerken onlara birkaç garnitür bile sunacağız. Her birinin elinde bir kase olduğunda, sen kapının

solunda duracaksın, ben de sağında duracağım ve kapıyı birlikte çarparakkapatacağız. Onu ve bu manastırın diğer tüm kapılarını da kilitleyeceğiz,böylece kaçamayacaklar. Daha sonra Üstadın dönmesini bekleriz veonlara istediğini yapmasına izin veririz. Tang Keşişi Üstadın eski birtanıdığı olduğu için, onları affetmeye karar verebilir ve bu onun nezaketiolur. Ancak affetmemeye karar verirse, en azından hırsızları yakalamayıbaşardık, bu yüzden kendimiz de affedilebiliriz." Bu sözleri duyunca ClearBreeze, "Haklısın! Haklısın!" dedi.

İkisi de arka bahçeden ana salona doğru yürürken neşeli görünmek için kendilerini zorladılar. Tang Keşişi'nin önünde eğilerek, "Efendim, az önce kullandığımız kaba ve bayağı dil sizi gücendirmiş olmalı. Lütfen bizi affedin!"

"Ne diyorsun?" diye sordu Tripitaka. "Meyveler eksik değildi," dedi Clear Breeze, "ama sık yapraklar yüzünden onları net göremedik. İkinci kez bakmak için tekrar geri döndük ve orijinal sayıyı bulduk."

Bunu duyan Sekiz Kural hemen söze girdi. "Siz gençler, genç ve düşüncesizsiniz, işin aslını bile bilmeden hemen kınıyorsunuz. İftiralarınızı rastgele atıyorsunuz ve bizi haksız yere suçladınız. Bu küfürdür!" Ancak Hacı ne olup bittiğini anlamıştı; bir şey söylemese de kendi kendine, "Bu bir yalan! Bu bir yalan! Meyvelerin işi bitmişti! Neden böyle şeyler söylüyorlar? Yeniden canlandırma büyüsüne sahip olabilirler mi?" Bu arada Tripitaka öğrencilerine, "O halde bize biraz pirinç getirin. Yiyelim ve gidelim" dedi.

Sha Monk masayı ve sandalyeleri hazırlarken, Sekiz Kural hemen pirinç getirmeye gitti. İki delikanlı, usta ve müritlerin pilavla birlikte yemeleri için turşu, patlıcan turşusu, şarap soslu turp, sirkeli çalı fasulyesi, tuzlanmış lotus kökü ve beyazlatılmış hardal bitkisi de dahil olmak üzere yedi ya da sekiz garnitür getirdi. Ayrıca bir demlik güzel çay ve iki fincan getirdiler ve masanın iki yanında durarak onları beklediler. Ancak dördü de kâselerini alır almaz, her iki tarafta birer t a n e olmak üzere gençler

kapıyı tutup sıkıca kapattılar. Sonra da çift kilitli pirinç bir kilitlesürgülediler. "Siz çocuklar bir hata yaptınız," dedi Sekiz Kural gülerek, "ya da buradaki geleneğiniz oldukça tuhaf. Neden yemekten önce kapıyıkapatıyorsunuz?"

"Gerçekten de öyle!" dedi Parlak Ay. "İyi ya da kötü, yemek yiyene kadar kapıyı açmayacağız."

Bunun üzerine Clear Breeze onlara şöyle çıkıştı: "Sizi bulimik ve obur kel hırsızlar! İlahi meyvelerimizi çaldınız ve yediniz ve böylece zaten birinin bahçesinin ürünlerini izinsiz yemekten suçluydunuz. Şimdi de kutsal ağacımızı devirip Beş Köy Manastırı'nın bu ölümsüz kökünü yok ettiniz. Ve hala bizimle meydan okurcasına konuşmaya cüret mi ediyorsunuz? Buda'nın yüzünü görmek için Batı Cennetine ulaşabileceğinizi düşünüyorsanız, Göç Çarkına binmeniz ve bunu bir sonraki enkarnasyonda yapmanız gerekecek!" Tripitaka bu sözleri duyunca elindeki pirinç k â s e s i n i yere atmış ve sanki kalbinin üzerinde kocaman bir kaya varmış gibi oturmuş. Delikanlılar daha sonra hem ön kapıyı hem de ikinci kapıyı kilitlemeye gittiler ve ana salona dönerek onları en küfürlü dille bir kez daha aşağıladılar. Onlara tekrar tekrar hırsız diyen iki delikanlı, geç vakte kadar onlara saldırdıktan sonra yemek için ayrıldılar. Yemekten sonra delikanlılar kendi odalarına geri döndüler.

Tang Keşişi Pilgrim "e söylenmeye başladı: "Seni yaramaz maymun! Her seferinde sorun çıkaran sen oluyorsun! Eğer meyvelerini çalıp yediysen, onların sitemlerine karşı daha hoşgörülü olmalıydın. Neden onların ağaçlarını bile yıkmak zorundaydın? Mahkemeye çıkarılsan, baban yargıç olsa bile, böyle davrandığında kendini savunamazsın!"

"Beni azarlamayın, Usta," dedi Pilgrim. "Eğer o çocuklar uyumaya gittiyse, bırak uyusunlar. Biz bu gece gideceğiz."

"Ağabey," dedi Sha Monk, "tüm kapılar sıkıca kilitlendi. Nasıl çıkabiliriz?" Hacı gülerek, "Boş ver! Boş ver! Yaşlı Maymun bir yolunu bulacaktır!"

"Bir yolu var, tamam!" dedi Sekiz Kural. "Tek yapman gereken bir tür böceğe dönüşmek ve penceredeki bir delikten ya da çatlaktan dışarı uçabilirsin. Peki ya bu küçük şeylere nasıl dönüşeceğini bilmeyen bizler ne olacağız? Burada kalıp sizin yerinize suçu üstlenmek zorundayız."

"Eğer böyle bir şey yaparsa," dedi Tang Keşişi, "ve bizi geride bırakırsa, o

'sını okuyacağım ve bakalım kaldırabilecek mi!" Bunu duyduğunda, Sekiz Kural gülüp gülmeyeceğini bilemedi.

"Üstat," dedi, "ne diyorsunuz? Ben sadece

yı,

'yı,

'yı,

'yı duydum.

Budizm'de

ve

vardır ama

'sı diye bir şey hiç duymadım."

"Bunu bilmiyorsun, Kardeşim," dedi Hacı. "Başıma taktığım bu fileto Bodhisattva Guanyin tarafından Usta'ya verildi. Üstat onu takmam için beni kandırdı ve bir daha asla çıkarılamayacak şekilde başıma kök saldı. Dahası, Sıkı Fileto Büyüsü veya Sıkı Fileto Sūtra var. Bunu okuduğu an, korkunç bir baş ağrım olacak, çünkü bu bana zor zamanlar yaşatmak için tasarlanmış bir sihir numarası. Usta, onu okumayın. Size ihanet etmeyeceğim. Ne olursa olsun, hepimiz birlikte gideceğiz."

Onlar konuşurken hava karardı ve ay doğuda yükseldi. Hacı, "Her şey sakinleştiğinde ve kristal küre parladığında, bu bizim için kaçma zamanıdır," dedi.

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "bu hokus pokusu bırakın. Kapıların hepsi kilitli. Nereye gideceğiz?"

"Gücümü izleyin!" dedi Hacı. Altın çemberli çubuğunu eline aldı ve kilit açma büyüsünü uyguladı; çubuğu kapıya doğrulttu ve birkaç kapı hemen açılırken tüm kilitler büyük bir gürültüyle düştü. "Ne yetenek ama!" dedi Sekiz Kural gülerek. "Küçük bir demirci bile bir maymuncuk kullansa, bunu bu kadar çevik bir şekilde yapamazdı." Hacı dedi ki, "Bu kapı hiçbir şey! Bunu ona doğrultursam Güney Cennet Kapısı bile anında açılır!"

Efendilerinden dışarı çıkıp ata binmelerini istediler; Sekiz Kural yükü taşıdı ve Sha Monk Batı'ya doğru yol aldı. "Hepiniz yavaş yürüyün," dedi Hacı. "Ben gidip Taocu delikanlıların bir ay boyunca uyumalarını sağlayayım."

"Öğrenci," dedi Tripitaka, "onlara zarar verme, yoksa hırsızlığın yanı sıra cinayetten de suçlu olursun."

"Onlara zarar vermeyeceğim," dedi Pilgrim.

Tekrar içeri girerek delikanlıların uyuduğu odanın kapısına gitti. Belinde hâlâ, ṣDoğu Cennet Kapısı'nda oynadıkları tahmin oyunu sırasında Devarāja Virūpāka'dan kazandığı birkaç uyku getirici böcek vardı.

Bu böceklerden iki tanesini çıkarıp penceredeki bir delikten içeri attı. Doğruca delikanlıların yüzlerine doğru yöneldiler ve bir anda öyle derin bir uykuya daldılar ki, hiçbir şey onları uyandıramaz gibi görünüyordu. Sonra Hacı geri döndü ve Tang Keşişi'ne yetişti ve hepsi Batı'ya giden ana yolu takip ederek kaçtılar.

Bütün gece boyunca at dinlenmek için hiç durmadı ve neredeyse şafak sökene kadar yolculuk ettiler. "Maymun," demiş Tang Keşişi, "neredeyse beni öldürecektin! Senin ağzın yüzünden uykusuz bir gece geçirmek zorunda kaldım."

"Sızlanmayı kes!" dedi Hacı. "Artık şafak söktü ve sen de yol kenarındaki ormanda biraz dinlenebilirsin. Biraz güç topladıktan sonra yola devam ederiz."

İhtiyarın tek yapabildiği attan inmek ve bir çam kökünü kanepe olarak kullanmaktı. Bavulunu yere bırakır bırakmaz Sha Monk uyuyakaldı, Sekiz Kural ise bir kayayı yastık yaparak uykuya daldı. Ancak Büyük Bilge Güneş'in başka ilgi alanları vardı. Ona bir bakın! Ağaçlara tırmanıyor ve daldan dala atlıyor, oynayarak harika vakit geçiriyordu. Onları dinlenmeye bırakalım ve şimdi onlardan daha fazla bahsetmeyelim.

Şimdi size ders bittikten sonra daha küçük ölümsüzlerle birlikte Tushita Sarayı'ndan ayrılan Büyük Ölümsüz'den bahsedeceğiz.

Yeşil Jasper Cenneti'nden inip uğurlu bulutlardan aşağı düşerek, Uzun Ömür Dağı'ndaki Beş Köy Manastırı'nın önüne vardıklarında kapıları ardına kadar açık, araziyi ise temiz ve düzenli buldular. "Eh," dedi Büyük Ölümsüz, "Clear Breeze ve Bright Moon o kadar da işe yaramaz değillermiş! Normalde, güneş tepedeyken bile kendilerini iyi hissetmezler ama bugün biz yokken, kapıları açmak ve araziyi süpürmek için erken kalkmaya istekliler."

Tüm küçük ölümsüzler çok sevindi ama ana salona ulaştıklarında ne ateş ve tütsü ne de bir insan izine rastladılar. Clear Breeze ve Bright Moon hiçbir yerde görünmüyordu! Ölümsüzlerin geri kalanı, "Bizim yokluğumuzdan dolayı, ikisi eşyalarımızı alıp kaçmış olmalı," dedi. " Saçmalık!" dedi Büyük Ölümsüz. "Ölümsüzlük yolunu arayanlar böyle bir kötülüğe nasıl cüret edebilirler? Dün gece kapıları kapatmayı unutmuş ve uyumuş olmalılar. Muhtemelen bu sabah henüz uyanmamışlardır." Hepsi Taocu delikanlıların kapısına vardıklarında, kapıyı sıkıca kapalı buldular ve içeriden gelen ağır horlama seslerini duydular. Kapıya vurup onları uyandırmaya çalışmışlar, ama delikanlılar bu yaygaradan uyanamamışlar. Sonunda ölümsüzler kapıyı zorlayarak açmayı ve delikanlıları yataklarından kaldırmayı başardılar; o zaman bile uyanmadılar. "Sevgili

ölümsüz delikanlılar!" dedi Büyük Ölümsüz gülerek. " Ölümsüzlüğeerişmiş olanlar uykuyu bu kadar arzulamamalı, çünkü ruhları dolu. Nedenbu kadar yorgunlar? Biri onlara bir oyun oynamış olabilir mi? Çabuk,bana biraz su getirin!" Delikanlılardan biri Büyük Ölümsüz'e yarım bardaksu getirdi ve o da bir büyü okuyarak delikanlıların yüzüne bir ağız dolususu tükürdü. Uyku İblisi böylece kovulmuş oldu.

Her iki delikanlı da uyandı ve gözlerini açıp yüzlerini sildiklerinde, birdenbire öğretmenleri Lord, Dünya'ya Eşit ve diğer ölümsüzlerin tanıdık yüzlerini gördüler. Clear Breeze ve Bright Moon öylesine irkildiler ki, hemen diz çöktüler ve "Usta, eski arkadaşların, Doğu'dan gelen keşişler, bir avuç acımasız hırsızdı!" diyerek diz çöktüler.

"Korkma!" dedi Büyük Ölümsüz gülümseyerek. "Acele etme ve bana onlardan bahset."

"Üstat," dedi Clear Breeze, "Siz o gün ayrıldıktan kısa bir süre sonra, Doğu Ülkesi'nden bir Tang Keşişi, diğer üç keşiş ve bir atla birlikte gerçekten de geldi. Emrinize itaat eden müritleriniz, onların kökenini tespit ettikten sonra ginseng meyvelerinden ikisini aldılar ve onlara ikram ettiler. Ancak o ihtiyarın dünyevi gözleri ve aptal bir zihni vardı, çünkü ölümsüz evimizin hazinelerini tanıyamadı. Onların henüz üç günlük bile olmayan yeni doğmuş bebekler olduğu konusunda ısrar etti ve onları yemeyi kesinlikle reddetti. Bu nedenle her birimiz onun yerine meyvelerden birer tane yedik. Bununla birlikte, soyadı Sun ve asıl adı Wukong Pilgrim olan üç öğrencisinden birinin meyvelerden dördünü çalıp yiyeceğini beklemiyorduk. Hırsızlığı fark ettiğimizde, keşişle oldukça açık bir şekilde konuşarak onu ikna etmeye çalıştık. Fakat o reddetti bizi dinlemek yerine ruhun bedeni terk etmesinin büyüsünü kullandılar- ah, bu çok acı verici!" İki delikanlı konuşmalarının bu noktasına geldiklerinde gözyaşlarını tutamadılar. "O keşiş size vurdu mu?" diye sordu diğer ölümsüzler. "Bize vurmadı," dedi Parlak Ay, "ama ginseng ağacımızı devirdi." Büyük Ölümsüz bunu duyduğunda kızmadı. Bunun yerine, " Ağlama! Ağlama! Bilmediğin şey şu ki, Güneş adındaki adam da Büyük

Monad'ın küçük bir ölümsüzüdür; büyük bir büyü gücüne sahiptir veCennet'te çok fazla kargaşaya neden olmuştur. Eğer hazine ağacımızyıkılırsa, tek bilmek istediğim bu keşişleri tekrar gördüğünüzde tanıyıptanıyamayacağınız."

"Elbette," dedi Clear Breeze. "O halde," dedi Büyük Ölümsüz, "beni takip edin. Geri kalan öğrencileriniz ceza aletlerini hazırlayabilir. Ben döndüğümde kırbaçlanacaklar."

Çeşitli ölümsüzler bu talimatı alırken, Büyük Ölümsüz de Tripitaka'yı kovalamak için Berrak Esinti ve Parlak Ay ile birlikte uğurlu aydınlığa bindi. Bir anda binlerce mil yol kat etmişlerdi ama Büyük Ölümsüz bulutun ucundan Batı'ya doğru baktığında Tang Keşişi'ni hiçbir yerde göremedi. Arkasını dönüp doğuya doğru baktığında, hacıları dokuz yüz mil kadar geride bıraktığını gördü; çünkü o ihtiyar, atı bütün gece dört nala koşmasına rağmen sadece yüz yirmi mil yol alabilmişti. Bulutunun yönünü tersine çeviren Büyük Ölümsüz, bir anda geri dönmeyi başardı. " Usta," dedi çocuklardan biri, "bu yolun kenarındaki bir ağacın altında oturan Tang Keşişi."

"Onu görüyorum," dedi Büyük Ölümsüz. "Siz ikiniz geri dönün ve ipleri

hazırlayın. Bırakın onları kendim yakalayayım."

Clear Breeze ve Bright Moon hemen manastıra geri döndüler.

Bulutlardan aşağı inen Büyük Ölümsüz, vücudunu bir kez sallayarak kendini bir dilenci Taoist'e dönüştürdü. "Nasıl giyinmişti?" diye soruyorsunuz.

Yüzlerce kez yamalanmış bir rahip cübbesi ve Bay Lü tarzında bir kuşak. Elleri bir öküz kuyruğunu salladı ve bir balık davuluna hafifçe vurdu. Üç halkalı hasır sandaletler giydirdi ayaklarına; Başına kıvrımlı bir sarık sardı. Rüzgar dolu kolları dalgalanıyordu, Yükselen ayın şarkısını söyledi.

Doğruca ağacın yanına geldi ve yüksek bir sesle Tang Keşişi'ne, " İhtiyar, bu zavallı Taocu ellerini kaldırıyor!" dedi.

Yaşlı adam aceleyle selamına karşılık vererek, "Önce size saygı göstermediğim için özür dilerim," dedi.

"İhtiyar nereden geldi?" diye sordu Büyük Ölümsüz, "ve neden burada, yolun kenarında meditasyonda oturuyor?"

Tripitaka, "Ben Doğu Ülkesi'nin Büyük Tang'ı tarafından Batı Cenneti'ne gönderilen bir kutsal kitap arayıcısıyım," dedi.

Büyük Ölümsüz şaşırmış gibi yaparak, "Doğu'dan gelirken benim mütevazı dağ evimden geçtiniz mi?" dedi.

"Saygıdeğer ölümsüzün meskeni hangi değerli dağdır?" diye sordu yaşlı adam. Büyük Ölümsüz, "Uzun Ömür Dağı'ndaki Beş Köy Manastırı benim ikamet ettiğim yerdir," dedi.

Bunu duyar duymaz, aklında çok önemli bir şey olan Hacı, "Hayır! Hayır! Biz oraya başka bir yoldan geldik," diye cevap verdi. Büyük Ölümsüz parmağıyla ona sertçe işaret ederek gülerek şöyle dedi: "Yüzsüz maymun! Sen kimi kandırmaya çalışıyorsun? Manastırımdaki ginseng meyve ağacımı yıktın ve sonra gece vakti buraya kaçtın. Bunu inkâr etmeye nasıl cüret edersin? Neden örtbas etmeye çalışıyorsun? Kaçma! Çabuk git ve benim için başka bir ağaç getir!" Hacı bunu duyunca sinirlendi ve demir çubuğunu çıkardı; daha fazla tartışmayı beklemeden Büyük Ölümsüz'ün kafasına vurdu. Darbeyi savuşturmak için kenara çekilen Büyük Ölümsüz, uğurlu parlaklığın üzerine basarak havaya yükseldi ve hemen ardından Hacı da bulutların üzerine çıktı. Büyük Ölümsüz havada gerçek formuna geri döndü ve bu şekilde göründü:

Mor altından bir şapka takıyordu, Ve turna kuşu ile süslenmiş kaygısız bir elbise. Ayağında bir çift ayakkabı vardı; Beline ipek bir kuşak bağlanmıştı. Vücudu bir delikanlıya benziyordu. Yüzü, güzel bir hanımefendinin yüzü, Ama akan bıyıkları ve sakalı vardı. Bazı karga

tüyleri saçlarını süslüyordu. Pilgrim'le yüzleşti ama silahsızdı, Elindedöndürdüğü yeşim taşından bir öküz kuyruğu dışında.

Yukarıda ve aşağıda, Hacı asasıyla çılgınca vurdu, ancak yeşim öküzünün kuyruğunu kullanan Büyük Ölümsüz tarafından tekrar tekrar savuşturuldu. İki ya da üç raunt süren dövüşten sonra, Büyük Ölümsüz kolundaki kozmos sihrini sergiledi. Bir bulutun ucunda durup yüzünü rüzgâra dönerek cüppesinin geniş kolunu yavaşça açtı ve bir süpürme hareketiyle yeryüzüne doğru gönderdi. Keşişlerin dördü ve at bir anda kolun içine çekildi. "Bu korkunç bir şey!" dedi Sekiz Kural. "Bir elbise torbasının içine yerleştirildik!"

Pilgrim, "Bu bir elbise çantası değil, Aptal!" dedi. "Bizi kolunun içine aldı."

"Bu durumda," dedi Sekiz Kural, "çok zor olmamalı! Tırmığımı kullanayım ve elbisesinde bir delik açayım. Kaçtığımızda, dikkatsiz olduğunu ve bizi sıkıca tutmadığını, bu yüzden kolundan düştüğümüzü iddia edebiliriz." Budala tırmığıyla giysiyi delmeye başladı ama nafile: dokunulduğunda yumuşak olan giysi tırmıkla temas ettiğinde çelikten daha sert bir hal alıyordu.

Uğurlu bulutunun yönünü değiştiren Büyük Ölümsüz, Beş Köy Manastırı'na geri döndü ve öğrencilerine birkaç ip getirmelerini emrederek oturdu. Küçük ölümsüzler işlerine devam ederken, o da hacıları birer birer kolundan kuklalar gibi çıkardı: önce Tang Keşişini çıkardı ve onu ana salondaki büyük sütunlardan birine bağlattı. Sonra üç öğrenciyi çıkardı ve onları diğer üç sütuna bağlattı. Son olarak atı dışarı çıkardı ve avluda bağlattı; ona biraz saman verilirken, bavullar koridorlardan birine atıldı. " Öğrenciler," dedi Büyük Ölümsüz, "bu keşişler evlerini terk etmiş kişilerdir ve onlara bıçak, mızrak, balta ya da savaş baltalarıyla zarar verilmemelidir. Getirin Onun yerine deri kırbacımı çıkar ve ginseng meyvemin intikamını almak için onları bir güzel döv!" Ölümsüzlerden bazıları hemen kırbacı getirmeye gitti - inek derisinden, koyun derisinden,

süetten ya da bufalo derisinden yapılmış türden bir kırbaç değildi bu. Dahaziyade ejderha derisinden yapılmış yedi kayıştan oluşan bir kırbaçtı bu.Bir süre suda beklettikten sonra, daha gürbüz olan küçük ölümsüzlerdenbiri eline aldı ve "Usta, önce hangisi kırbaçlanacak?" diye sordu.

Büyük Ölümsüz şöyle cevap verdi: "Tripitaka Tang partisinin değersiz kıdemli üyesidir. Önce onu dövün." Hacı onun söylediklerini duyunca kendi kendine şöyle düşündü: "Benim yaşlı keşişim böyle bir kırbaçlamaya dayanamaz. Eğer kırbaçla yok edilirse, bu benim günahım olmaz mı?" Daha fazla sessiz kalamayarak, "Efendim, yanılıyorsunuz! Meyveleri çalan bendim ve meyveleri yiyen de bendim. Üstelik ağacı da ben ittim. Neden önce beni kırbaçlamıyorsunuz? Neden onu kırbaçlamak zorundasınız?"

"Bu yüzsüz maymun," dedi Büyük Ölümsüz gülerek, "nasıl cesurca konuşulacağını biliyor! Pekâlâ, önce onu kırbaçlayalım."

"Kaç kırbaç?" diye sordu küçük ölümsüz. "Meyvelerin orijinal sayısı kadar," dedi Büyük Ölümsüz. "Otuz kırbaç." Kırbacı havaya kaldıran küçük ölümsüz vurmak üzereydi. Bir ölümsüzün evindeki bu silahın korkunç bir silah olabileceğinden korkan Hacı, nereye vurulacağını görmek için gözlerini kocaman açtı ve küçük ölümsüzün bacaklarını kırbaçlamak üzere olduğunu gördü.

Hacı gövdesini iki yana sallayarak, "Değiş!" dedi ve iki bacağı çelik gibi sertleşerek kırbaçlanmaya hazır hale geldi. Küçük ölümsüz, kırbacı indirmeden önce ölçülü vuruşlarla ona otuz kırbaç indirdi.

Büyük Ölümsüz tekrar, "Şimdi Tripitaka'yı kırbaçlamalıyız, çünkü yaramaz öğrencilerini nasıl disipline edeceğini bilemedi ve onların kural dışı davranışlarda bulunmalarına izin verdi," dediğinde neredeyse öğlen olmuştu.

Ölümsüz kırbacı tekrar eline alınca Hacı, "Yine yanılıyorsunuz efendim. Meyveler çalındığında, ustam bu salonda iki d e l i k a n l ı y l a

sohbet ediyordu; biz kardeşlerin ne yaptığından haberi yoktu. Bizi terbiyeederken yeterince katı davranmadığı için suçlu olsa da, onun cezasınıonun öğrencileri olan bizler çekmeliyiz. Beni tekrar kırbaçlayın."

"Bu kanunsuz maymun!" dedi Büyük Ölümsüz. "Sinsi ve hilekâr olmasına rağmen, bazı evlatlık duyguları var! Bu durumda, onu tekrar kırbaçlayalım."

Küçük ölümsüz ona yine otuz kırbaç vurdu. Hacı bakmak için başını eğdiğinde, iki bacağının ayna gibi parlayana kadar dövüldüğünü gördü, ancak ne acı ne de kaşıntı gibi herhangi bir şey hissetmiyordu. Bu sırada saat geç olmuştu ve Büyük Ölümsüz şöyle dedi: "Kırbacı suya batır. Yarına kadar bekle, sonra onları tekrar cezalandıracağız."

Küçük ölümsüzler kırbacı alıp suya koydular ve ardından herkes kendi odasına çekildi. Akşam yemeklerini bitirdikten sonra hepsi uyumaya gitti ve şimdi onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Yaşlı adam gözlerinden akan yaşlarla üç öğrencisine acı acı yakınmaya başladı: "Bu belaya hepiniz neden oldunuz ama ben de sizinle birlikte burada acı çekmek zorundayım. Bu konuda ne yapacaksınız?"

"Sızlanmayı bırak," dedi Hacı. "Önce beni kırbaçladılar ve sen daha tadına bile bakmadın. Neden böyle homurdanıyorsun?"

"Kırbaçlanmamış olmama rağmen," dedi Tang Keşişi, "bu ip her yerimin ağrımasına neden oluyor."

"Usta," dedi Sha Monk, "burada senin esaret arkadaşların olan başkaları da var!"

"Kesin şu gürültüyü, hepiniz!" dedi Pilgrim. "Birazdan hepimiz tekrar yolumuza koyulacağız."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "yine yalan söylüyorsun. Şu anda üzerimize su püskürtülmüş kenevir iplerle sıkıca bağlıyız. Sihrinle o kadar kolay açtığın kapılardaki kilitlere benzemiyorlar!"

"Bu abartı değil," dedi Hacı, "ama üzerine su püskürtülmüş üç katlı bir kenevir ipinden korkmuyorum. Küçük bir kase kadar kalın bir Hindistan cevizi ipi bile olsa, onu sonbahar rüzgârı kadar dayanıksız bulurum!"

Konuşmasını bitirmesine çok az kalmıştı ki ortalık tamamen sessizleşti. Sevgili Hacı! Vücudunu kasarak hemen iplerden kurtuldu ve "Gidelim, Usta!" dedi.

"Ağabey," dedi ürkmüş bir Sha Monk, "bizi de kurtar!"

"Yavaş konuş! Yavaş konuş!" dedi Hacı. Tripitaka'yı, Sha Monk'u ve Sekiz Kural'ı çözdü; giysilerini giydiler, atı eyerlediler ve koridordan b a v u l l a r ı aldılar. Manastırın kapısından çıktıklarında Hacı, Sekiz Kural'a, " Şuradaki uçurumun kenarına git ve dört söğüt ağacını geri getir," dedi.

"Onları ne için istiyorsun?" diye sordu Sekiz Kural. "Onlara ihtiyacım var. Çabuk getir onları." Budala'nın bir tür vahşi gücü vardı. Kendisine söyleneni yaptı ve burnunu bir hamlede söğüt ağaçlarından birini devirdi. Üç tane daha devirdi ve onları bir demet haline getirip geri çekti. Hacı gövdelerdeki dalları sıyırdı ve ikisi birlikte gövdeleri içeri taşıyarak daha önce kendilerinin de bağlandığı iplerle sütunlara bağladılar. Sonra Büyük Bilge bir büyü okudu; dilinin ucunu ısırarak ağaçların üzerine biraz kan tükürdü ve "Değiş!" diye bağırdı. Ağaçlardan biri yaşlıya dönüştü, bir diğeri kendisine benzeyen bir şekle dönüştü ve diğer iki ağaç da Sha Monk ve Sekiz Kural'a dönüştü. Hepsi birbirine benziyordu; kendilerine soru sorulduğunda nasıl cevap vereceklerini biliyorlardı; isimleri söylendiğinde nasıl cevap vereceklerini biliyorlardı. Ancak o zaman ikisi koşarak geri döndü ve efendilerine yetişti. Daha önce olduğu gibi, Beş Köy Manastırı'ndan kaçarlarken at bütün gece boyunca dinlenmek için durmadı. Ancak sabah olduğunda, ihtiyar atın üzerinde başını sallıyor, eyerde zorlukla durabiliyordu. Hacı onu o halde görünce şöyle seslendi: " Usta, çok yumuşaksın! Sizin gibi evini terk etmiş bir insanın dayanma gücü nasıl bu kadar az olabilir? Ben, yaşlı Maymun, bin gece bile uykusuz kalsam, yine de yorgunluk hissetmem. Attan insen iyi olur, böylece

yolcular durumunu görüp sana gülmezler.

Dağ yamacının altında geçici bir sığınak bulalım ve tekrar yola koyulmadan önce biraz dinlenelim." Şimdi size bu arada dinlenen usta ve öğrencilerden daha fazla bahsetmeyeceğiz; onun yerine sabahın köründe kalkan ve sabah yemeğini yedikten sonra hemen ana salona giden Büyük Ölümsüz'den bahsedeceğiz. Dedi ki, "Kırbacı getirin. Bugün kırbaçlanma sırası Tripitaka'da."

Küçük ölümsüz kırbacı salladı ve Tang Keşişi "ne "Seni döveceğim" dedi.

Söğüt ağacı "Devam et," dedi ve ona otuz kırbaç vuruldu. Kırbacının yönünü değiştiren küçük ölümsüz, Sekiz Kural "a "Seni kırbaçlayacağım" dedi.

"Devam et," dedi diğer söğüt ağacı ve Sha Monk şekline dönüşmüş olan da sıra ona geldiğinde aynı cevabı verdi. Pilgrim'e ulaştıklarında, yol kenarında dinlenen gerçek Pilgrim aniden şiddetli bir titreme geçirdi. "Bir terslik var!" diye bağırdı. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu Tripitaka. Hacı, "Dört söğüt ağacını dördümüze dönüştürdüm, dün beni iki kez kırbaçladıkları için bugün beni tekrar dövmeyeceklerini düşündüm. Ama dönüşmüş bedenime dayak atıyorlar ve bu yüzden gerçek bedenim titriyor. Büyüyü bıraksam iyi olacak."

Hacı aceleyle büyüyü askıya almak için bir büyü okudu.

Şu korkmuş Taoist delikanlılara bakın! Kırbaçlayan kişi kırbacı fırlatıp attı ve koşarak rapor verdi: "Efendim, ilk başta Büyük Tang Keşişi'ni dövüyordum ama şimdi sadece birkaç söğüt köküne vuruyorum!" Büyük Ölümsüz bu sözleri duyunca acı acı gülerek şöyle dedi: "Hacı Güneş! Gerçekten de muhteşem bir Maymun Kral! Cennette büyük bir kargaşaya neden olduğunda, tanrıların kurduğu kozmik ağların bile onu tutamadığı söylenirdi. Sanırım bunda bir gerçeklik payı olmalı! Demek kaçtın! Ama neden seni ve arkadaşlarını taklit etmek için bu söğüt ağaçlarını buraya bağlamak zorundaydın? Seni affetmeyeceğim! Sizi takip edeceğim!" Bunu

söyleyen Büyük Ölümsüz hemen bulutlara yükseldi; Batı'ya doğru baktıve keşişlerin yüklerini sırtlayıp ata binerek kaçtıklarını gördü. BüyükÖlümsüz bulutlardan aşağıya inerek şöyle bağırdı: "Hacı Güneş! Nereyekaçıyorsun? Ginseng ağacımı bana geri ver!"

Bunu duyan Sekiz Kural, "İşimiz bitti! Düşmanımız yine burada!"

"Üstat," dedi Hacı, "şu küçük "İyilik" kelimesini şimdilik bir kenara bırakalım. Biraz şiddete başvurmamıza ve onun işini bitirmemize izin verin ki kaçabilelim." Tang Keşişi bu sözleri duyduğunda tir tir titredi ve cevap vermekte zorlandı. Ancak onun cevabını bile beklemeden Sha Monk değerli asasını kaldırdı, Sekiz Kural muck-rake'ini çıkardı ve Büyük Bilge demir çubuğunu kullandı. Hepsi birden Büyük Ölümsüz'ü havada kuşatmak için ileri atıldılar ve ona öfkeyle saldırmaya başladılar. Bu acımasız savaş için elimizde tanıklık olarak aşağıdaki şiir var:

Wukong, Zhenyuan Ölümsüzü'nün -Dünya'ya Eşit Lord- harikulade ve tuhaf olduğunu bilmiyordu. Üç ilahi silah gücünü gösterse de, Bir öküz kuyruğu doğal bir kolaylıkla uçtu Sağdan ve soldan gelen darbeleri savuşturmak için, Önden ve arkadan vurulan darbeleri engellemek için. Gece geçti, gündüz geldi, yine de kaçamadılar! Batıya ulaşmaları ne kadar sürerdi?

Üç kardeş de ilahi silahlarını kaldırıp hep birlikte ölümsüze saldırdılar ama Büyük Ölümsüz'ün elinde düşmanlarını karşılamak için yalnızca sinek fırçası vardı. Ancak savaş yarım saat sürmemişti ki Büyük Ölümsüz kolunu açtı ve bir kepçeyle dört keşişi, atı ve eşyalarını geri aldı. Bulutunun yönünü tersine çevirerek manastırına geri döndü ve burada diğer ölümsüzler tarafından karşılandı. Ölümsüz Usta ana salondaki yerini aldı ve hacıları teker teker kolundan çıkardı. Tang Keşişi avludaki kısa bir keçiboynuzu ağacına bağlanırken, Sha Keşişi ve Sekiz Kurallar her iki tarafta birer tane olmak üzere diğer iki ağaca bağlanmıştı. Ancak Pilgrim sıkıca bağlanmıştı ama yerde bırakılmıştı. "Herhalde," diye düşündü Pilgrim kendi kendine, "beni sorguya çekecekler."

Ölümsüzler tutsakları bağlamayı bitirdikten sonra onlara on büyük kumaş balyası getirmeleri söylendi. "Sekiz Kural," dedi Hacı gülerek, "bu beyefendi bize giysi yapmak için iyi niyetli olmalı! Daha tutumlu davranıp bize birkaç keşiş çanı da kesebilirdi!"

Küçük ölümsüzler ev dokuması bezi çıkardıktan sonra, Büyük Ölümsüz, "Tripitaka Tang, Zhu Sekiz Kural ve Sha Keşiş'i tamamen beze sarın," dedi.

Küçük ölümsüzler itaat etti ve üçünü de tamamen sardı. "Güzel! Güzel! Güzel! İyi!" dedi Pilgrim gülerek. "Diri diri gömülmeye hazırız!"

Sarıldıktan sonra Taocular kendi yaptıkları cilayı getirdiler ve Büyük Ölümsüz hacıların sargılarının tamamen cilayla kaplanması emrini verdi. Sadece yüzleri açıkta bırakıldı. "Efendim," dedi Sekiz Kural, "Üstte iyiyim, ama aşağıda bana bir delik bırakın ki yükümü boşaltabileyim!"

Büyük Ölümsüz daha sonra büyük bir kızartma tavasının getirilmesini emretti. Hacı gülerek, "Sekiz Kural, şanslıyız!" dedi.

"Eğer bir tencere çıkarıyorlarsa, yememiz için biraz pirinç pişirmek istiyor

olmalılar." "Benim için sorun değil," dedi Sekiz Kural. "Biraz pirinç yememize

izin ölsek bile iyi beslenen hayaletler olacağız!"

Çeşitli ölümsüzler usulüne uygun olarak büyük bir tava getirdiler ve bunu ana salonun basamaklarının önüne yerleştirdiler. Büyük Ölümsüz, bol miktarda kuru odunla büyük bir ateş yakılması emrini verdikten sonra, " Tavayı berrak yağla doldurun. Kaynadığında, Hacı Güneş'i tavaya atın ve kızartın! Bu benim ginseng ağacım için onun ödemesi olacak!" Hacı Güneş bunu duyduğunda gizliden gizliye memnun oldu ve kendi kendine, " Bu tam da istediğim şey! Bir süredir banyo yapmadım ve cildim o kadar kuru ki kaşınmaya başladı. İyi ya da kötü, biraz kavrulmanın tadını çıkaracağım ve bunun için minnettar olacağım." Bir anda yağ kaynamak

üzereydi. Ancak Büyük Bilge oldukça temkinliydi; bunun, tavayagirdikten sonra başa çıkmasının zor olacağı bir tür korkunç ilahi büyüolabileceğinden korkarak hızla etrafına bakındı. Doğuda tepesinde güneşsaati olan küçük bir teras gördü, ama batıda taştan bir aslan keşfetti. Hacıbir hamleyle kendini batıya doğru yuvarladı; dilinin ucunu ısırarak taşaslanın üzerine bir ağız dolusu kan tükürdü ve "Değiş!" diye bağırdı. Taşaslan tıpkı kendisi gibi bir şekle dönüştü, bir bohça içinde bağlanmıştı.Gerçek ruhu bulutlara yükseldi ve oradan başını eğerek Taoculara baktı.

Tam o sırada, küçük ölümsüzlerden biri şu raporu verdi: "Usta, tavadaki yağ cızırdıyor."

"Hacı Güneş'i kaldırın ve içeri atın!" dedi Büyük Ölümsüz. Kutsal delikanlılardan dördü onu taşımaya gitti ama kaldıramadılar; onlara sekiz kişi daha katıldı a m a onlar da başarılı olamadı. Dört kişi daha eklediler ama yine de onu yerinden bile kımıldatamadılar. Ölümsüzlerden biri, "Bu maymun yeryüzünü o kadar çok seviyor ki yerinden kımıldatılamıyor!" demiş. "Oldukça küçük olmasına rağmen, oldukça dayanıklı!"

Sonunda yirmi küçük ölümsüz onu kaldırıp tavaya fırlatmayı başardı; büyük bir gürültü koptu, her yöne büyük kaynar yağ damlaları saçıldı ve o küçük Taocuların yüzleri su topladı. Sonra ateşle ilgilenen delikanlının ağladığını duydular, "Tava sızdırıyor! Tava sızdırıyor!"

Bu sözleri söylemesine çok az kalmıştı ki tüm yağ yok oldu. Dibi delinmiş tavanın içinde gördükleri şey taştan bir aslandı.

Öfkelenen Büyük Ölümsüz şöyle dedi: "Şu sefil maymun! O gerçekten de kötü biri! Ve ben onun burnumun dibinde gösteri yapmasına izin verdim! Demek kaçmak istiyordu, ama neden tavamı mahvetmek zorundaydı? Sanırım bu sefil maymunu yakalamak son derece zor ve yakalasak bile, onu tutmaya çalışmak kumu kavramaya ya da cıvayı tutmaya, bir gölgeyi yakalamaya ya da rüzgarı yakalamaya çalışmak gibi bir şey! Tamam, tamam! Tamam! Tamam! Bırakın onu. Tripitaka Tang'ı

çözün ve yeni bir tava getirin. Ginseng ağacımın intikamını almak içinonu kızartacağız."

Çeşitli küçük ölümsüzler buna uygun olarak cila bezini çözmeye gitti, ancak bunu havada açıkça duyan Pilgrim kendi kendine düşündü, "Usta tamamen çaresiz! Eğer tavaya gelirse, ilk kaynama kabarcığı onu öldürecek ve ikincisi onu yakacak; yağ üç ya da dört kez cızırdayana kadar, dağınık bir keşiş olacak! Gidip onu kurtarsam iyi olacak!"

Sevgili Büyük Bilge! Bulutunun yönünü aşağı indirdi ve ana salona geri döndü. Elleri belinde, "Ustamı kızartmak için cila sargısını çözmeyin. Onun yerine kaynayan yağın içine girmeme izin verin."

"Seni sefil maymun!" diye bağırdı biraz ürkmüş bir Büyük Ölümsüz. " Ocağımı mahvetmek için böyle numaralar yapmaya nasıl cüret edersin?"

"Benimle karÇılaÇmak gibi bir talihsizlik yaÇarsan," dedi Hacı gülerek, "ocağın devrilmeyi hak ediyor! Neden beni suçluyorsunuz? Az önce, yağlı çorba şeklinde nazik konukseverliğinizi kabul etmek üzereydim, ama aniden kendimi rahatlatma dürtüsü geldi. Tam tavanın içinde açarsam, kızgın yağınızı bozup yemek pişirmek için kullanamayacağımdan korktum. Şimdi tamamen rahatladığım için tavaya girme konusunda kendimi oldukça iyi hissediyorum. Ustamı kızartmayın; onun yerine beni kızartın." Büyük Ölümsüz bu sözleri duyduğunda tehditkâr bir şekilde güldü ve Hacı'yı yakalamak için salondan dışarı koştu. Ona ne tür şeyler söylemek zorunda kaldığını veya Hacı "nın tekrar kaçmayı başarıp başaramadığını bilmiyoruz. Açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第026回 · Bölüm 26

Üç Ada'nın ortasında Sun Wukong şifa arıyor Tatlı çiy ile Guanshiyin bir ağacı canlandırıyor

Hayatta "kalbin" üzerindeki "kılıcı" sıkı tutun. "Acı "nın yanındaki " uzun "u hatırlayın. Atasözü der ki kılıç yaşamın yasasıdır, Ama hem öfkeyi hem de gururu kontrol etmek için üç kez düşünün. "En asil olan" huzurludur - uzun zaman önce öğretilmiştir; "Bilge erdemi sever" - tüm zamanlar için bir gerçektir. Güçlü adam, daha güçlü biriyle karşılaşacaktır: Sonunda kesinlikle boşa çıkacak!

Size Hacı'yı yakalayan ve "Yeteneklerini biliyorum ve ününü duydum. Ama bu sefer çok hilekâr ve vicdansız davrandın. Her türlü sihirbazlığı yapabilirsin ama benim elimden kaçamazsın. Budist Patriğini görmek için Batı Cenneti'ne kadar seninle tartışacağım ama Ginseng Meyve Ağacı'nı bana geri vermek zorunda kalmaktan kurtulamayacaksın. Bu yüzden sihrinle oynamayı bırak!"

"Sayın bayım!" dedi Pilgrim gülerek. "Ne kadar önemsizsiniz! Eğer ağacın yeniden canlandırılmasını istiyorsanız, sorun yok. Bunu en başta söylemiş olsaydınız, bu çatışmadan kurtulmuş olurduk."

"Çatışma yok!" dedi Büyük Ölümsüz. "Yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Efendimi çöz," dedi Hacı, "ben de sana canlı bir ağaç vereyim. Bu mu?"

"Eğer gerçekten gücün varsa," dedi Büyük Ölümsüz, "ağacı Tekrar hayatta kalırsam, seninle birlikte "Sekiz Yay" törenine katılacağım ve senin bağ- kardeşin olacağım."

"Sakin ol!" dedi Hacı. "Bırak gitsinler, yaşlı Maymun'un sana canlı bir ağaç geri vereceğinden emin olabilirsin."

Büyük Ölümsüz onların kaçamayacağını düşündü; bu nedenle Tripitaka, Sekiz Kural ve Sha Monk'un serbest bırakılması emrini verdi.

"Usta," dedi Sha Monk, "Büyük Birader'in bu sefer ne tür numaralar çevirdiğini merak ediyorum."

"Ne tür numaralar?" diye sordu Sekiz Kural. "Buna "Gözlerine Yün Çekme" numarası deniyor." Ağaç ölmüş! Sence tedavi edilip yeniden canlandırılabilir mi? Sadece gösteriş için boş bir formül ortaya atıyor. Ağacı iyileştirmek için ilaç bulma bahanesiyle kaçacak ve tek başına yollara düşecek. Bizi umursadığını mı sanıyorsun?"

"Bizi geride bırakmaya cesaret edemez," dedi Tripitaka. "Ona tedaviyi nerede bulacağını soralım."

Ardından, "Wukong, Ölümsüz Efendi'yi kandırmayı ve bizi serbest bıraktırmayı nasıl başardın?" diye seslendi.

"Yaşlı Maymun doğruyu söylüyor, sadece doğruyu," dedi Pilgrim. " Onu kandırmakla ne demek istiyorsun?"

Tripitaka sordu. "Tedaviyi bulmak için nereye gideceksin?" Hacı cevap verdi, "Eski bir atasözüne göre, "Tedavi denizlerden gelir." Şimdi Büyük Doğu Okyanusu'na gitmek ve Üç Ada ile On Adacık'ta tam bir tur yapmak istiyorum. Tüm Ölümsüzleri ve Yaşlı Bilgeleri ziyaret ederek onun için ağacı canlandıracak bir canlandırma yöntemi sormak istiyorum."

"Dönmeden önce ne kadar süre uzakta kalman gerekiyor?" dedi Tripitaka. "Sadece üç gün."

"Pekala," dedi Tripitaka. "Dediğin gibi, sana üç gün veriyorum. Eğer o zamana kadar dönersen, her şey yoluna girecek. Üç gün sonra geri dönmezsen, "Eski Zaman Sūtra "sını okumaya başlayacağım!"

"Seni duyuyorum! Seni duyuyorum!" dedi Pilgrim.

Kaplan postundan eteğini nasıl da çabucak düzeltti. Kapıdan çıkarken Büyük Ölümsüz'e şöyle dedi: "Endişelenmenize gerek yok efendim. Şimdi

gidiyorum ama çok yakında döneceğim. Ama efendime iyi bakmalısın;günün üç öğününü ve altı çayını eksik etmemesine dikkat et. Eğerefendimin giysileri kirlenir ya da kırışırsa, onları yıkayın ve kolalayın. Birşey isterse, yaşlı Maymun döndüğünde sizinle hesaplaşacaktır. Senin içinbütün tavaları deleceğim! Eğer efendimin yüzü biraz bile solarsa, onu gerigötürmeyeceğim; ve eğer biraz zayıflarsa, buradan ayrılmayacağım."

"Git, git," dedi Büyük Ölümsüz. "Ben onun açlıktan ölmemesini sağlayacağım!"

Sevgili Maymun Kral! Bulut taklasını hızla atarak Beş Köy Manastırı'ndan ayrıldı ve doğruca Büyük Doğu Okyanusu'na yöneldi. Havada şimşek ve meteor gibi ilerleyerek kısa sürede Penglai'nin ölümsüz bölgesine vardı.

Bulutunu indirdi ve aşağıya dikkatlice baktı: gerçekten de çok güzel bir yerdi, bunun için bir tanıklık şiirimiz var. Şiir şöyle diyor:

Yüce bir diyar, bilgeler diyarı, Bu Penglai adaları rüzgârları ve dalgaları sakinleştirir. Jasper kuleleri" gölgeleriyle gökleri serinletir; Uzun kemerler" parlak yansımaları denizde yüzer. Beş renkli sisler yeşim yeşili gökyüzünü örter; Altın kaplumbağanın tepesinde yıldızlar ve ay parlar. Batı'nın Kraliçesi burayı Üç Ölümsüz'e şeftali hediye etmek için sık sık ziyaret ederdi.

Hacı bu ilahi manzaraya bakmayı bitirmeden önce Penglai'ye girmişti bile. Yürürken, Beyaz Bulut Mağarası'nın dışındaki çam ağaçlarının gölgesinde kuşatma satrancı oynayan üç yaşlı adam gördü. Oyunu izleyen Uzun Ömür Yıldızı, oynayan iki kişi ise Bereket Yıldızı ve Zenginlik Yıldızıydı. Hacı onlara yaklaştı ve "Eski kardeşlerim, yayımı alın!" diye bağırdı. Üç Yıldız onu görünce satranç tahtasını bir kenara itip selamına karşılık verdiler. "Büyük Bilge, buraya neden geldin?" diye sordular. " Özellikle sizlerle biraz eğlenmek için geldim," dedi Hacı. "Taoizm'i bırakıp Budizm'i benimseyen Büyük Bilge'nin," dedi Uzun Ömür Yıldızı, "

Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları aramak için çıktığı yolculukta TangKeşişi'ni korumak için özgürlüğünü geri kazandığını duydum. Her günengebeli yollarda seyahat ediyor olmalı. Bizimle eğlenmek için neredenzaman bulacak?" Hacı, "Hepinize doğruyu söylemek gerekirse, yaşlıMaymun Batı yolculuğunun yarısında küçük bir engelle karşılaştı. Buyüzden yardım istemeye geldim ama bana yardım etmeye istekli olupolmadığınızı bilmiyorum."

"Hangi yerde?" diye sordu Bereket Yıldızı. "Ne tür bir engel? Bize açıkça söyle ki karar verebilelim."

"Uzun Yaşam Dağı'ndaki Beş Köy Manastırı'nı geçerken durdurulduk."

"Beş Köy Manastırı, Zhenyuan Büyük Ölümsüz'ün ilahi ikametgâhıdır," dedi üç yaşlı adamdan biri ve hayretler içinde kaldı. " Onun ginseng meyvelerini çalıp yemiş olabilir misiniz?"

"Ben de onları çaldım ve yedim," dedi Hacı gülerek. "Ne kadar değerli olabilirler ki?"

"Seni maymun!" dedi üç yaşlı adamdan biri. "Sen aptalsın! Bu meyveden bir nefes alan bir adam üç yüz altmış yaşına kadar yaşar; bir tane yerse kırk yedi bin yıl yaşar. İşte bu yüzden "Uzun Ömürlü Zinober Otu" adını taşır. O Büyük Ölümsüzün Tao'daki xiulian seviyesi bizimkini çok aşar! Elinde böyle bir şey varken, kolayca Cennet ile aynı yaşa sahip olabilir, oysa biz hala spermal özümüzü beslemek, nefeslerimizi geliştirmek, ruhlarımızı güçlendirmek, kaplan ve ejderhayı uyumlu hale getirmek,

doldurmak için

'

yakalamak, kısacası, sadece ölümsüzlüğe ulaşmak için çok fazla zaman ve çaba harcamak zorundayız. Nasıl diyebilirsiniz ki, "Bunların değeri ne kadar olabilir ki?" Tüm dünya boyunca, var olan tek ruhani kök türü budur."

"Ruhsal kök! Ruhsal kök!" dedi Hacı. "Onu çoktan kökünden söktüm!"

"Kökünden sökmekle ne demek istiyorsun?" diye sordu üç yaşlı adam, büyük bir telaşla. Hacı, "Geçen gün Manastır'a gittiğimizde, Büyük Ölümsüz evde değildi ve sadece iki delikanlı efendimi kabul etti. Ona iki ginseng meyvesi ikram ettiler ama ustam bunların meyve olduğunu fark etmedi. Onların henüz üç günlük bebekler olduğunu düşünerek yemeyi kesinlikle reddetmiş. Çocuklar onları alıp götürdüler ve bizimle paylaşma zahmetine bile girmeden yediler. Bunun üzerine yaşlı Maymun gitti ve biz üç kardeşin yemesi için meyvelerden üç tane çaldı, ama o iki delikanlı hiçbir edep duygusu olmadan bize hırsız demeye devam ettiler. Yaşlı Maymun sinirlendi ve sopasıyla ağaca bir darbe indirdi. Yere düştüğünde üzerindeki meyveler yok oldu, dalları kırıldı, yaprakları döküldü ve tüm kökleri açıkta kalarak öldü. Çocuklar bizi hapsetmeye çalıştılar, ama yaşlı Maymun kilitlerini kırdı ve gitti. Ertesi sabah erkenden efendileri geri geldi ve bizi kovalamaya başladı; onunla birkaç sert tartışmamız oldu ve sonunda kavgaya dönüştü. Bir anda kolunu açtı ve hepimizi paketledi. Bütün gün boyunca bağlandık, zincire vurulduk, sorgulandık ve kırbaçlandık ama o gece tekrar kaçmayı başardık. Bizi bir kez daha yakaladı ve esir aldı. Dikkatinizi çekerim, üzerinde bir santim bile çelik y o k t u ! Darbelerimizi savuşturmak için sadece öküzün kuyruğu vardı, ama biz kardeşlerin üç silahından hiçbiri ona dokunamadı bile. Bize de aynı muameleyi yaptı, efendimi ve iki küçük kardeşimi vernikle kaplanmış bir beze sardı, beni de kaynar yağ dolu bir tencereye koydu. Daha sonra ona kaçma konusundaki özel yeteneğimi gösterdim, ama tavasını delmeden önce değil. Beni tutsak edemeyeceğini anlayınca biraz gözü korktu ve işte o zaman, ağacını onun için canlandıracağım vaadiyle efendimi ve kardeşlerimi serbest bırakması için onu tatlı dille ikna ettim. Bu şekilde geçici bir ateşkese vardık. "Şifa denizlerden gelir" sözünü hatırladığımda, siz üç yaşlı Kardeşi bu güzel yerde ziyaret etmeye karar verdim. yer. Eğer ağacı iyileştirecek bir formülünüz varsa, lütfen hemen bana iletin ki Tang Keşişi'ni çektiği çileden kurtarabileyim." Üç Yıldız bu

sözleri duyunca onlar da üzüldü. İçlerinden biri şöyle dedi: "Maymun, seninsanlar hakkında tamamen cahilsin! O Üstat Zhenyuan yeryüzündekiölümsüzlerin patriği, biz ise ilahi ölümsüzlerin soyuna aitiz. Cennette birtür konumunuz olabilir, ancak Büyük Monad klanında sadece düzensiz birsayısınız ve henüz gerçek bir rütbe elde edemediniz. Ondan kaçmayı nasılbekleyebilirsin ki? Eğer bir hayvanı ya da kuşu, bir böceği ya da pullu biryaratığı öldürmüş olsaydınız, darı iksirimden bir taneye ihtiyacınız olurduve yeniden canlanırdı. Ancak ginseng meyvesi tüm ilahi ağaçlarınköküdür. Nasıl iyileştirilebilir ki? Bunun için hiçbir tedavi yok!" Hacıhiçbir tedavinin mevcut olmadığını duyduğunda, kaşları tamamen çatıldı.

"Büyük Bilge," dedi Bereket Yıldızı, "burada bir tedavi olmasa da, başka bir yerde bir tedavi olabilir. Neden bu kadar kederlisin?" Hacı, " Elbette, tedavi aramak için başka bir yere gitmenin sakıncası yok. Denizlerin kenarına kadar yolculuk yapmam ya da otuz altı Cenneti baştan sona dolaşmam gerekse bile bu gerçekten de küçük bir mesele olurdu. Ancak ne hoşgörülü ne de yüce gönüllü olan Yaşlı Tang'ım bana üç günlük bir süre verdi. Üç gün sonra bir şeyle dönmezsem, Sıkı Fileto Büyüsü'nü yeniden uygulamaya başlayacak."

"Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel!" dedi Üç Yıldız gülerek. "Bu küçük kontrol aracı olmasaydı, yine Cennet'in her yerinde sürünüyor olacaktın!"

Sonra Uzun Ömür Yıldızı dedi ki, "Rahatla, Büyük Bilge. Endişelenmeyin. O Büyük Ölümsüz bizim büyüğümüz olsa da, bizi tanıyor. Onu uzun zamandır ziyaret etmediğimiz için ve Büyük Bilge'nin iyiliği için, üçümüz hemen şimdi gidip onu ziyaret edeceğiz. Tang Keşişi'ne endişelerinizi dile getireceğiz ve ona Sıkı Fileto Büyüsü'nü okumamasını söyleyeceğiz. Üç gün, dört gün, ne fark eder ki? Siz tedaviyle dönene kadar onları bırakmayacağız."

"Teşekkür ederim! Teşekkür ederim!" dedi Hacı. "Lütfen yolculuğunuza devam edin, yaşlı kardeşlerim. Ben gidiyorum." Böylece Büyük Bilge onlardan ayrıldı ve biz de bundan daha fazla söz etmeyeceğiz.

Şimdi size uğurlu aydınlığa binen ve doğruca Beş Köy Manastırı'na giden Yıldızlardan bahsedeceğiz. Üç büyüğün gelişini duyurmak için gökyüzünde aniden turna kuşlarının çığlıkları duyulduğunda Manastır'daki kalabalık etrafta dolanıyordu.

Görebilirsin

Gökyüzü uğurlu ışığın parıltısıyla aydınlanırken, havayı tatlı, bitmeyen bir koku dolduruyordu. Binlerce telden oluşan renkli sis, tüylü elbiseleri örtüyordu; Yapraklar içindeki yumuşacık bulutlar Ölümsüzlerin ayaklarını tutuyordu (Yeşil anka kuşları uçarken Ve kırmızı anka kuşları yükselirken). Kolları dünyayı süpürmek için kokulu bir esinti gönderdi; Asılı ejderhalar gibi asaları neşeli kahkahalar getirdi; Sakalları yeşim madalyaları gibi önlerinde sallanıyordu. Neşeli, genç yüzlerinde ne keder ne de endişe vardı; Güçlü, sağlıklı bedenleri kutsanmışlarınkiydi. Ellerinde yıldız çeteleleri vardı. Deniz malikanelerini doldurmak için; Bellerinden su kabakları ve değerli parşömenler sarkıyordu. Yaşları on bin yıl kadar büyüktü. Üç Ada ve On Adacık'ta özgürce yaşadılar. Bu dünyaya sık sık lütuflarını bahşetmek ve insanların nimetlerini yüz kat artırmak için geldiler. Tüm dünya şan ve zenginlikle ışıldıyor! Artık sonsuz berekete ve sonsuz yaşama sahip olmak için! Halelere binmiş üç ihtiyar Ölümsüz Büyük'ü gördü: Salonu sınırsız bir huzur ve bereket doldurdu!

Ölümsüz bir delikanlı bunu gördüğünde, "Usta, denizden gelen Üç Yıldız geldi" diye haber vermek için koştu. Üstat Zhenyuan, Tang Keşişi ve öğrencileriyle sohbet ediyordu. Duyuruyu duyunca, ziyaretçileri kabul etmek için merdivenlerden avluya indi. Sekiz Kural Uzun Ömürlü Yıldızı gördüğünde onu yakaladı ve gülerek şöyle dedi: "Seni şişko moruk! Seni uzun zamandır görmemiştim ama hala çok şık görünüyorsun! Yanında şapka bile getirmemişsin!"

Kendi keşiş şapkasını çıkarıp Yıldız'ın başına geçirdi, ellerini çırptı ve kahkahalarla kükredi. "Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel!" diye bağırdı. " Ne demişler, "Zenginliği artırmak için şapkayı takın!""

Ş a p k a y ı fırlatıp atan Uzun Ömür Yıldızı, "Seni aptal amele! Hiç terbiyen yok!"

"Ben amele değilim," dedi Sekiz Kural, "ama hepiniz budalasınız."

"Sen gerçekten de aptal bir hamalsın," dedi Bereket Yıldızı, "ve insanlara ahmak demeye bile cüret e d i y o r s u n ?"

Sekiz Kural yine gülerek, "Eğer bir hanenin soytarısı değilseniz," dedi, " nasıl oluyor da "Yaşı Artır", "Bereketi Artır" ve "Zenginliği Artırmak" mı?"

O anda Tripitaka, Sekiz Kural'a geri çekilmesini emrederken, Üç Yıldız'ı selamlamak için kıyafetlerini hızla düzeltti ve onlar da oturmaya cesaret edemeden önce Büyük Ölümsüz'ü kıdemli bir meslektaş olarak selamladılar. Oturduktan sonra Zenginlik Yıldızı şöyle dedi: "Bu kadar uzun zamandır saygılarımızı sunmaya gelmediğimiz için özür dileriz. Büyük Bilge Güneş'in burada bazı karışıklıklara neden olduğunu öğrendiğimizden beri özellikle sizi görmeye geldik."

"Hacı Güneş Penglai'ye gitti mi?" diye sordu Büyük Ölümsüz. "Evet," dedi Uzun Ömür Yıldızı. "Büyük Ölümsüz'ün zinober ağacına zarar verdiği için, bir tedavi aramak için bizim yerimize geldi. Bizde hiç olmadığını öğrenince, onu aramak için başka bir yere gitti. Ancak kutsal keşiş tarafından belirlenen üç günlük süreyi aşmaktan ve onu Sıkı Dolgu Büyüsünü okumaya kışkırtmaktan korkuyordu. Bu nedenle sizi görmeye ve sürenin uzatılmasını istemeye geldik." Tripitaka bunu duyduğunda, tekrar tekrar "Okumayacağım! Okumayacağım!"

Onlar konuşurken, Sekiz Kural Lütuf Yıldızı'nı çekiştirmek için tekrar koşarak içeri girdi. Kendisine yiyecek meyve verilmesini talep ederek Yıldız'ı baştan aşağı aramaya başladı; kollarını karıştırdı, belini yokladı ve

hatta cübbesinin eteklerini kaldırdı. Tripitaka gülerek, "Bu nasıl birterbiyesizlik, Sekiz Kural?" diye sordu. "Ben görgüsüz değilim," dediSekiz Kural. "Buna "Her Dönüş Bir Lütuftur" denir."

Tripitaka ona tekrar gitmesini emretti. Kapıya doğru ilerlerken, Budala döndü ve Lütuf Yıldızı'na hiddetle baktı. "Aptal amele!" dedi Yıldız. "Seni nasıl kırdım ki bana bu kadar kızıyorsun?"

"Sana kızgın değilim," dedi Sekiz Kural. "Ben sadece "Lütuf Aramak İçin Başını Çevirmek" dedikleri şeyi yapıyorum!" Salak kapıdan dışarı çıktığında, salonda çay sunabileceği fincanları ararken elinde dört çay kaşığı tutan küçük bir delikanlıyla karşılaştı. Sekiz Kural kaşıkları kaptığı gibi ana salona koştu; eline ses çıkaran bir taş aldı ve bir yandan hoplayıp zıplarken bir yandan da kaşıklarla ona çılgınca vurmaya başladı. "Bu keşiş," dedi Büyük Ölümsüz, "gittikçe daha da onursuzlaşıyor!"

"Ben onursuz değilim," dedi Sekiz Kural gülerek. "Buna "Dört Mevsimin Neşeli Şenlikleri" deniyor."

Şimdi size Sekiz Kural'ın şakalarını anlatmayı bırakıp, Penglai'den ayrılmak için uğurlu bulutlara binen ve kısa süre sonra Fangzhang Dağı'na varan Hacı'ya dönelim. Gerçekten de çok güzel bir dağdı ve bunun için aşağıdaki tanıklık şiirine sahibiz.

Yükselen Fangzhang, Cennetin ta kendisi, Ölümsüzlerin buluştuğu ilkel saray: Mor kuleler aydınlatır üç saf yolu; Çiçek kokuları süzülür beş renkli sislerle. Altın anka kuşları inci kemer üzerinde duraklar. Kim yeşim kaymağıyla sular akik tarlalarını? Pembe şeftaliler ve yeni olgunlaşmış mor erikler Tanrılar arasında bir aeon "un değişimini duyurur.

Hacı bulutunu indirdi ama manzaranın tadını çıkaracak halde değildi. İlerledikçe, hafif kokulu bir esinti ve kara turnaların sesleriyle karşılaştı. Sonra uzakta bir ölümsüz gördü.

On bin rengarenk ışın gökyüzünü aydınlattı; Renkli sisler sonsuz ışık şaftlarında yükseldi. Kırmızı anka kuşunun ağzı taze çiçekler tutuyordu;

Yeşil anka kuşu canhıraş çığlıklarla uçuyordu. Deniz gibi şansı ve bir dağgibi yaşıyla, Sağlam, sağlıklı yapılı bir çocuğa benziyordu. Vazosundamağara cennetinin eskimeyen ilacı saklıydı; Belinde güneş kadar eski birmühür asılıydı. İnsanlığa defalarca bereket getirdi ve dünyayı birkaç kezsıkıntıdan kurtardı. Kral Wu onu yaşına yaş katması için çağırdı. ŞeftaliFestivali'ne her zaman katılırdı. Keşişlere dünyevi bağlarını koparmayıöğretti, onlara şimşek gibi büyük bir yol gösterdi. Bir adama uzun ömürdilemek için denizleri aştı ve Ruh Dağı'nda Buddha'yı sık sık gördü.Kutsal unvanı: Doğu'nun Büyük Hükümdarı, duman ve sisin ortasındakiölümsüzlerin ilki.

Hacı Güneş biraz utanarak onu karşıladı ve "Büyük Hükümdar, ellerimi kaldırıyorum!" dedi.

Büyük Hükümdar selamına karşılık vermek için acele etti ve şöyle dedi: "Yüce Bilge, sizi karşılamaya gelemediğim için beni affedin. Lütfen yerime gelin ve size çay ikram etmeme izin verin."

Daha sonra Hacı'nın ellerini tuttu ve onu içeri götürdü. Burası gerçekten de inci istiridyesi kabuklarıyla süslü sayısız kemerin, yeşim havuzlarının ve yeşim teraslarının bulunduğu ilahi bir saraydı. Çaylarını içmek için oturduklarında, yeşim perdesinin arkasından küçük bir delikanlı çıktı.

"Nasıl giyinmişti?" diye soruyorsunuz.

Vücudu parlak tonlarda bir Taoist cübbesi giymişti; Beline parlak ipek bir kuşak bağlanmıştı; İpek bir baş sargısı takarak Dipper'a doğru yürüdü; Ayakları hasır sandaletlerle peri mekanlarını geziyor. Saf gerçekliği rafine etmek Orijinal kabuğundan kurtuldu. Liyakat kazandı, istediğini yapabilirdi. Bir ustanın hatasız bileceği gibi ruhun, spermin ve nefesin kaynağını öğrendi. Şöhretten kaçtı, artık yaşlanmayan bir hayata sahipti- Aylar, mevsimler onu tutmuyordu. Dolambaçlı koridorlardan geçerek Kraliyet kulelerine çıkmak için, Cennet tanrılarının şeftalilerini üç kez avuçladı. Renkli sisin içinde yalıçapkını perdelerini bıraktı, Dongfang

Shuo adındaki bu aşağılık ölümsüz.

Hacı onu görünce güldü ve şöyle dedi: "Demek bu küçük dolandırıcı burada! Ama Büyük Hükümdar "ın evinde çalıp yiyebileceğin bir şeftali yok."

Dongfang Shuo onun önünde eğildi ve şöyle cevap verdi: "Yaşlı hırsız! Neden

geldin? Efendimin evinde çalıp yiyebileceğiniz ilahi bir iksir yok."

"Gevezeliği kes Manqian," diye bağırdı Büyük Hükümdar. "Bize biraz çay getir." Manqian, Dongfang Shuo'nun dini ismiydi. İki fincan çay getirmek için aceleyle içeri girdi. İçmeyi bitirdikten sonra Hacı, "Yaşlı Maymun sizden bir iyilik istemek için buraya geldi. Bana bunu verir misin?"

"Ne iyiliği?" dedi Büyük Hükümdar. "Lütfen söyleyin bana."

"Kısa bir süre önce batıya doğru yolculuğa çıkan Tang Keşişi'nin muhafızı oldum," dedi Hacı. "Uzun Yaşam Dağı'ndaki Beş Köy Manastırı'nın yanından geçerken iki genç delikanlı tarafından hakarete uğradık. O anki öfkemle onların Ginseng Meyve Ağacını devirdim ve bu da Tang Keşişinin bir süreliğine alıkonulmasına neden oldu. Bu yüzden sizden bir tedavi istemeye geldim. Umarım bu konuda cömert davranırsınız."

"Seni maymun," dedi Büyük Hükümdar. "Her yerde sorun çıkarmaktan başka hiçbir şey umurunda değil. Beş Köy Manastırı'ndan Üstat Zhenyuan, 'Dünyaya Eşit Lord' kutsal unvanıyla, dünyaya bağlı ölümsüzlerin patriğidir. Onun gibi birini gücendirmeyi nasıl başardınız? Onun Ginseng Meyve Ağacı, biliyorsunuz, geri dönen cinnabarın otudur. Eğer onu çalıp yemiş olsaydın, zaten suçlu olurdun. Şimdi ağacı devirecek kadar ileri gittiniz. Bunu yanına bırakacağını mı sanıyorsun?"

"Aynen öyle," dedi Pilgrim. "Kaçtık, ama o bizi yakaladı ve mendil gibi kolunun içine aldı.

Bu zahmetli bir mesele: galip gelemediğim için, ağacın iyileştirileceğine dair ona söz vermek zorunda kaldım. Bu yüzden size yalvarmaya geldim."

Ulu Hükümdar şöyle dedi: "Bende Dokuz Dönüşlü Büyük Monad İksiri'nden bir tane var. Dünyadaki tüm duyarlı yaratıkları iyileştirebilir ama ağaçları iyileştiremez. Çünkü ağaçlar, Cennet ve Dünya tarafından beslenen toprak ve odun ruhlarıdır. Dahası, Ginseng Meyve Ağacı ölümlü dünyanın ağacı değildir; eğer öyle olsaydı, onun için bir tedavi bulabilirdiniz. Ancak Uzun Ömür Dağı Cennet gibi bir bölgedir ve Beş Köy Manastırı da Batı Aparagodānīya Kıtasının bir mağara cennetidir. Ve orada üretilen Ginseng Meyve Ağacı, yaratılış zamanında var olan ruhani bir köktür. Nasıl iyileştirilebilir ki? Hiçbir tedavim yok, hiçbir şeyim yok!"

Pilgrim, "Eğer bir çareniz yoksa, yaşlı Maymun buradan ayrılacak," dedi. Büyük Hükümdar ona bir fincan yeşim nektarı ikram etmek isterdi ama Hacı, "Bu acil bir iş; oyalanmaya cüret edemem," dedi.

Daha sonra Yingzhou adasına gitmek üzere bulutların üzerine çıktı. Burası da çok güzel bir yerdi ve bunun için bir şiir yazılmıştır. Şiir şöyle diyor:

Mor sisler içinde parlayan zarif inci ağacı; Yingzhou "nun gökyüzüne dokunan kemerleri ve kuleleri; Yeşil tepeler, mavi sular ve güzel mercan çiçekleri; Yeşim nektarı, kırmızı çelik ve sert demir taşı. Beş renkli horoz denizin doğuşunda öter; Yaşlanmayan kırmızı anka kuşu kızıl sisler içinde nefes alır. Boşuna arar ölümlüler bu kabaktan sahneyi, Biçimler dünyasının ötesinde sonsuz bir baharı.

Büyük Bilgemiz, kızıl kayalıkların önünde ve inci ağaçlarının altında, parlak beyaz saçları ve sakalları olan, genç tenli ölümsüzler olan birkaç figürün oturduğu Yingzhou'ya vardı. Satranç oynuyor, şarap içiyor, şakalar yapıyor ve şarkılar söylüyorlardı. Gerçekten de

Kutsal bulutların hepsi ışıkla dolu; Güzel kokulu sisler yüzüyor; Mağaranın girişinde renkli anka kuşları; dağın tepesinde dans eden kara

turnalar. Jadelike lotus kökleri ve şeftaliler şarapla iyi giderdi; Sihirliarmutlar ve ateş hurmaları yılları uzatırdı. Hiçbirinin kraliyet çağrısınakulak asmasına gerek yoktu, İlahi kayıtlarda her birinin adı olsa da.Tamamen rahat, gezebilir ve oynayabilirlerdi; Hiçbir iş ya da bakımolmadan, istediklerini yapabiliyorlardı. Ayların, yılların hayatları üzerindehiçbir etkisi yoktu; Büyük dünya boyunca tamamen özgürdüler. Siyahmaymunlar ne kadar güzeldi Meyveleri sunmak için çiftler halinde,eğilerek gelenler! Beyaz geyikler ne kadar dost canlısı Ağızlarındaçiçeklerle ikişer ikişer yatanlar!

O yaşlı adamlar eğlenirken bizim Hacı onlara doğru yürüdü ve "Benim de biraz eğlenmeme izin vermeye ne dersiniz?" diye bağırdı. Ölümsüzler onu görünce hemen ayağa kalkıp onu karşılamışlar. Tanıklık olarak bir şiirimiz var ve şiir şöyle diyor:

Ginseng Meyve Ağacı'nın ruh kökleri koptu; Büyük Bilge harikulade bir tedavi için tanrıları çağırdı. İlahi korudan kızıl bir ışık dökülürken, Yingzhou'nun Dokuz Büyükleri tarafından karşılandı.

Dokuz Yaşlı'yı tanıyan Hacı gülerek, "Eski Kardeşler, ne kadar da mutlusunuz!" dedi.

"Geçmiş yıllarda Büyük Bilge doğrulukta sebat etseydi," dedi Dokuz Yaşlı, "ve Cenneti bozmasaydı, bizden bile daha memnun olurdu. Ama şimdi hepiniz iyisiniz. Batı'da Buddha'yı aramak için hakikate döndüğünüzü duyduk. Buraya gelmek için bu kadar boş zamanı nereden buluyorsunuz?" Hacı daha sonra ağaç için bir tedavi bulma çabalarını ayrıntılı bir şekilde anlattı. Hayretler içinde kalan Dokuz Yaşlı şöyle dedi: " Çok fazla sorun çıkarıyorsun! Sadece çok fazla sorun. Dürüst olmak gerekirse, herhangi bir tedavimiz yok."

"Eğer yapmazsan," dedi Pilgrim, "senden ayrılacağım."

Dokuz Büyükler ondan kalmasını, biraz yeşim nektarı içmesini ve biraz lotus kökü yemesini istediler. Hacı oturmadı ama ayakta durarak bir bardak nektar içti ve bir parça nilüfer yedi. Daha sonra Yingzhou'dan hızla

ayrıldı ve doğruca Büyük Doğu Okyanusu'na yöneldi. Çok geçmedenPotalaka Dağı göründü. Bulutlardan aşağı inerek doğruca dağın tepesineçıktı ve orada Bodhisattva Guanyin'in mor bambu koruluğunda şçeşitligöksel koruyuculara, ejderha-kadınlara ve Moka'ya bir ders verdiğinigördü. Bunun bir kanıtı olarak elimizde şöyle bir şiir bulunmaktadır:

Deniz perisi şehir, kalın kutsal havasıyla uzun boyludur. Burada sayısız muhteşem şey görürsünüz. Binlerce belirsiz ve çeşitli biçimin hepsinin bir kitabın tek bir sessiz yaprağında bulunduğunu bilin. Verilen Dört Yüce Hakikat doğru meyveler verecektir: Altı Aşama, dinlendiğinde sizi özgür bırakacak. Bu genç korunun özel ve gerçek zevkleri vardır: Ağaçlar kızarmış meyveler ve güzel kokulu çiçeklerle dolu.

Hacı'nın gelişini ilk fark eden Bodhisattva oldu ve Büyük Dağ Muhafızı'ndan onu karşılamaya gitmesini istedi. Korudan çıktığında, muhafız "Sun Wukong, nereye gidiyorsun?" diye bağırdı. Hacı başını kaldırarak, "Ayı hergele! Wukong adını boşuna mı kullanıyorsun? Eğer yaşlı Maymun o zamanlar seni bağışlamasaydı, Kara Rüzgâr Dağı "nda bir ceset olacaktın. Bugün Bodhisattva'nın bir takipçisisin, çünkü erdemli meyveyi aldın ve dharma öğretilerini sık sık dinleyebilmen için bu ölümsüz dağın bir sakini yapıldın. Şimdi, tüm bu avantajlarla, bana " Saygıdeğer Baba" diye hitap edemez misin?"

Gördüğünüz gibi Kara Ayı gerçekten de doğru meyveye ulaşmıştı ama Potalaka'nın muhafızı olması ve "Büyük Muhafız" unvanını alması Hacı'ya borçlu olduğu bir şeydi. Bu yüzden gülümsemekten ve şöyle demekten başka bir şey yapamadı: "Büyük Bilge, eskiler der ki, "Prens gibi bir adam eski hataları üzerinde durmaz." Neden geçmişimden bahsedeyim ki? Bodhisattva seninle buluşmamı istedi." Hacımız, mor bambu korusundaki Bodhisattva'nın önünde eğilmek için Büyük Koruyucu'yu takip ederken bir anda ciddi ve ağırbaşlı bir hal aldı.

"Wukong," dedi Bodhisattva, "Tang Keşişi yolculuğunda nereye ulaştı?"

"Batı Aparagodānīya Kıtası'ndaki Uzun Yaşam Dağı," dedi Hacı. "O Uzun Yaşam Dağı'nda," dedi Bodhisattva, "Zhenyuan Büyük Ölümsüz'ün evi olan Beş Köy Manastırı var. Ona rastladınız mı?"

Hacı başını yere vurarak, "Hepsi Beş Köy Manastırı'ndaki Zhenyuan Büyük Ölümsüzünü tanımayan öğrenciniz yüzünden oldu. Ağacına zarar vererek onu gücendirdim ve o da ustamı oyalayarak yolculuğunda ilerleme kaydetmesini engelledi."

"Seni yaramaz maymun!" diye azarladı Bodhisattva, zaten tüm olaydan haberdardı. "Sen daha iyisini bilemezsin! Onun Ginseng Meyve Ağacı, Cennet tarafından dikilen ve Dünya tarafından beslenen ruhani köktür. Üstat Zhenyuan'ın kendisi de toprağa bağlı ölümsüzlerin atasıdır ve ben bile ona karşı biraz saygılı olmalıyım. Neden onun ağacına zarar verdiniz?"

Hacı tekrar eğilerek şöyle dedi: "Öğrenciniz gerçekten cahildi. Manastıra vardığımız gün, Üstat Zhenyuan evde değildi ve sadece iki ölümsüz delikanlı bizi karşılamak için oradaydı. Bu meyvelerin olduğunu keşfeden Zhu Wuneng oldu ve bir tanesini denemek istedi. Öğrenciniz bu meyvelerden üç tane çaldı ve biz üç kardeş bunları kendi aramızda paylaştık. Çocuklar bunu fark ettiklerinde bizi azarlamaya devam ettiler, ta ki ben o kadar sinirlendim ki ağacı devirene kadar. Efendileri ertesi gün geri döndü ve bizi yakaladı; bizi kolumuzla yakaladıktan sonra bağlattı ve kırbaçlattı, bütün bir gün boyunca sorguladı ve işkence etti. O gece kaçtık, ama bizi tekrar yakaladı ve daha önce olduğu gibi esir aldı. Bu iki ya da üç kez böyle devam etti ve kaçmamızın imkansız olduğuna ikna olduğumda, ağacı iyileştireceğime dair ona söz verdim. Denizden bir tedavi bulmak için Üç Ada'da tam bir tur attım ama ölümsüzlerin hiçbiri bana bir tedavi veremedi. Bu yüzden öğrenciniz tüm samimiyetiyle önünüzde eğilmeye geldi. Bodhisattva'ya merhametiyle bana bir şifa vermesi için yalvarıyorum, böylece Tang Keşişi yakında Batı'ya doğru yolculuk

edebilir."

"Neden beni daha önce görmeye gelmedin?" diye sordu Bodhisattva. " Neden bunun yerine adalara bakmaya gittin?" Hacı bu sözleri duyduğunda gizliden gizliye memnun oldu ve kendi kendine, "Ne şans! Ne büyük şans! Bodhisattva'nın bir tedavisi olmalı!"

Biraz daha yalvarmak için tekrar öne çıktı ve Bodhisattva şöyle dedi: " Benim tertemiz vazomdaki tatlı çiy, ilahi ağaçları veya ruh köklerini iyileştirebilir."

"Bunu daha önce denedin mi?" diye sordu Hacı. Bodhisattva, " Gerçekten de," dedi. "Ne zaman?" diye sordu Hacı.

Bodhisattva şöyle dedi: "Birkaç yıl önce Laozi benimle bir bahse girdi: Söğüt dalımı aldı ve tamamen kuruyup kömürleşene kadar iksir arıtma mangalına koydu. Sonra bana geri verdi ve ben de onu vazoma koydum. Bir gün ve bir gece sonra, yeşil dal ve yapraklarım yeniden eskisi gibi güzeldi." Hacı gülerek, "Ben şanslıyım! Gerçekten şanslıyım! Eğer kavrulmuş bir söğüt yeniden canlanabiliyorsa, devrilmiş bir ağacın nesi bu kadar zor olabilir ki?"

Bodhisattva daha sonra takipçilerinin geri kalanına bu emri verdi:

"Koruda uyanık kalmaya devam edin. Ben yakında döneceğim." Elindeki tertemiz vazoyu dengeleyerek ayrıldı; beyaz papağan onun önünde uçarken, Büyük Bilge Güneş arkadan takip etti. Bir tanıklık şiirimiz var ve şiir şöyle diyor:

Dünya bu yeşim kaşlı altın formu sınırlayamaz: Acıyan ve bizi kederlerden kurtaran bir Tanrı. Paslanmaz Buda olarak geçmiş kalpalarla tanıştı. Yapabilecek bir benliğe şimdi ulaşmıştır. Birçok yaşamda tutku dalgalarını yatıştırır; Ahlaki doğası tamamen kirlenmemiştir. Tatlı çiy, uzun zamandır gerçek harikulade kudretle yüklü, Değerli ağaca sonsuz yaşam getirecek.

Şimdi size Büyük Ölümsüz'den bahsedeceğiz, o Üç Yaşlı ile yüce sohbetler ederken bir anda Büyük Bilge Güneş'in bulutlardan aşağı düştüğünü ve şöyle bağırdığını gördüler: "Bodhisattva geldi. Çabuk gelin onunla tanışın! Çabuk onunla tanışın!"

Üç Yıldız, Üstat Zhenyuan, Tripitaka ve öğrencileri aceleyle ana salondan çıktılar. Kutsal bulutunu durduran Bodhisattva, Üç Yıldız'ın önünde eğilmeden önce Usta Zhenyuan ile selamlaştı. Törenden sonra, Hacı Tang keşişi, Sekiz Kural ve Sha Keşişi'nin önünde eğilmesine önderlik ederken onur koltuğuna oturdu. Daha sonra, Manastırdaki çeşitli ölümsüzler de onu selamlamaya geldi. "Yüce Ölümsüz," dedi Pilgrim, " daha fazla gecikmeye gerek yok. Bir an önce tütsü masasını hazırlayabilir ve Bodhisattva'dan meyve ağacınızı iyileştirmesini isteyebilirsiniz."

Bodhisattva'ya teşekkür etmek için eğilen Büyük Ölümsüz, "Bu s ı r a d a n insanın önemsiz meselesi neden Bodhisattva'yı buraya gelme zahmetine katlanacak kadar ilgilendirsin ki?" dedi.

"Tang Keşişi benim öğrencimdir," dedi Bodhisattva. "Eğer Sun Wukong size haksızlık ettiyse, bunu telafi etmesi ve değerli ağacınızı geri vermesi mantıklı olacaktır."

"Bu durumda," dedi Üç Yıldız, "daha fazla nazik konuşmaya gerek yok. Bodhisattva'dan bahçeye gitmesini ve ne yapılabileceğine bakmasını isteyebilir miyiz?"

Büyük Ölümsüz bir tütsü masası hazırlanması ve arka bahçedeki alanın süpürülmesi emrini verdi. Bodhisattva'dan önden gitmesi istendi, onu Üç Büyükler, Tripitaka, öğrencileri ve Manastır'ın çeşitli ölümsüzleri izledi. Bahçeye vardıklarında ağacı yerde yatarken gördüler; etrafındaki toprak kalkmış, kökleri açığa çıkmış, yaprakları dökülmüş ve dalları kurumuştu. " Wukong," diye bağırdı Bodhisattva, "elini uzat." Hacı sol elini uzattı. Bodhisattva söğüt dalını vazosunun tatlı çiyine batırdı, sonra onu bir fırça olarak kullandı ve Hacı'nın avucuna canlandırıcı gücü olan bir tılsım çizdi. Ona elini ağacın dibine koymasını ve suyun fışkırma işaretini izlemesini

söyledi. Elini sıkıca kapatan Hacı ağacın dibine gitti ve yumruğunuköklerin üzerine koydu. Kısa bir süre sonra yerden berrak bir kaynakfışkırdı.

Bodhisattva şöyle dedi: "Bu suya Beş Aşamadan herhangi birini içeren herhangi bir aletle dokunulamaz. Yeşim taşından bir kepçeyle alınmalıdır. Ağacı tekrar dik bir konuma getirin; suyu yukarıdan aşağıya doğru üzerine dökün. Kabuk ve kökler tekrar birlikte büyüyecek; yapraklar çıkacak, dallar yeşerecek ve meyveler ortaya çıkacaktır."

"Küçük Taocular," dedi Hacı, "bana hemen yeşim taşından bir kepçe getirin."

"Mütevazı Taoistiniz kırsal bir bölgede yaşıyor," dedi Üstat Zhenyuan, " ve hiç yeşim kepçe yok. Sadece yeşim çay fincanlarımız ve yeşim şarap kadehlerimiz var. Bunlar kullanılabilir mi?"

"Bodhisattva, "Yeşim taşından yapıldıkları ve suyu tahliye edebildikleri sürece sorun olmaz," dedi. Onları buraya getirin."

Büyük Ölümsüz, küçük çocuklardan otuz kadar yeşim taşı çay bardağı ve elli kadar şarap kadehi çıkarmalarını ve bunlarla berrak suyu toplamalarını istedi. Hacı, Sekiz Kural ve Sha Monk ağacı dik konuma getirdiler ve tabanını toprakla örttüler. Daha sonra yeşim kapları teker teker Bodhisattva'ya uzattılar; o da bir yandan büyü yaparken bir yandan da söğüt dalıyla tatlı sıvıyı ağacın üzerine serpti. Çok geçmeden serpmeyi bıraktı ve ağaç bir anda kalın yaprakları ve dallarıyla yeşile döndü. Tepesinde yirmi üç ginseng meyvesi görülebiliyordu. Clear Breeze ve Bright Moon adlı iki genç, "Bir gün önceki kaybımızı fark ettiğimizde, defalarca saymamıza rağmen sadece yirmi iki meyve bulabilmiştik. Canlandırıldıktan sonra bugün neden fazladan bir tane daha var?"

"Zaman insanın gerçek niyetini ortaya çıkaracaktır," dedi Pilgrim. " Yaşlı Maymun geçen gün sadece üç tane aldı; dördüncüsü yere düştü ve kayboldu, çünkü yerel ruhun bana söylediği gibi, bu hazine toprağa değdiğinde asimile olacaktı. Sekiz Kural benim üstten bir şeyler aşırdığımı

söyleyip durdu ve bu şekilde eylemim ortaya çıktı. Tüm bu karmaşa ancakbugün açıklığa kavuştu."

Bodhisattva şöyle dedi: "İşte bu yüzden az önce Beş Evreyi içeren herhangi bir alet kullanmadım, çünkü bu şeyin ve Beş Evrenin karşılıklı olarak dirençli olduğunu biliyorum."

Çok memnun olan Büyük Ölümsüz hemen altın tokmağı istedi ve meyvelerden on tanesini yere döktürdü. Ardından Bodhisattva ve Üç Büyükleri, onurlarına Ginseng Meyveleri Festivali'nin verileceği ana salona geri dönmeye davet etti. Küçük ölümsüzler usulüne uygun olarak masaları kurup zinober tepsileri çıkarırken, Bodhisattva'dan ortadaki şeref koltuğuna oturması istendi. Üç Yaşlı sol taraftaki masaya oturdu, Tank Keşiş sağ tarafa yerleştirildi ve ev sahibi olarak Üstat Zhenyuan aşağıdaki koltuğa oturdu. Elimizde şöyle yazan bir tanıklık şiiri var:

Uzun Yaşam Dağı'nın eski mağara cennetinde, Ginseng meyveleri her dokuz bin yılda bir olgunlaşır. Ruh kökü açığa çıkar, dallara ve filizlere zarar verir; Tatlı çiy canlanır, meyveler ve yapraklar bütünleşir. Üç Yaşlı, tüm bu eski dostları memnuniyetle karşılar; Dört keşiş şans eseri kader arkadaşlarını bulurlar. Şimdi ginseng meyvelerini yemeyi öğrendiler; Hepsi asla yaşlanmayan ölümsüzler olacaklar.

O anda Bodhisattva ve Üç Büyüklerin her biri birer meyve yedi. Sonunda bunun ölümsüzlerin bir hazinesi olduğuna ikna olan Tang Keşişi de bir tane yedi. Üç öğrencinin her b i r i de birer tane yedi ve Üstat Zhenyuan'ın kendisi de misafirlerine eşlik etmek için bir tane aldı. Meyvelerin sonuncusu Manastır'ın diğer sakinleri arasında paylaştırıldı. Hacı, sırasıyla Potalaka Dağı ve Penglai Adası'na geri dönen Bodhisattva ve Üç Yıldız'a teşekkür etti. Üstat Zhenyuan ayrıca Bir ziyafet için biraz vejetaryen şarap, bu sırada o ve Pilgrim bağ-kardeş oldular. Atasözünün dediği gibi,

Kavga etmeseler birbirlerini tanımayacaklardı; Ama şimdi iki taraf tek bir ev haline geldi.

Ne mutlu ki, üstat ve öğrenciler orada huzurlu bir gece geçirdiler. Böylece o Yaşlı ile oldu

Geri dönen zinober otunu tattığı için şanslı; Uzun ömrü devlerin çilelerine dayanacaktı.

Ertesi gün nasıl ayrılacaklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第027回 · Bölüm 27

Kadavra iblisi üç kez Tripitaka Tang ile alay eder Kutsal keşiş buna rağmen Yakışıklı Maymun Kral'ı kovar

Size ertesi sabah yola çıkmak üzere hazırlık yapan Tripitaka ve müritlerinden bahsediyorduk. Ancak Üstadımız Zhenyuan, ikisi kardeş olduktan sonra Hacı'nın o kadar yakın dostu olmuştu ki gitmelerine izin vermedi. Bunun yerine beş ya da altı gün boyunca ağırlanmaları için emir verdi. Geri dönüştürülmüş zinober otunu aldığından beri yaşlı adamın ruhu güçlenmiş ve bedeni daha sağlıklı hale gelmişti; sanki tüm fiziksel yapısı yenilenmiş gibi hissediyordu. Kutsal yazıları edinmeye niyetli olduğu için kalmayı reddetti ve böylece ayrıldılar.

Ayrıldıktan sonra usta ve öğrenciler yola koyuldular ve çok geçmeden yüksek bir dağa vardılar. "Öğrenciler," dedi Tripitaka, "ilerideki dağ engebeli ve sarp görünüyor ve korkarım ki at bu kadar kolay ilerleyemeyebilir. Her biriniz dikkatli olmalısınız."

"Korkmayın Üstat," dedi Hacı. "Her şeyin icabına nasıl bakacağımızı biliyoruz."

Sevgili Maymun Kral! Yol gösterdi; asasını iki omzunda yatay olarak taşıyarak bir dağ patikası açtı ve onları yüksek bir uçuruma götürdü. Gördüler ki

Tepeler ve zirveler sıra sıra; Dereler ve kanyonlar muhteşem; Kaplanlar ve kurtlar sürüler halinde koşuyor; Sürüler halinde yürüyen geyikler ve alageyikler; Bir araya toplanmış sayısız misk ve yaban domuzu; Tilki ve tavşanlarla kaynayan bir dağ. Bin fitlik dev piton; On bin fitlik uzun yılan. Dev piton korkunç sisler üfledi; Uzun yılan korkunç hava püskürdü. Yol boyunca dikenler ve deve dikenleri bitmek bilmeden yayıldı; Zirvede çamlar ve sedirler görkemli bir şekilde büyüdü. Yabani kenevirler ve sarmaşıklar gözlerini doldurdu; Güzel kokulu bitkiler

gökyüzüne kadar uzandı. Işık kuzey kutbundan indi; Bulutlar güneykutbundaki yıldızdan ayrıldı. On bin kulaç dağ eski, ilkel nefesini tutuyor;Binlerce zirve soğuk güneş ışığında yüce duruyordu.

Atın üzerindeki ihtiyar korkuya kapıldı ama bizim Büyük Bilge Güneş yeteneklerini göstermeye hazırdı. Demir sopasını kullanarak öyle korkunç bir çığlık attı ki kurtlar ve yılanlar geri çekildi, kaplanlar ve leoparlar kaçtı. Usta ve öğrenciler böylece dağa doğru yolculuk ettiler. Zirveye ulaştıklarında Tripitaka, "Wukong, neredeyse bir gündür seyahat ediyoruz ve acıkmaya başladım. Bir yere git ve benim için biraz vejetaryen yiyecek iste."

"Efendi, pek akıllı değilsin!" dedi Hacı, onu gülümseyerek yatıştırmaya çalışarak. "Bir dağın ortasındayız, önümüzde ne bir köy var ne de herhangi bir Arkamızda bir han var. Paramız olsa bile, bir şey satın alabileceğimiz bir yer yok. Vejetaryen yiyecek bulmak için nereye gitmemi istiyorsun?" Sinirlenen Tripitaka öğrencisini azarlamaya başladı.

"Seni maymun!" diye bağırdı. "İki Sınır Dağı'nda nasıl bir durumda olduğunu hatırlamıyor musun? Tathāgata tarafından o taş kutuya hapsedilmiştin, ağzını oynatabiliyordun ama ayaklarını oynatamıyordun ve hayatını kurtardığım için bunu bana borçluydun. Şimdi başınıza dokunarak ve emirleri alarak benim öğrencim olduğunuza göre, neden kendinizi biraz daha fazla zorlamak istemiyorsunuz? Neden her zaman bu kadar tembelsin?"

"Öğrenciniz," dedi Pilgrim, "oldukça gayretli. Ne zamandan beri Tembel mi?"

"Madem bu kadar gayretlisin," dedi Tripitaka, "neden gidip bana biraz

yalvarmıyorsun? vejetaryen yemek? Açken nasıl yolculuk edebilirim? Üstelik bu dağ zararlı buharlarla dolu ve eğer hastalanırsam Thunderclap'e ulaşmayı nasıl umabilirim?"

"Usta," dedi Hacı, "lütfen sinirlenmeyin. Başka söze gerek yok. Sizin gururlu ve kibirli bir yapınız olduğunu biliyorum. Biraz gücenirsen o küçük büyüyü tekrar edersin! Attan in ve biraz dinlen. Biraz vejetaryen yiyecek dilenebileceğim bir aile olup olmadığını öğreneyim." Hacı bir hamleyle bulutların kenarına sıçradı. Gözlerini gölgelemek için elini kullanarak etrafına baktı. Ne yazık ki! Batı'ya yolculuk ıssız bir yolculuktu, ne köyler ne de mezralar vardı. Bol miktarda ağaç ve çalılık vardı ama insan yerleşimine dair hiçbir iz yoktu. Hacı bir süre etrafına baktıktan sonra, güneye doğru yüksek bir dağ gördü; dağın doğu yamacında küçük kırmızı lekeler vardı. Pilgrim bulutunu indirerek, " Efendim, yiyecek bir şeyler var" dedi.

Yaşlı adam bunun ne olduğunu sorunca Hacı, "Burada pirinç dilenebileceğim bir ev yok. Ama buranın güneyindeki bir dağda kırmızı bir şerit var ve sanırım bu olgun dağ şeftalileri olmalı. İzin verin gidip yemeniz için birkaç tane toplayayım."

Memnun olan Tripitaka, "Ailesini terk etmiş bir kişinin şeftali yemesi zaten en büyük nimettir!" dedi. Hacı sadaka kâsesini aldı ve uğurlu aydınlığa çıktı.

Şu parlak taklaya bakın, arkasından soğuk buhar geliyor! Bir anda doğruca güney dağındaki şeftalilere yöneldi ve şimdilik ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi, atasözü der ki:

Yüksek bir dağda her zaman canavarlar olacaktır; Engebeli bir zirve her zaman şeytanlar üretecektir.

Bu dağda gerçekten de Büyük Bilge Güneş'in gidişinden rahatsız olan bir canavar-ruh vardı. Karanlık rüzgârı takip ederek bulutların arasından geldi ve ihtiyarı yerde otururken buldu. "Ne şans ama! Ne şans!" dedi, sevincine engel olamayarak.

"Birkaç yıldır akrabalarım Doğu Ülkesinden Büyük Aracı getirmeye giden bir Tang Keşişi hakkında konuşuyorlar. O aslında Altın Ağustos Böceği'nin enkarnasyonudur ve önceki on varoluş sırasında kendini geliştirme sürecinden geçen orijinal bedene sahiptir. Eğer bir adam onun etinden bir parça yerse, yaşı ölçülemeyecek kadar uzar. Yani, bu keşiş sonunda bugün geldi!"

Canavar Tripitaka'yı yakalamak için aşağı inmek üzereydi ki, ihtiyarın iki yanında nöbet tutan iki büyük savaşçıyı gördü ve bu onu yaklaşmaktan alıkoydu. Şimdi, bu savaşçılar kim olabilir diye soruyorsunuz? Onlar elbette Sekiz Kural ve Sha Monk'tu. Gördüğünüz gibi Sekiz Kural ve Sha Monk'un büyük yetenekleri olmayabilir ama sonuçta Sekiz Kural Cennet Sazlıklarının Mareşali ve Sha Monk da Büyük Perde Yükselten Kaptan'dı. Otoriteleri tamamen aşınmamıştı ve bu yüzden canavar onlara yaklaşmaya cesaret edemedi. Canavar bunun yerine kendi kendine, "Onlarla biraz dalga geçeyim, bakalım ne olacak?" dedi.

Sevgili canavar! Karanlık rüzgârını dağın tarlasına indirdi ve vücudunu bir kez sallayarak ay gibi yüzü ve çiçek gibi yüz hatları olan bir kıza dönüştü. Parlak gözleri ve zarif kaşları, beyaz dişleri ve kırmızı dudakları tarif etmek mümkün değil. Sol elinde mavi kumtaşı bir kap ve sağ elinde yeşil porselen bir vazo tutarak batıdan doğuya doğru yürüdü ve doğruca Tang Keşişi'ne yöneldi.

Atını uçurumda dinlendiren bilge keşiş bir anda genç bir kızın yaklaştığını gördü: Hafifçe sallanan yeşil kolların sarmaladığı ince eller; Hunan ipeğinden bir eteğin altında açıkta kalan minik ayaklar. Yüzü terden sırılsıklam olmuş gibiydi; Toz, sisin tuttuğu söğütler gibi güve kaşlarını sıyırdı. Ve gözleriyle dikkatle bakarken, Onun yanına doğru yürüyor gibiydi.

Tripitaka onu gördüğünde şöyle seslendi: "Sekiz Kural, Sha Keşiş, az önce Wukong buranın ıssız bir bölge olduğunu söyledi. Ama orada yürüyen bir insan değil mi?"

"Usta," dedi Sekiz Kural, "sen burada Sha Monk ile otur. İhtiyar Hog gidip bir baksın." Elindeki muckrake'i bırakıp gömleğini indiren bizim Budala, bir centilmen havasına bürünmeye çalışarak onunla yüz yüze görüşmeye gitti. Atasözünün dediği gibi oldu:

Gerçeği uzaktan belirleyemezsiniz. Yakına gittiğinizde açıkça görebilirsiniz.

Kızın görünüşü görülmeye değerdi!

Buz beyazı teni jadel gibi kemikleri gizler; Yakası süt beyazı göğsünü ortaya çıkarır. Söğüt kaşları koyu yeşil tonları toplar; Badem gözleri gümüş yıldızlar gibi parlar. Yüz hatları ay gibi nazlı; Doğal yapısı saf. Vücudu söğüt kırlangıç gibi; Sabah güneşinin okşadığı yarı açık bir haitong. Cazibesini sergileyen yeni açmış bir şakayık.

Budala onun ne kadar güzel olduğunu görünce dünyevi aklı harekete geçti ve gevezelik etmekten kendini alamadı. "Bayan Bodhisattva!" diye bağırdı. "Nereye gidiyorsunuz? Elinizde tuttuğunuz şey nedir?"

Bu açıkça bir şeytandı ama onu tanıyamadı! Kız hemen ona cevap verdi, "Elder, mavi kapta şarap keklerinden yapılmış kokulu pirinç var ve yeşil vazoda kızarmış buğday gluteni var. Buraya keşişleri besleme yeminimi bozmak için geldim." Sekiz Kural bu sözleri duyduğunda çok memnun oldu. Etrafında dönerek, vebadan çıldırmış bir domuz gibi Tripitaka'ya rapor vermek için koştu, "Usta! "İyi adam cennetin ödülüne sahip olacak!" Aç olduğunuz için, Ağabeyinizden gidip vejetaryen yemek için dilenmesini istiyorsunuz. Ama o maymunun şeftalilerini toplamak ve eğlenmek için nereye gittiğini gerçekten bilmiyoruz! Çok fazla şeftali yerseniz, kendinizi biraz tıka basa dolu ve gazlı hissedebilirsiniz! Onun yerine bir bakın. Şu keşişleri beslemeye gelen biri değil mi?"

"Coolie, sen sadece soytarılık yapıyorsun!" dedi inanmayan bir Tang Keşişi. "Bunca zamandır seyahat ediyoruz ve sağlıklı bir insana bile rastlamadık! Keşişleri beslemek için gelen bu kişi nerede?"

"Usta," dedi Sekiz Kural, "bu o değil mi?" Tripitaka kızı gördüğünde ayağa fırladı ve ellerini kavuşturdu. "Bayan Bodhisattva," dedi, "eviniz nerede? Nasıl bir aileniz var? Ne tür bir yemin ettiniz ki buraya gelip keşişleri beslemek zorundasınız?"

Bu açıkça bir şeytandı, ama büyüğümüz de onu tanıyamadı! Bu canavar, Tang Keşişi'nin geçmişini sorduğunu duyduğunda, hemen yalana başvurdu. Zekice ve aldatıcı sözlerle sorgucusunu kandırmaya çalıştı: " Efendim, yılanları geri çeviren ve vahşi hayvanları korkutan bu dağ Beyaz Kaplan adını taşır. Evim buranın batısında yer alıyor. Hâlâ hayatta olan ailem sık sık sūtralar okur ve iyi işler yapmaya heveslidir. Yakınlardan ve uzaklardan bize gelen keşişleri cömertçe beslediler. Annemle babamın erkek çocukları olmadığı için tanrılara dua etmişler ve ben doğmuşum. Beni soylu bir aileyle evlendirmek isterlerdi ama yaşlılıklarında çaresiz kalmaktan korktukları için onun yerine bir damat aldılar, böylece yaşamda ve ölümde onlara bakılacaktı."

Bunu duyan Tripitaka şöyle dedi, "Bayan Bodhisattva, konuşmanız oldukça uygunsuz! Bilge klasiği der ki, "Anne ve baba hayattayken, kişi yurtdışına seyahat etmez; ya da seyahat ederse, sadece uygun bir yere gider.

Eğer anne baban hâlâ yaşıyorsa ve sana bir koca bulmuşlarsa, yeminini kurtarmak için gönderilen kişi senin erkeğin olmalıydı. Neden dağda tek başına dolaşıyorsun? Sana eşlik edecek bir refakatçin bile yok. Bu bir kadına hiç yakışmıyor!" Genişçe gülümseyen kız hemen daha zekice sözlerle onu yatıştırmaya çalıştı. "Efendim," dedi, "kocam bu dağın kuzey kıvrımında, tarlaları sürmek için birkaç işçiye liderlik ediyor. Bu da onların yemesi için hazırladığım öğle yemeği. Şu anda çiftlik işlerinin yoğun olduğu bir mevsim olduğu için hizmetçimiz yok; annem ve babam da yaşlandığı için ayak işlerini kendim yapmak zorundayım. Siz üç uzak yolcuyla karşılaşmam tamamen tesadüf eseri oldu, ancak ailemin iyi işler yapma eğilimini düşündüğümde, bu pirinci keşişler için yiyecek olarak kullanmayı çok isterim. Eğer bunu size layık görmüyorsanız, lütfen bu

mütevazı adağı kabul edin."

"Aman Tanrım! Aman Tanrım!" dedi Tripitaka. "Meyve toplamaya giden bir öğrencim var ve her an dönebilir. Yemeye cesaret edemiyorum. Çünkü ben bir keşiş olarak pirincinizi yeseydim, kocanız bunu öğrendiğinde sizi azarlardı. O zaman bu zavallı keşişin suçu olmayacak mı?" Kız, Tang Keşişi'nin yemeği almayı reddettiğini görünce daha da baştan çıkarıcı bir şekilde gülümseyerek, "Ey Üstat! Keşişleri beslemeyi seven anne v e babam kocam kadar bile gayretli değiller. Çünkü onun tüm yaşamı köprülerin inşasına ve yolların onarımına, yaşlılara saygı göstermeye ve onlara acımaya adanmıştır. fakirlere. Pirincin Efendi'yi doyurmak için verildiğini duyarsa, karısı olan bana olan sevgisi kat kat artacaktır."

Ancak Tripitaka yemek yemeyi reddetti ve bir yandaki Sekiz Kural tamamen çileden çıktı. Bizim Budala suratını asarak kendi kendine homurdandı: "Dünyada sayısız rahip var ama hiçbiri bizim bu yaşlı rahip kadar hoppa değil! İşte hazır pilav, hem de üç porsiyon! Ama o yemeyecek. Yemeden önce o maymunun dönmesini ve pirincin dört porsiyona bölünmesini beklemek zorunda." Daha fazla tartışmaya izin vermeden, burnunu bir hamlede tencerenin üzerine itti ve başlamak üzereydi.

Bizim Hacı'ya bakın! Güneydeki dağın zirvesinden birkaç şeftali topladıktan sonra, elinde sadaka kâsesi olduğu halde tek bir takla atarak geri döndü. Ateş saçan gözlerini ve elmas göz bebeklerini açıp baktığında, kızın bir canavar olduğunu fark etti. Kaseyi yere bıraktı, demir çubuğunu çıkardı ve canavarın kafasına sertçe indirmek üzereydi.

Yaşlı adam öylesine dehşete düşmüştü ki, öğrencisini elleriyle geri çekti. "Wukong," diye bağırdı, "kime vurmak için geri döndün?"

"Üstat," dedi Hacı, "karşınızdaki bu kızı iyi biri olarak görmeyin. O bir canavar ve sizi kandırmak için geldi."

"Maymun," dedi Tripitaka, "eskiden gerçek sezginin bir ölçüsüne sahiptin. Nasıl oluyor da bugün saçma sapan konuşuyorsun? Bu Bayan Bodhisattva o kadar nazik ki beni pirinciyle beslemek istiyor. Neden onun bir canavar olduğunu söylüyorsun?"

"Efendim," dedi Hacı gülerek, "bunu nereden biliyorsunuz? Su Perdesi Mağarası'nda bir canavarken, insan eti yemek istediğimde böyle davranırdım. Kendimi altın ya da gümüşe, yalnız bir binaya, zararsız bir sarhoşa ya da güzel bir kadına dönüştürürdüm. Benden etkilenecek kadar zayıf zihinli herkesi mağaraya geri çekerdim. Orada onu buharda pişirerek ya da kaynatarak istediğim gibi eğlendirirdim. Onu bir öğünde bitiremezsem, yağmurlu günler için saklamak üzere artıkları güneşte kuruturdum.

Efendim, eğer biraz daha geç dönseydim, onun tuzağına düşecek ve ondan zarar görecektiniz."

Ancak Tang Keşişi bu sözlere inanmayı reddetti; bunun yerine kadının iyi bir insan olduğunu söylemeye devam etti.

"Efendim," dedi Hacı, "sanırım neler olduğunu biliyorum. Dünyevi aklınız bu kadının güzelliği karşısında uyanmış olmalı. Eğer arzunuz varsa, neden Sekiz Kural'dan biraz kereste kesmesini ve Sha Monk'tan bize biraz ot bulmasını istemiyorsunuz? Ben marangoz olurum ve burada onunla ilişkinizi tamamlayabileceğiniz küçük bir kulübe inşa ederim. Sonra hepimiz kendi yolumuza gideriz. Yapılacak şey bu değil mi? Kutsal yazıları almak için neden bu kadar uzun bir yolculuğa çıkalım ki?"

Yaşlı adam oldukça uysal ve nazik bir insandı. Bu birkaç kelime yüzünden o kadar utandı ki, kel kafası baştan aşağı kızardı.

Tripitaka utancından dilsiz kalırken, Hacı "nın öfkesi yeniden alevlendi. Demir çubuğunu kullanarak canavarın yüzüne doğrulttu ve müthiş bir darbe indirdi. Ancak şeytanın da kendine göre birkaç numarası vardı. Cesedi Serbest Bırakma büyüsünü biliyordu.

Hacı "nın sopasının kendisine doğru geldiğini görünce ruhunu uyandırdı ve arkasında yere yığılmış cesedini bırakarak oradan ayrıldı.

Korkudan titreyen yaşlı adam mırıldandı: "Bu maymun çok asi, çok inatçı! Defalarca yalvarmış olmama rağmen, hala sebepsiz yere insan hayatı alıyor."

"Alınmayın Üstat," dedi Hacı, "gelin de tencerenin içinde ne tür şeyler olduğunu kendiniz görün." Sha Monk yaşlı adamı bir göz atması için yanına götürdü. Şarap keklerinden yapılan güzel kokulu pirinç hiçbir yerde yoktu; onun yerine bir tencere dolusu uzun kuyruklu büyük kurtçuk vardı. Kızarmış buğday gluteni de yoktu ama birkaç kurbağa ve çirkin kurbağa her yerde zıplıyordu. İhtiyar, Hacı'nın sözlerinde yüzde otuz doğruluk payı olabileceğini düşünmek üzereydi ama Sekiz Kural kendi kızgınlığının yatışmasına izin vermedi. Arkadaşına iftira atmaya başladı: " Efendim, bu kadın, bir düşünsenize, bu bölgenin çiftçi kızlarından biri. Tarlaya öğle yemeği götürmesi gerektiği için yolda bizimle karşılaştı. Nasıl bir canavar olarak görülebilir ki? Ağabey'in asası oldukça ağır, biliyorsunuz. Geri geldi ve tek bir darbenin onu öldüreceğini tahmin etmeden elini onun üzerinde denemek istedi. O sözde Sıkı Dolgu Büyüsü'nü okumandan korkuyor ve bu yüzden seni kandırmak için bir tür büyü kullanıyor. Bu şeylerin ortaya çıkmasına neden olan o, sadece sizi şaşırtmak için, böylece büyüyü okumayacaksınız."

Sekiz Kural'ın bu tek konuşması ne yazık ki Tripitaka için felaket anlamına geliyordu! Bizim Budala'nın iftiralarına inanarak eliyle sihirli işareti yaptı ve büyüyü o k u d u . Hacı hemen çığlık atmaya başladı, " Başım! Başım! Başım! Okumayı kes! Okumayı kes! Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, söyle."

"Ne söylemem gerekiyor?" diye sordu Tang Keşişi. "Aileden ayrılanlar insanlara her zaman saygı göstermeli, her düşüncelerinde nezaketi el üstünde tutmalıdır. Onlar

Yerleri süpürürken karıncaları tehlikeden uzak tutun ve güvelerin sevgisi için lambalara gölgelik takın.

Ve sen, her adımında şiddet uyguluyorsun! Bu masum vatandaşı öldüresiye dövdüğünüze göre, gidip kutsal kitapları alsanız bile ne işe yarar? Geri dönsen de olur."

"Üstat," dedi Hacı, "nereye geri dönmemi istersiniz?" Tang

Keşişi, "Seni öğrencim olarak istemiyorum," dedi.

"Eğer beni öğrencin olarak istemiyorsan," dedi Hacı, "korkarım ki Batı Cenneti "ne giden yolda başarılı olamayacaksın."

Tang Keşişi, "Benim hayatım Cennetin himayesinde," dedi. "Canavar için yiyecek olmam emredilmişse, buharda pişirilsem veya haşlansam bile, benim için sorun değil. Ayrıca, beni büyük sınırdan kurtaracak güce sahip olduğunuzu gerçekten düşünüyor musunuz? Çabuk geri dön!"

"Efendim," dedi Hacı, "geri dönmemde bir sakınca yok, ama henüz iyiliğinizin karşılığını ödemedim."

Tang Keşişi, "Sana nasıl bir nezaket gösterdim?" diye sordu. Büyük Bilge bunu duyunca hemen diz çöktü ve diz çökerek şöyle dedi: "Yaşlı Maymun Göksel Saray'a büyük bir kargaşa getirdiği için, Buddha tarafından İki Sınır Dağı'nın altında sıkıştırılmak gibi ölümcül bir çileye maruz kaldı. Bana emirleri veren Bodhisattva Guanyin'e ve Usta'ya borçluydum. Bana özgürlüğümü veren kişi. Eğer seninle birlikte Batı Cenneti "ne gitmezsem, bu benim

Karşılıksız iyilik bilen prens gibi bir adam değilim. Benimki sonsuza dek kötü şöhretli bir isim olacak."

Ne de olsa Tang Keşişi merhametli bir kutsal keşiştir. Hacı "nın kendisine acınacak bir halde yalvardığını görünce fikrini değiştirdi ve şöyle dedi: "Bu durumda, bu seferlik seni affedeceğim. Sakın bir daha asi olmaya cüret etme. Eğer yine eskisi gibi şiddet uygularsan, bu büyüyü yirmi kez tekrar tekrar okuyacağım."

"Bunu otuz kez okuyabilirsin," dedi Hacı, "ama bir daha kimseye vurmayacağım."

Tang Keşişi'nin ata binmesine yardım ettikten sonra topladığı şeftalileri ona sundu. Tang Keşişi gerçekten de açlığını bir süreliğine dindirmek için atın üzerindeki şeftalilerden birkaçını yedi.

Şimdi size gökyüzüne yükselerek kaçan canavardan bahsedeceğiz. Hacı'nın sopasının tek darbesi onu öldürmedi, çünkü ruhunu göndererek kaçtı. Bulutların tepesinde dururken, Hacı'ya dişlerini gıcırdattı ve kendi kendine kinle şöyle dedi: "Son birkaç yıldır insanların onun yetenekleri hakkında konuştuklarından başka bir şey duymadım, ama bugün onun sahte bir şöhret olmadığını keşfettim.

Zaten benim tarafımdan kandırılmış olan Tang Keşişi pirinci yemek üzereydi. Eğer başını eğip pilavdan bir nefes alsaydı, onu yakalayacak ve tamamen benim olacaktı. Bu diğer adamın geri dönüp işimi bozacağını hiç tahmin etmemiştim.

Dahası, neredeyse sopasından bir darbe alacaktım. Eğer bu keşişin kaçmasına izin verseydim, boşuna uğraşmış olacaktım. Onunla bir kez daha dalga geçmek için oraya geri dönüyorum."

Sevgili canavar! Kara bulutunun yönünü alçaltarak ilerideki dağın kıvrımına düştü ve vücudunu bir kez sallayarak seksen yaşında bir kadına dönüştü, elinde kavisli saplı bir bambu baston vardı. Yolun her adımında ağlayarak hacılara doğru ilerledi. Sekiz Kural onu gördüğünde dehşete kapıldı. "Usta," dedi, "bu korkunç! Bize yaklaşan bu yaşlı anne birini arıyor."

"Kimi arıyorsunuz?" diye sordu Tang Keşişi. Sekiz Kural şöyle dedi: " Ağabey tarafından öldürülen kız, kızı olmalı. Bu da onu arayan anne olmalı."

"Saçma sapan konuşmayı bırak, kardeşim," dedi Pilgrim. "O kız on sekiz yaşlarındaydı, ama bu kadın en az seksen yaşında. Altmış küsur

yaşındayken nasıl hâlâ çocuk doğurabiliyor? O bir sahtekar! İhtiyarMaymun gidip bir baksın."

Sevgili Hacı! Büyük adımlarla ilerleyerek canavara baktı.

Sahte bir şekilde yaşlı bir kadına dönüştü, Kar gibi beyaz şakaklarıyla. Çok yavaş yürüyordu. Hem küçük hem de halsiz adımlarla. Zayıf vücudu çok inceydi; Yüzü, kurumuş ve solmuş bir yaprak. Elmacık kemikleri yukarıya doğru çıkıktı; Dudakları aşağıya ve dışarıya doğru kıvrılmıştı. Yaşlılık, gençlik dönemine pek benzemez: Tüm yüz nilüfer yaprakları gibi kırışmış.

Canavarı tanıyan Hacı, herhangi bir tartışmayı bekleme zahmetine bile girmedi; sopayı kaldırdı ve hemen kafasına vurdu.

Canavar havaya kaldırılmış asayı gördüğünde, yine büyüsünü kullandı ve ruhu havaya yükseldi, arkasında bir kez daha yol kenarına vurulmuş cesedini bıraktı. Bu manzara Tang Keşişi'ni o kadar korkutmuş ki atından düşmüş. Yolda yatarken, Sıkı Dolgu Büyüsü'nü tam yirmi kez ileri geri okumak dışında tek kelime etmedi. Ne yazık ki, zavallı Hacı'nın kafası kum saati şeklinde bir kabağa dönüşmüştü! Acı gerçekten dayanılmaz olduğu için, Tang Keşişine doğru yuvarlanmak ve yalvarmak zorunda kaldı, "Üstat, lütfen daha fazla okumayın. Ne söyleyecekseniz söyleyin."

"Söyleyecek ne var?" diye sordu Tang Keşişi. "Aileden ayrılanlar cehenneme düşmekten kaçınmak için erdemin sözlerini dinleyecekler. Sizi öğütlerle aydınlatmak için elimden geleni yaptım. Neden şiddet uygulamakta ısrar ediyorsunuz? Halktan birini diğerinden sonra döverek öldürdünüz. Bunu nasıl açıklıyorsunuz?"

"O bir canavar," dedi Hacı. Tang Keşişi şöyle dedi: "Bu maymun saçmalıyor. Bana o kadar çok canavar olduğunu söylüyorsun! Sen iyilik yapma arzusundan yoksun, sadece kötülüğe meyilli birisin. Gitsen iyi olur."

"Efendi," dedi Hacı, "beni yine mi gönderiyorsun? Pekala, geri döneceğim. Ama benim hoşuma gitmeyen bir şey var."

Tang keşişi "Neyi nahoş buluyorsun?" diye sordu. "Efendim," dedi Sekiz Kural, "bagajı onunla paylaşmanızı istiyor! Bunca zaman seni keşiş olarak takip ettikten sonra eli boş dönmek istediğini mi sanıyorsun? Neden şalının içinde eski bir gömlek ya da yırtık pırtık bir şapka olup olmadığına bakıp ona birkaç parça vermiyorsun?" Hacı bu sözleri duyunca o kadar öfkelendi ki, bir aşağı bir yukarı zıpladı ve şöyle bağırdı: "Seni geveze herif! Yaşlı Maymun tam bir yoksulluk öğretisini benimsediğinden beri en ufak bir kıskançlık ya da açgözlülük göstermedi. Sen neden bahsediyorsun, bavulları bölüşmekten mi?"

"Eğer ne kıskançlık ne de açgözlülük gösteriyorsan," dedi Tang Keşişi, " neden gitmiyorsun?"

"Doğruyu söylemek gerekirse, Usta," dedi Hacı, "yaşlı Maymun beş yüz yıl önce Çiçek-Meyve Dağı'nın Su Perdesi Mağarası'nda yaşarken, yetmiş iki mağaranın iblislerinin itaatini kabul edecek ve kırk yedi bin küçük şeytana hükmedecek kadar kahramandı. O zamanlar tam bir erkektim - başımda mor altın bir başlık, vücudumda kırmızı ve sarı bir cübbe, belimde yeşim taşından bir kemer, ayaklarımda buluta binen bir çift ayakkabı vardı ve ellerimde uyumlu altın çemberli bir asa tutuyordum. Ama ṇNirvāa beni günahlarımdan kurtardığından beri, saçlarımı kestirip tam bir yoksulluk yemini ettiğimde ve senin öğrencin olarak seni takip ettiğimde, bu altın filetoyu başıma geçirdim. Eğer bu şekilde geri dönersem, evdekilerin yüzüne bakamam. Eğer Üstat artık beni istemiyorsa, lütfen Fileto Çıkarma Büyüsü "nü okuyun ki bu şeyi kafamdan çıkarıp size geri verebileyim. O zaman bunu çok hoş ve hoş bulacağım. Ne de olsa bunca zaman sizi takip ettim; eminim ki bu insani iyiliği benden esirgemezsiniz!"

Tang Keşişi büyük bir şaşkınlıkla, "Wukong, ben sadece Bodhisattva'dan gizlice Sıkı Dolgu Büyüsü'nü aldım. Gevşek Dolgu

Büyüsü yoktu."

"Eğer Gevşek Dolgu Büyüsü yoksa," dedi Pilgrim, "o zaman beni de götürseniz iyi olur."

Yaşlı adamın "Kalksan iyi olur" demekten başka çaresi yoktu. Seni bir kez daha affedeceğim ama bir daha şiddet uygulamamalısın."

"Buna cesaret edemem," dedi Pilgrim, "buna cesaret edemem."

Efendisinin bir kez daha ata binmesine yardım etti ve sonra ileriye doğru yol

gösterdi.

Şimdi size Hacı'nın ikinci darbesiyle de öldürülemeyen o canavardan bahsedeceğiz. Zebani havada rakibini övmekten kendini alamadı ve şöyle dedi: "Muhteşem Maymun Kral! Ne algı ama! Bu şekle dönüştüğümde bile beni tanıyabildi! Bu keşişler oldukça hızlı ilerliyorlar; dağın ötesinde batıya doğru kırk mil daha gittiklerinde benim bölgemden ayrılmış olacaklar. Eğer başka bir bölgenin iblisleri ya da şeytanları onları yakalarsa, insanlar ağızları çatlayana kadar güler ve ben de yüreğimi yerim! Aşağı inip onlarla bir kez daha dalga geçeceğim."

Sevgili Canavar! Karanlık rüzgârı tekrar dağın kıvrımına indirerek bedenini salladı ve kendini yaşlı bir adama dönüştürdü. Gerçekten de

Pengzu'nunki gibi akan beyaz saçlar, Ve sakalı Çağ Yıldızı'nınkinden daha soğuktu. Kulaklarında bir yeşim taşı çınladı, Ve gözlerinde altın yıldızlar parlıyordu. Ejderha başlı kavisli bir baston tutuyor, hafif bir turna tüyü pelerin giyiyordu. Ellerinde birkaç boncuk tutarak, Budist bir sūtra söyledi.

Atının üzerindeki Tang Keşişi bu yaşlı adamı gördüğünde çok memnun oldu. "Amitābha!" diye bağırdı. "Batı gerçekten de kutsanmış bir bölge! Bu sevgili yaşlı adam güçlükle yürüyebiliyor ama yine de sūtraları okumak istiyor!"

"Usta," dedi Sekiz Kural, "onu övmeyi bırak. Felaketin kaynağı o!"

"Felaketin kökü derken neyi kastediyorsun?" dedi Tang Keşişi. Sekiz Kural şöyle dedi: "Ağabey karısının yanı sıra kızını da öldürdü ve şimdi bu yaşlı adamın el yordamıyla buraya geldiğini görüyorsunuz. Eğer ona çarparsak, Üstat, ölümden suçlu olduğunuz için bunu hayatınızla ödersiniz. Yaşlı Domuz sizin takipçiniz, bu yüzden orduda hizmet etmek üzere sürgün edilecek; Sha Monk sizin emirlerinizi yerine getiriyor, bu yüzden ağır iş cezasına çarptırılacak. Ama Ağabeyimiz elbette kaçmak için bir tür kaçış büyüsü kullanacak. Şimdi, onun suçunu üstlenmek için burada üçümüz kalmayacak mıyız?"

Bunu duyan Hacı, "Bu aptallığın kökü! Bu tür bir saçmalık efendimizi telaşlandırmaz mı? Yaşlı Maymun gidip bir daha baksın."

Asasını bir kenara bıraktı ve zebaniyi karşılamak için ilerledi. "Yaşlı efendi," diye seslendi, "nereye gidiyorsun? Neden yürüyorsunuz ve bir de sûre okuyorsunuz?" Canavarımız bu sefer bir şekilde çelik ocağının dengesini yanlış okumuş ve Büyük Bilge Güneş'in her şeye rağmen sıradan bir adam olduğunu düşünmüş. Dolayısıyla şöyle dedi: "İhtiyar, bu yaşlı adam nesiller boyu burada yaşadı. Tüm hayatımı iyilik yapmaya ve keşişleri beslemeye, kutsal yazıları okumaya ve sūraları zikretmeye adadım. Kader bana bir erkek çocuk vermedi ve sadece bir kızım oldu, onun için de bir damat aldım. Bu sabah tarlaya pirinç götürmeye gitti ve onun yerine kaplana yem olmasından korkuyoruz. Yaşlı karım onu aramaya gitti ama o da geri dönmedi. Aslında, onlara ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. İşte bu yüzden bu yaşlı adam herhangi bir şekilde zarar görüp görmediklerine bakacağım. Eğer öyleyse, kemiklerini geri almaktan ve atalarımızın bulunduğu yere uygun bir şekilde gömülmelerini sağlamaktan başka çarem yok."

Pilgrim gülerek, "Ben eşek şakalarının atasıyım!" dedi. "Ne cüretle bana sinsice yaklaşır ve kolundaki bir şeyle beni kandırmaya çalışırsın? Beni kandıramazsın. Senin bir canavar olduğunu görebiliyorum."

Canavar o kadar ürkmüştü ki başka bir şey söyleyemedi. Asasını

sallayan Hacı tam vuracaktı ki, kendi kendine şöyle dedi:

"Eğer ona vurmazsam, yine bir numara yapacak, ama eğer ona vurursam, korkarım ki Usta o büyüyü tekrar okuyacak."

Kendi kendine biraz daha düşündü:

"Ama onu öldürmezsem, fırsatını bulduğu anda Efendi "yi yakalayabilir ve o zaman onu kurtarmak için tüm bu çabayı göstermem gerekecek. Saldırsam iyi olacak! Bir darbe onu öldürecektir, ama Efendi kesinlikle o büyüyü okuyacaktır. Atasözü der ki:

"Hırçın kaplan bile kendi kaplanını yemez." Onu ikna etmek için belagatimi, hünerli dilimi kullanmam gerekecek, hepsi bu."

Sevgili Büyük Bilge! Kendisi bir büyü okudu ve yerel ruhu ve dağ tanrısını çağırarak onlara şöyle dedi: "Bu canavar ustamla üç kez dalga geçti. Bu sefer onu öldüreceğimden emin olacağım, ama siz havada nöbet tutmalısınız. Kaçmasına izin vermeyin." Tanrılar bu emri duyduklarında, ikisi de itaatsizlik etmeye cesaret edemedi ve bulutların kenarında nöbet tutmaya başladılar. Büyük Bilgemiz asasını kaldırdı ve ruhani ışığı ancak o zaman sönen iblisi yere serdi.

Atın üzerindeki Tang Keşişi gördükleri karşısında yine öylesine dehşete düşmüştü ki tek bir kelime bile edemedi ama bir yandaki Sekiz Kural kıs kıs gülerek, "Sevgili Hacı! Sayıklamaları yine başladı! Sadece yarım gün yolculuk etti ve üç kişiyi katletti!"

Tang Keşişi büyüyü okumak üzereydi ki Hacı atın yanına koşarak, " Usta! Okumayın! Okumayın! Sadece gel ve şimdi nasıl göründüğüne bir bak."

Önlerinde un beyazı iskelet kemiklerinden oluşan bir yığın vardı. " Wukong," dedi Tang Keşişi büyük bir sarsıntıyla, "bu kişi daha yeni öldü. Nasıl olur da bir anda bir iskelete dönüşebilir?" Hacı, "O şeytani ve zararlı bir kadavra, insanları baştan çıkarmaya ve onlara zarar vermeye çalışıyor.

Benim tarafımdan öldürüldüğünde, gerçek şeklini ortaya çıkardı.Omurgasında bir dizi karakter olduğunu kendiniz de g ö r e b i l i r s i n i z ;ona "LadyWhiteBone."" Tang Keşişi onun söylediklerini duyduğunda,ona inanmak üzereydi ama Sekiz Kural iftira atmaktan vazgeçmedi. "Usta," dedi, "eli ağır ve sopası acımasız. Birini öldüresiye dövmüş, amasenin anlatmandan korktuğu için, sırf seni şaşırtmak için onu kasıtlı olarakböyle bir şeye dönüştürmüş." Gerçekten de çekingen bir insan olan TangKeşişi, Sekiz Kurala bir kez daha inandı ve resitaline başladı. Acıyadayanamayan Hacı sadece yolun kenarında diz çöküp ağlayabildi, "Okuma! Okuma! Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, çabuk söyle."

"Maymun kafa!" dedi Tang Keşişi. "Söyleyecek ne var ki? Aileden ayrılanların erdemli eylemleri bahar bahçesindeki çimenler gibi olmalıdır: büyümeleri görünmez olsa da, her gün çoğalırlar. Ama kötülük yapan kişi biley taşına benzer: yıkımı görünmez olsa da her gün azalır. Üç kişiyi öldüresiye dövdükten sonra bile kaçmayı başardınız çünkü burada size karşı koyacak kimse yoktu. Seni bu ıssız vahşi doğada cezalandırmak için. Ama diyelim ki kalabalık bir şehre vardık ve sen aniden o yas tutan asanla iyi kötü demeden insanlara vurmaya b a ş l a d ı n , senin sebep olduğun bu tür büyük bir talihsizlikten nasıl kurtulabilirim? Geri dönsen iyi olur."

"Efendim," dedi Hacı, "bana gerçekten haksızlık ettiniz. Bu kesinlikle size zarar vermeye kararlı, korkunç bir ruh. Onu öldürerek tehlikeyi savuşturmanıza yardım ettim ama siz bunu göremiyorsunuz. Bunun yerine Budala'nın alaycı ve iftira dolu sözlerine o kadar inanıyorsunuz ki, birkaç kez benden kurtulmaya çalıştınız. Atasözü şöyle der, "Hiçbir şey üç kez gerçekleşemez"! Eğer seni terk etmezsem, alçak ve utanmaz bir adam olacağım. Gideceğim! Gideceğim! Aslında gitmem çok önemli değil, ama o zaman size hizmet edecek bir adamınız olmayacak."

Tang Keşişi sinirlenerek, "Bu yüzsüz maymun daha da asi olmaya başladı. Yani buradaki tek erkeğin sen olduğunu mu sanıyorsun? Wuneng ve Wujing, onlar erkek değil mi?" Büyük Bilge diğer iki öğrenci

hakkındaki bu ifadeyi duyduğunda o kadar derinden incindi ki TangKeşişi'ne şöyle demekten kendini alamadı: "Ey sefalet! Liu Boqin'inChang "an'dan ayrılırken senin yoldaşın olduğu zamanı düşün. Beni İkiSınır Dağı'ndan kurtardıktan ve öğrencin yaptıktan sonra, iblisleriyakalamak ve canavarları yenmek için kadim mağaralara girdim ve derinormanları istila ettim. Sayısız zorlukla karşılaştıktan sonra Sekiz Kuralaboyun eğdiren ve Sha Monk'u elde eden bendim. Bugün, " Ahmaklığayaranmak için Bilgeliği sürgün ederek" geri dönmemi istiyorsunuz. İşteböyle:

Kuşlar kaybolduğunda, Yay saklanır; Tavşanlar yok olduğunda, Tazılar yenir.

Tamam, tamam! Pekala! Pekala! Halletmemiz gereken tek bir şey kaldı, o da Sıkı Dolgu Büyüsü."

Tang Keşişi, "Bunu bir daha okumayacağım," dedi.

"Bunu söylemek zor," dedi Hacı. "Çünkü o hain iblislerle ve acı çilelerle yüzleşme zamanın geldiğinde, Sekiz Kural ve Sha Monk seni kurtaramayacağı için beni düşündüğünde ve kendini bunu okumaktan alıkoyamadığında, yüz bin mil uzakta olsam bile başım ağrıyacak. Seni görmek için geri gelmek zorunda kalacağım, bu yüzden neden bu meseleyi şimdi bırakmıyorsun?" Tang Keşişi, Hacı'nın bu kadar uzun soluklu olduğunu görünce, her zamankinden daha fazla öfkelendi. Atından inerek Sha Monk'a sargılardan birinden kağıt ve fırça çıkarmasını söyledi. Yakındaki bir dereden biraz su getirdi ve bir kayanın üzerindeki mürekkepli levhaya biraz mürekkep sürerek hemen bir sürgün mektubu yazdı. Mektubu Hacı'ya uzatarak, "Maymun kafa! Bunu bir sertifika olarak al. Seni bir daha asla mürit olarak istemeyeceğim. Eğer seni bir daha görmeye razı olursam, beni Avcı Cehennemi'ne at!"

Sürgün mektubunu alan Hacı hızla, "Efendim, yemin etmenize gerek yok. Yaşlı Maymun gidecek."

Mektubu katladı ve kolunun içine koydu.

Tang Keşişini bir kez daha yatıştırmaya çalışarak, "Üstat, ne de olsa bunca zamandır sizi Bodhisattva'nın talimatları nedeniyle takip ettim. Bugün yolculuğun ortasında bırakmak zorundayım ve faziletli meyveyi elde edemiyorum. Lütfen oturun ve huzur içinde ayrılabilmem için önünüzde eğilmeme izin verin."

Tang Keşişi arkasını döndü ve cevap vermeyi reddetti, sadece "Ben iyi bir rahibim ve senin gibi kötü bir adamın selamını almayacağım!" diye mırıldandı. Büyük Bilge, Tang Keşişi'nin cevap vermeyi reddettiğini görünce, Bedenin Ötesindeki Beden büyüsüne başvurdu. Başının arkasından üç parça saç çekerek onlara sihirli bir nefes üfledi ve "Değiş!" diye bağırdı.

Bir anda üç Hacıya dönüştüler ve kendisiyle birlikte ustayı dört bir yandan kuşattılar. Usta sağa sola dönmeye çalıştı ama daha fazla kaçamadı ve içlerinden birinin yayını almak zorunda kaldı.

Sıçrayarak ayağa kalkan Büyük Bilge vücudunu silkeledi ve saçlarını geri aldı. Ardından Sha Monk'a şu talimatları verdi: "Değerli Kardeşim, sen iyi bir adamsın. Bununla birlikte, Sekiz Kural "ın aptalca saçmalıklarını dinlememeye dikkat et. Yolculuk sırasında da dikkatli olmalısın. Eğer bir canavarın Usta'yı yakaladığı bir an olursa, yaşlı Maymun'un onun kıdemli öğrencisi olduğunu söyleyin. Batı'nın o beceriksiz şeytanları yeteneklerimi öğrendiklerinde, ustama zarar vermeye cesaret edemeyeceklerdir."

"Ben iyi bir rahibim," dedi Tang Keşişi, "ve senin gibi kötü bir adamın adını asla anmayacağım. Geri dön." Büyük Bilge, ihtiyarın fikrini değiştirmeyi reddettiğini görünce, gitmekten başka çaresi kalmadı. Ona bir bakın:

Gözyaşları içinde rahipten ayrılmak için boyun eğdi; Keder içinde Sha Monk'a talimat vermeye özen gösterdi. Çayırdaki otları kazmak için kafasını, toprağı tekmelemek için de iki ayağını kullanırdı. Dönen bir tekerlek gibi yeryüzüne ve gökyüzüne girdi, dağları ve denizleri aşmayı

başardı. Bir anda tamamen ortadan kayboldu; kısa bir süre içinde geldiğiyoldan ayrıldı.

Şuna bir bakın! Öfkesini bastırdı ve Çiçek-Meyve Dağı'ndaki Su Perdesi Mağarası'na gitmek üzere buluttan atlayarak efendisinden ayrıldı. Yalnız ve kederli bir şekilde yol alırken, aniden bir su sesi duydu. Büyük Bilge bakmak için havada durakladı ve bunun Büyük Doğu Okyanusu'nun yüksek gelgiti olduğunu keşfetti. Bunu gördüğü anda aklına Tang Keşişi gelmiş ve gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzülmesine engel olamamış. Bulutunu durdurdu ve devam etmeden önce uzun bir süre orada kaldı. Uzaklaşırken ona ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第028回 · Bölüm 28

Çiçek-Meyve Dağı'nda bir grup şeytan toplantı yapıyor Kara Çam Ormanı'nda Tripitaka şeytanlarla buluşuyor

Tang Keşişi tarafından sürgün edilmesine rağmen, Büyük Doğu Okyanusu'nu gördüğünde pişmanlık ve nostalji ile dolan Büyük Bilge'den bahsediyorduk. Kendi kendine, "Beş yüz yıldır bu tarafa gelmemiştim!" dedi.

Okyanusa baktığında gördüğü şey buydu:

Geniş, sisli akıntılar; Büyük, geniş kapsamlı dalgalar- Samanyolu'na katılan geniş, sisli akıntılar; Dünyanın nabzına dokunan devasa, geniş kapsamlı dalgalar. Gelgit salvolarla yükselir; Sular körfezleri kaplıyor- Gelgit salvolarla yükseliyor Üç Bahar'daki gök gürültüsü gibi; Su koyları yutar Yaz sonunda esen şiddetli fırtınalar gibi. O yaşlı, kutsanmış ejderha sürücüleri Kuşkusuz örülmüş kaşlarla seyahat ederdi; O genç, ölümsüz turna binicileri Kesinlikle endişeli ve gergin geçerdi. Kıyıya yakın bir köy görünmüyor; Çok az sayıda balıkçı teknesi suyu kucaklıyor. Dalgalar bin yıllık kar gibi yuvarlanır; Rüzgar haziranda sonbahar gibi uğuldar. Yabani kuşlar istedikleri zaman gelip gidebilirler; Su kuşları su üstünde kalabilir ya da dalabilirler. Gözlerinizin önünde balıkçı yoktur; Kulaklarınız sadece martıları duyar. Denizin derinliklerinde balıklar oynaşır; Gökyüzünde yaban kazları çürür.

Seyyahımız bir sıçrayışla Büyük Doğu Okyanusu'nu aştı ve kısa sürede Çiçek- Meyve Dağı'na vardı. Bulutunun yönünü alçaltarak etrafına baktı. Ne yazık ki dağda ne çiçek ne de bitki vardı, sis ve duman ise tamamen sönmüş gibiydi: uçurumlar ve platolar çökmüş, ağaçlar kurumuş ve solmuştu. Her şey nasıl bu hale gelmişti diye soruyorsunuz. Hacı Cenneti bozduğunda ve Yukarıdaki Bölgeye esir düştüğünde, bu dağ Erik Dağının Yedi Bağ Kardeşine liderlik eden Şanlı Bilge Erlang Tanrısı tarafından

yakılarak tamamen harabeye çevrildi. Büyük Bilgemiz her zamankindendaha fazla kederlendi ve bir tanıklık olarak antik tarzda aşağıdaki uzunşiiri besteledi. Şiir şöyle diyor:

Bu ilahi dağı görüyorum ve gözyaşlarım dökülüyor; onunla yüzleşiyorum ve üzüntülerim çoğalıyor. O zaman dağın zarar görmeyeceğini düşünmüştüm; bugün ise buranın zarar gördüğünü biliyorum. Beni yenen o Erlang nefret doluydu, Beni ezen o iğrenç Küçük Bilge. Şiddetle ebeveynlerimin mezarlarını kazdı; Sebepsiz yere atalarımın mezarlarını parçaladı. Cennetin bütün sisleri dağıldı şimdi; Bütün toprağın rüzgârı ve bulutları dağıldı. Doğunun doruklarında kaplan kükremesini duyan yok; Batının yamaçlarında uluyan beyaz maymunu gören kim? Kuzey geçidinde tilki ya da tavşandan eser yok; Güney geçidinden tüm geyikler kayboldu. Yeşil kayalar binlerce tuğla oluşturmak için yakılır; Parlak kum bir toprak yığınına dönüşür. Mağaranın dışındaki uzun çamlar devrilmiş; Uçurumun önündeki yeşil sedirler ince ve seyrek. ve hepsi kavrulmuş; Şeftali, armut, erik, badem ve hurma yok. Dut olmadan ipekböcekleri nasıl beslenebilir? Birkaç bambu ve söğüdün ortasında kuşlar yaşayamaz. Zirvedeki iyi biçimlendirilmiş kayalar toza dönüştü; Derenin suyu kurudu, hepsi ot. Uçurumun altındaki kurak toprakta orkide yetişmez; Sürüngenler yol kenarındaki kahverengi çamuru kaplar. Geçmiş günlerin kuşları hangi bölgeye uçtu? Eski canavarlar hangi dağa çekildi? Yılanların ve leoparların tiksindiği bu berbat yere! Turnaların ve yılanların kaçtığı bu lanet yer! Eski zamanlardaki kötülükler yüzünden olmalı Bugün bu kadar acı çekmeliydim.

Büyük Bilge kederini böyle ifade ederken, yedi ya da sekiz küçük maymun aniden yamaçtaki uzun otların ve çalıların arasından bir çığlık atarak dışarı fırladı. Etrafını sarmak ve diz çökmek için ileri atıldılar ve bağırdılar: "Büyük Bilge Baba! Bugün eve döndün mü?"

"Neden hepiniz biraz eğlenmiyorsunuz?" diye sordu Yakışıklı Maymun Kral. "Neden herkes saklanıyor? Uzun zamandır buradayım ve birinizin

gölgesini bile görmedim! Neden böyle?" Birkaç maymun bu sözleriduyduğunda, her biri ağlamaya başladı. "Büyük Bilge YukarıdakiBölge'ye esir düştüğünden beri," dediler, "avcıların elinden acı çekiyoruz,gerçekten dayanılmaz bir ızdırap. O keskin oklara ve güçlü yaylara, o sarışahinlere ve kötü tazılara, o tuzak ağlara ve orak şeklindeki mızraklaranasıl dayanabilirdik! Hayatımızı korumak için hiçbirimiz dışarı çıkıpoynamaya cesaret edemiyoruz; bunun yerine kendimizi mağaralarınderinliklerine gizliyor ya da uzaklardaki inlere sığınıyoruz. Sadece açlıkçektiğimizde yemek için çayırdan biraz ot çalıyoruz ve susuzluktan nehrinaşağısındaki berrak sıvıyı içiyoruz. Az önce Büyük Bilge Babamızınsesini duyduk ve bu yüzden sizi kabul etmeye geldik. Bize göz kulakolman için sana yalvarıyoruz." Büyük Bilge bu sözleri duyunca daha daüzüldü. Ardından, "Bu dağda hala kaç kişisiniz?" diye sordu.

"Genç ve yaşlı," dedi maymunlar, "toplamda binden fazla değil."

Büyük Bilge şöyle dedi: "Eskiden burada kırk yedi bin küçük canavarım vardı. Nereye gittiler?"

Maymunlar şöyle dedi: "Babam gittiğinde bu dağ Bodhisattva Erlang tarafından yakıldı ve yarısından fazlası yangında öldü. Bazılarımız kuyulara çömelerek, dereye dalarak veya sac köprünün altına saklanarak hayatımızı kurtarmayı başardık. Yangın söndürüldüğünde ve duman dağıldığında, dışarı çıktığımızda çiçeklerin ve meyvelerin artık yiyecek olarak kullanılamadığını gördük. Yiyecek bulmanın zorluğu maymunların yarısını daha uzaklaştırdı ve bizleri burada dağda acı çekmek zorunda bıraktı. Bu iki yıl içinde avcılar bizi kaçırmaya geldiğinde sayımız yarıdan da fazla azaldı."

"Ne amaçla?" diye sordu Pilgrim. "Şu avcılardan söz etsene," dedi maymunlar, "gerçekten iğrençler! İçimizden okla vurulan, mızrakla delinen ya da sopayla öldürülenleri, pilavla birlikte yemek için götürüyorlar. Ölü maymunların derileri yüzülür, kemikleri çıkarılır, sosla

pişirilir, sirkeyle buharda pişirilir, yağda kızartılır ve tuzla sote edilirdi.Ağa ya da kapana yakalananlarımız canlı canlı götürülürdü; onlara ipatlamaları, hareket etmeleri, takla atmaları ve parende atmaları öğretilirdi.Sokaklarda davul ve gong çalmaları ve insanları eğlendirmek için her türlünumarayı yapmaları gerekecekti." Büyük Bilge bu sözleri duyunca çoksinirlendi. "Mağarada şimdi kim yetkili?" diye sordu. "Hala Ma ve Liuvar, iki mareşal," dedi küçük zebaniler, "Peng ve Ba, iki general: onlarsorumlu."

"Hemen onlara haber verin," dedi Büyük Bilge, "ve geri döndüğümü söyleyin."

O küçük şeytanlar mağaranın içine daldılar ve "Büyük Bilge Baba eve döndü!" diye bağırdılar. Ma, Liu, Peng ve Ba bu haberi duyunca onu mağaranın içinde karşılamak için kapıdan dışarı fırladılar. Çeşitli zebaniler saygılarını sunmak için önünde sıraya girerken Büyük Bilge ortada bir yere oturdu. "Büyük Bilge Baba," dediler, "geçenlerde Tang Keşişi'ni kutsal yazıları almak için Batı Cenneti'ne yaptığı yolculukta koruyabilmek için hayatınızı geri kazandığınızı duyduk. Neden Batı'ya doğru gitmiyorsunuz? Neden bu dağa geri dönüyorsunuz?"

"Küçükler," dedi Büyük Bilge, "Tang Keşişi'nin kimin değerli ve kimin aptal olduğu konusunda tamamen cahil olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok.

Onun uğruna, yolculuk boyunca tüm yeteneklerimi kullanarak şeytanları yakaladım ve iblislerin üstesinden geldim. Birkaç kez bir canavarı öldürdüm ama beni kötülük ve şiddet yapmakla suçlayarak öğrenciliğini reddetti ve beni buraya sürgün etti. Hatta beni bir daha asla kullanmak istemediğinin kanıtı olarak bana resmi bir sürgün mektubu bile yazdı."

Maymunlar ellerini çırparak ve kahkahalarla kükreyerek, "Şanslı! Şanslı! Ne diye keşiş olmak istiyorsun? Eve gel ve birkaç yıl eğlenmemiz için bize önderlik et. Çabuk! Babamızı karşılamak için hindistan cevizi

şarabını getirelim."

"Henüz şarap içmeyelim," dedi Büyük Bilge. "Sana sorayım, bu avcılar dağımıza ne sıklıkla geliyorlar?"

"Büyük Bilge," dedi Ma ve Liu, "zaman mefhumu yok. Her gün sorun çıkarmak için buradalar."

Büyük Bilge, "Neden bugün burada değiller?" diye sordu. Ma ve Liu, " Sadece bekleyin, geldiklerini göreceksiniz" diye cevap vermişler.

Büyük Bilge bu emri verdi:

"Küçükler, dağa çıkın ve yanarak küçük parçalara ayrılmış kayaları bana getirin.

Onları otuz ya da altmış parçalık yığınlar halinde buraya yığ. Onları

kullanabilirim."

O küçük maymunlar bir arı bulutu gibiydiler; dağın her tarafına üşüştüler ve kaya parçalarını getirip bir araya yığdılar. Büyük Bilge bunu görünce, "Küçükler, gidin mağarada saklanın. Bırakın yaşlı Maymun sihrini kullansın." Büyük Bilgemiz etrafa bakmak için doğruca zirveye çıkmış ve dağın güney yarısından binden fazla adam ve atın yaklaştığını görmüş. Davullar çalıyor, gonglar çalıyor, ellerinde mızraklar ve kılıçlar, başlarında şahinler ve tazılar vardı. Maymun Kral onlara dikkatle baktığında, gerçekten de çok vahşi oldukları görülmüş. Sevgili insanlar! Gerçekten vahşiler! O gördü

Tilki derileri başlarını ve sırtlarını örtüyordu; İpek brokarlar gövdelerini sarıyordu; Sadaklar kurt dişi oklarla doluydu; Ve kalçalarında oyma yaylar asılıydı. Adamlar dağda kükreyen kaplanlar gibiydi; Atlar derede sıçrayan ejderhalar gibi. Bütün erkekler tazılarını yönetiyordu, Atmacalar hepsinin omuzlarına tünemişti. Sepetlerde ateş topları taşıdılar. Ayrıca çok vahşi kartalları vardı, Ve kuş kireçli yüzlerce sırık, Ve tavşan yakalamak için binlerce çatal; Boğa başlarının kullandıkları gibi taraklar, Ve Kral Yama tarafından fırlatılan kementler. Hep birlikte bağırıp çığlık

attılar, Uzakta ve yakında karışıklığa neden oldular.

Büyük Bilge bu adamların dağına doluştuğunu görünce çok sinirlendi. Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaptı ve bir büyü okudu, güneybatıya doğru bir nefes çekti ve üfledi. Bir anda şiddetli bir rüzgâr çıktı. Muhteşem bir rüzgâr!

Toz kaldırdı ve toprak saçtı; ağaçları devirdi ve ormanları kesti. Okyanus dalgaları dağlar gibi yükseldi; Kıyıya kat kat çarptılar. Evren loşlaştı ve karardı; Güneş ve ay ışıklarını kaybetti. Bir kez sarsılan çam ağaçları kaplanlar gibi kükredi; Aniden vurulan bambular ejderhalar gibi şarkı söyledi. Cennetin tüm gözenekleri öfkeli nefeslerini salıverdi Kayalar ve kumlar uçarken, herkesi incitti.

Büyük Bilge bu güçlü rüzgârı çağırdı ve o kaya parçalarını her yöne savurdu. O bin küsur avcıya ve ata yazık oldu! Her birinin başına gelen buydu:

Kayalar kara kafalarını parçalara ayırdı; Uçan kumlar kanatlı atları yaraladı. Lordlar ve soylular zirvenin önünde şaşkına döndüler, Kan yeryüzünü zinober gibi boyadı. Babalar ve oğullar evlerine gidemiyordu. İyi adamlar evlerine dönebilir miydi? Cesetler toprağa düşüp dağda yatarken, Evdeki pürüzlü hanımlar bekledi.

Şiir diyor ki:

Adamlar ölmüş, atlar ölmüş, eve nasıl döneceklerdi? Kayıp, yalnız ruhlar birbirine dolanmış kenevirler gibi bocalıyordu. O güçlü ve erkeksi savaşçılara yazık, Kimin kanı, hem iyi hem de kötü, kumu lekeledi!

Bulutunun yönünü alçaltan Büyük Bilge ellerini çırptı ve kahkahalarla kükreyerek şöyle dedi: "Şanslı! Şanslı! Tang Keşişi'ne boyun eğip rahip olduğumdan beri bana bu öğüdü veriyor:

Bin gün iyilik yap, Ancak iyilik yine de yetersizdir; bir gün için kötülük yapın, Ve bu kötülük zaten aşırıdır.

Gerçekten de doğru! Onu takip edip birkaç canavarı öldürdüğümde beni şiddet uygulamakla suçlardı. Bugün eve geldim ve tüm bu avcıların işini bitirmek önemsiz bir şeydi."

Sonra bağırdı, "Küçükler, dışarı çıkın!" Maymunlar şiddetli rüzgârın geçtiğini görünce ve Büyük Bilge'nin seslendiğini duyunca hepsi dışarı fırladı. "Dağın güney tarafına gidin," dedi Büyük Bilge, "ve ölü avcıların giysilerini çıkarın. Onları eve geri getirin, kan lekelerini yıkayın ve soğuktan korunmak için hepiniz giyebilirsiniz. Cesetleri şuradaki derin dağ gölüne itebilirsiniz. Öldürülen atları da buraya getirin; derileri çizme yapımında kullanılabilir ve etleri yavaş yavaş tadını çıkarmamız için iyileştirilebilir. Yayları ve okları, kılıçları ve mızrakları toplayın, onları yine askeri talimlerde kullanabilirsiniz. Ve son olarak, şu çeşitli renklerdeki sancakları bana getirin; onları kullanabilirim."

Maymunların her biri bu talimatlara itaat etti. Sancakları indirip yıkayarak temizleyen Büyük Bilge, daha sonra onları bir araya getirerek birçok renkten oluşan büyük bir sancak haline getirdi ve üzerine büyük harflerle şu sözleri yazdı:

Çiçek-Meyve Dağı Yeniden İnşa Edildi, Su Perdesi Mağarası Onarıldı-Büyük Bilge, Cennete Eşit. Bayrağı asmak için mağaranın dışına bir bayrak direği dikildi. Bundan sonra, gün geçtikçe daha fazla şeytan ve canavar topladı ve her türlü yiyecek maddesini depoladı. "Keşiş" kelimesinden bir daha asla bahsedilmedi. Geniş bir dostluğa ve büyük bir güce sahip olduğu için, dağını yıkamak ve yeniden yeşertmek için Dört Okyanusun Ejderha Krallarından tatlı, ilahi bir su ödünç almakta hiç zorlanmadı. Daha sonra ön tarafa karaağaçlar ve söğütler, arka tarafa çamlar ve sedirler dikti; şeftali, armut, hurma ve erik - hepsine sahipti. Daha sonra hiçbir şeyi umursamadan hayatın tadını çıkarmak için yerleşti ve şimdilik ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size Kurnaz Doğa'yı dinleyen ve Zihin Maymunu'nu kovan Tang Keşişi'nden bahsedeceğiz. Batı'ya gitmek üzere atına binmiş, Sekiz Kural

önden giderken Sha Monk da arkadan yükünü taşımış. Onlar gittiktensonra Beyaz Kaplan Sırtı'nı geçtikten sonra, sarmaşıklar ve sürüngenler,yeşil çamlar ve sedirlerle dolu büyük bir ormana rastladılar. " Öğrenciler,"dedi Tripitaka, "dağ yolu zaten engebeli ve aşılması zor. Şimdi de sık vekaranlık bir çam ormanı var. Dikkatli olun. Bazı şeytanlara ya da korkunçcanavarlara rastlamamızdan korkuyorum."

Ama şu aptala bakın! Enerjisini toplayarak Sha Monk'a atı tutmasını söyledi, kendisi de muckrake'ini kullanarak ön tarafta bir yol açtı ve Tang Monk'u doğrudan çam ormanına götürdü. Yolculukları sırasında yaşlı adam atı durdurdu ve şöyle dedi: "Sekiz Kural, bugün gerçekten acıktım. Bana yemek için nereden vejetaryen yiyecek bulabilirsin?"

"Lütfen attan inin, Usta," dedi Sekiz Kural, "ve yaşlı Hog'un gidip biraz yiyecek

bulmasına izin verin. sen."

Yaşlı adam atından indi. Sha Monk yükünü yere bıraktı ve sadaka kasesini Sekiz Kural'a vermek için. Sekiz Kural dedi ki, "Ben gidiyorum!"

"Nereye?" diye sordu yaşlı adam. "Boş ver," dedi Sekiz Kural. "Bir kez gidersem

Ateşi bulmak için buzu del, Pirincini dilenmek için yağa kar bas."

Şuna bir bakın! Çam ormanını terk etti ve Batı'ya doğru on milden fazla yürüdü, ancak tek bir haneye bile rastlamadı.

Burası gerçekten de insanlardan çok kaplanların ve kurtların yaşadığı bir yerdi. Budala yürümekten yorulduğunda, kendi kendine şöyle düşündü: "Hacı buradayken, o yaşlı rahip ne istediyse aldı. Bugün hizmet etme sırası bende ve atasözünün dediği gibi:

Bir ev işlettiğinizde pirincin ve yakacak odunun maliyetini bilirsiniz; bir çocuk yetiştirdiğinizde anne babanızın şefkatini fark edersiniz!

Dünyanın neresinde yiyecek dilenebilirim ki?"

Biraz daha yürüdü ve oldukça uykulu bir hale geldi. Kendi kendine şöyle düşündü: "Şimdi geri dönüp o yaşlı rahibe, bunca yolu kat ettikten sonra bile burada vejetaryen yemek için dilenebileceğim bir yer olmadığını söylersem bana inanmayacaktır. Ona cevap vermek için geri dönmeden önce bir saat kadar daha vakit geçirmenin bir yolunu bulmalıyım. Vay, vay! Hadi burada çimlerin üzerinde biraz kestirelim." Aptal gerçekten de başını çimenlere koydu ve uzandı. O anda biraz uyuyup sonra kalkacağını düşünmüştü ama onca yürüyüşten ne kadar yorgun düştüğünün farkında değildi. Başını koyar koymaz derin, horultulu bir uykuya daldı.

Şimdilik, bu yerde uyuyan Sekiz Kural'dan daha fazla bahsetmeyeceğiz. Bunun yerine size ormandaki yaşlıdan bahsedeceğiz, o kadar huzursuz ve endişeliydi ki kulakları kızardı ve gözleri karıncalanmaya başladı. Hızla döndü ve Sha Monk'a, "Wuneng neden yiyecek dilenmek için çıktığı yolculuktan dönmedi?" dedi.

"Usta," dedi Sha Monk, "anlamıyor musun? Batı'nın bu bölgesinde keşişleri beslemeyi seven ne kadar çok aile olduğunu gördüğünde, sizin için endişelenmeyecektir, değil mi, özellikle de midesi bu kadar genişken! Tamamen doyana kadar geri gelmeyecek!"

"Haklısın," dedi Tripitaka. "Ama eğer sadece yemek arzusunu tatmin etmek için bir yerde kalıyorsa, onunla nerede buluşacağız? Geç oluyor ve burası yaşanacak bir yer değil. Kalacak bir yer bulsak iyi olur."

"Merak etmeyin Üstat," dedi Sha Monk, "siz burada oturun ve bırakın onu ben

bulayım."

"Evet, evet," dedi Tripitaka, "yiyecek olup olmaması önemli değil. Ama kalacak bir yer bulmak bizim için önemli."

Değerli asasını kavrayan Sha Monk, Sekiz'i aramak için çam ormanından ayrıldı Kurallar.

Ormanda tek başına oturan yaşlı adam o kadar yorgun ve bitkin düşmüş ki ayağa kalkacak kadar enerji toplamak için kendini zorladı.

Bavulları bir araya toplayıp atı bir ağaca bağladıktan sonra geniş şapkasını çıkardı, rahip asasını yere sapladı ve ruhban cübbesini düzelterek bu tenha ormanda yürüyüşe çıktı. Yabani otlara ve bakımsız çiçeklere baktı ama eve doğru giden kuşların cıvıltısını duymadı. Gördüğünüz gibi orman, uzun otların ve küçük patikaların olduğu bir yerdi. Kafası oldukça karışık olduğu için kısa sürede yolunu kaybetti. İlk olarak can sıkıntısını gidermek, ikinci olarak da Sekiz Kural ve Sha Monk'u bulmak istemişti. Onların batıya doğru ilerlediğini, kendisinin ise bir süre daireler çizdikten sonra güneye doğru gittiğini pek fark etmemişti. Çam ormanından çıktığında başını kaldırdı ve bir anda önünde altın ışık parıltıları ve renkli sisler gördü. Daha dikkatli baktı ve bunun altın kubbesi batan güneşin ışınlarında parıldayan mücevherlerle süslü bir pagoda olduğunu gördü. "Bu öğrencinin gerçekten de hiç yakınlığı yok!" dedi kendi kendine. "Doğu Ülkesi'nden ayrıldığımda, her tapınakta tütsü yakacağıma, Buddha'nın bir resmini gördüğümde Buddha'ya tapacağıma ve bir pagodaya rastlarsam onu süpürmeye yemin etmiştim. Şuradaki altın pagoda çok parlak değil mi? Neden daha önce bu yoldan gitmedim? Pagodanın altında bir tapınak, içinde de bir manastır olmalı. Oraya doğru yürüyeyim.

Buradan geçen kimse olmadığı için beyaz atı ve bavulları burada bırakmak sorun olmaz sanırım. Orada yer varsa, öğrencilerim dönene kadar beklerim ve hepimiz gece için kalacak yer isteyebiliriz."

Ne yazık ki, o ihtiyarın talihsizliğinin zamanı gerçekten geldi! Şuna bir bakın! İleri atıldı ve pagodanın yanına gitti.

Orada gördü

On bin feet boyunda kayalar; Yeşil gökyüzüne uzanan büyük bir kayalık: Kökleri kalın toprakla birleşiyor, Tepeleri cennete yapışıyor. Her iki tarafta da her türden birkaç bin ağaç var; Önde ve arkada yüzlerce mil

uzunluğunda sarmaşıklar. Çimen uçlarında parlak çiçekler, rüzgarıngölgeleri vardı. Akan suyun parçalanmış bulutlarında ayın kökü yoktu.Düşmüş kütükler derin derelerde dinleniyordu; Kurumuş dallar çıplakzirvelere dolanmış. Taş bir köprünün altında Fokurdayan berrak bir dereakıyordu; Bir terasın tepesinde Un gibi beyaz çiçekler açtı. Uzaktanbakıldığında Üç Adalar Cenneti gibi görünüyordu; Yaklaştığınızda güzelPenglai gibi göründü. Mor bambular ve kokulu çamlar dağ deresiniçevreliyordu; kargalar, saksağanlar ve maymunlar engebeli sırtı kesiyordu.Bir mağaranın dışında Vahşi hayvan sürüleri gelip gidiyordu; OrmandaKuş sürüleri gidiyor ya da dönüyordu. Güzel kokulu bitkiler yeşillikleriçinde büyüyordu; Kır çiçekleri ışıl ışıl açıyordu. Yine de bu bölge şeytanibir yerdi. İhtiyarın içeri dalması kötü bir şanstı!

Yaşlı adam pagodanın kapısına doğru yürüdü ve içeride asılı duran benekli bir bambu perde buldu. Kapıdan içeri girip ilerlemek için perdeyi kaldırmış ki birden karşısında taş bir kanepede uyuyan bir canavar görmüş. "Nasıl görünüyor?" diye sormuş.

Indigo yüz, Uzun beyaz dişler, Ve kocaman bir ağız! Başın iki yanındaki dağınık saçlar sanki rujla kızıla boyanmış gibiydi. Birkaç tutam koyu mor sakal Liçi filizleniyormuş gibi görünüyordu. Burnu papağan gagası gibi kıvrıktı, Ve sabah yıldızları gibi parlayan gözleri. İki kocaman yumruğu Bir keşişin sadaka kasesi şeklindeydi. İki mavi damarlı ayak Bir uçurumdan aşağı sarkan dallar gibi çatallı. Yarısı açık sarı bir cübbeyle örtülü, İpek bürümcük cüppeden daha iyi, Hala bir pala tutuyordu Parıldayan ve ışıldayan. Her ikisi de kusursuz ve pürüzsüz olan bir taş levhanın üzerinde uyudu. Genç zebanileri karıncalar gibi düzen kurmaya, Yaşlı iblisleri arılar gibi düzenle yönetmeye yönlendirmişti. Muhteşem duruşuna bakın, Tüm tebaası "Efendim!" diye bağırdı. Şarabını yudumlarken ayı üçüncü arkadaşı yapmıştı; çay dökülürken rüzgârın kollarının altında büyüdüğünü hissetmişti. Şu muazzam büyü gücüne bakın! Göz açıp kapayıncaya kadar Tüm cenneti gezebilirdi. Vahşi ormanlarında kuşlar ve kümes hayvanları çığlık attı; İnlerinde ejderhalar

ve yılanlar uyudu. Ölümsüzler beyaz yeşim taşı yetiştirmek için onuntarlalarını işledi; Taocular zinober yetiştirmek için onun ateşini yatıştırdı.Küçük bir mağaranın kapısı Cehenneme götürmedi elbette Avcı; Amaöyle çirkin bir canavar ki Gerçekten mankafa bir öküz gibi görünüyordu!

Yaşlı adam böyle bir görüntüyle karşılaşınca dehşet içinde geri çekildi, vücudu uyuşmuş ve bacakları gevşemişti. Dönüp kaçmaya çalıştı ama tam kapıdan çıkarken, oldukça uyanık bir yaratık olan canavar altın gözbebekli şeytani gözlerini açtı ve "Küçükler, gidip kapımızın dışında kimin olduğuna bakın!" diye bağırdı.

Küçük bir şeytan kafasını kapıdan uzattı ve onun kel kafalı bir ihtiyar olduğunu

gördü.

Hızla içeri koştu ve rapor verdi, "Yüce Kral! Dışarıda bir rahip var. Yuvarlak bir kafası ve geniş bir yüzü var, iki kulağı omuzlarına kadar sarkıyor. Vücudu yumuşak etle dolu ve çok ince bir derisi var. Çok yakışıklı bir rahip!" Canavar bu sözleri duyunca yüksek sesle güldü ve şöyle dedi: "Bu atasözünün söylediği gibi:

Bir yılanın başının üstünde uçar - Yiyecek kendi kendine sunulur!

Siz, ufaklıklar. Onu kovalayın ve buraya geri getirin. Sizin için büyük ödüllerim var."

O küçük şeytanlar bir arı sürüsü gibi kapıdan dışarı fırladılar.

Tripitaka onları gördüğünde, zihni bir ok gibi hareket etmesini ve ayakları uçmak istedi; ama titredi ve sarsıldı ve ayakları uyuştu ve sarktı. Üstelik dağ yolu engebeliydi, orman karanlıktı ve geç oluyordu. Nasıl yeterince hızlı hareket edebilirdi ki? Küçük zebaniler onu yere serdiler ve çeke çeke geri götürdüler. Gerçekten de, sanki

Sığ sulardaki ejderha karideslerle alay eder, Düz zemindeki kaplan köpeklerle alay eder. Asil bir girişimin pek çok engeli olabilir. Batı "ya

baktığında Tang Keşişi gibi olan kimdir?

Şu küçük şeytanlara bakın! Yaşlı adamı geri taşıyıp bambu perdenin dışına bıraktıktan sonra, bu haberi yapmak için mutlu bir şekilde koştular:

"Yüce Kral, keşişi yakaladık ve geri getirdik."

Yaşlı canavar Tripitaka'ya şöyle bir baktı ve onun dik bir başı ve yakışıklı bir yüzü olduğunu gördü. Gerçekten de yakışıklı bir rahipmiş. Canavar kendi kendine şöyle düşündü: "Böylesine yakışıklı bir rahip asil bir ulustan biri olmalı. Ona hafife alamam. Ona burada patronun kim olduğunu göstermezsem, bana isteyerek boyun eğer mi?" Bir kaplanın otoritesinden etkilenen bir tilki gibi, bir anda kızıl tüyleri ve bıyıkları kabarırken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Şu keşişi içeri getirin!" diye bağırdı. " Emredersiniz efendim!" diye bağıran çeşitli zebaniler Tripitaka'yı içeri ittiler. Bir atasözünde söylendiği gibi,

Alçak perdeli saçakların altında dururken, İnsan nasıl başını eğmez?

Tripitaka'nın ellerini kavuşturup onu selamlamaktan başka çaresi yoktu.

"Hangi bölgedensin keşiş?" diye sordu canavar. "Nereden geldin? Nereye gidiyorsun? Çabuk söyle bize!"

"Ben Tang sarayından bir keşişim," dedi Tripitaka. "Büyük Tang İmparatoru'nun Batı'da kutsal yazılar arama emrini aldıktan sonra, soylu dağınızdan geçtim ve bu pagodanın altındaki bilgeyle görüşmeye karar verdim. Ekselanslarını rahatsız etmek gibi bir niyetim yok. Lütfen beni affedin. Batı'da kutsal kitapları edindikten sonra Doğu Ülkesi'ne döndüğümde, şanlı adınız gelecek nesiller için minnetle kaydedilecektir." Canavar bu sözleri duyunca kahkahalarla kükreyerek şöyle dedi: "Kendi kendime senin asil bir milletten olduğunu söylemiştim. Gerçekten de öylesin! Sen tam da yemek istediğim kişisin! Kendini burada göstermen harika bir şey. Aksi takdirde seni kaçırabilirdim. Sen benim ağzımın yemeği olmak için yaratılmışsın. Buraya tek başına geldiğin için, istesem bile gitmene izin veremezdim. Ve sen de istesen bile kaçamazsın!"

Sonra da küçük şeytanlara "Şu keşişi bağlayın" diye emretti.

Küçük zebaniler ileri atıldı ve yaşlı adamı iplerle Ruhu Yatıştıran Sütuna sıkıca bağladı.

Palasını kavrayan yaşlı canavar tekrar sordu, "Keşiş, maiyetinde kaç kişi var? Sakın bana Batı Cennetine tek başına gitmeye cüret ettiğini söyleme!" Tripitaka onun palayı aldığını görünce samimiyetle şöyle dedi: " Yüce Kral, Zhu Sekiz Kural ve Sha Keşiş adında iki öğrencim var. Hepsi de yiyecek dilenmek için çam ormanından ayrıldılar. Ayrıca, ormanda bıraktığım bir yük eşyam ve beyaz bir atım var."

"Bu daha da şanslı!" dedi yaşlı canavar. "Sen dahil iki öğrenci üç kişi ediyor ve atı da sayarsak gerçekten dört kişisiniz. Bu bir yemek için yeterli!"

"Hadi gidip onları da yakalayalım," dedi küçük zebaniler. "Dışarı çıkmayın," dedi yaşlı canavar, "onun yerine kapıyı kapatın. O öğrenciler yiyecekleri dilendikten sonra efendilerine götürürler; onu bulamayınca da mutlaka bizim kapımıza kadar aramaya gelirler.

Bir atasözü der ki, "Kendi kapısında iş yapmak daha kolaydır." Acele etmeyelim ve onları yakalayalım."

Küçük şeytanlar gerçekten de ön kapıyı kapattılar.

Felaketle karşılaşan Tripitaka'dan daha fazla bahsetmeyeceğiz; onun yerine size çam ormanından Sekiz Kural'ı aramak için ayrılan Sha Monk'tan bahsedeceğiz. On milden fazla yürümüş ama bir köy ya da mezra bile görememiş. Etrafına bakmak için bir tepeye çıkmış ki birden aşağıda otların arasında birinin konuştuğunu duymuş. Asasıyla uzun otları aceleyle ittiğinde, Budala'yı içeride uykusunda konuşurken buldu. Sha Monk kocaman kulaklardan birini sertçe çekiştirdi ve bağırdı, "Sevgili Budala! Usta sana yemek için yalvarmanı söyledi. Burada uyuman için sana izin verdi mi?" Idiot irkilerek uyandı ve "Kardeşim, saat kaç?" diye mırıldandı.

"Kalk, çabuk!" dedi Sha Monk. "Usta, yiyecek olup olmamasının önemli olmadığını söyledi. Bunun yerine kalacak bir yer bulmaya çalışmamızı söyledi." Sadaka kâsesini alan ve muckrake'ini taşıyan Idiot, Sha Monk ile birlikte aptalca geri yürüdü. Ormana vardıklarında efendileri ortalıkta görünmüyordu. Sha Monk onu azarlamaya başlamış: "Hepsi senin yüzünden, Budala, yiyecek bulmak bu kadar uzun sürdüğü için. Usta bir canavar tarafından ele geçirilmiş olmalı."

"Kardeşim," dedi Sekiz Kural gülerek, "saçma sapan konuşma. Bu orman saf, güzel bir yer ve kesinlikle bir canavar barındıramaz. O yaşlı rahip yerinde duramıyor ve bir yerlere gezmeye gitmiş olmalı. Hadi gidip onu bulalım."

İkisi çam ormanından ayrılmadan önce şapkayı ve rahip asasını aldılar, atı yönlendirdiler ve efendilerini ararken bavulları sürdüler.

O sırada Tang Keşişi'nin kaderi henüz ölmek değildi. Bir süre onu boşuna aradıktan sonra, iki öğrencisi güneyden gelen altın ışık huzmelerini gördü. "Kardeşim," dedi Sekiz Kural, "kutsanmış olan sadece daha fazla kutsama alacak! Üstat, gördüğünüz gibi, bu ışığı yayan şu mücevherli pagodaya gitmiş olmalı. Öyle bir yerde kim misafirperver olmamaya cesaret edebilir ki? Vejetaryen yemek hazırlamakta ısrar etmeliler ve o da bunun tadını çıkarmak için kalmalı. Neden hareket etmiyoruz? Oraya gitmeli ve biz de bir şeyler yemeliyiz."

"Ağabey," dedi Sha Monk, "buranın iyi bir yer olup olmadığını söyleyemezsin. Önce gidip bir göz atalım."

İkisi cesaretle yapının kapısına kadar yürüdüler ve kapının kapalı olduğunu gördüler. Kapının üst kısmında beyaz yeşim taşından bir levha vardı ve üzerinde büyük harflerle şu sözler yazılıydı:

Casserole Dağı, Current-Moon Mağarası.

"Ağabey," dedi Sha Monk, "burası manastır değil. Burası bir canavarın yaşadığı bir mağara. Üstat burada olsa bile, onu görebileceğimizden

şüpheliyim."

"Telaşlanma kardeşim," dedi Sekiz Kural. "Atı bağla ve eşyalarımıza göz kulak ol. Onları sorgulamama izin ver."

Elindeki muckrake'i havaya kaldıran Idiot öne çıktı ve bağırdı: "Kapıyı açın! Kapıyı aç!"

İçeride nöbet tutan küçük şeytan kapıyı açtı. İkisini görünce hızla koşarak "Yüce Kral, iş burada" diye haber verdi.

"Ne tür bir iş?" diye sordu yaşlı canavar. "Mağaramızın dışında büyük kulaklı ve uzun ağızlı bir keşiş var," diye cevap verdi küçük şeytan, "ve ayrıca çok kasvetli görünüşlü bir keşiş daha var. Kapımızı çalmaya geldiler."

Yaşlı canavar büyük bir memnuniyetle, "Bunlar Zhu Sekiz Kural ve Sha Monk olmalı! Ho-ho! Nereye bakacaklarını çok iyi biliyorlar! Kapımızı bu kadar çabuk bulmayı nasıl başardılar? Madem bu kadar cüretkâr görünüyorlar, o zaman onlara gelişigüzel davranmayalım. Bana zırhımı getirin!"

Küçük şeytan onu çıkardı ve takmasına yardım etti. Palayı

kavrayan yaşlı canavar kapıdan dışarı çıktı.

Sekiz Kural ve Sha Monk kapının dışında beklerken bu vahşi zebaninin ortaya çıktığını gördüler. "Nasıl görünüyordu?" diye sordunuz.

Yeşil yüzlü, kızıl sakallı ve sarkık kızıl saçlı. Sarı altın zırhı hem parlıyor hem de ışıldıyordu. Kaburgalarla işlenmiş bir kemer belini sarıyordu; İpek bir kuşak zırhlı göğsünü sıkıca sarıyordu. Atın üzerinde boş boş dururken rüzgâr uğulduyordu; O asık suratla denizlerde dolaşırken dalgalar çalkalandı. Hem kahverengi hem de mavi damarlı bir çift el, ruh yakalayıcı palayı sıkıca kavradı. Eğer bu yaratığa verilen ismi öğrenmek istiyorsanız, Sarı Cübbe'yi hatırlayın, iki ünlü kelime.

Sarı Cüppeli Yaşlı Canavar kapıdan çıktı ve hemen sordu: "Nerelisin keşiş, kapımın önünde bu gürültüyü çıkarmaya nasıl cüret edersin?"

"Çocuğum," dedi Sekiz Kural, "beni tanımadın mı? Ben senin saygıdeğer babanım! Ben Büyük Tang tarafından Batı Cenneti'ne gitmek üzere gönderilmiş biriyim, çünkü benim efendim kraliyet kardeşi Tipitaka'dır. Eğer evinizdeyse, onu hemen dışarı gönderin.

Böylece tırmığımla düzeltmek zorunda kalmam!"

"Evet, evet," dedi şeytan gülerek, "evimde bir Tang Keşişi var ve ben de onu misafirperverlikten mahrum etmedim. Ben de tam onun yemesi için insan etiyle doldurulmuş çörekler hazırlıyordum. Siz ikiniz içeri girip birer tane yiyebilirsiniz. Ne dersiniz?" Sha Monk onu geri çekip, "Ağabey, seni kandırıyor" demeseydi, aptal gerçekten de hemen içeri girecekti.

Ne zamandan beri yeniden insan eti yemeye başladın?" Idiot hatasını ancak o zaman fark etti. Muckrake'ini kaldırarak canavarın yüzüne sertçe indirdi. Canavar darbeyi savuşturmak için kenara çekildi ve ardından havaya kaldırdığı palasıyla onu karşılamak için döndü. İkisi de sihirli güçlerini toplayarak havada dövüşmek için bulutların üzerine çıktılar. Sha Monk bavulunu ve beyaz atını bıraktı; değerli asasını kullanarak o da mücadeleye katıldı. Bu sırada, iki azılı keşiş ve bir küstah canavar bulutların kenarında vahşi bir savaşa başladı. Böylece

Asa yükseldi, palayla buluştu; Muckrake geldi, pala tarafından engellendi. Bir iblis savaşçı gücünü kullandı; İki kutsal keşiş güçlerini sergiledi. Dokuz çatallı tırmık, ne kadar da kahramanca! Şeytan yönlendiren asa, gerçekten de vahşi! Darbeleri sağa sola, öne arkaya düştü, Ama Sarı Cübbeli Efendi hiç korkmadı. Çelik pala gümüş gibi parlıyordu! Ve gerçekte, büyü gücü çok büyüktü. Tüm gökyüzü Sisli ve bulanıktı; Ve dağın ortasında Taşlar çatladı ve uçurum kenarları çöktü. Bu, şöhreti uğruna, Nasıl pes edebilir? O kişi efendisinin hatırı için kesinlikle korku göstermezdi.

Üçü defalarca havada birbirlerine yaklaştılar ama bir karara varamadılar. Her biri kendi hayatını önemsese de, hiçbiri ayrılmak üzere değildi. Öğrencilerin Tang Keşişi "ni kurtarmayı nasıl başardıklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第029回 · Bölüm 29

Tehlikeden kurtulan River Float krallığa varır İyilik gören Sekiz Kural ormanı istila eder

Şiir diyor ki:

Boş düşünceler zorla öldürülemez. Neden Böyle'nin peşinden gitmek zorundasın? Buda'nın önünde kendi varolan zihninizi arındırın- Yanılsama ve aydınlanma aynı şey değil midir? Aydınlanmış, anında Hakk'a ulaşırsın; Yanılmış, on bin kalpada batarsın. Eğer tek bir düşünceyi Hakikat ile geliştirebilirseniz, Ganj kumu kadar büyük günahlar silinip gider.

Size Sekiz Kural ve Sha Monk'tan bahsediyorduk, o canavarla otuz raunttan fazla dövüştü ama bir karara varılamadı. Neden diye soruyorsunuz. Eğer mesele yeteneklerin eşleşmesi olsaydı, iki keşişten bahsetmenize gerek kalmazdı. Yirmi keşiş bile olsaydı, yine de o canavara karşı koyamazlardı. Sadece Tang Keşişinin kaderinde henüz ölmek olmadığı için takipçileri bazı tanrıların yardımına güvenebilirdi. Bu nedenle Sekiz Kural ve Sha Monk'a havada gizlice Altı Işık Tanrısı ve Altı Karanlık Tanrısı, Beş Çeyreğin Koruyucuları, Dört Nöbetçi ve manastırların On Sekiz Koruyucu Ruhu yardım etti.

Şimdilik üçü arasındaki savaştan daha fazla söz etmeyeceğiz. Bunun yerine size mağarada acıyla ağlayan ve öğrencilerini düşünen yaşlı adamdan bahsedeceğiz. Gözlerinden yaşlar dökülürken kendi kendine şöyle dedi: "Wuneng, hangi köyde bir hakikat dostuyla tanıştığını ve beslenmenin tadını çıkardığını bilmiyorum. Ey, Wujing! Onu aramak için nereye gittin ve onunla nasıl buluşacaksın? Siz ikiniz bir iblisle tanıştığımı, burada acı çektiğimi anlayacak mısınız? İkinizi tekrar ne zaman göreceğim? Bu büyük çileden ne zaman kurtulacağım, böylece Ruh Dağı'na yakında ulaşabileceğim?"

Kederini bu şekilde dile getirirken, aniden mağaranın içinden bir kadının çıktığını gördü. Ruh Yatıştırıcı Sütuna tutunarak, "İhtiyar, nereden geldin? Neden onun tarafından buraya bağlandın?" İhtiyar bunu duyunca, ağlamaklı gözlerini çevirip kadına bir bakış attı ve onun otuz yaşlarında olduğunu gördü. "Bayan Bodhisattva," dedi, "daha fazla soruya gerek yok. Kapınızdan içeri girdiğimde kaderimde ölmek varmış. Eğer beni yiyip bitirmek istiyorsanız, durmayın. Neden beni sorgulamakla uğraşıyorsun?"

Kadın dedi ki, "Ben insan yemem! Buranın yaklaşık üç yüz mil batısında evim, Değerli Görüntü Krallığı adında bir şehir var.

Ben kralının üçüncü prensesiyim ve çocukluk adım Yüz Çiçek Utanç'tır. On üç yıl önce, sekizinci ayın on beşinin arifesinde, bu canavar ruh beni kaçırıp şiddetli bir rüzgârla buraya getirdiğinde ayın tadını çıkarıyordum. Tüm bu on üç yıl boyunca onun karısı olmaya ve çocuklarını doğurmaya zorlandım. Elbette Saray'a haber göndermem mümkün değildi ve ailemi sık sık düşünmeme rağmen onları göremedim. Ama sen nereden geldin ve o seni nasıl yakaladı?"

"Bu zavallı keşiş," dedi Tang Keşişi, "Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları almak için gönderilmiş biri. Buraya rastladığımda yürüyüş yapıyordum. Şimdi iki öğrencimi de yakalamak istiyor, böylece hepimiz birlikte buharda pişirilip yeneceğiz."

Prenses gülümseyerek, "İhtiyar, lütfen endişelenmeyin," dedi. "Eğer bir kutsal kitap yolcusuysanız, sizi kurtarabilirim, çünkü Değerli Görüntü Krallığı Batı'ya giden ana yolunuzun hemen üzerinde. Senden tek istediğim aileme benim için bir mektup götürmen, ben de kocamdan gitmene izin vermesini isteyeceğim." Tang Keşişi başını sallayarak, " Leydi Bodhisattva, eğer bu zavallı keşişin hayatını kurtarabilirseniz, elçiniz olarak hizmet etmekten memnuniyet duyarım," dedi. Prenses hemen içeri koşarak bir mektup yazdı ve düzgün bir şekilde mühürletti. Daha sonra sütuna geri döndü ve mektubu ona vermeden önce onu çözdü. Tang Keşişi serbest bırakıldıktan sonra mektubu elinde tutarak şöyle

demiş: "Leydi Bodhisattva, hayatımı kurtardığınız için teşekkür ederim.Bu zavallı keşiş krallığınıza ulaştığında, mektubu kesinlikle krala teslimedecektir. Ancak korkarım ki böylesine uzun bir ayrılık ailenizin sizdenbir şey öğrenmesini zorlaştıracaktır. O zaman ne yapmalıyım? Beniyalancılıkla suçlamazlar, değil mi?"

"Korkmayın," dedi prenses. "Annemle babamın oğlu yok; sahip oldukları tek şey biz üç kız kardeşiz. Bu mektubu gördüklerinde sana göz kulak olacaklardır."

Mektubu kolunun içine sokan Tripitaka prensese tekrar teşekkür etti ve dışarı çıkmaya başladı. Prenses onu çekiştirerek, "Ön kapıdan çıkamazsın!" dedi. "Büyüklü küçüklü canavar ruhların hepsi şu anda senin müritlerinle savaşmakta olan Büyük Kral'a yardım etmek için dışarıda sancak sallıyor, davul ve gong çalıyor. Arka kapıdan çıksanız iyi olur. Eğer Büyük Kral sizi yakalarsa, en azından sizi sorguya çekecektir. Ama küçük şeytanlar sizi yakalarsa, daha fazla uzatmadan sizi oracıkta katledebilirler. Onun yerine ön tarafa gidip sizin adınıza konuşmama izin verin. Eğer Büyük Kral gitmenize izin verirse, müritleriniz bunu bir iyilik olarak kabul edip sizinle birlikte ayrılabilirler." Tripitaka bu sözleri duyunca, prensesten ayrılmadan önce ona el pençe divan durdu. Arka kapıdan çıktıktan sonra ilerlemeye cesaret edemedi; bunun yerine kendini çalıların arasına sakladı ve bekledi.

Şimdi size akıllıca bir plan yapmış olan prensesten bahsedeceğiz. Ön kapıdan koşarak çıktı ve devasa canavar kalabalığının arasından kendine yol açtı. Tek duyabildiği silah şakırtılarıydı, çünkü Sekiz Kural ve Sha Monk hâlâ o şeytanla havada savaşıyorlardı. Prenses, "Sarı Pelerinli Lord!" diye bağırdı. Canavar kral prensesin çağrısını duyunca Sekiz Kural ve Sha Monk'u bırakıp bulutlardan aşağı indi. Bir eliyle palasını tutarken, diğer eliyle prensesin elini tuttu ve "Hanımefendi, ne istiyorsunuz?" dedi.

"Kocacığım," dedi prenses, "az önce ipek perdelerin arasında uyuyordum ve rüyamda altın zırhlı bir ilah gördüm."

"Şu altın zırhlı ilah," dedi iblis, "kapımda ne arıyor?"

Prenses şöyle dedi: "Gençliğimde sarayda yaşarken, iyi bir koca bulursam ünlü dağlara çıkacağıma, ölümsüz meskenleri ziyaret edeceğime ve keşişleri besleyeceğime dair gizli bir yemin etmiştim. Seninle evlendiğimden beri aramızda öyle büyük bir mutluluk vardı ki, bundan sana hiç bahsetme fırsatım olmadı. Az önce o altın zırhlı ilah gelip yeminimi yerine getirmemi istedi; bana öyle şiddetle bağırıyordu ki irkilerek uyandım. Hepsi bir rüya olsa da, sana anlatmak için acele ettim. Sonra şu sütunun üzerinde bağlı bir keşiş gördüm. Sana yalvarıyorum kocacığım, benim hatırım için merhametli ol ve o keşişi bağışla. Meseleyi sanki yeminimi kurtarmak için keşişleri besliyormuşum gibi değerlendir. Razı mısın?"

"Hanımefendi," dedi şeytan, "çok safsınız! Önemli bir şey olduğunu sanmıştım! Pekâlâ! Eğer insan yemek isteseydim, her yerde birkaç tane yakalayabilirdim. Bu keşişin ne önemi var ki? Gitmesine izin vereceğim."

"Kocacığım," dedi prenses, "bırakın arka kapıdan çıksın."

Canavar dedi ki, "Ne baş belası! Bırak gitsin. Neden arka kapıyı ya da ön kapıyı dert ediyorsun?" Çelik palasını kavradı ve bağırdı, "Sen, Zhu Sekiz Kural! Buraya gel! Senden korkmuyorum ama artık seninle dövüşmeyeceğim; karımın hatırı için efendinin canını bağışlayacağım. Çabuk arka kapımıza git ve onu bul, böylece Batı'ya gidebilirsin. Eğer bir daha topraklarımıza izinsiz girersen, seni bağışlamayacağım."

Sekiz Kural ve Sha Monk bu sözleri duyduklarında kendilerini cehennemin kapısından serbest bırakılmış gibi hissettiler! Atı yönlendirerek ve bavulları sürerek kemirgenler gibi Akıntı-Ay Mağarası'nın önünden geçtiler. Arka kapıya ulaştıklarında, "Usta!" diye bağırdılar. Yaşlı adam seslerini tanıdı ve dikenli çalıların arasından cevap verdi. Sha Monk otları ayırdı ve aceleyle ata binen efendisini kucağına aldı. Böylece,

Mavi yüzlü kötü ruh tarafından neredeyse zarar görüyordu, Şans eseri " Yüz Çiçek" Utanç'ın gayretiyle karşılaştı. Scorpaenid altın kancadan kaçtı: Dalgalarla birlikte yüzmek için başını ve kuyruğunu sallıyor.

Sekiz Kural önden giderken Sha Monk arkadan geliyordu. Çam ormanını terk edip ana yolda ilerlediler. Şu ikisine bir bakın! Hala didişiyor ve homurdanıyorlar, suçu birbirlerinin üzerine atmaya çalışıyorlardı ve Tripitaka tüm zamanını onları yatıştırmaya çalışarak geçirmek zorundaydı. Geceleri dinlenecek bir yer aradılar; horoz öttüğünde gökyüzüne baktılar. Aşama aşama, kısa sürede yaklaşık iki yüz doksan dokuz mil yol aldılar. Bir gün başlarını kaldırdıklarında güzel bir şehir gördüler. Burası Değerli Görüntü Krallığı'ydı, gerçekten de harikulade bir yerdi!

Bulutlar ne kadar sınırsız! Yolculuk ne kadar engin! Ülke binlerce mil uzakta olsa da, durumu daha az müreffeh değildir. Uğurlu sis ve duman onu çevreler; Parlak ay ve berrak rüzgar ona dost olur. Yeşil, yükselen uzak dağlar Boyalı bir parşömen gibi yayılır; Akan dere, kabaran ve köpüren, Beyaz yeşim parçaları atıyor. Yollar ve patikalarla birleşen ekilebilir tarlalar; Yiyecek değerinde, yoğun filizlenen pirinç mahsulleri; Balıkçı tarafından oltayla bağlanmış, birkaç hanelik üç dolambaçlı dere; Oduncu tarafından toplanmış, iki tepeden bir yük biber ağacı. Her koridor ve her sur Sanki metal ve sıvıyla güçlendirilmiş gibi; Her ev ve her yuva Mutlulukta birbirleriyle yarışırlar. Dokuz katmanlı kuleler saray salonları gibi yükselir; Katmanlı teraslar fenerler gibi süzülür. Ayrıca Büyük Nihai Salon da bulunmaktadır, Parlak Örtü Salonu, Tütsü Yakma Salonu, Metin Görüntüleme Salonu, Politika İlan Eden Salon ve Yetenek Katan Salon Yeşim taşından eşikler ve altın basamaklarla kaplı her salon, sivil ve askeri yetkililerle doluydu. Ayrıca Büyük Işık Sarayı, Parlak Güneş Sarayı da bulunmaktadır, Uzun Süreli Zevk Sarayı, Parlak Berrak Saray, Anıt-Kurucu Saray ve Hiç Bitmeyen Saray Her saray, çanları, davulları, boruları ve dikey flütleriyle, yatak odası hüzünlerini ve bahar kederlerini serbest bırakır. Yasak avluda var Genç, taze yüzler çiçekler gibi; Saray

hendeğinde var Rüzgarda dans eden söğütler gibi ince beller. Genişbulvarda Şapkalı ve kuşaklı, özenle giyinmiş biri olabilir, Beş atlı birarabaya biner. Tenha bir noktada Elinde ok ve yay tutan biri olabilir ki,sisin ve bulutların arasından geçerek bir çift şahini delip geçebilir.Çiçeklerin ve söğütlerin geçitleri; Boruların ve tellerin kuleleri: Buradabahar esintisi Luoyang Köprüsü "ndeki kadar hafif değil! Kutsal kitabıarayan büyüğümüz Tang sarayını hatırlıyor ve bağırsakları neredeysepatlıyor; Öğrencilerimiz, efendilerini kuşatıyor, Bir postanede dinlenir veruhlarını rüyalarda kaybederler.

Değerli Görüntü Krallığı'nda böylesine güzel manzaraların sonu yoktu. Üstat ve öğrenciler, üçü birden, bavulları ve atı bir posta evine getirip dinlendiler.

Daha sonra Tang Keşişi sarayın kapısına doğru yürüdü ve kapıdaki görevliye şöyle dedi: "Tang sarayından bir rahip tahtla görüşmek ve seyahat belgemi onaylatmak için geldi. Lütfen bu raporu benim için hazırlayın."

Sarı Kapı Muhafızı aceleyle içeri girdi ve beyaz yeşim basamakların önüne giderek, "Majesteleri, Tang sarayından ünlü bir keşiş geldi ve seyahat belgesini onaylatmak için sizinle görüşmek istiyor," dedi. Kral, Tang gibi büyük bir ulustan ünlü bir keşişin geldiğini duyunca çok memnun oldu ve hemen kabul etti. "Onu içeri çağırın," dedi. Tripitaka altın merdivenlerin önüne çağrıldığında, hükümdara saygılarını sunmak için özenle hazırlanmış bir saray töreninden geçti. Sıraya giren sivil ve askeri yetkililerin hiçbiri "Gerçekten de asil bir milletten gelen bir adam!" demekten kendini alamadı. Ne kadar zarif bir davranış!"

Kral, "İhtiyar, Krallığımıza neden geldin?" diye sordu.

"Bu mütevazı keşiş," dedi Tripitaka, "Tang sarayından bir Budist. İmparatorumdan Batı'daki kutsal metinleri edinmek için gitme emri aldım. Başlangıçta aldığım seyahat belgesi, Majestelerinin krallığına vardığımda onaylanmalıdır. Ejderha Huzurunuza izinsiz girmeye cüret etmemin

nedeni budur."

Kral, "Cennetin Oğlu Tang'dan gelen emirname sendeyse," dedi, " bakmam için buraya getir." Tripitaka belgeyi iki eliyle tutarak imparatorluk masasının üzerine koydu ve açtı. Metinde şöyle yazıyordu:

Kral bunu okuduğunda, kendi ulusunun yeşim mührünü aldı ve Tripitaka'ya geri vermeden önce mühürledi.

Tripitaka, krala teşekkür edip seyahat belgesini bir kenara koyduktan sonra, "Bu mütevazı rahip öncelikle belgeyi tasdik ettirmeye, ikinci olarak da Majestelerine bir aile mektubu sunmaya geldi" dedi.

Memnun olan kral, "Ne tür bir aile mektubu?" diye sordu.

"Majesteleri," dedi Tripitaka, "üçüncü prenses Casserole Dağı'ndaki Akıntı-Ay Mağarası'nın Sarı Pelerinli Zebanisi tarafından kaçırıldı. Bu mütevazı rahip onunla tesadüfen karşılaştı ve size bu mektubu göndermemi o istedi." Kral bunu duyduğunda gözleri yaşlarla doldu. "On üç yıl önce," dedi, "prensesimizi kaybettik. Bunun için hem sivil hem de askeri sayısız memuru sürgüne gönderdik ve sarayda kaç tane nedime ve haremağasını sopayla öldürdüğümüzü bilmiyorduk. Çünkü onun saraydan çıktığını ve yolunu kaybettiğini düşündük. Nereye bakacağımızı bilmediğimiz için şehirdeki sayısız haneyi sorguladık, ama ondan hiçbir iz yoktu. Bir canavarın onu kaçırdığını nereden bilebilirdik ki? Bugün bu haberi aldığımda, kederimi ve gözyaşlarımı tutamıyorum."

Bunun üzerine Tripitaka kolundan mektubu çıkarıp sundu. Kral mektubu alıp zarfın üzerindeki adresi gördüğünde elleri güçsüzleşti ve mektubu açamadı. Bu nedenle Hanlin Akademisi'nin Büyük Sekreteri'nin tahtın önüne gelip mektubu okuması için emir verdi. Büyük Sekreter, saraydaki tüm sivil ve askeri yetkililer ve tüm saray halkı gibi merdivenlerden çıktı. Saraydaki imparatorluk cariyeleri ve saray hanımları dikkatle dinledi. Büyük Sekreter mektubu açarak okumaya başladı:

Büyük Sekreter mektubu okumayı bitirdiğinde, kral yüksek sesle feryat etmeye başladı; üç saray da gözyaşı döktü ve çeşitli görevliler de kederden taştı.

Kral uzun süre ağladıktan sonra iki sıra halindeki sivil ve askeri yetkililere sordu: "Bizim için canavarı yakalamaya ve Yüz Çiçekleri prensesimizi kurtarmaya kim cesaret edebilir?"

Soruyu birkaç kez sordu, ama yanıt verecek kadar cesur tek bir kişi bile yoktu. Tahtadan oyulmuş generaller ve çamurdan kalıplanmış bakanlar gibi, hepsi dilsiz kesildi! Çok üzülen kral g ö z y a ş l a r ı yüzünden akana kadar ağladı, bunun üzerine birçok görevli secdeye kapandı ve " Majesteleri, üzüntünüzden vazgeçmeniz için size yalvarıyoruz. Prenses kaybolmuştu ve on üç yıldır kendisinden haber alınamıyordu. Tang sarayından kutsal bir keşişle tesadüfen karşılaşmış ve bu sayede bize bu mektubu gönderebilmiş olsa da, durumu hakkında hâlâ tam olarak bilgi sahibi değiliz. Dahası, tebaanız sadece ölümlü yaratıklar. Elbette askeri el kitaplarını ve taktikleri inceledik, ancak bilgimiz ulusumuzun sınırlarını herhangi bir istiladan korumak için birlikleri düzene sokmak ve kamplar kurmakla sınırlı. Ancak canavar-ruh, sisle gelen ve bulutlarla giden biridir.

Onunla yüz yüze görüşmediğimiz sürece, ona nasıl saldırabilir ve prensesi nasıl kurtarabiliriz? Doğu Ülkesi'nden gelen kutsal kitap yolcusunun asil bir ulustan gelen kutsal bir keşiş olduğuna inanıyoruz. Bir rahip olarak

Kimin engin gücü ejderhaları ve kaplanları evcilleştirir, Kimin büyük erdemi şeytanları ve tanrıları hayran bırakır,

canavarlara boyun eğdirme sanatını bilmelidir. Atasözünün dediği gibi,

Kim gelir ve bir olayı anlatırsa, kendisi de o olaya karışmıştır.

Bu ihtiyardan canavarı bastırmasını ve prensesimizi kurtarmasını isteyelim; bu bizim en güvenli politikamızdır." Kral bu sözleri duyunca hemen Tripitaka'ya döndü ve şöyle dedi: "İhtiyar, eğer dharma gücünü

serbest bırakıp canavarı yakalayabilirsen ve böylece çocuğum sarayadönebilirse, Batı'ya gidip Buddha'ya ibadet etmene gerek yok. Saçlarınınyeniden uzamasına izin verebilirsin, çünkü biz seninle bağ-kardeşolacağız. Bizimle ejderha kanepesinde oturabilir ve zenginliklerimizintadını birlikte çıkarabilirsiniz.

Ne dersin?"

"Bu zavallı keşiş," dedi Tripitaka aceleyle, "Buda'nın adını zikretmeyi biraz biliyor ama canavarları nasıl alt edeceğini gerçekten bilmiyor."

"Eğer yapmazsan," dedi kral, "Batı Cenneti'nde Buda'yı aramaya nasıl cüret edersin?" Artık gerçeği saklayamayan ihtiyar, iki öğrencisinden bahsetmek zorunda kaldı. "Majesteleri," dedi, "zavallı keşişiniz tek başına olsaydı buraya gelmekte gerçekten çok zorlanırdı. Bununla birlikte, dağlarda patika açabilecek ve nehirlere geldiğimizde köprüler inşa edebilecek iki öğrencim var. Onlar bana buraya kadar eşlik ettiler."

Kral onu azarlayarak, "Sen duyarsız bir keşişsin," dedi. "Madem müritlerin var, neden onları da bizi görmeye getirmedin? Sarayıma girdiklerinde, onları ödüllendirmek gibi bir niyetimiz olmasa bile, en azından biraz yiyecek sağlayabilirdik."

Tripitaka şöyle dedi: "Bu zavallı keşişin müritleri oldukça çirkin görünüyorlar ve izin almadan saraya girmeye cesaret edemiyorlar. Çünkü Majesteleri için çok büyük bir şok yaratabileceklerinden korkuyorum."

Kral gülerek, "Şu keşişin nasıl konuştuğuna bakın," dedi. "Gerçekten onlardan korkacağımızı mı sanıyorsun?"

"Bunu söylemek zor," dedi Tripitaka. "Yaşlı öğrencimin soyadı Zhu'dur ve kendisine verilen isimler Wuneng ve Sekiz Kural'dır. Uzun bir burnu ve sivri dişleri, başının arkasında sert kılları ve kocaman, yelpaze gibi kulakları vardır. Kaba ve boğuktur ve yürürken rüzgârın bile yükselmesine neden olur. İkinci öğrencimin soyadı Sha, dini isimleri ise Wujing ve Monk'tur. Boyu on iki fittir ve omuzları üç karış

genişliğindedir. Yüzü çivit mavisi, ağzı kasap çanağı gibidir; gözleriparıldar ve dişleri bir sıra çivi gibidir. Böyle bakışlarla, saraya izinsizgirmeye nasıl cesaret edebilirler?"

Kral, "Onları iyice tarif ettiğinize göre," dedi, "onlardan korkmamıza gerek yok. Onları içeri çağırın."

Ardından, altın bir plaketle postaneye hemen bir davetiye gönderilmesi emrini verdi.

Idiot davetiyeyi gördüğünde Sha Monk'a şöyle dedi: "Kardeşim, daha önce bu mektubu teslim etmememiz gerektiğini söylüyordun. Şimdi o mektubu teslim etmenin ne gibi faydalar sağlayabileceğini görebilirsin. Üstat mektubu teslim ettikten sonra, kral bir ulağa hafif davranılmaması gerektiğini söylemiş ve onun için bir ziyafet vermekte ısrar etmiş olmalı. Bu tür şeyleri midesi kaldırmaz ama en azından isimlerimizi zikrederek ikimize karşı düşünceli davrandı. Bu yüzden bizi davet etmek için altın bir plaket gönderdi. O zaman gidip güzel bir yemek yiyelim ve yarın buradan ayrılabiliriz."

"Ağabey," dedi Sha Monk, "bunun gerçek nedenini hâlâ bilmiyoruz.

Gidip öğrenelim."

Bu nedenle bavulları ve atı ev sahibinin gözetimine teslim ettiler. Silahlarını yanlarına alarak altın levhayı takip edip saraya girdiler ve beyaz yeşim basamakların önüne çıktılar. Sağda ve solda durarak bir selam verdiler ve sonra bir daha hareket etmeden dik durdular. Sivil ve askeri yetkililerin her biri derinden sarsılmıştı.

"Bu iki keşiş" dediler, "sadece çirkin değiller, düpedüz görgüsüzler! Kralımızı gördükleri halde nasıl olur da secde etmezler? Bir selamdan sonra, orada öylece dikilip kalıyorlar. Bu akıl almaz bir şey! Akıl almaz bir şey!"

Sekiz Kural bunu duydu ve şöyle dedi: "Hepiniz şikâyet etmeyin. Biz böyleyiz işte! İlk bakışta çirkin görünebiliriz, ama bir süre sonra bize

alışacaksınız." Kral onların ne kadar çirkin olduklarını görünce hemenkorkmuş. Budala'nın söylediklerini duyduğunda o kadar çok titriyordu kiejderha koltuğundan aşağı düştü. Neyse ki yakınlarda onu tutan vekalkmasına yardım eden görevliler vardı. Tang Keşişi o kadar korkmuştuki, sarayın önünde diz çöktü ve durmadan diz çökerek şöyle dedi: "Majesteleri, bu keşiş on bin ölümü hak ediyor, on bin ölümü!Öğrencilerimin çirkin olduğunu ve ejderha bedeninize zarar verebileceğiiçin onlara görüşme izni verilmemesi gerektiğini söylemiştim. Şimdigerçekten de Taht'ı alarma geçirdiler." Hâlâ titreyen kral, rahibi ayağakaldırmak için öne çıktı ve şöyle dedi: "Elder, bana onlardan daha öncebahsetmen iyi oldu. Eğer söylememiş olsaydın, onları aniden görmek beniölümüne korkuturdu!"

Sakinleştikten sonra kral, "Yaşlı Zhu ve Yaşlı Sha, hanginiz canavarları bastırma konusunda iyisiniz?" diye sordu.

Aptal aptal cevap verdi: "İhtiyar Hog nasıl yapılacağını bilir."

"Ne şekilde?" diye sordu kral. "Ben Göksel Sazlıkların Mareşaliyim," dedi Sekiz Kural.

"Cennetin hükmünü çiğnediğim için, şans eseri gerçeği kucaklayabildiğim ve bir keşiş olabildiğim Aşağıdaki Bölge'ye düştüm.

Doğu Diyarı'ndan yolculuğumuzdan bu yana, canavarlara boyun eğdirme konusunda en yetenekli kişi ben oldum."

Kral, "Eğer yeryüzüne inmiş göksel bir savaşçıysan, dönüşümün büyüsünü çok iyi biliyor olmalısın," dedi.

"Övünmek gibi olmasın," dedi Sekiz Kural, "ama birkaç küçük numara

biliyorum."

Kral, "Bakabilmem için bir şeye dönüşmeye çalış," dedi. Sekiz Kural, " Bana bir konu verin, ben de onun şekline gireyim" dedi.

Kral, "O zaman büyük bir şeye dönüş," dedi.

Bu Sekiz Kural otuz altı çeşit dönüşüm biliyordu. Basamakların önünde durdu ve yeteneğini sergiledi; parmaklarıyla sihirli bir işaret yaptı ve bir büyü okuyarak "Büyü!" diye bağırdı.

Gövdesini dikleştirdi ve tıpkı yol gösteren bir tanrı gibi bir anda seksen ya da doksan ayak yüksekliğine ulaştı. İki sıra halindeki sivil ve askeri yetkililer tir tir titriyordu; hükümdar ve tüm krallığın tebaası dehşete kapılmıştı. Saray muhafız generallerinden biri sormayı başardı, "Yaşlı, ne zaman büyümeyi bırakacaksın? Boyunuzun bir sınırı var mı?" Aptal, aptalca sözler söylemekten kendini alamadı. "Bu değişir rüzgara bağlı," dedi. "Doğu rüzgarı esiyorsa sorun yok, batı rüzgarı da iyi. Ama güney rüzgarı eserse, mavi gökyüzünde büyük bir delik açarım!"

Dehşete kapılan kral, "Sihrini geri al. Dönüşüm gücünü biliyorum." Çömelen Sekiz Kural hemen eski haline döndü ve basamakların önünde durdu. "İhtiyar," diye bir kez daha sordu kral, "bu seferde savaşmak için yanında ne tür silahlar getirmeyi düşünüyorsun?"

Eight Rules tırmığını çıkardı ve şöyle dedi: "Yaşlı Hog'un kullandığı çatallı bir tırmık."

"Bu utanç verici!" dedi kral gülerek. "Burada kırbaçlarımız, topuzlarımız var, yaldızlı sopalar, tokmaklar, palalar, mızraklar, hilal şeklinde bıçakları olan kargılar, savaş baltaları, kılıçlar, kargılar, mızraklar ve savaş orakları. İstediğinizi seçip yanınızda götürebilirsiniz.

O tırmığınızı nasıl silah olarak görebilirsiniz?"

"Bu konuda hiçbir fikriniz yok Majesteleri," dedi Sekiz Kural. "Bu tırmık oldukça kaba bir alet gibi görünebilir, ancak gençliğimden beri benimle kalan bir alettir. Cennet Nehri'ndeki donanma departmanında seksen bin denizciye komuta ederken, yalnızca bu tırmığın gücüne güveniyordum. Artık efendime eşlik etmek için bu ölümlü dünyaya indiğime göre

Kaplanların ve kurtların dağ inlerini deler geçer Ve ejderhaların ve yılanların su evlerini devirir

hepsi bu hovardanın işi!" Duydukları karşısında çok sevinen ve rahatlayan kral, saraydaki hanımlarından bazılarına dönerek, "Bana kendi özel şarabımı getirin. Hatta bütün şişeyi alın ki ihtiyarı düzgün bir şekilde uğurlayabilelim."

Sonra bir kadeh şarap doldurdu ve Sekiz Kural'a sunarak şöyle dedi: " İhtiyar, bu şarap kadehi üstlenmek üzere olduğun iş için. Canavarı yakalayıp küçük kızımızı geri getirene kadar bekle. Sana teşekkür etmek için büyük bir ziyafet ve bin parça altın vereceğiz." Budala kadehi eline aldı; kaba ve gürültücü bir insan olmasına rağmen, istediği zaman nazik davranabiliyordu. Tripitaka'nın önünde derin bir saygıyla eğilerek, " Efendim, bu şarabı ilk içen siz olmalısınız. Ama bunu bana bahşeden kral olduğu için reddetmeye cesaret edemiyorum. Lütfen bu şarabı önce yaşlı Hog'un içmesine izin verin. Canavarı yakalamam için bana ilham verecektir." Idiot kadehi bir yudumda boşalttıktan sonra tekrar doldurup efendisine uzattı. Tripitaka, "Ben içmem. Siz kardeşlerim alabilirsiniz." Sha Monk kadehi almak için öne çıkarken, bulutlar Sekiz Kural'ın ayaklarının altında filizlendi ve onu doğruca havaya kaldırdı. Kral bunu gördüğünde, "Demek Yaşlı Zhu bulutların üzerinde süzülmeyi bile biliyor!" dedi. Aptal gitti ve kadehi de bir yudumda içtikten sonra Sha Monk, "Usta, o Sarı Pelerinli Şeytan seni yakaladığında, ikimiz onunla ancak berabere kalabildik. Eğer İkinci Kardeş şimdi tek başına giderse, korkarım ki ona karşı koyamayabilir."

"Haklısın, öğrencim," dedi Tripitaka. "Gidip ona biraz yardım edebilirsin."

Bunu duyan Sha Monk sıçradı ve bulutların üzerinde süzülmeye başladı. Kral telaşlandı ve Tang Keşişini yakalayarak şöyle dedi: "Yaşlı, lütfen bir süre bizimle otur. Sen de bulutların üzerinde süzülerek gitme."

Tang Keşişi dedi ki, "Yazık! Yazık! Ben böyle yarım adım bile atamam!"

Bu sırada ikisi sarayda sohbet ediyorlardı ve biz onlardan daha fazla b a h s e t m e y e c e ğ i z .

Şimdi size Sekiz Kural'a yetişen ve "Ağabey, ben buradayım" diyen Sha Monk'tan bahsedeceğiz.

Sekiz Kural, "Kardeşim, neden geldin?" diye sordu.

Sha Monk, "Usta gelip size yardım etmemi söyledi," dedi. Çok memnun olan Sekiz Kural şöyle dedi: "İyi dedin ve hoş geldin! Zihinlerimizde ve çabalarımızda birleşerek, ikimiz gidip o canavarı yakalayabiliriz. Fazla bir şey olmayabilir ama bu krallıkta ünümüzü biraz yaymış oluruz." Şunlara bir bakın:

Kutsal ışığa bürünerek krallığın sınırını geçtiler; Uğurlu havayla başkentten ayrıldılar. Kralın emriyle canavar ruhu yakalamak için dağdaki mağaraya gittiler.

Kısa bir süre sonra ikisi de mağaranın ağzına vardı ve bulutlarının yönünü a l ç a l t t ı . Tırmığını kaldıran Sekiz Kural, tüm gücüyle Akıntı-Ay Mağarası'nın kapısına bir darbe indirdi: bir anda taş kapıda yaklaşık bir fıçı büyüklüğünde bir delik belirdi. Girişte nöbet tutan küçük zebaniler o kadar korkmuşlar ki hemen kapıyı açmışlar ve gelenin iki keşiş olduğunu görmüşler. "Yüce Kral, bu korkunç!" diye bağırarak rapor vermek için içeri koştular. Uzun burunlu ve kocaman kulaklı keşiş ile en kasvetli tenli keşiş geri döndüler ve kapımızı kırdılar." Şaşıran canavar şöyle dedi: "Bu ikisi Zhu Sekiz Kural ve Sha Keşiş olmalı. Efendilerinin canını çoktan bağışladım. Ne cüretle geri gelip kapımı yıkarlar!"

Küçük bir zebani, "Bir şey bırakmış olmalılar ve almak için geri döndüler. o."

"Saçmalık!" diye bağırdı yaşlı şeytan. "Arkanda bir şey bırakıyorsun ve sonra

gidiyorsun ve birinin kapısını kırmak mı? Başka bir nedeni olmalı."

Hızla zırhını giydi, palasını kavradı ve dışarı çıktı. "Keşişler," diye sordu, "efendinizi çoktan bağışladım. Hangi sebeple geri gelip kapımı kırmaya cüret ediyorsunuz?"

Sekiz Kural, "Seni kanunsuz canavar, gerçekten bir şey yapmışsın. Doğru!"

"Ne?" diye sordu yaşlı iblis. "Kıymetli Prenses'in üçüncü prensesini kaçırdın. Image Kingdom bu mağaraya geldi ve onu karın olmaya zorladı," dedi Sekiz Kural. "On üç yıl oldu, artık ondan vazgeçmenin zamanı geldi. Kral tarafından seni yakalamak için özel olarak görevlendirildim. Çabucak içeri gir ve kendini bağladıktan sonra tekrar dışarı çık. Bu yaşlı Hog'u ellerini kaldırmak zorunda kalmaktan kurtarır." Yaşlı canavar bu sözleri duyunca çılgına döndü. Şuna bir bakın!

Gürültüyle dişlerini gıcırdattı; Yuvarlak yuvarlak, gözleri parladı; Öfkeyle, palasını kaldırdı; Kanlı bir düşünceyle kafasını kesti.

Sekiz Kural darbeyi savuşturmak için kenara çekildi ve çatallı tırmığıyla karşılık verdi. Sha Monk hemen değerli asasını kuşandı ve savaşa katılmak için ileri atıldı. Zirvede yaşanan bu çatışma öncekinden farklıydı. Gerçekten,

Yanlış sözler ve rahatsız edici konuşmalar kişinin öfkesini uyandırır; Kötü niyet ve kin insanın öfkesini büyütür. Bu büyük şeytan kralın palası Kafasını kesmiş; Sekiz Kural'ın dokuz çatallı tırmığı yüzüne çarpıyor. Sha Wujing değerli asasını serbest bırakır; İblis kral bu ilahi silahı savuşturur. Vahşi bir zebani Ve iki tanrısal keşiş İleri geri hareket edin, savaşmak için zaman ayırın! Bu, "Bir ulusu dolandırıyorsun ve ölüme layıksın!" diyor. Bu diyor ki, "Birinin işlerine haksız yere öfkeleniyorsun!" Bu diyor ki, " Bir prensese tecavüz ettin ve ülkesine utanç getirdin!" Bu da diyor ki, "Bu seni ilgilendirmez, o yüzden burnunu sokma!" Hepsi gönderilen bir mektup yüzünden Hem keşişler hem de şeytan huzur içinde değil.

Dağın önünde sekiz ya da dokuz raunt boyunca dövüştüler ve Sekiz Kural giderek zayıflamaya başladı; tırmığını zorlukla kaldırabiliyordu ve gücünü hızla kaybediyordu. Neden canavara karşı galip gelemediğini soruyorsunuz? Daha önce savaştıklarında, Tang Keşişi'nin mağaradaki varlığı nedeniyle öğrencilere gizli yardım sağlayan dharma-koruyucu tanrılar vardı.

Bu yüzden berabere kaldılar. Ancak o sırada tüm tanrılar Tang Keşişi'ni korumak için Değerli Görüntü Krallığı'na gitmişti ve iki öğrenci tek başlarına düşmanlarına karşı koyamadı. Idiot, "Sha Monk, sen gel ve onunla bir süre dövüş. Önce yaşlı Hog'un sıçmasına izin ver!" Sha Monk'u en ufak bir şekilde umursamadan, dikenli çalıların arasına daldı; iyi ya da kötü olduğuna bakmadan, dikenlerin yüzüne batmasına ve kafa derisini parçalamasına aldırmadan, hemen içeri yuvarlandı ve dışarı çıkmayı reddederek yattı. Kulağının sadece yarısı dışarıda kalmıştı, böylece çıngırak seslerini duyabiliyor ve savaşın nasıl gittiğini öğrenebiliyordu.

Canavar Sekiz Kural'ın kaçtığını görünce Sha Monk'un peşine düştü. Tamamen telaşa kapılan Sha Monk "un kaçmaya çalışacak zamanı bile olmadı ve canavar tarafından yakalanarak mağaraya geri götürüldü ve burada küçük zebaniler tarafından elleri ve ayakları arkadan bağlandı. Hayatına ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第030回 · Bölüm 30

Sapkın bir iblis gerçek Dharma'ya saldırır İradenin Atı Zihin Maymununu geri çağırır

Size Sha Monk'u sıkıca bağladıktan sonra onu öldürmeye ya da dövmeye kalkışmayan zebaniden bahsediyorduk. Aslında, tutsağına en ufak bir kötü söz bile söylemedi. Palasını tutarak kendi kendine şöyle düşündü: "Tang Keşişi asil bir milletten gelen bir adamdır, edep ve doğruluğun ne anlama geldiğini biliyor olmalıdır. En başta onun hayatını bağışlayan benken, nasıl olur da müritlerini beni yakalamaya gönderir? Aha! Karım tarafından krallığına gönderilen bir tür mektup olmalı ve haberler bu şekilde sızdırılmış olmalı! Gidip ona sorayım."

Birden vahşileşen canavar prensesi öldürmek istedi.

Prenses ne yazık ki tüm bu olanlardan hâlâ habersizdi. Makyajını yaptıktan sonra yolda yürürken şeytanın şişkin gözleri ve çatık kaşlarıyla yaklaştığını ve dişlerini şiddetle birbirine geçirdiğini görmüş. Genişçe gülümseyerek ona, "Kocacığım, seni bu kadar rahatsız eden nedir?" diye sormuş.

"Seni pis kaltak!" diye bağırdı şeytan. "İnsan ilişkilerine hiç saygı duymuyorsun! Seni buraya ilk getirdiğimde, yarım kelime bile itiraz etmedin. Giyecek ipeğin, takacak altının vardı; neye ihtiyacın varsa ben gidip tedarik ettim. Her gün dört mevsimin nimetlerinden ve benim derin sevgimden yararlanıyorsun. Neden hâlâ sadece aileni düşünüyorsun, evliliğimizi hiç umursamıyorsun?" Prenses onun söylediklerini duyunca öylesine dehşete kapıldı ki, hemen yere diz çöktü. "Kocacığım," dedi, " bugün neden böyle ayrılık sözleri söylüyorsun?"

"Ayrılmak isteyen sen misin ben miyim bilmiyorum!" dedi zebani. " Tang Keşişi'ni yakaladım ve onunla eğlenmeyi çok istedim. Neden bana danışmadan ona serbest bırakma sözü verdin? İşin aslı şu ki, gizlice bir

mektup yazdınız ve ondan sizin için teslim etmesini istediniz. Eğer öyleolmasaydı, o iki keşiş neden kapıma dayanıp senin geri dönmeni talepettiler? Bütün bunları sen yapmadın mı?"

"Kocacığım, bana haksızlık ediyorsun," dedi prenses. "Ben ne zamandan beri mektup?"

"Hâlâ inkâr etmeye çalışıyorsun, ha?" dedi şeytan. "Burada birisini yakaladım tanık olacak."

Prenses "Kim o?" diye sordu. Yaşlı şeytan, "Sha Monk, Tang Monk'un ikinci öğrencisi" dedi. Şimdi, ölüm yakın olsa bile hiçbir insan ölümü isteyerek kabul etmez. Her şeyi inkâr etmeye kararlı olan prenses, " Kocacığım, sakin ol ve gidip onu sorgulayalım. Eğer bir mektup olsaydı, beni öldüresiye dövmenize seve seve izin verirdim. Ama eğer böyle bir mektup yoksa, beni haksız yere öldürmüş olmaz mısın?" Zebani bu sözleri duyduğunda, daha fazla tartışmayı beklemedi. Bir karasaban büyüklüğünde ve şeklinde olan çivit rengi elini uzatarak prensesi uzun, güzel saçlarının on bin buklesinden yakaladı ve onu öne doğru çekti. Onu yere fırlattı ve ardından elinde palasıyla mahkûmu sorgulamak için ileri atıldı.

"Sha Monk," diye kükredi, "madem ikiniz kapımıza kadar dövüşmeye cüret ettiniz, size şunu soruyorum: Bu kız ülkesine bir mektup gönderdiği için mi kral size gelmenizi söyledi?" Zincire vurulmuş Sha Monk canavarın ne kadar öfkeli olduğunu görünce Prensesi yere yatırıp palasıyla öldürmekle tehdit ederken kendi kendine şöyle düşündü: "Elbette bir mektup gönderdi. Ama aynı zamanda efendimi de kurtardı ve bu kıyaslanamayacak kadar büyük bir iyilikti. Eğer bunu açıkça itiraf etseydim, prensesi oracıkta öldürecekti ve bu da iyiliğe düşmanlıkla karşılık vermemiz anlamına gelecekti. Pekâlâ! Pekâlâ! Pekala! Pekala! Ne de olsa Yaşlı Kum, bunca zaman Usta'yı takip etti ve ben en ufak bir liyakat göstermedim. Bugün, burada zaten bağlı bir tutsağım; efendimin iyiliğine karşılık vermek için hayatımı da sunabilirim."

Sonra da bağırdı, "Canavar, serkeşlik etmeye cüret etme! Ne tür bir mektup gönderdi ki onu suçlamak ve canını almak istiyorsun? Senden prensesi talep etmek için gelmemizin başka bir nedeni daha vardı. Efendimi mağaraya hapsettiğiniz için, prensesi, bakışlarını ve hareketlerini görme şansına sahip oldu. Değerli Görüntü Krallığı'na vardığımızda ve seyahat belgemizi onaylattığımızda, kral kızının nerede olduğuna dair her türlü sorguyu prensesin boyalı bir portresiyle yapıyordu. Ustama o portreyi gösterdi ve yolda onu görüp görmediğimizi sordu. Ustam burada gördüğü kadını tarif edince kral onun kızı olduğunu anladı. Bize kendi imparatorluk şarabından ikram etti ve buraya gelip sizi esir almamızı ve prensesini saraya geri getirmemizi emretti. Gerçek bu. Ne zamandan beri bir mektup var? Eğer birini öldürmek istiyorsan, yaşlı Sand'ı öldürebilirsin! Ama masum bir seyirciye zarar verme ve günahlarına günah katma!" Şeytan, Sha Monk'un ne kadar kahramanca konuştuğunu duyunca, palasını fırlattı ve prensesi iki eliyle kaldırarak, " Az önce sana karşı oldukça sert davrandım ve seni derinden kırmış olmalıyım. Lütfen beni affet!"

Saçlarını tekrar düzeltmesine ve mücevherli süsleri büyük bir şefkat ve sevecenlikle yeniden takmasına yardım etti, içeri girerlerken ona sarıldı ve onunla dalga geçti. Daha sonra ondan odanın ortasına oturmasını istedi ve tekrar özür diledi. Ne de olsa prenses oldukça vefasız bir kadındı; adamın ne kadar pişman olduğunu görünce o da fikrini değiştirdi. "Kocacığım," demiş, "eğer aşkımıza saygı duyuyorsan, lütfen Sha Monk'un üzerindeki ipleri biraz gevşet." Yaşlı şeytan bunu duyunca, küçüklere Sha Monk'u çözmelerini ve onun yerine kilitlemelerini emretti. Serbest bırakılıp kilitlendikten sonra, Sha Monk ayağa kalkmış, gizliden gizliye memnun olmuş ve kendi kendine şöyle düşünmüş: "Eskiler der ki, "Başkalarına iyilik etmek, aslında kendine iyilik etmektir." Ona karşı nazik olmasaydım, beni çözdürmezdi, değil mi?"

Bu arada yaşlı şeytan da prensesin gönlünü almak ve korkularını yatıştırmak için şarap ve yemek ikram edilmesini istemiş. Yarı sarhoş o l a

n a kadar içtikten sonra, yaşlı şeytan aniden parlak renkli bir cübbe giydive beline bir kılıç kuşandı. "Hanımefendi," demiş eliyle prensesiokşayarak, "sen evde kal ve biraz daha iç. İki çocuğumuza göz kulak ol veSha Monk "un kaçmasına izin verme. Tang Keşişi hala krallıktayken, bende akrabalarımla tanışmak için oraya gidiyorum."

"Hangi akraba ile tanışmak için?" diye sordu prenses. "Kral babanızla," dedi yaşlı şeytan. "Ben onun imparatorluk damadıyım, o da benim kayınpederim. Neden gidip tanışmayayım ki?"

Prenses, "Gidemezsin." dedi.

"Neden olmasın?" dedi yaşlı şeytan. Prenses, "Kral babam imparatorluğunu at sırtında kudretle kazanmadı; ona atalarından miras kaldı. Gençliğinde tahta çıktığından beri şehrin kapısından bile çıkmadı. Sizinki kadar vahşi ve korkunç görünüşlü adamlarımız yok. Eğer onunla karşılaşırsanız, onu korkutabilirsiniz ve bu iyi bir şey olmaz. Tanışmaya gitmemeniz daha iyi olur."

"Madem öyle diyorsun," dedi yaşlı şeytan, "yakışıklı bir adama dönüşüp oraya gideyim."

"Üzerini değiştir de önce sana bir bakayım," dedi prenses.

Sevgili canavar! Yemek masasının hemen önünde vücudunu bir kez salladı ve çok güzel bir insana dönüştü. Gerçekten de

Çok zarif yüz hatları ve sağlam bir fiziği vardı. Bir mandarin gibi konuşurdu. Ve gençliğin zarafetiyle hareket etti. Zijian kadar yetenekliydi, kolaylıkla kafiye yapabiliyordu; Ona meyve attıkları zaman Pan An'a benziyordu. Başına karga kuyruklu bir şapka taktı, Saçları düzgün bir şekilde toplanmıştı; Ve vücuduna astarlı, beyaz ipek bir cübbe giydi Geniş, kabarık kollu. Ayaklarının altında desenli siyah çizmeler vardı; belinde beş renkli kemer parlıyordu. Çarpıcı bir adamın gerçek duruşuna sahipti: Yakışıklı, uzun boylu, ağırbaşlı ve güç dolu.

Prenses gördüklerinden çok memnun oldu. "Hanımefendi," dedi o şeytan gülerek, "bu iyi bir dönüşüm mü?"

"Muhteşem! Muhteşem!" dedi prenses. "Sadece şunu unutma: Saraya girdiğinde, hem sivil hem de askeri birçok yetkili seni ziyafetlere davet edecektir, çünkü Kral Babamın politikası hiçbir akrabayı reddetmemektir. İçki içerken asıl görünüşünüzü belli etmemek için çok dikkatli olmalısınız. Çünkü kendinizi gerçek halinizle gösterdiğinizde, o kadar da medeni görünmezsiniz."

"Bütün bu talimatlara gerek yok," dedi yaşlı şeytan. "Ben ne yapacağımı biliyorum." Şuna bir bakın. Bulutlara bindi ve kısa süre sonra Değerli Görüntü Krallığı'na vardı. Yönlerini alçaltarak sarayın önüne gitti ve kapının muhafızına şöyle dedi: "Üçüncü imparatorluk damadı özellikle Taht ile görüşmek için geldi. Lütfen bunu benim için rapor edin."

Sarı Kapı Muhafızı beyaz yeşim basamakların önüne gitti ve " Majesteleri, üçüncü imparatorluk damadı Taht ile görüşmek için geldi. Kendisi saray kapısının dışındadır ve çağrınızı beklemektedir."

Kral az önce Tang Keşişi ile sohbet ediyordu; üçüncü imparatorluk damadını duyunca bakanlarına sordu: "Sadece iki damadımız var. Nasıl olur da üçüncüsü olur?"

"Üçüncü imparatorluk damadı," dedi bakanlardan birkaçı, "o canavar olmalı."

"Onu içeri çağıralım mı?" diye sordu kral. Zaten endişeli olan yaşlı adam, "Majesteleri, bu bir canavar-ruh! Eğer o bir ruh değilse, zeki de olmayacaktır. Geleceği ve geçmişi biliyor olmalı, çünkü bulutlara binebiliyor ve sislere binebiliyor. Onu çağırdığınızda gelecektir, ama çağırmasanız bile Her neyse. Onu içeri çağırsanız iyi olur, böylece her türlü güçlükten kurtulmuş oluruz."

Kral onay verdi ve zebaninin altın basamakların önüne çağrılmasını emretti. O da krala saygılarını sunmak için özenle hazırlanmış bir saray

ritüelinden geçti. Tüm görevliler onun ne kadar yakışıklı olduğunugördüklerinde, onu bir canavar-ruh olarak görmeye cesaret edemediler;etten gözleri ve ölümlü bir soyu olduğu için, onun yerine iyi bir insanolarak gördüler. Kral da onun ne kadar yüce ve ağırbaşlı göründüğünügörünce, bunun dünyayı yönetmeye uygun, seçkin yeteneklere sahip biradam olduğunu düşündü. "Damadım," dedi, "evin nerede? Hangibölgedensin? Prensesimizle ne zaman evlendin? Akrabamız olaraktanınmak için neden bugüne kadar bekledin?"

"Lordum," dedi yaşlı zebani, el pençe divan durarak, "konuğunuz bu şehrin doğusunda, Güveç Dağı'nın Akıntı-Ay Mağarası'ndaki bir haneden geliyor."

Kral sormuş: "Dağınız bizim bulunduğumuz yerden ne kadar

uzakta?" "Uzak değil," diye yanıtladı yaşlı şeytan, "sadece üç yüz

mil kadar."

"Üç yüz mil," dedi kral. "Prensesimiz seninle evlenmek için oraya nasıl gelebilir ki?" Canavar ruh, zekice sözler ve kandırmaya yönelik bir niyetle cevap verdi: "Lordum, tebaanız gençliğinden beri okçuluğa ve biniciliğe düşkündür, çünkü ben geçimimi avcılıkla sağlıyorum. On üç yıl önce, çok sayıda ev adamını dağa götürdüm ve büyük, çizgili bir kaplan gördüğümüzde şahinlerimizi ve tazılarımızı gönderiyorduk. Genç bir kızı taşıyarak dağın yamacından aşağı iniyordu. Sizin şahsınız kaplanı tek bir okla vurdu ve kızı köyümüze geri getirdi, burada biraz sıcak sıvı ile hayata döndürüldü. Hayatını kurtardıktan sonra ona evi hakkında soru sorduğumda, "prenses" kelimesinden hiç bahsetmedi. Majestelerinin üçüncü prensesi olduğunu beyan etseydi, sizin rızanız olmadan onunla evlenecek kadar küstah olabilir miydim? Altın saraya girmeye çalışır ve ona layık olabilmek için, ne kadar düşük olursa olsun, bir tür atama arardım. Ancak o, köylü bir ailenin kızı olduğunu iddia ettiği için, şahsınız onun benim köyümde kalmasını istedi. Birbirimiz için ideal gibi görünüyorduk ve ikimiz de istekliydik; bu yüzden on üç yıldır evliyiz.

Düğünümüzden sonra, kaplanı kesip akrabalarıma ziyafet vermek içinkullanmak üzereydim. Ancak prenses benden bunu yapmamamı istedi venedenini şu şiirsel dizelerle uygun bir şekilde ifade etti:

Cennet ve Dünya bizi karı koca yaptı; Hiçbir aracı ya da tanık olmadan evlendik. Kırmızı ipler önceki yaşamlarımızda ayaklarımızı bağlamıştı: Bu yüzden kaplan bizim arabulucumuz.

Onun söyledikleri sayesinde, deneğiniz kaplanın bağlarını çözdü ve hayatını kurtardı. Pençelerini sallayarak ve kuyruğunu sallayarak, hala ok yarasını taşıyarak kaçtı. Bu şekilde canı bağışlanan kaplanın birkaç yıl sonra dağda kendi kendini yetiştirerek insanları baştan çıkarmaya ve incitmeye meyilli bir ruh haline geleceğini tahmin etmemiştim. Birkaç yıl önce, şahsınız, hepsi de Büyük Tang tarafından gönderilen rahipler olan birkaç kutsal kitap hacısı duymuştu. Sanırım kaplan onların canını almış olmalı; muhtemelen seyahat belgelerini ele geçirdi ve efendimi kandırmak için buraya gelmek üzere onların formlarından birine dönüştü. Lordum, şuradaki brokarlı minderin üzerinde oturan kişi on üç yıl önce prensesi alıp götüren kaplandan başkası değil. O gerçek bir kutsal kitap yolcusu değil." Şu kaprisli hükümdara bakın! Onun aptal, anlayışsız beden gözleri canavar-ruhu tanıyamadı; bunun yerine, tüm bu aldatıcı konuşmayı gerçek. "Değerli damadım," dedi, "bu keşişin prensesimizi alıp götüren bir kaplan olduğunu nasıl söyleyebildin?"

"Efendim," dedi şeytan, "kulunuzun dağda beslendiği şeyler kaplanlardır; giydiği şeyler de kaplanlardır. Onlarla uyuyorum ve onlarla kalkıyorum. Onları nasıl tanıyamam?"

"Bu durumda," dedi kral, "onu gerçek haliyle gösterin."

Şeytani yaratık, "Lütfen bana yarım bardak temiz su verin ve deneğiniz onu gerçek formunda gösterecektir" dedi.

Kral bir görevliye imparatorluk damadı için su getirmesini emretti. Bardağı eline alan şeytan ayağa kalktı ve Dim-Eyes, Still-Body Büyüsünü uygulamak için öne çıktı. Bir büyü okudu ve Tang Keşişi'nin üzerine bir

ağız dolusu su tükürerek "Değiş!" diye bağırdı.

İhtiyarın gerçek bedeni bir anda görünmez oldu; saraydaki herkesin gördüğü şey onun yerine vahşi çizgili bir kaplandı.

Kral ve tebaasının o dünyevi gözlerinde kaplan gerçekten de

Beyaz bir kaş ve yuvarlak bir kafa, Çizgili bir vücut ve şimşek gözleri. Dört büyük pençesi Düz ve sağlamdı; Yirmi pençesi Kanca gibi ve keskindi. Testere gibi dişler ağzını doldurdu; Sivri kulaklar kaşlarına katıldı. Vahşi, büyük bir kedinin şeklini taşıyordu; Öfkeli, kahverengi bir öküzün şekline sahipti. Çelik kıllar gümüş şeritler gibi sertçe duruyordu; Kırmızı bir dil, hançer gibi, kötü hava püskürüyordu. Gerçekten de çizgili, vahşi bir şeydi, müthiş nefesleriyle sarayı havaya uçuruyordu.

Kral bunu gördüğünde ruhu eridi ve kaçtı, tebaasının çoğu ise korkup saklandı. Birkaç cesur askeri yetkili, yüzbaşıların ve muhafızların ileri atılmasına ve silahlarıyla kesip biçmeye başlamasına önderlik etti. Eğer Tang Keşişi'nin kaderi henüz ölmek olmasaydı, yirmi keşiş bile kıyma haline gelebilirdi. Neyse ki şu anda havada Işık ve Karanlığın, Muhafızların, Nöbetçilerin ve İnancın Koruyucularının gizli koruması vardı. Bu nedenle, bu insanların silahları ona zarar veremedi. Saraydaki kaos akşama kadar sürdü ve yetkililer kaplanı canlı olarak yakalamaya ve demir bir kafese yerleştirmeden önce zincirlerle kilitlemeye karar verdiler. Daha sonra saray odalarından birinde saklandı.

Bunun üzerine kral, kendisini keşişten kurtardığı için imparatorluk damadına teşekkür etmek üzere İmparatorluk Eğlence Sarayı'nın büyük bir ziyafet hazırlamasını emretti. Yetkililer saraydan ayrıldıktan sonra, iblis o akşam Gümüş Barış Salonu'na girdi; burada on sekiz genç saray hanımı ona eşlik etti; şarkı söylediler, dans ettiler ve onun için şarap doldurdular. Baş masada tek başına otururken, iki yanında tüm bu güzeller vardı. Nasıl da içiyor ve eğleniyordu! İkinci vardiya saatinde sarhoş oldu ve artık yaramazlık yapmaktan kaçınamaz hale geldi. Birden ayağa fırladı Aniden, bir an için histerik bir şekilde güldü ve tekrar eski haline döndü. O anda

hiddetlendi ve

çalan kızlardan birini o büyük kargıya benzeyen eliyle yakaladı. Çıtırdayarak kızın kafasını kopardı. Diğer on yedi saray kızı o kadar korkmuşlardı ki saklanmak ve sığınmak için çılgınca koşuşturdular. Şunlara bir bakın:

Saray hanımları panikledi; Şeref nedimeleri korktu- Saray hanımları panikledi Gece yağan yağmuru taşıyan ebegümeci gibi. Hizmetçiler korktu Bahar rüzgarında dans eden rüzgarla savrulan şakayıklar gibi. Yaşamaya hevesli pipalarını parçaladılar; Ziterlerini kırdılar, can havliyle kaçtılar. Kuzeyi ya da güneyi bilmeden kapılardan dışarı fırladılar! Ana salondan çıktılar, hem doğuya hem batıya uçtular! Kazımışlar jilet gibi yüzlerini; Çürütmüşler güzel yüzlerini. Her biri canını kurtarmak için çırpındı; Her biri güvenliğe koştu.

O insanlar dışarı koştular ama gecenin bu geç saatinde Taht'ı rahatsız etmekten korktukları için bağırıp çağırmaya bile cesaret edemediler. Titreyerek ve sarsılarak alçak saray duvarının saçaklarının altına saklanmaya çalıştılar ve onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size salonda oturup şarap dolduran ve tek başına içen o şeytani yaratıktan bahsedeceğiz. Bir kadeh içtikten sonra kanlı cesedi yanına çeker ve birkaç ısırık alırdı. O içeride bu şekilde eğlenirken, sarayın dışındaki insanlar Tang Keşişi'nin bir canavar ruhu olduğuna dair vahşi bir söylenti yaymaya başladılar. Tüm bu şamata çok geçmeden Altın Loca postanesine ulaştı.

O sırada postanede, ahırda saman ve yem tüketen beyaz at dışında kimse yoktu. O aslında Batı Okyanusu'nun ejderha prensiydi, hatırlarsınız, ama geçmişte Cennet'e karşı işlediği suçlar yüzünden boynuzları kesilmiş ve pulları kırpılmıştı. Tang Keşişi'ni Batı'daki kutsal yazıları edinmesi için taşıyabilmesi amacıyla beyaz ata dönüştürüldü.

Birdenbire insanların Tang Keşişi'nin bir kaplan ruhu olduğunu söylediklerini duyduğunda, kendi kendine şöyle düşündü: "Ustam

kesinlikle gerçek bir adam. Ona zarar vermek için onu bir kaplan ruhunadönüştüren o şeytan olmalıydı. Ne yapılmalı? Ne yapılmalı? BüyükBirader çoktan gitti ve ne Sha Monk'tan ne de Sekiz Kural'dan haber var."

İkinci saate gelene kadar bekledi ve sonra kendi kendine, "Eğer şimdi Tang Keşişi "ni kurtarmaya çalışmazsam, bu erdem geri alınmış olacak. Bitti!" Kendini daha fazla tutamayarak dizginleri ısırdı ve eyeri silkeledi; bir anda kendini bir kez daha ejderhaya dönüştürdü ve havaya yükselmek için kara bulutlara bindi. Onun için bir tanıklık şiirimiz var ve şiir şöyle diyor:

Rahip, Dünya Onurlu Olan'ı aramak için Batı'ya gider, İğrenç ve şeytani buharlar yolu tıkasa da. Bu gece o bir kaplan, ne umutsuz bir çile! Beyaz at, efendisini kurtarmak için dizginleri bırakır.

Genç ejderha prensi havada Gümüş Barış Salonu'nun ışıl ışıl olduğunu gördü, çünkü içeride tüm mumları yanan sekiz büyük şamdan duruyordu. Bulutlarının yönünü alçalttığında dikkatle baktı ve canavarın baş masada tek başına oturup şarap ve insan etiyle karnını doyurduğunu gördü. "Ne değersiz bir adam!" dedi ejderha gülerek. "Elini gösterdi! Kendini gösterdi! İnsan yemek pek akıllıca değil, değil mi? Usta "nın nerede olduğunu bilmediğime v e önümde sadece bu kanunsuz iblis olduğuna göre, oraya gidip onunla biraz eğlenebilirim. Eğer başarılı olursam, önce canavar-ruhu yakalayabilir ve sonra da ustamı kurtarabilirim."

Sevgili ejderha prens! Vücudunu bir kez sallayarak, gerçekten ince vücutlu ve baştan çıkarıcı görünümlü bir saray hizmetçisine dönüştü. Hızla içeri girdi ve iblisin önünde eğilerek, "İmparatorluk damadı, lütfen bana zarar vermeyin. Sizin için şarap doldurmaya geldim."

"Dök o zaman," dedi zebani. Şarap kabını eline alan küçük ejderha, şarap kadehin kenarından yaklaşık yarım santim yukarı çıkana kadar dökmeye başladı ama şarap dökülmedi. Bu aslında küçük ejderhanın kullandığı Su Kısıtlama Büyüsü'ydü, ancak şeytan bunu gördüğünde bile

bilmiyordu. "Ne kadar esrarengiz bir yeteneğin var," dedi çok memnun birşekilde. Küçük ejderha, "Dökebilirim ve daha da yükseğe çıkmasınısağlayabilirim" dedi.

"Biraz daha dök! Biraz daha dök!" diye bağırdı zebani. Küçük ejderha kabı aldı ve şarap sivri tepeli on üç katlı bir pagoda gibi yükselene kadar dökmeye devam etti; bir damlası bile dökülmedi. Şeytani yaratık ağzını uzattı ve leşi alıp bir ısırık daha almadan önce bütün bir kadehi bitirdi. Sonra da, "Şarkı söylemeyi biliyor musun?" diye sordu.

"Biraz," dedi küçük ejderha, bir melodi seçti ve zebaniye bir kadeh şarap daha sunmadan önce onu söyledi. "Dans etmeyi biliyor musun?" demiş canavar. Küçük ejderha, "Biraz da, ama elim boş ve dans çekici olmayacak" dedi. Cübbesini kaldıran şeytan, beline taktığı kılıcın kemerini çözdü ve kılıcı kınından çıkardı.

Küçük ejderha kılıcı ondan aldı ve yemek masasının önünde dans etmeye başladı; kılıcı yukarı aşağı, sağa sola sallayarak karmaşık hareket kalıpları yarattı.

Zebani dansın etkisiyle tamamen sersemleyene kadar bekleyen küçük ejderha aniden adımlarını bozdu ve kılıcını ona sapladı. Sevgili canavar! Canavar yana doğru hamle yaptı ve darbe onu kıl payı ıskaladı; ejderhanın bir sonraki hamlesini ise ferforje demirden yapılmış ve yaklaşık seksen-doksan kilo ağırlığındaki bir şamdan karşıladı ve canavar onu aceleyle yerden aldı. Küçük ejderha şeytanla havada savaşmak için eski haline dönerken ikisi de Gümüş Barış Sarayı'ndan ayrıldı. Karanlıkta yapılan bu savaş çok iyiydi! "Nasıldı?" diye soruyorsunuz.

Bu, Güveç Dağı'nda doğup şekillenen bir canavardı; Bu ise Batı Okyanusu'nun cezalandırılmış gerçek bir ejderhasıydı. Bu parlak bir ışık yayıyordu. Beyaz şimşek gibi; Bu, patlayan kırmızı bir bulut gibi güçlü bir hava püskürtür. Bu, insanlar arasına salınmış beyaz dişli bir fil gibiydi; Bu ise yeryüzüne inmiş altın pençeli vahşi bir kedi gibiydi. Bu, cenneti destekleyen yeşim taşından bir sütundu; Bu ise denizler arasında köprü

kuran altın bir kirişti. Gümüş ejderha uçtu ve dans etti; Sarı iblis takla attıve düştü. Değerli kılıç, sağa sola, yavaşlamadı; Şamdan, ileri geri,durmadan devam etti.

İkisi bulutların kenarında yaklaşık sekiz ya da dokuz raunt dövüştükten sonra, küçük ejderhanın eli zayıfladı ve uzuvları uyuştu. Ne de olsa yaşlı iblis güçlü ve kuvvetliydi; küçük ejderha artık rakibine karşı koyamayacağını anladığında kılıcı canavara doğrulttu ve ona fırlattı. Ancak canavar bu umutsuz hamleye hazırlıksız değildi; bir eliyle kılıcı yakaladı, diğer eliyle de şamdanı küçük ejderhanın üzerine fırlattı. Cesareti kırılan ejderha yeterince hızlı eğilmedi ve arka ayaklarından birine çarptı. Aceleyle bulutlardan aşağı düştü ve şansına imparatorluk hendeği hayatını kurtarmak için oradaydı. İblis tarafından kovalanan küçük ejderha suya balıklama daldı ve bir anda görünmez oldu. Bunun üzerine iblis kılıcı aldı ve Gümüş Barış Sarayı'na geri dönmek için şamdanı aldı; orada uykuya dalana kadar daha önce olduğu gibi içti ve şimdilik ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Onun yerine size hendeğin dibine saklanan küçük ejderhadan bahsedeceğiz. Yarım saat sonra bir ses duymayınca, bacağındaki acıya dayanmak için dişlerini sıktı ve sıçradı. Kara bulutların arasından geçerek postaneye döndü ve bir kez daha ata dönüşerek ahıra uzandı. Gerçekten de acınacak halde görünüyordu - tamamen ıslanmış ve bacağından yaralanmıştı! Şu anda,

İrade Atı ve Akıl Maymunu hepsi dağılmış; Metal Bey ve Ağaç Ana her ikisi de dağılmış; Sarı Kadın yaralı, her birinden boşanmış; Akıl ve doğru bu kadar ayrılmışken, ne elde edilebilir?

Tripitaka'nın felaketle ve küçük ejderhanın yenilgiyle nasıl karşılaştığı hakkında daha fazla konuşmayalım. Bunun yerine size Sha Monk'u terk ettiğinden beri kafasını çalıların derinliklerine sokan ve orada çamur havuzunda uyuklayan bir domuz gibi yatan Zhu Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz. Aslında uykusu gece yarısına kadar sürmüş ve ancak o

zaman uyanmış. Kendine geldiğinde, ilk başta nerede olduğunu bilebilmiyordu; ancak gözlerini ovuşturduktan ve düşüncelerini biraztoparladıktan sonra, neler olabileceğini dinlemek için kulaklarını eğmeyibaşardı. Olan şey şuydu

Bu derin dağda köpek havlaması yoktu; Bu geniş kırlarda horoz ötüşü bile yoktu.

Yıldızlara bakarak saatin üçüncü saat olduğunu anladı ve kendi kendine şöyle düşündü: "Sha Monk'u kurtarmayı denemek isterdim ama

Bir ipek lifi iplik değildir; Tek bir el alkış tutamaz!

Tamam! Tamam! Tamam! Tamam! Önce gidip Usta'yı göreyim. Eğer kralı bana biraz daha yardım etmesi için ikna edebilirsem, yaşlı Hog yarın Sha Monk'u kurtarmak için geri döner." Budala hızla bulutlara bindi ve şehre geri döndü; kısa bir süre içinde postaneye ulaştı. Ay parlaktı ve insanlar bu saatte sessizleşmişti, ama efendisinden herhangi bir iz bulmak için koridorları boşuna aradı. Tek gördüğü orada yatan beyaz attı: tüm vücudu sırılsıklamdı ve arka ayaklarından birinde bir iz vardı Yaklaşık bir tava büyüklüğünde bir çürük. "Bu iki kat talihsizlik!" dedi Sekiz Kural, büyük bir şaşkınlıkla. "Bu ezik hiç seyahat etmemiş. Neden böyle terliyor ve bacağında bir çürük var? Bazı kötü adamlar efendimizi soymuş ve bu sırada atı da yaralamış olmalı."

Beyaz at onun Sekiz Kural olduğunu anladı; aniden insan konuşmasına bürünerek seslendi:

"Ağabey!" Idiot o kadar sarsılmış ki yere düşmüş. Kendini toparlayıp tam dışarı fırlayacaktı ki, beyaz at keşişin cübbesini dişleriyle yakaladı ve tekrar "Ağabey, benden korkma" dedi.

"Kardeşim," dedi Sekiz Kural, hâlâ titriyordu, "bugün neden konuşuyorsun? Böyle konuştuğunda, başımıza büyük bir felaketin gelmek üzere olduğu anlamına geliyor olmalı."

Küçük ejderha, "Efendi'nin korkunç bir çileye düştüğünü biliyor muydun?" dedi.

"Hayır, yapmadım," dedi Sekiz Kural.

Küçük ejderha şöyle dedi: "Tabii ki yapmadınız! Sen ve Sha Monk kralın önünde yeteneklerinizle hava atıyordunuz, iblisi yakalayabileceğinizi ve erdeminiz için ödüllendirileceğinizi düşünüyordunuz. İblisin bu kadar güçlü olduğunu tahmin etmemiştiniz ve şüphesiz yenilenler sizler oldunuz. En azından biriniz bize haber vermek için geri dönebilirdi, ama ikinizden de tek bir kelime bile gelmedi.

Bu canavar ruh kendini yakışıklı bir bilgin olarak değiştirmiş ve krala kendisini imparatorluk akrabası olarak sunmak için saraya girmişti. Ustamız onun tarafından vahşi çizgili bir kaplana dönüştürüldü ve daha sonra görevliler tarafından esir alınarak saray odalarından birinde demir bir kafese kapatıldı. Ustamızın nasıl acı çektiğini duyduğumda, kalbime bir kılıç saplanmış gibi hissettim.

Ama neredeyse iki gündür yoktunuz ve daha fazla gecikmenin Usta'nın öldürülmesi anlamına gelebileceğinden korkuyordum. Bu yüzden ejderha bedenime geri dönüp onu kurtarmaya çalışmaktan başka çarem yoktu. Saraya ulaştığımda Usta "yı bulamadım ama Gümüş Barış Sarayı "nda canavarla karşılaştım. Onu kandırmak için saray hizmetçisi kılığına girdim. Benden bir kılıç dansı yapmamı istedi, bu sırada onu kesmeye çalıştım. Darbemden kaçtı ve onun yerine bir şamdanla beni yendi. Kılıcı ona doğru fırlattığımda umutsuzca ona vurmaya çalıştım ama onun yerine kılıcı yakaladı ve şamdanla arka bacağıma bir darbe indirdi. İmparatorluk hendeğine daldım ve hayatımı kurtardım; bacağımdaki çürük şamdandan kaynaklanmıştı." Sekiz Kural bu sözleri duyunca, "Bunların hepsi doğru mu?" diye sordu.

"Seni kandırdığımı mı düşünüyorsun?" dedi küçük ejderha. Sekiz Kural sordu, "Ne yapacağız? Ne yapacağız? Hiç hareket edebiliyor musun?"

"Eğer yapabilirsem," dedi küçük ejderha, "o zaman ne olacak?"

"Eğer hareket edebiliyorsanız," dedi Sekiz Kural, "o zaman okyanusa doğru ilerleyin. Yaşlı Domuz, karımı tekrar almak için bavulları Eski Gao Köyü'ne geri götürecek." Küçük ejderha bunu duyunca ağzını Sekiz Kural'ın gömleğine yapıştırdı ve bırakmayı reddetti. Gözlerinden yaşlar dökülürken, "Ağabey, tembelleşmemelisin" dedi.

"Neden olmasın?" dedi Sekiz Kural. "Kardeş Sha onu çoktan yakaladı ve ben onu yenemem. Eğer şimdi dağılmazsak, neyi bekliyoruz?"

Küçük ejderha tekrar konuşmadan önce bir süre düşündü, gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. "Ağabey, dağılma kelimesinden bahsetme. Eğer Usta'yı kurtarmak istiyorsan, gidip birinden buraya gelmesini istemelisin."

"Kim o?" diye sordu Sekiz Kural. Küçük ejderha, "Acele edip bulutlara binerek Çiçek-Meyve Dağı'na gitsen iyi olur, böylece Büyük Kardeşimiz Hacı Güneş'i geri dönmesi için davet edebilirsin. Onun bu şeytanı bastırıp Usta'yı kurtaracak ve aynı zamanda yenilgimizin intikamını alacak kadar büyük bir dharma gücüne sahip olduğu kesin."

"Kardeşim," dedi Sekiz Kural, "gidip başka birine sorayım. O maymunla aramız pek iyi değil, biliyorsun. Beyaz Kaplan Sırtı'nda Beyaz Kemikli Kadın'ı öldürdüğünde, Usta'yı Sıkı Fileto Büyüsü'nü okuması için kandırdığım için bana zaten kızgındı. Ben sadece anlamsız davranıyordum ve yaşlı rahibin büyüyü gerçekten okuyacağını ve hatta onu sürgün edeceğini düşünmemiştim. Şimdi benden nasıl nefret ettiğini bilmiyorum ve geri gelmeyeceğinden de eminim. O zaman küçük bir tartışma yapalım: cenaze asası oldukça ağır, biliyorsun. Eğer o anda daha iyi bir şey bilmiyorsa ve bana birkaç vuruş yaparsa, sence yaşayabilir miyim?"

Küçük ejderha dedi ki, "Sana vurmaz, çünkü o nazik ve adil bir Maymun Kraldır. Onu gördüğünde, Efendinin tehlikede olduğunu söyleme; sadece Efendinin onu düşündüğünü söyle ve gelmesi için onu kandır. Buraya geldiğinde ve neler olduğunu gördüğünde, kızmayacaktır.

Bunun yerine kesinlikle canavar-ruhla hesaplaşmak isteyecektir. O zamaniblis kesinlikle yakalanacak ve Efendi kurtulacaktır."

"Pekâlâ, pekâlâ!" dedi Sekiz Kural. "Kendini çok adamışsın. Eğer gitmezsem, bu benim adanmış olmadığım anlamına gelir. Gideceğim ve eğer Hacı gerçekten gelmeyi kabul ederse, onunla birlikte döneceğim. Ama eğer isteksizse, o zaman beni beklemeyin, çünkü ben de geri dönmeyeceğim."

"Git! Git!" dedi küçük ejderha. "O kesinlikle gelecek." Aptal gerçekten de muckrake'ini bir kenara bıraktı ve gömleğini düzeltti. Sıçradı ve bulutların üzerine çıkarak doğruca Doğu'ya doğru ilerledi. Öyle oldu ki, Tang Keşişi'nin kaderi henüz ölmek değildi. Rüzgâr doğru yönden esiyordu; Budala'nın tek yapması gereken kocaman kulaklarını dikmekti ve sanki üzerine yelkenler açılmış gibi Doğu Okyanusu boyunca hızla ilerledi. Dağda yolunu bulmak için bulutların arasından indiğinde güneş yeni doğuyordu. Yürürken birinin konuştuğunu duydu. Dikkatlice bir daha baktı ve Hacı'yı bir dağ vadisinde büyük bir kayanın üzerinde otururken buldu. Önünde sıra sıra dizilmiş bin iki yüz kadar maymun "Çok yaşa Büyük Bilge Babamız!" diye bağırıyordu.

Sekiz Kural dedi ki, "Ne zevkler! Ne zevkler! Keşiş olmak istememesine ve sadece eve dönmek istemesine şaşmamalı! Şu güzelliklere bakın! Kocaman bir ev ve ona hizmet eden bir sürü küçük maymun! Eğer yaşlı Hog'un böyle büyük bir çiftliği varsa, ben de keşiş olmayacağım. Geldiğime göre, ne yapmalıyım? Sanırım onu görmem gerekecek."

Ama Budala gerçekte Hacı'dan korkuyordu ve kendini açıkça göstermeye cesaret edemedi. Çimenli çayırdan aşağı kayarak, gizlice o bin küsur maymunun arasına girdi ve onlarla birlikte diz çökmeye başladı. Büyük Bilge'nin ne kadar yüksekte oturduğunu ve görüşünün ne kadar keskin olduğunu bilmiyordu. Her şeyi bir anda gören Maymun Kral sormuş: "Sıralarda böyle şaşkın bir şekilde eğilen şu barbar kim? Nereden

geliyor? Onu buraya getirin!"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki, küçük maymunlar bir arı sürüsü gibi Sekiz Kural'ı öne doğru itip yere bastırdılar.

Hacı, "Barbar, sen nereden geldin?" dedi.

"Beni sorgulama şerefini kabul etmeye cesaret edemem," dedi Sekiz Kural, başını öne eğerek. "Ben barbar değilim, bir tanıdığım." Hacı, " Buradaki Büyük Bilge'nin emri altındaki tüm maymunlar benzer özelliklere sahiptir, senin o yağlı yüzün gibi değil.

Başka bir bölgeden gelen şeytani bir iblis olmalısınız. Eğer öyleyse ve benim tebaam olmak istiyorsan, önce bize ismini, yaşını ve geçmişini bir karta yazıp vermeliydin ki burada saflarımıza katıldığında yoklamanı alabileyim. Ama bunu bile yapmadınız ve burada diz çöküp önümde eğilmeye cüret ediyorsunuz?" Sekiz Kural başını ve burnunu eğerek şöyle dedi: "Utanç verici! Sana yüzümü göstereceğim! Birkaç yıldır kardeşinizim ve hala beni tanımadığınızı iddia ediyor, bana bir tür barbar diyorsunuz!"

Hacı kıkırdayarak, "Başını kaldır da bir bakayım," dedi. Burnunu yukarı doğru kaldıran Budala, "Bak! Beni tanıyamasanız bile, en azından bu burnumu tanıyabilirsiniz!" Hacı gülmekten kendini alamadı ve "Zhu Sekiz Kural" dedi.

Bunu duyar duymaz ayağa fırladı ve "Evet! Evet! Ben Zhu Sekiz Kurallar."

Kendi kendine, "Eğer beni tanırsa, o zaman konuşmak daha kolay olur," diye

düşündü. Hacı dedi ki, "Neden Tang Keşişine kutsal yazıları getirmesi için eşlik etmiyorsun? Sen neden buradasın? Acaba siz de Üstadı gücendirmiş ve o da sizi sürgün etmiş olabilir mi? Sürgün mektubunuz var mı? Bir bakayım."

"Onu gücendirmedim," dedi Sekiz Kural, "ve bana herhangi bir sürgün mektubu vermedi. Beni görevden de almadı."

Hacı, "Mektup yoksa ve seni kovmadıysa, neden buradasın?" diye sordu. Sekiz Kural, "Efendi seni düşünüyordu; gelip seni geri dönmeye davet etmemi söyledi," diye yanıtladı.

"Beni ne düşündü, ne de davet etti," dedi Pilgrim. "O gün cennete yemin etti ve sürgün mektubunu kendisi yazdı. Beni nasıl düşünebilir ve geri dönmemi isteyebilir? Kesinlikle geri dönmeyeceğim."

Sekiz Kural rahatça yalan söyledi, "Seni gerçekten düşündü! Gerçekten seni düşündü!"

"Beni düşünmesine ne sebep oldu?" diye sordu Hacı. Sekiz Kural şöyle dedi: "Üstat ata binerken bir ara "Öğrenci" diye seslendi. Ben onu duymadım ve Sha Monk onun biraz sağır olduğunu iddia etti! Üstat hemen sizi düşündü, bizim değersiz olduğumuzu ve sadece sizin çağrıldığınızda cevap verecek, bir soruya on cevap verecek kadar zeki ve uyanık olduğunuzu söyledi. Sizi böyle düşündü ve geri dönmenizi istemek için beni özel olarak gönderdi. Lütfen bunu yapın, en azından onun beklentisi ve benim bunca yolu kat etmiş olmamın hatırı için." Hacı bu sözleri duyunca kayadan aşağı atladı. Sekiz Kural'ın elini tutarak şöyle dedi: "Değerli Kardeşim, gelmek için bu kadar uzun bir mesafe kat etmek zorunda kaldığınız için üzgünüm. Hadi sen ve ben gidip biraz eğlenelim."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "burası oldukça uzak ve korkarım ki Usta bekletilebilir. Ben oynamak istemiyorum." Hacı dedi ki, "Ne de olsa bu senin Buraya ilk kez geliyorum. En azından dağ manzarama bir göz atın." Idiot reddinde ısrar etmeye cesaret edemedi ve onunla birlikte uzaklaşmak zorunda kaldı.

İkisi el ele ilerlerken, küçük canavarlar da Çiçek-Meyve Dağı'nın en yüksek noktasına çıkmak için onları takip etti. Muhteşem dağ! Büyük Bilge'nin eve dönüşünden bu yana, bu birkaç gün içinde verdiği emekle tamamen yeni bir hale gelmişti. Dağı görüyorsunuz

Oyulmuş yeşim taşı gibi yeşil, Bulut kazıyıcı gibi uzun. Dört bir yanda çömelmiş kaplanlar ve kıvrılmış ejderhalar; Dört bir yanda sık sık maymun ve turna sesleri. Şafak vakti bulutlar zirveyi abluka altına alır; Alacakaranlıkta güneş ormanın üzerinde duruyor. Akan dere mırıldanır karıncalanan kuşak yeşimi gibi; Dere ses verir damla damla bir ilahi notası. Dağın önünde sırtlar ve yüksek kayalıklar vardır; Dağın arkasında çiçekler ve sık ormanlar vardır. Yukarıda yeşim kızın saç yıkama kabına dokunur; Aşağıda Cennet Nehri'nin bir koluna katılır. Bu kozmos biçimli güzellik Penglai'yi aşar, İlkel nefeslerden doğan gerçek bir mağara- konak. Usta ressamlar bile çizmekte zorlanır, Ne de bilge ölümsüzler her şeyi tasvir edebilir. İnce ince oyulmuş delikler gibi fantastik kayalar Fantastik renklerde tepede yükseliyor. Güneş binlerce mor ışınla hareket eder; Uğurlu hava sayısız kırmızı sis teli oluşturur. Bir mağara cenneti, insanlar arasında kutsanmış bir yer: Taze çiçekler ve taze ağaçlarla dolu bir dağ.

Manzaranın sonsuz ihtişamından memnun kalan Sekiz Kural, "Ağabey, ne kadar güzel bir yer! Gerçekten de tüm dünyadaki bir numaralı dağ!"

"Değerli Kardeşim," dedi Pilgrim, "burada vakit geçirebileceğini düşünüyor

musun?"

"Ağabeyin konuşma tarzına bakın!" diye kıkırdadı Sekiz Kural. "Bu değerli dağ bir mağara cenneti, bir bereket diyarı. Nasıl olur da 'vakit geçirmek' dersin?"

İkisi zirveden inmeden önce uzun süre dostça sohbet ettiler. Yolda ellerinde mor üzümler, mis kokulu armutlar, parlak altın yenidünyalar ve koyu kırmızı çilekler tutan birkaç küçük maymunla karşılaştılar. Yolun kenarında diz çökerek, "Büyük Bilge Baba, lütfen biraz kahvaltı yap" diye bağırdılar.

"Kardeşim Zhu," dedi Hacı gülerek, "çok iştahlıdır ve kahvaltıda meyve almaz.

Yine de, lütfen bu tür önemsiz şeylerden rahatsız olmayın; bunları atıştırmalık olarak kullanın ve birkaç tane alın."

Sekiz Kural, "Çok iştahlı olmama rağmen, yerlilerin her yerde yaptığı gibi yapıyorum. Evet, elbette onları buraya getirin. Tadına bakmak için birkaç tane deneyeceğim."

İkisi meyveleri yediler ve güneş hızla yükseliyordu. Tang Keşişi'ni kurtarmak için yeterli zaman olmayabileceğinden korkan Budala, arkadaşını gitmesi için teşvik etmeye çalışarak, "Ağabey, Üstat bizi bekliyor. Lütfen acele et ve git."

"Değerli Kardeşim," dedi Hacı, "seni Su Perdesi Mağarası "nda benimle biraz eğlenmeye davet ediyorum."

Sekiz Kural hemen reddetti ve şöyle dedi: "Nazik düşünceleriniz için minnettarım, Eski Kardeşim, ancak Usta zaten uzun süre bekledi. Mağaraya girmemize gerçekten gerek yok."

"Bu durumda," dedi Pilgrim, "sizi alıkoymaya cesaret edemem. Tam burada

vedalaşacağım." "Ağabey," dedi Sekiz Kural, "benimle gelmiyor musun?" Hacı

dedi ki, "Nereye gideceksin? Bu yerim ne Cennet tarafından yönetiliyor ne de Dünya tarafından kontrol ediliyor. Burada tamamen özgürüm. Neden bundan zevk almayayım? Neden tekrar keşiş olayım? Ben gitmeyeceğim. Kendi başına geri dönmelisin. Ve lütfen Tang Keşişi " ne söyle, beni kovduktan sonra bir daha aklına bile getirmesin." Budala bu sözleri duyduğunda, daha fazla üstelemeye cesaret edemedi, çünkü Hacı " nın öfkesinin alevlenmesinden ve ardından sopadan birkaç darbe yemekten korkuyordu. Uysalca ayrılmaktan ve geri dönüş yolunu bulmaktan başka çaresi yoktu.

Hacı onun gittiğini görünce, iki çevik küçük maymuna onu takip etmelerini ve ne söyleyeceğini öğrenmelerini emretti. Gerçekten de,

Budala dağdan indiğinde, arkasını dönüp parmağıyla Hacı "ya doğru işaretetmeden önce üç ya da dört milden fazla yol almamıştı. "Seni maymun,"diye bağırdı, "rahip olmak istemiyorsun! Onun yerine bir canavar olmayıseçiyorsun. Ne maymun ama! Buraya ondan geri dönmesini istemek içiniyi niyetle geldim ama o reddetti. Pekala, tamam! Gitmek istemiyorsan,gitmek zorunda değilsin!"

Birkaç adım attı ve tekrar azarlamaya başladı. İki küçük maymun geri koşarak rapor verdi: "Büyük Bilge Baba, şu Zhu Sekiz Kural oldukça sinsi! Uzaklaşırken size atıp tutuyor." Hacı sinirlenmiş ve "Yakalayın onu!" diye bağırmış.

Bütün küçük maymunlar Sekiz Kural'ın peşinden koşup onu yere ittiler. Yelesinden tutup kulaklarını çekiştirerek, kuyruğunu çekerek ve saçlarından tutarak onu mağaraya geri götürdüler. Ona nasıl davranılacağını ya da başına ne geleceğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第031回 · Bölüm 31

Zhu Sekiz Kural Maymun Kral'ı şövalyeliğe kışkırtır Hacı Güneş bilgeliğiyle canavarı yener

Doğruluk kardeşlik duygularıyla birleşti, Dharma kendi doğasına döndü: Uysal Metal ve Nazik Ahşap doğru meyveyi verecektir. Zihin Maymunu ve Odun Ana iksir kaynağıyla birleşir- Her ikisi de nihai mutluluk dünyasına yükselir, Her ikisi de bölünmemiş hakikatin kapısına varır. Sūtralar kendini yetiştirmenin ana yoludur; Buddha kişinin kendi ruhuyla birleşmelidir. Kardeşler, büyük ve küçük, üçünün akrabalığını oluşturur; Canavarların ve iblislerin biçimleri Beş Aşama ile eşleşir. Altı Katlı Yolu Yok Edin Ve Büyük Gök Gürültüsü'ne ulaşacaksın.

Size o maymunlar tarafından yakalanan Aptal'dan bahsediyorduk; onu çekiştirip çekiştirip götürürken gömleğini yırttılar. Tekrar tekrar kendi kendine mırıldandı, "Bitti! Ben bittim! Bu sefer ölene kadar dayak yiyeceğim!" Çok geçmeden mağaranın girişine ulaştılar, Büyük Bilge yine kayanın tepesinde oturuyordu. "Seni aşırı doldurulmuş amele!" diye bağırdı. "Öylece çekip gitmeliydin. Neden bana kötü davrandın?" Yere diz çöken Sekiz Kural, "Ağabey, ben sana kötü davranmadım. Etmiş olsaydım, bu dili ısırır koparırdım! Ben sadece eğer gitmek istemezsen, geri dönüp Usta "ya söyleyeceğimi ve bunun bir son olacağını söyledim. Seni taciz etmeye nasıl cüret edebilirim?"

"Beni nasıl kandırabilirsin?" diye sordu Hacı. "Bu sol kulağımı yukarı çekersem, Otuz Üçüncü Cennet "te kimin konuştuğunu öğrenebilirim; bu sağ kulağımı aşağı çekersem, Cehennem "in On Kralı "nın yargıçlarla davaları nasıl hallettiğini keşfedebilirim. Uzaklaşırken bana iftira atıyordun ve seni duymadığımı mı sandın?"

Sekiz Kural dedi ki, "Ağabey, artık biliyorum. Sen bir dolandırıcı ve haraç kesen bir sanatçısın! Bir tür yaratığa dönüşmüş ve beni takip etmiş

olmalısın. Bu şekilde öğrendin."

"Küçükler," diye bağırdı Pilgrim, "benim için büyük bir baston seçin! Onu selamlamak için bacaklarına yirmi vuruş yapın; sonra sırtına bir yirmi vuruş daha yapın. Ondan sonra da demir sopamı kullanarak onu yoluna göndereyim!"

Sekiz Kural o kadar korkmuştu ki, hemen diz çökerek, "Ağabey, Efendi'nin hatırı için beni bağışlamanızı rica ediyorum," dedi.

Hacı, "Efendi ne kadar adil ve nazik!" dedi.

"Ağabey," dedi Sekiz Kural tekrar, "Ustanın hatırı için değilse bile, en azından Bodhisattva'nın hatırı için, lütfen beni affet." Hacı onun Bodhisattva "dan söz ettiğini duyunca biraz yumuşadı ve şöyle dedi: " Kardeşim, eğer bu şekilde ifade edersen, sana şimdilik vurmayacağım. Ama bana karşı dürüst olmalı ve beni kandırmaya çalışmamalısın. Gelip beni çağırmana neden olan çetin bir sınavla karşı karşıya olan o Tang Keşişi nerede?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "çile falan yok. O gerçekten düşünüyor sen."

"Coolie, dayak yemeyi seviyor olmalısın!" diye bağırdı Pilgrim. " Neden hâlâ Beni kandırmak için mi? Yaşlı Maymun'un bedeni Su Perdesi Mağarası'na dönmüş olsa da, kalbi kutsal keşişi takip eder. Efendimiz yolun her adımında bir çile ile karşı karşıya; her yerde acı çekmeye mahkum. Bana çabuk söylesen iyi olur, yoksa kırbaçlanırsın!" Sekiz Kural bu sözleri duyunca boyun eğdi ve şöyle dedi: "Ağabey, gitmen için seni kandırmaya çalıştım ama bu kadar zeki olduğunu bilmiyordum. Lütfen beni dayaktan kurtarın ve size ayakta anlatmama izin verin."

"Pekala," dedi Pilgrim, "kalk ve konuş."

Maymunlar ellerini çektiler ve Budala hemen ayağa fırlayarak çılgınca sağa sola bakmaya başladı. Hacı, "Bunu neden yapıyorsun?" dedi.

"Koşabilmem için hangi yolun geniş ve düzgün olduğunu görmek için," dedi Sekiz Kural. "Nereye?" diye sordu Pilgrim. "Sana üç günlük bir avans vereceğim ve yaşlı Maymun hala seni kovalama yeteneğine sahip. Yüksek sesle konuşsan iyi olur! Eğer beni bir daha kızdırırsan, bu sefer seni affetmem."

Sekiz Kural şöyle dedi: "Doğrusunu söylemek gerekirse Ağabey, sen aramızdan ayrıldıktan sonra Sha Monk ve ben Usta'ya ilerlemesi için eşlik ettik ve bir kara çam ormanına vardık. Usta attan indi ve bana vejetaryen yemek için dilenmemi söyledi. Uzun bir mesafe yürüdükten sonra tek bir ev bile bulamadığım için biraz yoruldum ve çimenlerde biraz uyukladım. Sha Monk da beni bulmak için Usta'nın yanından ayrıldığını fark etmemiştim. Üstadın yerinde duramadığını ve manzaranın tadını çıkarmak için ormanda tek başına yürüyüşe çıktığını biliyorsunuz. Ormandan çıktığında, bir tür manastır olduğunu düşündüğü sarı altından ışıldayan mücevherli bir pagoda gördü. Pagodanın altında Sarı Cübbeli adında bir canavar-ruh olduğunu bilmiyordu ve şeytan tarafından yakalandı. Daha sonra Sha Monk ve ben onu aramak için geri döndüğümüzde, sadece beyaz atı ve bavulları gördük ama Üstadı göremedik. Mağaranın kapısına gidene kadar aradık ve orada şeytanla savaştık. Bu arada, Usta içeride kurtarıcı bir yıldızla karşılaştı; bu yıldız, bir süre önce o şeytan tarafından kaçırılan Değerli Görüntü Krallığı'nın üçüncü prensesiydi. Ailesine bir mektup yazmış ve Usta'dan bunu kendisine göndermesini istemişti; canavarı Usta'yı bırakması için ikna etmesinin nedeni buydu. Krallığa vardığımızda mektubu sunduk, bunun üzerine kral Usta'dan canavarı bastırmasını istedi. Ağabey, bilmen gerekir. O yaşlı rahip bir canavarı nasıl zapt edebilir? Savaşmak için tekrar ikimizin geri dönmesi gerekiyordu, ancak şeytanın büyü gücü muazzamdı ve onun yerine Sha Monk'u ele geçirdi. Otların arasına saklanarak kaçmayı başardım. Daha sonra canavar, saraya kabul edilmek ve imparatorluk tarafından tanınmak için kendini yakışıklı bir alime dönüştürdü. Usta ise onun tarafından bir kaplana dönüştürüldü. O akşam, beyaz ejderha-atının Üstadı aramak için

ortaya çıkması büyük bir şanstı; onu bulamadı ama şeytanı Gümüş BarışSarayında içki içerken gördü. Bir saray hizmetçisine dönüşen ejderha,onun için şarap doldurdu, kılıç dansı yaptı ve bu fırsatı canavarıöldürmeye çalışmak için kullanmak üzereydi. Bunun yerine onuntarafından bir şamdanla yaralandı ve bana gelip seni almamı söyleyen deejderha oldu. Ağabey'in adil ve yardımsever bir beyefendi olduğunu, eskiyanlışların üzerinde durmayacağını ve gidip Efendi'yi kurtarmaya istekliolacağını söyledi. Sana yalvarıyorum, Ağabey, "Bir kez öğretmen, herzaman baba" gerçeğini hatırla ve onu kurtarmaya çalış."

"Seni aptal!" dedi Hacı. "Ayrılırken sana defalarca, eğer Üstat korkunç bir iblis tarafından yakalanırsa, ona yaşlı Maymun'un en büyük öğrencisi olduğunu söylemen gerektiğini söyledim. Neden böyle söylemedin?"

Sekiz Kural kendi kendine şöyle düşündü: "Bir savaşçıdan rica etmek, onu kışkırtmak kadar etkili değildir. Onu biraz kışkırtmama izin verin."

Bu nedenle, "Ağabey, senden bahsetmeseydim daha iyi olurdu. Senin hakkında bir şey söylediğimde canavar daha da küstahlaştı."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Pilgrim.

Sekiz Kural şöyle cevap verdi: "Canavar, sakın küstahlık etme ve efendime zarar vermeye cüret etme dedim. Benim hala Hacı Güneş adında bir ağabeyim var. Büyü gücü büyüktür ve özellikle canavarları bastırma konusunda yeteneklidir. Buraya geldiğinde, seni gömmek için bir yer seçmeden ölmeni sağlayacak." O zebani sözlerimi duyunca daha da tahrik oldu ve ağlayarak, "Kim bu Hacı Güneş ki ondan korkayım? Eğer ortaya çıkarsa, canlı canlı derisini yüzerim, tendonlarını koparırım, kemiklerini sökerim ve kalbini yerim. Bu maymun zayıf olabilir, ama yine de onu parçalara ayırıp yağda kızartacağım." Hacı bu sözleri duyunca o kadar öfkelendi ki, çılgınca yanaklarını kaşıyarak ve kulaklarını çekerek bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Bana böyle hakaret etmeye cüret eden kim?" diye bağırdı. Sekiz Kural şöyle dedi: "Ağabey, sakin ol. Seni bu şekilde taciz eden Sarı Pelerinli Şeytan. Ben sadece sana onun söylediklerinin bir

provasını yapıyordum."

"Değerli Kardeşim," dedi Pilgrim, "kalk. Gitmek zorundayım. Eğer o canavar ruh bana böyle kötü davranmaya cüret ederse, ona boyun eğdirmemem mümkün değil. Ben de seninle geleceğim. Yaşlı Maymun beş yüz yıl önce Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olduğunda, Cennet'in tüm ilahi savaşçıları onu gördüklerinde sırtlarını büker ve önünde eğilirlerdi. Her biri bana Büyük Bilge diye hitap ederdi. Bu şeytan gerçekten küstah. Arkamdan bana küfretmeye cüret ediyor! Gideceğim, onu yakalayacağım ve bu kadar hakarete uğradığım için intikamımı almak için onu paramparça edeceğim. Bunu yaptıktan sonra geri döneceğim."

"Aynen öyle, Ağabey," dedi Sekiz Kural. "Önce gidip canavarı yakala, intikamını aldıktan sonra geri dönüp dönmeyeceğine karar verebilirsin." Büyük Bilge hemen kayadan aşağı atlayarak mağaraya girdi ve canavar giysisini çıkardı. İpek gömleğini içine sokup kaplan derisinden eteğini sıkıca bağladıktan sonra elinde demir çubuğuyla kapıdan çıktı. İrkilen çeşitli maymunlar yolu kesmiş ve sormuşlar: "Büyük Bilge Baba, nereye gidiyorsun? Bize göz kulak olman ve birkaç yıl daha bizimle eğlenmen daha iyi değil mi?" Hacı, "Küçükler, ne söylediğinize dikkat edin. Tang Keşişi'ne eşlik etmem özel bir mesele değil, çünkü Cennet ve Dünya Sun Wukong'un onun öğrencisi olduğunu biliyor. Beni buraya sürgün etmedi; ona tekrar katılmadan önce eve gelip biraz dinlenmemi söyledi. Bütün bunlar bununla ilgili. Hepiniz mülkümüze iyi bakmalı, söğütleri ve çamları mevsiminde dikmeyi ihmal etmemelisiniz. Tang Keşişi'ne eşlik etmeyi ve kutsal yazıları Doğu Ülkesi'ne götürmeyi bitirene kadar bekleyin.

Bu erdeme ulaştıktan sonra, sizinle birlikte doğanın keyfini çıkarmak için geri

döneceğim." Her maymun talimatlara itaat etti.

Büyük Bilge daha sonra Sekiz Kural'la birlikte bulutlara binerek mağaradan ayrıldı ve Büyük Doğu Okyanusu'nu geçti. Batı kıyısına

ulaştıklarında "Kardeşim, lütfen b i r an dur ve bedenimi temizlemek içinokyanusa inmeme izin ver."

"Acelemiz var," dedi Sekiz Kural. "Neden vücudunuzu temizlemeniz gerekiyor?" Hacı, "Oraya geri döndüğümden beri geçen birkaç gün içinde bazı canavar kokuları kaptığım hakkında hiçbir fikriniz yok. Üstat temizliği sever ve benden iğrenmesinden korkuyorum." Sekiz Kural ancak o zaman Hacı'nın tamamen samimi olduğunu anladı. Büyük Bilge bir an içinde yıkanmayı bitirdi ve batıya doğru ilerlemek için tekrar bulutlara bindi. Çok geçmeden ışıldayan altın pagodayı gördüler ve Sekiz Kural onu işaret ederek, "Bu Sarı Cüppeli Şeytan'ın evi değil mi? Sha Monk hâlâ içeride."

"Sen havada kal," dedi Pilgrim, "ben de onun kapısına gidip canavarla savaşmak için ne yapabileceğime bir bakayım."

Sekiz Kural "Gitme, canavar evde değil" dedi.

"Biliyorum," dedi Pilgrim. Sevgili Maymun Kral! Uğurlu ışıltısını azaltarak doğruca mağaranın girişine gitti ve önünde çim hokeyi oynayan iki genç çocuk buldu. Biri sekiz ya da dokuz yaşlarındaydı, diğeri ise on yaşın üzerindeydi.

Onlar oynarken, Hacı ileri atıldı ve hangi aileye ait olduklarına hiç bakmadan onları saç tutamlarından yakalayıp kaldırdı. Dehşete kapılan çocuklar kavga etmeye ve öyle yüksek sesle bağırmaya başladılar ki, Akıntı-Ay Mağarası'ndaki küçük zebaniler koşarak prensese haber verdiler: "Hanımefendi, kimliği belirsiz biri iki genç prensi kaçırdı."

Gördüğünüz gibi bu iki çocuk, prenses ve canavarın oğullarıydı.

Prenses bunu duyunca mağaradan dışarı koştu ve Hacı'nın iki çocuğu tuttuğunu gördü. Bir uçurumun tepesinde durmuş, onları aşağıya atmak üzereymiş. "Hey, sen!" diye bağırdı dehşete düşmüş prenses. "Seninle bir alıp veremediğim yok. Onları neden götürdün? Babaları oldukça kötü biri ve eğer onlara bir şey olursa, bunu senin yanına bırakmaz."

"Beni tanımadın mı?" dedi Hacı. "Ben Hacı Sun Wukong, Tang Keşişi'nin en büyük öğrencisiyim. Küçük kardeşim Sha Monk mağaranızda.

Sen git ve onu serbest bırak, ben de bu çocukları sana geri vereyim; ikisi bir arada, şimdiden pazarlık yapıyorsun." Prenses onun söylediklerini duyunca hızla içeri girdi ve kapıyı koruyan birkaç küçük canavara kenara çekilmelerini söyledi. Kendi elleriyle Sha Monk'u çözdü. "Prenses, beni çözmeseniz iyi olur," dedi Sha Monk. "Şeytanınız eve gelip sizden tutsağı istediğinde, korkarım ki suçu yine siz üstlenirsiniz."

Prenses, "İhtiyar, sen benim velinimetimsin; sadece evime benim adıma bir mektup göndermekle kalmadın, aynı zamanda hayatımı da kurtardın. En büyük kardeşin Sun Wukong mağaramızın kapısında belirdiğinde seni serbest bırakmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum. Seni serbest bırakmamı söyledi."

Holla! Sha Monk Sun Wukong'un adını duyduğunda, sanki başı yumuşak bir şarapla meshedilmiş, kalbi tatlı bir çiy ile nemlendirilmiş gibi hissetti. Yüzünü sevinç kapladı; tüm yüzü baharla aydınlandı. Birinin geldiğini duyan biri gibi değil, bir altın veya yeşim taşı bloğunu yeni keşfetmiş biri gibi davranıyordu. Şuna bir bakın! Kanatlarını çırpıyor Elleriyle elbiselerindeki tozu temizledikten sonra kapıdan dışarı koştu ve Hacı'nın önünde eğilerek şöyle dedi: "Ağabey, sen gerçekten cennetten indin! Kurtar beni, sana yalvarıyorum."

"Ah, seni Sandy Bonze!" dedi Hacı kıkırdayarak. "Usta Sıkı Dolgu Büyüsü'nü okuduğunda, benim için bir kelime söylemeye istekli miydin? Sen de bir o kadar palavracıydın! Batı'ya gitmek için neden Usta'ya eşlik etmiyorsun? Burada ne diye çömeliyorsun?"

"Ağabey," dedi Sha Monk, "artık böyle konuşmaya gerek yok. Bir centilmen affeder ve unutur. Bizler yenilmiş bir ordunun komutanlarıyız, cesaretten bahsetmeye bile değmeyiz. Lütfen bizi kurtarın." Hacı, "Yukarı gel," dedi ve Sha Monk uçuruma doğru sıçradı.

Havada duran Sekiz Kural, Sha Monk'un mağaradan çıktığını görünce bulutlardan aşağı inerek ağlamaya başladı: "Sha Kardeş! Zor zamanlar geçirmişsin!" Onu gören Sha Monk, "İkinci Büyük Kardeş, nereden geldin?" diye sordu.

Sekiz Kural, "Dün yenildikten sonra gece şehre gittim ve beyaz attan Usta'nın büyük zorluklar içinde olduğunu öğrendim. Sarı Cübbe'nin büyüsüyle bir kaplana dönüşmüştü. Beyaz at bana gidip Büyük Birader'den geri dönmesini istememi önerdi."

"Aptal," dedi Pilgrim, "gevezelik etmeyelim. Her biriniz bu çocuklardan birini alıp Değerli Görüntü Şehri'ne gidin ve şeytanı buraya gelmesi için kışkırtın ki ben de onu öldürebileyim."

"Ağabey," dedi Sha Monk, "onu nasıl kışkırtmamızı istiyorsun?" Hacı dedi ki, "İkiniz bulutların üzerine çıkmalı ve Altın Çanlar Sarayı'nın üzerinde durmalısınız. Sonuç hakkında endişelenmeyin: sadece çocukları beyaz yeşim basamakların önünde yere fırlatın. Eğer biri size onların kimin çocukları olduğunu sorarsa, onlara ikiniz tarafından yakalanan Sarı Pelerinli canavarın oğulları olduklarını söyleyin. Şeytan bunu duyduğunda, kesinlikle buraya dönmek isteyecektir. Onunla şehrin içinde savaşmak istemiyorum çünkü savaşımız bulut ve sis saçacak, kir ve toz saçacak. O zaman saray görevlileri ve şehrin tüm halkı rahatsız olacaktır."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "bir şey yaptığın anda bizi kandırmaya başlıyorsun."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Hacı. Sekiz Kural cevap verdi, "Bu iki çocuk, senin tarafından bu şekilde ele geçirildikten sonra, zaten tedavi edilemeyecek kadar şok oldular. Az önce sesleri kesilene kadar ağladılar; bir süre sonra kesinlikle ölecekler. Eğer onları havadan yere fırlatırsak, et köftesine dönüşecekler. Sence şeytan bizi yakaladığında gitmemize izin verecek mi? Siz paçayı sıyırırken, o bize bunu hayatımızla ödetecek. Size karşı bir tanık bile yok! Bizi kandırmıyor musun?"

Pilgrim, "Eğer ikinizle kapışırsa," dedi, "onu buraya çek. Burada pürüzsüz ve geniş bir savaş alanımız var ve ben onu bekliyor olacağım."

"Kesinlikle, kesinlikle," dedi Sha Monk. "Büyük Ağabey haklı. Hadi gidelim." Hacı'nın gücüne ve güvencesine güvenerek, ikisi birlikte çocukları aldılar ve gittiler.

Hacı kayadan aşağı atladı ve pagodanın kapısının önüne gitti. "Hey, Keşiş," dedi prenses, "sen tamamen güvenilmez birisin. Küçük kardeşin serbest bırakıldığında çocuklarımı bana geri vereceğini söylemiştin. Şimdi serbest kaldı ama sen hâlâ çocuklarımı alıkoyuyorsun. Onun yerine burada ne yapıyorsunuz?" Hacı ona gülümsedi "Kırılmayın prenses. Uzun zamandır buradasınız ve oğullarınızı anne tarafından büyükbabalarına hediye etmek için götürmemiz gerektiğini düşündüm."

Prenses dedi ki, "Keşiş, uslu dursan iyi olur! Kocam Sarı Pelerin sıradan bir insan değildir. Eğer çocuklarımı korkuttuysan, önce onları rahatlatmaya çalışmalısın."

"Prenses," dedi Hacı gülerek, "bu dünyada yaşayan bir insan için neyin suç sayıldığını biliyor musunuz?"

Prenses, "Evet," dedi. Hacı, "Sen bir kadınsın! Ne biliyorsun?" Prenses,

"Saraydaki gençliğimden beri," dedi, "bana Ailem. Eski bir kitabın şöyle dediğini hatırlıyorum: "Beş Ceza'nın karşısında üç bin kadar suç vardır, ama hiçbiri adaletsiz bir eylemden daha büyük değildir.""

Hacı dedi ki, "Sen kesinlikle dinsiz bir insansın. Unutmayın:

Ey beni doğuran babam! Ey beni emziren annem! . . . Babama ve anneme acıyın, Beni taşımak için ne kadar çok uğraştılar!

Bu nedenle, evlat sevgisi yüzlerce erdemli eylemin temeli, tüm ahlakın kaynağıdır. Nasıl olur da bedeninizi bir canavar-ruhun eşi olmak üzere emanet eder ve ebeveynlerinizi hiç düşünmezsiniz? Ahlaksız bir eylemde bulunarak suç işlemiş olmuyor musun?" Prenses bu doğru sözleri duyduğunda o kadar utandı ki, cevabını ağzından kaçırmadan önce uzun

süre kızardı ve şöyle dedi: "Büyüğün sözleri çok doğru. Nasıl olur daailemi düşünmem? Ama tüm sorunlarım canavar beni buraya kaçırdığındabaşladı. Emirleri çok katı ve hiç seyahat edemiyorum. Üstelik mesafe çokuzak ve benim için haber gönderecek kimse de yok. İntihar etmek istedimama ailemin biriyle kaçtığımdan şüpheleneceğinden ve tüm meseleninaçıklığa kavuşmayacağından korktum. Bu nedenle kırılgan varlığımıuzatmaktan başka çarem yoktu. Gerçekten de ben bu koca dünyada büyükbir suçluyum!" Konuşmasını bitirdiğinde gözyaşları yüzünden aşağıakıyordu.

Hacı, "Prenses, üzülmenize gerek yok. Zhu Sekiz Kural bana bir mektup yazdığınızı ve efendimin hayatını kurtardığınızı söyledi. Mektupta aileniz için düşüncelerinizi ifade etmişsiniz. Artık yaşlı Maymun geldiğine göre, canavarı senin için yakalayacağından ve Taht'ı görmesi için saraya geri getireceğinden emin olabilirsin. Böylece kendine uygun bir eş bulabilir ve yaşlılıklarında anne babana bakabilirsin. Buna ne dersin?"

"Keşiş," dedi prenses, "kesin bir ölüm bekleme. O iki küçük kardeşin oldukça güçlüydü ama dünkü dövüş sırasında kocam Sarı Cübbeli'yi alt edemediler. Şimdi kendine bir bak! Kemikten çok tendonu olan bir hayalete benziyorsun! Bir yengeç ya da yürüyen bir iskelete benziyorsun! Ne tür bir yeteneğin var ki canavarı yakalamaktan bahsediyorsun?" Hacı gülerek, "Gerçekten çok fazla muhakeme yeteneğin yok ve insanlar arasında ayrım yapamıyorsun. Yaygın bir deyiş vardır,

İdrar kesesi büyük olsa da ağırlığı yoktur; Bir çelik halter ağırlığı, küçük olsa da, bin poundu yalıyor.

Büyük görünebilirler ama işe yaramazlar: Yürürken rüzgâr direnci yaratırlar ve giysilerini giyerken kumaş israfına neden olurlar. Bir dağ kadar büyük olabilirler ama içleri boştur; kafaları kapı çerçevelerine değebilir ama gövdeleri gevşektir; ve çok yiyebilirler ama yemek onlara iyi gelmez. Ben, yaşlı Maymun, ufak tefeğim, tamam, ama dayanıklıyım."

"Gerçekten yetenekli misin?" diye sordu prenses. "Şimdiye kadar gördüğün hiçbir şey yok," dedi Hacı, "ama canavarları bastırmak ve iblisleri evcilleştirmek konusunda uzmanım."

Prenses, "Başımı belaya sokmasanız iyi olur," dedi. "Kesinlikle olmaz," dedi Hacı. "Eğer canavarlara boyun eğdirebiliyor ve iblisleri evcilleştirebiliyorsan," dedi prenses, "onu nasıl yakalayacaksın?" Hacı, " Gözden uzak olsanız iyi olur, yoksa o buraya geldiğinde gerçekten hareket edemem. Korkarım ona karşı hâlâ çok şey hissediyorsun ve ondan vazgeçemiyorsun."

"Onu teslim etmemekle ne demek istiyorsunuz?" dedi prenses. "Burada kalmam benim seçimim değil!"

"Eğer on üç yıldır karı kocaysanız," dedi Pilgrim, "tamamen sevgisiz olamazsınız. Ama onu gördüğümde, dalga geçmeyeceğim: bir sopa darbesi bir darbe olacak ve bir yumruk bir yumruk olacak. Seni Taht'ı görmen için saraya geri götürmeden önce onu öldürmeliyim."

Prenses gerçekten de Hacı'nın tavsiyesine uydu ve gözlerden uzak bir yere gitti. Dahası, canavarla olan evliliği sona erecekti ve Büyük Bilge bu yüzden ortaya çıktı. Maymun Kral, prensesi sakladıktan sonra vücudunu bir kez salladı ve mağaraya girip canavarı beklemek için prensesin şekline büründü.

Şimdi size iki çocuğu Değerli Görüntü Krallığı'na götüren ve beyaz yeşim basamakların önünde yere seren Sekiz Kural ve Sha Monk'tan bahsedeceğiz. Ne yazık ki! İki köfteye dönüştüler; kemikleri kırıldı ve her tarafa kan sıçradı. "Korkunç! Korkunç!" diye bağırdı mahkemedeki görevliler. "İki kişi gökyüzünden aşağı atıldı!"

"Bu çocuklar," diye bağırdı Sekiz Kural yukarıdan, "canavar Sarı Pelerin'in oğulları. Yaşlı Hog ve Kardeş Sha tarafından yakalandılar." Hâlâ şarabın etkisinde olan şeytan, Gümüş Barış Sarayı'nda uyurken birinin adını haykırdığını duydu. Dönüp yukarı baktı: Zhu Sekiz Kural ve Sha Keşiş bulutların kenarında durmuş bağırıyorlardı. Canavar kendi

kendine düşünmüş:

"Sadece Zhu Sekiz Kuralı olsaydı bunu anlayabilirdim ama Sha Monk evimde bağlıydı. Buraya nasıl gelebildi? Karım neden gitmesine izin verdi? Oğullarım nasıl onların eline düşebildi? Zhu Sekiz Kural, onunla savaşma konusundaki isteksizliğimden korkarak bunu beni kandırmak için kullanıyor olabilir mi? Yemi yutup onunla savaşabilirim. Hey! Hala akşamdan kalmayım. Tırmığıyla bana bir darbe indirirse, tüm güvenilirliğimi kaybederim. Önce eve gidip onların gerçekten benim oğullarım olup olmadığına bakayım. Sonra bu keşişlerle konuşabilirim."

Sevgili canavar! Kralın yanından ayrılmadan, araştırmak için doğruca dağ ormanındaki mağarasına gitti. O sırada saraydaki insanlar onun gerçekten bir canavar olduğunu çok iyi biliyorlardı. Çünkü gece boyunca saray hizmetçilerinden birini yemiş, ancak kaçan diğer on yedi kişi beşinci saatten sonra krala ayrıntılı bir rapor sunmuşlardı. Aniden gittiği için, onun bir canavar olduğundan daha da emindiler. Kralın yapabildiği tek şey, çok sayıda memura sahte kaplanı korumalarını emretmek oldu ve şimdilik onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size mağaraya geri dönen şeytandan bahsedeceğiz. Hacı onun geldiğini görünce hemen bir aldatma planı hazırladı.

Birkaç kez gözlerini kırpıştırdı ve gözyaşları yağmur gibi yağmaya başladı; ayaklarını yere vuruyor, göğsünü yumrukluyor ve sürekli çocukları çağırıyor, mağaranın içinde şehvetle haykırıyordu. Bu kadar ani bir karşılaşma, zebaninin onun karısı olmadığını anlamasını imkânsız hale getirdi. Onun yerine öne çıktı ve Hacı'yı kucaklayarak, "Hanımefendi, neden bu kadar üzgünsünüz?" dedi. Büyük Bilge ustaca bir buluşla, yaratıcı bir masalla gözyaşları içinde, "Sevgili kocacığım! Atasözünün dediği gibi,

Eğer bir erkeğin karısı yoksa, servetinin patronu da yoktur; eğer bir kızın eşi yoksa, tamamen kaybolmuştur!

Dün akrabalarına kendini tanıtmak için mahkemeye gittikten sonra, neden geri dönmedin? Bu sabah Zhu Sekiz Kural geri geldi ve bizi Sha Monk'tan mahrum etti. Dahası, çaresizce yalvarmalarıma rağmen iki oğlumuzu zorla aldılar. Çocukları anne tarafından dedelerine teslim etmek üzere mahkemeye götüreceklerini de söylediler. Yarım gün geçti ve çocuklarımızdan haber yok, hatta ölü ya da diri olduklarına dair bir haber bile yok. Ve sen de şu ana kadar ortaya çıkmadın. Bebeklerimden nasıl ayrılabilirim? İşte bu yüzden çok üzgünüm." Zebani bu sözleri duyunca çok sinirlendi ve "Oğullarımın başına gerçekten bu mu geldi?" dedi.

"Evet," dedi Pilgrim, "ve Zhu Sekiz Kuralı tarafından götürüldüler."

İblis o kadar öfkelendi ki çılgınca zıpladı ve şöyle bağırdı: "Çözüldü! Yıkıldı! Oğullarım onun tarafından parçalanarak öldürüldü! Yeniden canlandırılamazlar! Geriye kalan tek şey o keşişi yakalamak ve bunu ona hayatıyla ödetmek. Hanımım, ağlamayın. Şimdi nasıl hissediyorsun? Önce seninle ilgilenelim."

"Ben iyiyim," dedi Pilgrim, "ama bebeklerimi çok özledim ve tüm bu ağlamalar kalbimin ağrımasına neden oldu."

"Endişelenmene gerek yok," dedi iblis. "Önce ayağa kalk. Burada bir hazinem var; tek yapman gereken onu ağrıyan yere sürmek ve artık acımayacak. Ama başparmağını hazinenin üzerine koymamaya dikkat etmelisin, çünkü bunu yaparsan gerçek şeklim ortaya çıkar." Hacı bunu duyunca kendi kendine gülümseyerek, "Bu yüzsüz yaratık! Oldukça dürüst biri; işkence görmeden bile itirafta bulundu. Hazinesini çıkarana kadar bekleyin. Başparmağımla ona vuracağım ve ne tür bir canavar olduğunu göreceğim." Hacı'yı yönlendiren zebani, arkadaşını mağaranın karanlık derinliklerine götürdükten sonra ağzından tavuk yumurtası büyüklüğünde ve şeklinde bir hazine tükürdü. Bu, śarīra gibi kristal beyazlığında bir iç iksirdi.

Hacı gizliden gizliye sevinerek kendi kendine şöyle dedi: "Harika bir şey! Tanrı bilir bu içsel iksir śarīrası oluşmadan önce kaç hareketsiz

egzersiz yapılmış, kaç yıl süren denemeler ve acılar yaşanmış, erkek vedişi güçlerin kaç kez birleşmesi gerçekleşmişti. Bugün yaşlı Maymun'lakarşılaşması ne büyük bir yakınlık!"

Maymun onu devraldı. Elbette hiç acı çekmiyordu ama başparmağını ona doğru uzatmadan önce vücudunun bir yerine kasten sürttü. Telaşa kapılan zebani hemen elini uzatıp onu kapmaya çalıştı. Bir düşünün! Bu maymun çok kurnaz ve kaypak bir karakter! Hazineyi ağzına attı ve bir yudumda hepsini yuttu. İblis yumruğunu kaldırdı ve ona yumruk attı, ancak Hacı'nın kolu tarafından savuşturuldu. Hacı diğer eliyle kendi yüzünü bir kez sildi ve eski görünümüne geri dönerek, "Canavar, asi olma! Bir baksana! Ben kimim?" Zebani gördüğünü görünce çok sarsıldı ve "Tanrım, Hanımefendi! Böyle bir yüzü ortaya çıkarmayı nasıl başardınız?"

"Seni küstah şeytan!" diye çıkıştı Pilgrim. "Hanımın kim? Kendi atanı bile tanıyamıyorsun!" Zebani birdenbire kavrayarak, "Sanırım seni tanıyorum," dedi. Hacı, "Sana henüz vurmayacağım, bir daha bak," dedi.

Zebani, "Tanıdık geliyorsun ama şu anda adını hatırlayamıyorum. Gerçekten kimsin sen? Nereden geliyorsun? Karımı nereye götürdün? Beni hazinemden mahrum etmek için evime gelmeye nasıl cüret edersin? Bu çok ayıp!"

"Demek beni tanımadınız," dedi Hacı. "Ben Tang Keşişi'nin en büyük öğrencisiyim ve adım Hacı Sun Wukong. Ben aynı zamanda senin beş yüz yıl önceki atanım!"

Şeytan dedi ki, "Öyle bir şey yok! Öyle bir şey yok! Tang Keşişi'ni yakaladığımda, sadece Zhu Sekiz Kural ve Sha Keşişi adında iki öğrencisi olduğunu öğrendim. Hiç kimse Sun adında birinin varlığından bahsetmemişti.

Buraya beni kandırmak için gelmiş bir şeytan olmalısın."

"Onlara eşlik etmememin nedeni," dedi Hacı, "canavarları öldürme alışkanlığımın efendimi rahatsız etmesiydi. Nazik ve merhametli bir insan, çok fazla canavar öldürdüğümde beni kovdu. Bu yüzden onunla seyahat etmiyordum. Hala atalarının adını bilmiyor musun?"

"Ne kadar beceriksizsin!" dedi zebani. "Eğer efendin tarafından sürgün edildiysen, buradaki insanların yüzüne bakacak cesareti nereden buluyorsun?" Hacı dedi ki, "Seni küstah yaratık! Sen ne "Bir öğretmen her zaman babadır" sözünü bilirsin, ne de "Baba ile oğul arasında bir gecede düşmanlık olmaz" sözünü... Eğer efendime zarar vermeyi planlıyorsan, onu kurtarmaya gelmeyeceğimi mi sanıyorsun? Bununla da kalmadınız, arkamdan bana küfür bile ettiniz. Buna ne diyeceksin?"

"Ne zamandan beri sana kötü davranıyorum?" diye sordu zebani. Hacı, " Zhu Sekiz Kuralı öyle olduğunu söylüyor," diye cevap verdi.

"Ona inanmayın," dedi şeytan.

"Şu sivri burunlu Zhu Sekiz Kural'ın dili kız kurusu gibi! Neden onu dinliyorsun?"

"Böyle boş konuşmalara gerek yok," dedi Pilgrim. "Sadece yaşlı Maymun "un bugün evinize yaptığı ziyaret sırasında, uzaktaki misafirinize yeterli konukseverliği göstermediğinizi söyleyeceğim. Misafirinizi ağırlamak için yemeğiniz ve şarabınız olmasa da bir kafanız var. Çabuk buraya koy ve yaşlı Maymun'un onu sopayla bir kez dövmesine izin ver. Bunu çayımı almak olarak kabul edeceğim." Zebani bunu duyunca kahkahalarla kükredi ve şöyle dedi: "Hacı Sun, yanlış hesap yaptın! Eğer savaşmak istiyorsan, beni buraya kadar takip etmemeliydin. Emrim altındaki genç, yaşlı, sayıları yüzlerle ifade edilen çeşitli iblisler var. Vücudunun her yerinde silahların olsa da, buradan savaşarak çıkamazsın." Hacı dedi ki, "Saçma sapan konuşma! Ve birkaç yüz kişiden bahsetme! Yüzbinlerin olsa bile, onları teker teker çağır ve ben onları öldüreceğim. Asamın her darbesi hedefini bulacak. Garanti ederim ki yok edilecekler! Yok edilecekler!" Canavar bu sözleri duyunca hemen emir verdi ve dağın

önündeki ve arkasındaki tüm canavarları, mağaranın içindeki ve dışındakitüm şeytanları çağırdı. Her birinin elinde silahlar vardı, sıkıca dizildiler vemağaranın içindeki birkaç kapıya tamamen barikat kurdular. Hacı bunugördüğünde çok sevindi. Asasını iki eliyle kavrayarak "Değiş!" diyebağırdı ve bir anda üç başlı ve altı kollu bir insana dönüştü. Altın çemberliasayı bir kez salladı ve üç kişiye dönüştü altın kubbeli çubuklar. Ona birbakın! Üç çubuğu altı koluyla tutarak kalabalığın içine daldı; koyunsürüsünü parçalayan bir kaplan gibi, tavuk kümeslerine konan bir kartalgibi. Yazık o küçük şeytanlara! Bir dokunuşla kafaları paramparçaoluyordu! Bir fırça ve kan su gibi aktı! Sanki ıssız bir bölgeyi istila etmişgibi ileri geri saldırdı. İşini bitirdiğinde sadece yaşlı bir canavar kalmıştıve onu kapıdan kovalayarak, "Seni yüzsüz maymun! Sen iğrenç vezararlısın! İnsanları kendi kapılarında ezmeye cüret ediyorsun!" Hacıarkasını dönerek ona el salladı ve "Gel! Gel! Gel! Ben seni yere serenekadar bunun bir değeri yok." Palasını kaldıran canavar, rakibinin kafasınanişan aldı ve sevgili Pilgrim demir çubuğu ona doğru sallarken, kesipbiçti. Bu kez dağın tepesinde, sis ve bulutun ortasında dövüştüler.

Büyük Bilge'nin büyük bir büyü gücü vardı; İblis'in ise muazzam yetenekleri vardı. Bu ham demir çubukla yana doğru vurdu; Bu çelik palayı eğik olarak kaldırdı. Pala usulca yükseldi ve parlak sis parladı; Asa hafifçe savuşturdu ve renkli bulutlar uçtu. Başı korumak için ileri geri daireler çizdi; Vücudu korumak için dönüp durdu. Biri bakışlarını değiştirmek için rüzgârı takip etti; Biri yerde duran bedenini salladı. Bu ateşli gözlerini genişletti ve maymun kollarını uzattı; Bu altın gözbebeklerini alevlendirdi ve kaplan gibi belini büktü. Gelip gittiler, dövüştüler döne döne- Asa ve pala darbeye darbe indiriyor. Maymun Kral'ın sopası savaş sanatına uygundu; Şeytan'ın palası savaş kurallarına uyuyordu. Biri her zaman bir iblis lordu olmak için yeteneklerini kullanmıştı; Biri engin gücünü Tang Keşişini korumak için kullanmıştı. Vahşi Maymun Kral daha da vahşileşti; Vahşi canavar daha da vahşileşti. Yaşamı ya da ölümü umursamadan havada dövüştüler, Hepsi Tang

Monk'un uzaktan Buda'yı arayışı için.

İkisi elli raunttan fazla dövüştü ama bir karara varılamadı. Hacı gizliden gizliye sevinerek kendi kendine şöyle düşündü: "Bu yüzsüz canavarın palası yaşlı Maymun'un sopasıyla boy ölçüşebilir! Gaf yapıyormuş gibi yapayım da bakalım fark edebilecek mi?"

Sevgili Maymun Kral! "Atın Boyunu Test Etme" tarzını kullanarak çubuğu iki eliyle başının üzerine kaldırdı.

Zebani bunun bir hile olduğunu anlamadı. Bir şans olduğunu anladığında, palasını salladı ve Pilgrim'in vücudunun alt üçte birlik kısmına sapladı. Hacı, palayı savuşturmak için hemen "Büyük Orta Seviye " yi kullandı ve ardından "Yaprakların Altından Şeftali Çalma" stilini uygulayarak sopayı canavarın kafasına sertçe indirdi. Bu tek darbe canavarın tamamen yok olmasını sağladı. Etrafına bakmak için sopasını geri aldı ama canavar-ruh hiçbir yerde görünmüyordu. Hacı büyük bir şaşkınlıkla, "Ey çocuğum! Daha fazla dayak yiyemezsin! Bir vuruşta ölürsün! Ama ölesiye dövülmüş olsan bile, biraz kan ya da irin kalmış olmalı. Neden senden bir iz yok? Kaçmış olmalısın, sanırım." Hızla bulutların kenarına sıçrayarak dört bir yöne baktı, ama en ufak bir iz yoktu. en ufak bir hareketi bile görebiliyordu. "Yaşlı Maymun'un bu iki gözü," dedi, "her yerde her şeyi görebilir. Nasıl böyle ortadan kaybolabilir? Ah, biliyorum! O şeytan beni bir şekilde tanıdığını söyledi ve bu da onun bu dünyadaki sıradan bir canavar olamayacağı anlamına geliyordu. Büyük ihtimalle cennetten gelen bir ruhtu." Öfkesini bastıramayan Büyük Bilge bir anda takla attı ve demir çubuğunu sallayarak Güney Cennet Kapısı'na doğru sıçradı. Pang, Liu, Gou, Bi, Zhang, Tao, Deng, Xin ve diğer göksel kaptanlar o kadar şaşırmışlardı ki kapının iki yanında eğilerek onu durdurmaya cesaret edemediler. Savaşarak içeri girdi ve Mükemmel Işık Salonu'nun önüne vardı. Göksel Ustalar Zhang, Ge, Xu ve Qiu ona "Büyük Bilge neden buraya geldi?" diye sordu.

"Çünkü Değerli Görüntü Krallığı'na kadar Tang Keşişi'ne eşlik ettim," dedi Hacı, "orada prensesi baştan çıkaran ve efendime zarar vermeye çalışan bir iblis vardı. Yaşlı Maymun onunla bir mücadele yürüttü, ama biz dövüşürken aniden onu kaybettim. Onun sıradan bir yeryüzü şeytanı olduğunu sanmıyorum; cennetten gelen bir ruh olmalı. Özellikle herhangi bir canavar tanrının saflarını terk edip etmediğini araştırmak için geldim." Göksel Ustalar bunu duyduklarında, rapor vermek için İlahi Sisler Salonu'na girdiler ve hemen Dokuz Aydınlık, On İki Dal, Beş Çeyrek'in Beş Gezegeni, Samanyolu'nun sayısız tanrıları, Beş Dağ'ın Tanrıları ve Dört Nehir arasında yoklama yapılması emri verildi. Göksel tanrıların her biri oradaydı, çünkü hiçbiri görev yerini terk etmeye cesaret edemedi. Soruşturma daha sonra Büyük Ayı Sarayı'nın ötesine genişletildi ve Yirmi Sekiz Takımyıldız arasında ileri geri yapılan sayımda sadece yirmi yedi üyeye ulaşıldı. Ağaç-Kurt Yıldızı Revatî kayıptı.

Önderler Taht'a rapor vermek üzere geri döndüler ve "Revatī, Ağaç-Kurt Yıldızı, Aşağıdaki Bölge'ye doğru yola çıktı" dediler.

Yeşim İmparatoru, "Ne zamandır Cennet'ten uzakta?" diye sordu.

"Dört kez içtima yoklamasına katılmadı," dedi Müdürler. "Yoklama her üç günde bir yapılır, yani bugün on üçüncü gün."

"Cennetteki on üçüncü gün," dedi Yeşim İmparatoru, "dünyadaki on üçüncü

yıldır. Dünya."

Bunun üzerine Star "ın kendi departmanına onu geri çağırması için emir verdi. Cennet.

Kararnameyi aldıktan sonra, Yirmi Yedi Takımyıldız Cennet Kapısından dışarı çıktı ve her biri Revatî'yi uyandıran bir büyü okudu. " Nerede saklanıyordu?" diye soruyorsunuz. Aslında Yıldız, daha önce Büyük Bilge Cennette büyük bir kargaşaya neden olduğunda dehşete kapılan bir göksel savaşçıydı. Az önce Yıldız kendini bir dağ deresine

saklamış ve su buharı canavar-bulutunu örtmüştü. Bu yüzdengörülemiyordu. Ancak kendi meslektaşlarının büyülerini okuduğunuduyduğunda ortaya çıkmaya cesaret etti ve kalabalığı takip ederekYukarıdaki Bölge'ye döndü. Kapıda Büyük Bilge tarafından karşılandı veona vurmak istedi ama neyse ki diğer Yıldızlar buna engel olmayı başardı.Daha sonra Yeşim İmparatoru'nu görmeye götürüldü. Belinden altınplaketi çıkaran şeytan, salonun basamaklarının altında diz çöktü ve suçunukabul ederek el pençe divan durdu.

"Revatī, Ağaç-Kurt Yıldızı," dedi Yeşim İmparator, "Yukarıdaki Bölge'de sınırsız bir güzellik var. Bunun tadını çıkarmak yerine, gizlice başka bir bölgeyi ziyaret etmeyi seçtiniz. Neden?"

"Majesteleri," dedi Yıldız Revatî, eğilerek, "lütfen şahsınızın ölümcül suçunu bağışlayın. Değerli Görüntü Krallığı'nın prensesi sıradan bir ölümlü değil; o aslında Yayılan Tütsü Salonu'nda tütsüden sorumlu yeşim kızı. Şahsınızla bir ilişki yaşamak istemiş, ancak bu eylemin Göksel Saray'ın asil bölgesini kirleteceğinden korkmuştur. Dünyaya özlem duyarak önce Aşağıdaki Bölge'ye gitti ve burada imparatorluk sarayında insan formuna büründü. Özneniz, onu hayal kırıklığına uğratmak istemediği için kendini bir iblise dönüştürdü. Ünlü bir dağı ele geçirdikten sonra onu mağaradaki evime kaçırdım ve burada on üç yıl boyunca karı koca olduk. Böylece "bir lokma bir hırka bile takdir edilmemiştir" ve Büyük Bilge Güneş'in bu zamanda liyakatini tamamlaması mukadderdir." Yeşim İmparatoru bu sözleri duyunca, Yıldız'ın altın plakasının ondan alınmasını emretti; daha sonra Laozi'ye ücretli ateşçi olarak hizmet etmek üzere Tushita Sarayı'na sürüldü ve eğer liyakat gösterirse rütbesinin iade edileceği, göstermezse daha fazla cezalandırılacağı şart koşuldu.

Hacı, Yeşim İmparatoru'nun meseleyi nasıl hallettiğini görünce o kadar memnun oldu ki Taht'ın önünde derin bir şekilde eğildi. Sonra diğer tanrılara şöyle dedi: "Hepinize zahmet ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Bu maymun," dedi Üstatlardan biri gülerek, "hâlâ çok görgüsüz! Onun için canavar-tanrıyı esir aldık ve İlahi Lütuf'a minnettarlığını gerektiği gibi göstermek yerine, sadece bir selam verdikten sonra gidiyor."

Yeşim İmparatoru, "Herhangi bir sorun çıkarmaz ve Cenneti huzur içinde terk ederse şimdiden iyi şansımız sayarız" dedi. Uğurlu ışığının yönünü alçaltan Büyük Bilge, doğrudan prensesi bulduğu Güveç Dağı'ndaki Akıntı-Ay Mağarası'na geri döndü. Tam ona daha önce olup bitenleri anlatırken, Sekiz Kural ve Sha Keşiş'in havada "Ağabey, bizim için de yenmemiz için birkaç canavar ruh sakla" diye bağırdıklarını duydular.

"Hepsinin işi bitti," dedi Hacı. "O halde," dedi Sha Monk, "hiçbir şey bizi burada alıkoymamalı. Prensesi saraya geri getirelim. Kardeşlerim, hadi Yeri Kısaltma büyüsünü yapalım."

Prensesin duyduğu tek şey rüzgârın uğultusuydu ve bir anda şehre geri dönmüşlerdi. Üçü birlikte prensesi Altın Çanlar Sarayı'na getirdiler ve prenses burada anne babasının önünde saygıyla eğildi ve kız kardeşleriyle tekrar bir araya geldi. Daha sonra, çeşitli yetkililer saygılarını sunmak için geldiler. Prenses Taht'a "Yaşlı Güneş'e gerçekten minnettarız," dedi, " onun sınırsız dharma gücü Sarı Pelerinli Zebani'yi bastırdı ve beni krallığımıza geri getirdi."

"Bu Sarı Pelerinli ne tür bir canavar?" diye sordu kral. Hacı şöyle dedi: " Majestelerinin damadı yukarıdaki bölgeden Yıldız Revatî'dir ve kızınız da tütsüden sorumlu yeşim kızıydı. Dünyaya duyduğu özlem nedeniyle her ikisi de insan formuna bürünmek için Dünya'ya indi. Önceki varoluşlarında akdettikleri evliliği tamamlamaları hiç de küçük bir şey değildi. Yaşlı Maymun Yeşim İmparatoru'na rapor vermek için Göksel Saray'a gittiğinde, şeytanın dört kez içtima yoklamasına cevap vermediği anlaşıldı. Bu, Cennet'ten on üç günlüğüne ayrıldığı ve buna karşılık olarak Dünya'da on üç yıl geçtiği anlamına geliyordu, çünkü Cennet'te bir gün burada bir yıl demekti. Yeşim İmparatoru, departmanındaki

Takımyıldızlarına onu yukarıdaki bölgeye geri çağırmalarını emretti vedaha sonra Tushita Sarayı'nda daha fazla liyakat için çalışmak üzeresürgüne gönderildi. Yaşlı Maymun daha sonra kızınızı geri getirebildi."

Kral, Hacı "ya nezaketi için teşekkür ettikten sonra, "Gidip efendinize bir bakalım," dedi.

Üç öğrenci kralı izledi ve hazine salonundan inerek saraydaki odalardan birine girdiler; burada görevliler demir kafesi çıkardılar ve gösterişli kaplanın zincirlerini gevşettiler. Herkes kaplanı hâlâ bir kaplan olarak görüyordu ama Hacı onu bir insan olarak görüyordu. Efendi, gördüğünüz gibi, şeytani bir büyüyle hapsedilmişti; her şeyi anlamasına rağmen ne yürüyebiliyor ne de gözlerini ve ağzını açabiliyordu. "Üstat," dedi Hacı gülerek, "siz iyi bir keşişsiniz. Böyle korkunç bir görünüme sahip olmayı nasıl başardınız? Beni kötülük ve şiddet yapmakla suçladınız ve sürgün ettiniz. Tek bir düşünceyle erdemi uygulamak istediğini iddia ettin. Bu özellikleri bir anda nasıl edindin?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "lütfen onu kurtarın. Onunla sadece alay etmeyin."

"Her konuda benimle uğraşıyorsun," dedi Hacı, "ve sen onun en sevdiği

öğrencisisin. Neden onu kurtarmıyorsun? Neden onun yerine yaşlı Maymun'a soruyorsun? İlk başta ne dediğimi hatırla, canavarı zapt edip intikamımı aldıktan sonra geri döneceğimi söylemiştim." Sha Monk yaklaştı ve diz çökerek şöyle dedi: "Ağabey, eskiler der ki, "Rahibe saygı duymuyorsanız, Buda'ya saygı duyun." Eğer buradaysanız, onu kurtarmanız için size yalvarıyorum. Eğer bunu yapabilseydik, size yalvarmak için onca yolu kat etmezdik." Hacı onu elleriyle kaldırarak, " Onu kurtarmamaktan nasıl memnun olabilirim? Bana biraz su getir, çabuk!"

Sekiz Kural aceleyle postaneye geri döndü ve bagajdan mor altın sadaka tasını çıkardı. Geri döndü ve yarısı suyla dolu kaseyi Hacı'ya

uzattı. Suyu eline aldığında Hacı bir büyü okudu ve kaplanın üzerine birağız dolusu su tükürdü. Şeytani büyü bir anda yok oldu ve kaplanımsıillüzyon bozuldu.

Yaşlı adam asıl bedeninde göründükten sonra, gözlerini açacak ve hemen elleriyle tuttuğu Hacı'yı tanıyacak kadar iyileşti. "Wukong," diye bağırdı, "nereden geldin?" Sha Monk bir kenarda durarak olanları etraflıca anlattı ve Tripitaka minnettarlıkla dolup taşarak, "Değerli öğrencim, her şeyi sana borçluyum! Her şeyi sana borçluyum! Yakında Batı'ya ulaşacağımızı umalım. Doğu Ülkesi'ne döndüğümüzde, Tang İmparatoru'na senin en büyük liyakat olduğunu bildireceğim."

"Lafı bile olmaz! Bahsetme!" dedi Hacı gülerek. "Sadece o küçük şeyi okumayın, böylece yaşadığınız nezaket çok takdir edilecektir." Kral bunu duyunca, Doğu Sarayı'nda onlar için büyük bir vejetaryen ziyafet hazırlamadan önce dördüne de teşekkür etti. Bu kraliyet lütuflarının tadını çıkardıktan sonra, usta ve öğrenciler kraldan ayrılarak Batı'ya doğru yola koyuldular. Kral onları uğurlamak için tüm bakanlarını büyük bir mesafeden geçirdi. Böylece

Kral saraya döndü, imparatorluğu güvence altındaydı; Keşiş Thunderclap'te Buddha'ya tapınmaya gitti.

Daha sonra neler olduğunu ya da Batı Cennetine ne zaman ulaşacaklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第032回 · Bölüm 32

Level-Top Dağı'nda nöbetçi bir mesaj getirir Lotus- Çiçeği Mağarası'nda Ağaç Ana felaketle karşılaşır

Size Hacı Sun'ın hizmetine tekrar giren Tang Keşişi'nden bahsediyorduk; bunun üzerine usta ve öğrenciler bir kez daha kalp ve zihin birliği içinde Batı'ya doğru yola çıktılar. Değerli Görüntü Krallığı'nın prensesini kurtardıktan ve kral ve yetkililer tarafından uğurlandıktan sonra, durmadan yolculuk ettiler, acıktıklarında ve susadıklarında yiyecek ve içecek aldılar, geceleri dinlendiler ve gündüzleri seyahat ettiler. Çok geçmeden yine Üçlü Bahar zamanı gelmiş.

Hafif esintiler ipek gibi yeşil söğütlerin üzerinde, Şiirlere çok yakışan hoş bir sahne. Zaman kuşların şarkılarını hızlandırır; Sıcaklık çiçekleri tutuşturur, Her yerde mis kokulu çiçekler açar. Bir çift kırlangıç, baharın tadını çıkarmak için tam zamanında elma bahçesine gelir: Mor yollarda kırmızı toz, Teller, borular ve ipek elbiseler, Oyunlar ve şarap kadehlerinin elden ele dolaşması.

Usta ve öğrenciler yürürken ve manzaranın tadını çıkarırken, yollarını kesen başka bir dağ buldular. "Öğrenciler," dedi Tang Keşişi, "lütfen dikkatli olun. Önümüzde yüksek bir dağ var ve korkarım kaplanlar ve kurtlar bizi engellemek için burada olabilirler."

"Üstat," dedi Hacı, "aileden ayrılan bir adam ailede kalanlar gibi konuşmamalıdır. Karga Yuvası Rahibi tarafından size verilen

"sının sözlerini hatırlamıyor musunuz?

"Engel yok, dolayısıyla dehşet ya da korku da yok; o hata ve yanılgıdan uzaktır" mı? Yalnızca siz

Aklındaki pisliği temizle, Ve kulaklarındaki tozu yıka. Acıların en acısını tatmadan, Asla insanlar arasında bir adam olamayacaksın.

Endişelenmemelisiniz, çünkü yaşlı Maymun "a sahipseniz, gökyüzü çökse bile her şey yoluna girecektir. Hiçbir kaplandan ya da kurttan korkma!" Yaşlı adam atının dizginlerini çekerek şöyle dedi: "Ben

O yıl kararname ile Chang'an'dan ayrıldı, Tek düşüncem Batı'daki Buddha'ya sabitlendi - Śārī-land'daki o parlak, altın görüntü, Pagodadaki o yeşim beyazı kaşlar kutsandı. Bu dünyanın isimsiz sularını aradım; İnsanoğlunun tırmanmadığı tüm dağlara tırmandım. Kat kat sisler ve dalgalar uzanır, Ne zaman kendim gerçek boşluğa ulaşabilirim?"

Hacı onun söylediklerini duyunca kahkahalarla kükreyerek şöyle dedi: " Eğer Üstat gerçek boş zaman istiyorsa, bu o kadar da zor değil! Liyakatine ulaştığında, o zaman tüm nidalar sona erecek ve tüm formlar boşluktan ibaret olacak. O zaman, boş zaman size en doğal şekilde gelecektir."

Bu sözleri duyan ihtiyar, endişesini bir kenara bırakıp atını teşvik etmekle yetinmek zorunda kaldı. Üstat ve öğrenciler gerçekten engebeli ve tehlikeli olan dağa tırmanmaya başladılar. Muhteşem bir dağ!

Uzun, engebeli tepe; Keskin, sivri zirve. Derin, dolambaçlı derenin içinde- Yalnız, sarp kayalığın yanında- Derin, dolambaçlı derenin içinde Bir yılan dönerken suyun gürültüyle sıçradığını duyarsınız; Yalnız, sarp kayalığın yanında Kuyruğunu sallayan büyük dağ kaplanını görüyorsunuz. Yukarıya bak: Çıkıntılı tepeler yeşil gökyüzüne saplanıyor. Gözlerinizi çevirin: Kanyon empyrean kadar derin ve karanlık. Tırmanmaya başla: Bir merdiven gibi, bir merdiven. Aşağıya doğru yürü: Bir hendek gibi. Burası gerçekten de garip, tepeli bir sıra; gerçekten de dik yamaçlı bir uçurum. Tepeli sıradağların tepesinde Ot toplayıcı yürümekten çekinir; Uçurumdan önce Ormancı bir santim bile hareket etmekte zorlanıyor! Yabancı keçiler ve vahşi atlar çılgınca dörtnala koşuyor; Kurnaz tavşanlar ve dağ boğaları saf tutmuş gibidir. Dağın yüksekliği güneşi ve yıldızları gizler; İnsan sık sık garip yaratıklara ve beyaz kurtlara rastlar. Sık otlu patikadan at zorlukla geçebilir. Thunderclap'ta Buda'yı nasıl görebiliriz?

Yaşlı adam çıkılması çok zor olan bu dağı incelemek için atını geri çekerken, yukarıdaki yeşil yamaçta duran bir oduncu gördü. "Nasıl giyinmişti?" diye sormuş.

Başında mavi keçeden eski bir yağmur şapkası vardı; Üzerinde siyah yünden bir keşiş elbisesi vardı. Mavi keçeden eski yağmur şapkası: Gerçekten de güneş ışığından ve sisten korunmak için nadir bulunan bir şey; Siyah yünden keşiş elbisesi: Nadiren görülen bir memnuniyet belirtisi. Ellerinde çok iyi parlatılmış çelik bir balta tutuyor; palayla kestiği odunları sıkıca bağlıyordu. Sırığının ucundaki bahar tonları Dört mevsim sessizce taştı; Bir münzevi olarak kaygısız hayatı Her zaman Üç Yıldız tarafından kutsanmıştı. Kendi kaderinde yaşlanmayı kabul etti. Hangi şan ya da utanç onun dünyasını istila edebilir?

Şu oduncu

Yaşlı adam doğudan aniden geldiğinde, yamaçtan önce odun kesiyordu. Ormandan çıkmak için baltasını durdurdu. Ve kayalık çıkıntıya doğru büyük adımlarla yürüdü.

Sert bir sesle ihtiyara seslendi: "Batıya doğru giden ihtiyar, lütfen bir an dur. Sana söylemem gereken bir şey var. Bu dağda, Doğu'dan gelip Batı'ya doğru giden yolcuları yemeye adanmış bir grup vahşi iblis ve zalim canavar var." Yaşlı adam onun söylediklerini duyunca ruhu onu terk etti ve kaçtı. O kadar şiddetli titriyordu ki eyerin üzerinde zorlukla oturabiliyordu.

Hızla arkasını dönerek öğrencilerine bağırdı: "Oduncunun vahşi iblisler ve zalim canavarlar hakkında söylediklerini duydunuz mu? Hanginiz gidip ona daha ayrıntılı sormaya cesaret edebilir?"

"Usta, sakin ol!" dedi Hacı. "Yaşlı Maymun gidip onu iyice sorgulayacak."

Sevgili Hacı! Dağa doğru yürüdü ve ellerini kavuşturarak önünde eğilmeden önce oduncuya "Ağabey" diye hitap etti.

Oduncu selamına karşılık vererek, "İhtiyar, siz neden geldiniz? Burada mı?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Büyük Birader," dedi Hacı, "biz Ülkeden

gönderildik Doğu'dan Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları almak için. Atın üstündeki benim ustam.

Oldukça çekingendir; az önce gaddar iblisler ve acımasız canavarlar hakkında söylediklerinizi duyunca, sizi sorgulamamı istedi. Kaç yıldır iblisler ve canavarlar var? Onlar gerçek profesyoneller mi, yoksa sadece amatörler mi? Büyük Birader zahmet edip bana söylesin, ben de dağ tanrısına ve yerel ruha onları gözaltında göndermelerini emredeyim." Oduncu bu sözleri duyunca yüzünü gökyüzüne çevirdi ve kahkahalarla kükreyerek, "Demek sen gerçekten deli bir keşişsin!" dedi.

"Ben deli değilim," dedi Pilgrim, "ve bu dürüst bir gerçek."

"Eğer dürüstsen," dedi oduncu, "onları tutuklayıp göndermekten nasıl bahsedersin?" Hacı, "Onların gücünü bu kadar büyütmene, aptalca duyurunla ve aptalca haberinle bizi durdurmana bakılırsa, bu canavarlarla bir akrabalığın o l a b i l i r mi? Eğer akraba değilseniz, komşu olmalısınız; komşu değilseniz, arkadaş olmalısınız."

"Seni deli, küstah keşiş!" dedi oduncu gülerek. "Çok mantıksızsın! Niyetim iyiydi ve bu yüzden bu mesajı sana getirmek için özel bir çaba sarf ettim, böylece yolculuk ederken her zaman önlem alabilirsin. Şimdi bunun yerine beni suçluyorsunuz. Henüz bilmediğimi söylemeyelim Bu canavarların kökeni hakkında hiçbir şey. Ama diyelim ki bunu öğrendiniz, onlardan nasıl kurtulurdunuz? Onları gözaltında nereye gönderirdiniz?"

"Eğer onlar Cennetten gelen iblislerse," dedi Hacı, "onları Yeşim İmparatoru "nu görmeye göndereceğim. Eğer Dünya'nın iblisleri iseler, onları Dünya Sarayı'na göndereceğim. Batı'dakiler Buddha'ya; Doğu'dakiler bilgelere; Kuzey'dekiler Zhenwu'ya; Güney'dekiler Mars'a

iade edilecek.

Eğer ejderha ruhlarıysa Okyanusların Efendilerine, hayaletler ve devlerse Kral Yama'ya gönderileceklerdir. Her sınıfın uygun yeri ve yönü vardır ve yaşlı Maymun hepsine aşinadır. Tek yapmam gereken bir mahkeme emri çıkarmak ve hemen gönderilecekler. Gece bile olsa!"

Oduncu küçümseyici kahkahasını güçlükle durdurabildi: "Seni deli, küstah keşiş! Bir yerlere hacca gitmiş ve su ile tılsım yapma ve büyü yapma gibi değersiz bir sihir öğrenmiş olmalısın. Şeytanları kovabilir ve hayaletleri bastırabilirsin ama böylesine vahşi ve acımasız canavarlarla hiç karşılaşmadın."

Pilgrim, "Ne şekilde gaddar ve acımasızlar?" diye sordu. Oduncu, "Bu dağ sırasının uzunluğu yaklaşık altı yüz mildir ve ona Level- Top Dağı denir.

Dağda Lotus-Çiçeği Mağarası adında bir mağara vardır. Mağarada, rahipleri yakalamak amacıyla portreleri yapılmış ve Tang Keşişini yemekte ısrar ettikleri için adları ve soyadları yazılmış iki yaşlı iblis vardır. Eğer başka bir bölgeden geldiyseniz, geçebilirsiniz, ancak herhangi bir şekilde "Tang" kelimesiyle ilişkiliyseniz, buradan asla geçemezsiniz."

Hacı, "Biz tam olarak Tang sarayından gelenleriz," dedi. Oduncu, "Ve onlar özellikle sizi yutmak istiyorlar," dedi.

"Şanslı! Şanslı!" dedi Pilgrim. "Bizi yemeye ne dersiniz?"

"Neden soruyorsun?" dedi oduncu. "Beni kafamdan yemek isterlerse," dedi Hacı, "yine de idare edilebilir, ama ayaklarımdan yemek isterlerse, daha rahatsız edici olur."

Oduncu, "Seni baş aşağı yemekle ayak üstü yemek arasında ne fark var?" diye sordu.

Hacı, "Sen bunu tecrübe etmedin," diye cevap verdi. "Eğer beni baş aşağı yerse, bir ısırık beni öldürür elbette. Daha sonra beni kızartsa, sotelese, kavursa ya da haşlasa bile, acının ne olduğunu anlamam. Ama

beni önce ayaklarımdan yerse, inciklerimi kemirerek başlayabilir ve sonrauyluklarımı kemirmeye devam edebilir. Beni leğen kemiklerime kadaryiyip bitirebilir ve ben yine de aceleyle ölmeyebilirim. Yavaş yavaş acıçekmeye bırakılmayacak mıyım? İşte bu yüzden rahatsız edici."

"Monk," dedi oduncu, "senin için bu kadar çaba harcamayacak. Tek istediği seni yakalamak ve büyük bir vapura bağlamak. Bir kez piştin mi, seni bütün olarak yiyecektir!"

"Bu daha da iyi! Bu daha da iyi!" dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Acı çekmeyeceğim; biraz havasızlığa katlanmam gerekecek, hepsi bu."

"Bu kadar küstah olma keşiş," dedi oduncu, "çünkü bu canavarların yanında muazzam büyü güçlerine sahip beş hazine var. Gökyüzünü tutan yeşim sütun ya da okyanusu aşan altın köprü olsan bile, eğer Tang sarayının rahibini korumak ve burayı güvenli bir şekilde geçmek istiyorsanız, biraz delirmeniz gerekecek."

"Kaç kez?" diye sordu Hacı. Oduncu, "En az üç ya da dört kez," diye cevap verdi. Hacı, "Bu hiçbir şey! Bir yıl boyunca yedi ya da sekiz yüz kez delirmiş olmalıyız. Bu üç ya da dört defadan bize ne? Küçük bir delilikten sonra işimiz biter."

Sevgili Büyük Bilge! Hiç de korkmuyordu. Sadece Tang Keşişi'ne eşlik etmek için can atıyordu, oduncuyu bıraktı ve büyük adımlarla atın dağ yamacının önünde durduğu yere döndü. "Usta, ciddi bir şey yok," dedi. "Elbette birkaç cılız canavar ruh var ama buradaki insanlar oldukça ürkek ve aşırı endişeli. Ben varım, neden endişeleneyim ki? Hadi gidelim! Hadi gidelim!" Yaşlı adam onun söylediklerini duyunca devam etmekten başka çaresi kalmadı. Onlar yürürken, oduncu ortadan kaybolmuş.

Yaşlı adam, "Bize mesajı getiren oduncu neden bir anda ortadan kayboldu?" diye sordu.

"Şansımız oldukça kötü olmalı," dedi Sekiz Kural, "güpegündüz bir hayaletle karşılaştık."

"Yakacak odun bulmak için ormana geri dönmüş olmalı," dedi Pilgrim. " Dur bir bakayım."

Sevgili Büyük Bilge! Ateşten gözlerini ve elmas gözbebeklerini açıp dağı uzaktan ve yakından taradı ama oduncunun izine rastlamadı. Başını kaldırdı ve aniden bulutların kenarında Gün Nöbetçisi'ni gördü. Bulutların üzerine çıkarak hemen peşine düştü ve birkaç kez "Sakar şeytan!" diye bağırdı. Tanrıya yetiştiğinde, "Madem söyleyecek bir şeyin vardı, neden kendini gösterip açıkça konuşmadın? Yaşlı Maymun'la dalga geçmek için neden bu kadar şekil değiştirdin?"

Nöbetçi o kadar korkmuştu ki eğilerek şöyle dedi: "Yüce Bilge, lütfen size bu haberi geç getirdiğim için gücenmeyin. Bu şeytanların büyük büyü güçleri var ve birçok dönüşüm yolu biliyorlar. Efendinizi dikkatle korumak için tüm zekanızı kullanmak, tüm ilahi zekanızı kullanmak size kalmış. Eğer en ufak bir ihmalkârlık yaparsan, bu yoldan geçip Batı Cennetine ulaşamazsın." Hacı bunu duyunca nöbetçiyi uzaklaştırdı ama bu sözleri aklından hiç çıkarmadı. Bulutunun yönünü alçaltarak dağa geri döndü. Yaşlı adamın Sekiz Kural ve Sha Monk ile birlikte ilerlediğini görünce kendi kendine şöyle düşündü: "Nöbetçinin söylediklerini Üstada dürüstçe anlatırsam, eminim ağlayacaktır. O çok zayıf! Ona doğruyu söylemezsem, üzerine bir şey koyabilir ve onu ileriye götürebilirim. Ama atasözünün dediği gibi, "Bir bataklığa aniden dalarsan, derin mi sığ mı olduğunu anlayamazsın." Usta gerçekten canavarlar tarafından ele geçirilirse, yaşlı Maymun'dan enerjisini tekrar harcaması istenmeyecek mi? Onun yerine Sekiz Kural'a iyi bakmama izin verin. Önce gidip o canavarlarla savaşmasını ve ne olacağını görmesini sağlayacağım; eğer kazanırsa, bunu onun erdemi olarak kabul edeceğiz. Yetenekleri işe yaramazsa ve canavarlar tarafından yakalanırsa, yaşlı Maymun'un onu kurtarması için hala zamanımız olacak. O zaman güçlerimi sergileyebilir ve ünümü daha da yayabilirim." Aklını kullanarak aklını sorguluyor, böylece kendi kendisiyle müzakere ediyordu:

"Sekiz Kural'ın gönüllü hizmet vermeyi reddedecek kadar tembel olmasından

korkuyorum. Üstelik Efendi ona karşı çok korumacı. Bir hile kullanmam gerekecek."

Sevgili Büyük Bilge! Başvurduğu şu hilekârlığa bakın! Bir süre gözlerini ovuşturduktan sonra, ustasına doğru geri yürürken biraz gözyaşı dökmeyi başardı. Sekiz Kural bunu görünce hemen haykırdı: "Sha Keşiş, sopanı yere bırak. Bavulları buraya getir ve ikimiz bölüşelim."

"İkinci Ağabey," dedi Sha Monk, "Neden bölüyorsunuz?"

"Bölün!" dedi Sekiz Kural.

"O zaman Akan Kum Nehri'ne geri dönebilir ve yeniden bir canavara dönüşebilirsin. Yaşlı Domuz, karımın nasıl olduğunu görmek için Yaşlı Gao Köyü'ne dönecek; beyaz atı satabilir ve yaşlılığına hazırlık olarak Usta için bir tabut satın alabiliriz. Hepimiz dağılabiliriz. Neden Batı Cenneti'ne gitmekle uğraşalım ki?" Yaşlı adam atın üzerinde bunu duyunca, "Bu amele! Hâlâ yolculuk ediyoruz. Bütün bu gevezelikler de ne?"

"Sadece senin oğlun gevezelik ediyor!" dedi Sekiz Kural. "Hacı Güneş " in bize doğru yürürken ağladığını görmüyor musun? O, baltayla kesilmekten, ateşle yakılmaktan, hatta kaynar yağ dolu bir tencereden bile korkmayan, cennete girebilen ve dünyayı delebilen yiğit bir savaşçıdır.

Şimdi üzüntü şapkasını taktı ve gözyaşları fışkırmaya başladı. Dağ engebeli ve canavarlar gerçekten de acımasız olmalı. O zaman bizim gibi zayıfların nasıl ilerlemesini bekliyorsunuz?"

Yaşlı adam, "Bu saçmalığı kes! Onu sorgulayayım ve bakalım ne diyecek?"

Bu nedenle, "Wukong, eğer söyleyecek bir şeyin varsa, konuyu yüz yüze tartışalım. Neden tek başına bu kadar üzgünsün? O ağlamaklı yüzünle beni korkutmaya mı çalışıyorsun?"

"Efendim," dedi Hacı, "az önce bize mesajı getiren kişi Gün Nöbetçisi'ydi. Canavar ruhların çok kötü olduğunu ve burayı geçilmesi zor bir yer haline getirdiğini söyledi. Gerçekten de yüksek bir dağın içinden geçen tehlikeli bir yol. Şimdi geçebileceğimizi sanmıyorum; başka bir zamanı bekleyebiliriz." İhtiyar bu sözleri duyduğunda çok sarsıldı. Hacı'nın kaplan derisinden eteğini çekiştirerek, "Öğrenci, yolculuğun neredeyse yarısını kat ettik. Neden böyle cesaret kırıcı sözler söylüyorsun?"

"Davamıza sadakatsiz değilim," dedi Pilgrim, "ama korkarım ki iblisler çok ve yardım almazsam gücüm sınırlı. Ne demişler: "Fırında bir demir parçası bile olsa, ondan kaç çivi çıkarabilirsin?"" "Öğrenci," dedi yaşlı adam, "bu konuda haklısın. Tek bir kişinin bu meseleyi halletmesi zordur, çünkü askeri kitapta dediği gibi, "Az kişi çok kişiye karşı koyamaz." Ama burada Sekiz Kural ve Sha Monk var, ikisi de benim öğrencilerim. Onları istediğiniz gibi komuta etmenize ve kullanmanıza izin veriyorum, böylece yardımcılarınız olarak hizmet edebilirler, yanınızı koruyacak birileri olabilir. Yalnızca siz birlikte çalışarak bir yol açmalı ve beni bu dağdan geçirmelisiniz. O zaman doğru meyveye ulaşmış olmaz mıyız?"

Hacı'nın tüm bu hünerleri, yaşlı adamdan şu birkaç kelimeyi duymak içindi. Gözyaşlarını sildi ve şöyle dedi: "Efendim, eğer bu dağı aşmak istiyorsanız, Zhu Sekiz Kuralı benim için iki şeyi yapmayı kabul etmeli. Ancak o zaman üçte bir şansımız olur. Eğer bana yardım etmeyi kabul etmezse, tüm meseleyi unutabilirsiniz."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "eğer bunu yapamayacaksak, dağılalım. Beni

sürüklemeyin aşağı."

"Öğrenci," dedi yaşlı adam, "önce Ağabeyine soralım ve senden ne yapmanı istediğini görelim." Aptal gerçekten de Hacı'ya, "Ağabey, benden ne yapmamı istiyorsun?" diye sormuş.

"İlk işim Usta'ya göz kulak olmak," dedi Hacı, "ikincisi de dağda devriye gezmek."

Sekiz Kural şöyle dedi: "Usta'ya bakmak burada oturmak anlamına gelirken, dağda devriye gezmek bir yerlerde yürüyüş yapmak anlamına gelir. Bir süre oturmamı ve bir süre yürümemi mi istiyorsunuz? Aynı anda iki şeyi nasıl yapabilirim?"

"Sana aynı anda iki şey yapmanı söylemiyorum," dedi Pilgrim, "ama birini

seçmeni söylüyorum. sadece."

"Buna karar vermek daha kolay," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "ama

bilmiyorum. Efendi'ye bakmakla ya da dağda devriye gezmekle ilgili. Bana görevlerimle ilgili bir şeyler söyleyin, ben de onları uygun şekilde yerine getireyim."

"Efendiye bakmak," dedi Hacı, "bağırsaklarını hareket ettirmek isterse, ona hizmet edeceksin; yolculuk etmek isterse, ona yardım edeceksin; yemek isterse, vejetaryen yemek için dilenmeye gideceksin. Eğer birazcık bile açlık çekerse, dayak yersiniz; eğer biraz solgunlaşırsa, dayak yersiniz; eğer biraz kilo kaybederse, dayak yersiniz."

Dehşete kapılan Sekiz Kural şöyle dedi: "Bu çok zor! Çok zor! Onu beklemek ya da yürümesine yardım etmek - bu hiçbir şey değil ve onu bedensel olarak taşımam gerekse bile, yine de kolay bir mesele. Ama beni yiyecek dilenmeye göndermek isterse, Batı'ya giden bu yolda benim kutsal yazıları arayan bir keşiş olduğumu anlamayacak kişiler olmasından korkuyorum. Beni olgunluğa yeni erişmiş sağlıklı bir domuz sanabilirler ve sonra da etrafımı süpürgeli, tırmıklı, yabalı bir sürü insan sarabilir. Beni evlerine götürecekler, kesecekler ve yeni yıl için iyileştirecekler. Bu vebayla karşılaşmak gibi olmaz mıydı?"

"O zaman git ve dağda devriye gez," dedi Hacı.

"Bu neyi içeriyor?" diye sordu Sekiz Kural.

Hacı cevap verdi: "Dağa gidin ve kaç canavar olduğunu, buranın nasıl bir dağ olduğunu ve ne tür bir mağara olduğunu öğrenin. Daha sonra geçmek için planlar yapabiliriz."

"Bu küçük bir şey," dedi Sekiz Kural. "Yaşlı Domuz dağda devriye gezecek."

Hemen giysisini bağlayan Budala, tırmığını havaya kaldırdı ve dağa giden yolda enerjik adımlarla ilerledi.

Sekiz Kural'ın gidişini izlerken Hacı kıkırdamalarını bastıramadı. "Seni küstah maymun!" diye azarladı yaşlı adam. "Bir kardeş olarak, en ufak bir sempati ya da nezaket göstermediniz. Sürekli birbirinizi kıskanıyorsunuz. Tüm o basit kurnazlıklarınla, tüm o "zekice sözlerin ve nankör görünüşünle" onu daha şimdiden sözde dağda devriye gezmesi için kandırmayı başardın. Şimdi gülüşünüzle onunla alay bile ediyorsunuz!"

"Onunla alay etmiyorum," dedi Hacı, "çünkü gülüşümün başka bir anlamı var. Sekiz Kural'ın gittiğini görüyorsunuz, ama ne dağda devriye gezmeye gidecek ne de canavarlarla yüzleşmeye cesaret edecek. Bunun yerine bir süre saklanmak için bir yere gidecek ve sonra uydurduğu bir hikayeyle bizi kandırmak için geri dönecek."

"Onun hakkında bunu nereden biliyorsun?" diye sordu yaşlı adam. Hacı cevap verdi: "Onun böyle davranacağından şüpheleniyorum. Eğer bana inanmıyorsanız, onu takip etmeme ve öğrenmeme izin verin. Ayrıca canavarları bastırmak için ona biraz yardım edebilir ve aynı zamanda Buddha'yı aramakta ciddi olup olmadığını görebilirim."

"Tamam! İyi! İyi! İyi!" dedi yaşlı adam, "ama ona oyun oynamamalısın." Hacı kabul etti ve dağın yamacına doğru koştu. Vücudunu bir kez sallayarak küçük bir köstebek cırcırböceğine dönüştü, gerçekten de narin ve hafif bir dönüşümdü bu. Gördüğünüz gibi

İnce kanatlar rüzgarda dans eder hiç çaba harcamadan; Küçük bir bel bir toplu iğne kadar keskin. Bir kuyruklu yıldızdan bile daha hızlıdır.

Parlayan gözler; Yumuşak ve zayıf bir ses. Böcekler arasında enküçüklerinden biri: İnce, biçimli ve sinsi. Birkaç kez tenha ormanda boşboş dinlenir, tüm vücudu gözden uzaktır, Binlerce göz için kayıp.

Kanatlarını açarak vızıldayarak uçtu, Sekiz Kural'a yetişti ve kulağının arkasındaki kılların altından boynuna kondu. Idiot seyahat etmeye niyetliydi; birinin vücuduna konduğunu nereden bilebilirdi ki? Yedi ya da sekiz mil yürüdükten sonra muckrake'ini bıraktı, arkasını döndü ve Tang Keşişi'nin bulunduğu yöne doğru baktı. Elleri ve ayaklarıyla şiddetle işaret ederek bir dizi küfür savurmaya başladı. "Seni ihtiyar rahip!" dedi. "Seni vicdansız Ban-At-Vebası! Seni korkak Sha Monk! Hepiniz keyfinize bakıyorsunuz ama yaşlı Hog'u kandırıp yola düşürüyorsunuz. Kutsal yazıları arayan hepimiz doğru meyveye ulaşmayı umuyoruz, ama siz bana bu sözde dağ devriyesini yaptırmak zorundasınız. Ha, ha, ha! Eğer bu yerde canavarların olduğu biliniyorsa, saklanmalı ve fark edilmeden geçmeye çalışmalıydık. Ama bu sizin için yeterli değil; bunun yerine onları bulmamı istiyorsunuz! Bu senin kötü şansın! Bir yer bulup biraz kestireceğim. Uykum bittiğinde geri döneceğim ve sana dağda devriye gezdiğime dair belirsiz bir hikaye anlatacağım, hepsi bu kadar!" Bu, Budala için o anın iyi şansıydı. Elinde muckrake ile ilerlerken, dağın kıvrımında kırmızı bir ot kümesi keşfetti. Hemen içine girdi ve tırmığını kullanarak kendine bir çeşit yer minderi yaptı. Uzanıp gerindi ve şöyle dedi: "Ey neşe! Şu Ban-At-Belası bile benim kadar rahat değil!"

Ama kulağının arkasına yerleşmiş olan Pilgrim her kelimeyi duydu. Artık kendini tutamayan Pilgrim uçtu ve onu biraz hırpalamaya karar verdi. Vücudunu bir kez sallayarak tekrar küçük bir ağaçkakana dönüştü. Gördüğünüz gibi

İnce, demir gibi sert ve parlak kırmızı Ve parlak, pırıl pırıl desenli tüyleri. Çivi gibi keskin bir çift çelik pençeye sahip olan Famished, sessiz ormanlardan korkmaz. O en çok kurumuş, çürümüş gövdeleri sever; Yalnız yaşlı ağaçları da önemser. Yuvarlak gözlü, yelpaze kuyruklu, çok neşeli- Gagalama sesleri duyulmaya değer!

Bu yaratık ne çok büyük ne de çok küçüktü, belki de sadece birkaç ons ağırlığındaydı. Kırmızı bronz sertliğinde gagası ve siyah demir pençeleriyle havadan aşağıya doğru savruldu. Sekiz Kural, burnu müthiş bir ısırık aldığında başını yukarı kaldırmış mışıl mışıl uyuyordu. Idiot o kadar ürkmüştü ki hemen yukarı fırladı ve çılgınca bağırdı: "Bir canavar! Canavar! Mızrağı bana sapladı! Ağzım yara oldu!"

Elleriyle ovuşturdu ve kan fışkırdı. "Bu çok garip!" dedi, "Ben mutlu bir olaya karışmadım. Neden ağzım kırmızıya boyandı?"

Kanlı ellerine baktı, kendi kendine şaşkınca mırıldandı ama etrafında en ufak bir hareket izi algılayamadı. "Canavar falan yok. O zaman neden bir mızrak tarafından bıçaklandım?"

Yukarı bakmak için başını kaldırdı ve birden havada uçan küçük bir ağaçkakan gördü. Dişlerini sıkan Budala bağırdı, "Seni sefil serseri! Ban-At-Belası "nın beni ezmesi yeterli değil mi? Neden sen de beni ezmek zorundasın? Ah, biliyorum! Benim bir insan olduğumu fark etmemiş olmalı, bunun yerine burnumun içinde solucanlar olan kömürleşmiş, çürümüş bir ağaç gövdesi olduğunu düşünüyor. Yiyecek solucan arıyor ve bu yüzden bana bir ısırık veriyor. İzin ver de burnumu göğsümde saklayayım."

Yere yuvarlanan Budala tekrar uyumak için uzandı. Hacı bir kez daha aşağı uçtu ve kulağının dibine bir ısırık daha verdi.

Telaşa kapılan Idiot ayağa fırladı ve "Bu sefil serseri! Beni gerçekten rahatsız ediyor! Burası yuvasının olduğu yer olmalı ve yumurtalarını ya da yavrularını aldığımdan endişeleniyor. Bu yüzden beni rahatsız ediyor. Tamam, tamam! Pekala! Pekala! Pekala! Pekala! Artık uyumayacağım." Tırmığını sıyırarak kırmızı çimenli çayırdan ayrıldı ve tekrar yola koyuldu. Bu sırada Hacı Güneş neredeyse gülmekten kırılıyor, Yakışıklı Maymun Kral neredeyse kahkahadan yıkılıyordu. "Bu amele!" dedi. "O kocaman açılmış gözler bile kendisinden birini tanıyamadı!"

Sevgili Büyük Bilge! Vücudunu sallayarak tekrar bir köstebek cırcır böceğine dönüştü ve kendini bir kez daha Idiot "un kulağına sıkıca tutturdu.

Dağın derinliklerinde dört ya da beş mil yürüdükten sonra, Idiot bir vadide her biri yaklaşık bir masa büyüklüğünde olan üç kare yeşil kaya parçasına rastladı. Tırmığını yere bırakan Budala, kayaların önünde derin bir şekilde eğildi. Hacı kendi kendine sessizce gülerek, "Bu Budala! Kayalar insan değil; ne nasıl konuşacaklarını ne de selamına nasıl karşılık vereceklerini biliyorlar. Neden onların önünde eğiliyorsun? Bu gerçekten kör bir saygı!"

Ancak Budala, kayaların Tang Keşişi, Sha Keşişi ve Hacı olduğunu iddia etti. Üçünün yüzüne bakan Budala, söyleyeceklerinin provasını yapıyordu. "Bu sefer Usta "yı görmeye gittiğimde, bana sorarlarsa canavarlar olduğunu söyleyeceğim. Ve eğer bana bunun ne tür bir dağ olduğunu sorarlarsa, kilden kalıplandığını, çamurdan yapıldığını, kalaydan işlendiğini, bakırla dövüldüğünü, unla buğulandığını, kağıtla sıvandığını ve fırçayla boyandığını söyleyeceğim. Eğer aptalca sözler söylediğimi iddia ederlerse, biraz daha söyleyeceğim. Bunun kayalık bir dağ olduğunu söyleyeceğim. Bana ne tür bir mağara olduğunu sorarlarsa, kayalık bir mağara olduğunu söyleyeceğim. Ne tür kapılar olduğunu sorarlarsa, çivilerle çivilenmiş sac demir kapılar olduğunu söyleyeceğim. Mağaranın içinin ne kadar derin olduğunu sorarlarsa, konutta yaklaşık üç bölüm olduğunu söyleyeceğim. Kapıda kaç çivi olduğu gibi her şeyi öğrenmeye çalışmakta ısrar ederlerse, sadece yaşlı Hog'un tam sayıyı hatırlayamayacak kadar meşgul olduğunu söyleyeceğim. Artık her şeyi hazırladığıma göre, şu Ban-Horse- Plague'i kandırmak için geri döneceğim."

Hikayesini uyduran Budala, adımlarının izini sürmek için tırmığını sürükledi. Ancak Hacı'nın kulağının arkasından her şeyi duyduğunu bilmiyordu. Hacı onun geri döndüğünü görünce kanatlarını gerdi ve ilk önce geri uçtu, efendisini görmek için orijinal formuna geri döndü. "

Wukong, demek geri döndün," dedi usta. "Neden Wuneng "i degörmüyoruz?"

Pilgrim kıkırdayarak, "Sadece bazı yalanlar uyduruyor," dedi. " Yakında burada

olacak."

Yaşlı adam şöyle dedi: "Onun gibi gözlerini kulaklarıyla kapatmış b i r i aptalın teki olmalı. Ne tür yalanlar uydurabilir ki? Suçu onun üzerine yıkmaya çalışmak yine senin bir hokkabazlığın olmalı."

"Üstat," dedi Hacı, "her zaman onun hatalarını örtbas ediyorsunuz. Ancak size söyleyeceklerim kanıtlara dayanıyor."

Bunun üzerine Idiot'un uyumak için ot yığınına nasıl süründüğünü ve ağaçkakan tarafından nasıl ısırıldığını ve kayalara nasıl boyun eğdiğini ve kayalık dağda, sac kapılı kayalık mağarada canavar ruhlarla ilgili hikayeyi nasıl uydurduğunu eksiksiz bir şekilde anlattı.

İşini bitirdikten sonra, Budala bir süre sonra yürüyerek geri geldi. Uydurduğu şeyi unutmaktan korktuğu için, Hacı ona "Budala, ne okuyorsun?" diye bağırdığında hala başını eğmiş prova yapıyordu. Etrafına bakabilmek için kulaklarını diken Sekiz Kural, "Eski çiftlik evime döndüm!" dedi.

Öne çıkıp diz çöktü ama yaşlı adam onu kaldırarak, "Öğrenci, yorgun olmalısın!" dedi.

"Evet," dedi Sekiz Kural, "yürüyen ya da dağa tırmanan kişi en çok yorulan kişidir."

"Hiç canavar var mı?" diye sordu yaşlı adam. Sekiz Kural, "Evet, evet! Onlardan bir sürü var!"

"Sana nasıl davrandılar?" diye sordu yaşlı adam. Sekiz Kural, "Bana Ata Domuz ve Büyükbaba Domuz dediler; ayrıca yemem için biraz vejetaryen yemek ve erişte çorbası hazırladılar ve bizi bu dağdan geçirmek

için büyük bir geçit töreni düzenleyeceklerini söylediler."

Hacı, "Çimenlerin üzerinde uyuduktan sonra rüyanda konuştuğun şey bu olabilir mi?" diye sordu. Budala bu soruyu duyunca o kadar şaşırdı ki, neredeyse boyu iki santim uzayacaktı: "Ey Baba! Benim uyuduğumu nasıl bilebilir?" Hacı öne çıktı ve onu yakalayarak, "Sen buraya gel! Dur sana sorayım!" Budala daha da telaşlandı; tir tir titreyerek, "Bana her şeyi sorabilirsin. Neden beni böyle yakalamak zorundasın?"

"Ne tür bir dağ var orada?" diye sordu Hacı. Sekiz Kural "Kayalık bir dağ" dedi.

"Ne tür bir mağara?"

"Kayalık bir mağara," dedi. "Ne tür kapılar var?" Hacı sordu. "Çivilerle tutturulmuş demir sac kapılar var," dedi. "Mağaranın içi ne kadar derin?"

"İçeride üç bölüm var," dedi. Hacı, "Daha fazlasını söylemene gerek yok," dedi. "Son bölümü gayet net hatırlıyorum, ama Efendi "nin bana hala inanmayacağından korktuğum için, bunu senin yerine ben söyleyeceğim."

"Seni sinsi!" dedi Sekiz Kural. "Benimle gelmedin bile! Benim için söyleyebileceğin ne biliyorsun?"

"Kapılarda kaç tane çivi var?" dedi Hacı gülerek, "Yaşlı Domuz'un kafasının net olarak hatırlayamayacak kadar meşgul olduğunu söyle. Bu doğru değil mi?" Budala o kadar korkmuştu ki hemen dizlerinin üzerine çöktü. Hacı, "Kayaların önünde eğildin ve onlarla sanki üçümüzmüş gibi konuşmaya başladın. Bu doğru değil mi? Ayrıca şöyle dedin, "Şu hikayeyi uydurayım da gidip şu Ban-At-Plague "i kandırayım." Bu da doğru değil mi?"

"Ağabey," dedi Idiot, durmadan eğilerek, "dağda devriye gezmeye gittiğimde bana eşlik etmiş olabilir misin?"

"Seni aşırı doldurulmuş amele!" diye azarladı Pilgrim. "Burası önemli bir bölge. Senden dağda devriye gezmeni istedik ama sen onun yerine

uyumaya gittin. Eğer ağaçkakan seni dürtmeseydi, hala orada uyuyorolacaktın. Uyandırıldıktan sonra bile böyle büyük bir yalan uydurdun.Önemli girişimimizi tamamen mahvedebilirsin, değil mi? Bir an öncesaplarınızı çıkarın ve hatıra olarak beş sopa darbesi yiyin."

Dehşete kapılan Sekiz Kural, "Bu cenaze asası çok ağır: biraz dokunsam derim çökecek, biraz fırçalasam tendonlarım kopacak. Beş vuruş benim için kesin ölüm demek." Hacı, "Madem dayak yemekten korkuyorsun, neden yalan söylüyorsun?" dedi.

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "sadece bu seferlik. Bunu yapmaya asla cesaret

edemem tekrar. "

"Pekala," dedi Pilgrim, "bu sefer sana sadece üç vuruş vereceğim."

"Ey Baba!" dedi Sekiz Kural. "Yarım vuruşa bile dayanamıyorum!" Hiçbir şey

olmadan Alternatif olarak, Idiot ustayı yakaladı ve "Benim adıma konuşmalısın" dedi.

Yaşlı adam, "Wukong bana bu yalanı senin uydurduğunu söylediğinde ona inanmamıştım. Şimdi gerçekten öyle olduğuna göre, kesinlikle dayak yemeyi hak ediyorsun. Fakat şu anda bu dağı aşmaya çalışıyoruz ve kullanabileceğimiz herkese ihtiyacımız var. Bu yüzden Wukong, onu şimdi bağışlayabilirsin. Önce dağı geçelim, sonra onu yenebilirsin." Hacı dedi ki, "Eskiler der ki, "Birinin ebeveynlerinin duygularına itaat etmesi büyük bir evlatlık davranışıdır." Eğer Usta seni dövmememi söylerse, seni şimdilik bağışlayacağım. Tekrar dağa devriyeye gitmelisin. Eğer yalan söylemeye başlar ve işleri bir kez daha berbat edersen, seni bir vuruştan bile kurtarmayacağım!" Aptalın kaçmaktan ve ana yoldan ayrılmaktan başka çaresi yoktu. Şuna bir bakın! Bu kez yürürken, her adımında dönüşmüş Pilgrim'in kendisini takip ettiğini düşünerek kuşkuya kapıldı. Bir nesneye ya da şeye rastlar rastlamaz, hemen onun Hacı olduğundan

şüpheleniyordu. Yaklaşık yedi ya da sekiz mil gittikten sonra, yamaçtakoşan bir kaplan gördü. Yılmadı, muckrake'ini kaldırdı ve şöyle dedi: "Ağabey, yine yalanlarımı dinlemeye mi geldin? Sana artık bunuyapmayacağımı söylemiştim."

Yürümeye devam ederken şiddetli bir dağ rüzgârı ölü bir ağacı devirdi ve ağaç ona doğru yuvarlandı. Göğsünü yumruklayarak ve ayaklarını yere vurarak bağırdı: "Ağabey! Bunu neden yaptın? Artık seni kandırmaya çalışmayacağımı söylemiştim. Bana saldırmak için neden bir ağaca dönüşmek zorunda kaldın?"

Daha da ilerledi ve havada beyaz boyunlu yaşlı bir karganın birkaç kez öttüğünü gördü. Tekrar, "Ağabey, kendinden utanmıyor musun? Sana artık yalan söylemeyeceğimi söylemiştim.

Neden hâlâ yaşlı bir kargaya dönüştün? Yine beni gizlice dinlemeye mi çalışıyorsun?"

Ama bu kez Pilgrim onu takip etmedi; sadece kuşku ve tahminlerle doluydu ve şimdilik ondan daha fazla söz etmeyeceğiz.

Şimdi size, içinde Nilüfer Çiçeği Mağarası adında bir mağara bulunan ve Düz Tepe Dağı olarak adlandırılan dağdan bahsedeceğiz. Mağarada iki şeytan varmış: Birinin adı Büyük Kral Altın Boynuz, diğerininki ise Büyük Kral Gümüş Boynuz'muş.

O gün mağarada otururlarken, Altın Boynuz Gümüş Boynuz'a, " Kardeşim, dağda devriye gezmeyeli ne kadar oldu?" diye sordu. Gümüş Boynuz, "Yarım ay oldu," dedi.

"Kardeşim," dedi Altın Boynuz, "git ve bugün devriye gez." Gümüş Boynuz, "Neden bugün?" diye sordu.

"Geçenlerde ne duyduğumu bilmiyorsun," dedi Altın Boynuz, "Doğu Ülkesi'ndeki Tang imparatoru, kraliyet kardeşi Tang Keşişi'ni Batı'da Buddha'ya tapmaya göndermiş. Hacı Güneş, Zhu Sekiz Kural ve Sha Keşiş adında üç yoldaşı daha var; at da dahil olmak üzere toplam beş

kişiler. Git nerede olduklarına bak ve onları benim için yakala." GümüşBoynuz, "Eğer insan yemek istiyorsak, her yerde birkaç taneyakalayabiliriz. Bu keşişler nerede olabilir? Bırakın geçsinler."

Altın Boynuz dedi ki, "Bunu bilmiyorsun. Cennet Bölgesi'nden ayrıldığım yıl, insanların Tang Keşişi'nin Yaşlı Altın Ağustos Böceği'nin enkarnasyonu olduğunu, on varlık boyunca dini uygulamış ve yang enerjisinin hiçbirinin dağılmasına izin vermemiş bir adam olduğunu söylediklerini duydum. Eğer biri onun etinin tadına bakabilirse, yaşı büyük ölçüde uzayacaktır."

"Eğer onun etini yemek," dedi Gümüş Boynuz, "yaşımızı uzatabiliyor ve ömrümüzü uzatabiliyorsa, belirli bir erişime ulaşmak, ejderha ve kaplanı geliştirmek ya da erkek ve dişinin birleşmesini sağlamak için hareketsiz meditasyon yapmamıza ne gerek var?

Onu yemeliyiz. Hemen gidip onu yakalayayım."

Altın Boynuz dedi ki, "Kardeşim, oldukça düşüncesizsin. Acele etmeyelim. Eğer bu kapıdan çıkıp önüne çıkan herhangi bir keşişi yakalarsan, eğer o Tang Keşişi değilse, gereksiz yere yasaları çiğnemiş olursun. Gerçek Tang Keşişi'nin nasıl göründüğünü hala hatırlıyorum. Yanınızda götürebilmeniz için ustanın ve öğrencilerinin portrelerini yaptıralım. Bazı keşişleri gördüğünüzde, onların gerçek olup olmadıklarını kontrol edebilirsiniz."

Bunun üzerine portreler çizdirdi ve her kişinin adı resmin yanına yazıldı.

Eskizleri yanına alan Gümüş Boynuz, dağda devriye gezmek üzere kendisini takip etmeleri için otuz küçük şeytanı çağırdıktan sonra mağaradan ayrıldı.

Şimdi size talihi kötüye gitmek üzere olan Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz. Yolda yürürken, yolunu kesen ve "Yaklaşan kim?" diye soran çeşitli iblislerle karşılaştı. Başını kaldırıp kulaklarını bir kenara iten

Budala, onların iblis olduğunu gördü ve oldukça korktu. Kendi kendineşöyle dedi: "Kutsal yazıları aramaya giden bir keşiş olduğumu söylersem,beni yakalamak isteyebilirler. En iyisi sadece bir gezgin olduğumusöyleyeyim."

Küçük zebaniler efendilerine geri dönerek, "Yüce Kral, bu bir gezgin" dediler.

Bu otuz küçük zebani arasında Sekiz Kural'ı tanımayanlar da vardı. Bununla birlikte, yüzünü biraz tanıdık bulan birkaç kişi vardı ve onu işaret ederek, "Yüce Kral, bu keşiş Zhu Sekiz Kural'ın portresine benziyor" dediler.

Yaşlı şeytan, daha yakından inceleyebilmeleri için onlara hemen resmi asmalarını söyledi. Sekiz Kural resmi gördüğünde çok sarsıldı ve kendi kendine mırıldandı: "Son zamanlarda kendimi biraz keyifsiz hissetmeme şaşmamalı! Bu portrede benim ruhumu yakalamışlar!"

Küçük zebaniler mızraklarıyla resmi havaya kaldırırken, Gümüş Boynuz eliyle işaret ederek, "Beyaz ata binen Tang Keşişi ve bu kıllı yüzlü olan da Hacı Güneş," dedi.

Bunu duyan Sekiz Kural, "Şehir Muhafızı, ben dahil değilsem sorun değil! Size üç domuz başı, yirmi dört porsiyon saf içki sunacağım ..." Kendi kendine tekrar tekrar mırıldanarak, her türlü yemini etmeye devam etti.

Bu arada şeytan sözlerine şöyle devam etti: "Şu uzun ve karanlık olan Sha Monk, uzun burunlu ve kocaman kulaklı olan ise Zhu Sekiz Kural." Budala onun söylediklerini duyunca o kadar irkilmiş ki burnunu göğsüne doğru indirip gizlemeye çalışmış. "Keşiş, ağzını dışarı çıkar," diye bağırdı zebani. "Bu doğuştan gelen bir kusur," dedi Sekiz Kural. "Dışarı çıkaramam."

Şeytan, zebanilere onu kancalarla çekip çıkarmalarını söyledi ve Sekiz Kural o kadar telaşlandı ki, hemen burnunu uzatarak, "Bu çirkin bir

özellikten başka bir şey değil!" dedi. İşte burada! Eğer bakmakistiyorsanız, sadece bakın. Neden kanca kullanmak istiyorsun?" BununSekiz Kural olduğunu anlayan şeytan, değerli kılıcını çıkardı ve kesmeyebaşladı. Budala tırmığıyla darbeyi savuşturdu ve "Evladım, yüzsüzlüketme! Tırmığıma dikkat et!"

Zebani kıkırdayarak, "Bu adam hayatın ortasında keşiş olmuş," dedi. " Sevgili

çocuk!" dedi Sekiz Kural. "Sende biraz zekâ var! Nasıl yapıyorsun Babanızın hayatın ortasında bir keşiş olduğunu hemen biliyor muydunuz?"

"Tırmığı kullanmayı biliyorsan," dedi zebani, "onu bir evin tarlasını ya da bahçesini çapaladıktan sonra çalmış olmalısın."

Sekiz Kural, "Çocuğum, babanın tırmığını tanıyamayacaksın, çünkü bu, toprağı çapalamak için kullanılan sıradan bir tırmığa benzemiyor. Biz burada

Ejderha pençesi şeklinde yapılmış devasa dişler, altınla süslenmiş ve bir kaplan gibi şekillendirilmiş. Savaşta kullanıldığında soğuk rüzgarı aşağı çeker; Savaşa getirildiğinde parlak alevler yayar. Tang Monk için tüm engelleri kaldırabilir, Batı'ya giden bu yoldaki tüm canavarları yakalayabilir. Kullanıldığında, sisler güneşi ve ayı gizler; Yüksekte tutulduğunda, bulutlar kutup yıldızlarını karartır. Tai Dağı'nı devirir ve kaplanlar paniğe kapılır; Okyanusları devirir ve ejderhalar siner. Sen, canavar, birçok yeteneğe sahip olsan da, Bir tırmık dokuz kanlı delik açacaktır!"

Zebani sözleri duydu ama kenara çekilmeye hazır değildi. Yedi yıldızdan oluşan kılıcını sallayarak Sekiz Kural'a saldırdı ve onlar da tekrar tekrar dağ. Yirmi kadar raunttan sonra bile ikisi de daha güçlü görünmüyordu. Gittikçe daha da hırçınlaşan Sekiz Kural, canını hiçe sayarcasına dövüşmeye başladı. Zebani, rakibinin kocaman kulaklarını nasıl çırptığını ve tükürüğünü nasıl tükürdüğünü, sürekli bağırıp çağırdığını görünce biraz korktu. Bu nedenle arkasını dönerek tüm küçük

şeytanlarını savaşa çağırdı. Eğer bu teke tek bir dövüş olsaydı, SekizKural için idare edilebilirdi. Ancak tüm o küçük zebanilerin yaklaştığınıgörünce paniğe kapıldı ve kaçmak için döndü. Ne var ki yol pek düzgündeğildi ve hemen yol boyunca uzanan sarmaşıklara ve kurumuşsarmaşıklara takıldı. Koşmaya çabalarken, küçük şeytanlardan biribacaklarına uçarak bir hamle yaptı ve bok yiyen bir köpek gibi kafa üstüyere çakıldı! Diğerleri üzerine çullandı, onu yere bastırdı, yelesinden vekulaklarından çekti, bacaklarını yakaladı ve kuyruğunu çekiştirdi.Mağaraya dönmesi için onu kaldırdılar. Eyvah! İşte böyle

İblislerle dolu bir bedeni yok etmek zordur; On bin hastalık ortaya çıkar, onları ortadan kaldırmak zordur.

Zhu Sekiz Kuralı "nın yaşamına ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第033回 · Bölüm 33

Sapkınlık Gerçek Doğayı Aldatır İlkel Ruh Yerli Akla Yardım Eder

Size Sekiz Kural'ı mağaraya çekip "Ağabey, bir tane yakaladık!" diye ağlayan o şeytandan bahsediyorduk.

Memnun olan yaşlı iblis, "Bakması için onu buraya getirin," dedi.

"Bu o değil mi?" dedi ikinci iblis. "Kardeşim," dedi yaşlı iblis, "yanlış kişiyi yakaladın. Bu keşiş işe yaramaz."

Sekiz Kural hemen bu fırsatın üzerine atladı ve şöyle dedi: "Yüce Kral, lütfen işe yaramaz bir keşişi serbest bırakın ve gitmesine izin verin. Bu bir suç!"

"Ağabey," dedi ikinci iblis, "onu serbest bırakmayın. İşe yaramaz olsa bile, o Tang Keşişi'nin topluluğunun bir parçası ve ona Zhu Sekiz Kural deniyor. Onu arkadaki saf su havuzunda iyice ıslatalım; ıslattıktan sonra kılları yolunduğunda ve derisi soyulduğunda, onu tuzla turşu haline getirebilir ve güneşte kurutabiliriz. Bulutlu bir günde şarabın yanında iyi bir meze olur." Sekiz Kural bu sözleri duyduğunda, "Ne kötü şans! Salamura yiyecek ticareti yapan bir canavarla karşılaştım!"

Küçük şeytanlar Eight Rules'u içeri çekip suya attılar ve artık ondan bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size yamacın önünde oturan Tripitaka'dan bahsedeceğiz; kulakları kızardı ve kalbi çarpmaya başladı. Huzursuzlanarak seslendi: " Wukong, neden Wuneng bu sefer dağda devriye gezmek için bu kadar uzun sürdü ve geri dönmedi?" Hacı, "Usta hala zihninin nasıl çalıştığı hakkında hiçbir şey bilmiyor!" dedi.

"Bu nasıl çalışıyor?" diye sordu Tripitaka. "Efendim," dedi Hacı, "eğer bu dağda gerçekten canavarlar varsa, yarım adım bile ilerlemekte

zorlanacaktır. Bunun yerine, her türlü abartıyla bize rapor vermek için geridönecektir. Ama sanırım hiç canavar yok ve yolu sakin ve güvenlibulduğunda doğrudan ilerlemiş olmalı."

"Eğer gerçekten önden gittiyse," dedi Tripitaka, "onunla nerede buluşacağız? Burası vahşi, dağlık bir bölge, köy ya da kasaba gibi bir yer değil." Hacı, "Endişelenmeyin Üstat, lütfen atınıza binin. Bu Budala oldukça tembel ve şüphesiz çok yavaş hareket ediyor. Atınızı biraz zorlayın ve kesinlikle ona yetişip tekrar birlikte ilerleyelim."

Tang Keşişi gerçekten de atına tırmandı; Sha Keşişi yükü taşırken, Hacı dağa tırmanmak için önden yol gösterdi.

Şimdi size bunun yerine ikinci iblise şöyle diyen yaşlı şeytandan bahsedeceğiz: "Kardeşim, eğer Sekiz Kural'ı yakaladıysan, Tang Keşişi de bir yerlerde olmalı. Git ve dağda tekrar devriye gez ve onu kaçırmadığından emin ol."

"Derhal! Hemen!" dedi ikinci iblis ve hemen kendisiyle birlikte dağda devriye gezmeleri için elli kadar küçük zebaniyi çağırdı. Yolculukları sırasında uğurlu bulutların ve ışık saçan eterin döndüğünü gördüler. İkinci iblis, "İşte Tang Keşişi geliyor!" dedi.

"Nerede o?" diye sordu çeşitli küçük zebaniler. İkinci iblis şöyle dedi: " Erdemli bir adamın başına uğurlu bulutlar konarken, kötü bir adamın başından yayılan kara eter gökyüzüne yükselecektir. Bu Tang Keşişi aslında Yaşlı Altın Ağustos Böceği'nin enkarnasyonudur, on varlık boyunca kemer sıkma uygulamaları yapmış erdemli bir adamdır. Bu yüzden bu uğurlu bulutlar tarafından kuşatılmıştır."

Ancak bu küçük zebaniler yine de keşişin nerede olduğunu algılayamadılar. İkinci iblis parmağıyla işaret ederek, "Bu o değil mi?" dedi. Atın üzerindeki Tripitaka hemen şiddetle ürperdi; iblis tekrar işaret etti ve Tripitaka bir kez daha ürperdi. Bu üç kez devam etti ve Tripitaka çok endişelendi, "Öğrenciler, neden böyle titriyorum?" dedi.

"Mideniz rahatsız olmalı," dedi Sha Monk, "bu yüzden üşüdüğünüzü hissediyorsunuz."

"Saçmalık!" dedi Pilgrim. "Bu yüksek dağdan ve sarp kayalıklardan geçmek Efendi'yi oldukça tedirgin etmiş olmalı, hepsi bu.

Korkmayın! Korkmayın! Korkularınızı biraz olsun yatıştırmak için yaşlı Maymun'un sopamla size bir gösteri yapmasına izin verin."

Sevgili Hacı! Sopasını çıkardı ve atın önünde yürürken sopayla bir dizi manevra yapmaya başladı: yukarı ve aşağı, sola ve sağa, itme ve savuşturma hareketleri dövüş sanatlarının el kitaplarına mükemmel bir uyum içinde yapıldı. İhtiyarın attan gördüğü manzara dünyanın hiçbir yerinde eşi benzeri olmayan bir manzaraydı! Hacı Batı'ya doğru ilerlerken, dağın tepesinde onu izleyen canavar korkudan neredeyse düşecekti. Korkudan aklını kaçıran canavar, "Yıllardır Hacı Güneş hakkında bir şeyler duyuyordum ama bugün bunun yanlış bir söylenti olmadığını anladım" diye geveledi.

Çeşitli zebaniler ona yaklaşarak, "Yüce Kral, neden "Kendi otoritenizi azaltmak için başkalarının kararlılığını büyütmek" mi? Kiminle övünüyorsun?"

"Hacı Güneş," dedi ikinci iblis, "gerçekten de muazzam büyülü güçlere sahip. Tang Monk "u yiyemeyeceğiz."

"Yüce Kral," dedi zebaniler, "eğer yetenekleriniz yoksa, birkaçımızın gidip Yüce, Yüce Kral'a rapor vermesine izin verin. Ondan mağaramızdaki genç yaşlı tüm savaşçıları çağırmasını isteyin ve hepimiz birleşerek sağlam bir savaş cephesi oluşturalım. O zaman kaçabileceğinden mi korkuyorsun?"

"Hepiniz onun demir çubuğunu görmüyor musunuz?" diye sordu ikinci iblis. "On bin düşmanı yok edecek kadar güçlü. Mağarada sadece dört ya da beş yüz askerimiz var ve onun asasının tek bir darbesine bile dayanamayacaklar!"

Zebaniler şöyle dedi: "Eğer bu şekilde ifade ederseniz, Tang Keşişi kesinlikle bizim yiyeceğimiz olmayacak. Bu, Zhu Sekiz Kuralı "nı ele geçirmekle hata yaptığımız anlamına gelmiyor mu? Onu keşişlere geri verelim."

"Tam olarak hata yapmadık," dedi ikinci iblis, "onu bu kadar kolay geri göndermemeliyiz. Sonunda, Tang Keşişi'ni yemeye kararlıyız ama bunu henüz yapamayız."

"Madem öyle," dedi zebaniler, "birkaç yıl daha bekleyelim mi?" İkinci iblis,

"Birkaç yıla daha gerek yok. Şimdi anlıyorum ki Tang Monk erdemle aranmalı ve şiddetle ele geçirilmemelidir. Eğer istiyorsak Onu yakalamak için güç kullanırsak, kokusunu bile alamayız. Onu harekete geçirebilmemizin tek yolu erdem taklidi yapmaktır, böylece zihni bizim zihnimizle kaynaşacak ve bu süreçte biz de onun erdemini kullanarak ona karşı komplo kuracağız."

Zebaniler, "Büyük Kral onu yakalamak için bir plan yapmak isterse, bizi kullanmak ister misiniz?" diye sordular.

"Her biriniz kampımıza dönebilirsiniz," dedi ikinci iblis, "ama bunu Büyük Kral'a bildirmenize izin verilmiyor. Eğer onu rahatsız eder ve haberi sızdırırsanız, planım mahvolabilir. Benim kendi dönüşüm gücüm var ve onu yakalayabilirim."

Çeşitli canavarlar dağıldı; iblis tek başına dağdan aşağıya sıçradı. Yol kenarında vücudunu sallayarak yaşlı bir Taoist'e dönüştü. "Nasıl giyinmişti?" diye soruyorsunuz. Görüyorsunuz

Parlayan yıldız desenli bir şapka, Ve karmakarışık beyazımsı saçlar; İpek kuşakla sarılmış tüylü bir elbise, Ve sarı hindistan ceviziyle bağlanmış sandaletler; Güzel yüz hatları ve ilahi bir adam gibi parlak gözler, Yaş Yıldızı gibi hafif, sağlıklı bir vücut. Neden Mavi Bufalo Daoist'ten bahsediyorsun? O Beyaz Tablet Ustası kadar güçlü- Gerçek

kılığına bürünmüş sahte bir biçim, Dürüst gerçekmiş gibi davranan yalan!

Ana yolun kenarında, kanlı ve kırık bir bacağı olan bir Taoist kılığına girmiş, sürekli inleyerek ve "Kurtarın beni! Kurtarın beni!" Size Büyük Bilge Sun ve Sha Monk'un gücüne güvenerek mutlu bir şekilde ilerleyen Tripitaka'dan bahsediyorduk ki, tekrar tekrar "Usta, kurtar beni!" çığlığını duydular. Bu Tripitaka'nın kulağına ulaştığında, "Aman Tanrım! Aman Tanrım! Bu dağın vahşi doğasında etrafta tek bir köy bile yok. Beni çağıran kim olabilir? Sanırım kaplan ya da leopar tarafından korkutulmuş biri olmalı." Güzel atını dizginleyen yaşlı adam seslendi: "Bu çileyi çeken kişi kim? Lütfen kendini göster."

Zebani çalıların arasından sürünerek çıktı ve bir anda kafasını hiç durmadan yere vurarak ihtiyarın atına doğru yöneldi.

Tripitaka bunun bir Taoist, üstelik de yaşlı bir Taoist olduğunu görünce onun için üzüldü. Hemen atından inerek elleriyle onu tutmaya çalıştı ve " Lütfen kalk! Lütfen ayağa kalk!"

Şeytan dedi ki, "Acıyor! Acıyor!" Tripitaka elini bıraktığında adamın bacağının kanadığını fark etti. "Ey Efendi," dedi şaşkın Tripitaka, " nereden geldin? Nasıl oldu da bacağın yaralandı?" Zebani akıllıca bir konuşma ve kurnaz bir dille, "Efendim, bu dağın batısında temiz ve tenha bir tapınak var, ben de bir Taoistim" diyerek yalan yere cevap verdi.

Tripitaka, "Neden tütsülere ve ateşlere bakmıyorsun ya da tapınaktaki kutsal yazıları ve ayinleri prova etmiyorsun? Neden buralarda dolaşıyorsun?"

"Bu dağın güney kısmındaki bir koruyucu," dedi iblis, "Taocuları önceki gün yıldızlara dua etmeye ve bereket dağıtmaya davet etti. Dün gece öğrencim ve ben eve doğru yürürken derin bir kanyonda vahşi çizgili bir kaplanla karşılaştık. Öğrencimi yakaladı ve ağzında sürükleyerek götürdü. Çılgınca kaçmaya çalışan korkunç Daoist, bir kaya yığınının üzerine düştüğünde bacağını kırdı. Geri dönüş yolunu bile bulamadım. Ama bugün Üstatla karşılaşmama neden olan büyük bir İlahi yakınlık

olmalı ve hayatımı kurtarmanız için size büyük merhametinizleyalvarıyorum. Tapınağımıza vardığımda, kendimi köle olarak satmakanlamına gelse bile, bu derin iyiliğinizi geri ödeyeceğim!" Tripitaka busözleri duyduğunda, bunların doğru olduğunu düşündü ve ona şöyle dedi: "Ey Üstat, ikimiz de aynı çağrıya mensubuz - ben bir keşişim ve siz de birTaoistsiniz. Kıyafetlerimiz farklı olsa da, xiulian uygulamasındakiilkelerimiz aynıdır.

Eğer sizi kurtarmazsam, aileyi terk edenler arasında yer almamalıyım. Ama seni kurtarmaya niyetli olsam da, yürüyemediğini görüyorum."

"Ayağa bile kalkamıyorum," dedi zebani, "o zaman nasıl yürüyebilirim?"

"Pekâlâ, pekâlâ!" dedi Tripitaka. "Hala yürüyebilirim. Bu mesafe için atımı almana izin vereceğim. Tapınağına vardığında atı bana geri verebilirsin."

Zebani dedi ki, "Usta, derin iyiliğin için minnettarım, ama iç uyluğum yaralandı. Ata binemiyorum."

Tripitaka, "Anlıyorum," dedi ve Sha Monk'a, "Eşyaları atıma koy, sen de onu taşı," dedi.

"Onu ben taşırım," dedi Sha Monk.

Sha Monk'a hızlı bir bakış atan şeytan şöyle dedi: "Ey Üstat, o vahşi kaplan beni çok korkutmuştu. Şimdi bu rahibi böyle kasvetli bir yüz ifadesiyle görünce daha da korktum. Beni taşımasına izin vermeye cesaret edemem."

"Wukong," dedi Tripitaka, "onu sen taşı o zaman." Hacı hemen cevap verdi, "Onu ben taşıyacağım. Onu ben taşıyacağım."

Onu taşıyacak olanın Hacı olduğundan emin olduktan sonra, canavar çok sevimli bir hale geldi ve artık konuşmadı. Sha Monk gülerek, "Seni ukala yaşlı Taocu!" dedi. "Benim seni taşımamın iyi olmadığını düşünüyorsun ve onun yerine onu istiyorsun. Usta "nın görüş alanından

çıktığında, tendonlarını bile keskin, sivri bir kayaya çarpacak!" Bu aradaHacı, canavarı sırtına almayı kabul etmişti ama kıkırdayarak, "Seni yüzsüziblis, beni kışkırtmaya nasıl cüret edersin! Yaşlı Maymun'un kaç yıldırburalarda olduğunu araştırmalıydın! Senin yalanların Tang Keşişi'nikandırabilir ama beni gerçekten kandırabileceğini mi sanıyorsun? Seninustamı yemek isteyen bu dağın şeytanı olduğunu söyleyebilirim. Amaustam sıradan bir insan mı, senin yiyebileceğin biri mi? Ve onu yemekistiyorsan bile, en azından yaşlı Maymun'a daha büyük bir payvermeliydin!" İblis, Hacı'nın bu şekilde mırıldandığını duyunca, " Efendim, ben Taoist olmuş iyi bir ailenin torunuyum.

Bugün kaplanın bu sıkıntısıyla karşılaşmak benim talihsizliğim. Ben canavar değilim."

"Madem kaplandan ve kurttan korkuyorsun," dedi Hacı, "neden Kuzey Ayı'nın Kutsal Kitabını okumuyorsun?"

Tripitaka tam ata binerken bu sözleri duyunca, "Bu ahlaksız maymun! " Bir canı kurtarmak yedi katlı bir pagoda dikmekten daha iyidir." Onu taşıman yeterli değil mi? Neden Kuzey Ayı Klasiği'nden ya da Güney Ayı Klasiği'nden bahsediyorsun?" Hacı onu duyunca, "Bu adam ne kadar şanslı! Ustam merhamet ve şefkate meyilli biri. erdem, ama aynı zamanda dış görünüşü içsel mükemmellikten daha çok tercih eden biri. Eğer seni taşımazsam beni suçlayacak, bu yüzden seni taşıyacağım, tamam. Ama sana açıkça söylemeliyim: Eğer işemek ya da sıçmak istiyorsan, önce bana söyle. Çünkü sırtımdan aşağı dökersen, kokuya dayanamam ve etrafta kirlendiklerinde giysilerimi yıkayıp kolalayacak kimse yok."

"Şu yaşıma bak," dedi şeytan, "ne dediğini anlamadığımı mı sanıyorsun?" Ancak o zaman Hacı onu kaldırıp sırtına bindirdi ve yaşlı ve Sha Monk ile birlikte Batı'ya giden ana yola koyuldu. Dağda yolun inişli çıkışlı olduğu bir noktaya ulaştıklarında, Hacı daha yavaş yürümeye özen gösterdi ve Tang Keşişinin önce ilerlemesine izin verdi. Dört ya da beş mil gitmeden önce, usta ve Sha Monk dağın bir kıvrımına indiler ve

tamamen gözden kayboldular. Hacı gittikçe daha fazla sinirlenerek kendikendine şöyle düşündü: "Usta yetişkin bir adam olmasına rağmen ne kadaraptal! Bu kadar uzun bir mesafeyi kat ederken, insan eli boş olsa bileyoruluyor ve bunun yerine bana bu canavarı taşımamı söylüyor! Keşkeonu atabilseydim! Onun bir canavar olduğunu söylemeyelim; iyi bir adamolsa bile, bu kadar uzun yaşadığı için pişmanlık duymadan ölmeli. Onuyere atıp öldürebilirim de. Neden onu daha fazla taşıyayım ki?"

Büyük Bilge bunu yapmak üzereyken, canavar onun planını anında öğrendi. Dağları nasıl çağıracağını bildiğinden, Dağları Hareket Ettirme ve Okyanusları Dökme büyüsüne başvurdu. Hacı "nın sırtında parmaklarıyla sihirli bir işaret yaptı ve bir büyü okuyarak Sumeru Dağı "nı havaya gönderdi ve doğrudan Hacı "nın başına inmesini sağladı. Biraz irkilen Büyük Bilge başını bir tarafa eğdi ve dağ sol omzuna indi. Gülerek, " Evladım, yaşlı Maymun'u sıkıştırmak için ne tür bir baskı-beden büyüsü kullanıyorsun? Bu tamam ama yamuk bir sırığı taşımak oldukça zor."

İblis kendi kendine, "Bir dağ onu zapt edemez" dedi.

Bir kez daha bir büyü okudu ve Emei Dağı'nı havaya kaldırdı. Hacı tekrar başını çevirdi ve dağ sağ omzuna kondu. Şuna bir bakın! İki dağ taşıyarak, bir meteor hızıyla efendisini kovalamaya başladı! Onu gören yaşlı iblis ter içinde kaldı ve kendi kendine, "Dağları nasıl sırıklayacağını gerçekten biliyor!" diye mırıldandı.

Ruhunu daha da zorlayarak bir büyü daha okudu ve Tai Dağını Hacı'nın kafasına bastırması için yukarı gönderdi. Tai Dağı'nın Kafaya Bastırması büyüsüyle Büyük Bilge'nin gücü azaldı ve tendonları uyuştu; ağırlık o kadar büyüktü ki vücudundaki Üç Solucan'ın ruhları patladı ve yedi deliğinden kan fışkırdı.

Sevgili canavar! Hacı'yı sıkıştırmak için sihirli gücünü kullandıktan sonra, kendisi de Tang Keşişi'ne yetişmek için hızla şiddetli bir rüzgâra kapıldı. Bulutların kenarından, atın binicisini yakalamak için elini aşağı uzattı. Sha Monk o kadar ürkmüştü ki bavulunu fırlattı ve bu girişimi

engellemek için ateş yönlendirici asasını çıkardı. Yedi yıldızın kılıcınıkullanan iblis onunla kafa kafaya çarpıştı ve tam bir savaş oldu!

Yedi yıldızlı kılıç, Şeytan yönlendiren asa, Hepsi şimşek gibi parlak altın ışınlar saçtı. Bu, gözleri parlayan, ölümün kara tanrısı gibiydi; Bu, demir yüzlü, gerçek Perde Kaldıran Kaptan'dı. Dağın önündeki şeytan gücünü gösterdi, sadece Tripitaka Tang'ı yakalamaya kararlıydı. Gerçek keşişi ciddiyetle koruyan bu adam, ölüm tehdidine rağmen gitmesine izin vermedi. İkisi Cennet Sarayı "na ulaşmak için sis ve bulut püskürttüler; yıldızları örtmek için kir ve toz püskürttüler. Kızıl güneş kararana ve ışığını kaybedene kadar savaştılar- Büyük dünya, kozmos, her şey karardı. Sekiz, dokuz raunt boyunca ileri geri itişip kakıştılar: Sha Monk'un mahkum olduğu hızlı bir yenilgiydi!

İblis son derece vahşiydi; kılıcının darbeleri ve kesikleri rakibinin üzerine meteor yağmurları gibi yağıyordu. Her geçen an daha da zayıflayan Sha Monk ona daha fazla dayanamadı ve kaçmak için döndüğünde değerli asası bir kenara itildi ve kocaman bir el tarafından yakalandı. Sha Monk'u sol kolunun altına sıkıştıran iblis, sağ eliyle Tripitaka'yı attan aşağı sürükledi; ayaklarının ucu bavula takılıyken ve ağzı atın yelesini çekiştirirken, uzaklaştırma büyüsünü kullandı ve hepsini bir rüzgârla Lotus-Çiçeği Mağarası'na getirdi. Avazı çıktığı kadar bağırarak, "Ağabey, bütün keşişler yakalandı ve buraya getirildi!" diye haykırdı. Yaşlı iblis bu sözleri duyunca çok memnun oldu ve "Onları buraya getirin de bir bakayım" dedi.

"Bunlar onlar değil mi?" diye sordu ikinci iblis. "Değerli kardeşim," dedi yaşlı iblis, "yine yanlış olanları yakaladın."

"Ama bana Tang Keşişi'ni yakalamamı söylemiştiniz," dedi ikinci iblis. Yaşlı iblis, "Tang Keşişi'ydi, tamam ama becerikli Hacı Güneş'i yakalamayı başaramadın. Tang Keşişini yemeden önce onu yakalamalıyız. Eğer onu yakalayamazsak, arkadaşlarından hiçbirine dokunmadığınızdan emin olun. Gördüğünüz gibi Maymun Kral'ın muazzam büyü güçleri var

ve birçok dönüşüm yolu biliyor. Eğer efendisini yersek, sence bunu kabuleder mi? Kesinlikle kapımıza gelip bizimle kavga edecek ve asla huzuriçinde yaşayamayacağız."

"Ağabey," dedi ikinci iblis gülerek, "sen sadece başkalarını nasıl yücelteceğini biliyorsun! Senin sözlerine göre, bu maymun Dünya'da eşsiz ve Cennet'te bile nadir. Ama benim gördüğüm kadarıyla, pek fazla yeteneği olmayan sıradan biri."

"Onu yakaladın demek?" diye sordu yaşlı iblis. "Çağırdığım üç büyük dağ tarafından çoktan sıkıştırıldı," dedi ikinci iblis, "ve bir santim bile hareket edemiyor. Bu sayede Tang Keşişini, Sha Keşişini, beyaz atı ve hatta bavulları buraya taşımayı başardım." Yaşlı iblis bu sözleri duyunca sevinçle doldu ve şöyle dedi: "Ne şans! Ne büyük şans! Ancak bu adamı yakaladıktan sonra Tang Keşişi ağzımıza layık bir yiyecek olabilir."

Bunun üzerine küçük şeytanlara şöyle dedi: "Hemen biraz şarap hazırlayın. İkinci Büyük Kralımıza fazilet kadehini sunalım."

İkinci iblis, "Ağabey, henüz şarap içmeyelim. Küçüklere Zhu Sekiz Kural "ı sudan çıkarmalarını ve onu asmalarını emredelim."

Böylece Sekiz Kural mağaranın doğu tarafına, Sha Monk batı tarafına ve Tang Monk da ortasına asıldı. Eşyalar mağaranın içine getirilirken beyaz at bir ahıra yerleştirildi.

Yaşlı iblis gülümseyerek şöyle dedi: "Değerli Kardeşim, ne muhteşem bir yetenek! İki kez dışarı çıktın ve üç keşiş yakaladın. Ancak Hacı Güneş dağların altında kalmış olsa da, onu buraya getirmenin bir yolunu bulmalıyız ki diğerleriyle birlikte buharda pişirilebilsin."

İkinci iblis, "Eğer Ağabey Hacı Güneş "i buraya getirmek istiyorsa, bizim hareket etmemize gerek yok.

Lütfen oturun. İki küçük canavara onu iki hazinemize koymalarını ve buraya getirmelerini emretmemiz yeterli."

"Yanlarına hangi hazineleri alsınlar?" diye sordu yaşlı iblis. İkinci iblis, " Benim mor altından kırmızı kabağımı ve senin saf koyun yeşimi vazonu al" dedi.

Hazineleri ortaya çıkaran yaşlı iblis, "Kimi gönderelim?" diye sordu.

İkinci iblis, "Hadi Sly Devil ve Wily Worm "u gönderelim. onları. "

Daha sonra ikisine şu talimatı verdi: "Bu hazineleri alın ve Üç dağın en yüksek zirvesi. Bunlardan birini baş aşağı çevirin ki ağzı yere, dibi gökyüzüne baksın. "Hacı Güneş" diye seslenin ve cevap verirse hemen içine çekilecektir. Daha sonra kabı, üzerinde "Laozi Bu Emre Göre Çabuk Hareket Etsin" yazan bantla mühürleyeceksiniz.

Bir buçuk saat içinde irine dönüşecek."

İki küçük şeytan Pilgrim'i almaya gitmeden önce el pençe divan durdular ve şimdilik onlardan daha fazla söz etmeyeceğiz.

Şimdi size iblisin büyüsü tarafından dağların altına sıkıştırılan Büyük Bilge'den bahsedeceğiz.

Acı çekerken Tripitaka'yı düşündü; Sıkıntı içindeyken kutsal keşişi hatırladı.

Yüksek sesle haykırdı: "Ey Üstat! Beni sıkıştıran bandı kaldırmak için İki Sınır Dağı'na nasıl gittiğinizi hatırlıyorum ve o zaman yaşlı Maymun tam bir yoksulluk yeminini kucaklamak için büyük çilesinden kurtuldu. Bodhisattva sayesinde bana dharma fermanı verildi, böylece sen ve ben birlikte kalabilecek ve dini birlikte uygulayabilecektik, böylece aynı yakınlık altına girecek ve aynı aydınlanma ve bilgiye ulaşacaktık. Burada böyle şeytani bir engelle karşılaşacağımızı ve onun dağları tarafından tekrar sıkıştırılacağımı nasıl bekleyebilirdim? Hepsine yazık! Kaderinizde ölmek olabilir ama Sha Monk'a, Sekiz Kural'a ve ata dönüşmek için onca zahmete katlanan küçük ejderhaya acıyın. Gerçekten de söylendiği gibi,

Uzun bir ağaç rüzgarı çağırır, rüzgar ağacı sallar; Bir adam adı için yaşar, adı adamı mahveder."

Bu ağıtı bitirdiğinde gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Ancak tüm bu gürültü dağ tanrısını, yerel ruhu ve Altın Başlı Muhafız ile bir araya gelen Beş Çeyrek Muhafızlarını hemen rahatsız etti. Sonuncusu "Bu dağlar kimin?" diye sordu.

"Bizimki," dedi yerel ruh. "Dağların altında kıstırdığınız kişinin kim olduğunu biliyor musunuz?"

"Hayır, bilmiyoruz," dedi yerel ruh. "Öyleyse bilmiyorsunuz," dedi Gardiyan, "ama o, beş yüz yıl önce Cennette büyük bir kargaşaya neden olan, Cennete Eşdeğer Büyük Bilge, Hacı Sun Wukong'dur. Şimdi Tang Keşişi'ni öğrencisi olarak takip etmek için doğru meyveyi kucakladı. İblisin onu sıkıştırmak için bu dağları ödünç almasına nasıl izin verirsin? Sen ölüden farksızsın! Eğer serbest kalır ve dışarı çıkarsa, sizi bağışlayacağını mı sanıyorsunuz? Hepinizi hafifçe bıraksa bile, yerel ruhun rütbesi bir postanedeki görevliye indirilecek, dağ tanrısı askerlik hizmetine sürgün edilecek ve biz bile korkunç bir yükümlülük altına gireceğiz." Ancak o zaman dağ tanrısı ve yerel ruh korktu; "Gerçekten bilmiyorduk. Tek duyduğumuz şey iblis tarafından okunan dağları hareket ettirme büyüsüydü ve dağları buraya taşıdık. O n u n Büyük Bilge Güneş olduğunu nereden bilebilirdik?"

Gardiyan, "Şimdi korkma. Kanun der ki, "Cahil olan suçlu sayılmaz." Sen ve ben konuyu tartışabilir ve bizi dövdürmeden onu nasıl serbest bırakabileceğimize bakabiliriz."

"Bu iş iyice saçma bir hal almaya başladı," dedi yerel ruh. "Onu serbest bıraktıktan sonra da bizi yenecek mi?"

"Onun altın çemberli, çok güçlü bir silaha sahip olduğu hakkında hiçbir fikrin yok," dedi Muhafız. Tek bir darbesi ölüm demektir; tek bir dokunuş, kötü bir yara! Küçük bir dokunuşla tendonlar kopar, küçük bir fırçayla deri çöker!"

Giderek daha da telaşlanan dağ tanrısı ve yerel ruh, üç dağın önüne kadar yürüyüp "Büyük Bilge, dağ tanrısı, yerel ruh ve Beş Mahalle Muhafızları sizi görmeye geldi" diye haykırmadan önce Beş Mahalle Muhafızları ile tartıştı.

Sevgili Hacı! Şu anda zayıf bir kaplan gibi olsa da, cesareti hâlâ yerindeydi. Anonsu duyduğunda, hemen kararlı bir sesle, "Beni neden görmek istiyorsunuz?" diye sordu.

Yerel ruh şöyle dedi: "İzin verin bunu Büyük Bilge'ye bildireyim. Büyük Bilge'nin ortaya çıkıp bu mütevazı tanrının bilmeden işlediği saygısızlık suçunu affedebilmesi için dağları uzaklaştırmak için izninizi istiyorum." Hacı dedi ki, "Dağları uzaklaştırın. Sana vurmayacağım." Bunu söylediğinde, sanki resmi bir af ilan edilmiş gibiydi! Çeşitli tanrılar büyülerini okumaya başladılar ve dağlar eski yerlerine geri gönderildi.

Hacı serbest kaldıktan sonra ayağa fırladı; üzerindeki kiri silkeleyip eteğini sıkarak kulağının arkasından asasını çıkardı ve dağ tanrısına ve yerel ruha şöyle dedi

"Kıçınızı dışarı çıkarın. Her biriniz iki sopa yiyeceksiniz ki yaşlı Maymun acısını biraz olsun dindirebilsin!"

Dehşete kapılan iki tanrı şöyle dedi: "Az önce Büyük Bilge bizi affedeceğine söz

verdi. Şimdi nasıl olur da sözünüzü değiştirir ve bize vurmak istersiniz?"

"Sevgili yerel ruh! Sevgili dağ tanrısı!" dedi Hacı. "Yaşlı Maymun'dan korkmuyorsun, onun yerine canavarlardan korkuyorsun!"

Yerel ruh şöyle dedi: "Bu iblislerin muazzam sihirli güçleri var. Büyüleri ve sihirleriyle bizi mağaralarına çağırırlar ve nöbetleşe görev yapmamız gerekir." Hacı bu iki kelimeyi duyduğunda, "nöbetçi", o da oldukça sarsılmıştı. Başını gökyüzüne doğru kaldırarak yüksek bir sesle şöyle haykırdı: "Ey Azure Cenneti! Kaosun bölünmesinden ve Cennet ile

Dünya'nın yaratılmasından bu yana ve Çiçek-Meyve Dağı benidoğurduğundan beri, uzun yaşamın gizli formülünü bana iletecekaydınlanmış öğretmeni her yerde aradım. Düşünsenize, rüzgârla birliktedeğişebiliyor, kaplanı evcilleştirebiliyor ve ejderhaya boyuneğdirebiliyorum; hatta Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden oldumve Büyük Bilge unvanını aldım. Ama asla bir dağ tanrısına ya da yerel birruha emir verecek k a d a r küstahlaşmaya cesaret edemedim. Bugün buiblisler gerçekten kanunsuz! Nasıl olur da dağ tanrısını ve yerel ruhuhizmetkârları haline getirecek kadar küstahlaşabilir, onları nöbetleşe görevyapmaya zorlayabilirler? Ey Cennet, madem yaşlı Maymun'u doğurdun,neden bu yaratıkları da doğurdun?"

Büyük Bilge böyle iç geçirirken, uzakta bir dağ vadisinden yükselen ışık huzmelerini gördü. "Dağ tanrısı, yerel ruh," dedi Hacı, "mağarada görev yaptığına göre, ışığı yayan nesnelerin ne olduğunu biliyor olmalısın."

"Bunlar iblislerin ışıldayan hazineleri olmalı," dedi yerel ruh. "Sanırım bazı canavar ruhlar hazinelerle birlikte size boyun eğdirmek için geliyorlar." Hacı, "Bu çok daha eğlenceli! Hemen sorayım, kim onlarla mağarada sosyalleşir ki?"

Yerel ruh şöyle dedi: "Sevdikleri kişiler zinoberleri ısıtan ve otları rafine eden kişilerdir; hoşlandıkları kişiler ise Quanzhen Taoistleridir."

"Ustamı kandırmak için yaşlı bir Taoist'e dönüşmesine şaşmamalı," dedi Hacı. "Durum böyle olduğuna göre, dayağınız şimdilik ertelenecek. Gidebilirsiniz, bırakın onları yaşlı Maymun kendisi yakalasın."

Çeşitli tanrılar havaya yükseldi ve oradan ayrıldı.

Bu Büyük Bilge bedenini bir kez salladı ve yaşlı bir üstada dönüştü. " Nasıl giyinmişti?" diye soruyorsunuz.

Başında iki topuz saç vardı; bir papaz cübbesi giymişti; Eli bir bambu balığına çarptı; Belinde bir Usta Lü kuşağı vardı. Ana yolun kenarında

uzanıyordu, Küçük şeytanları bekledi. Bir süre sonra zebaniler geldi;Maymun Kral numaralarını serbest bıraktı.

Çok geçmeden, iki küçük şeytan onun önüne geldi ve Hacı altın çemberli asasını uzattı. Buna hazırlıksız yakalanan küçük zebanilerden birinin ayağı takıldı ve düştü; ancak ayağa kalktığında Hacı'yı gördü. " Alçaklık! Alçaklık!" diye bağırmaya başladı. "Büyük Krallarımızın sizin gibilere özel bir düşkünlüğü olmasaydı, sizinle kapışırdım."

Hacı dostça gülümseyerek, "Bunda kavga edecek ne var?" dedi. "Bir Taoist bir Taoistle karşılaşıyor, hepimiz aynı ailedeyiz!"

"Neden burada yattın ve tökezlememe neden oldun?" dedi şeytan. Hacı, "Senin gibi bir Taoist genç, benim gibi yaşlı bir Taoistle karşılaştığında, düşmek zorundadır - bu bir tür tanışma hediyesi sunmanın yerine geçer" dedi.

Zebani şöyle dedi: "Büyük Krallarımız takdim hediyesi olarak sadece birkaç ons gümüş talep eder. Neden birinin düşmesi için ısrar ediyorsunuz? Bu başka bir bölgenin geleneği olmalı ve siz buralardan bir Taoist olamazsınız."

"Gerçekten de değilim," dedi Hacı, "çünkü Penglai Dağı'ndan geliyorum." Zebani, "Ama Penglai ölümsüzlerin topraklarında bir adadır," dedi. "Eğer ben bir ölümsüz değilsem," dedi Hacı, "kim bir ölümsüz?"

Bir anda öfkeden sevince dönen şeytan ona yaklaştı ve şöyle dedi: " Yaşlı Ölümsüz, Yaşlı Ölümsüz! Bizler etten gözlere ve ölümlü soyuna sahibiz ve bu yüzden sizi tanıyamıyoruz. Sözlerimiz sizi gücendirdi. Lütfen bizi affedin."

"Seni suçlamayacağım," dedi Hacı, "çünkü ne demişler, "Ölümsüz çerçeve saygısız yere basmaz." Nereden bilebilirsin ki? Bugün dağınıza inmemin nedeni, iyi bir insanı ölümsüz olması, Tao'yu anlaması için

aydınlatmak istememdir. Hanginiz beni takip etmek ister?" Sinsi Şeytan, " Usta, seni takip edeceğim," derken, Wily Worm da, "Usta, seni takipedeceğim," dedi.

Sebebini zaten biliyor olmasına rağmen Hacı yine de sordu: "Siz ikiniz nereden geldiniz?"

"Nilüfer Çiçeği Mağarası'ndan," dedi zebanilerden

biri. "Nereye gidiyorsunuz?"

"Yüce Krallarımız bize Hacı Güneş'i yakalamamızı emretti," dedi zebani.

"Kimi yakalamak için?" diye sordu Pilgrim. Zebani tekrar, "Hacı Güneş'i yakalamak için," dedi. Hacı, "Kutsal yazıları aramak için Tang Keşişi "ni takip eden Hacı Sun olabilir mi?" diye sordu.

"Kesinlikle, kesinlikle," dedi şeytan. "Onu sen de tanıyor musun?"

"Bu maymun oldukça kaba," dedi Pilgrim. "Onu iyi tanıyorum ve ona biraz kızgınım. Onu yakalamak için seninle geleceğim; bunu sana yardımım olarak kabul edeceğiz."

"Efendim," dedi zebani, "liyakat kazanmak için bize yardım etmenize gerek yok. İkinci Büyük Kralımızın hatırı sayılır büyü güçleri var: Üç devasa dağı çağırdı ve o maymunu bir santim bile kıpırdayamayacak şekilde kıstırdı. Sonra da bize onu saklamak için hazinelerle gelmemizi söyledi."

"Ne tür hazineler?" diye sordu Hacı. Sinsi Şeytan, "Benimki kırmızı bir su kabağı, onunki ise saf yeşim taşından bir vazo," dedi.

"Onu nasıl saklamayı planlıyorsun?" diye sordu Hacı. Küçük şeytan cevap vermiş: "Hazinemi baş aşağı çevireceğim ki ağzı yeryüzüne, altı da gökyüzüne baksın. Sonra onu bir kez çağıracağım ve bana cevap verirse, hemen içine çekilecek. Daha sonra hazineyi, üzerinde "Laozi Bu Emre Göre Çabuk Hareket Etsin" yazan bir bantla mühürleyeceğim. Bir buçuk

saat içinde irin haline gelecek." Hacı bunu duyunca kendi kendine gizli birtelaşla, "Müthiş! Korkunç! Daha önce Gün Nöbetçisi beş hazinelerioldüğünü söylemişti ve bunlar da onlardan ikisi olmalı. Diğer üçünün netür şeyler olduğunu merak ediyorum?"

Gülümsedi ve ikisine, "Hazinelere bir göz atmama izin verir misiniz?" dedi.

Hiç şüphelenmeyen küçük şeytanlar hemen kollarından iki hazineyi çıkardılar ve iki elleriyle Hacı'ya sundular. Hacı onları görünce çok sevindi ve kendi kendine şöyle dedi: "Harika şeyler! Muhteşem şeyler! Kuyruğumu bir kez sallayabilir ve sanki bana hediye edilmişler gibi hazineleri alıp kaçarak buradan uzaklaşabilirim."

Sonra kendi kendine düşündü, "Bu iyi değil! Onları bu şeylerden soyabilirim ama yaşlı Maymun'un itibarı mahvolacak. Bu güpegündüz soygun yapmaktan başka bir şey değil."

Bu nedenle hazineleri zebanilere geri verdi ve "Henüz hazinemi görmediniz" dedi. Zebanilerden biri, "Efendimizin ne tür bir hazinesi var? Belki felaketlerden korunmak için biz dinsizlerin bakmasına izin verir misiniz?"

Sevgili Hacı! Elini uzatarak kuyruğundan bir parça saç kopardı ve sıkarak "Değiş!" diye bağırdı. Bir anda yaklaşık on yedi santim boyunda, mor altından kocaman kırmızı bir su kabağına dönüştü. "Su kabağımı görmek ister misin?" diyerek onu belinden çıkardı.

Onu eline alıp inceleyen Wily Worm, "Usta, kabağın büyük ve güzel bir şekli var. Bakması güzel ama korkarım ki kullanması iyi değil."

"Kullanmak için iyi değil derken ne demek istiyorsun?" diye sordu Hacı. Zebani, "Hazinelerimizin her biri bin kişiye kadar saklanabilir," dedi.

"Yani," dedi Pilgrim, "seninki insanları depolayabiliyor. Bunda bu kadar nadir olan ne var? Benim bu kabağım cenneti bile depolayabilir!"

"Olabilir mi?" dedi şeytan. "Gerçekten de," dedi Hacı. "Korkarım yalan söylüyorsun," dedi şeytan. "Görmemiz için sakla ve sana inanalım; aksi takdirde sana asla inanmayacağız."

"Cennet beni rahatsız ediyorsa," dedi Hacı, "onu genellikle bir ay içinde yedi ya da sekiz kez depolarım. Eğer beni rahatsız etmiyorsa, onu yarım yıl kadar uzun bir süre saklamam."

"Ağabey," dedi Wily Worm, "Cenneti depolayabilecek bir hazine! Bizimkini onunkiyle değiştirelim." Sinsi Şeytan, "Sadece insanları depolayabilen bizimkiyle onunkini nasıl takas etmek ister ki?" dedi.

"Eğer isteksizse," dedi Wily Worm, "vazomuzla da bu işi hallederiz." Pilgrim kendi kendine gizliden gizliye sevindi:

Bir su kabağı bir su kabağına karşılık gelir, Bir vazo yeşim taşı ekleriz. İki şey bir şeyle değiş tokuş edildi: İşte ben buna adil ticaret derim!

Bu nedenle ileri gidip Wily Worm'u yakaladı ve "Cenneti depolarsam benimle ticaret yapar mısın?" dedi.

"Eğer yaparsan, evet," dedi şeytan. "Eğer yapmazsam, senin oğlun olacağım!"

"Pekala! Pekala!" dedi Pilgrim. "Görmen için saklayacağım."

Sevgili Büyük Bilge! Başını eğerek ve sihirli işareti yaparak, kendisine Gündüz Devriyesi Tanrısını, Gece Devriyesi Tanrısını ve Beş Çeyreğin Muhafızlarını getiren bir büyü okudu ve onlara aşağıdaki talimatı verdi:

"Benim için derhal Yeşim İmparatoru'na rapor verin ve yaşlı Maymun'un Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları elde etmek için Tang Keşişi'ne eşlik etmek üzere doğru meyveyi kucakladığını söyleyin. Yolumuz, ustamın büyük bir felaketle karşılaştığı yüksek bir dağda kesildi. Bazı hazinelere sahip olan bazı iblisleri benimle ticaret yapmaya ikna etmek istiyorum. Bu nedenle Majestelerine, görevimi yerine getirebilmem için yaşlı Maymun'un Cennet'i yarım saatliğine ödünç almasına izin vermesi için saygıyla yalvarıyorum. Eğer yarım bir 'Hayır'

derse, İlahi Sisler Salonu'na çıkar ve bir savaş başlatırım!"

Tanrılar Güney Cennet Kapısı'nı geçip Yeşim İmparatoru'na rapor vermek üzere İlahi Sisler Salonu'nun altında durdular. "Bu küstah maymun!" dedi Yeşim İmparatoru. "Hâlâ böyle asi bir şekilde konuşuyor. Bir süre önce Guanyin bize Tang Keşişi'ne eşlik etmesi için serbest bırakıldığını bildirmeye geldiğinde, ona hizmet etmeleri için sırayla Beş Çeyreğin Muhafızları'nı ve Dört Nöbetçi'yi bile gönderdik. Şimdi ise depolanmak üzere Cennet'i ödünç almak istiyor! Cennet nasıl depolanabilir ki?"

ṭDaha konuşmasını bitirmemişti ki Üçüncü Prens Naa saflardan öne çıktı ve "Majesteleri, Cennet de depolanabilir," diyerek anma konuşmasını yaptı.

"Nasıl?" diye sordu Yeşim İmparator.

ṭNaa şöyle dedi, "Kaos ilk bölündüğünde, saf ve hafif olan Cennet oldu, ağır ve bulanık olan ise Dünya oldu. O halde Cennet, yine de Jasper Sarayı'nı ve Cennet surlarını destekleyen yuvarlak ve berrak bir eter kütlesidir. Bu nedenle prensip olarak Cennet depolanamaz. Bununla birlikte, Hacı Sun'ın kutsal yazıları edinmek için batıya doğru yolculuk eden Tang Keşişine eşlik etmesi meselesi, Tai Dağı kadar büyük ve deniz kadar derin bir kutsama kaynağıdır. Bugün ona başarılı olması için yardım etmeliyiz."

Yeşim İmparatoru, "Değerli bakanımız ona nasıl yardım edebilir?" dedi.

"Majesteleri bir ferman yayınlasın," dedi Nata, "ve Kuzey Cennet Kapısı'ndaki Kuzey Lordu Zhenwu'dan siyah tüylerden oluşan sancağını bize ödünç vermesini istesin, bu sancak daha sonra Güney Cennet Kapısı'nda açılsın. Güneş, ay ve yıldızlar örtülecek ve Dünya o kadar karanlık olacak ki, insanlar yüz yüze dursalar bile birbirlerini göremeyecekler. Zebaniler Cennetin depolandığını düşünerek kandırılacaklar ve Hacı'nın başarılı olmasına bu şekilde yardımcı olabiliriz."

Yeşimtaşı İmparatoru bu öneriye onay verdi ve prens Kuzey Cennet Kapısı'na gitme emrini aldı ve orada Zhenwu'ya hesap verdi. Patrik hemen sancağı prense teslim etti.

Bu arada, Gündüz Devriyesi Tanrısı hızla Büyük Bilge'ye döndü ve kulağına "Prens Nata sana yardım etmeye geldi" diye fısıldadı. Hacı yukarı baktığında uğurlu bulutların yükseldiğini gördü: gerçekten de bir ilah yaklaşıyordu. Küçük şeytanlara dönerek, "Cenneti depolamaya gidiyorum" dedi.

"Devam edin," dedi içlerinden biri. "Neden ayak sürüyorsunuz?"

"Ben sadece ruhumu çalıştırıyor ve bir büyü okuyordum," dedi Pilgrim. İki küçük şeytan gözlerini dört açmış, onun Cennet'i nasıl depolayacağını öğrenmeye kararlıydı.

Pilgrim, gösterişli kabağı güçlü bir hamleyle havaya fırlattı. Bir düşünün: o kabak bir saç parçasından değiştirildi.

Ne kadar ağır olabilir ki? Dağ rüzgârı tarafından yukarı kaldırılmış, aşağı düşmeden önce en az yarım saat boyunca bir oraya bir buraya sürüklenmişti.

ṭBu sırada Güney Cennet Kapısı'ndaki Prens Naa siyah sancağı açtı ve bir anda güneşi, ayı ve tüm gezegenleri kapladı. Gerçekten de

Evren mürekkeple boyanmış gibiydi, Dünya çivit rengindeydi.

Hayretler içinde kalan küçük şeytanlar, "Konuştuğumuz sırada öğlen olmak

üzereydi. Nasıl oluyor da şimdiden alacakaranlık oluyor?"

"Cennet depolandı," dedi Pilgrim. "Zamanı söyleyemiyorsun! Nasıl olur da alacakaranlık olmaz?"

"Neden bu kadar karanlık?" diye bağırdılar. Hacı, "Güneş, ay ve yıldızların hepsi içeride. Dışarıda hiç ışık yok. Nasıl olur da karanlık olmaz?"

"Efendim," dedi küçük şeytanlardan biri, "nerede konuşuyorsunuz?"

"Ben senin önünde değil miyim?" diye sordu Hacı. Küçük şeytan ona dokunmak için elini uzattı ve "Seni duyabiliyorum ama yüzünü göremiyorum. Efendim, neredeyiz?"

Hacı onları daha da kandırmak için, "Kımıldamayın. Burası Zhili Körfezi "nin kıyısı. Eğer tökezler ve denize düşerseniz, yedi ya da sekiz gün sonra bile dibe ulaşamazsınız."

"Durun! Durun! Durun!" diye bağırdı dehşete kapılmış zebaniler. " Cenneti serbest bırakın, lütfen! Artık nasıl depolandığını biliyoruz. Eğer daha fazla oyalanır ve denize düşersek, eve dönemeyiz."

Sevgili Hacı! Her şeyin gerçek olduğunu anladıklarını görünce, prensi uyarmak için büyüyü tekrar okudu, o da sancağı sardı ve öğle güneşi bir kez daha görüldü. "Harikulade! Muhteşem!" diye bağırdı küçük zebaniler gülerek. "Böylesine harika bir hazine, eğer onu takas etmezsek, kesinlikle piçlerden farkımız kalmaz!" Sinsi Şeytan hemen su kabağını ve Wily Worm da saf vazoyu çıkardı; her ikisi de hazineleri Hacı'ya uzattı. Karşılığında Hacı da onlara gösterişli su kabağını verdi. Takastan sonra Hacı pazarlığın tuttuğundan emin olmak istedi. Karnının altından bir parça saç çıkararak üzerine üfledi ve saç bakır bir kuruşa dönüştü. "Genç adam," dedi, "bu kuruşu al ve bize bir parça kağıt satın al."

"Ne için?" diye sordu küçük şeytan. "Böylece sizinle bir sözleşme yapabilirim," dedi Hacı. "İkiniz insan hazinelerinizi kullanarak benimle tek bir parça Cennet hazinesi takas ettiniz. Korkarım bunu pek adil bulmayacaksınız ve birkaç yıl sonra anlaşmamızdan pişmanlık duyacaksınız.

İşte bu yüzden hepimiz için bir sözleşme istiyorum."

"Buralarda fırça ya da mürekkep bile yok," dedi zebanilerden biri. " Neden bir belge yazmakla uğraşalım ki? Bunun yerine yeminlerimizi değiş tokuş edelim."

"Ne tür bir yemin?" diye sordu Hacı. İki küçük şeytan, "Bir Cennet hazinesi karşılığında iki insan hazinesini sana verdik. Eğer kararımızdan pişman olursak, dört mevsimde de vebaya yakalanabiliriz."

"Ben asla pişman olmayacağım," dedi Hacı gülümseyerek. "Eğer pişman olursam, ben de senin gibi acı çekebilirim."

Bu yemini ettikten sonra ayağa fırladı ve kuyruğunu sallayarak Güney Cennet Kapısı'nın önüne geldi ve burada bayrağı açtığı ve kendisine yardım ettiği için Prens ṭNaa'ya teşekkür etti. Prens daha sonra Yeşim İmparatoru'na rapor vermek ve bayrağı Zhenwu'ya iade etmek üzere saraya geri döndü. Bu arada Hacı havada durmuş ve o küçük şeytanlara bakıyormuş. Bundan sonra ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第034回 · Bölüm 34

İblis Kral'ın entrikaları Zihin Maymunu'nu tuzağa düşürür Büyük Bilge, her zamanki kurnazlığıyla hazineleri ele geçirir

Size o iki küçük şeytandan bahsediyorduk, ellerine bir kabak almışlar ve bir süre onu incelemek için mücadele etmişlerdi.

Başlarını kaldırdıklarında aniden Hacı'nın ortadan kaybolduğunu fark ettiler. "Ağabey," dedi Wily Worm, "bir ölümsüz bile yalan söyler. Hazinelerimizi değiş tokuş ettikten sonra ölümsüz olmamız için bizi aydınlatacağını söylemişti. Neden bize haber bile vermeden gitti?" Sinsi Şeytan dedi ki, "Skoru hesapladığınızda, açık ara en büyük kazancı elde eden biziz. Neden onun gidişini dert edelim ki? Kabağı bana ver. Cenneti depolamama izin verin, sadece pratik yapmak için!"

Gerçekten de kabağı havaya fırlattı, ama kabak hemen tekrar yere düştü. "Neden işe yaramıyor?" diye sordu ürkmüş bir Wily Worm. "Hacı Güneş sahte bir ölümsüze dönüşmüş ve gerçek kabağımızı takas etmek için sahte bir su kabağı kullanmış olabilir mi?"

"Saçma sapan konuşma!" dedi Sinsi Şeytan. "Hacı Güneş şu üç dağ tarafından sıkıştırılmış durumda. Nasıl dışarı çıkabilir ki? Onu bana tekrar ver. Söylediği büyünün o birkaç kelimesini okuyayım ve bakalım cenneti depolayacak mı?"

Zebani yine kabağı havaya fırlattı ve şöyle bağırdı: "Eğer yarım kabak varsa "Hayır," İlahi Sisler Salonu'na çıkacağız ve bir savaş başlatacağız."

O daha sözünü bitirmeden, şey tekrar yere düştü. "Çalışmıyor! Çalışmıyor!" diye haykırdı küçük şeytanlar. "Sahte olmalı!"

Onlar böyle yaygara koparırken, Büyük Bilge Güneş her şeyi havada gördü ve duydu. Bu şeyle çok fazla oynarlarsa gerçeği öğrenebileceklerinden korkarak vücudunu salladı ve su kabağına

dönüşmüş olan saç parçasını geri aldı. İki zebani dört boş elle kalakaldı. " Kardeşim," dedi Sinsi Şeytan, "kabağı bana ver."

"Onu tutuyordun," dedi Wily Worm. "Aman Tanrım! Nasıl oldu da kayboldu?"

Yerde ve çalıların arasında çılgınca aradılar; ellerini kollarının içine soktular ve bellerini sıvazladılar. Ama hiçbir şey bulamadılar. Şaşkınlık içindeki iki zebani mırıldandı: "Ne yapacağız? Ne yapalım? O zamanki Büyük Kral bize hazineleri verdi ve Hacı Güneş'i yakalamamızı söyledi. Hacı Güneş'i yakalayamadığımız gibi, hazineleri de kaybettik. Rapor vermek için geri dönmeye nasıl cüret ederiz? Ölene kadar dayak yiyeceğiz. Ne yapacağız? Ne yapacağız?"

Bir süre sonra Wily Worm, "Gitsek iyi olacak" dedi.

"Nerede?" diye sordu Sinsi Şeytan. "Nerede olduğunu boş ver," dedi Wily Worm. "Eğer geri dönersek ve hazinemiz olmadığını söylersek, kesinlikle hayatımızı kaybederiz." Sinsi Şeytan, "Kaçmayın, onun yerine geri dönelim. İkinci Büyük Kral normalde size karşı oldukça iyidir; biraz suçu size yükleyeceğim. Eğer biraz hoşgörülü davranma havasındaysa, hayatlarımız bağışlanabilir; değilse, en azından evde ölene kadar dövülürüz ama burada sallanmayız. Hadi gidelim. Hadi gidelim."

Konuyu tartıştıktan sonra zebaniler dağlarına doğru yürümeye başladılar.

Havadaki Hacı onların gittiğini görünce vücudunu tekrar salladı ve onları takip etmek için bir sineğe dönüştü. Eğer bir sineğe dönüştüyse, o hazineleri nereye koyduğunu sorabilirsiniz. Eğer onları yol kenarına bıraksaydı ya da otların arasına saklasaydı bile, insanlar onları gördüklerinde alabilirlerdi ve tüm çabaları boşa giderdi. Hayır, hazineleri vücudunda taşıyarak onları yanında götürmek z o r u n d a y d ı .

Ama bir sinek bezelye büyüklüğünden daha büyük değildir. Onları nasıl taşıyabilirdi? Gördüğünüz gibi hazineler tıpkı onun altın çemberli

asası gibiydi; bunlara uyumlu Buddha hazineleri de deniyordu. Bedeninbüyüklüğüne göre dönüşebiliyorlardı: büyük veya küçük olabiliyorlardı vebu yüzden sinek gibi küçücük bir beden bile onları taşıyabiliyordu. Hacıböylece bir vızıltıyla aşağı uçtu ve kısa sürede mağaraya ulaşana kadarşeytanları kararlılıkla takip etti.

İki baş iblis orada oturmuş şarap içerken, küçük zebaniler onlarla karşılaşıp diz çöktüler. Hacı kapının çerçevesine kondu ve onları dinledi. " Yüce Krallar," dedi küçük zebaniler. "Döndünüz mü?" dedi ikinci iblis, kadehini yere bırakarak.

"Evet," dedi küçük şeytanlar. "Hacı Güneş'i yakaladınız mı?" diye tekrar sordu. Küçük zebaniler ses çıkarmaya cesaret edemeyerek diz çökmeye başladılar. Yaşlı iblis tekrar sordu, ama cevap vermeye cesaret edemediler; yaptıkları tek şey eğilmekti. Tekrar tekrar sorgulandılar, sonunda yere secde ettiler ve şöyle dediler: "Lütfen on bin ölüm suçu için küçüklerinizi affedin! Lütfen on bin ölüm suçu için küçüklerinizi affedin! Hazineleri alıp dağın ortasına ulaştığımızda Penglai Dağı'ndan bir ölümsüzle karşılaştık. Nereye gittiğimizi sordu ve biz de ona Hacı Güneş'i yakalamaya gittiğimizi söyledik. Ölümsüz bunu duyunca, kendisinin de Hacı Güneş'e kızgın olduğunu ve bize yardım etmek istediğini söyledi. Ona yardımına ihtiyacımız olmadığını söyledik ve hazinelerimizin nasıl insan depolayabileceğini anlattık. O ölümsüzün de Cenneti depolayabilecek bir kabağı vardı. Boş umutlar ve yasadışı a r z u l a r l a hareket ederek, yalnızca insanları depolayabilen hazinelerimizi, Cenneti depolayabilen onunkilerle değiştirmemiz gerektiğini düşündük. Aslında su kabağını su kabağıyla takas etmek istiyorduk, ancak Wily Worm saf vazoyu da ekleyerek anlaşmayı iyi yapmaya karar verdi. Onun ölümsüz nesnesine kafir ellerin dokunamayacağı hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Tam biz onu denerken, o da adamla birlikte tamamen yok oldu. Ölümcül suçumuzu affetmeniz için size yalvarıyoruz." Yaşlı iblis bunu duyduğunda o kadar heyecanlandı ki, gür bir sesle bağırdı: "Yok edildi! Bitti! Bu, onları kandırmak için kendini ölümsüz gibi gösteren Hacı Güneş olmalı.

Bu maymunun büyük büyü güçleri ve geniş tanıdıkları var. Hangibeceriksiz tanrının onu serbest bıraktığını bilmiyorum ve hazinelerimiziçaldı."

İkinci iblis, "Bu kadar sinirlenme, Ağabey. O maymun kafanın bu kadar küstah olmasını beklemiyordum. Eğer yeteneği varsa, kaçabilir ve bu sorun değil. Neden hazinelerimizi çalmak zorundaydı ki? Eğer onu yakalayamazsam, Batı'ya giden bu yolda asla bir canavar olamayacağım!"

"Onu nasıl yakalayacaksınız?" diye sordu yaşlı iblis. İkinci iblis, "Beş hazinemiz var; ikisi gitti ama hâlâ üç hazinemiz var. Hacı Güneş'in bunlardan biri tarafından yakalanacağından emin olmalıyız."

"Şimdi elimizde hangi üçü var?" diye sordu yaşlı iblis. "Yedi yıldızlı kılıç ve palmiye yapraklı yelpaze hâlâ yanımda," dedi ikinci iblis, "ama sarı altın ip, yaşlı annemizin yeri olan Ezil-Ejderha Dağı'ndaki Ezil-Ejderha Mağarası'nda saklanıyor. Şimdi iki küçük şeytan gönderip annemizi Tang Keşişi'nin etini yemeye davet etmeli ve aynı zamanda ona Hacı Güneş'i yakalaması için sarı altın ipi getirmesini söylemeliyiz."

Yaşlı iblis, "Kimi gönderelim?" diye sordu.

"Bu işe yaramaz yaratıklar değil," dedi ikinci iblis ve sonra onlara, " Kalkın!" diye bağırdı.

"Lucky! Şanslı!" dedi ikisi de. "Ne dayak yedik ne de azarlandık. Bizi öylece bıraktılar!"

İblis, "Bana sık sık eşlik eden Tepe Pençeli Kaplan ve Deniz Yuvarlayan Ejderha'ya buraya gelmelerini söyle," dedi.

İki küçük şeytan geldi ve diz çöktü. "Dikkatli olmalısınız," diye talimat verdi ikinci iblis. "Dikkatli olacağız," diye cevap verdiler. "Siz ikiniz dikkatli olmalısınız."

"Evet, tedbirli olacağız," diye cevap verdiler. "Yaşlı Madam "ın evinin nerede olduğunu biliyor musunuz?" diye tekrar sordu ikinci iblis.

"Evet, var," diye cevap verdiler. "Öyleyse hemen oraya gidin ve evine vardığınızda ona Tang Keşişi'nin etini yemek üzere buraya davet edildiğini saygıyla bildirin. Hacı Güneş'i yakalayabilmemiz için sarı altın ipi de yanında getirmesini söyleyin."

İki küçük şeytan itaat etti ve mağaradan dışarı fırladı; bir taraftaki Hacı'nın her şeyi açıkça duyduğunu bilmiyorlardı.

Kanatlarını gererek mağaradan dışarı uçtu, Tepe Pençeli Kaplan'a yetişti ve onun bedeninin üzerine indi. İki ya da üç mil gittikten sonra, onları öldürmek üzereyken kendi kendine şöyle düşündü, "Onları öldürmek zor değil, ama şu Yaşlı Madam'ın sarı altın ipi var ve nerede yaşadığını bilmiyorum. Onları katletmeden önce biraz sorgulamama izin verin."

Sevgili Hacı! Bir vızıltıyla uzaklaştı ve küçük şeytanların yüz adım kadar ilerlemesine izin verdi. Sonra vücudunu bir kez sallayarak tilki derisinden bir şapka ve beline kadar bağlanmış kaplan derisinden bir etek giyen küçük bir canavara dönüştü. Onlara doğru koşarak, "Siz yoldasınız, beni bekleyin" dedi.

Deniz Yuvarlayan Ejderha arkasını dönerek, "Nereden geliyorsun?" diye sordu.

"Sevgili kardeşim," dedi Pilgrim, "aynı aileden birini bile tanıyamıyorsun. Klan?"

"Sen bizim klanımızdan değilsin," dedi küçük şeytan. "Ne demek istiyorsun?"

dedi Hacı. "Bir daha bak."

"Hiç tanıdık gelmiyorsun," dedi küçük şeytan. "Daha önce hiç karşılaşmadık."

"Gerçekten de," dedi Hacı, "beni hiç görmedin. Ben dış dünyaya aitim bölümü."

Küçük şeytan dedi ki, "Dış bölümden hiçbir memurla tanışmadım. Nereye gidiyorsunuz?" Hacı, "Büyük Kral ikinize, Yaşlı Madam'ı Tang Keşişi'nin etiyle yemek yemeye davet etmenizi ve sarı-altını da yanınızda getirmenizi söyledi. Pilgrim Sun'ı yakalamak için ip. Ama ikinizin yeterince hızlı yürüyemeyeceğinizden ve oyun sevginizin bu önemli girişimi geciktireceğinden korkuyor. Bu yüzden beni de size acele etmenizi söylemem için gönderdi." Küçük zebaniler onun sözlerinin doğrudan gerçeğin özüne indiğini gördüklerinde hiçbir şeyden şüphelenmediler, bunun yerine Hacı'nın gerçekten de aynı klanın bir üyesi olduğunu düşündüler. Aceleyle, sekiz ya da dokuz mil boyunca hızla ilerlediler.

"Çok hızlı koştuk," dedi Pilgrim. "Evden ayrıldığımızdan beri ne kadar yol kat ettik?"

"Yaklaşık on altı mil," dedi küçük şeytan.

Hacı, "Daha ne kadar yolumuz var?" diye sordu. Deniz Yuvarlayan Ejderha parmağıyla işaret ederek, "İlerideki karanlık ormanın içinde, işte orada" dedi. Pilgrim başını kaldırdı ve çok uzakta olmayan büyük bir karanlık orman gördü ve yaşlı zebaninin o civarda olması gerektiğini anladı. Kıpırdamadan durarak diğer iki küçük zebaninin ilerlemesine izin v e r d i ; sonra onlara yetişti ve demir çubukla bir darbe indirdi. Ne yazık ki, sopayla hiç başa çıkamadılar ve anında iki et parçasına dönüştüler! Hacı onları aldı ve yol kenarındaki çalıların arasına sakladı. Bir parça saç kopararak üzerine sihirli bir nefes üfledi ve "Değiş!" diye bağırdı. Canavar hemen Tepe Pençeli Kaplan'a dönüşürken, kendisi de Deniz Yuvarlayan Ejderha'ya dönüştü. Bu iki tuhaf canavar daha sonra yaşlı madamı davet etmek için doğrudan Ejderha Ezici Mağara'ya gittiler. İşte biz buna

Yetmiş iki dönüşüm-ne sihirli kudret! Eşyalara karşı her zaman becerikli, ne büyük yetenek!

Dört, beş sıçrayışla ormanın içine doğru ilerledi. Etrafına bakınırken, yakınlarda yarı kapalı iki taş kapı gördü. Aniden içeri girmeye cesaret

edemediği için, "Kapıyı açın, kapıyı açın" diye seslenmek zorunda kaldı.

İçeride nöbet tutan dişi bir canavar kapıyı ardına kadar açtı ve " Nereden geliyorsun?" diye sordu. Hacı, "Düz Tepeli Dağ'ın Nilüfer Çiçeği Mağarası'ndan Yaşlı Madam için bir davetiye ile geldim" dedi.

"İçeri," dedi dişi canavar. Pilgrim ikinci kapıya ulaştığında, bakmak için başını içeri uzattı ve tam ortada oturan yaşlı bir kadın buldu. "Nasıl görünüyordu?" diye soruyorsunuz. Görüyorsunuz

Kar beyazı saçları dağınık, Yıldız gibi gözleri ışıl ışıl. Yüzü kırmızı olsa da birçok kırışıklığa sahiptir; Birkaç dişi kalsa da ruh doludur. Buz tutmuş krizantem gibi büyüleyici; Yağmurdan sonra yaşlı bir çam ağacı gibi sağlam. İnce dokunmuş beyaz ipekten bir eşarp sarıyor başını, Ve kulaklarından sarkıyor mücevherli altın yüzükler.

Büyük Bilge Güneş onu gördükten sonra hemen içeri girmedi. Bunun yerine, ikinci kapının dışında kederli bir şekilde kaldı ve sessizce ağlamaya başladı. "Neden ağladı?" diye soruyorsunuz. Ondan korkmuş olabilir mi? Öyle olsa bile, zor ağlardı.

Dahası, canavarları hazinelerinden mahrum bırakacak ve küçük şeytanları öldürecek kadar cesurdu. O zaman neden ağladı? Geçmiş zamanlarda, dev bir kızgın yağ sehpasına girebilirdi ve yedi ya da sekiz saat boyunca kızartılmış olsa bile yarım damla bile gözyaşı dökmezdi. Ancak, Tang Keşişi'nin kutsal yazıları almaya gitmesi yüzünden çektiği ıstırabı düşününce gözyaşlarına boğuldu. Kendi kendine şöyle düşündü: " Eğer yaşlı Maymun yeteneğini gösterip bu yaşlı canavarı davet etmek için küçük bir şeytana dönüşseydi, ayakta konuşması için hiçbir neden kalmazdı. Onu gördüğümde el pençe divan durmalıyım! Hayatım boyunca bir kahraman olarak sadece üç kişiye boyun eğdim:

Batı Cenneti'nin Buddha'sına, Güney Denizi'nin Guanyin'ine ve İki Sınır Dağı'nda beni kurtardığında Usta'ya dört kez boyun eğdim. Onun için iç organlarımı ve bağırsaklarımı bile tükettim! Ah, bir rulo kutsal kitap ne kadar değerli olabilir ki? Yine de bugün bu şeytanın önünde secde

etmek zorundayım. Eğer yapmazsam, kesinlikle keşfedileceğim. Eysefalet! Son tahlilde, Üstat üzücü bir durumda ve bu yüzden böyle biraşağılanmaya katlanmak zorundayım." Düşünceleri bu noktayageldiğinde, içeri koşmaktan ve diz çöküp ona bakmaktan başka çaresikalmamıştı. "Madam," dedi, "lütfen selamımı kabul edin."

Şeytan dedi ki, "Çocuğum, ayağa kalk."

"Tamam! Güzel! Güzel! Güzel!" dedi Pilgrim kendi kendine. "Bu dürüst bir

adres!"

"Nereden geldin sen?" diye sordu yaşlı şeytan. "Düz Tepeli Dağ'daki Lotus Çiçeği Mağarası'ndan," dedi Hacı. "İki Büyük Kral'dan Madam'ı gidip Tang Keşişi'nin etini yemeye davet etmem için emir aldım. Ayrıca Hacı Güneş'i yakalamak için sarı altın ipi de yanınızda getirmeniz istendi."

Son derece memnun olan yaşlı şeytan, "Ne evlatlar!" dedi. Hemen sedan sandalyesini çağırdı. "Ah çocuğum!" dedi Hacı kendi kendine. " Canavarlar bile sedan sandalyeye biner!"

Arkadan iki dişi canavar, üzerine mavi ipek perdeler astıkları kokulu hintkamışından yapılmış bir sedan sandalye taşıdı. Yaşlı şeytan mağaradan çıktı ve sandalyeye oturdu, onu tuvalet kutuları, monte edilmiş aynalar, havlular ve bir parfüm kutusu taşıyan birkaç küçük dişi canavar izledi. "Neden hepiniz dışarı çıkmak zorundaydınız?" diye sordu yaşlı şeytan. "Kendi evime gidiyorum ve orada bana hizmet edecek kimsenin olmayacağını mı düşünüyorsunuz? Sizin koca ağızlarınıza orada ihtiyacımız yok. Geri dönün! Kapıları kapatın ve eve göz kulak olun!"

O birkaç küçük canavar gerçekten de geri döndüler ve sedan sandalyeyi sırıklamak için sadece iki kişi kaldı. "Buraya gönderilen bu iki kişinin adı nedir?" diye sordu yaşlı zebani. "Onun adı Tepe Pençeli Kaplan," dedi Pilgrim çabucak, "benim adım da Deniz Yuvarlayan Ejderha."

Yaşlı şeytan dedi ki, "İkiniz önden yürüyün. Bağırın ve yolu açın. Ben."

"Bu benim talihsizliğim olmalı!" diye düşündü Hacı. "Biz henüz ama şu anda onun kölesi olmak zorundayım!"

Reddetmeye cesaret edemedi; önden yürüyerek yolu açmak için bağırdı.

Beş ya da altı mil gittikten sonra, bir taş levhanın üzerine oturarak sedyeyi taşıyan iki kişiyi bekledi. Onlar geldiğinde Hacı, "Biraz dinlenmeye ne dersin? Omuzların ağrıyor olmalı."

Küçük şeytanlar elbette hiçbir şeyden şüphelenmediler ve sedan sandalyeyi yere bıraktılar. Arkasından yürüyen Hacı, göğsünden bir parça saç kopardı ve değiştirdi kocaman bir bisküviye dönüştürdü ve onu tutup çiğnemeye başladı. "Memur bey," dedi sandalye taşıyıcılarından biri, "ne yiyorsunuz?"

"Size söylemekten utanıyorum," dedi Hacı, "ama bunca yolu Yaşlı Madam'ı davet etmek için yürüdük ve o bize hiçbir ödül vermedi. Acıkmaya başladım ve bu yüzden tekrar hareket etmeden önce kendi kurutulmuş ürünlerimizden biraz yiyeceğim."

"Lütfen bize de biraz verin," dedi taşıyıcılar.

Hacı dedi ki, "Hadi. Hepimiz aynı aileye mensubuz. Neden soruyorsunuz?" Daha iyisini bilmeyen küçük şeytanlar, kurutulmuş yiyecekleri bölüşmek için Hacı'nın etrafını sardılar. Hacı demir sopasını çıkarıp ikisinin de kafasına müthiş bir darbe indirdi: Doğrudan vurulan hemen posa haline gelirken, sopayla vurulan diğeri hemen ölmedi ve hâlâ inlemeye devam ediyordu. Yaşlı zebani birinin inlediğini duyup bakmak için başını dışarı çıkardığında, Pilgrim sedan sandalyenin önüne sıçradı ve sopayı onun kafasına indirdi. Beyin dışarı fırladı ve açılan delikten her yöne kan fışkırdı. Hacı onu sedan sandalyeden sürükledi ve onun dokuz kuyruklu bir tilki olduğunu keşfetti.

"Lanetli hayvan!" dedi Hacı gülerek. "Sen kimsin ki sana Yaşlı Madam deniyor? Size Yaşlı Madam diye hitap ediliyorsa, siz de yaşlı Maymun'a

büyük atam diye hitap etmelisiniz!"

Sevgili Maymun Kral! Aradı ve sarı-altın ipi buldu, onu kendi koluna soktu ve mutlu bir şekilde, "O kanunsuz iblisler güçlü olabilir ama üç hazine artık adı Güneş olan kişiye ait." dedi.

İki parça saç kopardı (bunları Tepe Pençeli Kaplan ve Deniz Yuvarlayan Ejderha'ya dönüştürdü) ve iki tane daha kopardı (bunları da sedan sandalyeyi taşıyan şeytanlara dönüştürdü). Kendisi de yaşlı kadın şekline dönüştü ve sedan sandalyeye oturdu. Daha sonra bir kez daha ana yola çıktılar.

Kısa bir süre içinde Nilüfer Çiçeği Mağarası'nın girişine ulaştılar. Tüylerden dönüşen o küçük şeytanlar önden bağırdılar, "Kapıyı açın! Kapıyı açın!"

İçeride kapıyı koruyan küçük şeytanlar kapıyı açtı ve "Tepe Pençeli Kaplan ve Deniz Yuvarlayan Ejderha, ikiniz de döndünüz mü?" dedi.

"Evet," dedi saç parçaları. "Davet edeceğin Yaşlı Madam nerede?" " Orada,

sedan sandalyenin içinde değil mi?" dedi saç parçaları, işaret ederek. " Burada kal Burada," dedi küçük şeytanlardan biri. "Gidip haber vereyim." İki baş zebani, "Yüce Kral, Yaşlı Madam geldi," anonsunu duyduklarında, hemen onu karşılamak için bir tütsü masası hazırlanması emrini verdiler. Hacı bunu duyduğunda çok sevindi ve kendi kendine, "Ne şans! Şimdi önemli biri olma sırası bende! O yaşlı canavarı davet etmek için ilk kez küçük bir şeytana dönüştüğümde, ona bir kez boyun eğmiştim. Ama şimdi anneleri olması gereken yaşlı canavara dönüştüğüm için, dört kez eğilme töreni yapmaları gerekiyor. Çok fazla bir şey olmayabilir ama bana el pençe divan duran iki kafadan kazançlı çıkıyorum!"

Sevgili Büyük Bilge! Sedan sandalyeden indi ve giysilerindeki kiri silkeleyerek dört parça saçı vücuduna aldı. Kapıda nöbet tutan küçük zebaniler boş sandalyeyi içeri taşıdılar ve o da onları arkadan yavaşça

takip etti, bu sırada yaşlı zebaninin yürüyüşünü taklit etmeye çalışıyordu.İçeri girdiklerinde, yaşlısı genci tüm canavar sürüsü onu karşılamayageldi. Davullar ve flütler ahenkli bir şekilde çalındı ve Boshan küpündenmis kokulu dumanlar yükseldi.

Ana salona vardı ve güneye bakarak oturdu; iki baş iblis önünde diz çöktü ve "Anne, çocukların boyun eğiyor" diyerek diz çöktü.

"Oğullarım," dedi Hacı, "lütfen kalkın." Şimdi size kirişte asılı duran Zhu Sekiz Kuralı'ndan bahsedeceğiz, o aniden bir kahkaha attı. "İkinci Kardeş," dedi Sha Monk, "bu oldukça harika! Yüksek sesle gülene kadar seni asıyorlar!"

"Kardeşim," dedi Sekiz Kural, "gülmek için bir nedenim var." Sha Monk "Ne sebebi?" diye sordu.

"Korkuyorduk," dedi Sekiz Kural, "Madam geldiğinde bizi buharda pişirip yiyecekler diye.

Şimdi anlıyorum ki Madam değil, o sevgili yaşlı şey."

"Hangi sevgili yaşlı şey?" diye sordu Sha Monk. "Ban-At-Belası burada," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. Sha Monk, "Onu nasıl tanıyabildin?" diye sordu.

"Selamlarına karşılık vermek için sırtını eğip, "Oğullarım, lütfen kalkın," dediğinde," dedi Sekiz Kural, "o maymun kuyruğu arkadan yukarı doğru kıvrıldı. Ben sizden daha yükseğe asıldım ve bu yüzden daha net görebiliyorum." Sha Monk, "Konuşmayalım, söyleyeceklerini dinleyelim" dedi.

"Kesinlikle, kesinlikle," dedi Sekiz Kural.

Ortada oturan Büyük Bilge Güneş, "Oğullarım, beni buraya neden davet ettiniz?" diye sordu.

"Sevgili Anne," dedi iblislerden biri, "günlerdir çocuklarınız evlatlık sorumluluklarımızı yerine getirme fırsatı bulamadı. Bu sabah Doğu

Ülkesi'nden Tang Keşişi'ni yakalamayı başardık ama onu tek başımızayemeye cesaret edemedik. Bu nedenle, size canlı olarak sunulabilmesi içinAnnemizi gelmeye davet ettik ve ardından ömrünüzü uzatmak içinyemeğiniz olarak buharda pişirilecek."

"Oğullarım," dedi Hacı, "Tang Keşişi'nin etini yemeye hiç hevesli değilim ama duyduğuma göre Zhu Sekiz Kuralı'nın kulakları oldukça harikaymış. Neden onları kesip şarabım için meze olarak hazırlamıyorsun?" Duydukları karşısında irkilen Sekiz Kural, "Vay haline! Buraya kulaklarımı kesmeye mi geldin? Kim olduğunu yüksek sesle söylersem, kulağa pek hoş gelmeyecek!"

Ne yazık ki! Budala'nın bu dikkatsiz açıklaması Maymun Kral'ın dönüşümünün maskesini bir anda düşürdü. Tam o sırada, dağda devriye gezen birkaç küçük zebani ve kapıda nöbet tutan birkaç kişi de içeri girerek, "Yüce Kral, felaket! Hacı Güneş, Yaşlı Madam'ı döverek öldürdü ve buraya gelmek için kılık değiştirdi." Baş iblis bu sözleri duyduğunda, başka bir rapor beklemedi; yedi yıldızlı kılıcını çekerek Hacı'nın yüzüne sapladı. Sevgili Büyük Bilge! Vücudunu bir kez salladı ve kaçarken parlak kırmızı ışık mağarayı doldurdu. Bu tür yetenekler onun için tüm bölümü eğlenceli ve oyun haline getirdi. Çünkü gerçekten de bu sırda ustalaşmıştı: bir araya geldiğinde şekil alıyor, ama dağıldığında eter oluyordu. Mağara sakinleri o kadar sarsılmıştı ki, yaşlı iblisin ruhu onu terk etti ve çeşitli canavarlar parmaklarını ısırıp başlarını salladılar.

"Kardeşim," dedi yaşlı iblis, "Tang Keşişi'ni, Sha Keşişi'ni, Sekiz Kural'ı, beyaz atı ve bavulu al, hepsini al ve Hacı Güneş'e geri ver. Çatışma üzerine kapıyı kapatalım."

"Ne diyorsun, Ağabey?" dedi ikinci iblis. "Tüm o keşişleri geri getirmek için bu planı tasarlarken ne kadar çaba harcadığım hakkında hiçbir fikrin yok. Ve şimdi Hacı Güneş'in hilelerinden korkarak onları kayıtsız şartsız ona geri vermek istiyorsun. Aslında bıçaktan korkan ve kılıçtan kaçınan biri oldun. Bu mertlik mi? Oturun ve korkmayın. Hacı

Güneş'in muazzam büyü güçleri olduğunu söylediğini duydum; onunlatanışmış olsam da, henüz onunla bir yarışmaya girmedim. Bana zırhımıgetir. Onunla üç raunt dövüşmeme izin verin: eğer bu üç rauntta beniyenemezse, Tang Keşişi hala bizim yiyeceğimizdir. Eğer bu üç rauntta daona karşı galip gelemezsem, Tang Keşişi'ni ona geri vermek için halazamanımız var demektir."

Yaşlı iblis, "Haklısın, Değerli Kardeşim," dedi.

Hemen zırhın çıkarılmasını emretti.

Çeşitli zebaniler zırhını çıkardıktan sonra, ikinci zebani kendine çeki düzen verdi ve elinde hazine kılıcıyla kapıdan çıktı. "Hacı Güneş," diye bağırdı, "nereye gittin?"

O sırada Büyük Bilge çoktan bulutların kenarına ulaşmıştı. Adının söylendiğini duyunca hızla döndü ve gelenin ikinci iblis olduğunu gördü. " Nasıl giyinmiş?" diye soruyorsunuz.

Kardan daha beyaz bir anka kuşu miğferi ve parlak Pers çeliğinden yapılmış bir zırh giyer. Belindeki kemer ejderha tendonundan. Keçi derisinden çizmelerinin üstünde erik çiçeği şeklinde tozluklar var. Libation Stream'in yaşayan efendisi gibi görünüyor; Mighty Spirit'ten farklı görünmüyor. Elinde yedi yıldızdan oluşan bir kılıç tutuyor, sert ve heybetli bir öfke içinde.

"Hacı Sun," diye bağırdı ikinci iblis, "bize annemizi ve hazinelerimizi hemen geri ver. Senin ve Tang Keşişi'nin kutsal yazıları almaya gitmenize izin vereceğim." Kendini daha fazla tutamayan Büyük Bilge kükredi, "Bu küstah canavar! Sun Dedenin seni bu kadar kolay bırakacağını düşünerek hata yaptın! Efendimi, küçük kardeşlerimi, beyaz atı ve bavullarımızı derhal geri ver ve Batı'ya giderken yanımıza almamız için bize biraz da yol parası ver. Eğer dişlerinin arasından yarım bir "Hayır" sızıyorsa, kendini iple asabilirsin. Böylece büyükbaban ellerini kaldırmak zorunda kalmaz." İkinci iblis bu sözleri d u y u n c a hızla bulutlara sıçradı ve kılıcını sapladı. Hacı, havaya kaldırdığı demir çubukla onunla yüz yüze

geldi ve ikisi arasında h a v a d a bir savaş oldu.

Satranç ustası eşini bulur, General iyi bir savaşçıyla tanışır- Eşini bulan satranç ustası sevincini bastıramaz; iyi bir savaşçıyla karşılaşan general kendini zorlamalıdır. Bu iki ilahi savaşçı bir araya geldiğinde, Güney Dağı'nda savaşan kaplanlara ya da Kuzey Denizi'nde mücadele eden ejderhalara benziyorlar. Ejderhalar boğuşurken, Pulları parıldar; Kaplanlar dövüşürken, Dişler ve pençeler çılgınca saldırıyor. Dişler ve pençeler gümüş kancalar gibi çılgınca vurur, Ve parlayan pullar demir yapraklar gibi döner. Bu bir bütün olarak Saldırmak için bin bir yol kullanır; Bir ileri bir geri Bir an bile durmuyor. Altın çemberli çubuk Kafadan sadece bir inçin onda üçü kadar uzakta. Yedi yıldızlı kılıç, Kalbinde durur, sadece bir hamleye ihtiyaç duyar. Bunun heybetli havası Büyük Kepçe'yi ürpertir; Bunun öfkeli nefesleri gök gürültüsü gibi tehdit eder.

İkisi otuz raunt boyunca dövüştü ancak bir karara varılamadı.

Hacı gizliden gizliye sevinerek kendi kendine şöyle dedi: "Bu kanunsuz canavar yaşlı Maymun'un demir sopasına dayanmayı başarıyor. Ama ben zaten onun hazinelerinden üçünü elde ettim. Onunla bu şekilde acı bir şekilde savaşmaya devam edersem, yapmak istediğim şeyi sadece geciktirmiş olmaz mıyım? Belki de onu saklamak için su kabağını ya da saf vazoyu kullanmalıyım."

Sonra daha fazla düşündü, "İyi değil! Hiç iyi değil! Atasözü der ki, " Her şeyin bir efendisi vardır." Onu çağırırsam ve cevap vermezse, amacımı boşa çıkarmış olurum. Sarı-altın ipi kafasına kement atmak için kullanayım."

Sevgili Büyük Bilge! Bir eliyle demir çubuğunu kullanırken diğer eliyle ipi çıkardı ve iblisin kafasına kement attı. Ancak iblis bir Sıkı İp Büyüsü ve bir de Gevşek İp Büyüsü biliyordu. Eğer ip başka birini bağlamışsa, Sıkı İp Büyüsü'nü okurdu ve o kişi kaçamazdı. Ama ip kendisinden birine bağlanmışsa, Gevşek İp Büyüsü'nü okur ve o kişiye hiçbir zarar gelmezdi. O zaman, bunun kendi hazinesi olduğunu görünce,

hemen İp Çözme Büyüsü'nü okudu; ip kendi kendine gevşedi ve o da iptenkurtuldu. İpi alarak Hacı'ya doğru fırlattı ve ip anında Büyük Bilge'yiyakaladı. Büyük Bilge bedeni inceltme büyüsünü uygulamak üzereydi kiiblis Sıkı İp Büyüsünü okudu ve onu sıkıca bağladı. Kaçması imkânsızdı,çünkü ip boynuna doğru çekildiğinde bir ucu onu sıkıca saran altın birhalkaya dönüştü. Zebani daha sonra ipi çekerek Pilgrim'i yere düşürdü vekel kafasına kılıçla yedi ya da sekiz darbe indirdi. Hacı "nın kafasındakideri hiç kızarmadı bile.

"Bu maymun," dedi iblis, "oldukça sert bir kafaya sahip! Artık sana vurmayacağım. Sana tekrar vurmadan önce mağaraya geri götürmeme izin ver. Ama diğer iki hazinemi hemen geri versen iyi olur."

"Senden ne hazineler aldım ki benden onları istiyorsun?" diye sordu Hacı.

İblis Hacı'yı dikkatle aradı ve hem kabağı hem de vazoyu buldu. İpi tasma olarak kullanarak Hacı "yı mağaraya geri getirdi ve "Ağabey, onu yakaladım" dedi.

Yaşlı iblis, "Kimi yakaladın?" diye sordu.

"Hacı Güneş!" dedi ikinci iblis. "Gel ve bak! Gel ve bak!"

Yaşlı iblis şöyle bir baktı ve onun gerçekten de Hacı olduğunu anladı. Mutlu bir şekilde gülümsedi ve "Bu o! Bu o! Sırf eğlence olsun diye onu uzun bir iple sütuna bağlayın."

Gerçekten de Hacı'yı bir sütuna bağladılar ve ardından iki iblis içki içmek için arka taraftaki salona gitti.

Büyük Bilge sütunun altında sürünürken, Sekiz Kural tarafından görüldü. Kirişe asılan Budala yüksek sesle gülerek, "Ağabey, kulaklarımı yemeyi beceremiyorsun!" dedi.

"Aptal," dedi Pilgrim, "orada rahatça asılı mı duruyorsun? Hemen şimdi çıkacağım ve hepinizi kurtaracağımdan emin olabilirsiniz."

"Kendinden utanmıyor musun?" diye sordu Sekiz Kural. "Kendinden bile kaçamıyorsun ve başkalarını kurtarmak istiyorsun. Bırakın olsun, bırakın olsun! Usta ve öğrenciler birlikte ölebilirler, böylece Karanlıklar Bölgesi'nde yolumuzu sorabiliriz." Hacı dedi ki, "Saçmalamayı kes! Buradan ayrılışımı izleyin."

"Buradan nasıl ayrıldığınızı göreceğim," dedi Sekiz Kural. Büyük Bilge Sekiz Kural'la konuşurken gözleri o iki iblisin üzerindeydi. İçeride içki içtiklerini ve birkaç küçük zebaninin tabakları getirmek ve şarap dökmek için çılgınca ileri geri koştuğunu gördü. Nöbetleri bir an için sona erdiğinde ve Büyük Bilge'nin yanında kimse durmadığında, hemen ilahi güçlerini kullandı. Asasını çıkarıp ona üfleyerek "Değiş!" dedi ve anında saf çelikten bir eğeye dönüştü. Boynundaki altın yüzüğü kavradı, dört ya da beş vuruşla törpüledi ve yüzüğü ayırarak kendini kurtardı. Saçından bir parça kopararak ona, sütuna bağlanmış sahte bir şekle dönüşmesini emretti; ancak gerçek benliği, vücudunu bir kez sallayarak küçük bir canavara dönüştü ve bir kenarda durdu.

"Kötü haber! Kötü haber!" diye bağırdı Sekiz Kural bir kez daha kirişin üzerinde. "Bağlanmış olan sahte bir ürün. Asılı olan ise gerçek." Yaşlı iblis fincanını yere bırakarak, "Bu Zhu Sekiz Kural ne diye bağırıyor?" diye sordu. Küçük bir canavara dönüşmüş olan Pilgrim öne çıkarak, "Zhu Sekiz Kural, Pilgrim Sun'ı dönüşüm geçirerek kaçmaya ikna etmeye çalışıyor ama Sun buna yanaşmıyor.

Zhu bu yüzden bağırıyor."

"Ve biz de Zhu Sekiz Kural'ın kurnaz olmadığını söylüyoruz!" dedi ikinci iblis. "Şimdi ne kadar sinsi olduğunu görüyorum! Ağzını yirmi kez sopalamalı." Hacı gerçekten de dayak için bir sopa almaya gitti. "Bana hafifçe vursan iyi olur," dedi Sekiz Kural. "Eğer vuruşların biraz bile ağır olursa, seni tanıdığımı tekrar bağırırım." Hacı, "Yaşlı Maymun "un dönüşüm geçirmesi hepinizin iyiliği için. Neden gerçeğin ortaya çıkmasına izin vermek zorundaydın? Bu mağaradaki tüm canavar ruhlar

beni tanıyamaz. Neden beni tanıyabilen sen olmak zorundasın?"

"Yüz hatlarınız değişmiş olsa da," dedi Sekiz Kural, "kıçınız değişmemiş! O iki kırmızı leke hala kalçanda değil mi? Bu yüzden seni tanıyabiliyorum." Hacı mutfağa gitti ve ön tarafa dönmeden önce kalçalarını karartmak için tencerelerden biraz is sildi. Sekiz Kural onu gördüğünde kıkırdayarak, "Bu maymun bir yerlere bulaşmaya gitmiş olmalı ki şimdi kara bir kıçla geri döndü!" dedi. Hacı hâlâ orada duruyordu çünkü hazinelerini çalmak istiyordu. Gerçekten de zeki biriydi, salona doğru yürüdü ve zebaniye yarı diz çökerek şöyle dedi: "Yüce Kral, şu Hacı Güneş'in sütunun üzerinde nasıl süründüğüne bakın. Ve sarı-altın ip, korkarım, tüm bu sürtünme ve gerilmeden dolayı mahvolabilir. Onu bağlamak için daha kalın bir şey almalıyız."

"Haklısın," dedi yaşlı iblis ve kendi belinden aslan tokalı bir kemer çıkararak Pilgrim'e uzattı. Hacı kemeri alarak sahte şeklini sütuna bağladı, ama ipi hemen kendi kolunun içine soktu. Sonra bir parça saç daha kopardı ve nefesini bir üfleyişte sahte bir sarı altın ipe dönüştürerek iki eliyle zebaniye uzattı. Sadece şarabını içmek için can atan şeytan, onu bir kenara koymadan önce inceleme zahmetine bile katlanmadı. İşte bu da bizim

Her zaman çok yönlü olan Büyük Bilge yeteneklerini sergiliyor: Saç şimdi altın iple değiştirilir.

Bu hazineyi elde eder etmez kapıdan dışarı sıçradı ve gerçek formuna geri döndü. "Canavar!" diye bağırdı. Kapıyı koruyan küçük bir şeytan, " Sen kimsin ki burada bağırmaya cüret ediyorsun?" diye sordu.

"Çabuk içeri gir," dedi Pilgrim, "ve o kanunsuz iblislere Grimpil Sun'ın burada olduğunu bildir."

Küçük şeytan gerçekten de kendisine söylendiği gibi raporu hazırladı.

Oldukça şaşıran yaşlı iblis, "Hacı Güneş'i çoktan yakaladık! Nasıl oluyor da bir Grimpil Sun var?"

"Ağabey," dedi ikinci iblis, "Ondan neden korkalım? Hazinelerin hepsi bizim elimizde. İzin verin kabağı çıkarayım ve onu saklayayım."

"Kardeşim," dedi yaşlı iblis, "dikkatli ol."

İkinci iblis kabağı alıp kapıdan çıktı ve Hacı Güneş'e tıpatıp benzeyen ama biraz daha kısa boylu biriyle karşılaştı. "Nereden geliyorsun?" diye sordu. Hacı dedi ki, "Ben Hacı Güneş'in kardeşiyim. Ağabeyimi yakaladığını duyduğumda, seninle hesaplaşmaya geldim."

"Evet, onu yakaladım," dedi ikinci iblis, "ve mağaraya kilitlendi. Şimdi geldiğine göre, sanırım benimle dövüşmek istiyorsun, ama seninle kılıç tokuşturmayacağım. İzin ver adını bir kez söyleyeyim. Bana cevap vermeye cesaretin var mı?"

"Beni bin kez çağırsan bile korkmam," dedi Hacı. "Sana on bin kez cevap vereceğim!" Hazinesini baş aşağı tutarak havaya sıçrayan iblis, " Grimpil Sun!" diye seslendi. Hacı cevap vermeye cesaret edemedi, kendi kendine, "Eğer ona cevap verirsem, içime çekileceğim," diye düşündü.

"Neden bana cevap vermiyorsun?" dedi iblis.

"Kulaklarım biraz tıkalı," dedi Pilgrim, "ve seni duyamıyorum. Daha yüksek sesle çağır."

Şeytan gerçekten de "Grimpil Sun!" diye bağırdı. Aşağıda bazı hesaplamalar yapmak için parmaklarını birbirine kenetleyen Pilgrim kendi kendine şöyle düşündü: "Benim gerçek adım Pilgrim Sun, ama bu Grimpil Sun benim uydurduğum sahte bir isim. Gerçek ismimle içeri çekilebilirim ama sahte bir isimle bu nasıl olabilir?"

Cevap vermekten kendini alamadı ve anında su kabağının içine çekildi, daha sonra da bantla mühürlendi. Gördüğünüz gibi bu hazine, söylenen ismin doğru ya da yanlış olmasına aldırış etmiyordu: eğer biri bir cevap bile verse, anında içine çekiliyordu.

Büyük Bilge su kabağının içine girdiğinde sadece zifiri karanlıkla karşılaşmış. Başıyla yukarı doğru itmeye çalışmış ama nafile, çünkü su

kabağının ağzını kapatan şey son derece sıkıymış. Endişelenerek kendikendine şöyle düşündü: "O zamanlar dağda karşılaştığım o iki küçükşeytan bana, bir insan su kabağına ya da vazoya emilirse, bir buçuk saatiçinde irin haline geleceğini söylemişti. Ben de böyle eritilebilir miyim?"

Kendi kendine düşünmeye devam etti, "Bu bir şey değil. Ben çözülemem! Yaşlı Maymun beş yüz yıl önce Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olduğunda ve Laozi'nin sekiz trigramlık mangalında kırk dokuz gün boyunca rafine edildiğinde, bu süreç aslında bana altın kadar güçlü bir kalp ve gümüş kadar dayanıklı iç organlar, bronz bir kafa ve demir bir sırt, ateşli gözler ve elmas göz bebekleri verdi. Bir buçuk saat içinde nasıl irin haline gelebildim? Onu içeride takip edeyim ve ne yaptığını göreyim."

İkinci iblis kabakla birlikte içeri girdi ve "Ağabey, onu yakaladım" dedi.

"Kimi yakaladın?" diye sordu yaşlı iblis.

İkinci iblis, "Grimpil Güneşi benim tarafımdan su kabağında saklandı" dedi.

Memnun olan yaşlı iblis, "Değerli Kardeşim, lütfen oturun. Su kabağını hareket ettirme. Bir süre sonra onu sallayacağız ve mührü sadece sallandığında kaldıracağız."

Bunu duyan Hacı kendi kendine şöyle düşündü: "Bedenim bu şekilde kalırsa nasıl çalkalanabilir? Kabağın sallandığında çalkalanabilmesi için sıvıya dönüşmem gerekir.

Şuraya biraz idrar bırakayım; onu sallayıp çalkaladığında, mührü kesinlikle kaldıracaktır ve ben de o zaman onu dövebilirim!"

Ama tekrar düşündü, "İyi değil! Olmaz! İdrar ses çıkarabilir ama gömleğim kirlenecek. Kabağı sallayana kadar bekleyeceğim ve sonra bolca tükürük saçacağım. Tüm bu damlayan pislik onu mührü kaldırması

için kandıracak ve yaşlı Maymun kaçabilecek."

Büyük Bilge bu hazırlığı yaptı ama şeytan içmekle meşguldü ve su kabağını sallamaya hiç çalışmadı. Onları kandırmak için başka bir plan tasarlayan Büyük Bilge aniden haykırdı, "Tanrım! İnciklerim çözüldü!"

İblisler kabağı sallamadı ve Büyük Bilge tekrar haykırdı, "Ey Anne! Leğen kemiklerim bile gitti!"

"Beli gittiğinde," dedi yaşlı iblis, "neredeyse işi bitmiş demektir. Mührü kaldır ve bir bak." Büyük Bilge bunu duyduğunda, bir parça saçını çekerek "Değiş!" diye bağırdı. Kabağın dibine sıkışmış yarım bir bedene dönüştü, gerçek benliği ise ağzına bağlı küçük bir böceğe dönüştü. İkinci iblis mührü kaldırır kaldırmaz, Büyük Bilge hemen dışarı uçtu ve bir yuvarlanmayla, daha önce Yaşlı Madam'ı getirmesi için gönderilen o küçük şeytan olan Denizde Yuvarlanan Ejderha formuna anında yeniden dönüştü. Yaşlı iblis su kabağını tutup içine bakarken, o bir kenarda durdu. Aşağıda yarım bir beden kıvranıyordu ve gerçek olup olmadığını anlamak için beklemeden bağırdı: "Kardeşim, ö r t şunu, ört şunu! Henüz tamamen çözülmedi."

İkinci iblis mührü tekrar bantladı ve bir taraftaki Büyük Bilgenin kendi kendine kıs kıs güldüğünü fark etmeyerek, "Yaşlı Maymun "un tam burada olduğunu bilmiyorsun!" dedi.

Yaşlı iblis şarap kabını alarak dolu bir kadeh şarap doldurdu ve iki eliyle ikinci iblisin önüne koyarak, "Değerli kardeşim, bu kadehle senin şerefine kadeh kaldırmama izin ver," dedi.

İkinci iblis, "Ağabey, zaten epeydir şarap içiyoruz. Neden şimdi kadehi bana kaldırıyorsun?"

"Tang Keşişini, Sekiz Kuralı ve Sha Keşişini yakalamış olman büyük bir şey değil belki," dedi yaşlı iblis, "ama Hacı Güneş'i bağlamayı ve Grimpil Güneş'i depolamayı bile başardın. Böylesine büyük bir liyakat gösterdiğin için daha birçok fincanla kadeh kaldırılmalısın." İkinci iblis,

ağabeyinin kendisini nasıl onurlandırmaya çalıştığını görünce reddetmeyecesaret edememiş ama bir eliyle kabağı tuttuğu için diğer eliyle de kadehikabul etmeye cesaret edememiş. Su kabağını hızlıca Deniz YuvarlayanEjderha'ya uzattı ve ardından kupayı iki eliyle aldı. Elbette DenizEjderi'nin aslında dönüşmüş Hacı Güneş olduğunu çok az fark etmişti.Şuna bir bakın! İblisleri büyük bir dikkatle bekledi. İkinci iblis şarabı alıpiçtikten sonra kadeh kaldırmak istedi. "Bana kadeh kaldırmanıza gerekyok," dedi yaşlı iblis. "İşte, seninle bir kadeh içeceğim."

İkisi bir süre bu şekilde konuşmaya devam ederken, elinde su kabağı tutan Hacı gözlerini onlara dikti. Ne yaptığını hiç umursamadan şarap kadehini ileri geri uzattıklarını görünce, su kabağını kolunun içine soktu ve başka bir saç parçasıyla gerçeğinin tıpatıp aynısı olan sahte bir su kabağı yaptı. İblis, bir süre şarap sunduktan sonra, kabağı inceleme zahmetine katlanmadan Hacı "nın elinden aldı. Tekrar masalarına oturdular ve eskisi gibi içmeye devam ettiler. Hazineyi tekrar elde eden Büyük Bilge, büyük bir sevinçle ve kendi kendine şöyle diyerek dönüp gitti,

Gerçi bu iblisin büyücülüğü var, Kabak hala Sun ailesine ait!

Şeytanları yok etmek ve efendisini kurtarmak için daha sonra ne yapması gerektiğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第035回 · Bölüm 35

Sapkınlık, gücü doğru Doğaya baskı yapmak için kullanır Zihin Maymunu, hazineleri toplar, sapkın iblisleri fetheder

Onun doğası mükemmeldir: bu yüzden Yolu bilir. Dönerek ağdan ve tuzaktan kurtulur. Dönüşümü öğrenmek kolay bir şey değildir, Ne de uzun yaşam elde etmek yaygındır. Şans onu saf ve saf olmayan şeylere dönüştürür; Kader kalpalarından özgür, istediği gibi hareket eder. Sayısız aeonlar boyunca o fantezisizdir- Her zaman boşluğa sabitlenmiş ilahi bir ışın.

Gördüğünüz gibi bu şiirin anlamı, Büyük Bilge Güneş'in ulaştığı Tao'nun harikalarına ince bir şekilde karşılık gelmektedir. O iblisin elinden gerçek hazineyi aldıktan sonra, onu kolunda sakladı ve kendi kendine mutlulukla şöyle dedi: "O kanunsuz iblis beni yakalamak için çok uğraşsa da, çabaları ayı sudan çıkarmaya çalışmaktan daha iyi değil. Ama yaşlı Maymun onu yakalamak istediğinde, bu ateşin üzerinde buzu eritmek kadar basit!"

Su kabağını saklayarak kapıdan çıktı ve eski kıyafetine geri döndü. Form .

"Canavar ruhlar," diye bağırdı, "kapıyı açın!"

Küçük bir şeytan, "Sen kimsin ki burada gürültü yapmaya cüret ediyorsun?" dedi.

Hacı "O eski kanunsuz şeytanlara bir Güneş Yolcusu'nun geldiğini hemen bildirin."

Küçük şeytan haber vermek için içeri daldı ve "Yüce Kral, kapımızın önünde sözde bir Güneş Hacısı belirdi" dedi.

"Değerli Kardeşim," dedi yaşlı iblis, derinden sarsılarak, "bu kötü! Bütün bir veba yuvasını karıştırdık! Bakın! Sarı altın ip bir Hacı Güneş

yakaladı, su kabağı ise bir Grimpil Güneşi depoladı. Nasıl olur da başkabir Hacı Güneş olabilir? Birden fazla kardeşleri olmalı ve hepsi de gelmişolmalı."

"Sakin ol, Ağabey," dedi ikinci iblis. "Bu su kabağımız bin kişi alabilir ve içinde sadece bir Grimpil Güneşi var. Neden başka bir Güneş Yolcusu için endişelenelim ki? İzin verin dışarı çıkıp bir bakayım. Onu da depolayacağım."

"Dikkatli ol kardeşim," dedi yaşlı iblis.

Şu ikinci şeytana bakın! Gösterişli su kabağını elinde tutarak, daha önce olduğu gibi kararlı ve kendinden emin bir şekilde kapıdan çıktı. "Sen kimsin ki," diye bağırdı, "buralarda gürültü yapmaya cüret ediyorsun?" Hacı, "Demek beni tanımadın!" dedi.

Çiçek-Meyve Dağı'nda yaşadım. Evim: Su Perdesi Mağarası. Cennet Sarayı'nı rahatsız ettiğim için Uzun bir süre çabalamayı bıraktım. Sıkıntılarımdan kurtulduğum için şanslıyım, Dao'dan ayrıldım ve bir keşişin peşine takıldım, itaatkâr Thunderclap'e ulaşmak için, Kutsal yazıları ve doğru bilgiyi aramak. Vahşi, kanunsuz iblislerle karşılaştığımda, güçlü büyümle çalışırım. Büyük Tang keşişimi geri ver, Buda'yı görmek için Batı'ya gidelim. O zaman anlaşmazlığımız sona erecek ve herkes huzurun tadını çıkaracak. Yaşlı Maymun'u kızdırma, Yoksa bayat hayatınız sona erecek!"

"Bir dakikalığına buraya gel" dedi iblis, "ama seninle dövüşmeyeceğim. Adını bir kez söyleyeceğim. Bana cevap vermeye cesaretin var mı?"

"Eğer beni ararsan," dedi Hacı kıkırdayarak, "sana cevap veririm. Ama ben seni ararsam, sen bana cevap verir misin?"

"Seni çağırıyorum," dedi o zebani, "çünkü insanları depolayabilen bir hazine kabağım var. Sende beni çağırmanı gerektirecek ne var?" Hacı, " Benim de küçük bir su kabağım var," demiş.

"Eğer yaparsan," dedi zebani, "çıkar da bir bakayım." Hacı kabağı kolundan çıkararak, "Kanunsuz iblis, sen bak!" dedi.

Bir kez salladı ve hemen koluna geri soktu, çünkü iblisin onu kapmak isteyebileceğinden korkuyordu.

İblis su kabağını görünce çok sarsıldı ve şöyle dedi: "Bu su kabağı da nereden çıktı? Nasıl oluyor da benimkine tıpatıp benziyor? Aynı daldan yetişmiş olsalar bile, boyutları ya da şekilleri arasında bazı farklar olması gerekirdi. Nasıl tıpatıp aynı olabilirler?" Büyük bir ciddiyetle, "Güneş Pilgrim, senin su kabağın nereden geldi?" dedi. Hacı, elbette su kabağının tarihini bilmiyordu, ama soruyu tersine çevirdi ve "Seninki nereden geldi?" diye sordu. Bunun bir hile olduğunu fark etmeyen iblis, bunun dürüst bir soru olduğunu düşündü ve kabağın kökenini eksiksiz bir şekilde anlatmaya başladı: "Bu su kabağım, kaosun bölündüğü ve Cennet ile Dünya'nın yaratıldığı dönemde ortaya çıktı. O zamanlar, ölüm yoluyla kendini Nüwa'ya dönüştüren ve onun adını alan Yüce İlkel Eski Patrik vardı. Gökleri onarmak ve dünyevi dünyayı kurtarmak için taşları eritti. Kunlun Dağı'nın dibindeki kuzeybatı bölgesinde bir çatlağa ulaştığında, üzerinde mor altından bu kırmızı kabağın oluştuğu bir ölümsüz sarmaşık teli keşfetti. Bu nedenle, Laozi tarafından bugüne kadar a k t a r ı l a n bir şeydir." Büyük Bilge bu hikayeyi duyduğunda, hemen kendi hikayesi için bir model olarak kullandı ve "Benim su kabağım da aynı yerden geldi" dedi.

"Nasıl yani?" diye sordu iblis. "Saf ve bulanık olanın bölünmesinden bu yana," dedi Büyük Bilge, "Cennet kuzeybatı köşesinde, Dünya ise güneydoğu köşesinde tamamlanmamıştı. Yüce Ezeli Taoist Patrik ölüm yoluyla kendini Nüwa'ya dönüştürdü.

Gökleri onardıktan sonra Kunlun Dağı'nın eteklerine gitti ve orada üzerinde iki su kabağının oluştuğu bir ölümsüz sarmaşık teli vardı. Bendeki erkek, seninki ise dişi."

Zebani, "Cinsiyetleri ayırt etmeye gerek yok; eğer insanları depolayabiliyorsa, bu iyi bir hazinedir" dedi.

"Haklısın," dedi Büyük Bilge, "önce senin denemene izin vereceğim."

Çok memnun olan şeytan havaya sıçradı, su kabağını havaya kaldırdı ve "Güneş Pilgrim!" diye bağırdı. Çağrıyı duyan Büyük Bilge hiç durmadan tek nefeste sekiz ya da dokuz kez cevap verdi ama ona hiçbir şey olmadı. Havadan yere inen iblis göğsünü dövdü ve ayaklarını yere vurarak ağladı, "Gökler! Ve biz dünyada sadece insan yaşamının değişmediğini söylüyoruz! Bunun gibi bir hazine bile eşinden korkar: dişi erkekle karşılaştığında, etkili olmaktan çıkar!"

"Neden seninkini kaldırmıyorsun," dedi Hacı gülerek, "çünkü yaşlı Maymun'un seni çağırma sırası geldi." Hızla takla atarak kabağı ters çevirdi ve "Büyük Kral Gümüş Boynuz!" diye bağırarak şeytana nişan aldı. Ağzını kapatmaya cesaret edemeyen iblis cevabını verdi ve anında su kabağının içine çekildi, ardından Hacı tarafından üzerinde "Laozi Bu Emre Göre Çabuk Hareket Etsin" yazan bantla mühürlendi. Hacı gizliden gizliye sevinerek, "Evladım, bugün yeni bir şey deneyeceksin!" dedi.

Elinde su kabağıyla buluttan indi ve bütün düşüncesi efendisini kurtarmak olan Lotus Çiçeği Mağarası'na doğru yola koyuldu. Gördüğünüz gibi o dağdaki yol çukurlarla doluydu ve üstelik kendisi de biraz çarpık bacaklıydı. O koşuştururken, su kabağı defalarca sallandı ve çok geçmeden içinden sürekli yüksek bir şangırtı sesi geldi. "Nasıl oluyor da bu kadar hızlı sallanabiliyor?" diye soruyorsunuz. Gördüğünüz gibi, Büyük Bilge'nin bedeni o kadar rafine edilmişti ki, hızlı bir şekilde çözülemezdi. Öte yandan, zebani bulutlara binmek ve sise binmek gibi önemsiz bir büyü biliyor olabilir, ancak ölümlü yapısından tamamen kurtulmuş değildi. Hazinenin içine çekildiği anda çözüldü.

Ancak Pilgrim durumun böyle olduğuna pek inanmıyordu. "Ah çocuğum," dedi gülerek, "işiyor musun yoksa gargara mı yapıyorsun bilmiyorum! Ama bu tür işler yaşlı Maymun'a çok tanıdık geliyor. Ancak

yedi ya da sekiz gün sonra, ince bir sıvı haline geldiğinde, bakmak içinkapağı kaldıracağım. Neden acele ediyorsun? Aceleye ne gerek var? Nekadar kolay çıktığımı düşününce, seni bin yıl bile gözetlemem!"

Su kabağını tutarken ve kendi kendine böyle konuşurken, kısa süre sonra mağaranın girişine vardı. Su kabağını salladı ve kabak daha da gürültülü bir şekilde sallanmaya başladı. "Bu ses bir fal tüpünün çıngırağına benziyor," dedi. "Yaşlı Maymun, Usta'nın bu kapıdan ne zaman çıkabileceğini öğrenmek için bir araştırma yapmalı." Şuna bir bakın! "Kral Wen'in

, Büyük Bilge Konfüçyüs,

'nin Usta Zhou'su, Usta Hayalet Vadisi "ni okurken elindeki şeyi sürekli sallıyordu.

Mağaradaki küçük zebaniler bunu gördüklerinde, "Büyük Kral, felaket! Güneş Pilgrim İkinci Büyük Kralımızı su kabağında sakladı ve şimdi onu falcılık için kullanıyor." Yaşlı zebani bu sözleri duyduğunda o kadar dehşete kapılmış ki ruhu onu terk etmiş, kemikleri zayıflamış ve tendonları uyuşmuş. Yere düştü ve ağlamaya başladı, "Ey Değerli Kardeşim! Sen ve ben Yukarı Bölge'yi gizlice terk edip bu ölümlü dünyada hayatlarımızı bulduğumuzda, umudumuz bu dağ mağarasının kalıcı efendileri olarak zenginlik ve ihtişamın tadını birlikte çıkarmaktı. Bu keşiş yüzünden hayatının elinden alınacağını ve kardeşlik bağımızın kopacağını nereden bilebilirdim?" Tüm mağaradaki çeşitli zebaniler yüksek sesle feryat etmeye başladı.

Kirişte asılı duran Zhu Sekiz Kural, tüm ailenin feryadını duyunca, " Canavar, ağlama!" diye seslenmekten kendini alamadı. Yaşlı Hog sana bir şey anlatsın. İlk gelen Hacı Güneş, sonra gelen Grimpil Güneş ve en son gelen Hacı Güneş, üçü de aslında tek bir kişi, benim ağabeyim. Çok yönlüdür, yetmiş iki dönüşüm yolu bilir. Bu hazinenizi çalan ve kardeşinizi saklayan oydu. Kardeşiniz artık öldüğüne göre, bu şekilde yas tutmanıza gerek yok. Tencere ve tavalarınızı çabucak temizlemeli ve biraz

kurutulmuş mantar, taze mantar, fasulye filizi, bambu filizi, soya fasulyesikeki, buğday gluteni, odun başağı ve sebze hazırlamalısınız. Biz üstat veöğrencileri yemeğe davet edin, biz de sizin için bir kez

'sını okumaktan memnuniyet duyacağız." Duydukları karşısında çileden çıkan yaşlı iblis şöyle dedi: "Zhu Sekiz Kural'ın kurnaz biri olduğunu sanıyordum ama aslında çok küstah biri. Şu anda benimle dalga geçmeye cüret ediyor! Küçükler, yas tutmayı bırakın. Zhu Sekiz Kural'ı çözün ve yumuşayana kadar buharda pişirin.

Önce karnımı doyurayım, sonra da kardeşimin intikamını almak için Hacı Güneş "i yakalamaya gideceğim."

Sha Monk, Sekiz Kural "a dönerek onu azarladı ve "Ne kadar hoş değil mi? Sana bu kadar çok konuşma demiştim! Şimdi konuşman, buharda pişirilip yeneceğin anlamına geliyor." Budala biraz telaşlandı ama küçük bir şeytan söz alarak, "Yüce Kral, Zhu Sekiz Kuralı buharda pişirmek iyi değildir" dedi.

"Amitābha Buddha!" dedi Sekiz Kural. "Hangi ağabey gizli erdemler biriktirmeye çalışıyor? Buğulanmışsam gerçekten de iyi değilim."

Başka bir zebani, "Derisi yüzüldükten sonra, buhar için iyi olacak" dedi.

Dehşete kapılan Sekiz Kural, "Ben iyiyim! Ben iyiyim! Kemiklerim ve derim kaba olsa da, su kaynadığı anda yumuşayacağım."

Onlar konuşurken, başka bir küçük şeytan ön kapıdan gelerek, "Güneş Pilgrim kapımızda bize hakaret ediyor!" diye haber verdi.

"Bu adam," dedi ürkmüş yaşlı bir iblis, "burada kimsenin olmadığını düşündüğü için bize kötü davranıyor."

Ardından şu emri verdi: "Küçükler, daha önce olduğu gibi Zhu Sekiz Kuralı'nı asın ve evde hâlâ kaç hazine olduğunu bulun."

Evin hizmetçisi olan küçük şeytan, "Mağarada henüz üç hazine var," dedi.

"Hangi üçü?" diye sordu yaşlı iblis. "Yedi yıldızlı kılıç," dedi kahya, " palmiye yapraklı yelpaze ve saf yeşim vazo."

"O vazo işe yaramaz!" dedi yaşlı iblis. "Adı çağrıldığında cevap veren herkesi saklaması gerekiyordu, ama formül bir şekilde o Hacı Güneş'e geçti ve şimdi kendi kardeşimiz bir kenara atıldı. Vazoyu kullanmayacağım; onu burada, evde bırak. Çabuk bana kılıcı ve yelpazeyi getirin."

Hizmetçi iki hazineyi yaşlı şeytana teslim etti, o da yelpazeyi boynunun arkasındaki yakasına soktu ve kılıcı elinde tuttu. Ardından genç ve yaşlı yaklaşık üç yüz canavarı çağırdı ve hepsine mızraklar, sopalar, ipler ve bıçaklarla silahlanmalarını söyledi. Yaşlı iblisin kendisi de miğfer ve zırh giymiş, alev alev yanan kırmızı ipek bir pelerinle örtünmüş. Canavarlar kapıdan dışarı fırlarken, Büyük Bilge Güneş'i yakalamak amacıyla savaş düzeninde sıralandılar. İkinci iblisin su kabağının içinde eridiğini artık bilen Büyük Bilge, su kabağını belindeki kemere bağlarken, elleri de savaşa hazırlanmak için altın çemberli çubuğu yukarı kaldırdı. Kırmızı sancaklar açıldığında, yaşlı şeytan kapıdan dışarı fırladı.

Nasıl giyinmişti?

Miğferinin püskülü başında parıldıyordu, Ve kemerinden taze, parlak renkler yükseliyordu. Ejderha pulları gibi örülmüş bir zırh giyiyordu, Çatırdayan alevler gibi uzun kırmızı bir pelerinle tepesinde. Yuvarlak gözleri kocaman açıldı ve şimşekler çaktı; Telli bıyıkları bulanık dumanlar gibi parladı. Eli yedi yıldızlı kılıcı hafifçe tutuyor, omzu palmiye yapraklı yelpazeyle yarı yarıya gizleniyordu. Okyanusun doruklarını aşan bulutlar gibi hareket etti; Gök gürültüsü gibi sesi dağları ve dereleri salladı. Cennete meydan okuyan müthiş bir savaşçı, Birçok canavara önderlik ederek mağaradan hışımla çıktı.

Küçük zebanilere savaş pozisyonlarını almalarını emrettikten sonra yaşlı iblis bağırdı: "Seni maymun! Sen tamamen sefilsin! Kardeşimi öldürdün ve aramızdaki kardeşlik bağını kopardın. Sen gerçekten aşağılıksın!"

"Canavar, ölümü isteyen sensin!" diye cevap verdi Hacı, "Bana bir canavar ruhun bir hayatının, ustam, küçük kardeşlerim ve beyaz at gibi dört yaratığınkinden daha değerli olduğunu mu söylemek istiyorsun? Onların şu anda mağarada asılı kalmaları düşüncesine katlanabileceğimi mi sanıyorsun? Bunu kabul edeceğimi mi? Onları hemen dışarı çıkarın ve bana geri verin.

Yol masraflarını da ekleyebilir ve yaşlı Maymun'u dostça uğurlayabilirsin. O zaman senin bu lanet olası hayatını bağışlayabilirim!"

Şeytan elbette daha fazla değiş tokuşa izin vermeyecekti; hazine kılıcını kaldırarak, kendisini demir bir çubukla karşılayan Büyük Bilge'nin kafasına indirdi. Bu, mağaranın girişinin dışında tam bir savaştı. Aha!

Yedi yıldızlı kılıç ve altın çemberli sopa çarpıştı ve kıvılcımlar şimşek gibi parladı; Yayılan soğuk hava bunaltıcı bir serinlik getirdi Uçsuz bucaksız kara bulutlar tepeleri ve kayalıkları gizlerken. Bu, kardeşlik bağından dolayı Hiç durmadı. Kutsal kitap keşişi yüzünden bir tanesi bile yavaşlamazdı. Her biri aynı nefretle nefret ediyordu; Her iki taraf da bu düşmanlığı besliyordu. Cennet ve Dünya kararana kadar savaştılar, tanrıları ve hayaletleri korkutarak; Güneş karardı, duman kalınlaştı, ejderhalar ve kaplanlar titrerken. Bu dişlerini yeşim taşı tırnaklarını törpüler gibi törpüledi; Biri o kadar çıldırdı ki gözlerinden alevler fışkırdı! Bir ileri bir geri kahramanca güçlerini gösterdiler, Ve hem kılıcını hem de sopasını sallamaya devam etti.

Yaşlı iblis yirmi raunt boyunca Büyük Bilge ile dövüştü ama ikisi de üstünlük sağlayamadı. Yaşlı iblis kılıcıyla işaret ederek, "Küçük şeytanlar, birlikte gelin!" diye bağırdı.

O üç yüz canavar ruh birlikte yukarı fırladılar ve Hacı'nın etrafını tamamen sardılar. Sevgili Büyük Bilge! En ufak bir korkuya kapılmadan asasını salladı ve Sağa sola hamle yapıyor, önden onunla saldırıyor ve arkadan kendini koruyordu. Ancak bu küçük şeytanların hepsinin bazı yetenekleri vardı; ne kadar uzun süre dövüşürlerse o kadar vahşi oluyorlardı, tıpkı pamuk ipliğinin vücuda yapışması gibi, Hacı'yı belinden yakalayıp bacaklarından çekiştiriyorlar ve geri püskürtülmeyi reddediyorlardı. Telaşa kapılan Büyük Bilge, Bedenin Ötesindeki Bedenin büyüsüne başvurdu. Sol kolunun altından bir avuç kıl kopardı, onları çiğneyerek parçalara ayırdı ve tükürerek "Değiş!" diye bağırdı.

Saçın her bir parçası bir Pilgrim'e dönüştü. Hepsine bir bakın! Uzun boylu olanlar sopalarını kullandılar, kısa boylu olanlar yumruklarıyla boks yaptılar ve en küçük olanlar canavarların bacaklarını yakalayıp onları kemirmeye başladılar. Tüm zebaniler her yöne dağılana kadar savaştılar, " Yüce Kral, işimiz bitti! Artık savaşamayız! Dağ Hacı Güneşlerle dolu!"

Böylece Bedenin Ötesindeki Beden'in büyüsü canavar sürüsünü aceleyle geri çekilmeye zorladı: ortada sadece yaşlı bir iblis kalmıştı, her taraftan kuşatılmıştı, fena halde sıkışmıştı ama kaçacak hiçbir yolu yoktu.

Korkuya kapılan iblis hazine kılıcını sol eline geçirdi; sağ eliyle boynunun arkasına uzandı ve palmiye yapraklı yelpazeyi çıkardı. Tam güney yönüne bakarak (ki bu ateşin yönüdür), yelpazeyle soldan bir süpürme hareketi yaptı ve yere bir kez üfledi. Yerden anında alevler yükseldi. Gördüğünüz gibi hazine bu şekilde ateş üretebiliyordu.

Acımasız bir insan olan şeytan, yedi ya da sekiz kez daha yere vurdu ve her yeri şiddetli bir ateş sardı. Muhteşem ateş!

Bu ateş ne cennetin ateşi ne de bir mangalın ateşiydi; Ne çayırlardaki vahşi yangın ne de bir fırının içindeki yangın. Beş Aşama'dan doğal olarak alınan bir ruhani ışık kıvılcımıydı. Yelpaze de ölümlülerin dünyasında sıradan bir şey değildi, Herhangi bir insan becerisiyle de yapılmamıştır. Kaos ayrıldığından beri oluşan gerçek bir hazineydi. Yelpaze bu yangını

başlatmak için kullanıldığında, Parlak ve ışıltılı, Kırmızı şimşeklergibiydi; berrak ve alev alev, Sisler yanardöner gibiydi. Tek bir maviduman teli bile yoktu, Sadece kızıl alevlerle dolu bir dağ vardı. Zirvedekiçamlar ateş ağaçlarına, sedirler uçurumun önündeki fenerlere dönüşenekadar yandı. Mağaraların canavarları, yaşamaya hevesli, Doğuya ve batıyadoğru fırladı; Ormanın kuşları, tüyleri için gayretli, Yüksekten uçtu vegenişçe geri çekildi. Bu ilahi, hava dolduran holocaust Kayalar kırılana,nehirler kuruyana ve tüm toprak kırmızıya dönene kadar yandı!

Büyük Bilge ateşin ne kadar vahşi olduğunu gördüğünde, o da oldukça sarsıldı ve ağlayarak, "Bu çok kötü! Kendim dayanabilirim ama saçlarım iyi değil. Ateşin içine düştüklerinde yanacaklar." Vücudunu bir kez sallayarak tüm saçlarını geri aldı Bir parçası hariç, onu da yangından kaçıyormuş gibi yaparak sahte bir şekle bürünmek i ç i n kullandı. Gerçek bedeni, parmaklarıyla ateşe karşı koyma işareti yaparak havaya takla attı ve alevlerin arasından sıyrıldı. Ardından efendisini kurtarmak amacıyla doğruca Nilüfer Çiçeği Mağarası'na yöneldi. Mağaranın girişine doğru hızla ilerleyip bulutunun yönünü alçalttığında, kapının dışında yüz küsur küçük zebani gördü; her birinin kafasında yaralar ya da kırık bacaklar, yaralar ve çürükler vardı. Bunlar onun Bedenin Ötesindeki Beden büyüsüyle yaralanmış olanlardı ve hepsi de orada acı içinde inleyerek duruyordu. Büyük Bilge onları gördüğünde doğasındaki vahşeti bastıramadı; demir çubuğu kaldırarak içeriye doğru savaştı. Ne kadar da acınacak bir durumdu ki, bir anda

İnsan biçimi kazanmak için yapılan acı egzersizlerin meyveleri! Hepsi yeniden eski kıl ve deri parçalarına dönüştü!

Büyük Bilge tüm küçük şeytanların işini bitirdikten sonra, efendisini çözme niyetiyle mağaraya koştu. Tam o sırada içeride yine ateşli bir parıltı gördü ve çok telaşlandı, "Çözüldü! Çözüldü! Eğer bu yangın arka kapıda bile yeniden başlıyorsa, yaşlı Maymun Usta'yı kurtarmakta zorlanacak."

Böyle telaş içindeyken, tekrar daha dikkatli baktı. Ah! Bu ateşin parıltısı değil, aslında bir altın ışık huzmesiydi. Kendini toparlayarak bir kez daha bakmak için içeri girdi ve parıltının kaynağının saf koyun yeşimi vazo olduğunu gördü. Sevinçle dolup taşarak kendi kendine şöyle dedi: " Ne güzel bir hazine! Küçük şeytanlar onu dağa götürdüğünde de bu vazo parlıyordu. Sonra yaşlı Maymun onu aldı, ancak canavar tarafından tekrar götürüldü. Burada saklı ve bugün hala parlıyor." Şuna bakın! Vazoyu hemen çaldı ve efendisini kurtarmaya çalışma zahmetine bile girmeden mağaradan çıkmak için hızla döndü. Kapıdan çıkar çıkmaz, elinde hazine kılıcı ve yelpazeyle güneyden dönen iblisle karşılaştı. Büyük Bilge'nin kendini saklayacak vakti yoktu ve iblis kılıcını anında kaldırarak kafasına indirdi. Bulut taklasını atan Büyük Bilge yukarı sıçradı ve hemen gözden kayboldu.

Zebani kendi kapısına vardığında, emrindeki tüm canavar ruhların her yerde yatan cesetlerini gördü. Öylesine sarsılmıştı ki, yüzünü cennete doğru kaldırdı ve gözyaşlarına boğulmadan önce yüksek sesle iç çekti, " Ah sefalet! Ah ne acı!"

Onun için bir tanıklık şiirimiz var ve şiir şöyle diyor:

Sinsi maymundan ve huysuz attan nefret ederim! Topraktan dünyaya gelen ilahi tohumlar, Cennetten ayrılmayı düşündükleri için, Bu dağa düştüler ve kendilerini yok ettiler. Kuş sürüleri parçalandığında ne acı bir keder! Canavar birlikleri yok olduğunda nasıl gözyaşları akıyor! Bu bela ne zaman bitecek, bu azap ne zaman son bulacak ki ilk hallerine dönebilsinler?

Yaşlı iblis kederinden mağaranın içine doğru adım adım ilerledi; mobilyaların ve diğer eşyaların yerinde durduğunu gördü ama görünürde tek bir insan bile yoktu. Bu tam sessizlikte, her zamankinden daha fazla üzüldü: mağarada tek başına otururken, başını taş bir masanın üzerine koydu, kılıcını masaya yasladı ve yelpazesini yakasına geri soktu. Çok geçmeden, tıpkı atasözünde söylendiği gibi derin bir uykuya dalmış:

Mutlu olduğunuzda ruhunuz da dolu olur; Kederli olduğunuzda uykulu olma eğilimindesiniz!

Şimdi size bulut taklasının yönünü değiştirip dağın önünde duran ve efendisini kurtarmaya çalışmayı tekrar düşünen Büyük Bilge Güneş'ten bahsedeceğiz. Vazoyu kemerine sıkıca bağlayarak neler olduğunu görmek için mağaranın girişine geri döndü. İki kapıyı ardına kadar açık bulmuş ama hiçbir ses duyulmuyormuş. Hafif, sinsi adımlarla içeri girdi ve iblisi taş masaya yaslanmış, mışıl mışıl uyurken buldu. Hurma yaprağından yelpaze yakasından dışarı çıkmış, başının arkasını yarı yarıya örtmüş, yedi yıldızlı kılıç ise masaya dayanmıştı. İblisin yanına yaklaştı, yelpazeyi çıkardı ve hemen dışarı kaçmak için döndü. Ancak yelpaze, çıkarılırken zebaninin saçlarına sürtünerek onu uykusundan uyandırdı.

Başını kaldırıp baktığında yelpazesinin Hacı Güneş tarafından çalındığını görünce, hemen kılıcıyla kovalamaya başladı. Büyük Bilge kapıdan dışarı fırladı ve yelpazeyi beline soktuktan sonra iki eliyle demir çubuğu tutarak şeytanla karşılaştı. Bu muhteşem bir savaştı!

Çıldırmış iblis kral, Kızgın saçlarıyla kaldırmış başlığını, Düşmanını bir yudumda yutmak istedi- Ama bu da rahatlatmadı! Maymuna böyle hakaret etti: "Benimle çok fazla alay ediyorsun! Birçok canımızı aldın. Şimdi de hazinemi çalıyorsun. Bu sefer seni bağışlamayacağım, öldüğünü göreceğim!" Büyük Bilge iblise vurdu: "Senin için neyin iyi olduğunu bilmiyorsun! Bir öğrenci yaşlı Maymun'la dövüşmek mi istiyor? Bir yumurta bir kayayı nasıl parçalayabilir?" Hazine kılıcı geldi, Demir çubuk hareket etti: İkisi de artık nezakete değer vermiyordu. Tekrar ve tekrar yarıştılar; Tekrar ve tekrar dövüş yeteneklerini kullandılar. Kutsal kitap keşişi yüzünden Ruh Dağı'nda bir yer arayan, Metal ve Ateş'e uyumsuzluk getiren, Kafası karışan Beş Evre huzurunu kaybetti. Hayranlık uyandıran sihirli güçlerini gösterdiler; Güçlerini göstermek için toz ve taş savurdular. Güneş batmak üzere olana kadar savaştılar: İblis zayıfladı ve önce geri çekildi.

İblis, Büyük Bilge ile otuzdan fazla raunt boyunca dövüştü; gökyüzü karardığında, iblis yenilgiyle kaçtı ve güneybatıya, Ez-Ejderha Mağarası'na doğru yöneldi. Şimdilik onun hakkında daha fazla konuşmayacağız.

Bulutunun yönünü alçaltan Büyük Bilge, Lotus Çiçeği Mağarasına daldı ve Tang Keşişi, Sekiz Kural ve Sha Keşişini çözdü. Serbest bırakıldıktan sonra Hacı'ya teşekkür ederken "İblisler nereye gitti?" diye sordular.

"İkinci iblis kabağın içinde saklanıyor," dedi Hacı, "ve şimdiye kadar tamamen çözülmüş olmalı. Eski iblis az önce benim tarafımdan mağlup edildi ve güneybatıdaki Ez-Ejderha Mağarası'na doğru kaçtı. Mağaradaki küçük şeytanların yarısından fazlası yaşlı Maymun'un beden bölme büyüsü tarafından öldürüldü ve mağlup olan geri kalanlar da benim tarafımdan yok edildi. Ancak bundan sonra buraya gelip hepinizi kurtarabildim ve özgür bırakabildim." Son derece minnettar olan Tang Keşişi, "Öğrenci, çok çalışmış olmalısın!" dedi.

"Gerçekten de," dedi Pilgrim gülerek, "hepiniz asılmanın acısına katlanmak zorunda kaldığınız halde, ihtiyar Maymun bacaklarını bile dinlendiremedi! Posta ulağından bile daha sık hareket halinde olmak zorundaydım: içeri girip çıkarken bir an bile duraksamadım. Ancak hazinelerini çalmayı başardıktan sonra şeytanları yenebildim."

"Ağabey," dedi Zhu Sekiz Kural, "kabağı çıkar ve içine bir göz atalım. Sanırım ikinci iblis şimdiye kadar çözülmüş olmalı."

Büyük Bilge önce saf vazoyu çözdü; sonra altın ipi ve yelpazeyi çıkardı, ardından su kabağını elinde tuttu. Sonra şöyle demiş: "Bakma! Sakın bakma! Az önce eski Maymun'u saklıyordu ve ancak onu kandırıp gargara sesi çıkarıyormuş gibi yaparak kapağı açtırdıktan sonra kaçabildim. Bu nedenle kapağı kaldırmamalıyız, çünkü hala bazı hileler yapabilir ve kaçabilir."

Daha sonra usta ve öğrenciler mağarayı mutlulukla aradılar ve canavarların pirinç, erişte ve sebzelerinden bazılarını buldular; bazı kap kacakları ısıtıp yıkadıktan sonra vejetaryen bir yemek hazırladılar ve karınlarını doyurdular. Gece boyunca mağarada dinlendiler ve çok geçmeden yine sabah oldu.

Şimdi size doğruca Ez-Ejderha Dağı'na giden ve tüm dişi şeytanları bir araya toplayarak annesinin nasıl dövülerek öldürüldüğünü, kardeşinin nasıl su kabağının içine çekildiğini, canavar askerlerinin nasıl yok edildiğini ve hazinelerinin nasıl çalındığını ayrıntılı bir şekilde anlatan o yaşlı şeytandan bahsedeceğiz. Dişi zebanilerin hepsi gözyaşlarına boğuldu ve uzun süre feryat etti.

Sonra yaşlı iblis şöyle dedi: "Hepiniz ağlamayı kesin. Yedi yıldızlı kılıcım hala yanımda ve siz kadın askerlerle birlikte, anne tarafından akrabamdan biraz daha asker ödünç almak için bu Ez-Ejderha Dağı'nın arkasına gitmeyi planlıyorum. İntikam almak için o Hacı Güneş'i yakalamaya kararlıyım."

Daha konuşmasını bitirmeden, küçük bir zebani kapıdan gelerek, " Yüce Kral, dağın arkasındaki Saygıdeğer Anne Amcanız askerlerini buraya getirdi" diye haber verdi. Yaşlı iblis bunu duyunca hemen düz beyaz ipekten matem giysileri giydi ve ziyaretçisini karşılamak için eğildi. Saygıdeğer Anne Amca, Yedi Numaralı Büyük Kral Tilki adıyla anılan annesinin küçük kardeşiydi. Devriye gezen bazı canavar askerlerinden, ablasının Hacı Güneş tarafından öldüresiye dövüldüğü ve daha sonra yeğeninin hazinelerini dolandırmak için ablasının kılığına girdiği ve Düz Tepeli Dağ'da birkaç gündür çatışmalar yaşandığı haberini aldığı için, yardım teklifinde bulunmak üzere kendi mağarasından iki yüz kadar asker çağırdı. Gerçekten ölüp ölmediğini öğrenmek için önce kız kardeşinin evinde durdu. Ancak kapıdan içeri girer girmez yaşlı iblisi matem giysileri içinde gördü ve ikisi birden yüksek sesle feryat etmeye başladı. Bir süre sonra yaşlı iblis diz çökerek olanları eksiksiz bir şekilde anlattı. Çok sinirlenen Yedi Numara, yaşlı iblise yas giysilerini çıkarmasını, hazine

kılıcını almasını ve tüm dişi canavarları çağırmasını emretti. Birlikterüzgâra ve buluta binerek kuzeydoğuya doğru hızla ilerlediler.

Büyük Bilge tam o sırada Sha Monk'a kahvaltıyı hazırlamasını, yemekten sonra yola çıkabileceklerini söylüyordu ki aniden rüzgârın sesini duydu. Kapıdan dışarı çıktığında, güneybatıdan yaklaşan şeytani birliklerle karşılaştı. Biraz ürkmüş olan Hacı, Sekiz Kural'a seslenerek içeri daldı: "Kardeşim, canavar ruh ona yardım etmek için yeni birlikler getirdi." Tripitaka bu sözleri duyunca korkudan beti benzi attı ve " Öğrenci, ne yapacağız?" diye sordu.

"Sakin ol, sakin ol!" dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Bütün hazinelerini bana ver."

Büyük Bilge su kabağını ve vazoyu beline bağladı, altın ipi koluna soktu ve palmiye yapraklı yelpazeyi yakasına taktı. Demir çubuğu iki eliyle tutarak Sha Monk'a mağarada oturan efendilerini korumasını söyledi, kendisi ve muckrake'i tutan Sekiz Kural ise düşmanlarını karşılamak için dışarı çıktı.

Şeytani yaratıklar savaş düzeninde sıralanmışlardı ve en öndeki Yedi Numaralı Büyük Kral'dı; jadel benzeri bir yüzü, uzun bir sakalı, tel gibi kaşları ve bıçak gibi kulakları vardı. Başında altın bir miğfer ve vücudunda örme bir zırh vardı; ellerinde "kare gökyüzü" bir kargı tutuyordu.

Yüksek bir sesle bağırdı, "Seni küstah, kanunsuz maymun! İnsanlara böyle zulmetmeye nasıl cüret edersin! Hazinelerimizi çaldın, akrabalarımızı katlettin, askerlerimizi öldürdün ve mağara evimizi ele geçirmeye bile cüret ettin. Çabuk boynunu uzat ve ölümü kabul et ki kız kardeşimin intikamını alabileyim!"

"Seni pervasız kıllı yumru!" diye bağırdı Pilgrim. "Güneş Dedenin neler yapabileceğini bilmiyorsun! Kaçma! Sopamdan bir darbe al!"

Zebani darbeyi savuşturmak için kenara çekildi ve tekrar dönerek onunla kargı ile karşılaştı. İkisi dağda üç ya da dört raunt boyunca ileri geri dövüştü ve zebani çoktan zayıflamıştı. O kaçarken Pilgrim peşinden gitti ve yaşlı iblisle karşılaştı, o da üç raunt boyunca onunla dövüştü. Sonra Yedi Numaralı Tilki geri döndü ve bir kez daha saldırdı. Bu taraftaki Sekiz Kural onu gördüğünde, dokuz çatallı tırmıkla onu çabucak durdurdu; böylece, hacıların her biri bir canavar aldı ve bir karara varmadan uzun süre savaştılar. Yaşlı iblis tüm canavar askerlerin de savaşa katılması için bağırdı.

Şimdi size mağarada otururken dışarıdan gelen sarsıcı çığlıkları duyan Tang Keşişi'nden bahsedeceğiz. "Sha Monk," dedi, "git ve kardeşlerinin savaşta ne yaptıklarına bak." Ateşi yönlendiren asasını havaya kaldıran Sha Monk, dışarı koşarken müthiş bir çığlık attı ve canavarların çoğunu bir anda geri püskürttü. Yedi Numara gidişatın aleyhlerine döndüğünü görünce dönüp kaçmaya başladı ama Sekiz Kural tarafından yakalandı ve tırmığı sertçe sırtına indirdi.

Bu tek darbe, dokuz parlak kırmızı noktanın fışkırmasına neden oldu; Öteki dünyaya giden bir ruhun gerçek doğasına yazık oldu.

Sekiz Kural onu bir kenara sürükleyip kıyafetlerini çıkardığında, Büyük Kral'ın da bir tilki ruhu olduğunu gördü.

Yaşlı iblis dayısının öldürüldüğünü görünce Pilgrim'i terk etti ve kılıcıyla Sekiz Kural'a saldırdı. Sekiz Kural darbeyi kılıcıyla engelledi. muckrake; onlar dövüşürken Sha Monk yaklaştı ve asasıyla vurdu. İkisine birden dayanamayan iblis, rüzgâr ve buluta binerek Sekiz Kural ve Sha Monk peşindeyken güneye doğru kaçmaya başladı. Büyük Bilge bunu görünce hızla havaya sıçradı, vazoyu çözdü ve "Büyük Kral Altın Boynuz!" diye bağırarak yaşlı iblise nişan aldı.

Zebani kendisini çağıranın mağlup ettiği küçük iblislerinden biri olduğunu düşündü ve cevap vermek için döndü. Anında o da vazonun içine çekildi ve ardından Hacı tarafından "Laozi Bu Emre Göre Çabuk

Hareket Etsin" yazılı bantla mühürlendi.

Yedi yıldızlı kılıç yere düştü ve o da Pilgrim'in malı oldu. "Ağabey," dedi Sekiz Kural, Hacı'yı karşılamak için yaklaşırken, "kılıç sende. Ama canavar-ruh nerede?"

"Bitti!" dedi Hacı kıkırdayarak, "Benim bu vazomda saklanıyor." Bunu duyduklarında Sha Monk ve Sekiz Kural çok sevindiler.

Devleri ve canavarları tamamen yok ettikten sonra, Tripitaka'ya iyi haberi vermek için mağaraya geri döndüler ve şöyle dediler: "Dağ tüm canavarlardan temizlendi. Usta atına binsin ki tekrar yola çıkabilelim."

Çok memnun olan Tripitaka, öğrencileriyle birlikte sabah yemeğini bitirdikten sonra bavullarını ve atlarını düzene sokarak Batı'ya doğru yola koyuldular.

Yürürlerken, kör bir adam aniden yolun kenarından belirdi ve Tripitaka'nın atını yakalayarak, "Keşiş, nereye gidiyorsun? Hazinelerimi bana geri ver!"

Dehşete kapılan Sekiz Kural haykırdı, "İşimiz bitti! İşte hazinelerini istemeye gelen yaşlı bir canavar daha!" Hacı adama dikkatle baktı ve onun aslında Laozi olduğunu gördü. Aceleyle yaklaştı ve eğilerek, "Saygıdeğer Efendim, nereye gidiyorsunuz?" dedi.

Yaşlı patrik hızla yeşim tahtına tırmandı ve taht yükselip havada durdu. " Hacı Güneş," dedi, "hazinelerimi geri ver."

Büyük Bilge de "Hangi hazineler?" diyerek havaya yükseldi.

"Su kabağı," dedi Laozi, "iksir depolamak için kullandığım şeydir, saf vazo ise su kabımdır. Hazine kılıcını iblisleri bastırmak için kullanıyorum, yelpaze ateşime bakmak için ve ip de aslında elbisemin kemeri. Bu iki canavar iki Taocu genç: biri altın mangalıma bakıyor, diğeri ise gümüş mangalıma. Ben de tam onları arıyordum, çünkü hazineleri çalıp Yukarı Bölge'yi terk ettiler. Şimdi onları yakaladın, bu senin erdemin olacak."

Büyük Bilge şöyle dedi: "Saygıdeğer Efendim, pek onurlu değilsiniz! Akrabalarınızın iblis olmasına izin vermeniz, evinizin yönetiminde göz yumduğunuz için sizi suçlu yapmalı."

"Bu gerçekten benim meselem değil," dedi Laozi, "bu yüzden yanlış kişiyi

suçlamayın.

Bu gençler denizden gelen Bodhisattva tarafından üç kez talep edildi; buraya gönderilecekler ve hepinizi sınamak ve usta ve öğrencilerin Batı'ya gitme konusunda samimi olup olmadıklarını görmek için iblislere dönüştürüleceklerdi." Büyük Bilge bu sözleri duyduğunda kendi kendine şöyle düşündü: "Bu Bodhisattva ne kadar da düzenbaz! Yaşlı Maymun'u teslim ettiği ve bana Batı'daki kutsal yazıları temin etmek için Tang Keşişi'ne eşlik etmemi söylediği zaman, yolculuğun zor olacağını söylemiştim. Hatta bana söz verdi ki Büyük zorluklarla karşılaştığımızda kendisi gelip bizi kurtaracaktı, ama bunun yerine bizi taciz etmeleri için buraya canavar ruhlar gönderdi. İkili konuşma tarzıyla, hayatının geri kalanında evde kalmış bir kız olmayı hak ediyor!"

Daha sonra Laozi'ye şöyle dedi: "Saygıdeğer Efendim şahsen gelmeseydi, bunları size asla iade etmezdim. Ama ortaya çıktığınıza ve bana gerçeği söylediğinize göre, onları alabilirsiniz."

Beş hazineyi aldıktan sonra Laozi su kabağının ve vazonun mühürlerini kaldırdı ve iki kütle ilahi eter döktü. Parmağının bir işaretiyle eteri tekrar sağında ve solunda duran iki gence dönüştürdü. On bin iplikçik halinde elverişli ışık belirdi.

Hepsi Tushita Sarayı'na doğru sürüklendi; Özgürce doğruca cennetin kubbesine çıktılar.

Bundan sonra ne olduğunu, Büyük Güneş "in Tang Keşişi "ne nasıl eşlik ettiğini veya Batı Cenneti "ne ne zaman ulaştıklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第036回 · Bölüm 36

Zihin Maymunu düzeltildiğinde, nidânalar parlak ayı görmek için yan şut atmayı bırakır

kapıdan2

Size bulutunun yönünü aşağı indiren ve ustasına Bodhisattva'nın gençler için nasıl talepte bulunduğunu ve Laozi'nin hazinelerini nasıl geri aldığını ayrıntılı bir şekilde anlatan Hacı'dan bahsediyorduk. Tripitaka derin bir minnettarlık duydu; ne pahasına olursa olsun Batı'ya gitmek için çabalarını ve kararlılığını iki katına çıkardı. Bir kez daha ata bindi; Zhu Sekiz Kural yükü çekerken, Sha Monk dizgini tuttu ve Hacı Güneş demir çubuğunu alarak yüksek dağdan aşağıya doğru yol aldı. İlerlerken, suların kenarında nasıl dinlendiklerini ve rüzgarda nasıl yemek yediklerini, nasıl ayazla kaplandıklarını ve çiylere maruz kaldıklarını size tam olarak anlatamayız. Üstat ve öğrencileri uzun bir süre yolculuk ettiler ve yine yollarını kesen bir dağ buldular.

"Öğrenciler," dedi Tripitaka atın üzerinde yüksek sesle, "Şu dağın ne kadar uzun ve engebeli olduğuna bakın. Çok dikkatli olmalıyız, çünkü bize saldırmak için gelen bazı şeytani miasmalar olmasından korkuyorum." Hacı dedi ki, "Aptalca şeyler düşünmeyi bırak, Usta. Kendinizi toparlayın ve zihninizin dolaşmasını engelleyin; size hiçbir şey olmayacak."

"Ey Öğrenci," dedi Tripitaka, "Batı Cennetine ulaşmak neden bu kadar zor? Chang "an şehrinden ayrıldığımızdan beri bu yolda birkaç kez ilkbaharın gelip geçtiğini, sonbaharın gelip ardından kışın geldiğini hatırlıyorum - en az dört veya beş yıl geçmiş olmalı. Neden hala hedefimize ulaşamadık?"

"Daha çok erken! Çok erken!" dedi Pilgrim kahkahalarla gülerek. " Daha ana kapıdan bile çıkmadık!"

"Yalan söylemeyi bırak, Ağabey," dedi Sekiz Kural. "Bu dünyada öyle büyük bir malikane yok."

"Ağabey," dedi Hacı, "biz sadece içerideki koridorlardan birinde dolaşıyoruz." Sha Monk gülerek, "Ağabey, bizi korkutmak için bu kadar büyük konuşmayı bırak. Bu kadar büyük bir evi nereden bulabilirsin? Olsa bile, yeterince uzun çapraz kirişler bulamazsınız."

"Kardeşim," dedi Hacı, "yaşlı Maymun'un bakış açısından, bu mavi gökyüzü bizim çatımız, güneş ve ay pencerelerimiz, beş kutsal dağ sütunlarımız ve tüm Cennet ve Dünya büyük bir odadan ibaret." Sekiz Kural bunu duyunca iç geçirdi, "İşimiz bitti! İşimiz bitti! Pekala, biraz daha dolaşın ve geri dönelim."

"Bu tür aptalca konuşmalara gerek yok," dedi Pilgrim. "Sadece yaşlı Maymun'u takip et ve yürü."

Sevgili Büyük Bilge! Demir çubuğu yatay olarak omuzlarına yerleştirerek Tang Keşişi'ni dağ yolundan yukarı doğru sıkıca yönlendirdi ve dümdüz ilerledi. Usta atın üzerinde etrafına bakarken çok güzel dağ manzaraları gördü. Gerçekten de

Engebeli zirveler kepçe yıldızlarına dokunuyor, Ve ağaç tepeleri gökyüzüne ve bulutlara katılıyor gibi görünüyor. Mavi sis yığınları içinde Vadiden sık sık maymun çığlıkları yükselir; Coşkulu yeşilin tonlarında Çamların altında turnaların sesini duyarsınız. Uğuldayan dağ perileri, ormancıyla alay etmek için derelerde yükselir; Yaşlı tilki ruhları avcıyı korkutmak için uçurumun yanında oturuyor. Muhteşem dağ! Bakın her tarafı ne kadar sarp, Her yeri ne kadar uçurum! Yeşil saçakların tepesinde garip budaklı çamlar; Sarmaşıklar ve sarmaşıklar sarkan kurumuş, yaşlı ağaçlar. Dere dalgalanıyor, Delici soğuğu insanın tüylerini ürpertir; Zirve yükselir, Gözleri kamaştıran berrak rüzgârı insanı ürkütüyor. Sık sık büyük kedilerin kükremelerini dinlersiniz; Arada bir dağ kuşlarının sesini duyarsınız. Alageyik sürüleri çalılıkları yararak oraya buraya sıçrıyor; Vahşi doğada yiyecek arayan nehir geyiği sürüleri bir ileri bir geri

savruluyor. Çayırda dururken, Bir gezgin göremezsiniz; Kanyonlardayürüyün Ve her tarafta kurtlar var. Burası Buda'nın meditasyonyapabileceği bir yer değil, Tamamen kuşların ve hayvanların cirit attığı biralan.

Usta korku ve titremeyle dağın derinliklerine girdi. Giderek daha da hüzünlenerek atı durdurdu ve şöyle dedi: "Ey Wukong! Bir kez

O dağ gezisini yapmaya kararlıydım, Beni şehirden göndermek için kral beklemedi. Yolda üç köşeli sazlarla karşılaştım; Dizgin çanlarıyla süslenmiş atımı sertçe ittim. Kutsal yazıları bulmak için dik yamaçları ve dereleri aradım; Buda'nın ruhuna boyun eğmek için zirvelere tırmandım. Eğer turumu tamamlamak için kendimi korursam, Ne zaman eve gidip sarayın önünde eğilebilirim?"

Büyük Bilge bu sözleri duyduğunda kahkahalarla kükreyerek şöyle dedi: "Usta, bu kadar endişeli ve sabırsız olma. Rahatlayın ve ilerleyin. Zamanı geldiğinde, sizi temin ederim ki "başarı, liyakat elde edildiğinde kendiliğinden gelecektir."

Usta ve öğrenciler yürürken dağ manzarasının tadını çıkarırken, kırmızı küre kısa süre sonra batıya doğru battı. Gerçekten de

On millik çardaktan hiçbir yolcu geçmedi, Ama dokuz kat gökte yıldızlar göründü. Sekiz nehrin tekneleri iskelelerine döndü; Yedi bin şehir ve ilçe kapılarını kapattı. Altı oda ve beş büronun lordları çekildi; Dört denizden ve üç nehirden balık hatları çekildi. İki yüksek kulede gonglar ve davullar çaldı; Parlak bir ay küresi evreni doldurdu.

Atın sırtında uzaklara bakarken, usta dağın kıvrımında çok katlı birkaç bina gördü.

"Öğrenciler," dedi Tripitaka, "artık geç oluyor ve şurada bazı binalar bulduğumuz için şanslıyız. Sanırım ya bir Taoist manastırı ya da bir Budist manastırı olmalı. Oraya gidelim ve gece için kalacak yer isteyelim, sabah yolculuğumuza devam edebiliriz." Seyyah, "Usta, haklısın. Ancak

acele etmeyelim; önce yeri incelememe izin verin." Havaya sıçrayanBüyük Bilge dikkatle bakmış ve buranın gerçekten de bir Budist manastırıolduğunu görmüş. Görmüş ki

Sekiz kelimelik tuğla duvar çamurlu kırmızıya boyanmıştı; İki taraftaki kapılar altın çivilerle süslenmişti; Sıra sıra dizilmiş teraslar tepe tarafından korunuyordu; Çok katlı binalar dağın içinde gizlenmişti. Buda Oyuğu Tathāgata Salonu' na bakıyordu; Sabah Güneşi Kulesi Büyük Kahraman'la buluşuyordu Kapı. Bulutlar yedi katmanlı bir pagodanın üzerinde duruyordu, Ve üç onurlu Buddha'nın görkemi parladı. Mañjuśrī Platformu manastır evine bakıyordu; Maitreya Salonu Büyük Merhamet Odası'na katıldı. Mavi ışık Dağ Gözlem Köşkü'nün dışında dans ediyordu; Mor bulutlar Boşlukta Gezinen Kule'nin üzerinde çiçek açıyordu. Çam inzivaları ve bambu avluları-taze, sevimli yeşil. Başrahip odaları ve Zen ortak alanları, her yer tertemiz. Zarif bir şekilde, sessizce ayinler yapıldı. Ciddi ama neşeli rahipler arazide yürüyordu. Chan rahipleri Chan sınıflarında ders veriyordu, Ve müzik salonlarından enstrümanlar yükseliyordu. Udumbara yaprakları Harikulade Yükseklikteki Teras'tan düştü; Pattra yaprakları Yasa Açıklayıcı Platform'un altında büyüdü. Böylece ormanlar Üç Mücevher'in bu topraklarını korudu, Ve dağlar bir Sanskrit Prensi'nin bu evini kucakladı. Titrek ışıklı ve dumanlı lambalardan oluşan yarım bir duvar; Güzel kokulu sisle gizlenmiş bir sıra tütsü.

Bulutundan inen Büyük Bilge Güneş Tripitaka'ya şöyle dedi: "Usta, burası gerçekten de bir Budist manastırı. Oraya gidip kalacak yer sorabiliriz."

Efendi atını hızlandırdı ve doğruca ana kapıya gitti. "Efendi," dedi Hacı, "burası hangi manastır?"

"Atımın toynakları henüz durdu ve ayaklarımın uçları henüz üzengilerden ayrılmadı," dedi Tripitaka, "ve sen bana buranın hangi manastır olduğunu mu soruyorsun? Ne kadar düşüncesizsin!" Hacı dedi ki, "

Siz, saygıdeğer zat-ı aliniz, gençliğinizden beri keşişsiniz ve dharmasūtraları üzerine ders vermeye başlamadan önce Konfüçyüs klasikleriniokumuş olmalısınız. Tang İmparatoru'ndan böylesine kraliyet lütuflarıalmadan önce hem edebiyat hem de felsefede ustalaşmış olmalısınız. Bumanastırın kapısında büyük kelimeler var. Neden onlarıtanıyamıyorsunuz?"

"Küstah maymun!" diye tersledi yaşlı adam. "Böyle anlamsız sözler söylüyorsun! Atımı sürerken yüzüm batıya dönüktü ve güneşin parıltısı gözlerimi bir an için kör etti. Kapının üzerinde kelimeler olabilir ama kir ve pislikle kaplanmışlar.

Bu yüzden onları çıkaramıyorum." Hacı bu sözleri duyunca gövdesini gerdi ve bir anda boyu yirmi fitin üzerine çıktı.

Kirleri silerek, "Usta, lütfen bir göz atın," dedi. Büyük

harflerle yazılmış yedi kelime vardı:

"İmparatorluk Emriyle İnşa Edilen Değerli Koru Manastırı."

Hacı normal bedenine döndükten sonra, "Efendim, hangimiz gidip kalacak yer istesin?" diye sordu.

"Ben içeri gireceğim," dedi Tripitaka, "çünkü hepinizin görünüşü çirkin, konuşmanız kaba ve tavırlarınız kibirli. Eğer yerel rahipleri gücendirirseniz, isteğimizi reddedebilirler ve bu iyi olmaz."

"O halde," dedi Hacı, "Efendi hemen içeri girsin. Artık söze gerek yok."

Rahiplik asasını bırakıp p e l e r i n i n i çözen yaşlı adam kıyafetlerini düzeltti ve ellerini kavuşturarak ana kapıdan içeri girdi. Orada, kırmızı lake parmaklıkların ardında, erimiş görüntüleri gerçekten de korkutucu olan bir çift Vajra-koruyucusu buldu:

Birinin demir bir yüzü ve sanki canlıymış gibi çelik bıyıkları var; Birinin gür kaşları ve gerçek gibi görünen yuvarlak gözleri var. Solda, ham demir gibi yumruk kemikleri dışarı fırlıyor; Sağ tarafta, avuç içleri

ham tunç gibi çatlamış. Görkemli parlaklıkta altın zincir zırh; Parlakmiğferler ve rüzgârda savrulan ipek kuşaklar. Batı'da Buda'ya sunulanadaklar bereketlidir: Taş üçayaklarda tütsü ateşleri kırmızı kırmızı parlıyor.

Tripitaka bunu görünce başını salladı ve uzun uzun iç geçirdi ve şöyle dedi: "Eğer Doğu Ülkemizde böylesine büyük bodhisattvaları kille şekillendirecek ve onlara ateş ve tütsülerle tapınacak yeterince insan olsaydı, bu öğrencinin Batı Cennetine gitmesine gerek kalmazdı."

Bunu kendi kendine söylerken, ikinci kapıya ulaştı ve burada Dört Devarāja'nın resimlerini keşfetti:

ṛṣṭṇḍṣDhtarāra, Vaiśravaa, Virūhaka, ve Virūpāka. Doğu, kuzey, güney ve batıdaki konumlarına göre yerleştirilen her biri aynı zamanda rüzgarları ahenkli ve yağmurları mevsimsel kılma güçlerinin de sembolüydü. İkinci kapıdan girdikten sonra, her biri şemsiye şeklinde bereketli bir tepeye sahip dört uzun çam gördü. Başını kaldırdığında, Büyük Kahramanın Değerli Salonu'nun önüne geldiğini fark etti. Yaşlı adam tam bir saygıyla ellerini kavuşturarak secdeye kapandı ve ibadet etti; ardından ayağa kalktı ve Buda platformunu geçerek arka kapıya ulaştı. Orada, Güney Denizi'nin yaratıklarına kurtuluş öneren, uzanmış Guanyin'in resmini buldu.

Duvarlarda, hepsi de usta zanaatkârlar tarafından yapılmış karides, balık, yengeç ve kaplumbağa oymaları vardı; başlarını dışarı çıkarmış, kuyruklarını çırparak oynaşıyorlardı ve dalgaların üzerinde sıçrıyordu. Yaşlı adam yine başını dört beş kez salladı ve yüksek sesle iç geçirdi: "Ne yazık! Pullu yaratıklar bile Buda'ya tapardı! Neden insanlar dinlerini yaşamak konusunda isteksiz?"

O böyle kendi kendine konuşurken, üçüncü kapıdan bir işçi çıktı. Tripitaka'nın sıra dışı ve yakışıklı yüz hatlarını görünce aceleyle ileri atıldı ve "Usta nereden geldi?" diyerek eğildi.

"Bu öğrenci," dedi Tripitaka, "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın Tahtı tarafından Batı Cenneti'ne gitmek ve Buddha'dan kutsal yazılar aramak

üzere gönderildi. Sizin şerefli bölgenize vardığımızda geç oluyordu ve bende bir gece kalacak yer istemek için geldim."

İşçi, "Lütfen alınmayın Usta," dedi, "ama burada sorumluluk alamam. Ben sadece yerleri süpürmek ve çanı çalmakla görevli bir işçiyim.

İçeride evin reisi olan yaşlı bir efendi var. İçeri girip ona rapor vereyim; eğer kalmanızı isterse, davetiyeyi vermek için dışarı çıkarım; istemezse, sizi alıkoymaya cesaret edemem."

Tripitaka, "Tüm bu rahatsızlıktan dolayı özür dilerim" dedi.

İşçi aceleyle başrahip odasına gitti ve "Saygıdeğer Peder, dışarıda biri var" diye rapor verdi.

Rahip hemen ayağa kalktı, kıyafetlerini değiştirdi, Vairocana şapkasını düzeltti ve ziyaretçisini karşılamak için kapıyı açmaya gitmeden önce cüppesini giydi. "Hangi adam geldi?" diye sordu işçiye, o da parmağıyla işaret ederek "Şu ana salonun arkasındaki adam değil mi?" diye cevap verdi.

Kel kafalı, parçalanmış bir Bodhidharma elbisesi ve çamurlu ve ıslak bir çift sandalet giyen Tripitaka kapının yanında uzanıyordu. Keşiş yetkilisi onu görünce öfkelendi ve şöyle dedi: "İşçi, kırbaçlanmayı hak ediyorsun! Benim gibi bir keşiş memurunun dışarı çıkıp sadece şehirlerden buraya tütsü sunmaya gelen beyefendileri kabul edeceğini bilmiyor musun? Böyle bir keşiş için neden bana sahte bir rapor verdin ve onu kabul etmemi istedin? Sadece yüzüne bakın! Dürüst bir adam olamaz! Geç olduğu için burada uyumak isteyen bir tür dilenci olmalı. Başrahip odamızı dağıtmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun? Söyle ona koridorda çömelsin. Neden beni rahatsız ediyorsun?"

Arkasını döndü ve hemen gitti.

Yaşlı adam bu sözleri duyunca gözleri doldu ve şöyle dedi: "Ne kadar acınası! Ne kadar acınası! Gerçekten de "evinden uzakta bir adam ucuzdur!" Bu öğrenci gençliğinden itibaren keşiş olmak için evini terk etti.

Ben yapmadım

Kötü bir neşe ile et yerken kefaretini öde, Ya da Chan'in zihnini kirletmek için kutsal yazıları öfkeyle okuyun.

Ben de öyle.

Buda'nın salonuna zarar vermek için kiremitler ve taşlar dökün, Ya da bir arhat'ın yüzündeki altını söküp atın.

Ne yazık ki, ne kadar acınası! Hangi enkarnasyonda Cenneti ve Dünyayı gücendirdiğimi bilmiyorum, bu yüzden bu hayatta bu kadar sık kaba insanlarla karşılaşmak zorundayım. Keşiş, eğer bize kalacak yer vermek istemiyorsan, sorun değil. Ama neden böyle kötü şeyler söylemek zorundasın? gidip koridorlarda çömelmemizi mi söylüyor? Bu sözleri Pilgrim "e tekrarlamasam iyi olur, çünkü tekrarlarsam o maymun içeri girer ve demir çubuğuyla birkaç darbe indirerek hepinizin bacağını kırar. Pekala! Pekala! Pekala! Pekala! Atasözü der ki, "İnsan önce edep ve müziğe önem vermelidir." İçeri girip ona bir kez daha sorayım ve bizimle gerçekten ne yapmak istediğini göreyim."

Keşiş memurunun izlerini takip eden usta, başrahip odasının kapısına kadar gitti ve orada keşiş memurunu dış giysilerini çıkarmış, içeride oturmuş, hâlâ öfkeden nefes nefese kalmış bir halde buldu. Ne sūtraları okuyor ne de bir aile için herhangi bir hizmet hazırlıyordu; Tang Keşişi'nin görebildiği tek şey yanındaki masanın üzerinde duran bir yığın kâğıttı. Aniden içeri girmeye cesaret edemeyip avluda duran Tripitaka eğildi ve "Yaşlı Başrahip, bu öğrenci sizi selamlıyor" diye bağırdı. Tripitaka'nın kendisini içeri kadar takip etmesinden biraz rahatsız olan keşiş, selamına karşılık verir gibi yaparak, "Nereden geliyorsun?" diye sordu.

"Bu öğrenci," diye yanıtladı Tripitaka, "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın Tahtı tarafından Batı Cenneti'ne gidip Yaşayan Buddha'dan kutsal yazılar aramak üzere gönderildi. Sizin şerefli bölgenizden geçtim, geç oluyordu ve bir gece için kalacak yer istemeye geldim. Yarın, gün

ağarmadan yola çıkacağım. Yaşlı Başrahip'ten bu isteğimi yerinegetirmesini rica ediyorum." Ancak o zaman keşiş oturduğu yerden kalktıve "Sen şu Tripitaka Tang mısın?" diye sordu.

Tripitaka "Evet" dedi.

"Eğer Batı Cennetine kutsal kitapları almak için gidiyorsanız," dedi keşiş- memur, "nasıl oluyor da yolunuzu bile bilmiyorsunuz?"

Tripitaka, "Öğrenciniz sizin şerefli bölgenizden hiç geçmedi ve bu yüzden buranın yolunu bilmiyor" dedi.

"Buranın batısında," dedi, "yaklaşık dört ya da beş mil ötede, içinde yiyecek satan birinin de bulunduğu Otuz Mil Hanı var. Orada kalmanız sizin için uygun olacaktır, oysa sizin gibi çok uzaklardan gelen bir keşişi burada ağırlamak benim için uygun değil."

"Başrahip," dedi Tripitaka ellerini kavuşturarak, "eskiler, "Bir Taoist manastırı veya bir Budist manastırı, tapınağın kapısını gördüğü anda yiyeceklerin yüzde üçünü talep eden bir rahip için bir tekke olarak kabul edilebilir." Beni neden reddediyorsunuz?"

"Seni dilenci keşiş!" diye bağırdı keşiş yetkili öfkeyle. "Tek bildiğin şey nasıl kandırılacağın ve hırsızlık yapacağın!"

Tripitaka, "Kandırmak ve kandırılmakla ne demek

istiyorsun?" diye sordu. Keşiş yetkili şöyle dedi: "Eskilerin

ne dediğini hatırlıyor musun?

Kasabaya bir kaplan geliyor; Her ev kapısını kapatacak. Kimse ısırılmamış olsa da,

"Adı zaten fakir" derken ne demek istiyorsunuz?" diye sordu Tripitaka.

"Birkaç yıl önce," dedi keşiş yetkilisi, "bir grup dilenci gelip manastırımızın kapısının önünde oturdu. Her biri kel kafalı, yalınayak, ayakkabısız ve paçavralar içinde ne kadar yoksul olduklarını görünce çektikleri sıkıntıya acıdım.

Bu yüzden onları başrahip odasına davet ettim, onlara onurlu koltuklar verdim ve vejetaryen bir yemek yedirdim. Dahası, her birine giymeleri için eski bir takım elbise bile verdim ve birkaç gün kalmalarını istedim. Kolay yiyecek ve giyecek için bu kadar açgözlü olabileceklerini ve yedi ya da sekiz yıl kalıp bir daha ayrılmayı hiç düşünmeyeceklerini nereden bilebilirdim ki? Kalmalarına bile aldırış etmedim, ama onlar her türlü pejmürde faaliyette bulundular."

Tripitaka, "Ne tür perişan faaliyetler?" diye sordu. Keşiş yetkili şöyle dedi: "Sadece hikayemi dinle:

Boş dururlar, kiremitleri solgun atarlar; Sıkılırlar, duvardan çivi çekerler. Kışın ateşleri yırtık pencere camlarıyla beslediler, sıcakken yırtık kapıları yolda bıraktılar. Tozluk yapmak için sancak çektiler; Oburlar, şalgamlarımızı çaldılar. Cam vazolardan sık sık yağımızı döküyorlardı, Gaming ise kase ve tabakları kaparak!"

Tripitaka bu sözleri duyduğunda kendi kendine, "Ne kadar acınası! Bu öğrenci böyle omurgasız bir keşiş mi?"

Ağlamak üzereydi ama manastırdaki yaşlı keşişin kendisine güleceğinden de korkuyordu. Gözyaşlarını cübbesiyle gizlice silerken gururunu ve kızgınlığını yutarak hızla dışarı çıktı ve üç öğrencisiyle buluştu. Hacı, efendisinin ne kadar kızgın göründüğünü görünce, " Efendim, manastırdaki keşişler size vurdu mu?" diye sormak için öne çıktı.

"Yapmadılar," dedi Tang Keşişi. "Öyle yapmış olmalılar," dedi Sekiz Kural, "çünkü yapmadılarsa, sesin neden çatlıyor?"

"Seni azarladılar mı?" diye sordu Hacı. Tang Keşişi, "Azarlamadılar" dedi. ya da."

"Eğer sana vurmadılarsa ya da seni azarlamadılarsa, neden üzgünsün?" dedi

Pilgrim. Evini özlüyor olmalısın."

"Öğrenciler," dedi Tang Keşişi, "buranın uygun olmadığını söylüyorlar."

Hacı gülerek, "O halde burada Taoistler olmalı," dedi. "Sadece Taoist bir manastırda Taoistler vardır," dedi Tang Keşişi öfkeyle. "Bir manastırda sadece keşişler vardır." Hacı dedi ki, "Sen işe yaramazsın! Eğer burada keşişler varsa, onlar da bizim gibi. Atasözü şöyle der,

Buddha'nın meclisinde toplanmış olan tüm insanlar yakınlık içindedir.

Sen burada otur, ben de içeri girip etrafa bakayım."

Sevgili Hacı! Başındaki filetoyu sıkarak ve belindeki eteği sıkarak, demir çubuğunu tutarak doğruca Büyük Kahramanın Değerli Salonuna gitti. Orada üç Buda heykelini işaret ederek şöyle dedi: "Sizler aslında kille şekillendirilmiş ve altınla süslenmiş putlarsınız. İçinizde zerre kadar etkinlik yok! Yoksa var mı? Batı Cenneti'ne gidip Buddha'dan gerçek kutsal yazıları aramak için Tang Keşişi'ne eşlik eden Yaşlı Maymun, bu gece buraya özellikle kalacak yer istemek için geldi. Acele edip geldiğimi haber verseniz iyi olur. Eğer bizi kaldırmazsanız, sopam altın bedenlerinizi parçalayacak ve orijinal çamur formlarınızı ortaya çıkaracak!"

Büyük Bilge tehditlerini ve gözdağlarını sıralarken, akşam duasından sorumlu bir işçi Buda'nın resimlerinin önündeki küpe konulmak üzere birkaç çubuk yanan tütsüyle geldi. Hacı'nın bir hırlaması onu yere düşürdü; ayağa kalkıp yüzü gördüğünde tekrar yere düştü. Tökezleyerek başrahip odasına kaçtı ve "Kutsal Babamız, dışarıda bir keşiş var" diyerek ihbarda bulundu.

"Hepiniz kırbaçlanmayı hak ediyorsunuz!" dedi keşiş yetkili. "Size daha önce de ön taraftaki koridorlarda çömelmeye gönderilmeniz gerektiğini söylemiştim. Neden bir duyuru daha yapıyorsunuz? Bir kelime daha ederseniz size yirmi kırbaç vururum!"

"Kutsal Babamız," dedi işçi, "bu keşiş diğerine benzemiyor; kaba ve sert bakışlı."

"Nasıl görünüyor?" diye sordu keşiş yetkili. İşçi cevap vermiş: " Yuvarlak gözleri, çatal kulakları, kıllarla dolu bir yüzü ve gök gürültüsü tanrısınınki gibi bir gagası olan biri. Elinde bir sopa var, dövecek birini bulmak için dişlerini öfkeyle gıcırdatıyor."

"Dışarı çıkıp bir bakayım," dedi keşiş yetkili.

Kapıyı açar açmaz Pilgrim'in içeri daldığını gördü. Gerçekten de iğrenç bir manzaraydı! İnişli çıkışlı, uyuz bir yüz, bir çift sarı göz, çökük bir alın ve uzun, çıkıntılı dişler - adeta içi et, dışı kıkırdak olan fazla pişmiş bir yengeç gibiydi! Yaşlı keşiş öylesine paniğe kapılmıştı ki, hemen başrahip odasının kapısını çarparak kapattı. Hacı ise kapının yanına koştu ve kapıyı paramparça ederek şöyle bağırdı: "Acele edin ve bin odayı temizleyin! Yaşlı Maymun biraz kestirmek istiyor!"

Odada saklanmaya çalışırken, keşiş yetkili işçiye şöyle dedi: "Bu kadar çirkin olmasına şaşmamalı! Büyük konuşmak onun böyle bir surata sahip olmasına neden oldu! Buradaki yerimiz, başrahip odaları, Buda salonları, çan ve davul kuleleri ve iki koridor dahil, ancak üç yüz odaya sahip. Kestirmek için bin oda istiyor. Bu odaları nereden bulacağız?"

"Usta," dedi işçi, "ben korkudan safraları patlamış bir adamım. Ona istediğiniz şekilde cevap vermenize izin vereceğim."

Her tarafı titreyen keşiş yüksek sesle şöyle dedi: "Konaklama isteyen ihtiyar, lütfen beni dinle. Bu küçük, mütevazı manastırımızın sizi ağırlaması gerçekten sakıncalı. Lütfen kalacak bir yere gidin." Hacı, değneğini bir leğenin çevresine sahip olana kadar dönüştürdü; sonra onu avluya doğru dikti. "Keşiş," dedi, "eğer uygunsuzsa, taşınırsın."

Keşiş, "Biz gençliğimizden beri burada yaşıyoruz; büyük ustalarımız burayı bizim ustalarımıza, onlar da bize devretti. Biz de burayı varislerimize vermek istiyoruz. Bu adam nasıl bir insan ki böyle

düşüncesizce taşınmamızı istiyor?"

"Saygıdeğer Peder," dedi işçi, "bu şekilde devam edemeyiz. Neden taşınmıyoruz? Onun direği çarparak içeri girecek!"

"Gevezeliği bırak!" dedi keşiş yetkilisi. "Burada yaşlısıyla genciyle toplam beş yüz keşişimiz var. Nereye taşınacağız? Taşınsak bile kalacak başka yerimiz yok."

Bunu duyan Hacı, "Keşiş, eğer hareket edecek bir yeriniz yoksa, biriniz dışarı çıkmalı ve sopalanmalı," dedi.

Yaşlı keşiş işçiye, "Sen git ve benim yerime sopayı sen ye," demiş.

Dehşete kapılan işçi şöyle dedi: "Ey Baba! O kocaman sopayla benden dayak yememi istiyorsun!"

Yaşlı keşiş, "Atasözünün dediği gibi, "Bir orduyu beslemek bin gün sürebilir, ama onu kullanmak sadece bir gün sürer." Neden dışarı çıkmıyorsun?" dedi.

"O kocaman sopayla sopalanmaktan bahsetme," dedi işçi. "Sadece üzerine düşse bile, etten bir köfteye dönüşeceksin."

"Evet," dedi yaşlı keşiş, "birinin üzerine düşmekten bahsetmeyelim. Eğer avluda duruyorsa, insan orada olduğunu unutursa gece ona çarparak kafasını kırabilir."

"Usta," dedi işçi, "madem bu kadar ağır olduğunu biliyorsun, neden benden dışarı çıkıp senin için sopa yememi istiyorsun?"

Bu soruyu sorduktan sonra ikisi kendi aralarında tartışmaya başladılar.

Tüm bu gürültüyü duyan Hacı kendi kendine, "Buna gerçekten dayanamazlar. Her birini sopamın bir darbesiyle öldürürsem, Efendi beni yine şiddet uygulamakla suçlayacak. Vuracak bir şey bulayım ve onlara neler yapabileceğimi göstereyim."

Başını kaldırdı ve başrahip odasının kapısının dışında taştan bir aslan gördü. Değneği kaldırarak aslanın üzerine vurdu ve onu toza dönüştürdü.

Keşiş darbeyi penceredeki küçük bir delikten gördü ve korkudan neredeyse felç olmuş bir halde yatağın altına sürünmeye başladı, işçi ise umutsuzca mutfak ocağının açıklığından içeri girmeye çalıştı ve sürekli bağırdı:

"Baba! Değnek çok ağır! Asa çok ağır! Onu alamam! Bu uygun! Çok uygun!" Hacı dedi ki, "Keşiş, şimdi sana vurmayacağım. Sana soruyorum, bu manastırda kaç keşiş var?" Her tarafı titreyen keşiş, "Arka ve ön tarafta iki yüz seksen beş oda var ve toplamda beş yüz sertifikalı keşişimiz var" dedi.

"Çabuk git ve o beş yüz keşişin her birini çağır," dedi Hacı. "Onlara uzun cübbelerini giymelerini ve efendimi burada kabul etmelerini söyle. O zaman sana vurmayacağım."

"Peder," dedi keşiş yetkilisi, "eğer bize vurmazsanız, onu içeri taşımaktan bile memnun oluruz."

"Şimdi git!" dedi Hacı. Keşiş yetkili işçiye şöyle dedi: "Sakın bana korkudan yüreğinin parçalandığını söyleme. Kalbin kırılmış olsa bile, yine de gidip bu insanları Kutsal Peder Tang'ı karşılamaya çağırmalısın." Hiçbir alternatifi olmayan işçi hayatını riske atmak zorundaydı. Ancak kapıdan çıkmaya cesaret edemedi, bunun yerine sürünerek arka taraftaki köpek deliğinden dışarı çıktı ve buradan ön taraftaki ana salona geçti. Batı tarafındaki çana vurmaya ve doğu tarafındaki davula vurmaya başladı. Bu iki enstrümanın sesleri kısa sürede iki koridor boyunca uzanan odalarındaki tüm keşişleri uyandırdı. Ana salona geldiler ve sordular: " Daha erken. Neden davul çalıyor ve çana vuruyorsunuz?"

"Çabuk üstünüzü değiştirin," dedi işçi, "ve Tang sarayından bir Kutsal Babayı karşılamak üzere kapıdan çıkmak için Yaşlı Usta'yı takip etmek üzere sıraya girin."

Çeşitli keşişler gerçekten de kabul için kapıdan çıkmak üzere sıraya girdiler; bazıları cüppelerini giyerken, diğerleri togalarını giydi. Hiçbiri olmayanlar uzun, çan şeklinde elbiseler giyerken, en fakir olanlar

eteklerini katlayıp iki omuzlarının üzerine sardılar. Hacı onları görünce, " Keşişler, üzerinizde ne tür giysiler var?" diye sordu. Keşişler onun nekadar sert ve çirkin göründüğünü görünce, "Peder, bize vurma. Sizeüzerimizde ne olduğunu söyleyelim. Bu kumaşlar bize şehirdeki ailelertarafından bağışlandı. Buralarda terzimiz olmadığı için kıyafetlerimizikendimiz dikmek zorundayız. Bu tarzın adı Keder Sargısı." Bu sözleriduyunca kendi kendine sessizce gülümseyen Hacı, keşişleri korudu ve herbirinin kapıdan çıkıp diz çökmesini sağladı. Diz çöktükten sonra keşişbağırdı:

"Saygıdeğer Peder Tang, lütfen başrahip odasına gidin ve oturun." Sekiz Kural neler olduğunu görünce şöyle dedi: "Usta çok beceriksiz! Az önce içeri girdiğinizde sadece gözyaşlarıyla dönmekle kalmadınız, aynı zamanda o kadar somurttunuz ki sanki dudaklarınıza iki şişe yağ asılmış gibi görünüyordunuz.

Şimdi, Büyük Birader'in nasıl bir kurnazlığı var ki bizi kabul etmek için el pençe divan duruyorlar?"

"Seni aptal!" dedi Tripitaka. "Neler olup bittiğini bilmiyorsun! Atasözünün dediği gibi, "Hayaletler bile kötü insanlardan korkar."" Tang Keşişi onların el pençe divan durduklarını görünce çok utandı ve onlara yaklaşarak, "Lütfen hepiniz ayağa kalkın," dedi.

Çeşitli keşişler diz çökmeye devam ederek şöyle dediler: "Eğer Saygıdeğer Peder bizim adımıza öğrencinizle konuşur ve bize o sopayla vurmamasını isterse, burada bir ay boyunca diz çökmeye razı oluruz."

"Wukong," diye bağırdı Tang Keşişi, "onlara vurma."

"Yapmadım," dedi Hacı, "çünkü yapsaydım onları yok ederdim." Keşişler ancak o zaman ayağa kalktılar; bazıları ata öncülük etmeye giderken, diğerleri de yük sırığını aldılar. Tang Keşişi'ni kaldırdılar, Sekiz Kural'ı taşıdılar ve Sha Keşişi'ni tuttular - hepsi manastırın kapısından içeri doluştular ve arkadaki başrahip odasına yöneldiler.

Hacılar yerlerine oturduktan sonra, keşişler saygı duruşunda bulunmak için tekrar geldiler. "Başrahip, lütfen ayağa kalkın," dedi Tripitaka. "Artık böyle bir tören yapmanıza gerek yok, yoksa zavallı keşişiniz bunu çok külfetli bulacaktır. Ne de olsa sen ve ben, hepimiz Buddha'nın kapısındaki öğrencileriz."

"Saygıdeğer Peder," dedi keşiş yetkili, "asil bir ulusun imparatorluk elçisidir ve bu mütevazı keşiş, ıssız dağımıza ulaştığınızda sizi gerektiği gibi karşılamadı. Kaba gözlerimiz sizin saygıdeğer yüzünüzü tanıyamadı, oysa karşılaşmamız bizim için bir şanstı. İzninizle Saygıdeğer Peder'den yolda et mi yoksa vejetaryen mi yediğini söylemesini rica edeceğim. O zaman yemeğinizi hazırlayabiliriz."

"Vejetaryen yemeği," dedi Tripitaka. "Müritler," dedi keşiş yetkili, "bu Kutsal Babamız vejetaryen yemekleri tercih ediyor." Hacı, "Biz de vejetaryen yemek yiyoruz. Aslında biz doğmadan önce bile böyle bir beslenme düzenimiz vardı."

"Ey Peder!" diye haykırdı o keşiş. "Böyle vahşi adamlar vejetaryen yemek yerler, da mı?"

Biraz daha cesur olan başka bir keşiş yaklaştı ve tekrar sordu: " Saygıdeğer Pederler vejetaryen yemeği tercih ediyorsa, ne kadar pirinç pişirmeliyiz?"

"Sizi cimriler!" dedi Sekiz Kural. "Neden soruyorsunuz? Ailemiz için bir porsiyon pirinç."

Keşişlerin hepsi korkuya kapıldı; hemen kapları fırçalamaya ve yıkamaya gittiler ve tavalar ve yemek hazırlamak için. Tang Keşişi'ni ağırlamak için masayı kurarlarken parlak lambalar getirildi.

Üstat ve öğrenciler vejetaryen akşam yemeğini yedikten sonra, keşişler tabakları ve mobilyaları götürdüler. "Yaşlı Başrahip," dedi Tripitaka ona teşekkür ederek, "size ve misafirperverliğinize çok minnettarız."

"Hiç de değil, hiç de değil," dedi keşiş yetkili, "bunun için hiçbir şey yapmadık. sen."

Tripitaka, "Nerede uyuyalım?" diye sordu.

"Sabırsızlanmayın, Saygıdeğer Peder," dedi keşiş. "Bu mütevazı din

adamı her şeyi planladı."

Daha sonra, "İşçi, orada çalışabilecek durumda olan birileri var mı?" diye sordu.

"Emredersiniz, Usta," dedi işçi. Keşiş yetkili onlara şöyle talimat verdi, " İçinizden iki kişi gidip Saygıdeğer Peder Tang'ın atını beslemek için biraz saman getirsin. Geri kalanlar ön tarafa gidip Chan salonlarından üçünü temizlesin; Saygıdeğer Pederlerin dinlenebilmeleri için yatak ve cibinlikler kursun."

İşçiler itaat etti ve her biri Tang Keşişini dinlenmeye davet etmek için geri dönmeden önce hazırlıklarını tamamladı. Usta ve öğrenciler atı sürdüler ve bavulları taşıdılar; başrahip odasından çıktılar ve Chan salonlarının kapısına gittiler; içeride parlak lambalar ve yatak takımları serilmiş dört rattan yatak gördüler. Hacı, samanı getiren işçiden samanı Chan salonlarının içine taşımasını istedi ve beyaz atı da oraya bağladılar. Daha sonra işçilere gitmeleri söylendi. Tripitaka lambaların altına oturduğunda, iki sıra keşiş - beş yüz kişi - her iki yanında durdu ve gitmeye cesaret edemeyerek onu bekledi. Tripitaka ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Lütfen hepiniz geri dönün. Bu mütevazı din adamı o zaman rahatça dinlenebilir."

Keşişler geri çekilmeyi reddettiler, çünkü keşiş yetkilisi onlara bu talimatı vermişti:

"Saygıdeğer Peder emekli olana kadar onu bekleyin. Sonra gidebilirsiniz." Tripitaka ancak "Benimle ilgileniliyor, lütfen geri dönün" dedikten sonra dağılmaya cesaret edebildiler.

Tang Keşişi tuvalet ihtiyacını gidermek için kapının dışına çıktı ve gökyüzünde parlak bir ay gördü. "Öğrenciler," diye seslendi ve Hacı, Sekiz Kural ve Sha Keşiş onu beklemek üzere dışarı çıktılar. Büyük Dünya'yı aydınlatmak için yüce bir şekilde asılmış yuvarlak bir küre olan ayın parlak, saf ışığından etkilenen ve memleketine duyduğu özlemle dolan Tripitaka, sözlü olarak eski tarzda uzun bir şiir besteledi.

Şiirde şöyle yazıyordu:

Parlak ruh, ayna gibi, gökyüzünde asılı durur, Işıltısı bütün, uçsuz bucaksız dünyayı kaplar: Saf ışık jasper kulelerini ve yeşim salonlarını doldurur; Keskin hava bir buz tepsisini, gümüş bir tavayı kaplar. On bin milin hepsi ışıl ışıl oldu; Bu geceki ışıkları bu yılın en parlak ışıkları- Koyu mavi denizi terk eden bir don pastası gibi, Ya da yeşim yeşili gökyüzünde asılı bir buz tekerleği. Bir misafir, bir hanın soğuk camekanında özlem duyduğunda, Ya da yaşlı bir adam bir dağ kulübesinde uyuduğunda, Gri saçları şoklamak için Han sarayına gelir Ve Qin'in kulelerine ulaşarak geç makyajı hızlandırır. Onun için Yu Liang'ın Jin Tarihi için dizeleri var, Ve Yuan Hong nehir kayığını yüzdürmek için uyanık kalıyor. Fincan kenarlarında yüzerken soğuk, zayıf bir parıltı; Avluyu aydınlatırken, tanrı kadar parlak. Her pencereden beyaz kar şarkıları söylenebilir Ve her evde buzlu tellere basılabilir. Şimdi de bir manastıra geldi. Eve dönmek için bana ne zaman katılacak?

Hacı bu sözleri duyunca ona yaklaştı ve şöyle dedi: "Üstat, tek bildiğiniz ay ışığının içinizi ev özlemiyle doldurduğu, ama ayın doğanın birçok hal ve biçiminin kural ve düzenlemelerini sembolize edebileceğini anlamıyorsunuz.

Ay otuzuncu güne ulaştığında, yang ruhundaki metal [evre] tamamen çözünürken, yin ruhundaki su [evre] kürenin ağzına kadar dolar. Ay tamamen karanlık ve ışıksız olduğu için o günün Karanlık terimiyle tanımlanmasının nedeni budur. Ay aynı zamanda bu anda güneşle çiftleşir ve otuzuncu gün ile ayın ilk günü boyunca güneşin ışığıyla hamile kalır.

Üçüncü gün, bir yang [vuruşu] ortaya çıkacak ve sekizinci gün iki yang[vuruşu] doğacaktır. Bu sırada ay, yang ruhunun yarısı yin ruhununortasında olacak ve alt yarısı bir ip gibi düz olacaktır. Ayın bu zamanınaÜst Yay denmesinin nedeni budur. On beşinci güne gelindiğinde, yang'ınüç [vuruşu] da hazır olacak ve mükemmel birleşmeye ulaşılacaktır. Ayınbu zamanına Yüzleşme denmesinin nedeni budur.

On altıncı günde, yin'in bir [vuruşu] doğacak ve ikinci vuruş yirmi ikinci günde ortaya çıkacaktır. O zaman yin ruhunun yarısı yang ruhunun ortasında olacak ve üst yarısı bir ip gibi düz olacaktır. Ayın bu zamanına Aşağı Yay denmesinin nedeni budur. Otuzuncu güne gelindiğinde, yin'in üç [vuruşu] da hazır olur ve ay o zaman bir kez daha bilinmezlik durumuna ulaşmış olur. Tüm bunlar doğa tarafından uygulanan xiulian sürecinin sembolüdür. Dokuz kere dokuz mükemmelliğine ulaşana kadar İki Sekiz'i besleyebilirsek, o zaman Buddha'yı görmek bizim için kolay olacak ve evimize dönmemiz de kolay olacaktır. Şiir şöyle der:

İlk Çeyrekten sonra ve Son Çeyrekten önce: İlaç iyi harmanlanmış, görünüm mükemmel. Toplayarak elde ettiğiniz, ocakta kokladığınız şey- Kararlılığın meyvesi Batı Cennetidir."

Yaşlı adam onun söylediklerini duyduğunda hemen aydınlandı ve ölümsüzlüğün farkına vardığı bu sözleri tamamen anladı.

Sevinçle dolup taşarak Wukong'a defalarca teşekkür etti.

Sha Monk gülümseyerek şöyle dedi: "Ağabey, ayın ilk çeyreğinin yang'a, son çeyreğinin ise yin'e ait olduğunu ve yin'in ortasında ve yang'ın ortasında su metalinin nasıl elde edilebileceğini çok uygun bir şekilde anlatmasına rağmen, su metalinden hiç bahsetmedi.

Su ve ateş birbirine karıştı -her biri diğerine çekildi- Bu eşleşmeyi yapmak için Toprak Ana'ya güvenin. Bu şekilde kaynaşan üç taraf savaş ya da çekişmeyle karşılaşmaz: Su Long River'da, ay gökyüzünde."

Yaşlı adam bunu duyduğunda, donuk zihni yeniden açıldı. Böylece

Kalbin bir deliğiyle kavranan gerçek, bin tanesini temizler. Doğumsuzluk bilmecesini çözdüğünüzde, bir tanrı olursunuz.

Sonra Sekiz Kural ihtiyara doğru yürüdü ve onu çekiştirerek, "Usta, onların gevezeliklerine kulak asma ve uykunu geciktirme.

Bu ay,

Azaldıktan sonra, yakında tekrar büyüyecek. Benim gibi o da mükemmel doğmamış! Yemeklerde çok büyük bir ağzım olduğu için sevilmiyorum; elimdeki kaselere çok fazla salya akıttığımı söylüyorlar. Onların zekâyla kazandıkları nimetleri var; benimse aptallıkla stoklanmış bir yakınlığım. Sana söylüyorum. Kutsal yazıları getirmek üç karmik yolunuzu sona erdirecek. Başınızı ve kuyruğunuzu sallayarak göğe yükseleceksiniz!"

"Pekâlâ, Havariler," dedi Tripitaka, "tüm bu yolculuktan yorulmuş olmalısınız. Önce sen uyu, ben de bu kutsal kitap rulosu üzerinde düşüneyim."

"Üstat, yanılıyor olmalısınız," dedi Hacı. "Gençliğinizde keşiş olmak için aileden ayrıldınız. Nasıl olur da gençken çalıştığınız tüm kutsal kitaplara tamamen aşina olmazsınız? Sonra Tang imparatorundan Batı Cenneti'ne gitme ve Mahāyāna'nın Gerçek Kanonu için Buddha'yı görme emrini aldın. Fakat şu anda liyakatiniz mükemmelleşmedi, Buddha'yı görmediniz ve kutsal yazıları henüz edinmediniz. Hangi kutsal kitap rulosu üzerinde meditasyon yapmak istiyorsun?"

Tripitaka şöyle dedi, "Chang "an'dan ayrıldığımdan beri gece gündüz seyahat ediyorum ve gençliğimde öğrendiğim kutsal yazıların elimden kayıp gitmesinden korkuyorum. Bu gece biraz zamanım var ve biraz gözden geçirmek istiyorum."

"O halde," dedi Pilgrim, "önce biz uyuyalım."

Üç öğrenci gerçekten de rattan yataklardan üçünün üzerine uzandı. Zen salonunun kapısını kapatıp lambayı yakan yaşlı adam kutsal kitap

rulosunu açtı ve sessizlik içinde okumaya ve meditasyon yapmaya başladı.Gerçekten de öyle oldu.

İlk nöbet bir kuleden vuruldu, insan telaşı durdu, Vahşi kıyılarda balıkçı teknesi ateşleri söndüğünde.

Bu ihtiyarın manastırdan nasıl ayrılacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第037回 · Bölüm 37

Hayalet kral geceleri Tripitaka Tang'ı ziyaret eder Wukong, harikulade bir dönüşümle çocuğa yol gösterir

Size Tripitaka'nın Kıymetli Koru Manastırı'nın Chan salonunda oturduğunu anlatıyorduk. Lambaların altında bir süre

üzerine meditasyon yaptı ve bir süre

okudu. Üçüncü nöbet saatine kadar kutsal yazıları tekrar çantasına koymadı. Tam kalkıp yatağına doğru yürüyecekti ki kapının dışında güçlü bir rüzgârın garip iniltisini duydu. Lambayı söndürmesinden korkarak aceleyle elbisesinin koluyla gölgelemeye çalıştı. Lambanın titrediğini görünce titremeye başladı, ama aynı zamanda yorgunluktan bitkin düştü ve kısa süre sonra başını okuma masasına dayayarak uyuyakaldı. Gözleri kapalı olmasına rağmen hala yarı bilinçli gibiydi, penceresinin dışındaki karanlık rüzgarın sürekli iç çekişini duyabiliyordu. Ne rüzgârdı ama! Gerçekten de

Islık çaldı ve çırpındı- Salındı ve dağıldı- Düşen yapraklar gibi ıslık çaldı ve uçuştu; Salındı ve uçuşan bulutları dağıttı. Gökyüzünün yıldızları ve gezegenleri karardı; Tüm Dünya'nın tozu ve kumu uzaklara saçıldı. Bir süre için çok şiddetliydi; Bir süre için ılımlıydı. Yumuşak olduğunda, bambular ve çamlar saf kafiyelerini atarlar; Şiddetli olduğunda, göllerin ve nehirlerin dalgaları kabarır ve çalkalanır. Dağ kuşları huzursuzlanana, sesleri boğulana ve deniz balıkları savrulup dönerken huzur bulamayana kadar esti. Hem doğu hem de batı salonlarında pencereler ve kapılar düştü; Tanrılar ve hayaletler ön ve arka koridorlarda parladı. Buda Salonu'nun çiçek vazosu yere savruldu; Yağ kadehi yuvarlandı ve bilgelik lambası sönükleşti; Tütsü küpü devrildi ve küller döküldü; Alevler dumana dönüşürken şamdanlar eğilmişti. Sancaklar, kutsal kanopiler ters dönmüştü. Çan ve davul kuleleri köklerine kadar sarsıldı!

Yaşlı adam rüyasında, rüzgâr geçtikten sonra Chan salonunun dışından gelen belli belirsiz bir sesin "Usta!" diye bağırdığını duyar gibi oldu.

Rüyasında bakmak için başını kaldırdığında kapının önünde tepeden tırnağa sırılsıklam olmuş bir adamın durduğunu gördü. Gözlerinden yaşlar süzülürken, "Efendim!" diye seslenmeye devam ediyordu.

Tripitaka ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Gecenin karanlığında benimle alay etmeye gelen bir cin ya da hayalet, bir şeytan ya da iblis olabilir misin? Ben ne açgözlü ne de öfkeli bir insanım, aksine dürüst ve namuslu bir rahibim. Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan imparatorluk fermanını aldıktan sonra, Buddha'dan kutsal yazıları aramak için Batı Cenneti'ne gidiyorum. Emrim altında üç öğrencim var, hepsi de kaplanları evcilleştirebilen ve ejderhalara boyun eğdirebilen yiğit adamlar, savaşçıları püskürtebilen kahraman savaşçılar. iblisler ve yok edici canavarlar. Sizi görürlerse, toz ve toza dönüşürsünüz. Bu nedenle, şefkatli niyetimi ve becerikli araçları nasıl kullanacağını bilen zihnimi not edin.

Hâlâ vakit varken burayı terk edin, uzak bir yere gidin ve Chan salonumuzun kapısına kadar gelmeyin." Adam salonun kapısında sıkıca uzanarak, "Usta, biz ne bir iblis ya da canavarız, ne de bir cin ya da öcü." dedi.

"Eğer o türden bir yaratık değilsen," dedi Tripitaka, "gecenin bu saatinde burada ne işin var?"

"Gözlerinizi iyice açın, Usta," dedi adam, "ve bize bakın."

Yaşlı adam gerçekten de bakışlarını ziyaretçisine dikti. Ah!

Başında göğe yükselen bir takke vardı; Beline yeşil yeşimden bir kemer bağlamıştı. Üzerinde dans eden anka kuşları ve uçan ejderhalar olan kırmızımsı kahverengi bir cübbe giyiyordu; Ayakları işlemeli bulut desenli bir çift kaygısız çizmeye basıyordu; elleri gezegenler ve yıldızlarla süslenmiş beyaz yeşim bir simge tutuyordu. Yüzü Tai Dağı'nın ölümsüz Kralı'na; şekli ise medeni Lord Wenchang'a benziyordu.

Tripitaka bu figürü gördüğünde korkudan beti benzi attı ve ziyaretçisinin önünde aceleyle eğilerek, "Hangi hanedana mensupsunuz Majesteleri? Lütfen oturun."

Sonra ziyaretçisinin ellerini tutmaya çalıştı, ancak havadan başka bir şey tutamadığını fark etti. Dönüp oturdu ve baktı: adam yine oradaydı. Yaşlı adam bir kez daha sordu: "Majesteleri, siz hangi bölgenin kralısınız? Hangi imparatorluğun yöneticisisiniz? Acaba ülkenizde bir çekişme mi var ve hain bakanlar tarafından o kadar baskı altındasınız ki, hayatınızı kurtarmak için kaçmak zorunda kaldınız ve gece vakti buraya geldiniz? Ne söylemek zorundasınız? Lütfen söyle bana." Adam ancak o zaman konuştu,

Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanırken, eski olayları anlat;
Keder alnını örerken, eski nedeni açıkla.

"Efendim," dedi, "evimiz buranın batısında, sadece kırk mil kadar uzakta, krallığımızı kurduğumuz şehrin olduğu yerde."

"Adı ne?" diye sordu Tripitaka. "Doğruyu söylemek gerekirse," dedi adam, "hükümdarlığımızı kurduğumuzda ona Siyah Horoz Krallığı adını verdik."

"Majesteleri neden bu kadar korkmuş görünüyor?" dedi Tripitaka, "ve buraya hangi nedenle geldiniz?"

Adam şöyle cevap verdi: "Ey Efendi! Beş yıl önce burada o kadar şiddetli bir kuraklık oldu ki hiçbir bitki yetişemedi ve insanların hepsi açlıktan öldü. Korkunçtu." Tripitaka bu sözleri duyunca başını salladı ve gülümseyerek şöyle dedi: "Majesteleri, eskiler der ki, "Krallık dürüst olduğunda, Cennetin Zihni bile hoşnut olur." Tebaanıza şefkatle davranmıyor olmalısınız. Ülkede kuraklık ve kıtlık varken, topraklarınızı nasıl terk edebilirdiniz? İnsanlara yardım götürmek için ambarlarınızı açmalıydınız; işlediğiniz tüm günahlardan tövbe etmeli ve bundan sonra iyilik yapmaya çalışmalısınız. Haksız yere suçlanan ve mahkûm edilenleri serbest bırakıp affettiğinizde, o zaman Cennetin zihni sakinleşecek ve

rüzgârlar ve yağmurlar bir kez daha zamanında ve bereketli olacak."

"Krallığımdaki ambarların hepsi boştu ve hem gelirimiz hem de yiyeceğimiz tükenmişti. Sivil ve askeri memurlarımızın maaşları kesilmek zorunda kaldı ve kraliyet diyetimizde et yoktu. Halkımızla birlikte acı çekerek, ritüel temizlik yaparak, vejetaryen bir diyet sürdürerek ve perhiz uygulayarak Kral Yu'nun tufanı fethetme şeklini taklit etmeye çalıştım. Gece gündüz cennete dualar ve tütsüler sunduk. Bu üç yıl boyunca devam etti ama sonuç olarak elimizde kalan tek şey kurumuş nehirler ve kurumuş kuyular oldu. En umutsuz anımıza ulaştığımızda, Zhongnan Dağı'ndan aniden, rüzgârı çağırabilen ve yağmur yağdırabilen, kayayı altına dönüştürebilen Tam Hakikat Düzeni'nden bir Taoist geldi.

Kendisini önce sivil ve askeri yetkililere tanıttı, sonra da bizimle görüştü. Elbette kendisini ayin platformuna çıkmaya ve gerçekten de etkili olan dualar sunmaya davet ettik. Ayin pankartını yüksek sesle okuduğu sırada bir anda sağanak yağmur başladı. Biz bir metre yağmurun yeterli olacağını düşünmüştük ama o, kuraklık uzun süredir çok şiddetli olduğu için, fazladan iki santim daha isteyeceğini söyledi. Ne kadar yüce gönüllü olduğunu görünce onunla Sekiz Yay törenine katıldık ve kardeş olduk."

"Bu," dedi Tripitaka, "Majesteleri için en büyük sevinç olmalı." "Ne sevinci?" diye sordu adam.

Tripitaka, "Eğer Taoist'in bu tür yetenekleri olsaydı, ona yağmur istediğinde yağmur yağdırmasını, altın istediğinde altın yapmasını söyleyebilirdin. Şehri terk edip buraya gelmene neden olan ihtiyaç neydi?"

"Gerçekten de onunla o kadar samimi olduk ki, iki yıl boyunca yemeğimizi ve dinlenmemizi birlikte paylaştık," dedi adam, "yeniden bahar zamanı geldiğinde. Kayısı ve şeftali ağaçlarında baştan çıkarıcı çiçekler açarken, krallıktaki her hane bu güzel manzaranın tadını çıkarmak için dışarı çıkıyordu. Yetkililerimizin konutlarına ve eşlerimizin odalarına çekildiği bir zamanda, Taoist ile el ele imparatorluk bahçesine doğru yürüdük. Sekizgen mermer duvarlı kuyumuzun yanına geldiğimizde, içine

sayısız altın ışık saçan bir şey attı ve içinde ne tür bir hazine olduğunugörmek için kuyunun yanına yaklaşmamız için bizi kandırdı.

Bir anda ihanete kalkışarak bizi kuyunun içine itti ve üzerini bir taş levhayla örttü. Tüm kuyuyu çamur ve toprakla kapattı ve hatta üzerine bir muz ağacı dikti. Yazık bize! Üç yıldır ölüyüz, kuyunun içinde hayatını kaybeden bir hayaletiz ve hatamızın intikamı henüz alınmadı." Tang Keşişi adamın aslında bir hayalet olduğunu duyduğunda, tüyleri diken diken olurken korkudan uyuştu. Ancak ziyaretçisini daha fazla sorgulamaktan başka çaresi yoktu: "Majesteleri, az önce söylediklerinizde mantıksız bir şeyler var. Eğer gerçekten üç yıldır ölüyseniz, o sivil ve askeri yetkililer, o üç sarayın eşleri, her üç sabahtan birinde saraya katılmak zorunda kaldıklarında sizi nasıl özlemez ve aramazlar?"

Adam şöyle dedi: "Usta, bir Taocu'nun yeteneklerinden söz edildiğinde, bunlar dünyada gerçekten nadir bulunur. Bizi öldürdüğünden beri, bahçede vücudunu bir kez salladı ve kendini bizim tam bir görüntümüze dönüştürdü. Sonra imparatorluğumuzu ele geçirdi ve krallığımızı gasp etti. İki tümen sivil ve askeri memurlarımız - yaklaşık dört yüz saray bakanı - ve üç saray ve altı odadaki eşler ve hanımlar artık ona ait."

"Majesteleri," dedi Tripitaka, "çok çekingensiniz."

"Neden çekingen?" diye sordu adam. Tripitaka, "Majesteleri, o şeytan sizin şeklinize girip krallığınızı gasp edebilmek için gerçekten de bazı sihirli güçlere sahip olmalı. Sivil ve askeri yetkililer onu tanımayabilir ve eşler ne olduğunu fark etmeyebilir. Ama sen ölmüş olsan bile anlıyorsun. Neden Karanlıklar Bölgesi'nde Kral Yama'nın huzurunda ona karşı dava açmadın? En azından yapılan yanlışların hesabını verebilirsin."

"Büyü güçleri gerçekten de çok büyük," dedi adam, "ve ilahi görevlilerin çoğuyla samimidir. Şehrin vasisi onunla sık sık içki içer; okyanusun ejderha kralları onun akrabalarıdır; Tai Dağı'nın Cennete Eşdeğer'i onun en yakın arkadaşıdır ve Cehennemin On Kralı da onun

kardeşleridir. Bu yüzden dava açmak için bile gidecek yerimiz yok."

Tripitaka, "Majesteleri, eğer Karanlıklar Bölgesi'nde ona karşı dava açamayacaksanız, neden buraya, Işık Dünyası'na geliyorsunuz?" dedi.

"Ey Efendi," dedi adam, "bu haksızlığa uğramış ruhun kapınıza yaklaşmaya cesaret edebileceğini mi sanıyorsunuz? Bu manastırın önünde çeşitli vesayetçi devalar, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı, Beş Çeyreğin Koruyucuları, Dört Nöbetçi ve İnancın On Sekiz Koruyucusu var ve hepsi de sizi ve atınızı yakından izliyor. Az önce ilahi bir rüzgârla bizi buraya getiren Gece Devriyesi Tanrısı'ydı. Üç yıllık su çilemizin artık sona erdiğini ve sizinle görüşmeye gelmemiz gerektiğini söyledi. Bize, emrinizde şeytanları öldürebilen ve iblislere boyun eğdirebilen, Cennete Eşit Büyük Bilge adında kıdemli bir öğrenciniz olduğunu söyledi. Tüm samimiyetimizle size yalvarmaya geldik. Krallığımıza gitmeniz ve iblisi ele geçirmeniz için size yalvarıyoruz, böylece gerçek ve sapkın düzgün bir şekilde ayırt edilebilir. Efendimizin iyiliğine karşılık vermek için, minnettarlıklarını ottan ipler örerek ya da ağızlarında bilezikler tutarak ifade edenleri taklit edeceğiz."

"Majesteleri," dedi Tripitaka, "buraya öğrencimden sizin için o canavarlardan kurtulmasını istemeye mi geldiniz?"

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi adam. Tripitaka, "Öğrencim başka bir şey yapmakta iyi olmayabilir, ama ondan iblisleri bastırmasını ve şeytanları yakalamasını isterseniz, bu iş ona tam olarak uyacaktır. Ama Majesteleri, ona canavarı yakalamasını emretseniz bile, korkarım ki bunu yerine getirmekte zorlanabilir."

"Neden zor olsun ki?" diye sordu adam.

Tripitaka şöyle cevap verdi: "Eğer o şeytan gerçekten de kendisini sizin birebir suretinize dönüştürmeyi başaracak kadar büyük büyü güçlerine sahipse, bu aynı zamanda sarayın tüm sivil ve askeri yetkililerinin ve tüm eşlerinizin ona karşı dostça ve sevecen davranmaktan başka bir şey yapmadığı anlamına gelecektir. Öğrencim muktedir olsa da, pervasızca

savaşa girmeyecektir. Çünkü yetkililer tarafından yakalanırsak, bizikrallığa karşı komplo kurmakla suçlarlar ve ihanet suçuyla ithamederlerse, şehrinizde hapsediliriz. O zaman çabalarımız, bir kaplan çizmekya da bir balıkçıl kuşunu oyup başka bir yaratığa dönüştürmek gibibaşarısız bir girişim olmaz mıydı?"

"Şehirde hâlâ bir tanıdığım var," dedi adam. Tripitaka, "Bu iyi, bu iyi! Sanırım birinci dereceden kalıtsal bir prens olmalı, bir yerlerde bir komuta merkezine gönderilmiş."

"Hayır," dedi adam, "sarayda bir prensim var, kendi soyumdan gelen bir veliaht."

"Prens iblis tarafından sürgün edildi mi?" diye sordu Tripitaka. "Henüz değil," dedi adam, "ama Altın Çanlar Salonu'nda kalması, ya sekreterlerden biriyle klasik metinleri tartışması ya da Taoist ile birlikte tahta oturması istendi. Bu üç yıl boyunca prensin saraya girmesi yasaklandı ve annesini göremedi."

Tripitaka, "Hangi nedenle?" diye sordu.

Adam şöyle dedi: "Bu o şeytanın bir planıydı, çünkü anne ve oğulun bir araya gelme şansı olursa, sıradan konuşmalarının gerçeği keşfetmelerine yol açabileceğinden korkuyordu."

Tripitaka, "Çektiğiniz çile hiç şüphesiz Cennet tarafından önceden belirlenmiş olsa da," dedi, "yine de benim yaşadıklarıma benziyor.

Uzun zaman önce babam bir korsan tarafından öldürüldü ve annemi de zorla aldı. Üç ay sonra beni doğurdu ve ben de canımı kurtarmak için sulara atlayarak kaçtım. Altın Dağ Manastırı'ndaki nazik bir ustanın beni büyüyene kadar yetiştirmesi benim şansımdı.

Aklıma geldi de,

Ben gençken ne annem ne de babam vardı, buradaki prens de ailesini kaybetti.

Gerçekten ne kadar acınası! Ama size sormama izin verin, sarayınızda hala bir prens olsa bile, onunla nasıl tanışabilirim?"

"Neden?" diye sordu adam. Tripitaka, "O şimdi iblis tarafından korunuyor ve kendi annesini bile göremiyor. Ben sadece bir keşişim. Hangi nedenle onunla görüşebilirim ki?"

Adam, "Ama o yarın mahkemeden ayrılıyor," dedi.

"Ne için?" diye sordu Tripitaka. Adam şöyle dedi: "Prens yarın erken saatlerde üç bin adamı, atları, şahinleri ve köpekleriyle birlikte şehrin dışında ava çıkmayı planlıyor. Ustanın onunla tanışma şansı kesinlikle olacak; tanıştığında ve sana söylediklerimi ona anlatmaya istekliysen, s a n a inanacaktır."

Tripitaka, "O etten gözlere sahip ve ölümlü bir soydan geliyor," dedi. " İblis tarafından salonda kalması için kandırıldıktan sonra, sahte hükümdara baba kral diye hitap etmediği bir gün oldu mu? Sözlerime nasıl inanabilir ki?"

"Eğer size inanmayacağından korkuyorsanız," dedi adam, "doğruyu söylediğinizi gösteren bir işaret bırakacağız."

"Ne tür bir işaret?" diye sordu Tripitaka. Adam elindeki altın işlemeli beyaz yeşim taşını yere bıraktı ve "Bu şey bir işaret olabilir" dedi.

"Bu şeyin önemi nedir?" diye sordu Tripitaka. Adam şöyle dedi: " Taocu bizim formumuza dönüştükten sonra, tek eksiği bu hazineydi.

Saraya girdiğinde, yağmur yağdıran Taoist'in bu yeşim taşı simgeyi kendisinden çaldığını ve üç yıldır geri alamadığını iddia etti. Eğer prensimiz bunu görürse, bu şey ona gerçek sahibini hatırlatacak ve hatalarımızın intikamı alınmış olacak."

"Pekala," dedi Tripitaka, "onu bana ver, ben de öğrencimden seninle ilgilenmesini isteyeyim. Burada bekler misin?"

"Buna cesaret edemeyiz," dedi adam. "Gece Devriyesi Tanrısı'ndan bir başka ilahi rüzgâr kullanmasını ve bizi iç saraya göndermesini istemeyi planlıyoruz, orada bir rüyada merkez saraydaki gerçek kraliçemize görüneceğiz. Anne ve oğlun hepinizle aynı fikirde olacağından emin olmak istiyoruz."

Tripitaka başıyla onayladı ve "Lütfen gidin," dedi.

Haksızlığa uğramış ruh, onu uğurlamak için dışarı çıkmaya çalışan Tripitaka'dan ayrılmak için eğildi. Bir şekilde ayağı takılıp düştü ve Tripitaka irkilerek uyandığında her şeyin bir rüya olduğunu anladı. Korku içinde loş, titrek lambaya bakarken tekrar tekrar bağırdı, "Öğrenciler! Havariler!"

"Yerel ruh için tüm bu bağırışlar da neyin nesi?" diye mırıldandı Sekiz Kural, kıpırdanmaya başlamıştı. "Eskiden günlerimi insan yiyerek geçirmeye adanmış kudretli bir adamdım ve kanın ve etin tadını severdim. Ne zevk ama! Ailenden ayrılmak zorundasın ve bir yolculukta seni korumamızı istiyorsun. Keşiş olacağımı sanıyordum ama aslında bir köleymişim! Gündüzleri bavulları sırıkla taşımak ve atı yönlendirmek zorundayım, geceleri ise gece tenceresini taşımak ve yatağını paylaşarak birinin kokmuş ayaklarını koklamak zorundayım. Ve siz bu saatte bile uyumuyorsunuz! Neden müritleri çağırıyorsunuz?"

"Öğrenciler," dedi Tripitaka, "az önce masanın üzerinde uyuyakaldım ve tuhaf bir rüya gördüm." Birden ayağa fırlayan Hacı, "Rüyalar düşüncelerinizden kaynaklanır. Bir dağa tırmanmadan önce de canavarlardan korkuyordun. Henüz ulaşamadığın Thunderclap'e olan mesafeden endişelendin; ayrıca Chang "an'ı düşündün ve ne zaman geri dönebileceğini merak ettin.

Zihniniz huzursuz olduğunda, birçok rüya görürsünüz. Ama yaşlı Maymun'a bakın! Gerçek bir kararlılıkla Batı'da Buddha'yı görmeye çalışıyorum ve bu yüzden en küçük bir rüya bile görmüyorum!"

Tripitaka şöyle dedi: "Öğrencim, bu rüyam sıla hasreti ile ilgili bir rüya değil. Az önce gözlerimi kapattığımda, şiddetli bir rüzgâr odamızın kapısının önünde duran bir kralı gözümün önüne getirdi. Kendisinin Siyah Horoz Krallığı'nın hükümdarı olduğunu söylüyordu ama tüm vücudu sırılsıklamdı ve ağlıyordu."

Sonra da Pilgrim'e rüyada aralarında geçen konuşmayı etraflıca anlatmaya başladı. Pilgrim kıkırdayarak, "Daha fazla bir şey söylemeye gerek yok," dedi. "Eğer bu rüyanda sana göründüyse, bana bazı işler vererek yaşlı Maymun "un icabına bakmaya çalışıyor demektir. Orada tahtı gasp etmeye ve krallığı ele geçirmeye çalışan bir şeytan olmalı. O insanlar için doğruyu yanlıştan ayırmama izin verin. Asam oraya ulaştığında, başarı garantidir."

"Ama öğrenci," dedi Tripitaka, "şeytanın büyük bir büyü gücüne sahip olduğunu

söyledi." "Sahip olduğu büyüklükten korkma!" dedi Hacı. "Sadece hatırla Yaşlı Maymun geldiğinde kaçacak yeri olmayacak."

Tripitaka, "Bize işaret olarak bir şey bıraktığını da hatırlıyorum" dedi.

"Usta, dalga geçme," dedi Sekiz Kural. "Bu sadece bir rüya. Neden bu muhabbeti sürdürüyorsun?" Sha Monk dedi ki, "Ne demişler,

Dürüstlerin dürüstlüğüne inanmayın; Naziklerin nezaketsizliğine karşı korunun.

Birkaç meşale getirelim ve kapımızı açalım, o zaman ne olduğunu görebiliriz." Hacı gerçekten de kapıyı açtı ve birlikte baktıklarında, yıldızların ve ayın ışığında gerçekten de basamakların üzerine yerleştirilmiş altın kakmalı beyaz yeşim bir simge olduğunu gördüler. Sekiz Kural öne doğru yürüdü ve "Ağabey, bu nedir?" diyerek onu aldı.

"Bu genellikle bir kralın sahip olduğu bir hazinedir," dedi Hacı, "ve yeşim taşı simgesi olarak adlandırılır. Efendim, böyle bir şeye sahip olduğumuza göre, rüyanızdaki konu doğru olmalı. Yarın şeytanı

yakalamak için tamamen yaşlı Maymun'a güvenebilirsiniz. Ama sendenüç şanssız şeyle yüzleşmeni istiyorum."

"İyi! İyi! Güzel! Güzel! İyi!" dedi Sekiz Kural. "Bir rüya görmek yeterli. Bunu ona da anlatmalısın! Bu adam ne zamandan beri insanlara oyun oynamakta başarısız oldu? Şimdi de senin üç şanssız şeyle yüzleşmeni istiyor."

Tripitaka içeri girerken, "Hangi üç şey?" diye sordu. Hacı, "Yarın suçu üstlenmeni, kötü muamele görmeni ve vebaya yakalanmanı istiyorum" dedi.

"Bunlardan sadece biri bile yeterince kötü," dedi Sekiz Kural gülerek. " İnsan üçüne birden nasıl katlanabilir ki?"

Ne de olsa Tang Keşişi zeki bir ihtiyardı. Bu nedenle, "Öğrenci, bana bu üç şeyin neleri içerdiği hakkında daha fazla bilgi verebilir misin?" diye sordu.

"Sana söylememe gerek yok," dedi Hacı, "ama önce sana şu iki nesneyi vereyim."

Sevgili Büyük Bilge! Saçlarından birini çekerek üzerine bir ağız dolusu ilahi nefes üfledi ve "Değiş!" diye bağırdı. Anında altınla kaplanmış kırmızı lake bir kutuya dönüştü. Beyaz yeşim taşını kutunun içine yerleştirdikten sonra şöyle dedi: "Efendim, sabahleyin bu şeyi elinizde tutmalı ve brokar cübbenizi giymelisiniz. Sonra gidip ana salonda oturun ve bazı sūtralar okuyun. Önce şehre gidip bir göz atmama izin verin; eğer gerçekten bir şeytan varsa, onu öldüreceğim, böylece bu yerde biraz fazilet elde edebiliriz. Ama eğer şeytan yoksa, başımıza felaket getirmemeliyiz."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi Tripitaka. Hacı dedi ki, "Eğer prens şehri terk etmezse, o zaman yapabileceğim pek bir şey olmayabilir. Ama rüyanıza uygun olarak gerçekten şehirden çıkarsa, onu kesinlikle sizi görmesi için buraya getireceğim."

"Onu gördüğümde ona ne söyleyeyim?" diye sordu Tripitaka. Hacı cevap vermiş: "O geldiğinde, önce ben içeri gireyim ve onu anons edeyim. Daha sonra kutunun kapağını hafifçe açabilirsin ve ben de kutunun içine yerleştirilebilmem için yaklaşık iki inç boyunda küçük bir keşişe dönüşeceğim. Her şeyi elinizde tutabilirsiniz. Prens manastıra girdiğinde, kesinlikle Buddha'ya saygı göstermek isteyecektir. İstediği kadar eğilmesine izin verin, ama ona hiç ilgi göstermeyin. Onun önünde ayağa bile kalkmadığınızı gördüğünde, kesinlikle yakalanmanızı emredecektir. Bırakın bunu yapsın - hatta bırakın sizi dövsün, bağlasın ya da idam etsin."

"Hey!" dedi Tripitaka. "O, yüksek bir askeri emir verme yeteneğine sahip. Eğer beni gerçekten idam ettirmek istiyorsa, ne yapmalıyım?"

"Korkma, çünkü ben yanındayım," dedi Hacı. "Kritik an geldiğinde, seni korumak için orada olacağım. Eğer sana kim olduğunu sorarsa, kendini imparatorluk fermanıyla Doğu Ülkesi'nden Buddha'ya hazineler sunmak ve Batı Cenneti'nde ondan kutsal yazılar almak için gönderilen bir keşiş olarak tanıtabilirsin. Ne tür bir hazineye sahip olduğunuzu sorarsa, ona brokar cüppenizden bahsedebilirsiniz. Bununla birlikte, ona bunun yalnızca üçüncü sınıf bir hazine olduğunu ve sahip olduğunuz iyi şeylerin birinci ve ikinci sınıflara aittir. Size biraz daha sorduğunda, ona bu kutuda geçmiş beş yüz yılın, şimdiki beş yüz yılın ve gelecek beş yüz yılın bilgisine sahip bir hazine olduğunu söyleyebilirsiniz. Sonuç olarak, bu hazine bin beş yüz yıllık bir süre boyunca geçmiş ve gelecekteki olaylar hakkında eksiksiz bilgiye sahiptir. O zaman yaşlı Maymun dışarı çıksın, ben de prense rüyanda duyduklarını anlatayım. Eğer bana inanırsa, iblisi yakalamaya gideceğim, böylece kral babasının intikamı alınabilir ve burada itibarımız artabilir. Eğer bana inanmazsa, o zaman ona beyaz yeşim taşını gösterebiliriz. Korkarım ki bu simgeyi tanımak için bile biraz genç olabilir." Tripitaka bu sözleri duyduğunda çok memnun oldu ve şöyle dedi: "Ey Öğrenci, bu çok muhteşem bir plan! Ama bu hazineler hakkında konuşalım, birine brokar cüppe, diğerine de beyaz yeşim taşı denecek. Senin dönüşeceğin hazinenin adı ne olacak?"

"Ona Kral Yaratan Şey diyelim," dedi Pilgrim.

Tripitaka kabul etti ve bu sözleri kalbinde sakladı. O gece boyunca usta ve öğrenciler elbette hiç uyumadılar.

Sabırsızlıkla şafağı beklerler,

Başlarını sallayarak doğu

dilerler

güneşini çağırmayı , Ve bir nefesle tüm

.

Cennet yıldızlarını dağıtmayı

Kısa bir süre sonra, doğu gökyüzü ışıkla soldu. Bunun üzerine Hacı, Sekiz Kural ve Sha Keşiş'e şu talimatı verdi: "Keşişleri rahatsız etmeyin ki manastırda dolaşıp durmasınlar. Yapmam gerekeni tamamladığımda, tekrar yola çıkacağız."

Onlardan ayrıldı ve hemen havaya doğru takla attı. Ateş saçan gözlerini açıp Batı'ya doğru baktığında gerçekten de bir şehir olduğunu keşfetti. " Nasıl bu kadar kolay görebildi?" diye sorabilirsiniz. Gerçek şu ki, size daha önce de söylediğimiz gibi, şehir sadece kırk mil uzaktaydı. Dolayısıyla, Hacı havaya yükseldiği anda şehri hemen gördü.

Hacı şehre yaklaşıp dikkatle baktığında, şehrin bitmek bilmeyen ürkütücü sis katmanlarıyla örtüldüğünü ve sürekli esen şeytani rüzgârlarla hırpalandığını gördü. Hacı havada kendi kendine iç çekerek şöyle dedi,

Eğer gerçek bir kral değerli tahtına çıkarsa, uğurlu ışık ve bulutlar burayı saracaktır. Bir şeytan ejderha koltuğunu gasp ettiğinden beri, Yükselen siyah sis altın kapıları kapatır.

Kendi kendine konuşurken top sesleri duydu. Doğu kapısı açıldığında, bir grup insan ve at belirdi, gerçekten de görünüşü çok korkunç bir avcı birliği. Onları görüyorsunuz:

Şafakta başkentten ayrılırlar, Çayırda avlanmaya giderler. Parlak sancaklar güneşte açılıyor; Beyaz aygırlar rüzgara karşı yarışır. Kertenkele derisinden davullar yuvarlanır da yuvarlanır Püsküllü mızraklar çiftler halinde vururken. Doğancılar vahşidir, Ve kırbaçlar hem kaba hem de güçlü. Ateş topları gökleri titretir Ve kuş kireci direkleri güneşte parlıyor. Her biri oklarını destekliyor; Her adam oyma yaylarını takıyor. Ağlarını yamacın altına sererek, Yollardaki ipleri geriyorlar. Gök gürültüsü gibi bir çatırtıda, Binlerce atlı leoparlara ve ayılara saldırır. Kurnaz tavşanlar hayatlarını kurtaramaz; Kurnaz geyiklerin aklı başından gitmiştir; Tilkilerin kaderi tükenmektir; Antiloplar ortalıkta telef olur. Eğer sülünler kaçmak için uçamazlarsa, Yabani kümes hayvanları zarardan korunmak için sığınak bulabilir mi? Hepsi vahşi hayvanları yakalamak için dağları yağmalıyor ve uçan şeylere ateş etmek için ormanı kesiyor!

Bu insanlar şehirden çıktıktan sonra, doğuya doğru kırlara yayıldılar ve kısa bir süre içinde yaklaşık yirmi mil uzaklıktaki yayladaki pirinç tarlalarına ulaştılar. Askerlerin arasında genç bir savaşçı vardı.

Miğfer ve zırh giyerdi; Bir de kuşak, on sekiz kat.

Ellerinde mavi çelikten bir hazine kılıcı tutuyor ve kahverengi bir savaş atına biniyordu. Belinde tamamen gerilmiş bir yay da asılıydı. Gerçekten

Belli belirsiz bir krala benziyordu, asil görünüşlü bir hükümdara. Yüz hatları kaba değildi: Gerçek bir ejderha gibi hareket etti.

Hacı kendi kendine, "Bu veliaht prens olmalı. Onu biraz kızdırayım."

Sevgili Büyük Bilge! Bulutunu indirdi ve doğruca prensin ordusunun içine daldı. Vücudunu bir kez sallayarak anında küçük beyaz bir tavşana dönüştü ve prensin atının önünde koşuşturmaya başladı. Prens onu gördüğünde daha fazla sevinemezdi. Bir ok çıkararak yayını sonuna kadar germiş ve tavşanı okla vurmuş.

Elbette Büyük Bilge, prensin onu vurmasını mümkün kılmıştı; eli ve gözü çabuk olduğu için oku gerçekten yakalamıştı. Okun bazı tüylerini

yere düşürdükten sonra dönüp hızla uzaklaşmış. Prens okun tavşanınüzerinde hedefini bulduğunu gördüğünde, tek başına kovalamak için atınıteşvik etti. Prens kasıtlı olarak uzaklaştırıldığının farkında değildi: atdörtnala koştuğunda Hacı da rüzgar gibi koşuyordu, ama at yavaşladığındaHacı da onun biraz önünde kalabilmek için daha yavaş bir tempotutturuyordu. Prens, Kıymetli Koru Manastırı'nın kapısına kadar çekilenekadar bu böyle kilometrelerce devam etti. Gerçek formuna geri dönen(tavşan böylece kayboldu ve sadece şahin tüylü ok kapı direğine saplandı)Hacı, Tang Keşişine "Usta, o burada, o burada!" diye bağırarak içeri koştu.

Tekrar değişti, bu sefer yaklaşık iki inç boyunda küçük bir keşişe dönüştü ve hemen kırmızı kutunun içine girdi.

Şimdi size avını manastırın kapısına kadar kovalayan prensi anlatacağız; beyaz tavşanı bulamadı ama kapının eşiğine saplanmış kartal tüyü bir ok gördü. Çok şaşıran ve beti benzi atan prens, "Tuhaf! Tuhaf! Beyaz tavşanı okumla açıkça vurdum. Nasıl olur da tavşan ortadan kaybolur ve burada sadece ok görülür? Yıllar ve aylar sonra tavşan bir ruha dönüşmüş olmalı."

Oku çıkardı ve bakmak için başını kaldırdı: Manastırın kapısının üzerinde büyük harflerle yedi kelime yazıyordu: "İmparatorluk Emriyle İnşa Edilen Değerli Koru Manastırı."

"Artık biliyorum," dedi prens.

"Hatırladığım kadarıyla yıllar önce kral babam, keşişlerin resimleri ve salonları yeniden dekore edebilmeleri için Altın Çanlar Salonu'ndan bazı görevlileri buraya altın götürmeleri için göndermişti. Bugün burada olacağımı tahmin etmemiştim. Gerçekten,

Orada, bambu gölgeli bir yürüyüşte, İyi bir keşişle konuşmaya daldım. Böylece bu sıkıcı ölümlü turda Bir öğleden sonra huzur buldum.

İçeri girip biraz yürüyeyim." Attan inen prens manastıra girmek üzereydi ki, kendisine eşlik eden üç bin adam ve at da geldi. Manastıra doluştuklarında, yerleşik keşişler onları ana salona almak için aceleyle eğilerek geldiler, böylece Buddha'nın resimlerine saygılarını sunabileceklerdi. Daha sonra, koridorları gezmek ve manzaranın tadını çıkarmak niyetiyle etraflarına bakmak için gözlerini kaldırdıklarında, aniden salonun tam ortasında bir keşişin oturduğunu fark etmişler.

Bir anda öfkelenen prens şöyle dedi: "Bu keşiş çok kaba! Bu hanedanın tahtının yarısı bu manastıra girdi.

Her ne kadar bu ziyaret için bir kararname çıkarmamış olsam da, böylece bizi uzak bir mesafede karşılamaktan kurtulmuş olsa da, şimdi en azından askerler ve atlar kapıya dayandığında ayağa kalkmalıdır. Orada kıpırdamadan oturmaya nasıl cüret eder? Yakalayın onu!"

"Yakalayın" dedi ve her iki taraftaki muhafızlar hemen Tang Keşişini yakalamaya çalışarak onu iplerle bağladılar. Kutuda oturan Hacı sessizce bir büyü okudu ve şöyle dedi: "Siz çeşitli İnanç Muhafızları, Karanlığın Altı Tanrısı ve Işığın Altı Tanrısı, bir şeytanı bastırmak için bir plan hazırlıyorum. Konudan habersiz olan bu prens, efendimi iplerle bağlamak üzere. Hepiniz onu korumalısınız. Eğer gerçekten bağlanırsa, hepiniz suçlu bulunacaksınız." Büyük Bilge gizlice böyle bir emir verdiğinde, kim ona itaatsizlik etmeye cesaret edebilirdi ki! Tanrılar gerçekten de Tripitaka'ya öyle bir koruma sağladılar ki, bu insanlar onun kel kafasına dokunamadılar bile. Sanki aralarına bir tuğla duvar girmiş gibiydi, böylece ona hiç yaklaşamadılar.

"Sen nereden çıktın keşiş?" dedi prens, "Benimle alay etmek için bu beden gizleme büyüsünü kullanmaya nasıl cüret edersin?"

Tripitaka onun yerine yanına gitti ve selam vererek şöyle dedi: "Bu zavallı keşiş bedenini gizleme büyüsünü bilmiyor. Ben Tang Keşişiyim. Doğu'da, Batı Cenneti'nde Buddha'ya hazineler sunmaya ve ondan kutsal yazılar almaya giden bir rahip."

Prens şöyle dedi: "Doğu Topraklarınız aslında orta ovalar olsa da, kıyaslanamayacak kadar fakir. Ne tür hazineleriniz var? Sen söyle bana!"

"Üzerimdeki cüppe," dedi Tripitaka, "üçüncü sınıfa ait bir hazinedir. Ama buna ek olarak birinci ve ikinci sınıfa ait olanlara da sahibim ve onlar çok daha iyi şeyler."

"Şu giysiniz," dedi prens, "vücudunuzun sadece bir tarafını örtüyor, diğer taraftan kolunuz dışarıda kalıyor. Ne kadar değerli olabilir ki ona hazine demeye cüret ediyorsunuz?"

Tripitaka, "Bu cüppe vücudu tamamen örtmese de, mükemmelliğini ortaya çıkaracak birkaç satırlık bir şiirim var. Şiir şöyle diyor:

Buddha'nın elbisesinin yarım bir cübbe olduğunu söylemeye gerek yok. Dünyevi tozlardan arınmış Gerçek'in içinde saklanır. Sayısız iplik ve dikiş bu doğru meyveyi mükemmelleştirir; Sekiz hazine ve dokuz inci ilkel ruhla kaynaşır. Kutsal bakireler onu saygıyla yaptılar Kirlenmiş bedenini temizlemesi için bir keşişe vermek için. Görmek iyidir ama Taht'ı selamlamak değil. Ama sen, babanın hatasını karşılıksız bıraktın, boşuna yaşadın!"

Prens bu sözleri duyunca çok sinirlendi ve şöyle dedi: "Bu yüzsüz Chan keşişi saçmalıyor! Zeki ağzın ve kaypak dilin o yarım parça giysiyle istediğin kadar övünebilir. Ama ben ne zamandan beri babamın hatasını telafi etmedim? Sen söyle bana."

Tripitaka bir adım öne çıkarak ellerini kavuşturdu ve "Majesteleri, bir insan bu dünyada yaşarken kaç iyilik görür?" dedi.

"Dört iyilik," dedi prens. "Hangi dördü?" diye sordu Tripitaka. "Gök ve Yer'in sağladığı barınak ve destek," dedi prens, "Güneş ve Ay'ın aydınlık varlığının lütfu, hükümdarın ve ülkesinin erzak lütfu ve ebeveynlerinin yetiştirme ve terbiye lütfu." Tripitaka gülümseyerek şöyle dedi: " Ekselanslarının sözleri pek doğru değil.

Bir insan yalnızca Gök ve Yer'in barınağına ve desteğine, güneşin ve ayın aydınlık varlığına ve kralının ülkesinden gelen erzağa sahiptir. Ebeveyninin terbiyesini ve beslenmesini nereden alır?"

"Bu keşiş," dedi Prens öfkeyle, "saçlarını sadece ihanet etmek için kazıtan boş ve nankör bir adam! Eğer bir adamın ebeveyn terbiyesi ve beslenmesi yoksa, vücudu nereden geliyor?"

"Majesteleri," dedi Tripitaka, "bu mütevazı keşiş cevabı bilmiyor ama bu kırmızı kutunun içinde Kral Yapan Şey adında bir hazine var. Geçmiş beş yüz yılın, şimdiki beş yüz yılın ve gelecek beş yüz yılın olayları hakkında bilgi sahibidir. Toplamda, bin beş yüz yıllık bir süre boyunca geçmiş ve gelecekteki olayları tamamen bilir ve ebeveyn yetiştirme ve beslemenin böyle bir iyiliği olmadığını bilir. Zavallı keşişinize sizi burada uzun süre beklemesini emreden odur."

Bunu duyan prens, "Onu görmem için buraya getirin" emrini verdi.

Tripitaka kutunun kapağını açtı; Hacı dışarı fırladı ve her yerde topallamaya başladı. Prens dedi ki, "Bu küçük cüce! Ne bilebilir ki?" Hacı cüssesiyle ilgili bu sözleri duyunca hemen büyüye başvurdu. Gövdesini dikleştirerek bir anda yaklaşık üç buçuk metre uzadı. "Eğer bu kadar hızlı büyüyebiliyorsa," dedi askerler şaşkınlıkla, "gökyüzünü delip geçmesi sadece birkaç gün sürer." Ancak Hacı normal boyuna ulaştığında büyümesi durdu. Sonra prens ona sordu: "Kral Yaratan Şey, bu yaşlı keşiş senin geçmişi ve geleceği, iyiyi ve kötüyü bildiğini iddia ediyor. Kaplumbağa kabuğuyla mı, bitki saplarıyla mı kehanette bulunuyorsun, yoksa insanların kaderini belirlemek için kitaplar mı kullanıyorsun?"

"Bunların hiçbiri değil," dedi Pilgrim, "çünkü

Her şeyi tam olarak bildiğimde, yalnızca üç inçlik dilime ihtiyacım var."

"Bu adam da saçmalıyor!" dedi Prens. "Antik çağlardan bu yana, Zhou hanedanlığının

adlı kitabının, insanoğlunun araması ya da kaçınması gereken iyi ve kötüyü dünya çapında belirlemede fevkalade muhteşem olduğu kanıtlanmıştır. Bu nedenle kehanet için kaplumbağa kabukları veya bitki sapları kullanılır. Ama eğer yalnızca sizin sözlerinize güveniliyorsa, ortada ne kanıt var? Şans ya da talihsizlik üzerine boş sözleriniz sadece insanların zihnini bulandırabilir." Hacı dedi ki, "Lütfen aceleci olmayın, Majesteleri. Siz aslında Kara Horoz Krallığı'nın Kralı'nın oğlu olan bir prenssiniz.

Beş yıl önce burada şiddetli bir kuraklık yaşandı ve tüm halk o kadar büyük acılar çekti ki kralınız ve tebaası hararetli dualar etmek zorunda kaldı. Bir damla yağmur yağmamasına rağmen, Zhongnan Dağı'ndan rüzgâr ve yağmur çağırma ve taşı altına dönüştürme konusunda uzman olan bir Taoist geldi. Kral ona o kadar düşkündü ki yeminli kardeşi oldu. Bütün bunlar doğru mu?"

"Evet, evet, evet!" dedi prens. "Biraz daha söyle." Hacı, "Üç yıl sonra Taocu ortadan kayboldu ve şimdi kraliyet "biz "ini kullanan kim?" dedi.

Prens şöyle dedi: "Gerçekten de kral babanın kardeşi olduğuna yemin ettiği bir Taoist vardı. Aslında birlikte yemek yerler ve birlikte dinlenirlerdi. Üç yıl önce imparatorluk bahçesinin manzarasının tadını çıkarırlarken, Taoist sihirli bir rüzgar estirdi ve baba kralın elindeki altın kakmalı beyaz yeşim taşını Zhongnan Dağı'na geri götürdü. Ancak şimdi bile baba kral onu hala özlüyor ve yokluğu nedeniyle bahçeyi üç yıllığına kapattı. Ama şimdi kral babam değilse kim yönetiyor?" Hacı bu sözleri duyunca kıs kıs gülmeye başladı. Prens ona tekrar sordu ama o cevap vermek yerine kıs kıs gülmeye devam etti. Prens öfkeyle, "Neden konuşman gerektiği zaman konuşmuyorsun?" dedi. "Neden böyle kıs kıs gülüyorsun?"

"Daha söyleyecek çok şeyim var," dedi Hacı, "ama etrafta çok fazla insan var ve konuşmak benim için uygun değil." Prens böyle bir ifadenin bir nedeni olabileceğini görünce, askerleri kovmak için kolunu bir kez

salladı. Muhafızların komutanı hemen üç bin adamın ve atların manastırkapısının dışında konuşlandırılması emrini verdi. Böylece salon neredeyseboşalmış, sadece ortada oturan prens, önünde duran ihtiyar ve solundaduran Hacı kalmıştı.

Yerleşik keşişler bile çekildikten sonra, Hacı öne çıktı ve ona ağırbaşlı bir şekilde, "Majesteleri, rüzgârla giden kişi aslında sizin gerçek babanız, ama şu anda tahtta oturan kişi yağmur yağdıran Taoist." dedi.

"Saçmalık! Saçmalık!" dedi Prens. "Taoist'in gidişinden bu yana, babam o kadar iyi yönetti ki, rüzgâr ve yağmur mevsimlik, ülke refah içinde ve insanlar güvende. Ama eğer söylediklerinizi doğruysa, o zaman şimdiki hükümdar babamın kralı değil.

Genç olmam ve biraz hoşgörülü olabilmem iyi bir şey. Eğer kral babam senden böyle haince sözler duyarsa, seni yakalatır ve parçalara ayırtır."

Hacı'yı bir homurtuyla kovdu. Hacı, Tang Keşişine dönerek, "Gördün mü? Bana inanmayacağını söylemiştim ve gerçekten de inanmıyor. Şimdi hazineyi al ve ona sun. Yazımızı onayladıktan sonra Batı Cennetine gidebiliriz." Tripitaka kırmızı kutuyu Hacı'ya uzattı, Hacı kutuyu aldıktan sonra vücudunu salladı ve kutu kayboldu. Gördüğünüz gibi, aslında onun tarafından geri alınan şey saçının dönüşümüydü. Hacı iki eliyle beyaz yeşim taşı simgeyi prense sundu.

Prens nesneyi gördüğünde şöyle bağırdı: "Ne keşiş ama! Ne keşiş ama! Sen beş yıl önce ev halkımızı bu hazineyle kandırmaya gelen Taoisttin. Şimdi de onu bize geri vermek için keşiş kılığına mı girdin? Yakalayın onu!" Böyle bağırınca yaşlı adam o kadar korktu ki Hacı'yı işaret ederek, " Seni Ban-At-Belası! Bela çıkarmak ve başıma felaket getirmek konusunda özel bir yeteneğin var!"

"Bağırma!" dedi Pilgrim, onu durdurmak için prense doğru yürüyerek. " Bu şeyin dışarı sızmasına izin verme.

Bana Kral Yaratan Şey denmez, çünkü benim gerçek bir adım var." Prens öfkeyle, "Buraya kadar geldin!" dedi. "Bana gerçek adınla cevap ver ki seni cezalandırmak için adalet bürosuna gönderebileyim."

Hacı dedi ki, "Ben bu büyüğün kıdemli öğrencisiyim ve adım Wukong Hacı Sun. Ustam ve ben Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları edinmek üzere yola çıktığımız için dün gece buraya vardık ve burada konakladık. Ustam gece sūtraları okuyordu ve yaklaşık üçüncü saatte rüyasında babanızın ona göründüğünü gördü. Babanız, kendisini imparatorluk bahçesindeki mermer duvarlı sekizgen kuyuya iten Taoist tarafından zarar gördüğünü iddia etti. Taocu, babanızın şekline dönüşmüştü ve bu durum ne saray görevlileri ne de çok genç olduğunuz için sizin tarafınızdan biliniyordu. İç saraya girmeniz yasaklanmıştı ve sanırım gerçek ortaya çıkmasın diye bahçe kapatılmıştı. Kral baban gece özel olarak geldi ve benden bu iblisi bastırmamı istedi. İlk başta, katilin bir iblis olmadığından korktum, ancak şehri havada incelediğimde, bir canavar-ruh olduğunu görebiliyordum. Sen avlanmak için şehirden çıktığında onu yakalamak üzereydim. Okunla vurduğun beyaz tavşan, seni buraya, ustamı görmen için manastıra getiren bu yaşlı Maymun'du. Size söylediğimiz her şey doğrudur. Eğer bu beyaz yeşim taşını tanıyabildiysen, nasıl olur da babanın ilgisini ve sevgisini düşünmez ve onun intikamını almaya çalışmazsın?"

Prens bu sözleri duyunca kederlendi ve kendi kendine üzüntüyle şöyle düşündü: "Ona inanmasam bile, söylediklerinin en azından yüzde otuzu doğru gibi görünüyor. Ama eğer ona inanırsam, şimdi sarayda baba kralın yüzüne nasıl bakabilirim?" İşte biz buna

İlerlemek ya da geri çekilmek zordur, bu yüzden zihin ağza sorar; Üç kez düşünmek, sabırlı olmak -ağzın zihne sorduğu gibi.

Hacı onun ne kadar şaşkın olduğunu görünce tekrar, "Majesteleri, şaşkınlığa gerek yok. Majesteleri krallığınıza dönsün ve kraliçe annenizden bilgi alsın. Ona kocasıyla arasındaki duyguların üç yıl önceki gibi olup olmadığını sorun. Sadece bu soru bile gerçeği ortaya

çıkaracaktır." Bu sözlerden ikna olan prens, "Evet, gidip annemesorayım," demiş. Yerinden sıçrayarak beyaz yeşim taşını eline aldı vegitmek istedi. Ancak Hacı onu çekiştirerek, "Bütün bu adamların ve atlarınseninle dönerse, birileri mutlaka bilgi sızdırır ve benim için başarılı olmakzor olur. Bu nedenle tek başına geri dönmelisin ve kendini gösterme.Güneş'in Orta Kapısı'ndan değil, Hizmetkârların Arka Kapısı'ndan sarayagir. Sarayda anneni gördüğün zaman, yüksek sesle ve kibirli bir şekildekonuşmamalısın; sessiz ve sakin bir şekilde konuşmalısın. Çünkükorkarım ki şeytanın büyük büyü güçleri var ve eğer bu haberi duyarsa,senin ve annenin hayatını korumak çok zor olacak."

Prens bu talimata itaat etti; kapıdan çıkarken subaylara şu emri verdi; " Burada kalın ve kamp kurun. Hareket etmeyin. İlgilenmem gereken bir şey var. Döndüğümde birlikte şehre geri döneceğiz." Şuna bir bakın!

Askerlerine kamp kurma emrini verdi ve uçan bir atın üzerinde şehrine doğru yola çıktı.

Ayrılırken, annesini gördüğünde ne söyleyeceklerini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第038回 · Bölüm 38

Çocuk, sapkınlığı ve gerçeği öğrenmek için annesini sorgular Metal ve Wood, derinlere ulaşır, yanlışı ve gerçeği görür

Seninle sadece doğumun nedeni hakkında konuşmak için buluşuyorum, bu seni Buddha'nın meclisinden biri yapacak. Sakin bir düşünce O'nu bu toz diyarında görür; Tüm dünya boyun eğdiren tanrıyı izler. Eğer bugünün gerçek, aydınlanmış efendisini bilmek istiyorsan, eski yıllardaki annene sormalısın. Hiç görmediğiniz başka bir dünya var, Hayattaki her adım yeni bir şey getirebilir.

Size, Büyük Bilge'den ayrıldıktan sonra kısa süre içinde şehrine dönen Siyah Horoz Krallığı Prensi'nden bahsediyorduk. Gerçekten de sarayın kapısına yaklaşmadı ve gelişini duyurmaya da cesaret edemedi. Bunun yerine Hizmetkârların Arka Kapısı'na gittiğinde, buranın birkaç hadım tarafından korunduğunu gördü. Ancak prensin yaklaştığını gördüklerinde onu durdurmaya cesaret edemediler ve geçmesine izin verdiler. Sevgili prens! Atını dörtnala sürerek içeri girdi ve doğruca Brokar Koku Köşkü'ne çıktı; burada kraliçe oturuyordu ve çok sayıda saray hizmetçisi iki yanda yelpazelerini sallıyordu. Ancak kraliçe köşkün oymalı parmaklıklarına yaslanmış gözyaşı döküyordu. Neden gözyaşı döküyordu diye sorabilirsiniz? Çünkü dördüncü saatte o da bir rüya görmüştü ama rüyanın sadece yarısını hatırlayabiliyordu. Prens atından inip köşkün altında diz çökerek "Anne!" dediğinde diğer yarısını hatırlamak için çok uğraşıyordu.

Sevinmiş görünmek için kendini zorlayan kraliçe şöyle haykırdı: " Oğlum, ne sevinç! Ne büyük sevinç! İki ya da üç yıldır kral babanla çalışmak için ön sarayda kalıyordun ve ben seni göremiyordum. Seni nasıl da düşündüm! Nasıl oluyor da bugün boş vaktin oluyor da beni görmeye geliyorsun? Bu gerçekten benim en büyük sevincim, en büyük mutluluğum! Ey oğlum, neden bu kadar üzgün görünüyorsun? Ne de olsa kral babanın yaşı ilerliyor. Ejderhanın yeşim yeşili denize ve anka

kuşunun kızıl göklere geri döneceği günler gelecek. O zaman tahtın varisisen olacaksın. Seni mutsuz edecek ne olabilir ki?"

Prens diz çökerek, "Anne, sana sormama izin ver: Şu anda tahtta oturan kişi kim? Kraliyet "biz "ini kullanan adam kim?" Kraliçe bunu duyunca, " Bu çocuk çıldırmış! Hüküm süren kişi senin kral babandır. Neden böyle sorular soruyorsun?"

Prens yine el pençe divan durarak, "Anneme yalvarıyorum, önce oğlunu affetsin. Ancak o zaman başka bir soru sormaya cesaret edebilirim. Eğer yapmazsanız, sormaya cesaret edemem."

"Anne ve oğul arasında," dedi kraliçe, "nasıl bir suç olabilir ki? Elbette sizi affedeceğim. Konuş, çabuk!"

Prens, "Size şunu sorayım: Kocanızla ilişkileriniz üç yıl önceki kadar sıcak ve samimi mi?" dedi. Kraliçe bu soruyu duyduğunda, ruhu onu terk etti ve ruhu kaçtı. Köşkten dışarı fırladı ve gözlerinden yaşlar dökülürken prense sıkıca sarıldı. "Çocuğum," demiş, "seni çok uzun zamandır görmedim. Neden bugün saraya geldin ve bu soruyu soruyorsun?"

Prens sinirlenerek, "Anne," dedi. "Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, söyle. Eğer konuşmazsan, çok önemli bir meseleyi tehlikeye atabilirsin." Kraliçe ancak o zaman tüm yardımcılarını kovdu ve sessizce ağlayarak konuştu, "Bu mesele, eğer sen oğlum, bana sormasaydın, aşağıdaki Dokuz Pınar'a ulaştığımda bile asla ortaya çıkmayacaktı. Madem bana sordun, söyleyeceklerimi dinle:

Üç yıl önce sevgi dolu ve sıcaktı; üç yıldır ise buz gibi soğuk. Yastıkların yanında ona uzun süre ve sertçe bastırdım; Dedi ki, "

Prens bu sözleri duyunca hemen kurtuldu ve atına bir kez daha bindi. Çaresizce ona sarılan kraliçe, "Evladım, ne yapıyorsun? Neden biz konuşmamızı bitirmeden gidiyorsun?"

Prens tekrar yere diz çöktü ve şöyle dedi: "Anne, konuşmak zorunda olmama rağmen konuşmaya cesaret edemiyorum! Bu sabah erken

saatlerde, imparatorluk emriyle şahinler ve köpeklerle avlanmak içindışarı çıktım. Şans eseri, Taht tarafından kutsal yazıları getirmesi içinDoğu Diyarı'na gönderilen kutsal bir keşişle karşılaştım. Yanında,şeytanlara boyun eğdirme konusunda uzman olan Hacı Güneş adındakıdemli bir müridi vardı. Bana gerçek kral babamın imparatorlukbahçesinde öldürüldüğü söylendi; aslında sekizgen mermer duvarlıkuyuda ölmüştü. Sahte bir şekilde kral baba kılığına girip ejderhakoltuğunu gasp eden Taoist'ti. Dün gece, baba kral keşişe rüyasındagöründü ve ondan bu şeytanı yakalaması için öğrencisini şehregöndermesini istedi. Çocuğunuz onlara tamamen inanmaya cesaretedemedi ve bu yüzden sizi sorgulamak için özel olarak geldim. Şimdiannem böyle konuştuğuna göre, burada bir canavar-ruh olması gerektiğinibiliyorum."

"Ey oğul," dedi kraliçe, "dışarıdaki bir yabancının sözlerini nasıl doğru kabul edersin?"

Prens, "Ben yapmadım ama kral baba onlara bir işaret bıraktı" dedi. Kraliçe bunun ne tür bir işaret olduğunu sorduğunda, prens altın kakmalı beyaz yeşim taşını çıkarıp ona uzatmış. Bunun krala ait bir hazine olduğunu hemen anlayan kraliçe gözyaşlarını tutamamış. "Lordum!" diye bağırdı. "Üç yıldır ölü olduğunuz halde nasıl olur da önce beni görmeye gelmezsiniz? Nasıl olur da önce bilge keşişi, sonra da prensi görmeye gidersiniz?"

"Anne," dedi prens, "ne diyorsun sen?"

Kraliçe şöyle dedi: "Çocuğum, ben de dün gece dördüncü saat civarında bir rüya gördüm. Rüyamda kral baban karşımda sırılsıklam duruyordu ve bana öldüğünü kendisi söyledi. Söylediğine göre ruhu, Tang Keşişi'ne yalancı krala boyun eğdirmesi ve eski bedenini kurtarması için yalvarmaya gitmişti. Bu sözleri net bir şekilde hatırlıyorum, ancak rüyanın hatırlayamadığım bir başka yarısı daha var. Siz sorularınızla ve bu hazineyle geldiğinizde ben de kendi kendime düşünüyordum. Yeşim taşı simgesini şimdilik bir kenara bırakayım. Gidip bilge keşişten yapması

gerekeni çabucak yapmasını istemelisiniz ki şeytani miazma dağılabilsinve sapkın ile doğru ayırt edilebilsin. Kral babanın seni yetiştirmenezaketinin karşılığını bu şekilde ödeyebilirsin." Prens hızla atına binerekHizmetkârların Arka Kapısı'ndan çıktı ve şehirden uzaklaştı. Gerçekten

Gözyaşlarını tutarak kraliçeyi terk etmek için eğildi; Keder içinde Tang Keşişi'nin önünde tekrar eğilmeye gitti.

Kısa bir süre içinde şehir kapısından çıktı ve doğruca Değerli Koru Manastırı'nın kapısına giderek atından indi. Askerler onu karşılamaya geldiklerinde güneş batmaya başlamıştı. Prens, askerlere bulundukları yerde kalmaları için emir verdi.

Yine tek başına, Pilgrim'in yardımını istemek için giysilerini düzelttikten sonra içeri girdi.

Tam o sırada Maymun Kral ana salondan dışarı çıktı ve prens hemen dizlerinin üzerine çökerek, "Efendim, geri döndüm" dedi. Hacı onu kaldırmak için öne çıktı ve "Lütfen kalkın. Şehre ulaştığında kimseye sordun mu?"

Prens, "Evet," dedi ve annesiyle aralarında geçen konuşmayı eksiksiz olarak anlattı. Hacı nazikçe gülümseyerek, "Eğer bu kadar soğuksa, bir tür soğukkanlı yaratığın dönüşümü olmalı. Endişelenmeyin! Merak etme! Bırak yaşlı Maymun senin için ondan kurtulsun. Ama artık geç oldu ve hareket edemiyorum. Sen geri dön, ben yarın sabah geleceğim." Prens tekrar tekrar diz çökerek, "Efendim, yarına kadar sizi beklemek için burada kalacağım ve sonra sizinle birlikte seyahat edebilirim" dedi.

"Bu hiç iyi değil," dedi Hacı. "Şehre birlikte girersek, şeytan şüphelenir; tesadüfen karşılaşmak yerine, özellikle beni almak için bir yere gittiğini düşünür. Bütün bu düzenleme onun seni suçlamasına neden olur, değil mi?"

"Şimdi geri dönsem bile," dedi prens, "yine de beni suçlayacaktır."

"Neden?" diye sordu Hacı. Prens, "Sarayda bana bu kadar adam, at, şahin ve köpekle şehri terk etmem emredildi. Ama bugün geri döndüğümde, tahta sunacak bir oyunum yok. Beni aciz olmakla suçlar ve Youli'de hapse attırırsa, sabah şehre girdiğinizde kime güveneceksiniz? Ne de olsa rütbelerde bunu bilen kimse yok."

"Bu bir şey değil!" dedi Pilgrim. "Bunu bana daha önce söylemeliydin, ben de bir oyun bulurdum."

Sevgili Büyük Bilge! Prensin önünde yaptığı gösteriye bakın! Bir çırpıda bulutlara sıçradı, sihirli işareti yaptı ve bir dağ tanrısı ile yerel bir ruhu çağıran

ve

Dharma-âlemini arındırsın büyüsünü okudu. Onlar da gelip havada önünde eğilerek, "Büyük Bilge, bu mütevazı tanrıların görünmesini emrederken dileğin nedir?" diye sordular. Hacı, "Yaşlı Maymun buraya Tang Keşişi'nin eşliğinde geldi ve şimdi kötü bir iblisi yakalamak niyetinde. Ne yazık ki, prens av sırasında herhangi bir av yakalayamadı ve saraya dönmeye cesaret edemedi. Bu nedenle sizden küçük bir iyilik isteyeceğim. Lütfen bize biraz alageyik, antilop, yabani tavşan ve kümes hayvanı bulun - her türden birkaç parça - böylece onu gönderebiliriz." Bu talimatı duyduklarında itaatsizlik etmeye cesaret edemeyen dağ tanrısı ve yerel ruh, kaç baş yabani av hayvanına ihtiyaç olduğunu sordular. "Önemli değil," dedi Büyük Bilge, "sadece bize biraz getirin."

İki ilah, emirleri altındaki iblis askerlerine önderlik ederek, vahşi hayvanları toplamak için güçlü bir kara rüzgâr estirdi. Birkaç keklik ve sülün; boynuzlu geyik ve semiz alageyik; tilki, porsuk ve yabani tavşan; kaplan, leopar ve kurt yakaladılar; toplamda bunlardan birkaç yüz tanesini Hacı'nın önüne getirdiler. Hacı dedi ki, "Yaşlı Maymun'un bunlara ihtiyacı yok. Bacak tendonlarını koparın ve onları şehre giden kırk millik yolun her iki tarafına yerleştirin. Bu insanlar O zaman şahinler ve köpekler kullanmak zorunda kalmadan onları geri alabileceksiniz ve bu sizin

erdeminiz olarak sayılacak."

Tanrılar itaat ettiler; karanlık rüzgârı sakinleştirerek oyunu Yol.

Hacı bulutlardan aşağı indi ve prense şöyle dedi: "Majesteleri, lütfen geri dönün. Yolda toplayabileceğiniz av hayvanları var."

Hacı'nın bulutların üzerinde sergilediği gücü gördükten sonra prensin hiçbir şüphesi kalmamıştı. Askerlere şehre dönmelerini emretmek için manastırın kapısından çıkmadan önce Hacı'dan ayrılmak için diz çöktü. Yolculukları sırasında, yolun her iki tarafına serilmiş çok sayıda yabani av hayvanı buldular. Askerler şahinleri ve köpekleri serbest bırakmadan, sadece ellerini kaldırarak onları yakaladılar. Bu nedenle hepsi bravo diye bağırarak prensi kutladılar ve avı onlara getirenin büyük şansı olduğunu söylediler, ama elbette bunun yaşlı Maymun'un gücü olduğunu bilmiyorlardı. Şehre geri dönerken söyledikleri zafer şarkılarını dinleyin! Bu arada Hacı, Tripitaka'yı korumak için geri döndü. Manastırdaki keşişler, hacıların prensle ne kadar samimi olduklarını görünce, nasıl olur da saygı göstermemeye cesaret edebilirlerdi? Tang Keşişi'ne sunmak üzere yine vejetaryen bir yemek hazırladılar ve ardından Zen salonunda bir kez daha dinlenmeye çekildiler. İlk nöbet saatinde, aklında bir şeyler olan Hacı bir türlü uykuya dalamadı. Yatağından yuvarlanarak Tang Keşişinin yanına koştu ve "Üstat" diye bağırdı.

İhtiyar o sırada aslında henüz uyumamıştı, ama Hacı'nın oldukça huzursuz ve çılgın olabileceğini bildiği için uyuyormuş gibi yaptı ve yanıt vermedi. Hacı onun kel kafasını tuttu ve şiddetle sallamaya başladı, "Usta, nasıl oluyor da şimdiden uyuyorsun?" diye ağladı.

"Seni alçak!" dedi Tang Keşişi, sinirlenerek. "Bu saatte uyumayacak mısın? Ne diye yaygara koparıyorsun?"

"Üstat," dedi Hacı, "sizinle konuşmak istediğim küçük bir mesele var." " Ne

meselesi?" diye sordu yaşlı adam.

Hacı şöyle dedi: "Gün boyunca prense yeteneklerimin bir dağdan daha yüksek ve bir okyanustan daha büyük olduğunu söyleyerek övündüm. O canavar ruhu yakalamanın, cebimdeki bir şeye uzanmak kadar kolay olduğunu söyledim; tek yapmam gereken elimi uzatıp onu almaktı. Şimdi uyuyamıyorum ve bu konu hakkında düşündüğümde bazı zorluklar olduğunu fark ediyorum."

"Eğer bunun zor olacağını söylüyorsanız," dedi Tang Keşişi, "o zaman onu yakalamaya çalışmayalım."

"Yine de yapmak zorundayız," dedi Pilgrim, "ama eylemimizi haklı çıkaramayız."

Tang Keşişi şöyle dedi: "Bu maymun yine gevezelik ediyor! Canavar-ruh bir hükümdarın tahtını gasp etti.

Eylemlerimizi haklı gösteremeyiz de ne demek?" Hacı, "Saygıdeğer zatınız sadece sūtraları nasıl okuyacağınızı ve Buddha'ya nasıl ibadet edeceğinizi, nasıl oturup meditasyon yapacağınızı bilir. Xiao He tarafından oluşturulan yasal kodları ne zamandan beri gördünüz?

Atasözü der ki, "Bir hırsızı tutuklayacaksan, onu çaldığı mallarla birlikte yakalamalısın." Bu şeytan üç yıldır kraldır, ama sırrının hiçbir şekilde dışarı sızmasına izin vermemiştir. Üç sarayın kadınlarıyla yattı ve üç yıl boyunca İki sıra sivil ve askeri yetkilisiyle dostane bir şekilde. Yaşlı Maymun'un onu tutuklama imkânı olsa bile, işlediği suçtan dolayı mahkûm etmek kolay olmayacaktır."

"Neden olmasın?" diye sordu Tang Keşişi. Hacı, "Ağzı olmayan bir kabak bile olsa, seninle bir süre kavga edecek. Onu duyamıyor musun? " Ben Siyah Horoz Krallığı'nın kralıyım. Cennete karşı ne suç işledim ki beni tutuklamaya cüret ediyorsun?" Onunla tartışabileceğim ne kanıtım var?"

"O halde ne yapmayı planlıyorsun?" dedi Tang Keşişi.

Hacı kıkırdayarak, "Yaşlı Maymun'un planı çoktan yapıldı, ancak şu anda yüzleşmem gereken bir engel var ki o da sizin, Sayın Bayım, insanların üzerine titreme eğiliminiz." dedi.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Tang Keşişi. Hacı, "Sekiz Kural oldukça aptaldır, ama sen ona biraz düşkünsün," dedi.

Tang Keşişi, "Ona karşı nasıl bir tarafgirliğim olabilir ki?" diye sordu. " Eğer değilsen," dedi Hacı, "o zaman daha cesur olmaya çalışmalı ve burada Sha Monk ile kalmalısın. Yaşlı Maymun ve Sekiz Kural bu fırsatı değerlendirip önce Siyah Horoz Krallığı'na girsinler ve imparatorluk bahçesini bulsunlar. Mermer kuyuyu kırıp açacağız ve gerçek kralın cesedini çıkarıp çantalarımıza saracağız. Yarın şehre girdiğimizde, reçetemizi onaylatmakla uğraşmayacağız; şeytanı görür görmez ona sopamla saldıracağım. Eğer söyleyecek bir şeyi varsa, ona iskeleti göstereceğiz ve diyeceğiz ki, "Bu adamı sen öldürdün!" Prense dışarı çıkıp babasının yasını tutmasını, kraliçeye kocasını takdir etmesini ve çeşitli memurlara da gerçek efendilerini görmelerini söyleyebiliriz. Bu arada Yaşlı Maymun ve kardeşler savaşmak için ellerimizi kaldırabilir. İşte ben buna değerli bir dava derim çünkü devam edebileceğimiz bir şey var!" Duydukları karşısında gizliden gizliye memnun olan Tang Keşişi yine de, " Tek korkum Sekiz Kural'ın sizinle gelmek istememesi," dedi.

"Gördün mü!" dedi Hacı gülerek. "Onun üzerine titrediğini söylemiştim sana! Gitmek istemeyeceğini nereden biliyordun? Belki de az önce seni çağırdığımda senin gibi olacağını ve yarım saat sonra vazgeçeceğimi düĢünüyorsun. Ama beni izle! Eğer yanına gitmeme izin verirseniz, onu ikna etmek için sadece üç inçlik sağlıklı dilimi kullanacağım. Onun Zhu Sekiz Kural olduğunu boş verin; Zhu Dokuz Kural olsaydı bile, benimle gelmesini sağlayacak yeteneğe sahip olurdum."

"Pekâlâ," dedi Tang Keşişi, "gidip onu uyandırabilirsin." Ustasının yanından uzaklaşan Hacı, doğruca Sekiz Kural'ın yatağının yanına gitti ve " Sekiz Kural! Sekiz Kural!" Ne de olsa Idiot, yolculuk yorgunluğunun

üstesinden gelmiş bir adamdı: başını bir kez eğdi mi, o kadar sert horlardıki, hiçbir şey onu uyandıramazdı.

Hacı sonunda kulaklarını tuttu ve kıllarını yakaladı; müthiş bir çekişle Sekiz Kural'ı yukarı çekerken "Sekiz Kural!" diye bağırdı. Pilgrim tekrar bağırdığında Idiot hâlâ titriyordu. Budala mırıldandı, "Hadi uyuyalım! Oyalanmayın! Yarın seyahat etmemiz gerekiyor."

"Oyun oynamıyorum," dedi Pilgrim. "Senin ve benim yapmamız gereken bazı işler var."

"Ne işi?" diye sordu Sekiz Kural. Hacı, "Prensin ne dediğini duydun mu?" diye sordu.

"Onu görmedim bile," dedi Sekiz Kural. "Ne söylediğini duymadım söyle."

"Prens bana," dedi Hacı, "o canavar ruhun elinde on bin savaşçıyı alt edebilecek bir hazine olduğunu söyledi. Yarın şehre girdiğimizde, onunla savaşmaktan kaçınamayız; ama o şeytan hazinesini çıkarır ve bizi yenerse, bu iyi olmaz. Bu yüzden, eğer onu yok edemezsek, önce bir şeyler yapmamız gerektiğini düşündüm. Aslında sen ve ben gidip onun hazinesini çalmalıyız. Bu çok daha iyi değil mi?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "beni hırsız olmaya ikna etmeye çalışıyorsun! Bu tür işleri bilirim, bu yüzden müşterin olabilirim. Ama önce sana şunu açıkça söyleyeyim: Hazineyi çalıp canavar-ruhu bastırdığımızda, ganimeti bölüşme konusundaki bu cimri uygulamaya katlanmayacağım. Hazine bende kalacak."

"Ne için?" diye sordu Pilgrim. "Ben hepiniz gibi güzel konuşamam," dedi Sekiz Kural, "ve yiyecek için dilenmek benim için kolay değil. Yaşlı Hog'un bu bedeni halsiz ve sözleri donuk. Dahası, sūtraları bile okuyamıyorum. O vahşi, ıssız yerlere gittiğimde, hazineyi yiyecekle takas edebileceğime dair umutlarım var." Hacı dedi ki, "Yaşlı Maymun sadece itibar kazanmakla ilgileniyor, hazineyle değil. Elbette sana vereceğim."

Aptal hazinenin kendisine verileceğini duyunca çok sevinmiş ve hemenayağa fırlamış. Elbiselerini giyerek Hacı ile birlikte oradan ayrılmış.Gerçekten de söylendiği gibi:

Berrak şarap bile bir adamın yüzünü kızartır, Ve sarı altın Dao'nun zihnini hareket ettirir.

İkisi kapıyı gizlice açıp Tripitaka'nın yanından sıvıştılar; uğurlu aydınlığa binerek doğruca şehre yöneldiler.

Kısa bir süre sonra hedeflerine ulaştılar; bulutlarını indirdiklerinde bir kuleden ikinci saatin vurulma sesini duydular. "Kardeşim," dedi Hacı, "bu ikinci saat."

"Tam isabet!" dedi Sekiz Kural. "Herkes içeride mışıl mışıl uyuyor." İkisi Güneş'in Merkez Kapısı'na gitmek y e r i n e Hizmetkârların Arka Kapısı'na gittiler ve orada da devriye gezen muhafızların çıngırak seslerini duydular. "Kardeşim," dedi Hacı, "ön ve arka kapıların hepsi sıkı bir şekilde korunuyor. İçeri nasıl girebiliriz?"

Sekiz Kural dedi ki, "Hiç kapıdan giren bir hırsız gördünüz mü? Hadi duvarın üzerinden atlayalım." Hacı kabul etti ve hemen saray duvarına atladı, onu Sekiz Kural i z l e d i . Gizlice içeri giren ikili, imparatorluk bahçesine giden yolu aradılar.

Yürürlerken, üç saçaklı ve beyaz sancakların dalgalandığı yüksek bir kapıya rastladılar. Kapının üzerinde, yıldızların ve ayın ışığında parıldayan üç büyük kelime vardı:

"İmparatorluk Bahçesi." Hacı yaklaşıp kapının kilitli olduğunu ve birkaç kat çapraz kağıt şeritle mühürlendiğini görünce Sekiz Kural'a işe k o y u l m a s ı n ı söyledi. Idiot demir tırmığını kaldırdı ve elinden geldiğince sert bir şekilde kapıya indirdi: kapı bir anda un ufak oldu. Hacı bahçeye girmek için yolu açtı, ama daha içeri adımını atar atmaz bir aşağı bir yukarı zıplamaya, bağırmaya ve ulumaya başladı. Sekiz Kural o kadar ürkmüştü ki, onu çekiştirmek için öne doğru koştu ve şöyle dedi: "

Ağabey, beni çok korkutuyorsun! Hiç böyle böğüren bir hırsızgörmemiştim! İnsanları uyandırırsan ve bizi yakalayıp mahkemeyegönderirlerse, idam edilmesek bile askerlik hizmeti için kendi ilimizesürülürüz."

"Kardeşim," dedi Pilgrim, "neden bu kadar yaygara kopardığımı merak ediyor olabilirsin. Sadece şunlara bak

Oymalı ve boyalı korkuluklar harabeye dönmüş; mücevherlerle süslü barakalar ve kuleler yıkılıyor; Sazlar ve akıllı otlar toprağa gömülmüş; Peonia ve solmuş. Yaseminlerin ve güllerin kokusu hafiftir; Ağaç-peoniler ve zambaklar boşuna çiçek açar. Birkaç çeşit ebegümeci, yerini çalılara ve fundalara bırakır; Nadir çiçekler ve bitkiler yok olur. Yapay kaya dağları çöküyor; göletler kuruyor ve balıklar azalıyor. Yeşil çamlar, mor bambular - kurumuş odun gibiler; Pelin otu ve artemisia yollarda sırayla büyüyor. Sinameki ve şeftali ağaçlarından dallar kopar; Armut ve erik ağaçlarının kökleri devrilir. Köprü başındaki dolambaçlı yolda yeşil yosunlar var: Bu bahçenin manzarası ıssız!"

"Neden bu ağıtla nefesini boşa harcıyorsun?" dedi Sekiz Kural. "Gidip işimizi çabucak bitirelim."

Hacı gördükleri karşısında üzülse de, Tang Keşişi'nin rüyasını da düşündü; ona kuyunun sadece bir muz ağacının altında bulunabileceği söylenmişti. Yürüdükleri sırada gerçekten de böyle bir ağaç gördüler, bereketli büyümesi diğer bitkilerden oldukça farklıydı.

Gerçekten öyle.

Bir tür ince, ruhani kök, Onun boş benliği Cennet bahşedilmiş. Her dal kağıt gibi incedir; Her yaprak bir taç yaprağı gibi katlanabilir; Yeşilin binlerce ince teli İçine bir zinober kalbi koy. Gece yağmuru onu üzdüğünde kederlenir ve sonbahar rüzgârından korktuğu için sarkar. Göklerin ilkel gücünde büyür; Onun beslenmesi Yaratılış'ın eseridir. Bir parşömen onun harikulade kullanımını oluşturur; Bir yelpaze olarak nadir bir erdem yapar. Anka kuşu tüyleri ona nasıl benzeyebilir? Anka kuşu

kuyrukları ona benzeyebilir mi? Hafif çiy damlacıklarıyla yıkanmış, İnceduman demetleriyle örtülmüş, Yeşil gölgesi pencereleri ve kapıları örter;Yeşil gölgesi perdeleri ve paravanları bağlar. Yaban kazlarının burayatünemesine izin verilmez, Atlar da ona bağlanamaz. Soğuk bir gökyüzüonu kederlendirecek, Mehtaplı bir gece renklerini solduracak. O sadeceyüksek ısıyı yok edebilir Ve kavurucu güneşten korur. Şeftali ve armuduncazibesinden yoksun olduğu için utangaç, Beyaz duvarın doğusunda tekbaşına duruyor.

"Sekiz Kural," dedi Pilgrim, "hadi başlayalım. Hazine muz ağacının altında gömülü." Aptal tırmığını iki eliyle kaldırdı ve muz ağacını devirdi, ardından burnunu kullanarak toprağı kazdı. Üç ya da dört metre kadar toprağı kazdıktan sonra bir taş levha buldu. Çok sevinen Budala, "Ağabey, şanslıyız! Burada gerçekten de bir hazine var ve bir taş levhayla örtülü. Acaba bir kavanozun ya da kutunun içinde mi?"

"Taşı kaldırın ve bir bakın," dedi Hacı.

Aptal gerçekten de burnunu kullanarak taş levhayı itti; hemen ardından parıldayan ışık huzmeleri yükseldi. Sekiz Kural gülerek şöyle dedi: " Şanslı! Şanslı! Hazine parlıyor."

Bir kez daha dikkatlice bakmak için ilerledi ve bunun aslında bir kuyunun suyuna yansıyan yıldızların ve ayın ışıltısı olduğunu gördü. " Ağabey," dedi Sekiz Kural, "bir şey yapmak istediğinde, onun temeline inmelisin."

"Nasıl yani?" diye sordu Hacı. Sekiz Kural, "Bu bir kuyu. Manastırdayken bana hazinenin bir kuyuda bulunacağını söyleseydiniz, çantalarımızı bağlamak için kullandığımız o iki ipi yanımda getirirdim. O zaman eski Hog'u oraya indirmenin bir yolunu bulabilirdik. Şimdi elimiz boş. O şeyi buraya getirmek için aşağıya nasıl inebiliriz?"

"Oraya inmek ister misin?" diye sordu Hacı. "Elbette," dedi Sekiz Kural, "ama halatımız yok."

"Giysilerini çıkar," dedi Pilgrim, "ben de sana araçları vereyim."

Sekiz Kural dedi ki, "Hiç iyi kıyafetim yok! Tek yapmam gereken bunu çözmek. gömlek."

Sevgili Büyük Bilge! Altın çemberli çubuğunu çıkardı ve her iki ucuna da "Büyü!" diye bağırarak çek. Yaklaşık yetmiş ya da seksen fit uzunluğa ulaştı. "Sekiz Kural," dedi, "bir ucundan tut, ben de seni kuyudan aşağı bırakayım."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "bunu yapabilirsin ama suyun yüzeyine ulaştığımızda duracaksın."

"Biliyorum," dedi Hacı. Bunun üzerine Budala çubuğun bir ucuna sarıldı ve Hacı hiç çaba harcamadan onu kaldırıp kuyuya indirdi. Kısa bir süre sonra suyun kenarına ulaştılar ve Sekiz Kural, "Suya dokunuyoruz," dedi. Hacı bunu duyunca, çubuğu aşağıya doğru bir hamle yaptı ve büyük bir gürültüyle Budala baş aşağı suya düştü. Demir çubuğu bırakarak hemen suya basmaya başladı ve kendi kendine mırıldandı: "Lanet olsun ona! Ona suya ulaştığımızda durmasını söyledim ama onun yerine beni suya daldırdı." Hacı değneğini geri aldı ve gülerek, "Kardeşim, hiç hazine var mı?" dedi.

"Ne hazinesi?" dedi Sekiz Kural, "sadece bir su kuyusu!" Hacı dedi ki, " Hazine suyun derinliklerine batmış. Neden aşağıya inip etrafı yoklamıyorsun?" Aptal gerçekten de suyun doğasını iyi biliyordu; başını yüzeyin altına eğdi ve daldı Doğruca aşağıya. Kuyu son derece derindi! Etrafına bakmak için gözlerini açmadan önce ikinci kez sertçe daldı ve bir anda üzerinde üç kelime yazılı o l a n yüksek bir yapı gördü: "Su Kristali Sarayı."

Oldukça sarsılmış olan Sekiz Kural, "Çözüldü! Yıkıldı! Yanlış yola girmişim. Okyanusa düşmüş olmalıyım, çünkü sadece okyanusta Su Kristali Sarayı vardır. Bir kuyuda nasıl olabilir ki?"

Gördüğünüz gibi Sekiz Kural, buranın Kuyu Ejderhası Kralı'nın sarayı olduğunu bilmiyordu.

ṣSekiz Kural kendi kendine konuşurken, devriye gezen bir yaka sarayın kapısını açtı. Gördüğü şeyi görünce içeri koşup haber verdi: "Yüce Kral, felaket! Yukarıdaki kuyudan uzun burunlu ve kocaman kulaklı bir keşiş düştü, çırılçıplaktı ve üzerinde tek bir giysi bile yoktu. Henüz ölmemiş ve konuşuyor." Kuyu Ejderhası Kralı bunu duyduğunda büyük bir şaşkınlık yaşadı. "Bu Göksel Sazlıkların Mareşali olmalı. Dün gece Gece Devriyesi Tanrısı, Kara Horoz Krallığı'nın kralının ruhunu Tang Keşişi'ni görmeye götürmek için yukarıdan bir fermanla buraya geldi. Cennete Eşit Büyük Bilge'den bir şeytanı bastırmasını isteyeceklerdi. Bunlar Büyük Bilge ve Göksel Sazlık Mareşali olmalı. Onlara kaba davranmamalıyız. Acele edin, onları karşılamalıyız." Ejderha Kralı kıyafetlerini düzelterek su soydaşlarını kapıdan dışarı çıkardı ve yüksek sesle bağırdı, "Göksel Sazlık Mareşali, lütfen içeride oturun."

Sekiz Kural çok memnun oldu ve kendi kendine, "Demek burada bir arkadaş var!" dedi. Görgü kurallarına ve nezakete aldırış etmeden Su Kristali Sarayı'na girdi ve çırılçıplak bir halde yukarıdaki onurlu koltuğa oturdu. "Mareşal," dedi ejderha kral, "Geçenlerde Budist inancını benimseyip Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları almak için Tang Keşişi'ne eşlik ettiğinizde hayatınızın bağışlandığını duydum. Buraya hangi sebeple geldiniz?"

"Ben de tam bunu sana söyleyecektim," dedi Sekiz Kural. "Ağabeyim Sun Wukong sana en içten selamlarını göndermek istedi. Senden belli bir hazineyi istemeye gelmemi söyledi."

"Bu çok acınası!" dedi ejderha kral. "Buralarda nerede hazinem var ki? Ben Yangzi, Sarı Nehir, Huai ve Ji gibi büyük nehirlerin diğer ejderha kralları gibi değilim. Uçabildiklerinde ve dönüşüm geçirmek için çoğu zaman havada süzüldüklerinde, hazineleri olacaktır. Ben uzun zamandır burada sıkışıp kaldım; güneşi ve ayı bile düzenli olarak göremiyorum.

Hazineleri nereden bulabilirim ki?"

"Beni reddetme," dedi Sekiz Kural. "Eğer varsa, getir onları."

"Sadece bir hazinem var," dedi ejderha kral, "ama onu dışarı çıkaramam. Mareşal'in kendisinin gidip bakması gerekecek. Buna ne dersiniz?"

"Harika! Harika! Harika! Harika!" dedi Sekiz Kural. "Ben gidip bir bak."

Ejderha Kralı önde yürürken, Idiot da onu takip etti. Suyun yanından geçtiler Kristal Saray'a vardıklarında uzun bir koridorla karşılaştılar ve koridorun içinde bir metre boyunda bir ceset buldular. Ejderha kralı parmağıyla işaret ederek, "Mareşal, hazine bu" dedi.

Sekiz Kural ona bakmak için ilerledi. Ah, bu aslında ölü bir kraldı; hâlâ cennete yükselen bir başlık, kırmızımsı kahverengi bir cüppe, bir çift kaygısız çizme ve yeşim taşından bir kemer giyiyordu ve orada bir tahta gibi kaskatı yatıyordu. "Sert! Sert! Sert! Sert!" dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. "Bu bir hazine olarak kabul edilemez! Yaşlı Hog'un dağda bir canavar olduğu zamanları hatırladığımda, bu şey sık sık yiyecek olarak kullanılırdı. Böyle kaç tane şey gördüğümü sormayın; yemek söz konusu olduğunda bile sayısızını tükettim. Buna nasıl hazine diyebilirsiniz?"

"Demek bilmiyorsun Mareşal," dedi ejderha kralı, "o aslında Kara Horoz Krallığı'nın kralının cesedi. Kuyuya ulaştığından beri, bozulmaması için onu özelliklerini koruyan bir inci ile mumyaladım. Eğer onu buradan sırtında taşıyıp Cennete Eşit Büyük Bilge'yi görmeye götürmek istiyorsan, ki bu arada onu diriltmek isteyebilir, hazinelerden bahsetme, istediğin her şeyi alabilirsin."

"Bu durumda," dedi Sekiz Kural, "onu sizin için sırtımda taşıyacağım. Ama bana ne kadar nakliye ücreti ödeyeceksin?"

Ejderha kralı "Hiç param yok" dedi. "İnsanları

bedava kullanmak istiyorsun!" dedi Sekiz Kural.

"Eğer gerçekten paranız yoksa, onu taşımayacağım." "Eğer

yoksa," dedi ejderha kralı, "lütfen git."

Sekiz Kural aynı anda gitti.

Ancak ejderha kralı, iki güçlü yaksa'ya cesedi Su Kristali Sarayı'nın kapısından çıkarmalarını emretti. Onu aşağı attılar, su itici inciyi çıkardılar ve su her taraftan gürültüyle kapanmaya başladı.

Bakmak için hızla arkasını dönen Sekiz Kural artık Su Kristali Sarayı'nın kapısını göremiyordu. Ellerini uzattığında, tutabildiği tek şey kralın cesediydi; bu cesede dokunmak bacaklarının zayıflamasına ve tendonlarının korkudan uyuşmasına neden oldu. Suyun yüzeyine doğru fırladı; elleriyle kuyunun duvarına tutunarak, "Ağabey, beni kurtarmak için asanı buraya sapla!" diye bağırdı.

"Hiç hazine var mı?" diye sordu Hacı. Sekiz Kural dedi ki, "Hiç yok! Ancak suyun altında bir Kuyu Ejderhası Kralı var, bana sırtımda ölü bir adam taşımamı söyledi. Bunu yapmadım ve beni kapı dışarı etti; işte o zaman Su Kristali Sarayı da ortadan kayboldu. O cesedi hissettiğimde o kadar korktum ki ellerim güçsüzleşti ve tendonlarım uyuştu; güçlükle hareket edebildim. Ağabey, iyi ya da kötü, lütfen beni kurtar."

"Hazine tam da bu," dedi Pilgrim. "Neden onu yukarı taşımıyorsun? Burada mı?"

Sekiz Kural şöyle dedi: "Uzun süre önce ölmüş olmalı. Neden onu taşıyayım ki? onu sırtımda mı taşıyayım?"

"Eğer sen gitmezsen," dedi Hacı, "ben geri

dönerim." "Nereye?" diye sordu Sekiz Kural.

"Ben manastıra dönüyorum," dedi Hacı, "Üstatla biraz uyumak için."

"Yani seninle gelemeyeceğimi mi söylüyorsun?" dedi Sekiz Kural.

Hacı, "Eğer buraya tırmanabilirsen, seni yanımda götüreceğim; eğer tırmanamazsan, işte bu kadar!" dedi.

Sekiz Kural dehşete kapılmıştı, çünkü kuyuya nasıl tırmanabilirdi ki? " Bir baksana," diye bağırdı. "Şehir duvarına bile tırmanmak zordu, oysa bu kuyu aşağıda geniş, üstte ise küçük bir ağzı var. Dairesel duvarın her tarafı yukarı ve aşağı doğru düz. Üstelik bu kuyudan su çıkarılmayalı o kadar uzun zaman olmuş ki her yer yosun tutmuş. Korkunç derecede kaygan. Nasıl tırmanabilirim ki? Ağabey, kardeşlik duygularımızı incitmeyelim, ben gidip onu sırtımda yukarı taşıyayım."

"Kesinlikle," dedi Pilgrim. "Çabuk yap, ben de seninle birlikte uyumaya gideyim." Idiot başını tekrar suyun altına soktu ve dümdüz daldı; cesedi bulduktan sonra onu sırtına çekti ve tekrar yüzeye çıktı. Kuyunun duvarından destek alarak, "Ağabey, onu taşıyorum" diye bağırdı. Hacı kuyunun içine baktı ve cesedin gerçekten de Sekiz Kural'ın sırtında olduğunu gördü. Ancak o zaman altın çemberli çubuğu kuyuya indirdi. Çok zorlanmış bir adam olan Budala ağzını açtı ve dişleriyle demir çubuğun ucuna tutundu; daha sonra Hacı tarafından hiç çaba sarf etmeden kuyudan çıkarıldı.

Cesedi yere bırakan Sekiz Kural kendi giysilerini kaptı ve giydi. Hacı şöyle bir baktığında, ölü kralın yüz hatlarında en ufak bir değişiklik olmadığını gördü; sanki hâlâ hayattaydı. "Kardeşim," dedi Hacı, "bu adam öleli üç yıl oldu. Yüz hatları nasıl bozulmamış olabilir?"

"Bu konuda hiçbir fikrin yok," dedi Sekiz Kural. "Bu Kuyu Ejderhası bana cesedi özelliklerini koruyan bir inciyle mumyaladığını ve bu yüzden bozulmadığını söyledi."

"Şanslı! Şanslı!" dedi Pilgrim.

"Bu, onun hatasının henüz karşılık bulmadığı ve kaderimizde başarılı olmak olduğu anlamına geliyor olmalı. Kardeşim, onu hemen tekrar sırtına koy ve gidelim."

"Onu nereye götürmemi istiyorsunuz?" diye sordu Sekiz

Kural. "Üstadı görmeye," dedi Hacı.

Sekiz Kural homurdanmaya başladı ve şöyle dedi: "Bununla nasıl yaşayacağım? Bu maymun zekice konuşmalarıyla beni kandırıp onunla sözde iş yapmaya ikna ettiğinde mışıl mışıl uyuyordum. Meğer böyle bir işe girişmişim, sırtımda ölü bir adam taşıyormuşum! Onu taşıdığımda, üzerime pis kokulu bir sıvı damlayacak ve giysilerimi kirletecek ve onları benim için yıkayıp kolalayacak kimse de yok. Gökyüzü gri olduğunda giysilerimdeki birkaç yama bile tekrar nemlenebilir. Onları nasıl giyebilirim?"

"Bak, sen sadece onu taşı," dedi Hacı, "manastıra vardığımızda seninle giysilerimizi değiştiririz."

"Kendinden utanmıyor musun?" diye sordu Sekiz Kural. "Giyecek neredeyse hiçbir şeyin yok ve benimle kıyafet mi değiştireceksin?" Hacı, " Oh, çok ukalasın! Onu taşımayacak mısın?"

"Hayır!" dedi Sekiz Kural. "O zaman inciklerinizi dışarı çıkarın," dedi Pilgrim, "ve size oltamla yirmi vuruş yapacağım!"

Dehşete kapılan Sekiz Kural, "Ağabey, bu çok ağır bir sopa! Eğer bana yirmi vuruş yaparsan, bu kral gibi olurum!"

"Eğer dayak yemekten korkuyorsan," dedi Hacı, "o zaman acele et ve onu sırtına al da gidelim."

Sekiz Kural gerçekten de dayak yemekten korkuyordu; oldukça kayıtsız bir şekilde cesedi çekip sırtına koydu ve bahçeden çıkmak için döndü.

Sevgili Büyük Bilge! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak bir büyü okudu ve güneybatıda yere bakan bir ağız dolusu havayı içine çekti. Üflediğinde, şiddetli bir rüzgâr hemen ortaya çıktı ve Sekiz Kural'ı sarayın dışına çıkardı. Anında şehri terk ettiler; rüzgâr dindiğinde ikisi de yere düştü ve yavaşça yürüyerek ilerledi. Öfkesini sessizce bastıran Budala, Hacı "ya aynı şekilde karşılık vermeyi planlamış ve kendi kendine şöyle demiş: "Bu maymun bana güzel bir şaka yaptı ama manastıra gittiğimde

ben de ona bir şaka yapacağım. Üstadı, kralı hayata döndürmesikonusunda ısrar etmesi için ikna edeceğim. Eğer o maymun bunuyapamazsa, Usta'ya o maymunun beyni patlayana kadar o Sıkı DolguBüyüsü'nü okutacağım. Bu beni biraz rahatlatacak!"

Yürümeye devam etti ve kendi kendine düşündü, "İyi değil, iyi değil! Eğer adamı iyileştirmesini sağlars a n , tek yapması gereken gidip Kral Yama'dan ruhu istemek olur ve adam tekrar yaşar. Karanlıklar Bölgesi "ne gitmesine izin verilmemesi için koşulları belirlemeliyim; kral, Işık Dünyası "nda bulunan bir yolla hayata döndürülmeli. Sadece böyle bir plan iyidir."

Manastırın kapısına vardıklarında kendi kendine konuşmayı henüz bitirmemişti. Sekiz Kural kapıdan içeri girdi ve Chan salonunun kapısına giderek cesedi yere attı ve "Üstat, kalk ve şuna bak" diye bağırdı. Uyuyamayan Tripitaka, Sha Monk ile Hacı'nın Sekiz Kural'ı kendisiyle gitmesi için nasıl kandırdığı ve bu kadar uzun bir süre sonra nasıl geri dönmedikleri üzerine sohbet ediyordu. Çağrıyı duyunca Tang Keşişi hemen ayağa kalktı ve "Öğrenci, neye bakmamı istiyorsun?" dedi.

"Pilgrim'in büyükbabası," dedi Sekiz Kural, "yaşlı Hog'un sırtında geri getirdiği."

"Seni turta gözlü salak!" dedi Hacı.

"Nerede bir dedem var?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "eğer o senin deden değilse, neden ihtiyar Hog "dan onu buraya getirmesini istedin? Ne kadar enerji harcadığımı bilmiyorsun!"

Tang Keşişi ve Sha Keşişi bakmak için kapıyı açtılar ve kralın yüzünün hiç değişmediğini gördüler.

Yaşlı adam bir anda hüzünlenerek, "Majesteleri, bundan önceki hangi varoluşunuzda size yetişmek zorunda kalan ve hayatınızı kaybetmenize neden olan bir düşmana maruz kaldınız? Ne yazık ki, karınızı ve

çocuğunuzu tüm sivil ve askeri yetkililerin haberi olmadan terk ettiniz!Hâlâ karanlıkta olan karına yazık! Senin için kim tütsü yakacak ya da çaydökecek?"

O kadar üzgündü ki, gözyaşları yağmur gibi yağarken artık konuşamıyordu. Yanaklar.

"Efendim," dedi Sekiz Kural gülerek, "onun ölümünün sizinle ne ilgisi var? O sizin atalarınızdan biri değil. Neden onun için ağlıyorsunuz?"

"Ey öğrenci!" dedi Tang Keşişi, "aileden ayrılanlar için yaşamın temel ilkesi merhamettir. Nasıl bu kadar katı kalpli olabiliyorsun?"

"Katı yürekli değilim," dedi Sekiz Kural, "çünkü Ağabey bana onu hayata döndürebileceğini söyledi. Eğer yapamasaydı, onu buraya geri getirmezdim."

Ne de olsa bu ihtiyarın kafası suyla doluydu! Budala'nın bu birkaç sözüyle sarsılarak hemen şöyle dedi: "Wukong, eğer gerçekten de bu kralı hayata döndürme yeteneğine sahipsen, yedi katlı bir stūpa inşa etmekten daha büyük bir şey başarmış olursun. Ve biz bile Ruh Dağı'nda Buddha'ya tapınmış gibi fayda görmüş olurduk." Hacı dedi ki, "Usta, bu Budalanın saçmalıklarına nasıl inanırsın! Bir adam öldüğünde, üç kere yedi veya beş kere yedi dönemlerinden geçebilir; en fazla yedi yüz gün bekleyebilir, Işık Dünyası'nda işlediği tüm günahlar için acı çektikten sonra bir sonraki enkarnasyona geçecektir. Buradaki adam üç yıl önce öldü. Onu nasıl diriltebilirim?" Tripitaka bu sözleri duyduğunda, "Oh, pekala!" dedi. Ancak Sekiz Kural hâlâ kızgın bir şekilde, "Üstat, ona inanmayın. Onun beyni biraz hasta! Sadece şu küçük şeyinizi okuyun ve yaşayan bir adam bulacağınızdan emin olun."

Tang Keşişi gerçekten de Sıkı Dolgu Büyüsünü okumaya başladı ve maymunun öyle bir baş ağrısı vardı ki gözleri şişti. Ölü kralı nasıl iyileştirdiğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第039回 · Bölüm 39

Cennette bir topak zinober iksiri bulundu Üç yıldır ölü olan bir kral, Dünya'da yeniden yaşıyor

Size baş ağrısına dayanamayan Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. " Usta," diye yalvarıyordu acınası bir şekilde, "okumayı kes! Okumayı kes! Bırakın onu iyileştirmeye çalışayım."

"Nasıl?" diye sordu yaşlı adam. Hacı, "Tek yapmam gereken Karanlıklar Bölgesi'ne gitmek ve ruhunun On Kral'ın odalarından hangisinde olduğunu bulmak. Onu getireceğim ve o kurtulacak."

"Usta, ona inanmayın," dedi Sekiz Kural. "Bana ilk başta Karanlıklar Bölgesi "ne gitmesine gerek olmadığını, Işık Dünyası "nda bir tedavi bulunmadıkça gerçek yeteneğinin görülemeyeceğini söyledi."

Bu sapkın gevezeliğe inanan ihtiyar, Sıkı Dolgu Büyüsünü bir kez daha okumaya başladı. Hacı o kadar dehşete düşmüştü ki, tekrar tekrar "Işığın Dünyasında bir yol bulacağım! Işık Dünyasında bir yol bulacağım!"

"Durma," dedi Sekiz Kural, "okumaya devam et!"

"Seni aptal, lanetli yaratık!" diye bağırdı Pilgrim. "Sen sadece Üstadı o büyüyü bana yapması için kandırmaya çalışıyorsun!" Neredeyse yere yığılana kadar gülen Sekiz Kural, "Ey Ağabey! Sen sadece bana nasıl oyun oynayacağını biliyorsun ama benim de sana aynısını yapabileceğimin farkında değilsin."

"Usta, lütfen dur," dedi Hacı, "bırak da yaşlı Maymun Işık Dünyası'nda kral için bir çare bulsun."

"Işık Dünyasında onu nerede bulabilirsin?" diye sordu Tripitaka. "Tek bir bulut taklasıyla," dedi Hacı, "Güney Cennet Kapısı'ndan geçeceğim, ama Büyük Ayı Sarayı'na veya İlahi Sisler Salonu'na girmeyeceğim. Bunun yerine, doğruca Otuz Üçüncü Cennet'e, Kedersiz Cennet'in Tushita

Sarayı'na gideceğim. Orada Laozi'yi gördüğümde, ondan bu adamıkesinlikle yeniden yaşatacak olan Dokuz Geri Dönüşlü Ruh OnarıcıİksirindenBir topak isteyeceğim." Tripitaka bu sözleri duyduğunda çokmemnun oldu ve "Çabuk git ve geri gel" dedi.

Pilgrim, "Şu anda üçüncü nöbetin saati geliyor," dedi, "ama ben dönene kadar şafak sökmüş olacak. Bu adamın burada böyle uyumasının sorunu, tüm atmosferin çok sıkıcı ve kalpsiz görünmesi. Burada biri onun yasını tutmalı ve bu daha iyi olur."

"Söylemeye gerek yok," dedi Sekiz Kural, "bu maymun kralın yasını tutmamı istiyor."

"Evet, ama korkarım bunu yapmayacaksın," dedi Hacı. "Eğer sen iyileşmezsen, ben de onu iyileştiremem!"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "gidebilirsin. Ben onun yasını tutacağım." Hacı dedi ki, "Yas tutmanın birkaç yolu vardır: sadece ağzını açıp ses çıkarırsan buna uluma denir; biraz gözyaşı dökersen buna ağlama denir. Hem gözyaşları hem de duygularla yas tuttuğunuzda, buna feryat diyebiliriz."

"Size nasıl feryat edebileceğime dair bir örnek vereyim!" dedi Sekiz Kural ve bir yerden bir kâğıt parçası çıkarıp ince bir şerit haline getirerek burun deliklerine iki kez soktu.

Şuna bir bakın! Birkaç kez hapşırdıktan sonra, gözyaşları ve sümükleri dışarı aktı ve sanki ailesinden biri gerçekten ölmüş gibi sürekli mırıldanarak ve protestolar mırıldanarak ağlamaya başladı. Şehvetle haykırdı ve tutkusu müthiş bir seviyeye yükseldiğinde, Tang'ın yaşlısı bile gözyaşlarına boğuldu. Hacı gülerek, "İşte senden böyle bir keder göstermeni istiyorum," dedi, "ve durmana izin yok. Eğer sen, Aptal, ben gittikten sonra yas tutmayı bırakabileceğini sanıyorsan yanılıyorsun, çünkü seni hala duyabiliyorum. Böyle devam edersen bir Ţey olmaz, ama sesinin kesildiğini fark ettiğim an, inciklerine yirmi kırbaç vuracağım."

"Sen git!" dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. "Bir kez yas tutmaya başladım mı, bitirmem birkaç günümü alır." Sha Monk, Hacı'nın Sekiz Kural'ı ne kadar sert bir şekilde azarladığını duyunca, ölü krala sunmak için gidip birkaç çubuk tütsü yaktı. "Güzel! Güzel! Güzel! İyi!" dedi Hacı gülerek.

"Tüm aile bu şekilde hürmet gösterdiğinde, yaşlı Maymun çabalarını gösterebilir."

Sevgili Büyük Bilge! Gece yarısının bu saatinde, ustasından ve öğrencilerinden, üçünden ayrıldı; bulut taklasına binerek hemen Güney Cennet Kapısı'na girdi. Gerçekten de ne İlahi Sisler Hazine Salonu'nun önüne gitti ne de Büyük Ayı Sarayı'na çıktı. Bulutumsu ışıltısının üzerinde ilerleyerek doğruca Kedersiz Cennet'e, Otuz Üçüncü Cennet'in Tushita Sarayı'na gitti. Kapıdan içeri girer girmez, Laozi'yi iksir odasında otururken buldu: iksir yapma sürecinde, o ve birkaç ilahi genç, muz yelpazeleriyle ateşlere bakıyorlardı. Hacı'nın yaklaştığını görünce hemen gençlere şu sözlerle talimat verdi:

"Hepiniz dikkatli olun. Bir zamanlar iksirimizi çalan hırsız burada."

Hacı onu selamlayarak gülerek şöyle dedi: "Saygıdeğer Efendim, bu kadar aptal

olmayın! Neden bana karşı böyle bir önlem alıyorsunuz? Ben artık böyle şeyler yapmıyorum!"

"Maymun," dedi Laozi, "beş yüz yıl önce Cennet'te büyük bir kargaşaya neden olduğunda, benim sayısız etkili iksirimi çalıp tükettin. Ve Küçük Bilge Erlang'ı seni tutuklayıp Yukarıdaki Bölge'ye getirmesi için gönderdiğimizde, kırk dokuz gün boyunca iksir mangalımda rafine edilmek üzere gönderildin ve kim bilir ne kadar kömürü israf etmeme neden oldun. Budist meyvesini kucakladığında ve kutsal yazıları edinmek için Batı Cenneti'ne giden Tang Keşişi'ne eşlik etmeye karar verdiğinde özgürlüğüne kavuştuğun için şanslıydın. Ama o zaman bile, bir süre önce Seviye Tepesi Dağı'nda iblisleri bastırdıktan sonra senden hazinelerimi

istediğimde bana zor anlar yaşatıyordun. Bugün burada ne yapıyorsun?"

"Sana zor anlar yaşatmadım," dedi Pilgrim. "Yaşlı Maymun o zaman beş hazinenizi gecikmeden size geri verdi. Neden hala bu kadar şüphecisin?"

"O zaman neden yolda değilsin?" diye sordu Laozi. "Neden sarayıma gizlice girdin?" Hacı dedi ki, "Ayrıldıktan sonra, Kara Horoz Krallığı'na gelene kadar Batı'ya doğru ilerledik. Oradaki kral, rüzgar ve yağmur çağırabilen bir Taoist kılığına girmiş bir canavar-ruh tarafından öldürülmüştü. Canavar daha sonra kendini kralın şekline dönüştürdü ve şimdi Altın Çanlar Salonu'nda oturuyor. Ustam önceki gece Kıymetli Koru Manastırı'nda sūtraları okuduğunda, Kralın ruhu ona göründü ve yaşlı Maymun'dan kendisi için şeytanı bastırmasını istedi.

Yaşlı Maymun kanıt sorununu göz önünde bulundurduğu için, mezar yerini aramak üzere Sekiz Kural ile birlikte imparatorluk bahçesine gitti.

Sekizgen mermer duvarlı bir kuyudan kralın cesedini çıkardık, o kadar mükemmel korunmuştu ki ne rengi ne de görünüşü değişmişti. Onu efendime geri getirdiğimizde, merhamete kapıldı ve onu canlandırmamı istedi. Ancak, ruhunu almak için Karanlıklar Bölgesi'ne gidemeyeceğimi ve onu Işık Dünyası'nda canlandırmak için bir yol bulmam gerektiğini şart koştu. Başka bir çare olmadığı sonucuna vardım ve bu yüzden özellikle sizi görmeye geldim. Tao'nun Patriği'ne merhametli olması ve bana Dokuz Dönüşlü Ruh Onarıcı İksirinizden bin tablet ödünç vermesi için yalvarıyorum, böylece yaşlı Maymun kralı kurtarabilir."

"Bu maymun gevezelik ediyor!" dedi Laozi. "Ne diyorsun - bin tablet, iki bin tablet! Onları pirinç gibi mi yiyorsun? Çamurla yoğrulduklarını mı sanıyorsun? Bu kadar kolay mı? Hayır! Hayır! Çabuk git! Bende hiç yok!"

"Pekala," dedi Pilgrim kıkırdayarak, "yüz tablete ne dersin?"

"Bende hiç yok," dedi Laozi. "O zaman sadece on tablet," dedi Hacı. " Bu sefil maymun tam bir baş belası!" dedi Laozi öfkeyle. "Bende hiç yok.

Çık dışarı! Çık dışarı!"

Hacı gülerek, "Gerçekten hiç yok mu?" dedi. "O zaman yardım aramak için bir yere gideceğim."

"Yürü! Yürü! Git!" diye bağırdı Laozi. Büyük Bilge arkasını dönerek bir kere.

Laozi birden kendi kendine şöyle düşündü: "Bu maymun tam bir düzenbaz! Ben

söylediğimde Gitti ama korkarım ki gizlice geri dönüp hırsızlık yapmaya başlayabilir."

İlahi bir gence Hacı'yı hemen geri çağırmasını emretti ve şöyle dedi: " Seni maymun, ellerin ve ayakların kaşınıyor! Sana Ruh Onarıcı İksirimden bir tablet vereceğim."

"Saygıdeğer Efendim," dedi Hacı, "eğer yaşlı Maymun'un yeteneğini biliyorsanız, altın iksirinizi hemen çıkarır ve elinizdekini benimle adil bir şekilde paylaşırsınız. Bu senin iyi şansın olacak! Aksi takdirde, onları senin için temizleyeceğim."

Patrik su kabağını çıkardı, ters çevirdi ve bir topak altın iksir döktü. Onu Hacı'ya uzatarak, "Elimdekinin hepsi bu. Al bunu, al bunu! Bunu sana

, biliyorsun ve o kral yeniden canlandığında, bu senin sevabın olarak sayılacak." Hacı onu aldı ve dedi ki, "Acele etmeyelim! Önce bir tadına bakacağım, çünkü sahte bir hapla kandırılmayacağım!"

Hemen ağzına attı. Yaşlı patrik o kadar irkildi ki ileri atıldı ve Hacı " nın kafasındaki deriyi yakaladı. Yumruğunu havaya kaldırarak bağırdı: " Seni sefil maymun! Eğer onu yutmaya cüret edersen, seni öldürürüm!"

"Yazıklar olsun sana!" dedi Pilgrim gülerek. "Bu kadar dar kafalı olma! Senin malını kim yiyecek! Bu çürük çarık ne kadar eder ki? Burada değil mi?"

Gördüğünüz gibi maymunun gıdılarının hemen altında küçük bir kese vardı ve altın iksiri orada saklıyordu. Patrik onu parmaklarıyla yokladıktan sonra, "Git buradan! Artık beni burada rahatsız etme!"

Ardından Büyük Bilge yaşlı patriğe teşekkür etti ve Tushita Cennet Sarayı'ndan ayrıldı. Şuna bir bakın!

Sayısız kutsal ışınla yeşim taşından kemerleri terk etti; Sayısız uğurlu bulutun üzerinde toz dünyasına gitti.

Bir an içinde Güney Cennet Kapısı'nı geride bıraktı ve güneş doğarken bulutlardan inerek Kıymetli Koru Manastırı'nın kapısına vardı.

"Efendim" diye ağlayarak yaklaştığında Sekiz Kural'ın ağlaması hâlâ duyulabiliyordu.

"Wukong geri döndü," dedi Tripitaka sevinçle.

"İksir ya da ilacın var mı?"

"Var," dedi Pilgrim. "Onda olmaması mümkün değil!" dedi Sekiz Kural. "Çalmak zorunda kalsa bile bir şeyler getirirdi!"

"Kardeşim," dedi Hacı kıkırdayarak, "yoldan çekilebilirsin, artık sana ihtiyacım yok. Gözyaşlarını sil ya da ağlamak için bir yere gidebilirsin. Sha Monk, lütfen bana biraz su getir." Sha Monk aceleyle arka tarafta bir kova bulunan kuyuya gitti. Yarım sadaka tası su çıkardı ve Hacı'ya getirdi. O suyu aldıktan sonra Hacı iksiri tükürdü ve kralın dudaklarının içine yerleştirdi. Sonra iki eliyle kralın çenesini ayırdı ve bir ağız dolusu temiz su kullanarak altın iksiri kralın midesine boşalttı. Yaklaşık yarım saat sonra, vücudu hareketsiz kalmasına rağmen kralın karnından gürültülü sesler geldi. "Usta," dedi Hacı, "altın iksirim bile onu canlandıramamış gibi görünüyor! Yaşlı Maymun "un işi şantajla bitirilecek olabilir mi?"

Tripitaka dedi ki, "Saçmalık! Onun yaşamaması için hiçbir sebep yok. Uzun zamandır sadece ölü bir ceset olsaydı o suyu nasıl yutabilirdi? Midesine giren altın iksirin ilahi gücü bağırsaklarının guruldamasına neden olmuş olmalı. Bu gerçekleştiğinde, dolaşım ve nabız bir kez daha

uyumlu bir şekilde hareket ediyor demektir. Ancak nefesi hala durmuşdurumda ve serbestçe akamıyor. Ancak, bir adam üç yıl boyunca birkuyuya batırıldığında bu beklenen bir durumdur; sonuçta, ham demir biletamamen paslanmış olacaktır. Bu yüzden ilkel nefesi tamamen tükenmişdurumda ve birinin ona ağızdan ağza resüsitasyon yapması gerekiyor."

Sekiz Kural ilerledi ve Tripitaka tarafından durdurulduğunda bunu yapmak üzereydi. "Bunu yapamazsın," dedi. "Wukong hala görevi devralmalı."

Bu yaşlı gerçekten de akıllıydı, çünkü Zhu Sekiz Kural, gençliğinden beri yamyamdı ve nefesi kirliydi. Öte yandan Hacı, doğduğundan beri kendi kendini yetiştiriyordu, onu besleyen yiyecekler çeşitli meyveler ve yemişlerdi ve bu nedenle nefesi temizdi. Bu nedenle Büyük Bilge öne çıktı ve şimşek tanrısı gagasını kralın dudaklarına kenetledi: Katmanlı kulelerden inmek için boğazından güçlü bir nefes üflendi.

Aydınlık salonu istila ederek zinober tarlasına ve ötesindeki püsküren pınar noktalarına ulaştı, ardından yönünü değiştirerek tacın çamurdan yapılmış odasına doğru yol aldı. Yüksek sesli bir vınlama ile kralın nefesi bir araya geldi ve ruhu geri döndü; döndü ve hemen ellerini ve ayaklarını esneterek "Usta!" diye bağırdı.

Sonra dizlerinin üzerine çökerek, "Ruhumun dün gece sizi bir hayalet gibi gördüğünü hatırlıyorum, ama bu sabah ruhumun Işık Dünyasına döneceğini beklemiyordum" dedi.

Tripitaka aceleyle onu kaldırmaya çalıştı ve "Majesteleri, ben bir şey yapmadım. Öğrencime teşekkür etmelisiniz."

Hacı gülerek, "Usta, ne diyorsun sen?" dedi. "Atasözü der ki, "Bir evde iki baş olmaz." Onun selamını kabul etmelisin."

Tripitaka yine de büyük bir mahcubiyetle kralı iki eliyle kaldırdı ve birlikte Chan salonuna girdiler. Kral oturmadan önce Hacı, Sekiz Kural ve

Sha Keşiş'i selamlamakta ısrar etti. Manastırın yerleşik keşişleri sabahyemeğini hazırlamayı henüz bitirmişlerdi ve sırılsıklam giysileri olan birkralla karşılaştıklarında tam da yemeği sunmak üzereydiler.

Herkes korkuya kapıldı; her biri spekülasyon yapmaya başladı. Ancak Hacı Güneş aralarına atladı ve şöyle dedi: "Keşişler, bu kadar telaşlanmayın. Bu aslında Kara Horoz Krallığı'nın kralı, hepinizin gerçek hükümdarı. Üç yıl önce bir şeytan tarafından öldürüldü ama yaşlı Maymun onu dün gece diriltti. Sapkınları doğrulardan ayırmak için şu anda onunla şehre gitmeyi planlıyoruz. Eğer vejetaryen yemek hazırladıysanız buraya getirin, böylece yemeğimizi yedikten sonra yolculuğumuza başlayabiliriz."

Keşişler daha sonra kralın yıkanabilmesi ve kıyafetlerini değiştirebilmesi için sıcak su da getirdiler. Kırmızımsı kahverengi kraliyet cübbesi atıldı ve onun yerine keşiş tarafından kendisine verilen iki kumaş gömleği giydi. Yeşim kemerini çıkarıp onu sarı ipek bir kuşakla bağladılar; kaygısız botları çıkarıldıktan sonra ona bir çift eski keşiş sandaleti verildi. Ardından atı eyerlemeye gitmeden önce vejetaryen kahvaltılarını yaptılar.

"Sekiz Kural," dedi Hacı, "valiziniz ne kadar ağır?"

"Onu her gün taşıyorum," dedi Sekiz Kural, "ve gerçekten ne kadar ağır olduğunu bilmiyorum." Hacı dedi ki, "Birini böl, diğerini de kral alsın. İşimizi yapmak için şehre erken gitmeliyiz."

Memnun olan Sekiz Kural, "Şanslı! Şanslı! Onu buraya sırtımda getirdiğimde gücümün çoğunu harcadım. İyileştikten sonra onun benim yerime geçebileceğini hiç düşünmemiştim." Hemen hınzırlığa başvuran Budala, bavulları bölüştürdü; hafif olan yükü manastırdan aldığı yassı bir sırıkla taşıdı, ağır olan yükü ise sırıkla taşıması için krala verdi. " Majesteleri," dedi Hacı kıkırdayarak, "umarım sizi bu şekilde giydirmemize ve bizi takip etmek için bir sırık almanızı istememize aldırmazsınız?" Kral hemen diz çökerek, "Efendim, siz bana yeni bir

doğum yaşatan ebeveynler gibisiniz. Eşya taşımakla ilgili hiçbir şeydenbahsetmeyin. Saygıdeğer Babama göz kulak olmak ve onu Batı Cennetinekadar takip etmek için kırbacı almaya ve üzengileri tutmaya bile razıyım."Hacı, "Bunu yapmana gerek yok, ama şu anda sana bunu yaptırmak içinbir nedenim var. Şehre girip canavar-ruhu yakalayana kadar bu kırk milboyunca valizleri taşımamıza yardım edebilirsin. Sonra tekrar kralolabilirsin ve biz de gidip kutsal kitaplarımızı getiririz."

Bunu duyan Sekiz Kural şöyle dedi: "Bu durumda, sadece kırk mil boyunca direğe çıkacak. Ondan sonra, yaşlı Hog uzun süreli bir işçi olarak kalacak!"

"Kardeşim, artık aptalca konuşmak yok!" dedi Hacı. "Oraya çık ve yolu göster."

Sekiz Kural gerçekten de önden kralla birlikte yolu göstererek yürürken, Şa Keşiş efendisinin ata binmesine yardım etti ve Hacı da arkadan geldi. Düzenli bir şekilde dizilmiş olan manastırın beş yüz keşişi, müzik aletlerini çalıp üfleyerek kapıya kadar onları takip etti. Hacı gülümseyerek şöyle dedi: "Hayır siz keşişlerin bize daha fazla eşlik etmesine gerek yok. Korkarım ki bunlardan herhangi biri yetkililere sızarsa, girişimimiz mahvolur. Çabuk geri dönün! Çabuk geri dönün! Sadece kralın giysilerinin ve kemerinin temizlenip hazırlandığından emin olun. Onları bu gece geç saatlerde ya da yarın sabah erkenden şehre gönder. Senin için biraz ödül isteyeceğim."

Keşişler itaat edip odalarına dönerken, Hacı büyük adımlarla efendisine yetişip onunla birlikte ilerledi. Böylece

Batı "da gizem vardır, gerçeği aramak iyidir. Ahşap ve Metal uyum içinde, o zaman ruh rafine edilebilir. İksir annesi boşuna aptalca bir rüyayı hatırlıyor; Çocuk ne kadar güçsüz olduğunu derinden hisseder. Bir kuyunun dibinde aramalısın aydınlanmış efendiyi, Ve sonra Cennet Salonu'nda Laozi'nin önünde eğilmelisin. Formun boşluğunu gördüğünüzde kendi doğanıza geri dönersiniz, böylece gerçekten de

Buddha'ya yakın bir insan olursunuz.

Usta ve müritlerin yolda yarım gün bile sürmeden bir şehrin yaklaştığını gördüler. "Wukong," dedi Tripitaka, "sanırım bu önümüzdeki Kara Horoz Krallığı olmalı."

"Kesinlikle," dedi Pilgrim. "Şehre bir an önce girelim ki işimizi yapabilelim."

Şehre girdikten sonra, üstat ve öğrencileri halkı iyi huylu ve çok sayıda hareketli faaliyetle meşgul buldular. Yürüdükleri sırada, kısa bir süre sonra anka kuşu çardaklarına ve ejderha kulelerine rastladılar, bunlar son derece görkemli ve süslü yapılardı ve bunlar için bir tanıklık şiirimiz var. Şiir şöyle diyor:

Bu taşra binaları egemen devletler gibidir; eski Tang'da olduğu gibi insanlar şarkı söyler ve dans eder. Çiçekler mücevherli yelpazeleri selamlıyor, gül rengi bulutlar tarafından takip ediliyor; Taze elbiseler, güneş ışığında, yeşim yeşili siste parıldıyor. Tavus kuşu perdeleri açılır ve kokulu sis dökülür; Renkli bayraklar açılırken inci gibi gölgeler yuvarlanır. Övgüye değer bir barış tablosu: Sessiz soylu sıraları ama anıt yok.

"Müritler," dedi Tripitaka atından inerken, "en iyisi biz doğrudan mahkemeye gidip yazımızı onaylatalım ve bürokratik bir ofis tarafından rahatsız edilmeyelim."

"Bu makul," dedi Pilgrim. "Biz kardeşler de sizinle geleceğiz; yanınızda daha fazla insan olunca konuşmak daha kolay oluyor."

Tang Keşişi şöyle dedi: "Eğer hepiniz içeri girecekseniz, gürültü yapmamalısınız. Konuşmaya başlamadan önce bir hükümdarı selamlamanın uygun törenini yapalım."

"Oradan geçmek istiyorsan," dedi Hacı, "bu secde etmen gerektiği anlamına gelir."

"Kesinlikle," dedi Tang Keşişi, "beş eğilme ve üç selamdan oluşan büyük töreni gerçekleştirmeliyiz."

"Efendi, çok yavansınız!" dedi Hacı kıkırdayarak. "Bu karaktere saygı göstermek istemeniz çok akılsızca! Önce ben gireyim, çünkü ne yapacağımı biliyorum. Eğer bize söyleyecek bir şeyi varsa, ona ben cevap vereyim. Eğer ben eğilirsem, siz de benimle birlikte eğilin; eğer ben çömelirsem, siz de çömelin." Şu yaramaz Maymun Kral'a bakın! O doğruca sarayın kapısına gitti ve muhafız görevlisine şöyle dedi: "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın Tahtı tarafından Batı Cenneti'nde Buddha'ya ibadet etmek ve ondan kutsal yazılar almak üzere gönderildik. Bu bölgeye vardıktan sonra, yazıtımızı onaylatmak istiyoruz. Erdemli meyve eyleminin gecikmemesi için bunu krala bildirmenizi rica edebilir miyiz?"

Sarı Kapı Muhafızı hemen ana salonun kapısına gitti ve anma törenini yapmak üzere vermilyon basamakların önünde diz çökerek şöyle dedi: " Saray kapısının dışında, Doğu Ülkesi'ndeki Tang ulusundan imparatorluk fermanıyla Batı Cenneti'ndeki kutsal yazılar için Buddha'yı görmeye gönderildiklerini iddia eden beş keşiş var. Ellerindeki belgeyi onaylatmak istiyorlar ama saraya girmeye cesaret edemiyorlar ve sizin çağrınızı bekliyorlar."

İblis kral hemen onları içeri çağırma emrini verdi. Bunun üzerine Tang Keşişi sarayın içinde yürümeye başladı, ardından da dirilen kral geldi. Onlar yürürken kral gözyaşlarının yanaklarından süzülmesine engel olamadı ve kendi kendine şöyle düşündü: "Ne kadar da acınası! Bronz muhafızlarla korunan imparatorluğum, demirle kaplı hükümdarlığım, onun tarafından gizlice ele geçirilmişti."

"Majesteleri," dedi Hacı usulca, "şu anda üzüntünüzü belli etmemelisiniz, çünkü her şeyi açığa çıkarabiliriz. Kulağımdaki çubuk oldukça huzursuz olmaya başladı. Birazdan bir iblisi öldüresiye döverek ve tüm sapkınlıkları kovarak büyük bir başarıya imza atacak. İmparatorluğunuz yakında size geri dönecek."

Kral itaatsizlik etmeye cesaret edemedi; gözyaşlarını silmek için cübbesini kaldırarak kararlı bir şekilde onları Altın Çanlar Salonu'na kadar takip etti.

Dört yüz kadar sivil ve askeri yetkili, büyük bir ciddiyet ve asil bakışlarla orada duruyordu. Hacı, Tang Keşişi'ni beyaz yeşim taşından yapılmış basamaklara kadar götürdü; keşiş daha sonra hareketsiz ve dik durdu. Basamakların altındaki tüm görevliler dehşete kapıldılar ve şöyle dediler: "Bu keşiş çok aptal ve alçak! Kralımızı gördüğünde neden secde etmiyor ya da övgülerini ifade etmiyor? Selam bile vermiyor! Ne kadar küstah ve kaba!"

Daha konuşmaları bitmeden iblis kral, "Bu keşiş nereden geldi?" diye sordu. ḍHacı cesurca cevap verdi: "Ben Doğu Ülkesi'nde, Güney Jambūvīpa Kıtası'ndaki Büyük Tang ulusundanım, imparatorluk fermanıyla Batı Toprakları'ndaki Hindistan'ın Büyük Thunderclap Manastırı'nda yaşayan Buddha'yı aramak ve gerçek kutsal yazıları bulmak için gönderilen biriyim. Bu bölgeye ulaştıktan sonra, seyahat belgemizi onaylatmadan buradan geçmek istemiyorum." İblis Kral onun söylediklerini duyunca sinirlenerek şöyle dedi: "Doğu Ülkesi'nden olsan ne olur? Ne senin sarayında haraç ödüyoruz, ne de senin ulusunla bir ilişkimiz var. Ne cüretle görgü kurallarını ihmal eder ve bize boyun eğmezsin?" Hacı gülerek, "Doğu Ülkesi'ndeki göksel sarayımız çok eskiden kurulmuştur ve bizimki uzun süre üstün devlet olarak adlandırılmıştır. Sizinki sadece daha aşağı bir bölgedeki bir iç bölge devleti. Eski bir deyişi duymadınız mı?

Üstün devletin kralı baba ve hükümdardır; Aşağı devletin kralı, oğlu ve tebaasıdır.

Daha beni doğru dürüst kabul etmediniz bile ve size boyun eğmediğim için beni azarlamaya nasıl cüret edersiniz?" Çileden çıkan İblis Kral sivil ve askeri yetkililere şöyle bağırdı: "Yakalayın Bu vahşi keşiş!" " Yakalayın" dediğinde, tüm görevliler ileri atıldı. Hacı hemen parmağıyla

işaret ederek, "Durun!" diye bağırdı.

Gördüğünüz gibi bu, çeşitli görevlileri hiçbir şekilde hareket edemez hale getiren hareketsizleştirme büyüsüydü. Gerçekten

Basamakların önündeki yüzbaşılar tahtadan putlara benziyordu, Ve saraydaki mareşaller kilden adamları andırıyordu.

İblis Kral, Hacı'nın tüm görevlileri nasıl hareketsiz hale getirdiğini görünce ejderha koltuğundan sıçradı ve Hacı'yı kendisi yakalamak üzereydi. Gizliden gizliye memnun olan Maymun Kral şöyle düşündü: " Güzel! Tam da yaşlı Maymun'un istediği şey! Yaklaştığın anda, kafan ham demirden yapılmış olsa bile, asam onu bulduğunda kocaman bir delik açacak."

Tam saldırmak üzereydi ki, aniden bir taraftan kurtarıcı bir yıldız belirdi. "Kimdi o?" diye soruyorsunuz. Kara Horoz Krallığı'nın prensinden başkası değildi. İblis Kral'ın giysisini çekiştirmek için ayağa fırlayan Prens, önünde diz çöktü ve "Kral babanın öfkesi dinsin" dedi.

"Ne söylemek istiyorsun çocuğum?" diye sordu canavar-ruh.

Prens, "Bunu Kral Baba'ya bildirmeme izin verin," dedi. "Üç yıl önce, Doğu Ülkesi'ndeki Tang Tahtı tarafından Batı Cenneti'ndeki Buddha'dan kutsal yazılar aramak için gönderilen bir bilge keşiş olduğunu duymuştum, ancak bugün geleceğini beklemiyordum. Kral babanın onurlu doğasının güçlü ve vahşi olduğunu biliyorum. Fakat bu keşişi yakalayıp idam ettirirseniz, büyük Tang bir gün bunu öğrenirse çok öfkelenebilir. Tahtını kurduktan sonra imparatorluğunu birleştirmeyi başaran Li Shimin'i hatırlayın. Bununla da yetinmeyip yabancı topraklara çeşitli fetih seferlerine çıktı. Eğer kralımızın, yakın kardeşi olan bilge keşişi öldürdüğünü öğrenirse, kesinlikle bizimle savaşmak için birlikler ve atlar çağıracaktır. O zaman ordumuzun ne kadar küçük ve generallerimizin ne kadar zayıf olduğunu anladığımızda, pişmanlık duymak için çok geç olacaktır. Kral baba oğlunun anma törenini onaylasın, bu dört keşişin geçmişini iyice araştırsın. Onları mahkûm etmeden önce Taht'a neden

saygı göstermediklerini tespit etmeliyiz."

Gördüğünüz gibi tüm bu konuşma, Tang Keşişi'nin zarar görebileceğinden korkan ve bu yüzden iblisi kasten durduran prensin ihtiyatlı davranmasından kaynaklanıyordu. Prens elbette Hacı'nın saldırmak üzere olduğunu bilmiyordu. Prensin sözlerine hak veren iblis kral, ejderha kanepesinin önünde durdu ve yüksek sesle sordu: "Bu keşiş Doğu Diyarı'nı ne zaman terk etti? Tang imparatoru hangi nedenle sizden kutsal yazıları aramanızı istedi?"

Hacı yine cesurca cevap verdi: "Benim efendim Tang imparatorunun öz kardeşidir ve Tripitaka lakabını taşır. Tang tahtında adı Wei Zheng olan ve Cennet'in emriyle Jing Nehri'ndeki yaşlı bir ejderhanın başını kesen bir başbakan var. Bu nedenle, Büyük Tang imparatoru da rüyasında Karanlıklar Bölgesini gezmek zorunda kaldı ve yeniden canlandıktan sonra, haksızlığa uğramış ruhları ve lanetlenmiş ruhları kurtarmak için Büyük Toprak ve Su Kütlesi vererek gerçeğin planını açtı. Ustam merhametin gücünü yüceltmek için sūtraları okuyup icra ederken, Güney Denizi Bodhisattva Guanshiyin ona aniden Batı'ya yolculuk etmesi gerektiğini vahyetti. Büyük bir söz veren ustam, ulusuna hizmet etmek için bu görevi özgürce ve memnuniyetle kabul etti ve işte o zaman imparator ona beratını verdi. Ayın on beşinden önceki üçüncü gün, ayın dokuzunda Büyük Tang'ın Zhenguan döneminin on üçüncü yılının ayında Doğu Ülkesi'nden ayrıldı. İki Sınır Dağı'na ulaştığında beni öğrencisi olarak kabul etti. Soyadım Sun ve adım Wukong Pilgrim. Daha sonra, ustamın ikinci öğrencisini yaptığı Qoco Krallığı'nın Gao Aile Köyü'ne vardık; onun soyadı Zhu ve adı Wuneng Sekiz Kural.

Akan Kum Nehri'nde üçüncü öğrenci de aramıza katıldı; soyadı Sha ve adı Wujing Keşişi. Önceki gün İmparatorluk Emriyle İnşa Edilen Kıymetli Koru Manastırı'nda yeni bir dilenci işçi edindik ve şimdi bize bagajları taşımada yardımcı oluyor."

İblis Kral bu konuşmayı duyduktan sonra, Tang Keşişi'ni daha fazla incelemek için bir bahane bulmakta zorlandı ve Hacı'yı aldatıcı sorgulamalarla bunaltmaya çalışması daha da zordu. Gözlerini kısarak, " Sen, keşiş! Doğu Diyarı'ndan ilk ayrıldığında tek başınaydın, ama sonra bu dört kişiyi yanına kabul ettin. Bu üç keşiş iyi olabilir ama bu işçi çok şüpheli görünüyor. Bu dilenci bir yerden kaçırılmış olmalı. Adı nedir? Papazlık sertifikası var mı? Onu buraya getirin ve ifadesini alın."

Kral titreyerek, "Ey Efendi! Bu ifadeyi nasıl vereceğim?"

Hacı ona bir çimdik atarak, "Korkma. Bırak senin için yapayım."

Sevgili Büyük Bilge! Öne çıktı ve zebaniye yüksek sesle şöyle dedi: " Majesteleri, bu yaşlı işçi sadece dilsiz değil, aynı zamanda biraz da sağır. Onu işe aldık çünkü Batı Cenneti'ne giden yolu biliyordu, gençliğinde kendisi de oraya gitmişti.

Onun hakkında her şeyi biliyorum - geçmişini, kökenini, yükselişini ve düşüşünü. Majestelerinin affına sığınıyorum, ama izin verin onun yerine ben ifade vereyim."

"Çabuk ve dürüstçe yap," dedi iblis kral, "yoksa ciddi bir suçtan hüküm giyer." Hacı dedi ki,

Bu ifadeye göre dilenci oldukça yaşlı; Sağır, dilsiz ve akılsız, aynı zamanda fakir! Ana yurdu burası olan bir adam, Beş yıl önce yenilgi ve yıkımla tanıştı. Gökyüzünden yağmur yağmayınca halk pörsümüş ve kurumuştu. Kral ve tebaanın hepsi oruç tuttu ve perhiz yaptı; Tanrı'ya dua etmek için yıkandılar ve tütsü yaktılar, Ama on bin mil boyunca hiçbir bulut görülmedi. İnsanlar baş aşağı asılmış gibi açlıktan ölürken, Zhongnan'dan gücünü göstermek için rüzgarı ve yağmuru çağıran ve sonra gizlice kralın kendi canını alan Tam Gerçek bir şeytan geldi. Kurban bir bahçe kuyusuna itildi; ejderha koltuğu insan tarafından bilinmeyen bir yere götürüldü. Neyse ki ben geldim. Liyakatim harikaydı: Ölümden yaşamı geri getirmek için hiçbir engel yoktu. Bir dilenci olarak teslim olmaya istekli, Yüzünü Batı'ya dönmek için keşişi takip ederdi. O aldatıcı

kral aslında bir Taoist; Bu işçi gerçekte hakiki kraldır.

Altın Çanlar Salonu'ndaki iblis kral bu konuşmayı duyduğunda o kadar korktu ki, kalbi genç bir geyiğin ayakları gibi çarptı ve yüzü kırmızı bulutlarla kızardı. Hemen kaçmak istedi ama elinde bir silah bile yoktu. Arkasını döndüğünde, beline bir pala bağlamış olan ve Hacı'nın hareketsiz bırakma büyüsüyle dilsiz ve aptal bir insan haline getirilmiş olan saray muhafızlarının yüzbaşılarından birini gördü. İblis Kral ona doğru atılarak palayı aldı ve hemen bulutların üzerine çıkarak havaya kaçtı. Sha Monk ve Zhu Eight Rules olayların bu şekilde gelişmesine o kadar sinirlendiler ki Hacı'ya bağırdılar, "Seni sabırsız maymun! Neden bütün bunları bir kerede söylemek zorundaydın? Daha yavaş bir yaklaşım kullansaydın onu kalması için kandırabilirdin. Şimdi bulutlara binip kaçtığına göre, onu aramak için nereye gideceksin?"

"Böyle çılgınca bağırmayın kardeşlerim," dedi Hacı gülerek. "Önce prense dışarı çıkıp babasını selamlamasını ve kraliçeye de kocasını selamlamasını söyleyeyim. Sonra da o bakanları büyümden kurtarmak için bir büyü daha yapayım ki olanlarla ilgili gerçeği öğrenebilsinler ve gerçek krala saygılarını sunabilsinler. Sonra onu aramaya gidebilirim."

Sevgili Büyük Bilge! Yapacağını söylediği her şeyi yaptıktan sonra Sekiz Kural ve Sha Keşiş'e şöyle dedi: "Hükümdar ve tebaayı, baba ve oğlu, karı ve kocayı ve efendimizi korumaya özen gösterin. Ben gidiyorum!"

Konuşmasını bitirmeden önce tamamen gözden kaybolmuştu.

Dokuz Katlı Cennet'in bulutlarına doğru yükselen Hacı gözlerini kocaman açarak etrafına bakındı: İblis Kral canını kurtarmış, kuzeydoğuya doğru kaçıyordu. Hacı hemen ona yetişti ve bağırdı, " Şeytan, nereye gidiyorsun? Yaşlı Maymun burada." Hızla arkasını dönen iblis kral, palasını çıkardı ve yüksek bir sesle, "Hacı Güneş, sen ne sahtekârsın! Ben başka bir adamın tahtını aldım ama bu seni ilgilendirmiyordu. Neden birinin işine karışıp sırrımı ifşa etmek

zorundaydın ki?" Hacı kahkahalarla kükreyerek, "Seni küstah, kanunsuzşeytan! Kendine kral olma izni verilmesi gerektiğini mi düşünüyorsun?Eğer yaşlı Maymun'u tanıdıysan, ilk fırsatta en uzak yere kaçmalıydın. Osözde ifadeyi isteyerek efendime zor anlar yaşatmaya nasıl cüret edersin?Az önce sana verdiğim ifade doğru muydu, değil miydi? Şimdi kaçma!Eğer erkeksen, yaşlı Maymun'un sopasının tadına bak!"

İblis kral, rakibiyle karşılaşmak için palasını kullanmadan önce darbeden kurtulmak için kenara çekildi. Silahları birleştiği an, muhteşem bir savaş oldu. Gerçekten

Maymun Kral vahşi, İblis Kral güçlü- Çubuk ve pala birbirlerine meydan okuyor. Bu gün Üç Bölge sisle kaplı, Hepsi bir kralın sarayına geri dönmesi için.

İkisi birkaç raunt dövüştükten sonra İblis Kral, Maymun Kral'a daha fazla dayanamadı ve geldiği yoldan şehre geri kaçtı. Kendini beyaz yeşim taşının önündeki iki sıra sivil ve askeri görevlinin arasına atarak İblis kral vücudunu salladı ve Tripitaka Tang'ın birebir görüntüsüne dönüştü, ikisi de basamakların önünde el ele duruyordu. Büyük Bilge geldi ve asasıyla vurmak üzereydi ki şeytan şöyle dedi: "Öğrenci, bana vurma! Benim!" Hacı asayı diğer Tang Keşişine doğru çevirdi, o da "Mürit, bana vurma! O benim!"

Birbirine tıpatıp benzeyen ve ayırt edilmesi çok zor olan iki Tang Keşişi vardı. Kendi kendine, "Eğer canavar ruhu sopanın bir darbesiyle öldürürsem, bu benim erdemim olur, tamam; ama bu darbe gerçek ustamı öldürürse ne yaparım?" diye düşündü. Hacı durup Sekiz Kural ve Sha Keşiş'e sormak zorunda kaldı: "Hangisi şeytan, hangisi efendimiz? Onu bana göster ki ona saldırabileyim."

"Siz ikiniz havada bağırıyor ve kavga ediyordunuz," dedi Sekiz Kural, " ve gözlerimi kırptığımda, bir sonraki anda iki usta gördüm. Kimin gerçek kimin sahte olduğunu bilmiyorum." Hacı bu sözleri duyunca parmaklarıyla sihirli bir işaret yaptı ve çeşitli deva koruyucularını, Altı

Karanlık Tanrısını ve Altı Işık Tanrısını, Beş Çeyreğin Koruyucularını,Dört Nöbetçiyi, İnancın On Sekiz Koruyucusunu, yerel ruhu ve o bölgenindağ tanrısını bir araya getiren bir büyü okudu. Onlara şöyle dedi: "YaşlıMaymun burada kendisini efendimin suretine dönüştürmüş bir canavarızapt etmeye çalışıyor. Hem şekilleri hem de özleri tamamen aynıgörünüyor ve onları birbirinden ayırmak çok zor. Ama siz onları gizliceayırt edebilirsiniz; eğer öyleyse, ustamı merdivenlerden yukarı ana salonaçıkarın ki ben de bu iblisi yakalayabileyim."

Gördüğünüz gibi zebani büyüde çok başarılıydı; Hacı'nın bu sözlerini duyunca hemen Altın Çanlar Salonu'na atladı. Hacı asasını kaldırdı ve Tang Keşişi'nin üzerine sertçe indirdi. Ne yazık ki! Buraya çağrılan birkaç tanrının umutsuz çabaları olmasaydı, bu darbe yirmi Tang Keşişini bile köfteye çevirebilirdi! Neyse ki çeşitli tanrılar darbeyi engellemeyi başararak, "Büyük Bilge, şeytan büyüsünü biliyor. Salona ilk o çıktı." Hacı hemen peşine düştü ve iblis kral kalabalığın içinde bir kez daha Tang Keşişini yakalamak için salonun dışına koştu. Bu karışıklıktan sonra, yine ayırt edilemediler.

Hacı bu durumdan hiç hoşnut değildi ve Sekiz Kural'ın bir yandan kıs kıs güldüğünü görünce öfkelenerek şöyle dedi: "Senin derdin ne aptal amele? Artık çağrılarına cevap vermen ve hizmet etmen gereken iki efendin var. Çok mu sevindin?" Sekiz Kural gülerek, "Ağabey, benim aptal olduğumu söylüyorsun; peki, sen daha da aptalsın! Eğer gerçek efendinin kim olduğunu anlayamıyorsan, neden bu kadar enerji harcıyorsun? Bir an için başındaki küçük bir acıya dayanmaya çalış ve Usta'dan o küçük şeyi okumasını iste. Sha Monk ve ben her birimiz onlardan birini tutacağız ve dinleyeceğiz: büyüyü nasıl okuyacağını bilmeyen kişi canavar olmalı. Bunda bu kadar zor olan ne?"

"Teşekkür ederim, kardeşim," dedi Pilgrim. "Anladınız. O küçük şey gerçekten de sadece üç kişi tarafından bilinir: Buda'mız Tathāgata'nın zihninden doğdu, Bodhisattva Guanshiyin'e aktarıldı, o da ustama verdi.

Bunun bilgisine sahip başka kimse yoktur. Pekâlâ Üstat, resitalinizebaşlayın." Gerçekten de Tang Keşişi okumaya başladı ama iblis kral neyapacağını nasıl bilebilirdi ki? Tek yapabildiği bir şeyler mırıldanmaktı veSekiz Kural, "Bu mırıldanan canavar!" dedi.

Bıraktı v e sıçrayıp bulutlara basarak kaçmaya çalışan iblis krala vurmak için muckrake'ini kaldırdı.

Sevgili Sekiz Kural! Bir haykırışla, kovalamak için bulutların üzerine çıktı. Sha Monk aceleyle Tang Monk'u terk etti ve savaşmak için değerli asasını çıkardı. Ancak o zaman Tang Keşişi büyüsünü okumayı bıraktı; Büyük Bilge Güneş baş ağrısına dayanamayarak demir çubuğunu havaya kaldırdı. Ah, şu savaşa bakın! Üç azılı keşiş küstah bir iblisin etrafını sarmış! Gördüğünüz gibi iblis kral, tırmığıyla Sekiz Kural ve asasıyla Sha Keşiş tarafından sağlı sollu saldırıya uğradı. Hacı kendi kendine kıkırdayarak, "Eğer ona yüz yüze saldırırsam, zaten benden biraz korktuğu için kaçmaya çalışacaktır. Yaşlı Maymun daha yükseğe çıksın ve bana yukarıdan aşağıya doğru sarımsaklı bir darbe indirsin. Bu onun işini bitirir!" Büyük Bilge, uğurlu aydınlığın üzerine çıkarak Dokuz Katlı Cennete yükseldi ve tam kararlı elini göstermek üzereydi ki kuzeydoğudaki renkli bir bulut yaprağından yüksek bir ses geldi:

"Sun Wukong, yapma!" Hacı dönüp baktığında Bodhisattva Mañjuśrī'yi gördü. Asasını çabucak bir kenara bırakarak yaklaştı ve eğilerek, "Bodhisattva, nereye gidiyorsun?" dedi.

"Geldim," dedi Mañjuśrī, "bu şeytanı senin için ortadan kaldırmaya." Hacı ona teşekkür etti ve "Çok minnettarım" dedi.

Kolundan şeytanı yansıtan bir ayna çıkaran Bodhisattva aynayı şeytana doğrulttu ve şeytanın orijinal halinin görüntüsü bir anda görünür hale geldi.

Hacı, Sekiz Kural ve Sha Keşiş'i çağırarak Bodhisattva'yı karşılamalarını ve aynaya bakmalarını istedi. Görünüşü son derece vahşi olan bu şeytan kral

Büyük cam kadehler gibi gözler; Pişirme kazanı gibi bir kafa; Derin yaz yeşili bir vücut; Ve sonbaharın ayazı gibi dört pençe; Aşağı doğru kıvrılan iki büyük kulak; süpürge kadar uzun bir kuyruk; Yeşil saçlar savaşma şevkiyle dolu; Kırmızı gözler altın ışınlar yayıyor; Yeşim taşı gibi yassı dişler; Yuvarlak bıyıklar mızrak gibi yükseliyor. Aynada görülen gerçek form

"Bodhisattva," dedi Hacı, "demek bu senin yük hayvanın olarak hizmet eden yeşil saçlı aslan. Nasıl oldu da burada bir ruh haline gelebilmek için serbest bırakıldı? Onun sana boyun eğmesini sağlamayacak mısın?"

"Wukong," dedi Bodhisattva, "o serbest bırakılmadı. Buraya gelmesi için Buddha'nın emriyle gönderilmişti." Hacı dedi ki, "Yani bu canavarın bir kralın tahtını gasp etmek için bir ruh haline gelmesi Buda'nın bir emri miydi? Eğer durum buysa, Tang Keşişi'ne tüm denemelerinde eşlik eden yaşlı Maymun'a birkaç imparatorluk belgesi verilmeliydi!"

Bodhisattva şöyle dedi: "Kara Horoz Krallığı'nın bu kralının başlangıçta kendini erdeme ve keşişlerin beslenmesine adadığını bilmiyorsun. Buddha beni onu Batı'ya dönmeye yönlendirmem için gönderdi, böylece bir arhatın altın bedenine erişebilecekti. Elbette kendimi ona gerçek formumda gösteremezdim ve bu yüzden ondan biraz yiyecek dilenmek için kendimi sıradan bir ölümlü keşişe dönüştürdüm.

Sohbetimiz sırasında söylediğim birkaç söz onu zor durumda bıraktı; her şeye rağmen iyi bir adam olduğumu fark etmeyerek beni bir iple bağladı ve imparatorluk hendeğine gönderdi. Karanlığın Altı Tanrısı beni Batı'ya geri götürmeden önce üç gün üç gece boyunca orada ıslandım. Bu nedenle Tathāgata, üç günlük su sıkıntımın intikamını almak için bu yaratığı onu kuyuya itmesi ve üç yıl boyunca suya batırması için buraya gönderdi. Böylece "bir yudum ya da bir ısırık bile önceden belirlenmedi" ve hepinizin gelmesini ve bu erdeme ulaşmanızı beklemek zorunda kaldık."

Pilgrim, "Sözüm ona bir öğün yemek ya da bir ısırıkla bu özel acının karşılığını ödemiş olabilirsin," dedi, "ama o şeytani yaratığın kim bilir kaç insana zarar verdiğini kim bilebilir?"

"Görmedi," dedi Bodhisattva. "Aslında, gelişinden sonraki bu üç yıl boyunca, mevsiminde esen rüzgârlar ve yağmurlar, krallık için refah ve halk için huzurdan başka bir şey görmedik. Ne zamandan beri kimseye zarar verdi?"

"Öyle bile olsa," dedi Hacı, "üç sarayın hanımları onunla yatıp onunla kalktılar. Bedeni birçok kişiyi kirletti ve büyük insan ilişkilerini sayısız kez ihlal etti. Ve sen onun kimseye zarar vermediğini mi söylüyorsun?"

Bodhisattva, "O kimseyi kirletmedi, çünkü o iğdiş edilmiş bir aslan" dedi. Sekiz Kural bunu duyunca yanına yaklaştı ve yaratığı okşayarak kıkırdayarak şöyle dedi: "Bu canavar ruh gerçekten de "içmeyen kırmızı burun"! Adını boşuna taşıyor!"

"Pekala," dedi Hacı, "götürün onu. Eğer Bodhisattva buraya kendisi gelmeseydi, onun hayatını asla bağışlamazdım." Bodhisattva bir büyü okuyarak, "Canavar, Hakk'a boyun eğmeden önce daha ne kadar bekleyeceksin?" diye bağırdı.

İblis kral hemen eski haline dönmüş, ardından Bodhisattva aslanın sırtına yerleştirilmek üzere lotus çiçeği koltuğunu serbest bırakmış. Daha sonra aslanın üzerine binmiş ve aslan uğurlu parlaklığa basarak oradan ayrılmış. Aha!

Doğruca Wutai Dağı'na gitti; Lotus koltuğunun önünde açıklanan sūtraları dinlemek için.

Tang Keşişi ve müritlerinin şehri nasıl terk ettiklerini tam olarak bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第040回 · Bölüm 40

Çocuğun oyunbaz dönüşümleri Chan Mind'ın kafasını karıştırır Maymun, At, Spatula gitti, Ahşap Anne de kayboldu

Size bulutlarını indirip saraya dönen Büyük Bilge Güneş ve iki kardeşinden bahsediyorduk. Kral, kraliçe ve tebaaları tarafından karşılandılar - hepsi eğilmek ve teşekkürlerini sunmak için sıraya dizilmişlerdi. Hacı daha sonra Bodhisattva'nın canavarı nasıl alt ettiğini eksiksiz bir şekilde anlattı ve saraydaki tüm görevliler hayranlık içinde başlarının üst kısmını yere değdirdiler. Onlar böyle sevinirken, Sarı Kapının Bekçisi geldi ve "Lordum, kapıya gelen dört keşiş daha var" diye duyurdu.

Sekiz Kural biraz endişeli bir şekilde, "Ağabey, canavar-ruh bizi kandırmak için büyü kullanarak Bodhisattva Mañjuśrī kılığına girmiş ve şimdi de bizimle zeka yarıştırmak için bir tür keşişe dönüşmüş olabilir mi?" dedi.

"Bu nasıl olabilir?" dedi Hacı ve keşişlerin içeri çağrılmasını istedi.

Sivil ve askeri yetkililer emri ilettikten ve ziyaretçiler içeri girdikten sonra Hacı, onların Cennete Yükseliş başlığı, yeşil yeşim kemeri, kahverengimsi sarı cübbesi ve kaygısız çizmeleriyle gelen Değerli Koru Manastırı'ndan keşişler olduğunu gördü. Çok memnun olan Hacı, "Gelmiş olmanız harika!" dedi.

Dilenci işçiden öne çıkmasını istedi: başındaki sargı çıkarıldı ve Cennete Yükseliş başlığı başına yerleştirildi; kumaş giysi ç ı k a r ı l d ı ve yerine kahverengimsi sarı cübbe giyildi; ipek kuşağı çözdükten ve keşiş sandaletlerini çıkardıktan sonra yeşim yeşili kemeri bağladı ve kaygısız çizmelere tırmandı. Daha sonra prense, kralın elinde tutabilmesi için beyaz yeşim taşı simgesini getirmesi söylendi ve bir kez daha kral olmak için ana salona çıkması istendi. Eski bir atasözünün dediği gibi, "Saray bir

gün bile hükümdarsız kalmamalı."

Ancak kral tahta oturmayı kesinlikle reddetti; bol bol ağlayarak basamaklarda diz çöktü ve şöyle dedi: "Üç yıldır ölüyüm ve beni hayata döndürdüğü için Efendi "ye minnettarım. Böyle bir onuru tekrar üstlenmeye nasıl cüret edebilirim? Bırakın bu efendilerden biri hükümdar olsun; ben karım ve çocuğumla birlikte şehir dışına gidip halktan biri olarak yaşamaktan son derece memnun olacağım."

Tripitaka tabii ki bunların hiçbirini kabul etmedi, çünkü Buddha'ya tapınmaya ve kutsal yazıları almaya niyetliydi. Bunun üzerine kral Hacı'ya dönmüş ve ona gülümseyerek şöyle demiş: "Doğrusunu söylemek gerekirse, eğer yaşlı Maymun kral olmak i s t e s e y d i , dünyadaki sayısız krallıkta kral olurdu. Ama hepimiz keşişlerin rahat ve kaygısız yaşamına alışkınız. Eğer kral olursam, saçlarımı yeniden uzatmam gerekecek; hava karardığında emekli olamayacağım ve beşinci nöbet saatinden sonra uyuyamayacağım. Sınırlardan raporlar geldiğinde endişeleneceğim; felaketler veya kıtlıklar olduğunda sonsuz endişelerim olacak. Bunlarla nasıl yaşayabilirim? Bu yüzden sen kral ol, biz de liyakatimizi geliştirmek için keşiş olmaya devam edelim."

Onlara acı acı yalvardıktan sonra, kralın hazine salonuna bir kez daha güneye bakacak şekilde çıkmaktan ve kraliyet "biz "ini kullanmaya devam etmekten başka çaresi kalmadı.

İmparatorluğu genelinde genel bir af ilan ettikten sonra, ayrılmadan önce Değerli Koru Manastırı keşişlerine de büyük ödüller verdi. Ardından Tang Keşişi onuruna bir ziyafet vermek için doğu sarayını açtı; aynı zamanda ressamlar, Altın Çanlar Salonu'nda kalıcı olarak saygı görmeleri için dört hacının portrelerini yapmak üzere saraya çağrıldı.

Krallığı güvenli bir şekilde kurduktan sonra, çok uzun süre kalmak istemeyen usta ve öğrencileri Batı'ya dönmek üzere tahttan ayrılmak üzereydiler. Kral, kraliçe, prens ve tüm tebaası şükran nişanesi olarak ustaya sunmak üzere altın, gümüş ve ipekle birlikte taç hazinelerini

çıkardılar, ancak Tripitaka bunların hiçbirini kabul etmeyi reddetti. Tekistediği, Wukong ve kardeşlerine atlarını eyerleyip yola çıkmalarınısöyleyebilmek için seyahat belgesini onaylatmaktı. Minnettarlığınıyeterince ifade edemediğini düşünen kral, imparatorluk arabasını çağırdıve Tang Keşişi'ni arabaya oturmaya davet etti. İki sıra sivil ve askeriyetkiliye önden gitmeleri söylenirken, o, prens ve üç sarayın hanımlarıarabayı kendileri ittiler. Ancak onlar surların dışına çıktıktan sonra TangKeşişi'nin ejderha arabasından inmesine izin verildi. "Ey Üstat," dedi kral, "Batı Cenneti'ne ulaştığınızda ve kutsal kitaplarınızla adımlarınızı geriçektiğinizde, bölgemizi ziyaret etmelisiniz."

"Öğrenciniz size itaat ediyor," dedi Tripitaka ve kral tebaasıyla birlikte gözyaşları içinde şehre geri döndü.

Tang Keşişi ve üç öğrencisi, zihinleri sadece Ruh Dağı'nın önünde eğilmeye odaklanmış bir halde, labirent patikadan tekrar yola koyuldular. Artık sonbahar sonu ve kış başı mevsimiydi ve

Akçaağaçları kırağı kavurur, her ormanı seyrekleştirir, Ve yağmurla olgunlaşmış darı, her yerde bol miktarda bulunur. Güneşle ısınan zirve erikleri sabah renklerini yayar; Rüzgarla sallanan dağ bambuları soğuk ağıtlarını seslendirir.

Siyah Horoz Krallığı'ndan ayrıldıktan sonra, usta ve öğrenciler gündüzleri yolculuk edip geceleri dinlendiler; yarım aydan fazla bir süredir yoldaydılar ki, gerçekten Cennete dokunan ve güneşi engelleyen başka bir yüksek dağa rastladılar. Atın üzerinde telaşlanan Tripitaka, Hacı'yı çağırmak için dizginlerini hızla çekti. "Ne söylemek istiyorsunuz, Usta?" diye sordu Hacı. Tripitaka, "Önümüzde uzanan sarp kayalıklarla şu devasa dağa bakın," dedi. "Dikkatli ve tetikte olmalısın, çünkü sapkın bir yaratığın aniden gelip bana tekrar saldırmasından korkuyorum."

Pilgrim kıkırdayarak, "Sadece hareket edin," dedi. "Şüpheci olma. Yaşlı Maymun'un savunması var."

Yaşlı adam endişelerini bir kenara bırakmak zorunda kaldı ve atını gerçekten engebeli olan dağa girmesi için teşvik etti. Gördüğünüz gibi,

Uzun olsun ya da olmasın, Tepesi mavi gökyüzüne ulaşır; Derin olsun ya da olmasın, Aşağıda cehennem gibi derinliği olan bir dere var. Dağdan önce Yükselen beyaz bulutların halkaları ve koyu sisin kaynayan dalgaları sık sık görülür; Kırmızı erikler ve jadelike bambular; Yemyeşil sedirler ve yeşil çamlar; Dağın arkasında On bin metre derinliğinde, ruhu parçalayan uçurumlar, Arkasında garip, grotesk, şeytan saklayan mağaralar var, Kayalardan damla damla su damlıyor, Aşağıda dolambaçlı, kıvrımlı bir dereye yol açıyor. Ayrıca meyve taşıyan maymunların zıplayıp sıçradığını, Ve boynuzları çatallı ve zikzaklı geyikleri görürsünüz; Donuk ve aptalca bakan antiloplar; Geceleri inlerini aramak için tepelere tırmanan kaplanlar; Şafakta inlerini terk etmek için dalgaları çalkalayan ejderhalar. Mağaranın girişindeki basamaklar şakırdayıp çatırdadığında, Kümes kuşları kanatlarını gürültüyle çırparak havalanırlar. Ormanda gürültüyle dolaşan şu hayvanlara da bakın. Bu kuş ve hayvan sürüsünü gördüğünüzde, Yüreğinizi korku kaplayacak. Sonbahar Mağarası, Sonbahar Mağarası'na bakar; Sonbahar Mağarası'na bakan mağara bir tanrıya bakar. Yeşil kayalar bin parça yeşim taşı gibi boyanmış; Mavi-yeşil tüller on bin yığın sisi örtüyor.

Usta ve öğrenciler giderek daha da endişeli hale gelirken, önlerindeki dağın kıvrımından kırmızı bir bulutun yükseldiğini gördüler; havaya ulaştıktan sonra yoğunlaştı ve bir ateş topu görünümünü aldı. Büyük bir telaşa kapılan Hacı, Tang Keşişi'nin bacaklarından birini yakalamak için ileri doğru koştu ve onu attan çekerek, "Kardeşlerim, durun! Bir canavar yaklaşıyor!"

Sekiz Kural ve Sha Monk hızla muckrake ve değerli asalarını çıkarıp Tang Monk'un etrafını sardılar.

Şimdi size kırmızı ışık topunun içinde gerçekten de bir canavar-ruh olduğunu söyleyelim. Birkaç yıl önce insanların, Batı Cenneti'nden kutsal

yazıları almak için Doğu Ülkesi'nden gönderilen Tang Keşişi'nin, onvaroluş boyunca kemer sıkma uygulamaları yapmış iyi bir adam olan yaşlıAltın Ağustos Böceği'nin enkarnasyonu olduğunu söylediklerinidumuştu. Onun etinden bir parça tadabilen herhangi bir kişinin, ömrünüCennet ve Dünya ile aynı hale gelene kadar uzatabileceği söylenirdi. Bunedenle her sabah dağda bekledi ve aniden hacının geldiğini gördü.Havada seyrederken, atın yanındaki Tang Keşişi'nin üç mürit tarafındankuşatıldığını ve hepsinin savaşmaya hazır olduğunu gördü. Kendi kendinehayret eden ruh şöyle dedi: "Sevgili keşiş! Ata binen bu beyaz yüzlü,tombul din adamı tam görüş alanıma giriyordu ki, birdenbire bu üç çirkinkeşiş onu kuşattı. Şunlara bir bakın! Her biri kollarını sıvamış,yumruklarını uzatmış ve sanki biriyle dövüşecekmiş gibi silahınıkullanıyor. Aha! Sanırım içlerinden biri beni tanımış olmalı. Eğer böyleolacaksa, Tang Keşişi'nin etinin tadına bakmaya çalışan herkes için zorolacak."

Kendi kendine düşünürken, zihnini böyle bir zihinle sorgularken, " Onları alt etmeye çalışırsam, yanlarına bile yaklaşamayabilirim, ama onları aldatmak için iyiyi kullanmaya çalışırsam, başarılı olabilirim. Akıllarını çelebildiğim sürece, onları iyilikle bile kandırabilirim. O zaman onları kesin yakalarım. İzin verin aşağı ineyim ve onları biraz kızdırayım."

Sevgili canavar! Kırmızı ışığın dağılmasını sağladı ve bulutunu dağın kıvrımına doğru indirdi. Vücudunu sallayarak hemen yedi yaşlarında, tamamen çıplak, bir iple bağlanmış ve bir çam ağacının tepesine asılmış küçük yaramaz bir çocuğa dönüştü. "İmdat! İmdat!" diye bağırdı durmadan.

Az önce size başını kaldırdığında kırmızı bulutun tamamen dağıldığını ve alevlerin yok olduğunu gören Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. Bu nedenle, "Usta, lütfen yolculuk için tekrar binin" dedi.

"Az önce bize yaklaşan bir şeytan olduğunu söylediniz," dedi Tang Keşişi. "Şimdi ilerlemeye cesaret edebilir miyiz?"

"Kısa bir süre önce," dedi Hacı, "yerden yükselen kırmızı bir bulut gördüm ve havaya ulaştığında yoğunlaşarak alev alev yanan bir ateş topuna dönüştü. Bu bir canavar-ruh olmalıydı. Ama şimdi kırmızı bulut dağıldı ve bu yüzden yoldan geçen ve insanlara zarar vermeye cesaret edemeyen bir canavar olmalı. Hadi gidelim."

Sekiz Kural kıkırdayarak, "Ağabey kelimeleri çok iyi kullanıyor," dedi. " Canavar ruhlar bile yoldan geçiyor olabilir!"

"Nereden biliyorsun?" diye sordu Hacı. "Belli bir dağdaki belli bir mağaranın iblis kralı, çeşitli dağların ve mağaraların ruhlarına bir festivale katılmaları için davetiye gönderdiyse, kuzey, güney, doğu ve batıdaki tüm bölgelerden canavar ruhlar cevap verecektir. Belki de sadece festivale gitmekle ilgileniyordur ve insanlara zarar vermekle değil. Bu yoldan geçen bir canavar-ruh." Tripitaka bu sözleri duyduğunda sadece yarı yarıya ikna oldu, ancak dağa doğru yolculuk etmek için eyerine tırmanmaktan başka pek bir alternatifi yoktu. İlerlerken, aniden tekrarlanan "İmdat!" çığlıklarını duydular.

Oldukça irkilen yaşlı adam, "Ey öğrenciler! Bu dağın ortasında kim sesleniyor?" Hacı öne doğru yürüdü ve ona şöyle dedi: "Üstat, ilerlemeye devam et. İnsan arabası, eşek arabası, açık araba ya da yatan araba gibi şeylerle uğraşmayın. Böyle bir yerde bir araba olsaydı bile, sizi taşıyacak kimse olmazdı."

"Ben arabalardan bahsetmiyorum," dedi Tang Keşişi. "Birinin bizi çağırmasından bahsediyorum."

Pilgrim gülerek, "Biliyorum," dedi, "ama sen kendi işine bak. Haydi gidelim devam et."

Tripitaka kabul etti ve atını bir kez daha ileri itti. Onlar daha Bir mil gittikten sonra tekrar "İmdat!" çağrısını duydular.

"Öğrenci," dedi ihtiyar, "bu ses bir iblisin ya da goblinin sesi olamaz, çünkü öyle olsaydı yankı olmazdı. Sadece dinleyin: biraz önce bir çağrı

vardı ve şimdi bir tane daha var. Zor durumda olan bir adamdan gelmişolmalı. Gidip ona yardım edelim." Hacı dedi ki, "Üstat, lütfenmerhametinizi sadece bugünlük bir kenara bırakın! Bu dağı aştığımızda, ozaman merhametli olabilirsiniz. Eğer garip bitkiler ve ele geçirilmişbitkiler hakkındaki hikâyeleri biliyorsanız, her şeyin bir ruhadönüşebileceğini de bilmelisiniz. Çoğu durumda çok tehlikeliolmayabilirler, ancak uzun süre kendini yetiştirdikten sonra kötü bir ruhadönüşen piton gibi bir şeyle karşılaşırsanız, başınız belaya girer. Böyle birruh, bir kişinin takma adını bile bilebilir.

Çalıların arasında ya da dağın kıvrımında saklanırken seslenirse, bir kişi ona cevap vermezse geçebilir, ancak cevap verirse, ruh onun ilkel ruhunu kapabilir ya da o kişiyi takip edebilir ve o gece canını alabilir. Hadi kaçalım! Uzaklaşalım! Eskilerin dediği gibi, "Eğer kaçarsan, tanrılara şükret." Lütfen bu çağrıya kulak asmayın."

İhtiyarın kabul etmekten başka çaresi yoktu ve atını ileri gitmesi için kamçıladı. Hacı kendi kendine düşündü, "Acaba bu yüzsüz şeytan nerede bağırıyor? İhtiyar Maymun ona "Oğlak burcuna karşı Yengeç burcunu" tattırsın da ikisi bir daha karşılaşmasın."

Sevgili Büyük Bilge! Sha Monk'a dedi ki, "Atı tut ve yavaşça yürü. Yaşlı Maymun işeyecek." Şuna bir bakın! Tang Keşişi'nin biraz ileride yürümesine izin verdi ve ardından yeri kısaltma ve dağı hareket ettirme büyüsünü uygulamak için bir büyü okudu. Altın çemberli asasını bir kez geriye doğru doğrulttu ve usta ile öğrenciler hemen dağın zirvesini geçerek şeytani yaratığı geride bıraktı. Büyük Bilge büyük adımlarla Tang Keşişi'ne yetişti ve ilerlediler. Tam o sırada Tripitaka arkasındaki dağdan gelen ve "İmdat!" diye bağıran bir ses duydu.

Yaşlı adam şöyle dedi: "Ey öğrenci! Şu zor durumda olan kişinin gerçekten bir yakınlığı yok, çünkü hiçbirimize rastlamadı. Onu geçmiş olmalıyız, çünkü arkamızdaki dağdan ağladığını duyabiliyorsun."

"Ya da hâlâ önümüzde olabilir," dedi Sekiz Kural, "ama belki de rüzgâr değişmiştir."

"Rüzgârın değişip değişmediğine aldırma," dedi Pilgrim. "Sadece ilerlemeye devam et."

Sonuç olarak herkes sessizliğe büründü ve dağı geçmeye konsantre oldu; şimdilik onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Bunun yerine size dağ vadisindeki o canavar-ruhu anlatacağız: üç ya da dört kez bağırdı ama kimse görünmedi. Kendi kendine şöyle düşündü: "Az önce Tang Keşişini gördüğümde, üç milden daha uzakta olamazdı. Bunca zamandır onu bekliyordum. Neden hala gelmedi? Dağdan aşağı başka bir yola sapmış olabilir mi?" Vücudunu sallayarak hemen ipi çözdü ve havaya yükselmek için bir kez daha kırmızı ışığa bindi. Büyük Bilge Güneş farkında olmadan başını kaldırmış arkasına bakıyordu ve ışığı gördüğünde bunun şeytani yaratık olduğunu anladı. Bir kez daha Tang Keşişi'nin bacaklarından tuttu ve onu attan aşağı iterek, "Kardeşlerim, dikkat edin! Dikkat edin! O canavar-ruh yine yaklaşıyor!"

Sekiz Kural ve Sha Keşişi o kadar telaşlanmıştı ki tırmıklarını ve asalarını kullanarak Tang Keşişi'nin etrafını daha önce olduğu gibi sardılar.

O ruh havada olanları görünce hayretini gizleyemedi ve kendi kendine şöyle dedi: "Sevgili keşişler! Az önce o beyaz yüzlü rahibin ata bindiğini gördüm. Nasıl oluyor da şimdi yine üçü tarafından kuşatılıyor? Şimdi, gördüklerimden sonra, Tang Keşişi'ni ele geçirmeden önce algı sahibi olanı devirmem gerektiğini anlıyorum. Eğer yapamazsam,

Çabalarım boşuna, çünkü istediğimi elde edemiyorum; Çabalarıma rağmen, hepsi bir hiç!"

Bulutunu indirdi ve daha önce olduğu gibi kendini dönüştürerek bir çam ağacının tepesine astı. Ancak bu sefer kendini sadece yarım mil uzağa konumlandırdı.

Şimdi size Büyük Bilge Güneş'ten bahsedeceğiz; başını kaldırdığında kırmızı bulutun dağıldığını görünce ustasından bir kez daha atına binip yola devam etmesini istedi. "Az önce bize canavar ruhun tekrar yaklaştığını söylediniz," dedi Tripitaka. "Neden benden ilerlememi istiyorsunuz?" Hacı, "Bu canavar-ruh yoldan geçen biri. Bizi rahatsız etmeye cesaret edemez."

Yaşlı adam sinirlenmiş ve şöyle demiş: "Seni yüzsüz maymun! Sadece benimle oynuyorsun! Bir iblis olduğunda, bunun bir şey olmadığını söylüyorsun. Ama bu huzurlu bölgedeyken, beni korkutmaya çalışıyorsun ve sürekli bir canavar-ruh hakkında bağırıyorsun. Sözlerinde gerçekten çok yalan var ve iyi ya da kötü olduğuna bakmadan bacaklarımı tutup beni attan atıyorsun. Şimdi de sözde yoldan geçen bu canavar ruh hakkında bir açıklama yapıyorsunuz! Düşüp yaralansaydım, kendinle yaşayabilecek miydin? Sen, sen . . ."

"Lütfen alınmayın Üstat," dedi Hacı. "Düştüğünüz için elleriniz ve ayaklarınız yaralandıysa, yine de sizinle ilgilenebiliriz, ama bir canavar-ruh tarafından kaçırıldıysanız, sizi aramak için nereye gideriz?"

Öfkelenen Tripitaka, Sha Monk çaresizce ona yalvarmasaydı Sıkı Dolgu Büyüsü'nü okuyacaktı. Sonunda atına bindi ve bir kez daha ilerledi.

Daha eyerin üzerine doğru düzgün oturamadan bir çığlık daha

duydu: "Usta, lütfen bana yardım et!"

Yaşlı adam yukarı baktığında, sesin bir ağacın tepesinde asılı duran çırılçıplak küçük bir çocuktan geldiğini gördü. Dizginleri çekti ve Hacı'yı azarlamaya başladı: "Seni sefil maymun! Ne kadar alçaksın! İçinde zerre kadar iyilik yok! Her düşüncen fesat çıkarmak ve şiddet uygulamak üzerine kurulu! Sana yardım isteyen bir insan sesi olduğunu söyledim, ama sen onun bir canavar olduğunu iddia etmek için sayısız kelime harcamak zorundasın. Bakın! Ağaçta asılı olan bir insan değil mi?" Ustasının suçu nasıl kendisine yüklediğini ve yüzünün önündeki şekli gören Büyük Bilge başını eğdi ve cevap vermeye cesaret edemedi çünkü

şu anda yapabileceği hiçbir şey yoktu ve ustasının Sıkı Dolgu Büyüsü'nüokumasından korkuyordu. Aslında Tang Keşişi'nin ağaca yaklaşmasınaizin vermekten başka çaresi yoktu. Yaşlı adam kırbacıyla işaret edereksordu: "Hangi haneye aitsin evlat? Neden burada asılı duruyorsun? Söyleki seni kurtarabileyim."

Eyvah! Belli ki bu, kendini bu şekilde dönüştüren bir canavar-ruh, ama o efendi etten gözleri olan ve ölümlü bir adam, ne gördüğünü tamamen anlayamıyor.

İblis bu soruyu duyunca, hilekârlığında daha da cüretkâr oldu. Gözlerinden yaşlar boşanarak şöyle dedi: "Ey Efendi! Bu dağın batısında Solmuş Çam Deresi vardır ve bu derenin kenarında ailemin bulunduğu bir köy vardır. Büyükbabamın adı Kızıl'dır ve büyük bir servet biriktirdiği için ona Kızıl Milyonlar adı verilmiştir. Ancak, olgun bir yaşa kadar yaşadıktan sonra uzun bir süre önce öldü ve mirası babama kaldı. Son zamanlarda işlerin ters gitmesi mal varlığımızı yavaş yavaş eritti ve bu nedenle babam adını Kızıl Binler olarak değiştirdi. Gördüğünüz gibi, bazı kazançlar elde etme umuduyla altın ve gümüş ödünç verdiği birçok cesur adamla arkadaşlık ediyordu. Bunların hepsinin kendisini dolandırmaya çalışan köksüz adamlar olduğunu ve hem anaparayı hem de faizi kaybettiğini çok az fark etti. Bu nedenle babam bir daha asla bir kuruş borç vermeyeceğine yemin etti, ancak borç alanlar ellerindekini çarçur ettikten sonra bir araya gelip güpegündüz ellerinde meşaleler ve sopalarla evimizi yağmaladılar. Sadece tüm paramızı ve eşyalarımızı çalmakla kalmadılar, aynı zamanda babamı da öldürdüler. Annemin biraz çekici olduğunu görünce onu kaçırmaya ve bir tür kamp kadını olarak yanlarında götürmeye karar verdiler. Beni terk etmek istemeyen annem beni koynunda taşıdı ve ağlayarak beni de öldürmek istedikleri bu dağa kadar hırsızları takip etti. Neyse ki annem onlara yalvardı ve bıçaktan kurtuldum; onun yerine iplerle bağlandım ve açlıktan ve maruz kalmaktan ölmek için buraya asıldım. Başka bir varoluşta ne tür bir liyakat biriktirdiğimi bilmiyorum, bu da bana burada Üstatla tanışma şansını

getirdi. Eğer merhametli olmaya ve eve dönebilmem için hayatımıkurtarmaya istekliyseniz, kendimi satmak zorunda k a l s a m bileiyiliğinizi geri ödemeye çalışacağım. Yüzümü sarı kumlar kaplasa bileiyiliğinizi unutmayacağım." Tripitaka bu sözleri duyduğunda bunlaringerçek olduğunu düşündü ve hemen Sekiz Kural'dan ipleri gevşetmesinive çocuğu kurtarmasını istedi. Daha iyisini bilmeyen Budala da hareketegeçmek üzereydi ki, bir taraftaki Hacı kendini daha fazla tutamadı. "Seniyüzsüz şey!" diye bağırdı. "Burada seni tanıyan biri var! İnsanlarıkandırmak için sahtekârlık yapabileceğini sanma! Eğer mallarınçalınsaydı, baban öldürülseydi ve annen hırsızlar tarafından kaçırılsaydı,seni kurtardıktan sonra kime emanet edecektik? Bize neyle teşekkürederdiniz? Masallarınız tutmuyor!" Zebani bu sözleri duyunca korktu veBüyük Bilge'nin hesaba katılması gereken yetenekli bir adam olduğunuanladı.

Her tarafı titreyen zebani, gözyaşları yüzünden akarken konuştu: " Efendim, ailem kaybolup gitmiş ve ailemizin serveti sıfıra inmiş olsa da, hâlâ biraz toprağım ve akrabalarım var."

"Ne tür akrabaların var?" diye sordu Hacı. Zebani, "Anne tarafından ailem bu dağın güneyinde yaşıyor, teyzelerim ise zirvenin kuzeyinde ikamet ediyor. Derenin başındaki Li Dört annemin kız kardeşinin kocası, ormandaki Kızıl Üç ise uzak bir amcam. Dahası, köyde burada ve orada yaşayan birkaç kuzenim var. Eğer Saygıdeğer Efendi beni kurtarıp köydeki akrabalarımı görmeye götürmeye razı olursa, onlara yaptığınız iyiliğin hesabını kesinlikle vereceğim ve topraklarımızın bir kısmını sattığımızda cömertçe ödüllendirileceksiniz." Sekiz Kural onun söylediklerini duyunca Hacı'yı kenara iterek, "Ağabey, bu sadece bir çocuk! Neden onu sorgulamaya devam ediyorsun? Bize söylediği şey, hırsızların onların likit varlıklarını çalmış olduğuydu. Evlerini ve topraklarını alamazlardı, değil mi? Eğer akrabalarıyla konuşacaksa, çok iştahlı olabiliriz ama on dönümlük arazinin fiyatını yiyemeyiz. Hadi onu keselim." Budala elbette sadece yiyeceği düşündü; iyi ya da kötü hiçbir

şey umurunda değildi ve törensel usturayı kullanarak şeytanı serbestbırakmak için ipleri yırttı. Gözyaşları içinde Tang Keşişi'ne bakan şeytanatın altında diz çöktü ve el pençe divan durmaya devam etti. Merhametlibir adam olan yaşlı adam şöyle seslendi: "Çocuk, ata bin. Seni orayagötüreceğim."

"Ey Efendi," dedi zebani, "ellerim ve ayaklarım asılmaktan uyuştu ve gövdem ağrıyor. Üstelik ben kırsalda yaşayan bir insanım ve ata binmeye alışık değilim."

Tang Keşişi hemen Sekiz Kural'dan onu taşımasını istedi ama zebani, Budala'ya şöyle bir baktıktan sonra, "Usta, derim dondu ve kendimi bu ustanın taşımasına izin vermeye cesaret edemem. Çok uzun bir ağzı ve büyük kulakları var ve başının arkasındaki sert kıllar korkunç derecede dikenli olabilir!"

Tang Keşişi, "O zaman bırak Sha Keşişi seni taşısın," dedi. Zebani ona da şöyle bir baktıktan sonra, "Efendim, o soyguncular evimizi yağmalamaya geldiklerinde, her b i r i n i n yüzü boyalıydı; takma sakal takıyorlardı ve ellerinde bıçaklar ve asalar vardı. Onlardan çok korkmuştum ve şimdi bu efendiyi böyle kasvetli bir tenle gördüğümde daha da korkuyorum. Ondan beni taşımasını istemeye cesaret edemiyorum."

Tang Keşişi bu nedenle Hacı Sun'a şeytanı sırtına almasını söyledi. Hacı neşeyle gülerek, "Onu ben taşıyacağım! Onu ben taşıyacağım!" Gizliden gizliye memnun olan şeytani yaratık, kendisini taşıması için Hacı'ya gönüllü olarak verdi. Pilgrim ağırlığını test etmek için onu yolun kenarından çektiğinde, şeytanın ağırlığının üç kedi ve on onstan fazla olmadığını gördü. "Seni küstah şeytan!" dedi Pilgrim gülerek. "Bugün ölmeyi hak ediyorsun! İhtiyar Maymun'un önünde numara yapmaya nasıl cüret edersin? Senin "o şey" olduğunu biliyorum." "Ben iyi bir ailenin çocuğuyum," dedi şeytan, "ve bu büyük çileyle yüzleşmek benim talihsizliğim. "O şey" derken neyi kastediyorsun?"

"Madem iyi bir ailenin çocuğusunuz," dedi Hacı, "neden kemikleriniz bu kadar ışık?"

"Küçükler," dedi zebani. "Şimdi kaç yaşındasın?" diye sordu Hacı ve " Ben yedi yaşındayım." dedi.

"Her yıl sadece bir kilo alsan bile," dedi Hacı, "şu anda yedi kilo olman gerekir. Nasıl oluyor da tam dört kedi kilosu bile olmuyorsun?"

"Bebekken yeterince süt alamadım," dedi şeytan. Hacı, "Pekala, seni taşıyacağım, ama işemek istiyorsan bana söylemelisin," dedi.

Tripitaka daha sonra Sekiz Kural ve Sha Monk ile önde yürürken, Hacı sırtında çocukla arkadan takip etti. Onlar Batı'ya doğru ilerlerken, elimizde tanıklık olarak bir şiir var ve şiir şöyle diyor:

Erdem yüce olsa da, şeytani bloklar yüksektir. Chan durgunluğu teşvik eder, ama durgunluk şeytanları doğurur. Aklın Efendisi dik durur, orta yolu tutar; Ağaç Ana yaramazdır, yoldan çıkar. İrade Atı sessizdir, istek ve açgözlülüğü besler; Sarı Kadın sözsüzdür, huzursuzluğunu hisseder. Misafir- Hata başarılı olur ama sevinçleri boşunadır- Sonunda Hak tarafından eritilecekler.

Büyük Bilge Sun iblisi sırtında taşırken, Tang Keşişi'ne olan kızgınlığını düşünmeye başladı ve kendi kendine şöyle dedi: "Usta gerçekten de bu engebeli dağı aşmanın ne kadar zor olduğunu bilmiyor; elin boşken bunu yapmak yeterince zorken, yaşlı Maymun'dan başka birini taşımasını istemek zorunda kalıyor, üstelik canavar olan bir adamdan bahsetmiyorum bile. İyi bir adam olsa bile, anne ve babasını çoktan kaybettiği için onu taşımanın bir anlamı olmazdı. Onu kime götüreceğiz? Onu parçalayıp öldürsem daha iyi!"

Şeytani yaratık Pilgrim'in ne düşündüğünün farkına varır varmaz büyüye başvurdu: dört çeyreğinden dört derin nefes alarak Pilgrim'in sırtına üfledi ve taşıyıcısı anında üzerinde binlerce kiloluk bir ağırlık varmış gibi hissetti. "Evladım," dedi Hacı kıkırdayarak, "saygıdeğer

babanı ezmek için ağır beden büyüsünü mü kullanıyorsun?" Zebani busözleri duyunca Büyük Bilge'nin kendisine zarar verebileceğinden korktu.Kendini cesedinden kurtardı ve ilkel ruhu havaya yükselip orada dururken,üzerindeki ağırlık Pilgrim'in sırtı ağırlaştı. Öfkelenen Maymun Kral,cesedi sırtına aldı ve yolun kenarındaki kayalara fırlattı; ceset bir etparçasına dönüştü.

Hâlâ dirençli olmasından korkan Hacı, dört uzvu kopardı ve onları da yol kenarında parçalara ayırdı.

Zebani havada olanları net bir şekilde gördüğünde, yüreğindeki ateşin sıçramasına engel olamadı ve kendi kendine şöyle dedi: "Bu maymun keşiş! Ne kadar da alçak! Efendinize zarar vermeyi planlayan bir iblis olsam bile, henüz elimi bile kaldırmadım. Bana nasıl böyle bir zarar vermek istersin? Ruhumla birlikte gidecek kadar ileri görüşlü olmam iyi bir şey; yoksa farkında olmadan hayatımı kaybederdim. Bu fırsatı Tang Keşişi'ni yakalamak için de kullanabilirim, çünkü daha fazla gecikirsem daha da akıllanabilir."

Sevgili canavar! Bir anda havada gerçekten şiddetli bir kasırganın yükselmesine neden o l d u , kasırga taşları havaya fırlattı ve toprağı tekmeledi.

Muhteşem rüzgar!

Öfkeyle savurdu bulutları ve suları, Yükselen kara eter güneşi silerken. Tüm zirve ağaçları köklerinden söküldü; yabani erikler dallarıyla birlikte tamamen düzleştirildi. Sarı kum gözleri karartıyordu, bu yüzden insanlar yürüyemiyordu. Garip kayalar yolu dövüyordu, nasıl pürüzsüz olabilirdi ki? Çalkalandı ve savruldu tüm düzlükleri karartmak için Kuşlar ve hayvanlar tüm dağ boyunca ulurken.

Rüzgâr Tripitaka atın üzerinde zorlukla durana, Sekiz Kural başını kaldırıp bakmayı reddedene ve Sha Monk başını eğip yüzünü örtene kadar esti. Sadece Büyük Bilge Güneş bunun şeytan tarafından gönderilen bir rüzgâr olduğunu biliyordu ama diğerlerine yetişmek için ileri doğru

koştuğunda, rüzgârın başındaki şeytan çoktan Tang Keşişi'ni yakalamış veonu alıp götürmüştü. Anında hiçbir iz bırakmadan ortadan kayboldular,öyle ki müritlerin onları nerede arayacaklarını bilmelerine bile imkânyoktu.

Kısa bir süre sonra rüzgâr dinmeye başladı ve güneş ışığı yeniden göründü. Hacı ilerledi ve beyaz ejderha atın hâlâ titrediğini ve kontrolsüzce kişnediğini gördü. Bagaj yükü yola savrulmuştu, Sekiz Kural bir çıkıntının altına yayılmış inliyordu ve Sha Monk yamaçta çömelmiş sesler çıkarıyordu. "Sekiz Kural!" diye bağırdı Hacı. Budala Hacı'nın sesini duyup başını kaldırdığında şiddetli rüzgâr durulmuştu. Ayağa fırladı ve Hacı'yı çekiştirerek, "Ey Ağabey, ne müthiş bir rüzgâr!" dedi. Sha Monk da yukarı çıktı ve "Ağabey, bu bir kasırga" dedi.

Sonra da "Usta nerede?" diye sordu.

Sekiz Kural, "Rüzgâr o kadar şiddetliydi ki hepimiz başımızı sakladık ve gözlerimizi kapattık, her birimiz bir sığınak bulmaya çalıştık. Usta da başını eyerin üzerine koymuş gibiydi."

"Ama şimdi nerede?" diye sordu Hacı. "Samandan yapılmış olmalı," dedi Sha Monk, "ve uçup gitti!" Pilgrim, "Kardeşlerim, dağılma vaktimiz geldi," dedi.

"Kesinlikle," dedi Sekiz Kural, "hâlâ vakit varken. Her birimizin kendi çıkış yolunu bulması daha iyi olur. Batı Cennetine yolculuk sonsuz ve sınırsızdır! Oraya ne zaman varacağız?" Sha Monk bu sözleri duyduğunda o kadar şaşırdı ki tüm vücudu uyuşmaya başladı. "Ağabey," dedi, "nasıl böyle bir şey söylersin? Önceki yaşamlarımızda suç işlediğimiz için, Bodhisattva Guanshiyin tarafından aydınlatıldığımız için şanslıydık, o başımıza dokundu, bize emirleri verdi ve Budist meyvesini kucaklayabilmemiz için isimlerimizi değiştirdi.

Tang Keşişini koruma ve onu Buddha'ya ibadet etmek ve kutsal yazıları edinmek için Batı Cennetine kadar takip etme görevini isteyerek kabul ettik, böylece sevaplarımız günahlarımızı silecekti. Bugün

buradayız ve her birimizin kendi çıkış yolunu bulmasından bahsettiğinizdeher şey aniden sona eriyor gibi görünüyor, çünkü o zaman Bodhisattva'nıniyi meyvelerini bozar ve erdemli eylemimizi yok e d e r i z . Dahası, nasılbaşlayacağımızı bildiğimizi ama nasıl bitireceğimizi bilmediğimizisöyleyerek başkalarının küçümsemesine neden oluruz."

"Kardeşim," dedi Hacı, "söylediklerin doğru elbette, ama insanları dinlemeyi reddeden Efendi'yi ne yapacağız? Ben, yaşlı Maymun, bu bir çift ateşli göz ve elmas gözbebekleriyle iyi ve kötüyü ayırt edebilirim. Az önce bu rüzgâr ağaçta asılı duran o çocuk tarafından çağırıldı, çünkü onun bir canavar-ruh olduğunu söyleyebilirdim. Ama ne siz biliyordunuz ne de Usta; hepiniz onun iyi bir ailenin çocuğu olduğunu düşündünüz ve bana onu yanımda taşımamı söylediniz. Yaşlı Maymun beni ağır beden büyüsüyle ezmeye çalıştığında onunla ilgilenmeyi planlıyordum. Sonra bedenini parçalara ayırdım, ama o cesedi özgürleştirme büyüsüne başvurdu ve kasırga ile Usta'yı kaçırdı. Usta sözlerimi dinlemeyi sık sık reddettiği için cesaretim kırıldı ve bu yüzden dağılmamız gerektiğini söyledim. Şimdi sen, Değerli Kardeşim, böyle bir sadakat gösterdiğine göre, yaşlı Maymun kararını vermekte zorlanıyor. Peki, Sekiz Kural, tam olarak ne yapmak istiyorsun?"

Sekiz Kural şöyle dedi: "Az önce aptalca sözler söyleyecek kadar aptaldım ama gerçekten dağılmamalıyız. Genç Kardeş Sha'yı dinlemekten ve canavarı bulup Usta'yı kurtarmaya çalışmaktan başka seçeneğimiz yok, Ağabey."

Hacı bir anda neşelenerek, "Kardeşlerim, yapmamız gerekeni yapmak için zihinlerimizi birleştireceğiz; bavulları ve atı aldıktan sonra canavarı bulmak ve Efendiyi kurtarmak için bu dağa çıkacağız," dedi. Sarmaşıklardan ve sarmaşıklardan çekerek, vadilere inerek ve dereleri geçerek, üçü hiçbir şey bulamadan yaklaşık yetmiş mil boyunca yolculuk ettiler. Bu dağda tek bir kuş ya da hayvan yoktu, ancak yaşlı sedirler ve çamlar sık sık görülüyordu.

Gittikçe daha da endişelenen Büyük Bilge Güneş, bir sıçrayışta zirveye çıktı ve "Değişin!" diye bağırdı.

Tıpkı Cennet'te büyük bir kargaşaya neden olduğu zaman yaptığı gibi, üç başlı ve altı kollu birine dönüştü. Altın çemberli çubuğu bir kez salladıktan sonra onu üç çubuğa dönüştürdü ve bu çubukları kullanarak doğu ve batının her iki yönüne doğru çılgınca vurmaya başladı. Sekiz Kural onu gördüğünde şöyle dedi: "Sha Keşiş, bu çok kötü! Ağabey, Usta'yı bulamadığı için o kadar kızgın ki kriz geçiriyor."

Bir süre sonra, Hacı'nın sahte dövüşü, hepsi paçavralar giymiş bir grup yoksul tanrıyı ortaya çıkardı; pantolonlarının oturacak yeri ve paçaları yoktu. Dağın önünde diz çökerek, "Büyük Bilge, dağ tanrıları ve yerel ruhlar seni görmek için buradalar" diye bağırdılar. Hacı, "Nasıl oluyor da bu kadar çok dağ tanrısı ve yerel ruh var?" dedi. El pençe divan duran çeşitli tanrılar, "Büyük Bilge'ye bildirelim, bu dağın adı Altı Yüz Mil Gagalı Tepe'nin Kükreyen Dağı'dır.

Her on millik mesafe için bir dağ tanrısı ve bir yerel ruh vardır; dolayısıyla toplamda otuz dağ tanrımız ve otuz yerel ruhumuz vardır. Dün Büyük Bilge'nin geldiğini duyduk ama hepimiz aynı anda toplanamadığımız için karşılamada geciktik ve Büyük Bilge'nin kızmasına neden olduk. Lütfen bizi affedin."

"Sizi şimdilik affediyorum," dedi Pilgrim, "ama bu dağda kaç tane canavar ruh olduğunu sormama izin verin?"

"Ey Baba!" dedi tanrılar, "sadece bir canavar-ruh var ve neredeyse başımızı kelleştirecek! Öyle bir bela oldu ki, çok az tütsümüz ve kağıt paramız var ve tamamen adaksız kaldık. Her birimizin giyecek giysisi ve karnımızı doyuracak yiyeceği yok denecek kadar az. Daha kaç canavar ruha dayanabiliriz?" Hacı, "Bu canavar-ruh nerede yaşıyor, dağın önünde mi arkasında mı?" diye sordu.

"Her iki yerde de," dedi tanrılar, "bu dağda bir dere vardır, adı Kuru Çam Deresi'dir. Dere kenarında bir mağara vardır ve adı Ateşli Bulut

Mağarası'dır. Mağarada muazzam sihirli güçlere sahip bir iblis kral vardırve sık sık biz yerel ruhları ve dağ tanrılarını ateşle ilgilenmek, kapıyıkorumak, çıngırağı çalmak ve geceleri parolaları haykırmak gibi önemsizişleri yapmaları için oraya kaçırır. Emrindeki küçük şeytanlar da bizdensık sık para istiyor."

"Sizler Karanlıklar Bölgesi'nin ölümsüzlerisiniz," dedi Hacı. "Paranız nerede olabilir?"

"Kesinlikle," dedi tanrılar. "Onlara verecek hiç paramız yok ve tek yapabileceğimiz birkaç dağ antilobu veya yabani geyik yakalayarak bu ruhlar çetesine ara sıra ödeme yapmak. Eğer onlara verecek bir hediyemiz olmazsa, tapınaklarımızı yıkmaya ve giysilerimizi soymaya gelecekler ve bizi öyle rahatsız edecekler ki, huzurlu bir yaşam sürmemiz mümkün olmayacak. Büyük Bilge'ye bu canavarı bizim için yok etmesi ve bu dağdaki çeşitli canlıları kurtarması için yalvarıyoruz."

"Eğer hepiniz onun kontrolü altındaysanız ve sık sık onun mağarasında bulunmanız gerekiyorsa," dedi Hacı, "bu canavar ruhun adını ve nereden geldiğini bilmelisiniz."

"Biz ondan bahsederken," dedi tanrılar, "belki de Büyük Bilge bile onun ṣkökenini biliyordur. O, Rākasī tarafından yetiştirilen Boğa İblis Kralı'nın oğludur. Üç yüz yıl boyunca Yanan Alev Dağı'nda kendini geliştirdikten sonra, Samādhi'nin gerçek ateşini mükemmelleştirdi ve büyü güçleri gerçekten harikaydı. Boğa İblis Kralı ona gelip bu Kükreyen Dağ'ı korumasını söyledi; çocukluk adı Kızıl Çocuk'tu ama asıl unvanı Büyük Kral Kutsal Çocuk'tu."

Duyduklarından son derece memnun olan Hacı, yerel ruhları ve dağ tanrılarını kovdu ve orijinal formuna geri döndü.

Zirveden aşağı atlayarak Sekiz Kural ve Sha Monk'a şöyle dedi: " Kardeşlerim, rahatlayabilirsiniz. Artık endişelenmenize gerek yok. Usta zarar görmeyecek, çünkü canavar-ruh yaşlı Maymun'la akraba."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural gülerek, "yalan söyleme! Sen Doğu Pūrvavideha Kıtası'nda büyüdün ama burası Batı Aparagodānīya Kıtası'na ait. Aradaki mesafe çok büyük, on bin su, bin tepe ve en az iki okyanusla ayrılmış. Onun sizinle nasıl bir akrabalığı olabilir?" Hacı şöyle dedi: "Az önce bana görünen bu tanrılar grubu bu bölgenin yerel ruhları ve dağ tanrılarıydı. Onlara canavarın kökenini sorduğumda bana şunları söylediler ṣRākasī tarafından yetiştirilen Boğa İblis Kral'ın oğlu olduğunu söyledi. Adı Kızıl Çocuk ve aynı zamanda Büyük Kral Kutsal Çocuk gibi süslü bir unvana sahip. Beş yüz yıl önce yaşlı Maymun Cennet'te büyük bir kargaşaya neden olduğunda, bu büyük Dünya'nın kahramanlarını aramak için dünyadaki ünlü dağlarda büyük bir tur yaptığımı hatırlıyorum. Bir zamanlar Boğa İblis Kralı, yaşlı Maymun ve diğerlerine katılarak yedi kişilik bir kardeşlik ittifakı oluşturmuştu; bu ittifakta yer alan beş ya da altı iblis kralından sadece yaşlı Maymun oldukça küçüktü. Boğa İblis Kralına ağabey diye hitap etmemizin nedeni buydu.

Bu canavar ruh, benim tanıdığım Boğa İblis Kralı'nın oğlu olduğu için, ilişkiler hakkında konuşmaya başlarsak onun yaşlı amcası olarak kabul edilmeliyim. Efendime zarar vermeye nasıl cüret edebilir? Hemen onun evine gidelim." Sha Monk gülerek şöyle dedi: "Ey Ağabey! Atasözünün dediği gibi,

Üç yıldır kapıda görünmeyen bir akraba artık yok.

Ondan beş, belki de altı yüz yıl ayrı kaldınız; onunla bir kadeh şarap bile içmediniz, davetiye ya da mevsimlik hediye alışverişinde bulunmadınız. Nasıl olur da kendisini akrabanız olarak görebilir?"

"İnsanları bu şekilde nasıl ölçebilirsiniz?" dedi Hacı. "Atasözünün dediği gibi,

Eğer lotus yaprağı okyanusa akabilirse, İnsanlar gelip giderken nerede karşılaşmazlar ki?

Akraba olduğumuz gerçeğini kabul etmese bile, yine de Ustama zarar vermesi pek olası olmayacaktır. Bize bir ziyafet vermesini beklemesek

bile, Tang Keşişini bize bütün olarak iade etmesini kesinliklebekleyebiliriz." Böylece, üç kardeş tüm ciddiyetleriyle sırtında bavullarıtaşıyan atı yönlendirdiler ve ilerlemek için ana yolu buldular.

Gece gündüz demeden yüz milden fazla yol kat ettikten sonra bir çam ormanına rastladılar. Ormanın içinde, berrak yeşil suyun hızla aktığı dolambaçlı bir dere vardı. Derenin başında taş döşemeli bir köprü vardı ve bu köprü doğrudan bir mağara evinin girişine çıkıyordu. "Kardeşlerim," dedi Hacı, "şu kayalıkların olduğu sarp uçuruma bakın. Burası canavar ruhun evi olmalı. Bu konuyu sizinle tartışmama izin verin: Hanginiz durup bavulları ve atı koruyacak ve hanginiz şeytanı bastırmak için beni takip edecek?"

Sekiz Kural dedi ki, "Ağabey, yaşlı Hog uzun süre hareketsiz oturamaz. Seninle gelmeme izin ver."

"Güzel! İyi!" dedi Hacı. "Sha Monk, bavulları ve atı ormanın derinliklerine sakla ve onları dikkatle koru. İkimiz Üstadı aramak için oraya gideceğiz." Sha Monk kabul etti; ardından Sekiz Kural, her biri silahını tutarak ilerlemek için Hacı'yı takip etti. Gerçekten

Çocuk eritilmez ve şeytani ateş zafer kazanır, Ancak Ahşap Anne ve Zihin Maymunu karşılıklı desteğe sahiptir.

Mağaraya doğru yürüdüklerinde sonucun ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第041回 · Bölüm 41

Akıl Maymunu ateş tarafından yenilir Ahşap Anne iblisler tarafından yakalanır

İyi ve kötü, bir anlık yanlış düşünceler; Utanç ve onur, ikisi de seni ilgilendirmez. Başarısızlık ya da başarı, bırak gelsin ve gitsin; İhtiyacın olduğu kadar yaşa, payına düşen kadar. Sakinleştiyseniz, derin ve kalıcı bir huzura sahipsinizdir; Karıştırdıysanız, şeytanlar tarafından kuşatılmışsınızdır. Beş Aşama, Chan korusunun enkazına doğru aksak aksak ilerliyordu, yükselen rüzgârın soğukluğu kadar kesin.

Size Sekiz Kural ile birlikte Sha Monk'tan ayrılan Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. Kuru Çam Deresi'nin üzerinden atlayarak garip kayalarla dolu bir uçurumun önüne gittiler ve orada gerçekten de bir mağara ev olduğunu keşfettiler. Etraftaki manzara çok sıradışıydı. Gördüğünüz gibi

Sessiz ve uzak, dolambaçlı eski bir yol; E "en wind and moon heed the black cranes singing. Beyaz bulutlar ayrılır ve nehir ışıkla dolar; Su bir köprünün yanından akar - ne ilahi bir sahne. Nadir çiçekler ve bitkiler arasında maymunlar ve kuşlar seslenir Ve sarmaşıklar ve orkidelerle sarmalanmış kayalar güzeldir. Uçurumun hışırdayan yeşili sis ve duman saçar; Yemyeşil çamlar ve bambular Anka kuşunu çağırır. Uzak zirveler dikey perdeler gibi yükselir. Önünde akarsu ve dağ bulunan gerçek bir ilahi mağara, kaynağı Kunlun sıradağlarından geliyor, Sadece atanmış biri tarafından yararlanılabilir.

Mağaranın girişine çıktıklarında, üzerinde büyük harflerle bir yazıtın yazılı olduğu bir taş levha buldular:

"Ateşli Bulut Mağarası, Kuru Çam Deresi, Kükreyen Dağ."

Girişin önünde ellerinde kılıç ve mızraklarla zıplayan bir sürü küçük iblis vardı. Büyük Bilge Güneş yüksek bir sesle haykırdı, "Sizi serseriler!

Çabuk gidin ve bunu mağara efendinize rapor edin. Ona Tang Keşişimizihemen göndermesini söyleyin ki mağaranızdaki tüm bu ruhların hayatıkurtulsun. Eğer yarım bir "Hayır" fısıldarsanız, evinizi devirir vemağaranızı yerle bir ederim!" Küçük zebaniler bu sözleri duyunca dönüpmağaranın içine daldılar ve iki taş kapıyı çarparak kapattılar. Sonra da buhaberi yapmak için koştular:

"Büyük Kral, felaket!" Şimdi size Tripitaka'yı yakalayan ve mağaraya geri getiren o şeytandan bahsedeceğiz. Keşişin giysileri çıkarılmış, dört bacağı arkadan domuz bağı ile bağlanmış ve arka avluya bırakılmış. Küçük şeytanlara onu suyla temizlemeleri emredildi, böylece buharda pişirilip yenebilecekti. Felaket anonsu aniden duyulduğunda, şeytanlar faaliyetlerini durdurdular ve "Ne felaketi var?" diye sormak için ön tarafa gittiler.

"Kıllı yüzlü ve gök gürültüsü tanrısı gagalı bir keşiş," dedi küçük şeytanlardan biri, "büyük kulaklı ve uzun burunlu başka bir keşişe önderlik ediyor, mağaramızın önünde Tang Keşişi adındaki efendilerinin geri dönmesini talep ediyor. Eğer yarım bir "Hayır" diye fısıldarsak, evimizi devireceklerini ve mağaramızı yerle bir edeceklerini söylediler." İblis Kral küçümseyerek gülümsedi: "Bu ikisi Hacı Güneş ve Zhu Sekiz Kural. Nereye bakacaklarını gerçekten biliyorlar! Efendilerini yakaladığım dağın ortasındaki noktadan bizim bulunduğumuz yere kadar yaklaşık yüz elli millik bir mesafe var. Kapımızı bu kadar çabuk bulmayı nasıl başardılar?"

Ardından şu emri verdi:

"Küçükler, arabalara göz kulak olanlar, onları dışarı itin!" Küçük zebanilerden birkaçı kapıyı açtı ve beş küçük arabayı dışarı itti. Onları gören Sekiz Kural, "Ağabey, bu canavar ruhlar bizden korkmuş olmalı. Başka bir yere gitmek için arabalarını çekmişler."

"Hayır," dedi Pilgrim, "arabaları şuraya nasıl yerleştirdiklerine bakın."

Küçük zebaniler gerçekten de arabaları metal, ahşap, su, ateş ve topraktan oluşan Beş Evre'ye karşılık gelen beş noktaya yerleştirdiler; zebanilerden beşi arabaların yanında nöbet tutarken diğer beşi raporlarını vermek üzere tekrar içeri girdi. "Her şey hazır mı?" diye sordu iblis kral. " Her şey hazır," diye cevapladılar. "Bana mızrağımı getirin," diye emretti. Silahlarla ilgilenen zebanilerden ikisi, canavar krala teslim etmek üzere on sekiz metrelik ateş uçlu bir mızrak taşıdı. İşlemeli ipekten bir savaş eteği dışında başka bir zırhı olmayan ve ayakları çıplak olan canavar kral mızrağı alıp dışarı çıktı. Hacı ve Sekiz Kural bakmak için başlarını kaldırdıklarında, karşılarında şeytani bir yaratık buldular.

Beyaz pudraya bulanmış gibi bir yüz, Ve dudaklar o kadar kırmızı ki, boya ile fırçalanmış gibiydiler. Hiçbir boya bu kadar koyu, güzel saçlar yaratamazdı; Kaşları bıçakla oyulmuş yeni aylar gibi kavisliydi. Anka kuşu ve ejderha savaş eteğine sarılmıştı; Nata'nınkinden daha boğuk bir gövdesi vardı. Heybetli bir havayla mızrağını kaldırdı Ve kapıdan çıktı, kutsal ışığa büründü. Bahar mevsiminde gök gürültüsü gibi kükredi; Çarpıcı gözleri şimşek gibi parlıyordu. Eğer biri onun gerçek kimliğini bilseydi, Kızıl Çocuk'u hatırlardı, kalıcı bir üne sahip bir isim.

Kızıl Çocuk canavarı kapıdan çıktıktan sonra, "Bu gürültüleri kim çıkarıyor?" diye bağırdı. Hacı yaklaşırken gülümseyerek, "Benim değerli yeğenim! Dalga geçmeyi bırak! Bu sabah dağ yolundaki bir çam ağacının tepesine asıldığında, kendini sarılıklı, zayıf, korkmuş bir çocuk olarak gösterdin ve efendimi kandırdın. Seni tüm iyi niyetimle sırtımda taşıdım, biliyorsun, ama ustamı buraya kaçırmak için küçük bir rüzgâr kullandın. Şimdi karşıma bu şekilde çıksan bile seni tanıyamayacağımı mı sanıyorsun? Ustamı hemen gönderebilirsin. Acemi bir genç gibi davranmayı bırak ve akrabalık duygularını üzmemeye dikkat et. Çünkü korkarım ki baban bunu öğrenirse, yaşlı Maymun'u gençleri yaşla ezmekle suçlayabilir ve bu doğru olmaz."

Duyduğu sözler karşısında öfkelenen şeytan şöyle bağırdı: "Seni yüzsüz maymun! Seninle ne tür bir akrabalık duygusu paylaşıyorum?

Burada ne tür saçmalıklar söylüyorsun? Senin değerli yeğenin kim?"

"Ah kardeşim!" dedi Hacı. "Bilemezsin, değil mi? Babanla kardeş olduğumuz zaman, senin nerede olduğunu bile bilmiyorduk."

"Bu maymun daha çok saçmalıyor!" dedi zebani. "Sen n e r e d e n geliyorsun ve ben nereden geliyorum? Bunu bir düşün! Babam ve sen nasıl kardeş olabildiniz?"

"Elbette bunu bilemezsiniz," dedi Hacı. "Ben Sun Wukong, Cennete Eşdeğer Büyük Bilge, beş yüz yıl önce Cennet Sarayını büyük ölçüde rahatsız eden kişiyim. Ancak böyle bir kargaşaya neden olmadan önce, Dört Büyük Kıta'nın tamamında kapsamlı turlar yaptım ve tüm yiğit ve kahraman insanlarla arkadaş olmaya çok hevesli olduğum için Dünya'da veya Cennet'te ayak basmadığım bir nokta kalmadı. Baban, Boğa Canavarı Kralı, kendisini Cennetle Paralel Büyük Bilge olarak adlandırıyordu. O ve yaşlı Maymun yedi kişilik bir kardeşlik ittifakı kurdular ve hepimiz onu ağabeyimiz yaptık.

Kendisine Okyanusu Kaplayan Büyük Bilge adını veren ve ikinci kardeş olan bir Ejderha Canavar Kral; kendisine Cennetle Birleşen Büyük Bilge adını veren ve üçüncü kardeş olan bir Garuda Canavar Kral; kendisine Dağların Hareket Ettiricisi Büyük Bilge adını veren ve dördüncü kardeş olan bir Aslan Canavar Kral; kendisine Adil Rüzgar Büyük Bilge adını veren ve beşinci üye olan bir Dişi Maymun Kral; ve kendisine Tanrı Yönlendiren Büyük Bilge adını veren ve altıncı kardeş olan bir Dev Maymun Canavar Kral vardı. Yaşlı Maymun, Cennete Eşit Büyük Bilge, boyut olarak oldukça küçüktü ve bu yüzden yedi numaraydı. Biz eski kardeşler eğlenirken, sen daha doğmamıştın bile!" Duyduklarına inanmayı reddeden zebani, Hacı'ya saplamak için ateş uçlu mızrağını kaldırdı. Söyledikleri gibi, bir uzman alıştırma yapmazdı ve Pilgrim demir çubuğuyla vurmadan önce darbeyi savuşturmak için hemen kenara çekildi ve aynı anda bağırdı, "Seni küçük canavar! Senin için neyin iyi olduğunu bilmiyorsun! Değneğime dikkat et!"

Canavar-ruh da darbeyi savuşturarak aynı anda bağırdı: "Küstah maymun! Dünyanın gidişatı hakkında çok cahilsin! Mızrağıma dikkat et!"

Böylece ikisi de akrabalık bağlarını dikkate almayı reddetti; bir anda renk değiştirerek büyülerini kullandılar ve bulutların kenarına sıçradılar. Ne dövüştü ama!

Pilgrim büyük bir şöhrete sahipti; İblis kralın muazzam güçleri vardı. Biri altın çemberli asasını yana doğru kaldırdı; Biri ateş uçlu mızrağıyla ileri atıldı. Sis Üç Bölgeyi örtmek için yayıldı; Bulutlar dört çeyreği gizlemek için püskürdü. Şiddetli hava ve vahşi gürültü gökyüzünü doldurdu; Güneş, ay, yıldızlar, hepsi ışıklarını kaybetti. Tek bir güzel söz söylenmedi, Büyük bir nefret ve aşağılanma hissettiler. Bunun hor görmesi tüm huylarını kaybetmesine neden oldu; Bunun öfkesi tüm ilişkilere saygıyı öldürdü. Sopa artan bir güçle vurdu; Mızrak giderek artan bir öfkeyle geldi. Biri ilksel, gerçek Büyük Bilge idi; Biri doğru meyvenin Çocuk Sudhana'sıydı. Kendileri sürdüler, her biri kazanmak için çok çabaladı, Hepsi Dharma Kralı'nı selamlayacak olan Tang Keşişi içindi.

İblis ve Büyük Bilge Sun yirmiden fazla raunt boyunca bir karara varamadan dövüştü. Bir tarafta duran Zhu Sekiz Kural neler olup bittiğini açıkça görüyordu: canavar-ruh yenilmek üzere olmamasına rağmen, sadece sağa sola savrulan darbeleri savuşturuyor ve rakibine hiç saldırmıyordu; ve her ne kadar Hacı bir anda galip gelemeyecek gibi görünse de, sonuçta o kadar becerikli ve yetenekli bir savaşçıydı ki, ileri geri giden çubuk canavarın kafasının çevresinden hiç ayrılmıyor gibiydi. Sekiz Kural kendi kendine düşündü, "Bu iyi! Hacı çok kurnaz! Bir şeyler uydurup iblisi yaklaşması için kandırabilirdi. O zaman demir çubuğun bir darbesi, herhangi bir başarı elde etme şansımı ortadan kaldırır!" Şuna bir bakın! Ruhunu uyandırdı, dokuz çatallı tırmığını kaldırdı ve canavar-ruhun kafasına sertçe indirdi. Gördükleri karşısında dehşete kapılan şeytan hızla arkasını döndü ve mızrağını arkasından sürükleyerek kaçtı. "Kovalayın onu! Kovalayın onu!" diye bağırdı Hacı Sekiz Kural'a.

İkisi mağaranın girişine kadar kovaladılar ve orada canavar-ruhun beş arabadan birinin ortasında durduğunu gördüler. Bir eliyle ateş uçlu mızrağını tutuyordu; diğer yumruğuyla da kendi burnuna birkaç yumruk attı. Sekiz Kural gülerek şöyle dedi: "Yazıklar olsun ona! Bu adam haydutluk yapıyor! Kendi burnunu kırmak, biraz kanatmak ve yüzünü kızartmak istiyor ki bize karşı dava açmak için bir yere gidebilsin."

İblis kendisine iki yumruk attıktan sonra bir büyü okudu ve burnundan yoğun duman çıkarken ağzından alevler fışkırdı. Bir anda beş arabanın hepsinden alevler yükseldi. İblis ağzını birkaç kez daha açtı ve büyük bir ateş gökyüzüne yükseldi, o kadar şiddetli yanıyordu ki tüm Ateşli Bulut Mağarası alevler ve duman tarafından gözden gizlendi. Dehşete kapılan Sekiz Kural, "Ağabey, iş yapış yapış oluyor! O ateşe bir kez yakalandık mı, işimiz biter. Yaşlı Domuz kavrulacak ve biraz baharat eklendikten sonra benimle eğlenebilirler! Çabuk olun! Koşun!"

Koşacağını söyledi ve bir dakika sonra Hacı'yı umursamadan dereyi geçmişti bile.

Ancak Pilgrim'in muazzam büyü güçleri vardı; parmaklarını birbirine geçirerek ateş kovucu işareti yaptı ve şeytanı aramak için kendini ateşin içine attı. Zebani onun yaklaştığını görünce birkaç ağız dolusu alev daha tükürdü ve ateş daha da şiddetlendi. Muhteşem ateş!

Yakıcı ve şiddetli, gökyüzüne ulaşan bir alev; Sıcak ve parlak, tüm dünyayı kızartıyor. Bir aşağı bir yukarı uçan ateşli bir tekerlek gibi, Doğu ve batıda dans eden kömürler gibi. Bu ateş Suiren'in odun delmesinden ya da Laozi'nin zinober kavurmasından kaynaklanmıyor; Bu ne cennetten gelen bir ateş, ne de bir orman yangını. Bu, iblisin kendi kendini yetiştirmesinden doğan gerçekleşmiş samādhi ateşidir. Beş araba Beş Aşamaya uygundur Büyüyüp dönüşerek alevi doğuran. Karaciğerin odunu kalbin ateşini güçlendirebilir; kalbin ateşi dalağın toprağını sakinleştirebilir; Dalağın toprağı metali doğurur, o da suya dönüşür; su da odunu doğurabilir, böylece büyü tamamlanmış olur. Büyüme ve dönüşüm,

hepsi ateşten kaynaklanır, Çünkü ateş gökyüzünü doldurduğunda her şeygelişir. Uzun zamandır aydınlanmış olan şeytan, samâdhi'yi çağırır. Batı'yısonsuza dek bir numara olarak yönetir.

Ateş ve duman çok yoğun olduğu için Hacı mağaranın girişinden önceki yolu bile göremiyordu ve bu nedenle şeytanı arayamadı. Hızla dönerek hemen alevlerin arasından sıyrıldı. Kendi mağarasının önünde neler olduğunu açıkça gören canavar-ruh, Pilgrim gittikten sonra ateş teçhizatını geri aldı ve çeşitli zebanileri içeri götürdü. Taş kapılar kapandıktan sonra, küçük şeytanlara neşeli bir zafer kutlaması için hazırlanmaları söylendi ve şimdilik onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Bunun yerine size Kurumuş Çam Deresi'nin üzerinden atlayan Hacı'dan bahsedeceğiz. Bulutlardan düşerken, çam ormanında Sekiz Kural ve Sha Monk'un yüksek sesle konuştuklarını duydu. "Seni aptal!" diye bağırdı Hacı, Sekiz Kural'a yaklaşırken. "Sende zerre kadar erkeklik yok! Şeytani ateşten o kadar korkmuş olabilirsin ki, kendi hayatın için yaşlı Maymun'u terk edip kaçabilirsin. Hala başımın çaresine bakabiliyor olmam iyi bir şey!"

"Ağabey," dedi Zhu Sekiz Kural kıkırdayarak, "o canavar-ruhun senin hakkında söyledikleri kesinlikle doğruydu, çünkü sen gerçekten de dünyanın yollarını bilmiyorsun. Eskiler der ki, "Dünyanın yollarını bilene kahraman denir." Canavar-ruh seninle akrabalık konuşmak istemedi ama sen kendini onun akrabası olarak sunmakta ısrar ettin. Seninle dövüştüğünde ve acımasız ateşini serbest bıraktığında, kaçmadın ama yine de onunla boğuşmak istedin."

"Şeytanın yeteneği benimkine kıyasla nasıl?" diye sordu Pilgrim. "O kadar iyi değil," dedi Sekiz Kural.

"Peki ya mızrak kullanma becerisi?"

"Bu da iyi değil," dedi Sekiz Kural. "İhtiyar Hog sana karşı koymakta zorlandığını görünce, tırmığımla sana biraz yardım etmeye geldim. Onun bu kadar cılız olduğunu, hemen yenilgiye uğrayarak geri çekileceğini ve

yangını böylesine vicdansız bir şekilde başlatacağını hiç tahminetmemiştim." Hacı, "Gerçekten de öne çıkmamalıydınız. Birkaç tur dahaattıktan sonra sopamla ona bir darbe indirmenin bir yolunu bulmaküzereydim. Bu daha iyi olmaz mıydı?"

İkili kendilerini tamamen canavar-ruhun yeteneklerini ve ateşinin acımasızlığını tartışmaya vermişti ama bir çam ağacının gövdesine yaslanmış olan Sha Monk o kadar gülüyordu ki ayakta zor duruyordu.

Hacı onu fark ettikten sonra, "Kardeşim," dedi, "neden gülüyorsun? Eğer o iblisi yakalayıp ateş savunmasını yok edebilseydin, bu hepimizin yararına olurdu. Atasözünün dediği gibi, birkaç tüy bir top yapar. Eğer iblisi yakalayıp efendimizi kurtarabilirsen, bu senin için büyük bir erdem olur."

"Benim böyle bir yeteneğim yok," dedi Sha Monk, "ne de şeytana boyun

eğdirebilirim. Ama gülüyorum çünkü ikiniz de çok dalgınsınız."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Pilgrim. Sha Monk, "Ne o canavar-ruhun yeteneği ne de mızrak kullanma becerisi sizinle boy ölçüşebilir, ancak ikinizin ona karşı galip gelememenizin tek nedeni ateşidir. Bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, onu karşılıklı üretim ve karşılıklı fetih yoluyla yenmeniz gerektiğini söyleyeceğim.

Bunda bu kadar zor olan ne?" Hacı bu sözleri duyunca kahkahalarla güldü ve şöyle dedi: "Kardeşim, haklısın! Gerçekten de dalgınız ve bütün meseleyi unutmuşuz. Karşılıklı üretim ve karşılıklı fetih ilkelerini göz önüne alırsak, ateşin üstesinden gelebilecek olan sudur. Bu şeytani ateşi söndürmek için bir yerlerde su bulmalıyız. O zaman Üstadı kurtarabiliriz, değil mi?"

"Kesinlikle," dedi Sha Monk. "Daha fazla gecikmeye gerek yok." Hacı, " Siz ikiniz burada kalın ama onunla savaşmayın. Yaşlı Maymun Büyük Doğu Okyanusu'na gitsin ve bazı ejderha askerlerinden suyla birlikte

gelmelerini istesin. Şeytani ateşi söndürdükten sonra Üstadı kurtaracağız."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "gitmekte özgürsünüz. Biz kendi başımızın çaresine

bakabiliriz. burada."

Sevgili Büyük Bilge! Oradan ayrılmak için bulutların üzerine çıkarak Doğu Okyanusu'na bir anda ulaştı. Ancak oyalanıp manzaranın tadını çıkaramayacak kadar meşguldü; su bölümü büyüsünü kullanarak dalgaların arasından kendine bir yol açtı. İlerlerken devriye gezen bir

ile karşılaştı.

onun Büyük Bilge Güneş olduğunu görünce, yaşlı Ejderha Kralı'na rapor vermek üzere hızla Su Kristali Sarayı'na geri döndü. Aoguang hemen ejderha oğullarını ve torunlarını, karides askerleri ve yengeç teğmenleriyle birlikte ziyaretçisini kapının dışında karşılamaya götürdü. Hacı içeride oturmaya ve çay içmeye davet edildi. "Çaya gerek yok," dedi Hacı, "ama size biraz sorun yaratacak bir meselem var. Buddha'dan kutsal yazılar almak için Batı Cenneti'ne gitmekte olan ustam, Kükreyen Dağ'ın Kuru Çam Deresi'ndeki Ateşli Bulut Mağarası'ndan geçiyor.

Büyük Kral, Kutsal Çocuk gibi süslü unvanları olan bir Kızıl Çocuk canavar- ruhu efendimi esir aldı. Yaşlı Maymun kapısına kadar gelip onunla dövüştüğünde, söndüremediğimiz bir ateş çıkardı. Suyun ateşe üstün gelebileceğini düşündüğümüz için, özellikle sizden biraz su istemeye geldim. Ateşi söndürmem için büyük bir yağmur fırtınası başlatabilirsin, böylece Tang Keşişi bu çileden kurtulur."

"Yanılıyorsun, Yüce Bilge," dedi Ejderha Kralı, "eğer yağmur suyu istiyorsan, benden istemeye gelmemeliydin."

"Sen Dört Okyanusun Ejderha Kralısın, yağmur ve çiyin baş yöneticisisin. Eğer sana sormazsam, kime soracağım?"

Ejder Kral, "Yağmurdan ben sorumlu olsam da, onu istediğim gibi dağıtamam. Yeşim İmparatoru'nun, yağmurun nerede ve ne zaman

başlayacağını, kaç metre ve kaç santim olacağını ve saatini belirten birfermanını almalıyız. Dahası, üç yetkilinin fırçalarını kaldırarak belgeyihazırlaması ve ardından Kuzey Yıldızı tarafından gönderilmesi gerekiyor.Daha sonra, Gök Gürültüsü Tanrısı, Şimşek Ana, Rüzgar Amca ve BulutÇocuk'u da bir araya getirmeliyiz, çünkü atasözünün dediği gibi, " Ejderhabulutlar olmadan hareket edemez."" "Rüzgâra, buluta, gök gürültüsüne yada şimşeğe ihtiyacım yok," dedi Hacı, "sadece ateşi söndürmek için birazyağmur suyuna ihtiyacım var."

"Bu durumda," dedi Ejderha Kralı, "yine de size tek başıma yardım edemem. Kardeşlerimin bu erdeme ulaşmanız için size yardım etmelerine izin verin. Buna ne dersiniz?"

"Kardeşlerin nerede?" diye sordu Hacı. Ejderha Kralı, "Onlar Aoqin, Güney Okyanusunun Ejderha Kralı; Aorun, Batı Okyanusunun Ejderha Kralı; ve Aoshun, Kuzey Okyanusunun Ejderha Kralı" dedi. Hacı gülerek, " Eğer gidip üç okyanusu gezmem gerekiyorsa, Yeşim İmparatoru'nun fermanını istemek için Yukarıdaki Bölge'ye de gidebilirim" dedi.

Ejderha Kralı şöyle dedi: "Büyük Bilge "nin oraya gitmesine gerek yok. Burada tek yapmamız gereken demir davulumuzu çalmak ve altın çanı çalmak, onlar da hemen gelecekler."

Bunu duyan Hacı, "Yaşlı Ejderha Kralı, lütfen davula vurun ve çanı çalın" dedi. Bir anda üç Ejderha Kralı içeri daldı ve "Büyük Kardeş, bizi neden buraya çağırdın?" diye sordu.

Aoguang, "Büyük Bilge Güneş burada bizden yardım istiyor; bir şeytanı bastırmak için yağmura ihtiyacı var" dedi.

Üç kardeş Hacı'yı karşılamaya götürüldü ve Hacı neden suya ihtiyacı olduğunu anlattı. Tanrıların her biri bunu yerine getirmeye istekliydi. Hemen çağırdılar

Köpekbalığı, çok vahşi, birliklere liderlik etmek için, Ve büyük ağızlı shad öncü olmak için. Sazan mareşali gelgit ve dalgaların arasından

sıçradı; Çipura genel valisi rüzgar ve sis püskürdü; Uskumru büyükmareşal doğuda parolaları haykırdı; culter- balık komutanı batıda birlikleriçağırdı; Kırmızı gözlü denizkızları güneyde dans ediyordu; Siyah zırhlıgeneraller kuzeyden ileri atıldı; Mersin balığı çavuşu merkezde komutaetti; Beş mahallenin askerlerinin hepsi cesurdu. Kurnaz ve zeki, denizkaplumbağası şansölye; Kurnaz ve kurnaz, kaplumbağa danışman;Komplo ve bilgelik dolu, iguana bakan; Çevik ve yetenekli, kumkaplumbağası komutan. Uzun kılıçlar kullanan yengeç savaşçıları yanadoğru yürüdüler; ağır yaylar geren karides amazonları dimdik sıçradılar.Sheatfish müdür yardımcısı defterlerini dikkatle kontrol etti Ejderhaaskerlerini dalgaları terk etmeye çağırmak için.

Ayrıca şöyle diyen bir referans şiirimiz de var:

Dört denizin Ejderha Kralları Büyük Bilge'ye yardım etmekten mutluluk duyuyor, Cennetin isteğine eşit; Tripitaka yolda bir çileyle karşılaştığında, Ateş kırmızısını söndürmek için su aranır.

Ejderha birliklerine önderlik eden Pilgrim kısa süre sonra Kükreyen Dağ'daki Kuru Çam Deresi'ne vardı. "Saygıdeğer Ao Kardeşler," dedi Hacı, "Sizden böyle bir mesafeyi kat etmenizi istediğim için özür dilerim. Burası iblisin yaşam alanı. Lütfen şimdilik havada kalın ve kendinizi göstermeyin. Bırakın yaşlı Maymun gidip onunla savaşsın; eğer ben kazanırsam, sizin onu yakalamanıza gerek kalmaz ve ben kaybetsem bile, hepinizin Bana yardım etmen için. Ancak ateşini yaktığında seni çağıracağım ve o zaman yağmurunu yağdırabilirsin."

Ejderha Krallarının hepsi onun emrini dinlemeyi kabul etti.

Hacı bulutunu indirdi ve doğruca çam ormanına gitti, orada Sekiz Kural ve Sha Monk'a "Kardeşler" diye bağırdı. "Ağabey," dedi Sekiz Kural, "çok çabuk döndün. Ejderha Krallarını getirebildiniz mi?"

"Hepsi burada," dedi Pilgrim. "Siz ikiniz bavulların sağanak yağmurda ıslanmamasına dikkat etseniz iyi olur. Yaşlı Maymun gidip onunla savaşacak." Sha Monk, "Sen git Ağabey, biz burada her şeyle ilgileniriz,"

dedi. Hacı derenin üzerinden atlayarak mağaranın girişine doğru koştu ve " Kapıyı açın!" diye bağırdı.

Küçük şeytanlar hemen rapor vermeye gittiler, "Yüce Kral, Hacı Güneş yine burada." Kızıl Çocuk başını kaldırarak yüksek sesle güldü ve şöyle dedi: "Sanırım o maymun ateşten yanmadı ve bu yüzden geri döndü. Bu sefer onu bağışlamayacağım, çünkü derisi kömürleşene ve eti kavrulana kadar durmayacağım."

Mızrağını tutmak için ayağa fırladığında emir verdi:

"Küçükler, arabaları itin!"

Koşarak kapıdan çıktıktan sonra Hacı'ya, "Neden yine buradasın?" diye sordu.

"Efendimi geri ver," dedi Hacı. "Maymun kafa," dedi şeytan, " gerçekten de çok kalın kafalısın! Eğer Tang Keşişi senin efendin olabiliyorsa, o da bizim şarap mezemiz olamaz mı? Unutun onu! Unut onu!" Hacı bu sözleri duyunca çileden çıktı; altın çemberli değneğini çekerek şeytanın kafasına vurdu. Canavar-ruh, darbeyi savuşturmak için hemen ateş uçlu mızrağını kaldırdı ve bu seferki savaşları geçen seferki gibi olmadı. Muhteşem bir savaş!

Vahşi iblis, çok öfkelendi; Maymun Kral, çok kızdı. Bu sadece kutsal keşişi kurtarmak istiyordu; Bu ise Tripitaka Tang'ı yiyecekti. Değişen fikirler tüm akrabalık duygularını bastırdı; Uzaklaştılar, hiçbir tavize izin vermediler. Bu, yakalanıp canlı canlı derisinin yüzülmesini diledi; Bu, yakalanıp sosa batırılmayı diledi. Gerçekten çok vahşi! Gerçekten çok güçlü ve vahşi! Asa mızrağın önünü kesti, böylece yarışma kızıştı; Mızrak asayla karşılaştı, her biri kazanmak için çabaladı. Yirmi raunt boyunca dövüşmek için ellerini kaldırdılar, Her iki kişinin de yetenekleri aynıydı.

İblis Kral, Hacı'yla yirmi raunt kadar dövüştü ve galip gelemeyeceğini anlayınca mızrağıyla sahte bir hamle yaptı ve hızla dönerek kendi burnuna yumruğuyla iki yumruk indirdi. Mağaranın girişinin önünde duran

arabalardan büyük bir alev yükselirken, gözlerinden ve ağzından bir andaateş ve duman fışkırdı. Başını gökyüzüne çeviren Büyük Bilge Güneş, "Ejderha Kralları, n e r e d e s i n i z ?" diye bağırdı. Suda yaşayanakrabalarına önderlik eden Ejderha Kralı kardeşler, canavar ruhun ateşinedoğru sağanak bir yağmur gönderdiler. Muhteşem yağmur! Gerçekten de

Çiseleme ve serpme- Dökme ve duş alma- Çiseleme ve serpme, Gökyüzünden düşen meteorlar gibi; dökülüyor ve yağıyor, Ters dönmüş bir denizde çalkalanan dalgalar gibi. İlk başta yağmur damlaları yumruk büyüklüğünde görünür; Bir süre sonra kovalara ve tavalara düşerler. Tüm dünya ördek başı yeşiliyle dolup taşıyor, Ve yüksek dağlar Buda'nın başı gibi maviyle yıkanıyor. Su, yeşim taşları gibi kanyondan aşağı uçuyor; Dere binlerce gümüş tel halinde kabarıyor. Üç yöne ayrılan yolların hepsi doldu; Dokuz kıvrımı olan bir nehir de böyledir. Bir çileyle karşı karşıya kalan Tang Keşişi'ne, Cennet'in nehrini tersine çevirip aşağı döken ilahi ejderhalar yardım eder.

Yağmur sağanak halinde yağdı ama zebaninin ateşini söndüremedi. İşin aslı, Ejderha Krallarının serbest bıraktığı yağmurun dünyevi yangınları söndürebilecek yetkisiz bir yağmur olmasıydı. O canavar-ruhun geliştirdiği gerçek samādhi ateşini nasıl söndürebilirdi ki? Aslında bu, yangına yağ eklemek gibiydi ve alevleri daha da yoğunlaştırıyordu. " Sihirli işareti yapmama izin verin," dedi Büyük Bilge, "ve alevlerin içine nüfuz edeyim." Demir çubuğu kullanarak şeytanı aramaya başladı. Şeytan onun yaklaştığını görünce yüzüne doğru bir ağız dolusu duman üfledi. Hacı hızla geri dönmeye çalıştı ama dumandan öylesine sersemlemişti ki gözlerinden yağmur gibi yaşlar döküldü. Gördüğünüz gibi bu Büyük Bilge a t e ş t e n zarar görmüyordu ama dumandan korkuyordu. Çünkü Göksel Saray'ı büyük ölçüde rahatsız ettiği o yıl boyunca, uzun süre eritildiği Laozi'nin sekiz trigramlık mangalına yerleştirilmişti.

Güneş trigramına denk gelen bölmenin altındaki boşluğa sürünerek girmeyi başardı ve yanmadı.

Ancak rüzgârın savurduğu duman ona bir çift ateşli göz ve elmas gözbebekleri verdi ve şimdi bile dumandan korkmasının nedeni buydu. Zebani bir kez daha ağız dolusu duman tükürdü ve Büyük Bilge artık buna dayanamadı.

İblis ateş ekipmanlarını alıp mağarasına dönerken, bulutlara binerek aceleyle kaçtı.

Tüm vücudu alev ve dumanla kaplanan Büyük Bilge, yoğun sıcağı dayanılmaz bulmuş ve yangını söndürmek için doğruca dağdaki dereye dalmış. Soğuk suyun şokunun o kadar büyük olduğunu tahmin etmemişti ki, yangının neden olduğu ısı vücudunun içine doğru itildi ve hemen bayıldı. Ne yazık ki!

Nefesi göğsünde sıkıştı, dili ve boğazı soğudu; ruhu kaçtı, ruhu terk etti ve hayatı gitti!

Dört Okyanusun Ejderha Kralları o kadar korkmuşlardı ki yağmuru durdurdular ve yüksek sesle bağırdılar, "Mareşal Göksel Sazlık ve Perdeyi Yükselten Kaptan! Ormanda saklanmayı bırakın! Ağabeyinizi aramaya başlayın!" Sekiz Kural ve Sha Monk kendilerine kutsal unvanlarıyla hitap edildiğini duyduklarında, atı hızla çözdüler ve ormandan dışarı fırlamak için bagajı sürdüler. Çamur ve balçığa aldırmadan dere kıyısı boyunca arama yapmaya başladılar ki fokurdayan akıntılar yukarıdan aşağıya bir insanın bedenini sürükledi. Sha Monk onu gördüğünde suya atladı. tamamen giyinik bir şekilde cesedi kıyıya taşıdı. Bu Büyük Bilge Güneş'in cesediydi. Heyhat, şuna bakın!

Dört bacağı bükülmüştü ve esneyemiyorlardı; tüm vücudu aşağı yukarı buz gibi soğuktu.

"Ağabey," dedi Sha Monk, gözleri yaşlarla dolarken, "bu şekilde gitmek zorunda kalman ne yazık! Sen

Sayısız yıl boyunca hiç yaşlanmayan biri. Şimdi yolun ortasında genç yaşta öldün."

Sekiz Kural kıkırdayarak şöyle dedi: "Kardeşim, ağlamayı kes. Bu maymun sadece bizi korkutmak için ölü taklidi yapıyor. Onu biraz yoklayın ve göğsünde hiç sıcaklık kalmış mı bakın."

"Tüm vücudu buz kesmiş," dedi Sha Monk. "Birazcık sıcaklık kalmış olsa bile, onu nasıl canlandırabilirsin?"

Sekiz Kural dedi ki, "Eğer yetmiş iki dönüşüm yapabiliyorsa, yetmiş iki canı vardır. Dinle, ben onunla ilgilenirken sen de bacaklarını uzat." Sha Monk gerçekten de Hacı'nın bacaklarını düzeltirken, Sekiz Kural başını kaldırdı ve üst gövdesini düzeltti. Daha sonra bacaklarını yukarı ittiler ve onu oturma pozisyonuna getirmeden önce dizlerinin etrafından katladılar. Ellerini ısınana kadar birbirine sürten Sekiz Kural, Hacı "nın yedi açıklığını kapattı ve ona Chan masaj yöntemini uygulamaya başladı. Soğuk su Hacı üzerinde öylesine travmatik bir etki yaratmıştı ki, nefesi zencefil tarlasına sıkışmış ve tek bir ses bile çıkaramamıştı. Bu nedenle, Sekiz Kural tarafından ovulduğu, sıkıldığı ve yoğrulduğu için şanslıydı, çünkü bir anda nefesi üç geçişten geçti, aydınlık salonu işgal etti ve deliklerinden patladı. "Ey Efendi," demeye başladı.

Sha Monk, "Ağabey, hayattayken Usta için yaşadın ve öldüğünde bile onun adı dudaklarında! Önce uyan. Hepimiz buradayız." Hacı gözlerini açarak, "Burada mısınız, Kardeşler? Yaşlı Maymun bu sefer kaybetti!"

"Bayıldın," dedi Sekiz Kural Zhu kıkırdayarak, "ve eğer yaşlı Hog seni kurtarmasaydı, işin bitmiş olacaktı. Bana teşekkür etmeyecek misin?" Hacı yavaşça ayağa kalktı ve başını kaldırarak, "Ao Kardeşler, neredesiniz?" dedi.

Dört Okyanus'un Ejderha Kralları havada cevap verdi: "Küçük ejderhalarınız burada sizi bekliyor."

"Bu kadar yol gelmenize neden olduğum için üzgünüm," dedi Hacı, " ama henüz amacımıza ulaşamadık. Lütfen önce geri dönün ve size başka bir gün tekrar teşekkür edeceğim."

Ejderha Kralları kalabalık takipçi gruplarını, bizi burada ilgilendirmeyen konutlarına dönmeye yönlendirdiler.

Sha Monk daha sonra Pilgrim'i destekledi ve oturması için onu çam ormanına geri götürdü. Kısa bir süre sonra Hacı kendini daha toparlanmış hissetti ve nefes alış verişi daha düzenli hale geldi, ancak gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzülmesini engelleyemedi. Tekrar bağırdı, "Ey Üstat!

O yıl Büyük Tang'dan ayrıldığını düşün, O dağın altında beni kederden kurtardığında. Sularda ve tepelerde şeytani düşmanlarla yüzleşiriz; Bağırsaklarımız on binlerce acıyla parçalanıyor. İster çıplak ister dolu olsun, sadaka kasesi ile yemek yeriz; Evlerde ya da ormanlarda geceleri meditasyon yaparız. Kalplerimiz doğru meyveyi elde etmeye odaklanmış durumda. Bugün incineceğimi nereden bilebilirdim?"

Sha Monk şöyle dedi, "Ağabey, lütfen endişelenmeyin. Yakında bir plan yapalım ve Usta'yı kurtarmak için nereden yardım isteyebileceğimize bakalım."

"Yardım istemek için nereye gitmeliyiz?" diye sordu Hacı. Sha Monk, " Bodhisattva bize Tang Monk'a eşlik etmemiz gerektiği talimatını ilk verdiğinde, Cennet'e seslendiğimizde Cennet'in, Dünya'ya seslendiğimizde Dünya'nın yanıt vereceği sözünü de verdiğini hatırlıyorum. Sadece yardım istemek için nereye gitmemiz gerektiğine karar vermeliyiz."

"Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olduğumda," dedi Hacı, " tüm o ilahi askerler yaşlı Maymun'un dengi değildi. Ancak bu canavar-ruhun hatırı sayılır büyü güçleri var ve bu yüzden yardımcımız yaşlı Maymun'dan bile daha güçlü biri olmalı. Ne Cennet'teki tanrılar ne de Dünya'daki tanrılar yeterli olacaktır. Eğer bu iblisi yakalamak istiyorsak, Bodhisattva Guanyin'den yardım istemeliyiz. Ama ne yazık ki, kemiklerim ve kaslarım ağrıyor ve gövdem zayıf. Bulut taklalarımı atamıyorum. Nasıl gidebilirim?"

"Herhangi bir talimatınız varsa," dedi Sekiz Kural, "bana söyleyin. Ben giderim." Hacı gülümseyerek, "Pekala! Gidebilirsin ama Bodhisattva'nın

huzuruna çıktığında yüzüne bakma. Başını eğmeli ve saygıyla eğilmelisinve sana sorduğunda, ona bu yerin ve şeytanın isimlerini söyleyebilir veUsta'yı kurtarmaya gelmesi için yalvarabilirsin. Eğer o da isterse, şeytaniyaratık elbette yakalanacaktır."

Sekiz Kural bunu duyduktan sonra hemen bulutların ve sislerin üzerine çıktı ve güneye doğru yöneldi.

Şimdi size mağarasında kutlama yapan o iblis kraldan bahsedeceğiz. Neşeyle tebaasına şöyle dedi: "Küçükler, Hacı Güneş bu sefer gerçekten kayıp verdi. Ölmese de büyük bir komaya girecek! Holla! Korkarım ki bir yerlerde yardım bulmak isteyebilirler. Çabuk kapıları açın! Nereye gittiklerini göreyim."

Zebaniler kapıları açtı ve canavar-ruh havaya yükselip etrafına baktığında Sekiz Kural'ın güneye doğru gittiğini fark etti. Canavar-ruh kendi kendine güneyin tek bir anlama gelebileceğini düşündü:

Sekiz Kural Bodhisattva Guanyin'den yardım isteyecekti. Bulutlardan hızla inen şeytan şöyle bağırdı: "Küçükler, şu deri çantamı bulun ve çıkarın. Uzun zamandır kullanılmadı ve korkarım ki ağzındaki ip yeterince güçlü değil. Benim için ipi değiştirin ve çantayı ikinci kapının altına yerleştirin. Gidip Sekiz Kural "ı hile ile yakalayayım; buraya geri getirildiğinde onu torbanın içinde saklayacağız. Sonra pul pul olana kadar buharda pişirilecek ki hepiniz şarapla birlikte tadını çıkarabilesiniz."

Gördüğünüz gibi canavar ruhun uyumlu bir deri çantası vardı ve o küçük şeytanlar onu çıkarıp ağzına yeni bir ip bağladılar. Kendilerine söylendiği gibi onu ikinci kapının altına yerleştirdiler ve artık onlardan bahsetmeyeceğiz.

Bunun yerine size o iblis kraldan bahsedeceğiz; uzun zamandır bu bölgede yaşıyordu; aslında tüm bölge ona tanıdık geliyordu ve güneye giden yolu biliyordu. Deniz daha kısaydı ve hangisi daha uzundu. Daha kısa olan yolu seçerek bulutların üzerine çıktı ve hemen Sekiz Kural'ın yanından geçti. Daha sonra kendini yüksek bir tepeye indirdi, ciddiyetle

oturdu ve Sekiz K u r a l 'ı beklemek için Guanshiyin'in gösterişli birformuna dönüştü.

Bulutların üzerinde gezinen Budala, aniden Bodhisattva'yı gördüğünde yoluna devam ediyordu. Elbette gerçeği sahteden ayırt edemiyordu; dünyanın aptal adamları gibi, tüm görüntüleri gerçek Buddhalar olarak görüyordu! Bulutunu durduran Budala eğilerek, "Bodhisattva, öğrenciniz Zhu Wuneng size selam ediyor," demiş.

Canavar-ruh dedi ki, "Kutsal yazıları almaya giden Tang Keşişini neden korumuyorsun? Neden beni görmeye geldin?"

"Çünkü öğrenciniz ve ustası yolda, Kükreyen Dağ'daki Kuru Çam Deresi'nin yanındaki Ateşli Bulut Mağarası'nda yaşayan Kızıl Çocuk canavar-ruhuyla karşılaştı. Ustamızı kaçırdı ama öğrencileriniz onun kapısına giden yolu buldu ve onunla savaştı. Ateş yakmayı bilen biriydi; ilk savaşımızda galip gelemedik ve ikincisinde Ejderha Krallarından yağmurla bize yardım etmelerini istememize rağmen ateşi söndüremedik. Ağabeyim hareket edemeyecek kadar ağır yanıklara maruz kaldığından, Bodhisattva'ya yalvarmak için gelmemi istedi. Merhametli olmanız ve efendimizi çektiği çileden kurtarmanız için size yalvarıyoruz."

"Ateşli Bulut Mağarası'nın efendisi," dedi canavar-ruh, "insan canı almaya eğilimli değildir. Onu gücendirmiş olmalısınız."

"Ben değil," dedi Sekiz Kural, "ama Büyük Kardeş onu gücendirdi. Şeytan ilk başta Üstadı sınamak için kendini ağaca asılmış küçük bir çocuğa dönüştürdü. Efendimiz elbette çok nazik bir mizaca sahipti; bana çocuğu çözmemi, Ağabey'e de onu belli bir mesafeye kadar taşımasını söyledi. Ağabey onu yere atmak istedi ve işte o zaman Üstadı kaçırdı."

Canavar-ruh dedi ki, "Kalk ve mağara efendisini görmek için beni mağaraya kadar takip et. Senin adına ben konuşacağım ve sen de onu selamlayabilirsin; ikimiz ondan efendini serbest bırakmasını isteyeceğiz."

"Ey Bodhisattva," dedi Sekiz Kural. "Eğer efendimizi geri getirmeye istekliyse, ona boyun eğmekten memnuniyet duyarım."

"O zaman beni takip edin," dedi İblis Kral.

Aptal, elbette daha iyisini bilmiyordu; Güney Denizi'ne gitmek yerine, şeytanı Ateşli Bulut Mağarası'nın girişine kadar takip etti. Mağaraya vardıklarında, canavar-ruh içeri girmeye devam etti ve "Şüphelenme, çünkü o benim tanıdığım. Sen de içeri gel." Idiot'un da içeri girmekten başka çaresi yoktu. Korkunç bir bağırışla, çeşitli zebaniler onu bir anda yakaladı ve deri çantanın içine doldurdu. Ağzındaki ip sıkıca çekildikten sonra, torba yüksek bir kirişe çekildi ve oraya asıldı. Canavar ruh gerçek formuna geri dönerek ortada bir yere oturdu ve şöyle dedi: "Zhu Sekiz Kural, ne tür yeteneklere sahipsin ki Tang Keşişi'ne kutsal yazıları almak için eşlik etmeye cüret ediyorsun? Bodhisattva'dan beni bastırmasını istemeye nasıl cüret edersin? Bir çift gözünü aç, iyice bak ve beni, Büyük Kral Kutsal Çocuk'u tanıyıp tanımadığını gör! Şimdi yakalandın, dört ya da beş gün boyunca asılacaksın, sonra da buharda pişirilip küçük zebanilerime şarapları için meze olarak sunulacaksın." Sekiz Kural bu sözleri duyduğunda, torbanın içinde bağırmaya başladı, "Seni yüzsüz şeytan! Bu kadar aşağılayıcı olmaya cüret etme! Demek Beni kandırmak için planlar yaptınız ama beni yemeye cüret ederseniz, her biriniz Cennet'in gönderdiği şişmiş baş vebasına yakalanırsınız!" Budala uzun bir süre bu şekilde konuşmaya devam etti ama şimdilik ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Bunun yerine size Sha Monk ile ormanda oturan Büyük Bilge Güneş'ten bahsedeceğiz. Bir rüzgar esip geçmiş ve hemen hapşırarak şöyle demiş: "Kötü! Kötü! Bu rüzgâr iyi şanstan çok talihsizliğe işaret ediyor! Zhu Sekiz Kural, sanırım yanlış yola sapmış olmalı."

"Eğer öyleyse," dedi Sha Monk, "birine soramaz mıydı?" Hacı, " Canavar-ruhla karşılaşmış olmalı," dedi.

"Eğer canavar-ruhla karşılaştıysa," dedi Sha Monk, "bize geri dönemez mi?" "Bu

doğru değil," dedi Pilgrim. "Sen burada otur ve eşyalarımızı koru. Bana izin ver Derenin üzerinden atlayın ve orada neler olup bittiğini öğrenin." Sha Monk, "Vücudun hala ağrıyor, Ağabey ve korkarım onun tarafından daha da incitileceksin. Bırak beni gideyim."

"Olmaz," dedi Pilgrim, "onun yerine ben gideyim."

Sevgili Hacı! Acıya dayanmak için dişlerini sıkarak demir çubuğunu aldı ve Ateş Bulutu Mağarası'nın girişine ulaşmak için dere boyunca koştu. "Yüzsüz canavar!" diye bağırdı ve kapıyı koruyan zebaniler içeri koşarak "Hacı Güneş yine kapıda bağırıyor!" diye rapor verdiler.

İblis kral onun yakalanması için emir verdi ve ellerinde mızraklar ve kılıçlar olan bütün o küçük zebaniler "Yakalayın onu!" diye bağırarak kapıdan dışarı fırladılar. Yakalayın onu!" Hacı gerçekten de savaşamayacak kadar zayıftı ve onlara karşı koymaya cesaret edemedi. Yolun bir tarafına dalarak bir büyü okudu ve "Değiş!" diye bağırdı.

Hemen altınla süslenmiş bir kumaş sargıya dönüştü. Küçük zebaniler onu görünce içeri aldılar ve şöyle rapor ettiler: "Yüce Kral, Hacı Güneş korktu. "Ele geçirmek" kelimesini duyduğunda o kadar korktu ki, bu sargıyı düşürdü ve kaçtı." İblis Kral gülerek, "Bu sargı çok değerli değil! İçindeki tek şey o keşişlerin yırtık gömlekleri ve eski şapkaları olmalı. Onu içeri getirin ve yıkayıp temizleyin; malzeme parçası tamirat ya da astar için kullanılabilir." Küçük şeytanlardan biri, bunun Hacı'nın dönüşümü olduğunu bilmeden, paketi içeri taşımak için sırtına koydu. Hacı dedi ki, "Bu iyi! Altınla süslenmiş bu kumaş sargıyı işte böyle taşımalısın!" Bu şey hakkında fazla düşünmeyen canavar ruh, onu kapının içine bıraktı.

Sevgili Hacı! Sahteliğin ortasında bile daha büyük bir sahtelik biliyordu ve her sahteliği daha fazla sahtelik üretiyordu! Saçından bir tutam kopardı v e üzerine bir ağız dolusu ilahi nefes üfledi: saçı hemen

sargıya dönüştü, gerçek bedeni ise kapı direğine konan küçük bir sinekşeklini aldı. Sonra Sekiz Kural'ın bir yerlerde boğuk bir sesle inlediğini vemırıldandığını duydu, tıpkı vebaya yakalanmış bir domuz gibi! Hacı birvızıltıyla etrafına bakmak için uçtu ve hemen kirişin üzerinde asılı bir deriçanta olduğunu gördü. Çantanın üzerine konduğunda, Sekiz Kural'ın iblisiher türlü iğrenç dille azarladığını duydu.

"Sefil şeytan," dedi, "beni burada kandırmak için kendini nasıl sahte bir Bodhisattva Guanyin'e dönüştürmeye cüret edersin? Beni asmaya ve yemek istemeye nasıl cüret edersin? Bir gün, Ağabeyim

Tanrı'ya eşit olan sınırsız gücünü kullanır, O zaman bu dağdaki tüm canavarlar yakalanacak. Bu deri çanta çözüldükten sonra serbest kaldığımda, durmadan önce seni binlerce kez tırmıklayacağım!"

Hacı bu sözleri duyunca sessizce güldü ve kendi kendine şöyle dedi: " Bu aptal içeride boğuluyor olmalı ama henüz sancağını ya da mızrağını düşürmedi! Yaşlı Maymun bu şeytanı yakalamalı! Eğer bunu yapmazsam, düşmanlığımdan kurtulamayacağım!"

Tam Sekiz Kural'ı kurtarmak için bir plan düşünmeye çalışıyordu ki İblis Kral'ın çağrısını duydu:

"Altı kudretli komutan nerede?"

Onun özel dostu olan altı küçük şeytan vardı ve bu ruhlar güçlü komutan olarak atandılar. İsimleri şöyleydi:

Siste Bulut, Bulutta Sis, Ateş Gibi Hızlı, Rüzgar Gibi Hızlı, Hurly-Burly ve Burly-Hurly.

Altı güçlü komutan öne çıktı ve diz çöktü. İblis Kral sordu: "Hepiniz Saygıdeğer Büyük Kral'ın evine giden yolu biliyor musunuz?"

"Var," diye cevap verdiler. İblis Kral şöyle dedi: "Hemen gidin ve gerekirse gece yolculuğu yaparak bu daveti Saygıdeğer Büyük Kral'a iletin. Ona Tang Keşişi'ni yakaladığımı ve yaşının bin kat uzaması için buharda pişirilip kendisine servis edileceğini söyleyin." Bu emre itaat eden

altı zebani kapıdan çıkıp gittiler. Hacı bir vızıltıyla çantadan uçtu vemağarayı terk etmek için bu şeytanları takip etti. Buraya gelmeleri içinkimi davet etmek istediklerini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümdedinleyelim.

第042回 · Bölüm 42

Büyük Bilge Güney Denizi'ne özenle seslenir Guanyin şefkatle Kızıl Çocuk'u bağlar

Size mağara girişinden çıkıp doğrudan güneybatıya doğru giden yolu takip eden altı kudretli komutandan bahsediyorduk. Hacı kendi kendine şöyle düşündü: "Saygıdeğer Yaşlı Kral'ı ustamı yemesi için davet etmek istediler ve bu Saygıdeğer Yaşlı Kral da Boğa İblis Kralı olmalı. Yaşlı Maymun o yıl onunla tanıştığından beri, ruhlarımız ve duygularımız en uygun olduğu için dostluğumuz derin bir dostluktu. Şimdi doğruluk yoluna geri döndüm; o hala sapkın bir iblis olsa da, uzun ayrılığımıza rağmen onun bakışlarını hatırlayabiliyorum. Yaşlı Maymun kendini Boğa Canavarı Kralı'na dönüştürsün ve bakalım kandırılabilecekler mi?"

Sevgili Hacı! O altı küçük şeytandan sıyrıldı; kanatlarını açarak on mil kadar ileriye uçtu. Vücudunu bir kez sallayarak Boğa Canavarı Kralı şekline dönüştü ve birkaç tutam saçını çekerek, "Değiş!" diye bağırdı.

Şahinlere binen, tazıları yöneten ve sanki dağın kıvrımlarında avlanıyorlarmış gibi ok ve yay sallayan birkaç küçük zebaniye dönüştüler. Orada altı kudretli komutanı beklediler.

Bu karmakarışık ekip ayaklarını sürüyerek ilerlerken, aniden Boğa Canavarı Kralı'nın önlerinde oturduğunu gördüler. Burly-Hurly ve Hurly-Burly o kadar irkildiler ki hemen dizlerinin üzerine çökerek " Saygıdeğer Büyük Kral burada!" diye bağırdılar. Sisli Bulut, Buluttaki Sis, Ateş Gibi Hızlı ve Rüzgâr Gibi Hızlı'nın hepsi etten gözlere ve ölümlü soylara sahip olduklarına göre, doğru ile yanlışı nasıl ayırt edebilirlerdi ki? Hepsi de diz çöktü ve diz çökerek şöyle dedi: "Baba, bu küçükler Ateşli Bulut Mağarası'ndan Büyük Kral Kutsal Çocuk tarafından gönderildi. Buraya Saygıdeğer Büyük Kral Baba'yı Tang Keşişi'nin etini yemeye davet etmek için geldik, böylece yaşınız bin kat uzayacak."

"Çocuklar," diye tekrarladı Hacı, "kalkın. Beni eve kadar takip edin; kıyafetlerimi değiştirdikten sonra ben de sizinle geleceğim." Küçük şeytanlar tekrar el pençe divan durarak, "Babamızdan törenlere katılmamasını rica ediyoruz. Evinize dönmenize gerek yok. Mesafe çok uzun ve Yüce Kralımızın gecikmemizden dolayı bizi azarlayacağından korkuyoruz. Yolculuğunuza bir an önce başlamanız için size yalvarıyoruz." Hacı gülerek, "Ne güzel çocuklarsınız siz! Pekala, pekala! Yolu açın, ben de sizinle geleyim."

Altı zebani ruhlarını canlandırıp yolu açmak için bağırırken, Büyük Bilge de onları takip etti.

Hiç vakit kaybetmeden kendi yerlerine döndüler. Rüzgâr Gibi Hızlı ve Ateş Gibi Çabuk mağaraya dalıp "Yüce Kral, Saygıdeğer Yüce Kral Baba geldi" diye bağırdılar.

Memnun olan canavar kral, "Hepiniz oldukça işe yarıyorsunuz! Çok çabuk döndünüz!"

Derhal tüm komutanlarına birliklerini düzenlemeleri ve Saygıdeğer Büyük Kral'ı karşılamak üzere bayraklarını ve davullarını açmaları emrini verdi.

Tüm mağaradaki zebaniler bu emre itaat etti ve girişe kadar düzenli bir diziliş oluşturdular. Köpekleri ve şahinleri yönlendiren tüylerini toplamak için vücudunu bir kez sallayan Hacı, göğsünü öne doğru iterek büyük adımlarla içeri girdi. Ortada, güneye bakan bir yere oturduktan sonra Kızıl Oğlan onunla yüzleşti ve diz çökerek önünde eğildi. "Kral Baba," dedi, " çocuğunuz size hürmetlerini sunuyor." Hacı, "Benim çocuğum bu tür törenlerden muaftır" dedi. Ancak dört kez secde ettikten sonra canavar kral yerden kalktı ve Hacı'nın koltuğunun altında durdu.

"Evladım," dedi Hacı, "neden buraya gelmemi istedin?"

Canavar kral tekrar eğilerek şöyle dedi: "Çocuğunuz yetenekli olmasa da, dün Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan bir keşişi yakalamayı başardı.

İnsanların sık sık onun on enkarnasyon boyunca kendi kendini geliştirenbiri olduğunu söylediklerini duydum. Eğer birisi onun etinden bir parçayerse, bu kişi P "êng-lai veya Ying-chou'dan bir ölümsüz ile aynı yaşasahip olacaktır. Senin aptal çocuğun Tang Keşişi'ni tek başına yemeyecesaret edemez. Bu yüzden Kral Baba'yı benimle birlikte Tang Keşişi'ninetinin tadını çıkarması için özellikle davet ettim, böylece yaşınız bin katuzasın." Hacı bu sözleri duyduğunda ürperdi ve "Evladım, bu hangi TangKeşişi?" dedi.

"Batı Cenneti'ne kutsal yazıları almak için yolculuk eden kişi," dedi canavar kral. "Evladım," dedi Pilgrim, "Pilgrim Sun'ın efendisi o mu?"

"Gerçekten de öyle," dedi canavar kral. Hacı elini sallayarak ve başını sallayarak, "Onu kışkırtma! Başkalarını kışkırtabilirsin, ama Hacı Güneş " in nasıl biri olduğunu bilemezsin! Benim değerli oğlum, sanırım onunla tanışmadın? O maymunun muazzam büyü güçleri var ve birçok dönüşüm yolu biliyor. Bir keresinde Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olduğunda, Büyük Yeşim İmparatoru ona karşı yüz bin göksel asker gönderdi, ancak kozmik ağları kurduktan sonra bile onu yakalamayı başaramadılar. Ne cüretle onun efendisini yemek istersin? Çabuk, onu öğrencisine geri gönderin ve o maymunu kışkırtmayın. Eğer ustasını yediğini öğrenirse, seninle savaşmaya gelmesine gerek yok; tek yapması gereken o altın kepçeli sopasıyla dağın yarısına kadar bir delik açmak ve onu köklerinden söküp atmak! Çocuğum, o zaman nerede barınacaksın? Yaşlandığımda bana kim bakacak?"

"Kral Baba," dedi canavar kral, "ne diyorsun sen? Oğlunuzun yeteneklerini küçümsemek için başkalarının güçlerini büyütüyorsunuz. Hacı Sun ve iki kardeşi - toplamda üç kişi- Tang Keşişi'ni dağımızı geçmeye yönlendirmeye çalışmış olsalar da, efendilerini buraya kaçırmak için bir dönüşüm kullanmama izin verdiler. Daha sonra, o ve Zhu Sekiz Kural kapımıza kadar geldiler ve o da bizim akrabamız olduğuna dair aptalca bir iddiada bulundu. Sinirlendim ve onunla dövüştüm, ancak yaptığımız birkaç raunt onun o kadar iyi bir nişancı olduğunu

göstermiyordu! Zhu Sekiz Kural kavgaya katılmak için kenardan devreyegirdi ve işte o zaman çocuğunuz gerçek samādhi ateşini tükürdü vehepsini bir anda yendi. Aslında o kadar korkmuşlardı ki Dört OkyanusunEjderha Krallarından yağmurla yardım istemeye gittiler ama yağmur suyuelbette benim gerçek samādhi ateşimi söndüremedi. Hacı Güneş bu sefer okadar ağır yanmıştı ki küçük bir komaya girdi! Sonra Zhu Sekiz Kural'aGüney Denizi'nin Bodhisattva Guanyin'inden yardım istemesini söyledi.Ben de sahte bir Guanyin'e dönüştüm ve Sekiz Kural'ı kandırarak burayagetirdim; o şimdi uyumlu çantamızda asılı olarak buharda pişirilmeyi veküçüklere yedirilmeyi bekliyor. Bu sabah, o Hacı bir kez daha sesçıkarmak için kapımıza geri döndü; ona O kadar korkmuştu ki, bir şalınıbile bırakıp kaçtı. İşte o zaman Peder King'i buraya davet etmeye kararverdim, böylece onu yemek için buharda pişirilmeden önce canlı olarakgörebilirsiniz. Umudum yaşınızın uzaması, böylece hiç yaşlanmadan uzunbir hayatın tadını çıkarmanızdır."

Hacı kıkırdayarak şöyle dedi: "Benim değerli oğlum! Sen sadece gerçek samādhi ateşinle onu alt edebileceğini biliyorsun. Onun yetmiş iki dönüşüm yolu bildiğini bilmiyorsun."

"İstediği kılığa girebilir," dedi canavar kral, "ama y i n e de onu tanıyabilirim. Kapımızdan girmeye cesaret edebileceğini sanmıyorum."

"Evladım," dedi Hacı, "büyük bir şeye dönüştüğünde onu tanıyabilirsin ve kapından içeri girmesi gerçekten zor olur. Ama eğer küçük bir şeye dönüşürse, onu tanımanız zor olacaktır."

"Bırak onu!" dedi canavar kral. "Buradaki her kapımın üzerinde dört ya da beş küçük şeytan nöbet tutuyor. Nasıl girebilir ki?" Hacı dedi ki, " Demek bunu bilmiyorsun! O bir sineğe, sivrisineğe, pireye, arıya, kelebeğe, köstebek cırcırböceğine ya da buna benzer bir yaratığa dönüşebilir. Hatta benim gibi bir forma bile dönüşebilir! Onu nasıl tanıyabilirsin ki?"

"Merak etme!" dedi canavar kral. "Demirden bir safrası ve tunçtan bir kalbi olsa bile, kapıma yaklaşmaya cesaret edemez."

"Bana anlattığına göre, benim değerli oğlum," dedi Hacı, "kesinlikle ona karşı koyabilecek güçtesin ve bu da beni neden Tang Keşişi'nin etini yemeye davet etmeye hevesli olduğunu açıklıyor. Ancak ne yazık ki bugün onu yiyemem."

"Neden olmasın?" diye sormuş canavar kral. Hacı, "Bugünlerde yaşlandığımı hissediyorum ve annen bana sık sık iyi şeyler yapmamı söylüyor. Yapabileceğim fazla bir şey yok diye düşündüm ama vejetaryen beslenmeye karar verdim."

Canavar kral, "Kral baba sürekli mi yoksa aylık mı tutuyor? diyet?"

"İkisi de değil," dedi Pilgrim, "ama benimkinin adı "Gök Gürültüsü Vejetaryen

Diyeti" ve ben bir ay içinde sadece dört gün saklayın."

"Hangi dört?" diye sordu canavar kral. Hacı dedi ki, "Göksel kök

'in üç gün boyunca

seksajimal temsillerde ve ayın altıncı günü boyunca görünür. Bugün günüdür:

İlk etapta vejetaryen bir diyet sürdürmeliyim ve ikinci etapta da bu gün benim hiçbir misafirle görüşmememem gerektiği anlamına geliyor.

Bu nedenle, yarına kadar bekleyelim; Tang Keşişi'nin buharda pişirilmek üzere temizlenmesini ve hepinizle birlikte tadını çıkarmasını bizzat sağlayacağım." Canavar kral bu sözleri duyduğunda kendi kendine şöyle düşündü: "Kral babam her zaman insanlarla beslendi; aslında bin yılı aşkın bir süredir geçim kaynağı buydu. Nasıl oldu da şimdi vejetaryen beslenmeye başladı? Ne de olsa pek çok kötülük işledi. Üç ya da dört günlük vejetaryen diyet onları nasıl telafi edebilir? Sözleri hiç mantıklı değil! Bu işte bir bit yeniği var!"

Hemen dönüp ikinci kapıdan çıktı ve altı kudretli komutanı yanına çağırarak onlara "Saygıdeğer Büyük Kral'ı nerede buldunuz?" diye sordu.

Küçük şeytanlar "Yola çıkıyoruz" dediler.

"Hepinizin bu kadar çabuk döndüğünüzü fark ettim," dedi canavar kral. " Onun evine ulaşmadınız mı?"

"Hayır," dedi küçük şeytanlar, "yapmadık."

"Bu çok kötü!" dedi canavar kral. "Onun tarafından kandırıldık! Bu Saygıdeğer Yüce Kral değil."

Tüm o küçük şeytanlar hemen diz çökerek, "Yüce Kral, kendi babanızı bile tanıyamıyor musunuz?" dediler.

"Yüz hatları ve jestleri gerçek gibi görünüyor," dedi canavar kral, "ama onun gibi konuşmuyor. Korkarım onun tarafından kandırılabilir ve onun kurbanı olabiliriz. Hepiniz dikkatli olun: Kılıç kullananlar kılıçlarını kınından çıkarsın; mızrak kullananlar mızraklarını keskin tutsun; asa ve ip kullananlar onları hazırlasın. Onu biraz daha sorgulayayım ve nasıl konuştuğunu göreyim. Eğer gerçekten Saygıdeğer Büyük Kral ise, Tang Keşişi'ni yemekten memnun olana kadar bir ay bile bekleyebiliriz. Ama eğer söyledikleri doğru değilse, bağıracağım ve hepiniz birlikte saldıracaksınız."

Çeşitli iblisler itaat etti.

Bu canavar kral tekrar içeri girdi ve Pilgrim'in önünde bir kez daha eğildi. "Evladım," dedi Pilgrim, "aile içinde törene gerek yok. Benim önümde eğilmene de gerek yok. Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, söyle." Canavar kral yere secde ederek şöyle dedi: "Senin aptal oğlun seni buraya iki nedenden dolayı davet etti: Birincisi, sana Tang Keşişi'nin etini sunmak istedim ve ikincisi, sana sormak istediğim küçük bir sorum var. Birkaç gün önce boş bir gezintiye çıkmıştım; Dokuz Katlı Cennet'e yükselmek için uğurlu parlaklığa bindiğimde, aniden Taoist Patrik Zhang Daoling Usta ile karşılaştım."

"O Göksel Efendi mi?" diye sordu Hacı.

"Evet," dedi canavar kral. Hacı, "Ne söylemesi gerekiyordu?" diye sordu.

"Yüz hatlarımın ne kadar düzgün olduğunu ve omuzlarımın ne kadar düz olduğunu görünce," dedi canavar kral, "doğumumun saatini, tarihini, ayını ve yılını sordu. Ancak çocuğunuz tam zamanı hatırlayamayacak kadar küçüktü. Astrolojik kehanet konusunda uzman olan Üstat, beş gezegene dayalı hesaplamalarla falıma bakmak istedi. Peder King'den buraya gelmesini istememin sebebi de bu. Lütfen bana doğum z a m a n ı m ı söyleyin ki, onu bir dahaki görüşümde falıma bakmasını isteyebileyim." Hacı bu sözleri duyduğunda kendi kendine gülümseyerek oturdu ve şöyle düşündü: "Sevgili canavar! Yaşlı Maymun Budist meyvesine döndüğünden beri, Üstat Tang'ın koruyucusu olarak yolumuzda birkaç canavar ruh yakaladım, ama hiçbiri hokkabazlık konusunda bununla boy ölçüşemez! Bana evdeki bazı önemsiz meseleleri sorarsa, aklıma ne gelirse onunla bir cevap uydurabilirim. Ama şimdi doğum tarihini, ayını ve yılını öğrenmek istiyor! Ben nereden bileyim?"

Sevgili Maymun Kral! Gerçekten de çok becerikliydi! Ortada kibirli bir şekilde otururken en ufak bir korku belirtisi göstermedi; bunun yerine yüzü zevkle parlayarak gülümsedi, "Benim değerli oğlum, lütfen ayağa kalk. Yaşım nedeniyle son zamanlarda bir sürü şeyle uğraşıyorum ve senin tam olarak ne zaman doğduğunu unuttum. Yarın eve döndüğümde annene sorayım."

Canavar kral kendi kendine şöyle dedi: "Kral Baba, doğuşumdaki sekiz karakter hakkında konuşmayı hiç bırakmadı ve Cennet kadar uzun bir yaşım olduğunu söyledi. Bugün onları nasıl unutabilir? Saçmalık! Sahte olmalı!"

Bir çığlık attı ve çeşitli zebaniler Hacı'nın kafasını ve yüzünü mızrakları ve kılıçlarıyla kesmek için ileri atıldılar. Darbeleri savuşturmak için altın çemberli asasını kullanan Büyük Bilge, tekrar eski haline döndü

ve canavar-ruha şöyle dedi: "Benim değerli çocuğum! Ne kadarmantıksızsın! Bir evlat kendi babasına nasıl saldırabilir?"

Utanç dolu canavar kral ona bakmaya bile cesaret edemezken, Hacı kendini altın bir ışık huzmesine dönüştürdü ve mağara evini terk etti. " Yüce Kral," dedi küçük zebaniler, "Hacı Güneş kaçtı."

Canavar kral demiş ki, "Pekala, pekala! Bırakın onu gitsin! Bu sefer yenilgiyi kabul edeceğim! Kapıyı kapatalım ve ona hiçbir şey söylemeyelim. Tang Keşişini yıkayıp temizleyelim ki buharda pişirip yiyebilelim." Şimdi size demir çubuğuna tutunmuş ve kahkahalarla kükreyerek dereye doğru yürüyen o Hacı'dan bahsedeceğiz. Sha Monk onu duyunca hemen ormandan ayrılıp onu karşılamaya gitti ve şöyle dedi: " Ağabey, neredeyse yarım gündür yoktun ve gülerek geri döndün. Usta'yı kurtarmayı başarmış olabilir misin?"

"Kardeşim," dedi Hacı, "Üstadı kurtaramamış olsam da bir raunt kazandım."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Sha Monk. Hacı, "Gördüğünüz gibi Zhu Sekiz Kural, kendisini Guanyin şekline sokan o şeytan tarafından kandırıldı. Yakalandı ve şimdi deri bir çantanın içinde asılı duruyor. Onu kurtarmak için bir plan yapmaya çalışıyordum ki, bu sözde altı kudretli komutanın Saygıdeğer Büyük Kral'ı Usta'nın etini yemeye davet etmek için gönderildiğini duydum. Yaşlı Maymun bu Yüce Kral'ın Boğa Canavarı Kralı olması gerektiğini düşündü; ben de onun şekline girdim, blöf yaparak içeri girdim ve ortadaki koltuğa oturdum. Şeytan bana Kral Baba diye seslendi, ben de ona cevap verdim; bana el pençe divan durdu, ben de kabul ettim. Gerçekten büyük bir zevkti! Bu benim kazandığım raunttu."

"Ağabey," dedi Sha Monk, "küçük avantajlara göz dikmeniz korkarım ki Usta'nın hayatının korunmasını zorlaştıracak."

"Merak etme," dedi Hacı. "Gidip Bodhisattva'dan buraya gelmesini isteyeyim."

"Ama gövden hâlâ ağrıyor," dedi Sha Monk. "Artık değil!" dedi Hacı. " Artık

değil!" dedi Hacı. Eskiler der ki, "Mutlu bir olay insanın ruhunu neşelendirir." Sen bavullara ve ata göz kulak ol; bırak ben gideyim."

"O canavarın sana karşı kin beslemesine neden oldun," dedi Sha Monk, " ve korkarım ki efendimize zarar verebilir. Git ve hemen geri dön." Hacı, " Çabucak geri döneceğim, tamam! Bir öğün içinde geri döneceğim."

Sevgili Büyük Bilge! Konuşurken Sha Monk'tan uzaklaştı; bulut taklasını kullanarak doğruca Güney Denizi'ne yöneldi. Potalaka Dağı'nın manzarasını gördüğünde havada kalması yarım saatten çok daha az sürmüştü. Bir anda bulutunu indirdi ve dağın uçurumundan aşağıya düştü; burada kendisini "Nereye gidiyorsun Büyük Bilge?" diye soran yirmi dört devadan oluşan bir grup karşıladı.

Hacı onları selamladıktan sonra, "Bodhisattva'yı görmek istiyorum,"

dedi. Devalar, "Biraz bekleyin," dediler, "size haber verelim."

Sonra deva Hāritī Gelgit Sesi Mağarası'nın önüne giderek " Bodhisattva'ya Sun Wukong'un sizinle görüşmek için burada olduğunu bildirin" diye duyurdu. O zaman Bodhisattva anonsu duyunca ona içeri girmesini emretmiş. Kıyafetlerini düzelten Büyük Bilge, ciddiyetle içeri girdi ve Bodhisattva'nın önünde secde etti.

Bodhisattva, "Wukong, neden Usta Altın Ağustos Böceği'ni kutsal yazıları aramak için Batı'ya götürmüyorsun?" diye sordu. "Neden buradasın?" Hacı, "Bunu Bodhisattva'ya açıklamama izin verin. Öğrenciniz Tang Keşişi'ne yolculuğunda eşlik ediyordu, Kükreyen Dağ'daki Kuru Çam Deresi'nin yanındaki Ateşli Bulut Mağarası'na vardığımızda. Orada Kızıl Çocuk adında, aynı zamanda Büyük Kral Kutsal Çocuk olan ve ustamı kaçıran bir canavar-ruh var. Öğrenciniz ve Zhu Wuneng onun kapısına giden yolu bulduk ve onunla dövüştük. Samādhi ateşini serbest bıraktı ve ne ona karşı koyabildik ne de Üstadı

kurtarabildik. Hızla Büyük Doğu Okyanusu'na gittim ve Dört OkyanusunEjderha Krallarıyla birlikte geri dönmeyi başardım. Bize yağmur suyuverdiler ama yine de kazanamadık. Hatta öğrenciniz o kadar kötü yandı kineredeyse hayatını kaybediyordu."

Bodhisattva, "Eğer onunki samādhi ateşiyse ve böyle sihirli güçleri varsa, neden Ejderha Krallarının yardımını aramaya gittin? Neden beni görmeye gelmedin?"

"Ben de gelmek üzereydim," dedi Hacı, "ama öğrenciniz dumandan çok kötü yaralandı ve bulutların üzerine çıkamadı. Bu nedenle Zhu Sekiz Kural'a gelip Bodhisattva'dan yardım istemesini söyledim."

"Ama Wuneng hiç ortaya çıkmadı," dedi Bodhisattva. "Gerçekten de senin hazine dağına ulaşamadı," dedi Hacı, "çünkü senin suretine bürünen ve Wuneng'i mağarasına götüren o canavar-ruh tarafından kandırıldı. Şu anda Wuneng deri bir torbada asılı, buharda pişirilip yenmek üzere."

Bunu duyan Bodhisattva çok öfkelenmiş ve "O yüzsüz şeytan benim suretime dönüşmeye nasıl cüret eder!" diye bağırmış.

Ağlarken, elinde tuttuğu değerli incilerle süslü tertemiz porselen vazoyu okyanusa fırlattı. Hacı o kadar irkildi ki tüyleri diken diken oldu ve hemen ayağa kalkarak aşağıda beklemeye başladı ve kendi kendine, " Bu Bodhisattva hâlâ çok öfkeli! Yaşlı Maymun böyle konuşup onu kışkırtarak tertemiz vazoyu parçalayarak erdemini mahvetmemesi gerektiğini bilmeliydi. Ne yazık! Ne yazık! Bunu daha önce bilseydim, onun yerine vazoyu yaşlı Maymun'a vermesini isterdim. Bu bir hediye olurdu, değil mi?"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki, vazo okyanusun ortasında kabaran dev dalgaların tepesinde yeniden belirdi. Gördüğünüz gibi vazo, Pilgrim'in dikkatle baktığı garip bir yaratığın sırtında taşınıyordu. Bu yaratık nasıl görünüyor?

"Çamurun Yardımcısı" onun ilkel adıdır, gücünü göstermek için suya parlaklık katar. Münzevi, Göklerin ve Dünyanın kanunlarını bilir; Emekli, hayaletlerin ve tanrıların gizemlerini görür. Başını ve kuyruğunu geri çektiğinde güvenle saklanır, Ama bacaklarını açtığında uçacak ve yükselecektir. Kral Wen trigramlar çizerken ve Zeng Yuan kehanette bulunurken, O da Fu Xi'nin avlularını sık sık ziyaret ederdi. Onun doğası binlerce cazibe sergiliyor Yükselen gelgitte spor yaparken ve oynarken. Zırhı altın iplerle örülüdür; Nokta nokta, işte böyle süslenmiş kabuğu. Cübbesi Sekiz Trigram ve Dokuz Saray gösterir, Ve yeşil elbisesi zengin bir şekilde süslüdür. Yaşarken cesurdur, bu yüzden Ejderha Kralları tarafından sevilir; Buda'nın tabletini öldükten sonra da taşır. Eğer bu garip yaratığın adını öğrenmek istiyorsan, O, rüzgarlar ve dalgalar yaratan vahşi siyah kaplumbağadır.

V a z o y u sırtında taşıyan kaplumbağa kıyıya tırmanmış ve Bodhisattva'ya yirmi dört kez başını sallayarak ona yirmi dört selam verdiğini belirtmiş.

Hacı onu görünce gülümsedi ve kendi kendine şöyle düşündü: "Demek vazonun koruyucusu burada. Eğer vazo kaybolursa, sanırım ondan isteyebiliriz."

Bodhisattva, "Wukong, aşağıda ne diyorsun?" dedi.

"Hiçbir şey," dedi Hacı. "O zaman vazoyu buraya getir," diye buyurdu Bodhisattva. Hacı vazoyu almak için hemen ileri gitti. Ne yazık ki, bunu bir türlü yapamadı! Sanki bir yusufçuk sineği taş bir sütunu sallamaya çalışıyormuş gibiydi - onu nasıl yerinden oynatabilirdi ki? Hacı Bodhisattva'ya yaklaştı ve diz çökerek, "Öğrenciniz bunu kaldıramaz," dedi.

"Maymun kafa," dedi Bodhisattva, "tek bildiğin nasıl övüneceğin! Küçük bir vazoyu bile kaldıramıyorsan, şeytanları nasıl bastırabilir ve canavarları nasıl yakalayabilirsin?"

"Doğruyu söylemek gerekirse Bodhisattva," dedi Hacı, "normalde bunu yapabilirdim, ama bugün kaldıramıyorum. Canavar-ruh tarafından yaralanmış olmalıyım ve gücüm zayıfladı."

Bodhisattva şöyle dedi: "Normalde bu boş bir vazodur ama okyanusa atıldıktan sonra üç nehir, beş göl, sekiz deniz ve dört büyük nehir boyunca seyahat etmiştir. Aslında, dünyadaki tüm su kütlelerinden bir okyanus dolusu suyu bir araya getirmiş ve şimdi içinde depolamıştır. Güçlü olabilirsiniz ama okyanusu ayakta tutacak güce sahip değilsiniz. Bu yüzden vazoyu kaldıramazsın." Hacı ellerini önünde birleştirerek, "Evet, öğrenciniz bundan habersiz," dedi. Bodhisattva ileriye doğru yürüyerek sağ elini kullandı ve hiç çaba sarf etmeden tertemiz vazoyu aldı ve sol avucunun ortasına yerleştirdi. Kaplumbağa suya geri sürünmeden önce tekrar başını salladı. "Demek ev halkına hizmet eden ve vazoya göz kulak olan bir amele bu!" dedi Hacı. Bodhisattva tekrar yerine oturduktan sonra, " Wukong, vazomdaki tatlı çiy Ejderha Krallarının izinsiz yağmuru gibi değildir; canavar-ruhun samādhi ateşini söndürebilir. Onu yanına almanı istiyorum ama sen vazoyu alamıyorsun. Zenginlikte Yetenekli Ejderha Kız'ın seninle gelmesini istiyorum ama korkarım ki sen iyi niyetli bir insan değilsin. Tek bildiğin insanları nasıl kandıracağın. Ejderha Kızımın ne kadar güzel olduğunu ve tertemiz vazomun nasıl bir hazine olduğunu gördüğünde, onu çalmaya çalışacaksın. Eğer başarırsan, seni aramak için nereden zaman bulacağım? Geride rehin olarak bir şey bıraksan iyi edersin."

"Ne kadar acınası!" dedi Hacı. "Bodhisattva, çok şüphecisin! Öğrenciniz tam bir yoksulluğu benimsediğinden beri, bu tür faaliyetlere hiç girmedi. Bana bir rehin bırakmamı söylüyorsun, ne kullanayım? Üzerimdeki bu ipek gömlek senden bir hediye. Ve bu kaplan derisi etek, ne kadar değerli olabilir? Demir çubuk, gece gündüz korunmak için ona ihtiyacım var. Sadece başımdaki bu küçük fileto altından yapılmış, ama sen Başımın üzerinde büyümesi için bazı hileler yaptım, böylece indirilemezdi. Eğer bir rehin istiyorsanız, şimdi bunu size bir rehin olarak

vermeye hazırım. Bir Loose-Fillet Büyüsü okuyabilir ve onu bendençıkarabilirsin. Aksi takdirde, rehin olarak ne kullanmalıyım?"

Bodhisattva, "Oldukça kendini beğenmişsin, değil mi?" dedi. "Senin giysilerini, demir çubuğunu ya da altın filetonu istemiyorum. Başının arkasındaki o hayat kurtaran saçından bir tutam kopar ve bana ver." Hacı, " Bu saçlar da senin hediyendi; bir tanesini koparırsam, artık hayatımı kurtaramayacak şekilde parçalanacaklarından korkuyorum" dedi.

"Seni maymun!" diye azarladı Bodhisattva.

"O kadar cimrisiniz ki, bir saç telini bile koparmayacaksınız!

Bu da benim İyi Servetimi dağıtmamı zorlaştırıyor!" Hacı gülerek, " Bodhisattva, gerçekten şüphecisin! Ama ne demişler, "Keşişe saygı duymuyorsan, en azından Buda'ya saygı duy." Ustamı çektiği çileden kurtarmanız için size yalvarıyorum."

Sonra Bodhisattva

Özgürce ve memnuniyetle lotus koltuğunu terk etti Ve kokulu adımlarla kayalık uçurumdan yukarı yürüdü. Kutsal keşiş zarar görme tehlikesiyle karşı karşıya olduğu için, şeytanı bastıracak ve ona yardım edecekti.

Çeşitli devalar Potalaka Zirvesi'nde hazır olda beklerken, Büyük Bilge Güneş büyük bir memnuniyetle Guanyin'i Gelgit Sesi Mağarası'ndan dışarı kadar takip etti. "Wukong," dedi Bodhisattva, "hadi okyanusu geçelim." Hacı eğildi ve "Bodhisattva'nın önce gitmesine izin ver" dedi.

Bodhisattva, "Önce sen git," dedi. Hacı eğilerek, "Öğrenciniz Bodhisattva'nın önünde gücünü göstermeye cesaret edemiyor. Eğer bulut taklasını kullanırsam, giysilerim ters dönüp vücudumu ortaya çıkarabilir ve Bodhisattva'nın saygısızlığıma gücenmesinden korkarım." Bodhisattva bu sözleri duyunca, Zenginlikte Usta Ejderha Kız'a lotus havuzundan bir lotus çiçeği yaprağı koparmasını ve dağ sırtının altındaki okyanusa bırakmasını söyledi. Sonra Hacı "ya, "Bu lotus çiçeği yaprağının üzerine

çık ve seni okyanusun ötesine göndereceğim" dedi. Çiçeği gören Hacı, " Bodhisattva, bu çiçek yaprağı çok hafif ve ince. Beni nasıl taşıyabilir?Kesinlikle suya yuvarlanacağım ve kaplan derisi eteğim sırılsıklamolmayacak mı? Eğer bronzluğunu kaybederse, hava soğuduğunda onunasıl giyebilirim?"

"Oraya çık ve neler olacağını gör!" diye bağırdı Bodhisattva. İtaatsizlik etmeye cesaret edemeyen Hacı hayatını riske atarak çiçeğin üzerine atlamış. İlk başta oldukça hafif ve küçük görünüyordu, ancak üzerine çıktığında çiçeğin aslında küçük bir tekneden biraz daha büyük olduğunu gördü. Çok sevinen Hacı, "Bodhisattva, bu beni taşıyabilir," demiş.

"Bu durumda," dedi Bodhisattva, "neden okyanusu geçemiyorsun?" Hacı dedi ki, "Ne direk ne kürek, ne yelken ne de direk var. Okyanusu nasıl geçebilirim?"

"Buna gerek yok," diyen Bodhisattva nilüfer çiçeğinin üzerine hafifçe bir ağız dolusu hava üflemiş ve çiçek hemen kıyıdan uzaklaşmış. Bodhisattva'nın bir başka nefesi Hacı'yı Güney Okyanusu'nun acı denizi boyunca diğer kıyıya ulaşana kadar gönderdi. Ayakları tekrar sert zemine değdiğinde Hacı güldü ve şöyle dedi: "Bu Bodhisattva güçlerini nasıl sergileyeceğini gerçekten biliyor! Yaşlı Maymun "u hiç çaba harcamadan bir oraya bir buraya çağırabiliyor!"

Bodhisattva daha sonra tüm devalara kendi yerlerinde nöbet tutmaları ve Zenginlikte Usta Ejderha Kız'a da mağaranın kapısını kapatması için talimat verdi. Uğurlu buluta binerek Potalaka Zirvesi'nden ayrıldı. Dağın arka tarafına ulaştığında, "Hui "an, neredesin?" diye seslendi.

ṣOrtak adı Moka olan Hui "an, Pagoda Taşıyıcısı Devarāja Li'nin ikinci prensiydi ve Bodhisattva tarafından bizzat eğitilen bir öğrenci olarak onun yanından hiç ayrılmadı. Onun adı Öğrenci Hui "an, Dharma Muhafızı idi. Hui "an ellerini önünde birleştirerek Bodhisattva'nın önünde eğildi ve ona şöyle dedi: "Çabuk yukarıdaki bölgeye git ve Kral Babandan Takımyıldızların Kılıçlarını ödünç al."

"Kaç tane kılıç istiyorsunuz Öğretmenim?" diye sordu Hui "an. "Tüm seti," dedi Bodhisattva.

Onun emrine itaat eden Hui "an bulutlara bindi ve Bulutlu Kuleler Sarayı "na ulaşmak için Güney Cennet Kapısı "ndan geçti.

"Oğlum neden buraya geldi?" diye soran Kral Baba'nın önünde diz çöktü. Moksa şöyle cevap verdi: "Sun Wukong öğretmenimden bir şeytanı bastırmasını istemeye geldi; o da çocuğunuza Kral Baba'dan Takımyıldızların Kılıçlarını ödünç almasını söyledi."

ṭṣDevarāja hemen Naa'dan otuz altı kılıcın hepsini çıkarıp Moka'ya vermesini ṭistedi, o da Naa'ya şöyle dedi: "Kardeşim, lütfen git ve anneme selam ver. Acil bir işim var; kılıçları geri verdiğimde, ona o zaman selam vereceğim."

Aceleyle ayrıldılar; Moksa uğurlu aydınlığa bindi ve kılıçları Bodhisattva'ya sunduğu Güney Denizi'ne döndü.

Bodhisattva kılıçları aldıktan sonra bir büyü okuyarak onları havaya fırlattı: kılıçlar bin yapraklı bir lotus platformuna dönüştü. Bodhisattva sıçrayarak ortasına ciddiyetle oturdu. Bir tarafta Hacı kendi kendine kıs kıs gülüyordu, "Bu Bodhisattva çok ihtiyatlı ve cimri! Havuzunda kendi beş renkli hazine lotus platformu var ama onu kullanmaya dayanamıyor. Başkalarının eşyalarını ödünç almak zorunda!"

"Wukong," dedi Bodhisattva, "konuşmayı kes! Beni takip et!"

Hepsi bulutlara binip okyanustan ayrıldılar, beyaz kakadu önde uçarken Büyük Bilge Sun ve Hui "an arkadan takip etti.

Kısa bir süre içinde bir dağın zirvesine ulaştılar. "Burası Kükreyen Dağ," dedi Hacı, "ve buradan canavar-ruhun kapısına kadar yaklaşık dört yüz millik bir mesafe var." Bodhisattva bunu duyunca uğurlu bulutunu indirdi ve

harfiyle başlayan bir büyü okudu. Bir anda dağın sağından ve solundan çeşitli tanrılar ve iblisler belirdi, hepsi bölgenin yerel ruhları ve dağ

tanrılarıydı. Bodhisattva'nın hazine lotus koltuğunun önünde diz çökmeyegeldiler. Bodhisattva, "Hepiniz telaşlanmayın," dedi. "Bu iblis kralı elegeçirmek için buradayım, ama hepinizden bu bölgeyi temizlemeniziistiyorum. Buranın üç yüz mil çevresinde tek bir canlı bile kalmayacak.İnlerindeki küçük hayvanları, yuvalarındaki genç yaratıkları alın veyaşamlarını koruyabilmeleri için onları zirveye gönderin."

Çeşitli tanrılar itaat edip gittiler; işlerinin bittiğini bildirmek için kısa süreliğine geri döndüler.

Bodhisattva, "Eğer bölge temizlenirse, hepiniz tapınaklarınıza dönebilirsiniz" dedi. Tertemiz vazosunu ters çevirdi ve bir anda bir su seli fışkırdı. Gerçekten de

Zirveye tırmandı, Ve taş duvarların üzerinden geçti. Zirveden kabaran bir deniz gibiydi; Taş duvarları aşan uçsuz bucaksız bir okyanus gibiydi. Kara sisler yükseldi, tüm gökyüzünü nemlendirdi; Güneşi yansıtan yeşil dalgalar serin bir ışık saçıyordu. Bütün uçurum şelale gibi fışkırıyordu; Tüm deniz altın lotus filizlendi. Bodhisattva müthiş gücünü serbest bıraktı, Kolundan Chan'ın Dharmakāya'sı çıktı. Burası Potalaka'nın sahnesine dönüştü, Güney Denizi'nin gerçekten mükemmel bir görüntüsü. Udumbara güzel acelelerden çiçek açtı; Taze palmyra yaprakları kokulu çimenlerden yayıldı. Mor bambuların üzerinde kakadu durakladı; Yeşil çamların arasında kırmızı keklikler çağırdı. Dalgalar on bin kat ve lotus her yerde, Rüzgarın uğultusunu, suyun göğe yükselişini duyun.

Büyük Bilge Güneş bunu gördüğünde kendi kendine hayret etti, " Gerçekten de büyük merhamet ve şefkat sahibi bir Bodhisattva! Yaşlı Maymun'un böyle bir dharma gücü olsaydı, küçük vazoyu dağın üzerine dökerdi. Kümes kuşları, hayvanlar, sürünen ya da kanatlı yaratıklar kimin umurunda?"

"Wukong," diye bağırdı Bodhisattva, "elini uzat."

Hacı aceleyle kolunu sıvayarak sol elini uzattı. Bodhisattva söğüt dalının bir dalını vazosunun tatlı çiyine batırdıktan sonra çıkardı ve

avucuna "Yanılsama" kelimesini yazdı. Ona şöyle dedi: "Yumruğunu sıkve canavar-ruhla savaşı kışkırtmak için hızla git. Kazanmaya değil,kaybetmeye iznin var; bırak o seni yensin ve buraya kadar kovalasın.Benim onu bastıracak gücüm var." Hacı talimata uyarak bulutumsuışıltısını çevirdi ve doğruca mağaranın girişine yöneldi. Sol elini yumrukyapıp sağ eliyle demir çubuğu tutarak, "Şeytanlar, kapıyı açın!" diyebağırdı.

O küçük zebaniler yine içeri girip "Hacı Güneş yine burada" diye haber

verdiler. "Kapıyı sıkıca kapatın," dedi canavar kral, "ve ona aldırmayın."

"Sevgili oğlum!" diye bağırdı Pilgrim. "Babanı kapıya kadar kovaladın ve hala açmıyorsun!"

Küçük şeytanlar tekrar rapor verdi:

"Hacı Güneş o küçük şeyi seni aşağılamak için

kullanıyor." Canavarın tek söylediği, "Onu dinlemeyin!"

olmuş.

Birkaç kez bağırdıktan sonra kapının hâlâ sıkıca kapalı olduğunu gören Hacı öfkeden deliye döndü. Demir çubuğu kaldırdı ve bir vuruşta kapıda büyük bir delik açtı. Küçük zebaniler o kadar korkmuşlar ki, "Hacı Güneş kapımızı kırdı!" diye bağırarak içeri koşmuşlar. Canavar kral bu haberleri duyduğunda ve ön kapının kırıldığını fark ettiğinde, kapıdan dışarı fırladı ve mızrağı tutarak Hacı "ya bağırdı, "Seni maymun! Ne zaman duracağını gerçekten bilmiyorsun! Benden biraz yararlanmana izin verdim ve sen hala memnun değilsin. Kapımı kırarak beni ezmek için tekrar gelmeye cüret ediyorsun. Ne tür bir ceza almalısın?"

"Evladım," dedi Hacı, "babanı kapından kovmaya cüret ediyorsun. Ne tür bir ceza almalısın?"

Öfkeli olduğu kadar mahcup da olan canavar kral mızrağını kaldırdı ve Pilgrim'in göğsüne sapladı, o da demir çubuğunu kaldırarak darbeyi savuşturdu ve karşılık verdi. Dört ya da beş raunt boyunca dövüştüler ve Pilgrim hâlâ yumruk atmaya devam ederken, sopası arkasında kalarak geri çekildi. Canavar kral dağın önünde hareketsiz durdu ve "Bunun yerine Tang Keşişini yıkayıp temizleyeceğim" dedi.

"Sevgili oğlum," dedi Pilgrim, "Cennet seni izliyor! Gelmeyecek misin?" Canavar-ruh bu sözleri duyunca daha da öfkelendi.

Bir çığlık atarak Hacı'nın önüne fırladı ve mızrağını bir kez daha saplamaya çalıştı. Bizim Hacı demir sopasını kullandı ve tekrar geri çekilmeden önce birkaç raunt boyunca onunla dövüştü. "Maymun," diye azarladı canavar kral, "daha önce en az yirmi otuz raunt dövüşebildin. Biz daha yeni savaşmaya hazırlanırken neden şimdi kaçıyorsun? Neden?"

"Değerli çocuk," dedi Hacı kıkırdayarak, "baban yangın çıkaracağından korkuyor!"

Canavar ruh dedi ki, "Yangını ben başlatmayacağım. Sen buraya gel."

"Eğer değilsen," dedi Pilgrim, "buraya gel. Cesur bir adam kendi evinin önünde insanları dövmemelidir."

Canavar-ruh elbette bunun bir hile olduğunu bilmiyordu; mızrağını kaldırdı ve bir kez daha kovalamaya başladı. Değneğini sürükleyen Hacı sol yumruğunu açtı ve canavar kral tamamen kandırılmıştı; aklındaki tek şey düşmanını kovalamaktı. Önden koşan, düşen bir meteor gibiydi; arkadan kovalayan ise yaydan çıkan bir ok gibiydi.

Bir dakikadan kısa bir süre içinde Bodhisattva'yı gördüler. Hacı dedi ki, "Canavar ruh, senden korkuyorum. Bırak gideyim. Beni Bodhisattva Guanyin'in evi olan Güney Denizi'ne kadar kovaladın. Neden geri dönmüyorsun?"

Canavar kral buna inanmayı reddetti; dişlerini sıkarak kovalamayı sürdürdü. Hacı, bedenini bir kez sallayarak Bodhisattva'nın bedenini

çevreleyen ilahi parlaklığın içine girdi ve kayboldu. Canavar-ruh anidenHacı'nın gittiğini fark ettiğinde, şişkin gözlerle Bodhisattva'ya doğruyürüdü ve ona, "Hacı Güneş'in buraya getirdiği takviye sen misin?" dedi.

Bodhisattva cevap vermedi.

Elindeki mızrağı yuvarlayan canavar kral, "Hey! Hacı Güneş'in buraya getirdiği takviye sen misin?" diye bağırdı. Bodhisattva hâlâ cevap vermemişti. Canavar ruh mızrağını kaldırdı ve Bodhisattva'nın kalbine sapladı; Bodhisattva bir anda kendini altın bir ışık huzmesine dönüştürdü ve havaya yükseldi. Hacı onu takip etti ve ona şöyle dedi: "Bodhisattva, benden faydalanmaya çalışıyorsun! Canavar ruh sana birkaç kez sordu. Nasıl olur da sağır ve dilsiz gibi davranıp hiç ses çıkarmazsın? Aslında mızrağının bir darbesi seni kovaladı ve lotus platformunu bile geride bıraktın."

"Konuşma," dedi Bodhisattva, "bakalım ne yapacak."

Bu sırada Hacı ve Moksa havada omuz omuza durup aşağıya baktılar; canavar ruhun küçümseyerek güldüğünü ve kendi kendine şöyle dediğini gördüler: "Arsız maymun, benim hakkımda yanılıyorsun! Benim, Kutsal Çocuk'un ne tür bir insan olduğumu düşünüyorsun? Birkaç kez bana karşı üstün gelemedin ve sonra gidip bir Bodhisattva'yı getirmek zorunda kaldın. Şimdi mızrağımın bir darbesi onu tamamen yok etti. Dahası, hazine lotus platformunu bile geride bıraktı. Ben de oraya çıkıp oturayım."

Sevgili canavar ruh. Ellerini ve bacaklarını kavuşturup platformun ortasında oturarak Bodhisattva'yı taklit etti. Bunu gören Hacı, "İyi! Güzel! Güzel! Güzel! Bu lotus platformu başkasına verildi!"

"Wukong," dedi Bodhisattva, "yine ne mırıldanıyorsun?"

"Ne mırıldanıyor? Ne mırıldanıyorsun?" diye yanıtladı Hacı. "Lotus platformunun başka birine verildiğini söylüyorum. Bak! Uyluklarının altında. Onu sana geri vereceğini mi sanıyorsun?"

"Onun oraya oturmasını

," dedi Bodhisattva. "Şey, o senden daha küçük," dedi Hacı, "ve görünüşe göre koltuk ona senden daha iyi uyuyor."

"Konuşmayı kes," dedi Bodhisattva, "ve dharma gücünü izle." Söğüt dalını aşağıya doğru tuttu ve "Geri çekil!" diye bağırdı.

Bir anda çiçekler ve yapraklar lotus platformundan kayboldu ve uğurlu parlaklık tamamen dağıldı. Gördüğünüz gibi canavar kral gerçekten de bu kılıçların uçlarında ṣoturuyordu. Bodhisattva daha sonra Moka'ya şu emri verdi:

"İblis yönlendirici sopanızı kullanın ve kılıç saplarına ileri geri vurun."

ṣBulutlardan inen Moka, sopasını bir duvarı yıkar gibi kullandı: saplara yüzlerce kez vurdu. O canavar ruha gelince,

Her iki bacağı da uçları dışarı çıkana kadar delinmişti; et ve deri parçalandıkça havuzlar halinde kan fışkırıyordu.

Muhteşem canavar! Şuna bir bakın! Acıya dayanmak için dişlerini sıkarak mızrağı bıraktı, böylece iki elini kullanarak kılıçları vücudundan çıkarmaya çalıştı.

"Ey Bodhisattva," dedi Hacı, "o şeytani yaratık acıdan yılmadı. Hâlâ kılıçları ṣçıkarmaya çalışıyor." Bodhisattva bunu görünce Moka'ya "Onun hayatına zarar verme" dedi. Sonra söğüt dalıyla tekrar aşağıya doğru işaret etti ve

harfiyle başlayan bir büyü okudu. Takımyıldızların Kılıçlarının hepsi ters çevrilmiş kancalara dönüştü, kurt dişleri gibi keskin ve kavisliydi, hiçbir şekilde çekilip çıkarılamazdı. Ancak o zaman canavar-ruh korkunun üstesinden geldi. Kılıçların uçlarına tutunarak acı içinde yalvardı: " Bodhisattva, öğrencinizin gözleri var ama göz bebekleri yok ve sizin engin dharma gücünüzü algılayamıyor. Merhametli olman ve hayatımı bağışlaman için sana yalvarıyorum. Bir daha asla şiddet uygulamaya cesaret edemeyeceğim. Emirlerinizi almak için dharma kapısından

girmeye hazırım." Bodhisattva duyduğunda Bu sözleri söyledikten sonraaltın ışınını indirdi ve iki müridi ve beyaz kakadu ile birlikte canavar-ruhayaklaştı. "Emirlerimi kabul etmeye istekli misin?" diye sordu. Canavarkral gözyaşları içinde başını sallayarak, "Eğer canımı bağışlarsanız,emirleri kabul etmeye hazırım" dedi.

Bodhisattva, "Benim katıma girmek mi istiyorsun?" diye sordu.

"Eğer canımı bağışlarsanız," diye yanıtlamış canavar kral, "dharma kapısından girmeye hazırım."

"Bu durumda," dedi Bodhisattva, "kafana dokunacağım ve sana emirleri vereceğim." Kolundan altın bir ustura çıkardı ve zebaniye yaklaştı. Birkaç vuruşla saçlarını kazıdı ve Tai Dağı'nın Başı Taçlandırma stiline dönüştürdü: tepe tamamen keldi, ancak üç küçük örgü halinde düğümlenebilmeleri için kenarda üç tutam saç bırakıldı. Hacı bir yandan geniş geniş sırıtarak, "Bu canavar-ruh için ne talihsizlik! Ne kıza ne de oğlana benziyor! Neye benzediğini bilmiyorum!"

"Emirlerimi aldığına göre," dedi Bodhisattva, "sana hafife almayacağım. Sana Zenginlikte Yetenekli Çocuk diyeceğim. Bu nasıl?"

Zebani başını sallayarak onayladı, çünkü tek umduğu canının bağışlanmasıydı. Bodhisattva parmağıyla işaret etti ve "Geri çekilin!" diye seslendi.

Takımyıldızların Kılıçları yere düştü ve çocuğun vücudunda tek bir yara izi bile kalmadı.

Bunun üzerine Bodhisattva şöyle dedi: "Hui "an, kılıçları Kral Babana iade etmek üzere Cennete geri götür. Benimle buluşmak için buraya dönmene gerek yok, Potalaka Tepesi'ne geri dön ve diğer devalarla birlikte beni bekle." Moksa itaat etti ve Güney Denizi'ne dönmeden önce kılıçları Cennet'e geri gönderdi ve artık ondan bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size o çocuğun içindeki vahşiliğin tamamen ortadan kalkmadığını söylüyoruz. Ağrılarının geçtiğini, uyluklarının iyileştiğini ve

dahası, başındaki saçların üç küçük örgü haline geldiğini görünce, mızrağıaldı ve Bodhisattva'ya şöyle dedi: "Beni bastırmak için gerçek bir dharmagücüne sahip değilsin! Bu bir tür hilekarlık, hepsi bu! Senin emirlerinikabul etmeyeceğim! Mızrağa dikkat et!"

Bodhisattva'nın yüzüne doğru hamle yaptı ve Hacı o kadar öfkeliydi ki demir çubuğunu salladı ve vurmak üzereydi. Bodhisattva, "Ona vurma," diye bağırdı. "Onun için bir cezam var." Kolundan altın bir fileto çıkardı ve şöyle dedi: "Bu hazine eskiden Buda'mıza aitti, beni Doğu Ülkesi'ndeki kutsal hacıları aramaya gönderdiğinde bana vermişti. Toplamda üç fileto vardı: Altın, Kısıtlayıcı ve Yasaklayıcı. Daraltıcı Fileto takmanız için ilk olarak size verildi, Yasaklayıcı Fileto ise dağımın muhafızının boyun eğmesini sağlamak için kullanıldı.

Bu Altın Fileto'dan ayrılmak istemiyordum. Şimdi bu şeytan bu kadar cüretkar olduğuna göre, ona vereceğim."

Sevgili Bodhisattva! Filetoyu aldı ve bir kez rüzgârda sallayarak " Değiştir!" diye bağırdı. Fileto beş filetoya dönüştü ve "Vur!" diye bağırarak çocuğun bedenine fırlattı. Filetolardan biri çocuğun başını sararken, diğerleri iki elini ve iki ayağını yakaladı. "Kenara çekil, Wukong," dedi Bodhisattva, "ve bir süreliğine Altın Fileto Büyüsü'nü okumama izin ver."

Dehşete kapılan Hacı, "Ey Bodhisattva, senden buraya bir şeytanı bastırmak için gelmeni istedim. Neden bana bu büyüyü yapmak istiyorsun?"

"Bu büyü," dedi Bodhisattva, "sana yapılan büyü olan Sıkı Fileto Büyüsü değil. Bu Altın Fileto Büyüsü, özellikle o çocuk için ayrılmış."

Büyük ölçüde rahatlamış olan Hacı, Bodhisattva'nın resitalini dinlemek için onun bir yanında durdu. Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak, birkaç kez ezberden okudu ve canavar-ruh kulaklarını kaşıdı ve yanaklarını tırmaladı; kendini bir top haline getirdi ve yerde yuvarlandı.

Gerçekten de Tek bir kelime tüm kum bölgesine ulaşabilir, Bu dharma gücü o kadar geniş, sınırsız ve derin ki.

Bu çocuğun boyun eğmeyi nasıl başardığını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第043回 · Bölüm 43

Kara Nehir "deki kötü bir iblis keşişi yakalar Batı Okyanusu " nun ejderha prensi iguanayı yakalar

Size Bodhisattva'dan bahsediyorduk, durmadan önce birkaç kez ezberinden okumuştu. Acı dindiğinde canavar ruh kendini toparladı ve ayağa kalktığında boynuna, bileklerine ve ayak bileklerine sıkıca tutturulmuş altın filetolarla karşılaştı. Onları çıkarmak istedi ama bir milim bile kıpırdatamadı. Gördüğünüz gibi hazine ete kök salmıştı ve filetoları gevşetmeye çalıştıkça daha da acı verici bir şekilde sıkılaştıklarını hissetti. Hacı gülerek, "Sevgili oğlum! Bodhisattva senin yetiştirilemeyeceğinden korkuyor. Bu yüzden sana bir kolye ve birkaç bilezik taktı!"

Bu söz üzerine öfkelenen genç, mızrağı bir kez daha eline aldı ve delice Hacı'ya sapladı. Hemen Bodhisattva'nın arkasına atlayan Hacı, " Büyüyü oku! Büyüyü oku!"

Bodhisattva söğüt dalını tatlı çiğe batırdı ve "Yaklaş!" diye bağırarak gencin üzerine serpti. Şuna bir bakın! Mızrağı bir anda yere düşürdü ve iki eli göğsünün önünde birbirine o kadar sıkıca bastırılmıştı ki, onları birbirinden hiç ayıramadı. Bodhisattva'nın refakatçisi tarafından takınılan ve bugüne kadar portre ve resimlerde görebileceğiniz bir duruş olan " Guanyin Twist "in kökeni budur. Genç ellerini kullanamadığını ve mızrağı kaldıramadığını fark ettiğinde, sonunda dharma gücünün ne kadar derin ve gizemli olduğunu anladı. Başını eğip teslim olmaktan başka çaresi yoktu. Bodhisattva daha sonra tertemiz vazoyu bir tarafa yatırırken bazı sihirli kelimeler okudu; okyanus dolusu su tamamen geri alındı ve geride yarım damla bile kalmadı. Hacı'ya şöyle dedi: "Wukong, bu canavar-ruh yok edildi ama huysuzluğu tamamen ortadan kalkmadı. Gücümü geri çekmeden önce, Potalaka Dağı'na kadar attığı her adımda ona bir selam verdireyim. Efendinizi kurtarmak için hemen mağaraya gidin."

Hacı ona eğilmek için dönerek, "Bodhisattva'ya bu kadar uzun bir mesafeyi kat etme zahmetine katlandığı için teşekkür ederim. Öğrencin yolculuğun bir kısmında sana eşlik etmeli."

Bodhisattva, "Buna gerek yok," dedi, "çünkü efendimin hayatını tehlikeye atmak istemiyorum." Hacı bu sözleri duyunca çok sevindi ve Bodhisattva'dan ayrılmak için tekrar eğildi. Canavar-ruh böylece doğru meyveye geri döndü; elli üç kez eğilerek Guanyin'e boyun eğdi.

Bodhisattva'nın bir genci öğrencisi yapmasından daha fazla bahsetmeyeceğiz. Bunun yerine, ormanda uzun süre oturup Hacı'nın ortaya çıkmasını boşuna bekleyen Sha Monk'tan bahsediyoruz. Sonunda eşyalarını atın sırtına yükledi ve bir eliyle dizginleri tutarken diğer eliyle de şeytani hazine asasını tutarak çam ormanından çıkıp güneye doğru baktı. Bir an için mutlu bir Hacının yaklaştığını gördü. Sha Monk onu karşılamak için ilerledi ve şöyle dedi: "Ağabey, Bodhisattva'dan yardım istemek için seyahatinden dönmen neden bu kadar uzun sürdü? Endişeli bekleyiş yüzünden neredeyse ölüyordum!"

"Hâlâ rüya görüyorsun!" dedi Hacı. "Yaşlı Maymun sadece Bodhisattva'yı buraya getirmekle kalmadı, aynı zamanda şeytanı da bastırdı."

Sonra Bodhisattva'nın dharma gücünü nasıl kullandığını ayrıntılı bir şekilde anlattı ve Sha Monk son derece memnun kalarak, "O halde Üstadı kurtarmaya gidelim!" dedi.

İkisi birlikte dereyi atlayarak geçtiler ve mağaranın girişine doğru koştular. Atı bağladıktan sonra silahlarını birlikte kaldırdılar ve tüm zebanileri yok etmek için mağaraya girdiler. Ardından Sekiz Kural'ı serbest bırakmak için deri çantayı indirdiler. "Ağabey," dedi Idiot, Hacı'ya teşekkür ettikten sonra, "şu canavar ruh nerede? Bırakın da duygularımı rahatlatmak için onu birkaç kez tırmıklayayım!" Hacı, "Önce Usta "yı bulalım," dedi.

Üçü birlikte arka tarafa gittiler ve efendilerini avluda bağlı, çırılçıplak ve ağlar halde buldular. Sha Monk aceleyle ipleri çözdü ve Pilgrim giymesi için giysiler getirdi. Üçü daha sonra diz çökerek, "Usta, acı çektin!" dediler.

Tripitaka onlara teşekkür ederek şöyle dedi: "Değerli öğrenciler, çok çalıştınız! İblise boyun eğdirmeyi nasıl başardınız?" Hacı, Bodhisattva'nın gençlere nasıl boyun eğdirdiğini bir kez daha ayrıntılı bir şekilde anlattı ve Tripitaka bunu duyunca hemen diz çökerek güneye doğru eğildi. Hacı, " Ona teşekkür etmeye gerek yok, çünkü biz de ona genç bir çocuğun boyun eğmesini sağlama kutsamasına vesile olduk," dedi.

Bugün bile duyduğumuz, Guanyin'e elli üç yay veren ve üç yaydan sonra Buddha'nın vizyonunu gören çocuk hakkındaki hikayenin temeli budur.

Daha sonra Sha Monk'a mağarada saklanan tüm hazineleri toplaması söylenirken, diğer öğrenciler de efendileri için hazırlamak üzere biraz pirinç buldular. O yaşlı

Hayatını kurtardı, Hepsi Büyük Bilge Güneş sayesinde; Ve gerçek kutsal yazıları edindi, Yakışıklı Maymun Ruhu yardım etti.

Üstat ve öğrencileri mağaradan ayrıldıktan sonra tekrar yollarını buldular ve kararlılıkla Batı'ya doğru ilerlediler. Bir aydan fazla bir süre yol almışlardı ki, birdenbire kulaklarına akan suyun sesi doldu. "Ey öğrenciler!" diye haykırdı Tripitaka, oldukça irkilmiş bir halde, "bu su sesi nereden geliyor?"

"Seni ihtiyar Efendi!" dedi Hacı kıkırdayarak, "ne kadar da endişelisin! Hepimiz dört kişiyiz ama sadece sen bir çeşit su sesi duyuyorsun.

'

yine tamamen unutmuşsun."

"

," dedi Tang Keşişi, "Pagoda Dağı'nın Karga Yuvası Zen Ustası tarafından bana sözlü olarak aktarıldı.

Elli dört cümleden oluşuyor, toplamda iki yüz yetmiş karakter. O zamanlar ezberlemiştim ve şimdiye kadar sık sık okudum. Sizce hangi cümleyi unuttum?" Hacı dedi ki, "Eski Üstat, "göz, kulak, burun, dil, beden veya zihin yok" ile ilgili olanı unuttunuz. Aileden ayrılan bizler gözlerimizle hiçbir şekil görmemeli, kulaklarımızla hiçbir ses duymamalı, burnumuzla hiçbir koku almamalı, dilimizle hiçbir tat almamalıyız; bedenlerimiz sıcak veya soğuk hakkında hiçbir bilgiye sahip olmamalı ve zihinlerimiz hiçbir boş düşünce toplamamalıdır. Buna Altı Soyguncunun yok edilmesi denir.

Ama bir de şimdi kendinize bakın! Kutsal yazıları aramaya gidiyor olsanız da, zihniniz boş düşüncelerle dolu: şeytanlardan korkarak hayatınızı riske atmak istemiyorsunuz; vejetaryen yiyecekleri arzulayarak dilinizi uyandırıyorsunuz; koku ve tatlılığı severek burnunuzu tahrik ediyorsunuz; sesleri dinleyerek kulaklarınızı rahatsız ediyorsunuz; eşyalara ve olaylara bakarak gözlerinizi sabitliyorsunuz. Özetle, Altı Soyguncunun hepsini bir araya getirdiniz. Buddha'yı görmek için Batı Cenneti'ne nasıl gidebilirsin?" Tripitaka bu sözleri duyduğunda, uzun bir süre sessiz düşünceye daldı ve sonra şöyle dedi: "Ey öğrenci!

O yıl bilge cetvelimizden ayrıldığımdan beri, Gece gündüz demeden büyük bir gayretle çalıştım: Sandaletlerim dağ sislerini süpürür; Hindistan cevizi şapkam zirve bulutlarını patlatır. Geceleri maymunlar iç çekmem için feryat eder; Ay ışığında kuş çığlıklarını duymak için üzülüyorum. Çift Üç'ün çalışmasını ne zaman bitireceğim ve Tathāgata'nın harikulade senaryolarını ne zaman elde edeceğim?"

Hacı bunu duyduğunda ellerini çırpmaktan ve kahkahalarla kükremekten kendini alamadı ve şöyle dedi: "Demek Usta memleket hasretinden kurtulamıyor! Eğer Çifte Üç işini tamamlamak istiyorsan, hiç zorluk yok! Atasözü der ki, "Başarı, değerli hizmet tamamlandığında

gelecektir."" "Ağabey," dedi Sekiz Kural, "eğer tüm bu şeytani engeller vekötü miasmalarla yüzleşmek zorunda kalırsak, bin yıl sonra bile değerlihizmetimizi asla bitiremeyiz!" Sha Monk şöyle dedi: "İkinci Ağabey, senve ben birbirimize çok benziyoruz ve aptal dillerimiz ve aptalağızlarımızla Büyük Ağabey'i yanlış yola sevk etmemeliyiz. Sadecesırtımızdaki yükleri taşımaya konsantre olalım; hizmetin tamamlandığı birgün olacaktır."

Usta ve öğrenciler sohbet ederken, bir anda önlerinde atın yolunu kesen, kabaran siyah bir su kütlesi gördüklerinde istikrarlı bir şekilde ilerliyorlardı. Kıyıda duran dördü suya dikkatle baktı ve şunu gördüler

Yoğun dalgaların katmanları; Bulanık dalgaların katmanları; Kat kat yoğun dalgalar, dökülen karanlık özsu gibi; Kat kat bulanık dalgalar, yuvarlanan siyah yağ gibi. Yakınında yürüdüğünüzde hiçbir yansıma görünmez; Uzaktan görebileceğiniz hiçbir ağaç veya orman yoktur. Kaynıyor, mürekkep dolu bir dünya! Dalgalanıyor, binlerce mil kül! Kömür yığınları gibi su kabarcıkları yüzer; Devrilmiş kömürler gibi dalgalanır dalgalar. Sığırlar ve koyunlar burada su içmez; Kargalar ve saksağanlar üzerinden uçamaz. Sığırlar ve koyunlar içmez, siyahı küçümseyerek; Kargalar ve saksağanlar uçamaz, opaktan korkarak. Sadece kıyının sazları ve aceleleri mevsimleri bilir, Ve kıyının çiçekleri ve çimenleri yeşillerini sergiler. Tüm dünyada göller, dereler ve nehirler vardır, Ve büyük ve küçük birçok dere ve lagün, İnsanın hayatında karşılaşabileceği. Ama Batı'nın Kara Nehri'ni kim gördü?

Atından inen Tang Keşişi, "Öğrenciler, su neden bu kadar siyah?" diye

sordu. Sekiz Kural, "Bazı aileler boya fıçılarını devirmiş olmalı!" dedi.

"Eğer değilse," dedi Sha Monk, "fırçalarını ve mürekkep taşlarını yıkayan biri olmalı." Hacı dedi ki, "İkiniz de spekülasyon yapmayı ve gevezeliği bırakın! Usta'yı karşıya geçirmenin bir yolunu bulmalıyız."

"Eğer ihtiyar Hog bu nehri geçmek istiyorsa," dedi Sekiz Kural, "bu zor değil: tek yapmam gereken bulutlara binmek ya da sulara basmak ve

bir öğün içinde geçeceğim."

Sha Monk, "İhtiyar Sand'a sorarsanız," dedi, "benim de bulutlara binmem ya da sulara at sürmem yeterli, ben de hemen geçerim." Hacı, " Elbette bizim için kolay ama Üstat için zor olacak" dedi.

"Öğrenciler," dedi Tripitaka, "nehir ne kadar geniş?"

"Yaklaşık on mil," dedi Sekiz Kural. Tripitaka, "Siz üçünüz beni karşıya hanginizin taşıyacağına karar verseniz iyi olur," dedi. Hacı, "Sekiz Kural bunu yapabilir," dedi.

"Hayır, yapamam," dedi Sekiz Kural. "Çünkü onu sırtımda taşısam ve bulutlara tırmanmaya çalışsam, yerden bir metre bile yükselemem. Atasözünün dediği gibi, "Bir ölümlü bir dağdan daha ağırdır!" Eğer onu taşır ve suya basarsam, beni de kendisiyle birlikte aşağıya itecektir." Usta ve öğrenciler nehir kenarında bu tartışmayı yaparken, aniden nehrin yukarı kısmından yaklaşan ve küçük bir kayıkla kürek çeken bir adam görmüşler. Çok sevinen Tang Keşişi şöyle demiş: "Öğrenciler, bir kayığımız var. Ondan bizi karşıya geçirmesini isteyin." Sha Monk yüksek sesle bağırarak, "Kayıkçı, gel ve bizi bu nehirden karşıya geçir" diye seslendi.

Teknedeki adam, "Benim feribot teknem yok. Sizi nasıl karşıya geçirebilirim?" Sha Monk şöyle dedi: "Cennette ya da dünyada, en önemli şey başkalarına iyilik yapmaktır.

Sizinki bir feribot olmasa da, biz sizi sık sık rahatsız edecek insanlar değiliz. Bizler, imparatorluk emriyle kutsal metinleri almak üzere Doğu topraklarına gönderilen Buddha'nın oğullarıyız. Lütfen bize karşı nazik olun ve bizi nehrin karşısına geçirin. Size minnettar kalacağız." Adam bu sözleri duyunca kayığı kıyıya yanaştırdı ve küreğini tutarak şöyle dedi: " Efendim, kayığım küçük ve siz çok kalabalıksınız. Hepinizi nasıl karşıya geçirebilirim?" Tripitaka yaklaşıp baktığında, kayığın aslında bir kütükten oyulmuş bir kano olduğunu ve gövdesinin kayıkçıdan başka en fazla iki kişiyi alabileceğini gördü. "Ne yapacağız?" diye sordu Tripitaka. "Bu kayıkla," dedi Sha Monk, "iki yolculuk yapmamız gerekecek."

Her zaman sinsi ve tembel olan Sekiz Kural hemen şöyle dedi: " Wujing, sen ve Büyük Birader burada kalıp bavullara ve ata göz kulak olabilirsiniz. Ben Usta'ya eşlik edeyim ve önce karşıya geçelim. Sonra tekne sizi ve atı almak için geri dönebilir. Büyük Kardeş kolayca karşıya atlayabilir." Hacı başını sallayarak, "Haklısın," dedi.

Idiot, Tang Monk'un kayığa binmesine yardım ettikten sonra kayıkçı kayığı kıyıdan uzaklaştırdı ve ileriye doğru kürek çekmeye başladı. Nehrin ortasına yaklaştıklarında, şiddetli bir rüzgâr aniden bir kükreme ile ortaya çıktı ve dalgaları kamçılayarak gökyüzünü ve güneşi kararttı. Muhteşem rüzgâr!

Havada bir grup kara bulut yükseliyor; Akıntının ortasında siyah dalgalar binlerce kat yükseliyor. Her iki kıyıda da uçuşan kumlar güneşi kapatıyor; Her tarafta ağaçlar bu gökleri sarsan ulumayla devrilir. Denizler ve nehirler altüst olur, ejderha tanrılar korkar; Çamur ve toprak havalanır, bitkiler ve çiçekler solar. Rüzgar bahar zamanlarında gök gürültüsü gibi kükrer, Ve aç bir kaplan gibi durmadan hırlar! Yengeçler, kaplumbağalar, karidesler ve balıklar başlarını eğdi; Kümes hayvanları ve hayvanlar yuvalarını ve inlerini kaybetti. Beş Göl'ün denizcilerinin hepsi kurban; Dört Deniz'in tüm haneleri hayatlarından endişe ediyor. Eğer deredeki balıkçılar oltalarını indiremezlerse; nehirdeki kayıkçılar oltalarını nasıl atabilirler? Kiremitler ve tuğlalar devrilir evler yıkılır; Cennet ve Dünya sarsılır, Tai Dağı sallanır.

Gördüğünüz gibi bu rüzgâr, Kara Nehir'de şeytani bir yaratık olan kayığı çeken adam tarafından çağırıldı. Öğrenciler, Tang Keşişi ve Zhu Sekiz Kuralı'nın kayıkla birlikte suya batmakta olduğunu kendi gözleriyle gördüler. Kısa süre içinde hiçbir iz bırakmadan ortadan kayboldular.

Sha Monk ve Pilgrim kıyıda derin bir dehşete kapılmış bir halde, "Ne yapacağız? Yaşlı usta yolun her adımında zorluklarla karşılaşıyor. Şeytani bir çileden yeni kurtuldu ve bu kara suların tekrar pençesine düşmeden önce kısa bir süre için güvenli bir yolculuk yaptı."

Sonra Sha Monk dedi ki, "Tekne alabora olmuş olabilir mi? Belki de onları nehrin aşağısında aramalıyız."

"Hayır," dedi Pilgrim, "olamazdı, çünkü eğer kayık alabora olsaydı, Eight Rules su becerileriyle Üstat'ı kolayca alıp sudan çıkarabilirdi. Az önce o kayıkçıda bir sapıklık gördüğümü sandım. Sanırım o adam rüzgârı çağırmış ve Üstadı suyun altına sürüklemiş olmalı." Sha Monk bu sözleri duyunca şöyle dedi: "Ağabey, neden daha önce konuşmadın? Sen bavullara ve ata göz kulak ol. Ben de onları aramak için suya gireyim." Hacı, "Bu suyun rengi pek normal değil. Bence oraya girmemelisin."

Sha Monk, "Bu suyun benim Akan Kum Nehri'mden daha zorlu olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu. "Gidebilirim! Gidebilirim!"

Sevgili keşiş! Gömleğini ve çoraplarını çıkardı, şeytani hazine asasını havaya kaldırdı ve bir sıçrayışla dalgalara daldı.

Önündeki suyu açarak büyük adımlarla ilerledi. Tam yürürken birinin konuşma sesini duydu. Sha Monk etrafına bir göz atmak için bir kenara çekildi ve önünde bir pavyon keşfetti; ön kapısının üzerinde şu büyük harfler yazıyordu:

"Hengyang Vadisi, Kara Nehir Tanrısı'nın Konutu."

Sonra köşkte oturan şeytani yaratığın şöyle dediğini duydu: "Zor zamanlardan geçtim ve ancak şimdi güzel bir şey buldum. Bu keşiş on enkarnasyon boyunca kendini geliştirmiş iyi bir adam. Eğer onun etinden bir parça yemeyi başarırsam, asla yaşlanmayan uzun ömürlü bir adam olacağım. Onu yeterince uzun süre bekledim ve bugün umutlarımı gerçekleştirdim. Küçükler, hemen demir kafesleri getirin. Bu iki keşişi bütün olarak buharda pişirin, bu arada ben de onlara gönderilmek üzere bir davetiye hazırlayayım. ikinci amcamız. Doğum gününü onun için kutlamak istiyoruz." Sha Monk bu sözleri duyduğunda, yüreğindeki ateşin kabarmasına engel olamadı. Hazine asasını kaldırarak kapıya çılgınca vurdu ve şöyle bağırdı: "Yüzsüz yaratık! Efendimi, Tang Keşişi'ni ve kardeşim Sekiz Kural'ı hemen gönder."

Kapıda nöbet tutan küçük iblisler o kadar korkmuşlardı ki, "Felaket!" diye haber vermek için içeri fırladılar.

"Ne tür bir felaket?" diye sordu yaşlı şeytan.

Küçük zebaniler, "Dışarıda kasvetli yüzlü bir keşiş var. Kapımıza vuruyor ve bazı keşişlerin geri dönmesini talep ediyor." Zebani bu sözleri duyunca hemen zırhını istemiş ve zırhı küçük zebaniler tarafından getirilmiş. Yaşlı zebani kendine çeki düzen verdikten sonra eline bambu gibi eklemleri olan çelik bir kırbaç aldı.

Kapıdan çıkarken gerçekten de acımasız ve gaddar görünüyordu! Gördüğünüz gibi

Kare bir yüz ve renkleri parıldayan yuvarlak gözler; Kıvrık dudaklar ve kanlı bir kase gibi bir ağız. Birkaç seyrek bıyık demir teller gibi dalgalanır; Şakağı zinober gibi saçlarla çevrilidir. Jüpiter'in şekli ortaya çıktı Ve öfke içindeki bir gök gürültüsü tanrısının yüzü. Çiçeklerle süslenmiş demirden bir giysi giyer, Mücevherlerle süslenmiş altın bir miğfer. Çelik mahsulü bambu gibi eklemlerle tutuyor, Ve yürürken şiddetli rüzgar çalkalanıyor. Doğduğunda dalgaların bir yaratığıydı; Aslından sıyrıldı. Ne korkunç bir değişim! Bu şeytanın gerçek kimliğini soruyorsun: Küçük iguana-ejderha onun eski adı.

"Kapımı kim çalıyor?" diye bağırdı zebani. Sha Monk, "Seni cahil yüzsüz şeytan! Ne cüretle değersiz büyünü kullanıp bir kayıkçıya dönüşerek efendimi kayığınla kaçırırsın? Onu hemen geri getir, ben de senin canını bağışlayayım."

Şeytan kahkahalarla kükredi ve şöyle dedi: "Bu keşişin hayatı umurunda değil! Efendin benim tarafımdan yakalandı ve şimdi onu davetlilerime servis etmek için buharda pişirmek üzereyim. Buraya gel ve benimle güç maçına çık. Eğer bana üç raunt dayanabilirsen, efendini geri vereceğim. Eğer bana karşı koyamazsan, seni de buharda pişirip yiyeceğim. Batı Cenneti "ne gitme hayalleri kurmaya zahmet etme!" Duydukları karşısında çılgına dönen Sha Monk hazine asasını zebaninin

kafasına indirdi, ancak zebani darbeyi savuşturmak için çelik sopasınıkaldırdı. Böylece ikisi nehrin dibinde şiddetli bir savaşa başladılar.

İki adam, öfkeden çılgına dönmüş bir halde, her ikisi de kazanmak için çabaladı. Biri, Kara Nehir'in bin yıllık şeytanı; Biri, İlahi Sisler'in eski bir ölümsüzü. Bu kişi Tripitaka'nın etini yemeyi arzuluyordu; Tang Monk'un acınası hayatını koruyacak olan; Nehrin dibinde savaşmak için buluştular, Her biri başarıyı arzuluyor, başka bir şeyi değil. Karides ve balık çiftleri kendilerini gizleyene kadar savaştılar, Yengeçler ve kaplumbağalar ikişer ikişer başlarını geri çekene kadar. Su evinin şeytanlarının davullarını çaldığını ve canavarların kapılarının önünde çılgınca bağırdığını duyun. Bu sevgili Wujing -ne kadar gerçek bir Budist rahip- Tek başına hünerini ve gücünü gösterdi! Dalgalar savruldu ve çalkalandı ve ekin asayla buluşup birbirine dolanırken berabere kaldılar. Bir düşünün! Hepsi Tang keşişi içindi.

İkisi yaklaşık otuz raunt boyunca dövüştü ve ikisi de daha güçlü olduğunu kanıtlayamadı. Sha Monk kendi kendine şöyle düşünmüş: "Bu şeytani yaratık gerçekten de benim dengim. Madem ben galip gelemiyorum, bari onu sulardan çıkarayım da ağabeyim onu yenebilsin." Son bir zayıf darbe indiren Sha Monk hızla döndü ve asasını arkasına takarak koşmaya başladı. Ancak canavar-ruh peşinden gelmedi ve bunun yerine, "Gidebilirsin! Seninle daha fazla dövüşmeyeceğim, çünkü bir misafiri davet etmek için bir kart hazırlamam gerekiyor." Nefes nefese kalan Sha Monk sudan dışarı sıçradı ve Pilgrim'e, "Ağabey, bu yaratık asi!" dedi.

Pilgrim, "Orada uzun süre kaldığına göre, onun ne tür bir canavar olduğunu öğrenebildin mi?" diye sordu. "Efendi'yi gördün mü?"

"Aşağıda bir pavyon var," dedi Sha Monk, "ve dışarıdaki kapının tepesinde bu büyük harfler yazıyor:

Hengyang Vadisi, Kara Nehir Tanrısının Konutu. Gizlice yaklaştım ve içeride konuştuğunu duydum, küçük çocuklarına Usta ve Sekiz Kural'ın

canlı canlı buharda pişirilebilmesi için bazı demir kafesleri yıkamalarınıve fırçalamalarını söylüyordu. Ayrıca amcasını doğum günü kutlamasınadavet etmek istiyordu. Çılgına döndüm ve kapıyı yumrukladım; işte ozaman şeytani yaratık elinde bambu gibi eklemleri olan çelik bir kırbaçladışarı çıktı.

Benimle yarım gün boyunca, yaklaşık otuz raunt dövüştü ve berabere bitti. Bana yardım edebilmen için onu buraya çekebileceğimi düşünerek yenilmiş gibi yaptım. Ama o şeytani yaratık oldukça zekiydi. Beni kovalamayı reddetti; tek yapmak istediği misafirini davet etmek için kartını hazırlamaktı. O zaman geri geldim."

"Ne tür bir canavar bu?" diye sordu Hacı. Sha Monk, "Büyük bir kaplumbağaya benziyor, ya da bir iguana olmalı," diye yanıtlamış.

"Merak ediyorum," dedi Pilgrim, "amcası kim?"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki akıntının aşağısındaki bir dönemeçten bir adam çıktı. Uzakta diz çökerek, "Büyük Bilge, Kara Nehir'in su tanrısı sana boyun eğiyor," diye bağırdı.

"Kayığı çeken o canavar sen olabilir misin?" dedi Hacı, "Beni yine kandırmak için mi döndün?"

Yaşlı adam diz çöktü ve ağlayarak şöyle dedi: "Yüce Bilge, ben bir canavar değilim. Ben bu nehrin gerçek tanrısıyım. Geçen yılın beşinci ayında gelgit sırasında bu canavar ruh Batı Okyanusu'ndan geldi ve hemen bana karşı savaş açtı. Benim gibi yaşlı ve güçsüz bir insan elbette ona karşı koyamazdı ve bu nedenle resmi ikametgahım olan Hengyang Vadisi'ni zorla ele geçirdi. Su akrabalarımdan birçoğunun da canını aldığı için, okyanusta ona karşı dava açmaktan başka seçeneğim yoktu. Batı Okyanusu'nun Ejderha Kralı'nın onun Amcam, davamı reddetti ve onun yerine canavarın evimde kalmasına izin vermemi söyledi. Suçlamada bulunmak için Cennet'e gitmek istedim ama benim gibi mütevazı bir ilah ve küçük bir memur Yeşimtaşı İmparatoru'nun huzuruna çıkamazdı. Büyük Bilge'nin geldiğini duyduğumda, özellikle sizi görmeye geldim.

Büyük Bilge'ye büyük gücünü benim adıma kullanması ve hatalarımınintikamını alması için yalvarıyorum." Hacı bu sözleri duyduğunda, "Söylediklerinize göre, Batı Okyanusu'nun Ejderha Kralı kesinlikle suçlu.Şimdi bu canavar ruh, efendimi ve küçük kardeşimi kaçırdı ve doğumgününde onları buharda pişirip dayısına servis etmek istediğini söyleyerekböbürleniyor. Tam bu şeytanı yakalamaya çalışıyordum ki, neyse ki sengelip beni bilgilendirdin. Pekala, nehir tanrısı, sen burada kal ve ShaMonk ile nöbet tut. Ben de okyanusa gidip Ejderha Kralı'nı burayagetireyim ki yaratığı yakalayabilsin."

Nehir Tanrısı, "Büyük Bilge'nin iyiliğine derinden minnettarım," dedi. Hacı hemen bulutların üzerine çıktı ve doğruca Batı Okyanusu'na gitti. Taklasını durdurdu ve parmaklarıyla su geçirmez işareti yaparak dalgaları böldü ve içeri doğru yürüdü. Yolda giderken, elinde altın bir kutu tutan ve aşağıdaki derinliklerden bir ok gibi fırlayan siyah bir balık ruhuyla karşılaştı. Hacı demir çubuğunu çıkarıp kafasına müthiş bir darbe indirdi: ne yazık ki beyni patladı ve çene kemikleri kırıldı.

Bir çırpınışla ceset su yüzeyine doğru sürüklendi. Hacı kutuyu açtığında, içinde şu mesajın yazılı olduğu bir davetiye kartı gördü:

"Bu adam," dedi Pilgrim kendi kendine kıkırdayarak, "önce yaşlı Maymun'a resmi bir şikayette bulundu!"

ṣKartı koluna taktı ve yoluna devam etti. Çok geçmeden devriye gezen bir yaka onu gördü ve rapor vermek için hızla Su Kristali Sarayı'na geri döndü:

"Büyük Kral, Büyük Bilge Baba, Cennete Eşit, geldi."

Ejderha Kralı Aoshun, ziyaretçisini karşılamak için su akrabalarını hemen saraydan dışarı çıkardı. "Yüce Bilge," dedi, "lütfen bu küçük saraya girin ve oturun, böylece size çay ikram edebiliriz."

"Henüz çayını içmedim," dedi Hacı, "ama önce sen benim şarabımı içtin." Ejderha Kral gülümseyerek, "Büyük Bilge Buda'nın kapısında

teslim olduğundan beri, artık ete veya şaraba dokunmuyor. Ne zamandanberi beni içmeye davet ediyorsun?"

"Şarap içmeye gitmedin," dedi Pilgrim, "ama yine de içki içme suçu işledin."

Aoshun büyük bir şaşkınlıkla, "Bu küçük ejderha ne tür bir suç işledi?" diye sordu.

Pilgrim kolundan çıkardığı kartı Ejder Kral'a uzattı.

Ejderha Kral bunu okuduğunda, ruhu onu terk etti ve ruhu kaçtı. Aceleyle dizlerinin üzerine çöktü ve şöyle dedi: "Yüce Bilge, lütfen beni affedin! Bu adam kız kardeşimin dokuzuncu çocuğu. Kayınbiraderim rüzgar ve yağmuru yönetirken öngörülen miktarı serbest bırakmayarak bir hata yaptığı için, Göksel Yargıç bir ferman yayınladı ve insan yargıç Wei Zheng tarafından bir rüya sırasında başı kesildi.

Kız kardeşimin gidecek bir yeri yoktu ve onu buraya getirip bakımını üstlenen senin küçük ejderhan oldu. Geçen yıl hastalıktan öldü ama oğlunun bir evi olmadığı için ona Kara Nehir'de kalmasını, orada doğasını besleyebileceğini ve gerçek ölümsüzlük sanatını geliştirebileceğini söyledim. Bu kadar kötü suçlar işleyeceğini tahmin etmemiştim. Bu küçük ejderha onu tutuklaması için derhal birini gönderecek."

"Kız kardeşinin kaç oğlu vardı?" diye sordu Hacı. "Hepsi bir yerlerde canavar mı?"

Ejderha Kralı şöyle dedi: "Kız kardeşimin toplam dokuz oğlu var ama bunların sekizi iyi. Birincisi, Küçük Sarı Ejderha, Huai Nehri'nde yaşar; ikincisi, Küçük Kara Ejderha, Ji Nehri'nde yaşar; üçüncüsü, Mavi Sırtlı Ejderha, Yangzi Nehri'nde yaşar; dördüncüsü, Kırmızı Bıyıklı Ejderha, Sarı Nehir'de yaşar; beşincisi, Nafile Ejderha, Budist Patriğin çanını çalar; Altıncısı, Yatan Canavar Ejderha, Taoist Patriğin sarayındaki çatı kirişini korur; yedincisi, Saygılı Ejderha, Yeşim İmparatoru için imparatorluk hatıra kemerlerini korur; ve sekizincisi, Deniz Yılanı Ejderha, ağabeyimin

yerinde kalır ve Shanxi Eyaletindeki Taiyue Dağını korur. Dokuzuncuoğul İguana E j d e r h a s ı ; gençliği ve resmi atamasının olmamasınedeniyle geçen yıl doğasını beslemesi için Kara Nehir'de yaşamasısöylendi. Bir isim aldığında, onu başka bir göreve transfer edecektim.Emrime itaatsizlik edeceğini ve Büyük Bilge'yi gücendireceğini tahminetmemiştim." Hacı bu sözleri duyunca gülümsedi ve "Kız kardeşinin kaçkocası oldu?" diye sordu.

"Sadece bir tane," dedi Aoshun, "o da Jing Nehri'nin başı kesilen Ejderha Kralı'ydı. Kız kardeşim burada dul bir kadın olarak yaşadı ve geçen yıl öldü."

"Bir koca ve bir eş," dedi Hacı. "Bu kadar farklı türde yavru üretmeyi nasıl başarabiliyorlar?"

Aoshun, "Bir ejderhanın dokuz tür üreteceği ve her türün diğerlerinden farklı olacağı şeklindeki atasözünün anlamı budur" dedi. Hacı, "Az önce o kadar sinirlenmiştim ki, davetiye kartını kanıt olarak kullanıp Göksel mahkemede size karşı dava açacak ve sizi bir şeytanla komplo kurmak ve adam kaçırmakla suçlayacaktım. Ancak bana söylediklerinize göre, bu gerçekten de talimatlarınıza uymayan o adamın suçu. Seninle ve kardeşlerinle olan ilişkimin hatırına ve o ejderhanın genç ve cahil olduğu gerçeğinden dolayı bu seferlik seni affedeceğim. Ayrıca, bu konuda hiçbir bilginiz yok.

Onu tutuklaması ve efendimi kurtarması için hemen birini gönderin. Daha sonra ne yapacağımıza karar vereceğiz."

Aoshun bu emri hemen prens Moang'a verdi:

"Hemen karides ve balıklardan oluşan beş yüz genç asker çağırın; o iguanayı tutuklayın ve itham için buraya getirin. Bu arada, Büyük Bilge'den özür dilemek için biraz şarap ve ziyafet hazırlayalım."

"Ejder Kral," dedi Pilgrim, "bu kadar sinirli olmana gerek yok. Az önce seni affedeceğimi söylemiştim. Neden şarap ve yemek hazırlamakla uğraşıyorsun? Şimdi oğlunuzla birlikte gitmeliyim, çünkü Efendi'nin zarar

görmesinden korkuyorum ve kardeşim beni bekliyor." Çaresizyalvarışlarla bile konuğunu oyalayamayan yaşlı ejderha, adamlarındanbirine sordu kızlarına çay ikram etti. Hacı ayağa kalkarak güzel kokuluçaydan bir fincan içti ve ardından yaşlı ejderhanın yanından ayrıldı. O veMoang Batı Okyanusu'ndan gelen birliklere önderlik ettiler ve kısa süresonra Kara Nehir'e vardılar. "Değerli Prens," dedi Pilgrim, "şeytanıyakalamaya dikkat edin. Ben karaya çıkıyorum."

"Merak etmeyin, Büyük Bilge," dedi Moang. "Bu küçük ejderha onu tutuklayacak ve Büyük Bilge'nin onu işlediği suçtan mahkûm etmesi için buraya getirecek. Ancak efendiniz de yukarı gönderildikten sonra onu babamı görmesi için okyanusa geri götürmeye cesaret edebilirim." Çok memnun olan Hacı onu bıraktı ve dalgaların arasından atlamak için parmaklarıyla su geçirmez işareti yaptı. Doğu kıyısına ulaştığında, Sha Monk (nehir tanrısını onu karşılamaya götüren), "Ağabey, havadan gittin ama neden nehirden döndün?" dedi. Hacı, balık ruhunu nasıl öldürdüğünü, davetiye kartını nasıl ele geçirdiğini, Ejderha Kralı'yla nasıl yüzleştiğini ve ejderha prensiyle birlikte askerleri nasıl geri götürdüğünü ayrıntılı bir şekilde anlattı. Sha Monk son derece memnun oldu; daha sonra hepsi kıyıda durup efendilerini karşılamak için beklediler ve şimdilik onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size Prens Moang'ın bir askerini su evine gidip şeytana bu duyuruyu yapması için gönderdiğini anlatacağız:

"Prens Moang buraya Batı Okyanusu'nun Saygıdeğer Ejderha Kralı tarafından gönderildi."

Zebani bu haberi duyduğunda içeride oturuyordu ve kendi kendine şöyle düşündü: "Siyah balık ruhunu ikinci dayıma bir davetiye sunması için gönderdim ve o zamandan beri herhangi bir cevap alamadım. Amcam neden gelmedi? Neden onun yerine büyük kuzenimi gönderdi?"

O böyle kendi kendine düşünürken, nehirde devriye gezmeye gönderilen küçük bir şeytan da bu raporu vermek için geri döndü:

"Yüce Kral, su evimizin batısında konuşlanmış bir alay asker var ve sancaklardan birinde açıkça şu sözler yazılı:

Genç Mareşal Moang, Batı Okyanusu Veliaht Prensi."

"Bu büyük kuzen gerçekten de kibirli," dedi zebani. "Sanırım amcam gelemiyor ve bu yüzden prens onun yerine ziyafetimize katılmak için gönderildi. Ama madem ziyafete geliyor, neden yanında askerler ve savaşçılar getiriyor? Aha! Korkarım bunun arkasında başka bir sebep var. Küçükler, zırhımı çıkarın ve çelik kırbacımı hazırlayın, çünkü aniden şiddete başvurabileceğinden korkuyorum. Onu karşılamak için dışarı çıkayım ve neler olduğunu göreyim."

Bu talimatı alan tüm küçük zebaniler kendilerini hazırlamak için yumruklarını ovuşturdular.

İguana-ejder kapıdan dışarı çıktığında, aslında sağ tarafta kamp kurmuş bir alay deniz askerinin olduğunu gördü.

O gördü

Kuşakları dalgalanan sancaklar; Parlak sisler içinde düzenlenmiş kargılar; Parıltılı hazine kılıçları; Çiçek püsküllerini döndüren uzun mızraklar; Birçok yeni ay gibi kavisli yaylar; Kurtların dişleri gibi oklar; Büyük ve parıldayan palalar; Kısa ve sert sopalar. Deniz yılanları, istiridyeler ve balinalar, Yengeçler, kaplumbağalar, balıklar ve karidesler- Büyük ve küçük sırayla durdular, Silahları kenevir gibi yoğun ve kalındı. Eğer general emretmezse, Kim çizgiyi biraz olsun aşmaya cesaret edebilir ki?

İguana şeytanı kampın kapısının önüne gitti ve yüksek sesle bağırdı, " Büyük kuzen, küçük kardeşin seni saygıyla bekliyor. Lütfen dışarı çık."

Kampta devriye gezen bir salyangoz aceleyle orta çadıra gidip " Ekselansları, iguanadragon dışarıda sizi çağırıyor" diye haber verdi. Prens başındaki altın miğferi indirip belindeki hazine kemerini sıkarak üç köşeli bir sopa a l d ı ve büyük adımlarla kamptan dışarı koştu. "Neden dışarı

çıkmamı istediniz?" diye sordu.

İguana-ejderha başını eğerek, "Küçük kardeşin bu sabah amcana bir davetiye gönderdi. Ama sanırım benim davetimi reddetti ve onun yerine seni gönderdi. Eğer Büyük Kuzenim ziyafet için buradaysa, neden birlikleri çağırdınız? Su evine girmediniz, onun yerine burada kamp kurdunuz. Hatta zırh giydiniz ve silah kuşandınız. Neden?"

Prens, "Amcanızı neden davet ettiniz?" diye sordu.

Zebani şöyle cevap verdi: "Bu yeri bana ikametgah olarak bahşeden onun iyiliğiydi, ancak onu uzun zamandır görmedim ve ona olan evlat sevgimi ifade etme fırsatım olmadı. Dün tesadüfen Doğu Diyarı'ndan bir keşiş yakaladım, duyduğuma göre on enkarnasyon boyunca kendi kendini yetiştirme pratiği yapmış orijinal bir bedene sahipmiş. Eğer bir kişi onu yerse, yaşı uzarmış. Saygıdeğer Amca'nın doğum gününü kutlamak için onu demir bir kafese koyup buharda pişirmeden önce Saygıdeğer Amca'dan bu keşişi incelemesini rica etmeyi umuyordum."

"Çok ahmaksın!" diye bağırdı prens. "Bu keşişin kim olduğunu sanıyorsun?" "O

Tang sarayından bir keşiş," dedi şeytan, "Tang sarayına giden bir rahip. Batı Cenneti kutsal kitapları elde etmek için."

Prens, "Onun sadece Tang Keşişi olduğunu biliyorsunuz ama müritlerinin ne kadar zorlu olduğunu bilmiyorsunuz," dedi.

Şeytan dedi ki, "Altında adı Zhu Sekiz Kural olan uzun burunlu bir keşiş var. Onu da yakaladım ve Tang Keşişi ile birlikte buharda pişirip yemek üzereyim. Sha Monk adında, oldukça koyu renkli ve kasvetli bir tene sahip, hazine asası kullanan bir başka öğrencisi daha var. Dün bu keşiş efendisinin geri dönmesi için kapımın önünde talepte bulundu, ancak onunla yüzleşmeleri için nehir birliklerini çağırdım. Çelik kırbacımın birkaç darbesi onu can havliyle kaçırttı. Ona nasıl zorlu denilebileceğini anlamıyorum!"

"Cahilsiniz!" dedi Prens. "Tang Keşişi'nin hâlâ bir öğrencisi daha var, en büyük öğrencisi, beş yüz yıl önce Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olan Büyük Bilge, Cennete Eşit, Büyük Monad'ın altın ölümsüzü. Şimdi Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları edinmeye giden Tang Keşişi'nin koruyucusudur ve Potalaka Zirvesi'nin yüce ve merhametli Bodhisattva Guanyin'i tarafından din değiştirdiği sırada adı Hacı Sun Wukong olarak değiştirilmiştir. Böyle büyük bir felakete sebep olmaktan başka yapacak bir şeyiniz yok mu? Bu Okyanusumuzda elçinize rastlayan Hacı Sun; davetiye kartınızı alıp doğruca Su Kristali Sarayı'na gitti ve bizi baba-oğul " komplo ve adam kaçırma" suçlarıyla itham etti. Tang Keşişini ve Sekiz Kuralı derhal nehrin kıyısına geri gönderseniz ve onları Büyük Bilge Sun'a iade etseniz iyi olur. O zaman hayatınızı korumak için ondan dileyeceğim özürlere güvenebilirsiniz. Ama sadece yarım bir "Hayır" derseniz, hayatınızı ya da bu yerde yaşama fırsatınızı unutabilirsiniz!" Zebani bu sözleri duyunca çok sinirlendi ve şöyle dedi: "Ben senin birinci dereceden kuzeninim. Nasıl olur da başkasının tarafını tutarsın? Eğer seni dinlersem, Tang Keşişi'ni göndermek zorunda kalacağım - aynen böyle! Bu koca dünyada bu kadar kolay bir şey olduğunu mu sanıyorsun? Sen Sun Wukong'dan korkuyor olabilirsin, ama benim de ondan korktuğumu mu sanıyorsun? Eğer herhangi bir yeteneği varsa, su evimin önüne gelsin ve benimle üç raunt dövüşsün. O zaman efendisini geri vereceğim, ama bana dayanamazsa, onu da yakalayacağım ve efendisiyle birlikte buharda pişireceğim. Hiçbir akrabamı tanımayacağım ve daha fazla misafir davet etmeyeceğim! Kapımı kapatacağım ve küçüklerimden şarkı söyleyip dans etmelerini isteyeceğim. Eğlenmek için yukarıdaki şerefli koltuğa oturacağım. Emin olun annesininkini yiyeceğim!" Prens bunu duyunca ağzını kocaman açmış ve şöyle demiş: "Seni yüzsüz şeytan! Gerçekten çok küstahsın! Büyük Bilge Güneş'ten seninle yüzleşmesini istemeyelim. Benimle yarışmaya cesaretin var mı?"

"Eğer bir kahraman olmak istiyorsam," dedi zebani, "herhangi bir yarışmadan

korkacağımı mı sanıyorsun?" Küçük zebanilerine, "Bana zırhımı getirin!" diye

bağırdı.

Çığlığı, sağındaki ve solundaki küçük zebanilerin hemen zırhını ve çelik kırbacını getirmesini sağladı. İkisi birden renk değiştirerek güçlerini serbest bıraktı ve her iki tarafta da davulların çalması için emir verdi. Bu savaş Sha Monk'un katıldığı bir öncekinden oldukça farklıydı. Gördünüz

Bayraklar ve sancaklar ışıl ışıl; Mızraklar ve kargılar alev alev. O tarafta kamplar çabucak kırıldı; bu tarafta ise kapılar ardına kadar açıktı. Prens Moang altın sopasını havaya kaldırdı, karşısındaki şeytan iguana ise kırbacını sallıyordu. Topun tek gümbürtüsü nehir askerlerini kızdırdı; Gongun üç vuruşu deniz birliklerini uyandırdı. Karidesler karideslerle savaştı; Yengeçler yengeçlerle savaştı; Balina kırmızı sazanı yuttu; Çipura sarı 'ı düşürdü; Köpekbalığı kefali yuttu ve uskumru kaçtı; Kaya istiridyesi midyeyi yakaladı ve midye panikledi. Vatozun kırbacı demir bir çubuk gibi sertti; Kılıç balığının çenesi ustura gibi keskindi. Mersin balığı beyaz yılan balığını kovaladı; Beyaz yem, siyah pomfret'i ele geçirdi. Su şeytanlarıyla dolu bir nehir kavgaya tutuştu; Her iki taraftaki ejderha birlikleri kavgaya katıldı Ve dalgalar çalkalanırken uzun süre kavga etti. Prens Moang, Indra kadar güçlüydü, Bir çığlıkla altın sopasını indirdi ve fesat kralı iguana şeytanını yakaladı.

Prens üç köşeli sopasını tutarak bir açıklık varmış gibi yaptı ve canavar ruh bunun sahte olduğunu anlamayarak saldırmak için ileri atıldı. Rakibinin saldırısından hızla sıyrılan Prens, sopayı canavar ruhun sağ koluna sertçe indirdi ve onu yere düşürdü. Prens ona doğru koştu ve onu yere seren bir tekme daha attı. Denizci askerlerin hepsi canavar-ruhu yere yatırmak için ileri atıldı; kolları arkadan bağlandı ve göğüs kemiği delinerek demir bir zincirle bağlandı. Prens, "Büyük Bilge, küçük ejderhan canavar iguanayı yakaladı. Ona ne yapılacağına Büyük Bilge karar versin." Hacı bunu gördüğünde canavar-ruha şöyle dedi: "Sana

söylenenlere itaatsizlik ettin. Saygıdeğer Amcan sana burada yaşama izniverdiğinde, bedenini korumak için doğanı beslemeni istemişti. Bir isimedindiğinizde, sizi başka bir göreve nakledecekti. Su tanrısının konutunuişgal etmek için güç kullanmaya ve büyüklerinizin nezaketini kötüyekullanmaya nasıl cüret edersiniz? Efendimi ve küçük kardeşimi kandırmakiçin değersiz büyünü kullanmaya nasıl cüret edersin? Sana sopamla birvuruş yapmak isterdim ama yaşlı Maymun'un bu sopası oldukça ağır.Ufak bir dokunuşla hayatın sona erer. Onun yerine sana sorayım, efendiminereye yerleştirdin?" Zebani durmadan diz çökerek, " Büyük Bilge, buküçük iguananın Büyük Bilge'nin ünü hakkında hiçbir bilgisi yok. Azönce, beni tutuklatan büyük kuzenime direnmek için aklı ve ahlakıçiğnedim.

Şimdi sizi gördüğüme göre, hayatımı bağışladığı için Büyük Bilge'ye sonsuza dek minnettarım. Efendin hâlâ su evinde bağlı. Büyük Bilge'den demir zincirimi gevşetmesini ve ellerimi çözmesini rica ediyorum. İzin verin nehre gireyim ve ona eşlik edeyim." Moang bir yandan, "Büyük Bilge, bu asi bir şeytan ve çok sinsi. Eğer onu serbest bırakırsanız, kötü bir şeyler planlamasından korkuyorum."

"Evini biliyorum," dedi Sha Monk, "gidip Üstadı bulayım."

O ve nehir tanrısı hemen dalgalara atlayıp aşağıdaki su evine gittiler ve orada kapıları ardına kadar açık ama tek bir küçük şeytan bile bulamadılar. Köşke ulaşmak için içeri girdiklerinde, Tang Keşişi ve Sekiz Kural'ı hâlâ orada bağlı ve tamamen çıplak buldular. Nehir tanrısı Sekiz Kural'ın iplerini gevşetirken Sha Monk aceleyle efendisini çözdü, ardından serbest bırakılan tutsakları sırt üstü yatırdılar ve suyun yüzeyine geri döndüler. Sekiz Kural canavar-ruhu kıyıda ipler ve zincirlerle bağlanmış halde bulduğunda tırmığını kaldırıp ona vurmak istedi ve "Seni sapık canavar! Hâlâ beni yemek mi istiyorsun?" Hacı onu çekiştirerek, "Kardeşim, onu bağışlayalım. Aoshun ve oğlunun duygularına saygı göster."

Moang eğilerek şöyle dedi: "Yüce Bilge, küçük ejderhanın daha fazla oyalanmaya cesareti yok. Efendinizi kurtarmayı başardığımıza göre, bu adamı babamın yanına götürmeliyim. Büyük Bilge onun canını bağışlamış olsa da, babam kesinlikle onun cezasız kalmasına izin vermeyecektir. Eminim ki onu bir şekilde bertaraf edecek ve biz de Büyük Bilge'ye bir kez daha özürlerimizi ileteceğiz."

"O halde," dedi Hacı, "onu alıp gidebilirsiniz. Lütfen benim için Saygıdeğer Babanızın önünde eğilin ve ben de ona başka bir zaman şahsen teşekkür edeyim."

Prens hemen deniz askerlerini ve canavar-ruhu suya götürdü ve orada doğrudan Büyük Batı Okyanusu'na geri dönmenin yolunu buldular ve onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size Pilgrim'e teşekkür eden Kara Nehir'in nehir tanrısından bahsedeceğiz: "Su evimi geri aldığı için Büyük Bilge'ye derinden minnettarım."

Tang Keşişi şöyle dedi: "Öğrenciler, hâlâ doğu kıyısında mahsur kalmış durumdayız. Bu nehri nasıl geçeceğiz?"

Nehir tanrısı şöyle dedi: "Saygıdeğer Peder, lütfen endişelenmeyin ve atınıza binin. Bu mütevazı tanrı Saygıdeğer Babamızın nehri geçmesi için bir yol açacaktır."

Üstat gerçekten de beyaz ata tırmanmış, Sekiz Kural dizginleri tutmuş, Sha Monk yükü çekmiş ve Pilgrim de arkadan gelmiş. Nehir tanrısı daha sonra suyu engelleme sihrini kullandı; nehrin üst kısımları barajla kapatıldığı için nehrin alt kısmı kısa sürede kurudu ve böylece geniş bir yol oluştu. Üstat ve öğrencileri batı kıyısına kadar güvenle yürüdüler ve nehir tanrısına teşekkür ettikten sonra tekrar yola koyulmak üzere yüksek bir yere çıktılar. Böylece

Yardım sayesinde Chan keşişi artık Batı'ya bakabilirdi; Yeryüzünde hiçbir dalga olmadan Kara Nehir'i geçebilirlerdi.

Sonunda Buddha "yı görmeyi ve kutsal yazıları edinmeyi nasıl başardıklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第044回 · Bölüm 44

İlkel döngüdeki dharma-beden, arabanın gücüyle buluşur Canavarca sapmaları düzelten zihin, omurga-sırtı geçidini aşar

Şiir diyor ki:

Kutsal yazıları ve özgürlüğü aramak için Batı'ya giderler, Sayısız şöhret dağlarında bitmek bilmeyen bir uğraş. Günler uçuşan tavşanlar ve kargalar gibi geçer; Yapraklar dökülürken ve kuşlar şarkı söylerken mevsimler geçer. Birazcık toz, göz üç bin dünyayı ortaya çıkarır; Rahip asası, başı dört yüz ada görmüştür. Rüzgarla beslenirler ve hedeflerini aramak için çiğle dinlenirler, Hangi gün geri dönebileceklerini bilmeden.

Size Batı'ya giden ana yolu bulan Tripitaka Tang ve müritlerinden bahsediyorduk. Gerçekten de rüzgârla yüzleşmek ve kara göğüs germek, ay tarafından örtülmek ve yıldızlar tarafından gizlenmek zorundaydılar. Uzun bir süre yolculuk ettiler ve çok geçmeden baharın ilk zamanları geldi. Gördüğünüz gibi

Üçlü yang'ın döngüsel dönüşü; Her şeyin ışıltısı. Üçlü yang'ın döngüsel dönüşü Tüm gökleri boyalı bir tomar gibi baştan çıkarır; Her şeyin ışıltısı Çiçeklerin tüm dünyaya brokar gibi yayıldığı anlamına gelir. Erikler birkaç kar tanesine dönüşür; Taneler vadi bulutlarıyla birlikte kabarır. Buzlar yavaş yavaş kırılır ve dağ dereleri akar; Fideler tamamen ve sökülmeden filizlenir. Gerçekten de Yılın Tanrısı ileri atılır; Ormanın Tanrısı sürüşe çıkar. Ilık esintiler çiçek kokularını savurur; Hafif bulutlar güneşin ışığını yeniler. Yol kenarındaki söğütler kıvrımlı yeşillerini yayar; Yağmurlar hayat verir; her şey baharın görünümünü taşır.

Usta ve öğrenciler yol boyunca yavaşça ilerleyip manzaranın tadını çıkarırken, aniden on bin sesin kükremesine benzeyen yüksek bir çığlık duydular. Tripitaka Tang o kadar irkildi ki hemen dizginlerini çekti ve

ilerlemeyi reddetti. Geriye dönerek, "Wukong, bu korkunç gürültünereden geliyor?" diye sordu.

"Evet, sanki yer yarılıyor ve dağlar devriliyor gibiydi," dedi Sekiz Kural. "Daha çok gök gürültüsü gibi diyebilirim," dedi Sha Monk. Tripitaka, "Ben hala bunun bağıran insanlar ya da kişneyen atlar olduğunu düşünüyorum," dedi. Hacı Güneş kıkırdayarak, "Hiçbiriniz doğru tahmin edemediniz. Burada durun ve bırakın yaşlı Maymun gidip bir baksın."

Sevgili Hacı! Hemen ayağa fırladı ve bulutlu aydınlığa basarak havada yükseldi. Uzaklara baktı ve hendekli bir şehir keşfetti; daha dikkatli baktığında, her şeyden önce uğurlu bir parlaklıkla örtüldüğünü ve uğursuz bir buharla örtülmediğini gördü. "Burası güzel bir yer," diye düşündü Hacı kendi kendine. "Neden böyle kulakları yırtan bir uğultu olsun ki? Şehirde görünürde hiç sancak ya da mızrak yok ve duyduğumuz şey topların gürültüsü olamaz. O zaman neden bu insan ve at gürültüsünü duyuyoruz?"

Kendi kendine böyle düşünürken, büyük bir keşiş grubu gözünün önüne geldi: şehir kapısının dışındaki kumsalda bir arabayı dik bir tepeye çekmeye çalışıyorlardı. Zorlanıp çekiştirirken, yardım için Bodhisattva Kral Güçlü'nün adını hep bir ağızdan haykırıyorlardı ve Tang Keşişi'ni ürküten de bu ses oldu. Hacı daha yakından bakmak için bulutunu yavaş yavaş indirdi. Aha! Araba tuğla, kiremit, kereste, toprak parçaları ve benzerleriyle yüklüydü. Sırt son derece yüksekti ve ona doğru uzanan, duvarları iki dev uçurum gibi olan iki dik geçitle çevrili, omurgaya benzeyen küçük bir yol vardı. Araba oraya kadar nasıl sürüklenebilirdi ki? O kadar güzel ve sıcak bir gündü ki, insanların hafif giyinmesi beklenirdi ama keşişlerin üzerindekiler neredeyse paçavraydı. Gerçekten de yoksul görünüyorlardı! Hacı kendi kendine şöyle düşündü: "Herhalde bir manastır inşa etmeye ya da onarmaya çalışıyor olmalılar ve böyle bir bölge şüphesiz bol hasat verdiğinden, yarı zamanlı işçi bulmak onlar için zor olmalı. Bu yüzden bu keşişlerin kendileri bu kadar çok çalışmak zorunda."

Bu şekilde düşünürken, iki genç Taocunun şehirden hızla çıktığını gördü Kapı .

"Nasıl giyinmişlerdi?" diye

soruyorsunuz.

Yıldız başlıklar başlarını taçlandırıyordu; Brokarlar vücutlarını örtüyordu; Işıltılı yıldız başlıkları başlarını taçlandırdı; Rengârenk brokarlar örtüyordu bedenlerini. Bulut başlı çizmeler ayaklarını tutuyordu; İnce ipek kuşaklar bellerini bağlıyordu. Dolunay gibi yakışıklı ve parlaktı yüzleri; Yeşimtaşı Cennet tanrılarının güzel suretlerine sahiptiler.

Keşişler iki Taocu'yu gördüklerinde dehşete kapıldılar; her biri arabayı umutsuzca çekmek için çabasını iki katına çıkardı. "Demek öyle!" dedi Hacı, durumu bir anda kavrayarak. "Bu keşişler Taoistlerden çok korkuyor olmalılar, çünkü korkmuyorlarsa neden arabaları bu kadar sert çekiştirsinler ki? Birinin Batı'ya giden yolda Taoizm'in saygı gördüğü ve Budizm'in yok edilmeye çalışıldığı bir yer olduğunu söylediğini duymuştum. O yer burası olmalı. Geri dönüp bunu Usta "ya rapor etmek isterdim ama hala tüm gerçeği bilmiyorum ve benim gibi zeki bir insanın bile güvenilir bir rapor veremeyeceğini söyleyerek ona tahminler getirdiğim için beni suçlayabilir. İzin verin oraya gideyim ve Üstada bir cevap vermeden önce onları iyice sorgulayayım."

"Kimi sorgulayacak?" diye soruyorsunuz. Sevgili Büyük Bilge! Bulutunu indirdi ve gövdesini sallayarak şehrin eteklerinde, sol kolunda bir şeytan kovucu sepeti asılı olan Tam Hakikat tarikatından bir dilenci Taoist'e dönüştü. Elleriyle içi boş bir tahta balığa vurarak ve Taoist temalı sözler söyleyerek şehir kapısının yanındaki iki Taoiste doğru yürüdü. " Efendiler," dedi eğilerek, "bu mütevazı Taoist elini kaldırır." Taoistlerden biri selamına karşılık vererek, "Efendim, nereden geldiniz?" diye sordu.

"Bu öğrenci," dedi Hacı, "denizin köşelerine ve cennetin kenarlarına kadar dolaştı. Bu sabah buraya sadece iyi işler için bağış toplamak amacıyla geldim. İki ustaya bu şehirde hangi sokağın Tao'ya ve hangi

sokağın dindarlığa meyilli olduğunu sorabilir miyim? Bu mütevazı Taoistoraya gidip biraz vejetaryen yemek için dilenmek istiyor." Taocugülümseyerek şöyle dedi: "Ey Efendim! Neden böyle utanç verici birşekilde konuşuyorsunuz?"

"Utanç verici derken neyi kastediyorsunuz?" diye sordu Hacı. "Eğer vejetaryen yemek için

istiyorsan," dedi Taoist, "bu utanç verici değil mi?" Hacı, "Aileden ayrılanlar dilenerek yaşarlar. Eğer dilenmeseydim, yiyecek alacak parayı nereden bulacaktım?"

Taoist kıkırdayarak şöyle dedi: "Çok uzaklardan geldiniz ve şehrimiz hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz. Bu şehrimizde sadece sivil ve askeri yetkililer Tao'ya düşkün değil, zengin tüccarlar ve dindarlığa adanmış önde gelen kişiler değil, genç ve yaşlı sıradan vatandaşlar bile bizi gördüklerinde eğilerek bizi takdim ederler. Aslında bu önemsiz bir mesele, bahsetmeye bile değmez. Şehrimizle ilgili en önemli şey, Majesteleri Kral'ın da Tao'ya düşkün ve kendini dindarlığa adamış olmasıdır."

"Bu mütevazı din adamı her şeyden önce oldukça genç," dedi Pilgrim, " ve ikincisi, gerçekten de çok uzaklardan geliyor. Doğrusu buradaki durum hakkında bilgim yok. İki üstattan bana buranın adını söylemelerini ve biz Taocular arasındaki kardeşlik duyguları adına kralın kendini Dao davasına nasıl bu kadar adadığı konusunda bana ayrıntılı bilgi vermelerini rica edebilir miyim?"

Taoist, "Bu şehrin adı Cart Slow Krallığı ve değerli tahttaki hükümdar da bizim akrabamız" dedi. Hacı bu sözleri duyunca, "Sanırım bir Taocu kral oldu," diyerek kahkahalarla gülmeye başladı.

"Hayır," dedi Taoist. "Yirmi yıl önce bu bölgede öyle şiddetli bir kuraklık oldu ki, gökten tek bir damla yağmur düşmedi ve tüm tahıllar v e bitkiler yok oldu. Kral ve tebaası, zenginler ve fakirler, herkes tütsü yakıyor ve yardım için Cennet'e dua ediyordu. Tam da başka hiçbir şey

hayatlarını kurtaramayacakmış gibi görünürken, üç ölümsüz aniden g ö k te n indi ve hepimizi kurtardı."

"Kimdi bu ölümsüzler?" diye sordu Hacı.

"Ustalarımız," dedi Taocu.

"Onların adları nedir?" diye sordu Hacı. Taoist cevap verdi: "En büyük ustanın adı Kaplan Güçlü Büyük Ölümsüz; ikinci ustanın adı Geyik Güçlü Büyük Ölümsüz; ve üçüncü ustanın adı Keçi Güçlü Büyük Ölümsüz."

"Saygıdeğer öğretmenleriniz ne tür sihirli güçlere sahipler?" diye sordu Hacı. Taoist, "Ustalarım için rüzgârı ve yağmuru çağırmak avuçlarını ters çevirmek kadar kolay olurdu; suya işaret ederler ve yağa dönüşür; taşlara dokunurlar ve onları altına dönüştürürler, tıpkı bir kişinin yatakta dönmesi gibi. Bu tür bir sihir gücüyle, Gök ve Yer'in yaratıcı dehasını soyabilir, yıldızların ve takımyıldızların gizemlerini değiştirebilirler. Kral ve tebaası onlara öylesine derin bir saygı duyuyor ki, biz Taoistler kraliyet akrabası olarak kabul ediliyoruz." Hacı dedi ki, "Bu hükümdar çok şanslı. Ne de olsa bir atasözü der ki, "Sihir bakanları harekete geçirir!" Eğer böyle güçlere sahiplerse, eski ustalarınızla akrabalık iddia etmekle kesinlikle kaybetmez. Ne yazık ki! Acaba eski ustalarla bir araya gelebilecek en ufak bir yakınlığım var mıydı?"

Taocu kıkırdayarak cevap verdi: "Eğer ustalarımızı görmek istiyorsan, bu hiç de zor değil. İkimiz de onların en yakın müritleriyiz. Dahası, ustalarımız Yol'a o kadar bağlı ve dindarlara karşı o kadar hürmetkârdırlar ki, sadece "Tao" kelimesinden bahsetmek bile onları kapıdan dışarı çıkarır. Eğer biz ikimiz sizi tanıştıracak olsaydık, kendimizi külleri üflemekten daha fazla zorlamamız gerekmezdi."

Hacı derin bir selam vererek, "Tanıştırdığınız için size minnettarım. O halde şehre gidelim."

Taoistlerden biri, "Biraz bekleyelim," dedi. "Biz ikimiz resmi işlerimizi bitirene kadar siz burada oturun. Sonra biz de seninle geliriz." Hacı, "

Aileden ayrılan bizler hiçbir kaygı ya da bağ taşımıyoruz; tamamenözgürüz. Resmi iş derken ne demek istiyorsunuz?"

Taoist parmağıyla sahildeki keşişleri işaret ederek, "Onların işi bizim için geçim kaynağı oluyor. Tembelleşmesinler diye, sizinle birlikte gitmeden önce onları kontrol etmeye geldik." Hacı gülümseyerek, " Yanılıyor olmalısınız, Efendiler.

Budistler ve Taoistler aileyi terk etmiş insanlardır. Hangi sebeple bizim desteğimiz için çalışıyorlar? Neden bizim yoklamamıza boyun eğmek istiyorlar?"

Taoist şöyle dedi: "Hepimizin yağmur duasına çıktığı yıl, keşişlerin bir yandan Buddha'nın önünde eğilirken diğer yandan Taoistlerin ülkeye biraz yiyecek bulabilmek için Kutup Yıldızı'na yakardıklarını bilmiyorsun. Ne var ki keşişler hiçbir işe yaramadı, boş ilahilerinin hiçbir etkisi olmadı. Efendilerimiz olay yerine varır varmaz rüzgârı ve yağmuru çağırdılar ve acı ızdırap kalabalıkların üzerinden kaldırıldı. O zaman saray keşişlere çok kızdı ve onların tamamen etkisiz olduklarını, manastırlarının yıkılmasını ve Buddha resimlerinin yok edilmesini hak ettiklerini söyledi. Seyahat izinleri iptal edildi ve kendi bölgelerine dönmelerine izin verilmedi. Majesteleri bunun yerine onları bize verdi ve onlar da hizmetkâr olarak görev yapacaklardı: Manastırımızdaki ateşlere bakan, araziyi süpüren ve kapıları koruyanlar onlardı. Arka tarafta tamamen bitmemiş bazı binalarımız olduğundan, bu keşişlere inşaat için tuğla, kiremit ve kereste taşımalarını emrettik. Ancak yaramazlıklarından, tembelliklerinden ve arabayı çekmekte isteksiz olmalarından korktuğumuz için soruşturma yapmaya ve yoklama yapmaya geldik." Hacı bunu duyunca gözlerinden yaşlar süzülürken Taocuları çekiştirdi. "Eski efendilerinizi görmek için iyi bir yakınlığım olmayabileceğini söylemiştim," dedi, "ve gerçekten de yok."

"Neden olmasın?" diye sordu Taoist.

"Bu mütevazı Taoist, hem geçimini sağlamak hem de bir akraba bulmak için geniş bir dünya turu yapıyor," dedi Hacı.

"Ne tür bir akraban var?" diye sordu Taocu. Hacı, "Gençliğinden beri ailesini terk etmiş ve keşiş olmak için saçlarını kazıtmış bir amcam var. Birkaç yıl önce kıtlık yüzünden sadaka dilenmek için yurtdışına gitmek zorunda kaldı ve o zamandan beri geri dönmedi.

Atalarımızın yardımseverliğini hatırladığımda, yol boyunca onu bulmak için özel bir çaba göstermeye karar verdim. Büyük olasılıkla, sanırım, şu anda gözaltında tutuluyor. burada ve eve gidemiyorum. Seninle birlikte şehre girmeden önce onu bir şekilde bulmalı ve görmeliyim."

"Bu çok kolay," dedi Taoist. "Sen bizim için yoklama yapmak üzere sahile inerken ikimiz burada oturabiliriz. Yoklamada beş yüz kişi olmalı. Bir bak bakalım amcan da onların arasında mı? Eğer öyleyse, senin de bir Daoist olduğun gerçeğinin hatırı için gitmesine izin vereceğiz. O zaman seninle birlikte şehre gireriz. Buna ne dersiniz?" Hacı onlara bol bol teşekkür etti ve derin bir selam vererek Taoistlerden ayrıldı. Tahta balığını kaptığı gibi sahile indi, dik sırttan dar patikadan aşağı inerken çifte geçitlerin yanından geçti. Bütün keşişler aynı anda diz çöküp el pençe divan durdular ve hep bir ağızdan şöyle dediler: "Baba, biz tembellik etmedik. Beş yüz kişiden yarım kişi bile eksik değil - hepimiz burada arabayı çekiyoruz." Hacı kendi kendine kıs kıs gülerek, "Bu keşişler Taoist tarafından fena halde hırpalanmış olmalı. Benim gibi sahte bir Taocu gördüklerinde bile dehşete düşüyorlar. Eğer gerçek bir Taocu yanlarına yaklaşırsa, muhtemelen korkudan ölürler." Hacı elini sallayarak, " Ayağa kalk ve korkma! Buraya işinizi denetlemeye değil, bir akrabamı bulmaya geldim." Keşişler onun bir akraba aradığını duyduklarında, her biri kafasını dışarı çıkarıp öksürerek, akraba olarak kabul edilmesini umarak dört bir yandan etrafını sardılar. "Hangimiz onun akrabasıyız?" diye sordular. Hacı onlara bir süre baktıktan sonra kahkahayı patlattı.

"Peder," dedi keşişler, "akrabanızı bulmuş gibi görünmüyorsunuz. Bunun yerine neden gülüyorsunuz?" Hacı, "Neden güldüğümü bilmek ister misiniz? Siz keşişlerin ne kadar toy olduğunuza gülüyorum! Uğursuz

bir yıldızın altında doğduğunuz için, anne babanız, başlarına felaketgetirmenizden korktukları için ya da yanınızda başka kardeşlergetirmediğiniz için, sizi aileden çıkarıp rahip yaptılar. O halde nasıl olurda Üç Mücevheri takip etmez ve Buddha'nın yasasına saygıgöstermezsiniz? Neden sūtraları okumuyor ve ayinleri zikretmiyorsunuz?Neden Taoistlere hizmet ediyor ve onların sizi esir ve köle olaraksömürmesine izin veriyorsunuz?"

"Saygıdeğer Peder," dedi keşişler, "bizimle alay etmek için mi buradasınız? Yurtdışından gelmiş olmalısınız ve içinde bulunduğumuz durum hakkında hiçbir fikriniz yok."

"Gerçekten de yurt dışından geliyorum," dedi Hacı, "ve nasıl bir durumda olduğunuz hakkında gerçekten hiçbir fikrim yok."

Ağlamaya başladıklarında keşişler şöyle dedi: "Ülkemizin hükümdarı kötü ve taraflı. Tek önemsediği sizin gibi kişiler Saygıdeğer Peder ve nefret ettiği kişiler de biz Budistleriz."

"Neden?" diye sordu Hacı. "Çünkü rüzgâr ve yağmur ihtiyacı," dedi keşişlerden biri, "üç ölümsüz ihtiyarın buraya gelmesine neden oldu. Hükümdarımızı kandırdılar ve onu manastırlarımızı yıkmaya ve seyahat izinlerimizi iptal etmeye ikna ederek kendi bölgelerimize dönmemizi yasakladılar. Dahası, bu ölümsüz büyüklerin evlerinde köle olarak hizmet etmek dışında herhangi bir seküler kapasitede bile hizmet etmemize izin vermedi. Istırabımız dayanılmaz! Eğer bu bölgede herhangi bir Taoist dilenci ortaya çıkarsa, kraldan hemen onu kabul etmesini ve yüklü bir ödül vermesini isterler; ama eğer bir keşiş ortaya çıkarsa, ister yakınlardan ister uzaklardan olsun, yakalanır ve ölümsüzlerin evinde hizmetçi olmaya gönderilir." Hacı, "Bu Taocular gerçekten de kralı baştan çıkaracak kadar güçlü bir büyüye sahip olabilirler mi? Eğer bu sadece rüzgâr ve yağmuru çağırma meselesiyse, o zaman bu sadece heterodoksluğun önemsiz bir numarasıdır. Bir hükümdarın kalbini nasıl etkileyebilir?"

Keşişler şöyle dediler: "Onlar zinoberle nasıl oynayacaklarını ve kurşunu nasıl arıtacaklarını, ruhlarını beslemek için meditasyonda nasıl oturacaklarını bilirler. Suya işaret ediyorlar ve yağa dönüşüyor; taşlara dokunuyorlar ve onları altın parçalarına dönüştürüyorlar. Şimdi Üç Saf Varlık için, kralın on bin yıl boyunca genç kalmasını sağlamak amacıyla, içinde Cennet ve Dünya için ayinler yapabilecekleri ve gece gündüz kutsal yazılar okuyabilecekleri büyük bir manastır inşa etme sürecindedirler. Böyle bir girişim kuşkusuz kralı memnun eder."

"Demek öyle!" dedi Pilgrim. "Neden hepiniz kaçıp gitmiyorsunuz ve bu işi bitirmiyorsunuz?"

"Baba, yapamayız!" dedi keşişler. "O ölümsüz büyükler kraldan portrelerimizin boyanması ve krallığın dört bir y a n ı n a asılması için izin aldılar.

Bu Cart Slow Krallığı'nın toprakları oldukça geniş olmasına rağmen, her köy, kasaba, ilçe ve ilin pazar yerinde keşişlerin bir resmi sergilenmektedir. Resmin üzerinde, bir keşişi yakalayan herhangi bir memurun üç kademe yükseltileceği ve bunu yapan herhangi bir özel vatandaşın elli tael beyaz gümüş ödül alacağına dair kraliyet yazısı bulunur. İşte bu yüzden asla kaçamayız. Keşişler demeyelim ama saçlarını kısa kestirmiş ya da kelleşmiş olanlar bile görevlileri geçmekte zorlanacaktır. Onlar her yerdeler, dedektifler ve kaçakçılar! Ne yaparsanız yapın, kaçamazsınız. Burada kalıp acı çekmekten başka seçeneğimiz yok."

"Bu durumda," dedi Pilgrim, "pes edip ölsen de olur."

"Saygıdeğer Peder," dedi keşişler, "çoğumuz öldü. Toplamda iki bin kadar keşiş yakalanıp buraya getirildi: bunlardan altı ya da yedi yüz kadarı acıya ve zulme dayanamadıkları için ya da soğuğa dayanamadıkları veya iklime uyum sağlayamadıkları için öldü. Yedi ya da sekiz yüz kişi de intihar etti. Sadece biz beş yüz kişi ölmeyi başardık."

"Bununla ne demek istiyorsunuz?" diye sordu Hacı. Keşişler, " Kendimizi asmaya çalıştığımızda ipler koptu; kendimizi kesmeye

çalıştığımızda bıçaklar köreldi; kendimizi nehre attığımızda onun yerinegeri yüzdük; ve zehir aldığımızda bize hiçbir şey olmadı," dediler. Hacıdedi ki, "Çok şanslısınız! Cennet sizin ömrünüzü uzatmayı arzuluyorolmalı!"

"Son sözünüz pek doğru değil, Saygıdeğer Peder," dedi keşişler, " çünkü işkencelerimizi uzatmaktan söz ediyorsunuz! Günlük yemeklerimiz en kaba tahıllardan yapılmış ince yulaf lapası ve geceleri bu açıkta kalan kumsal parçasından başka dinlenecek yerimiz yok. Ancak gözlerimizi kapattığımızda burada bizi koruyacak tanrılar olacak."

"Yani gündüzleri çok çalışmak geceleri hayalet görmenize neden oluyor," dedi Pilgrim.

"Hayaletler değil," dedi keşişler, "Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı ile birlikte Manastırların Koruyucuları. Gece çöktüğünde bizi korumak için ortaya çıkacaklar ve aslında ölmek isteyenlerin ölmesini engelleyecekler." Hacı, "Bu tanrılar oldukça mantıksız. Cennete bir an önce ulaşabilmeniz için erken ölmenize izin vermeyi tercih etmeliler. Neden sizi böyle koruyorlar?"

Keşişler şöyle dediler: "Rüyalarımızda bizi teselli etmeye çalışıyorlar, ölümü aramamamızı ama Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan kutsal keşiş, kutsal yazıları almak için Batı Cenneti'ne yolculuk eden arhat gelene kadar acılarımıza bir süre daha katlanmamızı söylüyorlar. Onun altında, bize söylendiğine göre, Büyük Bilge, Cennete Eşit ve muazzam büyü güçlerine sahip bir öğrenci vardır. Dahası, bu kişi Dünyanın adaletsizliklerinin intikamını alacak, muhtaçlara ve ezilenlere yardım edecek, yetimleri ve dulları teselli edecek olan dürüstlük ve nezaket. Bize onun gelişini beklememiz söylendi, çünkü o gücünü ortaya koyacak ve Taocuları yok edecek, böylece Chan öğretisi ve tam yoksulluk bir kez daha onurlandırılacak." Hacı bu sözleri duyduğunda, gülümseyerek kendi kendine sessizce şöyle dedi

"Yaşlı Maymun'un yetkinliği yok deme, Çünkü tanrılar onun yüceliğini erkenden ilan eder."

Hızla dönüp tahta balığı tekrar tutarak, Taoistlerle buluşmak üzere şehir kapısına dönmek için keşişlerden ayrıldı. "Efendim," dedi Taocular onu selamlarken, "bunlardan hangisi akrabanız?"

"Bunların beş yüz tanesi de benim akrabam," dedi Hacı.

İki Taocu gülerek, "Nasıl bu kadar çok akraban olabilir?" diye sordular. " Yüz

tanesi sol tarafımdaki komşularım," dedi Hacı, "ve yüz tanesi de Sağ tarafımda komşularım var; yüz tanesi baba tarafıma ait ve yüz tanesi de

Son olarak, yüz kişi de benim kardeşlerimdir. Eğer bu beş yüz kişinin gitmesine izin verirseniz, ben de sizinle birlikte şehre girmeye hazırım. Eğer istemiyorsanız, sizinle gelmem."

Taocular, "Biraz deli olmalısınız, çünkü bir anda saçmalamaya başladınız! Bu keşişler kralın hediyeleri. Onlardan bir ya da ikisini bile serbest bırakmak istiyorsak, önce efendilerimizin huzuruna çıkıp hasta olduklarını bildirmemiz gerekecek. Ardından, meselenin kapandığını düşünebilmemiz için bir ölüm belgesi sunmamız gerekir. Bizden hepsini serbest bırakmamızı nasıl istersiniz? Saçmalık! Saçmalık! Evimizde hizmetçisiz kalacağımız gerçeğinden bahsetmiyorum bile, saray bile gücenebilir. Kral buradaki işleri incelemeleri için bazı memurlar gönderebilir ya da kendisi gelip soruşturabilir. Gitmelerine izin vermeye nasıl cesaret edebiliriz?"

"Onları serbest bırakmayacak mısınız?" dedi Hacı. "Hayır, bırakmayacağız!" dedi Taocular. Hacı onlara üç kez sordu ve öfkesi alevlendi. Kulağından demir çubuğunu çıkardı, rüzgârda bir kez sıktı ve bir pirinç kâsesi kalınlığında oldu. Daoistlerin kafasına indirmeden önce eliyle test etti. Ne kadar acınası! Bu tek darbe

Kafaları çatlar, kanları fışkırır, bedenleri alçalır; Derileri yarılır, boyunları kırılır, beyinleri dışarı akar!

Sahildeki keşişler, uzaktan onun Taoculari öldürdüğünü gördüklerinde, arabayı bırakıp ona doğru koştular ve "Bu ne felaket! Az önce kraliyet soyunu öldürdün."

"Ne kraliyet akrabası?" diye sordu Hacı. Keşişler etrafını sarmış, " Efendileri saraya girdiklerinde kralın önünde eğilmezler, çıktıklarında da lorddan izin almalarına gerek yoktur. Majesteleri onlara sürekli olarak Devlet Reisleri, Ağabeyler diye hitap ediyor. Nasıl olur da buraya gelip böyle korkunç bir felakete sebep olursunuz? Onların müritleri işlerimizi denetlemek için buraya geldiler ve sizi rahatsız etmediler. Onları nasıl döverek öldürebildiniz? Eğer o ölümsüz büyükler sizin buraya sadece bizim çalışmalarımızı denetlemek için geldiğinizi ve onların canını alanın biz olduğumuzu iddia etselerdi, bize ne olurdu? Sizinle birlikte şehre gitmeli ve önce suçunuzu itiraf etmenizi sağlamalıyız."

"Bağırmayı kesin, hepiniz," dedi Hacı gülerek. "Ben Tam Hakikat tarikatının dilenci Taoisti değilim. Sizi kurtarmak için buradayım."

"İki adam öldürdünüz," dedi keşişler, "ve bunun için suçlanmamız muhtemel. Bak yükümüze ne ekledin! Nasıl bizim kurtarıcımız olabilirsin?" Hacı dedi ki, "Ben Hacı Sun Wukong, Büyük Tang'ın kutsal keşişinin öğrencisiyim. Özellikle sizin hayatınızı kurtarmak için geldim."

"Hayır! Hayır!" diye bağırdı keşişler. "Olamazsınız, çünkü biz o saygıdeğer babayı tanıyoruz."

"Onunla tanışmadın bile," dedi Hacı, "öyleyse onu nasıl tanıyabilirsin?"

Keşişler şöyle dediler: "Rüyalarımızda kendisini Altın Yıldız Venüsü olarak tanıtan yaşlı bir adamla karşılaştık. Onu tanımlarken hata yapmamamız için bize tekrar tekrar Hacı Güneş "in nasıl görünmesi gerektiğini anlattı."

"Size ne söyledi?" diye sordu Hacı. Keşişler, "Büyük Bilge'nin

İnişli çıkışlı bir kaş ve parıldayan altın gözler; Yuvarlak bir kafa ve kıllı bir yüz; Açılan dişler, sivri ağız, çok sinsi bir karakter; Gök gürültüsü tanrısından daha garip görünüyor. Altın çemberli bir demir çubuk kullanarak, Bir keresinde Cennet'in kapılarını kırdı. Şimdi bir keşişi koruyarak Gerçeği takip ediyor ve insanlığı sıkıntıdan kurtarıyor."

Hacı bu sözleri duyduğunda hem memnun oldu hem de sinirlendi; memnun oldu, çünkü tanrılar onun ününü yaymıştı, ama aynı zamanda sinirlendi, çünkü bu yaşlı haydutların ölümlülere ilkel formunu ifşa ettiklerini düşündü. Bir anda ağzından kaçırdı, "Gerçekten de hepiniz benim Hacı Güneş olmadığımı görebilirsiniz, ama ben onun bir öğrencisiyim, sadece eğlenmek için nasıl sorun çıkaracağımı öğreniyorum! Şuraya bakın! Yaklaşan Hacı Güneş değil mi?"

Parmağıyla Doğu'yu işaret etti ve keşişleri başlarını çevirmeleri için kandırdı. Bunu yaptıklarında, keşişlerin hemen tanıdığı gerçek şeklini ortaya çıkardı. Her biri dizlerinin üzerine çökerek şöyle dedi: "Peder, biz etten gözlere ve ölümlü bir soya sahibiz ve senin bize dönüşüm içinde göründüğünü bilemedik. Şehre bir an önce girerek ve şeytani olanları yok ederek hatalarımızın intikamını alması ve kederlerimizi gidermesi için Baba'ya yalvarıyoruz."

"Beni izleyin," dedi Hacı ve keşişlerin hepsi onu yakından takip etti.

Büyük Bilge sahile doğru yürüdü. Sihirli gücünü kullanarak arabayı iki geçitten geçirdi ve omurga sırtına çıkardı, sonra da kaldırıp parçalara ayırdı. Ardından tüm o tuğlaları, kiremitleri ve keresteleri bir vadiden aşağı attı. "Gidin buradan!" diye bağırdı keşişlere. "Etrafımda toplanmayın. Yarın kralı görmeme ve o Taocuları yok etmeme izin verin."

"Ey Peder!" dedi keşişler. "Çok uzağa gitmeye cesaret edemiyoruz, çünkü görevliler tarafından yakalanmaktan korkuyoruz. O zaman dayak ve fidye i ç i n geri getiriliriz ve çektiğimiz acıların sonu gelmez."

"O halde," dedi Hacı, "size bazı korunma yolları göstermeme izin verin."

Sevgili Büyük Bilge! Bir avuç dolusu kıl kopardı ve bunları küçük parçalar halinde çiğnedi. Keşişlerin her birine talimatla birlikte bir parça verdi:

"Bunu dördüncü parmağınızın tırnağına sokun ve sonra yumruk yapın. İstediğiniz kadar yürüyebilirsiniz. Eğer kimse seni yakalamaya gelmezse hiçbir şey yapma, ama eğer biri seni tutuklamaya çalışırsa, yumruğunu sıkıca kaldır ve "Büyük Bilge, Cennete Eşit" diye bağır.

"Peder," dedi keşişler, "eğer çok uzağa yürürsek ve siz bizi göremez ya da duyamazsanız, bunun ne yararı olacak?"

"Sakin ol," dedi Hacı, "on bin mil uzakta olsan bile sana hiçbir şey olmayacağını garanti ederim." Gerçekten de biraz cesur olan keşişlerden biri yumruğunu havaya kaldırdı ve "Büyük Bilge, Cennete Eşittir" diye fısıldadı.

Bir anda önünde elinde demir bir çubuk tutan bir gök gürültüsü ruhu dikildi. O kadar korkunç görünüyordu ki, bin süvari bile yanına yaklaşmaya cesaret edemezdi. Çok sayıda keşiş de çağrıda bulundu ve çok sayıda Büyük Bilge bir anda ortaya çıktı. Keşişler diz çökerek, "Baba, gerçekten etkili bir tezahür!" diye bağırdılar.

"Ortadan kaybolmasını istediğinizde," dedi Pilgrim, "tek söylemeniz gereken

kelime, "Dur.""

"Kesin!" diye bağırdılar ve tırnaklarındaki kıllar yeniden ortaya çıktı. Keşişler çok sevindiler ve dağılmaya başladılar. "Çok uzağa gitmeyin," dedi Hacı, "ama şehirde benden haber bekleyin. Keşişlerin şehre dönmesini isteyen bir bildiri yayınlanırsa, o zaman şehre girebilir ve bana saçlarımı geri verebilirsiniz."

Bu beş yüz keşiş daha sonra her yöne dağıldılar ve şimdilik onlardan daha fazla söz etmeyeceğiz.

Şimdi size yol kenarındaki Tang Keşişi'nden bahsedeceğiz. Hacı'nın bir raporla geri dönmesini boşuna beklerken, Zhu Sekiz Kural'a atı Batı'ya doğru götürmesini söyledi. İlerlerken acele eden birkaç keşişle karşılaştılar ve şehre yaklaştıklarında Hacı'nın dağılmamış bir düzine kadar keşişle birlikte orada durduğunu gördüler. Atını dizginleyen Tripitaka, "Wukong, buraya garip gürültüyü öğrenmek için gönderildin. Neden bu kadar uzun sürdü ve hala geri dönmedin?" Keşişlerin Tang Keşişi'nin atının önünde eğilmelerine öncülük eden Hacı, olanları etraflıca anlattı. Tripitaka dehşete kapılarak, "Eğer durum buysa, ne yapmalıyız?" diye sordu.

"Lütfen korkmayın, Saygıdeğer Peder," dedi keşişler. "Büyük Bilge Güneş Baba, Göksel bir tanrının vücut bulmuş halidir ve onun engin büyü güçleri şüphesiz size zarar gelmesini engelleyecektir. Bizler bu şehirdeki Bilgelik Derinliği Manastırı'nın rahipleriyiz, bu yapı şimdiki hükümdarın babası olan merhum kralın emriyle inşa edilmiştir. Merhum kralın resmi hala manastırın içinde olduğundan, şehirdeki irili ufaklı diğer tüm manastırlarla birlikte yıkılmamıştır. Saygıdeğer pederimizi şehre inmeye ve mütevazı konutumuzda dinlenmeye davet edelim. Büyük Bilge Güneş'in yarın sabahki mahkemeye kadar ne yapacağını bileceğinden eminiz."

Pilgrim, "Söylediklerinizi çok doğru," dedi. "Pekâlâ! Şehre ilk biz girebiliriz."

İhtiyar atından indi ve şehir kapısına gitti. Asma köprüden geçip üçlü kapıdan içeri girdiklerinde güneş batmak üzereydi. Sokaklardaki insanlar Bilgelik Derinliği Manastırı'ndan rahiplerin bavul taşıdıklarını ve bir atı yönettiklerini görünce hepsi geri çekildi ve onlardan uzak durdu. Çok geçmeden manastırın girişine ulaştılar ve burada kapının üzerinde asılı duran, üzerinde altın harflerle yazılmış büyük bir levha gördüler:

"Bilgelik Derinliği Manastırı, İmparatorluk Emriyle İnşa Edilmiştir." Kapıları iterek açan keşişler onları Vairocana Salonu'na götürdüler. Daha

sonra ana salonun kapısını açtılar; Tang Keşişi cüppesini bedenininüzerine örttü ve altın görüntünün önünde secde etti. Ancak Buddha' ya buşekilde saygı gösterdikten sonra ana salona girdi. Keşişler, "Hey, eve gözkulak olan sizler!" diye bağırdı ve yaşlı bir rahip ortaya çıktı. Hacı'yıgörünce hemen dizlerinin üzerine çöktü ve "Baba, geldin mi?" diyebağırdı.

"Ben kimim?" diye sordu Hacı. "Neden bana bu şekilde hitap ediyor ve beni onurlandırıyorsun?"

"Seni Büyük Bilge, Cennete Eşit, Güneş Baba olarak tanıyorum," dedi rahip. "Her gece rüyamızda seni görürüz, çünkü Altın Yıldız Venüs sık sık rüyalarımızda bize görünür ve ancak sen bize geldiğinde hayatımızı koruyabileceğimizi söyler. Bugün, rüyalarımızda gördüğümüz kişinin siz olduğunuzu hemen söyleyebilirim. Ey Baba, tam zamanında geldiğin için çok mutluyum.

Bir ya da iki gün sonra hepimiz hayalet olabiliriz!"

"Lütfen kalkın! Lütfen kalkın!" dedi Hacı gülerek. "Yarın bazı sonuçlar göreceksiniz!"

Keşişlerin hepsi onlar için vejetaryen bir yemek hazırlamaya gitti ve ardından hacıların dinlenmesi için başrahibin konutunu temizlediler.

Ancak Hacı'nın kafası o kadar meşguldü ki ikinci nöbete k a d a r bile uyuyamadı. Yakınlarda bir yerden boru ve gong sesleri gelmeye başlayınca o kadar heyecanlandı ki sessizce ayağa kalktı ve elbiselerini giydi. Daha iyi görebilmek için havaya sıçradı ve hemen güneyinde lambaların ve meşalelerin parlak parıltısının olduğunu fark etti. Bulutunu indirerek dikkatle baktı ve Üç Saf Olanlar Manastırı'nın Taocularının yıldızlara dua ettiklerini gördü. Gördü ki

Yüksek bir odanın ruhani alemi; Sihirli bir salonun kutsanmış yeri. Yüksek bir odanın ruhani alemi, Penglai Dağı'nın özellikleri gibi Ağustos; Sihirli bir salonun kutsanmış yeri, Dönüşmüş Neşe Sarayı gibi tertemiz. Her iki taraftaki Taocular tellerini ve borularını çaldılar; merkezdeki

Ustalar yeşim tabletlerini havaya kaldırdılar. açıkladılar; üzerine dersverdiler. Birkaç kez toz kaldırmak için tılsımlarını yazdılar; Dua etmekiçin secde ettiler. Büyü ve su ile bir mesaj gönderdiler Meşalelerin alevleriyukarıdaki bölgeye yükselirken. Yıldızları aradılar ve sorguladılar Kokulutütsüler masmavi gökyüzünde yükselirken. Standların önünde tazeikramlar vardı; Masaların üstünde görkemli yiyecekler vardı.

Salonun girişinin her iki yanında, üzerinde büyük harflerle aşağıdaki paralel beyitin işlendiği bir çift sarı ipek parşömen asılıydı:

Mevsiminde rüzgar ve yağmur için, Göksel Değerlerin sınırsız gücünü çağırıyoruz. İmparatorluk huzurlu ve refah içindeyken, Efendimizin saltanatı on bin yılı aşsın.

Tören giysileri içinde göz kamaştıran üç yaşlı Taocu vardı ve Hacı bunların Kaplan Güçlüsü, Geyik Güçlüsü ve Keçi Güçlüsü Ölümsüzler olması gerektiğini düşündü. Onların altında yedi ya da sekiz yüz kadar Taoistten oluşan rengarenk bir ekip vardı; karşılıklı dizilmiş davullar ve gonglar çalıyor, tütsüler sunuyor ve dualar ediyorlardı. İçten içe memnun olan Hacı kendi kendine şöyle dedi: "Oraya inip onlarla biraz dalga geçmek isterdim, ama atasözünün dediği gibi,

İpek lifi iplik değildir; Tek bir el alkışlayamaz.

Geri dönüp Sekiz Kural ve Sha Monk'u uyarayım. Sonra geri dönüp biraz eğlenebiliriz." Uğurlu bulutunu alçalan bir yola koyarak doğruca başrahibin salonuna geri döndü ve orada Sekiz Kural ile Sha Monk'u bir yatakta baştan aşağı uyurken buldu. Hacı önce Wujing'i uyandırmaya çalıştı ve o kıpırdandığında Sha Monk, "Ağabey, hala uyumadın mı?" dedi.

"Şimdi kalk," dedi Hacı, "çünkü sen ve ben eğlenmeye gidiyoruz."

"Gecenin köründe," dedi Sha Monk, "ağzımız kurumuşken ve gözlerimiz açık durmazken nasıl eğlenebiliriz?" Hacı dedi ki, "Bu şehirde gerçekten de Üç Saf Olan'ın Manastırı var. Şu anda manastırdaki Taoistler bir ayin düzenliyorlar ve ana salonları her türlü adakla dolu. Çörekler fıçı

kadar büyük ve keklerinin her biri elli ya da altmış kilo ağırlığında olmalı.Ayrıca sayısız pirinç çeşnisi ve taze meyve de var. Benimle gel veeğlenmeye gidelim!" Zhu Sekiz Kural uykusunda güzel yiyeceklerolduğunu duyunca hemen uyandı ve "Ağabey, benimle de ilgilenmeyecekmisin?" dedi.

"Kardeşim," dedi Hacı, "eğer yemek istiyorsan, bütün bu gürültüleri yapma ve Usta "yı uyandırma. Sadece beni takip et."

İkisi de giysilerini giyip sessizce kapıdan çıktılar. Hacı ile birlikte bulutun üzerine bastılar ve havaya yükseldiler.

Idiot ışıkların parladığını görünce, Hacı onu geri çekmese hemen aşağıya inmek istedi. "Bu kadar sabırsız olma," dedi Hacı. "Onlar dağılana kadar bekle. Sonra aşağıya inebiliriz."

Sekiz Kural, "Ama belli ki dua ederken çok iyi vakit geçiriyorlar. Neden dağılmak istesinler ki?"

"Biraz sihir kullanayım," dedi Hacı, "o zaman yapacaklar."

Sevgili Büyük Bilge! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaptı ve nefesini güneybatıya doğru yere bakacak şekilde çekmeden önce bir büyü okudu. Sonra üfledi ve bir anda şiddetli bir kasırga Üç Saf Varlık Salonu'na saldırdı, çiçek vazolarını ve mum standlarını parçaladı ve dört duvarda asılı olan tüm ex-votoları yırttı. Tüm ışıklar ve meşaleler havaya uçarken, Taoistler dehşete kapıldı. Kaplan Gücü Ölümsüz şöyle dedi: "Öğrenciler, hadi dağılalım. Bu ilahi rüzgâr tüm lambalarımızı, meşalelerimizi ve tütsülerimizi söndürdüğüne göre, her birimiz emekli olmalıyız. Yarın sabah daha erken kalkıp birkaç kutsal kitap parşömeni daha okuyabilir ve bu gece kaçırdıklarımızı telafi edebiliriz."

Çeşitli Taoistler gerçekten de emekli oldular.

Bizim Hacı, Sekiz Kural ve Sha Keşiş'in önderliğinde bulutlarını indirdi ve Üç Saf Varlık Salonu'na doğru koştu. Çiğ mi yoksa pişmiş mi olduğunu anlama zahmetine katlanmadan, Budala keklerden birini kaptı

ve ona şiddetli bir ısırık verdi. Hacı demir çubuğu çıkardı ve eline birdarbe indirmeye çalıştı. Darbeyi savuşturmak için aceleyle elini geri çekenSekiz Kural, "Daha tadını bile öğrenemedim, şimdiden bana vurmaya mıçalışıyorsun?" dedi.

"Bu kadar kaba olma," dedi Pilgrim. "Düzgün bir şekilde oturalım ve sonra kendimizi tedavi edebiliriz."

"Utanmıyor musun?" diye sordu Sekiz Kural. "Yiyecek çalıyorsun, biliyorsun ve hala terbiye istiyorsun! Buraya davet edilmiş olsaydın, o zaman ne yapardın?" Hacı, "Orada oturan bu bodhisattvalar da kim?" dedi.

"Bu bodhisattvalar kim demekle neyi kastediyorsun?" diye kıkırdadı Sekiz Kural. "Üç Saf Olan "ı tanıyamıyor musun?"

"Hangi Üç Saf Varlık?" diye sordu Hacı. "Ortadaki," dedi Sekiz Kural, " Göksel Başlama Değeri; soldaki Sayısız Hazinelerin Taoist Lordu; ve sağdaki de En Yüce Yaşlı Lord, Laozi." Hacı dedi ki, "Onların görünüşlerine bürünmeliyiz. Ancak o zaman güvenli ve rahat bir şekilde yemek yiyebiliriz." İkramlardan gelen nefis kokuyu duyduğunda, Budala daha fazla bekleyemedi. Yüksek platforma tırmanarak Laozi figürünü burnuyla itti ve onu yere yatırarak şöyle dedi: "İhtiyar, burada yeterince oturdun! Şimdi bırak da bir süreliğine yaşlı Hog senin yerini alsın!" Böylece Sekiz Kural kendini Laozi'ye dönüştürürken, Hacı Başlangıcın Göksel Değeri ve Sha Monk da Sayısız Hazinelerin Taoist Lordu görünümüne büründü. Tüm orijinal görüntüler yere itildi. Oturdukları anda, Sekiz Kural devasa çöreklerle tıkınmaya başladı. "Bir dakika bekleyebilir misiniz?" dedi Hacı. "Ağabey," dedi Sekiz Kural, "biz onların biçimlerine dönüştük. Neden daha fazla bekleyelim ki?"

"Kardeşim," dedi Hacı, "yemek yemek küçük bir şey ama kendimizi vermek hiç de küçük bir mesele değil! Yere koyduğumuz bu kutsal resimler, çanı çalmak ya da etrafı süpürmek için erken kalkmak zorunda kalan Taocular tarafından bulunabilir. Eğer onlara takılırlarsa, sırrımız ortaya çıkmaz mı? Neden onları bir yere saklamaya çalışmıyorsun?"

Sekiz Kural, "Burası yabancı bir yer ve saklanacak bir yer aramaya nereden başlayacağımı bile bilmiyorum" dedi.

"Az önce salona girdiğimizde," dedi Pilgrim, "sağımızda küçük bir kapı fark ettim. İçinden gelen pis kokuya bakılırsa, sanırım burası Beş Tane Göç Bürosu olmalı. Onları oraya gönderin." Idiot, doğrusu, kaba işlerde oldukça iyiydi! Yerden sıçradı, üç resmi omzuna attı ve onları salonun dışına taşıdı. Kapıyı tekmeleyerek açtığında içeride kocaman bir hela buldu. Kendi kendine kıkırdayarak şöyle dedi: "Bu Ban-At-Belası gerçekten de kelimelerle arası iyi! Bir erzağa kutsal bir unvan bile bahşediyor! Beş Tane Bürosu Transmigration, ne isim ama!" Görüntüleri omuzlarında taşımaya devam eden Idiot, onlara bu duayı mırıldanmaya başladı:

"Ey Saf Olanlar Üç, sana güveneceğim: Uzaklardan geldik, bataklıkların sadık düşmanları. Bir ikram isteriz, Ama hiçbir yer rahat değil. Koltuklarınızı sadece bir süreliğine ödünç alıyoruz. Çok uzun süre oturdun, şimdi mahzene katıl. Geçmişte saf ve temiz Taoistler olarak sayısız iyi şeyin tadını çıkardınız. Bugün kirli bir şeyle yüzleşmekten kaçınamazsınız En Kokulu Göksel Değerler olduğunuzda!"

Duasını yaptıktan sonra onları bir sıçrayışta içeri attı ve cüppesinin yarısı çamurla kirlendi. Salona geri dönerken Hacı, "Onları iyi sakladın mı?" diye sordu.

"Yeterince iyi," dedi Sekiz Kural, "ama pisliğin bir kısmı cüppemi lekeledi. Hâlâ leş gibi kokuyor. Umarım sizi öğürtmez."

"Boş ver," dedi Pilgrim gülerek, "sen sadece gel ve keyfine bak. Acaba hepimiz temiz bir kaçış yapabilir miyiz?"

Idiot tekrar Laozi formuna dönüştükten sonra üçü de yerlerine oturdu ve kendilerini eğlenceye bıraktı. Önce kocaman çörekleri yediler; sonra da garnitürleri, pirinç çeşnilerini, köfteleri, unlu mamulleri, kekleri, derin yağda kızartılmış yemekleri ve buharda pişirilmiş hamur işlerini - sıcak ya da soğuk olmalarına bakmaksızın - tıka basa yediler. Ancak Hacı Sun

pişmiş hiçbir şeyi pek sevmiyordu; sadece diğer ikisine eşlik etmek içinbirkaç parça meyve yedi. Bu arada Sekiz Kural ve Sha Monk, kuyrukluyıldızların ayı kovalaması gibi, rüzgârın bulutları silip süpürmesi gibiikramların peşine düştüler! Kısa sürede yiyecekler tamamen tükendi.Yiyecek bir şey kalmadığında, ayrılmak yerine sohbet etmek ve yemeğinsindirilmesini beklemek için orada oturmaya devam ettiler.

Eyvah! Olması gereken buydu! Gördüğünüz gibi, doğu koridorunda genç bir Taoist vardı ve tam yattığı sırada kendi kendine, "El zilimi salonda unuttum. Eğer onu kaybedersem, ustalar yarın beni azarlar."

Arkadaşına dedi ki, "Önce sen uyu. Benim gidip bir şeyler bulmam lazım." İç çamaşırlarını bile giymeden üzerine bir gömlek geçirdi ve zilini aramak için ana salona gitti. Karanlıkta bir o yana bir bu yana el yordamıyla ilerleyerek sonunda buldu.

Ayrılmak için dönerken, aniden nefes alma sesleri duydu. Korkuya kapılan Taoist salondan dışarı fırlamaya başladı ve bunu yaparken bir liçi çekirdeğine bastı, bu da onu yere düşürdü ve çan paramparça oldu. Kendini tutamayan Zhu Sekiz Kuralı kahkahalara boğuldu ve salondakileri korkuttu. küçük Daoist'in aklı başından gitti. Ayağa kalkmaya çalıştı ama bir kez daha düştü; tökezleyerek ana konuta ulaşmayı başardı.

"Büyük Ustalar," diye bağırdı kapıyı yumruklarken, "Bu korkunç! Felaket!"

Üç yaşlı Taocu henüz uykuya dalmamıştı. "Ne

felaketi?" diye sormak için kapıyı açtılar.

Genç Taocu titreyerek şöyle dedi: "Öğrenciniz el çanını unutmuş ve onu aramak için ana salona gitti. Birinin kahkahalarla kükrediğini duydum ve bu beni neredeyse ölümüne korkuttu." Yaşlı Taoistler bu sözleri duyduklarında, "Biraz ışık getirin. Bakalım etrafta ne tür bir sapkın yaratık varmış."

İki koridor boyunca uyuyan Taoistler, yaşlısı ve genci, hepsi uyandı ve hemen lambalar ve meşalelerle ana salona koştular. Sonucun ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第045回 · Bölüm 45

Üç Saf Olanlar Manastırı'nda Büyük Bilge adını bırakır Cart Slow Krallığı'nda Maymun Kral gücünü gösterir

Şimdi size sol eliyle Sha Monk'a, sağ eliyle de Zhu Sekiz Kural'a bir çimdik atan Büyük Bilge Sun'dan bahsedeceğiz. Onun ne demek istediğini hemen anlayan ikisi de sustular ve yüksek koltuklarında yüzlerini eğerek oturdular. Taocuların kaldırdıkları lambalar ve meşalelerle kendilerini önden arkaya incelemelerine izin verdiler, ancak üçü de kilden yapılmış ve altınla süslenmiş putlardan daha fazlası gibi görünmüyordu.

"Etrafta hiç hırsız yok," dedi Kaplan Gücündeki Ölümsüz, "ama o zaman neden tüm sunular yeniyor?"

"Kesinlikle insanlar onları yemiş gibi görünüyor," dedi Geyik Güçlü Ölümsüz. "Meyvelerin kabuklarının nasıl soyulduğuna ve çekirdeklerinin nasıl tükürüldüğüne bakın. Neden hiç insan formu görmüyoruz?"

Keçi Güçlü Ölümsüz, "Fazla şüpheci olmayın, Yaşlı Kardeşler," dedi. " Bence burada gece gündüz saray adına kutsal yazılar okuyup dualar ederek gösterdiğimiz dindarlık ve samimiyet Göksel Değerleri harekete geçirmiş olmalı. Sanırım Üç Saf Varlığın Saygıdeğer Babaları yeryüzüne inmiş ve bu sunuları tüketmiş olmalılar. Neden kutsal trenlerinin ve vinç arabalarının hâlâ burada olmasından yararlanıp Göksel Değerlere yakarmıyoruz? Majestelerine sunabileceğimiz bir miktar altın iksir ve kutsal su için yalvarmalıyız. Onun uzun yaşamı ve ebedi gençliği aslında bizim erdemimiz olmaz mı?"

"Haklısın," dedi Kaplan Güçlü Ölümsüz. "Havariler, müziği başlatın ve kutsal yazıları okuyun. Bize ayin elbiselerimizi getirin. Duamızı yapmak için yıldızlara basmama izin verin."

Küçük Taoistlerin hepsi itaat etti ve her iki tarafta sıralandılar. Gong sesiyle birlikte hep bir ağızdan

parşömenini okudular. Tören cübbesini giydikten sonra Kaplan Güçlü Ölümsüz yeşim tabletini havaya kaldırdı ve dans ederek tozu dumana katmaya başladı. Arada bir yere kapanıyor ve secdeye k a p a n ı y o r d u . Sonra şu dilekçeyi okudu:

"Korku ve dehşet içinde, en alçakgönüllü şekilde eğiliyoruz. İnancımızı canlandırmak için Saflığı arıyoruz. Yol'u onurlandırmak için aşağılık rahipleri bastırıyoruz. Bu salonu krala itaat etmek için inşa ettik. Ejderha bayrakları çekeriz, Ve yüzükler takarız; Geceleri meşaleler, gündüzleri tütsüler. Bir düşünce samimi Cennet sallanıyor. İlahi savaş arabaları şimdi kalmaya geldi. Bize biraz iksir ve kutsal su bağışla, Majestelerine verebileceğimiz Böylece uzun ömürlü olabilir."

Sekiz Kural bu sözleri duyduğunda endişeye kapıldı. "Bu bizim hatamız! Malları yedik ve yolumuza devam etmeliyiz. Şimdi, bu yalvarışa nasıl cevap vereceğiz?" Hacı, aniden ağzını açıp yüksek sesle konuşmadan önce ona bir çimdik daha attı, "Siz genç neslin ölümsüzleri, lütfen okumayı bırakın. Ölümsüz Şeftali Festivali'nden yeni döndük ve yanımızda altın iksir ya da kutsal su getirmedik. Başka bir gün bunları size bahşetmeye geleceğiz." Yaşlısıyla genciyle o Taocular, görüntünün gerçekten konuştuğunu duyduklarında, her biri giysileri bile titreyene kadar şiddetle titredi. "Ey Babalar!" diye bağırdılar, "yaşayan Göksel Değerler yeryüzüne indiler. Gitmelerine izin vermemeliyiz. Sonsuz gençlik için bize bir tür sihirli formül vermeleri konusunda ısrar etmeliyiz."

Sonra Geyik Güçlü Ölümsüz de öne çıkarak secdeye kapandı ve bu duayı okudu:

"Başlarımız toz toprak içinde, İçtenlikle dua ediyoruz. Denekleriniz gönderiyor Saf Olanlar Üç'e. Buraya geldiğimizden beri, Yol serbest bırakıldı. Kral uzun ömür aramaktan memnun. Bu Cennet Ayini Her gece ilahi okuyor. Kutsal varlıklarını gösterdikleri için Göksel Değerlere teşekkür ederiz. Ey dualarımızı işiten! Senin şanını arıyoruz! Arkanda biraz kutsal su bırak, Öğrencileriniz uzun ömürlü olsun!"

Sha Monk Pilgrim'e bir çimdik attı ve şiddetle fısıldadı, "Ağabey! Yine iş başındalar! Sadece duayı dinle!"

"Pekala," dedi Pilgrim, "onlara bir şeyler verelim."

"Onu nereden bulabiliriz?" diye mırıldandı Sekiz Kural. "Sadece beni izleyin," dedi Hacı, "ve bende olduğunu gördüğünüzde, siz de sahip olacaksınız!"

Taocular müziklerini ve dualarını bitirdikten sonra Hacı yine yüksek sesle konuştu: "Siz genç neslin ölümsüzleri, artık eğilmenize ve dua etmenize gerek yok. Size biraz kutsal su bırakmak konusunda oldukça isteksizim, ancak o zaman gelecek nesillerimizin yok olmasından korkuyorum. Ancak size biraz verseydim, bu çok kolay bir lütuf gibi görünebilirdi." Taoistler bu sözleri duyduklarında hepsi secdeye kapandı ve boyun eğdi. "Göksel Değerler'e müritlerinizin hürmetine saygı göstermesi için yalvarıyoruz" diye bağırdılar, "ve bize biraz bırakmanız için size yalvarıyoruz. Biz Yol'u ve Erdem'i uzak yakın herkese duyuracağız. Gizem Kapısı'na daha fazla onur verilmesi için krala anıda bulunacağız."

"O halde," dedi Hacı, "bize birkaç gemi getirin."

Taoistlerin hepsi şükretmek için başlarını yere değdirdi. En açgözlü olan Kaplan Güçlü Ölümsüz büyük bir sarnıç getirdi ve salona yerleştirdi. Geyik-Kuvvetindeki Ölümsüz toprak bir bahçe vazosu getirdi ve onu sunu masasının üzerine koydu. Keçi- Kuvvetindeki Ölümsüz bir saksıdan çiçekleri çıkardı ve diğer iki kabın ortasına yerleştirdi. Sonra Hacı onlara şöyle dedi: "Şimdi salonu terk edin ve kepenkleri kapatın ki Cennet gizemleri saygısız gözler tarafından görülmesin. Size biraz kutsal su bırakacağız."

Taocular salondan geri çekilip kapıları kapattıktan sonra hepsi yeşil basamakların önünde secdeye kapandı.

Hacı hemen ayağa kalktı ve kaplan postundan eteğini kaldırarak saksıyı kokuşmuş idrarıyla doldurdu. Gördüklerinden memnun olan Zhu Sekiz Kural, "Ağabey, sen ve ben birkaç yıldır kardeşiz ama daha önce hiç böyle eğlenmemiştik. Az önce karnımı doyurduğumdan beri bunu yapma isteği duyuyorum." Kıyafetlerini kaldıran bizim Budala öyle bir salıverdi ki, sanki Lüliang Çağlayanı tahtalara çarpmış gibi bir ses çıktı! Tüm bahçe vazosunu doldurana kadar işedi. Sha Monk da arkasında yarım bir sarnıç bıraktı. Daha sonra kıyafetlerini düzelttiler ve "Küçükler, kutsal suyunuzu alın" diye seslenmeden önce ciddiyetle yerlerine oturdular. Panjurları iterek açan Taocular, şükranlarını sunmak için tekrar tekrar eğildiler. Önce sarnıcı dışarı taşıdılar, ardından vazo ve çömleğin içindekileri daha büyük kaba dökerek sıvıları birbirine karıştırdılar. "Öğrenciler," dedi Kaplan Güçlü Ölümsüz, "tadına bakabilmem için bana bir fincan getirin."

Genç bir Taoist hemen bir çay fincanı getirip yaşlı Taoiste uzattı. Yaşlı Taocu bir fincanı boşalttıktan ve kocaman bir yudum aldıktan sonra ağzını silmeye ve dudaklarını büzmeye devam etti. "Ağabey," dedi Geyik Güçlü Ölümsüz, "iyi mi?"

"Pek iyi değil," dedi yaşlı Taoist, dudakları hala büküktü, "tadı oldukça güçlü!"

"Ben de deneyeyim," dedi Keçi-Kuvvetindeki Ölümsüz ve o da bir yudum içti. Hemen, "Biraz domuz sidiği gibi kokuyor!" dedi. Onların tepesinde oturan ve bu sözleri duyan Hacı, artık onları kandıramayacağını biliyordu. Kendi kendine, "Yeteneklerimi sergileyebilir ve onlara isimlerimizi de bırakabilirim" diye düşündü.

Yüksek bir sesle haykırdı,

"Ey Taoistler, Taoistler, Çok aptalsınız! Hangi Üç Saf Olan bu kadar dünyevi olabilir? Bırakın gerçek isimlerimiz En açık şekilde anlatılsın. Büyük Tang rahipleri emirle batıya gittiler. Bu güzel gecede kaygısızca geldik mekanınıza. Senin ikramların yenir, Oturur ve oynarız. Selam ve saygılarınızı nasıl ödeyebiliriz? O içtiğin kutsal su değildi. Kokan sadece

işediğimiz idrardı!"

Taocular bunu duyar duymaz kapıyı kapattılar. Yabaları, tırmıkları, süpürgeleri, kiremitleri, taşları ve ellerine ne geçerse toplayıp sahtekârlara saldırmak üzere ana salonun içine fırlattılar. Sevgili Hacı! Sol eliyle Sha Monk'u, sağ eliyle de Sekiz Kural'ı tutarak kapıdan dışarı fırladı ve doğruca Bilgelik Derinliği Manastırı'na dönmek üzere bulutlu aydınlığa bindi. Başrahibin konutuna vardıklarında, efendilerini rahatsız etmeye cesaret edemediler; her biri sessizce yatağına gitti ve beşinci saatin üçüncü çeyreğine kadar uyudu. Elbette o sırada kral, iki sıra sivil ve askeri görevlinin - yaklaşık dört yüz kişi - hazır olda beklediği sabah divanını kurmaya başlamıştı. Gördüğünüz gibi

Parlak lambalar ve meşaleler mor tüllerin ortasında; Hazine sehpalarından yükselen kokulu bulutlar.

Tripitaka Tang uyanır uyanmaz, "Öğrenciler, gidip seyahat belgemizi onaylatmama yardım edin," dedi. Hızla ayağa kalkan Hacı, Sha Keşiş ve Sekiz Kural kıyafetlerini giyip bir kenarda durarak efendilerini beklediler. Dediler ki, "Efendimiz bilsin ki, bu kral sadece Taoistlere inanıyor ve Yol'u yüceltip Budistleri yok etmeye hevesli. Ağzından çıkacak kötü bir sözün, yazımızı tasdik etmeyi reddetmesine neden olmasından korkuyoruz. Bu nedenle saraya girmek için Üstada eşlik edelim."

Son derece memnun olan Tang Keşişi brokarlı cüppeyi üzerine geçirirken, Hacı seyahat belgesini çıkardı; Wujing'e sadaka kâsesini tutması ve Wuneng'e de rahiplik asasını alması söylendi. Bavullar ve at Bilgelik Derinliği Manastırı keşişlerine emanet edildi. Beş-Phoenix Kulesi'nin önüne gittiler ve Sarı Kapı'nın Muhafızı'nı selamladılar. Kendilerini tanıttıktan sonra, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan gelen kutsal kitap hacıları olduklarını, seyahat belgelerini onaylatmak istediklerini ve bu nedenle bekçinin varışlarını duyurmasını istediklerini beyan ettiler. Kapı görevlisi hemen saraya girdi ve altın basamakların önünde secdeye kapanarak krala şunları söyledi: "Dışarıda Doğu

Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan gelen kutsal kitap hacıları olduklarını iddiaeden dört Budist rahip var. Seyahat belgelerini onaylatmak istiyorlar veşimdi Beş Anka Kulesi'nin önünde Majestelerinin kararını bekliyorlar."Kral bunu duyunca şöyle dedi: "Bu keşişlerin ölüm mahkemesiyapacakları hiçbir yer yok ve her yer varken bunu burada yapmakzorundalar! Neden polislerimiz onları hemen tutuklayıp buraya getirmedi?"

Tahtın önündeki Büyük Önder öne çıkarak şöyle dedi: "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang, Güney Jambūdvīpa Kıtası'nda yer alır; Çin'in büyük ülkesidir ve buradan yaklaşık on bin mil uzaktadır. Yol canavarlar ve şeytanlarla dolu olduğundan, bu keşişlerin hatırı sayılır büyü güçleri olmalı, yoksa batıya doğru bu yolculuğa çıkmaya cesaret edemezlerdi. Majestelerinden onları içeri davet etmelerini ve Çin'den gelen uzak keşişler oldukları gerçeğinin hatırına ve herhangi bir iyi akrabalığı yok etmemek için devam edebilmeleri için reçetelerini onaylamalarını rica ediyorum."

Kral onay verdi ve Tang Keşişi ile müritlerini Altın Çanlar Salonu'nun önüne çağırdı. Usta ve müritler merdivenlerin önüne geldikten sonra, krala el yazmasını sundular. Kral belgeyi açtı ve Sarı Kapı Muhafızı ortaya çıkıp "Üç Devlet Reisi geldi" diye anons ettiğinde okudu.

Kral o kadar telaşlanmıştı ki, el yazmasını aceleyle bir kenara bıraktı ve ejderha koltuğundan ayrıldı. Görevlilerine işlemeli minderler hazırlamalarını emrettikten sonra, ziyaretçilerini kabul etmek için vücudunu eğdi. Tripitaka ve yandaşları arkalarını dönüp baktıklarında, üç büyük ölümsüzün salına salına içeri girdiğini ve onları iki örgülü saçıyla genç bir yardımcının izlediğini gördüler. Gözlerini kaldırmaya bile cesaret edemeyen iki sıra halindeki görevlilerin hepsi yanlarından geçerken derin bir şekilde eğildiler. Altın Çanlar Salonu'na çıktıklarında kralı selamlama zahmetine bile girmediler.

"Devlet Önderleri," dedi kral, "sizi biz davet etmedik. Nasıl oldu da bugün bizi ziyaret etmekten memnun oldunuz?"

"Size söyleyecek bir şeyimiz var," dedi yaşlı Taoistlerden biri, "bu yüzden buradayız. Şu aşağıdaki dört keşiş, nereden geliyorlar?"

Kral şöyle dedi: "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından kutsal metinleri getirmeleri için gönderildiler ve seyahat belgelerini onaylatmak için buraya geldiler."

Üç Taocu ellerini birbirine vurarak kahkahayı patlattı ve "Kaçtıklarını sanmıştık. Demek hâlâ buradalar!" Kral biraz irkilerek, "Ne demek istiyorsunuz, Önderler? Geldiklerini ilk duyduğumuzda onları tutuklamak ve size hizmet etmeye göndermek istedik, eğer görevdeki Büyük Önderimiz araya girip çok makul bir anma töreni sunmasaydı.

Çok uzun bir mesafeden geldikleri gerçeğini göz önünde bulundurduğumuz ve Çin'le olan iyi ilişkilerimizi bozmak istemediğimiz için, yazdıklarını doğrulamak üzere onları buraya çağırdık. Onlar hakkında herhangi bir soru sormanızı beklemiyorduk. Sizi bir şekilde rahatsız etmiş olabilirler mi?"

Taoistlerden biri kıkırdayarak, "Majesteleri bunu bilemez," dedi. "Daha dün gelmişlerdi ki doğu kapısının dışında iki öğrencimizi öldürdüler. Beş yüz Budist mahkûmun hepsi serbest bırakıldı ve araba paramparça edildi.

Bu da yetmezmiş gibi, dün gece tapınağımıza gizlice girdiler, Üç Saf Varlığın kutsal resimlerini tahrip ettiler ve tüm imparatorluk sunularını yediler. İlk başta onlar tarafından kandırıldık ve Göksel Değerlerin Dünya'ya indiğini düşündük. Bu nedenle onlardan bize Majestelerine sunabileceğimiz altın iksir ve kutsal su vermelerini bile istedik, böylece ebedi gençlikle kutsanacaktınız. Bize idrarlarını bırakarak bizi kandıracaklarını hiç beklemiyorduk. Her birimiz bir yudum tattıktan sonra anladık! Tam onları yakalamak üzereyken kaçmayı başardılar. Bugün burada kalmaya cesaret edebileceklerini düşünmemiştik. Atasözünün dediği gibi, "Kaderli düşmanlar için yol gerçekten dardır"!" Kral bunu

duyunca o kadar öfkelendi ki, dört rahibi hemen idam ettirecekti. BüyükBilge Güneş avuçlarını birbirine bastırarak yüksek sesle haykırdı: " Majesteleri, gök gürültüsünü andıran öfkenizin bir an için yatışmasına izinverin ve bu keşişin anma törenini sunmasına izin verin."

"Devlet Önderlerini gücendirdiniz!" dedi kral. "Onların sözlerinin hatalı olabileceğini ima etmeye cüret mi ediyorsun?" Hacı, "Dün iki müridini şehrin dışında katlettiğimizi iddia etti. Ama kim şahit olabilir ki? Bu suçu itiraf etsek bile, ki bu büyük bir adaletsizlik olur, sadece ikimiz hayatlarımızla ödememiz istenmeli ve ikimiz serbest bırakılmalıyız ki kutsal yazıları almaya devam edebilelim. Ayrıca arabalarını parçaladığımızı ve Budist tutsaklarını serbest bıraktığımızı iddia etti. Yine tanık yok ve dahası, bu ölümcül bir suç sayılmaz ve eğer doğruysa sadece birimiz bunun için cezalandırılmalı. Son olarak, bizi Üç Saf Olan'ın resimlerine zarar vermek ve tapınaklarında huzursuzluğa neden olmakla suçladı. Bu açıkça bize kurdukları bir tuzak."

"Bunun bir tuzak olduğunu nasıl söylersiniz?" diye sordu kral.

"Biz keşişler Doğu Ülkesi "nden geliyoruz," dedi Hacı, "ve bu bölgeye yeni geldik. Bir sokağı diğerinden ayıramayız bile. Tapınaklarının işlerini nasıl bilebiliriz, hem de gece vakti? Eğer onlara idrarımızı bırakabilseydik, bizi hemen o anda tutuklayabilirlerdi. Bizi suçlamak için neden bu sabaha kadar beklediler? Bu koca dünyada sahte kimlik kullanan sayısız insan var. Suçlu olduğumuzdan nasıl bu kadar emin olabiliyorlar? Majestelerine öfkenizi esirgemeniz ve kapsamlı bir soruşturma yapmanız için yalvarıyorum."

Ne de olsa kralın kafası her zaman oldukça karışıktı. Hacı'nın bu uzun konuşmasını duyunca kafası her zamankinden daha da karıştı.

Tam o sırada, Sarı Kapı Muhafızı bu duyuruyu yapmak için tekrar geldi:

"Majesteleri, kapının dışında sizin çağrınızı bekleyen birçok köy büyüğü var."

"Hangi nedenle?" diye sordu kral. İçeri alınmalarını emretti ve otuz kırk köyün ileri geleni salonun önüne geldi. "Majesteleri" dediler, "bu yıl bahar boyunca hiç yağmur yağmadı ve yaz boyunca böyle kurak kalırsa kıtlık olmasından korkuyoruz. Özellikle Kutsal Babalar'dan, Devlet Önderleri'nden, tüm nüfusa yardım edecek tatlı bir yağmur için dua etmelerini rica etmeye geldik."

Kral dedi ki, "Bırakın köyün yaşlıları geri çekilsin. Yağmur yağacak."

Köyün ileri gelenleri teşekkür edip gitmişler.

Bunun üzerine kral şöyle dedi: "Siz, Tang sarayının rahipleri, neden Tao'yu onurlandırdığımızı ve Budizm'i yok etmeye çalıştığımızı düşünüyorsunuz? Çünkü geçmiş yıllarda bu hanedanın rahipleri yağmur duasına çıkmaya çalıştılar ve tek bir damla bile yağdıramadılar. Bu Devlet Önderlerinin Cennetten inmesi ve bizi bu acı durumdan kurtarması bizim şansımızdı. Şimdi hepiniz çok uzaklardan gelir gelmez Devlet Önderlerini gücendirdiniz ve kınanmalısınız. Ancak şimdilik sizi affediyor ve Önderlerimizle yağmur yağdırma yarışına girmeye cesaret edip edemeyeceğinizi soruyoruz. Eğer dualarınız halkın ihtiyaçlarını giderecek yağmuru bize getirebilirse, sizi affeder, reçetenizi onaylar ve Batı'ya gitmenize izin veririz. Eğer yarışmanızda başarısız olursanız ve yağmur yağmazsa, hepiniz mahalleye götürülecek ve alenen başınız kesilecektir." Hacı gülerek, "Bu küçük rahibin dualar hakkında da biraz bilgisi var!" dedi. Kral bunu duyunca hemen bir sunak inşa edilmesini istedi. Bu arada, arabasının dışarı çıkarılması emrini de verdi. "Bizzat Beş Anka Kulesi'ne çıkıp izlemek istiyoruz," dedi. Birçok görevli arabayı kuleye kadar takip etti ve kral yerine oturdu. Tripitaka Tang, ardından Hacı, Sha Keşiş ve Sekiz Kural aşağıda hazır olda beklerken, üç Taoist de krala eşlik ederek kuledeki yerlerini aldılar. Bir süre sonra Kısa bir süre sonra bir görevli atıyla gelip şu haberi verdi: "Sunak hazır. Devlet Önderlerinden biri sunağa çıksın."

Ellerini önünde kavuşturarak selam veren Kaplan-Güçlü Ölümsüz, kraldan ayrıldı ve kuleden aşağıya doğru yürüdü. "Efendim," dedi Pilgrim, yolunu keserek, "nereye gidiyorsunuz?"

"Sunağa çıkmak ve yağmur duasına çıkmak için," dedi Büyük Ölümsüz. "Kendini beğenmişlik duygusuna sahipsin," dedi Hacı, "çok uzaklardan gelen biz keşişlere kesinlikle boyun eğmek istemiyorsun. Pekâlâ! Atasözünün dediği gibi, "Güçlü bir ejderha bile yerel bir solucanla baş edemez!" Ama eğer usta önce davranmakta ısrar ediyorsa, o zaman kraldan önce bir açıklama yapmalıdır."

"Ne açıklaması?" diye sordu Büyük Ölümsüz. Hacı, "Hem senin hem de benim sunağa çıkıp yağmur için dua etmemiz gerekiyor. Yağmur yağdığında, bunun senin ya da benim yağmurum olduğunu kim nasıl söyleyebilir? Bunun kimin hakkı olduğunu kim söyleyebilir?" Tepelerindeki kral bunu duyunca gizlice memnun oldu ve "Bu küçük rahibin sözleri oldukça cesurca!" dedi. Sha Monk bunu duyduğunda kendi kendine gülümseyerek şöyle dedi: "Onun midesinin cesaretle dolu olduğunu bilmiyorsun! Henüz pek bir şey göstermedi!"

Büyük Ölümsüz şöyle dedi: "Herhangi bir açıklama yapmama gerek yok. Majesteleri ne yapmak üzere olduğumu gayet iyi biliyor."

"O bunu biliyor olabilir," dedi Hacı, "ama ben uzak bir bölgeden gelen bir keşişim. Sizinle hiç tanışmadım ve ne yapmak üzere olduğunuzu bilmiyorum. Daha sonra birbirimizi suçlamamızı istemiyorum, çünkü bu iyi bir iş olmaz. Harekete geçmeden önce bunu halletmeliyiz."

"Pekala," dedi Büyük Ölümsüz, "sunağa çıktığımda, ayin tabletimi bir işaret olarak kullanacağım. Onu yüksek sesle masaya bir kez vurduğumda rüzgar çıkacak; ikinci kez vurduğumda bulutlar toplanacak; üçüncü kez vurduğumda şimşek ve gök gürültüsü olacak; dördüncü kez vurduğumda yağmur yağacak; ve son olarak beşinci kez vurduğumda yağmur duracak ve bulutlar dağılacak."

"Olağanüstü!" dedi Hacı gülerek. "Bunu daha önce hiç görmemiştim! Lütfen gidin! Lütfen gidin!" Büyük Ölümsüz büyük adımlarla ilerledi, onu Tripitaka ve diğerleri izledi. Sunağa yaklaştıklarında, bunun yaklaşık otuz fit yüksekliğinde bir platform olduğunu gördüler. Her tarafta, üzerlerinde Yirmi Sekiz Takımyıldızın isimlerinin yazılı olduğu sancaklar dalgalanıyordu. Sunağın üzerinde bir masa vardı ve masanın üzerinde içi yanan tütsülerle dolu bir küp duruyordu. Küpün her iki yanında da kocaman, parlak mumlarla dolu iki mum standı vardı. Küpe yaslanmış, üzerinde gök gürültüsü tanrılarının isimlerinin yazılı olduğu altından yapılmış bir tablet duruyordu. Masanın altında içi berrak suyla dolu ve söğüt dallarıyla yüzen beş büyük sarnıç vardı. Dallara, üzerinde Gök Gürültüsü Bürosu'nun ajanlarını çağırmak için kullanılan tılsımların yazılı olduğu ince bir demir levha iliştirilmişti. Ayrıca masanın etrafına beş büyük sütun yerleştirilmişti ve bu sütunların üzerinde Beş Çeyrek'in barbar gök gürültüsü lordlarının isimleri yazılıydı. Her bir sütunun iki yanında duran iki Taocu vardı; Taocuların her birinin elinde sütuna vurmak için kullanılan demir bir sopa vardı. Ayrıca sunağın arkasında belgeler hazırlayan çok sayıda Taocu vardı. Önlerinde kâğıtları yakmak için bir mangal ve hepsi de tılsım elçilerini, yerel ruhları ve koruyucu tanrıları temsil eden çeşitli heykeller vardı.

Büyük Ölümsüz, en ufak bir alçakgönüllülük göstermeden sunağa doğru yürüdü ve hareketsiz durdu. Genç bir Taoist ona sarı kağıtlara yazılmış birkaç tılsım ve bir hazine kılıcı sundu. Kılıcı tutan Büyük Ölümsüz Ölümsüz bir büyü okudu ve ardından bir mumun alevinde bir tılsım yaktı. Aşağıda birkaç Taoist bir belge ve tılsım taşıyan bir heykel aldı ve bunları da yaktırdı. Yukarıdaki yaşlı Taoist bir gürültüyle ayin tabletini masanın üzerine indirdi ve bir anda havada bir esinti hissedildi. " Ah canım! Ah canım!" diye mırıldandı Sekiz Kural. "Bu Taocu kesinlikle oldukça yetenekli! Tabletine bir kez vuruyor ve gerçekten de rüzgar yükseliyor."

"Sessiz ol kardeşim," dedi Hacı. "Artık benimle konuşma. Sadece Efendi'nin başında nöbet tut ve bırak ben işimi yapayım."

Sevgili Büyük Bilge! Bir parça saç kopardı ve üzerine ölümsüz nefesini üfleyerek, "Değiş!" dedi. Bir anda sahte bir Hacı'ya dönüştü ve Tang Keşişi'nin yanında durdu. Gerçek bedeni ilkel ruhuyla birlikte havaya yükseldi ve "Burada rüzgârdan kim sorumlu?" diye bağırdı.

Rüzgârın Yaşlı Kadını o kadar ürktü ki kadın çantasına sarıldı, Rüzgârın İkinci Oğlu ise çantanın ağzındaki ipi sıkıca çekti. Hacı'yı selamlamak için öne çıktılar ve Hacı şöyle dedi: "Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları almak için Tang sarayının kutsal keşişine eşlik ediyorum. Tesadüfen Cart Slow Krallığı'ndan geçiyoruz ve şu anda o sapkın Taoist ile yağmur yağdırma yarışması yapıyoruz. Nasıl olur da yaşlı Maymun'a yardım etmez ve onun yerine o Taoist'e yardım edersin? Bu seferlik seni affediyorum ama rüzgârı çağırsan iyi olur. Eğer Taocunun bıyıklarını dalgalandıracak en ufak bir esinti olursa, her biriniz yirmişer demir çubuk darbesi alacaksınız!"

"Cesaret edemeyiz! Cesaret edemeyiz!" dedi Rüzgârın Yaşlı Kadını ve böylece rüzgârdan eser kalmadı. Kendini tutamayan Sekiz Kural bağırmaya başladı, "Siz Efendim, lütfen aşağı inin! Tablete yüksek sesle vurdunuz. Nasıl olur da hiç rüzgar olmaz? Siz aşağı inin, biz de yukarı çıkalım."

Tabletini yüksekte tutan Taoist, tabletini bir kez daha aşağı indirmeden önce bir tılsım daha yaktı. Anında havada bulutlar ve sisler oluşmaya başladı ama Büyük Bilge Güneş tekrar bağırdı, "Bulutları kim yayıyor?"

Bulut İten Çocuk ve Sis Yayan Delikanlı'yı o kadar korkuttu ki, onu selamlamak için aceleyle öne çıktılar. Hacı daha önce yaptığı gibi açıklamasını yaptıktan sonra, Bulut Çocuk ve Sis Delikanlısı bulutları kaldırdı, böylece

Güneş çıktı ve pırıl pırıl parladı; Gökyüzü on bin mil boyunca bulutsuzdu.

Sekiz Kural gülerek şöyle dedi: "Bu usta kralı kandırabilir ve tebaasını kandırabilir. Ama gerçek bir yeteneği yok! Neden, tablet iki kez çaldı! Neden hiç bulut oluşumu görmüyoruz?"

Oldukça tedirgin olan Taoist saçlarını gevşetti, kılıcını aldı ve bir tılsım yakarken başka bir büyü okudu. Bir kez daha tabletini büyük bir gürültüyle yere indirdi ve hemen ardından Cennet Lordu Deng, Güney Cennet Kapısı'ndan Gök Gürültüsü Yaveri ve Şimşek Anası ile birlikte geldi. Hacı'yı havada gördüklerinde onu selamladılar ve o da daha önce olduğu gibi açıklamasını yaptı. "Hangi güçlü çağrı," dedi, "sizi buraya bu kadar çabuk getirdi?"

Göklerin Efendisi şöyle dedi: "O Taocu tarafından kullanılan Beş Gök Gürültüsü büyüsü sahte değildi.

Çağrıyı yayınladı ve Yeşim İmparatoru'nu alarma geçiren belgeyi yaktı.

Yeşim İmparatoru fermanını Dokuz Katlı Cennet'teki Her Yeri Kaplayan Gök Gürültüsüne Layık Ezeli Göksel'in ikametgâhına gönderdi. Biz de buraya gelip gök gürültüsü ve şimşek sağlayarak yağmur yağmasına yardımcı olma emrini aldık."

"O halde," dedi Hacı, "biraz bekle. Onun yerine yaşlı Maymun'a yardım edebilirsin."

Bu nedenle, ne gök gürültüsü sesi ne de şimşek çakması vardı.

Daoist çaresizlik içinde daha fazla tütsü ekledi, tılsımlarını yaktı, daha fazla büyü okudu ve tabletine her zamankinden daha yüksek sesle vurdu. Havada, Dört Okyanusun Ejderha Kralları bir araya geldi ve Hacı tarafından karşılandılar, Hacı "Aoguang, nereye gittiğini sanıyorsun?" diye bağırdı.

Aoguang, Aoshun, Aoqin ve Aorun onu selamlamak için öne çıktılar ve Pilgrim daha önce olduğu gibi açıklamasını yaptı. Ayrıca Ejderha Krallarına teşekkür ederek, "Geçmişte yardımınıza ihtiyacım vardı, ancak henüz hedefimize ulaşamadık.

Bugün, bu liyakati hemen şimdi elde etmeme yardımcı olmanız için bir kez daha yardımınıza güvenmeliyim. O Taocu tabletine dört kez vurdu ve şimdi iş yapma sırası yaşlı Maymun'da. Ama ben nasıl tılsım yakılacağını, çağrı yapılacağını ya da tablete nasıl vurulacağını bilmiyorum. Bu yüzden hepiniz benimle birlikte oynamalısınız."

Göksel Lord Deng şöyle dedi: "Eğer Büyük Bilge bize emir verirse, kim itaatsizlik etmeye cesaret edebilir? Ancak bize bir işaret vermelisiniz ki talimatlarınızı düzenli bir şekilde takip edebilelim. Aksi takdirde, gök gürültüsü ve yağmur birbirine karışabilir ve bu da Büyük Bilge'nin itibarına yakışmaz." Hacı, "İşaret olarak değneğimi kullanacağım," demiş.

"Ah sevgili babacığım!" diye bağırdı Fırtına Bey'i dehşete düşmüş bir halde. çubu"Nasıl alabildik k?"

"Sana vurmayacağım," dedi Pilgrim. "Senden tek istediğim çubuk. Eğer onu bir kez yukarı doğrultursam, rüzgarı estireceksin."

"Rüzgârı estireceğiz!" diye bağırdı Rüzgârın Yaşlı Kadını ve Rüzgârın İkinci Oğlu hep bir ağızdan.

"Çubuk ikinci kez yukarı doğru baktığında, bulutları dağıtacaksın."

"Bulutları dağıtacağız! Bulutları dağıtacağız!" diye bağırdı Bulut İten Çocuk ve Sis Yayan Delikanlı.

"Çubuğu üçüncü kez yukarı doğru tuttuğumda, gök gürültüsü ve şimşek

istiyorum." "Hizmeti biz sağlayacağız! Hizmeti biz sağlayacağız!" dedi Squire of Gök Gürültüsü ve Yıldırımın Annesi.

"Değneği dördüncü kez yukarı doğrulttuğumda yağmur

istiyorum." "İtaat ediyoruz! İtaat ediyoruz!" dedi Ejderha

Kralları.

"Ve oltayı beşinci kez yukarı doğrulttuğumda, güneş ışığı ve güzel hava istiyorum. Sakın hata yapma!"

Hacı tüm bu talimatları verdikten sonra bulutlardan aşağı indi ve saçlarını bedenine geri getirdi. Beden gözlü ve ölümlü olan bu insanlar aradaki farkı nasıl bilebilirlerdi ki? Hacı daha sonra yüksek bir sesle haykırdı, "Efendim, Lütfen durun! Tablete dört kez yüksek sesle vurdunuz, ancak en ufak bir rüzgar, bulut, gök gürültüsü veya yağmur belirtisi yok. Bırakın ben devralayım."

Taocu'nun yerini terk etmekten ve Hacı'nın sırasını alması için sunaktan aşağı inmekten başka çaresi yoktu. Suratını asarak tahtı görmek için kuleye geri döndü. "Onu takip edeyim," dedi Hacı, "bakalım ne söyleyecek."

Oraya vardığında kralın Taoist'e şöyle sorduğunu duydu: "Tabletinizin sesini burada büyük bir merakla dinliyorduk. Dört kez vurdu ve ne rüzgar ne de yağmur vardı. Neden böyle oldu?"

Taoist, "Bugün ejderha tanrıları evde değil" dedi. Hacı yüksek bir sesle bağırdı, "Majesteleri, ejderha tanrıları evdeler, ancak Ulusal Önderinizin büyüsü onları buraya getirecek kadar etkili değil. İzin verin biz rahipler onları görmeniz için buraya çağıralım."

"Hemen sunağa çık," dedi kral, "biz de burada yağmuru bekleyelim." Bu emri

alan Hacı, hızla sunağa geri döndü ve Tang Keşişi, "Üstat, lütfen sunağa çıkın" dedi.

"Öğrenci," dedi Tang Keşişi, "yağmur için nasıl dua edeceğimi bilmiyorum."

"Sana tuzak kurmaya çalışıyor," dedi Sekiz Kural gülerek. "Eğer yağmur yağmazsa, seni odun yığınına koyacaklar ve ateşle işini bitirecekler." Hacı, "Yağmur için nasıl dua edileceğini bilmesen de, kutsal metinleri nasıl okuyacağını biliyorsun. İzin ver sana yardım edeyim."

Yaşlı adam gerçekten de sunağa çıktı ve ciddiyetle en tepeye oturdu. Tam bir konsantrasyonla sessizce Kalp Sūtra'sını okudu. Aniden bir

görevli atını dörtnala sürerek geldi ve "Siz keşişler neden tabletevurmuyor ve tılsımları yakmıyorsunuz?" diye sordu. Hacı yüksek bir seslecevap verdi, "Buna gerek yok! Bizimki hararetli duaların sessizçalışmasıdır."

Görevli bu yanıtı krala vermek üzere ayrıldı ve biz ondan söz etmeyeceğiz. daha ileri.

Hacı, yaşlı ustasının sūtra okumayı bitirdiğini duyduğunda, onu Kulağından çubuğunu çıkardı ve rüzgârda bir sallayışta on iki ayak uzunluğunda ve bir pirinç kâsesi kalınlığında oldu. Değneği havaya kaldırdı; Rüzgârın Yaşlı Kadını onu gördüğünde, Rüzgârın İkinci Oğlu ağzındaki ipi çözerken hemen çantasını salladı. Rüzgârın uğultusu anında duyuldu, kiremitler ve tuğlalar şehrin her tarafına uçtu, taşlar ve tozlar havada savruldu. Şuna bir bakın! Bu gerçekten muhteşem bir rüzgârdı, sıradan bir esintiye hiç benzemiyordu. Gördünüz

Kırılmış söğütler ve çatlamış çiçekler; Devrilmiş ağaçlar ve devrilmiş odunlar; Duvarları yontulmuş ve kırılmış dokuz katmanlı salonlar; Sarsılmış sütunlar ve kirişlerden oluşan Beş Anka Kuşu Kulesi; Gökte parlaklığını yitiren kızıl güneş; Yeryüzünde kanatlanan sarı kum; Savaş salonunun önünde telaşlı savaşçılar; Mektup çardağında korkmuş bakanlar; Üç sarayın çatık kaşlı kızları; Altı odanın karmakarışık saçlı güzelleri. Marki ve kontların altın başlıklarından püsküller düştü; Başbakanın siyah tülbenti kanatlarını açtı. Görevlilerin söyleyecek sözleri vardı ama konuşmaya cesaret edemediler; Sarı Kapı'da gönderilemeyen kâğıtlar vardı. Japon balıkları ve yeşim kemerler sıra sıra durmuyordu; Fildişi tabletler ve ipek elbiseler safları bozmuştu. Renkli odalar ve turkuaz paravanların hepsi hasar gördü; Yeşil pencereler ve kırmızı kapılar tahrip edildi. Altın Çanlar Salonu'nun kiremitleri tuğlalarla birlikte uçtu; Brokar Bulutu Salonu'nun oymalı kapıları parçalandı. Bu şiddetli rüzgâr gerçekten de çok şiddetliydi! Krallar ve tebaalar, babalar ve oğullar bir araya gelemeyinceye, tüm sokaklar ve pazarlar insanlardan boşalıncaya kadar esti, Ve on binlerce evin kapısı sıkıca kapatıldı.

Bu şiddetli rüzgâr yükselirken, Hacı Güneş sihirli gücünü daha da ortaya koydu. Altın çemberli çubuğunu döndürerek ikinci kez yukarı doğru doğrulttu. Gördünüz

Bulut- İtici Çocuk, Sis- Yayılan Delikanlı- Bulut İten Çocuk tanrısal gücünü ortaya koydu Ve gökten karanlık bir kütle indi; Sis Yayan Delikanlı sihirli gücünü gösterdi Ve yoğun, yükselen sisler Dünya'yı kapladı. Üç pazarın hepsi karardı; Altı caddenin hepsi karardı. Rüzgarla bulutlar denizleri terk etti Ve Kunlun, yağmuru takip ederek. Çok geçmeden Gök'ü ve Yer'i doldurdular Ve bu tozdan dünyayı kararttılar. Eskinin kaosu gibi donuklaştı; Hiçbiri Phoenix Kulesi'nin kapısını göremiyordu.

Yoğun sis ve yoğun bulutlar içeri girerken, Hacı Güneş altın çemberli çubuğunu bir kez daha döndürdü ve üçüncü kez yukarı doğru doğrulttu. Gördünüz

Şimşeklerin Efendisi öfkeli, Şimşeklerin Annesi kızgın, Şimşeklerin Efendisi öfkeli, Cennetin geçidinden inmek için ateşli bir canavarı geriye doğru sürdü; Yıldırımın Annesi, öfkeli, Dipper Salonu'ndan çıkarken altın yılanları çılgınca kullandı. Hu-la-la gök gürültüsünü patlattı, Demir Çatal Dağı'nı paramparça eden Xi-li-li, Doğu Okyanusu'ndan uçarak kızıl yaprakları parlattı. Savaş arabalarının gürültüsü bir gelip bir gidiyordu; Ateşler ve şöhretler gibi tahıllar ve pirinçler yükseldi. Sayısız şey filizlendi, ruhları canlandı. Sayısız böcek uykusundan uyandı. Kral ve tebaası dehşete kapıldı; Tüccarlar ve tacirler ses karşısında hayrete düştüler.

Ping-ping, pang-pang, gök gürültüsü o kadar şiddetli parladı ve kükredi ki sanki dağlar devriliyor ve yer yarılıyordu. Şehir sakinleri o kadar korkmuşlardı ki, her evde tütsü yakılıyor, her evde kağıt para yakılıyordu. " Yaşlı Deng," diye bağırdı Hacı. "Şu açgözlü ve rüşvetçi memurlara, şu huysuz ve itaatsiz oğullara dikkat et. Halkı uyarmam için birçoğunu öldürün!"

Gök gürültüsünün sesi her zamankinden daha yüksekti. Sonunda Hacı demir çubuğu bir kez daha doğrulttu ve

Ejderhalar emir verdi ve yağmur dünyayı doldurdu, Göklerin nehri kadar güçlü, bentlerden taşan, Bir kanaldan akan bulutlar kadar hızlı. Kulelerin tepesinde patladı; Pencerelerin dışına sıçradı. Gümüş Irmak aktı gökten, Ve beyaz bulutlar dalgalandı sokaklarda. Ters dönmüş vazolar gibi fışkırdı; Leğenler gibi fışkırdı. Mezralarda evler neredeyse boğuldu, Sular köy köprülerine kadar yükseldi. Gerçekten dut tarlaları uçsuz bucaksız okyanuslara dönüştü, Ve çok geçmeden dalgalar karaya doğru ilerledi. Ejderha tanrıları yardım eli uzatmaya geldi. Yangzi'yi kaldırıp aşağı atarak!

Sağanak yağmur sabah saatlerinde başladı ve öğle saatlerinden sonra bile durmadı. Sağanak o kadar şiddetliydi ki Cart Slow Krallığı'nın tüm cadde ve sokakları tamamen sular altında kaldı. Bunun üzerine kral şu fermanı yayınladı:

"Yağmur yeterli! Eğer daha fazla yağsaydı, ekinlere zarar verebilirdi ve bu da işleri daha da kötüleştirirdi."

Beş Zümrüdüanka Kulesi'nin altındaki resmi bir haberci, bu duyuruyu yapmak için yağmurun altında dörtnala koştu:

"Kutsal keşiş, yeterince yağmurumuz var." Hacı bunu duyunca, altın çemberli asasını bir kez daha yukarı doğru kaldırdı ve anında gök gürültüsü kesildi, rüzgar dindi, yağmur sona erdi ve bulutlar dağıldı. Kral sevinçten havalara uçmuş, çeşitli sivil ve askeri yetkililerden hiçbiri hayretini gizleyememiş ve şöyle demiş: "Muhteşem rahip! Bu gerçekten de "güçlü olan için, daha güçlü biri vardır!" Devlet Önderlerimizin yağmur yağdırabildiği zamanlarda bile, ince bir çiseleme tamamen durmadan önce neredeyse yarım gün boyunca devam ederdi. Nasıl oluyor da rahip havanın güzel olmasını istediği anda hava güzelleşebiliyor? Bakın, güneş anında ortaya çıkıyor ve hiçbir yerde tek bir bulut zerresi yok!"

Kral arabanın saraya geri götürülmesi emrini verdi, çünkü seyahat belgesini tasdik etmek ve Tang Keşişi'nin geçmesine izin vermek istiyordu. Tam hazine mührünü kullanmak üzereyken, üç Taocu da öne çıkıp onu durdurdu ve "Majesteleri, bu sağanak yağmur keşişin liyakati olarak kabul edilemez, çünkü kaynağını hala Taocu Kapısı'nın gücüne borçludur" dedi.

Kral, "Az önce Ejderha Krallarının evde olmadığını ve bu yüzden yağmur yağmadığını iddia ettiniz. O oraya çıktı, sessiz sedasız dua etti ve yağmur hemen yağdı. Nasıl olur da ona itibar kazandırmak için çabalarsın?"

Kaplan Kuvvetindeki Ölümsüz şöyle dedi: "Sunağa çıktıktan sonra çağrılarımı yayınladım, tılsımlarımı yaktım ve tabletlerime birkaç kez vurdum. Hangi Ejderha Kralı gelmemeye cesaret edebilir ki? Bir yerlerde başka birileri de onların hizmetini talep ediyor olmalıydı ve Ejderha Kralları ile birlikte diğer dört büronun -rüzgar, bulut, gök gürültüsü ve şimşek- memurlarının ilk başta ortaya çıkmamalarının nedeni buydu. Ancak çağrımı duyduklarında buraya gelmek için acele ettiler ve o sırada ben çoktan sunaktan ayrılmıştım. Rahip tabii ki bu fırsatı değerlendirdi ve yağmur yağdı. Ama meseleyi en başından düşünürseniz, ejderhalar benim buraya çağırdıklarımdı ve yağmur da bizim çağırdıklarımızdı. Bu nedenle bunu nasıl onların değerli bir meyvesi olarak görebilirsiniz?" O kalın kafalı kral bu sözleri duyunca yine kafası karıştı.

Hacı bir adım öne çıktı ve avuçlarını birbirine bastırarak şöyle dedi: " Majesteleri, bu önemsiz heterodoksi büyüsü pek de önemli bir şey sayılmaz. Onun mu yoksa bizim mi liyakatimiz olduğu konusunda endişelenmeyelim. Bunun yerine size şu anda Dört Okyanusun Ejderha Krallarının havada olduğunu söyleyeyim; onları görevden almadığım için geri çekilmeye cesaret edemiyorlar. Eğer Devlet Reisi Ejderha Krallarına kendilerini göstermelerini emredebilseydi, bunun onun erdemi olduğunu kabul ederdim." Çok memnun olan kral şöyle dedi: "Yirmi üç yıldır tahttayız ama yaşayan bir ejderhaya hiç rastlamadık. İster keşiş ister

Taoist olun, ikiniz de büyü gücünüzü kullanabilirsiniz. Eğer onlardankendilerini göstermelerini isteyebilirseniz, bu sizin erdeminiz olur; eğeryapamazsanız, bu sizin hatanız olur."

Elbette bu Taoistlerin böyle bir gücü veya yetkisi yoktu. Emir vermiş olsalar bile, Ejderha Kralları Büyük Bilge'nin varlığı nedeniyle kendilerini göstermeye asla cesaret edemezlerdi. Bu nedenle Taocular, "Biz bunu yapamayız. Neden siz denemiyorsunuz?" Büyük Bilge yüzünü havaya kaldırarak yüksek bir sesle haykırdı:

"Aoguang, neredesin? Hepiniz kardeşlerim, gerçek benliğinizi gösterin!" Ejderha Kralları bu çağrıyı duyduklarında, hemen orijinal formlarını ortaya çıkardılar - bulutların ve sislerin arasından Altın Çanlar Salonu'na doğru dans eden dört ejderha. Onları görüyorsunuz

Yükseliyor ve dönüşüyor, Bulutları ve sisleri kuşatıyor. Beyaz kancalar gibi yeşim pençeler asılı; Parlak aynalar gibi gümüş pullar parlıyor. Bıyıklar beyaz ipek gibi süzülür, her teli farklıdır; Boynuzlar sertçe yükselir, her çatal nettir. O sivri alınlar; O parlak yuvarlak gözler. Gizli ya da görünürler, kavranamazlar; Uçarlar ya da süzülürler, tarif edilemezler. Yağmur için dua et, yağmur hemen gelsin; Güzel bir gökyüzü iste, hemen gelsin. Sadece bunlar gerçek ejderha formlarıdır, en güçlü ve kutsal, İyi auraları sarayı bolca çevreler.

Kral salonda tütsü yaktı ve çeşitli görevliler basamakların önünde eğildiler. "Değerli formlarınızı bize göstermeniz büyük incelikti," dedi kral. "Lütfen geri dönün ve size teşekkür etmek için başka bir gün özel bir ayin düzenleyelim."

"Siz ilahlar artık çekilebilirsiniz," dedi Hacı, "çünkü kral size başka bir gün özel bir ayinle teşekkür edeceğine söz verdi."

Ejderha Kralları okyanuslara dönerken, diğer tanrıların hepsi Cennete geri döndü. Böylece bu

Gerçek sihirli kudret, o kadar sınırsız ve engin ki; Sapkınlık, doğanın aydınlatmasıyla delinmiş.

Sapkın kişinin sonunda nasıl kovulduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第046回 · Bölüm 46

Sapkınlık, ortodokslukla alay etmek için gücünü sergiler Zihin Maymunu epifani içinde sapkınları öldürür

Kralın, Hacı Sun'un ejderhaları çağırma ve bilgelere hükmetme yeteneğini gördüğünde, hazine mührünü hemen seyahat reçetesine uyguladığını söylemiştik. Mührü Tang Keşişi'ne geri verip yolculuğa bir kez daha devam etmesine izin vermek üzereydi ki, üç Taocu öne çıkıp Altın Çanlar Salonu'nun basamaklarının önünde secdeye kapandılar. Kral ejderha tahtını aceleyle terk etti ve elleriyle onları kaldırmaya çalıştı. " Devlet Önderleri," dedi, "neden üçünüz bugün bizimle böyle büyük bir tören yapıyorsunuz?"

"Majesteleri," dedi Taocular, "yirmi yıldır burada hükümdarlığınızı sürdürüyor ve halkınızın güvenliğini sağlıyoruz. Bugün bu rahip bazı değersiz sihirbazlık numaralarına başvurarak tüm itibarımızı çaldı ve itibarımızı mahvetti. Sadece bir yağmur fırtınası yüzünden, Majesteleri onların cinayet suçunu bile affetti. Bize hafife alınmıyor muyuz? Majesteleri bu kararı şimdilik geri çeksin ve biz kardeşlerin onlarla yeni bir mücadeleye girmesine izin versin. O zaman ne olacağını göreceğiz."

Bu kral gerçekten de kafası karışık bir adamdı: Doğu dediklerinde doğudan, batı dediklerinde batıdan yana olurdu. Nitekim seyahatnamesini bir kenara bırakarak, "Devlet Önderleri, onlarla ne tür bir mücadele yürütmek istiyorsunuz?" dedi.

"Bir meditasyon yarışması," dedi Kaplan Güçlü Büyük Ölümsüz. "Bu iyi değil," dedi kral, "çünkü keşiş meditasyon dininde yetiştirilir. Kutsal yazıları edinme fermanını almaya cesaret etmeden önce bu tür gizemlerde iyi eğitilmelidir. Neden onunla böyle bir yarışa girmek istiyorsun?"

"Bu yarışma," dedi Büyük Ölümsüz, "sıradan bir yarışma değil, çünkü Bulut Merdiveni'ndeki Azizlik Epifanisi adını taşıyor."

"Bununla ne demek istiyorsunuz?" diye sordu kral. Büyük Ölümsüz, " Yüz masaya ihtiyacımız var, bunların ellisi üst üste yığılarak bir meditasyon sunağı haline getirilecek. Her yarışmacı ellerini ya da bir merdiveni kullanmadan, sadece bir bulutun yardımıyla en tepeye çıkmalı. Ayrıca sunağın tepesinde otururken kaç saat hareketsiz kalacağımız konusunda da anlaşacağız." Kral bunun çok zor bir yarışma olacağını öğrenince soruyu hacılara yöneltti ve şöyle dedi: "Hey, keşişler! Devlet Başkanımız sizlerle Bulut Merdiveni'nde Azizlik Epifanisi adı verilen bir meditasyon yarışması yapmak istiyor. Aranızda bunu yapabilecek olan var mı?" Hacı bunu duyunca sustu ve hiçbir yanıt vermedi. "Ağabey," dedi Sekiz Kural, "neden hiçbir şey söylemiyorsun?"

"Kardeşim, doğruyu söylemek gerekirse," dedi Hacı, "gökyüzünü tekmelemek ya da kuyuları devirmek, okyanusları karıştırmak ya da nehirleri altüst etmek, dağları taşımak ya da ayı kovalamak ve yıldızların ve gezegenlerin rotasını değiştirmek gibi zor becerileri gerçekleştirme konusunda oldukça yetenekliyim. Aslında, kafamın yarılmasından ya da kesilmesinden, midemin parçalanmasından ve kalbimin oyulmasından ya da bu tür garip manipülasyonlardan bile korkmuyorum. Ama benden oturup meditasyon yapmamı isterseniz, daha başlamadan yarışmayı kaybederim! Söyleyin bana, hareketsiz oturmanın doğasını nereden edinebilirim? Zincirle bağlasanız bile Beni demir bir sütuna bağlasalar, yine de tırmanıp inmeye çalışırdım. Kıpırdamadan oturmayı asla başaramam."

"Ama

nasıl oturulacağını ve meditasyon yapılacağını biliyorum," diye birden ağzından kaçırdı Tang Keşişi. "Harikulade! Tek kelimeyle harika!" dedi Hacı, son derece memnun bir şekilde. "Bunu ne kadar süre yapabilirsin?"

"Gençken bazı yüce Chan ustalarıyla tanıştım," diyor Tripitaka, "bana ruhumu korumak için kesinlikle çok önemli olan sükûnet ve konsantrasyon temelini açıkladılar. Yaşam ve Ölüm Meditatif Hapsi

denilen yerde tek başıma kapalı kaldığımda, en azından iki ya da üç yılboyunca hareketsiz oturmayı başarmıştım."

"Eğer bunu yaparsanız, Üstat," dedi Hacı, "kutsal kitapları edinmemize gerek kalmayacak! En fazla, aşağı inmeden önce burada üç saatten fazla oturmanızın gerekli olacağını sanmıyorum."

"Ama Öğrenci," dedi Tripitaka, "ben oraya çıkamam."

"Öne çık ve meydan okumayı kabul et," dedi Pilgrim. "Seni oraya göndereceğim." Gerçekten de yaşlı adam avuçlarını göğsünün önünde birleştirdi ve "Bu mütevazı rahip meditasyonda nasıl oturulacağını biliyor" dedi.

Kral hemen sunakların inşa edilmesi için emir verdi. Gerçekten de, bir ulus dağları devirecek güce sahip! Yarım saatten kısa bir süre içinde, Altın Çanlar Salonu'nun sağında ve solunda iki sunak inşa edildi.

Salondan inen Kaplan Gücündeki Büyük Ölümsüz avlunun ortasına gitti. Havaya sıçradı ve bir anda ayaklarının altında bir bulut örtüsü oluştu ve onu batıdaki sunağa götürüp oturttu. Bu arada Hacı saçından bir tutam kopardı ve kendisinin sahte bir şekline dönüşmesini sağlayarak aşağıda Sekiz Kural ve Sha Keşiş'e eşlik etmek üzere durdu. Kendisi de beş renkten oluşan uğurlu bir buluta dönüşerek Tang Keşişi'ni havaya kaldırdı ve doğudaki sunağın üzerine oturttu. Daha sonra kendini küçük bir köstebek cırcır böceğine dönüştürdü ve uçarak Sekiz Kural'ın kulağına kondu ve ona şöyle fısıldadı: "Kardeşim, yukarı bak ve Usta'yı dikkatle izle. Yaşlı Maymun'un yerine geçecek kişiyle konuşma!" Aptal gülerek, " Biliyorum! Biliyorum!" demiş. Şimdi size salondaki işlemeli minderin üzerinde oturan Geyik Güçlü Büyük Ölümsüz'ün iki yarışmacıyı uzun süre izlediğini ve onları oldukça eşit bulduğunu anlatacağız. Bu Taoist, ağabeyine biraz yardım etmeye karar vermiş: başının arkasından bir tutam saç kopararak parmaklarıyla küçük bir top haline getirmiş ve Tang Keşişi'nin başına geçirmiş. Saç parçası kocaman bir tahtakurusuna dönüştü ve ihtiyarı ısırmaya başladı. Yaşlı adam önce bir kaşıntı hissetti,

sonra bu acıya dönüştü. Şimdi, meditasyondaki kurallardan biri kişininellerini hareket ettirmemesidir; kişi bunu yaptığında, yenilgiyi hemenkabul etmiş olur. Yaşlı adam kaşıntı ve acıyı dayanılmaz bulduğu içinbaşını cübbesinin yakasına yaslayarak rahatlamaya çalıştı. " AmanTanrım!" dedi Sekiz Kural. "Usta kriz geçirecek!"

"Hayır," dedi Sha Monk, "başı ağrıyor olabilir."

Bunu duyan Hacı şöyle dedi: "Ustam dürüst bir beyefendidir. Eğer meditasyon yapmayı bildiğini söyleseydi, bunu yapabilirdi. Bir beyefendi yalan söylemez! İkiniz de spekülasyon yapmayı bırakın ve yukarı çıkıp bir göz atmama izin verin."

Sevgili Hacı! Vızıldayarak yukarı çıktı ve Tang Keşişi'nin başına kondu, orada yaşlı adamı ısıran fasulye büyüklüğünde bir tahtakurusu keşfetti. Aceleyle eliyle onu çıkardı ve sonra efendisine birkaç nazik çizik attı. Onun kaşıntısı ve acısı dindikten sonra, ihtiyar bir kez daha mihrabın üzerinde hareketsiz oturdu. "Bir rahibin kel kafası," diye düşündü Pilgrim kendi kendine, "bir biti bile tutamaz! Bir tahtakurusu nasıl içine girebilir? Sanırım bu, o Taoist'in ustama zarar vermek için yaptığı bir numara olmalı. Ha! Ha! Bu yarışmada henüz bir karara varamadıklarına göre, yaşlı Maymun ona kendi numaralarının tadına baktırsın!"

Sarayın çatısını aşan bir yüksekliğe ulaşana kadar havada uçtu, vücudunu salladı ve bir anda en az yedi inç uzunluğunda bir kırkayağa dönüştü. Gökyüzünden aşağı indi ve Daoist'in üst dudağının üzerine, burun deliklerinin önüne kondu ve onu müthiş bir şekilde ısırdı. Daha fazla kıpırdamadan duramayan Taocu, sunaktan geriye doğru tepetaklak düştü ve neredeyse hayatını kaybediyordu. Şanslıymış ki tüm görevliler onu kaldırmak için öne atılmışlar. Dehşete kapılan kral hemen Taht'ın önündeki Büyük Önder'den onun yıkanıp taranması için Kültürel Çiçeklenme Pavyonu'na gitmesine yardım etmesini istedi. Bu arada Hacı, efendisini merdivenlerin önündeki avluya taşımak için tekrar uğurlu buluta dönüştü ve burada kazanan ilan edildi.

Kral onları bırakmak istedi ama Geyik Güçlü Büyük Ölümsüz ona tekrar şöyle dedi: "Majesteleri, ağabeyim bastırılmış bir soğuk algınlığından muzdarip; yüksek bir yere çıktığında maruz kaldığı soğuk rüzgar eski hastalığını ortaya çıkaracak. Bu yüzden keşiş üstünlük sağlamayı başardı. Şimdi onlarla tahtaların arkasında ne olduğunu tahmin etme yarışına girmeme izin verin."

"Bununla ne demek istiyorsunuz?" diye sordu kral. Geyik Gücü, "Bu mütevazı Taoist, tahtaların arkasına yerleştirilmiş olsalar bile nesneler hakkında bilgi edinme yeteneğine sahiptir. Bakalım o keşişler de aynısını yapabilecek mi? Eğer beni alt edebilirlerse, bırak gitsinler; ama edemezlerse, o zaman Majestelerinin isteklerine göre cezalandırılsınlar ki kardeşçe sıkıntımızın intikamı alınsın ve bu yirmi yıl boyunca krallığa verdiğimiz hizmetler lekesiz kalsın."

Gerçekten de kralın kafası son derece karışık! Bu hileli sözlerden etkilenen kral, hemen kırmızı lake bir sandığın iç saraya getirilmesi emrini verdi. Sandık tekrar dışarı çıkarılmadan ve beyaz yeşim basamakların önüne konulmadan önce kraliçeden sandığa bir hazine koyması istendi. Kral rahiplere ve Taoistlere şöyle dedi: "Şimdi iki taraf da yarışsın ve sandığın içindeki hazineyi kimin tahmin edebileceğini görün."

"Öğrenci," dedi Tripitaka, "sandığın içinde ne olduğunu nasıl bilebiliriz?" Hacı tekrar bir köstebek cırcır böceğine dönüştü ve Tang Keşişinin başına doğru uçtu. "Sakin olun Üstat," dedi, "gidip bir bakayım."

Sevgili Büyük Bilge! Kimse tarafından fark edilmeden sandığa doğru uçtu ve tabanında bir çatlak bularak içeri süzüldü. Kırmızı lake bir tepsinin üzerinde bir dizi saray cübbesi buldu: bunlar imparatorluk bluzu ve kozmik etekti. Çabucak onları aldı ve salladı; sonra dilinin ucunu ısırarak açtı ve giysilerin üzerine bir ağız dolusu kan tükürerek "Değiştir!" diye bağırdı.

Anında yırtık ve yıpranmış bir cüppeye dönüştü; ancak gitmeden önce onu kabarcıklı ve pis kokulu idrarıyla ıslattı. Çatlaktan tekrar sürünerek

çıktıktan sonra uçarak Tang Keşişi'nin kulağına kondu ve "Usta, bununyırtık ve eskimiş bir cüppe olduğunu tahmin edebilirsin" dedi.

"Bunun bir tür hazine olduğunu söyledi," dedi Tripitaka. "Böyle bir şey nasıl hazine olabilir?"

"Boş ver," dedi Hacı, "önemli olan doğru tahmin etmen."

Tang Keşişi sandığın içinde ne olduğunu tahmin ettiğini açıklamak için bir adım öne çıkınca, Geyik-Kuvvetindeki Büyük Ölümsüz, "Önce ben tahmin edeceğim. Sandıkta bir imparatorluk bluzu ve kozmik bir etek var."

"Hayır! Hayır!" diye bağırdı Tang Keşişi. "Sandıkta sadece yırtık ve yıpranmış bir cüppe var."

"Bu ne cüret?" dedi kral. "Bu rahip krallığımızda hiç hazine olmadığını sanıyor. Bahsettiği bu yıpranmış cüppe de ne? Yakalayın onu!"

İki sıra saray muhafızı hemen ellerini kaldırmak istedi ve Tang Keşişi o kadar korktu ki avuçlarını birbirine bastırarak şöyle bağırdı: "Majesteleri, lütfen bu mütevazı rahibi şimdilik affedin.

Sandığı açın; eğer gerçekten bir hazine olsaydı, bu mütevazı rahip cezasını kabul ederdi. Ama eğer değilse, beni haksız yere suçlamış olmaz mısınız?"

Kral sandığı açtırdı ve tahtın görevlisi lake tepsiyi kaldırdığında, üzerinde gerçekten de yırtık ve yıpranmış bir cüppe oturuyordu! "Bunu buraya kim koydu?" diye bağırdı kral, çok öfkelenmişti ve ejderha koltuğunun arkasından üç sarayın kraliçesi öne çıktı. "Lordum," dedi, " imparatorluk bluzunu ve kozmik eteği sandığın içine bizzat ben yerleştirdim. Nasıl böyle bir şeye dönüşebildiler?"

"Kraliyet eşim çekilsin," dedi kral, "çünkü sarayda kullanılan her şeyin en iyi ipek ve işlemeli malzemelerden yapıldığını çok iyi biliyoruz. Böyle eski püskü bir nesne nasıl olabilir?"

Sonra görevlilerine şöyle dedi: "Sandığı bize getirin. Biz de içine bir şeyler saklayıp tekrar deneyeceğiz."

Kral arka taraftaki imparatorluk bahçesine gitti ve bahçesinden yaklaşık bir pirinç kasesi büyüklüğünde kocaman bir şeftali topladı ve sandığa yerleştirdi. Sandık dışarı çıkarıldı ve iki tarafa bir kez daha tahmin etmeleri söylendi. "Öğrenciler," dedi Tang Keşişi, "tekrar tahmin etmemizi istiyor."

"Sakin ol," dedi Pilgrim. "Gidip bir kez daha bakayım." Bir vızıltıyla uçup gitti ve daha önce olduğu gibi sandığın içine girdi. Hiçbir şey onun için bulduğu şeyden daha hoş olamazdı: bir şeftali. Tekrar eski haline dönüşerek sandığın içine oturdu ve meyveyi öyle bir yedi ki, oluğun her iki tarafındaki her lokma temizlendi. Taşı geride bırakarak tekrar köstebek cırcır böceğine dönüştü ve Tang Keşişi'nin kulağına uçarak, "Usta, bunun bir şeftali çekirdeği olduğunu söyle," dedi.

"Öğrenci," dedi yaşlı adam, "beni aptal yerine koyma! Az önce ağzımı bu kadar çabuk açmasaydım, yakalanıp cezalandırılacaktım. Bu sefer bunun bir tür hazine olduğunu söylemeliyiz. Bir şeftali çekirdeği nasıl hazine olabilir ki?"

"Korkma," dedi Pilgrim. "Kazanacaksın ve önemli olan da bu!"

Tripitaka tam konuşmak üzereydi ki Keçi Gücündeki Büyük Ölümsüz, " Bu mütevazı Taocu önce tahmin edecek: bu bir şeftali," dedi.

"Şeftali değil," dedi Tripitaka, "etsiz bir şeftali çekirdeği."

"Kendi ellerimizle koyduğumuz bir şeftali," diye bağırdı kral. "Bu nasıl bir çukur

olabilir? Üçüncü Devlet Başkanımız doğru tahmin etti."

"Majesteleri," dedi Tripitaka, "lütfen sandığı açın ve kendiniz görün."

Tahtın önündeki görevli sandığı açmaya gitti ve tepsiyi yukarı kaldırdı: gerçekte bir çukurdu, tamamen kabuksuz ve etsizdi.

Kral bunu gördüğünde oldukça korktu ve şöyle dedi: "Ey Devlet Önderleri, onlarla daha fazla mücadele etmeyin. Bırakın gitsinler! Şeftali kendi ellerimizle toplandı ve şimdi bir çukur olduğu ortaya çıktı. Onu kim yemiş olabilir? Ruhlar ve tanrılar onlara gizlice yardım ediyor olmalı." Sekiz Kural bu sözleri duyunca Sha Monk'a alaycı bir şekilde sırıtarak şöyle dedi: "Bunun arkasında kaç yıllık şeftali yemenin yattığının farkında değil!" Tam o sırada Kaplan Gücündeki Büyük Ölümsüz yıkanıp tarandıktan sonra Kültürel Floresan Pavyonu'ndan dışarı çıktı. " Majesteleri," dedi salonda yürürken, "bu keşiş nesne çıkarma büyüsünü biliyor. Sandığı bana verin, ben de onun büyüsünü yok edeyim. Sonra onunla başka bir yarışma yapabiliriz."

"Ne yapmak istiyorsun?" diye sordu kral. Kaplan-Kuvvet dedi ki, " Onun büyüsü sadece cansız nesneleri kaldırabilir ama bir insan bedenini kaldıramaz. Bu Taocu genci göğsüne koyun, onu asla çıkaramayacaktır."

Genç gerçekten de sandığın içinde saklıydı; daha sonra sandık salondan aşağı indirilerek merdivenlerin önüne konuldu. "Sen, keşiş," dedi kral, " içinde ne tür bir hazine olduğunu bir daha tahmin et."

Tripitaka, "İşte yine geliyor!" dedi.

"Gidip bir kez daha bakayım," dedi Hacı. Bir vızıltıyla uçup içeri girdi ve orada bir Taocu delikanlı buldu. Muhteşem Büyük Bilge! Ne kadar hazır bir zihin! Gerçekten

Böyle bir çeviklik dünyada nadirdir! Böyle bir zeka gerçekten nadirdir!

Vücudunu bir kez sallayarak kendini o yaşlı Taoistlerden birinin şekline dönüştürdü ve sandığa girerken fısıldadı, "Öğrenci."

"Usta," dedi delikanlı, "buraya nasıl girdin?"

"Görünmezlik büyüsüyle," dedi Hacı. Delikanlı, "Benim için bazı talimatların var mı?" diye sordu.

"Rahip senin sandığa girdiğini gördü," dedi Hacı, "ve eğer tahminini Taocu bir delikanlıdan yana kullanırsa, ona karşı yine kaybetmez miyiz?

Bu yüzden buraya seninle bu konuyu tartışmaya geldim. Hadi kafanı tıraşedelim ve sonra senin bir keşiş olduğunu tahmin edelim."

Taocu delikanlı, "Ne isterseniz yapın Usta, yeter ki biz kazanalım. Çünkü onlara tekrar yenilirsek, sadece itibarımız zedelenmekle kalmaz, saray da artık bize saygı duymayabilir."

"Aynen öyle," dedi Pilgrim. "Buraya gel çocuğum. Onları yendiğimizde seni cömertçe ödüllendireceğim."

Altın kubbeli çubuğunu keskin bir usturaya çevirdi ve delikanlıyı kucaklayarak, "Sevgilim, bir an için acıya dayanmaya çalış. Sakın ses çıkarma! Kafanı tıraş edeceğim." Kısa bir süre içinde delikanlının saçları tamamen tıraş edilmiş, bir top haline getirilmiş ve sandığın bir köşesine tıkıştırılmıştı. Usturayı bir kenara bıraktı ve delikanlının kel kafasını okşayarak, "Çocuğum, kafan bir keşişinkine benziyor ama giysilerin sana uymuyor. Onları çıkar ve senin için değiştirmeme izin ver." Taocu delikanlının üzerindeki, bulut deseniyle işlenmiş ve brokarla süslenmiş, bahar soğan beyaz ipekten bir turna kuşu cübbesiydi. Onu çıkardığında, Hacı ölümsüz nefesini üzerine üfledi, "Değiş!" diye bağırıyordu. Anında kahverengi bir keşiş gömleğine dönüştü ve Hacı da onun giymesine yardım etti. Sonra iki parça saç kopardı ve bunları tahta bir balığa ve bir musluğa dönüştürdü. "Mürit," dedi Hacı, balığı ve musluğu delikanlıya verirken, "dikkatle dinlemelisin. Eğer birinin Taocu genci çağırdığını duyarsan, bu sandığı asla terk etme. Eğer biri "Keşiş" diye seslenirse, o zaman sandığın kapısını iterek açabilir, tahta balığı vurabilir ve bir Budist sūtra söyleyerek dışarı çıkabilirsin. O zaman bizim için tam bir başarı olacak."

"Ben sadece," dedi delikanlı, "

yi nasıl okuyacağımı biliyorum.

Kitap

veya Herhangi bir Budist sūtra'yı nasıl okuyacağımı bilmiyorum." Hacı, "Buda'nın adını söyleyebilir misin?" dedi.

"Amitābha demek istiyorsun," dedi delikanlı. "Bunu kim bilmez ki?"

"Yeterince iyi! Yeterince iyi!" dedi Hacı. "Buda'nın adını zikredebilirsin. Bu beni sana yeni bir şey öğretmek zorunda bırakmaz. Sana söylediklerimi unutma. Ben gidiyorum."

Tekrar bir köstebek cırcır böceğine dönüştü ve sürünerek dışarı çıktı, ardından Tang Keşişi'nin kulağına uçtu ve "Usta, sanırım bu bir keşiş" dedi.

Tripitaka, "Bu sefer kazanacağımı biliyorum," dedi.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sordu Hacı ve Tripitaka cevap verdi: ṅ"Sūtralar der ki, "Buddha, Dharma ve Sagha Üç Mücevherdir." Dolayısıyla bir keşiş bir hazinedir."

Kendi aralarında konuşurlarken, Kaplan Güçlü Büyük Ölümsüz, " Majesteleri, bu üçüncü kez bir Taoist genç," dedi.

Bu açıklamayı birkaç kez yaptı ama ne bir şey oldu ne de kimse ortaya çıktı. Tripitaka avuçlarını birbirine bastırarak, "Bu bir keşiş" dedi. Sekiz Kural tüm gücüyle, "Göğsünde bir keşiş var!" diye bağırdı.

Genç bir anda sandığı tekmeleyerek açtı ve tahta balığa vurarak ve Buda'nın adını zikrederek dışarı çıktı. İki sıra halindeki sivil ve askeri yetkililer öylesine sevindiler ki defalarca bravo diye bağırdılar; üç Taocu öylesine şaşırdılar ki seslerini çıkaramadılar. Kral, "Bu rahipler ruhlardan ve tanrılardan yardım almış olmalı," dedi. "Bir Taoist nasıl olur da sandığa girip rahip olarak çıkabilir? Yanında bir görevli olsaydı bile, kafasını tıraş ettirebilirdi. Buddha'nın adını zikretmeyi nasıl öğrenebilir? Ey Önderler! Lütfen bırakın gitsinler!"

"Majesteleri," dedi Kaplan Gücündeki Büyük Ölümsüz, "atasözünün dediği gibi, "Savaşçı akranını, satranç oyuncusu eşini buldu." Biz de gençliğimizde Zhongnan Dağı'nda öğrendiğimiz bazı dövüş sanatlarını

kullanabilir ve onları daha büyük bir rekabete davet edebiliriz."

"Ne tür dövüş sanatları öğrendiniz?" diye sordu kral. Kaplan-Kuvvet cevap verdi: "Biz üç kardeş bazı sihirli yetenekler edindik: Kafalarımızı kestiğimizde onları tekrar boynumuza takabiliriz; göğsümüzü açıp kalbimizi oyduğumuzda tekrar büyüyebilir; kaynayan bir yağ kazanının içinde banyo yapabiliriz."

Kral büyük bir şaşkınlıkla, "Bu üç şey de kesin sonuçlara götüren yollardır. ölüm!"

"Sadece böyle bir büyü gücüne sahip olduğumuz için," dedi Tiger-Strength, "bu kadar cüretkâr bir iddiada bulunmaya cesaret edebiliyoruz. Onlarla bu mücadeleyi kazanana kadar pes etmeyeceğiz."

Kral yüksek bir sesle şöyle dedi: "Siz Doğu Ülkesi'nden gelen rahipler, Devlet Başkanımız sizi bırakmak istemiyor. Sizinle bir kez daha kafa kesme, mide yırtma ve kaynar yağ kazanına girip banyo yapma yarışına girmek istiyorlar." Hacı hâlâ köstebek cırcır böceği kılığındaydı ve gizli raporunu vermek için bir ileri bir geri uçuyordu. Bunu duyduğunda, yerine geçtiği saçlarını geri aldı ve kendisi de hemen gerçek formuna dönüştü. " Şanslı! Şanslı!" diye bağırdı kahkahalar atarak. "İş kapıma kadar geldi!"

"Bu üç şey," dedi Sekiz Kural, "kesinlikle hayatını kaybetmene neden olacak. İşin kapınıza kadar geldiğini nasıl söyleyebilirsiniz?"

"Benim yeteneklerim hakkında hâlâ hiçbir fikrin yok!" dedi Hacı. " Ağabey," dedi Sekiz Kural, "sen oldukça zekisin, bu dönüşümlerde oldukça yeteneklisin. Bu yetenekler zaten bir şey değil mi? Başka ne gibi yeteneklerin var?" Hacı dedi ki,

"Kafamı kesseniz yine de konuşabilirim, kollarımı kesseniz yine de sizi dövebilirim! Bacaklarım kesildi, hala yürüyebiliyorum. Yırtılan karnım yeniden iyileşecek, insanların yaptığı bir wonton gibi pürüzsüz ve rahat olacak: Küçük bir tutam ve tamamen şekillenir. Kaynar yağda yıkamak daha kolaydır; Sıcak bir sıvı gibi beni kirden arındıracak."

Sekiz Kural ve Sha Keşiş bu sözleri duyunca kahkahalarla kükremişler. Hacı öne çıktı ve "Majesteleri, bu genç rahip kafasının nasıl kesileceğini biliyor" dedi.

"Böyle bir yeteneği nasıl kazandın?" diye sordu kral. "Birkaç yıl önce bir manastırda riyazet çekerken," dedi Hacı, "bana kafa kesme büyüsünü öğreten dilenci bir Chan ustasıyla tanıştım. İşe yarayıp yaramadığını bilmiyorum ve bu yüzden hemen şimdi denemek istiyorum."

"Bu rahip çok genç ve cahil!" dedi kral kıkırdayarak. "Kafa kesmek denenecek bir şey mi? Ne de olsa baş, kişinin bedenindeki altı çeşit

enerjisinin kaynağıdır. Eğer onu kesersen, ölürsün."

"Bizim de istediğimiz bu," dedi Tiger-Strength. "Ancak o zaman duygularımız rahatlayabilir!"

Taoist "in sözlerinden etkilenen aptal hükümdar hemen bir infaz yeri hazırlanması için emir verdi.

Emir verilir verilmez, üç bin imparatorluk muhafızı saray kapısının dışında yerlerini aldılar. Kral, "Keşiş, git ve önce kafanı kes" dedi.

"İlk ben gideceğim! Önce ben!" dedi Pilgrim neşeyle. Ellerini göğsünün önünde kavuşturdu ve "Eyalet Yöneticileri, sıramı önce aldığım için cüretimi bağışlayın!" diye bağırdı.

Hızla döndü ve dışarı fırlamak üzereydi. Tang Keşişi onu yakaladı ve şöyle dedi: "Ey Öğrenci! Dikkatli ol! Gittiğin yer bir oyun alanı değil!"

"Korkma!" dedi Pilgrim. "Çekin ellerinizi! Bırakın beni!"

Büyük Bilge doğruca infaz alanına gitti ve burada cellat tarafından yakalanıp iplerle bağlandı. Daha sonra yüksek bir tepeciğe götürüldü ve tepeciğin üzerine oturtuldu. "Öldür" diye bağırıldığında, kafası şangır şungur bir sesle koptu. Sonra cellat kafaya bir tekme attı ve kafa bir karpuz gibi yuvarlanarak kırk adım kadar uzağa fırladı. Ancak Pilgrim'in boynundan kan fışkırmadı. Bunun yerine, midesinin içinden bir ses geldi

ve "Gel, kafa!" diye bağırdı. Geyik Gücündeki Büyük Ölümsüz böyle biryeteneği görünce o kadar telaşlandı ki, hemen bir büyü okuyarak bugörevi yerel ruha ve koruyucu tanrıya verdi:

"O kafayı aşağıda tut. Keşişi yendiğimde, küçük tapınaklarınızı büyük tapınaklara, kilden putlarınızı altından gerçek bedenlere dönüştürmesi için kralı ikna edeceğim."

Gördüğünüz gibi yerel ruh ve tanrı, Beş Gök Gürültüsü'nün büyüsünü bildiği için ona hizmet etmek zorundaydı. Gizlice Hacı'nın başını aşağıya doğru tuttular. Hacı bir kez daha, "Gel, baş!" diye bağırdı.

Ama kafa sanki kök salmış gibi yerde kaldı; hiç kıpırdamadı. Biraz endişelenen Hacı ellerini yumruk yaptı ve vücudunu şiddetle sıktı. İplerin hepsi kopup düştü; "Büyüyün" diye bağırınca, bir kafa anında boynundan fırladı. Cellatların ve imparatorluk muhafızlarının her biri dehşete düşerken, infazdan sorumlu subay bu raporu vermek için sarayın içine koştu:

"Majesteleri, o genç rahibin kafası kesildi ama başka bir kafa çıktı."

"Sha Monk," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "Ağabey'in bu tür bir yeteneğe sahip olduğunu gerçekten bilmiyorduk!"

"Eğer yetmiş iki dönüşüm yolu biliyorsa," dedi Sha Monk, "toplam yetmiş iki kafası olabilir!"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki Hacı, "Efendim," diyerek geri döndü.

Son derece memnun olan Tripitaka, "Öğrenci, acıttı mı?"

diye sordu. "Pek sayılmaz," dedi Hacı, "eğlenceli sayılır!"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "yara izi için merhem lazım mı?"

"Dokun bana," dedi Hacı, "ve herhangi bir yara izi olup olmadığına bak." Budala ona dokundu ve şaşkına döndü. "Harikulade! Muhteşem!" diye kıkırdadı. "Mükemmel iyileşmiş. En ufak bir yara izi bile hissetmiyorsun!"

Kardeşler kendi aralarında mutlu bir şekilde sohbet ederken, kralın şöyle dediğini duydular: "Yazınızı alın. Seni tamamen affediyoruz. Gidin buradan!" Hacı dedi ki, "Pekala emri alacağız, ama Devlet Başkanının oraya gidip onun da kafasını kesmesini istiyoruz! Yeni bir şey denemeli!"

"Devletin Büyük Önderi," dedi kral, "rahip sizi e s geçmek istemiyor. Eğer onunla yarışmak istiyorsanız, lütfen bizi korkutmamaya çalışın."

Tiger-Strength'in olay yerine gitmekten başka çaresi yoktu; burada birkaç cellat tarafından bağlanarak yere yatırıldı. İçlerinden biri kılıcını kaldırıp kafasını kesti ve otuz adım kadar uzağa fırlattı. Gövdesinden de kan fışkırmadı ve o da "Gel başım!" diye haykırdı.

Aceleyle bir parça saç koparan Hacı, üzerine ölümsüz nefesini üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı. Sarı bir tazıya dönüştü ve infaz alanına dalıp Daoist'in kafasını ağzıyla aldı ve imparatorluk hendeğine atmak için koştu. Bu arada Taocu, kafasını üç kez çağırdı ama başarılı olamadı. Gördüğünüz gibi, Hacı'nın yeteneğine sahip değildi ve başka bir kafa üretmesi mümkün değildi. Bir anda gövdesinden parlak bir kızıl fışkırdı. Eyvah!

Rüzgâr ve yağmur gönderip çağırabilse de, Doğru meyve tanrısına karşı hiç bir şey yapamaz.

Bir anda yere yığıldı ve etrafında toplananlar onun aslında sarı kürklü, başsız bir kaplan olduğunu keşfetti.

İnfazdan sorumlu subay tekrar anma törenine gitti. "Majesteleri," dedi, " Devletin Büyük Önderi'nin kafası kesildi ama bir daha çıkmadı. Toz toprak içinde can verdi ve sonra sarı kürklü, başsız bir kaplana dönüştü." Bunu duyan kral korkudan soluk soluğa kalmış ve gözlerini kırpmadan diğer iki Taoiste bakmış. Yastığından kalkan Geyik Gücü, "Ağabeyimin kaderinde tam da bu anda ölmek varmış. Ama o nasıl sarı bir kaplan olabilir? Bu o keşişin hilesi olmalı. Ağabeyimi bir canavara dönüştürmek için bir tür aldatıcı büyü kullanıyor. Artık onu bağışlamayacağım. Karın deşme ve kalp oyma yarışması yapmakta ısrar ediyorum." Kral bunu

duyunca sakinleşti ve şöyle dedi: "Küçük rahip, Devlet İkinci Başkanımızseninle bir yarışma daha yapmak istiyor."

"Bu küçük rahip," dedi Hacı, "uzun zamandır pek hazır yemek yemedi. Geçen gün Batı'ya doğru yolculuk ederken, nazik bir patron sürekli yemek yememizi istedi ve ben de almam gerekenden daha fazla buharda pişmiş ekmek parçasıyla tıka basa doydum. O zamandan beri karnım ağrıyor ve kurtlanmış olabileceğimden korkuyorum. Bu nedenle, bu yarışma daha uygun bir zamanda yapılamazdı, çünkü Majestelerinin bıçağını ödünç alıp midemi açmayı çok istiyorum, böylece iç organlarımı çıkarabilir ve Batı Cenneti'nde Buddha'yı görmeye cesaret etmeden önce midemi ve dalağımı temizleyebilirim." Kral bunu duyunca, "Onu infaz alanına götürün" emrini verdi.

Kaptanlar ve muhafızlardan oluşan bir kalabalık, Hacı "yı çekiştirmek için öne çıktı, Hacı ise onları geri iterek, "İnsanların beni tutmasına ihtiyacım yok.

Oraya kendim yürüyeceğim. Ancak bir şey var. Ellerimin bağlı olmasını istemiyorum, çünkü iç organlarımı yıkamak ve temizlemek istiyorum."

Kral hemen emir verdi, "Ellerini bağlamayın." Hacı kasıla kasıla idam alanına doğru yürüdü. Kendini büyük bir sütuna yaslayarak cüppesini çözdü ve karnını ortaya çıkardı. Cellat bir ip kullanarak boynunu direğe bağladı; aşağıda, başka bir ip iki bacağını da direğe bağladı.

Sonra keskin bir hançer kullandı ve Pilgrim "in göğsünü aşağıya, karnının alt kısmına kadar yırttı. Hacı iki eliyle karnını iterek açtı ve bağırsaklarını tek tek inceleyerek dışarı çıkardı. Uzun bir duraksamadan sonra, onları tıpkı daha önce olduğu gibi sarmal sarmal tekrar içeri koydu. Karnının derilerini kavrayıp elleriyle bir araya getirerek sihirli nefesini karnına üfledi ve "Büyüsün!" diye bağırdı.

Bir anda karnı tamamen kapandı. Kral öylesine şaşırmıştı ki, iki eliyle el yazmasını Hacı'ya uzattı ve şöyle dedi: "Kutsal keşiş, lütfen batıya

doğru yolculuğunuzu daha fazla geciktirmeyin. Yazınızı alın ve gidin."

Pilgrim kıkırdayarak, "Senet küçük bir mesele," dedi. "Devlet İkinci Başkanından kesme ve yırtma işlemlerini yapmasını istemeye ne dersiniz?"

"Suçu bize atma," dedi kral Geyikgücü "ne. "Onun rakibi olmak isteyen sendin. Lütfen git! Lütfen git!"

"Sakin ol!" dedi Deer-Strength. "Ona karşı kaybedeceğimi hiç sanmıyorum!" Şuna bir bakın! İnfaz alanına doğru ilerlerken Hacı Güneş'in çalımlarını bile taklit etti. Orada iplerle bağlandı ve ardından celladın hançeriyle karnı deşildi. O da bağırsaklarını çıkardı ve elleriyle manipüle etti. Hacı hemen saçından bir parça kopardı ve üzerine ilahi nefesinden bir ağız dolusu üfleyerek "Değiş" diye bağırdı. Aç bir şahine dönüştü; kanatlarını ve pençelerini açarak Daoist'e doğru uçtu ve onu bağırsaklarından temizledi. Sonra da avının tadını çıkarmak için bir yerlere uçtu.

Yırtık göbekli ve boş gövdeli bir hayalet, İç organları az ve bağırsakları olmayan bir ruh çok aptal!

Sütunu tekmeleyen cellat, daha yakından bakmak için cesedi sürükledi. Ah! Bu aslında boynuzları olan beyaz tüylü bir geyikti.

İnfazdan sorumlu memur yine telaşla koşarak raporu hazırladı: " Devletin ikinci

başbakanı çok şanssız! Karnı yarılmıştı, iç organları aç bir şahin tarafından kapıldı. Öldükten sonra ilk hali boynuzları olan beyaz tüylü bir geyik oldu." Giderek daha da telaşlanan kral, "Nasıl oldu da boynuzlu bir geyiğe dönüştü?" diye sordu.

Keçi Güçlü Büyük Ölümsüz şöyle dedi: "Evet, ağabeyim nasıl ölür ve bir canavar şekline dönüşür? Bu, o keşişin bize karşı komplo kurmak için kullandığı büyü olmalı. Bırakın da ağabeylerimin intikamını alayım."

Kral, "Onu hangi sihirle yenebilirsin?" diye sorunca Keçi Gücü, " Onunla kızgın yağ kazanında banyo yapma yarışına gireceğim" diye cevap

vermiş.

Kral gerçekten de güzel kokulu yağla dolu büyük bir kazan getirtti ve yarışmaya başlamalarını söyledi. "Nezaketiniz için teşekkür ederim," dedi Hacı, "çünkü bu genç rahip uzun zamandır banyo yapmadı. Aslında cildim son iki gündür oldukça kuru ve kaşınıyor ve tahrişi gidermek için haşlanmam gerekiyor."

Tahtın önündeki görevli gerçekten de büyük bir odun yığınının üzerinde büyük bir ateş yaktı ve kazandaki yağ kaynayana kadar ısıtıldı.

İçine girmesi istendiğinde Hacı avuçlarını önünde birleştirdi ve "Bu sivil mi yoksa askeri bir banyo mu olacak?" diye sordu.

"Ne fark eder?" diye sordu kral. Hacı, "Sivil banyo, giysilerimi çıkarmayacağım anlamına gelir. Ellerim kalçalarımda, içeri atlayacağım ve küçük bir yuvarlanmadan sonra tekrar dışarı atlayacağım, aslında o kadar hızlı ki, giysilerin kirlenmesine izin verilmiyor. Eğer giysilerde en ufak bir yağ zerresi varsa, kaybederim. Ancak askeri bir banyo, bir elbise askısı ve bir havlu gerektirecektir. İçeri dalmadan önce soyunacağım ve takla atmak da dahil olmak üzere orada istediğim gibi oynamama izin verilecek."

Kral Keçi-Kuvvet'e, "Onunla nasıl rekabet etmek istiyorsun? Sivil bir hamamda mı yoksa askeri bir hamamda mı?"

"Eğer sivil banyo yaparsak," dedi Keçi-Kuvvet, "korkarım cübbesi yağın üzerinden kayacağı şekilde işlenmiş olabilir. Askeri banyo yapalım." Hacı hemen öne atılarak, "Sıramı önce alma cüretini gösterdiğim için beni tekrar affedin," dedi. Şuna bir bakın! Gömleğini çıkardı ve kaplan derisinden eteğinin bağlarını çözdü. Bir çırpıda kazanın içine atladı, kaynayan yağın içinde yüzüyormuş gibi sıçradı ve oynaştı.

Sekiz Kural bunu gördüğünde parmağını ısırdı ve Sha Monk'a şöyle dedi: "Bu maymunu gerçekten yanlış değerlendirmişiz! Bunca zamandır aramızdaki alaycı konuşmalar ve şakalaşmalar sırasında onun sadece şaka

yaptığını sanmıştım! Gerçekten böyle bir yeteneği olduğunu çok az farketmişim!"

Hayretlerini güçlükle engelleyebildiler, ama Hacı onların birbirleriyle fısıldaştıklarını görünce iyice kuşkulandı ve kendi kendine şöyle düşündü: " Şu Budala bana gülüyor olmalı! Atasözünün anlamı bu:

"Zekanın işi, beceriksizliğin boş zamanı vardır." Yaşlı Maymun tüm bunları yaşamak zorunda ve orada oldukça rahat! Ona biraz ip takayım ve daha dikkatli olup olmayacağını göreyim!"

Kendini yıkarken, aniden bir sıçramayla kazanın dibine doğru daldı.

Orada kendini küçük bir römorka dönüştürdü ve ortadan kayboldu.

İşlemlerden sorumlu memur raporu vermek üzere tekrar öne çıktı: " Majesteleri,

genç rahip kaynar yağda kızartılarak öldürülmüştür." Memnun olan kral,

kemiklerin görmesi için çıkarılması emrini verdi, Cellat da demir bir süzgeçle yağı karıştırmak için öne çıktı. Ancak süzgeçteki delikler oldukça büyüktü, oysa Pilgrim'in içine girdiği raptiye çok küçüktü ve defalarca kepçeyle alındıktan sonra deliklerden düştü. Memurun bu sözlerle geri dönmekten başka çaresi yoktu:

"Rahibin vücudu hassas ve kemikleri kırılgan. Tamamen erimiş gibi görünüyor!"

Kral hemen, "Şu üç keşişi yakalayın!" diye bağırdı. Sekiz Kural'ın bakışlarının ne kadar vahşi olduğunu gören saray muhafızları önce ona saldırdı ve iki elini arkadan bağlayarak onu yere fırlattı. Tripitaka o kadar korkmuştu ki yüksek sesle haykırdı: "Majesteleri, lütfen bu mütevazı din adamını şimdilik affedin. Bu öğrencim inancımızı benimsediğinden beri, tekrar tekrar liyakat kazandı. Bugün Devlet Başkanına karşı yaptığı hakaret, bir yağ kazanında ölümüne neden oldu ve bu mütevazı din adamının kesinlikle kendi hayatıma tutunmak gibi bir arzusu yok. Dahası,

nasıl ki memurlar halkı yönetiyorsa, siz de her şeyden önce hükümdarsınızve kral olarak tebaanız olan benden ölmemi isterseniz, ölmemeye nasılcesaret edebilirim? Ama ilk ölen zaten bir ruh oldu ve işte bu nedenlesizden bir an için lütuf diliyorum. Bana yarım bardak soğuk su ya da birkâse ince yulaf ezmesi verin; ayrıca bana üç kâğıt at verin ve bu sunularısunmak ve ona bir mürit olarak saygımı ifade etmek için kazanın önünegitmeme izin verin. O zaman bana vereceğiniz cezayı kabul edeceğim."Kral bunu duyunca şöyle dedi: "Pekâlâ! Çinliler gerçekten de çok sadıkinsanlar!"

Tang Keşişi'ne pirinç lapası ve kâğıt para verilmesini istedi.

Tang Keşişi, Sha Keşişi'nin kendisiyle birlikte merdivenlerden aşağı inmesini isterken, muhafızlardan birkaçı Sekiz Kural'ı kulaklarından tutarak kazana doğru sürükledi. Tang Keşişi kazanın karşısına geçerek aşağıdaki duayı okudu:

"Sevgili öğrencim, Sun Wukong!

Chan korusunda kabul töreninden beri, batıya doğru yol alırken bana ne kadar sevgi gösterdin. Birlikte Büyük Tao'yu mükemmelleştirmeyi umduk. Bugün öleceğini nereden bilebilirdim! Hayattayken kutsal kitapları bulmak için yaşıyordun; Ölümde aklın Buddha'dan ayrılmamalı. Uzaklardaki cesur ruhun yükselmeyi beklemeli "Hades'in karanlık saltanatından bir hayalet gibi şimşek çakmak için."

Bu duayı duyan Sekiz Kural şöyle dedi: "Üstat, bu uygun bir yakarış değil. Sha Monk, benim için pirinç sunusunu kaldır. Bırak dua edeyim!"

Bağlanmış ve yere yatırılmış olan Idiot soluk soluğa şu sözleri söyledi:

"Seni yüzsüz, felaket tellalı maymun! Seni cahil Ban At Vebası. Seni arsız, ölümü hak eden maymun! Seni derin yağda kızartılmış Ban At Vebası! Maymun vuruldu! At

Hacı Güneş elbette hâlâ kazanın dibindeydi. Idiot'tan bu azarları duyduğunda, artık kendini tutamadı ve hemen orijinal formuna geri

döndü. Kazanın içinde çırılçıplak ayağa kalkarak bağırdı: "Seni aşırıdoldurulmuş amele! Kimi azarlıyorsun?"

"Öğrenci," dedi Tang Keşişi Hacı'yı gördüğünde, "beni neredeyse ölümüne korkuttun!" Sha Monk, "Ağabey ölü taklidi yapmayı çok seviyor!" dedi.

Sivil ve askeri yetkililerin hepsi rapor vermek için merdivenlere koştu:

"Majesteleri, o rahip ölmedi. Kazandan tekrar çıktı."

Tahta yanlış rapor vermekten suçlu bulunabileceğinden korkan infazdan sorumlu memur, "O öldü, tamam. Ama bugün oldukça uğursuz bir gün ve o genç rahibin hayaleti şimdi kendini gösteriyor." Duydukları karşısında çılgına dönen Hacı kazandan dışarı fırladı, yağdan kurulandı ve elbiselerini giydi. Subayı yanına sürükleyerek demir çubuğunu çıkardı ve kafasına indirdiği bir darbeyle onu et yığınına çevirdi. "Bu kendini gösteren hayalet de neyin nesi?" diye homurdandı. Memurlar o kadar korkmuşlardı ki, Sekiz Kural'ı hemen serbest bıraktılar ve yere diz çökerek yalvardılar: "Bizi affedin! Bizi affedin!"

Kral da ejderha tahtını terk etmek istedi ama Hacı tarafından yakalandı ve "Majesteleri, çekip gitmeyin. Üçüncü Devlet Başkanınıza da kazana girmesini söyleyin."

Titreyen kral şöyle dedi: "Devletin Üçüncü Önderi, hayatımızı kurtar. Çabuk kazana gir ki keşiş bize vurmasın."

Keçi Gücü salonun merdivenlerinden aşağı indi ve Hacı gibi giysilerini çıkardı. Kaynayan yağ kazanının içine atlayarak zıplamaya ve yıkanmaya başladı.

Kralı bırakan Hacı kazana yaklaştı ve ateşçilere daha fazla odun eklemelerini söylerken kendisi de elini yağın içine soktu.

Aha! Kaynayan yağ buz gibi soğuktu. Kendi kendine düşündü:

"Ben banyo yaparken çok sıcaktı, ama şimdi o orada yıkanırken ne kadar soğuk olduğunu hissedin. Biliyorum. Onu burada koruyan bir ejderha kralı olmalı." Havaya sıçrayarak

harfiyle başlayan bir büyü okudu ve anında Kuzey Okyanusu'nun Ejderha Kralı'nı yanına çağırdı. "Seni boynuz yetiştiren solucan!" dedi Hacı ona. "Seni pullu kertenkele! Kazanın dibine soğuk bir ejderha sararak o Daoist'e yardım etmeye nasıl cüret edersin? Onun gücünü göstermesini ve bana üstünlük sağlamasını mı istiyorsun?"

Korkuya kapılan Ejderha Kral cevabını kekeleyerek verdi:

"Aoshun bunu yapmaya cesaret edemez! Belki de Büyük Bilge'nin bundan haberi yoktur: bu lanetli canavar, orijinal kabuğunu atabildiği noktaya kadar oldukça zorlu bir kendini yetiştirme sürecinden geçti. Beş Gök Gürültüsü'nün gerçek büyüsünü edinmiştir; sahip olduğu diğer tüm büyü güçleri ise heterodoksi tarafından geliştirilmiş olup, hiçbiri onu ölümsüzlerin gerçek yoluna götürmeye uygun değildir. Şu anki performansı da Küçük Mao Dağı'nda öğrendiği Büyük Bozgun'un bir parçasıdır, ancak iki ortağının büyüsü Büyük Bilge tarafından çoktan yok edilmiş ve orijinal formlarını ortaya çıkarmak zorunda kalmışlardır. Kendi başına geliştirmeyi başardığı bu soğuk ejderha dünyevi insanları kandırabilir ama Büyük Bilge'yi nasıl kandırabilir ki? O soğuk ejderhayı derhal tutuklayacağım ve emin olun ki kemikleri, derileri ve her şeyiyle kızartılacak!"

"Onu götürün," dedi Pilgrim, "böylece kırbaçlanmaktan kurtulursunuz!"

Şiddetli bir rüzgâra dönüşen Ejderha Kral, kazanın üzerine çullandı ve soğuk ejderhayı okyanusa geri sürükledi.

Hacı havadan aşağı indi ve Tripitaka, Sekiz Kural ve Sha Monk ile birlikte basamakların önünde tekrar durdu. Taocu'nun yağın içinde bir aşağı bir yukarı sallanmakta olduğunu gördüler ama çıkmak için gösterdiği umutsuz çabalar boşunaydı. Kazanın duvarına her tırmanışında geri kayıyordu; çok geçmeden eti eridi, derisi kömürleşti ve kemikleri

vücudunu terk etti. "Majesteleri," infazdan sorumlu başka bir subay raporvermek için öne çıktı, "Devletin Üçüncü Önderi vefat etti!"

Gözlerinden yaşlar akarken, kral önündeki imparatorluk masasına yapıştı ve kontrolsüzce hıçkırarak ağladı:

"İnsan formunu elde etmek zor, gerçekten zor! Gerçek bir rehber olmadığında iksir yapamazsın. Tanrılara gönderecek tılsımlarınız ve suyunuz var ama hayatınızı devam ettirecek hapınız yok. Eğer mükemmellik geri ṇalınırsa, Nirvāa kazanılabilir mi? Hayatınız güvencesiz, çabalarınız boşuna. Karşılaşacağınız zorlukları önceden bilseydiniz, Neden dağda güvenle kalmadınız? Çekin!"

Gerç

ekten

Altına dokunmak, kurşun eritmek-ne işe yararlar? Rüzgarı çağırmak, yağmuru çağırmak, hepsi boşuna!

Usta ve öğrencilere ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第047回 · Bölüm 47

Kutsal keşişin geceleri Cennete Ulaşan Nehir'de engellenmesi Metal ve Ahşap, şefkatle küçük çocukları kurtarır

Ejderha masasına yaslanmış olan kralın gece çökene kadar durmadan ağladığını, gözyaşlarının bir dere gibi fışkırdığını söylüyorduk. Sonunda Hacı onun yanına gitti ve bağırdı, "Nasıl bu kadar ahmak olabilirsin? Şu Taocuların cesetlerine bir bak: biri kaplan, diğeri geyik. Keçi-Kuvvet aslında bir antiloptu. Eğer bana inanmıyorsanız, kemiklerini görmeniz için kefaletle çıkaralım. İnsanların nasıl böyle iskeletleri olabilir? Bu üç Taocu da ruha dönüşmüş dağ canavarlarıydı ve buraya gelip size karşı komplo kurmak için birleşmişlerdi. Nodal kaderinizin hâlâ güçlü bir şekilde yükselişte olduğunu gördüklerinde, henüz size zarar vermeye cesaret edemediler. İki ya da daha fazla yıl sonra nodal kaderiniz azaldığında, canınızı alacaklardı ve tüm krallığınız onların olacaktı. Şanslıyız ki bu sapkınları yok etmek ve hayatınızı kurtarmak için zamanında geldik. Ve sen hala ağlıyor musun? Ne için ağlıyorsun? Bir an önce reçetemizi getir ve bizi yolumuza gönder." Kral ancak Hacı'dan bunları duyduktan sonra kendine geldi. Sivil ve askeri yetkililer de ona rapor vermek için öne çıktılar ve şöyle dediler: "Ölülerin beyaz bir geyik ve sarı bir kaplan olduğu ortaya çıktı, kazandaki kemikler ise bir antilopa ait. Kutsal keşişin sözlerini dinlememek akılsızlık olur."

"Bu durumda," dedi kral, "kutsal keşişe minnettarız. Geç oldu bile. Başrahip kutsal keşişlere dinlenmeleri için Bilgelik Derinliği Manastırı'na kadar eşlik etsin. Yarın erken saatlerde Doğu Köşkü'nü açacağız ve İmparatorluk Eğlence Sarayı'na onlara teşekkür etmek için büyük bir vejetaryen ziyafet hazırlamalarını emredeceğiz."

Rahiplere manastıra kadar eşlik edildi.

Ertesi sabah beşinci nöbet vakti kral birçok memurun katılımıyla bir saray toplantısı düzenledi. Hemen Budist rahipleri şehre dönmeye çağıran bir ferman yayınladı ve bu ferman her yola ve dört kapıya asılacaktı. Ayrıca büyük bir ziyafet hazırlanması emrini verdikten sonra, Tripitaka ve takipçilerini ziyafet için Doğu Köşkü'ne davet etmek üzere imparatorluk arabasını Bilgelik Derinliği Manastırı'na gönderdi ve bundan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size bunun yerine canlarını kurtarmayı başaran keşişlerden bahsedeceğiz. Yayınlanan fermanı duyduklarında, her biri çok sevindi ve Büyük Bilge Güneş'i aramak, ona teşekkür etmek ve saçlarını geri vermek için şehre dönmeye başladılar. Bu arada, ziyafet sona erdikten sonra ihtiyar, kraldan fermanı aldı ve kraliçeyi, cariyeleri ve iki sıra sivil ve askeri yetkiliyi rahipleri uğurlamak üzere sarayın kapısından dışarı çıkardı. Dışarı çıktıklarında, yolun her iki tarafında diz çökmüş birçok keşiş buldular ve şöyle diyorlardı: "Büyük Bilge Baba, Cennete Eşittir, biz sahilde canımızı kurtaran keşişleriz. Babamızın iblisleri yok ettiğini ve bizi kurtardığını duyduğumuzda ve ayrıca kralımızın geri dönmemizi emreden bir ferman yayınladığını duyduğumuzda, saçları size sunmak ve İlahi lütfunuz için size teşekkür etmek için buraya geldik."

Hacı kıkırdayarak, "Kaçınız geri döndü?" diye sordu. "Hepsi beş yüz kişi. Hiçbiri kayıp değil." Hacı vücudunu bir kez salladı ve hemen geri döndü. saçları. Sonra krala ve sıradan insanlara şöyle dedi: "Bu keşişler gerçekten de yaşlı Maymun tarafından serbest bırakıldı.

Yaşlı Maymun arabayı çifte geçitlerin ötesine ve birbirine kenetlenen omurga sırtı boyunca hareket ettirdikten sonra parçalandı ve o iki sapkın Taoisti öldüresiye döven de Maymun'du. Bugün böyle bir bela yok edildikten sonra, gerçek yolun Chan kapısına ait olduğunu anlamalısınız. Bundan sonra karşınıza çıkan hiçbir doktrine aptalca inanmamalısınız. Üç Dinin birliğini onurlandıracağınızı umuyorum: keşişlere saygı gösterin, Taoistlere de saygı gösterin ve yetenekli olanları yetiştirmeye özen gösterin. Krallığınız, sizi temin ederim, sonsuza dek güvende olacaktır."

Kral, Tang Keşişi'ne şehir dışına kadar eşlik etmeden önce onayını ve teşekkürlerini tekrarladı.

Ve böylece, yolculuklarının amacı

Üç kanon için gayretli bir arayış; İlkel ışık için yorucu bir arayış.

İlerlerken gündüz yürüdüler ve gece dinlendiler; susadıklarında içtiler ve acıktıklarında yediler.

İlkbahar sona erdi, yaz azaldı ve çok geçmeden yeniden sonbahar geldi. Bir gün akşama doğru, Tang Keşişi atını dizginledi ve "Öğrenciler, gece için nerede barınak bulabiliriz?" dedi.

"Efendim," dedi Hacı, "aileden ayrılan bir adam, ailede kalan biri gibi konuşmamalı."

Tripitaka dedi ki, "Aileden biri nasıl konuşur? Ve aileden ayrılan bir adam nasıl konuşur?"

"Yılın bu zamanında," dedi Pilgrim, "aile içinde kalan bir adam sıcak bir yatağın ve rahat battaniyelerin faydalarından yararlanacaktır; çocukları koynunda ve karısı bacaklarının yanındadır. İşte bu kadar rahat uyuyacaktır! Şimdi, aileden ayrılan bizler böyle şeylerin tadını çıkarmayı nasıl bekleyebiliriz? Yıldızlar tarafından örtülmeli ve ay tarafından sarılmalıyız; rüzgârlarda yemek yemeli ve sularda dinlenmeliyiz. Bir yol varsa ilerleriz ve ancak sonuna geldiğimizde dururuz."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "tek bir şey biliyorsun ama onun sonuçlarını göremiyorsun. Bak yürüdüğümüz bu yol ne kadar tehlikeli! Üzerimde o kadar ağır bir yük var ki yürümekte bile zorlanıyorum. Lütfen iyi bir gece geçirip dinlenebileceğim ve gücümü yeniden kazanabileceğim bir yer bulun. Sabah olduğunda, yükümle bir kez daha yüzleşebilirim. Aksi takdirde yorgunluktan öleceğim!"

"O zaman bu ay ışığında biraz daha ilerleyelim," dedi Hacı, "evlerin olduğu bir yere ulaştığımızda durabiliriz." Usta ve öğrencilerin Hacı'yı takip etmekten başka çareleri yoktu.

Yolculukları uzun sürmemişti ki akan suyun sesini duydular. "Bitti!" dedi Sekiz Kural. "Yolun sonuna geldik!"

Sha Monk, "Önümüzü bir su seli kesti," dedi. Tang Keşişi "Karşıya nasıl geçebiliriz?" diye sordu.

"Önce ne kadar derin olduğunu anlamak için test edeyim," dedi Sekiz Kural. Tripitaka, "Wuneng, böyle saçma sapan konuşma! Suyun derinliğini veya sığlığını nasıl test edebilirsin ki?"

"Yumurta şeklinde bir çakıl taşı bulacağım," dedi Sekiz Kural, "ve içine atacağım: eğer sıçrar ve köpük çıkarsa sığdır; eğer gürültülü bir sesle batarsa derindir."

"Git ve test et," dedi Hacı. Bizim Budala yerde el yordamıyla bir taş bulmuş ve suya atmış; tek duydukları, taş dibe batarken balıkların baloncuklar çıkarması gibi bir fokurdama sesiymiş. "Derin! Derin! Derin!" dedi. "Onu geçemeyiz!"

"Derinliğini keşfetmiş olsan da," dedi Tang Keşişi, "ne kadar geniş olduğunu bilmiyor olabilirsin."

"Kesinlikle olmaz! Kesinlikle hayır!" dedi Sekiz Kural. Hacı, "Bir bakayım,"

dedi.

Sevgili Büyük Bilge! Bir anda takla atarak havaya yükseldi ve bakışlarını suya sabitledi. Gördü ki

Ay, engin ışık parıltılarıyla ıslanmış; Gökyüzünün görüntüsü derinlerde sırılsıklam; Dağları yutan bir ruh dalı; Yüzlerce dereyi besleyen uzun bir nehir; Binlerce köpüren katman çalkalanıyor; Dağ gibi dalgaların on bin katı; (Kıyılarda balıkçı ateşi yanmıyordu ama ak balıkçıllar sahilde dinleniyordu). Okyanus gibi uçsuz bucaksız, Görünürde sınırı olmayan.

Bulutlardan hızla nehrin kıyısına indi ve şöyle dedi: "Efendim, nehir çok geniş! Çok geniş! Karşıya geçemeyiz! Yaşlı Maymun'un bu ateşli

gözleri ve elmas göz bebekleri, gündüzleri bin mile kadar iyi ve kötüyüayırt edebilir ve geceleri bile dört veya beş yüz millik bir mesafeyi katedebilirler. Az önce karşı kıyıyı bile göremiyordum. Nehrin genişliğininasıl söyleyebilirdim?"

Dehşete kapılan Tripitaka uzun süre tek kelime edemedi. Sonra hıçkıra hıçkıra ağladı, "Ey Öğrenci! Ne yapmalıyız?"

Sha Monk, "Usta, lütfen ağlama," dedi. "Şuraya bakın! Suyun kenarında duran bir adam değil mi?" Hacı, "Sanırım ağlarını indiren bir balıkçı olabilir. Gidip ona sorayım."

Demir çubuğunu tutarak daha yakından bakmak için ileri atıldı. Ah! Bu bir insan değil, sadece üzerinde mühür yazısıyla üç büyük kelime ve altında iki sıra daha küçük kelime yazılı olan taş bir anıttı. Üç büyük kelime şunlardı:

Cennete Ulaşan Nehir. İki sıra halinde daha küçük kelimeler okunmaktadır:

Sekiz yüz millik bir genişlik Eski günlerden beri çok az kişinin geçebildiği.

"Usta," diye seslendi Hacı, "gel ve bak." Tripitaka anıtı gördüğünde gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve şöyle dedi: "Ey Öğrenci! O yıl Chang'an'dan ayrıldığımda, Batı Cennetine giden yolun oldukça kolay olduğunu düşünmüştüm. İblislerin ve canavarların engellerini, dağların ve suların üzerindeki uzun mesafeyi nereden bilebilirdim ki!"

"Usta," dedi Sekiz Kural, "bir dakika dinle. Bir yerlerden davul ve zil sesleri gelmiyor mu? Bir aile keşişlere ziyafet veriyor olmalı. Oraya gidip biraz vejetaryen yemek için yalvaralım ve yarın bizi karşıya geçirecek bir tekne bulma olasılığı hakkında araştırma yapalım."

Atını sürerken kulaklarını eğen Tripitaka gerçekten de davul ve zil sesleri duydu. "Bunlar Taoistlerin müzik aletleri değil," dedi. "Biz Budistler tarafından yürütülen bir dini ayin olmalı.

Hadi oraya gidelim." Pilgrim atı öne sürdü ve hep birlikte müziğin geldiği yere doğru ilerlediler. Aslında yürüyebilecekleri bir yol yoktu, sadece inişli çıkışlı bir kumsal vardı. Bir süre sonra, sayıları dört ya da beş yüz civarında olan, iyi inşa edilmiş bir grup ev gördüler. Bu evlerin şu evler olduğunu gördüler

Tepeye ve yollara yakın, Kıyıların ve derenin yanında. Her yerde ahşap çitler kapalıydı; Her evin bambu avlusu kapalıydı. Kum tepelerinde dinlenen ak balıkçıllar huzurlu rüyalar gördü; Söğütlere yuva yapan kuşlar soğuk melodilerini seslendirdi. Kısa flütler sessizdi; Çamaşırların ritmi yoktu. Kırmızı smartweed dalları ay ışığında titredi; Sarı acele yapraklar rüzgarla savaştı. Bir köy köpeği seyrek tarla çitlerinin arasından havladı; Yaşlı bir balıkçı, ışıkların az olduğu yerde, demirli teknesinde uyudu, Ve insan telaşları, sessiz. Parlak ay havada asılı bir ayna gibiydi, Su mercimeği çiçeklerinin kokusu aynı anda Batı rüzgarı tarafından uzak kıyıdan gönderildi.

Tripitaka atından indiğinde, bir patikanın başında bir ev gördü; evin önünde bir sancak dalgalanan bir direk dikilmişti, içerisi ise kandiller ve mumlarla yanıyor ve güzel kokulu tütsülerle doluydu. "Wukong," dedi Tripitaka, "burada sahip olduğumuz şey kesinlikle dağın kıvrımından ya da nehrin kenarından daha iyi. En azından çatının saçakları gece sislerinden biraz korunmamızı sağlayabilir ve korkmadan dinlenebiliriz. Ancak siz önce geride kalın, ben de isteğimizi bildirmek için patronun kapısına gideyim. Eğer kalmamıza izin verirse, sizi çağırırım; ama istemezse, hepiniz herhangi bir yaramazlık yapmayacaksınız. Ne de olsa görünüşünüz oldukça çirkin ve onları korkutabileceğinizden korkuyorum. Bu insanları gücendirmek, kalacak hiçbir yerimiz olmayacağı anlamına gelebilir."

"Söylediklerinizi çok doğru," dedi Hacı. "Lütfen önce siz gidin, Usta, biz sizi burada bekleyeceğiz."

Geniş kenarlı bambu şapkasını çıkaran ihtiyar, papaz cübbesindeki kirleri silkeledi ve elinde papaz asasıyla evin kapısına doğru ilerledi. Kapıyı yarı kapalı bulmuş; izin almadan içeri girmeye cesaret edemeyen ihtiyar hareketsiz durup kısa bir süre beklemiş, o sırada boynunda birkaç boncuk asılı olan yaşlı bir adam evden çıkmış, yürürken Buda'nın adını zikrediyormuş. Ancak yaşlı adamın kapıyı kapatmak üzere olduğunu gören ihtiyar, aceleyle Avuçlarını birleştirdi ve haykırdı, "Yaşlı Hayırsever, bu mütevazı rahip sizi selamlıyor." Selamına karşılık veren yaşlı adam, "Çok geç kaldın keşiş," dedi.

"Ne demek istiyorsun?" dedi Tripitaka. "Geç kaldığın için hiçbir şey alamayacaksın demek istiyorum," dedi yaşlı adam. "Eğer daha erken gelmiş olsaydın, keşişlere ziyafet verdiğimizi görürdün. Karnınızı doyurduktan sonra, size üç ons pişmiş pirinç, bir balya beyaz kumaş ve on tel bakır para daha verilecekti. Neden bu saatte geldiniz?"

Tripitaka eğilerek, "Yaşlı Hayırsever," dedi, "bu mütevazı rahip ziyafet çekmek için burada değil."

"Eğer değilsen," dedi yaşlı adam, "o zaman buraya neden geldin?"

Tripitaka şöyle dedi: "Ben Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın imparatorluk fermanıyla Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları edinmek üzere gönderilen biriyim. Sizin bölgenize vardığımızda geç olmuştu. Evinizden gelen davul ve zil seslerini duyunca, sizden bir gecelik konaklama istemek için geldik. Sabah yola çıkacağız."

"Keşiş," dedi yaşlı adam elini nazikçe sallayarak, "ailesini terk etmiş bir adam yalan söylememeli. Buradaki yerimiz ile Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ınız arasındaki mesafe elli dört bin mil. Senin gibi tek bir kişi, buraya tek başına nasıl gelebildi?"

"Bu son derece doğru bir gözlem, Yaşlı Hayırsever," dedi Tripitaka, " ama ben yalnız değilim. Dağların arasından bir yol açan ve suların üzerine geldiğimizde köprüler inşa eden üç öğrencim var. Onlar bana eşlik ettikleri için bugün buraya gelebildim."

"Eğer müritlerin varsa," dedi yaşlı adam, "neden seninle gelmediler? Lütfen onları hemen davet edin! Evimde hepinize yetecek kadar yer var."

Tripitaka arkasını dönerek, "Müritler, buraya gelin," dedi. Hacı doğası gereği oldukça düşüncesizdi, Sekiz Kural görgüsüz doğmuştu ve Sha Monk da çok aceleciydi. Üçü de efendilerinin seslendiğini duyar duymaz, atı ve bavulları da yanlarında sürükleyerek eve doğru bir kasırga gibi koşmaya başladılar. Yaşlı adam onları gördüğünde öylesine dehşete kapılmış ki yere yığılmış ve tekrar tekrar ağlamaya başlamış: "Canavarlar burada! Canavarlar burada!" Tripitaka onu elleriyle kaldırarak, "Korkma, hayırsever. Onlar canavar değil. Onlar benim öğrencilerim."

Yaşlı adam titreyerek şöyle dedi: "Ne kadar yakışıklı bir usta! Neden böyle çirkin öğrenciler aldınız?"

"Görünüşleri iyi olmasa da," dedi Tripitaka, "kaplanları evcilleştirmede ve ejderhaları bastırmada, canavarları ele geçirmede ve şeytanları yakalamada oldukça bilgilidirler." Duyduklarına tam olarak inanamayan yaşlı adam Tang Keşişi'ne destek oldu ve onunla birlikte yavaşça içeriye doğru yürüdü.

Şimdi size salona dalan ve orada bavullarını bırakıp atı bağlayan o üç hayduttan bahsedeceğiz. O sırada salonda sūtralar okuyan birkaç rahip vardı. Sekiz Kural uzun burnunu uzatarak onlara bağırdı, "Hey keşişler! Hangi sūtra'yı okuyorsunuz?" Bunu duyan keşişler başlarını kaldırdı ve hepsi birden

Bir ziyaretçi görmüşler, Uzun burunlu ve kocaman kulaklı, Kalın bir gövde ve geniş omuzlar, Gök gürültüsü gibi gürleyen bir ses. Ama Pilgrim ve Sha Monk Görünüşleri daha da çirkindi. Salondaki rahiplerden hiçbiri dehşet içinde değildi. Okumaya devam etmeye çalıştılar Ama liderleri tarafından durduruldular. Taşlarını ve çanlarını bıraktılar ve oyulmuş Buda'ları terk ettiler. Lambaların hepsi söndü, Ve meşalelerin hepsi söndü. Çırpındılar ve tökezlediler, Kapı eşikleri devrildi. Tıpkı kabakların yere düşmesi gibi, Kafaları birbirine çarptı. Saf, dingin bir ritüel komplosu

Büyük bir kahkaha nedeni oldu!

Üç kardeş rahiplerin nasıl tökezleyip düştüklerini görünce ellerini çırpıp kahkahalarla kükremişler. Her zamankinden daha fazla dehşete kapılan rahipler can havliyle kaçarken birbirlerine çarptılar ve mekânı terk ettiler. Tripitaka yaşlı adamı salona götürdü ama ışıklar ve lambalar tamamen sönmüştü, üçü de hâlâ kahkahalar içindeydi. "Sizi yüzsüz yaratıklar!" diye azarladı Tang Keşişi. "Çok kötüsünüz! Size her gün öğretmedim mi, her sabah öğüt vermedim mi? Eskiler şöyle derdi,

Eğitim almadan erdemli olmak, bilgelik değil midir? Eğitimden sonra erdemli olmak, bu asalet değil midir? Eğitimden sonra bile erdemsiz olmak, bu aptallık değil midir?

Yaramazlık yapma şekliniz, sizin en büyük alçaklık ve aptallığa sahip insanlar olduğunuzu gösterdi! Hiç terbiye almadan birinin kapısına dayandınız! Yaşlı Hayırsever'i korkuttunuz ve sūtraları okuyan rahipleri dağıttınız, başkalarının iyi işlerini tamamen bozdunuz. Bütün bunlar için ben suçlanmayacak mıyım?"

Öyle bir şiddetle konuştu ki, cevap olarak tek bir kelime bile söylemeye cesaret edemediler ve ancak o zaman yaşlı adam onların kendi öğrencileri olduğuna ikna oldu. Tripitaka'nın önünde eğilmek için hızla döndü ve şöyle dedi: "Saygıdeğer Peder, önemli değil! Önemli değil! Az önce ışıkları söndürüyorlardı çünkü tören zaten bitmek üzereydi."

"Eğer bittiyse," dedi Sekiz Kural, "hizmet sonu ziyafetini getirin ki tadını çıkarıp uyuyabilelim."

"Işıkları söndürün! Işıkları söndürün!" diye bağırdı yaşlı adam. Ev halkından bazıları onu duyunca kendi kendilerine söylenmeye başladılar: " Salonda zaten ayin için yeterince mum var. Neden ışıkları çağırıyor?"

Birkaç uşak kendi gözleriyle görmek için dışarı çıktı ve salonu tamamen karanlıkta buldular. Ellerinde meşaleler ve fenerlerle aceleyle geri döndüklerinde aniden Sekiz Kural ve Sha Monk'un suretlerini

gördüler. Gördükleri manzara karşısında öylesine dehşete düştüler kimeşalelerini bırakıp içeri daldılar, orta kattaki kapıyı çarparak kapattılarve sürekli bağırdılar: "Burada canavarlar var! Burada canavarlar var!"Meşalelerden birini eline alan Hacı, lambaları ve mumları yenidenyaktıktan sonra Tang Keşişi'nin oturması için salonun ortasına birsandalye çekti. Sonra o ve kardeşleri iki yana oturdular ve yaşlı adam dahepsinin önüne oturdu. Yerlerine oturduklarında, iç kapının açıldığını vebaşka bir yaşlı adamın bir asaya dayanarak dışarı çıktığını duydular. " Sizne tür sapkın iblislersiniz ki, gecenin karanlığında erdemli bir aileninkapısından girmeye cüret ediyorsunuz?" dedi.

Oturmakta olan yaşlı adam hemen ayağa kalktı ve onu paravanların arkasında karşılayarak şöyle dedi: "Yaygaraya gerek yok, Ağabey. Onlar sapkın iblisler değil, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından kutsal yazıları elde etmek için gönderilen arhatlardır. Kötü görünmelerine rağmen aslında oldukça naziktirler." Ancak o zaman diğer yaşlı adam asasını yere bıraktı ve dört ziyaretçiyi selamlamak için eğildi, ardından kendisi de salonun ön tarafına oturdu.

"Çayı getirin," diye bağırdı, "ve bize biraz vejetaryen yemek hazırlayın."

Hala titreyen birkaç uşak ortaya çıkana kadar birkaç kez seslenmek zorunda kaldı, ancak yine de ziyaretçilere yaklaşmaya cesaret edemediler.

Kendini tutamayan Sekiz Kural, "İhtiyar, hizmetkarların neden her iki tarafta da dolaşıyor?" dedi.

"Onlara Saygıdeğer Pederlere ikram etmek üzere vejetaryen yiyecekler getirmelerini söyledim," dedi yaşlı adam. Sekiz Kural, "Bize hizmet edecek kaç kişi var?" diye sordu.

"Sekiz kişi," dedi yaşlı adam. "Hangimize hizmet edecekler?" dedi Sekiz Kural. "Neden, dördünüze birden!" dedi yaşlı adam.

Sekiz Kural şöyle dedi: "Soluk yüzlü efendinin kendisine hizmet etmesi için sadece bir kişiye ihtiyacı var; kıllı yüzlü ve gök gürültüsü tanrısı gagalı olanın ise sadece iki kişiye ihtiyacı var. Ama kasvetli tenli olanın sekiz kişiye ihtiyacı var ve bana gelince, yirmi görevliden azı yeterli olmaz."

"Eğer sizi doğru anladıysam," dedi yaşlı adam, "bana çok iştahlı olduğunuzu söylemeye çalışıyorsunuz."

"Fena değil, fena değil," dedi Sekiz Kural. "Eh," dedi yaşlı adam, " burada bir sürü insan var." Genç yaşlı demeden otuz hizmetkârı dışarı çağırmayı başardı.

İki yaşlı adam keşişlerle dostane bir şekilde konuştukça, ev halkının geri kalanı daha rahat hissetti. Salonun ortasına bir masa kuruldu ve Tang Keşişi'nden şeref koltuğuna oturması istendi. Diğer üç masa öğrenciler için her iki tarafa kurulurken, iki yaşlı adam hepsine bakan başka bir masaya oturdu. Önce meyve ve sebzeler sunuldu, ardından glutenli pirinç, sade pirinç, garnitürler ve şehriyeli çorba getirildi. Yemekler düzgün bir şekilde yerleştirildikten sonra, yaşlı Tang çubuklarını kaldırdı ve

'

okudu. Ancak bizim Budala, bir yandan düşüncesizce yemek yiyordu, diğer yandan da çok acıkmıştı. Tang Keşişi'nin okumasını bitirmesini beklemeden, kırmızı lake ahşap kaselerden birini kaptı ve ağzına bir kase dolusu pirinç attı. Her bir tanesi anında yok oldu! Yandaki genç görevlilerden biri şöyle dedi: "Bu Saygıdeğer Peder Çok akıllıca! Eğer bir şey kapmak ve kolunuza saklamak istiyorsanız, neden buharda pişmiş çörek almıyorsunuz? Neden onun yerine bir kase pirinç kapıyorsun? Giysilerinizi kirletmez mi?"

"Onu koluma koymadım," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. "Ben yedim!"

"Ağzını bile oynatmadın," dedi genç adam. "Onu nasıl yiyebildin?"

"Sadece oğlun yalan söyler!" dedi Sekiz Kural. "Tabii ki yedim! Eğer bana inanmıyorsanız, görmeniz için biraz daha yiyeceğim!"

Genç adam gerçekten de kaseyi aldı, bir kez daha pirinçle doldurdu ve kaseyi Sekiz Kural'a uzattı. Aptal kâseyi aldı ve bir el hareketiyle hepsini anında mideye indirdi. Uşaklar bunu görünce şöyle bağırdılar: "Ey Baba! Boğazın cilalı tuğlalarla kaplı olmalı! O kadar düz ve pürüzsüz ki!"

Tang Keşişi bir sūtra okumayı bitirmeden önce, Idiot beş ya da altı kase pirinci mideye indirmişti. Bundan sonra, diğer y e m e k türlerinin tadını çıkarmak için çubuklarını kaldırdılar. Meyve, pirinç, glutenli pirinç ya da garnitür olup olmadıklarına bakmadan, Idiot hepsini elleriyle toplayıp ağzına tıktı ve sürekli "Daha fazla pirinç! Daha fazla pirinç! Hepiniz nereye kayboluyorsunuz?"

"Değerli Kardeşim," dedi Hacı, "lütfen bu kadar çok yeme! Zaten dağın eteklerinde açlığa dayanmaya çalışmaktan çok daha iyi durumdayız. Yarı tok olmanız bile yeterli."

"Boş ver," dedi Sekiz Kural. "Atasözünün dediği gibi,

Rahip yarı beslendi ölmekten beter!"

"Ev eşyalarını götür," dedi Pilgrim. "Ona aldırmayın!"

İki yaşlı adam başlarını eğerek, "Doğrusunu söylemek gerekirse, eğer gündüz olursa hiçbir sorun yok, çünkü buradaki koca göbekli büyüğümüz gibi yüzden fazla rahibi rahatlıkla besleyebiliriz. Ama artık geç oldu.

Artanları bir kenara koyduk ve sadece bir taş glutenli pirinç ve beş varil sade pirinç ile birkaç sofra dolusu vejetaryen yemeği buharda pişirmeyi başardık. Rahiplerle birlikte kutsamaları dağıtmak için birkaç komşumuzu davet etmek üzereydik. Hepiniz geldiğinizde rahipler korkup gittiler ve biz de komşularımıza ya da akrabalarımıza buraya gelmelerini söylemeye bile cesaret edemedik. Hazırlanan her şey zaten size sunulmuştu. Ama eğer henüz doymadıysanız, biraz daha buharlaştırabiliriz."

"Biraz daha buhar! Biraz daha buhar!" dedi Sekiz Kural.

Yemeklerini bitirdikten sonra masalar ve tabaklar bir kenara bırakıldı. Tripitaka ayağa kalktı ve ziyafet için teşekkür etmek üzere iki yaşlı adamın önünde eğildi. Ardından, "Eski Hayırseverler, şerefli adınız nedir?" diye sordu. İçlerinden biri, "Soyadımız Chen" dedi. Tripitaka avuçlarını birbirine bastırarak, "Aynı şanlı ataları paylaşıyoruz" dedi.

"Demek Saygıdeğer Peder'in soyadı da Chen?" diye sordu yaşlı adamlardan biri. "Evet," dedi Tripitaka, "bu benim laik evimin adı. Az önce ne tür bir dini ayin düzenlendiğini sorabilir miyim?"

"Neden soruyorsunuz, Usta?" dedi Sekiz Kural gülerek. "Tahmin edemiyor musun? Hasat için ya da barış için ya da bir binanın tamamlanması için bir hizmet olmalı. Daha fazlası değil!"

"Hayır, hayır," dedi yaşlı adam. "Gerçekten, o zaman ne içindi?" diye tekrar sordu Tripitaka. Yaşlı adam "Ölüler için bir hazırlık ayini" diye cevap verdi. O kadar gülmüş ki oturduğu yerde zorlukla durabilmiş Sekiz Kural, "Büyükbaba, pek anlayışlı değilsin! Bizler yarı gerçekler konusunda uzmanız, sahtekârlıkta ustayız! Bu sahte unvanla bizi kandırmayı nasıl umabilirsin? Keşişlerin ayinlerden ve dini hizmetlerden bihaber olduğunu mu sanıyorsunuz? Liyakat aktarımı ya da adak sunumu için bir hazırlık ayini düzenleyebilirsiniz. Ne zamandan beri ölüler için hazırlık ayini yapılıyor? Evinizde ölmüş kimse yok. Ölüler için nasıl ayin yaparsınız?" Hacı bu sözleri duyunca gizliden gizliye sevindi ve kendi kendine, "Bu salak gittikçe akıllanıyor!" diye düşündü.

Sonra dedi ki, "Yaşlı dede, yanılmış olmalısın. Ölüler için yapılan bu hazırlık ayini nedir?" İki yaşlı adam hemen cevap vermek yerine eğilerek, " Kutsal kitapları almak için ana yoldan nasıl döndünüz ve bizim bulunduğumuz yere nasıl geldiniz?" diye sordular. Hacı şöyle dedi: "Ana yolda yürüyorduk ama yol bir su seliyle kapanmıştı ve karşıya geçemiyorduk. Sonra zillerin ve davulların sesini duyduk ve bu bizi sizden bir gecelik konaklama istemek için buraya getirdi."

"Suyun kenarına ulaştığında," dedi yaşlı adam, "bir şey gördün mü?"

"Sadece taştan bir anıt," dedi Hacı, "üzerinde üç kelimelik bir yazı vardı: Cennete Ulaşan Nehir. Altında da şu sözler yazılıydı:

Sekiz yüz millik bir genişlik Eski günlerden beri çok az kişinin geçebildiği.

Başka bir şey yoktu."

"Anıttan bir mil kadar içeriye gitmiş olsaydınız," dedi yaşlı adamlardan biri, "Büyük Sayısız Güç Kralı'nın tapınağına rastlardınız. Ama görmediniz mi?"

"Biz yapmadık," dedi Pilgrim. "Söyle bize yaşlı dede, nedir bu Sayısız Güç?"

İki yaşlı adam hemen gözyaşı dökmeye başladılar ve şöyle dediler: "Ey

Saygıdeğer Babamız! O Büyük Kral

Tapınağını inşa etmek için bir yeri yerinden oynatacak güçte; Uzaktaki ve yakındaki insanları kutsayacak kadar saygın. Aydan aya tatlı yağmurlar gönderir bize, Ve yıldan yıla uğurlu bulutlar."

Hacı dedi ki, "Tatlı yağmurlar ve uğurlu bulutlar göndermek iyi niyete işaret eder, ama sen çok üzgün ve kederlisin. Neden?" diye sordu.

Yaşlı adamlar göğüslerini döverek ve ayaklarını yere vurarak derin bir iç çektiler ve şöyle dediler: "Ey Saygıdeğer Babamız!

İyilikler bol olsa da, kin de vardır. Nazik olduğunda bile hayata zarar verir. Bakire oğlanları ve kızları yemeyi sevdiği için, O doğru zihnin patent tanrısı değildir!"

"Yani bakire erkek ve kızları yemeyi seviyor, öyle mi?" diye sordu Hacı. Yaşlı adamlar, "Evet," dediler. Hacı, "Sanırım şimdi sıra sizin ailenizde?" diye sordu.

"Gerçekten de öyle," dedi yaşlı adamlardan biri. "Buradaki köyümüz yüzden fazla aileden oluşuyor ve Cart Slow Krallığı'nın Yuanhui İlçesine ait. Bu köyümüzün adı Chen Köyü'dür. Bu Büyük Kral her yıl bakire bir erkek ve bakire bir kızın kurban edilmesinin yanı sıra domuz ve koyun gibi çeşitli hayvanların sunulmasını ister. Bunların tümünü doyasıya yedikten sonra, bizi mevsiminde rüzgâr ve yağmurla kutsar. Eğer onun için böyle bir kurban yoksa, bize her türlü felaketi yaşatacaktır."

"Ailenizde kaç tane değerli oğlunuz var?" diye sordu Hacı. "Yazık! Yazık!" dedi iki adamdan yaşlı olanı, göğsünü döverek. "Neden " saygıdeğer oğullar "dan söz ediyorsunuz? Bu terim bizi sadece ölümüne utandırır! Bu benim kardeşim Chen Qing, bana da Chen Cheng derler.

O elli sekiz, ben altmış üç yaşındayım ve ikimiz de çocuk sahibi olamayacak durumdayız. Elli yaşındayken bile çocuğum olmadığı için, arkadaşlarım ve akrabalarım bir cariye almam için beni teşvik ettiler. Bunu yapmaktan başka seçeneğim yoktu ve daha sonra bir kız doğdu. Adı Bir Yük Altın ve bu yıl ancak sekiz yaşına girdi."

"Ne kadar pahalı bir isim!" dedi Sekiz Kural. "Neden ona bu isim verilmiş?"

Yaşlı adam şöyle dedi: "Uzun yıllar boyunca çocuksuz kaldığım için köprüleri ve yolları onarmaya, tapınaklar ve stupalar inşa etmeye ve keşişlere ziyafet çekmeye devam ettim. Harcadığım her şeyin kaydını tuttum -birkaç ons orada, birkaç ons burada- ve kızım doğduğunda tam otuz pound altın harcamıştım. Otuz pound bir yük yapar ve kızım adını böyle aldı."

"Peki bir oğlu var mı?" diye sordu Hacı. Yaşlı adam, "Gerçekten de bir cariyeden doğma bir oğlu var. Sadece yedi yaşında ve adı Chen Guanbao."

Hacı, "Neden böyle bir isim?" diye sorunca yaşlı adam, "Çünkü ailemiz Kutsal Baba Guan'a tapıyor ve çocuk Kutsal Baba'ya dualar edildikten sonra dünyaya geldi. Bu yüzden böyle bir adı var. Kardeşim ve benim ortak yaşımız yüz yirminin üzerinde, ancak ailelerimizi devam

ettirmek için sadece bu iki çocuğumuz var. Kurban verme sırasının bizegeleceğini nasıl tahmin edebilirdik ki! Elbette reddetmeye cesaretedemeyiz ama değerli çocuklarımızdan vazgeçmek çok zor. Onlarınruhlarının refahı için bu ayin planını önceden hazırladık ve ölüler içinhazırlık ayini adını vermemin nedeni de buydu." Tripitaka bu sözleriduyduğunda gözyaşlarının yanaklarından süzülmesine engel olamadı veşöyle dedi: "Gerçekten de atasözünde söylendiği gibi:

Sarı erik yerine sadece yeşil erik düşer. Yaşlı cennet çocuksuz bir adam için iki kat acımasız!"

Ancak Hacı gülümseyerek, "Onu biraz daha sorgulayayım. Yaşlı dede, ne kadar mal varlığın var?"

İki yaşlı adam birlikte şöyle dedi: "Oldukça fazla. En az yedi yüz elli dönüm çeltik tarlamız ve bin dönümden fazla kuru tarlamız var. Doksan kadar otlak, üç yüz kadar manda, otuz kadar at ve katır, sayısız domuz, koyun, tavuk ve kaz olmalı. Depolarımızda tüketebileceğimizden daha fazla tahıl ve evlerimizde giyebileceğimizden daha fazla giysi var. Gördüğünüz gibi mülkümüz ve servetimiz oldukça büyük."

"Eğer bu kadar çok şeye sahipseniz," dedi Hacı, "bu kadar cimri olmanız çok

acınası!"

"Bu sonuca nasıl vardınız?" dedi yaşlı adamlardan biri. Hacı şöyle dedi: "Madem bu kadar varlıklısınız, kendi çocuklarınızın kurban edilmesine nasıl izin verirsiniz? Elli ons gümüş atarsan bakire bir oğlan çocuğu satın alabilirsin; yüz ons daha atarsan bakire bir kız çocuğu satın alabilirsin. Tüm masraflar için en fazla iki yüz ons gümüş harcamanız gerekir ve böylece kendiniz ve aileniz için gelecek nesilleri korumuş olursunuz. Bu çok daha iyi değil mi?" İki yaşlı adam bol bol gözyaşı dökerek, "Saygıdeğer Peder! Büyük Kral'ın gerçekten de her şeyi bilecek kadar güçlü olduğunun farkında değilsiniz. Hatta buradaki ailelere bile sık sık geliyor." Hacı, "Geldiğinde nasıl göründüğünü veya boyunun ne kadar

uzun o l d u ğ u n u hiç keşfettiniz mi?" diye sordu.

"Onun şeklini hiç görmedik," dedi iki yaşlı adam. "Ama ne zaman güzel kokulu bir esinti hissetsek, bu Büyük Kral Baba'nın geldiğinin işaretiydi. O zaman aceleyle bir sürü tütsü yakmamız ve genç yaşlı hepimizin rüzgâra doğru eğilmesi gerekirdi. Buradaki ailelerimiz hakkında bilinmesi gereken her şeyi bilir; gençlerin ve yaşlıların doğum tarihlerini ve saatlerini bile hatırlayabilir. Gerçekten bizim olan çocukları yemedikçe bunu bir ziyafet olarak görmeyecektir. İki ya da üç yüz ons gümüşten bahsetmeyin; birkaç bin ons harcayacak olsak bile, tam olarak aynı görünüm ve yaşta bir erkek ya da kız çocuğu satın alabileceğimiz hiçbir yer yok."

"Demek öyle!" dedi Pilgrim. "Pekala, pekala! Oğlunuzu getirin de bir bakayım."

Chen Qing hemen içeri girdi ve oğlu Guanbao'yu ön salona taşıyarak lambaların önüne yerleştirdi. Çocuk elbette başına gelmek üzere olan felaketten tamamen habersizdi. İki kolunu konserve meyveler ve şekerlemelerle doldurmuş, bir yandan şekerlemeleri yerken bir yandan da dans ediyordu. Hacı onu görünce sessizce bir büyü okudu ve vücudunu salladı: bir anda Guanbao'ya tıpatıp benzeyen bir çocuğa dönüştü. Şimdi lambaların önünde el ele tutuşup dans eden iki çocuk vardı! Yaşlı adam o kadar irkildi ki dizlerinin üzerine çöktü ve Tang Keşişi'nin haykırmasına neden oldu, "Saygıdeğer Peder, bu küfürdür! Küfür!"

Yaşlı adam şöyle dedi: "Ama bu Saygıdeğer Peder az önce bizimle konuşuyordu. Nasıl oldu da bir anda benim çocuğumun kılığına girebildi? Bakın, onlara bir çağrı yapıyorsunuz ve ikisi birlikte cevap veriyor! Buna layık olmayan biziz! Lütfen gerçek formunuzu gösterin! Lütfen gerçek formunuzu gösterin!" Pilgrim yüzünü silerek gerçek formuna geri döndü. Dizlerinin üzerinde kalan yaşlı adam, "Demek Saygıdeğer Babamızın böyle bir yeteneği var!" dedi.

"Oğlunuza benziyor muydum?" diye sordu Hacı gülerek. "Hem de çok! Hem de çok!" dedi yaşlı adam. "Aynı yüz hatlarına, aynı sese, aynı giysilere ve aynı boya sahiptiniz!"

"Beni yakından bile incelemediniz," dedi Pilgrim. "Tartıyı getirin ve onunkiyle aynı ağırlıkta olup olmadığımı görün."

"Evet! Evet! Evet!" dedi yaşlı adam. "Aynı ağırlıkta olduğunuzu söyleyebilirim."

"Kurban olarak hizmet edebileceğimi mi düşünüyorsun?" diye sordu Hacı. "Bu harika! Tek kelimeyle harika!" dedi yaşlı adam. "Elbette, kurban olarak hizmet edebilirsin." Hacı, "Hayatımı oğlunla takas edeceğim, böylece ailenin nesli korunmuş olacak. Kendimi o Büyük Kral'a kurban olarak sunacağım." Diz çökerek boyun eğdi Chen Qing şöyle dedi: "Eğer merhametinizden dolayı kendinizi vekil olarak sunmaya razı olursanız, Tang Baba'ya Batı Cenneti'ne seyahat masrafları olarak bin ons beyaz gümüş hediye edeceğim."

"Peki yaşlı Maymun'a teşekkür etmeyecek misin?" dedi Hacı. "Eğer kurban yerine geçeceksen," dedi yaşlı adam, "işin biter."

"Ne demek bitti?" dedi Hacı. "Büyük Kral seni yiyip bitirecek," dedi yaşlı adam ve Hacı, "Buna cesaret edebilir mi?" diye sordu.

"Eğer seni yemezse," dedi yaşlı adam, "bu sadece onun damak tadına göre çok kötü koktuğun için olacaktır."

"Tanrı "nın dediği olsun!" dedi Hacı kıkırdayarak. "Eğer beni yerse, bu genç öleceğim anlamına gelir; yemezse, bu benim şansım olur. Her neyse, ben senin yerine kurban olacağım."

Chen Qing ona teşekkür etmek için sadece el pençe divan durmakla kalmadı, aynı zamanda keşişlere beş yüz ons daha gümüş vereceğine söz verdi. Ancak Chen Cheng ne el pençe divan durdu ne de teşekkür etti; paravanlardan birine yaslanarak hüngür hüngür ağladı. Onun içinde bulunduğu durumu anlayan Hacı yanına giderek şöyle dedi: "Bir Numara,

bana ne bir söz veriyorsun ne de teşekkür ediyorsun. Herhalde kızındanayrılacağın için kendini çok kötü hissediyorsundur?"

Chen Cheng hemen dizlerinin üzerine çökerek, "Hayır, ondan ayrılamam. İyiliğiniz için size minnettarım Saygıdeğer Baba ve yeğenimizi kurtarmış olmanız yeterli olmalı. Ama bu yaşlı moruğun kızından başka çocuğu yok. Eğer ben ölürsem, o da acı acı ağlar! Ondan nasıl ayrılabilirim ki?"

"O zaman hemen git ve beş fıçı pirinç daha buharda pişir," dedi Pilgrim. "Güzel vejetaryen yemekler de hazırla ve bırak o uzun burunlu efendimiz keyfine baksın. Sonra ondan kızınızın kılığına girmesini isteyebiliriz ve biz iki kardeş de sizin kurbanınız oluruz.

Kızınızın ve oğlunuzun hayatını kurtararak kendimize gizli bir erdem kazandıracağız. Buna ne dersiniz?"

Duydukları karşısında dehşete düşen Sekiz Kural, "Ağabey, enerjini istediğin gibi gösterebilirsin! Ama hayatımı hiçe sayarak beni bu maceraya sürükleme!"

"Değerli Kardeşim," dedi Hacı, "atasözü der ki, "Tavuklar bile sadece çalıştıkları yemeği yiyebilir!" Evlerine girer girmez, sen sadece yarım doyduğundan şikayet ederken, onlar bizi büyük bir ziyafetle karşıladılar! Nasıl olur da onlara zorluklarında yardımcı olmak istemezsiniz?"

"Ey Ağabey," dedi Sekiz Kural, "dönüşüm hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Ne demek istiyorsun?" dedi Hacı. "Otuz altı dönüşüm biçimi biliyorsun."

"Wuneng," diye bağırdı Tripitaka, "ağabeyinin az önce söyledikleri kesinlikle doğru ve önerdiği şey de çok yerinde. Bir atasözü der ki, "Bir canı kurtarmak yedi katlı bir pagoda inşa etmekten daha iyidir." İlk olarak, bize gösterdikleri büyük iyiliğin karşılığını vermeliyiz; ikinci olarak, mümkün olduğunca iyi işler yaparak sevap kazanmalıyız. Bu serin gecede

yapmanız gereken başka bir şey olmadığına göre, kardeşinizle birliktegidip biraz eğlenebilirsiniz."

"Usta'nın konuşma tarzına bak!" dedi Sekiz Kural. "Bir dağa, bir ağaca, bir kayaya, uyuz bir file, bir mandaya ya da şişman bir adama nasıl dönüşeceğimi biliyor olabilirim. Ama küçük bir genç kıza dönüşmek benim için oldukça zor olacak!"

"Ona inanma Bir Numara," dedi Pilgrim. "Kıymetli kızını getir."

Chen Cheng hemen içeri koştu ve Bir Yük Altın adlı çocuğunu dışarı çıkardı. Aynı anda, karısı ve cariyesi de dahil olmak üzere, genç yaşlı tüm ailesi ön salona gelerek rahiplerin önünde diz çöktü ve kızın hayatını kurtarmaları için onlara yalvardı.

Kızın başında, sarkan inci ve değerli taş kolyelerle desenli bir zümrüt fileto vardı; üzerinde sarıya boyanmış kırmızı ipekten bir ceket vardı ve yakası satranç tahtası desenli mandalina yeşili satenden bir pelerinle örtülmüştü. Beline parlak kırmızı çiçekli ipek bir etek bağlamıştı. Ayrıca bir çift altın dizli pantolon ve kenevir ipliğinden yapılmış bir çift açık pembe kurbağa başı desenli ayakkabı giymişti. Ve o da bazı meyveler atıştırıyordu. "Sekiz Kural," dedi Pilgrim, "işte o kız. Çabucak onun şekline bürün ki kurban edilebilelim."

"Ey Kardeşim!" dedi Sekiz Kural. "O kadar narin ve güzel ki! Nasıl yapabilirim ki Bu mu

"Çabuk!" dedi Pilgrim. ?"

"Sakın dayak isteme!"

Telaşlanan Sekiz Kural, "Ağabey, beni dövmeyin! Bırak da deneyip göreyim ne olacak!"

Bu Budala bir büyü okudu ve başını birkaç kez sallayarak "Değiş!" diye bağırdı. Gerçekten de kafası küçük kızın özelliklerini aldı, ancak karnı her zamanki gibi büyük kaldı, böylece iri gövdesi kızınkiyle neredeyse hiç benzerlik göstermiyordu. "Biraz daha değiş!" diye bağırdı

Hacı gülerek. "Beni istediğin kadar dövebilirsin," dedi Sekiz Kural, " amaartık değişemem. Ne yapacağım ben?"

"Bir kızın kafasını ve bir rahibin bedenini alamazsın," dedi Pilgrim, "ne erkek ne de kız olursun ve bu iyi olmaz, değil mi? Ne erkek ne de kız olursun ve bu iyi olmaz, değil mi? Neden yıldız duruşuna geçmiyorsun ve senin için ne yapabileceğimi görmüyorsun?"

Sekiz Kural'ın üzerine bir ağız dolusu sihirli nefes üfledi ve vücudu bir anda küçük kızın şeklini aldı. Sonra Hacı iki yaşlı adama şöyle dedi: " Lütfen akrabalarınızı, oğlunuzu ve kızınızı içeri alın ki onlarla karıştırılmayalım. Bir süre sonra kardeşimin tembelleşip içeri sızmasından korkuyorum ve onları ayırmanız zor olacak. Çocuklarınıza bol bol güzel meyveler ve şekerler verin ve ağlamadıklarından emin olun. Büyük Kral " ın planlarımızdan haberdar olmasını istemiyorum. İkimiz biraz eğleneceğiz ve gideceğiz."

Sevgili Büyük Bilge! Sha Monk'a Tang Monk'un başında nöbet tutması talimatını verirken, kendisi ve Sekiz Kural Chen Guanbao ve Bir Yük Altın kılığına girdiler. İkisi tüm hazırlıkları yaptıktan sonra Hacı sordu, " Nasıl sunulacağız, bağlanacak mıyız yoksa sadece bağlanacak mıyız? Buharda mı pişirilecek yoksa parçalara mı ayrılacak?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "bana daha fazla numara yapma! Benim böyle bir yeteneğim yok!"

"Hayır, hayır!" dedi yaşlı adamlardan biri. "Tek ihtiyacımız olan iki kırmızı lake tepsi, ikinizden de üzerine oturmanızı isteyeceğiz. Tepsiler iki masanın üzerine yerleştirilecek v e daha sonra uşaklarımız tarafından tapınağa taşınacak."

"Güzel! Güzel!" dedi Pilgrim. "Tepsileri getirin de deneyelim."

Yaşlı adam lake tepsileri çıkardı; Hacı ve Sekiz Kural içlerine oturdular, ardından dört uşak iki masayı kaldırıp avluya girdiler. Hacı sevinçle, "Sekiz Kural, bunun gibi birkaç tur daha atarsak tepsi

platformuna çıkmış rahipler olacağız!" dedi.

"Eğer bizi içeri taşırlarsa," dedi Sekiz Kural, "ve tekrar dışarı çıkarırlarsa, yarın sabaha kadar gidip gelseler bile korkmayacağım. Ama bizi tapınağa götürdüklerinde, bizi yiyip bitirecekler ve bu oyun değil!"

"Sadece beni izle," dedi Pilgrim. "Beni yakaladığında ve yemeye çalıştığında kaç."

"Ama önce kimi yiyeceğini nereden bileceğim?" diye sordu Sekiz Kural. "Eğer

yerse önce bakire oğlanı yemek isterse, tabii ki kaçabilirim. Ama önce bakire kızı yemek isterse ne yaparım?"

"Birkaç yıl önceki kurban törenlerinden birinde," dedi yaşlı adam, " yeterince cesur birkaç kişi kendilerini tapınağın arkasına ya da sunu masalarının altına sakladı. Onun kızı yemeden önce oğlanı yediğini gördüler."

Sekiz Kural dedi ki, "Bu benim şansım! Bu benim şansım!"

Kardeşler konuşurken, artık birçok meşale ve lambanın ışığıyla aydınlanmış olan evin dışından gong ve davul sesleri duyuluyordu. Aynı köyün insanları, "Bakire oğlanı ve bakire kızı getirin!" diye bağırarak evin kapısına dayandılar.

Yaşlı adamlar ağlayıp feryat ederken, dört uşak masaları kaldırdı ve ikisini götürdü. Hayatlarına ne olduğunu gerçekten bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第048回 · Bölüm 48

Soğuk bir rüzgâr estiren iblis, büyük bir kar yağışı gönderir Buda'yı görmeye niyetlenen keşiş, katmanlı buz üzerinde yürür

Şimdi size Chen Köyü'nden Hacı ve Sekiz Kural'ı çeşitli hayvan sunularıyla birlikte doğruca Sayısız Güç Tapınağı'na taşıyan tapınmacılardan bahsedeceğiz. Bakire oğlan ve kız s u n u l a r ı n üzerine yerleştirildi. Hacı başını çevirdi ve sunu masalarının üzerinde tütsüler, çiçekler ve mumlar olduğunu gördü; masaların ortasında da altın harflerle yazılmış bir tablet vardı:

"Sayısız Gücün Büyük Kralı'nın Tanrısı."

Başka hiçbir tanrısal imge yoktu. Tapınanlar her şeyi düzgün bir şekilde yerleştirdikten sonra diz çöküp tablete doğru eğildiler ve hep bir ağızdan şöyle dediler: "Yüce Kral Baba, bu yıl, bu ay, bu gün ve bu saatte, kurbandan sorumlu olan ve Chen Köyü'nün genç ve yaşlı tüm inananlarının lideri Chen Cheng, yıllık geleneğimizi takip ediyor ve size Chen Guanbao adında bakire bir erkek ve Bir Yük Altın adında bakire bir kız sunuyor. Aynı sayıdaki domuz ve koyunlar da zevkiniz için size sunulmuştur. Bize mevsiminde yağmur ve rüzgâr bahşetmen ve beş tahıldan oluşan zengin bir hasat vermen için dua ediyoruz."

Bu çağrıyı yaptıktan sonra, evlerine dönmeden önce kağıt paraları ve atları yaktılar.

Sekiz Kural insanların dağıldığını görünce Hacı "ya, "Biz de eve gidelim," dedi.

"Evin nerede?" diye sordu Hacı.

Sekiz Kural, "Uyumak için yaşlı Chen "in evine geri dönmek istiyorum" dedi.

"Aptal," dedi Hacı, "yine saçmalıyorsun! Eğer bunu onun için yapmayı kabul ettiysen, işi bitirmek zorundasın."

"Bana aptal diyorsun," dedi Sekiz Kural. "Asıl aptal sen değil misin? Chenlerle biraz eğlenmemiz ve onlarla biraz dalga geçmemiz gerekiyordu. Bizi kurban etmek istediğin konusunda ciddi olamazsın, değil mi?"

"Birine yardım edeceksek," dedi Pilgrim, "ona sonuna kadar yardım etmeliyiz. Çabalarımızın mükemmel bir şekilde sona erdiğini düşünmeden önce o Büyük Kral'ın gelip bizi yiyip bitirmesini beklemeliyiz! Eğer fedakârlık yapmazsa, köye felaketler gönderecek ve bu doğru olmayacak."

O konuşurken dışarıda rüzgârın uğultusunu duydular. "Ah canım!" dedi Sekiz Kural. "Rüzgâr böyle esiyorsa, o şey burada demektir!"

"Kapa çeneni!" diye bağırdı Pilgrim. "Bırak da ben konuşayım!" Bir anda tapınağın kapısına bir zebani geldi. Nasıl göründüğüne bir bakın:

Altın miğfer ve zırh hem parlak hem de yeni; Belini kırmızı bulutlar gibi bir hazine kuşağı sarıyordu. Gözleri gecenin içinde parlayan büyük yıldızlar gibiydi; Dişleri ağır bir testereninkileri andırıyordu. Sis dalgaları her iki bacağını da sardı, Ve buharlı sis tüm çerçevesini sardı. Yürüdü ve soğuk bir rüzgâr tekrar tekrar kıpırdadı; Durdu ve uğursuz aura katmanlar halinde yükseldi. Perdeyi Kaldıran Kaptan'a ya da bir manastırın kapısındaki büyük tanrıya benziyordu.

Tam kapının eşiğinde duran şeytan, "Bu yıl kurbanı hangi aile kesecek?" diye sordu. Hacı neşeyle gülerek, "Sorduğunuz için teşekkürler! Sorumlu olanlar Chen Cheng ve Chen Qing." Bu cevap karşısında şaşkına dönen zebani kendi kendine şöyle düşündü: "Bu bakire çocuk sadece cesur değil, aynı zamanda açık sözlü. Geçmişteki kurbanlar genellikle ilk soruya cevap bile veremez, ikincisinde ise korkudan ne yapacaklarını bilemezlerdi. Onları ellerimle yakaladığımda çoktan ölmüş olurlardı.

Nasıl oluyor da bu bakire çocuk bugün hâlâ bu kadar akıllıca cevap verebiliyor?" Avını hemen yakalayacak kadar cesur olmayan şeytan bir

kez daha sordu: "Oğlanın ve kızın isimleri nedir?" Hacı gülerek, " Bakireoğlanın adı Chen Guanbao ve bakire kızın adı Bir Yük Altın" dedi.

"Bu kurban," dedi zebani, "yıllık bir gelenektir. Şimdi bana sunulduğuna göre, seni yiyeceğim."

"Size karşı koymaya cesaret edemem," dedi Hacı. "Lütfen keyfinize bakın." Şeytani yaratık bunu duyunca ellerini kaldırmaya daha da isteksiz oldu. Kapının girişinde durarak bağırdı: "Sakın küstahlık etmeye kalkma! Geçmiş yıllarda önce bakire çocuğu yerdim. Ama bu yıl, önce bakire kızı yiyeceğim."

"Ey Yüce Kral," dedi Sekiz Kural dehşete kapılarak, "lütfen eski yolu izleyin! Alışılmış bir geleneği çiğneyerek yemek yemeyin!" Zebani daha fazla tartışmaya izin vermeden Sekiz Kural'ı yakalamak için ellerini uzattı. Idiot bir sıçrayışla sunu masasından indi ve gerçek formuna geri döndü. Tırmığını çıkarıp zebaninin ellerine sertçe indirdi. Zebani aceleyle geri çekildi ve kaçmaya çalıştı, ancak Sekiz Kural'ın darbesi bir şeyi çınlayarak yere düşürmeden önce değil. "Zırhını deldim!" diye bağırdı Sekiz Kural. O da gerçek formuna geri döndüğünde, Pilgrim bir göz atmak için öne çıktı ve buz tabakları büyüklüğünde iki balık pulu olduğunu gördü. " Kovalayın onu!" diye bağırdı ve ikisi birden havaya sıçradı. Yaratık bir ziyafete geldiğini sandığı için yanında silah getirmemişti. Çıplak elleriyle bulutların kenarında durdu ve sordu, "Keşişler, nereden geldiniz? Ne cüretle gelip beni burada ezmeye, adaklarımı çalmaya ve adımı lekelemeye cüret edersiniz?"

"Demek sen cahil, yüzsüz bir yaratıksın!" dedi Hacı. "Bizler Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan kutsal keşiş Tripitaka'nın müritleriyiz, kendisi kraliyet fermanıyla Batı Cenneti'ne kutsal yazılar için gönderilmişti. Dün gece Chen ailesinin yanında kaldığımızda, orada sahte bir şekilde Numinous Gücü unvanını alan sapkın bir iblis olduğunu duyduk. Her yıl kurban olarak bakire bir erkek ve bakire bir kız istiyormuş. Merhamet ederek hayat kurtarmak ve seni tutuklamak istedik,

seni kanunsuz yaratık. Hemen itiraf et. Kaç yıldır kendine buranın BüyükKralı diyorsun ve kaç erkek ve kız çocuğunu yedin? Bize ayrıntılı birhesap ver, biz de senin hayatını bağışlayalım." Zebani bu sözleri duyuncahemen arkasını dönüp kaçtı. Sekiz Kural ona muckrake ile tekrar vurmayaçalıştı ama başarılı olamadı, çünkü şeytan Cennete Ulaşan Nehir'dekaybolan şiddetli bir rüzgâra dönüştü.

"Artık onu kovalamaya gerek yok," dedi Pilgrim. "Bu şeytan nehrin bir yaratığı olmalı. Onu yakalamaya çalışmadan önce yarına kadar bekleyelim ve ondan Efendi "yi nehrin karşısına geçirmesini isteyelim."

Sekiz Kural kabul etti ve her ikisi de tapınağa dönerek tüm sunuları ve hayvanları, üzerlerinde yüklü oldukları masalar da dahil olmak üzere, Chen evine geri taşıdılar. O sırada, yaşlı Sha Keşiş ve Chen kardeşlerin hepsi onlardan bir haber beklerken, aniden iki müridin kurbanlık hayvanları ve sunuları avluya attığını gördüler. "Wukong," dedi Tripitaka, onları karşılamak için ilerleyerek, "kurban nasıl geçti?" Hacı, isimlerini nasıl açıkladıklarını ve şeytanın nehirde nasıl kaybolduğunu ayrıntılı bir şekilde anlattı. İki yaşlı adam çok memnun oldular ve hemen odaların hazırlanması ve üstat ile müritlerin dinlenmeleri için yatakların serilmesi emrini verdiler. Şimdilik onları orada bırakacağız.

Bunun yerine size canını kurtararak su sarayına geri dönen o şeytanı anlatacağız. Oturduktan sonra o kadar uzun bir süre sessiz kalmış ki, genç yaşlı tüm su akrabaları etrafına toplanıp sormuşlar: "Yüce Kral, kurbandan sonra eve döndüğünüzde genellikle çok mutlu olursunuz. Bu yıl neden bu kadar sinirli görünüyorsunuz?"

"Geçmiş yıllarda kendimi tatmin ettikten sonra," dedi şeytan, " genellikle tadını çıkarmanız için biraz artık getirmeyi başarırdım. Ancak bugün ben bile yiyecek bir şey bulamadım. O kadar şanssızdım ki bir düşmanla karşılaştım ve neredeyse hayatımı kaybediyordum."

"Hangi düşmandı o, Yüce Kral?" diye sordular. Zebani şöyle dedi: " Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın kutsal bir keşişinin müridi, Batı

Cenneti'ndeki Buddha'dan kutsal yazıları almaya gidiyordu. O bakire birkız kılığına girmiş, başka bir mürit de oğlan olmuş ve ikisi de tapınaktaoturuyormuş. Orijinal formlarına geri döndüklerinde, ikisi tarafındanneredeyse öldürülüyordum. Tripitaka Tang'ın on enkarnasyon boyuncakendi kendini yetiştirme pratiği yapan iyi bir adam olduğunu uzunzamandır duyuyorum. Onun etinden bir parça yemek bile insanın ömrünüsonsuza dek uzatırdı ama emrinde böyle müritleri olduğunu bilmiyordum.Onlar tarafından yalnızca itibarım zedelenmekle kalmadı, aynı zamandabana verilmesi gereken sunular da elimden alındı. O Tang Keşişiniyakalamayı çok isterdim ama korkarım ki bunu başaramayabilirim."

Suyun içindeki akrabaların arasından şerit kaplı bir levrek-anne çıktı ve kıvrılarak şeytana doğru eğildi ve gülümseyerek şöyle dedi: "Yüce Kral, eğer Tang Keşişi'ni yakalamak istiyorsanız, bu hiç de zor değil. Ancak onu yakaladığınızda beni biraz şarap ve etle ödüllendirmeye istekli olup olmadığınızı merak ediyorum."

"Eğer bir plan yapar ve Tang Keşişi'ni yakalamayı başarırsan," dedi zebani, "ben de senin kankan olurum. İkimiz aynı masayı paylaşıp ona ziyafet ç e k e r i z . "

Levrek-anne ona teşekkür ettikten sonra, "Uzun zamandır Büyük Kral " ın rüzgârları ve yağmurları çağırma, denizleri ve nehirleri harekete geçirme büyüsüne sahip olduğunu biliyorum. Kar yağdırıp yağdıramayacağınızı sorabilir miyim?"

"Elbette," dedi şeytan. Tekrar sordu, "Buz yapıp bir şeylerin donmasına neden olmaya ne dersin?"

Zebani, "Elbette," dedi.

"Bu durumda," dedi levrek anne, ellerini çırparak ve gülerek, "çok kolay! Çok kolay!"

"Bana en kolay olanın ne olduğunu söyle," dedi şeytan.

Levrek-anne şöyle dedi: "Bu gece üçüncü nöbet saati yaklaştığında, Büyük Kral daha fazla gecikmeden gücünü kullanmalı. Soğuk bir rüzgâr estirmeli ve büyük bir kar yağışı göndermeli ki Cennete Ulaşan Nehir tamamen donmuş olsun.

Dönüşüm yeteneğine sahip olanlarımız insan şekline bürünecek: bavul taşıyacak, şemsiye tutacak ve arabaları itecek, Batı'ya giden ana yolun yönünü takip edecek ve nehrin üstündeki buzun üzerinde sürekli yürüyeceğiz. Tang Keşişi kutsal yazılara ulaşmak için oldukça sabırsızlanıyor olmalı ve insanların bu şekilde yürüdüğünü gördüğünde o da buzun üzerinde yürüyerek nehri geçmek isteyecektir. Büyük Kral nehrin ortasında sessizce oturabilir; onların ayak seslerini duyar duymaz buzu kırın ki o ve müritleri suya düşsün. O zaman hepsi yakalanmış olacak." O şeytan bu sözleri duyduğunda son derece memnun oldu. " Harikulade! Harikulade!" diye bağırdı ve hemen suda yaşadığı yeri terk ederek havaya y ü k s e l d i . Orada kar yağdırmak ve her şeyin donmasına neden olmak için soğuk bir rüzgâr estirmeye başladı ama biz ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size bunun yerine Chen'lerin evinde uyuyan Tang büyüğü ve dört müridinden bahsedeceğiz. Şafaktan hemen önce, hepsi battaniyelerinin ve yastıklarının içinde bile soğuğu hissetmeye başladı. Hapşıran ve titreyen Sekiz Kural artık uyuyamadı ve "Ağabey, hava çok soğuk!" diye seslendi.

"Aptal, neden büyümüyorsun!" dedi Hacı. "Aileden ayrılanlara sıcak ya da soğuk dokunamaz. Nasıl olur da soğuktan korkarsın?"

Tripitaka dedi ki, "Öğrenci, hava gerçekten de soğuk. Baksana! Hatta

Ağır yorganlar sıcaklık sağlamaz ve kollardaki eller buz gibi hisseder. Don tomurcukları sarkar solmuş yapraklardan, Ve buzlu çanlar oluşur asırlık çamlarda. Zemin şiddetli soğuktan çatlıyor; Su donduğu için gölet düzleşiyor. Hiçbir teknede yaşlı bir balıkçı görünmüyor, Ne de dağ tapınağında bir keşiş. Odun kıt ve oduncu üzgün; Kömürler eklendi ve

soylular mutlu. Askerin sakalı demir gibidir; Şairin fırçası sertleşmiştir.Deri bir palto hala çok ince görünüyor; Kürk bir cübbe bile çok hafifgeliyor. Saman hasırların üzerinde yaşlı rahipler kaskatı kesilir; Kağıttanekranlarda hiçbir yolcu uyuyamaz. Brokar örtüler ağır olsa da, Tümvücudun titrer ve sarsılır!"

Ne usta ne de öğrenciler daha fazla uyuyamadılar; kalktılar ve kıyafetlerini giydikten sonra dışarı bakmak için kapıyı açtılar. Ah! Her yer bembeyazdı, çünkü kar yağıyordu. "Soğuktan şikâyet etmenize şaşmamalı," dedi Hacı. "Şiddetli kar yağıyor!"

Dördü de ona bakakaldı. Muhteşem kar! Görüyorsunuz

Kara bulutlar yoğun bir şekilde oluştu- Gri sis yoğun bir şekilde toplandı- Kara bulutlar yoğun bir şekilde oluştu, Soğuk bir rüzgar gökyüzünde uğuldarken; Gri sis yoğun bir şekilde toplandı, Büyük bir kar yağışının yeryüzünü kaplaması gibi. Gerçekten de Altı kez açan bir çiçek, Her yaprağı değerli bir yeşim taşı; Ya da bin ağaçlı bir orman, Her bitkisi yeşim taşıyla süslü. Bir anda: un yığınları! Bir anda: tuz yığınları! Beyaz papağan özünü kaybetti; Soğuk turna maliyetiyle övünemez. Wu ve Chu'nun tüm nehirlerine Ya da güneydoğudaki erik çiçeklerini bastırın. Şimdi sanki üç milyon kadar güçlü, yok edilmiş yeşim ejderhaları gibi görünüyorlar- Gerçekten de yırtılmış pullar ve parçalanmış zırhlar havada uçuşuyor. Dongguo'nun ayakkabıları nerede bulunabilir, Yuan An'ın dinlenme yeri, Ya da Sun Kang'ın çalıştığı parıltı? Ziyou'nun teknesini de göremezsiniz, Ya da Su Wu'yu besleyen battaniyeler. Tek sahip olduğun gümüş tuğlalardan birkaç köy kulübesi, Ve yeşimden yoğrulmuş bir ülke tarafı. Muhteşem kar- Köprüleri kaplayan söğüt yaprakları; evleri kaplayan armut çiçekleri. Söğüt yapağıları yayılıyor köprülere Tıpkı bir balıkçının köprünün yanına paltosunu asması gibi; Armut çiçekleri evleri kaplar Yabaniler evlerde ağaç köklerini yakarken. Misafirler şarap almakta zorlanıyor; Yaşlı hizmetçi erikleri bulamıyor. Kelebek kanatları gibi uçuşur ve çırpınır; Kaz tüyü gibi süzülür ve uçar; Çalkalanır ve yuvarlanır rüzgarı takip eder; Yığınlar ve tepecikler halinde yolları gizler.

Soğuk hava dalgalar halinde perdeyi deler; Soğuk hava perdeden içerigirer. İyi bir yılın güzel kehanetleri düşer gökyüzünden İnsanlara işlerindebaşarılar dilemek için.

Kar, uçuşan ipek iplikler ve ince kesilmiş yeşim taşları gibi dalgalanarak yağıyordu. Usta ve öğrenciler bir süre bu güzelliğe hayranlıkla baktıktan sonra, iki uşak bir yol açarken yaşlı Chen'in yaklaştığını gördüler. İki kişi daha yüzlerini yıkamaları için sıcak su getirdi, ardından diğerleri sıcak çay ve sütlü kekler. Sonra kömür ateşlerini salona taşıdılar ve üstat ile öğrencilerini içeride oturmaya davet ettiler. " Yaşlı Hayırsever," diye sordu ihtiyar, "bölgenizdeki mevsimlerin ilkbahar, yaz, sonbahar ve kış olarak ayrılıp ayrılmadığını öğrenebilir miyim?" Yaşlı Chen gülümseyerek, "Bizim bölgemiz oldukça uzak bir bölge olmasına rağmen, sadece halkımız ve geleneklerimiz asil bir ulusunkinden farklıdır. Ancak tüm tahıllar ve çiftlik hayvanları aynı Cennet ve aynı güneşin faydalarını paylaşıyor. Dört mevsim nasıl eksik olabilir?"

"Eğer öyleyse," dedi Tripitaka, "nasıl oluyor da yılın bu zamanında bu kadar çok kar yağıyor ve bu kadar korkunç bir soğuk oluyor?"

Yaşlı Chen, "Bu sadece yedinci ay olmasına rağmen, dün Beyaz Çiy'i geçtik ve bu da sekizinci aya yaklaştığımız anlamına geliyor. Bizim burada sekizinci ay boyunca don ve kar olur."

"Bu bizim Doğu Ülkesi'nden oldukça farklı," dedi Tripitaka, "çünkü orada kış gerçekten gelene kadar asla kar yağmaz."

Onlar sohbet ederken, hizmetkârlar pirinç lapasıyla yemek yemeleri için masaları hazırlamak üzere bir kez daha öne çıktılar. Yemekten sonra kar daha da şiddetli yağdı ve çok geçmeden yerde iki ayak derinliğe ulaştı. Gittikçe daha da endişelenen Tripitaka ağlamaya başladı.

"Saygıdeğer Peder, lütfen endişelenmeyin," dedi yaşlı Chen. "Lütfen derin karın sizi rahatsız etmesine izin vermeyin. Evimizde hatırı sayılır miktarda yiyecek depoladık ve diyebilirim ki hepinizi uzun bir süre doyurmaya yeter."

Tripitaka şöyle dedi: "Benim üzüntümü anlamıyorsunuz, Yaşlı Hayırsever. Geçtiğimiz yıl, kutsal yazıları edinme kararnamesi bana emanet edildiğinde, Majesteleri bana başkentin dışında şahsen eşlik etti. Tang imparatoru kadehi kendi eliyle tutarak bana sordu, "Ne zaman dönebilirsin?" Dağların ve suların tehlikeleri hakkında hiçbir fikri olmayan bu mütevazı rahip oldukça rahat bir şekilde cevap verdi, "Üç yıl sonra kutsal kitaplarla birlikte ulusumuza dönebileceğim." Ayrıldığımızdan bu yana yedi ya da sekiz yıl geçti ve henüz Buddha'nın yüzünü göremedim. İmparatorluk sınırını aşmış olabileceğimden büyük korku duyuyorum ve ayrıca iblislerin ve canavarların acımasızlığı beni rahatsız ediyor. Bugün sizin büyük malikanenizde yaşamak benim için büyük bir şans. Dün gece aptal öğrencilerim tarafından size sunulan küçük hizmetten sonra, nehri geçmek için sizden bir tekne isteyebileceğime dair umutlarım vardı. Cennetin bu büyük kar yağışını gönderip tüm yolları kapatacağını hiç tahmin etmemiştim. Şimdi amacıma ne zaman ulaşacağımı ve eve ne zaman dönebileceğimi merak ediyorum."

"Sakin olun, Saygıdeğer Baba," dedi yaşlı Chen, "ne de olsa yolculuğunuzun birçok günü çoktan geçti. Burada birkaç gün daha geçirmenizin bir önemi yok. Hava açtığında ve buzlar eridiğinde, bu yaşlı moron sizin nehri g e ç m e n i z i sağlayacak, bunun için servetimi tüketmem gerekse bile." Tam o sırada bir uşak gelip onları kahvaltıya davet etti. Kahvaltıyı ön salonda bitirdikten sonra, öğle yemeği de servis edildiğinde sohbet edecek zamanları bile olmamıştı. Özenle hazırlanmış yemeği görünce rahatsız olan Tripitaka büyük bir ciddiyetle, "Eğer bizi kabul edecek kadar nazikseniz, bize ailenin sıradan üyeleri gibi davranmalısınız" dedi.

"Saygıdeğer Peder," dedi yaşlı Chen, "çocuklarımızın hayatını kurtardığınız için size derinden minnettarız. Size her gün ziyafet çekecek olsak bile, borcumuzu asla yeterince ödeyemeyiz."

Daha sonra kar durdu ve insanlar yeniden gelip gitmeye başladı. Yaşlı Chen, Tripitaka'nın ne kadar mutsuz göründüğünü görünce bahçenin

süpürülmesini istedi. Ateşle dolu büyük bir mangal gönderildikten sonra,tüm partiyi bir kar mağarasında biraz zaman geçirmeye davet etti. " Buyaşlı adam aklını pek kullanmıyor!" dedi Sekiz Kural gülerek. " İlkbaharınikinci ya da üçüncü ayında bahçeyi hayranlıkla seyredebilirsiniz. Ama bukadar büyük bir kar yağışından sonra ve şimdi hava çok soğuk, hayrankalacağımız ne var?" Hacı dedi ki, "Aptal, sen cahilsin! Kar manzarasıdoğal olarak gizemli bir sakinliğe sahiptir, sadece bizim zevkalabileceğimiz değil, aynı zamanda efendimizi de teselli edebilecek b i rşeydir."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi yaşlı Chen. Onun işaretini takip ederek bahçeye gittiler ve gördüler ki

Sonbaharın sonlarından bir manzara, La'nın umutları belirdiğinde. Asırlık çamlarda jelimsi tomurcuklar oluştu; Cansız söğütlerde gümüş çiçekler açtı. Basamakların altındaki yeşim yosunları toz biriktirdi; Pencerenin önündeki bambular jasper kökleri filizlendirdi. Yapay dağlarda- Evcil balık havuzlarında- Sanatlı kayalıklarda Sivri tepeler yeşim filizleri gibi sıralanmıştı; Bahçedeki balık havuzlarında Berrak, akan su buz kalıplarına dönüştü. Kıyılarda ebegümecinin rengi soldu Ve körpe dalları sırtın yakınında sarkıyordu. Begonya bitkileri Tamamen ezildi; Kış erik ağaçları Yeni dallar açtı. Şakayık çardağı, Nar ağacı, ve sinameki ağacı- Her çardak kaz tüyüyle doluydu; Eğlence yeriydi, Eğlence yeri, Eğlence yeri- Her yer kelebek kanatlarıyla kaplıydı. İki çit krizantem: altınla çerçevelenmiş beyaz yeşim; Birkaç akçaağaç: beyazla kaplı güzel kırmızı. Sayısız avlu ulaşılamayacak kadar soğuk olduğundan, buz gibi soğuk kar mağarasına hayran olabilirsiniz. İçeride fil ayaklı, canavar yüzlü bir mangal duruyordu ve içinde sıcak bir kömür ateşi yeni başlamıştı. Etrafta kaplan derileriyle örtülü lake koltuklar vardı Kağıt pencereler çok sıcak ve yumuşaktı.

Mağaranın içinde, duvarlara ünlü ellerden çıkmış ve temaları şu konularla ilgili olan birkaç eski resim asılmıştı

Geçitten geçen yedi değerli kişi, Soğuk bir nehrin yalnız balıkçısı, Karla kaplı dağ platolarının sahneleri; Su Wu battaniyesinin üzerinde besleniyor, Postacı için erik dalını kırmak, Ve yeşim taşından ağaçlar ve bitkiler tarafından işlenmiş soğuk sanat. Tarif etmeye başlayamazsın Balıkların kolayca satın alındığı su kenarındaki ev, Ya da kar yolları gömdüğünde şarap ne kadar azdır. Gerçekten de burası oyalanmaya değer bir yer. Düşünsenize, Penghu'yu ziyaret etmenize gerek yok.

Uzun bir süre manzarayı seyrettikten sonra kar mağarasına oturdular ve bazı yaşlı komşularla kutsal kitap edinme konusunda sohbet ettiler. Güzel kokulu çay içmeyi bitirdiklerinde, yaşlı Chen tekrar sordu: "Saygıdeğer Babalar biraz şarap alır mı?"

"Bu mütevazı din adamı içki içmez," dedi Tripitaka, "ama öğrencilerim birkaç kadeh vejetaryen şarap içebilir."

Memnun olan yaşlı Chen hemen emri verdi:

"Meyve ve sebze getirin ve şarabı ısıtın. Konuklarımızın soğuktan korunmasına yardımcı olmak istiyoruz."

Uşaklar ve hizmetkârlar masaları ve şarabı ısıtmak için küçük mangalları getirdiler. Hacılar ve komşular, kaplar götürülmeden önce birkaç kadeh içtiler.

Çok geçmeden hava karardı ve akşam yemeği için tekrar ön salona alındılar. Tam o sırada sokakta yürüyen birinin şöyle dediği duyuldu: " Hava ne kadar soğuk! Cennete Ulaşan Nehir bile donmuş!" Tripitaka bunu duyunca, "Wukong, eğer nehir donmuşsa, ne yapacağız?" dedi.

"Bu ani soğuk," dedi yaşlı Chen, "nehrin sadece kıyıya yakın sığ kısımlarını dondurmuş olmalı."

Ama sokakta yürüyen adam şöyle diyordu: "Nehrin karşısındaki sekiz yüz milin tamamı o kadar katı bir şekilde donmuş ki yüzeyi ayna gibi pürüzsüz. İnsanlar bile üzerinde yürüyor." Tripitaka nehrin üzerinde yürüyen insanlar olduğunu duyunca hemen gidip bakmak istedi. "Lütfen

sabırlı olun, Saygıdeğer Baba," dedi yaşlı Chen, "çünkü artık geç oluyor.Yarın gideriz."

Komşularla vedalaştılar ve akşam yemeğinden sonra, bir gece önce olduğu gibi salonda dinlendiler.

Ertesi sabah uyandıklarında Sekiz Kural, "Ağabey, dün gece daha da soğuktu. Sanırım nehir tamamen donmuş olmalı."

Tripitaka kapıya bakarak diz çöktü ve Cennete doğru eğilerek şöyle dedi: "İnancın tüm büyük Koruyucuları, öğrenciniz tam bir içtenlikle Buddha'yı görmek için Batı'ya yolculuk etmeye karar verdi. Dağları ve dereleri aşmanın acı deneyimi boyunca bir kez bile şikayet etmedim. Bu yere ulaştıktan sonra, nehri dondurarak bana yardım ettiği için Tanrı'ya şükrediyorum.

Bu nedenle öğrencileriniz öncelikle size şükranlarımızı sunmak istiyor. Kutsal yazıları ele geçirdikten sonra Tang imparatorunu bilgilendireceğiz ki o da bu iyiliğinize gereken saygıyı gösterebilsin."

Duasını bitirdikten sonra Wujing'e hemen atı eyerlemesini emretti, böylece nehri geçmek için buz üzerinde yürüyebileceklerdi. Yaşlı Chen tekrar, "Lütfen sabırlı olun," dedi. "Kar ve buz eriyene kadar birkaç gün bekleyin. Bu yaşlı moron sizi karşıya geçirmek için bir tekne hazırlayacak."

"Kalmak ya da gitmek konusunda karar vermemiz gerektiğini sanmıyorum," dedi Sha Monk, "çünkü duyduklarımız gördüklerimiz kadar güvenilir değildir. Atı eyerlememe izin verin, ama Üstat bizzat nehre gidip bir göz atmalı."

"Haklısın," dedi yaşlı Chen. "Küçükler, gidin ve hemen altı atı eyerleyin. Ama Peder Tang'ın atını henüz eyerlemeyin." Altı uşak da onları takip ederek nehrin kıyısına gidip baktılar. Gerçekten de orada

Kar yığınları tepeler gibi yükseliyor, Güneş ışığı şafak bulutlarını dağıtırken. Güney sınırı donarak tüm tepeleri çoraklaştırdı; gölleri ve

nehirleri düz ve pürüzsüz hale getirmek için buz oluştu. Rüzgâr soğuk veısırıcıydı; Zemin sert ve kaygandı. Havuz balıkları sık otlara sarıldı;Yabani kuşlar ölü dallara sarıldı. Yurtdışındaki yolcuların hepsiparmaklarını kaybetti; Nehir kayıkçısının dişleri çılgınca gıcırdadı. Yılankarınları yarıldı; Kuş ayakları kırıldı. Gerçekten de buzdağları binlercemetre yükseliyordu. Soğuk gümüş sayısız vadide yüzüyordu; Tüm nehirsoğuk bir yeşim taşı parçası gibiydi. Doğu, ipekböceği ürettiklerinidüşünebilirdi, Ama gerçekte Kuzey'in fare mağaraları vardı. Burada WangXiang yatıyordu; Burada Guangwu geçti. Bir gecede nehrin dibi sertleşti!Dolambaçlı akıntı pürüzlü katmanlar oluşturdu; Derin nehir donmuşbloklara dönüştü. Suyun genişliği boyunca tek bir dalgalanma bile yok,Karada bir yol gibi görünüyordu, sadece parlak ve pürüzsüz.

Tripitaka ve diğerleri nehrin kenarına geldiklerinde, bakmak için atları durdurdular ve gerçekten de ana yoldan buzun üzerinde yürüyen insanlar vardı. "Hayırsever," dedi Tripitaka, "bu insanlar buzun üzerinde nereye gidiyorlar?"

Yaşlı Chen şöyle dedi: "Nehrin öbür tarafında Batı Kadın Krallığı var ve bu insanlar tüccar olmalı. Bizim tarafımızda yüz peni değerindeki şeyler orada yüz kat daha fazla para edebilir ve onların yüz peni değerindeki şeyleri de benzer şekilde burada iyi bir fiyat getirebilir. Böylesine büyük kârlar söz konusu olduğunda, insanların bu yolculuğu ölüm kalım gözetmeden yapmak istemeleri anlaşılabilir bir durumdur. Genellikle beş ya da yedi kişi, hatta bu sayı ondan fazla da olabilir, nehri geçmek için bir tekneye doluşur.

Nehrin şu anda donmuş olduğunu gördüklerinde, yürüyerek geçmeye çalışmak için her şeyi riske atıyorlar."

"Kâr ve şöhret," der Tripitaka, "dünya işlerinde en önemli şey olarak kabul edilir; kâr için insanlar kendi hayatlarından vazgeçebilirler. Ama bu öğrencinin imparatorluk fermanını yerine getirmek için bu kadar çok çabalaması, şöhret arayışı olarak da algılanabilir. Gerçekten o insanlardan

çok mu farklıyım?"

Arkasını döndü ve "Wukong, hemen Hayırseverimizin evine geri dön ve eşyalarını topla. Atı da eyerleyin. Buzdan faydalanalım ve bir an önce Batı'ya doğru yola çıkalım." Genişçe gülümseyen Pilgrim itaat etti.

"Ey Üstat," dedi Sha Monk, "atasözü der ki, "Bin günde sadece bin pirinç yersin." Zaten Bay Chen'in misafirperverliğine borçlusunuz. Neden birkaç gün daha kalıp havanın ısınmasını ve tekneyle karşıya geçebileceğimiz zamanı beklemiyoruz? Aksi takdirde, korkarım ki bu acele hata yapmamıza neden olabilir."

"Wujing," dedi Tripitaka, "nasıl bu kadar düşüncesiz olabiliyorsun? Eğer yılın ikinci ayında olsaydık, havanın gün geçtikçe ısınması ve karların erimesi beklenebilirdi. Ama sonuçta sekizinci aydayız ve bundan sonra hava daha da soğuyacak. Buzun bu kadar kolay kırılmasını nasıl beklersiniz? Eğer bekleyecek olsaydık, yolculuğumuz gecikmez miydi, hatta belki de yarım yıl kadar?" Attan inen Sekiz Kural, "Hepiniz tartışmayı bırakın ve yaşlı Hog'un buzun kalınlığını test etmesine izin verin," dedi.

"Aptal," dedi Hacı, "geçen gece bir taş attın ve suyun derinliğini test etmeyi başardın. Ama şimdi buz katı ve ağır. Bunu nasıl test edebilirsin?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "tırmığımla buza bir darbe indirebileceğimin farkında değilsin. Eğer kırılırsa, üzerinde yürüyemeyeceğimiz kadar ince olur, ama kırılmazsa yeterince kalın olur. Üzerinde yürümek istemememiz için hiçbir neden yok."

"Evet," dedi Tripitaka, "söylediklerinizi oldukça makul."

Cüppesini toparlayan ve büyük adımlarla ilerleyen Budala, nehrin kenarına gitti. Tırmığı iki eliyle yukarı kaldırdı ve tüm gücüyle aşağı indirdi. Gürültülü bir gümbürtü duyuldu ve buzun üzerinde dokuz beyaz iz bırakırken, Idiot'un elleri çarpmanın etkisiyle bir anlığına uyuştu. " Üzerinde yürüyebilirsin! Üzerinde yürüyebilirsin!" dedi gülerek. "Dibi

bile sağlam!" Tripitaka bunu duyduğunda çok memnun oldu. AceleyleChen hanesine geri döndü ve söyleyebildiği tek şey bir an önce gitmelerigerektiğiydi. Bu iki yaşlı adam onun kalması için yaptıkları tümyalvarışların kulak arkası edildiğini görünce, hacılara vermek üzere pişmişbisküvi ve ekmek gibi kuru yiyecekler hazırlamaktan başka çarelerikalmamış. Tüm aile onlara secde etmek için dışarı çıktığında, yaşlıadamlar da bir tepsi altın ve gümüş getirdiler. Diz çökerek, " SaygıdeğerPederler, çocuklarımızı kurtardığınız için size tekrar teşekkür ediyoruz.Lütfen bunu alın, sadece yolda yemek için." Tripitaka başını sallayarak veelini sallayarak bunu kabul etmeyi reddetti ve şöyle dedi: "Bu mütevazıkeşiş ailesini terk etmiş bir kişidir. Benim paraya ihtiyacım yok. Parayısaklayacak olsam bile, onu yolumuzda kullanmaya cesaret edemem,çünkü dilenmek bizim asıl geçim kaynağımızdır. Kurutulmuş mallarıalmak bizim için fazlasıyla yeterli."

İki yaşlı adam ona tekrar tekrar yalvardılar; bunun üzerine Hacı parmağını tepsiye soktu ve yaklaşık dört ya da beş dram ağırlığında küçük bir parça çıkardı ve Tang Keşişi'ne uzatarak, "Üstat, bunu adak olarak sakla ki bu ikisi fazla hayal kırıklığına uğramasınlar" dedi.

Böylece vedalaştılar ve hacılar nehre gittiler, ancak at buza bastığında kaymaya ve kaymaya başladı ve Tripitaka neredeyse sırtından atılıyordu. " Usta," diye bağırmış Sha Monk, "gidemeyiz!"

"Bir dakika durun," dedi Sekiz Kural, "ve Bay Chen "den biraz saman

isteyelim." "Ne için?" diye sordu Pilgrim. Sekiz Kural cevap verdi, "Bu konuda

hiçbir fikrin yok. Bu konuda! Saman atın toynaklarını sarmak için kullanılacak, böylece Efendi düşmeyecek." Yaşlı Chen kıyıda Sekiz Kural'ın söylediklerini duyunca, birisine hemen samanı getirmesini söyledi. Tang Keşişi kıyıya dönüp attan indikten sonra, Sekiz Kural atın dört toynağını da samanla sardı ve bu sayede at buzun üzerinde kaymadan ilerleyebildi.

Nehrin kenarında Chen klanından ayrıldıktan sonra, Sekiz Kural dokuz halkalı rahip asasını Tang Keşişi'ne uzatarak, "Usta, bunu eyerinin üzerine koy," dediğinde üç ya da dört milden fazla ilerlememişlerdi.

"Aptal," dedi Hacı, "bu kadar sinsi olma! Bu rahip asasını senin taşıman gerekiyor. Neden Usta'dan bunu yapmasını istiyorsun?"

"Buz üzerinde yürüme deneyiminiz olmadığı için," dedi Sekiz Kural, " bunu düşünmeyeceksiniz. En kalın buzda bile delikler vardır; bunlardan birine basarsanız suya dalarsınız. Çaprazlamasına tutulan böyle bir şey olmadan, üstünüzdeki buz devasa bir wok kapağı gibi kapanırken hızla batarsınız. Düşüşünüzü durduracak böyle bir şey olmadıkça bir daha asla sürünerek çıkamazsınız." Hacı kıs kıs gülerek kendi kendine, "Bu salak yıllarca buz üzerinde yürümüş olmalı!" dedi. Böylece, hepsi Sekiz Kural'ın söylediğini yaptı: yaşlı adam asayı eyerinin üzerinde çapraz olarak tuttu; Pilgrim ve Sha Monk'un her biri demir çubuğunu ve şeytan yönlendiren hazine asasını omuzlarında taşıdı. Eşyaları süren Sekiz Kural ise tırmığı beline yanlamasına bağlamıştı. Üstat ve öğrenciler artık yola devam etmek için kendilerini tamamen güvende hissediyorlardı.

Akşama kadar yolculuk ettiler; biraz kuru yiyecek yedikten sonra hiç durmaya cesaret edemediler. Yıldızlar ve ay buzu aydınlatıp parlak beyaz parçalara dönüştürürken, ilerlemeye devam ettiler. Gerçekten de at bütün gece boyunca tırıs gitmeyi hiç bırakmadı; usta ve öğrenciler bir kez bile gözlerini kapatmadılar. Sabah olduğunda, erzaklarından biraz daha yediler ve tekrar Batı'ya doğru yola koyuldular. Yolculukları sırasında buzun dibinden gelen bir ses beyaz atı o kadar korkutmuş ki neredeyse düşüyormuş. Tripitaka büyük bir şaşkınlıkla, "Ey öğrenciler, neden böyle bir ses geldi?" diye sordu.

"Bu nehir o kadar katı bir şekilde donmuş ki," dedi Sekiz Kural, " yukarıdan aşağıya doğru oluşan buz nehir yatağını rendeliyor olmalı. Duyduğumuz ses bu olabilir."

Tripitaka kendisine söylenenler karşısında şaşırmış ama memnun olmuş bir halde atını hızlandırdı ve tekrar yola koyuldular.

Şimdi size çeşitli ruhları su evinden çıkaran ve buzun altında uzun süre bekleyen o şeytandan bahsedeceğiz.

Sonunda, atın toynaklarının sesi duyulmaya başladığında, hemen sihirli gücünü kullandı ve buzun kırılmasına neden oldu.

Büyük Kutsal Güneş hemen havaya sıçramayı başardı ama üç yoldaşı ve beyaz at suya gömüldü.

Tripitaka'yı yakalayan şeytan, ruhları su evine geri götürdü ve burada yüksek sesle "Neredesin levrek kardeş?" diye bağırdı.

Yaşlı tünek annesi onu kapıda karşıladı, eğildi ve "Yüce Kral, ben buna layık değilim!" dedi.

"Değerli Kardeşim, neden böyle söylüyorsun?" dedi zebani. "Çünkü " Ağzımdan çıkan sözü bir at takımı bile geçemez!" Planın Tang Keşişi'ni yakalamamı sağlayabilirse, seninle kardeş olacağıma dair sana söz vermiştim. Bugün muhteşem planınız gerçekleşti ve Tang Keşişi yakalandı. Sözümü geri alacağımı mı sanıyorsun?"

Sonra emir verdi, "Küçükler, masaları ve keskin bıçakları getirin. Bu keşişi kesin: kalbini çıkarın, derisini yüzün ve kemiklerini ayırın. Bu arada, müziği başlatın. Onu değerli kız kardeşimle paylaşacağım, böylece ikimiz de uzun ömürlü olacağız."

"Yüce Kral," dedi levrek anne, "onu henüz yemeyelim, çünkü müritleri onu aramak için buraya gelirlerse partimizi bozabilirler diye korkuyorum. Birkaç gün bekleyin, eğer kimse ortaya çıkmazsa, o zaman onu kesebiliriz. Yüce Kral şerefli koltuğuna oturabilir, su halkı da şarkılar ve danslarla etrafını sarabilir. Eti size sunulacak ve siz de ziyafetinizin tadını çıkarmak için zaman ayırabileceksiniz. Bu çok daha iyi değil mi?"

Şeytan kabul etti; Tang Keşişi yaklaşık altı fit uzunluğunda kapaklı bir taş kutuya yerleştirildi ve daha sonra sarayın arka tarafına saklandı ve

şimdilik ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size sudaki bavulu kurtarmayı başaran Sekiz Kural ve Sha Monk'tan bahsedeceğiz. Beyaz atın üzerine yerleştirdikten sonra suda bir yol açmışlar ve dalgalara basarak yüzeye çıkmışlar. Hacı onları havada gördü ve hemen sordu: "Usta nerede?"

"Soyadını Sink olarak değiştirdi," dedi Sekiz Kural, "ve asıl adı To-the-Bottom. Onu nerede arayacağımızı bilmiyoruz. Ne yapacağımıza karar vermeden önce kıyıya ulaşalım."

Sekiz Kural, geçmiş yıllarda Göksel Nehir'de konuşlanmış seksen bin denizcinin komutanı olan Göksel Sazlık Mareşali'nin vücut bulmuş haliydi. Sha Monk Akan Kum Nehri'nden geliyordu ve beyaz at da Batı Okyanusu'nun Ejderha Kralı'nın soyundan geliyordu. Bu yüzden hepsi suyun içinde kendilerini çok rahat hissediyordu. Havadaki Büyük Bilge'nin önderliğinde kısa süre sonra doğu kıyısına döndüler ve burada atı fırçalayıp ıslak giysilerini çıkardılar. Büyük Bilge bulutlardan aşağı indikten sonra birlikte Chen Köyü'ne gittiler. Birisi hemen iki yaşlı adama bu raporu vermeye gitti:

"Dört Peder kutsal yazıları aramaya gitti, ama sadece üçü geri döndü."

İki kardeş onları karşılamak için hızla kapıdan çıktılar ve hacıların giysilerinin hâlâ ıslak olduğunu gördüler.

"Saygıdeğer Pederler," dediler, "kalmanız için size yalvardık ama siz reddettiniz. Sadece bu noktaya geldiğinde duracaktın! Şimdi, Peder Tripitaka nerede?"

Sekiz Kural, "Artık adı Tripitaka değil, çünkü adını Dibe Batmak olarak değiştirdi" dedi.

İki yaşlı adam gözyaşları içinde, "Ne kadar acınası! Ne kadar acınası! Ona nehri geçmesi için bir tekne hazırlayacağımızı söyledik ama kesinlikle reddetti ve bu onun hayatına mal oldu."

"Eski dostum," dedi Pilgrim, "ölüler için endişelenmenin bir yararı yok. Ama içimden bir ses Usta'nın daha uzun süre yaşayacağını söylüyor. Yaşlı Maymun biliyor! Bütün bunları planlayan ve onu kaçıran o Büyük Sayısız Güç Kralı olmalı. Şimdi endişelenmeyin. Bizim için elbiselerimizi yıka ve reçetemizi kurut. Beyaz atımızın beslendiğinden emin olun ve biz kardeşler gidip o adamı bulalım. Sadece efendimizi kurtarmakla kalmayacağız, aynı zamanda tüm köyünüz için bu kötülüğün kökünü kazıyacağız, böylece sonsuza dek barış içinde yaşayabileceksiniz." İki kardeş bu sözleri duyunca çok sevindiler ve hemen hacılar için yiyecek istediler.

Üç kardeş büyük bir yemek yedikten sonra, atı ve bavulları bakmaları için Chen ailesine verdiler. Her biri kendi silahını kuşanarak, efendilerini aramak ve şeytanı yakalamak için doğruca nehre gittiler. Gerçekten

Kalın buz üzerinde yürümek yanlış, doğa incinir. Büyük iksir sızdığında mükemmellik nedir?

Tang Keşişi'ni kurtarmayı ne şekilde başardıklarını bilmiyoruz ve açıklamayı bir sonraki bölümde dinlemelisiniz.

第049回 · Bölüm 49

Tripitaka felaketle karşılaşır ve bir su evine batar Kurtuluşu getirmek için Guanyin bir balık sepeti ortaya çıkarır

Size Büyük Bilge Güneş, Sekiz Kural ve Sha Monk'un yaşlı Chen'den ayrılıp nehrin kenarına gittiklerini anlatıyorduk. "Kardeşlerim," dedi Pilgrim, "ikiniz suya ilk hanginizin gireceğine karar vermelisiniz."

Sekiz Kural şöyle dedi: "Ağabey, ikimiz de çok yetenekli değiliz. Suya ilk girmesi gereken kişi sensin."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Değerli Kardeşim," dedi Hacı, "eğer bu dağdaki bir canavar ruh olsaydı, ikinizin de kendinizi zorlamanıza gerek kalmazdı. Ama ben suda pek iş yapamam. Eğer okyanusa girecek ya da bir nehirde yürüyecek olsaydım, parmaklarımla sudan kurtulma işareti yapmam ya da suya girmeden önce bir balığa ya da yengece dönüşmem gerekirdi. İşareti yapmak zorunda olduğum için demir çubuğumu şeytana saldırmak için düzgün bir şekilde kullanamazdım. Ama ikiniz de suya alışkınsınız ve bu yüzden sizden gitmenizi istiyorum."

"Ağabey," dedi Sha Monk, "içeri girebiliriz ama nehrin dibine ulaştığımızda bizi neyin beklediğini bilmiyoruz. Bence hepimiz içeri girmeliyiz; sen bir tür yaratığa dönüşebilirsin ve ben de suda bir yol açarken seni yanımda taşıyabilirim. Şeytanın inini bulduğumuzda içeri girip etrafı kolaçan edebilirsin. Eğer Efendi hâlâ oradaysa, tüm gücümüzle saldırmaya başlayabiliriz. Ama eğer büyüyü yapan bu şeytan değilse ya da Usta çoktan boğulmuş ya da yenmişse, o zaman bu acı arayışa girmemize gerek kalmaz. Mümkün olduğunca çabuk başka bir yöne gidebiliriz. Buna ne dersiniz?"

"Söylediğin şey, Değerli Kardeşim," dedi Hacı, "çok mantıklı. Hanginiz beni taşıyacak?" Gizliden gizliye memnun olan Sekiz Kural kendi kendine şöyle düşündü: "Bu maymun beni kaç kez aptal yerine

koydu bilmiyorum! Demek ki suda kendini nasıl idare edeceğini bilmiyor.Bırakalım yaşlı Hog onu taşısın ve numaralarının tadına baksın!" Budaladostça gülerek, "Ağabey, ben seni taşırım" dedi.

Onun niyetini hemen anlayan Hacı yine de ona ayak uydurarak, " Pekala, sorun değil. Kollarınız Wujing'inkilerden biraz daha güçlü olabilir."

Böylece Sekiz Kural Pilgrim'i sırtında taşıdı.

Sha Monk bir yol açmak için suyu böldüğünde, üç kardeş de Cennete Ulaşan Nehir'e daldı. Dibe doğru yüz milden fazla yol aldıktan sonra, Budala Hacı'ya bir oyun oynamak üzereydi ki, hemen bir parça saç kopardı ve bu saçı Sekiz Kural'ın sırtına yapışan sahte bir şekle dönüştürdü. Gerçek benliği, Sekiz Kural'ın kulaklarından birine sıkıca yerleşmiş bir domuz bitine dönüşmüştü. Sekiz Kural yürürken aniden ve kasıtlı olarak tökezledi, böylece Hacı başının üzerinden uçtu. Ancak bu sahte şekil sadece dönüşmüş bir saç parçasıydı; Sekiz Kural'ın sırtından ayrıldıktan sonra akıntıyla birlikte sürüklendi ve kısa süre içinde yok oldu. " İkinci Ağabey," dedi Sha Monk, "bunu nasıl açıklarsınız? Neden daha dikkatli yürümediniz? Çamura düşmüş olsaydın da sorun olmazdı. Şimdi bu sarsıntı Büyük Birader'i kim bilir nereye gönderdi!"

Sekiz Kural dedi ki, "Bu maymun düşmeye bile dayanamaz: sadece bir kez ve çoktan eridi. Kardeşim, ölü mü diri mi diye endişelenme.

Sen ve ben gidip Usta'yı arayabiliriz."

"Bu iyi değil," dedi Sha Monk, "çünkü ona sahip olmalıyız. Suda kendini evinde hissetmese de, bizden çok daha çeviktir. Eğer o buralarda değilse, ben de sizinle gelmem." Kendini daha fazla tutamayan Hacı, Sekiz Kural'ın kulağına yüksek sesle, "Wujing, yaşlı Maymun burada!" diye bağırdı. Bunu duyan Sha Monk güldü ve şöyle dedi: "Ah canım! Bu salak ölmüş sayılır! Ona oyun oynamaya nasıl cüret edersin? Şimdi onu duyabiliyorsun ama göremiyorsun. Şimdi ne yapacaksın?"

Sekiz Kural o kadar korktu ki çamurun içinde dizlerinin üzerine çöktü ve "Ağabey, bu benim hatam! Usta'yı kurtarana kadar bekle, kıyıda senden bir kez daha özür dileyeceğim. Bütün bu gürültüyü nereden çıkarıyorsun? Korkudan öleceğim! Lütfen orijinal halini göster. Seni taşıyacağım ve bir daha seni kırmaya cesaret edemeyeceğim." Hacı dedi ki, "Beni hala taşıyorsun, tamam! Seni kandırmayacağım. Hadi çabuk gidelim!" Hala özürlerini mırıldanan Budala ayağa fırladı ve Sha Monk ile birlikte ilerledi.

Yüz mil kadar daha yol aldıktan sonra, üzerinde büyük harflerle şu yazının bulunduğu yüksek bir binaya rastladılar:

"Deniz Kaplumbağası Evi."

"Burası canavar-ruhun evi olmalı," dedi Sha Monk, "ama bundan emin değiliz. Savaşı kışkırtmak için kapıya nasıl gidebiliriz?"

"Wujing," dedi Hacı, "kapının etrafında hiç su var mı?" Sha Monk dedi ki, "Hayır."

"Bu durumda," dedi Pilgrim, "ikiniz gidin ve vagonun her iki yanında saklanın. Kapı. İhtiyar Maymun gidip etrafı kolaçan etsin."

Sevgili Büyük Bilge! Sekiz Kural'ın kulağından sürünerek kurtuldu, vücudunu bir kez salladı ve tekrar uzun bacaklı bir karides-anneye dönüştü. İki ya da üç sıçrayışla kapıdan içeri girdi. Etrafına baktığında, zebaninin yukarıda oturduğunu ve sulu akrabalarının onun altında iki sıra halinde durduğunu gördü. Yanında oturan çizgili kaplamalı bir levrek-anne de vardı. Hepsi Tang Keşişi'ni nasıl yiyeceklerini tartışıyorlardı. Hacı büyük bir dikkatle sağa sola baktı ama efendisini bir türlü bulamadı. Tam o sırada iri göbekli bir karides ananın dışarı çıktığını ve batı koridorunda hareketsiz durduğunu gördü. Hacı ona doğru sıçradı ve selam verdi: "Anne, Büyük Kral diğerleriyle Tang Keşişi'ni nasıl yiyeceklerini tartışıyor. Ama Tang Keşişi nerede?"

"Dün yakalandı," dedi karides anne, "Büyük Kral karı indirip buzu yarattıktan sonra. Şimdi sarayın arka tarafındaki taş bir kutuya hapsedildi. Eğer yarına kadar müritleri gelip sorun çıkarmazsa, müzik yapıp ona ziyafet çekeceğiz."

Hacı bunu duyduktan sonra, sarayın arka tarafına doğru ilerlemeden önce onunla bir süre daha sohbet etti. Baktı ve orada, insanların domuz ağıllarında kullandıkları domuz ahırına ya da taştan bir tabuta benzeyen taş bir kutu olduğunu gördü. Ölçtüğünde, yaklaşık altı fit uzunluğunda olduğunu gördü. Kutunun üzerine sürünerek çıkmış ve çok geçmeden içeriden Tripitaka'nın acıklı ağlama sesini duymuş.

Tek kelime bile etmeyen Hacı, dinlemek için kulağını eğdi. Büyük bir hayal kırıklığı içinde dişlerini gıcırdatan usta şöyle dedi:

River Float'tan nefret ediyorum, sıkıntılarla dolu bir hayat! Doğarken beni bağlayan ne çok su tehlikesi vardı! Dalgalarla savrulmak için annemin rahmini terk ettim; Batı'da Buda'yı aramak için derinlere daldım. Daha önce Black River'da felaketle karşılaşmıştım; Şimdi bu buz kırığında, hayatım sona erecek. Öğrencilerim buraya gelebilir mi bilmiyorum, Ya da gerçek kutsal kitaplarla eve dönebilir miyim.

Hacı s e s l e n m e k t e n kendini alamadı, "Usta, sinirlenme. Bu çok güzel.

diyor ki,

Toprak Beş Evrenin anasıdır; ancak su onların kaynağıdır. Toprak olmadan yaşam olmaz; su olmadan büyüme olmaz.

Yaşlı Maymun geldi!" Tripitaka bunu duyunca, "Ey Öğrenci! Lütfen beni kurtar!"

"Rahatlamaya çalış," dedi Pilgrim. "Canavar-ruhu ele geçirene kadar bekle, o zaman çektiğin çileden kurtulacaksın."

"Çabuk hareket edin!" dedi Tripitaka. "Bir gün daha ve ben boğulacağım!"

"Bu olmayacak! Bu olmayacak!" dedi Pilgrim. "Ben gidiyorum!"

Arkasını dönerek kapıdan dışarı sıçradı ve orijinal formuna geri döndü. " Sekiz Kural!" diye bağırdı. Idiot ve Sha Monk yaklaşarak, "Ağabey, ne öğrendin?" diye sordular.

"Pilgrim, "Efendi'yi yakalayan bu şeytandı," dedi. Henüz yaralanmadı ama taş bir kutuya hapsedildi. İhtiyar Maymun suyun yüzeyine çıktıktan sonra ikiniz hemen bir savaş başlatmalısınız. Eğer ikiniz onu yakalayabilirseniz, bunu yapın; ama yakalayamazsanız, yenilmiş gibi yapın ve onu su yüzeyine çıkarın. O zaman ona saldıracağım."

Sha Monk, "Merak etmeyin, Ağabey," dedi. "Önce siz gidin, biz de durumu değerlendirelim." Hacı parmaklarıyla su tutmama işareti yaparak nehirden dışarı fırladı ve kıyıda durup onları beklemeye başladı.

Sekiz Kural'ın ne kadar vahşi olabileceğine bir bakın! Kapıya doğru atılarak sert bir sesle bağırdı, "Yüzsüz şeytan! Efendimi dışarı gönder!"

Kapının içindeki küçük canavarlar o kadar telaşlandılar ki, aceleyle rapor vermeye gittiler: "Yüce Kral, kapıda biri efendisini istiyor."

"Bu o yüzsüz keşişlerden biri olmalı," dedi canavar. "Zırhımı getirin!"

Küçük şeytanlar onu çabucak dışarı çıkardı. Düzgün bir şekilde giyindikten sonra canavar silahını aldı ve kapıdan dışarı çıktı. Sağında ve solunda ona dikkatle bakan Sekiz Kural ve Sha Monk vardı. Sevgili canavar! Şuna bir bakın!

Başında parıldayan altın bir miğfer vardı. Kırmızı ışık saçan altın bir zırhı vardı. İnci ve yeşim taşlarıyla süslü bir kemer belini sarıyordu. Ayaklarında tütün kahverengisi tuhaf çizmeler vardı. Burnunun köprüsü bir sırt gibi yükseldi. Alnı bir ejderhanınki gibiydi, geniş ve enliydi. Alev alev yanan gözleri hem yuvarlak hem de vahşi bir şekilde parlıyordu. Dişleri çelik kılıçlar gibi düzgün ve keskindi. Karmakarışık kısa saçları alev gibi yükseliyordu. Uzun sakalı altın bir tığ gibi bakımlıydı. Ağzında yumuşak ve yeşil bir göl otu vardı. Elleri dokuz yivli kırmızı bronz bir

tokmak tutuyordu. Kapılar gıcırdayarak açılırken, Üçlü baharın gökgürültüsü gibi böğürdü. Onun gibi özellikler insan dünyasında nadirdir.Bu nedenle ona Sayısal Gücün Büyük Kralı denir.

Zebani kapıdan çıktıktan sonra, hepsi de mızrak ve kılıç kullanan yüz kadar küçük iblis onu takip etti ve arkasında iki sıra halinde durdu. "Hangi manastırdan geldiniz?" diye sordu Sekiz Kural, "ve neden burada huzursuzluk yaratıyorsunuz?"

"Seni yüzsüz yaratık!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Neredeyse ölene kadar dayak yiyordun! Geçen gece benimle tartıştın ve bugün yine cahili oynayıp bana sormaya cüret mi ediyorsun? Ben Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan kutsal bir keşişin müridiyim ve Batı Cenneti'ndeki Buddha'yı görmek için kutsal kitaplara yolculuk eden bir hacıyım. İnsanları boş büyülerinizle kandırarak, kendinize Numinous Gücü'nün Büyük Kralı diyecek ve Chen köyünden bakire erkek ve kızları yiyerek kendinizi şımartacak kadar cüretkarsınız. Ben Chen Qing ailesinden Bir Yük Altın'ım. Beni tanıyamıyor musun?"

"Keşiş," dedi canavar, "oldukça mantıksızsın! Bir Yük Altın kılığına girdiğin için sahte kimlik suçundan yargılanmalısın. Sadece seni yemedim, aynı zamanda elimin arkası da senin tarafından yaralandı. Sana çoktan teslim oldum.

Ne cüretle kapıma kadar bela aramaya gelirsin?"

"Eğer boyun eğseydin," dedi Sekiz Kural, "o zaman neden soğuk rüzgârı yükselttin ve büyük kar yağışını gönderdin? Neden efendimi tuzağa düşürmek için buz yaptın? Onu hemen dışarı gönder ve her şey yoluna girsin. Eğer dişlerinden yarım bir "Hayır" kaçarsa, seni asla bağışlamayacağım! Elimdeki şu tırmığa bak!" Bunu duyan şeytan alaycı bir şekilde gülümsedi ve şöyle dedi: "Keşiş, dilini sallıyorsun ve övünüyorsun! Gerçekten de efendini kaçırmak için karı getiren ve nehri donduran bendim. Şimdi kapımda yaygara koparıyor ve onun geri dönmesini talep ediyorsunuz, ama korkarım ki bu sefer öncekiyle aynı

değil. Daha önce, bir ziyafete katıldığımı düşündüğüm için yanımda silahgetirmemiştim ve siz benden faydalandınız. Şimdi kaçma, çünkü seninleüç raunt boyunca dövüşeceğim. Eğer bana dayanabilirsen, efendini gerivereceğim; eğer dayanamazsan, seni de yiyeceğim."

"Sevgili çocuğum!" dedi Sekiz Kural. "İşte böyle konuşulur! Kendine iyi bak, tırmığıma dikkat et!"

"Demek hayatının ortasında bir keşiş oldun," dedi şeytan. Sekiz Kural dedi ki, "Sevgili oğlum, sende biraz Numinous gücü var! Hayatımın ortasında keşiş olduğumu nereden biliyorsun?"

"Tırmık kullandığına göre," dedi zebani, "bir yerlerde bahçıvan olarak işe alınmış olmalısın ve şimdi ustanın tırmığını bile çaldın!"

"Oğlum," dedi Sekiz Kural, "bu tırmığım bahçe aleti değil. Baksana!

Devasa dişler ejderha pençeleri gibi dövülmüştür; Beyaz altın sargılı sapı yılan şeklindedir. Savaşta kullanıldığında soğuk bir rüzgar eser; savaşa sokulduğunda ise parlak alevler çıkar. Kutsal keşiş için şeytanları vurabilir, Batıya doğru giderken canavarları yakalıyor. Onu hareket ettirdiğimde, sis güneşi ve ayı gizler. Onu kullandığımda, parlak, renkli ışıklar parlayacak. Tai Dağı devrildi ve binlerce kaplan korktu. Deniz altüst oldu, on bin ejderha korkuyor. Numinous gücüne sahip olsan da, Tek bir darbe size dokuz büyük delik açacak!"

O şeytan elbette böyle sözleri ciddiye almazdı! Bronz tokmağını kaldırdı ve Sekiz Kural'ın kafasına indirdi.

Darbeyi savuşturmak için muckrake'ini kullanan Sekiz Kural, "Seni yüzsüz

yaratık! Yani siz de hayatınızın ortasında bir ruh oldunuz!"

"Hayatımın ortasında bir ruh olduğumu nasıl anladınız?" diye sordu zebani. "Bronz bir tokmağı nasıl kullanacağını biliyorsan," dedi Sekiz Kural, "ateşlere bakmak için bir gümüşçü tarafından işe alınmış bir işçi olmalısın. Ondan faydalandın ve tokmağını çaldın!"

Zebani dedi ki, "Bu gümüş dövmek için kullanılan bir tokmak değil. Baksana!

Bir akarsuyun taç yaprakları gibi dokuz parçadan oluşur; İçi boş olsa da sapı her daim yeşilden yapılmıştır. Bu fani dünyadan bir şey değil, Tanrıların evinde doğdu ve adını aldı. Yeşil tohumlar ve jasper havuzunda yıllanmış kılıflar; Yeşim yeşili bir havuzdan doğan saf koku ve doğa. Onu yumuşatmak ve rafine etmek için uğraştığımdan beri, Büyü ile yüklüdür ve çelik kadar serttir. Kılıçlar, kargılar ve mızraklar, hiçbiri ona rakip olamaz. Baltalar ve mızraklar, hiçbiri ona dayanamaz. Senin tırmığın keskin kenarlı bir kılıç gibi olsa da, Benim tokmağım onu bir çiviyi kırar gibi kıracaktır!"

Sha Monk ikisinin bu şekilde birbirlerine girdiklerini görünce, onlara yaklaşıp bağırmaktan kendini alamadı: "Şeytan! Kesin şu böbürlenmeyi! Eskiler der ki, "Söylenenler hiçbir şeyi kanıtlamaz; sadece eylemler görünür!" Kaçmayın.

Asamın tadına bak!" Tokmağı darbeyi savuşturmak için kullanan zebani, "Demek sen de hayatının ortasında keşiş olmuş birisin!" dedi.

"Nereden bildin?" diye sordu Sha Monk. "Görünüşüne bakılırsa," dedi şeytan, "eskiden pastanede çalışan birine benziyorsun." Sha Monk, " Eskiden bir pastanede çalıştığımı nasıl anladın?" dedi.

"Eğer orada çalışmasaydın," dedi şeytan, "erişte yaptıkları gibi bir oklava kullanmayı nasıl öğrenebilirdin?"

"Seni lanetli şey!" diye azarladı Sha Monk. "Elbette, daha önce böyle bir şey görmedin!

Bu tür bir silah dünyada nadir bulunur; Aydan geldi -gölgesiz noktadan- İlahi bir śāla ağacından oyuldu. Dışı ışıl ışıl mücevherlerle süslüdür; İçinde, en görkemli altından bir merkez. Geçmiş günlerde kraliyet ziyafetlerine katılırdı; Şimdi Sağ'ı takip ediyor ve Tang Keşişi'ni koruyor. Batıya giden yolda çok az kişi onu tanıyabilir; Yukarıdaki

Bölge'de büyük bir üne sahiptir. Buna şeytan yönlendiren hazine asasıdenir: Tek bir darbeyle kafatasınız çatlayacak!"

Daha fazla konuşacak hali kalmayan şeytan ona saldırdı; üçü birden vahşileşti ve nehrin dibinde şiddetli bir savaşa başladı.

Bronz tokmak, hazine asası ve muckrake: Wuneng ve Wujing'in ikisi de şeytanla çarpıştı. Biri yeryüzüne inen Göksel Sazlık; diğeri ise gökyüzünden gelen ilahi bir savaşçıydı. Her ikisi de güçlerini göstererek su şeytanına saldırdı. Bu, tek başına tanrı rahiplerine karşı koydu; övgüye değer bir gösteri! Doğru yakınlık büyük Tao'yu mükemmelleştirebilir: Karşılıklı büyüme ya da fetih Ganj'ın kumunu tutar. Toprak suyu fetheder, Ve su kuruduğunda dibi görülür; Su odun doğurur Bu da gelişerek çiçekler gibi açacak. Beslenen Chan ve Dao aynı öze götürür; rafine edilen ve dövülen İksir üç tarafı da ehlileştirir. Toprak anadır Filizlenen altın filizler; Altın kutsal suyu doğurur ve bebek doğar. Su kaynaktır Ahşabı nemlendirmek için. Ve gelişen odun, güçlü, parlak ateşi ortaya çıkarır. Birleştirilmiş Beş Aşamanın hepsi farklı olacaktır: Bu yüzden çabalıyorlar, her biri renk değiştiriyor. Bakın! Bronz tokmağın her bir yaprağı ince ve parlaktı; Hazine asası binlerce ipek telle sarılmıştı. Tırmık, yin-yang ve yıldızlara göre yapılmıştı, Üslupsuz ve sayısız darbeler indirdiler. Keşişin çilesi için hayatlarını tehlikeye attılar; Śākyamuni'nin hatırı için ölümü göze aldılar. Bronz tokmak her zaman meşguldü, Solda engelleme asası ve sağda tırmık.

Üçü suyun altında yaklaşık iki saat boyunca dövüştü ve bir karara varılamadı. Ona karşı galip gelemeyeceklerini düşünen Sekiz Kural Sha Monk'a göz kırptı ve ikisi birden yenilmiş gibi yaptı. Silahlarını arkalarında bırakarak dönüp kaçtılar. "Küçükler," diye emretti zebani, " burada kalın. Bırakın bu arkadaşlara yetişeyim ve yemeniz için onları geri getireyim." Şuna bir bakın! Rüzgârın ölü yaprakları savurması ve yağmurun solmuş çiçekleri dövmesi gibi, onları suyun yüzeyine kadar takip etti.

Doğu kıyısında, Büyük Bilge Güneş gözlerini kırpmadan suya bakıyordu. Aniden nehirde dev dalgalar yükseldi ve bağırışlar ve kükremeler oldu. Kıyıya ilk atlayan Sekiz Kural oldu, "O geliyor! O geliyor!" Sha Monk da kıyıya doğru koştu ve "Geliyor! Geliyor!"

"Nereye kaçıyorsun?" diye bağıran şeytan tarafından takip ediliyordu. Ancak sudan çıkar çıkmaz Pilgrim tarafından karşılandı ve "Sopaya dikkat et!" diye bağırdı. Darbeyi savuşturmak için hızla yön değiştiren zebani, onu havaya kaldırdığı tokmakla karşıladı. Biri nehrin kenarındaki dalgaları çalkalarken, diğeri kıyıda gücünü gösterdi. Yaklaşmalarından sonra üç tur bile atamadan zebani çoktan zayıflamıştı. Bir sıçrayışla nehre geri daldı ve gözden kayboldu; rüzgâr ve dalgalar böylece yatıştı.

Hacı yüksek bir yere çıktı ve şöyle dedi: "Kardeşlerim, çok çalıştınız. sert!"

Sha Monk, "Ağabey," dedi, "bu canavar-ruh, bu işlerde pek iyi olmayabilir. Ama suyun altında oldukça zorlu biriydi. İkinci Ağabey ve ben ona sağlı sollu saldırdık ama ikimiz de onunla sadece berabere kalmayı başarabildik. Usta'yı kurtarmak için ne yapmalıyız?"

"Oyalanmayalım," dedi Pilgrim, "çünkü Efendimize zarar vermesinden

korkuyorum."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "gidip onu tekrar dışarı çıkması için ikna etmeye çalışacağız. Sessiz ol ve onu havada bekle. Kafası ortaya çıktığında, kafatasının tam tepesine o sarımsaklı darbelerden birini indireceksin. Onu öldürmeseniz bile sersemletirsiniz. İhtiyar Domuz daha sonra tırmığın bir darbesiyle işini bitirebilir."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi Pilgrim. "Karşılıklı işbirliği dediğimiz şey budur. Ancak bu şekilde her şey başarılabilir."

İkisi tekrar suya daldı ve biz şimdilik onları bırakalım.

Şimdi size yenilgiye uğrayarak kaçan ve evine dönen o şeytandan bahsedeceğiz. Çeşitli zebaniler onu karşıladığında, tünek-anne ona

yaklaştı ve "Büyük Kral, o iki keşişi nereye kadar kovaladın?" dedi.

Zebani dedi ki, "O keşişlerin başka bir yardımcısı olduğunu fark etmedim, kıyıya atladıklarında bana demir bir çubukla vurmaya çalıştı. Darbeyi savuşturdum ve onunla dövüştüm. Tanrı bilir o sopası ne kadar ağırdır! Bronz tokmağım ona hiç dayanamadı. Üç raundu bitiremeden yenilgiyle kaçmak zorunda kaldım."

"Yüce Kral," dedi levrek anne, "o yardımcının nasıl göründüğünü hatırlayabiliyor musun?"

"Kıllı bir yüzü ve gök gürültüsü tanrısı gagası var," dedi zebani, "çatal kulakları ve kırık burnu var. Ateşten gözleri ve elmas göz bebekleri olan bir keşiş." Tünek-anne bunu duyunca ürperdi ve dedi ki, "Ey Yüce Kral! Kaçmakla akıllılık ettiniz ve canınızı kurtardınız! Üç tur daha atarsan hiç yaşayamayacaksın! O keşişin kim olduğunu biliyorum."

"Kim o?" diye sordu zebani. "Birkaç yıl önce Büyük Doğu Okyanusu'nda yaşıyordum," dedi levrek-anne, "ve yaşlı Ejderha Kral'ın ondan ve ününden bahsettiğini duydum. Bu keşiş Büyük Bilge, Cennete Eşit, Yakışıklı Maymun Kral, büyük monadın ve Yukarıdaki Bölge'deki ilkel kaosun altın bir ölümsüzüdür. Beş yüz yıl önce Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya yol açmıştı ama şimdi Budizm'i benimseyerek Tang Keşişi'ne eşlik etmek ve kutsal yazılar için Batı Cenneti'ne gitmek üzere yola çıktı. Adını Hacı Sun Wukong olarak değiştirdi. Muazzam büyü güçlerine sahip ve birçok dönüşüm yolu biliyor. Yüce Kral, onunla nasıl başa çıkabilirsin? Şu andan itibaren, onunla hiç dövüşmemelisiniz."

Daha konuşmasını bitirmemişti ki, küçük iblislerden biri içeri dalıp, " Yüce Kral, o iki keşiş yine savaş kışkırtmak için buradalar," diye haber verdi.

Canavar-ruh dedi ki, "Değerli kız kardeşimin düşüncesi çok doğru! Onlarla bir daha yüzleşmeyeceğim. Bakalım ne yapabilecekler!"

Aceleyle şu emri verdi: "Küçükler, kapıları kapatın. Atasözünün dediği gibi,

Kapının dışından seslenebilirsin; Çığlıklarını tamamen görmezden geleceğim!

Burada birkaç gün bile kalabilirler ama yorulduklarında gideceklerdir. O zaman özgürce ve rahatça Tang Monk'un tadını çıkarabiliriz."

Tüm o küçük şeytanlar konutun girişini kapatmak için taş ve çamur taşımaya başladı. Sekiz Kural ve Sha Monk hiçbir yanıt alamadan tekrar tekrar bağırınca, telaşa kapılan Budala tırmığıyla kapılara vurmaya başladı. Kapılar elbette sıkıca kapatılmıştı ama tırmığın birkaç darbesi onları kırdı. Ancak kapıların içinde, çamur ve kayalardan oluşan sağlam bir duvar vardı. Sha Monk bunu gördüğünde, "İkinci Ağabey, bu şeytan çok korkuyor ve bu yüzden kendini kapatıyor ve dışarı çıkmayı reddediyor. Sen ve ben kıyıya geri dönmeli ve konuyu Büyük Ağabey ile görüşmeliyiz."

Sekiz Kural kabul etti ve doğu kıyısına geri döndüler.

Hacı, bulutla sis arasında, elinde demir çubuğuyla bekliyordu. İkisinin şeytan olmadan ortaya çıktığını görünce bulutunu indirdi ve onlarla kıyıda buluştu. "Kardeşlerim," diye sordu, "o şey nasıl oldu da yukarı çıkmadı?" Sha Monk, "Şeytan kapılarını sıkıca kapattı ve bizimle buluşmak için dışarı çıkmayı reddetti. İkinci Ağabey kapıları kırdığında, içeride çamur ve kayalardan oluşan sağlam bir duvarla karşılaştık. Bu yüzden onunla savaşamadık bile. Sizinle konuşmak ve Usta'yı kurtarmak için nasıl planlar yapabileceğimizi görmek için geri dönmeye karar verdik."

"Eğer böyle davranıyorsa," dedi Pilgrim, "onun üstesinden gelebilecek bir şey düşünmek oldukça zor.

Siz ikiniz, başka bir yere kaçmadığından emin olmak için kıyılarda devriye gezseniz iyi olur. Ben bir tur atayım."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "nereye gidiyorsun?" Hacı, "Bodhisattva " yı sorgulamak için Potalaka Dağı "na gidiyorum. Öğrenmek istiyorum Bu canavarın kökenini, adını ve atalarının evini nasıl bulabileceğimi. Akrabalarını ve tüm yakınlarını ele geçirdikten sonra Usta'yı kurtarmak için buraya dönebilirim." Sekiz Kural gülerek şöyle dedi: "Ağabey, bu şekilde çok fazla zaman ve enerji harcayacaksın!"

"Hiç zaman ya da enerji kaybetmeyeceğim!" dedi Hacı. "Gidiyorum ve hemen

döneceğim. bir kere!"

Sevgili Büyük Bilge! Uğurlu aydınlığa hızla binerek nehirden ayrıldı ve doğruca Güney Denizi'ne yöneldi. Yarım saatten kısa bir süre içinde, bulutunu indirip zirveye çıkarken Potalaka Dağı görünür hale geldi. Yirmi dört deva, Büyük Dağ ṣKoruyucusu, öğrenci Moka, Çocuk Sudhana ve İnci Taşıyan Ejderha Kız onu karşılamak için öne çıktılar. "Büyük Bilge buraya neden geldi?" diye sordular ve Hacı "Bodhisattva'yı görmeliyim" dedi.

"Bodhisattva bu sabah mağaradan ayrıldı," dedi tanrılar, "ve kimsenin onu takip etmesini yasakladı. Tek başına bambu korusuna gitti, ancak bugün geleceğinizi ve sizi karşılamak için burada olmamız gerektiğini haber bıraktı. Sizi hemen göremeyeceğini söyledi ve bir süre uçurumun önünde oturup onun çıkmasını beklemenizi istedi." Hacı itaat etti ve daha oturmadan Çocuk Sudhana ona yaklaşarak eğildi ve şöyle dedi: "Büyük Bilge Güneş, geçmişteki nezaketiniz için size teşekkür etmeliyim. Bodhisattva beni kabul edecek kadar nazikti ve ben de onun lotus platformunun altında onu bekleyerek sürekli yoldaşı oldum. Aslında bana büyük iyilikler gösterdi." Onun eskiden Kızıl Çocuk olduğunu anlayan Hacı gülerek şöyle dedi: "Geçmişte şeytani kuruntulara kapılmıştın. Şimdi doğru meyveye ulaştığına göre, yaşlı Maymun'un iyi bir insan olduğunu anlamalısın!"

Uzun bir süre bekledikten sonra Hacı çok endişelendi ve şöyle dedi: " Lütfen hepiniz benim için duyuru yapın. Eğer daha fazla gecikme olursa, efendimin hayatı için endişeleniyorum."

"Buna cesaret edemeyiz," dedi tanrılar, "çünkü Bodhisattva onun dışarı çıkmasını beklemeniz için özel bir talimat verdi."

Her zaman düşüncesiz olduğu için, Hacı elbette daha fazla dayanamadı ve bir anda bambu korusuna daldı. Aha!

Bu Yakışıklı Maymun Kral doğası gereği çok düşüncesizdi. İçeri girmek istediğinde devalar onu alıkoyamadı. Korunun derinliklerine doğru yürüdü, Açık gözleri bir bakış çaldı. Orada kurtarıcı Onurlu Kişi Bambu yapraklarının üzerinde bağdaş kurmuş oturuyordu. Kaygısız ve makyajsız Çok nazik ve yumuşak görünüyordu. Saçları çözülmüş, aşağıya doğru akıyordu; Saçaklı bir başlığı yoktu. Mavi cübbesini giymemişti, Sadece küçük bir yeleği vardı. İpek bir etek belini sarıyordu. İki ayağı da çıplaktı. Pelerininin ipek kuşağı çözülmüştü; iki kolu tamamen çıplaktı. Jadel benzeri eli bir bıçak tutuyordu Bununla bambu derisini soydu.

Hacı onu gördüğünde yüksek sesle, "Bodhisattva, öğrenciniz Sun Wukong size içten saygılarını sunuyor," demekten kendini alamadı.

Bodhisattva, "Dışarıda bekle," diye emretti. Hacı dizlerinin üzerine çökerek şöyle dedi: "Bodhisattva, ustam korkunç bir çileyle karşı karşıya. Özellikle size Cennete Ulaşan Nehir'deki şeytanın kökenini sormaya geldim."

Bodhisattva, "Korudan çık," dedi, "ve ben çıkana kadar bekle." Onu zorlamaya cesaret edemeyen Hacı'nın bambu korusundan çıkmaktan başka çaresi yoktu. Çeşitli devalara şöyle dedi: "Bodhisattva bugün tamamen ev işlerine dalmış görünüyor. Neden lotus platformunda oturmuyor? Neden makyaj yapmıyor? Koruda bambu fişleri yaparken neden bu kadar kasvetli görünüyor?"

"Bilmiyoruz," dedi tanrılar. "Bu sabah mağaradan çıktığında, daha doğru dürüst giyinmeden hemen koruya gitti. Bize de Büyük Bilge'yi beklememizi söyledi ve sizin işleriniz için bir şeyler yapıyor olmalı." Hacı beklemekten başka bir şey yapamadı.

Bir süre sonra Bodhisattva elinde mor bir bambu sepetle korudan çıktı. " Wukong," dedi, "Tang Keşişi'ni kurtarmak için seninle geleceğim." Hacı aceleyle diz çökerek, "Öğrencin sana baskı yapmaya cesaret edemez. Önce Bodhisattva'nın giyinmesine ve koltuğuna çıkmasına izin ver."

"Giyinmene gerek yok," dedi Bodhisattva. "Bu şekilde seninle gelebilirim."

Devaları terk eden Bodhisattva hemen uğurlu bulutlara bindi ve havaya yükseldi. Büyük Bilge Güneş onu takip etmek zorundaydı! Kısa bir süre içinde Cennete Ulaşan Nehir'e vardılar. Onları gören Sekiz Kural Sha Monk'a şöyle dedi: "Ağabey çok düşüncesiz! Acaba Güney Denizi'nde ne tür bir yaygara kopardı da soyunmamış ve süslenmemiş bir Bodhisattva'yı buraya gelmeye zorladı!"

Bodhisattva kıyıya indiğinde konuşmasını henüz bitirmemişti. İki öğrenci eğilerek, "Bodhisattva, sizi rahatsız ettik. Lütfen bizi affedin!" Bodhisattva kuşağını yeleğinden çözerek sepete bağladı ve bulutların üzerinde yarı yarıya havaya yükseldi. Kuşağı tutarak sepeti nehre indirdi ve yukarıya doğru çekti. Sonra bir büyü okuyarak şöyle dedi: "Ölüler gider, yaşayanlar kalır! Ölüler gider, yaşayanlar kalır!" Bunu yedi kez tekrarladı ve sonra sepeti yukarı kaldırdı. İçinde hala gözlerini kırpıştıran ve sağa sola savrulan parlak bir Japon balığı vardı.

"Wukong," diye bağırdı Bodhisattva, "hemen suya gir ve efendini kurtar."

"Ama şeytanı henüz yakalayamadık," dedi Hacı. "Efendi'yi nasıl kurtarabiliriz?"

Bodhisattva "Şeytan sepetin içinde değil mi?" diye sordu. Sekiz Kural ve Sha Keşişi eğilerek, "Küçük balık nasıl bu kadar güçlü olabildi?" diye sordu.

"O benim lotus havuzumda yetişmiş bir Japon balığı," dedi Bodhisattva. "Her gün derslerimi dinlemek için akıntıyla birlikte yüzeye çıkar ve güçlerini kendi kendini yetiştirmesinden alırdı. Bu dokuz yapraklı bronz tokmak, onu destekleyen bir saptır. Büyüyle yetiştirme sürecinin bir silaha dönüştürdüğü açılmamış bir lotus tomurcuğu. Gelgitin onu buraya taşıdığı günün hangi gün olduğunu bilmiyorum. Bu sabah korkuluklara yaslanmış çiçeklerimi izlediğimde, bu adam beni selamlamak için dışarı çıkmadı. O zaman parmaklarımdaki oyuklara bakarak hesap yaptım ve onun burada bir ruh haline geldiğini ve efendinize zarar vermeye çalıştığını öğrendim. Bu yüzden kıyafetlerimi ya da mücevherlerimi giyme zahmetine bile girmedim, çünkü onu yakalamak için bu sepeti şekillendirmek üzere ilahi güçlerimi kullanıyordum."

"Bodhisattva," dedi Hacı, "lütfen bir dakika burada kal. Gidip Chen köyündeki inananları bir araya getireyim ki senin altın çehrene bakabilsinler. Bu onlara yapacağın büyük bir iyilik olacaktır ve dahası, şeytanı nasıl yakaladığını anlatmak bu ölümlü insanların sana sadık birer kul olmalarına yardımcı olacaktır."

"Pekala," dedi Bodhisattva. "Git ve onları hemen bir araya çağır."

Sekiz Kural ve Sha Keşiş köye geri koşarak, "Hepiniz yaşayan Bodhisattva Guanyin'i görmeye gelin!" diye bağırdılar.

Genç yaşlı tüm köy sakinleri nehrin kenarına koştu. Çamura ve suya aldırış etmeden hepsi diz çöküp secdeye kapandı. Aralarından resim yapma konusunda yetenekli biri hemen tanrıçanın bir portresini yaptı ve Guanyin'in balık sepetli resmi bu şekilde ortaya çıktı. Bundan sonra Bodhisattva Güney Denizi'ne geri döndü.

Suda bir yol açan Sekiz Kural ve Sha Monk, efendilerini aramak için doğruca Deniz Kaplumbağası Evi'ne gittiler. İçerideki su şeytanları ve

balık ruhlarının hepsi ölmüştü. Sarayın arka tarafına gittiler ve taş kutuyuaçtılar. Ardından Tang Keşişi'ni dalgaların arasından çıkarıp kıyıdakidiğerleriyle yeniden bir araya gelmesini sağladılar. Chen Qing ve kardeşiminnettarlıkla onlara boyun eğerek, "Saygıdeğer Baba, yalvarışlarımızıdinlemeliydiniz ve bu kadar acı çekmek zorunda kalmazdınız" dediler.

"Artık bunu söylemenize gerek yok," dedi Hacı. "Buradaki insanların gelecek yıl daha fazla fedakârlık yapmasına gerek kalmayacak, çünkü Büyük Kral'ın işi bitti. Artık can almayacak. Bay Chen, şimdi bizi nehrin karşısına geçirecek bir tekne bulmanız için size güvenmeliyiz."

"Bir tane var! Bir tane var!" dedi Chen Qing. Hemen bir tekne inşa edilmesi emrini verdi; köylüler bunu duyunca herkes coşkuyla karşılık verdi. İçlerinden biri direği satın alacağını söyledi ve bir diğeri de kürekleri almak için gönüllü oldu. Bazıları halatları getirmek isterken, diğerleri denizcileri kiralamaya söz verdi.

Nehrin kıyısında böyle yaygara koparırlarken, aniden suyun ortasından gelen bu çığlığı duydular:

"Yüce Bilge Güneş, para ve malzeme israfından başka bir işe yaramayacak bir tekneye gerek yok. Siz dördünüzü nehrin karşısına geçireceğim." İnsanlar bunu duyduklarında o kadar korktular ki, ürkek olanlar köye geri kaçarken, aralarındaki daha cesur olanlar, her yerleri titreyerek sesin geldiği yere göz attılar. Anında, derinliklerden garip bir yaratık sürünerek çıktı. "Nasıl görünüyordu?" diye soruyorsunuz. O

Bu dünyadan olmayan kare kafalı bir ilahi; Adı: En kurnaz ve zeki su tanrısı. Kuyruğu binlerce yıl yaşayabilir; Yüzlerce nehrin derinliklerinde saklanır. Dalgaları ve akıntıları aşarak kıyıya gelir; Güneş ve rüzgarla yüzleşerek kumsalda uzanır. Gerçekten aydınlanmış olan kişi nefesini besler, Yaşlı bir kaplumbağa, uyuz kafalı ve beyaz kabuklu.

"Büyük Bilge," diye bağırdı yaşlı deniz kaplumbağası tekrar, "kayığı yapmayın. Hepinizi, ustaları ve öğrencileri nehrin karşısına geçireceğim."

Demir çubuğunu havaya kaldıran Hacı, "Lanetli yaratık! Eğer banayaklaşmaya cüret edersen, seni değneğimin bir darbesiyle öldürürüm!"

"Büyük Bilge "nin iyiliğine minnettarım," dedi yaşlı kaplumbağa, "ve bu yüzden hepinize en iyi niyetle yardım etmek istiyorum. Bunun yerine neden bana vurmak istiyorsunuz?"

"Sana ne gibi bir iyilikte bulundum?" diye sordu Hacı.

Yaşlı kaplumbağa şöyle dedi: "Büyük Bilge, aşağıdaki Deniz Kaplumbağası Evi'nin benim ikametgahım olduğunu, atalarımın bana nesilden nesile aktardığı bir yer olduğunu bilmiyorsun. Kaynağıma ve kökenime uyandığımdan beri, burada kendini yetiştirme pratiği yapmamı sağlamak için sayısız nefesimi beslemeyi başardım. Ev benim tarafımdan yeniden inşa edilmiş ve Deniz Kaplumbağası Evi olarak adlandırılmıştı.

Dokuz yıl önce, o şeytan büyük bir gelgit dalgası sırasında geldi ve hemen şiddetini serbest bıraktı ve benimle savaştı. Çocuklarımın çoğunu öldürdü ve akrabalarımın çoğunu benden çaldı. Onunla baş edemedim ve evim zorla elimden alındı. Şimdi, efendisini kurtarmak için Bodhisattva Guanyin'i buraya getirerek tüm şeytani miazmayı dağıtmayı başaran Büyük Bilge'ye gerçekten minnettarım. Canavarın ele geçirilmesiyle ev bir kez daha bana ait oldu. Artık genç ve yaşlı akrabalarımla yeniden bir araya gelebilirim; toprakta dinlenmek veya çamura yaslanmak zorunda kalmadan eski evimi yeniden işgal edebilirim. Bu lütfunuz gerçekten de dağlar kadar büyük ve denizler kadar derin. Ama size borçlu olan sadece ben değilim. Buradaki tüm köy her yıl kurban kesmekten muaf tutuldu ve sayısız çocuğun hayatı kurtuldu. Bu gerçekten de tek bir hamleyle çifte kazanç elde etme durumudur. Size minnettarlığımı göstermeye ve borcumu ödemeye cesaret edemez miyim?" Duydukları karşısında gizliden gizliye memnun olan Hacı, demir çubuğunu bir kenara bıraktı ve " Bu konuda gerçekten samimi misin?" dedi.

Yaşlı kaplumbağa şöyle dedi: "Ben Büyük Bilge'nin derin iyiliğinin bir alıcısıyım. Ne cüretle yalan söylerim?"

Hacı, "Doğruyu söylediğine dair Cennete yemin et," dedi. Yaşlı kaplumbağa kocaman kırmızı ağzını gökyüzüne doğru açarak, "Eğer Tang Keşişi'ni Cennete Ulaşan Nehir'in karşısına göndermeye gerçekten niyetim yoksa, bedenim kana dönüşsün!" dedi.

"Sen buraya gel o zaman," dedi Hacı kıkırdayarak. Nehrin kenarına kadar yüzen yaşlı kaplumbağa daha sonra sürünerek kıyıya çıktı. İnsanlar bakmak için etrafına toplandıklarında, çevresi yaklaşık kırk fit olan kocaman beyaz bir kabuk küresi buldular. "Efendim," dedi Hacı, "onun üzerine çıkıp karşıya geçebiliriz."

Tripitaka dedi ki, "Öğrenci, daha önce o kalın buz bile bize zorluk çıkardı. Bu kaplumbağanın kabuğunun güvenli olup olmadığını merak ediyorum."

"Lütfen endişelenmeyin, Usta," dedi yaşlı kaplumbağa, "Ben o kalın buzdan çok daha güvendeyim! Eğer tek bir kayma bile yaparsam, erdemime ulaşamam."

"Ey Efendi!" dedi Hacı. "İnsan gibi konuşmayı öğrenmiş bir yaratığın yalan söylemesi mümkün değildir. Kardeşler, bize atı getirin! Çabuk!"

Nehrin kenarına gittiklerinde, genç yaşlı tüm Chen köyü onları selamlamaya geldi. Hacı atı yaşlı kaplumbağanın sırtına bindirdikten sonra, Tang Keşişi'nden atın boynunun solunda, Sha Keşişi'nden sağında ve Sekiz Kural'dan da arkasında durmasını istedi. Hacı'nın kendisi atın önünde durdu. Kaplumbağanın yine de sorun çıkarabileceğinden korkarak, kaplan derisi eteğinin kuşağını çözdü ve kaplumbağanın burnuna bağlayarak bir dizgin gibi yukarı çekti. Bir ayağını kaplumbağanın sırtına, diğer ayağını da başına koydu; bir eliyle demir çubuğu tutarken diğer eliyle de dizgini tuttu. "Yaşlı Kaplumbağa," dedi, "yavaş git. Yanlış bir hareket yaparsan kafana bir darbe indiririm!"

"Cesaret edemiyorum! Cesaret edemem!" dedi yaşlı kaplumbağa. Kaplumbağa dört ayağını uzatarak, suyun yüzeyinde düz bir zeminde yürüyormuş gibi yumuşak bir şekilde ilerledi. Kıyıdaki insanların hepsi

tütsü yaktı ve el pençe divan durdu, herkes "Namo Amitābha!" diye ilahisöylüyordu. Gerçekten de sanki gerçek arhatlar yeryüzüne iniyor veyaşayan Bodhisattvalar kendilerini açığa çıkarıyorlardı. İnsanlardağılmadan önce hacıları artık göremeyinceye kadar ibadet ettiler ve bizonlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Bunun yerine size beyaz kaplumbağaya binen ustadan bahsedeceğiz; bir günden daha kısa bir sürede sekiz yüz millik Cennete Ulaşan Nehir'i geçtiler. Elleri ve ayakları kuruyarak karaya çıktılar, Tripitaka karaya indiğinde avuçlarını birbirine bastırarak teşekkür etti ve şöyle dedi: "Seni rahatsız ettim yaşlı Kaplumbağa, ama sana verebileceğim hiçbir şey yok. Önce kutsal yazıları edinmeme izin ver, geri döndüğümde sana bir hediye ile teşekkür edeceğim."

Yaşlı kaplumbağa şöyle dedi: "Sizden herhangi bir hediye almaya gerek yok, yaşlı Usta. Ama Batı Cenneti'ndeki Budist Patriğin sadece doğum ve ölüm sürecini aşmakla kalmadığını, aynı zamanda geçmiş ve gelecek bilgisine de sahip olduğunu duydum. Burada tam bin üç yüz yıl boyunca kendi kendimi yetiştirdim. Yaşımı uzatmış, bedenimi hafifletmiş ve ayrıca insan konuşması bilgisini edinmiş olmama rağmen, orijinal kabuğumdan sıyrılmakta zorlanıyorum. Batı Cenneti'ne vardığınızda, yaşlı Üstat'tan Budist Patriği'ne sormasını ve bir insan bedeni edinmek için orijinal kabuğumu ne zaman atabileceğimi öğrenmesini rica ediyorum."

Tripitaka, "Soracağıma söz veriyorum," dedi.

Sonra yaşlı kaplumbağa arkasını döndü ve suya geri daldı. Hacı Tang Keşiş'in ata binmesine yardım etti, Sekiz Kural yükü taşıdı ve Sha Keşiş de arkadan geldi. Usta ve öğrenciler ana yolu buldular ve tekrar Batı'ya doğru yola koyuldular. Böylece

Kutsal keşiş, Buddha'yı çok uzaklardan ve birçok çileden geçerek aradı. Zihni kararlıydı, ölümden yılmadı; Cennet Nehri'ni bir kaplumbağanın sırtında geçti.

Daha ne kadar yol kat etmeleri gerektiğini ya da başlarına iyilik mi yoksa kötülük mü geleceğini tam olarak bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第050回 · Bölüm 50

Doğa, şehvet ve arzuyla karışık duyguları takip eder Zayıf ruh ve hareket eden zihin bir iblis şefiyle buluşur

Şiir diyor ki:

Zihnin zeminini sık sık süpürün; Duyguların tozunu temizleyin. Çukurun Buddha-benliğinizi tuzağa düşürmesine izin vermeyin. Yalnızca temel benlik temiz olduğunda İlk kaynağınızla bir araya gelebilirsiniz. Caoxi'de böyle özgürce nefes almak için doğanın fitilini kaldırıp düzeltmelisin. Atın ve maymunun sesinin sert çıkmasını engelleyin: Gece ve gündüz boyunca sakin bir nefes Tüm tekniğinizin görülmesine izin verecektir.

Bu lirik şiirin melodisinin adı Güney Dalı'dır. Tang Keşişi'ni ve onun Cennete Ulaşan Nehir'deki buz çilesinden nasıl kurtulduğunu ve beyaz kaplumbağanın üzerinde durarak diğer kıyıya nasıl yükseldiğini anlatmak içindir. Üstat ve öğrencileri, dördü, ana yolu takip ederek tekrar Batı'ya doğru yola koyuldular. Kış ortası zamanıydı ve

Sislerin içinde ormanlık alanların soluk hatları, Derenin içinde çıplak dağların net kareleri.

Usta ve öğrenciler yolda ilerlerken, yine yollarını kesen büyük bir dağla karşılaştılar. Yol son derece dardı ve uçurumlar yüksekti; dahası, çok sayıda kaya vardı ve sırtlar o kadar dikti ki, insanların veya atların ilerlemesi zor olacaktı. Atını dizginleyen Tripitaka, "Öğrenciler" diye seslendi. Hacı, Zhu Sekiz Kural ve Sha Keşiş'i öne doğru yönlendirerek, " Üstat, ne söyleyeceksiniz?" diye sordu.

"Önümüzdeki dağın ne kadar yüksek olduğuna baksana," dedi Tripitaka. "Korkarım kaplanlar ve kurtlar orada cirit atabilir ya da garip yaratıklar bize saldırmak için ortaya çıkabilir. Dikkatli olun!"

"Lütfen endişelenmeyin Üstat," dedi Hacı. "Biz üç kardeş, Hakkı kucaklamak ve Gerçeği aramak için tek bir çaba içinde birleştik. Canavarları dağıtmak ve şeytanlara boyun eğdirmek için gücümüzü kullanacağız. Kaplanlardan ya da kurtlardan korkmanıza gerek yok!" Tripitaka onun sözlerini duyunca kendini daha güvende hissetti ve uçuruma tırmanmak için atını ileri doğru itti. Bunu yaparken etraflarına baktılar ve buranın gerçekten de büyük bir dağ olduğunu gördüler.

Sağlam ve yükselen- Sivri uçlu ve yükselen- Sağlam ve yüksek, gökyüzüne doğru yükseliyor; Sivri ve yüksek, mavi gökleri kapatıyor. Kaplanlar oturur gibi yığılmış garip kayalar; Ejderhalar uçar gibi eğik çamlar. Zirvenin tepesinde bir kuş güzel bir şarkı söylüyor; Uçurumdan önce erikler güçlü ve tatlı bir koku yayar. Dere kabarır ve taşar, suyu soğuktur; Bulutlar zirveye saldırır, yoğun ve karanlıktır. Sürüklenen karı da hissedersiniz, Isıran rüzgar, Ve dağın kükreyen, aç kaplanı. Karga ağaçları karıştırır ama yuva bulamaz; Yaban geyikleri dinlenecek bir yer arar boşuna. Zorlukla yürüyebilen yolculara acıyorum: Başları eğik, üzgün, başlarını örtüyorlar!

Usta ve öğrenciler, dördü birden, kar ve soğuğa göğüs gererek, titreyerek engebeli zirveye tırmandılar. Zirveyi geçtikten sonra, uzaktan dağın kıvrımında yüksek bir bina ve yakınlarda bazı büyüleyici binalar gördüler. Çok sevinen Tang Keşişi atının üzerinde şöyle dedi: "Ey öğrenciler, bugün kendimi çok üşümüş ve aç hissediyorum! Dağın kıvrımında bu binanın ve evlerin olması iyi bir şey. Ya bir köy, ya bir konak, ya bir manastır ya da bir manastır olmalı. Gidip biraz yiyecek için dilenelim. Yemek yedikten sonra yolumuza devam edebiliriz." Hacı bunu duyunca gözlerini açıp baktı ve her yerin uğursuz bulutlarla ve şeytani bir havayla örtüldüğünü gördü. "Usta," dedi Tang Keşişi'ne dönerek, "burası iyi bir yer değil."

"Binalar ve evler var," dedi Tripitaka. "Burası neden iyi bir yer değil?" " Ey

Üstat," dedi Hacı kıs kıs gülerek, "sen nereden bilebilirsin ki? Burada Batı'ya giden yolda pek çok canavar ve iblis vardır ve bunların çoğu bir tür ev veya mesken tasarlama yeteneğine sahiptir. İster yüksek bir bina, ister bir pavyon ya da buna benzer bir yapı olsun fark etmez; bunlardan herhangi biri insanları kandırmak için sadece bir dönüşüm olabilir.

"Bir ejderha dokuz çeşit yavru doğurabilir" sözünü duymuşsunuzdur. Bunlardan biri dev istiridyedir; bu yaratığın yaydığı nefes ışıklıdır ve binaların ve evlerin görünümünü alır. Büyük bir nehir sert bir havaya yakalandığında, dev istiridye işte o zaman böyle bir serap üretir. Eğer birkaç kuş ya da karga oradan geçerken kanatlarını bu gösterişli binalara dayamaya karar verirse, istiridye onları bir yudumda yutacaktır. Bu çok kötü bir tuzak. Oradaki auranın ne kadar uğursuz olduğunu gördüğümde, size oraya yaklaşmamanızı söylemeliyim."

"Yani oraya gidemeyiz," dedi Tripitaka, "ama ben gerçekten açım!"

"Eğer öyleyseniz, Üstat, lütfen attan inin," dedi Hacı. "Burada düz bir yere oturun ve ben de size yemek için vejetaryen yiyecek dilenmek üzere bir yere gideyim."

Tripitaka razı oldu ve attan indi. Sekiz Kural dizginleri ele geçirdikten sonra, Sha Monk bavulu yere bıraktı ve Hacı'ya vermek üzere sadaka kâsesini çıkarmak için sargıyı çözdü. Onu eline alan Hacı, Sha Monk'a şu talimatı verdi:

"Değerli Kardeşim, ileri gitme. Sadece burada oturan Usta'nın başında nöbet tut. Ben yiyeceklerle dönene kadar bekle ve sonra tekrar Batı'ya doğru yola çıkabiliriz." Sha Monk itaat etti ve Hacı bir kez daha Tripitaka'ya şöyle dedi: "Üstat, ö n ü m ü z d e duran bu yer iyilikten çok kötülüğe işaret ediyor. Buradan asla ayrılmayın ve başka bir yere gitmeyin.

Yaşlı Maymun yiyecek dilenmeye gitti."

"Daha fazla konuşma," dedi Tang Keşişi. "Hemen git ve geri gel. Ben seni burada bekleyeceğim." Hacı döndü ve gitmek üzereydi, ama tekrar

geri döndü ve şöyle dedi: "Efendim, uzun süre hareketsizoturamayacağınızın farkındayım. İzin verin size bazı güvenlik araçlarısağlayayım."

Altın çemberli çubuğunu çıkardı ve düz zemine büyük bir daire çizdi. Tang Keşişi'nin ortasına oturması istenirken, Sekiz Kural ve Sha Keşişi onun iki yanında durdu. At ve bavul da onların yanına yerleştirildi. Sonra Hacı avuçlarını birleştirerek Tang Keşişi'nin önünde eğildi ve şöyle dedi: " Yaşlı Maymun'un burada çizdiği çember demir bir duvar kadar sağlamdır. Ne olurlarsa olsunlar -kaplanlar, kurtlar, devler ya da şeytanlar- sana yaklaşmaya cesaret edemezler. Ama çemberin dışına çıkmamalısın. İçeride oturmaya devam edersen sana hiçbir zarar gelmez. Ama çemberden çıkarsanız, büyük olasılıkla tehlikeyle karşılaşırsınız. Lütfen sözlerimi dikkate alın! Lütfen sözlerime kulak verin!"

Tripitaka kabul etti ve üçü de ciddiyetle çemberin içine oturdu.

Bulutların üzerine çıkan Hacı, yiyecek dilenmek için bir yer aramak üzere güneye gitti. Aniden yakınında bir köy olan uzun, yaşlı ağaçlar gördü. Bulutunu indirdi ve dikkatlice baktı. Gördü ki

Zayıf söğütleri istismar eden kar Ve kare gölette donmuş buz; Mavisini sallayan seyrek bambular; Yeşilini koruyan yoğun çam ağaçları; Yarısı gümüşle süslü birkaç saz kulübe; Tozla kaplanmış küçük, eğimli bir köprü; Çitin yanında yarı açmış nergisler; Saçakların altından uzun buz sarkıtları sarkıyordu. Keskin soğuk rüzgâr nadir bulunan bir koku yayıyordu, Ama kar, erik çiçeklerinin açtığı yeri gizledi.

Hacı köyün manzarasını hayranlıkla seyrederken, ahşap kapılardan birinin gıcırtıyla açıldığını ve kuzu yününden bir şapka, deliklerle dolu uzun bir cübbe ve bir çift çimen sandalet giyen yaşlı bir adamın dışarı çıktığını duydu. Bir asayla kendini destekleyerek gökyüzüne baktı ve şöyle dedi: "Ah, kuzeybatı rüzgarı yükseliyor. Yarın hava güzel olacak."

Daha konuşmasını bitirmemişti ki, arkasından bir Pekin köpeği fırladı ve Pilgrim'e öfkeyle havladı. Yaşlı adam ancak o zaman arkasını döndü.

Hacı elinde sadaka kâsesi ile önünde durdu ve eğilerek şöyle dedi: " Yaşlı Hayırsever, bu rahip Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın imparatorluk fermanıyla Buddha'dan kutsal yazılar almak üzere Batı Cenneti'ne gönderilen birisidir. Sizin bölgenizden geçiyoruz ve efendim aç. Sizden biraz vejetaryen yemek rica etmek için şerefli ikametgâhınıza geldim." Yaşlı adam bunu duyunca başını salladı ve asasıyla yere birkaç kez vurarak, "İhtiyar, henüz yemek için dilenmemelisin, çünkü yanlış yola girdin" dedi.

"Görmedim," dedi Hacı. Yaşlı adam, "Batı Cenneti'ne giden ana yol buranın kuzeyinde, bin milden fazla uzaklıkta. Hemen gidip o yolu bulmalısın." Hacı gülerek, "Evet, buranın kuzeyinde ve ustam şu anda o yolun kenarında oturuyor ve benden yiyecek dilenmemi bekliyor" dedi.

"Bu keşiş saçmalıyor!" dedi yaşlı adam. "Eğer efendin gerçekten de ana yolda yiyecek dilenmeni bekliyorsa, son derece usta bir gezgin olsan bile, bin millik bir mesafe için tek yönde altı ya da yedi günlük bir yolculuk yapman gerekecektir. Ona geri döndüğünüzde, bu bir hafta kadar daha sürecektir. O zamana kadar çoktan açlıktan ölmüş olur, değil mi?" Hacı tekrar güldü ve şöyle dedi: "Doğruyu söylemek gerekirse, Yaşlı Hayırsever, efendimi terk edeli çok olmadı ve bir haftadan fazla sürmedi. Buraya gelmek için bir bardak çay içmem gerekti. Biraz yiyecek dilenmeyi başardığımda, öğle yemeği için ona ikram etmek üzere geri döneceğim." Bunu duyan yaşlı adam çok korkmuş ve kendi kendine şöyle düşünmüş: "Bu rahip bir hayalet! Bir hayalet!"

Arkasını döndü ve içeri doğru koşmaya başladı. Hacı onu yakaladı ve " Hayırsever, nereye gidiyorsun? Biraz yiyeceğin varsa bize bağışla."

"Bu hiç uygun değil! Uygun değil!" dedi yaşlı adam. "Başka bir aileye git."

"Hayırsever," dedi Hacı, "çok düşünceli değilsiniz! Dediğiniz gibi, burası ana yoldan bin milden fazla uzakta. Eğer başka bir aileye gidersem, bu bir bin mil daha sürebilir. O zaman efendim gerçekten açlıktan ölmez

mi?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse," dedi yaşlı adam, "ailemde toplam altı ya da yedi kişi var ve daha yeni yıkayıp kazana üç küp pirinç koyduk. Daha tam pişmedi bile. Lütfen yemeğinizi aramak için başka bir yere gidin." Hacı, "Eskilerin dediği gibi, "Diğer üç eve yürümek, bir evde oturmaya benzemez." Bu mütevazı rahip burada oturacak ve bekleyecek" dedi. Yaşlı adam Hacı'nın ne kadar ısrarcı olduğunu görünce sinirlendi; asasını kaldırarak Hacı'ya vurdu. Pilgrim hiç korkmadan yaşlı adamın kel kafasına yedi sekiz kez vurmasına izin verdi - sanki biri onun kaşıntısını kaşıyordu! "İşte çarpışmaya dayanıklı kafası olan bir rahip!" dedi yaşlı adam. "Saygıdeğer Efendim," dedi Hacı kıkırdayarak, "bana istediğin kadar vurabilirsin. Ama bana vurduğunuz darbelerin sayısını unutmasanız iyi olur: bir darbe size bir litre pirince mal olur! Acele etme ve ölç!" Bunu duyan yaşlı adam hızla asasını bıraktı ve içeri koştu. Kapıyı çarparak kapattı ve bağırdı: "Bir hayalet! Bir hayalet!"

Tüm ev halkı o kadar korkmuştu ki, hem ön hem de arka kapılar hemen sıkıca sürgülenmişti.

Hacı kapıların kapalı olduğunu görünce kendi kendine, "Bu yaşlı haydut pirinci daha yeni yıkayıp kazana koyduklarını söylemişti. Acaba doğru mu söylüyordu? Atasözünün dediği gibi, "Taocular değerli kişilerden dilenir, Budistler ise aptallardan." Yaşlı Maymun içeri girip bir baksın."

Sevgili Büyük Bilge! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaptı ve görünmezlik sihrini kullanarak doğruca mutfağa girdi: kazandan gerçekten de buhar yükseliyordu, çünkü içinde yarım kazan kurutulmuş pirinç vardı. Sadaka tasını kazanın içine doldurdu ve güçlü bir kepçeyle sadaka tasını pirinçle doldurdu. Daha sonra efendisine geri dönmek için bulutlara bindi ve biz şimdilik ondan bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size bunun yerine çemberde oturan Tang Keşişi'nden bahsedeceğiz. Hacı'nın döndüğünü görmeden uzun süre bekledi. Yarı

ayağa kalkarak kederle, "O maymun yiyecek dilenmek için nereye gitti?"diye sordu.

"Kim bilir!" dedi Sekiz Kural bir yandan kıs kıs gülerek. "Etrafta oynamak için bir yere gitmiş olmalı! Yemek için yalvaracağını mı sanıyorsun? O sadece bizi burada hapsetmek istiyor!"

"Hapsedilmekle ne demek istiyorsunuz?" diye sordu Tripitaka. " Bilmiyor musunuz, Usta?" dedi Sekiz Kural. "Eskiler bir hapishane kurmak için yere çizerlerdi.

İşte yaptığı buydu! Asasıyla bir çember çizdi ve bunun demirden bir duvardan daha güçlü olduğunu iddia etti. Ama eğer kaplanlar ya da vahşi hayvanlar gerçekten ortaya çıkarsa, bu çember bizi nasıl koruyabilirdi? Kendimizi yemek için onlara verebiliriz!"

"Wuneng," dedi Tripitaka, "ne yapmayı öneriyorsun?"

Sekiz Kural dedi ki, "Burası bizi rüzgârdan ya da soğuktan koruyamaz. Yaşlı Domuz'la aynı fikirdeyseniz, bu yolu takip etmeli ve bir kez d a h a Batı'ya doğru yola çıkmalıyız. Eğer Ağabey biraz yiyecek bulmayı başarırsa, şüphesiz bulutuna binerek hızla geri dönecektir. Bize yetişmekte zorluk çekmeyecektir ve yiyecek bulduğumuzda yola devam etmeden önce durup yemek yiyebiliriz. Bu kadar zaman burada oturmak sadece ayaklarımızı üşütür!" Bu sözleri duymak Tripitaka'nın kötü şansıydı! Idiot ile aynı fikirdeydi ve hepsi çemberden dışarı çıktı. Sekiz Kural ata önderlik ederken, Sha Monk yükü çekiyordu; yaşlı olan ata binmedi bile. Yolu takip ederek yüksek binaya kadar yürüdü ve binanın güneye bakan bir yapı olduğunu gördü. Kapının dışında, köşeleri sekiz kelimesi gibi beyaza boyanmış tuğla bir duvar vardı ve bu duvar, baş aşağı asılmış ve beş renkle boyanmış muhabbet kuşu oymalarıyla süslenmiş küçük bir çekme kapı ile birleşiyordu. Binanın kapısı yarı kapalıydı. Sekiz Kural atı taştan yapılmış kapı takozlarından birine bağladı ve Sha Monk sırığını yere bıraktı. Soğuk rüzgâra karşı hassas olduğu için Tripitaka eşiğe oturdu. "Usta," dedi Sekiz Kural, "burası soylu bir adamın ya da bir

memurun evi olmalı. Eğer ön kapının yanında kimseyi göremiyorsak,içeride yaşayan herkes ateşin başında ısınıyor olmalı. Siz ikiniz buradaoturun, ben de içeri girip bir göz atayım."

"Dikkatli ol!" dedi Tang Keşişi. "İnsanları rencide etme!" Aptal dedi ki, "Biliyorum! Din değiştirip Chan'ın kapısından girdiğimden beri bazı görgü kuralları edindim! O köy aptallarından biri gibi değilim!"

Muckrake'i beline bağlayan Idiot, mavi ipek gömleğini düzeltti ve medeni bir tavırla içeri girdi. Tüm perdeleri çekilmiş üç büyük ön salon gördü; her yer sessizdi ve içinde yaşayan herhangi bir insandan eser yoktu. Ne mobilya ne de mutfak eşyası vardı. Perdeleri geçerek içeriye doğru yürüdü ve uzun bir koridorla karşılaştı; koridorun arkasında iki katlı uzun bir bina vardı. Üstteki pencereler yarı açıktı ve odada bir dizi sarı ipek perdenin parçaları görülebiliyordu. "İnsanlar soğuktan korkuyor olmalı," dedi kendi kendine Idiot. "Hâlâ uyuyorlar!" Görgü kurallarına aldırış etmeden binanın ikinci katına doğru yürüdü. Bakmak için perdeleri araladığında o kadar irkildi ki tökezleyip düştü. Perdelerin içinde, fildişi bir yatağın üzerinde hastalıklı beyazlıkta bir iskelet yatıyordu. Kafatası bir kavanoz kadar büyüktü ve direk gibi düz bacak kemikleri yaklaşık dört ya da beş fit uzunluğundaydı. Sakinleştikten sonra, Idiot yanaklarından süzülen gözyaşlarına engel olamadı. Başını salladı ve iç çekerek iskelete şöyle dedi: "Acaba sen

Hangi ulusun bir mareşalinin kalıntıları, Ya da hangi bölgenin veya devletin büyük bir generalinin. Bir zamanlar kazanmak için çabalayan bir kahramandın; Bugün kemiklerini nasıl da acınası bir şekilde gösteriyorsun. Çocukların ve karın sana hizmet etmek için burada değil; Hiçbir asker seni onurlandırmak için tütsü yakmıyor. Gerçekten çok acınası bir görüntünüz var: Sen ki eskiden kudret ya da hakla hükmetmeye çalışırdın!"

Sekiz Kural böyle hayıflanırken, birden perdelerin arkasında bir ışık parlaması gördü. "Birileri ona tütsü sunmak için burada olmalı," dedi

Budala. Aceleyle perdelerin arkasına geçip baktı ve ışık huzmelerinin yanodaya yerleştirilmiş bazı perdelerden geldiğini gördü. Perdelerin arkasındalake bir masa vardı ve üzerinde işlemeli ipek brokarlardan yapılmış birkaçgiysi vardı. Idiot onları eline aldığında üç ipek yelek olduğunu gördü.

İyi ya da kötü olduğuna bakmadan yelekleri aldı ve binadan aşağı indi. Kapıdan çıkmak için ön koridorlardan geri döndü. "Efendim," dedi, " içeride yaşayan kimseye dair hiçbir iz yok. Burası aslında merhumun evi. Yaşlı Domuz içeri girdi ve sarı ipek perdelerin içinde bir iskeletin bulunduğu uzun kuleye doğru yürüdü. Yan odada, yanımda getirdiğim üç ipek yelek vardı. Bu bizim şansımız olmalı, en azından birazcık! Hava soğuduğuna göre, bunları iyi kullanabiliriz. Efendim, dış giysilerinizi çıkarın ve bu yeleklerden birini giyin. Keyfini çıkarın, böylece soğuğu fazla hissetmezsiniz."

"Hayır! Hayır!" dedi Tripitaka. "Çünkü

der ki, "İster açık ister gizli olsun, bir şeyleri almak hırsızlıktır." Eğer birileri bunu öğrenir ve bizi yakalarsa, yetkililer şüphesiz bizi hırsızlık suçuyla itham edeceklerdir. Onları geri götürün ve bulduğunuz yere koyun. Rüzgardan kaçmak için bir süre burada oturabiliriz ve Wukong geldiğinde yola devam ederiz. Aileden ayrılan bizler, küçük kazançlar için bu kadar açgözlü olmamalıyız!"

Sekiz Kural, "Etrafta tek bir insan bile yok, köpekler ya da tavuklar bile varlığımızdan habersiz. Ne yaptığımızı sadece biz biliyoruz. Bana karşı kim suç duyurusunda bulunacak? Kim tanık olacak? Sanki bu yelekleri yoldan topladım. Açıktan ya da gizliden almak ne demek?"

"Aptalca davranıyorsun!" dedi Tripitaka. "İnsan bunu bilmese de, Cennet bundan habersiz mi olacak? Xuandi bu talimatı bıraktı:

Vicdanı sinsice küçümseyebilir, Ama tanrının gözleri şimşek gibidir.

Onları hemen geri verin! Size ait olmayan şeyler için açgözlülük yapmayın." Aptal, tabii ki dinlemeyi reddetti. Gülerek Tang Keşişine şöyle dedi: "Ey Üstat! İnsan olduğumdan beri birçok yelek giydim ama hiçbiri bu kadar güzel brokarla yapılmamıştı. Eğer siz giymek istemiyorsanız, bırakın yaşlı Hog giysin. Yeni bir şey deneyeceğim ve sırtımı biraz ısıtmak istiyorum. Ağabey geldiğinde onu çıkaracağım ve yolumuza devam edeceğiz."

"Madem öyle diyorsun," dedi Sha Monk, "ben de bir tane deneyeceğim!"

İkisi de gömleklerini çıkardılar ve yelekleri giydiler. Tam kayışları sıkmaya çalışıyorlardı ki birdenbire daha fazla ayakta duramadılar ve yere y u v a r l a n d ı l a r . Gördüğünüz gibi yelekler bir şekilde iki deli gömleğine dönüşmüştü; bir anda ikisinin de kolları arkaya doğru bükülmüş ve arkalarından sıkıca bağlanmıştı. Tripitaka o kadar şaşırmıştı ki ayaklarını yere vurup onları azarladı; sonra onları çözmeye çalışmak için ileri gitti, ama hepsi boşunaydı. Üçü orada sürekli yaygara koparırken, çok geçmeden bir iblis alarma geçti.

Gördüğünüz o yüksek bina, gerçekten de günlerini oradaki insanları tuzağa düşürerek geçiren bir canavar-ruh tarafından tasarlanmıştı.

Kendi mağarasında otururken, aniden şikayet ve serzeniş sesleri duydu. Bakmak için aceleyle dışarı çıktığında, bağlanmış iki kurban buldu. İblis küçük cinlerini çabucak çağırdı ve binaları ve kuleleri ortadan kaldırdı. Tang Keşişi, beyaz atı ve bavullarıyla birlikte ele geçirildi. Sonra Sekiz Kural ve Sha Keşişi de dahil olmak üzere hepsini mağaraya sürdüler.

Yaşlı iblis ortadaki yüksek koltuğuna oturduktan sonra, küçük zebaniler Tang Keşişini öne doğru iterek diz çökmeye zorladılar.

"Nereden geldin keşiş?" diye sordu yaşlı iblis. "Giysilerimi çalacak kadar cüretkar olmaya nasıl cüret edersin?"

Tang Keşişi gözyaşları içinde şöyle dedi: "Bu zavallı keşiş, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları edinmesi için gönderilen biridir. Az önce açlıktan ölmek üzereyken, kıdemli öğrencime yiyecek dilenmeye gitmesini söyledim ve henüz geri dönmedi.

Bize dağda oturmamızı söyledi ve eğer onu dinlemiş olsaydık, soğuk rüzgârdan korunmak için ölümsüz sarayınıza izinsiz girmezdik. İşte bu iki genç öğrencim elbiselerinizi bulduktan sonra küçük şeylere tamah etmeye başladılar. Zavallı keşişinizin kesinlikle kötü bir niyeti yoktu ve onlara yelekleri buldukları yere iade etmeleri söylendi. Beni dinlemeyi reddederek, sadece sırtlarını ısıtmak için onları giymek istediler ve Büyük Kral tarafından kurulan tuzaklara bu şekilde düştüler. Beni yakaladığınıza göre, merhametli olmanız ve hayatımı bağışlamanız için size yalvarıyorum, böylece gerçek kutsal yazıları elde etmeye devam edebilirim. Doğu Diyarı'na döndüğümde sonsuza dek ilan edeceğim lütuf ve nezaketiniz için her zaman minnettar olacağım."

"Sık sık duymuşumdur," dedi iblis kıkırdayarak, "eğer biri Tang Keşişi'nin etinden bir parça yerse, beyaz saçları siyaha döner ve düşen dişleri yeniden çıkarmış. Bugün ben çağırmadan gelmiş olmanız benim için büyük bir şans. Ve hala seni bağışlamamı mı bekliyorsun? Büyük öğrencinizin adı nedir? Yemek dilenmek için nereye gitti?" Bu soruyu duyan Sekiz Kural yüksek sesle ve böbürlenerek, "Benim Ağabeyim Sun Wukong, beş yüz yıl önce Cennet'te büyük bir kargaşaya neden olan, Cennet'e Eşit Büyük Bilge'dir," dedi. İblis bu açıklamayı duyduğunda oldukça endişelendi. Tek kelime etmese de kendi kendine şöyle düşündü: " Bu adamın muazzam büyü güçlerine sahip olduğunu uzun zamandır duyuyorum. Onunla böyle tesadüfen karşılaşacağımı beklemiyordum."

Sonra emri verdi:

"Küçükler, onları da iki yeni iple bağlayın. Hepsini arkaya koyun. Ben onların büyük öğrencisini yakalayana kadar bekleyin.

Sonra da hep birlikte buharda pişirip yiyebiliriz."

Küçük şeytanlar bağırarak itaat ettiler ve arkaya götürülmeden önce üçünü de bağladılar. Beyaz at ahıra zincirlendi ve bavullar evde bırakıldı. Sonra çeşitli canavar ruhlar Hacı'yı yakalamaya hazırlanmak için silahlarını bilemeye başladılar ve biz onları şimdilik bırakacağız.

Şimdi size güneydeki köyden bir sadaka dolusu pirinç çaldıktan sonra başladığı yere dönmek için bulutuna binen Hacı Sun'dan bahsedeceğiz. Dağın yamacına ulaşıp bulutunu indirdiğinde Tang Keşişi'nin gitmiş olduğunu gördü. Asasıyla çizdiği daire yerde görülebiliyordu ama ne insanlar ne de at görünürde yoktu. Hemen başını çevirip yüksek binalara baktı ve onların da yok olduğunu gördü. Tek gördüğü garip kayalar ve dağ sırtlarıydı. Hayretler içinde kalan Hacı, "İşte bu! Tehlikeye düşmüş olmalılar!"

Atın izlerini takip ederek Batı'ya doğru yol boyunca aceleyle ilerledi.

Yaklaşık beş ya da altı mil yol aldı ve gittikçe daha da kederli bir hale gelirken, bir anda kuzey yamacında birinin konuştuğunu duydu. Baktığında bunun yaşlı bir adam olduğunu gördü, üzerinde kalın yün bir cübbe vardı ve başını sıcak tutan bir şapka örtüyordu. Ayaklarında ise güzelce cilalanmış, yarı yeni bir çift deri çizme vardı. Kendisini ejderha başlı bir asayla d e s t e k l i y o r d u ve onu genç bir uşak takip ediyordu. Yaşlı adam da elinde bir dal kış eriği çiçeği taşıyordu ve yamaçtan aşağı inerken bir tür şarkı mırıldanıyordu. Hacı, sadaka kâsesini yere bırakarak onunla yüzleşti ve eğilerek, "Yaşlı Büyükbaba, bu mütevazı rahip sizi selamlıyor," dedi. Selamına karşılık veren yaşlı adam, "Nereden geldiniz, ihtiyar?" diye sordu. Hacı, "Doğu Ülkesi'nden geldik, Batı Cenneti'nde Buddha'dan kutsal yazıları aramaya gidiyorduk. Usta ve öğrenciler, toplam dört kişiydik. Ustam aç olduğu için beni vejetaryen yiyecek dilenmeye gönderdiler. Üçüne arkadaki dağın yamacında düz bir yere oturup beni beklemelerini söyledim. Ancak geri döndüğümde ortadan kaybolmuşlardı. Hangi yoldan gittiklerini bilmiyorum. Yaşlı dede, onları

görüp görmediğini sorabilir miyim?" Yaşlı adam bunu duyunca kıs kısgüldü ve "O üçünün arasında uzun burunlu ve kocaman kulaklı biri varmıydı?" dedi.

"Evet! Evet! Evet!" dedi Pilgrim.

"Beyaz bir atı çeken ve solgun yüzlü, şişman bir keşişi yönlendiren kasvetli tenli biri de var mıydı?"

"Evet! Evet! Evet!" dedi Hacı. Yaşlı adam, "Hepiniz yanlış yola sapmışsınız! Onları aramaya zahmet etmeyin. Her biriniz canınızı kurtarmak için kaçmalısınız!" Hacı dedi ki, "Soluk yüzlü olan benim efendim ve o garip görünümlü rahipler de benim küçük kardeşlerim. Onlar ve ben kutsal yazılar için Batı Cenneti'ne gitme kararlılığımızda birleştik. Onları aramaya nasıl gitmem?"

"Bir süre önce bu bölgeden geçtim," dedi yaşlı adam, "ve onları yanlış yola saparken gördüm, bu da onları doğrudan şeytanların ağzına götürüyordu."

"Yaşlı dede," dedi Hacı, "lütfen bana ne tür bir iblis olduğunu ve nerede yaşadığını söyle, böylece kapısında iadelerini talep edebilirim."

Yaşlı adam şöyle dedi: "Bu dağın adı Altın Miğfer Dağı'dır ve içinde bir Altın Miğfer Mağarası vardır. Mağaranın efendisi, muazzam büyü güçlerine sahip olan ve dövüş sanatlarında en yetenekli olan Büyük Kral Tek Boynuzlu Bufalo'dur. Bu sefer üç yoldaşın hayatını kaybetmiş olmalı ve onları aramak için oraya gidersen, korkarım sen de ölebilirsin.

Belki de gitmemeniz sizin için daha iyi olur. Sizi gitmekten alıkoymak istemem ama kesinlikle sizi teşvik de etmeyeceğim. Bu sizin kararınız."

Ona teşekkür etmek için tekrar tekrar eğilen Hacı, "Talimatları için Yaşlı Dede'ye minnettarım. Ama arayışımdan vazgeçmem mümkün değil!"

Güneydeki köyden aldığı pirinci yaşlı adama vermek için dökmek üzereydi ki yaşlı adam asasını yere bırakıp sadaka kâsesini aldı. Bir anda hem uşak hem de yaşlı adam gerçek yüzlerini gösterdiler ve diz çöküp el

pençe divan durdular. "Yüce Bilge," diye bağırdılar hep bir ağızdan, " bumütevazı tanrılar sizden hiçbir şey saklamaya cesaret edemezler. Bizler bubölgenin dağ tanrısı ve yerel ruhuyuz ve sizi burada kabul etmeye geldik.Kase ve pirinç şimdilik bizde kalsın, böylece Büyük Bilge onun gücü.Tang Keşişi kurtarıldığında, pirinç ona sunulacak ve Büyük Bilge'nin onagösterdiği saygı ve bağlılığı takdir edecektir."

"Dayak yemek istiyorsunuz, beceriksiz hayaletler!" diye bağırdı Hacı. " Madem geldiğimi biliyordunuz, neden beni karşılamak için daha erken gelmediniz? Neden eski püskü kılıklarla gelmek zorundasınız?"

"Büyük Bilge oldukça acelecidir," dedi yerel ruh, "ve bu mütevazı tanrı sizinle doğrudan yüzleşmeye cesaret edemez. Bu yüzden size rapor vermek için kendimizi kamufle ediyoruz."

Gittikçe sakinleşen Hacı, "Bu sefer sadece dayağını not edeceğim! Benim için o sadaka kasesine göz kulak ol ve bırak ben gidip o canavar ruhu yakalayayım."

Yerel ruh ve dağ tanrısı itaat etti.

Kaplan derisinden eteğinin kuşağını sıkıca bağlayan Büyük Bilge, altın çemberli asasını havaya kaldırarak şeytanın mağarasını aramak için dağa doğru fırladı. Uçurumlardan birini geçti ve daha garip kayalar ve yeşil bir çıkıntının hemen altında iki taş kapı gördü. Kapıların önünde ellerinde mızraklar ve sallanan kılıçlar olan birçok küçük şeytan vardı. Gerçekten de

Uğurlu kıvrımlar halinde sisler; mavimsi kümeler halinde yosunlar; Garip sarp kayalar sıra sıra dizilmişti; Kaba dolambaçlı yollar döne döne kıvrılıyordu. Bu güzel sahnede maymunlar ağlıyor ve kuşlar şarkı söylüyordu; Erkek ve dişi anka kuşları Peng- Ying'deki gibi dans ettiler. Doğuya bakan birkaç erik çiçek açmaya başladı; Güneşin ısıttığı bambular yeşil renklerini sergiliyordu. Dik sırtın altında- Derin derenin içinde- Dik sırtın altında kar toz gibi yığılmıştı; derin derenin içinde su buz gibi donmuştu. Bin yıllık taze çamlar ve sedirler; Kıpkırmızı parlayan dağ çayı demetleri.

Oraya sadece manzarayı seyretmek için gitmediğinden, Büyük Bilgemiz kapılara doğru yürüdü ve sert bir sesle haykırdı, "Küçük iblisler! Çabuk içeri girin ve mağara efendinize benim Sun Wukong, Büyük Bilge, Cennete Eşit ve Tang sarayından kutsal keşişin öğrencisi olduğumu söyleyin. Ona efendimi hemen dışarı göndermesini söyleyin ki hepinizin hayatı kurtulsun."

Bir grup zebani içeri dalıp rapor verdi: "Yüce Kral, dışarıda kıvrık gagalı, kıllı yüzlü bir rahip var. Kendisine Sun Wukong, Büyük Bilge, Cennete Eşit diyor ve efendisinin geri dönmesini talep etmeye geldi." Bu duyuruyu duyan iblis kral çok sevindi. "Onun gelmesini ben istedim!" dedi. "Eski sarayımı terk edip yeryüzüne indiğimden beri, dövüş sanatını uygulama şansım hiç olmadı. Bugün o burada ve değerli bir rakip olacak."

Hemen silahının çıkarılması için emir verdi ve mağaradaki genç yaşlı tüm zebaniler ayağa kalktı. Yaşlı zebaniye sunmak için aceleyle on iki ayak uzunluğunda benekli çelik bir mızrak çıkardılar. Sonra yaşlı şeytan şu emri verdi:

"Küçükler, hepiniz emirlere uymalısınız. İlerleyenler ödüllendirilecek, geri çekilenler ise idam edilecek."

Zebanilerin hepsi itaat etti ve mağaradan çıkarken yüksek sesle "Sun Wukong kim?" diye soran yaşlı iblisi takip etti. Hacı bir yandan iblis krala baktı ve onun gerçekten de çirkin ve vahşi olduğunu gördü:

Sivri, tek bir boynuz; Bir çift parıldayan göz; Kaba derisi başından yukarı doğru şişiyor; Kulaklarının altında koyu renkli et parlıyor. Burnunu yalayan uzun bir dil; Sarı dişlerle dolu geniş bir ağız. Derisi çivit mavisi gibi; Tendonları çelik gibi sağlam. Gergedan gibi, dereyi aydınlatamasa da; Öküz gibi, tarlaları süremese de. Toprağı işlemeye hiç ihtiyacı yok, Yeri ve göğü sarsacak güce sahip olmasına rağmen. İki boyalı mavi elinin tendonları kahverengi Uzun, düz, benekli çelik mızrağı sıkıca kavrayın. Onun vahşi formuna bakarsanız nedenini anlarsınız, Ona Büyük Kral Tek Boynuzlu Bufalo deniyor.

Hacı Güneş ona doğru yürüdü ve şöyle dedi: "Güneş Deden burada! Efendimi hemen bana geri ver, sana zarar gelmesin.

Yarım bir "Hayır" derseniz, mezar yerinizi seçemeden ölmenizi sağlarım!"

"Seni küstah, yüzsüz maymun ruh!" diye bağırdı iblis. "Ne gibi yeteneklerin var ki böyle boş laflar etmeye cüret ediyorsun?"

"Seni yüzsüz şeytan," dedi Pilgrim, "yaşlı Maymun "un yeteneklerini hiç görmemiş olan bir tek sensin!"

İblis şöyle dedi: "Efendin benim bazı giysilerimi çaldı ve ben de onu yakaladım. Ve şimdi onu buharda pişirip yemek üzereyim. Sen nasıl bir savaşçısın ki kapıma gelip onu geri istiyorsun?"

"Benim efendim dürüst ve namuslu bir rahiptir," dedi Hacı. "Senin gibi bir şeytandan bir şeyler çalmak istemesi imkânsız!"

İblis cevap verdi, "Dağın yanında bir ölümsüz köy yarattım ve efendin binalardan birine gizlice girdi.

Gördüğü şeye göz dikti ve ipek brokar yeleklerimden üçünü alıp giydi. Elimde hem çalınan mallardan hem de tanıklardan elde ettiğim kanıtlar vardı ve bu yüzden onu yakaladım. Eğer gerçekten yapabiliyorsan, benimle şansını denemelisin. Eğer bana üç raunt dayanabilirsen, efendinin hayatını bağışlayacağım. Eğer yapamazsan, seni Karanlıklar Bölgesi'ne gönderirim!" Hacı gülerek, "Yüzsüz yaratık! Bu kabadayılığa gerek yok! Elimi denemekten söz ediyorsan, yaşlı Maymun'un kendi kalbinin peşindesin. Buraya gel ve sopamın tadına bak!"

Şeytani yaratık elbette hiçbir şekilde savaşmaktan korkmuyordu. Mızrağını kaldırarak Pilgrim'in yüzüne sapladı. Bu oldukça muhteşem bir savaştı! Şuna bakın!

Yukarı kaldırılmış altın çubuklu değnek - Dışarı çıkan uzun saplı mızrak - Yukarı kaldırılmış altın çubuklu değnek Şimşeklerin altın yılanları kadar parlak. Uzun şaftlı mızrak dışarı çıkıyor Mürekkep karası

denizden çıkan bir ejderha gibi ışıl ışıl. Küçük cinler kapının önünde davulçalıyor Savaşa yardım etmek için düzen içinde yayılırken. Burada BüyükBilgemiz gücünü kullanıyor. İleri ve geri, yeteneklerini ortaya çıkarmakiçin. O tarafta bir mızrak var, Uyanık ve enerjik; Bizim tarafımızda birsopa var- Ne yüce bir savaş sanatı! Gerçekten bir kahraman gerçek birkahramanla tanıştı; Bir düşman başka bir değerli düşman buldu. Bu şeytankral şimşek bobinleri gibi mor nefes püskürtür; Bu Büyük Bilgenin gözleribrokar bulutlar gibi ışınlar saçar. Çünkü Büyük Tang Keşişi çetin birsınavla karşı karşıya, Hoşgörü göstermeden, acı bir şekilde çabalarlar.

Otuzdan fazla kez tekrar tekrar kapattıkları halde bir karara varamadılar. İblis kral, Wukong'un sopasını kullanırken ne kadar mükemmel bir stile sahip olduğunu, en ufak bir yanlış hareketinin bile olmadığını gördüğünde o kadar memnun oldu ki defalarca bravo diye bağırdı, "Muhteşem maymun! Muhteşem maymun! Gerçekten de bunun gibi yetenekler Cennette kargaşa yaratmaya değer!"

O Büyük Bilge de İblis Kral'ın mızrağını kullanışındaki metottan memnun kalmıştı: sağa sola savrulurken, her darbe ve her hamle mükemmel bir formdaydı. "Muhteşem ruh! Muhteşem ruh!" diye haykırdı Büyük Bilge de. "Gerçekten de iksir çalabilen bir iblis!"

Bu nedenle ikisi yirmi raunt daha dövüştü.

Mızrağının ucuyla yeri işaret eden iblis kral, küçük iblislere birlikte saldırmaları için bağırdı. Ellerinde kılıçlar, palalar, asalar ve mızraklar bulunan tüm o küstah zebaniler bir anda ileri atıldı ve Büyük Bilge Güneş'in etrafını tamamen sardı. Hacı hiç yılmadan sadece şöyle bağırdı: " Hoş geldiniz! Hoş geldiniz! İşte benim istediğim de tam olarak bu!"

Altın çemberli asasını önünü ve arkasını korumak, doğudan ve batıdan gelen darbeleri savuşturmak için kullandı, ancak bu zebaniler çetesi yenilmeyi reddetti. Daha da telaşlanan Hacı, "Değiş!" diye bağırarak asasını havaya fırlattı. Değnek hemen yüzlerce ve binlerce demir çubuğa

dönüştü; uçan yılanlar ve süzülen yılanlar gibi havadan zebanilerinüzerine indiler. Canavar ruhlar bunu gördüğünde, herkes korkudan neyapacağını şaşırdı. Başlarını ve boyunlarını kapatarak canlarını kurtarmakiçin mağaralarına doğru kaçtılar. Ancak yaşlı iblis kral kıpırdamadandurdu ve küçümseyerek gülerek, "Maymun, terbiyesizlik etme! Numaramıizle!"

Hemen kolundan beyaz, parlak bir fileto çıkardı ve "Vur!" diye bağırarak havaya fırlattı. Bir çırpıda tüm demir çubuklar tek bir çubuğa dönüştü ve ardından fileto tarafından emildi. Eli tamamen boş olan Büyük Bilge Güneş, canını kurtarabilmek için çaresizce takla atmak zorunda kaldı. Böylece

İblis zafer kazanmış bir halde mağarasına döndü, ama Hacı şaşkınlık içinde ne yapacağını bilemiyordu.

Gerçekten de

Tao bir ayaktır ama iblisler on ayak boyundadır. Doğa sersemler, duygular bayılır - yanlış ev bulursun. Dharma-benliğin, ne yazık ki, uygun bir yeri yok: O zamanki davranışı hatalı bir zihinden kaynaklanıyor!

Tüm bunların sonunun ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第051回 · Bölüm 51

Akıl Maymunu boşuna bin bir hile kullanır Nafile su ve ateş iblisleri koklamayı zorlaştırır

Size yenilgiye uğrayıp eli boş kaçan Cennete Eşit Büyük Bilge'den bahsediyorduk. Altın Miğfer Dağı'nın arkasına gitti ve o t u r u r k e n gözlerinden büyük yaş damlaları düştü. "Ey Efendi!" diye bağırdı. "Senin ve benim umutlarım vardı,

Buddha'nın lütfunda hem nezaket hem de huzur olduğu için, Aynı gençliği, aynı hayatı bulmak benim en son dileğimdir: Yaşamak, çalışmak, aynı kurtuluşu aramak, Aynı iradeyle, aynı merhametle ruhlarımızın meyvesini göstermek için; Aynı şekilde akıl yürütmek ve düşünmek için, zihinlerimiz gerçekten bir; Aynı açık yolu bilmek ve görmek için. İrademin asasını kaybedeceğimi bilmiyordum. Ellerim ve ayaklarım boşken nasıl başarılı olabilirim?"

Büyük Bilge uzun süre bu şekilde ağıt yaktıktan sonra kendi kendine şöyle düşündü: "O canavar ruh beni tanıdı! Az önce dövüşürken bana iltifat ettiğini hatırlıyorum:

"Gerçekten de Cennette kargaşa yaratmaya layık biri!" Buna bakılırsa, onun bu ölümlü dünyanın bir şeytanı olduğunu hayal edemiyorum; dünyaya duyduğu özlemden dolayı dünyaya inen Cennetin kötü bir yıldızı olmalı. Gerçekte ne tür bir iblis olduğunu ve nereden indiğini merak ediyorum. Bir araştırma yapmak için yukarıdaki bölgeye gitmem gerekecek."

Böylece Hacı, zihnini kullanarak zihnini sorgulamış, kendisiyle müzakere etmiş ve böylece kendi üzerinde kontrol sahibi olmuştur.

Sıçrayarak uğurlu buluta bindi ve doğruca Güney Cennet Kapısı'nın önüne gitti. ṣBaşını kaldırdığında, aniden Devarāja Virūpāka tarafından karşılandı ve eğilerek ona "Büyük Bilge nereye gidiyor?" diye sordu.

"Yeşimtaşı İmparatoru ile görüşmem gerekiyor," dedi Hacı. "Ne burada ne yapıyorsun?" Virūpāka, "Bugün Güney Cennet Kapısı "nda devriye gezme sırası bende," dedi.

Daha konuşmasını bitirmemişti ki dört büyük mareşal Ma, Zhao, Wen ve Guan ortaya çıkıp Hacı'yı selamladılar: "Büyük Bilge, sizinle tanışmaya gelemediğimiz için özür dileriz. Lütfen bizimle biraz çay için."

ş"Ama meşgulüm," dedi Hacı ve Virūpāka ile dört büyük mareşalden ayrılıp Güney Cennet Kapısı'ndan içeri girdi. İlahi Sisler Salonu'nun önüne vardığında Zhang Daoling, Ölümsüz Ge, Xu Jingyang, Qiu Hongzhi, Güney Kepçesi'nin altı subayı ve Kuzey Kepçesi'nin yedi başkanıyla karşılaştı. Hacı'yı salonun önünde karşılayan hepsi başlarını kaldırarak onu selamladı ve "Büyük Bilge neden buraya geldi?" diye sordu. Hemen ardından tekrar sordular: "Tang Keşişi'ne eşlik etme erdemini mükemmelleştirdin mi?"

"Daha çok erken! Hala çok erken!" dedi Hacı. "Bu kadar büyük bir mesafe ve bu kadar çok iblis varken, değerin sadece yarısını başarabildik. Şu anda Altın Miğfer Dağı'ndaki Altın Miğfer Mağarası'nda mahsur kaldık, burada bir sığır canavarı Usta Tang'ı mağaraya hapsetmişti. Yaşlı Maymun onun kapısına giden yolu buldu ve onunla savaştı, ancak bu adamın o kadar büyük büyü güçleri vardı ki, yaşlı Maymun "un altın çemberli asasını çalmayı başardı. Bu yüzden o iblis kralı tutuklamak çok zor. Onun yukarıdaki bölgeden gelen ve dünya özlemiyle dünyaya inen kötü bir yıldız olduğundan şüpheleniyorum ama ne tür bir iblis olduğunu ya da nereden geldiğini gerçekten bilmiyorum. Bu nedenle yaşlı Maymun Yeşim İmparatoru'nu aramaya ve onu ev halkını kontrol altında tutmamakla suçlamaya geldi."

"Bu maymun kafalı," diye kıkırdadı Xu Jingyang, "hala çok yaramaz!"

"Yaramazlık yapmıyorum," dedi Pilgrim. "Sadece yaşlı Maymun hayatı boyunca meraklı olmuştur ve her şeyi böyle öğrenir."

Zhang Daoling, "Daha fazla konuşmaya gerek yok," dedi, "hadi onun gelişini

duyuralım. onu."

"Teşekkür ederim! Teşekkürler!" dedi Pilgrim.

Dört Göksel Usta gerçekten de İlahi Sisler'e girerek duyurusunu yaptı ve Hacı'yı Yeşim İmparatoru ile görüşmeye götürdü. Tahtın önünde derin bir şekilde eğilen Hacı, "Saygıdeğer Efendim, sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim! Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Yaşlı Maymun, Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları elde etmek için Tang Keşişi'ne eşlik etmeye başladığından beri, yolculuğumuz iyi şanstan çok talihsizlikle karşılaştı. Ama sanırım bunu söylemeye gerek yok! Şu anda Altın Miğfer Dağı'nın Altın Miğfer Mağarası'nda bir sığır canavarı Tang Keşişi'ni yakaladı ve ustamın buharda mı pişirileceğini, pişirileceğini mi yoksa güneşte mi kurutulacağını bilmiyorum.

Yaşlı Maymun onun kapısına giden yolu buldu ve yaşlı Maymun'u belli belirsiz tanıyor gibi görünen şeytanla savaştı. Bununla birlikte, sihirli güçleri gerçekten de büyük; yaşlı Maymun'un altın çemberli asasını bile çalmayı başardı, böylece herhangi bir canavarı ele geçirmemi zorlaştırdı. Bu canavarın Cennet'ten gelen kötü bir yıldız olduğundan şüpheleniyorum; dünyaya olan özleminden dolayı Aşağı Bölge'ye inmiş. Bu nedenle yaşlı Maymun özellikle sizi anmak için geldi. Merhametinden dolayı Göksel Değerli'ye ricamı kabul etmesi için yalvarıyorum. Lütfen şeytani yıldızın kimliğini bulmak ve bu iblisi tutuklamak için birlikler göndermek üzere bir kararname yayınlayın. Yaşlı Maymun bu ricayı büyük bir korku ve titremeyle yapıyor."

Tekrar derin bir şekilde eğilerek, "Bilinmesini istediğim dilekçem budur," dedi. Bir tarafta Ölümsüz Ge kıkırdadı ve "Nasıl oluyor da maymunumuz önce bu kadar kibirli, sonra bu kadar alçakgönüllü davranıyor?" dedi.

"Buna nasıl cesaret edebilirim?" diye sordu Hacı. "Önce kibirli, sonra alçakgönüllü davranmıyorum ama şu anda oynayacak değneği olmayan bir maymunum."

Yeşim İmparatoru bu anma törenini duyduğunda, derhal Kehan Bürosuna bir emir verdi ve şöyle dedi: "Wukong'un anma törenine uygun olarak, çeşitli Göklerin tüm yıldızları ve gezegenleri ile çeşitli galaksilerin tüm ilahi kralları arasında, dünya özlemiyle Yukarıdaki Bölge'yi terk etmeye yönlendirilen biri olup olmadığını görmek için bir araştırma yapın. Emri yerine getirir getirmez raporunuzu vermek üzere geri dönün. Bilinmesi gereken açıklamamız budur."

Üstat Mükemmel Lord Kehan fermanı aldı ve derhal Büyük Bilge ile birlikte bu soruşturmayı yürütmeye gitti. İlk olarak dört Cennet Kapısı'nın devaracalarının komutası altındaki çeşitli görevlileri incelediler; daha sonra Üç Yasak Muhafaza arasında genç ve yaşlı çeşitli ölümsüzleri fark ettiler; sonra gök gürültüsü tanrıları Tao, Zhang, Xin, Deng, Gou, Bi, Pang ve Liu'yu kontrol ettiler; ve son olarak, otuz üç Cennetin tamamını aradılar, ancak hiçbirinde herhangi bir rahatsızlık bulamadılar.

ṣṭDaha sonra yirmi sekiz ay köşkünü incelediler: Citrā, Niyā, Viśākhā, Anurādhā, Bāhu takımyıldızlarını içeren Doğu'nun yedi köşkü,

ṇṣṣṇṣṭMūlabarhaī ve Pūrva-Aādhā; Uttara- Aādhā, Abhijit, Śravaā, Śraviha, ṣṭḥṣṭŚatabhiā, Pūrva- Prosapada ve Uttara-Prohapada takımyıldızlarını içeren Batı'nın yedi konağı. Buldukları şey Kuzey yedi konak ve Güney yedi konak da dahil olmak üzere tüm bu konakların huzurlu ve sessiz olduğuydu. Daha sonra Yedi Düzenleyici olan Güneş, Ay, Venüs, Jüpiter, Merkür, Mars ve Satürn'ü, dört Aşırılık Yıldızı olan Rahu, Ketu, Qi ve Bo ile birlikte incelediler. Cennetteki tüm yıldızlar ve gezegenler arasında, dünyaya duyduğu özlemden dolayı Aşağıdaki Bölge'ye giden tek bir kişi bile yoktu. "Durum böyle olduğuna göre," dedi Pilgrim, "yaşlı Maymun'un İlahi Sisler Salonu'na dönmesine gerek yok. Ne de olsa, Yeşim İmparatoru "nu bir kez daha rahatsız etmek iyi bir şey

değil. Siz raporunuzu vermek için geri dönebilirsiniz, ben de benim içinbaşka bir mesaj olup olmadığını görmek için burada bekleyeceğim."

Üstat Mükemmel Lord Kehan kabul etti. Hacı Güneş orada beklerken, izlenimlerini kaydetmek için bir şiir yazdı. Şiir şöyle diyordu:

Açık rüzgar ve güzel bulutlar mutluluk verir; Sessiz tanrılar ve parlak yıldızlar elverişli işaretler gösterir. Evren barış içinde, Dünya ve Cennet refah içinde. Beş çeyrekte de kollar ve sancaklar uzanır.

Her yerde kapsamlı bir araştırma yaptıktan sonra, Kehan Bürosu'nun üstadı Mükemmel Lord ve Usta, bu anıtla birlikte Yeşim İmparatoru'na rapor vermek üzere geri döndü:

"Cennetin yıldızları ve köşkleri arasında hiç kimse eksik değil; tüm bölgelerin ilahi savaşçıları mevcut. Dünyaya olan özleminden dolayı Aşağıdaki Bölge'ye giden hiç kimse yok." Yeşim İmparator bunu duyunca emri verdi:

"Wukong'un Aşağıdaki Bölge'deki iblisi yakalamasına yardım etmeleri için birkaç göksel savaşçı seçmesine izin verin."

Bu emri alan dört Göksel Usta, İlahi Sisler Hazine Salonu'ndan dışarı çıkarak Hacı'ya şöyle dedi: "Ey Büyük Bilge, Göksel Saray'da dünyayı arzulayan bir tanrı olmadığı için, Yeşim İmparatoru büyük merhametiyle senden iblisi yakalamana yardım etmeleri için onun yerine birkaç ilahi savaşçı seçmeni istedi."

Hacı başını eğerek kendi kendine şöyle düşündü: "Cennet'te yetenekleri yaşlı Maymun'unki kadar iyi olmayan savaşçılar çoktur ama onun kadar iyi olanlar azdır. Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olduğum zamanı hatırlayın: Yeşim İmparatoru kozmik ağlarla yüz bin Cennet askerini gönderdi, ama bana karşı koyabilecek tek bir kişi bile yoktu. Benim dengimi ancak Küçük Bilge Erlang'ı çağırdıklarında buldular. Şimdi bu şeytan, yaşlı Maymun'unki kadar güçlü yeteneklere sahip. Ona karşı nasıl galip gelebiliriz?" Onun sessizliğinin anlamını kavrayan Xu

Jingyang, "Bu sefer geçen seferki gibi değil! Atasözünün dediği gibi, " Birşey özellikle diğerini yenecektir." Karara tam olarak itaatsizlikedemezsiniz, değil mi? Muhakemenizi kullanın ve göksel savaşçılarınızıseçin. Tereddütlerinizin gereksiz hatalara yol açmasına izin vermeyin."

"O halde," dedi Hacı, "bu imparatorluk lütfu için minnettarım.

Gerçekten de, ne emre karşı gelmek istiyorum ne de yaşlı Maymun bu yolculuğu boşuna yapmak istiyor. Jingyang'ın Yeşim İmparatoru'na Pagoda Taşıyıcısı Devarāja Li ṭve Prens Naa'nın bana eşlik etmesini istediğimi bildirmesine izin verin. Şeytanları yakalamak için tasarlanmış pek çok silahları var. O şeytanla bir kez savaşmak için aşağıya inelim ve durumun nasıl olduğunu görelim. Eğer onu yakalamayı başarırsak, bu yaşlı Maymun'un şansı olacaktır; eğer başaramazsak, bundan sonra ne yapacağımıza karar verebiliriz."

Ve böylece Göksel Usta Yeşim İmparatoru'na rapor verdi, o da hemen baba ve oğul Devarāja Li'nin Hacı'ya yardım etmek üzere bir göksel asker ordusuna liderlik etmesi için emir verdi. Devarāja emri kabul etti ve Pilgrim'le buluşmaya geldi; Pilgrim tekrar Göksel Usta'ya şöyle dedi: " Devarāja'yı gönderdiği için Yeşim İmparatoru'na ne kadar teşekkür etsem azdır. Benim için bildirmenizi rica edeceğim bir isteğim daha var: iki gök gürültüsü süvari erinin hizmetine ihtiyacımız var. Devarājalar o iblisle savaştığında, bulutların kenarında konuşlanmış gök gürültüsü süvari birlikleri yıldırımlarını onun başının tepesine nişan alabilir. Bu canavarı öldürmek için iyi bir plan değil mi?"

"Muhteşem! Harikulade! Muhteşem!" dedi Göksel Usta gülerek ve gerçekten de bu planı Yeşim İmparatoru'na sundu. Yeşim İmparatoru Dokuz Katlı Cennet Konağı'na bir başka ferman gönderdi ve burada iki gök gürültüsü süvari olan Deng Hua ve Zhang Fan'a canavarı yakalamada devarāja'ya yardım etmeleri emredildi. Bu nedenle devarāja ve Büyük Bilge Güneş ile birlikte Güney Cennet Kapısı'ndan dışarı çıktılar.

Kısa bir süre içinde hedeflerine vardılar. "Bu dağ," dedi Hacı, "Altın Miğfer Dağı'dır ve Altın Miğfer Mağarası tam ortasındadır. Lütfen aranızda karar verin, hanginiz önce oraya gidip savaşı kışkırtacak?" Bulutunun yönünü alçaltan Devarāja Li, göksel askerlere dağın güney yamacında kamp kurmalarını emretti. "Büyük Bilge," ṭdedi, "oğlum Naa'nın bir zamanlar doksan altı mağaranın iblislerini bastırdığını her zaman biliyordu. Dönüşümler konusunda çok beceriklidir, şeytanlara boyun eğdirmek için yanında birçok silah taşır. Önce o savaşa girsin."

"Bu durumda," dedi Hacı, "yaşlı Maymun prensin rehberi olsun." Kahramanlık güçlerini harekete geçiren prens, Büyük Bilge'yle birlikte yüksek dağa doğru sıçradı ve mağaranın girişine vardı. Kapının sıkıca kapalı olduğunu ve kayalık çıkıntının altında tek bir ruh bile olmadığını gördüler. İleriye doğru yürüyen Hacı bağırdı:

"Arsız iblis, kapıyı aç çabuk! Efendimi geri getir!"

Mağaranın içindeki kapılarda nöbet tutan küçük zebaniler aceleyle Rapor:

"Yüce Kral, Hacı Güneş bir çocuğu bizim önümüzde savaşa kışkırtmak için

yönlendiriyor. kapı."

"Maymunun demir çubuğu," dedi İblis Kral, "benim tarafımdan alındı. O

zamandan beri boş ellerle savaşamaz, şimdi yardım almış olmalı. Silahımı getirin!"

Mızrağı elinde tutan iblis kral, bir göz atmak için kapıdan dışarı çıktı: nadir ve zarif özelliklere sahip, sağlam yapılı küçük bir çocuk buldu. Gerçekten de

Nazlı, cilveli yüzü dolunay gibi; Kırmızı dudakları ve kare ağzı gümüş dişleri gösteriyor. Çıkıntılı gözbebekleri şimşek gibi bakar; Patlamalar geniş alnını toplanmış sisler gibi dolduruyor. Kuşağı uçan alevler gibi

rüzgarda dans ediyor; Güneş ışığında, brokar cübbesi altın çiçeklersaçıyor. Parlak kayışlar kalp koruyucu diskini tutar; Parlak zırhı savaşbotlarıyla eşleşir. Vücudu küçük olsa da, sesi yüksek ve güçlü çınlar: Buṭinanç savunucusu, Üç Cennet'in vahşi Naa'sı.

ṭİblis kral gülerek şöyle dedi: "Sen Devarāja Li'nin Prens Naa adını taşıyan üçüncü çocuğusun. Neden kapımda yaygara koparıyorsun?"

"Senin yaptığın kargaşa yüzünden, yüzsüz iblis!" dedi prens. "Bu yüzden Doğu Ülkesi'nden gelen kutsal keşişi hapsetmeye ve ona zarar vermeye çalışıyorsun. Yeşim İmparatoru'nun altın fermanıyla, özellikle seni tutuklamak için geldim."

Çok sinirlenen iblis kral, "Buraya gelmeni Sun Wukong istemiş olmalı. Ben o Tang Keşişi'nin şeytani yıldızıyım, tamam! Ama senin gibi küçük bir çocuk ne tür bir dövüş yeteneğine sahip ki böyle kibirli sözler söylemeye cüret ediyorsun? Kaçma! Mızrağımın tadına bak!" Zebani kesen kılıcını kullanan Prens, onunla kafa kafaya çarpıştı. İkisi el ele tutuşup yarışmaya başladıklarında, Büyük Bilge dağ yamacını hızla geçip haykırdı:

"Gök gürültüsü süvarileri, neredesiniz? Çabuk aşağı inin ve yıldırımlarınızı iblisin üzerine doğrultun. Prensin onu bastırmasına yardım edin."

Bulutlu parlaklığın üzerinde yürüyen iki süvari Deng ve Zhang, prensin büyüye başvurduğunu gördüklerinde tam saldırmak üzereydiler. Vücudunu sallayarak kendini üç başlı ve altı kollu birine dönüştürdü ve altı çeşit silahla iblise saldırdı. İblis kral da kendini savunmak için üç uzun mızrak kullanarak üç başlı ve altı kollu birine dönüştü. Prens, şeytan yönlendirme gücünü daha da ileri götürerek altı silahını havaya fırlattı. " Hangi altı silah bunlar?" diye soruyorsunuz. Canavar kesen bir kılıç, canavar kesen bir pala, canavar bağlayan bir ip, canavar terbiye eden bir sopa, işlemeli bir top ve ateşli bir tekerlek. "Değiştir!" diye kükredi ve silahlar yüzlercesine ve binlercesine dönüştü. Bir gök gürültüsü ve karla

karışık yağmur fırtınası gibi, bu silahlar iblisin başına yağdı. Zerre kadaryılmayan iblis kral, tek eliyle o kasvetli beyaz filetoyu çıkardı. " Vur!" diyebağırarak onu havaya fırlattı. Gürültülü bir vınlamayla, altı silahın hepsionun tarafından ṭemildi. Prens Naa çaresizlik içinde elleri boş bir şekildecanını kurtarmak için kaçarken, İblis Kral zaferle geri döndü.

İki yıldırım süvari Deng ve Zheng havada kendi kendilerine endişeyle gülümseyerek şöyle dedi: "Önce durumu gözden geçirmemiz ve yıldırımları hemen serbest bırakmamamız iyi oldu. Eğer onun tarafından emilmiş olsalardı, Göksel Değerli ile yüzleşmek için nasıl geri dönebilirdik?" Bulutlarının yönünü alçaltan iki süvari, prensle birlikte güney yamacına gitti ve Devarāja Li'ye, "Bu iblisin gerçekten de muazzam büyü güçleri var!" dedi.

Wukong kıkırdayarak bir yandan da şöyle dedi: "Güçleri sadece şu kadarcık, ama şu filetosu müthiş. Böyle şeyleri emebilen ne tür bir hazine olduğunu merak ediyorum."

ṭ"Bu Büyük Bilge hiç de olgun değil!" diye homurdandı Naa öfkeyle. " Silahlarımızı kaybettik ve yenilgiye uğrayarak kaçtık; senin yüzünden büyük sıkıntı çekiyoruz. Ve sen bunun yerine orada kıkırdıyorsun! Neden?"

"Sıkıntıdan söz ediyorsun," dedi Pilgrim, "son tahlilde yaşlı Maymun'un sıkıntıda olmadığını mı düşünüyorsun? Ama şu anda ne planım ne de alternatifim var. Ağlayamıyorum ve bu yüzden kıkırdıyorum!"

Devarāja, "Buna nasıl son vereceğiz?" diye sordu.

"Bu konuyu biraz daha tartışabilirsiniz," dedi Pilgrim, "ama kesin olan bir şey var: O fileto tarafından emilemeyen her nesne o şeytanı yakalayabilecektir."

"Sadece su ve ateş emilmeye karşı koyabilir," dedi devarāja, "çünkü atasözünün dediği gibi, "Su ve ateş acımasızdır."" Hacı bunu duyunca, "

Haklı olabilirsin! Otur ve burada bekle. Bırak yaşlı Maymun Cennet'e biryolculuk daha yapsın."

"Ne için?" diye sordu Deng ve Zhang, iki süvari. Hacı, "Yaşlı Maymun oraya vardığında, Yeşim İmparatoru'nu anmayacak. Ben sadece Güney Cennet Kapısı'nın içindeki Kızıl Aura Sarayı'na gideceğim ve Ateşli Erdem Yıldızı Mars'tan buraya gelip o şeytanı yakmak için bir ateş yakmasını isteyeceğim. Belki fileto da küle dönüşür ve iblis tutuklanır. İlk olarak, Cennet'e geri götürmeniz için silahlarınızı geri alabileceğiz ve ikinci olarak da efendimi çektiği çileden kurtaracağız." Prens bu sözleri duyduğunda çok sevindi ve şöyle dedi: "Daha fazla gecikmeye gerek yok. Büyük Bilge gitsin ve hemen geri gelsin. Hepimiz seni burada bekleyeceğiz." Uğurlu aydınlığa binen Hacı tekrar Güney Cennet Kapısı'nın önüne gitti. Virūpāksa ve dört mareşal onu karşıladı ve "Büyük Bilge neden tekrar buraya geldi?" diye sordular. Hacı dedi ki, "Devarāja Li prense savaşmasını söyledi, ama silahları o iblis kral tarafından alınınca sadece bir kez savaştılar. Şimdi Kızıl Aura Sarayı'na gitmek ve Ateşli Erdem Yıldızı'ndan yardım istemek istiyorum." Onu alıkoymaya cesaret edemeyen dört mareşal, kapıdan girmesine izin verdi. Kızıl Aura Sarayı'na ulaştığında, İtfaiye Departmanı'nın tanrıları rapor vermek için içeri girdi:

"Sun Wukong efendimizi görmek istiyor."

Güney'in Üçüncü Pneuma'sı, Ateşli Erdem Yıldızı, hemen kıyafetlerini düzeltti ve ziyaretçisini karşılamak için kapılarından dışarı çıktı. Sonra şöyle dedi: "Dün Kehan Bürosu bu mütevazı sarayı teftiş etti ama burada dünyayı arzulayan kimse yok."

"Bunu biliyorum," dedi Hacı, "ama Devarāja Li ve prens ilk savaşlarını ve silahlarını kaybettiler. Özellikle sizden bize yardım etmenizi istemek için geldim."

ṭYıldız şöyle dedi: "Naa, Üç Platformun Büyük Meclisi'ne başkanlık eden büyük tanrıdır.

Resmi kariyerine başladığında, bir keresinde doksan altı mağaranın iblislerini bastırdı. O engin büyü güçleriyle bu işi yapamadıysa, bu mütevazı ilah size nasıl yardım etmeyi umabilir?" Hacı, "Konuyu Devarāja Li ile tartıştım ve ikimiz de Cennet ile Dünya arasındaki en etkili unsurların su ve ateş olduğunu düşündük. O şeytan, başkalarının mallarını emmeye muktedir bir filetoya sahip.

Ne tür bir hazine olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yok. Ancak ateşin neredeyse her şeyi yok edebileceğini bildiğimizden, sizden Aşağıdaki Bölge'ye gidip iblisi yakmak ve efendimi bu çileden kurtarmak için bir ateş başlatmanızı istemeye geldim." Bunu duyan Ateşli Fazilet Yıldızı hemen kendi bölümündeki ilahi askerleri çağırdı ve Hacı ile birlikte Altın Miğfer Dağı'nın güney yamacına gitti. Devarāja ve gök gürültüsü süvari birliklerini selamladıktan sonra, devarāja şöyle dedi: "Büyük Bilge Güneş, o adamı dışarı çıkması için kışkırtmak üzere tekrar gitmelisin. Onunla dövüşmeme izin ver; filetosunu çıkardığında, yoldan çekileceğim ve Ateşli Erdem "den onu yakmasını isteyeceğim."

"Kesinlikle," dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Ben de seninle geleceğim."

Onlar savaşı kışkırtmak için ayrılırken, Fiery Virtue prens ve iki yıldırım süvari ile birlikte yüksek tepede durdu.

Mağaranın girişine ulaştığında, Büyük Bilge bağırdı: "Kapıyı açın!

Efendimi hemen geri getirin!"

Küçük şeytanlar rapor vermek için tekrar içeri koştular:

"Sun Wukong bir kez daha burada!"

İblis askerlerini mağaradan çıkararak Hacı'ya şöyle dedi: "Seni yüzsüz maymun! Bu sefer ne tür bir yardım aldınız?"

Bu taraftan Pagoda Taşıyıcısı Devarāja öne çıktı ve "Kanunsuz iblis!" diye bağırdı. Beni tanıdın mı?"

"Devarāja Li," dedi iblis kral gülerek, "oğlunun intikamını almak istiyorsun sanırım ve silahlarını geri almak istiyorsun?"

"Birincisi intikam almak istiyorum," dedi devarāja, "ikincisi de seni tutuklamak istiyorum ki Tang Keşişi'ni kurtarabilelim. Sakın kaçma! Palamın tadına bak!" Darbeyi savuşturmak için kenara çekilen şeytani yaratık uzun mızrağını kaldırdı ve rakibiyle karşılaşmak için döndü. Mağaranın önünde ikisi büyük bir savaşa tutuştu! Şuna bakın

Devarāja'nın palası kesiyor; Şeytanın mızrağı havaya kalkmış; Pala keser ve donuk ışık parlak alevler yayar; Mızrak yükselir ve savaşma isteği kasvetli bulutları deler. Biri Altın Miğfer Dağı'nda yetiştirilen şeytani yaratık; Biri İlahi Sisler Salonu'ndan gönderilen tanrı. Chan'in doğasıyla alay eden kişi gücünü serbest bırakır; Bu, ustanın çilesini kaldırmak için, büyük ilişkiyi gösterir. Devarāja büyü kullanarak kum ve taşı uçurur; Kazanmak için çabalayan şeytan çamur ve kir püskürtür. Püskürtülen çamur cenneti ve dünyayı karartabilir; Uçan kum nehirleri ve denizleri bulandırabilir. İkisi bir değer yaratmak için çok çalışıyor Çünkü Tang Keşişi Dünya Onurlu Olan'ın önünde eğilir.

Büyük Bilge Güneş ikisinin dövüşmeye başladığını görünce hemen dönüp yüksek zirveye sıçradı ve Ateşli Erdem Yıldızı'na, "Dikkat et, Üçüncü Pneuma!" dedi. Şunlara bir bakın! İblis devarāja ile bir süre dövüştü ve savaşın sıcağında yine filetoyu çıkardı. Devarāja bunu gördüğünde, hemen uğurlu ışıltısını geri çevirdi ve yenilgiyle kaçtı. Yüksek zirvede Ateşli Erdem Yıldızı, bölümündeki çeşitli tanrılara ateşi başlatmaları için hemen emir verdi. Ne ateşti ama! Muhteşemdi! Klasik der ki:

"Güney, ateşin ruhudur." Birkaç küçük kıvılcım On bin dönüm araziyi yakabilir, Üçüncü Pneuma'nın gücü için Yüz noktalı ateşe dönüşebilir. Artık ateş mızrakları, ateş palaları var, Ateş yayları, Ve ateş okları- Çeşitli büroların tanrıları farklı şekillerde kullanırlar. Havada görüyorsun Ateş kargaları uçuyor ve gaklıyor; Ve dağın her yerinde Ateş atları hızla

dörtnala koşuyor. Çiftler halinde kırmızı sıçanlar- Ateş ejderhaları ikişerikişer- Çiftler halinde kızıl fareler güçlü alevler saçar Ve on bin milkızarır; İkili ateş ejderhaları yoğun duman püskürtür Ve her köşe siyahadöner. Yangın arabaları dışarı itilir; Yangın su kabakları açılır. Ateşsancakları gökyüzündeki sislerin üzerinde dalgalanır; Ateş çubuklarıyeryüzündeki alevleri canlandırır. Neden Ning Qi'nin öküzükırbaçlamasından bahsediyorsun? Bu Red Cliff'teki Bay Zhou'dan dahaşiddetli. Bu bir cennet, dünyevi bir ateş değil - gerçekten harika.Çatırdıyor ve kükrüyor, bu bir katliam.

İblis ateşin geldiğini gördüğünde hiç korkmadı. Filetoyu havaya fırlattı ve büyük bir gürültüyle tüm o ateş ejderhalarını, ateş atlarını, ateş kargalarını, ateş sıçanlarını, ateş yaylarını ve ateş oklarını emdi. Sonra mağarasına doğru döndü ve zaferle geri döndü.

Ateşli Erdem Yıldızı'nın elinde kalan tek şey, tüm savaşçılarını devarāja ve takipçilerine katılmaya çağırmak için kullandığı bir sancaktı. Dağın güney yamacında otururlarken, Yıldız Hacı'ya şöyle dedi: "Ey Büyük Bilge, gerçekten insan bunun gibi vahşi bir iblisi nadiren görür! Şimdi ateş teçhizatımı kaybettim. Ne yapmalıyım?"

Pilgrim gülümseyerek, "Homurdanmanıza gerek yok," dedi. "Hepiniz, lütfen bir süreliğine oturun. Yaşlı Maymun başka bir yolculuk yapacak."

"Bu sefer nereye gidiyorsun?" diye sordu devarāja ve Hacı, "Eğer o şeytani yaratık ateşten korkmuyorsa, sudan korkuyor olmalı. Atasözü der ki, "Su ateşin üstesinden gelebilir." Yaşlı Maymun Kuzey Cennet Kapısı'na gitsin ve Sulu Erdem Yıldızı'ndan suyunu serbest bırakmasını ve mağarayı sular altında bırakmasını istesin. O şeytan kral boğulduğunda, eşyalarını geri alacağım."

"Bu iyi bir plan olsa da," dedi devarāja, "korkarım ki efendiniz de boğulacak."

"Merak etme," dedi Hacı. "Eğer efendim boğulduysa, onu hayata döndürmenin bir yolunu biliyorum. Ama size daha fazla rahatsızlık

verirsem, bu uygun olmaz."

"Bu durumda," dedi Fiery Virtue, "lütfen gidin! Lütfen gidin!"

Sevgili Büyük Bilge! Tekrar bulut taklasına bindi ve Kuzey Cennet Kapısı'nın ṇönüne gitti, orada hemen Devarāja Vaiśravaa ile karşılaştı. " Büyük Bilge Güneş nereye gidiyor?" diye sordu devarāja, eğilerek. Hacı dedi ki, "Karanlık Boşluk Sarayı'na girmeli ve belli bir konuda Sulu Erdem Yıldızı'nı görmeliyim. Burada ne yapıyorsun?" ṇVaiśravaa cevap verdi, "Bugün kapıda devriye gezme sırası bende."

Onlar konuşurken, dört büyük mareşal -Pang, Liu, Gou ve Bi- Hacı'yı selamlamak için öne çıktılar ve onu kendileriyle çay içmeye davet ettiler. Hacı, "Zahmet etmeyin!" dedi. "Benim işim çok acil."

İlahlardan ayrıldıktan sonra doğruca Karanlık Uçurum Sarayı'na gitti ve su bölümünün ilahlarından kendisini duyurmalarını istedi. Sulu Erdem Yıldızı, Büyük Bilge Sun Wukong'un geldiğinin duyurulduğunu duyduğunda, hemen dört denizin, beş gölün, sekiz nehrin, dört büyük nehrin, üç güçlü akarsuyun ve dokuz kolun iyice aranmasını emretti. Bu yerlerdeki ejderha krallarından da geri çekilmeleri istendi. Daha sonra ziyaretçisini karşılamak üzere sarayın kapısından çıkmak için kıyafetlerini düzeltti. Saraya geri döndüklerinde Yıldız şöyle dedi: "Dün Kehan Bürosu mütevazı sarayımızı teftiş etmeye geldi, çünkü bu bölümdeki bazı tanrıların dünyayı özlemiş olabileceğinden korkuyordu. Nehirlerin ve denizlerin tanrıları hakkında hâlâ kapsamlı bir araştırma yapıyoruz ve henüz bitmedi."

"O şeytan kral bir nehir tanrısı değil," dedi Pilgrim, "çok daha güçlü bir ruh. İlk başta Yeşim İmparatoru, oğlu Devarāja Li'yi ve iki gök gürültüsü süvari erini onu aşağıda tutuklamaya gönderecek kadar nazikti. Filetosuyla ortaya çıktı ve altı ilahi silahı emildi. Yaşlı Maymun'un Kızıl Aura Sarayı'na gidip Ateşli Erdem Yıldızı'ndan kendi bölümündeki çeşitli tanrılarla birlikte bir ateş yakmasını istemekten başka çaresi kalmamıştı. Fileto bir kez daha ateş ejderhalarını, ateş atlarını ve benzerlerini emip

götürdü. Eğer bu şey ateşten korkmuyorsa, sudan korkuyor olmalı diyedüşündüm. Bu nedenle Yıldız'dan özellikle su gücünü serbest bırakmasını,bizim için o canavar-ruhu yakalamasını ve Cennet savaşçıları için silahlarıgeri almasını istemeye geldim. Böylece ustamın çilesi de sona erecek."Sulu Erdem bunu duyduğunda, hemen Sarı Nehir'in İlahi Kral Su Lordu'nabu emri verdi:

"Büyük Bilge'yi takip edin ve ona yardım edin."

Kolundan beyaz yeşim taşından küçük bir kadeh çıkaran Su Lordu, " Burada su tutmak için bir şey var" dedi.

"Şuna bak!" dedi Pilgrim. "Bu küçük kadeh ne kadar tutabilir? İblisi nasıl boğabilir?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Büyük Bilge," dedi Su Lordu, "bu kadehimde Sarı Nehir'in suyu var. Yarım kadeh yarım nehir demektir ve tam bir kadeh bütün bir nehri tutar."

Memnun olan Hacı, "Yarım kadeh yeterli!" dedi.

Sulu Erdem'den hemen ayrıldı ve Sarı Nehir Tanrısı ile birlikte Cennet kemerlerinden uzaklaştı.

Sarı Nehir'in suyunun yarısını kadehiyle boşalttıktan sonra Su Lordu, Büyük Bilge'yi Altın Miğfer Dağı'na kadar takip etti ve orada devarāja, prens, gök gürültüsü süvari birlikleri ve Ateşli Erdem'le karşılaştılar. " Ayrıntılara girmeye gerek yok," dedi Hacı. "Sadece Su Lordu beni oraya kadar takip etsin ve ben de şeytana kapıyı açmasını emredeyim. Onun dışarı çıkmasını beklemeyin. Sen sadece suyu mağaraya dök ve o şeytanın tüm yuvası boğulsun. Ben gidip şeytanın cesedini çıkaracağım. ve onu canlandırmak için çok zamanımız olacak." Su Lordu kabul etti ve mağaranın girişine çıkmak için yamacı dolaşan Hacı'nın hemen arkasından yürüdü. "Zebani, kapıyı aç!" diye bağırdı. Kapıda nöbet tutan küçük zebaniler bunun Büyük Bilge Güneş'in sesi olduğunu anladılar ve rapor vermek için aceleyle içeri girdiler:

"Sun Wukong yine burada." İblis bunu duyunca hazinesini ve uzun mızrağını alıp dışarı çıkmaya başladı. Taş kapı büyük bir gürültüyle açıldı ve Su Lordu hemen beyaz yeşim kadehinin içindekileri mağaranın içine doğru boşalttı. Suyun içeri doğru aktığını gören zebani uzun mızrağını bıraktı ve filetosunu çıkarıp ikinci kapıya doğru tuttu. Su sadece orada tıkanmakla kalmamış, aynı zamanda yönünü tersine çevirerek mağaradan dışarı fışkırmış. Büyük Bilge Güneş öylesine irkilmişti ki, hemen takla atarak havaya yükseldi ve Su Lordu ile birlikte en yüksek tepeye sıçradı. Diğer tanrılar da onları takip etmek için bulutların üzerine çıktılar; hepsi zirvede durup suyun muazzam bir yükseklik ve güçle kabarmasını izlediler. Muhteşem su! Gerçekten

Bir kaşık dolusu Akıl almaz hale getirecek; Çünkü ilahi bir güç tarafından itilir, Her şeye fayda sağlar ve yüzlerce dereyi kabartmak için akar. Vadiyi sallayan gürültülü sıçramalarını duyarsınız; Dev tepesinin cennete doğru yükseldiğini görürsünüz. Kudretli kükremesi gök gürültüsüne benziyor; Şiddetli dalgaları zirvede dönen kar gibi görünür. Bin metre boyundaki dalgalar, yolları kaplar; On bin katmanlı dalgalar, zirvelerde dalgalanır. Dökülen yeşim taşı gibi gürlüyor; Çınlıyor, koparılmış teller gibi. Kayalara çarparak, yükseklere savrulan yeşim taşı parçaları gibi köpürür; Kıvrımları yuvarlayarak, sonu gelmeyen girdaplar oluşturur. Ovalar ve çukurlar boyunca akar, Dereleri dolduruyor ve her ikisine de ulaşıyor.

Gördükleri karşısında telaşlanan Hacı, "Bu çok kötü! Su her yerdeki insanların pirinç tarlalarını sular altında bırakıyor ama mağarasının içine bile dokunmamış. Ne yapmalıyız?"

Su Tanrısı "ndan suyu bir an önce geri getirmesini istemiş ama Su Tanrısı "Senin alçakgönüllü tanrın sadece suyu nasıl serbest bırakacağını biliyor ama nasıl geri getireceğini bilmiyor" demiş.

Bir atasözünün dediği gibi, "Dışarı atılan su geri getirilemez."

Neyse ki dağ oldukça yüksek ve engebeliydi, bu yüzden tüm su hızla aşağıya doğru aktı. Bir anda tüm derelere ve vadilere aktı ve kayboldu.

Daha sonra birkaç küçük şeytan mağaradan dışarı fırladı ve suyun çekildiğini görünce orada mutlu bir şekilde oynamaya başladılar -bağırıp çağırarak, yumruklarıyla boks yaparak, sopalarını ve mızraklarını sallayarak. "Demek bu su mağaranın içine hiç ulaşmadı," dedi devarāja, " ve tüm çabalarımız boşa gitti!" Hacı kalbinde alevlenen öfkeyi dizginleyemedi; iki yumruğunu da kullanarak iblisin kapısına doğru fırladı ve bağırdı:

"Sakın kaçma! Dayak yemeye dikkat et!"

Bu birkaç küçük şeytan o kadar korkmuşlardı ki, hepsi sopalarını ve mızraklarını bırakıp mağaraya daldılar. Her tarafları titreyerek haber verdiler:

"Yüce Kral, bu korkunç! Bize dayak atacak!"

Uzun mızrağını havaya kaldıran iblis kral, hasmını karşılamak için kapıdan dışarı çıktı ve şöyle dedi: "Bu yüzsüz maymun tam bir alçak! Bana defalarca yenildin ve suyun ya da ateşin bile bana dokunamıyor.

Neden hala hayatından vazgeçmeye geldin?"

"Oğlum gerçekleri çarpıtıyor!" dedi Hacı. "Hayatından vazgeçecek olan ben miyim, yoksa sen misin, bilmiyorum! Buraya gel ve yaşlı dedenin yumruklarının tadına bak!"

"Bu maymun konuyu umutsuzca zorluyor!" dedi iblis kıkırdayarak. " Ben mızrağı kullanıyorum ama o sadece yumruklarını kullanıyor. O bir çift el bir deri bir kemikten başka bir şey değil ve ceviz çukurundan daha büyük değil! Onlara nasıl "yumruk" diyebilirsin? Pekala! Pekala! Pekala! Pekala! Mızrağımı bırakıp seninle boks yapacağım." Hacı gülerek cevap verdi, "İşte böyle konuşulur! Buraya gel!"

Kıyafetlerini toplayıp ileri doğru yürüyen zebani boks duruşu aldı; havaya kaldırdığı iki yumruğu gerçekten de iki demir balyoz gibi

görünüyordu. Bizim Büyük Bilge de bir anda bacaklarını gevşetti vesaldırmak için vücudunu hareket ettirdi; mağara girişinin hemen önündeiblis kralla boks yapmaya başladı. Bu oldukça iyi bir dövüştü! Aha!

Dört uzuv gerilir; Çift tekme atan ayaklar havalanır. Kaburgalara ve göğüslere vururlar; Safralara ve kalplere saplarlar. "Ölümsüz Yolu Gösteriyor"; "Laozi Turna'ya Biniyor"; "Avına Saldıran Aç Kaplan" çok incitici; "Suyla Oynayan Ejderha" ise oldukça hırçın. İblis Kral "Dönen Yılan "ı kullanır; Büyük Bilge "Boynuzlarını Salan Geyik "i kullanır. Ejderha topuklarını havaya kaldırarak yeryüzüne iner; Bilek, Cennet "in çantasını yakalamak için dönüyor. Yeşil bir aslanın ağzı açık hamlesi; Bir sazanın ters takla atması. Başın üzerine çiçek serpmek; Bele ip bağlamak; Rüzgarla birlikte hareket eden bir vantilatör; Yağmur çiçekleri sürüklüyor. Canavar-ruh daha sonra "Guanyin Avucu "nu kullanır ve Hacı da "Arhat Ayakları" ile karşılık verir. Uzun yumruk, esneme, elbette daha gevşektir. Kısa ve keskin yumruklarla nasıl kıyaslanabilir ki? İkisi birçok raunt boyunca dövüştü- hiçbiri

İkisi mağara girişinin önünde boks yaparken, zirvede duranlar bu manzara karşısında öylesine heyecanlandılar ki Devarāja Li bravo d i y e bağırdı ve Ateşli Erdem ṭYıldızı alkışlayarak ellerini çırptı. Ardından iki gök gürültüsü süvari ve Prens Naa diğer tanrılara önderlik ederek ileri atıldı ve meslektaşlarına yardım etmeye çalıştı. Diğer tarafta, küçük canavarlar da efendilerini korumak için hemen ileri atıldılar, sancaklar sallayıp davullar çaldılar, kılıçlar kuşandılar ve palalar savurdular. Büyük Bilge durumun aleyhine dönebileceğini gördüğünde, kendi vücudundan bir avuç saç teli koparıp havaya savurdu ve "Değiş!" diye bağırdı.

Bir anda elli kadar küçük maymuna dönüştüler ve iblisin üzerine üşüştüler; bacaklarını yakaladılar, gövdesini çekiştirdiler, gözlerini oydular ve saçlarını yoldular. Şeytani yaratık o kadar telaşlandı ki hemen filetosunu çıkardı.

Büyük Bilge ve arkadaşları bu nesneyi gördüklerinde hemen bulutlara binip yüksek zirveye doğru kaçmışlar. Filetoyu havaya fırlatan şeytan, o elli maymunu gerçek formlarına geri döndürdü ve sonra büyük bir vınlamayla tekrar emildiler. Bu zaferi kazandıktan sonra, şeytan askerlerini mağarasına geri götürdü, kapıyı kapattı ve kutlama yaptı.

"Büyük Bilge Güneş hâlâ muhteşem bir dövüşçü!" dedi Prens. "Boks yapma şeklin gerçekten de nakışa çiçek eklemek gibi ve vücudunu kullanma şeklin - bölüm büyüsü gerçekten de başkalarının önünde asaletini sergiliyor."

"Sen uzaktan izlerken," dedi Hacı gülümseyerek, "zebaninin yetenekleri yaşlı Maymun'unkilerle karşılaştırıldığında nasıldı?"

"Yumrukları gevşekti," dedi Devarāja Li, "ve tekmeleri yavaştı; hız ve sıkılık konusunda kesinlikle Büyük Bilge'yle boy ölçüşemezdi. Bizim gelişimizi görünce zaten oldukça telaşlanmıştı, bir de sizin vücut bölme büyünüzü görünce daha da çaresizleşti ve filetosuna başvurdu."

"İblis kralla başa çıkmak kolay," dedi Pilgrim, "ama o filetonun üstesinden gelmek zor."

Hem Fiery Virtue hem de Water Lord birlikte, "Kazanmak istiyorsak, onu tutuklamaya çalışmadan önce hazinesini ele geçirmeliyiz" dedi.

"Çalmayı denemezsek hazinesini nasıl ele geçirebiliriz?" diye sordu Pilgrim.

"Eğer çalma ritüelini uygulamak istiyorsak," dedi bir gök gürültüsü yaveri

kıkırdayarak, "Büyük Bilge'den daha yetenekli kimse yoktur.

Cennette büyük hasara yol açtığın o yılı, imparatorluk şarabını, ölümsüz şeftalileri, ejderhanın ciğerini, anka kuşunun iliğini ve Laozi'nin iksirini nasıl çaldığını hatırlıyor musun? Bu ne büyük bir yetenekti! Bugün bunu tekrar kullanmanın tam zamanı."

"İltifatınız için teşekkürler!" dedi Pilgrim. "İltifatınız için teşekkürler! Eğer yapmamız gerektiğini düşündüğün şey buysa, burada otur ve yaşlı Maymun "un biraz araştırma yapmasına izin ver."

Sevgili Büyük Bilge! Zirveden aşağıya sıçradı ve mağaranın girişine doğru süzüldü; vücudunu bir kez sallayarak kendini küçük bir sineğe dönüştürdü. Gerçekten zarif! Şuna bir bakın!

Kanatları bambu derisi gibi ince; Vücudu bir çiçeğin kalbi gibi küçük. Kolları ve bacakları kıldan daha kalın; Boncuk gözleri hem parlak hem de ışıl ışıl. Koku ve güzel kokuları kovalamakta iyidir, Rüzgâra binerek hızla uçar. Gövdesi çelik yelkenlinin ağırlığını zar zor çekiyor; O kadar sevimli ki bir işe bile yarıyor.

Çok hafifçe kapıya doğru uçtu ve bir çatlaktan içeri girdi. Orada genç ve yaşlı birçok şeytan buldu; bazıları şarkı söyleyip dans ediyordu, diğerleri ise iki yanda sıralar halinde duruyordu. Tahtında oturan yaşlı iblis kralın önüne yılan eti, geyik eti, ayı pençesi, deve hörgücü, dağ sebzeleri ve meyvelerden oluşan tabaklar konmuştu. Mavi porselenden yapılmış şarap küpleri vardı, içlerinden güzel kokulu keçi sütü ve hindistan cevizi şarabı geliyordu. Büyük kâselerde o ve diğer zebaniler kana kana içiyorlardı. Küçük zebanilerden oluşan kalabalığın arasına dalan Hacı, hemen porsuk kafalı bir ruha dönüştü ve şeytan kralın tahtına doğru ilerledi. Uzun süre her yere baktı ama hazinenin nerede olduğunu bulamadı. Tahtın arkasına atıldığında, arka salonda yüksekte asılı duran ateş ejderhaları ve ateş atlarının kişneyip durduğunu gördü. Başını kaldırdığında, aniden kendi altın çemberli asasını doğu duvarına yaslanmış olarak gördü. Bu keşif onu o kadar sevindirmiş ki, demir çubuğunu almak için ileri doğru koşmadan önce gerçek formuna dönüşmeyi bile unutmuş. Ancak onu aldıktan sonra gerçek formunu ortaya çıkardı ve sopasıyla savaşarak dışarı çıktı. Tüm zebaniler dehşete düşerken, yaşlı iblis kral tamamen hazırlıksız yakalanmıştı. Böylece Hacı üç canavarı bir taraftan, iki canavarı da diğer taraftan aşağı itmeyi başardı; kanlı bir yol açarak doğrudan mağaradan dışarı çıktı. İşte bu yüzden

Çok kibirli olan iblis gardını indirir; Efendilik asası hak eden adama geri döner.

Başına iyilik mi yoksa kötülük mü geleceğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第052回 · Bölüm 52

Wukong Altın Miğfer Mağarası'ndan çok rahatsız oldu Tathāgata gerçek ustayı gizlice ortaya çıkardı

Size altın çemberli asasını geri alan ve kapıdan çıkmak için savaşan Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. Çeşitli tanrılarla yüzleşmek için yüksek zirveye sıçradığında sevinçle doluydu. "Bu sefer nasıl yaptın?" diye sordu Devarāja Li. "Dönüşümüyle," dedi Hacı, "yaşlı Maymun mağaranın içine girmeyi başardı. O şeytan ve emrindekiler şarkı söyleyip dans ediyor, zafer şaraplarını içiyorlardı. Hazinesini nereye koyduğunu bulmayı başaramadım ama mağaranın arka tarafına gittiğimde atların kişnediğini ve ejderhaların kişnediğini duydum ve bunların itfaiyenin eşyaları olması gerektiğini anladım. Altın çemberli çubuk doğu duvarına yaslanmıştı; yaşlı Maymun onu aldı ve savaşarak dışarı çıktı."

"Siz hazinenizi aldınız," dedi tanrılar, "ama biz bizimkini ne zaman geri

alabiliriz?" "Çok kolay! Çok kolay!" dedi Hacı. "Bu demir çubuğa sahip

olduğumda, ona vuracağım ve ne olursa olsun sizin için hazinelerinizi kurtaracak."

Daha konuşmasını bitirmemişti ki, dağın yamacının altından davul ve gong sesleriyle noktalanan büyük bir gürültü duydular. Gördüğünüz gibi Büyükbaş Hayvan Kralı, çeşitli ruhları Hacı'yı kovalamaları için yönlendiriyordu ve Hacı kalabalığın yaklaştığını görünce bağırdı:

"Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Bu tam da benim dileğim! Hepiniz oturun ve bırakın yaşlı Maymun onu yakalamak için tekrar gitsin."

Sevgili Büyük Bilge! Demir çubuğunu havaya kaldırarak onlarla kafa kafaya çarpıştı, "Yüzsüz iblis, nereye gidiyorsun? Değneğime dikkat et!" Darbeyi savuşturmak için mızrağını kullanan şeytan onu azarladı:

"Seni hırsız maymun! Gerçekten terbiyesizsin! Güpegündüz beni soymaya nasıl cüret edersin?"

"Seni lanetli hayvan!" dedi Pilgrim. "Ölmek üzere olduğunu bilmiyorsun. Bizi güpegündüz filetonla soyan sensin. Bu şeylerden hangisi gerçekten sana ait? Sakın kaçma. Saygıdeğer Babanızın sopasının tadına bakın!" Ne büyük bir savaştı bu!

Büyük Bilge gücünü gösterir; İblis artık evcil değildir. İkisi kıyasıya bir mücadeleye girişir, çünkü ikisi de pes etmeye niyetli değildir. Bunun demir çubuğu bir ejderhanın kuyruğuna benziyor; Bunun uzun mızrağı bir piton kafasını andırıyor. Bundan sonra sopanın darbeleri rüzgar gibi kükrer; Oradan, mızrağın darbeleri güçlü akıntılar gibi akıyor. Renkli sislerin tepeleri karartmak için yaklaştığını görürsünüz. Ve uğurlu bulutlar ormanın üzerinde gezinir. Havadaki tüm kuşlar kanatlarını durdurur; Vahşi doğadaki canavarların hepsi kafalarını gizler. Savaş alanında küçük şeytanlar neşelenir; Bu tarafta Büyük Bilge kendini uyandırır. Onun tek demir çubuğuna kimse karşı koyamaz. Batı'nın on bin mili boyunca savaştı. Ama bu uzun mızrak gerçekten onun dengi, Altın Miğfer'i başarıyla yönetiyoruz. Bu kez buluştular ve huzur içinde gitmeyecekler; Biri bir zafer elde edene kadar asla durmayacaklar.

İblis Kral üç saat boyunca Büyük Bilge Güneş ile savaştı ama bir karara varılamadı. Çok geçmeden hava kararmaya başladı. Mızrağı sopayı tutmak için kullanan iblis, "Wukong, artık dur. Her yer karanlık olduğunda, savaşmanın zamanı değildir. Her birimiz biraz dinlenelim. Yarışmamıza yarın sabah devam edeceğiz."

"Kapa çeneni, seni kanunsuz canavar!" diye azarladı Pilgrim. "Yaşlı Maymun sadece ilham alıyor! Saatin geç olması kimin umurunda! Hangimizin daha iyi olduğunu öğrenmeye kararlıyım." Ancak şeytan bir çığlık atarak döndü ve kaçtı, tüm o şeytanları ve kollarını mağaraya geri götürdü, ardından kapıyı sıkıca kapattılar.

Büyük Bilge arkasında asası olduğu halde zirveye doğru yürürken, Cennet tanrılarının hepsi onu şu sözlerle tebrik etti:

"Gerçekten de Cennete Eşdeğer bir kudret! Ne sınırsız, ne sınırsız güçler!"

"İltifatlar için teşekkürler! İltifatlarınız için teşekkürler!" dedi Hacı. " Övgülerimizde abartıya kaçmadık," dedi Devarāja Li, yaklaşarak. "Sen gerçekten de tam bir erkeksin! Az önce dövüşme şeklin bize kozmik ağlara meydan okuduğun zamanı hatırlattı."

"Eski dedikoduları canlandırmayalım," dedi Pilgrim.

"Yaşlı Maymun "la bunca zaman dövüştükten sonra, o şeytan yorulmuş olmalı. Yorgunluktan şikayet etmeyeceğim; hepiniz burada oturup dinlenirken, ben mağaraya gidip o filetoyu nereye sakladığını bulmak istiyorum. Onu çalmaya ve şeytanı yakalamaya kararlıyım. O zaman silahlarınızı bulabiliriz, böylece hepiniz cennete dönebilirsiniz."

"Geç oluyor," dedi prens. "Neden bu gece dinlenip yarın sabah oraya gitmiyoruz?" Hacı gülerek, "Küçük oğlumuz hala dünyanın yollarından habersiz! Bir hırsızın gündüz vakti bir şeye başladığını kim görmüştür? İçeri sızmak için, fark edilmeden gece boyunca gitmek gerekir; bu iş böyle yapılır!"

Hem Fiery Virtue hem de gök gürültüsü süvari erlerinden biri, "Artık konuşmayın, Üçüncü Prens. Bu tür şeyler bize yabancı olabilir ama Büyük Bilge bir uzmandır. Bu zamanı iyi değerlendirmeli çünkü iblis yorgun ve gece boyunca gardını düşürebilir. Büyük Bilge'nin gitmesine izin verin. Çabuk gidin!"

Sevgili Büyük Bilge! Genişçe sırıtarak demir çubuğunu bir kenara bıraktı ve bir kez daha mağaranın önüne gitmek için yüksek zirveden aşağı atladı.

Vücudunu bir kez salladı ve hemen küçük bir cırcır böceğine dönüştü. Gerçekten

o var

Sert ağızlı, uzun bıyıklı ve siyah derili, Keskin gözlü ve dal gibi çatallı bacaklı. Parlak ayın ve berrak esintinin ortasında cıvıldıyor duvarda, S e s s i z g e c e d e k o n u ş a n b i r i g i b i . Çiy hüzünlendirdiğinde ağlar, Gururlu bir ses, durgun ve zayıf olsa da. Pencerenin dalgın misafiri onu duymaktan korkar, Bu kiracı "merdivenlerin ya da yatağın altında.

Uzun bacaklarını uzatarak üç dört sıçrayışta kapıya kadar geldi ve bir aralıktan sürünerek içeri girdi. Duvarın dibine çömeldi ve içerideki lambaların ve meşalelerin ışığında etrafına dikkatle baktı. Genç ve yaşlı çeşitli zebaniler yemeklerini yiyorlardı. Hacı bir süre gıcırdadı ve çatırdadı ve kısa bir süre sonra zebaniler yemeklerini bitirip kaplarını kaldırdılar. Yataklarını serdikten sonra tüm zebaniler emekliye ayrıldı. İlk nöbet vakti g e l e n e kadar Hacı arka odaya gitmedi ve orada yaşlı iblisin şu emri verdiğini duydu:

"Kapıları koruyan tüm küçükler rahat uyumalı. Sun Wukong'un bir şeye dönüşüp tekrar hırsızlık yapmak için buraya gelmesinden korkuyorum."

Sırayla nöbet tutanlar çıngıraklarını çalmaya ya da zillerini çalmaya başladılar. Ancak bizim Büyük Bilge, yapmak için geldiği şeyi yapmaya çok hevesliydi! Sürünerek yatak odasına girdiğinde taştan bir yatak buldu, yatağın iki yanında pudralanmış ve pudralanmış birkaç dağ hayaleti ya da ağaç ruhu vardı. Yatağı düzeltiyor ve yaşlı iblisin dinlenmesine yardım ediyorlardı; bazıları çizmelerinin bağcıklarını çözerken, diğerleri de cübbesinin bağlarını çözüyordu. İblis kral giysilerini çıkardıktan sonra, hayalet beyazı fileto hemen görülebiliyordu. Sol omzuna bir dizi inciden yapılmış bir kolye gibi takılmıştı. Şuna bir bakın! Filetoyu çıkarmak yerine, omzuna sıkıca kenetlenene kadar birkaç kez yukarı itti. Ancak o zaman uyumak için uzandı. Hacı, vücudunu bir kez daha sallayarak sarı derili bir pireye dönüştü. Taş yatağa sıçradı ve yorganın içinde sürünerek zebaninin sol omzuna yaklaştı ve ona sağlam bir ısırık verdi. Zebani bu

ısırıktan o kadar etkilendi ki arkasını dönerek bağırdı: "Bu köleler! Dahasık dayak yemeleri gerek! Ne örtüleri silkelediler, ne de yataklarıfırçaladılar. Şimdi ne tarafından ısırıldığımı bilmiyorum!"

Bir kez daha uyuklamadan önce filetosunu iki kez daha itti. Filetonun üzerinde sürünen Pilgrim ona bir ısırık daha verdi. Uyuyamayan şeytan ayağa kalktı ve "Ölümüne kaşınıyorum!" diye bağırdı. Pilgrim onun filetoyu ne kadar dikkatle koruduğunu, bir an bile vücudundan ayrılmasına izin vermediğini görünce, onu çalamayacağını anladı. Yataktan sıçradı, bir kez daha cırcır böceğine dönüştü ve ejderhaların kişnemesini ve atların kişnemesini tekrar duyduğu arka tarafa gitmek için yatak odasından çıktı. Sıkıca kilitlenmiş iki kapının ardında ateş ejderhaları ve ateş atları asılı duruyordu. Hacı, kilit açma büyüsünü uygulamak için kapıya doğru yürürken orijinal haline geri döndü. Bir büyü okudu ve asma kilide bir silme hareketi yaptı: çift yama hemen açıldı. Kapıları iterek açtığında, yangın teçhizatı tarafından o kadar parlak bir şekilde aydınlatılmış bir odaya girdi ki gün ışığı gibi görünüyordu. Doğu ve batı duvarlarına yaslanmış birkaç silah görülüyordu: Prens'in ateş kesen palası, Ateşli Fazilet'in ateş yayları ve ateş okları ve benzerleriydi. Işığın parıltısında Hacı etrafına dikkatle baktı ve kapının arkasındaki taş masanın üstünde bambudan örülmüş küçük bir sepet gördü. İçine bir demet saç yerleştirilmişti. Büyük Bilge sevinçle saçları aldı ve onlara iki ağız dolusu sıcak hava üfleyerek "Değişim!" diye bağırdı.

Hemen kırk ya da elli küçük maymuna dönüştüler ve onlara palayı, kılıcı, sopayı, tekerleği, yayları, okları, mızrakları, arabaları, su kabaklarını, ateş kargalarını, ateş farelerini ve ateş atlarını, yani fileto tarafından emilen her şeyi almaları söylendi. Ateş ejderhalarına bindikten sonra mağaranın derinliklerinden dışarıya doğru yanan büyük bir alev başlattı. Sanki içeride şimşekler çakıyormuş ya da toplar ateşleniyormuş gibi tek duyabildiğiniz çatırtı ve çıtırtılar-bing-bing, bang-bang-dı. Genç ya da yaşlı canavar ruhlar dehşet içindeydi; sersemlemiş bir halde battaniyelerine sarıldılar ya da başlarını örttüler, bazıları çığlık atıyor,

bazıları ağlıyordu. Hiçbiri ne tarafa kaçacağını bilememiş ve yarısındanfazlası ateşte yanarak ölmüş. Yakışıklı Maymun Kral böylece üçüncünöbet saatinde zafer kazanmış olarak kampına döndü.

Şimdi size Devarāja Li ve yüksek zirvedeki arkadaşlarından bahsedeceğiz. Aniden kendilerine doğru gelen parlak bir ışık parlaması gördüler ve ardından Hacı'nın bir ejderhaya bindiğini ve dağa tırmanırken bir grup küçük maymuna emirler yağdırdığını fark ettiler. Zirveye ulaştıktan sonra bağırdı:

"Gelin ve silahlarınızı alın! Gelin ve silahlarınızı alın!"

ṭFiery Virtue ve Naa onun çağrısına hemen cevap verirken, Pilgrim saçlarını geri ṭalmak için vücudunu salladı. Prens Naa altı silahını geri aldı ve Fiery Virtue astlarına ateş ejderhalarını ve diğer ekipmanları kaldırmalarını söyledi. Hepsi de Hacı'ya gülümsüyor ve övgüler yağdırıyordu; onları şimdilik burada bırakalım.

Bunun yerine size her yerinden alevlerin yükselmeye devam ettiği Altın Miğfer Mağarası'ndan bahsedeceğiz. Büyükbaş Hayvan Kralı korkudan aklını kaçırmıştı; odasından dışarı fırlayarak filetosunu iki eliyle havaya kaldırdı. Onu ateşe doğru bir o tarafa bir bu tarafa itti ve ateş hemen söndü. Hava alev ve dumanla dolu olsa da, o ve hazinesi tüm mağarayı koşarak geçtikten sonra hepsi yatıştı. Diğer zebanileri kurtarmaya çalıştı ama yarısından fazlası yanarak ölmüştü. Hayatta kalanlar, erkek ve kadın, yüz kişiyi bulmuyordu. Sonra silahları sakladığı yeri incelemeye gitti ama tek bir parça bile bulamadı. Sonunda mağaranın arka tarafına ulaştığında Sekiz Kural, Sha Monk ve ihtiyarın hâlâ sıkıca bağlı olduğunu gördü. Beyaz ejderha atı ahıra bağlanmıştı ve bagaj yükü bile odada kalmıştı. İblis öfkeyle, "Acaba hangi küçük şeytan yangını başlatacak kadar dikkatsizdi ve tüm bunları başımıza getirdi!" dedi.

"Yüce Kral," dedi yanındaki görevlilerden biri, "Bu yangın bizden biri tarafından çıkarılmış olamaz. Kampımızı basmaya niyetli birinin işi olmalı; itfaiye teşkilatının ekipmanlarını serbest bıraktıktan sonra ilahi

silahları da çaldı." Yaşlı iblis ancak o zaman ne olduğunu anladı. " Başkakimse yok!" dedi. "O hırsız Sun Wukong olmalı! Az önce uyumayaçalıştığımda neden bu kadar zorlandığıma şaşmamalı! O hırsız maymundönüşüm yoluyla buraya girmiş ve omzuma birkaç ısırık atmış olmalı.

Kuşkusuz hazinemi çalmak istedi ama bedenime ne kadar sıkı bağlandığını görünce bunu yapamadı. Bunun yerine diğer silahları çalmasının ve ateş ejderhalarını serbest bırakmasının nedeni buydu. Ne kadar da gaddar! Beni yakarak öldürmek istedi! Ah hırsız maymun! Hilelerini boşuna kullandın! Bu hazine üzerimdeyken, okyanusa dalsam bile boğulamam, ateş havuzuna atlasam bile yanamam. Ama seni yakaladığımda, hırsız, bu sefer derini yüzeceğim ve canlı canlı keseceğim.

Ancak o zaman tatmin olacağım."

Uzun bir süre bu şekilde asık suratla konuştu ve kısa bir süre sonra şafak söktü. Prens, yüksek zirvede, yeni ele geçirdiği altı silahını tutarak Hacı'ya şöyle dedi: "Büyük Bilge, hava aydınlanıyor. Daha fazla beklemeyelim. O iblisin savaşma isteği sona erdiğinde bu fırsatı değerlendirmeliyiz. Senin tarafından köreltildi. İtfaiyenin yardımıyla, onunla savaşmak için tekrar gidelim. Büyük ihtimalle bu sefer yakalanacaktır."

"Haklısın," dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Hadi birleşelim ve gidip biraz eğlenelim!" Moralleri yüksek ve dövüşmeye hevesli bir şekilde, her biri mağaranın girişine gitti. "Kanunsuz iblis, dışarı çık!" diye böğürdü Pilgrim. "Gelin ve yaşlı Maymun'la dövüşün!"

Gördüğünüz gibi, mağaranın iki taş kapısı bir gece önce aşırı sıcaktan küle dönmüştü.

Şu anda, girişin yanındaki birkaç küçük zebani külleri toplama ve yeri süpürme işlemini sürdürüyordu. Çeşitli bilgelerin yaklaştığını gördüklerinde o kadar korktular ki süpürgelerini ve kül çatallarını bırakıp rapor vermek için içeri koştular:

"Sun Wukong birçok tanrıyı kapımızın önünde savaşa kışkırttı!" Bu haber onu öylesine şaşkına çevirdi ki, sığır şeytanı dişlerini gıcırdattı ve halka gibi gözlerini devirdi. Mızrağını ve hazinesini aldı ve kapıdan çıkar çıkmaz hasmını azarlamaya başladı: "Seni hırsız maymun! Seni kamp yağmacısı ve kundakçı! Ne gibi yeteneklerin var ki bana böyle aşağılayıcı davranmaya cüret ediyorsun?" Hacı genişçe gülümseyerek, "Seni yüzsüz şeytan! Eğer yeteneklerimi öğrenmek istiyorsan, buraya gel ve resitalimi dinle.

Doğduğumdan beri yeteneklerim harikaydı, tıpkı evrendeki adım gibi. Aydınlandım, aşkın yolu uyguladım; Geçmiş günlerde ebedi gençliğe giden yol geldi. Kalbin yerinde eğilmeyi diledim, Bir bilgenin evini hürmetle aramak. Sonsuz bir güçle nasıl değişeceğimi öğrendim, Tüm evreni oyun alanım olarak aldım. Boş z a m a n l a r ı m d a dağdaki kaplanları evcilleştirdim; Sıkıldığımda denizdeki ejderhaları bastırdım. Yerli Çiçek Meyvesi'nde bir taht iddia ettim, Su Perdesi Mağarası'nda gücümle gösteriş yaptım. Birkaç kez Cennet'in diyarını arzuladım; Cahilce, Yukarıdaki Bölge'yi soydum. Kraliyet adım: Büyük Bilge, Cennete Eşit; Yakışıklı Maymun Kral olarak da anıldım. Şeftali Şöleni devam ederken, davetiye gelmediği için gücendim. Gizlice Jasper Havuzu'ndan yeşim suyu çaldım ve hazine kulesinde gizlice içtim. Ejderha ve anka organlarının tadına baktım; Çalıp yiyeceğim yüzlerce tatlı. Bin yıllık şeftalileri özgürce yerdim, Bağırsaklarımı uzun ömürlü ilaçlar ve haplarla doldurdum. Tanrı'nın garip şeylerini parça parça aldım, Ve bilge konaklardan nadir malları azar azar. Yeşim İmparatoru ne kadar büyük yeteneklere sahip olduğumu öğrendiğinde, savaş alanına ilahi askerler gönderdi. O vahşi Dokuz Aydınlıkçıları sürgün ettim; Ve Beş Çeyrek'in Kısır Yıldızları'nı yaraladım. Cennetin tüm savaşçıları benimle boy ölçüşemezdi; Yüz bin asker benimle karşılaşmaya cesaret edemedi. Zor durumda kalan Yeşim İmparatoru bir ferman verdi: Libation Stream'in Küçük Bilgesi daha sonra kılıcını kaldırdı. Yetmiş iki dönüşümden geçtik, Her biri ruhunu uyandırdı, her biri gücünü gösterdi. Güney Denizi'nden

Guanyin de söğüt ve vazo ile onlara yardım etmek için sonunda geldi.Sonra Laozi elmas tuzağını kullanarak beni yakalattı ve oraya getirdi.Yargıç ve mahkeme beni suçlarken, Büyük İmparator Yeşim'i sıkıcabağlanmış olarak görmek için. Tanrı Powerful'a beni öldürmesinisöylediler, Ama bıçaklar başıma düştüğünde kıvılcımlar uçuştu. Beniöldürmek için hiçbir yol bulunamadığından, beni zincire vurarak Laozi'ninsalonuna gönderdiler: Altı Işık Tanrısı tarafından izlenen bir mangal, çelikgibi sertleşene kadar beni arıttı. Gemi kırk dokuzuncu günde açıldı, Birkez daha şiddetle çalışmak için dışarı fırladım. Tanrılar saklandığında vekimse bana karşı koyamadığında, Bilgeler Buda'nın çağrılmasına kararverdiler. Tathāgata'nın gücü gerçekten de muazzamdı! Onun bilgeliği,gerçekten engin ve sınırsızdı! Elinde bir takla maçı Bir dağ gibi bastırdıbeni, artık güçlü değil. İmparator Cennetin Huzuru Ziyafetini verdiğinde,Batı Nihai Mutluluk adını yeniden kazandı. Tam beş yüz yıl boyuncahapiste kalan Yaşlı Maymun bir kez bile çay ya da pirinç tatmadı. AmaYaşlı Altın Ağustos Böceği dünyaya geldiğinde, Doğu onu Buddha'nınevine gitmesi için gönderdi Asil bir devlet için gerçek kutsal yazılarıgetirmesi için, Büyük Tang hükümdarının ölüleri kurtarabileceği bir yer.Guanyin bana İyi'ye boyun eğmeyi öğretti. Ve inancın vahşiliğimi kontrolaltında tutmasına izin verdim. O dağ kökündeki çilemden kurtuldum,Şimdi kutsal metinleri almak için batıya gidiyorum. Kanunsuz iblis, tilkigibi kurnazlığını bırak! Tang Keşişimi geri getir, Dharma Kralı'nın önündeeğil!"

Bu sözleri duyunca Hacı "yı göstererek bağırdı: "Demek Cennet "i soyan büyük hırsız sendin! Sakın kaçma! Mızrağımı yut!"

Büyük Bilge onu sopasıyla karşıladı ve ikisi dövüşmeye başladı. Bu tarafta Prens ṭNaa öfkelendi ve Ateşli Erdem Yıldızı hırçınlaştı: bu altı ilahi silahı ateş teçhizatıyla birlikte iblisin üzerine fırlattılar. Gök gürültüsü süvari birlikleri yıldırımlarını ve devarāja palasını alıp düşmanlarına saldırırken Büyük Bilge Güneş daha da şiddetli savaştı. Küçümseyerek gülümseyen iblis sakince kolundan hazinesini çıkardı ve "

Vur!" diye bağırarak havaya fırlattı. Gürültülü bir vınlamayla, altı ilahisilah, ateş teçhizatı, yıldırımlar, devarāja'nın palası ve Hacı'nın asasıkapılıp götürüldü. Bir kez daha tanrıların ve Büyük Bilge Güneş'in eli boşkaldı. İblis zaferle mağarasına döndükten sonra şu emri verdi:

"Küçükler, kapılarımızı yeniden inşa etmek için taş ve kayalar toplayın, odalarımızı ve koridorlarımızı düzenleyin. İşimizi bitirdiğimizde, Dünya'ya şükretmek için Tang Keşişi ve arkadaşlarını keseceğiz. Sonra hepimiz kutsamayı dağıtabilir ve tadını çıkarabiliriz."

Küçük şeytanların hepsi itaat etti ve biz onları şimdilik bırakacağız.

Şimdi size tanrıların geri kalanını yüksek zirveye geri götüren Devarāja Li'den ṭbahsedeceğiz. Ateşli Erdem daha sonra Naa'yı çok fevri davrandığı için azarlamaya başladı, gök gürültüsü süvari birlikleri ise devarājayı çok pervasız davrandığı için suçladı. Su Lordu ise bir kenarda durup suratını astı. Hacı onların ne kadar perişan göründüğünü görünce, neşeli görünmekten başka çaresi kalmadı ve onlara gülümsemeye zorlayarak şöyle dedi: "Lütfen hepiniz bu kadar üzülmeyin. Ne de olsa eski bir atasözü der ki, "Zafer ya da yenilgi askerler için ortak bir şeydir." İblisin dövüş becerisini göz önünde bulundurmak istersek, o kadar da değil. Bu kadar çok zarar verebilmesinin nedeni, sahip olduğu ve tüm silahlarımızı tekrar emen filetodur. Yine de rahatlamaya çalışın. Yaşlı Maymun gitsin ve soyağacı hakkında daha fazla şey öğrenip öğrenemeyeceğine baksın."

"Anıtınızı Yeşim İmparatoru'na ilk sunduğunuzda," dedi prens, "göksel alemde kapsamlı bir araştırma yapıldı, ancak bu canavarın izine bile rastlanmadı. Şimdi daha fazla araştırmayı nerede yapacaksınız?" Hacı cevap verdi, "Düşünüyorum da, Buda'nın dharma gücü sınırsızdır. Şimdi Buddha Tathāgata'ya sormak için Batı Cenneti'ne gideceğim; ondan bilgelik gözüyle Dünya'nın dört büyük kıtasını taramasını ve bu şeytanın nerede doğup büyüdüğünü görmesini isteyeceğim. Onun nasıl bir hazine olduğunu öğrenmek istiyorum ve ne olursa olsun onu tutuklatmaya kararlıyım. Ancak o zaman hepiniz intikamınızı alacak ve cennete mutlu

bir yolculuk yapacaksınız."

"Eğer niyetiniz buysa," dedi tanrılar, "gecikmeyin. Çabuk git! Çabuk git!" Sevgili

Hacı! Gideceğini söyledi ve hemen bulutuna bindi- takla attı. Anında Ruh Dağı'na ulaştı.

Uğurlu ışıltısını azaltarak her yere baktı. Muhteşem bir yer!

Asil Dağ Ruhu, İnce, saf bulut katmanları; Yeşim yeşili gökyüzüne dokunan ilahi bir zirve. Batı Cenneti'nde görülen büyük bir şehir, Şekli, havası Çin'i bile geride bırakıyor. İlkel nefes, Gök'ü ve Yer'i genişletmek için akar; Güçlü rüzgar çiçeklerle dolu bir platformu dağıtır. Çanların ve taşların uzun notaları sık sık duyulur ve net, yüksek sesle kutsal kitap okunur. Sen de görüyorsun, yeşil çamların altında ders veren rahibeleri ve sedir ağaçlarının arasında yürüyen arhatları. Duyguları olan beyaz turnalar Akbaba Tepesi'ne gelir; Mavi anka kuşları sessiz çardakların yanında durmak ister. Siyah maymunlar çiftler halinde ölümsüz meyveleri tutuyor; Yaşlı geyikler ikişer ikişer mor çiçekler açar. Nadir kuşlar masal anlatır gibi sık sık öter, Ve isimleri olamayacak kadar garip ve güzel çiçekler. Sıradağlar dönüp durur, kat üstüne kat; Eski yol düz olsa da kıvrımlı. Ruhun saf boşluğunun norm olduğu bir yer - Buddha'nın ciddi ve büyük uyanmış formu.

Hacı dağ manzarasının tadını çıkarırken birinin ona seslendiğini duydu Onu:

"Sun Wukong, nereden geldin? Nereye gidiyorsun?" Hızla döndü ve

ṣṇgelenin Onurlu Kişi Bhikui olduğunu gördü.

Büyük Bilge onu selamladı ve şöyle dedi: "Dinlenmem gereken bir konu var. Tathāgata ile."

ṣṇ"Seni alçak!" dedi Bhikui, "eğer Tathāgata'yı görmek istiyorsan, neden hazine tapınağına çıkmıyorsun? Neden burada kalıp dağa bakıyorsun?"

"Bu asil bölgeye ilk kez geliyorum," diye cevap verdi Hacı, "işte bu yüzden cesurca davranıyorum."

ṣṇ"Çabuk beni takip edin," dedi Bhikui ve Hacı onun peşinden Şimşek Yeli Manastırı'nın kapısına kadar koştu, orada yolları Sekiz Büyük Elmas Muhafızı'nın kahraman figürleri tarafından kesildi.

ṣṇ"Wukong," dedi Bhikui, "bir dakika burada bekle ve gelişini duyurmama izin ver." Pilgrim'in kapının dışında beklemekten başka çaresi yoktu. Buda'nın önüne giden ṣṇBhikui avuçlarını onun önüne bastırdı ve " Sun Wukong'un Tathāgata'yla görüşmesi gerekiyor," dedi. Bunun üzerine Tathāgata ona içeri girmesini emretti ve ancak o zaman elmas muhafızlar geçmesine izin verdi.

Hacı başını yere değdirdikten sonra Tathāgata sordu, "Wukong, daha önce duyduğuma göre, Onurlu Kişi Guanyin seni serbest bıraktıktan sonra Budizm'e boyun eğmişsin ve burada kutsal yazıları aramak için Tang Keşişi'ne eşlik etmeyi kabul etmişsin. Neden tek başına geldin? Sorun nedir?"

Hacı başını tekrar yere değdirerek, "Bunu Buda'mıza bildirmeme izin verin.

Öğrenciniz inancı benimsediğinden beri, batıya yaptığı yolculukta Tang sarayından gelen ustayı takip etti. Altın Miğfer Dağı'ndaki Altın Miğfer Mağarası'na vardık ve burada Büyükbaş Hayvan Kralı adını taşıyan kötü bir iblisle karşılaştık. O kadar büyük büyü güçlerine sahipti ki ustamı ve kardeşlerimi mağarasına kaçırdı. Öğrenciniz onların geri dönmesini talep etti, ancak hiç de iyi niyetli değildi ve savaştık. Demir çubuğum onun hayalet gibi beyaz bir filetosu tarafından kapıldı. Onun dünyayı özleyen bir göksel savaşçı olabileceğinden şüphelendiğim için, araştırmak üzere Yukarıdaki Bölge'ye gittim. Yeşim İmparatoru bana Devarāja Li'nin baba-oğul ekibinin yardımını ödünç verecek kadar nazikti, ancak prensin altı silahını çalmasını sağladı. Sonra Ateşli Erdem Yıldızı'ndan onu ateşle yakmasını istedim ama o da ateş ekipmanını aldı.

Daha sonra Sulu Erdem Yıldızı'ndan onu suyla boğmasını istedik amasaçının tek bir teline bile dokunamadık. Öğrenciniz demir çubuğu ve diğerşeyleri geri çalmak için muazzam bir enerji harcadıktan sonra, savaşıkışkırtmak için tekrar gittik. Bir kez daha filetosu tüm silahlarımızı emdive ona boyun eğdirecek gücümüz kalmadı.

Bu nedenle Buda'mızdan, büyük merhametiyle, dünyayı araştırmasını ve bu yaratığın gerçek kökeninin ne olduğunu bulmasını özel olarak rica ediyorum. O zaman onun akrabasını veya komşusunu yakalayabileceğim, böylece iblisin tutuklanmasını ve efendimin kurtarılmasını kolaylaştıracak. O zaman hepimiz doğru meyveyi aramak için avuçlarımızı birbirine bastırarak ve tam bir içtenlikle eğilebiliriz."

Tathāgata bunu duyduktan sonra, bilgelik gözlerini uzaklara bakmak için eğitti ve hemen tüm olay hakkında bilgi sahibi oldu. "O şeytani yaratığın kimliğini öğrenmiş olsam da," dedi Hacı'ya, "bunu sana açıklayamam çünkü çok gevşek, maymunsu bir dilin var. Eğer bir şekilde onun kimliğini ifşa edenin ben olduğumu söylersen, seninle savaşmaz ama burada, Ruh Dağı'nda bir kavga başlatır. Bu da başıma büyük dert açar. Bunun yerine onu yakalamanıza yardımcı olmak için size dharma gücümden yardım etmeme izin verin."

Hacı tekrar derin bir şekilde eğilerek ona teşekkür etti ve "Bana ne tür bir dharma gücü bahşedeceksiniz?" diye sordu.

Tathāgata derhal On Sekiz Arhat'a hazineyi açmalarını ve Wukong'a yardım etmek için on sekiz tane altın zinober kumu çıkarmalarını emretti. " Bu altın zinober kumu ne işe yarayacak?" diye sordu Hacı. "Mağaranın önüne git," dedi Tathāgata, "ve iblisten bir yarışma iste. Onu dışarı çıkmaya ikna et ve arhatlar hemen kumu serbest bırakarak onu tuzağa düşürecekler. Vücudunu hareket ettiremeyeceği veya ayaklarını kaldıramayacağı için, onu istediğiniz gibi dövebilirsiniz."

"Harika! Harika!" diye bağırdı Pilgrim gülerek. "Onları hemen dışarı çıkarın!" Gecikmeye cesaret edemeyen arhatlar hemen altın zinober

kumunu çıkardılar ve kapıdan dışarı çıktılar. Hacı Tathāgata'ya tekrarteşekkür ettikten sonra kalabalığın peşinden koştu ve sadece on altı arhatolduğunu gördü. "Burası nasıl bir yer böyle," diye bağırdı Hacı, " rüşvetalıp mahkûmları serbest bırakıyorsunuz?"

Arhatlar "Kim rüşvet alıyor ve mahkûmları serbest bırakıyor?" diye sorunca Hacı şöyle dedi: "Başlangıçta on sekiziniz gönderilmiştiniz. Neden şimdi sadece on altı kişisiniz?"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki, iki Onurlu Kişi olan Ejderha Boyunduruğu ve Kaplan Terbiyecisi içeriden çıktılar. "Wukong," dediler, " nasıl bu kadar yaramaz olabildin? İkimiz geride kaldık çünkü Tathāgata'nın bizim için başka talimatları vardı."

"Rüşvet almak için berbat bir yol!" dedi Hacı. "Bağırmak için bir an bile bekleseydim, muhtemelen dışarı çıkmazdın." Arhatlar kahkahalarla gülerek uğurlu bulutların üzerine çıktılar.

Kısa bir süre içinde Altın Miğfer Dağı'na vardılar ve burada Devarāja Li önderliğindeki diğer tanrılar tarafından karşılandılar. "Ayrıntılara girmeye gerek yok," dedi arhatlardan biri. "Çabuk gidin ve ondan dışarı çıkmasını isteyin."

Büyük Bilgemiz yumruklarını havaya kaldırarak mağara girişinin önüne gitti ve bağırdı, "Yağlı şeytan! Çabuk dışarı çık ve ellerini Güneş Dedenle dene."

Yine o küçük zebaniler rapor vermek için içeri daldılar. Çileden çıkan iblis kral şöyle dedi: "Bu hırsız maymun! Buraya gelip baş belası olması için kimi davet ettiğini merak ediyorum!"

"Başka savaşçı yok," dedi küçük zebaniler, "o tek başına."

"Onun asasını çoktan elinden aldım," dedi İblis Kral. "Nasıl oluyor da yine tek başına ortaya çıkıyor? Biraz daha boks yapmak istiyor olabilir mi?" Hazinesini ve mızrağını alarak küçük zebanilere kayaları kaldırmalarını emretti ve mağaradan dışarı fırladı. "Hırsız maymun!" diye

azarladı.

"Birkaç kez üstünlük sağlayamadınız ve bu sizi uzak tutmalı. Neden yine burada gürültü yapıyorsun?" Hacı, "Bu yüzsüz iblis iyi ya da kötüyü bilmez! Büyükbabanın kapına gelmesini istemiyorsan, teslim ol, özür dile ve efendimi ve kardeşlerimi gönder. O zaman seni bağışlarım."

"Senin şu üç keşişin," dedi şeytan, "tertemiz oldular. Yakında katledilecekler. Ve sen hala yaygara mı koparıyorsun? Gidin buradan!" Hacı "katliam" kelimesini duyunca yanaklarına ateş sıçradı. Yüreğindeki öfkeyi bastıramayarak yumruklarını savurdu ve iblisin üzerine kanca ve yumruklarla saldırdı. Uzun mızrağını savuran şeytan onu karşılamak için döndü. Hacı canavarı kandırmak için bir o yana bir bu yana sıçradı. Bunun bir hile olduğunu bilmeyen iblis mağaranın girişinden çıktı ve güneye doğru kovalamaya başladı. Hacı hemen arhatlara altın zinober kumunu iblisin üzerine dökmeleri için bağırdı. Muhteşem kum! Gerçekten,

Sis gibi, buğu gibi önce yayılır; Büyük bir bolluk içinde uzaklardan düşer. Bir beyaz kütle Her yerde kör edici bir görüş. Karanlık bir genişlik Seni yoldan çıkarmak için alevleniyor. Çalışan ormancı ortağını kaybetti; Ot toplayan peri genci evini göremez. İnce buğday unu gibi sürüklenir ve yükselir; Bazı tahıllar susam gibi iridir. Zirveler karardıkça dünya donuk görünür; Güneş gizlenir ve gökyüzü kaybolur. Ne bir atın topuklarındaki gürültü ve toz, ne de kokulu bir arabayı takip eden hafif kabarıklık. Bu kum doğası gereği acımasız bir şeydir. Bu da şeytanı yakalamak için dünyayı yok edebilir. Çünkü bir iblis doğru yola saldırır, Yasa'ya göre arhatlar güçlerini serbest bırakır. Eliniz parlak bir inci tutsa da, Yakında savrulan kumlar gözünüzü alacak.

İblis uçan kumun görüşünü bulanıklaştırdığını görünce başını eğmiş ve ayaklarının kumun bir metre içinde olduğunu fark etmiş. O kadar dehşete düşmüş ki yukarı doğru zıplamaya çalışmış; daha doğru dürüst ayağa kalkamadan kum bir ayak daha büyümüş. Zebani çaresizlik içinde filetosunu çıkarırken bacaklarını yukarı çekmeye çalıştı. Onu havaya

fırlatarak, "Vur!" diye bağırdı. Gürültülü bir vınlamayla, on sekiz altınzinober kum tanesi emildi. İblis daha sonra mağaraya geri döndü.

Elleri çıplak olan tüm arhatlar bulutlarını durdururken Hacı yaklaştı ve " Neden kumu aşağı göndermiyorsunuz?" diye sordu.

"Az önce bir ses duyuldu," dedi içlerinden biri, "ve altın zinober kumumuz bir anda yok oldu."

"O küçük şey onları yine çekip götürdü!" diye iç geçirdi Hacı gülerek. " Eğer onu yakalamak bu kadar zorsa," dedi Devarāja Li diğerlerine, "onu nasıl tutuklayabiliriz ki? Cennete ne zaman dönebileceğiz? İmparatorla nasıl yüzleşebiliriz?" Bir tarafta, iki arhat olan Ejderha Boyunduruğu ve Kaplan Terbiyecisi, "Wukong, az önce kapıdan çıkmakta neden geciktiğimizi biliyor muydun?" dedi.

Pilgrim, "Yaşlı Maymun senin gelmemek için bir bahane bulmaya çalıştığından korktu," dedi. "Başka bir açıklama bilmiyorum." İki arhattan biri şöyle cevap verdi: "Tathāgata ikimize iblisin muazzam büyü güçleri olduğunu söyledi. Eğer altın zinober kumunu kaybedersek, Sun Wukong'dan Laozi'nin yeri olan Kederli Cennet'in Tushita Sarayı'nda onun kökenini aramasını istememiz gerektiğini söyledi. İblis tek bir vuruşla yakalanacaktır." Hacı bunu duyduğunda, "Bu çok alçakça! Tathāgata bile yaşlı Maymun'u kandırmaya çalışıyor! Bana hemen o a n d a söylemeliydi ve hepinizin seyahat etmesine gerek kalmazdı."

"Eğer Tathāgata bu kadar açık bir vahiyde bulunduysa," dedi Devarāja Li, "Büyük Bilge hemen oraya çıksın."

Sevgili Hacı! "Ben gidiyorum!" dedi ve hemen bulut taklaları atarak Güney Cennet Kapısı'ndan içeri girdi. Orada dört büyük mareşal tarafından karşılandı ve katlanmış ellerini çenelerine kaldırarak onu selamladılar ve "O canavarı tutuklama işi nasıl gidiyor?" diye sordular.

Yürürken onlara cevap veren Pilgrim, "Bitmedi! Bitmedi! Ama şimdi onun izindeyim!"

Dört büyük mareşal onu alıkoymaya cesaret edemedi ve Cennet Kapısı'ndan içeri girmesine izin verdi. Ne İlahi Sisler Salonu'na ne de Kepçe Sarayı'na gitmek yerine doğruca otuz üçüncü cennetin ötesindeki Kedersiz Cennet'in Tushita Sarayı'na gitti. Sarayın dışında iki ölümsüz genç duruyordu. Ancak Hacı kim olduğunu açıklamadan kapıdan içeri girdi ve gençleri o kadar ürküttü ki onu çekiştirerek, "Kimsin sen? Nereye gidiyorsun?" Hacı ancak o zaman, "Ben Büyük Bilge'yim, Cennete Eşdeğerim. Laozi'yi görmek istiyorum, Bay Li."

"Neden bu kadar kabasınız?" diye sordu gençlerden biri. "Burada durun ve sizi anons etmemize izin verin."

Ama Hacı'nın buna hiç niyeti yoktu. Bir çığlık atarak içeri daldı ve dışarı çıkmakta olan Laozi'ye çarptı.

Hacı aceleyle eğilerek, "Saygıdeğer Efendim, sizi bir süredir görmemiştim," dedi.

"Bu maymun neden kutsal kitapları aramaya gitmiyor?" dedi Laozi kıkırdayarak. "Onun burada ne işi var?" Hacı cevap verdi,

Kutsal Kitap arayışı, bitmeyen bir çaba. Yolum kapalıydı: Karıştırarak geldim.

"Eğer Batı Cenneti'ne giden yol kapalıysa," dedi Laozi, "bunun benimle ne ilgisi var?"

Pilgrim yine dedi ki,

Ah, Heaven West! Protestonuzu kesin! İzimi buldum:

"Benim bu yerim," dedi Laozi, "eşsiz bir ölümsüz saraydır. Ne tür bir iz bulabilirsin?"

Pilgrim gözlerini kırpmadan içeri girdi ve sağa sola baktı. Birkaç koridordan geçti ve bir anda ağılın yanında mışıl mışıl uyuyan bir çocuk buldu. Ancak yeşil bufalo içeride değildi. "Saygıdeğer Efendim," dedi Hacı, "bufalonuz kaçtı! Bufalonuz kaçtı!"

"Bu lanetli canavar ne zaman kaçtı?" diye sordu Laozi, büyük bir şaşkınlıkla. Tüm bu yaygara çocuğu uyandırdı ve hemen dizlerinin üzerine çökerek, "Baba, öğrencin uyuyakaldı. Ne zaman kaçtığını bilmiyorum."

"Nasıl uyuyabildin, seni düzenbaz?" diye azarladı Laozi. Çocuk cevap vermeden önce birkaç kez el pençe divan durdu: "Öğrenciniz iksir odasından bir topak iksir aldı. Onu yer yemez uykuya daldım."

"Geçen gün yaptığımız Ateşe Yedi Dönüş İksiri olmalı. Bir topak düştü ve bu haydut onu alıp yedi. O topaklardan birini yiyen herkes yedi gün boyunca uyur. Siz uyuduğunuz için kimse o lanetli yaratığa bakmadı ve o da fırsattan istifade Aşağıdaki Bölge'ye gitti. Bugün yedinci gün." Laozi hemen herhangi bir hazinenin çalınıp çalınmadığını görmek için bir araştırma yapmak istedi, ancak Hacı, "Bir fileto dışında hiçbir hazinesi yok ve o da oldukça zorlu." dedi. Laozi hızlı bir envanter yaptı; elmas tuzak dışında her şey oradaydı. "Bu lanetli canavar elmas tuzağımı çaldı!" dedi Laozi. "Demek hazine bu!" dedi Hacı. "O zaman beni vuran da aynı tuzaktı!

Şimdi aşağıda vahşileşiyor, kim bilir ne kadar çok şeyi emiyor." " Lanetli

canavar şimdi nerede?" diye sordu Laozi. Hacı cevap vermiş: "Altın Altın Miğfer Dağı'ndaki Miğfer Mağarası. Önce benim Tang Keşişimi yakaladı ve altın çemberli asamı çaldı. Göksel askerlerden bana yardım etmelerini istediğimde, prensin ilahi silahlarını da aldı. Ateşli Fazilet Yıldızı geldiğinde onun da teçhizatı alındı. Sadece Su Lordu ona bir şey kaybettirmedi ama onun suyu da iblisi boğamadı. Sonunda Tathāgata'dan arhatlara kum kullanmalarını emretmesini istedim, ama o altın Zinober kumu bile kapılıp götürüldü. Sizin gibi biri, Saygıdeğer Efendim, insanları soymak ve onlara zarar vermek için şeytani bir yaratığı serbest bıraktığında, onu ne tür bir suçla suçlamalıyız?" Laozi şöyle dedi: "O elmas tuzağım gençliğimden beri mükemmelleştirilmiş bir hazinedir ve aynı zamanda Hangu Geçidi'nden geçerken barbarları dönüştürdüğüm bir

araçtı.

Ateş ve su da dahil olmak üzere hangi silaha sahip olursanız olun, ona dokunamazsınız. Eğer iblis benim muz yaprağı yelpazemi de çalmış olsaydı, o zaman ben bile ona bir şey yapamazdım."

Bundan sonra Laozi muz yaprağından yelpazesini aldı ve kutlu b u l u t a bindi, onu mutlu bir Büyük Bilge izledi. Göksel saraydan ayrıldılar, Güney Cennet Kapısı'ndan geçtiler ve bulutlarını Altın Miğfer Dağı'na indirdiler. Orada on sekiz arhat, gök gürültüsü sincapları, Su Lordu, Ateşli Erdem ve Devarāja Li ile oğlu tarafından karşılandılar ve onlara olan biteni ayrıntılı bir şekilde anlattılar yer. "Sun Wukong," dedi Laozi, "onu dışarı çıkmaya ikna etmek için tekrar gidebilir; o zaman onu uzaklaştıracağım." Zirveden aşağı atlayan Hacı tekrar bağırdı, "Seni lanetli yağ tulumu canavar! Çabuk dışarı çık ve ölüme boyun eğ!" Küçük şeytanlar bir kez daha rapor vermek için içeri girdiler ve yaşlı iblis, "Bu hırsız maymun yine birinin gelmesini istedi" dedi. Hızla mızrağını ve hazinesini aldı ve kapıdan dışarı çıktı. "Seni yüzsüz iblis!" diye azarladı Hacı. "Bu sefer kesinlikle öleceksin! Sakın kaçma. Avucumun tadına bak!"

İblisin göğsüne doğru sıçradı ve kaçmak için dönmeden önce kulağına müthiş bir darbe indirdi. Mızrağını kullanan iblis kovalamaya başladı, ancak yüksek zirvede birinin seslendiğini duydu:

"Eğer o küçük bufalo şimdi eve dönmezse, neyi bekliyor?" İblis başını kaldırıp gelenin Laozi olduğunu görünce yüreği titredi ve safraları atmaya başladı. "Bu hırsız maymun," dedi, "gerçekten de bir yeryüzü şeytanı! Ustamı bulmayı nasıl başardı?" Laozi bir büyü okuyarak yelpazesiyle havayı bir kez körükledi. Şeytan filetoyu Laozi'ye fırlattı, o da hemen yakaladı ve ona bir yelpaze daha verdi. Bir anda zebaninin gücü tükendi ve tendonları uyuştu; yeşil bir bufalo olan orijinal formuna geri döndü. Elmas tuzağa bir ağız dolusu ilahi nefes üfleyen Laozi, daha sonra bunu şeytanın burun deliklerini delmek için kullandı.

Daha sonra belindeki kuşağı çıkarır ve bir ucunu tuzağa bağlarken diğer ucunu da eliyle tutardı. Böylece bufalonun burnuna halka t a k ı l a r a k güdülmesi geleneği yerleşti ve bu gelenek bugün bile kullanılıyor. Bu aynı zamanda

dediğimiz şeydir

Çeşitli tanrılarla vedalaştıktan sonra Laozi yeşil bufalosunun sırtına tırmandı.

Renkli bulutların montajı, Tushita Sarayı'na geri döndü; şeytanı bağladı, Kedersiz Cennet'e yükseldi.

Sonra Büyük Bilge Güneş diğer tanrılarla birlikte mağaraya girdi ve geriye kalan yüz kadar küçük şeytanı katletti. Tanrıların her biri silahlarını geri aldı, ardından Devarāja Li'nin baba-oğul ekibi Cennet'e geri döndü; gök gürültüsü squires konaklarına; Ateşli Erdem sarayına; Su Efendisi nehirlerine; ve arhatlar Batı'ya. Hacı daha sonra demir çubuğunu geri aldı ve kendisine teşekkür eden Tang Keşişi, Sekiz Kural ve Sha Keşişini çözdü. Atı ve bavulları hazırladıktan sonra, usta ve öğrenciler mağaradan ayrıldılar ve bir kez daha yolculuk etmek için ana yolu buldular.

İlerlerken yol kenarında birinin "Kutsal Tang Keşişi, gitmeden önce yemeğini ye" diye seslendiğini duydular.

Yaşlı adam çok korkmuştu. Onları çağıranın kim olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第053回 · Bölüm 53

İçki içen Chan Lordu hayalet gibi bir çocuğa gebe kalır Sarı Dame garip cenine son vermek için su getirir

Sekiz yüz erdemli eylem gerçekleştirin; Üç bin bilinmeyen erdem yapın. Eşyaya ve kendine, akrabaya ve düşmana adil davranmak, Batı Cenneti'nin temel yeminine uyacaktır. Boğa-şeytan ne bıçaktan ne de kılıçtan korkar; Su ve ateş boşuna uğraştı. Laozi onu bastırır, yüzünü Tanrı'ya çevirir- Gülerek, şimdi yeşil bufalo önderlik ediyor.

Size yol kenarında birinin hacıları çağırdığını söylüyorduk. "Kim olabilir?" diye sormuştunuz. Onlar aslında dağ tanrısı ve Altın Miğfer Dağı'nın yerel ruhuydu. Mor altından bir sadaka kâsesini havaya kaldırarak şöyle bağırdılar: "Ey Kutsal Keşiş! Bu pirinç kâsesi Büyük Bilge Güneş'in iyi bir yerden dilenmeyi başardığı bir kâseydi. Hepiniz sağlam öğütleri dinlemediğiniz için yanlışlıkla bir iblisin eline düştünüz. Büyük Bilge bugün sizi kurtarmayı başarana kadar çok zahmet çekti ve acınası bir şekilde mücadele etti. Yolculuğa çıkmadan önce gelin ve pilavınızı yiyin. Büyük Bilge'nin evlat saygısını kötüye kullanmayın."

"Öğrenci," dedi Tripitaka, "sana derinden borçluyum ve sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Eğer bunu daha önce bilseydim, senin o çemberini asla terk etmezdim ve böyle ölümcül bir tehlike olmazdı."

"Doğruyu söylemek gerekirse, Üstat," dedi Hacı, "benim çemberime inanmadığınız için, başka birinin çemberine yerleştirilmek zorunda kaldınız. Ne acılara katlanmak zorunda kaldın! Bu çok üzücü!"

"Başkasının çemberi derken ne demek istiyorsun?" diye sordu Sekiz Kural. Hacı cevap verdi: "Coolie, Usta'nın başına bu büyük belayı açan senin lanetli ağzın ve lanetli dilindi. Yaşlı Maymun'un gökte ve yerde bulup çıkardığı ne varsa -ateş, su, göksel askerler ve Buda'nın zinober kumu- hepsi onun hayalet gibi beyaz bir filetosu tarafından emildi. Ancak

Tathāgata, iki arhat aracılığıyla yaşlı Maymun'a bu şeytanın kökeninigizlice açıkladı ve ancak o zaman Laozi'den onu bastırmak için burayagelmesini isteyebildik. Tüm belaya neden olan onun yeşil bufalosuydu."Tripitaka bunu duyunca ona bolca teşekkür etti ve "Değerli öğrencim, budeneyimden sonra bir dahaki sefere kesinlikle seni dinleyeceğim" dedi.Bunun üzerine dördü yemek için pilavı paylaştılar, pilav hâlâ sıcaktı.Hacı, "Bu pirinç uzun zamandır burada," dedi. "Neden hala sıcak?" Yerelruh diz çökerek, "Bu alçakgönüllü tanrı, Büyük Bilge'nin liyakatineulaştığını öğrendiğinden, servis etmeden önce pirinci ısıttı" dedi. Bir aniçinde pilavı bitirip sadaka tasını kaldırdılar.

Dağ tanrısı ve yerel ruhla vedalaşan usta, yüksek dağı geçmek için atına bindi. Böylece

Zihin kaygıdan arınmış, Buda'nın bilgeliğini kucaklıyorlar; Batı'ya yolculuk etmek için rüzgarda yemek yiyor ve suda dinleniyorlar.

Uzun bir süre seyahat ettikten sonra, yine ilkbaharın başlarıydı ve

Mor kırlangıçlar mırıldanıyor, çalıkuşları ötüyor. Mor kırlangıçlar mırıldanır, kokulu gagalarını yorar; Orioller cırıldar, ustaca notaları devam eder. Brokar gibi dökülmüş çiçeklerle dolu toprak yayılmış; Bütün dağ yosun tepecikleri gibi yeşil doğuruyor. Zirvede yeşil erikler tomurcuklanıyor; Uçurumun sedirleri bulutları alıkoyar. Çayırların üzerinde soluk, puslu ışıklar; Parlak güneş ışığıyla ısınan kum yığınları. Birkaç bahçede çiçekler açar; Dünyaya geri dönen güneş söğüt tellerini altına çevirir.

Yürürken, serin ve berrak akıntıları olan küçük bir nehre rastladılar. Yaşlı Tang etrafına bakmak için atını dizginledi ve uzakta salkım söğütlerin altında sazdan yapılmış birkaç kulübe gördü. Hacı o yönü işaret ederek, "Bu evlerde feribot işleten biri olmalı," dedi.

"Muhtemelen," dedi Tripitaka, "ama bir tekne görmediğim için ağzımı açmaya cesaret edemiyorum."

Bavulları yere bırakan Sekiz Kural bağırdı, "Hey, feribotçu! Tekneni buraya getir."

Birkaç kez bağırdı ve gerçekten de söğütlerin gölgesi altından bir tekne çıktı, gıcırdayarak ilerliyordu. Kısa bir süre sonra, usta ve öğrenciler ona bakarken tekne kıyıya yaklaştı. Gerçekten,

Bir kürek köpüğü parçalarken, Dalgaların üzerinde yüzen hafif bir tekne, Zeytin kamaraları parlak boyalı Ve düz, düz tahtalardan yapılmış bir güverte. Pruvada, demir kordonlar çevreliyor; Kıçta, parlayan bir dümen sapı. Bir kamış tekne olsa da, Göllere ve denizlere yelken açacak; Süslü halatları ve yüksek direkleri olmasa da, aslında sedir ve çam kürekleri vardır. Büyük mesafeli ilahi gemiye benzemez, Ama bir nehir genişliğinde yol alabilir. Sadece iki kıyı arasında gelip gider; sadece eski geçitlerin içinde ve dışında hareket eder.

Bir anda kayık kıyıya değdi ve kayığı kullanan kişi seslendi: "Nehri geçmek

istiyorsan, buraya gel."

Tripitaka kayıkçıya bir göz atmak için atını ileri doğru itti ve adamın

Başında yün bir şal Ve ayaklarında, iki siyah ipek ayakkabı; Vücutta sık sık yamalı pamuklu bir ceket; Binlerce dikişli, eski bir kumaş etek belini sarıyordu. Bileklerin derisi kabaydı ve tendonları güçlüydü; donuk gözler, örülmüş kaşlar yaşın özelliklerini gösteriyordu. Bir oriole "ninki gibi yumuşak ve nazlı bir ses; yakından bakıldığında yaşlı bir kadın belirdi.

tekne? "Hacı teknenin yan tarafına doğru yürüyerek, "Sen gemiyi yüzdüren kişisin," dedi.

"Evet," dedi kadın. "Kayıkçı neden burada değil?" diye sordu Hacı. " Neden kayıkçı kadın mı?"

Kadın gülümsedi ve cevap vermedi; onun yerine iskele iskelesini çekip kurdu. Sha Monk daha sonra bavulları tekneye taşıdı, onu Pilgrim'i tutan usta izledi. Ardından kayığı yanlara doğru hareket ettirdiler ki Sekiz Kural

atı kayığa bindirebilsin. İskele iskelesi kaldırıldıktan sonra kadın tekneyikıyıdan uzaklaştırdı ve bir süre sonra kürek çekerek nehrin karşısınageçirdi.

Batı kıyısına vardıklarında, yaşlı Sha Monk'tan sargılardan birini çözmesini ve kadın için birkaç kuruş çıkarmasını istedi.

Kadın fiyata itiraz etmeden kayığı su kenarındaki ahşap bir direğe bağladı ve yüksek sesle kıkırdayarak yakındaki köy kulübelerinden birine girdi. Tripitaka suyun ne kadar berrak olduğunu görünce susamış ve Sekiz Kural'ı anlatmış:

"Sadaka tasını getir ve içmem için biraz su getir."

"Ben de biraz içmek üzereydim," diyen Idiot, sadaka tasını çıkardı ve efendisine vermek üzere bir tas dolusu su çıkardı. Efendi suyun yarısından azını içti ve Idiot tası geri aldığında, efendisinin ata binmesine bir kez daha yardım etmeden önce geri kalanını bir yudumda içti.

Usta ve öğrenciler Batı'ya doğru yol aldıktan sonra yarım saat bile gitmemişlerdi ki yaşlı adam ata binerken inlemeye başladı. "Karnım ağrıyor!" dedi. Arkasındaki Sekiz Kural da "Benim de karnım ağrıyor" dedi. Sha Monk, "İçtiğin soğuk sudan olmalı," dedi.

Ama daha konuşmasını bitirmeden yaşlı adam haykırdı:

"Acı korkunç!"

Sekiz Kural da "Acı korkunç!" diye bağırdı.

İkisi de bu dayanılmaz acıyla mücadele ederken, karınları giderek şişmeye başladı. Karınlarının içinde bir kan pıhtısı ya da bir et parçası varmış gibi görünüyordu ve bu durum elleriyle tekmeleyerek ve çılgınca zıplayarak net bir şekilde hissedilebiliyordu. Yol kenarında küçük bir köye geldiklerinde Tripitaka büyük bir rahatsızlık içindeydi; yakındaki uzun bir ağacın dallarına iki demet saman bağlanmıştı. "Usta, bu iyi!" dedi Hacı. " Şuradaki ev bir han olmalı. Oraya gidip sizin için biraz sıcak sıvı isteyeyim. Etrafta bir eczacı olup olmadığını da soracağım, böylece karın

ağrın için biraz merhem alabilirim."

Duyduklarından çok memnun olan Tripitaka beyaz atını kamçıladı ve kısa sürede köye vardı. Attan indiğinde, köy kapısının dışındaki bir ot tepeciğinin üzerinde oturmuş kenevir ören yaşlı bir kadın gördü. Hacı öne çıktı ve avuçlarını birbirine bastırarak kadının önünde eğildi ve şöyle dedi: "

, bu zavallı keşiş Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan geldi. Benim efendim Tang sarayının kraliyet kardeşidir. Nehri geçtikten sonra orada nehirden biraz su içtiği için karnı ağrıyor."

Kadın kahkahalar atarak, "Siz nehirden su mu içtiniz?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Hacı, "buranın doğusundaki temiz nehir suyundan biraz

içtik." Yaşlı kadın yüksek sesle kıkırdayarak, "Ne eğlence! Ne eğlence ama!

Hepiniz içeri gelin. Size bir şey söyleyeceğim." Hacı Tang Monk'a destek olmaya giderken, Sha Monk Sekiz Kural'ı tuttu; her adımda inleyen iki hasta adam oturmak için saz kulübeye doğru yürüdüler, mideleri dışarı çıkmış ve yüzleri acıdan sararmıştı. "

," diyordu Hacı, "lütfen ustam için biraz sıcak sıvı hazırla. Sana teşekkür ederiz." Ancak yaşlı kadın su kaynatmak yerine gülerek ve " Hepiniz gelin ve bakın!" diye bağırarak içeri daldı. Orta yaşlı birkaç kadın gürültülü takırtılarla dışarı fırlayıp Tang Keşişi'ne baktılar ve aptalca sırıttılar.

Öfkelenen Hacı bir çığlık attı ve dişlerini birbirine geçirdi, hepsini öylesine korkuttu ki kaçmak için döndüler, her tarafa tökezlediler.

Hacı ileri atıldı ve yaşlı kadını yakalayarak, "Çabuk biraz su kaynat da seni kurtarayım!" diye bağırdı.

"Efendim!" dedi yaşlı kadın, şiddetle titreyerek, "kaynamış su karın ağrılarını iyileştirmek için işe yaramaz. Bırakın gideyim, size anlatayım."

Hacı onu serbest bıraktı ve kadın şöyle dedi: "Burası Batı Liang'ınKadınlar Devleti.

Eyaletimizde tek bir erkek bile değil, sadece kadınlar yaşıyor. Bu yüzden sizi gördüğümüzde çok eğlendik. Efendinizin içtiği su en iyisi değil, çünkü nehrin adı Çocuk ve Anne Nehri. Başkentimizin dışında bir de Erkek Kabul Postahanemiz var, onun yanında da bir Hamilelik Yansıma Deresi var. Bu bölgeden biri ancak yirminci yaşına ulaştıktan sonra gidip o nehrin suyundan içmeye cesaret edebilirdi, çünkü içtikten hemen sonra gebe kalmanın acısını hissederdi. Üç gün sonra Erkek Kabul Postahanesine gider ve deredeki yansımasına bakardı. Eğer çift yansıma belirirse, bu bir çocuk d o ğ u r a c a ğ ı anlamına gelirmiş. Efendiniz Çocuk ve Anne Nehri'nden biraz su içtiği için o da hamile kaldı ve bir çocuk doğuracak. Sıcak su onu nasıl iyileştirebilir?" Tripitaka bunu duyduğunda korkudan beti benzi attı. "Ey öğrenci," diye bağırdı, "ne yapmalıyız?"

"Ey baba!" diye inledi Sekiz Kural bacaklarını daha da açmak için dönerken, "biz erkeğiz ve bebek doğurmak zorunda mıyız? Doğum kanalını nereden bulabiliriz? Cenin nasıl dışarı çıkabilir?" Hacı kıkırdayarak, "Eskilere göre, "Olgun bir kavun kendiliğinden düşer." Zamanı geldiğinde, koltuk altınızda bir delik olabilir ve bebek sürünerek dışarı çıkar." dedi. Sekiz Kural bunu duyduğunda korkudan titredi ve bu acıyı daha da dayanılmaz hale getirdi. "Bitti! Bitti!" diye bağırdı.

"İkinci Ağabey," dedi Sha Monk gülerek, "kıvranmayı kes! Kıvranmayı kes! Göbek bağını incitebilir ve bir tür doğum öncesi hastalığına yakalanabilirsin." Bizim Budala her zamankinden daha fazla telaşlandı. Gözlerinden yaşlar boşanarak Hacı'yı çekiştirdi ve şöyle dedi: " Ağabey, lütfen

'ya söyle, burada çok sert olmayan ebeler var mı diye baksınlar.

Hemen birkaç tane bulalım. İçerideki hareket giderek sıklaşıyor. Doğum sancısı olmalı. Geliyor! Geliyor!"

Sha Monk yine kıkırdayarak, "İkinci Ağabey, eğer bu doğum sancısıysa, kıpırdamadan otursan iyi olur. Korkarım su torbasını delebilirsiniz."

"Ey

," dedi Tripitaka inleyerek, "burada bir hekiminiz var mı? Öğrencimden oraya gitmesini ve bir reçete yazmasını isteyeceğim.

İlacı alıp kürtaj yaptıracağız."

"İlaçlar bile işe yaramaz," dedi yaşlı kadın, "ama buranın güneyinde bir Erkek Düşüren Dağ var. İçinde bir Çocuk İmha Mağarası ve mağaranın içinde de bir Kürtaj Deresi var. Hamileliğin sonlandırılabilmesi için dereden bir ağız dolusu su içmeniz gerekir. Ancak günümüzde bu suyu bulmak kolay değil. Geçen yıl, Gerçek Ölümsüz Uyumlu adında bir Taoist sahneye çıktı ve Çocuk İmha Mağarası'nın adını Ölümsüz Meclis Manastırı olarak değiştirdi. Kürtaj Deresi'nden gelen suyun kendisine ait olduğunu iddia ederek, suyu serbestçe vermeyi reddetti. Suyu isteyen herkesin etler, şaraplar ve meyve sepetleriyle birlikte parasal adaklar sunması gerekiyordu. Ona tam bir saygıyla eğildikten sonra, sudan küçük bir kase alacaksınız. Ama hepiniz dilencisiniz. Böyle bir şey için harcamanız gereken parayı nereden bulabilirsiniz? Burada acı çekseniz ve doğumları bekleseniz daha iyi." Hacı bunu duyunca sevinçle doldu. "

," dedi, "buradan Erkekleri Yok Eden Dağ ne kadar uzakta?"

"Yaklaşık üç bin mil," diye yanıtladı yaşlı kadın. "Mükemmel! Mükemmel!" dedi Pilgrim. "Rahatlayın, Usta! İhtiyar Maymun gidip içmeniz i ç i n biraz su getirsin."

Sevgili Büyük Bilge! Bu talimatı Sha Monk'a verdi:

"Efendinize iyi bakın. Eğer bu aile kötü davranır ve ona zarar vermeye çalışırsa, eski haydutluğunu ortaya çıkar ve onları biraz korkut. Gidip su getireyim." Sha Monk itaat etti. Yaşlı kadın daha sonra Hacı'ya vermek üzere büyük bir porselen kâse çıkardı ve şöyle dedi: "Bu kâseyi al ve

mümkün olduğunca çok su almaya çalış. Acil bir durum için birazınısaklayabiliriz." Gerçekten de Hacı kaseyi aldı, o saz kulübeden ayrıldı vebulutun üzerine çıkarak oradan ayrıldı. Ancak o zaman yaşlı kadındizlerinin üzerine çöktü, havaya doğru eğildi ve ağladı, "Ey baba! Bukeşiş bulutlara nasıl binileceğini biliyor!" İçeri girmiş ve diğer kadınlaradışarı çıkıp Tang Keşişi'ne secde etmelerini söylemiş, hepsi de ona arhatveya bodhisattva olarak hitap etmiş. Sonra su kaynatmaya ve hacılarasunmak üzere pirinç hazırlamaya başladılar, şimdilik onları yalnızbırakalım.

Şimdi size bulut taklaları atan Büyük Bilge Güneş'ten bahsedeceğiz; kısa bir süre sonra yolunu kesen bir dağın zirvesini gördü. Bulutlu parlaklığından aşağıya inerek, etrafına bakmak için gözlerini kocaman açmış. Muhteşem dağ! Gördü

Nadir çiçekler brokar yayıyor; Yabani otlar mavi açıyor; Birbiri ardına akan dereler; Brooks ve bulutlar, her ikisi de yavaşça. Kanyonlar, bir araya toplanmış, sarmaşıklar ve sarmaşıklarla dolu; Sıradağlar, uzaklara uzanıyor, ormanlar ve ağaçlarla yoğun. Kuşlar öter, yaban kazları süzülür; Geyikler içer, maymunlar tırmanır. Yeşim perdesi gibi yeşil bir dağ; Saç bukleleri gibi mavi bir sırt. Bu toz dünyasından ulaşmak gerçekten zor! Kayalar ve su sıçraması, asla yorulmayan bir manzara! İnsan sık sık ölümsüz delikanlıların ot toplayarak gittiğini görür. Sık sık yük taşıyan oduncularla karşılaşılır. Gerçekten de neredeyse Tiantai'nin manzarası, belki de Hua Dağı'nın üç zirvesini aşıyor.

Büyük Bilge manzaraya bakarken, sırtını dağın karanlık tarafına dayamış ve içinden bir köpek havlamasının duyulduğu bir bina keşfetti. Dağdan aşağı inen Büyük Bilge, oldukça güzel bir yer olan binaya doğru ilerledi. Şuraya bakın

Küçük bir köprüyü delen dere; Yeşil bir tepeye yuva yapmış sazdan kulübeler. Yalnız çitin yanında bir köpek havlıyor; Münzevi istediği zaman gelip gidiyor.

Bir süre sonra kapıya geldi ve yeşil çimenlerin üzerinde bağdaş kurmuş oturan yaşlı bir Taoist ile karşılaştı. Büyük Bilge porselen kâsesini yere bırakıp onu selamladığında, Taoist selamına karşılık vermek için hafifçe ayağa kalktı ve "Nereden geldin? Bu mütevazı manastıra hangi amaçla geldin?" Hacı cevap verdi, "Bu zavallı keşiş, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın imparatorluk komisyonu tarafından gönderilen bir kutsal kitap hacısıdır.

Ustam yanlışlıkla Çocuk ve Anne Nehri'nden su içtiği için karnı şiş ve dayanılmaz bir ağrı çekiyor. Oradaki yerlilere sorduk ve bu şekilde oluşan hamileliğin bir tedavisi olmadığını öğrendik. Ancak bize Erkek-Bozan Dağı'ndaki Çocuk İmha Mağarası'nda bir Kürtaj Deresi olduğu ve suyunun gebe kalmayı ortadan kaldırabileceği söylendi. Bu yüzden özellikle Gerçek Ölümsüz Uyumlu'yu görmeye geldim, efendimi kurtarmak için ondan biraz su dilenmek için. Beni ona götürmesi için yaşlı Taoist'e zahmet verebilir miyim?"

"Burası eskiden Çocuk Yıkım Mağarası'ydı," dedi Taocu kıkırdayarak, " ama şimdi Ölümsüz Meclis Manastırı olarak değiştirildi. Ben saygıdeğer babamız Gerçek Ölümsüz Uyumlu'nun en büyük öğrencisinden başkası değilim. Senin adın ne? Söyle ki seni anons edebileyim."

"Ben Yasa ustası Tripitaka Tang'ın en büyük öğrencisiyim," dedi Hacı, " ve benim naçizane adım Sun Wukong."

"Parasal hediyeleriniz nerede?" diye sordu Taoist. "Şarap adaklarınız?" Hacı, "Biz yolculuğa çıkmış dilencileriz ve onları hazırlamadık" dedi.

"Sen delirmişsin!" dedi Taocu, yine kıkırdayarak. "Benim yaşlı ustam şimdi bu dağ deresinin koruyucusu ve suyunu asla kimseye bedava vermedi. Geri dönün ve bazı hediyeler getirin, ben de sizi anons edeyim. Aksi takdirde, lütfen git. Su hakkında düşünmeyin!" Hacı dedi ki, "İyi niyet, bir imparatorluk fermanından daha güçlü olabilir. Eğer gidip yaşlı Maymun'un adını duyurursanız, eminim ki iyi niyetini ifade edecektir. Belki de tüm su kuyusunu bana teslim edecektir."

Hacı'nın bu açıklaması Taocu'ya duyuruyu yapmak için içeri girmekten başka bir seçenek bırakmadı. Gerçek Ölümsüz henüz lavta çalmakta olduğundan, Taocu onun çalmayı bitirmesini beklemek zorunda kaldı ve şöyle dedi: "Usta, dışarıda Tripitaka Tang'ın en büyük öğrencisi Sun Wukong olduğunu iddia eden bir Budist rahip var. Efendisini kurtarmak için Kürtaj Deresi'nden biraz su istiyor." Bu daha iyi olurdu. Gerçek Ölümsüz bu ismi duymamıştı, çünkü Wukong kelimelerinin üzerine geldiği anda

Kalbinde öfke alevlendi, safrasından gazap fışkırdı.

Lavta koltuğundan hızla aşağı atlayarak gündelik giysisini çıkardı ve Taoist cübbesini giydi. Uyumlu bir kanca aldı ve manastırın kapısından dışarı fırladı. "Sun Wukong nerede?" diye bağırdı. Hacı, Gerçek Ölümsüz'ün nasıl giyindiğini görmek için başını çevirdi.

Parlak renklerden oluşan bir yıldız başlığı başını taçlandırdı; altın iplikli kırmızı bir sihirli cübbe giydi. Bulut ayakkabıları desenli brokarla kaplanmıştı; Belini zarif bir hazine kemeri sarıyordu. İşlemeli ipekten bir çift çorap; Yarı görünür, desenli yün bir etek. Ellerinde uyumlu bir altın kanca tutuyordu: Bıçak, keskin; sap, ejderha gibi ve uzun. Anka kuşunun gözleri parlıyordu, kaşları dimdikti; kan kırmızısı bir ağzın içinde keskin, çelik gibi dişler. Çenesinin altında parlak alevler gibi bir sakal yükseldi; Şakağının kızıl saçları aceleler gibi parladı. Kıyafetleri aynı olmasa da, şekli Mareşal Wen'inki kadar vahşi görünüyordu.

Hacı onu gördüğünde, avuçlarını önünde birleştirdi ve "Bu zavallı keşiş Sun Wukong," diyerek eğildi.

"Sen gerçek Sun Wukong musun," dedi usta gülerek, "yoksa sadece onun adını ve soyadını mı taklit ediyorsun?"

"Efendinin konuşma tarzına bak!" dedi Hacı. "Atasözünün dediği gibi, " Bir beyefendi ne ayaktayken adını, ne de otururken soyadını değiştirir." Benim başka birinin adını almam için ne sebep olabilir ki?"

Usta, "Beni tanıdın mı?" diye sordu.

"Budist kapısında tövbe ettiğimden ve rahiplerin öğretisini tüm samimiyetimle benimsediğimden beri," dedi Hacı, "sadece dağlara tırmanıyor ve sulardan geçiyorum. Gençliğimin tüm dostlarıyla bağlantımı kaybettim. Sizi hiç ziyaret edemediğim için, onurlu yüzünüzü daha önce hiç görmedim. Çocuk ve Anne Nehri'nin batısındaki bir köyde yolumuzu sorduğumuzda, bana ustanın Gerçek Ölümsüz Uyumlu olarak adlandırıldığını söylediler. Adınızı bu şekilde biliyorum."

Usta şöyle dedi: "Siz kendi yolunuzda yürüyorsunuz, ben ise gerçek ölümsüzlüğümü geliştiriyorum. Neden beni ziyarete geldin?"

"Çünkü ustam yanlışlıkla Çocuk ve Anne Nehri'nin suyundan içti," diye yanıtladı Hacı, "ve karın ağrısı hamileliğe dönüştü. Ölümsüz konağınıza özellikle Kürtaj Deresi'nden bir tas su istemek için geldim ki ustam bu çileden kurtulabilsin."

"Ustan Tripitaka Tang mı?" diye sordu usta, gözleri parlayarak. "Evet, kesinlikle!" diye yanıtladı Hacı. Dişlerini birbirine geçiren usta, kin dolu bir ifadeyle, "Büyük Kral Kutsal Çocuk'a mı rastladın?" dedi.

"Bu, Kükreyen Dağ'da, Kuru Çam Deresi'nin yanındaki Ateşli Bulut Mağarası'nda yaşayan Kızıl Çocuk adlı şeytanın lakabı," dedi Hacı. Gerçek Ölümsüz neden onu soruyor?"

"O benim yeğenim olur," diye yanıtladı usta, "Boğa İblis Kralı d a benim kardeşim. Bir süre önce ağabeyim bana yazdığı bir mektupta Tripitaka Tang'ın en büyük öğrencisi Sun Wukong'un oğluna büyük zarar verecek kadar alçak biri olduğunu söyledi. İntikam almak için seni nerede bulacağımı bilmiyordum, ama sen onun yerine beni aramaya geldin. Ve benden su mu istiyorsun?"

Hacı gülümseyerek onu yatıştırmaya çalışarak, "Yanılıyorsunuz efendim. Ağabeyiniz benim arkadaşımdı, çünkü ikimiz de gençken yedi bağ kardeşler birliğine üyeydik. Sadece sizi tanımıyordum ve bu yüzden

konağınıza saygılarımı sunmaya gelmedim. Yeğeninizin durumu çok iyi,çünkü o artık Bodhisattva Guanyin'in hizmetkârı. O, bizim bilekıyaslayamayacağımız Sudhana, Zenginlikte Becerikli Çocuk oldu. Bununyerine neden beni suçluyorsunuz?"

"Seni yüzsüz maymun!" diye bağırdı efendi. "Hâlâ dilini mi yuttun! Yeğenimin kendi başına bir kral olması mı daha iyi, yoksa birinin kölesi olması mı? Bu küstahlığı bırak ve kancamın tadına bak!" Demir çubuğu darbeyi savuşturmak için kullanan Büyük Bilge, "Lütfen savaş dilini kullanmayın efendim. Bana biraz su verin ve gideyim."

"Yüzsüz maymun!" diye azarladı efendi. "Sen daha iyisini bilmiyorsun! Eğer bana üç raunt dayanabilirsen, sana su vereceğim. Eğer dayanamazsan, yeğenimin intikamını almak için seni et sosu olarak doğrarım."

"Seni lanet olası cahil aptal!" diye azarladı Pilgrim. "Senin için neyin iyi olduğunu bilmiyorsun! Eğer dövüşmek istiyorsan, buraya gel ve sopamı izle!"

Usta hemen uyumlu kancasıyla karşılık verdi ve ikisi Ölümsüz Meclis Manastırı'nın önünde epey bir dövüştü.

Bilge keşiş bu doğurgan akarsudan içer, Ve Hacı Ölümsüz Uyumlu'yu aramalıdır. Gerçek Ölümsüz'ün bir şeytan olduğunu kim bilebilir? Kürtaj Akışını zorla koruyan mı? Bu ikisi bir araya geldiklerinde, birbirlerine düşman gibi konuşurlar ve hiçbir şey yapmamaya kararlıdırlar. Bu şekilde söylenen sözler üzüntü yaratır; Kin ve kötülük intikam almaya çok meyillidir. Efendisinin hayatı tehlikede olan bu kişi su aramaya gelir; Bu kişi yeğenini kaybettiği için dereyi vermeyi reddeder. Bir akrep gibi vahşi, uyumlu kancası; Bir ejderha gibi vahşi, altın çengelli sopası. Çılgınca göğsüne saplar, ne vahşet! Aslant, bacakları kancalıyor, ne incelik! Oraya nişan alan olta ciddi yaralar açar; Omuzlardan geçen kanca kafayı kırbaçlar. Sopa beli tokatlar - "bir şahin bir kuşu tutar." Kanca kafaya vurur, peygamber devesi avına vurur. Oraya buraya saldırırlar, ikisi de

kazanmak için çabalar; Dönerler ve tekrar tekrar yaklaşırlar. Kanca takılır,olta durmaksızın vurur - Zafer her iki tarafta da görülemez.

Usta, Büyük Bilge ile on raunttan fazla dövüştü ve sonra zayıflamaya başladı. Ancak Büyük Bilge daha da şiddetlenmiş, sopasının darbeleri rakibinin başına meteor yağmuru gibi yağmış. Tüm gücü tükenen usta, arkasında uyumlu kancasıyla dağa doğru kaçmış.

Büyük Bilge onun peşinden gitmek yerine suyu aramak için manastıra girmek istedi ama Taoist kapıyı çoktan sıkıca kapatmıştı. Büyük Bilge porselen kâseyi tutarak kapıya doğru koştu ve tüm gücüyle kapıyı tekmeledi. Koşarak içeri girmiş ve Taoist'in kuyuya yaslanmış, ağzını vücuduyla kapatmış olduğunu görmüş. Büyük Bilge sopasını havaya kaldırıp vurmak üzere olduğunu haykırarak Taocunun arkaya kaçmasına neden oldu. Sonra bir kova buldu, ama tam biraz su boşaltmaya çalışırken, usta arkadan fırladı ve uyumlu kancayla bacaklarından birini yakaladı. Sert bir çekişle Büyük Bilge gaga üstü yere yuvarlandı. Yukarı tırmanan Büyük Bilge hemen demir çubuğuyla saldırdı ama efendi sadece bir tarafa çekildi. Elinde kancayla, "Bakalım suyumu alabilecek misin!" diye bağırdı.

"Buraya gelin! Buraya gel!" diye bağırdı Büyük Bilge. "Seni ölene kadar

döveceğim!"

Ancak usta savaşmak için ileri gitmeyi reddetti; orada öylece durdu ve Büyük Bilge'nin suyu boşaltmasına izin vermedi. Büyük Bilge düşmanının hareketsiz kaldığını görünce, sağ eliyle halatı kuyuya indirmeye çalışırken, sol eliyle demir çubuğunu kullanmış. Ancak makara daha birkaç tur atmadan, usta kancasıyla tekrar vurdu. Büyük Bilge tek eliyle kendini güçlükle koruyabildiğinden, kanca bir kez daha bacaklarından birine takıldı ve tökezlemesine ve ipin kovasıyla birlikte kuyuya düşmesine neden oldu. "Bu adam çok kaba!" dedi Büyük Bilge ve ayağa kalkıp demir çubuğu iki eliyle tutarak rakibinin vücuduna ve kafasına darbeler yağdırdı. Onunla yüzleşmeye ve dövüşmeye cesaret edemeyen

usta, daha önce olduğu gibi kaçtı. Büyük Bilge yine su almak istedi amabu sefer kovası yoktu ve dahası, ustanın geri dönüp ona saldırmasındankorkuyordu. Kendi kendine düşünmüş:

"Gidip bir yardımcı bulmalıyım."

Sevgili Büyük Bilge! Bulutlara bindi ve "Sha Monk" diye ağlayarak doğruca köy kulübesine geri döndü. Tripitaka'nın içinde acıya dayanmak için inlerken, Sekiz Kural'ın iniltileri de devam ediyordu. Bu seslenişten hoşnut kalarak, "Sha Monk, Wukong döndü" dediler. Sha Monk aceleyle kapıdan çıkıp "Büyük Birader, su getirdin mi?" diye sordu.

Büyük Bilge içeri girdi ve Tang Keşişi'ne kapsamlı bir hesap verdi. Gözyaşları döken Tripitaka, "Ey öğrenci! Bu nasıl sona erecek?"

"Geri geldim," dedi Büyük Bilge, "Kardeş Sha'dan benimle gelmesini istemek için. Manastıra vardığımızda, yaşlı Maymun o adamla dövüşecek ve Sha Monk bu fırsatı kullanarak seni kurtarmak için o suyu alabilir."

Tripitaka şöyle dedi: "Sağlıklı olan ikiniz de gideceksiniz ve geride hasta olan ikimizi bırakacaksınız. Bize kim bakacak?"

Onları bekleyen yaşlı kadın şöyle dedi: "Sakin ol, yaşlı arhat. Müritlerine ihtiyacın yok. Biz sana hizmet edeceğiz ve seninle ilgileneceğiz. İlk geldiğinde sana zaten düşkündük. Sonra bu bodhisattvanın bulut ve sisle nasıl seyahat ettiğini gördük ve senin bir arhat ya da bodhisattva olduğunu anladık. Sana bir daha asla zarar vermeye cüret etmeyeceğiz."

"Burada hepiniz kadınsınız," diye tersledi Pilgrim. "Kime zarar vermeye cüret

ediyorsunuz?"

"Ah sevgili babacığım!" dedi yaşlı kadın kıkırdayarak. "Benim evime geldiğiniz için şanslısınız. Eğer başka bir eve gitseydiniz, hiçbiriniz bir bütün olarak kalamazdınız."

"Ne demek istiyorsun," dedi Sekiz Kural, hâlâ inleyerek, "bütün kalmamakla?"

Yaşlı kadın şöyle cevap verdi: "Bu ailedeki dört ya da beş kişi olarak hepimiz yaşlanıyoruz. Sevgi faaliyetlerini bıraktık. Eğer başka bir aileye gidersen, orada gençlerin sayısı yaşlıların sayısından daha fazla olabilir. Gençlerin gitmenize izin vereceğini mi sanıyorsunuz? Sizinle cinsel ilişkiye girmek isteyecekler ve eğer reddederseniz canınızı alacaklar. Sonra da etinizden güzel kokulu torbalar yapmak için sizi keserler."

"Bu durumda," dedi Sekiz Kural, "zarar görmeyeceğim. Hepsi güzel kokuyor ve güzel kokulu çantalar için iyi olacaklar. Ben kokuşmuş bir domuzum ve kesildiğimde bile hala kokuyorum. Bu yüzden bana zarar veremezler."

"Bu kadar geveze olma!" dedi Hacı kıkırdayarak. "Gücünü sakla, böylece doğum yapabilirsin."

Yaşlı kadın, "Gecikmeye gerek yok. Çabuk gidip suyu getirin."

"Evinizde bir kova var mı?" diye sordu Hacı. "Lütfen bize bir tane ödünç verin."

Yaşlı kadın, Sha Monk'a vermek üzere bir kova ve ip çıkarmak için arka tarafa gitti ve "İki ip getirelim. Kuyu derinse onlara ihtiyacımız olabilir."

Sha Monk kovayı ve ipleri aldıktan sonra Büyük Bilge'yi köy kulübesinden dışarı kadar takip etti ve birlikte bulutların üzerine çıktılar. Yarım saatten daha kısa bir süre içinde Erkekleri Yok Eden Dağ'a vardılar. Manastırın önüne gitmek için bulutlarını indirdiklerinde, Büyük Bilge Sha Monk'a şu talimatı verdi:

"İplerin olduğu kovayı al ve kendini sakla. Yaşlı Maymun gidip savaşı kışkırtacak. Savaşın ortasına geldiğimizde, bu fırsatı kullanarak içeri girebilir, suyu alabilir ve oradan ayrılabilirsin." Sha Monk itaat etti.

Büyük Bilge Güneş demir çubuğunu sallayarak kapıya yaklaştı ve bağırdı:

"Kapıyı açın! Kapıyı açın!"

Kapıda nöbet tutan Taoist aceleyle içeri girerek rapor verdi: "Usta, Sun Wukong yine burada."

Çok öfkelenen usta şöyle dedi: "Bu yüzsüz maymun gerçekten de küstah! Her zaman önemli yetenekleri olduğunu duymuştum ve bugün bunun doğru olduğunu biliyorum. O sopasına karşı koymak oldukça zor."

"Usta," dedi Taoist, "onun yetenekleri büyük olabilir, ama sizinkiler de aşağı kalır

değil. Aslında siz tam olarak onun eşisiniz."

"Ama daha önce iki kez," dedi usta, "ona yenildim."

Taoist, "Sadece katıksız bir şiddet yarışmasında," dedi. "Daha sonra, suyu boşaltmaya çalıştığında, kancan onu iki kez düşürdü. Durumu eşitlemedin mi? İlk başta gitmekten başka çaresi yoktu ama şimdi geri döndü. Tripitaka'nın hamileliği o kadar ilerlemiş ve vücudu o kadar ağırlaşmış olmalı ki, şikayetleri bu maymunu geri dönmeye itti. Efendisine karşı oldukça aşağılayıcı hissediyor olmalı ve eminim ki sen kazanacaksın." Gerçek Ölümsüz bu sözleri duyduğunda

Memnuniyet ve sevinçle doluydu; Gülümsemelerle dolu ve güçle dolup taşıyor.

Uyumlu kancasını dik tutarak kapıdan çıktı ve bağırdı, "Yüzsüz maymun! Neden yine buradasın?"

"Sadece su getirmek için," diye yanıtladı Büyük Bilge. "O su," dedi Gerçek Ölümsüz, "benim kuyumda olur. Bir kral ya da başbakan olsan bile, et ve şarap sunarak dilenmeye gelmelisin, o zaman sana sadece biraz veririm. Sen benim düşmanımsın ve bunu boş ellerle istemeye cüret mi ediyorsun?"

"Onu bana vermeyi gerçekten reddediyor musun?" diye sordu Büyük Bilge. Gerçek Ölümsüz cevap verdi, "Evet! Evet!"

"Seni lanet olası aptal!" diye azarladı Büyük Bilge. "Eğer bana su vermezsen, değneğime dikkat et!"

Bir anda açıldı ve Gerçek Ölümsüz'ün üzerine atılarak sopayı sertçe kafasına indirdi. Darbeyi savuşturmak için hızla kenara çekilen Gerçek Ölümsüz, ona kancayla karşılık verdi ve karşılık verdi. Bu seferki savaş geçen seferkinden çok daha vahşiydi. Ne dövüştü ama!

Altın çemberli çubuk, Uyumlu kanca, Düşmanlık dolu iki öfkeli adam. Kum ve kayalar uçarken evren kararır; Kir ve toz yükselirken güneş ve ay üzülür. Büyük Bilge efendisini kurtarmak için su arar, Yeğeninin hatırı için şeytan tarafından reddedilir. İkisi de orada bir mücadele vermek için güçlerini ortaya koyarlar. Zafer için dişler birbirine kenetlenir. Gittikçe daha uyanık, kendilerini uyandırıyorlar. Hayaletleri ve tanrıları üzmek için bulut ve sis püskürtürler. Bing-bing ve bang-bang hem kancayı hem de çubuğu çarpıştırır, Çığlıkları, bağırışları sıradağları sarsar. Şiddetli rüzgar, uluyarak, ormanı kasıp kavuruyor; Şiddetli hava, kepçe yıldızlarının yanından geçer. Büyük Bilge çabaladıkça mutlu olur; Gerçek Ölümsüz savaştıkça daha da mutlu olur. Bu savaşı tüm kalpleri ve akıllarıyla yapıyorlar; biri ölene kadar vazgeçmeyecekler.

İkisi kavgalarına manastırın dışında başladılar ve birlikte mücadele edip dans ettikçe yavaş yavaş aşağıdaki dağ yamacına doğru ilerlediler. Bu acı çekişmeyi bir süreliğine bırakacağız.

Bunun yerine size elinde kovayla kapıdan içeri dalan Sha Monk'umuzdan bahsedeceğiz. Kuyuda yolu kesen Taoist tarafından karşılandı ve "Sen kimsin ki suyumuzu almaya gelmeye cüret ediyorsun?" dedi.

Kovayı yere bırakan Sha Monk, şeytani hazine asasını çıkardı ve tek kelime etmeden Daoist'in kafasına indirdi. Taocu yeterince hızlı kaçamadı ve bu tek darbeyle sol kolu ve omzu kırıldı. Yere düşerek yaşam

mücadelesi vermeye başladı. "Seni katletmek istedim lanetli yaratık," diyeazarladı Sha Monk, "ama sonuçta sen de bir insansın. Sana hala birazacıyorum ve seni bağışlayacağım. Suyu boşaltmama izin ver."

Cennet ve Dünya'nın kendisine yardım etmesi için ağlayan Taoist yavaşça arkaya doğru sürünürken, Sha Monk kovayı kuyuya indirdi ve ağzına kadar doldurdu. Daha sonra manastırdan çıkıp bulut ve sise bindikten sonra Hacı'ya bağırdı: "Büyük Kardeş, suyu aldım ve gidiyorum. Onu bağışlayın! Bağışla onu!" Büyük Bilge bunu duyunca demir çubuğuyla kancayı durdurdu ve şöyle dedi: "Seni yok etmek üzereydim ama sen bir suç işlemedin. Dahası, kardeşin Boğa İblis Kralı'nın duygularına hâlâ saygı duyuyorum. Buraya ilk geldiğimde, senin tarafından iki kez kancaya takıldım ve suyumu alamadım. Geri döndüğümde, "Kaplanı Dağı terk etmeye ikna etme" numarasıyla geldim ve benimle savaşmanız için sizi kandırdım, böylece kardeşim suyu almak için içeri girebildi. Eğer Yaşlı Maymun sizinle dövüşmek için gerçek yeteneklerini kullanmaya istekliyse, Gerçek Ölümsüz Uyumlu olarak adlandırılan sizden yalnızca bir kişi olduğunu söylemeyin. Birkaç kişi bile olsanız, hepinizi öldüresiye döverim. Ancak öldürmek, yaşatmak kadar iyi değildir ve bu yüzden sizi bağışlayacağım ve birkaç yıl daha yaşamanıza izin vereceğim. Şu andan itibaren suyu elde etmek isteyen biri olursa, ona şantaj yapmayacaksınız." Daha iyi bir şey bilmeyen bu sahte ölümsüz, kancasını salladı ve bir kez daha Hacı "nın bacaklarını yakalamaya çalıştı. Büyük Bilge kancanın bıçağından kurtuldu ve ardından "Kaçma!" diye bağırarak ileri atıldı.

Sahte ölümsüz hazırlıksız yakalanmıştı ve ayağa kalkamadan tepetaklak yere yuvarlandı. Uyumlu kancayı yakalayan Büyük Bilge onu ikiye ayırdı; sonra parçaları bir araya getirdi ve başka bir bükülmeyle dört parçaya ayırdı. Onları yere atarak, "Yüzsüz, lanetli canavar! Hâlâ asi olmaya mı cüret ediyorsun?"

Her tarafı titreyen sahte ölümsüz, hakareti kabul etti ve tek kelime etmeye cesaret edemedi. Büyük Bilgemiz kahkahalar atarak buluta binip

havaya yükseldi ve b i z i m de bir tanıklık şiirimiz oldu.

Şiir diyor ki:

Gerçek kurşunu eritmek için ihtiyacınız olan gerçek su; iyi karıştırılmış gerçek su, gerçek cıvayı kurutur. Gerçek cıva ve kurşunun anne nefesi yoktur; İksir, uyuşturan ilaçlar ve tahıllardır. Boşuna erkek bebek hamile bir forma sahip; Toprak Ana kolaylıkla liyakat elde etti. Sapkınlık bastırıldı, doğru inancı öğrendiler; Aklın Efendisi, gülümseyerek geri dönecekti.

Uğurlu aydınlığın üzerinde ilerleyen Büyük Bilge, Sha Monk'a yetişti. Gerçek suyu elde ettikten sonra ait oldukları yere döndüklerinde sevinçle doldular. Bulutları indirip köy kulübesine çıktıklarında, Zhu Sekiz Kural'ı kapı direğine yaslanmış, karnı kocaman ve çıkıntılı bir şekilde inlerken buldular. Hacı sessizce ona doğru yürüyerek, "Aptal, doğumhaneye ne zaman girdin?" diye sordu.

Dehşete kapılan Budala, "Ağabey, benimle dalga geçme. Suyu sen mi getirdin?" Hacı ona biraz daha takılmak üzereydi ki Sha Monk onu takip etti ve gülerek, "Su geliyor! Su geliyor!"

Tripitaka acıya dayanamayarak hafifçe ayağa kalktı ve "Ey öğrenciler, size çok sıkıntı verdim" dedi.

O yaşlı kadın da çok sevinmiş ve tüm akrabaları diz çökerek ağlamaya başlamışlar: "Ey bodhisattva! Bu bizim şansımız! Bu bizim şansımız!" Çiçekli porselenden bir kadeh aldı, yarısına kadar doldurdu ve Tripitaka'ya uzatarak şöyle dedi: "Yaşlı usta, yavaşça iç. Tek ihtiyacınız olan bir yudum ve hamileliğiniz eriyecek."

"Kadehe ihtiyacım yok," dedi Sekiz Kural. "Sadece kovayı bitireceğim."

"Ey saygıdeğer baba, insanları ölümle korkutma!" dedi yaşlı kadın. " Eğer bu bir kova suyu içersen, miden ve bağırsakların eriyip gidecek." Budala o kadar şaşırmış ki, yaramazlık yapmaya cesaret edememiş; sadece

yarım kadeh içmiş.

Bir öğün yemekten daha kısa bir süre içinde ikisi de karınlarında keskin ağrılar ve kramplar hissetti ve ardından bağırsakları dört veya beş kez guruldadı. Bundan sonra, Idiot artık kendini tutamadı: hem atık hem de idrar ondan döküldü. Tang Keşişi de kendini rahatlatma isteği duydu ve sessiz bir yere gitmek istedi. "Usta," dedi Hacı, "hava akımı olan bir yere gitmemelisin. Eğer rüzgara maruz kalırsanız, korkarım ki doğum sonrası bir hastalığa yakalanabilirsiniz."

Yaşlı kadın hemen onlara iki gece tenceresi getirdi, böylece ikisi de rahatlayabilecekti. Birkaç bağırsak hareketinden sonra ağrıları kesildi ve karınlarındaki şişlik, kan ve et topağı çözüldükçe yavaş yavaş azaldı. Yaşlı kadının akrabaları da doğum sonrası zayıflıklarını güçlendirmek için biraz beyaz pirinç lapası kaynatıp onlara sundular. "

," dedi Sekiz Kural, "benim sağlıklı bir bünyem var ve doğum sonrası herhangi bir zayıflığı güçlendirmeye ihtiyacım yok. Sen git ve bana biraz su kaynat, böylece lapayı yemeden önce banyo yapabilirim."

"İkinci Ağabey," dedi Sha Monk, "banyo yapamazsın. Eğer doğumdan sonraki bir ay içinde birinin içine su girerse, o kişi hasta olur."

Sekiz Kural, "Ama ben doğru dürüst bir şey doğurmadım; en fazla bir düşük yaptım. Bunda korkacak ne var? Yıkanmalı ve temizlenmeliyim." Gerçekten de yaşlı kadın ellerini ve ayaklarını temizlemeleri için onlara biraz sıcak su hazırladı. Tang Keşişi daha sonra yaklaşık iki kase congee yedi, ancak Sekiz Kural on beş kaseden fazla tüketti ve hala daha fazlasını istiyordu. "Coolie," diye kıkırdadı Pilgrim, "bu kadar çok yeme. Eğer kum torbası gibi bir göbeğin olursa, çok kötü görünürsün."

"Merak etme, merak etme," diye yanıtladı Sekiz Kural.

"Ben dişi domuz değilim. Öyleyse korkacak ne var?"

Aile üyeleri gerçekten de biraz daha pirinç hazırlamaya gittiler.

Bunun üzerine yaşlı kadın Tang Keşişi'ne, "Yaşlı efendi, lütfen bu suyu bana bahşedin" dedi. Hacı, "Aptal, artık suyu içmiyor musun?" dedi.

"Karın ağrım geçti," dedi Sekiz Kural, "ve sanırım hamilelik de sona ermiş olmalı. Şimdi gayet iyiyim. Neden daha fazla su içeyim ki?"

"İkisi iyileştiğine göre," dedi Pilgrim, "bu suyu ailenize vereceğiz."

Yaşlı kadın Hacı'ya teşekkür ettikten sonra, sudan arta kalanları porselen bir kavanoza doldurdu ve arka bahçeye gömdü. Ailenin geri kalanına, "Bu kavanozdaki su benim cenaze masraflarımı karşılayacak," dedi.

O ailedeki genç yaşlı herkes çok mutluydu. Vejetaryen bir yemek hazırlandı ve Tang Keşişi'ne servis edilmek üzere masalar kuruldu. O ve öğrencileri yavaş bir akşam yemeği yediler ve sonra dinlendiler.

Ertesi gün şafak vakti, köyden ayrılmadan önce yaşlı kadına ve ailesine teşekkür ettiler. Tripitaka Tang ata bindi, Sha Monk bavulları taşıdı, Zhu Sekiz Kural dizginleri tuttu ve Büyük Bilge Güneş önden gitti. Demek böyle olması gerekiyormuş:

Ağız günahlarından yıkanır, benlik temizlenir; Dünyevi anlayış çözülür, beden zinde olur.

Başkente ulaştıklarında ne tür işlerle ilgilenmeleri gerektiğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第054回 · Bölüm 54

Batıya giden Dharma-doğa, Kadın Devlet Aklına ulaşır Maymun, adil cinsten kaçmak için bir plan yapar

Şimdi size Tripitaka ve öğrencilerinin köydeki evlerinden ayrılıp batıya doğru giden yolu takip ettiklerini anlatacağız. Kırk milden daha kısa bir sürede Batı Liang eyalet sınırına vardılar. Tang Keşişi atını sürerken ileriyi işaret ederek, "Wukong, bir şehre yaklaşıyoruz ve pazarlardan gelen gürültü ve şamataya bakılırsa, sanırım burası Kadınlar Devleti olmalı. Hepiniz düzgün davranmaya özen göstermelisiniz. Arzularınızı kontrol altında tutun ve Kanun Kapımızın öğretilerini ihlal etmelerine izin vermeyin."

Bunu duyan üç öğrenci bu katı uyarıya itaat etti.

Çok geçmeden doğu kapısına açılan sokağın başına vardılar. Uzun etekleri ve kısa bluzları, pudralı yüzleri ve yağlı başlarıyla oradaki insanların hepsi genç ya da yaşlı fark etmeksizin kadındı. Birçoğu sokaklarda iş yapıyordu ve dördünün yürüdüğünü gördüklerinde hepsi alkışlayarak ellerini çırptı ve yüksek sesle gülerek mutlu bir şekilde ağladılar, "İnsan tohumları geliyor! İnsan tohumları geliyor!"

Tripitaka o kadar irkildi ki atını dizginledi; bir anda cadde kapandı, tamamen kadınlarla doldu ve duyulabilen tek şey kahkahalar ve gevezeliklerdi. Sekiz Kural çılgınca bağırmaya başladı:

"Ben satılık bir domuzum! Ben satılık bir domuzum!"

"Aptal," dedi Pilgrim, "kes Ju saçmalığı. Eski özelliklerini ortaya çıkar, hepsi bu!" Gerçekten de Sekiz Kural başını birkaç kez salladı ve iki acele yapraklı yelpaze kulağını yukarı kaldırdı; sonra dudaklarını iki asılı lotus kökü gibi kıvırdı ve bir çığlık attı, o kadınları o kadar korkuttu ki hepsi düştü ve tökezledi. Bir tanıklık şiirimiz var ve şöyle diyor:

Buddha'yı arayan bilge keşiş, dişilerle dolu ama tek bir erkeğin bile olmadığı Batı Liang'a ulaştı. Çiftçiler, bilginler, işçiler ve ticaretle uğraşanlar, Balıkçılar ve çiftçiler hep kadındı. "İnsan tohumları!" diye bağıran bakireler sokaklara dizildi. Genç kızlar güzel erkekleri selamlamak için yolları doldurdu. Eğer Wuneng çirkin yüzünü göstermezse, Adil seks tarafından kuşatma gerçekten acı verici olurdu.

Bu şekilde insanlar korktu ve kimse ileri gitmeye cesaret edemedi; herkes ellerini ovuşturuyor ve çömeliyordu. Başlarını salladılar, parmaklarını ısırdılar ve sokağın her iki tarafına doluştular, her tarafları titriyordu ama yine de Tang Keşişi'ne bakmaya hevesliydiler.

Büyük Bilge Güneş yolu açmak için iğrenç yüzünü göstermek zorunda kalırken, Sha Monk da düzeni sağlamak için canavar rolü oynadı.

Atın başındaki Sekiz Kural burnunu dışarı çıkarmış ve kulaklarını sallıyordu. Tüm maiyet ilerledikçe, hacılar şehirdeki evlerin Dükkânlar gösterişli vitrinlere sahipken düzenli sıralar halinde inşa edilmişti. Pirinç ve tuz satan tüccarlar vardı; şarap ve çay evleri vardı-

Tüm çan ve davul kuleleri yüksekte yığılı mallarla; Bannerlı büfeler ve perdeleri alçakta asılı pansiyonlar.

Üstat ve öğrencileri sokağı birkaç dönemeç boyunca takip ederken, sokakta duran ve ağlayan bir kadın görevliye rastladılar: "Uzaktan gelen ziyaretçiler izin almadan şehir kapısından içeri girmemelidir. Lütfen postaneye gidin ve isimlerinizi kayıt defterine yazın. Bu mütevazı memurun sizi tahta çıkarmasına izin verin. Yazınız onaylandıktan sonra geçmenize izin verilecektir."

Bunu duyan Tripitaka atından indi; sonra yakındaki resmi bir konağın kapısına asılmış yatay bir levha gördü ve levhanın üzerinde üç kelime vardı: Erkek Kabul Postahanesi. "Wukong," dedi yaşlı adam; "köydeki o ailenin söyledikleri doğru.

Gerçekten de bir Erkek Resepsiyon Postahanesi var."

"İkinci Ağabey," dedi Sha Monk gülerek, "git ve kendini Hamilelik Yansıma Deresi'nde göster ve çift yansıma olup olmadığına bak."

Sekiz Kural şöyle cevap verdi: "Benimle oyun oynama! Kürtaj Deresi'nden o bir bardak suyu içtiğimden beri hamileliğim sona erdi. Neden kendimi göstereyim ki?"

Tripitaka arkasını dönerek ona, "Wuneng, sözlerine dikkat et," dedi. Daha sonra

kadın görevliyi selamlamak için öne çıktı ve onları içeri götürdü. Ev.

Ana salondaki yerlerini aldıktan sonra, yetkili çay servisi yapılmasını istedi. Burada çalışan tüm hizmetkârlar saçlarını üç örgü halinde tarar ve giysilerini iki parçaya bölerek giyerlerdi. Şunlara bir bakın! Çay servisi yapanlar bile kıs kıs gülüyordu. Bir süre sonra çaylar bitti ve görevli ayağa kalkarak, "Ziyaretçiler nereden geldi?" diye sordu. Hacı cevap verdi: " Bizler Doğu Ülkesi'nden insanlarız, Büyük Tang İmparatoru'nun emri ile Batı Cenneti'nde Buda'ya ibadet etmek ve kutsal yazıları aramak için gönderildik. Tang imparatorunun kraliyet kardeşi olan ustam Tripitaka Tang unvanını taşıyor. Ben Sun Wukong, onun en büyük öğrencisiyim ve bu ikisi - Zhu Wuneng ve Sha Wujing - benim kardeşlerim. At da dahil olmak üzere toplam beş kişiyiz. Yanımızda bir seyahat belgesi var ve geçebilmemiz için bunu onaylamanız için size yalvarıyoruz."

Kadın memur bunu bir fırçayla deftere yazdıktan sonra eğilmek için öne çıktı ve şöyle dedi: "Saygıdeğer Pederler, lütfen beni bağışlayın. Bu mütevazı memur, Erkek Kabul Postanesi'nin kâtibidir. Asil bir milletten bu kadar ileri gelenlerin yolda olduğunu bilmiyordum ve bu nedenle sizi karşılamak için bu kadar uzağa gitmedim."

El pençe divan durduktan sonra ayağa kalktı ve hemen hizmetçiye yiyecek ve içecek hazırlaması için emir verdi. "Saygıdeğer pederler bir süre burada otursunlar," dedi, "bu mütevazı memur hükümdarımıza bir anma sunmak için başkente girecek. Batı'ya doğru yola çıkabilmeniz için yazınızı tasdik edip mühürlerimizi kullanacağız."

Tripitaka memnun bir şekilde yerine oturdu ve biz de şimdilik onu yalnız

bırakalım.

Şimdi size, uygun kıyafetlerini giydikten sonra başkentin içindeki Beş Anka Kulesi'ne giden ve Sarı Kapı Muhafızı'na "Ben Erkek Kabul Postanesi'nin memuruyum ve tahtla görüşmem gerekiyor" diyen postane memurundan bahsedeceğiz.

Sarı Kapı hemen anıtı sundu ve kâtip sarayın ana salonuna çağrıldı.

Kraliçe, "Postane kâtibi neden bizi görmek istiyor?" diye sordu.

"Mütevazı bendeniz," dedi kâtip, "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang İmparatoru'nun kraliyet kardeşi Tripitaka Tang az önce postaneye geldi. Sun Wukong, Zhu Wuneng ve Sha Wujing adında üç öğrencisi var; bir at da dahil olmak üzere toplam beş kişiler. Batı Cenneti'ndeki Buddha'dan kutsal yazılar almaya gidiyorlar. Bunu özellikle kraliçeme bildirmek ve seyahat belgelerini onaylatıp geçmelerine izin verilip verilmeyeceğini sormak için geldim." Kraliçe bu haberi duyduğunda sevinçle doldu.

"Dün gece," dedi sivil ve askeri yetkililere, "rüyamızda şunu gördük

Altın perdelerden ışıklı tonlar yükseldi, Yeşim aynalarından ışıltılı ışınlar yayıldı.

Bu bugün için iyi bir alamet olmalı."

"Hanımefendi," dedi kadın yetkililer hep bir ağızdan, kırmızı basamakların önünde secdeye kapanırken, "bunun hayra alamet olduğunu nasıl anladınız?"

Kraliçe şöyle dedi: "Doğu Ülkesi'nden gelen bu adam Tang sarayının asil bir kardeşidir. Ülkemizde, kaosun bölündüğü zamandan beri çeşitli nesillerin hükümdarları buraya gelen bir adamı hiç görmemişti.

Şimdi Tang imparatorunun kraliyet kardeşi geldi ve o Cennet'ten bir armağan olmalı. Bu kraliyet kardeşinden kral olmasını istemek için bütün

bir ulusun servetini kullanacağız; biz de onun kraliçesi olmaya hazırız.Böyle bir cinsel birliktelikten çocuklar ve torunlar doğacak vekrallığımızın sürekliliği garanti altına alınacaktır. Bunu düşündüğünüzde,rüyamız iyi bir alamet değil mi?"

Kadın yetkililerin hepsi memnuniyetlerini ve alkışlarını ifade etmek için el pençe

divan durdular.

Sonra postanenin kâtibi şöyle dedi: "Hanımımızın önerdiği şey, aile soyunu on bin kuşağa yaymak için iyi. Ama kraliyet kardeşinin bu üç müridi vahşi adamlar; görünüşleri çok çirkin."

Kraliçe, "Gördüklerinize göre, değerli tebaam, o kraliyet kardeşi nasıl görünüyor?" diye sordu. "Peki müritleri nasıl görünüyor?"

"Kraliyet kardeşi," dedi kâtip, "asil bir ulusun, Güney Jambūdvīpa Çin'inin Göksel sarayına ait olan bir adama yakışan son derece ağırbaşlı ve yakışıklı yüz hatlarına sahip. Bununla birlikte, üç öğrencisi o kadar vahşi bir görünüme sahip ki, ruh gibi görünüyorlar."

"Bu durumda," dedi kraliçe, "müritlerine biraz erzak sağlayalım ve onlar için seyahat belgesini onaylayalım. Onları Batı Cenneti'ne göndereceğiz ve burada sadece kraliyet kardeşi kalacak. Bunda bir sorun var mı?"

Görevliler tekrar eğilerek şöyle dediler: "Hanımefendimizin sözleri çok yerinde ve tebaanız talimatlarınıza itaat ediyor. Ancak evlilik meselesi bir çöpçatanı gerektirir, çünkü eskilerin de belirttiği gibi,

Evlilik sözleşmesi kırmızı yapraklara bağlıdır; Bir çift, ay-adam'ın kırmızı ipleriyle birleşti."

"Tebaamızın tavsiyesine uyacağız," diye cevap verdi kraliçe. "Şimdiki Başrahip evlilik aracımız, Erkek Kabul Postanesi'nin kâtibi de töreni yöneten kişi olsun. Kraliyet kardeşine evlenme teklif etmek için önce postaneye gitsinler. Eğer kabul ederse, onu karşılamak için arabamızla

başkentin dışına çıkarız."

Büyük Önder ve kâtip bu kararı kabul ederek mahkemeden ayrıldılar.

Şimdi size Tripitaka ve müritlerinden bahsedeceğiz, tam postanenin salonunda vejetaryen yemeklerinin tadını çıkarıyorlardı ki biri gelip haber verdi:

"Büyük Önder ve kendi mürebbiyemiz geldi." Tripitaka,

"Büyük Önder neden buraya geliyor?" diye sordu.

"Belki de kraliçe bize bir davetiye vermek istiyordur," dedi Sekiz Kural. "Eğer bu değilse," dedi Pilgrim, "o zaman bir evlilik teklifinde bulunmak istiyordur."

"Wukong," dedi Tripitaka, "eğer bizi tutarlarsa ve onlarla evlenmeye zorlarlarsa, ne yapacağız?"

"Efendim," diye yanıtladı Hacı, "onlara sadece Evet deyin. Yaşlı Maymun meseleyi halledecektir."

Konuşmalarını henüz bitirmemişlerdi ki, iki kadın görevli geldi ve selamlarını tek tek iade eden ihtiyarın önünde saygıyla eğilerek şöyle dedi: " Bu mütevazı din adamı aileden ayrılmış biridir. Hangi erdemim ya da yeteneğim var ki önümde eğilmenize izin veriyorum?" Büyük Önder, ihtiyarın ne kadar etkileyici göründüğünü görünce çok sevindi ve kendi kendine şöyle düşündü: "Ulusumuz gerçekten çok şanslı! Böyle bir adam hükümdarımızın kocası olmaya çok layık."

Yetkililer selamlarını sunduktan sonra Tang Keşişi'nin iki yanında durdular ve "Baba soylu kardeşim, sana on bin mutluluk diliyoruz!" dediler.

"Ben aileden ayrılmış biriyim," diye yanıtladı Tripitaka. "Bu mutluluklar nereden geliyor?"

Büyük Önder tekrar eğilerek şöyle dedi: "Burası Batı Liang'daki Kadınlar Devleti ve çok eski zamanlardan beri ülkemizde tek bir erkek

bile yok. Şu anda babamızın kraliyet kardeşinin gelişinden dolayışanslıyız. Şahsınız, hükümdarımın emriyle, özellikle evlilik teklifindebulunmak için geldi."

"Aman Tanrım! Aman Tanrım!" dedi Tripitaka. "Bu zavallı keşiş, ne oğlunun ne de kızının refakati olmadan, tek başına sizin saygıdeğer bölgenize geldi. Yanımda sadece üç yaramaz müridim var ve bu evlilik teklifinin hangimize yapıldığını merak ediyorum."

Postane memuru, "Sizin alçak memurunuz az önce raporumu sunmak için mahkemeye gitti ve hükümdarım büyük bir mutluluk içinde dün gece gördüğü hayırlı bir rüyayı anlattı. Rüyasında

Altın perdelerden ışıklı tonlar yükseldi, Yeşim aynalarından ışıltılı ışınlar yayıldı.

Kraliyet kardeşinin Çin'in asil ulusundan bir adam olduğunu öğrendiğinde, tüm ulusunun servetini kullanarak sizden yatılı kocası olmanızı istedi. Diğerlerinden ayrı bir adam olarak anılmak için güneye bakan kraliyet koltuğuna oturacaktınız ve hükümdarımız da kraliçe olacaktı. Bu yüzden Büyük Önder'in evlilik aracısı olarak hizmet etmesi ve bu düşük rütbeli memurun da nikâhı kıyması için ferman verdi düğünde. Sana bu teklifi sunmak için özellikle geldik." Tripitaka bu sözleri duyduğunda başını eğdi ve tam bir sessizliğe gömüldü. "Bir adam uygun zamanı bulduğunda," dedi Büyük Önder, "böyle bir fırsatı kaçırmamalı. Her ne kadar dünyada bir kocadan karısının ailesinde yaşamasını istemek gibi bir şey olsa da, bir ulusun zenginliğinin çeyizi gerçekten de nadirdir. Hükümdarımıza rapor verebilmemiz için kraliyet kardeşinden hızlıca onay vermesini isteyebilir miyiz?"

Ancak yaşlı adam her zamankinden daha dilsiz ve sağır oldu.

Sekiz Kural, havaneli gibi burnunu uzatarak bağırdı: "Büyük Önder, geri dönün ve hükümdarınıza söyleyin ki, benim ustam uzun bir xiulian sürecinden sonra Yol'a erişmiş bir arhattır. O asla bir ulusun servetinin çeyizine aşık olmayacak, hatta bir imparatorluğu devirebilecek güzelliğe

bile kapılmayacaktır. Seyahat belgesini hemen onaylayabilir ve onlarıBatı'ya gönderebilirsiniz. Ben de burada kalıp kocalık yapayım. Bu nasıl?"Büyük Önder bunu duyduğunda kalbi titredi ve cevap veremeyecek halegeldi. Postahanenin kâtibi şöyle dedi: "Erkek olsan da görünüşün çokçirkin. Hükümdarımız sizi çekici bulmayacaktır."

"Çok esnek değilsin," dedi Sekiz Kural gülerek. "Atasözünün dediği gibi,

Kalın söğüt bir sepet, ince söğüt bir fıçı- Dünyada kim çirkin bir adamı kabul eder ki?"

Hacı dedi ki, "Aptal, bu aptalca konuşmayı kes. Bırak da Efendi kararını versin: Gitmek istiyorsa gitsin, kalmak istiyorsa kalsın. Evlilik aracısının zamanını boşa harcamayalım."

"Wukong," dedi Tripitaka, "Sence ne yapmalıyım?"

"Yaşlı Maymun "a göre," diye yanıtladı Hacı, "belki de burada kalman iyi olur. Eskilerin dediği gibi, "Bir iplik uzak bir evliliği bağlayabilir." Böyle harika bir fırsatı nerede bulacaksın?"

Tripitaka şöyle dedi, "Öğrenci, eğer burada kalıp zenginlik ve ihtişama düşkün olursak, Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları edinmeye kim gidecek? Bu bekleyiş Büyük Tang İmparatorumu öldürmeyecek mi?"

Büyük Önder şöyle dedi: "Kraliyet kardeşinin huzurunda, mütevazı memurunuz gerçeği saklamaya cesaret edemiyor. Hükümdarımızın arzusu sadece size evlilik t e k l i f i n d e bulunmaktır. Öğrencileriniz düğün ziyafetine katıldıktan sonra, onlara erzak verilecek ve kutsal yazıları edinmek üzere Batı Cennetine gidebilmeleri için seyahat belgeleri onaylanacaktır."

"Başrahibin söyledikleri son derece makul," dedi Hacı, "bu konuda zorluk çıkarmamıza gerek yok. Hanımınızın kocası olmak için efendimizin burada kalmasına izin vermeye hazırız. Tezkeremizi hemen onaylayın ve bizi Batı'ya gönderin. Kutsal yazıları edindikten sonra buraya

dönüp babamızı ve annemizi ziyaret edeceğiz ve Büyük Tang'a geridönebilmek için yol masraflarımızı isteyeceğiz."

Hem Başpapaz hem de postane kâtibi Hacı'nın önünde eğilerek, "Bu evliliğin gerçekleşmesindeki nazik yardımları için bu öğretmene teşekkür ederiz," dediler.

Sekiz Kural dedi ki, "Büyük Önder, sofrayı kurmak için sadece ağzınızı kullanmayın! Onay verdiğimize göre, hanımınıza söyleyin önce bize bir ziyafet hazırlasın. Bir nişan içkisi içelim. Ne dersiniz?"

"Elbette! Elbette!" dedi Büyük Önder. "Size hemen bir ziyafet göndereceğiz." Başpiskopos büyük bir sevinç içinde postane kâtibiyle birlikte oradan ayrıldı.

Şimdi size Pilgrim'i hemen yakalayan ve onu azarlayarak, "Maymun kafa! Hilelerin beni öldürüyor! Sizler Buda'yı görmek için Batı Cenneti'ne giderken nasıl böyle şeyler söyler ve benden burada evlenmemi istersiniz? Ölsem bile bunu yapmaya cesaret edemem."

"Sakin olun, Usta," dedi Hacı, "yaşlı Maymun sizin ne hissettiğinizden habersiz

değil.

Ama buraya kadar gelmişken ve bu tür insanlarla karşılaşmışken, komployu komployla karşılamaktan başka alternatifimiz yok."

"Bununla ne demek istiyorsun?" diye sordu Tripitaka.

Hacı, "Eğer onları reddetmekte ısrar ederseniz, seyahat belgemizi onaylamayacaklar ve geçmemize izin vermeyecekler. Eğer hırçınlaşırlarsa ve birçok kişiye sizi kesmelerini ve etinizi o sözde kokulu çantaları yapmak için kullanmalarını emrederlerse, onlara nazik davranacağımızı mı sanıyorsunuz? Elbette iblisleri bastırmak ve şeytanları kovmak için gereken yeteneklerimizi ortaya çıkaracağız. Bildiğiniz gibi ellerimiz ve ayaklarımız oldukça ağır, silahlarımız ise vahşidir. Ellerimizi kaldırdığımızda, tüm bu ulusun insanları yok olacak.

Ancak şunu da göz önünde bulundurmalısınız. Şu anda yolumuzu kesiyor olsalar da, onlar şeytani yaratıklar ya da canavar ruhlar değil; bu ülkedekilerin hepsi insan. Ve siz her zaman nezaket ve merhamete bağlı bir adam oldunuz, yolumuz üzerindeki tek bir hissedebilen varlığı bile incitmeyi reddettiniz. Buradaki tüm bu sıradan insanları katledersek, buna dayanabilir misiniz? Bu gerçek bir kötülük olur." Tripitaka bunu duyunca şöyle dedi: "Wukong, söylediklerin çok erdemli. Ama korkarım ki kraliçe benden saraya girmemi isterse, onunla evlilik ayini yapmamı isteyecektir. Asıl kaybetmeye ve Budizm'in erdemini yok etmeye, gerçek spermimi sızdırmaya ve inancımızın insanlığından düşmeye nasıl razı olabilirim?"

"Evlilik konusunda anlaştıktan sonra," dedi Pilgrim, "şüphesiz kraliyet görgü kurallarına uyacak ve seni almak için arabasını başkentin dışına gönderecektir. Onu reddetmeyin. Anka kuşu arabasına ve ejderha arabasına binerek hazine salonuna gidin ve ardından güneye bakan tahta oturun. Kraliçeden imparatorluk mührünü çıkarmasını ve biz kardeşleri saraya çağırmasını isteyin. Resmi belgeye mührü bastıktan sonra, kraliçeye belgeyi de imzalamasını ve bize geri vermesini söyleyin. Bu arada, onlara büyük bir ziyafet hazırlamalarını söyleyebilirsiniz; buna hem düğün ziyafeti hem de bizim için bir veda partisi diyebilirsiniz.

Ziyafetten sonra, kraliçeyle evliliğinizi tamamlamak için dönmeden önce bizi başkentin dışına kadar uğurlamak istediğinizi bahane ederek arabayı bir kez daha isteyin. Bu şekilde hem hükümdar hem de tebaa sahte bir mutluluğa kapılacak; artık ne yolumuzu kesmeye çalışacaklar ne de hırçınlaşmak için bir nedenleri olacak. Başkentin dış mahallelerine ulaştığımızda ejderha arabasından ineceksiniz ve Sha Monk hemen beyaz ata binmenize yardım edecek. Yaşlı Maymun daha sonra hareketsizlik büyüsünü kullanarak hükümdar ve tebaanın hareket edemez hale gelmesini sağlayacak. Daha sonra Batı'ya giden ana yolu takip edebiliriz. Bir gün ve bir gece sonra, büyüyü geri çağırmak ve hepsini serbest bırakmak için bir büyü okuyacağım, böylece uyanabilecek ve şehre geri dönebilecekler. Birincisi, hayatları korunmuş olacak, ikincisi ise ilkel

ruhunuz zarar görmeyecek. Bu, Sahte Bir Evlilikle Ağdan Kaçmak adıverilen bir komplo. İki kat avantajlı bir eylem değil mi?" Tripitaka busözleri duyduğunda, sanki bir sersemlikten kurtuluyor ya da bir rüyadanuyanıyor gibiydi. O kadar mutlu olmuştu ki "Değerli öğrencimin yücezekası için derinden minnettarım" diyerek Hacı "ya bol bol teşekkür etti.

Böylece dördü de kararlarında birleşmiş oldular ve biz de şimdilik onları yalnız bırakalım.

Şimdi size, çağrıyı bile beklemeden mahkeme kapısından içeri dalan ve beyaz yeşim basamakların önüne giden Başpiskopos ve postane kâtibinden bahsedeceğiz. "Hanımefendimizin uğurlu rüyası çok doğru," diye bağırdılar, "ve evlilik mutluluğu yakında sizin olacak." Kraliçe bu haberi duyunca inci gibi paravanı açtırdı; ejderha sedirinden inerek gümüşi dişlerini ortaya çıkarmak için kiraz dudaklarını araladı ve baştan çıkarıcı bir sesle gülümseyerek sordu: "Değerli tebaamız onu gördükten sonra kraliyet kardeşi ne dedi?"

"Tebaanız postaneye ulaştıktan sonra," dedi Büyük Önder, "ve kraliyet kardeşini selamladıktan sonra, hemen ona evlilik teklifimizi sunduk. Kraliyet kardeşi yine de biraz isteksiz olduğunu ifade etti, ancak en büyük öğrencisinin tereddüt etmeden onay vermesi şanslıydı. Efendisinin hükümdarımızın kocası olmasına ve kendisini güneye bakan kral olarak adlandırmasına izin vermeye hazırdı. Tek istediği, üçünün de Batı'ya doğru yola çıkabilmeleri için seyahat belgelerini onaylatmaktı. Kutsal yazıları aldıktan sonra geri dönerken buraya gelip anne ve babalarının önünde eğilecekler ve Büyük Tang'a geri dönmek için yol masraflarını isteyecekler."

Kraliçe gülümseyerek, "Kraliyet kardeşi başka bir şey söyledi mi?" diye sordu. Büyük Önder şöyle dedi: "Kraliyet kardeşi başka bir şey söylemedi ama hanımımızla evlenmeye istekli görünüyordu.

Ancak ikinci öğrencisi önce onların rızasını almak istedi." Kraliçe bunu duyunca hemen İmparatorluk Eğlence Sarayı'na bir ziyafet hazırlamalarını emretti. Ayrıca kocasını karşılamak üzere başkentin dışına çıkabilmesi için imparatorluk kortejinin hazırlanmasını istedi. Çeşitli kadın görevliler, kraliçenin emrine itaat ederek, sarayları süpürüp temizlemeye ve ziyafeti son derece aceleyle hazırlamaya başladılar. Şunlara bir bakın! Bu Batı Liang Eyaleti bir kadın egemenliği olmasına rağmen, araba ve at arabası Çin'dekilerden daha az zengin değil. Görüyorsunuz.

Renk püskürten altı ejderha- Şans getiren iki anka kuşu- Renkler saçan altı ejderha arabayı destekler; Şans getiren iki anka kuşu arabayı kaldırır. Sonsuz dalgalar halinde garip bir koku; Uğurlu hava sürekli yükselir. Birçok bakanın taktığı altın ya da yeşim taşından balık kolyeler; Sıra sıra dizilmiş güzel bukleler ve mücevherlerle süslenmiş saçlar. Mandarin ördeği yelpazeleriyle korunan bir kraliyet arabası; İnci gibi parlayan ekranlardan anka kuşu saç tokaları parlıyor. Melodik borular, Ahenkli teller. Gökyüzüne uzanan ne büyük bir sevinç duygusu! Estrade Numina'dan ayrılmak ne sınırsız bir mutluluk. Üç katmanlı saçaklar kraliyet evinin üzerinde dalgalanıyor; Beş renkli sancaklar imparatorluk merdivenlerini aydınlatıyor. Bu topraklar evlilik kadehinin değiş tokuş edildiğini hiç görmedi; Bugün kraliçe yetenekli bir adamla evleniyor.

Bir süre sonra imparatorluk korteji başkentten ayrıldı ve Erkek Kabul Postahanesi'ne vardı. Birisi Tripitaka ve müritlerine duyurmak için içeri girdi:

"İmparatorluk korteji geldi." Tripitaka bunu duyunca kıyafetlerini düzeltti ve üç öğrencisiyle birlikte arabayı karşılamak üzere ana salondan ayrıldı. Kraliçe arabadan inmek için paravanı açtığında, "Tang sarayının kraliyet kardeşi hangisi?" diye sordu. Büyük Önder eliyle işaret ederek, " Postane kapısının dışındaki tütsü masasının arkasında duran papaz cübbeli kişi," dedi. Kraliçe güve kaşlarını kaldırarak ve Anka kuşu gözlerini açarak ona baktı ve bunun gerçekten de sıra dışı bir figür olduğunu fark etti. Şuna bir bakın!

Ne yakışıklı yüz hatları! Ne asil bakışlar! Gümüş tuğlalar gibi beyaz dişler, kırmızı dudaklar ve kare bir ağız. Başı düz tepeli, alnı geniş ve dolgundur; Güzel gözleri, düzgün kaşları ve uzun bir çenesi vardır. İki yuvarlak kulak cesur birine işaret eder. Çok zarif, yetenekli bir adam. Ne kadar genç, zeki ve güzel bir aşk oğlu, Batı Liang'ın muhteşem kızıyla evlenmeye layık!

Gördükleri karşısında tamamen kendinden geçen kraliçe, aşk dolu bir tutkuya kapıldı. Küçük, kiraz gibi ağzını açarak haykırdı:

"Büyük Tang'ın asil kardeşi, anka kuşunu alıp sürmeye gelmiyor musun?" Tripitaka bu sözleri duyduğunda kulakları kızardı ve yüzü kıpkırmızı oldu; utançla doldu, başını bile kaldırmaya cesaret edemedi.

Ancak bir tarafta, Zhu Sekiz Kural burnunu yukarı kaldırmış ve cam gibi gözlerle kendisini oldukça baştan çıkaran kraliçeye bakıyordu.

Gerçekten de

Kaşları yalıçapkını saçı gibi, Ve teni yeşim taşı üzerindeki it gibi. Şeftali yaprakları yüzünü süslüyor; Topuzunda altın anka kuşu saçları var. Gözleri, soğuk, sıvı bakışları, baştan çıkarıcı cazibesi. Elleri genç, narin filizler, ne kadar zarif. Eğik asılmış kırmızı bir kuşaktan renkler dalgalanıyor; Yeşim ve inciden parlak ışıltılar parıldıyor. Zhaojun'un güzelliğinden bahsetme, O gerçekten Xi Shi'yi bile aşıyor. Söğüt beli altın kolye seslerine hafifçe eğilir; Hafif, lotus adımları jadelike uzuvları hareket ettirir. Ay tanrıçası ona yaklaşamaz, Cennetin hizmetçileri de onunla kıyaslanamaz. Onun güzel, saray tarzı dünyevi bir okuldan değil; Jasper Pool'dan Kraliçe Ana gibi.

Bizim Budala bu hoş figüre bakarken ağzından salyalar akmasına ve kalbinin geyiklerle çarpmasına engel olamadı. Bir anda güçsüzleşti ve uyuştu ve ateşle karşılaşan bir kar aslanı gibi eriyip gitti! Kraliçe öne çıktı ve Tripitaka'yı yakaladı. Baştan çıkarıcı bir sesle, "Asil kardeşim sevgilim, lütfen ejderha arabasına bin ki Altın Çanlar Hazine Salonu'na gidip karı koca olalım," dedi. Ayakta zor duracak kadar titreyen büyüğümüz, sanki

sarhoş olmuş ya da büyülenmiş gibi davranıyordu. Bir taraftaki Hacı onafısıldadı, "Usta, çok mütevazı olma. Lütfen hanımımızla birlikte arabayabinin. Gidin ve tezkeremizi hemen onaylatın ki biz de kutsal yazılarıgetirmeye devam edebilelim."

İhtiyar cevap vermeye cesaret edemedi; Hacı'yı birkaç kez çekiştirdi ve Hacı artık gözyaşlarının akmasına engel olamıyordu. "Efendi, üzülmemelisin," dedi Hacı. "Bütün bu zenginliklere bak! Eğer şimdi tadını çıkarmayacaksan, ne zaman çıkaracaksın?"

Tripitaka'nın kabul etmekten başka çaresi yoktu. Gözyaşlarını silerek kendini mutlu görünmeye zorladı ve kraliçeye katıldı,

El ele tutuşup ejderha arabasına bindiler. Kraliçe büyük bir sevinç içinde evlenmek istedi; Büyük korku içindeki yaşlı adam sadece Buda'ya tapınmak istiyordu. Biri gelin odasında aşk oyunu istiyordu; Biri Ruh Dağı'nda Dünya Onurlu Kişisini görmek istedi. Kraliçe samimiydi; Keşiş rol yaptı, Kraliçe samimiydi, Yaşlılığa uyum içinde ulaşmayı umarak. Keşiş rol yaptı, İlkel ruhunu beslemek için duygularını koruyordu. İnsan bir adamı gördüğüne çok seviniyordu. Güpegündüz onunla birlikte olacağını. İnsan bir kadınla karşılaşmaktan korkardı. Ve tek düşündüğü kaçmak ve Thunderclap'e gitmekti. İkisi birlikte savaş arabasına bindiler. Tang Monk'un başka bir akla sahip olduğunu kim bilebilirdi ki!

Sivil ve askeri yetkililer, hükümdarlarının ve Tang Keşişi'nin anka kuşu arabasına bindiklerini ve yan yana oturduklarını gördüklerinde, her biri memnuniyetle gülümsedi. Tüm maiyet geri döndü ve başkente geri döndü.

Bu arada Büyük Bilge Sun, Sha Monk'a bavulları sırıkla taşımasını ve beyaz atı imparatorluk kortejini takip etmesi için yönlendirmesini söyledi. Ancak Zhu Sekiz Kural önden koşarak Beş Anka Kuşu Kulesi'ne doğru çılgınca koştu ve bir yandan da şöyle bağırdı: "Ne rahatlık! Ne büyük bir fırsat! Ama düğün şarabını içmeden ve kendimizi önce akrabalarımıza sunmadan bunu yapamayız."

Korteje katılan görevliler o kadar korkmuşlar ki arabanın yanına gidip, " Leydim, uzun burunlu ve kocaman kulaklı keşiş Beş Anka Kulesi'nin önünde düğün şarabı içmek için bağırıyor" demişler. Kraliçe bunu duyunca mis kokulu omzunu ihtiyara doğru eğmiş ve şeftali gibi yanaklarını onun yüzüne yaklaştırmış. Kokulu ağzını açarak yumuşak bir sesle, "Asil kardeşim, sevgilim, şu uzun burunlu ve kocaman kulaklı olan öğrencin hangisi?" dedi.

"O benim ikinci öğrencim," dedi Tripitaka, "ve büyük bir iştahı var. Aslında, hayatı boyunca ağzını şımartmayı sever. İşimize devam edebilmemiz için önce ona biraz yiyecek ve içecek verilmeli."

Kraliçe telaşla sordu: "İmparatorluk Eğlence Sarayı ziyafeti hazırlamayı bitirdi mi?"

"Öyle," diye bildirdi yetkililerden biri. "Doğu Salonu'nda hem et hem de vejetaryen yemekleri var."

"Neden ikisi birden?" diye tekrar sordu kraliçe. "Tang sarayının kraliyet kardeşinin," dedi görevli, "ve müritlerinin vejetaryen beslenmeye alışkın olmasından korkuyoruz. Bu yüzden hem et hem de vejetaryen yemeklerimiz var."

Kraliçe yine gülümseyerek büyüğünün yanına sokuldu ve "Asil kardeşim canım, et mi yiyorsun yoksa vejetaryen mi besleniyorsun?" dedi.

Tripitaka şöyle dedi: "Bu mütevazı rahip vejetaryen bir diyet uyguluyor ama öğrencilerim şaraptan uzak durmuyor. İkinci öğrencim birkaç kadeh diyet şarabı içmeyi çok istiyor."

Konuşmalarını henüz bitirmemişlerdi ki Büyük Önder yanlarına yaklaşarak, "Lütfen ziyafete katılmak üzere Doğu Salonu'na gidin. Bugün uğurlu bir gün ve Majesteleri saygıdeğer kraliyet kardeşiyle evlenebilir. Yarın Cennet Sarı Yol'u gösterecek ve saygıdeğer kraliyet kardeşini hazine salonuna çıkmaya ve güneye bakmaya davet edeceğiz. O zaman hükümdarlığının adını belirleyebilir ve tahta geçebilir."

Son derece memnun olan kraliçe, ejderha arabasından inmek ve ana saray kapısından girmek için yaşlıyla el ele tutuştu. Onları karşılayanlar

İlahi müzik, kulelerden esen rüzgar, Yeşim arabası saray kapılarından geçerken. Anka kuşu kapıları parlak ışık parıltılarına açıldı; Saray şimdi sıra sıra brokarlarla açıldı. Tek boynuzlu at salonu tütsü dumanıyla örtülüydü; Parlak koridorlar tavus kuşu perdelerinin etrafında dolanıyordu. Kuleler soylu devletlerinki gibi yükseliyordu, Yeşim salonlarıyla, altın atlar daha da harikulade.

Doğu Salonu'na vardıklarında,

Melodik yaylı çalgılar ve borulardan oluşan bir koro duydular; İki sıra halinde güzel, zarif hizmetçiler gördüler.

Orta salona iki çeşit görkemli yemek yerleştirilmişti: sol taraftaki baş masada vejetaryen yemekleri yer alırken, sağ tarafa et yemekleri yerleştirilmişti. Salonun ön tarafına doğru da iki sıra tek kişilik masa kurulmuştu. Zarif, sivri parmaklarını ortaya çıkarmak için kollarını sıvayan kraliçe, konuklarına kadeh kaldırmak için hemen yeşim taşından bir fincan aldı. Hacı öne çıkarak şöyle dedi: "Hepimiz vejetaryen besleniyoruz. Efendimiz sol taraftaki baş masaya otursun. Biz üç kardeş de onun iki yanındaki tek kişilik masalara oturabiliriz."

"Evet! Evet!" dedi Büyük Önder sevinç içinde. "Usta ve öğrenciler tıpkı baba ve oğullar gibidir. Yan yana oturmamaları gerekir."

Çeşitli görevliler aceleyle masaları düzgün bir şekilde hazırladılar ve ardından kraliçe her birinin şerefine kadeh kaldırdı. Daha sonra Hacı, Tang Keşişine bir bakış atarak efendisine selamına karşılık vermesini işaret etti. Bunun üzerine Tripitaka yerinden ayrıldı ve yeşim kadehi tutarak kraliçenin şerefine kadeh kaldırdı. Diğer sivil ve askeri yetkililerin hepsi, rütbelerine göre her iki taraftaki diğer koltuklara oturmadan önce imparatorluk lütfuna teşekkür etmek için diz çöktüler. Müzik durdu ve içmeye ve yemeye başladılar.

Sekiz Kural midesini doyurmaya odaklandığından, sonuçlara pek aldırış etmiyordu. Önündeki yemeğin mısır, buharda pişmiş ekmekler, tatlı hamur işleri, mantarlı popo, siyah mantar, yumuşak bambu filizleri, odun kulağı, Çin lahanası, deniz yosunu, laver, yeşil şalgam, taros, beyaz şalgam, yer elması ya da sarı sperm olması fark etmiyordu; büyük yudumlarla hepsini bitiriyor, yedi ya da sekiz bardak şarapla yıkıyordu. " Bize daha fazla yemek getirin!" diye bağırdı. "Büyük şaraplar getirin! Birkaç kadeh daha içtikten sonra her birimiz kendi işimize bakacağız."

Sha Monk, "Bu kadar güzel bir ziyafetin tadını biraz daha çıkarmak istemiyor musunuz?" diye sordu. "Ne tür bir işle ilgilenmek istiyorsun?" Bizim Budala gülerek şöyle dedi: "Eskilerin dediği gibi,

Yay yapımcısı yayını, ok yapımcısı okunu yapsın.

Şu anda, eş almak isteyenlerimiz eş alabilir ve bir kocayla evlenmek isteyenlerimiz bir kocayla evlenebilir.

Kutsal yazıları edinmek isteyenlerin kutsal yazıları edinme yolunda olmaları gerekir. Arzulanan kupanın işlerimizi geciktirmesine izin veremeyiz. Yazımızı hızlı bir şekilde onaylatalım. Ne demişler,

Eğer general atından inmezse, herkes kendi yoluna gidecektir."

Kraliçe bunu duyunca büyük kadehler istedi ve görevliler hemen birkaç papağan kadehi, karabatak şeklindeki kepçeler, altın taslar, gümüş kadehler, cam kadehler, kristal leğenler, Penglai kâseleri ve kehribar kadehler çıkardılar. Bunları en yumuşak şaraplarla doldurdular ve tüm öğrenciler birer kadeh içti.

Tripitaka daha sonra masadan kalktı ve ellerini kavuşturarak kraliçenin önünde eğildi ve şöyle dedi: "Majesteleri, bu cömert ziyafet için teşekkür ederim.

Yeterince içtik. Lütfen hazine salonuna çıkın ve yazımızı onaylayın. Hâlâ gün ışığı varken, üçünü de yollarına gönderelim."

Kraliçe kabul etti. Ziyafet sona erdikten sonra, ihtiyarı elinden tutarak Altın Çanlar Salonu'na götürdü ve hemen ihtiyarın tahta geçmesini istedi. " Hayır! Hayır!" dedi Tripitaka. "Az önce Büyük Önder yarının uygun uğurlu gün olacağını ve ancak o zaman bu zavallı keşişin tahta geçmeye ve kendimi ayrı bir adam olarak adlandırmaya cesaret edebileceğini söyledi. Bugün mührünüzü ferman üzerinde kullanmalısınız ki onlar gönderilebilsin."

Kraliçe yine kabul etti ve ejderha kanepesine oturdu. Tang Keşişi'nin oturması için kanepenin sol tarafına yüksek arkalıklı altın bir sandalye yerleştirildi. Ardından öğrencilerden seyahat reçetesini getirmeleri istendi. Sha Monk sargıyı çözüp çıkardıktan sonra, Büyük Bilge iki eliyle yazmayı kraliçeye sundu. Kraliçe belgeyi incelediğinde, belgenin üzerinde Büyük Tang İmparatoru'nu n dokuz hazine mührünün yanı sıra Değerli Görüntü Krallığı, Kara Horoz Krallığı ve Yavaş Araba Krallığı'nın mühürlerini buldu. Kraliçe belgeye baktıktan sonra baştan çıkarıcı bir şekilde gülümseyerek tekrar, "Demek kraliyet kardeşi sevgilim de Chen adını taşıyor?" dedi.

"Bu benim laik ailemin soyadı," dedi Tripitaka, "dini adım ise Xuanzang. Tang imparatoru imparatorluk nezaketiyle beni kardeşi olarak kabul ettiği için bana Tang adını verdi."

"Neden" diye sordu kraliçe, "el yazmasında müritlerinizin isimleri yok?"

"Benim üç yaramaz öğrencim," diye yanıtladı Tripitaka, "Tang sarayından insanlar değiller."

"Eğer değillerse," diye bir kez daha sordu kraliçe, "nasıl oluyor da yolculuğunuzda sizi takip etmeye istekli oluyorlar?"

"En büyük öğrencim," diye yanıtladı Tripitaka, "Doğu Pūrvavideha Kıtası'ndaki Aolai Ülkesi'nden; ikinci öğrencim Batı Aparagodānīya Kıtası'ndaki Qoco'nun bir köyünden; üçüncüsü ise Akan Kum Nehri'nden geliyor. Üçü de Cennet'in hükümlerini çiğnemişti. Ancak Bodhisattva

Guanshiyin onları acılarından kurtarmış, bunun sonucunda da teslimiyetgöstermeye ve iyiye tutunmaya istekli olmuşlardı. Sevaplarınıngünahlarına kefaret olması için, kutsal yazıları edinmek üzere BatıCennetine yaptığım yolculukta bana eşlik etmeye ve beni korumaya kararverdiler. Ben daha yoldayken müritlerim oldukları için, isimleri bunedenle yazıtta kaydedilmemişti."

Kraliçe, "İzin verin onları sizin için ekleyeyim, olur mu?" diye sordu. Tripitaka, "Majesteleri nasıl isterseniz öyle yapın," diye cevap verdi.

Kraliçe hemen fırça ve mürekkep istedi; mürekkep ovulduktan ve fırça güzelce ıslatıldıktan sonra, bildirinin sonuna Sun Wukong, Zhu Wuneng ve Sha Wujing'i n adlarını yazdı. Ardından imparatorluk mührünü çıkararak kendi imzasını atmadan önce belgeyi düzgünce mühürledi. Belge tekrar Büyük Bilge Sun'a iletildi ve o da sargının içine koyması için Sha Monk'a verdi. Kraliçe, küçük altın ve gümüş parçalarından oluşan bir tepsiyi alarak Hacı'ya vermek üzere ejderha koltuğundan ayrıldı ve şöyle dedi: "Üçünüz de bunu seyahat parası olarak alın ve Batı Cennetine erken bir tarihte ulaşın. Kutsal yazıları aldıktan sonra geri döndüğünüzde, sizin için daha büyük ödüllerimiz olacak." Hacı dedi ki, "Biz aileden ayrılanlarız ve altın ya da gümüş kabul edemeyiz. Yolumuz üzerinde geçimimizi sağlamak için dilenebileceğimiz yerler olacaktır." Kraliçe onun reddettiğini görünce, on balya ipek brokar çıkardı ve Hacı "ya şöyle dedi: "Aceleyle gittiğin için ölçü almaya ya da dikmeye vaktin yok. Bunu al ve yolda seni soğuktan koruyacak giysiler diktir."

"Aileden ayrılanların," dedi Hacı, "ipek brokar giymelerine izin verilmez. Bedenlerimizi örtmek için kumaş giysilerimiz var." Kraliçe onun yine reddettiğini görünce şu emri verdi:

"Üç pint imparatorluk pirinci al, yolda yemek için kullanabilirsin." Sekiz Kural "yemek" kelimesini duyunca hemen kabul etti ve pirinci dürümün içine koydu. "Kardeşim," dedi Hacı, "bavul ağırlaşıyor. Onu taşıyacak gücün var mı?"

"Bilemezsiniz," diye kıkırdadı Sekiz Kural, "ama pirincin iyi yanı, günlük tüketim için bir ürün olmasıdır. Bir öğün onu bitirir."

Kraliçeye teşekkür etmek için hepsi avuçlarını birbirine bastırdı.

Tripitaka şöyle dedi: "Majesteleri, onları başkentin dışına gönderecek olan bu zavallı keşişe eşlik etme zahmetine katlansın. Onlara birkaç talimat vermeme izin verin ki Batı'ya doğru yola çıkabilsinler. Geri döneceğim ve o zaman Majesteleriyle birlikte sonsuza dek zenginlik ve ihtişamın tadını çıkarabilirim. Ancak bu tür yükler ve kaygılar olmadan evlilik mutluluğuna erişebiliriz."

Kraliçe elbette bunun bir oyun olduğunu bilmiyordu ve hemen imparatorluk kortejini istedi. Güzel kokulu omzunu Tripitaka'ya yaslayarak onunla birlikte anka kuşu arabasına bindi ve başkentin batısına doğru ilerledi. O sırada başkentteki tüm insanlar ellerinde temiz su dolu kaplar ve en güzel tütsülerle dolu küplerle sokaklara dizilmişti. Kraliçenin kortejini ve kraliyet kardeşinin erkek formunu görmek isteyenlerin hepsi pudralı yüzlere ve bulut gibi saçlara sahipti; yaşlısı genci sokaklara doluşmuştu. Bir süre sonra imparatorluk korteji başkentin dışına çıktı ve batı kapısının önünde durdu.

Her şeyi düzene koyduktan sonra Hacı, Sekiz Kural ve Sha Monk imparatorluk arabasına bakarak hep bir ağızdan haykırdılar: "Kraliçenin daha fazla gitmesine gerek yok. Biz artık gidelim."

Ejderha arabasından yavaşça inen ihtiyar, ellerini kraliçeye doğru kaldırarak, "Lütfen geri dönün Majesteleri ve bu zavallı keşişin kutsal yazıları edinmesine izin verin," dedi. Kraliçe bunu duyunca korkudan beti benzi attı ve Tang Keşişi'ni çekiştirmeye başladı. "Kraliyet kardeşi sevgilim," diye bağırdı, "senden kocam olmanı istemek için tüm ulusumun servetini kullanmaya hazırım. Yarın kendini kral ilan etmek için yüksek hazine tahtına çıkacaksın ve ben de senin kraliçen olacağım. Düğün yemeğini bile yedin. Neden şimdi fikrini değiştiriyorsun?" Sekiz Kural onun söylediklerini duyunca sanki sayıklıyormuş gibi davranmaya başladı.

Burnunu bükerek ve kulaklarını çılgınca sallayarak arabaya doğru hücumetti ve bağırdı: "Biz keşişler senin gibi pudralı bir iskeletle nasılevlenebiliriz? Bırakın efendim yolculuğuna devam etsin!" Kraliçe buiğrenç yüzü ve çirkin davranışı görünce korkudan ne yapacağını şaşırmışve arabaya geri dönmüş. Sha Monk, Tripitaka'yı kalabalığın arasındançekip çıkardı ve tam ata binmesine yardım ediyordu ki bir başka kız biryerden fırlayıp bağırdı, "Kraliyet kardeşi Tang, nereye gidiyorsun? Hadisen ve ben biraz sevişelim!"

"Seni aptal aşüfte!" diye bağırdı Sha Monk ve hazine asasını çıkarıp kızın kafasına sertçe indirdi. Aniden bir kasırga çağıran kız, Tang Monk'u büyük bir vınlamayla sürükledi ve ikisi de iz bırakmadan ortadan kayboldu. Eyvah! İşte böyle oldu

Adil seks ağından yeni ayrılmıştı, Sonra aşk iblisiyle tanıştı.

O kızın bir insan mı yoksa bir şeytan mı olduğunu ya da yaşlı efendinin ölecek mi yoksa yaşayacak mı olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第055回 · Bölüm 55

Sapkın form Tripitaka Tang için şehvetle oynar Dik doğa bozulmamış benliği korur

Biz de tam size Büyük Bilge Sun ve Zhu Sekiz Kural'dan bahsediyorduk; onlar Sha Monk'un bağırışlarını ve rüzgârın uğultusunu duyduklarında bu kadınları hareketsiz hale getirmek için büyü yapmak üzereydiler. Hemen dönüp baktıklarında Tang Keşişi'nin ortadan kaybolduğunu gördüler. "Usta'yı kaçıran kim?" diye sordu Hacı ve Sha Monk, "Bir kız. Bir kasırga çağırdı ve Usta'yı kaçırdı." Hacı bunu duyunca doğruca bulutların kenarına sıçradı; eliyle gözlerini gölgeleyerek etrafına baktı ve kuzeybatıya doğru savrulan bir rüzgar ve toz kütlesi buldu. " Kardeşlerim," diye bağırdı aşağıdakilere, "benimle birlikte Üstadı takip etmek için hemen bulutların üzerine çıkın."

Sekiz Kural ve Sha Monk bavulları ata bağladı ve bir vınlamayla hepsi havaya fırlayıp oradan ayrıldı.

Batı Liang Eyaleti'nin hükümdar ve tebaası olan kadınlar o kadar korkmuşlardı ki, hepsi yere diz çökmüş, "Demek bunlar güpegündüz Cennet'e yükselebilen arhatlar!" diye ağlıyorlardı.

Bunun üzerine yetkililer kraliçeye şöyle dediler: "Hükümdarımız artık korkmasın veya sinirlenmesin. Tang'ın kraliyet kardeşi Yol'a erişmiş bir Budist rahip olmalı. Hiçbirimiz gerçek sezgiye sahip olmadığımız için, bu Çinli adamların ne olduklarını anlayamadık ve tüm entrikalarımız boşa gitti. Hanımımız saraya dönmek için arabaya binsin."

Kraliçenin kendisi de oldukça mahcup oldu ve tüm yetkilileriyle birlikte başkente geri döndüğü için onları şimdilik burada bırakıyoruz.

Bunun yerine size, o kasırgayı kovalamak için hava ve sis üzerinde yürüyen iki kardeşiyle birlikte Büyük Bilge Güneş'i anlatıyoruz. Kısa bir süre sonra yüksek bir dağa geldiklerinde tozun dindiğini ve rüzgârın

hafiflediğini görmüşler. Şeytanın nereye gittiğini bilmeyen üç kardeşbulutlarını indirip yolu aramaya başladılar. Tam o sırada dağın yamacındabir perdeye benzeyen, parlak ve yeşil büyük bir taş parçası görmüşler. Üçüatı perdenin arkasına götürmüş ve üzerinde büyük harflerle aşağıdakiyazının bulunduğu iki taş kapı keşfetmişler:

Zehirli Düşman Dağı, Lute Mağarası.

Her zaman oldukça aptal olduğu için, Sekiz Kural hemen tırmığıyla kapıları kırmak istedi, ancak Hacı tarafından hemen durduruldu. "Bu kadar aceleci olma, Kardeş," dedi. "Kasırgayı buraya kadar takip ettikten sonra, bu kapıları bulana kadar bir süre aramak zorunda kaldık. Meselenin uzununu kısasını bile bilmiyoruz. Bunun yanlış kapı olduğunu varsayalım. Bu hareketiniz sahibini gücendirmez mi? Bence siz ikiniz ata göz kulak olun ve şu taş paravanın önünde bekleyin. Biz bir şeye başlamadan önce yaşlı Maymun içeri girip biraz araştırma yapsın."

Sha Monk duyduklarından büyük memnuniyet duyarak, "Çok iyi! İşte ben buna pervasızlıkta ihtiyat, acelecilikte soğukkanlılık diyorum." Böylece ikisi birlikte atı götürdüler.

Bu arada Büyük Bilge Güneş ilahi gücünü sergiledi: parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak bir büyü okudu ve vücudunu bir kez sallayarak gerçekten çevik ve hafif bir arıya dönüştü. Şuna bir bakın!

İnce kanatları rüzgârla yumuşar; Güneş ışığında beli incedir. Bir zamanlar çiçeklerle tatlandırılmış bir ağız; Çizgili kurbağaların evcilleştirdiği bir kuyruk. Bal yapımında ne büyük başarı! Eve dönüşü ne kadar mütevazı! Şimdi akıllıca bir plan tasarlıyor Hem kapıları hem de saçakları aşmak için.

Kapıdaki bir çatlaktan içeri giren Pilgrim, ikinci kattaki kapıyı uçarak geçti ve ortasında dişi bir zebaninin oturduğu bir çiçek çardağına geldi. İki yanında renkli ipekler giymiş ve alınlarında perçemler olan birkaç genç kız ona eşlik ediyordu. Hepsi de çok hoş bir ruh hali içinde görünüyor, bir şeyler hakkında büyük bir canlılıkla konuşuyorlardı. Seyyahımız çok

hafifçe oraya doğru uçtu ve çardağın kafesine kondu. Dinlemek içinkulağını eğdiğinde, saçları darmadağınık iki kızın daha çardağa doğruyürüdüğünü gördü, her birinin elinde bir tabak dumanı tüten sıcak hamurişleri vardı. "Hanımefendi," dediler, "bu tabakta insan etiyle doldurulmuşçörekler var, diğerinde ise kırmızı fasulye ezmesiyle doldurulmuşçörekler."

"Küçükler," dedi dişi şeytan kıkırdayarak, "Tang'ın kraliyet kardeşinin dışarı çıkmasına yardım edin."

Renkli ipekler giymiş kızlar arka odalardan birine gittiler ve Tang Keşişini ellerinden tutarak dışarı çıkardılar. Ancak ustanın yüzü sararmış, dudakları bembeyaz olmuştu; gözleri kızarmış ve yaşlarla dolmuştu. Hacı kendi kendine, "Üstat zehirlenmiş!" diye iç geçirdi.

Zebani çardaktan çıktı ve zarif, yaylı soğan benzeri parmaklarını uzatarak büyüğünü yakaladı ve şöyle dedi: "Rahatla, asil kardeşim! Buradaki yerimiz Batı Liang Kadın Devleti'nin sarayı gibi olmasa da ve onların zenginliği ve lüksüyle kıyaslanamasa da, aslında daha az telaşlı ve daha rahat. Burayı Buddha'nın adını zikretmek ve kutsal yazıları okumak için mükemmel bulacaksınız.

Yolda sana eşlik edeceğim ve yaşlanana kadar uyumlu bir birlikteliğin tadını çıkaracağız."

Tripitaka tek kelime bile etmedi. Zebani tekrar, "Endişelenmeyi bırak," dedi. "Kadınlar Devleti'ndeki ziyafete katıldığında pek bir şey yemediğini biliyorum. Burada etli ve vejetaryen olmak üzere iki çeşit unlu mamul var, korkunu yatıştırmak için ne istersen alabilirsin."

Tripitaka kendi kendine şöyle düşündü: "Sessiz kalabilirim ve hiçbir şey yemeyi reddedebilirim ama bu şeytan kraliçe gibi değil. Ne de olsa kraliçe, hareketleri adaba göre yönetilen bir insan. Bu şeytan ise bana zarar verebilecek bir canavar-ruh. Ne yapmalıyım? Acaba üç müridim burada gözaltında tutulduğumu biliyorlar mı? İnatçılığım yüzünden bana zarar verirse, hayatımı boşa harcamış olmaz mıyım?"

Zihnini bu şekilde sorgularken, ağzını açmak için kendini zorlamaktan başka çaresi yoktu.

"Etli çörek neyden ve vejetaryen çörek neyden yapılıyor?" diye sordu. Zebani, "Etli çöreğin içinde insan eti var, vejetaryenin içinde ise kırmızı fasulye ezmesi var" dedi.

"Bu zavallı keşiş," dedi Tripitaka, "vejetaryen besleniyor."

"Kızlar," dedi dişi şeytan kıkırdayarak, "bize biraz sıcak çay getirin ki evinizin büyüğü vejetaryen çörekleri yiyebilsin." Kızlardan biri bir fincan güzel kokulu çay getirdi ve yaşlı adamın önüne koydu. Bir vejetaryen çörek alan zebani onu ikiye böldü ve parçaları Tripitaka'ya uzattı, o da bir etli çörek alıp bütün olarak zebaniye sundu. "Asil kardeşim," diye sordu şeytan gülerek, "neden bana vermeden önce onu kırmadın?"

Tripitaka cevap vermeden önce avuçlarını birbirine bastırdı: "Aileden ayrılmış biri olarak etle yapılmış yiyecekleri açmaya cesaret edemem."

"Eğer aileden ayrılmış biri olarak etle yapılmış yiyecekleri açmaya cesaret edemiyorsan," dedi zebani, "nasıl oluyor da geçen gün Çocuk ve Anne Deresi'nde su muhallebisi yemeye razı oluyorsun? Bunu yaptıktan sonra, bugün hala kırmızı fasulye ezmesi dolması yemekte ısrar ediyor musun?"

Tripitaka cevap verdi:

"Yüksek gelgitte bir tekne hızla ayrılır; Kum tuzaklarında bir at yavaşça tırıs gider."

Kafesteki Hacı her şeyi duydu. Böyle bir şakalaşmanın efendisinin gerçek doğasını şaşırtabileceğinden korkarak, artık kendini tutamadı. Hemen gerçek yüzünü gösterdi ve demir çubuğunu çıkardı. "Lanetli canavar!" diye bağırdı. "Çok asisin!" Dişi şeytan onu gördüğünde, ağzından hemen tüm çardağı kaplayan puslu bir ışık huzmesi üfledi. " Küçükler," diye bağırdı, "kraliyet kardeşini götürün!" Çelik bir mızrak alarak çardaktan dışarı fırladı ve bağırdı, "Kanunsuz maymun herif! Ne

cüretle evime gizlice girip röntgenci rolü oynarsın? Sakın kaçma! Anneninüç çatallı mızrağının tadına bak!" Onun darbelerini savuşturmak içindemir çubuğu kullanan Büyük Bilge, geri çekilirken karşılık verdi.

İkisi dövüşerek mağaradan dışarı çıktılar. Sekiz Kural ve Sha Monk taş perdenin önünde bekliyorlardı; savaşçıların çıktığını gördüklerinde Sekiz Kural aceleyle beyaz atı yoldan çekerek, "Sha Monk, sen atı ve eşyaları koru. Yaşlı Hog gidip dövüşe yardım etsin."

Sevgili Aptal! Tırmığı iki eliyle havaya kaldırarak ileri atıldı ve bağırdı, "Ağabey, geride dur! Bırak da bu kaltağı döveyim!" Zebani, Sekiz Kural'ın yaklaştığını görünce yeteneklerinden birkaçını daha çağırdı. Bir hırıltıyla burun deliklerinden ateş fışkırdı ve ağzından duman yaladı. Vücudunu bir kez salladı ve şimdi kim bilir kaç el tarafından kullanılan üç mızrak havada dans ediyor ve itiliyordu. Bir kasırga gibi mücadelenin içine daldığında, her iki tarafta da Hacı ve Sekiz Kural tarafından karşılandı.

"Sun Wukong," diye bağırdı zebani, "gerçekten muhakeme yeteneğin yok! Ben seni tanıyorum ama sen beni tanıyamıyorsun. Ama Thunderclap Manastırı'ndaki Buda Tathāgata'nız bile benden korkuyor. Sizin gibi iki beceriksiz hödük, bir yere varabileceğinizi mi sanıyorsunuz! İkiniz de yukarı gelin, ikinizi de döveceğim!"

"Bu savaş nasıldı?" diye soruyorsunuz.

Dişi şeytanın gücü arttı; Maymun Kral'ın gücü arttı. Göksel Sazlık Mareşali, liyakat için çabalıyor, Hiddetini göstermek için tırmığını çılgınca sallıyordu. Çok elli ve hızlı mızraklı olanı sisli ışık kuşattı; Bu ikisinden - güçlü silahlarla itici - sisli hava yükseldi. Şeytan sadece bir eş aramak istiyordu; Keşiş ilkel spermini sızdırmayı reddetti. Yin ve yang şimdi savaşacaktı, Her biri bu acı çekişmede gücünü gösteriyordu. Sessiz yin, varlığı beslemek için, şehvetle hızlandı; Sakin yang, sağlığını korumak için arzularından arındı. Bu iki tarafa böylece anlaşmazlık geldi; Mızrak, tırmık ve sopayla bir yarışma yapıldı. Bunun sopası güçlüydü,

Tırmık, daha güçlü- Ama şeytanın mızrağı onları darbe darbe karşıladı.Toxic Foe Dağı'nın önünde üç boyun eğmeyen; Lute Mağarası'nın dışındaiki acımasız taraf. O, Tang Keşişini eşi olarak almaktan memnun oldu; Buikisi yaşlıyla birlikte gerçek yazıyı aramaya karar verdiler. Savaşmak içinyeri göğü ayağa kaldırdılar Ve güneş ve ay kararana ve gezegenler hareketedene kadar savaştılar.

Üçü uzun süre dövüştü ve bir karara varılamadı. Aniden havaya sıçrayan dişi şeytan, At Kesen Zehirli Kazık'a başvurdu ve görünmeden Büyük Bilge'nin kafasına müthiş bir bıçak darbesi indirdi. "Ah, sefalet!" diye haykırdı Hacı ve hemen şiddetli bir acı içinde kaçtı. Sekiz Kural gidişatın değişmekte olduğunu görünce o da tırmığı arkasına takarak geri çekildi. Zebani böylece mızraklarını geri aldı ve zaferle geri döndü.

Hacı başını tutarak, kaşları çatık ve yüzü kederli bir şekilde, "Korku! Dehşet!"

Sekiz Kural yanına gidip sordu: "Ağabey, nasıl oldu da tam dövüşün tadını çıkarıyorken birdenbire fırtınalar kopararak kaçtın?" Hacı başını tuttu ve sadece "Acıyor! Acıyor!" diyebildi.

"Migrenin tutmuş olmalı," dedi Sha Monk. "Hayır! Hayır!" diye bağırdı Hacı, bir aşağı bir yukarı zıplayarak. "Ağabey," dedi Sekiz Kural, " yaralandığını görmedim. Ama şimdi başın ağrıyor. Neden?"

"Tanrım, bu korkunç!" dedi Pilgrim inleyerek. "Ben de tam onunla dövüşüyordum. Üç uçlu mızrakla savunmasını kırdığımı görünce aniden havaya sıçradı. Başıma saplanan bıçağın ne tür bir silah olduğunu bilmiyorum ama acısı dayanılmaz.

Bu yüzden kaçtım."

Sekiz Kural gülerek, "Ortalık sakinken kafanla hep övünürdün," dedi, " çok uzun bir yetiştirme sürecinden geçtiğini söylerdin. Şimdi nasıl oluyor da bir bıçak darbesi bile alamıyor?"

"Gerçekten de," diye yanıtladı Hacı. "Gerçek ölümsüzlük sanatına ulaştığımdan beri ve Laozi'nin ölümsüz şeftalilerini, göksel şarabını ve altın iksirini çalıp yediğimden beri, bu başıma zarar verilemez. Cennette büyük bir kargaşaya neden olduğumda, Yeşim İmparatoru Güçlü İblis Kralı ve Yirmi Sekiz Takımyıldızı'nı beni Ayı Yıldızı Sarayı'nın dışına götürmeleri ve idam ettirmeleri için gönderdi. Bu ilahi savaşçıların üzerimde kullandıkları kılıçlar, baltalar, palalar, sopalar, yıldırımlar ve ateşti. Daha sonra Laozi beni sekiz trigramdan oluşan mangalının içine koydu ve kırk dokuz gün boyunca eritti. Ama kafamda bir çizik bile yoktu. Bu kadının bugün ne tür bir silah kullandığını bilmiyorum ama yaşlı Maymun'u yaraladığı kesin!"

"Çek ellerini," dedi Sha Monk, "bakayım derisi yüzülmüş mü? yırtılmış."

"Hayır, olmadı," diye cevap verdi Pilgrim.

"Batı Liang Eyaleti'ne gideceğim ve üzerinize sürmek için merhem isteyeceğim." Sekiz Kural dedi. Hacı, "Şişlik yok ve açık bir yara da değil. Neden üzerine merhem sürmek istiyorsun ki?"

"Kardeşim," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "ben doğum öncesi ya da sonrası herhangi bir hastalığa yakalanmadım ama sende beyin tümörü var."

"Şaka yapmayı bırak, İkinci Ağabey," dedi Sha Monk. "Geç oluyor! Büyük Birader "in başı yaralandı ve Usta "nın ölü mü yoksa sağ mı olduğunu bilmiyoruz. Ne yapmalıyız?"

"Usta "nın bir şeyi yok," dedi Pilgrim inleyerek. "İçeri uçmak için bir arıya dönüştüm ve o kadını bir çiçek çardağının içinde otururken buldum. Kısa bir süre sonra iki hizmetçi iki tabak çörek getirdi: birinde iç malzemesi olarak insan eti, diğerinde ise kırmızı fasulye ezmesi vardı. Sonra diğer iki hizmetçiden, korkusunu yatıştırmak için Usta'nın yemesine yardım etmelerini istedi. Ayrıca Üstadın Yol arkadaşı olma arzusu hakkında da bir şeyler söyledi. Üstat ilk başta kadına hiçbir şey söylemedi ve çörekleri de yemedi. Daha sonra, belki de kadının tatlı

konuşmalarından ya da başka bir garip nedenden dolayı, onunlakonuşmaya başladı ve ona vejetaryen beslendiğini söyledi. Kadınvejetaryen çöreklerden birini Usta'ya vermek için ikiye böldü ve Usta daona etli bir çörek verdi. Kadın, "Neden kırmadınız?" diye sorunca Üstat, "Aileden ayrılanlar etle yapılan bir şeyi kırmaya cesaret edemezler" dedi. "O halde" diye sordu kadın, "nasıl oldu da geçen gün su muhallebisiyemeye razı oldunuz? Ve hala kırmızı fasulye ezmesinden yapılmış dolmayemekte ısrar ediyorsun?" Usta, kadının kelime oyunlarını tam olarakanlamadı ve cevap verdi:

Yüksek gelgitte bir tekne hızla ayrılır; Kum tuzaklarında bir at yavaşça tırıs gider.

Kafesteki her şeyi duydum ve Usta "nın doğasının karışmasından korktum. İşte o zaman gerçek formumu ortaya çıkardım ve demir çubuğumla ona saldırdım. O da sihirli gücünü kullandı; çardağı kaplamak için bir sis ya da buğu üfleyerek kızlara "kraliyet kardeşini" götürmeleri için bağırdı ve çelik mızrağını alıp yaşlı Maymun'la birlikte mağaradan dışarı çıktı." Sha Monk bunu duyduğunda parmağını ısırdı ve şöyle dedi: " Kim bilir nereden gelen bu sürtük tarafından yakalandık ve takip edildik, ama kesinlikle son zamanlarda başımıza gelenler hakkında bilgisi var."

"Eğer böyle söylersen," dedi Sekiz Kural, "sanki dinlenemeyecekmişiz gibi görünüyor, değil mi? Alacakaranlık mı yoksa gece yarısı mı diye endişelenmeyelim. Hadi onun kapısına gidelim ve Savaşı kışkırtmak. En azından bizim şamatamız onların uyumasını engelleyecek, böylece efendimize bir oyun oynayamayacak."

"Başım ağrıyor," dedi Pilgrim. "Gidemem!" Sha Monk şöyle dedi, " Savaşı kışkırtmaya gerek yok. İlk olarak, Ağabey'in başı ağrıyor ve ikincisi, üstadımız gerçek bir keşiş. Biçimin ya da boşluğun doğasını bozmasına izin vermez.

Bu gece burada, hava akımının olmadığı dağ yamacının altında oturalım ve enerjimizi yeniden kazanalım. O zaman sabaha ne

yapacağımıza karar verebiliriz."

Böylece, üç kardeş beyaz atı sıkıca bağladıktan sonra dağ yamacının altında dinlenip eşyaları korumaya başladılar.

Şimdi size zihninden şiddeti kovan ve bir kez daha hoş bir görünüme bürünen o kadın şeytandan bahsedeceğiz.

"Küçükler," dedi, "ön ve arka kapıları sıkıca kapatın."

İki küçük şeytana, Hacı'nın izinsiz girişine karşı nöbet tutmaları talimatı verildi. Kapıda herhangi bir ses duyulursa hemen haber vermeleri söylendi. Sonra bu emri de verdi:

"Hizmetçiler, yatak odasını güzelce düzenleyin. Mumları ve tütsüyü yaktıktan sonra gidin ve kraliyet kardeşi Tang'ı buraya davet edin. Onunla sevişmek istiyorum."

Bu nedenle yaşlı kadını arkadan getirdiler. En baştan çıkarıcı cazibesini kullanarak Tang Keşişini yakaladı ve şöyle dedi: "Atasözünün dediği gibi,

Altının bir fiyatı olsa da, bizim zevkimiz daha değerlidir.

Hadi sen ve ben karı koca oynayalım ve biraz eğlenelim!"

Dişlerini sıkan büyüğümüz ağzından tek bir sesin bile çıkmasına izin vermiyordu. Kadının davetini reddetmek üzereydi ama onun canını almaya karar vermesinden korkuyordu. Onu parfüm kokulu odaya kadar takip etmekten başka çaresi yoktu ve bu sırada titriyordu. Tamamen sersemlemiş bir halde ne gözlerini ne de başını kaldırdı; odada ne tür örtüler ya da yatak takımları olduğunu görmedi, ne de ne tür mobilyalar ya da şifonyerler olduğunu öğrenmeye hevesliydi. Dişi şeytanın tüm aşk dolu açıklamalarına ve boğucu konuşmalarına gelince, tek bir kelime bile duymadı. Muhteşem keşiş! Gerçekten

Gözleri hiçbir kötülük görmedi; Kulakları şehvetli bir ses duymadı; Bu nazlı, ipek yüzü kir ve gübre olarak gördü, Bu inci gibi güzelliği kül ve toz olarak gördü. Hayattaki tek aşkı Chan'i uygulamaktı, Buda diyarının

ötesine bir kez olsun adım atmak istemiyordu. Nasıl şefkat ve merhametgösterebilirdi Tek bildiği din ve hakikatken? O şeytan, tüm canlı Sınırsızbir tutkuyla; En yaşlı, en soğukkanlı Ve Budist gayretiyle dolu. Biriyumuşak yeşim taşı ve sıcak parfüm gibiydi; diğeri soğuk kül veyakurumuş odun gibiydi. O kişi yakasını açtı, Tutkusu taştı; Bu kişicübbesini bağladı, Kararlılığı sarsılmaz. Bu çiftleşmek istiyordu, göğüsgöğüse, kalçalar birbirine dolanmış; Bu kişi yüzünü duvara dönmek vedağda Bodhidharma'yı aramak istiyordu. Şeytan elbiselerini gevşetti Güzelkokulu etini sergilemek için; Tang Keşişi pelerinini sardı Kaba ve kalınderisini saklamak için. Zebani, "Çarşaflarım ve yastıklarım hazır, nedenuyumuyorsun!" dedi. Tang Keşişi, "Kel kafam ve tuhaf kıyafetlerim nasılolur da size katılabilir!" dedi. Bu dedi ki, "Önceki dönemin Liu Cuicui'siolmaya razıyım." Bu da dedi ki, "Bu mütevazı rahip, aşık bir rahip değil!"Şeytan dedi ki, "Xi Shi kadar güzelim ve daha da güzelim." Tang Keşişi, "Kral Yue gibi ben de uzun zamandır utanç içindeyim!" dedi. Şeytan dediki, "Kraliyet kardeşi, hatırla Çiçeklerin altında ölen kişi; Tang Keşişi şöylededi: "Benim gerçek yangım en değerli hazinemdir. Onu toz halinegetirilmiş bir kadavraya nasıl verebilirim?"

İkisi gecenin derinliklerine kadar bu şekilde gevezelik ettiler, ama yaşlı Tang tahrik olduğuna dair hiçbir belirti göstermedi.

Dişi şeytan onu çekiştirip dursa ve bırakmayı reddetse de, efendimiz inatla onun girişimlerini reddetti. Gece yarısına doğru, tüm bu güçlükler şeytanı çılgına çevirdi ve "Küçükler, bana bir ip getirin!" diye bağırdı.

Ne yazık ki! Sevgili sevgili hemen tüylü bir maymuna benzeyene kadar bağlandı! Emrindekilere keşişi koridora geri sürüklemelerini söyledikten sonra lambaları söndürdü ve hepsi emekli oldu.

Çok geçmeden horoz üç kez öttü ve dağın yamacının altında Büyük Bilge Güneşimiz ayağa kalkarak şöyle dedi: "Bir süredir başım ağrıyordu ama şimdi başım ne ağrıyor ne de uyuşuyor. Aslında biraz kaşınıyorum."

"Eğer kaşıntın varsa," diye kıkırdadı Sekiz Kural, "ondan sana bir şans daha vermesini istemeye ne dersin?" Hacı ona tükürdü ve "Git! Git! Git!" dedi.

Sekiz Kural tekrar güldü ve şöyle cevap verdi: "Git! Git! Yürü! Yürü! Ama dün gece çılgına dönen Efendi'ydi! Vahşi! Vahşi!"

"İkiniz de çene çalmayı kesin," dedi Sha Monk. "Hava aydınlandı. Canavarı yakalamak için çabuk gidin."

"Kardeşim," dedi Hacı, "atı korumak için burada kal ve hareket etme. Zhu Sekiz Kural benimle gelecek."

Kendine gelen bizim Budala, siyah ipek gömleğini düzeltti ve Hacı'yı takip etti; silahlarını aldılar ve taş perdenin önüne gitmek için dağın çıkıntısına sıçradılar. Hacı, Sekiz Kural'a, "Burada dur," dedi, "çünkü şeytanın gece boyunca Usta'ya zarar vermiş olmasından korkuyorum. İzin ver de içeri girip biraz etrafı kolaçan edeyim. Eğer Üstat onun aldatmacası yüzünden gerçekten ilkel

ve erdemini kaybetmişse, o zaman hepimiz dağılabiliriz. Eğer kafası karışmadıysa ve Chan aklı hala yerindeyse O zaman tüm gayretimizle sonuna kadar savaşabilir, canavar-ruhu katledebilir ve Batı'ya gitmek üzere Usta'yı kurtarabiliriz."

"Oldukça mankafalısın!" dedi Sekiz Kural. "Atasözünün dediği gibi, " Kurutulmuş balık kedinin yastığı olur mu?" Hoşuna gitsin ya da gitmesin, birkaç çizik alır!" Hacı, "Gevezeliği bırak! Gidip bakacağım."

Sevgili Büyük Bilge! Sekiz Kuralı taş perdenin önünde bıraktı ve vücudunu tekrar sallayarak bir arıya dönüştü. İçeri uçtuktan sonra, başlarını nöbetçi çıngıraklarına dayamış uyuyan iki hizmetçi buldu. Etrafa bakmak için çiçek çardağına çıktı. Gördüğünüz gibi canavar ruh, gecenin yarısı boyunca mücadele etmişti; o ve hizmetkârlarının hepsi çok yorgundu. Herkes hâlâ derin uykudaydı, şafağın söktüğünü bilmiyorlardı. Arkaya doğru uçan Hacı, Tang Keşişi'nin hafif iniltilerini duymaya başladı

ve sonra rahibin koridorda elleri bağlı bir şekilde bırakıldığını gördü. Hacınazikçe başının üzerine kondu ve "Üstat" diye fısıldadı. Sesi tanıyan TangKeşişi, "Geldin mi Wukong? Hayatımı kurtar, çabuk!"

Hacı, "Geceki faaliyetler nasıldı?" diye sordu. Tripitaka dişlerini sıkarak, "Bu tür bir şey yapmaktansa ölmeyi tercih ederim!" diye cevap verdi.

"Pilgrim, "Dün sana çok Şefkat gösterdiğini sanıyordum," dedi. Nasıl oluyor da bugün sana böyle bir eziyet çektiriyor?"

"Gecenin yarısında beni rahatsız etti," diye yanıtladı Tripitaka, "ama giysilerimi gevşetmedim ya da yatağına dokunmadım bile. Ona boyun eğmeyi reddettiğimi görünce beni bu şekilde bağlattı. Lütfen beni kurtarın, böylece gidip kutsal yazıları edinebilirim."

Usta ve öğrenciler birbirleriyle bu şekilde konuşurken, canavar ruhu uyandırdılar. Tang Keşişi'ne öfkeli olmasına rağmen, ona hala çok düşkündü. Kıpırdandığında ve kutsal yazıları almaya gitmekle ilgili bir şeyler duyduğunda, hemen yataktan yuvarlandı ve bağırdı:

"Bana evlenmek istemediğini ve yine de gidip kutsal yazıları aramak istediğini mi söylüyorsun?" Hacı o kadar şaşırmış ki ustasını bırakmış, kanatlarını açmış ve mağaradan dışarı uçmuş. "Sekiz Kural," diye bağırdı ve bizim Budala taş paravanın etrafından dolaşarak, "Bu iş sonuçlandı mı?" dedi.

"Daha değil! Henüz değil!" dedi Pilgrim gülerek. "Bir süre yaşlı efendinin üzerinde çalıştı, ama o reddetti. Kadın çıldırdı ve onu bağlattı. Tam bana bunları anlatıyordu ki, şeytan uyandı ve ben de o kadar korktum ki buraya geri geldim."

Sekiz Kural, "Usta aslında ne dedi?" diye sordu.

"Hacı," diye yanıtladı, "giysilerini bile gevşetmediğini ve yatağına dokunmadığını söyledi."

"Güzel! Çok iyi!" diye kıkırdadı Sekiz Kural. "O hala gerçek bir keşiş! Hadi gidip onu kurtaralım!"

Her zaman bir kabadayı olduğu için, bizim Budala daha fazla tartışmayı beklemedi. Tırmığını havaya kaldırarak tüm gücüyle taş kapıların üzerine indirdi ve büyük bir gürültüyle kapılar parçalara ayrıldı. Nöbetçi kulübesinde uyuyan iki hizmetçi o kadar korkmuşlardı ki ikinci kattaki kapıya koşup çığlık attılar:

"Açın kapıyı! Dünkü o iki çirkin adam yine geldi ve Kapılar!"

Dişi şeytan tam da odasından çıkıyordu. "Ufaklıklar," diye bağırdı, " yüzümü yıkamam için biraz sıcak su getirin. Kraliyet kardeşini böyle bağlı olarak taşıyın ve arka odaya saklayın. Ben onlarla savaşmaya gidiyorum."

Sevgili canavar-ruh! Mızrağını havaya kaldırarak koştu ve bağırdı:

"Arsız maymun! Yaban domuzu! Ne zaman duracağını bilmiyorsun, değil mi? Ne cüretle kapılarımı kırarsın?"

"Seni pis kaltak!" diye azarladı Sekiz Kural. "Efendimizi hapsettiniz ve hâlâ böyle küstahça konuşmaya cüret mi ediyorsunuz? Efendimiz sadece senin kaçırılmış kocandı! Onu hemen dışarı gönder, ben de seni bağışlayayım. Eğer yarım bir hayır demeye cüret edersen, yaşlı Hog'un tırmığının darbeleri senin dağını bile yerle bir eder."

Canavar-ruh elbette bu tür sözlerin onu korkutmasına izin vermedi. Muazzam bir enerjiyle ve daha önce olduğu gibi büyü kullanarak, burnu ve ağzı ateş ve duman püskürtürken çelik mızrağıyla saldırdı. Sekiz Kural onun darbesinden kurtulmak için yana sıçradı ve diğer tarafta Büyük Bilge Güneş ve demir çubuğunun yardımıyla tırmığıyla karşılık verdi. Bu şeytanın gücü gerçekten de muazzamdı! Bir anda kim bilir kaç tane el edinmiş gibiydi, sağa sola savruluyor ve savuşturuyordu. Birkaç raunt dövüştükten sonra yine bir tür silah kullandı ve Sekiz Kural'ın dudağına bir bıçak darbesi indirdi. Tırmığı arkasında kalan ve dudakları bükülen bizim Budala, can havliyle kaçtı. Hacı da onu biraz kıskanmış; sopayla

yanlış bir darbe indirerek o da yenilgiyle kaçmış. Şeytan zaferle geridöndükten sonra, küçük çocuklarına kapının önüne taş yığınlarıyerleştirmelerini söyledi.

Şimdi size Sha Monk'tan bahsedeceğiz, atını dağ yamacının önünde otlatırken bir domuz homurtusu duymuş. Başını kaldırdığında Sekiz Kural'ın dudaklarını büzerek ve homurdanarak koştuğunu görmüş. "Ne oluyor?" diye sormuş Sha Monk ve bizim Budala ağzından kaçırmış:

"Bu korkunç! Korkunç! Bu acı! Bu acı!"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki Hacı da geldi. "Sevgili Aptal!" diye kıkırdadı. "Dün beynimde tümör olduğunu söylüyordun, ama şimdi şişmiş dudak vebasından muzdaripsin!"

"Buna dayanamıyorum!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Acı çok şiddetli! Bu korkunç!

Korkunç!"

Üçü bu şekilde üzüntü içindeyken, dağ yolunda güneyden yaklaşan yaşlı bir kadın gördüler, sol elinde içinde sebze olan küçük bir bambu sepet taşıyordu. "Büyük Birader," dedi Sha Monk, "şu yaklaşan yaşlı kadına bak. Bunun ne tür bir canavar-ruh olduğunu ve böyle bir yara açabilecek ne tür bir silaha sahip olduğunu ondan öğreneyim."

"Sen olduğun yerde kal," dedi Hacı, "bırak da yaşlı Maymun onu sorgulasın." Hacı yaşlı kadına dikkatle baktığında, başını uğurlu bulutların kapladığını ve vücudunu hoş kokulu sislerin sardığını gördü. Onun kim olduğunu hemen anlayan Hacı şöyle bağırdı: "Kardeşlerim, hemen diz çökün! Bu hanımefendi Bodhisattva!" Acısını görmezden gelen Sekiz Kural aceleyle dizlerinin üzerine çökerken, Sha Monk hala atın dizginlerini tutarak eğildi. Büyük Bilge Sun da avuçlarını birbirine bastırıp diz çöktü ve hep bir ağızdan, "Büyük ve şefkatli, etkili kurtarıcı Bodhisattva Guanshiyin'e boyun eğiyoruz," diye haykırdı. Bodhisattva onların kendi orijinal ışığını tanıdıklarını görünce, hemen uğurlu

bulutların üzerine basmış ve balık sepetini taşıyan gerçek formunu ortayaçıkarmak için havaya yükselmiş. Hacı da ona doğru koştu ve eğilerekşöyle dedi: "Bodhisattva, seni gerektiği gibi kabul edemediğimiz için bizibağışla. Biz Umutsuzca efendimizi kurtarmaya çalışıyorduk veBodhisattva'nın yeryüzüne indiğinden haberimiz yoktu. Şu anki şeytaniçilemizin üstesinden gelmek gerçekten zor ve Bodhisattva'ya bize yardımetmesi için yalvarıyoruz."

"Bu canavar ruh," dedi Bodhisattva, "çok korkunç. Onun o üçgenleri iki ön pençedir ve sana o kadar acı veren bıçak aslında kuyruğundaki bir iğnedir. Kendisi de bir akrep ruhu olduğu için buna At Kesen Zehir denir. Bir zamanlar Thunderclap Manastırı'nda bir ders dinliyordu. Tathāgata onu gördüğünde eliyle itmek istemiş ama o dönmüş ve Buda'nın sol başparmağına bir bıçak saplamış. Tathāgata bile acıyı dayanılmaz bulmuş! Arhatlara onu yakalamalarını emrettiğinde, kadın buraya kaçtı. Eğer Tang Keşişi'ni kurtarmak istiyorsan, benim özel bir arkadaşımı bulmalısın, çünkü ben bile onun yanına yaklaşamam."

Hacı tekrar eğilerek, "Bodhisattva'dan öğrencinizin yardım istemek için kime gitmesi gerektiğini açıklamasını rica ediyorum," dedi.

"Doğu Cennet Kapısı'na git," diye yanıtladı Bodhisattva, "ve Işıldayan Saray'daki Yıldız Lordu Orionis'ten yardım iste. Bu canavar ruhu bastıracak kişi odur." Konuşmasını bitirdiğinde, Güney Denizi'ne dönmek için altın bir ışık huzmesine dönüştü.

Bulutlardan aşağı inen Büyük Bilge Güneş, Sekiz Kural ve Sha Keşiş'e " Sakin olun Kardeşlerim, Usta'yı kurtaracak birini bulduk" dedi.

"Nereden?" diye sordu Sha Monk. Hacı cevap verdi, "Az önce Bodhisattva bana Yıldız Lordu Orionis'in yardımını aramamı söyledi. Yaşlı Maymun hemen gidecek." Şişmiş dudaklarıyla Sekiz Kural homurdandı, "Ağabey, lütfen Tanrı'dan ağrı için biraz ilaç iste."

"İlaca gerek yok," dedi Hacı gülerek. "Bir gece sonra ağrın benimki gibi geçecek."

"Konuşmayı kes," dedi Sha Monk. "Çabuk git!"

Sevgili Hacı! Bulut taklasını atarak anında Doğu Cennet Kapısı'na vardı ve ḍburada Devarāja Virūhaka tarafından karşılandı. "Büyük Bilge," dedi Devarāja, eğilerek, "nereye gidiyorsun?"

"Batı'daki kutsal yazıları edinmeye giderken," diye yanıtladı Hacı, " Tang Keşişi başka bir şeytani engelle karşılaştı. Yükselen Güneş'in Yıldız Tanrısı'nı bulmak için Işıldayan Saray'a gitmeliyim."

O konuşurken, dört Büyük Mareşal Tao, Zhang, Xin ve Deng de nereye gittiğini sormak için ona yaklaştı. "Hacı, "Yıldız Lordu Orionis'i bulmam ve ondan efendimi bir canavar-ruhun elinden kurtarmasını istemem gerekiyor," dedi. Büyük Mareşallerden biri, "Bu sabah Yeşim İmparatoru'nun emriyle Tanrı, Yıldız Camı Terası'nda devriye gezmeye gitti" dedi.

"Bu doğru mu?" diye sordu Pilgrim. "Hepimiz mütevazı savaşçılarız," diye yanıtladı Büyük Mareşal Xin, "onunla birlikte aynı anda Ayı Sarayı'ndan ayrıldık. Yalan söylemeye cesaret edebilir miyiz?"

"Uzun zaman oldu," dedi Büyük Mareşal Tao, "çoktan dönmüş olabilir. Büyük Bilge önce Işıldayan Saray "a gitmeli ve eğer orada değilse, o zaman Yıldız Parlayan Teras "a gidebilirsiniz."

Büyük Bilge memnun bir şekilde onlardan ayrıldı ve Işıldayan Saray'ın kapısına vardı. Gerçekten de görünürde kimse yoktu ve ayrılmak için döndüğünde, bir bölük askerin yaklaştığını gördü, ardından hala altın ipliklerden yapılmış saray kıyafetlerini giymiş olan tanrı geliyordu. Şuraya bakın

Beş kıvrımlı şapkası altınla parlıyor; Saray tableti en parlak yeşim taşından. Bulut desenli yedi yıldızlı bir kılıç cübbesinden sarkıyordu; Sekiz hazineli bir kemer, berrak, belini sarıyordu. Kolyesi bir melodi çalar gibi şıngırdıyordu; Güçlü bir rüzgârda çan gibi çaldı. Yalıçapkını yelpazeleri ayrıldı ve Orionis geldi Göksel bir koku olarak avluyu

doldurdu.

Önde yürüyen askerler Pilgrim'in Işıldayan Saray'ın dışında durduğunu gördüler ve rapor vermek için hızla döndüler:

"Lordum, Büyük Bilge Güneş burada." Bulutunu durdurup saray kıyafetini düzelten tanrı, askerlere iki sıra halinde iki yanda durmalarını emrederken, ziyaretçisini selamlamak için öne çıktı ve "Büyük Bilge neden buraya geldi?" dedi.

"Buraya," diye cevap verdi Hacı, "özellikle efendimi bir çileden kurtarmanızı istemek için geldim."

"Hangi çile," diye sordu tanrı, "ve nerede?"

"Zehirli Düşman Dağı'ndaki Lavta Mağarası'nda," diye yanıtladı Hacı, " Batı Liang Eyaleti'nde yer alır."

"Mağarada ne tür bir canavar var?" diye tekrar sordu tanrı, "Bu mütevazı tanrıyı çağırmanızı gerekli kılan şey nedir?" Hacı dedi ki, "Az önce Bodhisattva Guanyin, epifanisinde bize onun bir akrep ruhu olduğunu açıkladı. Bize ayrıca sadece sizin onun üstesinden gelebileceğinizi söyledi efendim. İşte bu yüzden sizi çağırmaya geldim."

"Önce geri dönüp Yeşim İmparatoru'na rapor vermeliyim," dedi tanrı, " ama Büyük Bilge zaten burada ve ayrıca Bodhisattva'nın tavsiyesine de sahipsiniz. Sizi geciktirmek istemediğim için sizden çay istemeye cesaret edemiyorum. Tahta rapor vermeden önce canavar-ruhu bastırmak için sizinle birlikte gideceğim." Büyük Bilge bunu duyunca hemen Tanrı ile birlikte Doğu Cennet Kapısı'ndan çıktı ve Batı Liang Eyaleti'ne doğru yola koyuldu.

Hacı ilerideki dağı görünce onu işaret etti ve "İşte burası" dedi.

Tanrı bulutunu indirdi ve Hacı ile birlikte dağ yamacının altındaki taş perdeye doğru yürüdü. Sha Monk onları gördüğünde, "İkinci Ağabey, lütfen ayağa kalkın. Büyük Kardeş yıldız tanrısını geri getirdi."

Dudakları hala somurtkan olan Idiot, "Pardon! Pardon! Pardon! Hastayım ve

selam veremiyorum sen."

"Sen kendi kendini yetiştiren bir adamsın," dedi yıldız tanrısı. "Ne tür bir Hastalığınız var mı?"

"Sabah erken saatlerde," diye yanıtladı Sekiz Kural, "canavar ruhla savaştık ve o da dudağıma bir bıçak sapladı. Hâlâ acıyor."

Yıldız tanrısı, "Buraya gel, senin için iyileştireyim," dedi.

Elini burnundan çeken Idiot, "Yalvarırım onu iyileştirin, size yürekten teşekkür edeceğim," dedi.

Yıldız Tanrısı eliyle Sekiz Kural'ın dudağına bir darbe indirdikten sonra üzerine bir ağız dolusu nefes üfledi. Bir anda acı kesildi. Bizim Budala büyük bir sevinçle dizlerinin üzerine çöktü ve "Muhteşem! Muhteşem!"

Hacı sırıtarak, "Yıldız Tanrısı'ndan başımın tepesine de dokunmasını rica edebilir miyim?" dedi. "Sen zehirlenmedin," dedi yıldız tanrısı. " Neden sana dokunayım ki?" Hacı cevap verdi: "Dün zehirlendim ama bir gecenin ardından acım geçti. Ancak bu nokta hala biraz uyuşuk ve kaşıntılı ve hava değiştiğinde tekrar ortaya çıkmasından korkuyorum. Lütfen benim için tedavi edin."

Yıldız tanrısı gerçekten de başının tepesine dokundu ve üzerine bir ağız dolusu nefes üfledi. Kalan zehir böylece yok edildi ve Hacı artık uyuşukluk ya da kaşıntı hissetmiyordu.

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, hırçınlaşarak, "hadi gidip şu adamı dövelim. kaltak!"

"Kesinlikle!" dedi yıldız tanrısı. "Siz ikiniz onu dışarı çıkması için kışkırtın ve Ona boyun eğdireceğim." Dağ yamacından yukarı sıçrayan Hacı ve Sekiz Kural tekrar taş perdenin arkasına geçti. Ağzından küfürler

saçan ve elleri bir çift yakıt toplayıcı kanca gibi çalışan bizim Salak,tırmığını kullanarak mağaranın önüne yığılmış kayaları hiç vakitkaybetmeden kaldırdı. Ardından ikinci kattaki kapıya doğru koştu vetırmığının bir darbesiyle kapıyı toza dönüştürdü. İçerideki küçük şeytanlaro kadar korkmuşlardı ki rapor vermek için içeri kaçtılar:

"Hanımefendi, bu iki çirkin adam ikinci kattaki kapımızı bile yok ettiler!"

Şeytan tam da Tang Keşişi'ni çözmek üzereydi ki ona biraz çay ve pirinç yedirebildi. Kapının kırıldığını duyunca çiçek çardağından atladı ve Sekiz Kural'a üç çatallı mızrağını sapladı. Sekiz Kural ona tırmıkla karşılık verirken, Hacı da demir çubuğuyla ona yardım etti. Rakiplerine doğru koşan şeytan, zehirli numarasını tekrar kullanmak istedi ama Pilgrim ve Sekiz Kural onun niyetini anladı ve hemen geri çekildi.

Şeytan onları taş perdenin ötesine kadar kovaladı ve Pilgrim, "Orionis, neredesin?" diye bağırdı. Dağın yamacında dimdik duran yıldız tanrısı gerçek şeklini ortaya koydu. Gördüğünüz gibi, aslında kocaman, çift taraklı bir horozdu, başını kaldırdığında yaklaşık yedi fit boyundaydı. Şeytanla yüzleşti ve bir kez öttü: Şeytan hemen gerçek şeklini ortaya çıkardı; bu, yaklaşık bir lavta büyüklüğünde bir akrepti. Yıldız tanrısı tekrar öttü ve tüm vücudu felç olan şeytan yamacın önünde öldü. Sizin için bir tanıklık şiirimiz var ve şiir şöyle diyor:

Püsküllü toplar gibi işlemeli boynu ve tarağı, Uzun, sert pençeleri ve öfkeli, şişkin gözleriyle, Beş Erdemi güçlü bir şekilde mükemmelleştirir; Üç kargası kahramanca yapılır. Kulübenin etrafında sıradan, gıdaklayan bir kümes hayvanı yok, O kutsal adını gösteren Cennetin yıldızı. Akrep boşuna insan yollarını arar; O şimdi gerçek, orijinal formunu gösterir.

Sekiz Kural ileri gitti ve bir ayağını yaratığın sırtına koyarak, "Lanetli canavar! Bu sefer At Kesen Zehirini kullanamazsın!" Yapamadı Zebani kılını bile kıpırdatamadan Budala'nın tırmığı tarafından dövülerek hamur haline getirildi. Altın ışınlarını tekrar toplayan yıldız tanrısı bulutlara binip

oradan ayrılırken Hacı, Sekiz Kural ve Sha Monk'u gökyüzüne doğrueğilmeye yönlendirdi ve şöyle dedi: "Verdiğiniz tüm rahatsızlıktan dolayıözür dileriz! Başka bir gün, size şahsen teşekkür etmek için sarayınızagideceğiz."

Üçü de şükrettikten sonra, eşyaları ve atı mağaraya götürdüler ve orada onları karşılamak için iki yana diz çöken hizmetçiler tarafından karşılandılar. "Babalar," diye bağırdılar, "biz şeytan değiliz. Hepimiz Batı Liang Eyaleti'nden kadınlarız ve bir süre önce bu canavar ruh tarafından kaçırıldık. Şu anda efendiniz arka taraftaki kokulu bir odada ağlıyor." Bunu duyan Hacı onlara baktı ve gerçekten de onlarda şeytani bir aura olmadığını gördü. Bu nedenle "Usta!" diye bağırarak arka tarafa gitti. Tang Keşişi onları gördüğünde çok memnun oldu. "Değerli öğrencilerim," dedi, "başınıza bir sürü dert açtım. O kadına ne oldu?"

"O kocaman bir dişi akrepti," diye yanıtladı Sekiz Kural. "Bodhisattva Guanyin'den vahiy aldığımız için şanslıyız, bunun üzerine Büyük Birader Yıldız Lordu Orionis'in yardımını almak için Cennete gitti. Buraya geldi ve onu bastırdı ve yaşlı Hog tarafından çamura indirildi. Ancak o zaman buraya gelip senin yüzünü görmeye cesaret edebildik."

Tang Keşişi onlara teşekkür etmekten kendini alamadı. Sonra biraz pirinç ve erişte bulup yemek hazırladılar ve ardından esir alınan kızlara evlerinin yolunu gösterdiler. Bir ateş yakarak, Batı'ya giden ana yolu bir kez daha bulmadan önce mağara evinin tamamını yaktılar. Böylece

Güzelliği ve biçimi terk etmek için dünyevi bağları kestiler; Chan'in aklından geçenleri öğrenmek için altın denizini kuruttular.

Gerçek ölümsüzlük sanatını mükemmelleştirmek için daha kaç yıla ihtiyaçları olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第056回 · Bölüm 56

Vahşi Ruh vahşi haydutları öldürür Yoldan Çıkan Yol Akıl Maymununu serbest bırakır

Şiir diyor ki:

Bu zihin hiçbir şey tutmadığında saf olarak adlandırılır- Tek bir düşüncenin ortaya çıkmadığı tamamen sessiz. Maymunu ve atı sıkıca dizginleyin. Rotada kalmak için hem ruhu hem de spermi koruyun. Altı Soyguncuyu atın; Üç Wain'e Uyanış; Sebepler durdu, her şey açıklığa kavuşacak. Ahlaksız biçimler yok edildi, gerçek aleme yükseldin Oturmak ve Batı cennetinin tadını çıkarmak için.

Size Tripitaka Tang'ımızdan bahsediyorduk; demir bir çiviyi ısıracak kadar acımasız bir kararlılıkla bedenini yıkımdan korumayı başarmıştı. Dahası, Pilgrim ve diğer yardımcılarının akrep ruhunu katletmesini ve onu Lute Mağarası'ndan kurtarmasını sağlayacak kadar şanslıydı. Yolculuğa çıktıklarında hava yine açık ve temizdi.

Ilık esintiler sık sık yabani orkide kokusunu yaydı; Genç bambular temizleyici yağmur durdukça serinledi. Tepelerdeki moksa yapraklarını kimse toplamadı; Aceleci çiçekler renklerini sergilemek için dereleri doldurdu. Parlak narlar gezgin arıları memnun etti. Sarı kuşlar derenin söğüt gölgesinde koşuşturuyordu. Pirinç kekleri uzun bir yolculuğa sarılmadı Ejderha tekneleri şimdi Miluo Çayı'nda yas tutsa da.

Usta ve öğrenciler, güneşin gökyüzünde yükseldiği Çifte Beşinci Festival mevsiminin bu manzarasının tadını çıkarırken, bir kez daha yollarını kesen yüksek bir dağ buldular. Atını dizginleyen yaşlı adam, öğrencilerine hitap etmek için başını çevirdi:

"Wukong, önümüzde bir dağ var. Şeytanların üremesinden korkuyorum. Lütfen dikkatli ol."

"Lütfen endişelenmeyin, Üstat," diye yanıtladı Hacı. "İnanca tam bir itaatle boyun eğiyoruz. Şeytanlar için neden endişelenelim ki?"

Duyduklarından memnun olan yaşlı adam atını ileri doğru itti ve kısa bir süre sonra dağın yüksek bir çıkıntısına vardılar. Etraflarına baktıklarında gördükleri şey buydu:

Zirvenin çamları ve sedirleri mavi bulutlara katılır; Yabani sürüngenler uçurumun çalılarına ve dikenlerine asılır. On bin fit, yüce- Binlerce kat, sırf asılı- On bin fitlik yüce, engebeli zirve; Bin kat dik, asılı devetüyü. Koyu renkli kayalar üzerinde yeşim yeşili yosun ve likenler yayılmış; uzun ardıç ve karaağaçların oluşturduğu geniş ormanlar. Ormanın derinliklerinde, kuşları dinle: Yetenekli sesleri şarkıları söylenebilir kılıyor. Derenin suyu yeşim taşı gibi akar; Yol kenarındaki yapraklar altın yığınları gibi durur. Bu sefil dağ Ölçeklendirmek çok zor! On adım yürüyün, biri bile düz değildir! Yolcular tilki ve geyiklerle çiftler halinde karşılaşırlar; İkişer ikişer hem siyah maymunlarla hem de beyaz yavrularla karşılaşıyorlar. Bir anda korkunç bir kaplan kükremesi duyulur, Ya da cennetin sarayına ulaşan turna çığlığı. Sarı erikler, kırmızı kayısılar değerli meyvelerdir; Yabani otların ve çiçeklerin adı bilinmez.

Dördü dağa girdiler ve uzun bir süre yavaşça yolculuk ettiler. Zirveyi geçtikten sonra, düz bir zemine gelene kadar batı yamacından aşağı indiler. Enerjisini göstermeye çalışan Zhu Sekiz Kural, Sha Monk'tan eşyaları sırıkla taşımasını isterken, kendisi de iki eliyle muckrake'ini havaya kaldırdı ve atı sürmek için ileri atıldı. Ancak at ondan hiç korkmadı; Sekiz Kural bağırıp çağırmasına rağmen yavaşça tırıs gitmeye devam etti. "Kardeşim," dedi Hacı, "onu neden sürüyorsun? Bırak yavaş yavaş yürüsün."

"Geç oluyor," diye yanıtladı Sekiz Kural, "ve bu dağa çıktığımızdan beri bütün gün yürüyoruz. Ben acıkmaya başladım. Acele edelim ve biraz yiyecek dilenebileceğimiz bir ev bulup bulamayacağımıza bakalım." Hacı bunu duyunca, "O halde onu koşturayım," dedi.

Altın çemberli sopayı bir kez salladı ve bir nara attı: at hemen düz yolda bir ok gibi fırladı. Atın Sekiz Kural'dan değil de Hacı'dan korkmasının nedeni nedir dersiniz? Hacı, beş yüz yıl önce Yeşim İmparatoru tarafından Cennet'teki İmparatorluk ahırına Ban-At-Belası unvanıyla bir memur olarak atanmıştı.

O zamandan beri atlar maymunlardan korkar. Dizginlere tutunamayan büyüğümüz o anda sadece eyere tutunabildi ve atın açık alanlara geldiğinde tekrar yavaşlamadan önce yaklaşık yirmi mil dörtnala gitmesine izin verdi.

O anda, ani bir gong sesiyle yolun her iki tarafından mızraklar, palalar, asalar ve sopalarla silahlanmış otuz kadar adam çıktı. Yolu kestiler ve bağırdılar, "Keşiş! Nereye gidiyorsun?"

Tang Keşişi o kadar korkmuştu ve o kadar şiddetli titriyordu ki attan düştü. Yol kenarındaki çalıların arasına çömelip sadece şöyle diyebildi: " Yüce krallar, beni bağışlayın! Lütfen beni bağışlayın!"

Grubun başındaki iki iri yarı adam, "Sana vurmayacağız ama seyahat paranı bize bırakmalısın" dedi. Yaşlı adam ancak o zaman bunların haydut olduğunu anlamış. Yavaşça ayağa kalkarken onlara şöyle bir bakmış ve görmüş ki

Birinin dişleri Jüpiter "inkileri andıran yeşil bir yüzü vardı; diğerinin gözleri Ölüm "ün kendisi gibi yuvarlak ve şişkindi. Şakaklarındaki kızıl saçlar yükselen alevler gibiydi; Çenelerine saplanmış iğneler gibi sarı sakalları vardı. İkisinin d e başında çizgili kaplan postundan başlıklar, Bellerinde samurdan savaş kilimleri vardı. Birinin elinde kurt dişi bir sopa vardı, Ve birinin omzunda düğümlü bir asa duruyordu. Gerçekten de, bu bir tepe pençesi kaplanından daha az değildi! Gerçekten de, sudan fırlayan bir ejderhaya benziyordu!

Onların ne kadar vahşi olduklarını görünce Tripitaka'nın ayağa kalkmaktan başka çaresi kalmadı ve avuçlarını önünde birleştirerek şöyle dedi: "Yüce krallar, bu mütevazı rahip Doğu Ülkesi'ndeki Tang

imparatoru tarafından Batı Cenneti'ne kutsal yazılar edinmek üzeregönderilen biridir. Başkentimiz Chang'an'dan ayrıldığımdan beri uzunyıllar geçti; seyahat param olsa bile onu çoktan harcadım. Aileden ayrılanbizler dilenerek yaşıyoruz. Benim param nerede? Büyük krallara nazikolmaları ve bu mütevazı rahibin geçmesine izin vermeleri içinyalvarıyorum."

İki haydut reisi yaklaştı ve şöyle dedi: "Bu ana yolda bir kaplan gibi nöbet tutmaya karar verdik, tek amacımız biraz para toplamak. Nezaketle ne demek istiyorsunuz? Eğer paranız yoksa, hemen elbiselerinizi çıkarın ve beyaz atı da bize bırakın. O zaman geçmene izin veririz."

"Amitabha!" diye yanıtladı Tripitaka. "Bu zavallı rahibin üzerindeki cübbe bir aileden dilenen kumaştan ve başka bir aileden alınan iğnelerden yapıldı. Aslında, yamalı bohça dilenciliğinden gelen bir giysi! Bunu benden alırsanız beni öldürmüş gibi olmaz mısınız? Bu hayatta yiğit adamlar olabilirsiniz, ama öbür dünyada canavarlaşabilirsiniz."

Duyduklarına sinirlenen haydutlardan biri büyük bir sopa salladı ve tek kelime etmeyen ihtiyara vurmak istedi ama kendi kendine şöyle düşündü: " Yazık! Şimdi sopanla övünüyorsun, ama öğrencimin sopası hakkında çok az fikrin var!"

Haydut elbette daha fazla tartışmaya izin vermedi; sopasını kaldırarak ihtiyara darbeler yağdırmaya başladı. Bizim ihtiyar hayatında hiç yalan söylememişti ama böyle bir ikilemle karşılaşınca yalan söylemekten başka çaresi kalmadı. "Lütfen ellerinizi kaldırmayın, büyük krallar, ikiniz de," dedi. "Her an gelebilecek genç bir öğrencim var. Üzerinde size vermekten memnuniyet duyacağım birkaç ons gümüş var."

"Bu keşiş," dedi haydut, "acıya dayanamaz. Hadi onu bağlayalım."

Takipçileri hemen harekete geçti ve kurbanlarını bir iple bağladıktan sonra bir ağacın tepesine astılar.

Şimdi size atı arkadan kovalayan o üç kabadayı baş belasından bahsedeceğiz. Sekiz Kural kahkahalarla gülerek şöyle dedi: "Usta çok çabuk gitti! Acaba bizi nerede bekliyor?"

Sonra uzaktaki bir ağaçta asılı duran ihtiyarı gördü ve "Ustaya bak! Bizi beklemeliydi. Ama hayır, o kadar hevesli ki, eğlenmek için bir ağaca tırmanmak, bir sarmaşıkta ileri geri sallanmak zorunda!" Hacı bunu görünce, "Aptal, gevezelik etme! Efendi orada asılı değil mi? Siz ikiniz geride durun, ben de gidip bir bakayım."

Sevgili Büyük Bilge! Yakındaki bir tepeciğe sıçradı ve önüne baktığında bir grup haydut olduğunu hemen fark etti. Kendi kendine gizliden gizliye memnun olduğunu düşündü:

"Lucky! Lucky! Lucky! İş kapıda!" Tepeden aşağıya doğru yürürken, vücudunu bir kez sallayarak papaz cübbesi giymiş genç bir rahibe dönüştü. Henüz on altı yaşlarındaydı ve omzunda mavi bir kumaş sargı vardı. Büyük adımlarla efendisinin bulunduğu yere geldi ve ağlayarak, " Efendim, kendiniz için ne söyleyeceksiniz? Kim bu kötü adamlar?"

"Ey öğrenci," diye yanıtladı Tripitaka, "beni kurtarmayacak mısın? Bütün bu sorular neden?"

"Ne tür bir işle uğraşıyorlar?" diye sordu Hacı. Tripitaka cevap verdi, " Onlar eşkıya; yolumu kestiler ve geçiş parası istediler. Üzerimde hiçbir şey olmadığı için beni bağladılar ve buraya astılar. Onlarla tartışmayı bitirmek için senin ortaya çıkmanı bekliyorlar. Eğer hiçbir şey işe yaramazsa, bu atımızı onlara vermek zorunda kalabiliriz." Hacı bunu duyunca kıkırdadı ve şöyle dedi: "Üstat, siz çok zayıfsınız! Dünyada pek çok keşiş var ama çok azı sizin kadar ince derili. Tang imparatoru Taizong seni Batı Cenneti'nde Buddha'yı görmeye gönderdi. Ama sana bu ejderha atını vermeni kim söyledi?"

"Ey öğrenci!" dedi Tripitaka. "Beni zaten bu şekilde bağladılar. Eğer beni eğlence için dövmek istiyorlarsa, ne yapmalıyım?"

"Onlara ne söyledin ki?" diye sordu Hacı. "Beni dayakla tehdit ettiler," dedi Tripitaka, "senin hakkında bir itirafta bulunmaktan başka çarem kalmayana kadar."

"Efendi," dedi Hacı, "ne kadar da şakacısın! Benim hakkımda ne tür bir itirafta bulundunuz?"

Tripitaka cevap verdi, "Bana vurmayı bırakmaları için biraz seyahat paran olduğunu söyledim. Beni sıkıntıdan kurtaracak bir şeydi."

"Tamam! Güzel! Güzel! İyi!" dedi Pilgrim. "Bana bu iyiliği yaptığın için teşekkürler! Bu tam da benim hakkımda istediğim türden bir itiraf! Eğer bunu ayda yetmiş ya da seksen kez yapabilirsen, yaşlı Maymun'un bir sürü işi olacak." Haydutlar onun efendisiyle bu şekilde sohbet ettiğini görünce dağıldılar ve etraflarını tamamen sardılar. "Küçük keşiş," dedi içlerinden biri. "Ustan bize sende biraz seyahat parası olduğunu söyledi. Onu hemen çıkarırsan canın kurtulur. Eğer yarım bir hayır derseniz, ikiniz de oracıkta ölürsünüz!" Elindeki kumaş sargıyı yere bırakan Hacı, " Memurlar, yaygara yapmayın! Bu sargının içinde çok olmasa da biraz yol parası var: yaklaşık yirmi pabuç altın ve belki de otuz külçe parlatılmış gümüş. Küçük bozuklukları saymadım. İstiyorsanız şalvarı da alın ama lütfen efendime vurmayın. Eski bir kitabın dediği gibi:

Erdem temeldir; zenginlik ise tesadüfidir.

İstediğiniz şey gerçekten de en önemli şey. Bizler aileden ayrılanlarız ve dilenebileceğimiz başka yerler de olacak.

Keşişleri beslemek ve ihtiyaçlarını karşılamak isteyen yaşlı biriyle karşılaştığımızda, harçlıklarımız ve giysilerimiz olacak.

Ne kadar kullanabilir veya harcayabiliriz? Umarım efendimi serbest bırakırsınız ve ben de size her şeyi teklif ederim." Haydutlar bu sözleri duyduklarında "Şu yaşlı keşiş çok cimri, ama bu genç olan oldukça cömert" diyerek memnun olmuşlar. Şeflerden biri şu emri verdi:

"Bırakın onu!" İhtiyar yeniden canlanınca atına atladı; Hacı'yı hiç düşünmeden kırbacını eline aldı ve geldiği yola geri döndü.

"Yanlış yöne gidiyorsunuz!" diye bağırdı Hacı telaşla. Şalını alıp hemen peşine düştü ama haydutlar tarafından engellendi. "Nereye gittiğini sanıyorsun?" dedi haydut lideri. "Ben işkenceye başlamadan önce paranı yere bırak!"

"Dediğim gibi," diye kıkırdadı Pilgrim, "seyahat parası üçe bölünmeli."

"Bu genç rahip," dedi bir haydut reisi, "oldukça kurnaz! Efendisi gittikten sonra birazını kendine saklamak istiyor. Pekala! Önce onu çıkar da bir bakalım. Yeterince varsa, birazını sana veririz; böylece tek başına kaldığında yiyecek bir şeyler alabilirsin."

"Ah, sevgili ağabeyim," dedi Hacı, "kastettiğim bu değildi. Gerçekten seyahat param olduğunu mu sanıyorsun? Demek istediğim, diğer insanlardan çaldığın altın ve gümüşü benimle paylaşman gerektiğiydi." Hırsız bunu duyunca öfkeden deliye dönmüş. "Bu keşiş kendisi için neyin iyi olduğunu bilmiyor!" diye bağırdı. "Bana hiçbir şey vermek istemiyorsun ve bunun yerine benden bir şey mi istiyorsun? Bah! Dayağa dikkat et!"

Düğümlü asasını kaldırdı ve Hacı'nın kel kafasına yedi sekiz darbe indirdi, ama Hacı hiçbir şey olmamış gibi davrandı. "Sevgili ağabeyim," dedi gülümseyerek, "eğer insanlara böyle vuruyorsan, gelecek bahara kadar bana vurabilirsin ve bunu gerçekten yaptığını düşünmeyeceğim."

Haydut dehşete kapılarak, "Bu keşişin kafası oldukça sert!" dedi.

"Pek sayılmaz! Hiç de değil!" dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Beni çok fazla övüyorsun! Bu sadece fena değil!" Daha fazla tartışmaya izin vermeden, haydutlardan ikisi daha liderlerine katıldı ve Pilgrim'e darbeler yağdırmaya başladı. "Lütfen hepiniz öfkenizi yatıştırın," dedi Hacı. "İzin verin bir şey çıkarayım."

Sevgili Büyük Bilge! Kulağını ovuşturdu ve küçük bir nakış iğnesi çıkardı. "Beyler," dedi, "ben ailesini terk etmiş biriyim ve yanımda hiç seyahat param yok. Sadece bu iğnem var ve onu size vermekten mutluluk duyacağım."

"Ne kötü şans!" dedi haydut. "Zengin bir rahibi serbest bıraktık ve yerine bu zavallı, kel kıçı yakaladık! Terzilikte oldukça iyi olmalısın, sanırım.

İğneye neden ihtiyacım olsun ki?" Hacı onun iğneyi istemediğini duyunca, iğneyi elinde bir kez salladı ve hemen pirinç kasesi kalınlığında bir çubuğa dönüştü. Korkuya kapılan haydut, "Bu keşiş genç görünse de büyüden anlıyor," demiş. Çubuğu yere saplayan Hacı onlara, "İçinizden biri onu alabilirse, sizindir" dedi.

İki haydut reisi hemen ileri atılıp onu yakalamaya çalıştılar ama ne yazık ki, sanki yusufçuklar taş bir sütunu sallamaya çalışıyordu. Onu bir milim bile kımıldatamadılar! Gördüğünüz gibi bu asa, Cennet'te on üç bin beş yüz kilo ağırlığında olan, altın çemberli uyumlu bir asaydı.

O haydutlar bunu nasıl bilebilirdi? Büyük Bilge ileri doğru yürüdü ve hiç çaba sarf etmeden çubuğu aldı.

Gövdesini Kaldıran Piton tarzına bürünerek haydutları işaret etti ve " Şansınız tükeniyor, çünkü yaşlı Maymun'la karşılaştınız!" dedi. Haydut reislerinden biri ona yaklaştı ve elli ya da altmış darbe daha indirdi. " Ellerin yorulmaya başlamış olmalı!" diye kıkırdadı Pilgrim. "Bırak da ihtiyar Maymun sana bir sopa darbesi indirsin. Bunu gerçekten de yapmayacağım!" Şuna bir bakın! Değneği bir salladı ve yaklaşık yetmiş metreye ulaştı, çevresi neredeyse bir kuyu kadar büyüktü. Değneği hayduta vurdu ve haydut hemen yere yığıldı: dudakları toprağa yapışmıştı, başka ses çıkaramıyordu.

Diğer haydut reisleri şöyle bağırdı: "Bu keltoş çok küstah! Yol parası yok ama onun yerine bizden birini öldürdü!"

"Üzülme! Üzülmeyin!" dedi Pilgrim gülerek. "Her birinize vuracağım, sadece hepinizin yok olacağından emin olmak için!" Bir başka patlamayla diğer haydut reisini öldüresiye dövdü. O küçük hırsızlar o kadar korkmuşlardı ki, silahlarını bırakıp can havliyle her yöne kaçıştılar.

Şimdi size doğuya doğru at süren ve Sekiz Kural ile Sha Monk tarafından yakalanan Tang Monk'tan bahsedeceğiz. "Usta," demişler, " nereye gidiyorsun? Yanlış yöne gidiyorsun."

Yaşlı adam dizginlerini çekerek, "Ey öğrenciler, çabuk gidin ve ağabeyinize değneğiyle merhametli olmasını söyleyin. Ona bütün o haydutları öldürmemesini söyleyin."

"Usta, burada kal," dedi Sekiz Kural, "ve gitmeme izin ver." Aptal, " Ağabey, Usta sana insanlara vurmamanı söylüyor" diye bağırarak olay yerine kadar koştu.

"Kardeşim," dedi Hacı, "ne zamandan beri birilerine vuruyorum?"

"O haydutlar nereye gitti?" diye sordu Sekiz Kural. Hacı cevap

verdi:

"Hepsi dağıldı ama burada uyuyan iki kişi var."

"İkinize de lanet olsun!" dedi Sekiz Kural gülerek. "Böyle bir zorluğa katlanabiliyorsanız, bütün gece ayakta olmalısınız! Neden başka bir yere gitmiyorsunuz? O kadar yer varken burada uyumak zorundasınız!" Idiot onlara doğru yürüdü ve daha yakından baktı. "Tıpkı benim gibiler," dedi, " ağızları açık mışıl mışıl uyuyorlar, biraz da salyaları akıyor."

"Yaşlı Maymun'un sopasının bir darbesi," dedi Pilgrim, "fasulyelerini ortaya

çıkardı. lor!"

"İnsanların kafasında nasıl lor olabilir?" diye sordu Sekiz Kural. Hacı " Beyinlerini dağıttım!" diye cevap verdi. Bunu duyan Sekiz Kural aceleyle geri dönerek Tang Keşişine, "Dağıldılar!" dedi.

"Aman Tanrım! Aman Tanrım!" dedi Tripitaka. "Hangi yoldan gittiler?" Sekiz

Kural dedi ki, "Bacakları kaskatı ve dümdüz olana kadar dövüldüler. Sence bir yere yürüyerek gidebilirler mi?"

"Öyleyse neden dağıldıklarını söylediniz?" diye sordu Tripitaka.

"Ölene kadar dövüldüler!" dedi Sekiz Kural. "Bu dağılma değil mi?" " Şimdi nasıl

görünüyorlar?" diye tekrar sordu Tripitaka ve Sekiz Kural, "İki Kafalarında kocaman delikler."

"Sargıyı çöz," dedi Tripitaka, "ve birkaç kuruş çıkar. Çabucak bir yere git ve onları bantlamak için merhemli iki bant alıp alamayacağına bak."

"Ciddi olamazsın," dedi Sekiz Kural gülerek. "Yaşayan insanların yaralarına ya da çıbanlarına merhem sürülebilir. Ölülerin açık deliklerini nasıl tedavi edebilirsin ki?"

"Gerçekten ölesiye dövülmüşler mi?" diye sordu Tripitaka ve çok üzüldü, o kadar ki atın etrafında dönerken Hacı'yı nefesinin altında azarlamaya, ona sefil maymun ve sefil maymunsu demeye başladı. Çok geçmeden, o ve iki öğrencisi dağ yamacının altında yatan iki kanlı cesedin bulunduğu yere vardılar.

Bu manzaraya dayanamayan yaşlı adam hemen Sekiz Kural'a emir verdi:

"Çabuk tırmığını kullan ve onları gömmek için bir çukur kaz. Ben de onlar için ölüler için kutsal kitaptan bir parça okuyacağım."

"Yanlış adama sordunuz, Usta," dedi Sekiz Kural. "Bu insanları öldüren Pilgrim'di ve onlardan onları gömmeleri istenmeliydi. Neden yaşlı Hog'u mezar kazıcısı yapıyorsunuz?" Ancak Pilgrim, efendisinin azarlamalarından rahatsız oldu ve bu nedenle Sekiz Kural'a bağırdı, "Seni tembel amele! Çabuk göm onları! Biraz gecikirsen sen de sopayı yersin!"

Dehşete kapılan Idiot hemen yamacın altını kazmaya başladı. Delik yaklaşık üç fit derinliğe ulaştıktan sonra, zemindeki kayalar ve kayalar tırmığa direndi. Aletini bırakan bizim Budala, kayaları çıkarmak için burnuna başvurdu. Yumuşak zemine tekrar çarptığında, burnunun bir hamlesi yaklaşık iki buçuk metrelik t o p r a ğ ı alıp götürdü ve iki hamle yaklaşık beş metrelik bir delik oluşturdu.

Böylece iki haydut gömüldü ve bir höyük yükseltildi. "Wukong,"

Tripitaka seslendi, "bana biraz tütsü ve mum getirin, böylece dua edebilir ve kutsal yazıları okuyabilirim."

"Ne saçmalık!" dedi Hacı, suratını asarak. "Bu dağın yarısında, önümüzde bir köy ve arkamızda bir dükkan yokken, nereden tütsü ve mum isteyebilirim? Paramız olsa bile satın alabileceğimiz bir yer yok."

"Kenara çekil, maymun kafa!" dedi Tripitaka kinle. "Tütsü olarak kullanmak için biraz toprak sıkıştırmama izin ver, sonra dua edeceğim."

Ve böylece,

Tripitaka eyerini terk edip bir köy mezarının başında yas tuttu; Bilge keşiş nezaketle yalnız bir höyüğe dua etti.

Bu onun duasıydı:

Siz asillerin önünde eğiliyorum, Tüm nedenlerimi dinleyin: Bu öğrenciye saygı gösterin, Doğu'dan bir Tang insanı. İmparator Taizong kendi emriyle Batı'dan kutsal metinleri getirmem için beni gönderdiler. Buraya geldim Ve hepinizle yüz yüze tanıştım- Bir ilin ya da ilçenin yerlileri Bu tepelik yerde bir çete kurmuşlar. Güzel sözlerle ve nazikçe Sana içtenlikle yalvardım, Ama sen fikrini değiştirmedin ve bunun yerine çok öfkelendin. Pilgrim ile karşılaştığınızda, ikiniz onun sopasıyla düştünüz. Cesetlerinize çok acıyorum, Ve üzerinizi çimenlerle örtüyorum. Mumlar için bambu kırıyorum- Işıksız olsalar da, iyi niyetliler. Adak olarak taş alırım; Tatsız olsa da, Gerçeği söylüyorlar. Eğer Karanlıklar Salonu'nu protesto edip geçmişi kazacaksanız, Onun adının Sun, benim

adımın da Chen olduğunu unutma. Bir yanlışın suçlusu, Bir borcunalacaklısı vardır. Lütfen bu kutsal kitap arayıcısını suçlamayın!

"Usta," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "suçu çok iyi üstlendin! Ama bu insanlara vurduğunda biz de etrafta değildik."

Tripitaka gerçekten de bir tutam toprak daha saçtı ve dua etti:

"Soylular, dava açtığınızda sadece Hacı'ya karşı açın. Sekiz Kural ve Sha Monk'un bununla hiçbir ilgisi yok." Büyük Bilge bu sözleri duyduğunda kıs kıs gülmekten kendini alamadı.

"Efendim," dedi, "sizde pek nezaket yok, değil mi? Kutsal yazıları arama girişiminiz yüzünden ne kadar enerji ya da çaba harcadığımı bilmiyorum. Şimdi ben bu iki adi hırsızı katlettim ve sen onlara gidip yaşlı Maymun'a dava açmalarını söylüyorsun. Onları öldürmek için ellerimi kaldıran ben olsam da, bunu sadece senin için yaptım. Sen Batı Cenneti " nde kutsal yazıları edinmeye karar vermeseydin ve ben de senin öğrencin olmasaydım, nasıl olur da burada insanları öldürebilirdim? Şimdi tüm bunları söylediğine göre, onlara küçük bir hayır duası da verebilirim!"

Demir çubuğunu kaldırdı ve mezar tümseğine üç kez vurarak şöyle dedi: "Sizi vebalı haydutlar! Dinleyin beni! Sopalarınızla şurama yedi, burama sekiz vurdunuz, beni fena halde kızdırana kadar dövdünüz, çünkü darbeleriniz ne kaşıntıya ne de acıya neden oldu. Ben de seni öldüresiye dövmek gibi bir hata yaptım. Bana karşı dava açmak için istediğin yere gidebilirsin, ama yaşlı Maymun korkmuyor.

Yeşim İmparatoru beni tanır; Devarajalar beni takip eder; Yirmi Sekiz Takımyıldız benden korkar; Dokuz Armatür benden korkar; Valilik, ilçe ve belediye tanrıları önümde diz çöküyor; Cennete eşit olan Tai Dağı'nın koruyucusu benden korkuyor; Cehennemin On Kralı bir zamanlar benim hizmetkarlarımdı; Beş Büyük İlah benim uşaklarımdı; Üç Diyarın Beş Bürosu olsunlar, Ya da On Çeyreğin Muhtelif Tanrıları, Beni yakın bir dost olarak görürler.

Şikâyetinizi bildirmek için istediğiniz yere gidebilirsiniz!" Tripitaka onun bu kadar ağır bir dil kullandığını duyunca oldukça şaşırdı. "Ah, öğrencim," dedi, "benim duam senin hayata saygı duymanı ve erdemli bir insan olmanı sağlamak içindi. Neden bu kadar zoruna gidiyor?"

"Efendim," diye cevap verdi Hacı, "söylediklerinizşaka değil! Neyse, gidip gece için bir sığınak bulalım." Hâlâ öfkesi dinmeyen yaşlı adam ata binmek için kendini zorladı.

Bu yüzden Büyük Bilge Sun düşmanlık duyguları beslerken, Sekiz Kural ve Sha Keşiş de düşmanlık duygularıyla hareket ediyordu. Aslında, batıya doğru ana yolu takip eden usta ve öğrenciler sadece samimi görünüyorlardı. Bir süre sonra yolun kuzeyinde bir köy göründü ve Tripitaka kırbacıyla işaret ederek, "Oraya gidip bir sığınak isteyelim," dedi.

"Çok iyi," diye yanıtladı Sekiz Kural.

Tang Keşişi'nin atından indiği köye gittiler. Etrafa baktıklarında, buranın oldukça güzel bir yer olduğunu gördüler. Gördüğünüz gibi

Yolda yabani çiçekler geçit töreni yapar; Rengarenk ağaçlar kapıyı ablukaya alır. Uzak kıyılardan dağ dereleri akar; Düz tarlalarda ebegümeci ve buğday yetişir. Saz ve kamış çiğden nemlenmiş, küçük bir martı dinleniyor. Söğütler hafif esintide, yorgun bir kuş yuva yapıyor. Taze sedirler, çam ağaçları, yeşilin rakibi. Kırmızı smartweeds" parlak tonları ile acele görülür. Köy köpekleri havlıyor; Vesper horoz öttürüyor; Sığırlar iyi beslendi, kovboylar şimdi eve dönüyor. Duman için pişirilen sarı darılar görünürde Işığın solduğu zamanda dağ evlerinden.

Yaşlı adam ilerlerken, köy kulübelerinden birinden çıkan yaşlı bir adam gördü. İhtiyar hemen onu selamladı ve yaşlı adam "Rahip nereden geliyor?" diye sordu.

"Bu mütevazı din adamı," diye yanıtladı Tripitaka, "Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak üzere imparatorluk emriyle gönderilmiş biridir. Sizin şerefli bölgenizden geçerken geç oluyor ve bu yüzden bir gecelik

konaklama istemek için geldim." Yaşlı adam kıkırdayarak şöyle dedi: " Sizin bölgenizle benimki arasında muazzam bir yolculuk var. Nasıl oluyorda dağları tırmanıp suları tek başına aşabiliyorsun?"

"Bu mütevazı din adamı," dedi Tripitaka, "benim yanımda da üç öğrencim var."

"Onurlu müritlerin nerede?" diye sordu yaşlı adam ve Tripitaka eliyle işaret etti "Ana yolun yanında duran şu üç kişi" diye cevap verdi. Yaşlı adam başını kaldırdığında ne kadar çirkin göründüklerini fark etti ve hemen dönüp içeri kaçmaya çalıştı. Ancak Tripitaka tarafından yakalanmış ve şöyle demiş: "Yaşlı patron, merhametli olman için sana yalvarıyorum. Lütfen bize bir geceliğine sığınak verin."

Her tarafı titreyen yaşlı adam güçlükle konuşabildi. Başını ve ellerini sallayarak, "Hayır! Hayır! Hayır! Bunlar insan olamaz! Canavar ruhlar olmalılar!"

Tripitaka onu gülümseyerek yatıştırmaya çalışarak şöyle dedi: "Lütfen korkmayın patron. Benim öğrencilerim böyle doğarlar. Onlar canavar ruhlu değiller."

ş"Ah, babacığım!" diye bağırdı yaşlı adam. "Biri yaka, biri at suratlı, biri de gök gürültüsü ağası." Hacı bunu duyunca, "Gök gürültüsü ağası benim torunum, yaksa benim büyük torunum ve at suratlı da benim büyük büyük torunum," diye bağırmış. Yaşlı adam bunu duyduğunda, ruhu onu terk etti ve ruhu kaçtı; yüzünün tüm rengi soldu, sadece içeri girmek istedi.

Tripitaka onu tuttu ve sazdan salona girdi. Tekrar gülümseyerek, "Yaşlı Patron, onlardan korkmayın. Hepsi oldukça kaba ve nasıl düzgün konuşacaklarını bilmiyorlar."

Bu şekilde yaşlı adamı yatıştırmaya çalışırken, yaşlı bir kadın kucağında beş altı yaşlarında bir çocukla arka taraftan çıktı.

"Baba," dedi, "neden böyle üzülüyorsun?" Yaşlı adam ancak o zaman, " Anne, bize biraz çay getir," dedi.

Yaşlı kadın gerçekten de çocuğu geride bırakarak içeri girdi ve iki fincan çay getirdi. Tripitaka çayını içtikten sonra yaşlı kadına dönerek selam verdi ve şöyle dedi: "Bu mütevazı din adamı, Doğu Ülkesi'nin Büyük Tang'ı tarafından Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları edinmek üzere gönderilmiş biridir. Bölgenize yeni geldim ve sizden bir gecelik kalacak yer dilenmek istedim. Üç öğrencimin görünüşleri oldukça çirkin olduğu için, ailenizin büyüğü yanlış alarm verdi."

"Çirkin görünüşler gözünüzü bu kadar korkutuyorsa," dedi yaşlı kadın, " kaplanlarla ya da kurtlarla karşılaşsaydınız ne olurdu?"

"Ah, anne," diye yanıtladı yaşlı adam, "çirkin görünseler de olur, ama ağızlarını açtıklarında daha korkunç oluyorlar. Bir öküz, bir at suratlı ve bir gök gürültüsü ağasına benzediklerini söyledim ve içlerinden biri bağırarak gök gürültüsü ağasının torunu, öküzün büyük torunu ve at suratlının da büyük büyük torunu olduğunu söyledi. Duyduklarım karşısında dehşete düştüm."

"Hayır! Hayır!" dedi Tang Keşişi. "Gök gürültüsü beyine benzeyen kişi benim en büyük öğrencim Sun Wukong'dur; at suratlı olan ikinci öğrencim Zhu Wuneng'dir ve öküz gibi görünen kişi de üçüncü öğrencim Sha Wujing'dir. Çirkin olsalar da, mutlak yoksulluk inancını benimsemiş ve erdemli meyveye boyun eğmişlerdir. Onlar kötü niyetli iblisler ya da vahşi şeytanlar değildir. Onlardan neden korkalım?"

Duydukları karşısında büyük bir rahatlama yaşayan yaşlı çift, "Lütfen içeri gelin, lütfen içeri gelin" dedi.

Yaşlı adam öğrencilerine talimat vermek için kapıdan çıktı ve şöyle dedi: "Az önce yaşlı adam siz üçünüzü çok itici buldu. Şimdi onunla ve ailesiyle tanışmak için içeri girdiğinizde, onları gücendirmeyin. Hepiniz daha nazik davranmalısınız."

"Ben hem yakışıklı hem de medeniyim," dedi Sekiz Kural, "ve ağabeyim gibi küstah değilim."

"Gerçekten de!" diye kıkırdadı Pilgrim. "O uzun burun, o koca kulaklar ve o iğrenç surat olmasaydı, sen iyi bir adamsın!"

"Çekişmeyi bırakın," dedi Sha Monk. "Burası ukalalık yapabileceğiniz bir yer değil. Hadi içeri girelim! Hadi içeri girelim!"

Bunun üzerine bavulları ve atı içeri getirdiler ve sazdan yapılmış salona ulaştıklarında yerlerine oturmadan önce selam verdiler. Hem iyi hem de nazik olduğu için yaşlı kadın küçük çocuğu içeri aldı ve ardından pirinç pişirilmesini ve usta ile müritler için vejetaryen bir yemek hazırlanmasını istedi. Yemeklerini yedikten sonra hava karardı ve hacıların oturup sohbet edebilmeleri için sazdan salona lambalar getirildi. " Patron," diye sordu yaşlı olan, "asil soyadınız nedir?"

Yaşlı adam "Soyadım Yang" diye cevap verdi. Yaşı sorulduğunda, yaşlı adam yetmiş dört yaşında olduğunu söyledi. Tripitaka tekrar "Kaç oğlun var?" diye sordu. Yaşlı adam, "Sadece bir tane. Şu anda annemi takip eden kişi küçük torunumuz."

"Oğlunuzu selamlamak isterim," dedi ihtiyar, "eğer bizimle görüşmek isterse."

"O adam," diye cevap vermiş ihtiyar, "senin selamına layık değil. Hayat oldukça

acımasız Çünkü onu yetiştirmem mümkün görünmüyor. Artık kalmıyor. bizimle."

"Nerede o zaman?" dedi Tripitaka, "ve ne tür bir mesleği var?" "Yazık! Yazık!"

diye iç geçirdi yaşlı adam, başını sallayarak. "Eğer bir mesleği olsaydı Bir yerlerde, bu benim için şans olurdu. Ne yazık ki düşünceleri kötü ve kökenine hiç saygı duymuyor. Tek derdi yağmalamak, soymak, öldürmek ve yakmak. Arkadaşlarının hepsi alçak ve serseri. Yaklaşık beş gün önce dışarı çıktı ve o zamandan beri geri dönmedi." Tripitaka bunu duyduğunda cevap vermeye cesaret edemedi ve kendi kendine, "Belki de Wukong

tarafından dövülerek öldürülenlerden biridir..." diye düşündü.

Endişesi arttıkça yaşlı adam oturduğu yerden kalkarak, "Aman Tanrım! Aman Tanrım! Böyle iyi bir anne-baba nasıl böyle asi bir evlat doğurabilir!"

Hacı onlara yaklaşarak şöyle dedi: "Saygıdeğer Efendim, böylesine aşağılık ve zararlı bir evlat ancak anne babasını büyük sıkıntılara sokabilir. Onu neden tutuyorsunuz? İzin verin gidip onu bulayım ve sizin için öldüreyim!"

"Ben de onu göndermek isterdim," dedi yaşlı adam, "ama başka varisim yok. Yetenekleri olmasa da, mezarımı kazması için onu geride bırakmalıyım." Hem Sekiz Kural hem de Sha Monk gülümseyerek, " Ağabey, sen kendi işine bakmalısın. Sen ve ben memur değiliz. Eğer ailesi istemiyorsa, bu mesele artık bizi ilgilendirmemeli. Bunun yerine patrondan bir demet saman isteyelim, böylece yatağımızı bir yerde yapabiliriz. Sabaha yola çıkmış oluruz."

Yaşlı adam ayağa kalktı ve Sha Monk'u iki deste saman alması için arka tarafa götürdü. Sonra onlara arka bahçedeki ahırda dinlenmeleri söylendi. Hacı atı, Sekiz Kural da yükleri ahıra götürdükten sonra geri çekildiler ve biz de şimdilik onları yalnız bırakalım.

Şimdi size o haydutlardan biri olan yaşlı Yang'ın oğlundan bahsedeceğiz. Hacı dağın yamacında iki şefi öldüresiye dövdükten sonra, hırsızlar dağıldı ve canlarını kurtarmak için kaçtılar. Ancak dördüncü saat geldiğinde yeniden toparlanmışlar ve Yang'ın evinin kapısını çalmaya gelmişler. Gürültüyü duyan yaşlı adam hemen kıyafetlerini giymiş ve " Anne, o geri döndü" demiş.

"Eğer buradaysa," dedi yaşlı kadın, "git kapıyı aç ve onu içeri al." Kapıyı açar açmaz hırsızlar içeri doluşmuş, "Açız!" diye bağırıyorlarmış. Açız!"

Yaşlı Yang'ın oğlu karısını uyandırmak için aceleyle içeri girdi, böylece biraz pirinç pişirebilecekti. Mutfakta yakacak odun kalmadığı için arka bahçeden biraz odun getirmek zorunda kalmış. Sonra mutfakta karısına, "Arka bahçedeki beyaz at kimin?" diye sormuş.

"Burası Doğu Diyarı'ndan gelen bazı keşişlere ait," dedi karısı, "kutsal kitapları aramaya gidiyorlar. Dün gece kalacak yer sormak için geldiler ve babamla annem onlara yemek yedirdikten sonra arkadaki ahırda uyumaya gönderdiler." Adam bunu duyunca, gülerek ve ellerini çırparak öndeki sazdan salona koştu. "Kardeşlerim," dedi, "çok şanslıyız! Düşmanlarımız evin içinde!"

"Hangi düşmanlar?" diye sordu hırsızlar. Adam cevap vermiş: " Şeflerimizi öldüren keşişler sığınacak bir yer istemek için evimize geldiler. Ahırımızdaki samanlıklarda uyuyorlar."

"Ne harika!" dedi haydutlar. "Şu kel eşekleri yakalayalım ve her birini kıyma haline getirelim. Birincisi, bavulları ve atı alırız; ikincisi, liderlerimizin intikamını alırız."

"Acele etmeyin," dedi adam. "Hepiniz bıçaklarınızı hemen keskinleştirmelisiniz. Pirinç pişene kadar bekleyin; karnımızı doyurduktan sonra onlara birlikte saldırabiliriz."

Hırsızlar gerçekten de bıçaklarını ve mızraklarını bilemeye gittiler.

Ancak yaşlı adam onların bu şekilde konuştuklarını duyunca sessizce arka bahçeye gitti ve Tang Keşişi ile üç öğrencisini uyandırdı. "O adam bir grup arkadaşını buraya getirdi," dedi, "ve sizin burada olduğunuzu öğrendiklerinde size zarar vermeyi planladılar. Bize ulaşmak için çok uzun bir mesafe kat ettiğinizi göz önünde bulunduran bu yaşlı moron, zarar görmeniz düşüncesine katlanamaz. Çabucak eşyalarını topla, ben de seni arka kapıdan çıkarayım." Tripitaka bunu duyduğunda, yaşlı adama teşekkür etmek için eğilirken her yeri titredi. Sonra atı sürmesi için Sekiz Kural'ı, bavulları taşıması için Sha Monk'u ve dokuzuncu rahip asasını alması için Pilgrim'i çağırdı. Yaşlı adam onları arka kapıdan çıkardıktan

sonra ön tarafa döndü ve sessizce bir kez daha yattı.

Şimdi size o adam ve arkadaşlarından söz edeceğiz. Bıçaklarını ve mızraklarını bileyip karınlarını doyurduklarında saat beşi gösteriyordu. Hep birlikte arka bahçeye koştular ama kimseyi göremediler. Çabucak meşaleleri ve lambaları yakarak uzun süre etrafı aradılar ama hiçbir iz bulamadılar. Sonra arka kapının açık olduğunu gördüler ve hepsi birden, " Arka kapıdan kaçmışlar!" dediler. Bir bağırışla hemen peşlerine düştüler.

Her haydut bir ok gibi ileri atılıyordu ve gün doğarken Tang Keşişi'ni gördüler. Yaşlı adam arkasında bağırışlar duyunca dönüp baktı ve hepsi de bıçak ve mızraklarla donanmış otuz kadar adamın kendisine doğru koştuğunu gördü. "Ah, öğrenciler," diye bağırdı, "haydut birlikleri bize yetişiyor. Ne yapmalıyız?"

"Sakin ol, sakin ol!" dedi Pilgrim. "Yaşlı Maymun gidip onların işini bitirecek!"

"Wukong," dedi Tripitaka atını durdururken, "bu insanlara zarar vermemelisin. Sadece onları korkutup kaçır." Elbette efendisini dinlemek istemeyen Hacı, takipçileriyle yüzleşmek için hızla döndü ve "Nereye gidiyorsunuz beyler?" dedi.

"Seni pis keltoş!" diye bağırdı hırsızlar. "Büyüklerimizin hayatlarını bize geri ver. Krallar!"

Hacı'yı kuşattıklarında, haydutlar mızraklarını ve bıçaklarını kaldırıp çılgınca kesip biçtiler. Büyük Bilge asasını bir salladı ve asa bir kâse kalınlığına ulaştı; onunla haydutlar yıldızlar gibi düşüp bulutlar gibi dağılana kadar savaştı. Çarpıştığı kişiler hemen öldü, yakaladığı kişiler hemen yok oldu, dokunduğu kişilerin kemikleri kırıldı ve sürtündüğü kişilerin derileri yırtıldı. Akıllı olan birkaç kişi kaçmayı başardı ama geri kalan aptalların hepsi Kral Yama'yı görmeye gitti! Tripitaka çok sayıda adamın öldüğünü görünce öylesine dehşete kapıldı ki, Zhu Sekiz Kural ve Sha Monk atının peşinde olduğu halde dönüp Batı'ya doğru dörtnala koşmaya başladı. Hacı yaralı haydutlardan birini kenara çekti ve "Yaşlı

Yang'ın oğlu hangisi?" diye sordu.

"Baba," diye inledi hırsız, "sarı giysili olan." Hacı bir bıçak almak için ileri gitti ve sararmış olanın kafasını kesti. Kanlı kafayı elinde tutarak demir çubuğunu aldı ve büyük adımlarla Tang Keşişi'ne yetişti. Atın önüne geldiğinde, kafayı kaldırdı ve "Usta, bu yaşlı Yang'ın asi oğlu ve yaşlı Maymun tarafından kafası kesildi" dedi. Korkudan titreyen Tripitaka attan düştü ve ağlayarak, "Sefil maymun! Beni ölümüne korkuttun! Götürün şunu! Götür onu!"

Eight Rules ilerledi ve kafayı yolun kenarına tekmeleyerek gömmek için tırmığı kullandı.

Bu sırada Sha Monk valizini yere bıraktı ve Tang Monk'u tutarak, " Usta, lütfen ayağa kalk," dedi.

Kendine geldikten sonra Tang Keşişi yerde durdu ve Sıkı Dolgu Büyüsünü okumaya başladı. Hacı'nın başı o kadar acı verici bir şekilde sıkılmıştı ki, tüm yüzü kıpkırmızı oldu, gözleri şişti ve baş dönmesi onu ele geçirdi. Yerde yuvarlanırken tek mırıldanabildiği şuydu; "Durdurun şu resitali! Durdurun şu resitali!"

Ancak yaşlı adam on kereden fazla devam etti ve yine de durmadı.

Hacı takla atıyor ve amuda kalkıyordu, çünkü acı gerçekten dayanılmazdı. "Efendim, lütfen günahlarımı bağışlayın!" diye bağırdı. " Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, söyle. Sadece şu resitali durdurun!" Tripitaka ancak o zaman okumasını durdurdu ve şöyle dedi: "Sana söyleyecek bir şeyim yok. Seni takipçim olarak istemiyorum. Geri dön." Hacı, acısına rağmen boyun eğerek, "Üstat, nasıl oluyor da beni kovalıyorsunuz?" dedi.

"Arsız maymun," dedi Tripitaka, "çok hırçınsın! Sen kutsal bir hacı değilsin. Dün dağın yamacının altındaki o iki haydut reisini katlettiğinde, insani nezaketten yoksun olmana çoktan gücenmiştim. Dün gece

yaşlı adamın evine ulaştığımızda, bize kalacak yer ve yiyecek verecek kadar iyi davrandı ve dahası, canımızı kurtarmamız için arka kapısını açan da oydu. Oğlu iyi biri olmasa da, bize bu tür bir infazı hak edecek hiçbir şey yapmadı. Bu da yetmezmiş gibi, o kadar çok can aldınız ki, bu dünyadaki barış duygusunu neredeyse yok ettiniz. Seni pek çok kez uyarmaya çalıştım ama içinde tek bir iyilik düşüncesi bile yok. Seni neden tutayım ki? Git buradan, çabuk! Yoksa sihirli sözcükleri bir kez daha okumaya başlayacağım!"

"Durdurun şunu! Durun!" diye bağırdı dehşete kapılmış bir Hacı. "Ben

gidiyorum!"

Gideceğini söyledi ve hemen ardından bulut taklasıyla iz bırakmadan ortadan kayboldu. Ne yazık ki, işte böyle

İksir şiddetli bir zihinle olgunlaşmaz; Ruh dengesiz olduğunda, Yolu bulmak zordur.

Büyük Bilge "nin hangi yöne doğru koştuğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第057回 · Bölüm 57

Gerçek Hacı Potalaka Dağı'nda dertlerini anlatıyor Sahte Maymun Kral Su Perdesi Mağarası'nda metinleri yazıya döküyor

Size havaya yükselen kederli Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. Çiçek- Meyve Dağı'ndaki Su Perdesi Mağarası'na dönmek üzereydi ama o küçük şeytanların kendisine güleceğinden korkuyordu, çünkü kendi sözüne ihanet ederse nasıl gerçek bir kahraman olabilirdi ki? Göksel saraya sığınmayı düşündü ama orada uzun süre kalmasına izin verilmeyeceğinden korkuyordu. Daha sonra denizdeki adaları düşündü ama orada yaşayan ölümsüzlerle yüzleşmekten utandı. Son olarak ejderha sarayını düşündü ama ejderha krallarına bir yalvarıcı olarak yaklaşma fikrini hazmedemedi. Gerçekten de gidecek hiçbir yeri yoktu ve üzgün bir şekilde kendi kendine şöyle düşündü: "Pekâlâ! Pekâlâ! Pekâlâ! Pekâlâ, pekâlâ! Efendimi tekrar görmeye gideceğim, çünkü sadece bu doğru meyveyi verecektir."

Bulutlardan aşağı indi ve Tripitaka'nın atının önüne giderek şöyle dedi: " Usta, lütfen bu öğrenciyi bir kez daha affet! Bir daha asla şiddet uygulamaya cesaret edemeyeceğim. Tüm öğütlerinizi kabul edeceğime söz veriyorum ve size Batı Cennetine kadar eşlik etmeme izin vermeniz için yalvarıyorum." Ancak Tang Keşişi onu gördüğünde cevap vermeyi bile reddetti. Atını dizginler dizginlemez, Sıkı Dolgu Büyüsü'nü okudu. Büyük Bilge, fileto etini bir santim keserek yere düşene kadar yirmi defadan fazla tekrarladı. Yaşlı adam ancak o zaman durdu ve "Neden gitmiyorsun? Neden beni tekrar rahatsız etmeye geldin?" Hacı sadece şu cevabı verebilmiş: "Artık okuma! Artık okuma! Günlerimi başka bir yerde geçirebilirim, ama ben olmadan Batı Cennetine ulaşamayacağınızdan korkuyorum."

Öfkelenen Tripitaka, "Sen katil bir maymunsun! Tanrı bilir kaç kez başıma bela açtın! Artık seni kesinlikle istemiyorum. Oraya ulaşıp ulaşamayacağım seni ilgilendirmez. Çabuk git buradan! Eğer yapmazsan, sihirli kelimeyi tekrar başlatacağım ve bu sefer durmayacağım - beynini sıkana kadar değil!" Büyük Bilge, efendisinin fikrini değiştirmeyi reddettiğini ve acının gerçekten dayanılmaz olduğunu görünce, bir kez daha bulut taklasını atıp havaya yükselmekten başka çaresi kalmamış. Sonra aklına bir düşünce geldi:

"Eğer bu keşiş bana karşı bu kadar nankörse, Potalaka Dağı'ndaki Bodhisattva Guanyin'e gidip onu şikayet edeceğim."

Sevgili Büyük Bilge! Taklasını döndürdü ve bir saatten kısa bir süre içinde Büyük Güney Okyanusu'na ulaştı. Uğurlu ı ş ı l t ı s ı n ı indirerek Potalaka Dağı'na indi ve hemen mor bambu korusuna girdi. Orada kendisini "Büyük Bilge nereye gidiyor?" diyerek selamlayan öğrencisi Moksa tarafından karşılandı.

"Bodhisattva'yı görmeliyim," diye yanıtladı Hacı. Moksa onu Gelgit Sesi Mağarası'nın girişine götürdü; burada Zenginlikte Becerikli Çocuk da onu karşıladı ve "Büyük Bilge neden buraya geldi?" diye sordu.

Hacı, "Bodhisattva hakkında söyleyeceklerim var," dedi.

"Anlatacaklarım" sözlerini duyunca

Zenginlikte Usta güldü ve şöyle dedi: "Ne kadar ukala bir maymun! Tıpkı Tang Keşişini yakaladığım zamanki gibi insanlara baskı yapabileceğini sanıyorsun. Bizim Bodhisattva'mız kutsal bir ve doğru tanrıça, büyük merhamet, büyük vaat ve büyük nakil sahibi olan, sınırsız gücüyle bizi acılarımızdan kurtaran kişi. Ne yaptı ki ona karşı bir suçlama getirmek istiyorsun?" Hacı zaten derin bir depresyondaydı; duydukları onu daha da öfkelendirdi ve öyle bir hırladı ki, Zenginlikte Yetenekli Çocuk hemen geri çekildi. "Seni kötü kalpli, nankör küçük canavar!" diye bağırdı. "Çok aptalsın! Bir zamanlar bir şeytandın, bir ruhtun, ama Bodhisattva'dan seni yanına almasını isteyen bendim. Hakk'a boyun

eğdiğinden beri, gerçek özgürlüğün ve uzun yaşamın tadını çıkarıyorsun -aslında Cennet'inki kadar sonsuz bir yaş. Bana teşekkür etmek yerine, necüretle bu kadar aşağılayıcı olabiliyorsun? Bodhisattva hakkında bir şeyleranlatacağımı söylemiştim. Ne cüretle ukala olduğumu söylersin?"

Onu gülümseyerek yatıştırmaya çalışan Varlıkta Yetenekli, "Sen hâlâ düşüncesiz bir maymunsun! Ben sadece seninle dalga geçiyordum. Neden böyle aniden renk değiştiriyorsun?"

Onlar böyle konuşurken, beyaz bir kakadu göründü ve birkaç kez önlerinde ileri geri uçtu ve bunun Bodhisattva'nın çağrısı olduğunu anladılar. Bunun üzerine Moksa ve Zenginlikte Becerikli hazine lotus platformuna giden yolu gösterdiler. Hacı Bodhisattva'nın önünde eğilmek için dizlerinin üzerine çöktüğünde, gözyaşlarının fışkırmasını daha fazla engelleyemedi ve yüksek sesle feryat etti. Bodhisattva, Moksa'dan onu kaldırmasını isteyerek, "Wukong, sana bu kadar büyük üzüntü veren şeyin ne olduğunu bana açıkça söyle. Ağlamayı kes! Acılarını dindireceğim ve kederini yok edeceğim." Hacı hala ağlamaktaydı, tekrar eğildi ve şöyle dedi: "Önceki yıllarda, öğrenciniz ne zaman herhangi biri tarafından küçümsenmeye razı oldu? Ancak Bodhisattva tarafından Cennet'ten gelen felaketimden kurtarıldığımda ve Batı Cenneti'ndeki kutsal yazılar için Buddha'yı görmeye giden Tang Keşişi'ne eşlik etmek üzere tam bir yoksulluk yemini ettiğimde, hayatımı tehlikeye atmaya hazırdım. Onu şeytani engellerinden kurtarmak

Kaplanın ağzından yumuşak bir kemik koparmak, Ejderhanın sırtından canlı bir pul kazımak.

Tek umudum Gerçek'e dönebilmek ve doğru meyveyi elde edebilmek, kendimi günahlardan arındırmak ve sapkınları yok etmekti. Bu ihtiyarın bu kadar nankör olabileceğini nereden bilebilirdim ki! Ne erdemli bir davayı tanıyabiliyor ne de siyahla beyazı ayırt edebiliyor."

"Anlat bana," dedi Bodhisattva, "siyah ve beyaz hakkında biraz bilgi ver." Bunun üzerine Hacı, Tang Keşişi'nin kuşkularını kışkırtan haydutları

nasıl öldüresiye dövdüğünü; Tang Keşişi'nin siyah ve beyazı ayırtetmeden onu birkaç kez sürgün etmek için Sıkı Dolgu Büyüsü'nü nasılkullandığını; ve ne Dünya'da ne de Cennet'te sığınabileceği bir yerolmadığı için Bodhisattva'ya dertlerini açmaya nasıl gelmek zorundakaldığını ayrıntılı bir şekilde anlattı. Sonra Bodhisattva ona şöyle dedi:

"Tripitaka Tang Batı'ya seyahat etmek için imparatorluk fermanını aldığında, tek niyeti erdemli bir keşiş olmaktı ve bu nedenle kesinlikle tek bir insanın bile canını almayacaktı. Sınırsız büyü gücünüzle neden bu kadar haydudu öldüresiye dövesiniz ki? Bu vahşi haydutların iyi olmadıkları kesin ama sonuçta onlar da insan ve böyle bir cezayı hak etmiyorlar. Onlar o şeytani kümes hayvanları ya da canavar yaratıklar, iblisler ya da grifonlar gibi değiller. Eğer bu şeyleri öldürür ya da katlederseniz, bu sizin erdeminizdir ama insanların canını alırsanız, bu sizin kötülüğünüzdür. Sadece onları korkutup kaçırırsanız, efendinizi korumaya devam edebilirsiniz. Bana göre, bu nedenle erdemli bir şekilde hareket etmediniz." Hacı hâlâ ağlamaklıydı ve diz çökerek şöyle dedi: " Erdemli bir şekilde davranmamış olsam da, günahlarımın kefaretini ödemem için bana bir şans verilmeliydi. Bu şekilde sürgün edilmeyi hak etmiyorum. Şimdi Bodhisattva'dan bana merhamet etmesini ve Gevşek-Fileto Büyüsü. Altın filetodan kurtulmama izin ver ve onu sana geri vereyim. Hayatım pahasına Su Perdesi Mağarası'na geri dönmeme izin ver." Bodhisattva ona gülümseyerek cevap verdi, "Sıkı Fileto Büyüsü bana ilk olarak Tathāgata tarafından verildi, o yıl beni Doğu Ülkesi'nde kutsal bir hacı bulmaya gönderdi. Bana üç çeşit hazine verdi: brokar cüppe, dokuz halkalı rahip asası ve altın, sıkı ve yasaklayıcı olarak adlandırılan üç fileto. Ayrıca bana gizlice üç farklı büyü öğretti ama Gevşek Fileto Büyüsü diye bir şey yoktu."

"O halde," dedi Hacı, "Bodhisattva'dan ayrılmama izin verin."

Bodhisattva, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Batı Cenneti'ne," diye yanıtladı Hacı, "orada Tathāgata'ya Gevşek Dolgu Büyüsü'nü okuması için yalvaracağım."

"Bir dakika bekle," dedi Bodhisattva, "senin için falı tarayayım." " Buna gerek

yok," dedi Hacı. "Bu tür bir talihsizlik benim kaldırabileceğim tek şey!"

"Bodhisattva, "Ben seninkini değil, Tang Keşişi'ninkini tarıyorum," dedi.

Sevgili Bodhisattva! Lotus platformunda ciddiyetle otururken, zihni üç aleme nüfuz etti ve bilgelik gözleri uzaktan tüm evreni inceledi. Bir anda ağzını açtı ve şöyle dedi: "Wukong, efendin yakında ölümcül bir çileyle karşılaşacak. Çok geçmeden seni arayacak ve ben de ona seni geri götürmesini söyleyeceğim, böylece ikiniz de doğru meyveye ulaşmak için kutsal yazıları edinebileceksiniz."

Büyük Bilge Güneş'in itaat etmekten başka çaresi yoktu; yanlış davranmaya cesaret edemeyerek, onu şimdilik bırakacağımız lotus platformunun altında hazır olda durdu.

Şimdi size Hacı'yı sürgüne gönderdikten sonra Sekiz Kural'a atı, Sha Monk'a da yükü sürmesini söyleyen yaşlı Tang'dan bahsedeceğiz. Dördü birlikte Batı'ya doğru yola koyulmuşlar. Yaklaşık elli mil yol aldıktan sonra Tripitaka atı durdurdu ve şöyle dedi, "Öğrenciler, köyden beşinci saatin erken saatlerinde ayrıldık ve sonra o Ban-At-Vebası beni çok üzdü. Bu yarım günden sonra oldukça aç ve susuzum. Hanginiz gidip bana biraz yiyecek dilenecek?"

"Lütfen attan inin, Usta," dedi Sekiz Kural, "ve bunu yapmam için yakınlarda bir köy olup olmadığına bakmama izin verin." Bunu duyan Tripitaka attan inmiş, Budala ise bulutların üzerinde yükselmiş. Etrafına baktığında her yerde dağlar bulmuş ama görünürde tek bir ev bile yokmuş. Aşağı inen Sekiz Kural Tripitaka'ya şöyle dedi: "Yiyecek dilenecek bir yer yok. Hiçbir yerde bir köy göremedim."

"Eğer yiyecek dilenecek bir yer yoksa," dedi Tripitaka, "hadi benim için biraz su

bulalım. susuzluk."

Sekiz Kural, "Gidip güneydeki dereden biraz su getireyim" dedi. dağ." Bunun üzerine Sha Monk sadaka kutusunu ona teslim etti ve avucuyla destekleyerek Sekiz Kural'ı bulutların ve sisin üzerinde bıraktı. Yaşlı adam onu beklemek için yolun kenarına oturdu ama uzun bir süre geçmesine rağmen hala geri dönmedi. Acı susuzluk, ne yazık ki, oldukça dayanılmaz hale geliyordu, bunun için bir tanıklık şiirimiz var. Şiir şöyle diyor:

Nefes ve ruhu beslemek için, bu ekstraksiyon: Duygular ve doğa şekil olarak aynıdır. Hastalıklar ruh ve zihin perişanlığından doğar; Şekil ve sperm başarısız olduğunda, Yol azalır. Üç çiçek solar ve emeğiniz boşa gider; Tüm Dört Büyükler soluyor ve siz boşuna çabalıyorsunuz. Toprak ve tahta kısırlaşır, metal ve su ölür. Bu kadar durgun olan gerçek benliğe ne zaman ulaşılacak?

Sha Monk, Tripitaka'nın açlık ve susuzluktan ne kadar acı çektiğini ve Sekiz Kural'ın hâlâ suyla dönmediğini görünce, sargıları bırakıp beyaz atı bağlamaktan başka çaresi kalmamış. Sonra, "Üstat, lütfen biraz burada oturun; izin verin gidip onu suyla birlikte geri getirip getiremeyeceğime bir bakayım." dedi.

Gözlerinden yaşlar süzülen yaşlı adam cevap vermek için sadece başını sallayabildi. Hızla bulutlu aydınlığa tırmanan Sha Monk da dağın güneyine doğru yöneldi.

Orada tek başına oturup acılarına katlanırken, yaşlı adam aniden yakınında büyük bir gürültü duydu. O kadar irkildi ki yerinden sıçradı ve sonra Hacı Güneş'in yolun bir kenarında diz çökmüş, iki eliyle porselen bir fincanı tuttuğunu gördü.

"Efendim," dedi, "yaşlı Maymun olmadan suyunuz bile olmaz. Bu bir fincan güzel, soğuk su. Susuzluğunuzu gidermek için için ve sonra gidip

sizin için biraz yiyecek dileyeyim."

"Suyunuzu içmeyeceğim!" diye cevap verdi yaşlı adam. "Eğer oracıkta susuzluktan ölürsem, bunu şehitlik sayacağım! Artık seni istemiyorum! Bırak beni!"

"Ben olmadan," dedi Hacı, "Batı Cenneti "ne gidemezsiniz."

"Yapabilir miyim, yapamaz mıyım," dedi Tripitaka, "seni ilgilendirmez!

Kanunsuz maymun! Neden beni tekrar rahatsız ediyorsun?"

Bir anda rengi değişen Hacı öfkeden deliye döndü ve yaşlı adama bağırdı: "Seni zalim budala! Beni nasıl da aşağılıyorsun!"

Porselen fincanı fırlattı ve demir çubuğu yaşlı adamın sırtına vurdu, yaşlı adam hemen yere yığılıp bayıldı. İki mavi yün örtüyü alan maymun, bulut taklasını attı ve bir yere doğru yola koyuldu.

Şimdi size, sadaka kutusuyla dağın güney yamacına giden Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz. Dağın kıvrımını geçerken, daha önce dağ tarafından görülmesi engellenmiş olan sazdan bir kulübe göründü. Kulübeye doğru yürüdü ve bunun bir tür insan konutu olduğunu keşfetti. Aptal kendi kendine şöyle düşünmüş: "Ne kadar çirkin bir yüzüm var. Şüphesiz benden korkacaklar ve bana yiyecek vermeyi reddedecekler. Dönüşümü kullanmalıyım..."

Sevgili Aptal! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak bir büyü okudu ve vücudunu yedi ya da sekiz kez salladı. Sonunda sarımtırak, bitkin bir keşişe dönüştü, hâlâ oldukça şişmanlamıştı. İnleyip sızlayarak kapıya doğru sendeledi ve seslendi:

"Patron,

Mutfağınızda fazla pirinç varsa, bırakın aç yolculara yetsin.

Bu mütevazı din adamı Doğu Ülkesi'nden, Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak için yola çıktı. Şu anda yol kenarında oturan efendim aç ve susuz. Eğer soğuk pirinciniz ya da yanmış kabuğunuz varsa, bize biraz

vermenizi rica ediyorum." Evin erkeklerinin hepsi tarlaları ekmeyegitmişti ve geride sadece iki kadın kalmıştı. Öğle yemeğini pişirmeyi yenibitirmişler ve tarlalara gönderilmek üzere iki büyük kâseyi pirinçledoldurmuşlar, bir miktar pirinç ve kabuk ise hâlâ tencerede duruyormuş.

Onun hasta görünümünü gördüklerinde ve Doğu Ülkesi'nden Batı Cenneti'ne gitmekle ilgili mırıldanmalarını duyduklarında, hastalığı yüzünden gevezelik ettiğini düşündüler. Dahası, kapılarının önünde ölebileceğinden korkan kadınlar aceleyle sadaka kutusunu artıklarıyla, kabuğuyla ve her şeyiyle doldurdular ve Aptal bunları memnuniyetle kabul etti. Geldiği yoldan ayrıldıktan sonra tekrar eski haline döndü.

İlerlerken birinin "Sekiz Kural!" diye seslendiğini duydu. Başını kaldırdığında, bunun bir uçurumun üzerinde duran ve "Bu tarafa gel!" diye bağıran Sha Monk olduğunu gördü. Bu tarafa gel!"

Sonra uçurumdan aşağı atladı ve Sekiz Kural "a yaklaşarak, "Burada derede çok güzel, temiz su var. Neden biraz almadın? Nereye kaçtın?"

"Buraya ulaştığımda," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "dağın k ı v r ı m ı n d a bir ev gördüm. Oraya gittim ve onlardan bu bir kase kuru pirinci dilenmeyi başardım."

"Bunu kullanabiliriz," dedi Sha Monk, "ama Usta çok susadı. Biraz suyu nasıl geri getirebiliriz?"

"Bu çok kolay," diye yanıtladı Sekiz Kural.

"Cübbenin eteklerini katla, pirinci tutmak için onu kullanacağız. Ben de su doldurmak için sadaka kasesini alacağım." İkisi büyük bir coşku içinde yolun kenarındaki noktaya geri döndüler ve orada Tripitaka'yı yüzü toprağa sarılmış bir şekilde yatarken gördüler. Dizginler gevşemişti ve beyaz at şaha kalkmış, yol kenarında durmadan kişniyordu. Ancak bavulların bulunduğu sırık hiçbir yerde görünmüyordu. Eight Rules o kadar sarsılmıştı ki ayaklarını yere vuruyor ve göğsünü döverek

bağırıyordu: "Bu olmalı! Bu olmalı! Hacı Güneş'in öldüresiye dövdüğü ohaydutların yandaşları Usta'yı öldürmek ve bavulu almak için geri dönmüşolmalılar."

Sha Monk, "Önce atı bağlayalım," dedi ve sonra o da bağırmaya başladı: "Ne

yapacağız? Ne yapacağız? Bu gerçekten de bir başarısızlık Midway!"

Bir kez daha "Usta" diye seslenmek için döndüğünde, gözyaşları yüzünden aşağı aktı ve acı acı ağladı. "Kardeşim," dedi Sekiz Kural, " ağlamayı kes. İşlerin bu aşamasına geldiğimizde, şu kutsal kitap işinden bahsetmeyelim. Sen Usta "nın cesedine göz kulak ol, ben de yakınlardaki herhangi bir ilçe ya da semtteki bir köy dükkanına gidip bir tabut satın alabilir miyim diye bakayım. Üstadı gömelim ve sonra dağılabiliriz." Ancak efendisinden vazgeçmek istemeyen Sha Monk, Tang Monk'u sırt üstü çevirdi ve kendi yüzünü cesedin yüzüne dayadı. "Zavallı ustam!" diye feryat etti ve bir süre sonra yaşlı adamın ağzından ve burnundan sıcak hava çıkmaya başladı, göğsünde de biraz sıcaklık hissediliyordu. "Sekiz Kural," diye bağırdı Sha Monk aceleyle, "buraya gelin. Usta ölmemiş!" Bizim Budala onlara yaklaştı ve yavaşça uyanan, sürekli inleyen ihtiyarı kaldırdı. "Seni kanunsuz maymun!" diye bağırdı. "Neredeyse beni öldürecektin!"

"Bu hangi maymun?" diye sordu Sha Monk ve Sekiz Kural; yaşlı adam iç çekmekten başka bir şey yapamadı. Ancak birkaç yudum su içtikten sonra şöyle dedi: "Öğrenciler, siz ikiniz gittikten kısa bir süre sonra Wukong yine beni rahatsız etmeye geldi. Onu geri götürmeyi inatla reddettiğim için bana sopasıyla bir darbe indirdi ve mavi yün sargılarımızı alıp götürdü." Sekiz Kural bunu duyduğunda dişlerini sıktı ve ateş sıçradı kalbinden fırladı. "Bu yüzsüz maymun!" dedi. "Nasıl bu kadar küstah olabilir? Sha Monk, sen Usta'ya göz kulak ol, ben de evine gidip sargıları isteyeyim."

Sha Monk, "Bu kadar sinirli olmayı bırak," dedi.

"Ustayı dağın kıvrımındaki eve götürmeli ve şimdi elde etmeyi başardığımız pirinci ısıtmak için biraz sıcak sıvı istemeliyiz. Onu aramaya gitmeden önce Usta "nın icabına bakalım."

Sekiz Kural kabul etti; efendilerinin binmesine yardım ettikten sonra sadaka tasını tuttular ve soğuk pirinci evin kapısına kadar taşıdılar, içeride sadece yaşlı bir kadın buldular. Onları gören kadın hemen saklanmak istemiş. Sha Monk avuçlarını birbirine bastırdı ve şöyle dedi: "Yaşlı Anne, bizler Tang sarayı tarafından Batı Cenneti'ne gitmek üzere Doğu Ülkesi'nden gönderilenleriz. Efendimiz biraz rahatsız ve bu yüzden buraya, özellikle sizin evinize, biraz sıcak çay ya da su dilenmeye geldik, böylece biraz pirinç yiyebilir."

"Az önce," dedi yaşlı kadın, "Doğu Ülkesi'nden gönderildiğini iddia eden bir keşiş vardı. Ona biraz yiyecek verdik bile. Nasıl oluyor da siz de Doğu Ülkesi'nden geliyorsunuz? Evde kimse yok. Lütfen başka bir yere gidin." Bunu duyan yaşlı adam Sekiz Kural'ı tuttu ve atından indi. Sonra eğildi ve şöyle dedi: "Yaşlı

, aslında Hindistan'daki Büyük Thunderclap Manastırı'nda kutsal yazılar için Buddha'yı görmek üzere bana eşlik etme çabalarında birleşen üç öğrencim vardı. Adı Sun Wukong olan en büyük öğrencim ne yazık ki hayatı boyunca şiddet uyguladı ve erdemli yolu izlemeyi reddetti. Bu nedenle onu sürgüne gönderdim. Gizlice geri döneceğini ve sopasıyla sırtıma bir darbe indireceğini hiç tahmin etmemiştim. Bavullarımızı ve giysilerimizi bile aldı. Şimdi onu bulması ve eşyalarımızı geri istemesi için bir öğrencimi göndermeliyim ama açık yol oturulacak bir yer değil. Bu nedenle evinizi geçici bir dinlenme yeri olarak kullanmak için sizden izin istemeye geldik. Eşyalarımızı geri alır almaz buradan ayrılacağız, çünkü burada kalmaya cesaret edemeyiz."

Yaşlı kadın, "Ama az önce sarımtırak, düşkün bir keşiş

," dedi, "yemeğimizi o aldı. O da Doğu Ülkesi'nden Batı Cenneti'ne giden bir hac kafilesinin parçası olduğunu iddia ediyordu. Nasıl bu kadar

kalabalık olabiliyorsunuz?" Kıkırdamalarına engel olamayan Sekiz Kural, " O bendim. Uzun burnum ve kocaman kulaklarım olduğu için ailenizinkorkup bana yemek vermeyi reddedebileceğinden korktum. Bu yüzden okeşiş formuna girdim. Eğer bana inanmıyorsanız, kardeşimin cübbesininkıvrımında ne taşıdığına bir bakın. O senin pirincin, kabuğu ve her şeyideğil mi?" Yaşlı kadın bunun gerçekten de ona verdiği pirinç olduğunugörünce, artık onları reddetmedi ve içeri girip oturmalarını istedi. Dahasonra bir demlik sıcak çay hazırlamış ve pilavla karıştırması için ShaMonk'a vermiş. Üstat birkaç lokma yedikten sonra kendini daha sakinhissetmiş ve "Hanginiz gidip valizleri isteyecek?" diye sormuş.

"O yıl Üstat onu oraya geri gönderdiğinde," dedi Sekiz Kural, "onu aramaya gittim. Bu yüzden onun Çiçek-Meyve Dağı'na ve Su Perdesi Mağarası'na giden yolu biliyorum.

Bırakın beni! Bırakın beni!"

"Gidemezsin!" diye cevap verdi yaşlı adam. "O maymun sana hiç dostça davranmadı ve sen de sözlerini çok sert kullanıyorsun. Onunla konuşurken küçük bir hata yaparsan sana saldırmak isteyebilir. Bırak Wujing gitsin."

"Gideceğim! Gideceğim!" dedi Sha Monk memnuniyetle ve bunun üzerine yaşlı adam ona şu talimatı verdi:

"Oraya varır varmaz durumu değerlendirmelisin. Eğer size sargılarımızı vermeye istekliyse, ona teşekkür ediyormuş gibi yapın ve sargıları alın. Eğer isteksizse, onunla tartışmadığınızdan veya kavga etmediğinizden emin olun. Doğrudan Bodhisattva'nın Güney Denizi'ndeki yerine gidin ve ona her şeyi anlatın. Bodhisattva'dan bavulları ondan talep etmesini isteyin."

Sha Monk onu dikkatle dinledikten sonra Sekiz Kural'a şöyle dedi: " Ben gittiğimde, Usta'ya bakmakta gevşek davranmamalısın. Ve bu ailede herhangi bir fesatlığa neden olma, çünkü korkarım o zaman sana hizmet etmezler. Yakında döneceğim."

"Biliyorum," dedi Sekiz Kural başını sallayarak. "Ama eşyalarımızı geri almayı başarsan da başaramasan da hemen geri dönmelisin. Böyle bir şeyin olmasını istemiyorum. "Sivri uçlu bir sırıkla odun taşımak: iki ucundan da kaybedersiniz"!"

Ve böylece Sha Monk sihirli işareti yaptı ve Doğu Pūrvavideha Kıtası'na gitmek üzere bulutlu parlaklığa bindi. Gerçekten,

Beden burada ama ruh uçup gitti. Ateşsiz fırın iksiri nasıl ısıtabilir? Yellow Dame, Metal Squire'ı aramak için lordunu terk eder; Wood Mother, hastalıklı bakışlarla bir öğretmene teklifte bulunur. Bu yolculuğun dönüş tarihi bilinmiyor, Tahmin edilmesi zor bir zaman, eve dönüş. Beş Aşama sorunsuz bir fetih ya da büyüme sağlamaz. Zihin Maymunu geçide tekrar girene kadar bekleyin.

Sha Monk ancak üç gece ve gün boyunca havada seyahat ettikten sonra nihayet Büyük Doğu Okyanusu'na ulaştı. Dalgaların sesi kulaklarına ulaştığında başını eğdi ve şunu gördü

Gökyüzüne doğru kabaran siyah sis, karanlık havayı yoğunlaştırır; Tuzlu su, şafağın ışığını soğutmak için güneşi tutar.

Elbette manzaranın tadını çıkaramayacak kadar meşguldü. Ölümsüz Yingzhou adasını geçerek, okyanus rüzgârı ve gelgitine binerek Çiçek-Meyve Dağı'na doğru aceleyle ilerledi.

Uzun bir süre sonra, sıra sıra kargılar gibi yükselen tepeler ve asma perdeler gibi dik uçurumlar gördü. En yüksek zirveden aşağı indi ve Su Perdesi Mağarası'na giden yolu aramaya başladı. Hedefine yaklaştıkça, dağda yaşayan sayısız maymun ruhunun çıkardığı gürültülü bir ses duymaya başladı. Sha Monk yaklaştı ve Hacı Güneş'i bir kaya terasında otururken buldu, iki eliyle bir kağıt parçasını tutuyordu ve bu kağıttan yüksek sesle aşağıdaki ifadeyi okuyordu:

Bir kez yüksek sesle okuduktan sonra tekrar baştan başladı. Sha Monk bunun bir seyahat reçetesi olduğunu anladığında artık kendini tutamadı.

Yaklaşarak bağırdı:

"Ağabey, bu Üstat'ın talimatı. Neden böyle okuyorsun?" Hacı bunu duyunca başını kaldırdı ama Sha Monk'u tanıyamadı. "Yakalayın onu! Yakalayın onu!" diye bağırdı. Diğer maymunlar hemen Sha Monk'un etrafını sardılar; onu çekiştire çekiştire Hacı'nın önüne getirdiler ve Hacı, " Sen kimsin ki ölümsüz mağaramıza izinsiz yaklaşmaya cüret ediyorsun?" diye kükredi. Sha Monk onun nasıl renk değiştirdiğini ve kendi rengini tanımayı reddettiğini görünce eğilip şöyle demekten başka çaresi kalmadı: " Size bilgi vermeme izin verin, Ağabey. Ustamız daha önce oldukça aceleciydi ve yanlışlıkla suçu size yükledi. Hatta size birkaç kez büyü yaptı ve sizi eve sürdü. Kardeşleriniz Efendiyi yatıştırmak için pek çaba göstermediler ve Efendinin açlığı ve susuzluğu yüzünden kısa süre sonra su aramak ve yemek için yalvarmak zorunda kaldık. Tüm iyi niyetinizle geri dönmenizi beklemiyorduk. Üstadın sizi tekrar kabul etmemesi üzerine gücendiniz, ona vurdunuz, yerde baygın halde bıraktınız ve bavulları aldınız. Onu kurtardıktan sonra, size yalvarmak için gönderildim. Eğer artık Efendi'den nefret etmiyorsan ve sana özgürlük vererek gösterdiği nezaketi hatırlıyorsan, lütfen bavulları bize geri ver ve benimle birlikte Efendi'yi görmeye gel. Birlikte Batı Cennetine gidebilir ve doğru meyveyi elde edebiliriz. Ancak düşmanlığınız derinse ve benimle birlikte gitmek istemiyorsanız, lütfen en azından sargıları bana geri verin. Bu dağda yaşlılığının tadını çıkarabilirsin ve aynı zamanda hepimize çok iyi bir iyilik yapmış olursun." Bu sözleri duyan Hacı küçümseyerek güldü ve şöyle dedi: "Değerli Kardeşim, söylediklerin bana pek mantıklı gelmiyor. Tang Keşişi "ne vurdum ve bavulları Batı "ya gitmek istemediğim için değil, bu yerde yaşamayı sevdiğim için aldım. Şu anda tam da Buddha'dan kutsal yazıları istemek için Batı'ya tek başıma gitmek istediğim için yeniden yazmayı çalışıyorum. Onları Doğu Ülkesi'ne ulaştırdığımda, bu benim başarım olacak, başka kimsenin değil. Güney Jambūdvīpa Kıtası'nın insanları o zaman beni patrikleri olarak onurlandıracak ve ünüm tüm nesiller boyunca sürecek."

Sha Monk gülümseyerek, "Yanlış konuştunuz, Ağabey," dedi, "Neden, hiç kimsenin "Kutsal yazıları arayan Hacı Güneş "ten bahsettiğini duymadık! Buddha Tathāgata'mız gerçek kutsal kitapların üç kanonunu yarattığında, Bodhisattva Guanyin'e Doğu Ülkesi'nde bir kutsal kitap yolcusu bulmasını da söyledi. Sonra da bizden o hacının koruyucuları olarak bin tepe aşmamızı ve pek çok devlette araştırma yapmamızı istedi. Bodhisattva bir keresinde bize kutsal kitap yolcusunun aslen Tathāgata'nın öğrencisi olduğunu ve dini unvanının Yaşlı Altın Ağustos Böceği olduğunu söyledi. Budist Patriğin bir dersini dikkatle dinlemediği için, Doğu Ülkesi'nde yeniden doğmak üzere Ruh Dağı'n d a n sürgün edilmişti. Daha sonra Batı'da bir kez daha yüce Yol'u uygulayarak doğru meyveyi vermesi emredildi. Yolculuğunda pek çok şeytani engelle karşılaşması önceden belirlendiği için, biz üçümüz onun koruyucuları olabilmemiz için özgür bırakıldık. Eğer Ağabey istemezse Tang Keşişi'ne arayışında eşlik ederken, hangi Budist Patrik size kutsal yazıları vermeye istekli olur? Bütün bunları boşuna mı hayal ettiniz?"

"Değerli Kardeşim," dedi o Hacı, "sen her zaman oldukça engelleyiciydin! Bir şeyi biliyorsun ama başka bir şeyi algılamakta başarısız oluyorsun. Onu korumak için ikimize de ihtiyacı olan bir Tang Keşişine sahip olduğunu iddia ediyorsun. Gerçekten de benim bir Tang Keşişim olmadığını mı düşünüyorsunuz? Ben zaten burada gerçekten aydınlanmış bir keşiş seçtim, o gidip kutsal yazıları alacak ve yaşlı Maymun da ona yalnızca yardım edecek. Bunda yanlış bir şey var mı? Aslında, yolculuğa yarın başlamaya karar verdik. Eğer bana inanmıyorsanız, size göstereyim."

Sonra ağladı:

"Küçükler, yaşlı efendiye hemen dışarı çıkmasını söyleyin lütfen."

Küçük şeytanlar gerçekten de içeri koştular ve beyaz bir atı dışarı çıkardılar, ardından bir Tripitaka Tang, bagajı taşıyan bir Sekiz Kural ve rahip asasını taşıyan bir Sha Keşişi geldi.

Bu manzara karşısında öfkelenen Sha Monk şöyle bağırdı: "Buradaki Yaşlı Kum ne yürürken adını ne de otururken soyadını değiştiriyor. Nasıl başka bir Sha Monk olabilir? Küstahlık etme! Asamın tadına bak!"

Sevgili Sha Keşişi! Şeytan yönlendirici asasını iki eliyle havaya kaldırarak gösterişli Sha Monk'u kafasına indirdiği tek bir darbeyle öldürdü. O aslında bir maymun ruhuydu. Hacı da sinirlendi; altın çemberli asasını kullanarak diğer maymunlara önderlik etti ve Sha Monk'un etrafını tamamen sardı. Sağa sola saldıran Sha Monk, kuşatmadan kurtulmak için savaşmayı başardı. Bulut ve sise binerek canını kurtarmak için kaçarken kendi kendine şöyle dedi:

"Bu yüzsüz maymun tam bir sahtekar! Bodhisattva'ya gidip onu şikayet edeceğim!" Hacı, Sha Keşişi'nin kaçmak zorunda kaldığını görünce peşinden gitmedi. Onun yerine mağarasına geri döndü ve küçük çocuklarına ölü maymunun derisini yüzdürmelerini söyledi. Daha sonra eti kızartılmış ve hindistan cevizi ve üzüm şaraplarıyla birlikte yemek olarak servis edilmiş. Yemeklerini yedikten sonra, o Hacı, Sha Keşişine dönüşmek için dönüşümü bilen başka bir maymun canavar seçti. Onlara Batı'ya nasıl gidecekleri konusunda tekrar talimatlar verdi ve biz şimdilik onları bırakalım.

Sha Monk bulutların üzerine çıkarak Doğu Okyanusu'nu terk ettikten sonra, bir gün ve bir gece süren yolculuğun ardından Güney Denizi'ne ulaştı.

Hızla ilerlerken Potalaka Dağı'nın yaklaştığını gördü ve etrafına bakmak için bulutunu durdurdu. Muhteşem bir yerdi! Gerçekten de

Cennetin bu gizli noktası, Dünyanın bu gizli derinliği, Yüzlerce pınarın güneşi ve yıldızları yıkamak için birleştiği yerde, Ay dalgalı ışığını yayarken rüzgarın estiği yerde. Gelgit yükseldiğinde, büyük balıklar değişir: Dalgalar çalkalandığında, dev scorpaenidler yüzer. Burada su kuzeybatı deniziyle birleşiyor, Dalgaları Doğu Okyanusu'nu kaynaştırır. Dört deniz aynı Dünya nabzıyla birbirine bağlıdır; Her ölümsüz adanın

kendi peri evleri vardır. Her yerde Penglai'den bahsetmeyin. PotalakaMağarası'na bakalım. Ne güzel bir manzara! Zirvenin parlak renkleri asalözü güçlü bir şekilde gösterir. Uğurlu esinti sırtın altından ay ışığınıgeçirir. Mor bambuların arasından tavus kuşları uçar; Söğüt dalındaduyarlı bir papağan konuşur. Yeşim otu, jasper çiçekleri her yıl güzel açar:Altın lotus, mücevherli ağaçlar her yıl büyür. Birkaç kez beyaz turnalarzirveye uçar; Anka kuşu sık sık dağ-kiosk'a gelir. E "en balıklar doğalarıgereği gerçek Hakikati ararlar, Kutsal yazıları dinlemek için dalgalarınarasından atlarlar.

Potalaka Dağı'ndan manzarayı seyrederek yavaşça inerken, kendisine " Sha Wujing, neden kutsal yazıları almak için Tang Keşişi'ne eşlik etmiyorsun?" diyen şöğrencisi Moka tarafından karşılandı. Neden buradasın?"

Sha Monk selamını iade ettikten sonra, "Bodhisattva ile görüşmemi gerektiren bir meselem var. Lütfen beni haberdar etme zahmetine katlan." Moksa bunun Hacı'yı aramasıyla ilgili olduğunu zaten biliyordu ama bundan bahsetmedi. Bunun yerine önce içeri girdi ve Bodhisattva'ya, " Tang Keşişi'nin en genç öğrencisi Sha Wujing dışarıda bir görüşme talep ediyor," dedi. Hacı Sun platformun altında bunu duyunca kıkırdadı ve " Bu, Tang Keşişi'nin bir tür çileyle karşılaştığı ve Sha Monk'un Bodhisattva'nın yardımını istemek için burada olduğu anlamına geliyor olmalı" dedi.

şBodhisattva hemen Moka'dan onu çağırmasını istedi ve Sha Monk diz çökerek selam verdi. Eğildikten sonra başını kaldırdı ve Bodhisattva'ya olanları anlatmak üzereydi ki aniden Hacı Güneş'in bir tarafta durduğunu gördü. Sha Monk tek bir kelime bile etmeden şeytan yönlendirici asasını çıkardı ve Hacı'nın yüzüne doğrulttu. Ancak Hacı karşılık vermedi; sadece darbeyi savuşturmak için kenara çekildi. "Seni yüzsüz maymun!" diye bağırdı Sha Monk. "Seni on kötülükten suçlu asi maymun! Demek Bodhisattva'yı kandırmak için bile buradasın!"

"Wujing!" diye bağırdı Bodhisattva. "Ellerini kaldırma! Eğer bir şikâyetin varsa, önce bana söyle." Hazine asasını bir kenara bırakan Sha Monk platformun önünde diz çöktü ve hala oflayarak Bodhisattva'ya şöyle dedi: "Bu maymun yol boyunca sayısız şiddet eylemi gerçekleştirdi. Bir gün önce, dağ yamacının altında iki eşkıyayı öldüresiye dövdü ve Üstat ona çoktan kusur buldu. O gece tam da haydut kampında yaşamak zorunda kalacağımızı ve onun bütün bir çeteyi katledeceğini hiç tahmin etmemiştik. Bu da yetmezmiş gibi, Usta "ya göstermek için kanlı bir kafa götürdü ve Usta o kadar şaşırdı ki atından düştü. İşte o zaman Efendi onu azarladı ve sürgüne gönderdi. Biz ayrıldıktan sonra, Üstat bir yerde açlık ve susuzluğu dayanılmaz buldu ve Sekiz Kurala gidip su bulmasını söyledi. Uzun bir süre sonra geri dönmeyince, bana onu bulmam söylendi. Hacı Güneş ikimizin de gittiğini görünce gizlice geri döndü ve demir çubuğuyla Usta'ya bir darbe indirdikten sonra iki mavi yün sargımızı aldı. Nihayet geri döndüğümüzde, Usta'yı canlandırmayı başardık ve sonra ondan sargıları talep etmek için Su Perdesi Mağarası'na özel bir yolculuk yapmak zorunda kaldım. Yüzünü değiştireceğini ve beni tanımayı reddedeceğini nereden bilebilirdim? Bunun yerine, Usta'nın seyahat reçetesini ileri geri okuyordu. Nedenini sorduğumda, artık Tang Keşişi'ne eşlik etmek istemediğini söyledi. Gidip Batı Cenneti'nde öğretiler edinmek ve bunları tek başına Doğu Ülkesi'ne götürmek istiyordu. Bunun onun tek erdemi olacağını, insanların onu patrikleri olarak onurlandıracağını ve ününün sonsuza dek süreceğini söyledi. Ona söyledim, "Tang Keşişi olmadan size kim kutsal metinleri vermek ister ki?" O zaman zaten gerçek, aydınlanmış bir keşiş seçtiğini söyledi ve görmem için beyaz atlı bir Tang Keşişi, ardından bir Sekiz Kural ve bir Sha Keşişi çıkardı. "Ben Sha Keşişiyim" dedim, "nasıl başka bir Sha Keşiş olabilir?" Bu sahtekâra doğru koştum ve hazine asamla ona bir darbe indirdim; bir maymun ruhu olduğu ortaya çıktı. Sonra bu maymun, takipçilerini beni yakalamaya yönlendirdi ve işte o zaman kaçtım ve Bodhisattva'ya haber vermek için buraya gelmeye karar verdim. Bulut taklasını kullanmış ve önce gelmiş olmalı ve Bodhisattva'yı kandırmak için ne tür saçmalıklar söylediğini

bilmiyorum."

"Wujing," dedi Bodhisattva, "başka birini haksız yere suçlama. Wukong dört gündür burada ve ben onun hiçbir yere gitmesine izin vermedim. Kendi başına kutsal yazıları getirmesi için başka bir Tang Keşişi bulmaya nasıl gitmiş olabilir?"

"Ama," dedi Sha Monk, "Su Perdesi Mağarası'nda bir Hacı Güneş gördüm. Yalan söylediğimi mi düşünüyorsun?"

"Bu durumda," dedi Bodhisattva, "üzülme. Wukong'a seninle birlikte Çiçek- Meyve Dağı'na bir göz atmasını söyleyeceğim. Gerçek yok edilemez, ancak yanlışlık kolayca ortadan kaldırılabilir. Oraya gittiğinizde öğreneceksiniz." Bunu duyan Büyük Bilge ve Sha Keşiş hemen Bodhisattva'dan ayrılıp oradan ayrıldılar. Ve böylece, yolculuklarının sonucu şu olur

Çiçek-Meyve Dağı'nın önünde siyah ve beyaz belirginleşecek; Su Perdesi Mağarası'nın yanında doğru ve sapkın görülecek.

Ancak bunun nasıl başarılacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第058回 · Bölüm 58

İki Zihin büyük kozmosta düzensizliğe neden olur ṇBir bedenin gerçek Nirvāa'yı gerçekleştirmesi zordur

Bizim Hacı ve Sha Monk, Bodhisattva'dan ayrılmak için ellerini öptükten sonra, iki uğurlu ışık huzmesi üzerinde yükseldiler ve Güney Denizi'nden ayrıldılar. Şimdi, Hacı'nın bulut taklası, görüyorsunuz, Sha Monk'un sadece bulut süzülmesinden çok daha hızlıydı. Bu nedenle Hacı önden gitmek istedi ama Sha Monk onu geri çekerek şöyle dedi: "Ağabey, oraya önce vararak izlerini örtmeye ya da gizlemeye çalışmana gerek yok. İzin ver senin yanında seyahat edeyim."

Büyük Bilge elbette iyi niyetlerle doluydu, oysa Sha Monk o anda şüpheyle doluydu.

Böylece ikisi birlikte bulutlara bindiler ve kısa bir süre sonra Çiçek-Meyve Dağı'nı gördüler. Etrafa bakmak için bulutlarını indirdiklerinde, mağaranın dışında, yüksek bir taş çıkıntının üzerinde oturan ve bir maymun sürüsüyle neşeyle içen başka bir Hacı buldular. Görünüşü Büyük Bilge'ninkiyle tamamen aynıydı: onun da kahverengimsi saçlarına altın bir fileto tutturulmuştu, elmas gözbebekleri olan bir çift ateşli göz, vücudunda ipek bir gömlek, beline bağlanmış bir kaplan eteği, bir elinde altın çemberli demir bir çubuk ve ayaklarında bir çift geyik derisi çizme vardı. Onda da

Kıllı bir yüz, bir şimşek tanrısı gagası, Satürn'ünkine benzemeyen boş bir gıdı; Büyük, geniş bir kafada iki çatallı kulak, Ve dışa doğru büyümüş kocaman dişler.

Öfkesi kabaran Büyük Bilgemiz, Sha Monk'u bırakıp demir çubuğunu sallayarak ve "Sen nasıl bir şeytansın ki benim kılığıma girmeye, torunlarımı esir almaya, ölümsüz mağaramı işgal etmeye ve böyle havalara bürünmeye cüret ediyorsun?" diye bağırarak ileri atıldı. Hacı onu

görünce tek kelime bile cevap vermedi; tek yaptığı rakibini demir çubuklakarşılamak oldu. İki Hacı birbirlerine yaklaştılar ve doğru olanı yanlışolandan ayırt edemediniz. Ne dövüştü ama!

İki demir çubuk, İki maymun sprite, Onların bu kavgası gerçekten hafif bir şey değil! Her ikisi de Tang'ın kraliyet kardeşini korumak istiyor, her biri büyük bir ün kazanmak için liyakat arıyor. Gerçek maymun yoksulluk inancını kabul eder; Aldatıcı şeytan sahte Budist iddiaları dile getirir. Büyüleri onlara büyük dönüşümler sağlar: Biri, Bileşik Asal'ın birleşik nefesinin Cennete Eşit Bilge'sidir; Biri, toprağı kısaltabilen, uzun süredir yetiştirilen duyarlı bir ruhtur. Bu, uysal altın çubuklu değnek; Bu, demirden uysal asa. Blok yaparlar, savuştururlar ve berabere kalırlar; Karşı koyarlar ama ikisi de kazanamaz. Önce mağaranın dışında el ele tutuşurlar; kısa süre sonra havada savaşmak için yükselirler.

Bulutlu parlaklığın üzerinde yürüyen ikisi savaşmak için gökyüzüne yükseldi. Sha Monk ise savaşa katılacak cesareti bulamadı çünkü ikisini birbirinden ayırt etmekte gerçekten zorlanıyordu. Yardım etmeyi çok istiyordu ama istemeden de olsa gerçek Hacı'ya zarar verebileceğinden korkuyordu. Uzun bir süre sabırla bekledikten sonra dağın tepesinden aşağı atladı ve Su Perdesi Mağarası'nın dışındaki çeşitli şeytanları dağıtmak için şeytan yönlendirici asasını kullandı. Ardından taş bankları devirdi ve iki mavi yün sargısını aramadan önce tüm yeme içme kaplarını paramparça etti. Ancak onları hiçbir yerde göremedi. Mağara, aslında girişi beyaz bir perdenin arkasındaymış gibi özenle gizlenmiş devasa bir şelalenin arkasında yer alıyordu. Su Perdesi Mağarası adının nedeni de buydu. Sha Monk'un elbette mağaranın tarihi ya da düzeni hakkında hiçbir fikri yoktu ve bu nedenle arama yapması zordu.

Sargılarını toparlayamayan Sha Monk tekrar bulutların üzerine çıkarak havaya fırladı. Hazine asasını havaya kaldırdı ama savaşçılardan herhangi birine saldırmaya cesaret edemedi. "Sha Monk," dedi Büyük Bilge, "eğer bana yardım edemiyorsan, Usta'ya geri dön ve ona durumumuzu anlat. Yaşlı Maymun bu şeytanla Güney Denizi'ndeki Potalaka Dağı'na kadar

savaşsın ki Bodhisattva doğruyu yanlıştan ayırt edebilsin." Konuşmasınıbitirdiğinde, diğer Hacı da aynı şeyi söyledi. Her ikisi de tamamen aynıgörünüme sahip olduğundan ve seslerinde bile en ufak bir farkolmadığından, Sha Monk birini diğerinden ayırt edemedi. Bulutununyönünü değiştirmekten ve Tang Keşişi'ne rapor vermek için geridönmekten başka çaresi yoktu. Şimdi onu şimdilik yalnız bırakalım.

Onun yerine şu iki Hacı'ya bakın! Yolculukları boyunca dövüştüler; kısa süre sonra Güney Denizi'ndeki Potalaka Dağı'na vardılar, her zaman darbeler ve hakaretler savurdular. Tüm bu sürekli kargaşa, Gelgit Sesi Mağarası'nın içine koşup "Bodhisattva, gerçekten de iki Sun Wukong kavga etmeye gelmiş!" diyen çeşitli koruyucu tanrıları çabucak alarma geçirdi.

ṣBodhisattva hemen lotus platformundan inerek öğrencileri Moka, Zenginlikte Becerikli Çocuk ve Ejderha Kız ile birlikte mağaradan dışarı çıktı.

"Lanetli hayvanlar," diye bağırdı, "siz ikiniz nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?" Hâlâ birbirine dolanmış olanlardan biri, "Bodhisattva, bu adam gerçekten de senin öğrencine benziyor. Savaşımıza Su Perdesi Mağarası'ndan başladık ama bu kadar uzun bir mücadeleden sonra bile henüz bir karara varamadık. Sha Wujing'in etli gözleri bizi ayırt etmek için çok sönük ve donuktu ve bu nedenle gücü olsa bile bize yardım edemezdi. Öğrenciniz ona Batı'ya giden yola geri dönmesini ve ustama rapor vermesini söyledi. Bu adamla hazine dağınıza kadar savaştım çünkü bize bilgelik gözlerinizi ödünç vermenizi istiyorum. Lütfen öğrencinizin doğruyu yanlıştan, gerçeği sapkın olandan ayırt etmesine yardım edin." Konuşmasını bitirdiğinde, diğer Hacı da aynı sözleri tekrarladı. Çeşitli tanrılar ve Bodhisattva uzun süre ikisine baktılar ama hiçbiri onları birbirinden ayıramadı. "Kavgayı bırakın," dedi Bodhisattva, "ve ayrı durun.

İkinize de bir kez daha bakmama izin verin."

Gerçekten de birbirlerini bıraktılar ve karşı tarafta durdular. "Gerçek olan benim," dedi bir taraf.

"O bir sahtekar!" dedi diğeri.

ṣMoka ve Goodly Wealth'ten kendisine yaklaşmalarını isteyen Bodhisattva onlara şu talimatı fısıldadı:

"Her biriniz bir tanesini sıkıca tutun ve ben de gizlice Sıkı Dolgu Büyüsü'nü okumaya başlayayım. Başı ağrıyan gerçek maymundur; başı ağrımayan ise sahte." Gerçekten de, Bodhisattva sessizlik içinde sihirli sözcükleri okurken iki öğrenci iki Hacı'yı tuttu.

Bir anda ikisi de kafalarını tutup yere yuvarlandılar ve ikisi de " Okumayın!" diye bağırdı. Okumayın!"

Bodhisattva resitalini durdurdu ve ikisi tekrar birbirine dolandı, daha önce olduğu gibi kavga edip bağırmaya başladılar. Başka bir şey düşünemeyen Bodhisattva, ṣçeşitli tanrılardan ve Moka'dan yardım etmek için öne çıkmalarını istedi, ancak tanrılar gerçek kişiye zarar verebileceklerinden korkuyorlardı ve bu nedenle ellerini kaldırmaya cesaret edemediler. Bodhisattva "Sun Wukong," diye seslendi ve ikisi birlikte cevap verdi.

"Bimawen olarak atandığında," dedi, "ve Cennete kaos getirdiğinde, tüm o göksel savaşçılar seni kesinlikle tanıyabilirdi. Şimdi yukarıdaki bölgeye gittiğinizde ikinizi ayırt edebilmeleri gerekir."

Bu Büyük Bilge ona teşekkür etti ve diğer Hacı da ona teşekkür etti.

Birbirlerini çekiştirerek, çığlık atarak ve bağırarak Güney Cennet Kapısı'nın ṣönüne gittiler. Devarāja Virūpāka o kadar ürkmüştü ki Ma, Zhao, Wen ve Guan'ı, dört büyük göksel savaşçıyı ve ilahi kapı görevlilerinin geri kalanını silahlarıyla yolu kapatmaya yönlendirdi. "Siz ikiniz nereye gidiyorsunuz?" diye bağırdılar. "Burası savaşılacak bir yer mi?"

Büyük Bilge şöyle dedi: "Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları edinmek üzere yola çıkan Tang Keşişi'ne eşlik ediyordum. Yolda bazı hırsızları öldürdüğüm için Tripitaka beni sürgüne gönderdi ve ben de Potalaka Dağı'ndaki Bodhisattva Guanyin'e derdimi anlatmaya gittim. Bu canavar ruhun ne zaman benim şeklime büründüğünü, ustamı öldürdüğünü ve bizi sargılarımızdan mahrum bıraktığını bilmiyorum. Sha Monk Çiçek- Meyve Dağı'nda eşyalarımızı aramaya gitti ve bu canavar-ruhun benim inimi ele geçirdiğini keşfetti. Daha sonra Bodhisattva'dan yardım istemeye gitti ve beni platformun altında hazır olda dururken görünce, hatalarımı örtbas etmek için bulut taklalarımı kullanmakla suçladı. Neyse ki Bodhisattva dürüst ve anlayışlıydı; Sha Monk'u dinlemedi ve bunun yerine onunla birlikte Çiçek-Meyve Dağı'ndaki kanıtları incelemeye gitmemi söyledi. Orada bu canavar-ruhun gerçekten de yaşlı Maymun'a benzediğini keşfettim. Az önce Su Perdesi Mağarası'ndan Bodhisattva'nın bulunduğu yere kadar savaştık ama o bile bizi ayırt etmekte zorlandı. Bu yüzden buraya geldik. Hepiniz algılarınızı kullanma zahmetine katlanın ve ikimiz arasında ayrım yapın." Konuşmasını bitirdiğinde, Hacı da tam olarak aynı açıklamayı y a p t ı . Çeşitli tanrılar uzun süre onlara bakmalarına rağmen aradaki farkı anlayamadılar. "Eğer hepiniz bizi tanıyamıyorsanız," diye bağırdı ikisi, "kenara çekilin ve Yeşim İmparatoru'nu görmemize izin verin!" Onlara karşı koyamayan çeşitli tanrılar Cennet Kapısı'ndan geçmelerine izin vermek zorunda kaldı ve doğruca İlahi Sisler Hazine Salonu'na gittiler. Mareşal Ma, Dört Göksel Usta Zhang, Ge, Xu ve Qiu ile birlikte anmak için içeri daldı ve şöyle dedi: "Aşağıdaki Bölge'den Cennet Kapısı'na girmek için savaşan iki Sun Wukong var. İmparatoru görmek istediklerini söylüyorlar."

Daha konuşmalarını bitirmemişlerdi ki iki maymun kavgaya tutuşarak içeri daldı. Yeşim İmparator o kadar şaşırmıştı ki ayağa kalktı ve hazine salonundan aşağı indi "Siz ikiniz hangi sebeple göksel saraya izinsiz girdiniz? Önümüzde kavga ederek ölümü mü arıyorsunuz?"

"Majesteleri! Majesteleri!" diye haykırdı Büyük Bilgemiz. "Tebaanız çoktan teslim oldu ve yoksulluk yeminini kabul etti.

Bir daha asla otoritenizle alay edecek kadar küstahlaşmaya cüret edemem. Ama bu canavar ruh, öznenizin şekline dönüştüğü için, ..." dedi ve ardından olanları ayrıntılı bir şekilde anlattı ve "Özneniz için bunu yapmanızı ve ikimiz arasında ayrım yapmanızı rica ediyorum" sözleriyle bitirdi.

O Seyyah da tam olarak aynı ifadeyi verdi.

Yeşim İmparator, Pagoda Taşıyıcısı Devarāja Li'nin derhal çağrılması için bir ferman yayınlayarak emretti:

"Bu iki arkadaşa yansıtmayan aynadan bakalım, böylece sahte olan yok olsun ve doğru olan kalıcı olsun."

Devarāja hemen aynayı çıkardı ve Yeşim İmparatoru'ndan çeşitli göksel tanrılarla birlikte izlemesini istedi. Aynada görünen Sun Wukong'un iki yansımasıydı: altın filetoları, kıyafetleri ve hatta saçları arasında en ufak bir fark yoktu. Yeşim İmparatoru onları ayırt etmenin imkansız olduğunu düşündüğünden, salondan kovulmalarını emretti.

Büyük Bilgemiz küçümseyerek gülerken, Hacı da Cennet Kapısından çıkmak için bir kez daha birbirlerinin başını ve boynunu tutarken neşeyle kahkahalar atıyordu. Batıya giden yola inerek birbirlerine bağırdılar, " Seninle Usta'yı görmeye gideceğim! Seninle Usta'yı görmeye gideceğim!" Şimdi size, onları Çiçek-Meyve Dağı'nda bıraktıktan sonra, dağ kulübesine varmadan önce üç gece ve gün boyunca tekrar seyahat eden Sha Keşişi'nden bahsedeceğiz. Tang Keşişi'ne tüm olanları anlattıktan sonra, yaşlı adam pişmanlıkla doldu ve şöyle dedi: "O zaman bana değneğiyle vuranın ve sargılarımızı çalanın Sun Wukong olduğunu düşünmüştüm. Hacı kılığına girmiş bir canavar-ruh olduğunu nereden bilebilirdim ki?"

"O şeytan sadece bunu yapmakla kalmadı," dedi Sha Monk, "aynı zamanda birini bir ihtiyara, diğerini de sargılarımızı taşıyan Sekiz Kurala dönüştürdü. Beyaz bir ata ek olarak, benim suretime dönüşen başka bir şeytan daha vardı. Öfkemi dizginleyemedim ve asamın bir darbesiyle onu öldürdüm. O aslında bir maymun ruhuydu. Bodhisattva'ya haber vermek için aceleyle oradan ayrıldım ve ardından Ağabey'den benimle birlikte Su Perdesi Mağarası'na gidip kendimiz görmemizi istedim. Oraya vardığımızda, o şeytanın gerçekten de Ağabey'in tam bir kopyası olduğunu keşfettik. Onları birbirinden ayırt edemiyordum ve bu nedenle herhangi bir yardımda bulunmam zordu. Bu yüzden size rapor vermek için ilk ben geldim." Bunu duyan Tripitaka korkudan soldu ama Sekiz Kural kahkahalarla gülerek şöyle dedi: "İyi! Güzel! Güzel! Güzel! Patronumuzun evinin

'su doğru söylemiş! Kutsal yazıları almaya giden birkaç hacı grubu olması gerektiğini söyledi. Bu da başka bir grup değil mi?"

O ailenin yaşlı genç tüm üyeleri Sha Monk'a sormaya geldiler: "Son birkaç gündür neredeydin? Seyahat parası aramaya mı gittin?"

"Sha Monk gülerek, "Doğu Pūrvavideha Kıtası'nın Çiçek-Meyve Dağı'ndaki Büyük Ağabeyimin yerine bavullarımızı aramaya gittim," dedi. Daha sonra Bodhisattva Guanyin ile görüşmek için Potalaka Dağı'na gittim. Güney Denizi. Sonra buraya gelmeden önce tekrar Çiçek-Meyve Dağı'na d ö n m e k zorunda kaldım."

"Kat etmeniz gereken mesafe ne kadardı?" diye sordu yaşlı adam. "Bir ileri bir geri," diye yanıtladı Sha Monk, "yaklaşık iki yüz bin mil olmalı."

"Ah, efendim," dedi yaşlı adam, "bana bütün bu mesafeyi şu birkaç gün içinde kat ettiğinizi mi söylüyorsunuz? Bulutların üzerinde yükselmiş olmalısınız, yoksa bunu asla başaramazdınız."

"Eğer bulutların üzerinde uçmasaydı," dedi Sekiz Kural, "nasıl karşıya

geçebilirdi? Deniz mi?"

Sha Monk, "Henüz hiçbir mesafe kat etmedik," dedi. "Eğer bu benim Büyük

Kardeşim olsaydı, Oraya varması ve geri dönmesi sadece birkaç gün sürer." Aile üyeleri onun söylediklerini duyunca, hepsi de ziyaretçilerinin ölümsüzler olması gerektiğini iddia etti. "Biz ölümsüz değiliz," dedi Sekiz Kural, "ama ölümsüzler aslında bizim gençlerimiz!"

Konuşurlarken birden gökyüzünün ortasında büyük bir gürültü duydular. O kadar irkildiler ki bakmak için dışarı çıktılar ve yaklaştıklarında iki Pilgrim'i savaşa tutuşmuş halde buldular. Onları görünce Sekiz Kural'ın elleri kaşınmaya başladı ve "Bakalım onları birbirinden ayırabilecek miyim?" dedi.

Sevgili Aptal! Havaya sıçradı ve bağırdı, "Ağabey, üzülme! Yaşlı Hog burada!"

İki Hacı aynı anda bağırdı, "Kardeşim, gel ve şu canavar ruhu döv!"

Yaşlı adam gördüğü manzara karşısında öylesine şaşırdı ki kendi kendine şöyle dedi: "Demek evimizde bulutlara binebilen ve sise tırmanabilen birkaç arhat var! Keşişleri beslemek için yemin etmiş olsaydım bile, bu tür asil insanları bulamayabilirdim." Maliyetini düşünme zahmetine katlanmadan, ziyaretçilerine sunmak için hemen daha fazla çay ve pirinç getirmek istedi. Sonra kendi kendine mırıldandı: "Ama korkarım ki bu iki Hacı'nın böyle kavga etmesinden bir hayır gelmez. Cenneti ve Dünyayı alt üst edecekler ve kim bilir nerede korkunç bir felakete neden olacaklar!" Tripitaka, yaşlı adamın açıkça memnun olduğunu, ancak aynı zamanda gizli bir endişeyle dolu olduğunu görünce ona şöyle dedi: " Lütfen endişelenme yaşlı Patron ve ağıt yakmaya başlama. Bu alçakgönüllü din adamı öğrencisini bastırmayı ve kötülerin erdeme dönmesini sağlamayı başardığında, kesinlikle size teşekkür edecektir."

"Lütfen bundan bahsetmeyin! Lütfen bundan bahsetmeyin!" diye tekrarladı yaşlı adam. Sha Monk, "Lütfen daha fazla bir şey söylemeyin, Patron," dedi. "Usta, ben İkinci Ağabey ile yukarı çıkarken sen burada

otur. Her birimiz onlardan birini önünüze çekeceğiz ve siz de o küçük şeyiokumaya başlayabilirsiniz. Kimin acısı varsa onun gerçek Hacı olduğunuanlayabileceğiz."

"Kesinlikle haklısınız," dedi Tripitaka.

Sha Monk gerçekten de havaya yükseldi ve şöyle dedi: "Siz ikiniz kavgayı bırakın, biz de sizinle birlikte Usta "ya gidelim ve doğruyu yanlıştan ayırt etmesine izin verelim." Büyük Bilgemiz vazgeçti ve o Hacı da ellerini bıraktı. Sha Monk onlardan birini tuttu ve "İkinci Ağabey, diğerini sen al" dedi.

Bulutlardan aşağı indiler ve sazdan kulübenin önüne geldiler. Tripitaka onları görür görmez Sıkı Fileto Büyüsü'nü okumaya başladı ve ikisi hemen çığlık attı, "Zaten çok acı bir şekilde savaşıyorduk. Hala bize nasıl büyü yaparsın? Kesin şunu! Durdur şunu!"

Her zaman nazik bir mizaca sahip olan ihtiyar hemen okumayı bıraktı ama onları birbirinden ayıramıyordu. Sha Monk ve Sekiz Kural'ın elinden kurtulduktan sonra ikisi tekrar savaşa tutuştu. "Kardeşlerim," dedi Büyük Bilgemiz, "Usta'ya göz kulak olun, ben de onunla birlikte Kral Yama'nın huzuruna çıkıp bizi ayırt etmenin bir yolu olup olmadığına bakayım."

Hacı da onlarla aynı şekilde konuştu. Birbirlerini çekiştirip duran ikili kısa süre sonra gözden kayboldu.

"Sha Monk," dedi Sekiz Kural, "sahte Sekiz Kural'ı Su Perdesi Mağarası'nda bavulları taşırken gördüğünde, neden onu alıp götürmedin?" Sha Monk dedi ki, "O canavar ruh beni sahte Sha Monk'u hazine asamla öldürürken gördüğünde, o ve takipçileri etrafımı sardı ve beni ele geçirmek istedi. Hayatımı kurtarmak için kaçmak zorunda kaldım. Bodhisattva'ya söyledikten sonra Pilgrim ile mağaranın girişine geri döndüm, ikisi havada savaşırken ben de taş banklarını devirmeye ve küçük şeytanları dağıtmaya gittim. O sırada gördüğüm tek şey bir dereye akan büyük bir çağlayandı, ancak ne mağaranın girişini ne de bavulları bulabildim. Bu yüzden Usta'ya elim boş döndüm."

"Bunu gerçekten bilemezdiniz," dedi Sekiz Kural. "O yıl geri dönmesini istemeye gittiğimde,

Onunla ilk olarak mağaranın dışında karşılaştım. Onu gelmeye ikna etmeyi başardıktan sonra, kıyafetlerini değiştirmek için içeri girmek istediğini söyledi. İşte o zaman onu suyun içine dalarken gördüm, çünkü çağlayan aslında mağaranın girişiydi. O şeytan, sanırım, sargılarımızı oraya saklamış olmalı."

"Eğer girişin nerede olduğunu biliyorsan," dedi Tripitaka, "o yokken şimdi oraya gitmeli ve sargılarımızı çıkarmalısın. Sonra Batı Cenneti'ne kendi başımıza gidebiliriz. Bize tekrar katılmak istese bile, onu kullanmayacağım."

"Ben giderim," diye yanıtladı Sekiz Kural. "İkinci Ağabey," dedi Sha Monk, "mağarasında binden fazla küçük maymun var. Hepsiyle tek başına başa çıkamayabilirsin."

"Korku yok, korku yok," dedi Sekiz Kural gülerek. Kapıdan fırladı, buluta ve sise bindi ve bavulları aramak için doğruca Çiçek-Meyve Dağı'na yöneldi.

Şimdi size bunun yerine Daimi Gölge Dağı'nın arkasına kadar kavga eden o iki Hacı'dan bahsedeceğiz. Dağdaki tüm ruhlar öylesine dehşete kapıldılar ki, titreyerek ve sarsılarak umutsuzca kendilerini saklamaya çalıştılar. Önce birkaçı kaçmayı başardı ve nether bölgesinin güçlendirilmiş geçidine koştular ve Karanlığın Hazine Salonu'nda rapor verdiler:

"Yüce Krallar, Cennete Eşdeğer iki Yüce Bilge, Daimi Gölge Dağı'ndan aşağı inmek için savaşıyor." Birinci Oda'nın Kralı Qinguang o kadar dehşete kapılmıştı ki, hemen İkinci Oda'daki Başlangıç Nehri Kralı'na, Üçüncü Oda'daki Song İmparatoru'na, Dördüncü Oda'daki Tam Değişim Kralı'na, Beşinci Oda'daki Kral Yama'ya, Altıncı Oda'daki Eşit Rütbeler Kralı'na, Yedinci Oda'daki Tai Dağı Kralı'na, Sekizinci Oda'daki Şehir Pazarları Kralı'na, Dokuzuncu Oda'daki İntikamcı Bakanlar Kralı'na

ve Onuncu Oda'daki Dönen Çark Kralı'na haberi iletti. Söz geçtikten kısabir süre sonra şon kral bir araya geldi ve ayrıca Kral Kitigarbha'yakendileriyle Karanlıklar Salonu'nda buluşması için acil bir mesajgönderdiler. Aynı zamanda, hem doğruyu hem de yanlışı yakalamayahazırlanmaları için karanlığın tüm askerlerini çağırdılar. Bir anda şiddetlibir rüzgâr hissettiler ve ardından yoğun, karanlık bir sisin geldiğinigördüler; bu sisin ortasında iki Hacı yuvarlanıyor ve birlikte savaşıyordu.

Karanlığın Hükümdarları onları durdurmak için ileri atıldılar ve " Büyük Bilgeler hangi amaçla yeraltı bölgemizde sorun çıkarıyorlar?" dediler.

"Batı Liang Eyaleti'nden geçmek zorundaydım," diye yanıtladı Büyük Bilgemiz, "çünkü Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları tedarik etmek üzere yola çıkan Tang Keşişi'ne eşlik ediyordum. Kısa bir süre sonra bir dağa vardık ve burada haydutlar efendimi soymaya kalkıştılar. Yaşlı Maymun onlardan birkaçını katletti, ancak ustam gücendi ve beni sürgüne gönderdi. Ben de bunun yerine Güney Denizi'ndeki Bodhisattva'ya giderek yaşadığım zorlukları anlattım. Bu canavar ruhun bundan nasıl haberdar olduğunu bilmiyorum ama bir şekilde benim suretime büründü, ustamı yolculuğun ortasında yere serdi ve bavullarını çaldı. Küçük kardeşim Sha Monk, sargıları talep etmek için doğduğum dağa gitti, ancak bu şeytan sahte bir şekilde Üstat adına Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramaya gitmek istediğini iddia etti. Güney Denizi'ne kaçan Sha Monk, ben tam orada dururken Bodhisattva'ya haber verdi. Bunun üzerine Bodhisattva bana onunla birlikte gidip Çiçek-Meyve Dağı'nda kendimi aramamı söyledi ve gerçekten de eski inimin bu adam tarafından işgal edildiğini keşfettim. Bodhisattva'nın bulunduğu yere varana kadar onunla mücadele ettim ama gerçekte görünüşü, konuşması ve benzerleri tıpkı benimkiler gibiydi. Bodhisattva bile bizi ayırt etmekte zorlandı. Sonra cennete kadar savaştık ve tanrılar bizi ayırt edemedi.

Daha sonra ustamı görmeye gittik ve bizi test etmek için Sıkı Dolgu Büyüsü'nü okuduğunda, bu adamın başı da benimki gibi acıdı. İşte bu yüzden, siz Karanlığın Hükümdarları'nın benim için Yaşam ve Ölüm Kayıtları'nı incelemeniz ve bu aldatıcı Hacı'nın kökeninin ne olduğunu belirlemeniz umuduyla, yeraltı bölgesine doğru savaşıyoruz. Ruhunu bir an önce alın ki, iki Zihin karmaşası yaşanmasın."

Konuşmasını bitirdikten sonra zebani de söylediklerini aynı şekilde tekrarladı.

Bunu duyan Karanlığın Hükümdarları, sicilden sorumlu hâkimi çağırarak sicili baştan sona incelemesini istediler, ama tabii ki "sahtekâr Hacı" adıyla y a z ı l m ı ş hiçbir şey yoktu.

Daha sonra tüylü yaratıklarla ilgili cildi inceledi, ancak "maymun" adı altındaki yüz otuz küsur kayıt, Yol'a eriştikten sonra karanlıklar bölgesinde büyük bir kargaşaya neden olduğu o yıl, Büyük Bilge Güneş tarafından bir fırça darbesiyle çoktan çizilmişti.

O zamandan beri hiçbir maymun türünün adı kayıtlara geçmemişti. Cildi incelemeyi bitirdikten sonra raporunu vermek üzere salona geri döndü. Karanlığın Hükümdarları, ciddi niyetlerini göstermek için mahkeme tabletlerini ellerine alarak her iki Hacı'ya da şöyle dediler: " Büyük Bilgeler, yeraltı bölgesinde sahtekârın adını araştırabileceğiniz hiçbir yer yok. Işık dünyasında ayrımcılık aramalısınız."

ṣBodhisattva Kitigarbha, "Bir dakika bekleyin!" dediğinde konuşmalarını daha bitirmemişlerdi. Bir dakika bekleyin! Araştırmacı İşitme'den sizin için dinlemesini isteyeyim."

ṣGördüğünüz gibi bu Araştırmacı İşitme, genellikle Kitigarbha'nın masasının altında yatan bir canavara dönüşür. Yere çömeldiğinde, kısa tüylü yaratıklar, pullu yaratıklar, tüylü yaratıklar, kanatlı yaratıklar ve sürünen yaratıklar arasında ve Dört Büyük Kıta'nın çeşitli tapınaklarında, nehirlerinde ve dağlarında bulunan tüm mağara Cennetlerinde ve kutsanmış topraklarda yaşayan tüm göksel ölümsüzler, dünyevi

ölümsüzler, ilahi ölümsüzler, insan ölümsüzleri ve ruh ölümsüzleriarasında doğruyu ve ṣyanlışı, erdemliyi ve kötüyü bir anda algılayabilir.Bu nedenle, Kitigarbha'nın emrine itaat ederek, canavar KaranlıklarSalonu'nun avlusunda secde etti ve kısa bir süre sonra başını kaldırarakefendisine şöyle dedi: "Zebaninin adını biliyorum ama bunu onunhuzurunda açıklayamam. Onu yakalamak için yardım da edemeyiz."

ṣ"Onun adını açıklarsan ne olur?" diye sordu Kitigarbha. "O zaman korkarım

ki," diye yanıtladı Araştırmacı İşitme, "canavar-ruh Hazine salonumuzu rahatsız etmek ve karanlığın ofisinin huzurunu bozmak için şiddetini serbest bıraktı."

"Ama neden," diye tekrar sordu ustası, "onu yakalamak için yardım edemiyoruz?" Araştırmacı İşitme, "O canavar-ruhun büyü gücü Büyük Bilge Güneş'inkinden farklı değil. Nether bölgesinin tanrıları ne kadar güce sahip? Bu yüzden onu yakalayamayız."

ṣKitigarbha "Öyleyse onu nasıl ortadan kaldıracağız?" diye sordu. Araştırmacı ṣİşitme "Buddha'nın gücü sınırsızdır" diye cevap verdi. Bir anda uyanan Kitigarbha iki Hacı'ya şöyle dedi: "Biçimleriniz tek bir kişi gibi ve güçleriniz de tamamen aynı. Eğer ikiniz arasında net bir ayrım istiyorsanız, Śākyamuni'nin meskeni olan Thunderclap Manastırı'na gitmelisiniz."

"Haklısınız! Haklısın!" diye hep bir ağızdan bağırdılar. "Batı Cenneti " ndeki Budist Patriği "nin huzurunda bu işi halletmeye gideceğiz."

On Odanın Karanlığın Hükümdarları, Yeşim Bulutu Sarayı'na dönen ṣKitigarbha'ya teşekkür etmeden önce salondan çıkarken onlara eşlik ettiler. Hayalet görevlilere daha sonra yeraltı bölgesinin müstahkem geçitlerini kapatmaları söylendi ve biz de şimdilik onları yalnız bırakacağız.

Şu iki Pilgrim'e bakın! Bulutların üzerinde süzülerek ve sisin üzerinde dalarak Batı Cennetine doğru savaştılar ve elimizde bir tanıklık şiiri var. Şiir şöyle diyor:

Birinin iki aklı varsa, felaketler üreyecektir; Hem uzak hem de yakın tahmin ve varsayımlarda bulunacaktır. İyi bir at ya da Üç Dük'ün makamını arar, Ya da Altın Çanlar'da birinci rütbenin koltuğunu. Kuzeyde ve güneyde durmadan savaşacak; Hem doğuya hem batıya saldırmaya devam etmeyecek. Chan'ın kapısında hiçbir akıl öğrenmemelisin, Ve bırak kutsal bebek böyle sessizce şekillensin.

Birbirlerini çekiştirerek ve çekiştirerek ilerleyen ikili, ilerlerken havada kavga etti ve sonunda büyük Batı Cenneti'ndeki Ruh Akbaba Dağı'nda bulunan Thunderclap Hazine Manastırı'na ulaştılar.

O zamanlar Dört Büyük Bodhisattva, Sekiz Büyük Elmas Kral, beş yüz arhat, üç bin inanç koruyucusu, dilenci rahibeler ve dilenci keşişler, upāsakalar ve upāsikālar - tüm bu kutsal kalabalık Tathāgata'nın bir konuşmasını dinlemek için yedi mücevherden oluşan lotus koltuğunun altında toplandı. Konuşması henüz şu noktaya ulaşmıştı

Var olmayanın içindeki var olan; Varolmayanın içindeki varolmayan; biçimsizliğin içindeki biçim; Boşluğun içindeki boşluk. Çünkü var olmayan var olandır, Ve var olmayan var olmayandır. B i ç i m s i z l i k gerçekte biçimdir; Yokluk gerçekte boşluktur. Boşluk gerçekten de boşluktur; Biçim gerçekten de biçimdir. Formun sabit bir biçimi yoktur; dolayısıyla form boşluktur. Boşluğun sabit bir boşluğu yoktur; dolayısıyla boşluk biçimdir. Boşluğun bilgisi boşluk değildir; formun bilgisi form değildir. İsimler ve eylem karşılıklı olarak aydınlandığında, O zaman kişi harikulade sese ulaşmıştır.

Kalabalık boyun eğerek başlarını eğip Buddha'nın bu sözlerini hep bir ağızdan söylerken, Tathāgata göksel çiçeklerin bolca üzerlerine inmesini sağladı. Sonra cemaate şöyle dedi: "Hepiniz tek bir zihne sahipsiniz, ama buraya gelen rekabet ve çekişme içindeki iki Zihne bir bakın." Cemaat

başını kaldırıp baktığında, gerçekten de Thunderclap'in asil bölgesineyaklaşan iki Seyyah gürültülü bir savaşa kilitlenmişti. Sekiz Büyük ElmasKral öylesine dehşete düşmüştü ki, yolu kapatmak için öne çıkıp "Sizikiniz nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?" diye bağırdılar.

"Bir canavar-ruh," diye yanıtladı Büyük Bilgemiz, "benim görünümüme büründü. Hazine lotus platformunun altına inmek ve Tathāgata'dan aramızdaki ayrımı yapmasını istemek istiyorum."

Elmas Krallar onları zapt edemedi ve iki maymun platforma kadar kavga etti. "Öğrenciniz," dedi Büyük Bilgemiz Budist Patriğin önünde diz çökerken, "Tang Keşişine hazine dağınıza yolculuk etmek ve sizden gerçek kutsal yazıları istemek için eşlik ediyordu. Yol boyunca iblisleri koklamak ve şeytanları bağlamak için ne kadar enerji harcadığımı bilmiyorum. Bir süre önce, bizi soymaya çalışan bazı haydutlarla karşılaştık ve doğrusu, öğrenciniz iki kez birkaç can aldı. Üstat gücendi ve Tathāgata'nın altın formu önünde onunla birlikte eğilmeme izin vermeyerek beni sürgüne gönderdi. Güney Denizi'ne kaçmaktan ve Guanyin'e dertlerimi anlatmaktan başka çarem yoktu. Bu canavar ruhun sahte bir şekilde sesimi ve görünüşümü taklit edeceğini ve ardından Usta'ya saldırarak valizlerimizi bile alıp götüreceğini tahmin etmemiştim. Küçük kardeşim Wujing onu doğduğum dağa kadar takip etti, ancak bu şeytanın kurnazca sözleriyle kutsal hacı olmaya hazır başka bir gerçek keşiş olduğu söylendi. Wujing, Guanyin'i her şeyden haberdar etmek için Güney Denizi'ne kaçmayı başardı. Bunun üzerine Bodhisattva öğrencinize Wujing'le birlikte dağıma dönmesini söyledi, bunun sonucunda ikimiz Güney Denizi'ne ve oradan da Göksel Saray'a gitmek için savaştık. Tang Keşişini ve Karanlığın Hükümdarlarını görmeye de gittik ama kimse bizi ayırt edemedi. Bu nedenle buraya gelme cesaretini gösteriyorum ve büyük merhametinizden dolayı size yalvarıyorum. Müridine bağışla Böylece Tang Keşişi'ne altın formunuz önünde şahsen eğilmesi için tekrar eşlik edebilir, Doğu Ülkesi'ne geri götürmek üzere kutsal yazıları edinebilir ve yüce inancı sonsuza dek yüceltebilirim." Cemaatin duyduğu, iki ağızdan

aynı sesle çıkan tek bir ifadeydi ve hiçbiri iki Hacı'yı birbirinden ayırtedemiyordu. Ancak Tathāgata bunu algılayabilen tek kişiydi; tamaçıklamasını yapmak üzereydi ki güneyden süzülen pembemsi bir bulutBuddha'nın önünde eğilen Guanyin'i onlara getirdi.

Buda avuçlarını birbirine bastırarak, "Guanyin, Onurlu Kişi, hangisinin gerçek Hacı, hangisinin sahte olduğunu söyleyebilir misin?" dedi.

"Geçen gün öğrencinizin mütevazı bölgesine geldiler," diye yanıtladı Bodhisattva, "ama onları gerçekten ayırt edemedim. Daha sonra hem Cennet Sarayı'na hem de Dünya Ofisi'ne gittiler, ama orada bile tanınamadılar. Bu nedenle, özellikle Tathāgata'ya bunu gerçek Hacı'nın adına yapması için yalvarmaya geldim." Tathāgata gülümseyerek şöyle dedi: "Hepiniz engin dharma gücüne sahip olmanıza ve tüm evrendeki olayları gözlemleyebilmenize rağmen, oradaki her şeyi bilemezsiniz, ne de tüm türlerin bilgisine sahipsiniz." Bodhisattva daha fazla açıklama istediğinde, Tathāgata şöyle dedi: "Evrende beş tür ölümsüz vardır ve bunlar: göksel, yeryüzüne bağlı, ilahi, insani ve hayaletimsi. Ayrıca beş tür yaratık vardır ve bunlar: kısa saçlı, pullu, kıllı, kanatlı ve sürünen. Bu adam göksel, dünyevi, ilahi, insan ya da hayalet olmadığı gibi, kısa saçlı, pullu, kıllı, kanatlı ya da sürünen de değildir.

Bununla birlikte, bu on türden hiçbirine ait olmayan dört maymun türü de vardır."

"Sorabilir miyim," dedi Bodhisattva, "hangi dört tür bunlar?"

"Birincisi," dedi Tathāgata, "akıllı taş maymunu, ki

Dönüşümleri bilir, Mevsimleri tanır, Toprağın avantajlarını ayırt eder, Ve gezegenlerin ve yıldızların rotasını değiştirebilir.

İkincisi,

yin ve yang bilgisine sahip, insan ilişkilerini

kırmızı popolu babundur,

anlayan Günlük yaşamında ustadır Ve ölümden kaçınabilir ve ömrünü uzatabilir.

Üçüncüsü ise çıplak kollu gibondur.

Güneşi ve ayı ele geçirin, Binlerce dağı kısaltın, Uğurluyu uğursuzdan ayırın, Gezegenleri ve yıldızları yönlendirin.

Dördüncüsü ise altıncı kulaklı makaktır.

Hassas bir kulak, Temel ilkelerin ayırt edilmesi, Geçmiş ve gelecek bilgisi, Ve her şeyi anlamak.

Bu dört çeşit maymun on tür içinde sınıflandırılmadığı gibi, Cennet ve Dünya arasındaki isimler içinde de yer almaz. Gördüğüm kadarıyla, bu sahte Wukong altı kulaklı bir makak olmalı, çünkü bu maymun tek bir yerde dursa bile, binlerce mil ötedeki olayların ve o mesafede bir insanın söyleyebileceği her şeyin bilgisine sahip olabilir. İşte bu yüzden onu, her şeyi bilen bir yaratık olarak tanımlıyorum.

Hassas bir kulak, Temel ilkelerin ayırt edilmesi, Geçmiş ve gelecek bilgisi, Ve her şeyi anlamak.

Gerçek Wukong ile aynı görünüşe ve aynı sese sahip olan kişi altıncı kulaklı bir makaktır." Makak, Tathāgata'nın orijinal formunu nasıl duyurduğunu duyduğunda korkudan titredi; hızla sıçrayarak kaçmaya çalıştı.

Ancak Tathāgata hemen Dört Bodhisattva'ya, Sekiz Elmas Kral'a, beş yüz arhata, üç bin inanç koruyucusuna, dilenci keşişlere, dilenci rahibelere, upāsakalara, ṣupāsikālara, Guanyin'e ve Moka'ya onu tamamen kuşatmalarını emretti. Büyük Bilge Sun da ileri atılmak istedi ama Tathāgata, "Wukong, hareket etme. Bırak onu senin için yakalayayım."

Makağın tüyleri diken diken oldu, çünkü kaçamayacağını düşünüyordu. Vücudunu hızla sallayarak bir anda arıya dönüştü ve doğruca yukarı uçtu. Tathāgata havaya altın bir sadaka tası fırlattı ve arıyı yakalayıp yere düşürdü.

Bunu fark etmeyen cemaat makağın kaçtığını düşündü. Tathāgata gülümseyerek şöyle dedi: "Hepiniz sessiz olun. Canavar-ruh kaçmadı. O benim bu sadaka kabımın altında."

Cemaat ileri atıldı ve sadaka çanağını kaldırdı; gerçekten de orijinal haliyle altıncı kulaklı bir makak ortaya çıktı. Kendini daha fazla tutamayan Büyük Bilge Güneş demir çubuğunu kaldırdı ve kafasına indirdiği bir darbeyle onu öldürdü. Bugüne kadar bu maymun türünün nesli tükenmemiştir.

Gördüğü manzara karşısında acıma hissine kapılan Tathāgata şöyle haykırdı:

"Aman Tanrım! Aman Tanrım!"

"Ona merhamet etmemelisin, Tathāgata," dedi Büyük Bilgemiz. " Efendimi yaraladı ve sargılarımızı çaldı. Yasalara göre bile güpegündüz saldırı ve soygun yapmaktan suçluydu. İdam edilmeliydi."

Tathāgata, "Şimdi hemen geri dön ve kutsal yazıları aramak için Tang Keşişi'ne eşlik et," dedi.

Buddha'ya teşekkür etmek için eğilirken, Büyük Bilge şöyle dedi: " Tathāgata'ya haber vereyim, ustamın beni geri istemeyeceği kesin. Eğer şimdi ona gidersem ve o beni reddederse, bu sadece boşa çaba harcamak olur. Bunun yerine Gevşek Fileto Büyüsünü okumanızı rica ediyorum, böylece altın filetoyu geri verebilirim. Seküler hayata dönmeme izin ver."

"Böyle aptalca düşünmeyi bırak," dedi Tathāgata, "ve yaramazlık yapma! Guanyin'den seni efendine geri götürmesini istersem, seni reddedeceğinden korkmamalısın. Yolculuğunda onu korumaya özen göster ve zamanı geldiğinde

Sen de lotus tahtına oturacaksın."

Bunu duyan Guanyin, bilgenin lütfuna teşekkür etmek için avuçlarını birbirine bastırdı ve ardından Wukong'u bulutların üzerine çıkararak uzaklaştırdı. Onları takip ettiler öğrencisi Moksa ve beyaz kakadu

tarafından hemen karşılandılar. Çok geçmeden sazdan kulübeye vardılarve Sha Monk onları görünce hemen efendisinden kapıda eğilerek onlarıkarşılamasını istedi. "Tang Keşişi," dedi Bodhisattva, "geçen gün sanavuran kişi sahte bir Hacı, altıncı kulaklı bir makaktı. Tathāgata'nın onutanıması bizim şansımızdı ve daha sonra Wukong tarafından öldürüldü.Şimdi onu geri almalısınız, çünkü yolculuğunuzdaki şeytani engellerhiçbir şekilde tamamen aşılmış değil ve yalnızca onun korumasıyla RuhDağı'na ulaşabilir ve kutsal yazılar için Buddha'yı görebilirsiniz. Artık onakızmayın." Tripitaka boyun eğerek, "Emirlerinize itaat ediyorum," diyecevap verdi.

O ve Sha Monk Bodhisattva'ya teşekkür ederken, doğudan esen şiddetli bir rüzgâr duydular: bu, sırtında iki sargıyla rüzgâra binerek dönen Zhu Sekiz Kural'dı. Budala Bodhisattva'yı görünce dizlerinin üzerine çökerek önünde eğildi ve şöyle dedi: "Öğrenciniz geçen gün ustamdan ayrıldı ve bavullarımızı aramak için Çiçek-Meyve Dağı'ndaki Su Perdesi Mağarası'na gitti. Gerçekten de sahte bir Tang Keşişi ve başka bir sahte Sekiz Kural gördüm, her ikisini de vurarak öldürdüm.

Onlar iki maymundu. Sonra içeri girdim ve sargıları buldum, incelediğimde hiçbir şeyin eksik olmadığını gördüm. Buraya dönmek için rüzgâra bindim. İki Hacı'ya ne olduğunu sorabilir miyim?"

Bunun üzerine Bodhisattva ona Tathāgata'nın şeytanın kökenini nasıl ortaya çıkardığını eksiksiz bir şekilde anlattı ve Budala çok memnun oldu. Usta ve öğrencilerin hepsi şükranlarını sunmak için eğildiler.

Bodhisattva Güney Denizi'ne geri döndüğünde, hacıların kalpleri ve zihinleri yeniden birleşmiş, aralarındaki düşmanlık ve öfke dağılmış. Köy halkına da teşekkür ettikten sonra, bir kez daha Batı'ya giden yolu bulmak için bavullarını ve atlarını sıraya koydular. İşte böyle

Yarı yolda ayrılmak Beş Evre'yi altüst eder; Şeytanın yenilgisi ilkel ışığı kaynaştırır. Ruh Zihin'e döner ve Chan hareketsiz kalır. Altı duyu bastırıldı, iksir görünürde.

Tripitaka "nın Buddha "nın karşısına ne zaman çıkıp kutsal yazıları isteyebileceğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第059回 · Bölüm 59

Tripitaka Tang "ın yolu Alevler Dağı "nda kesilir Hacı Güneş ilk kez palmiye yaprağı yelpazesini yemler

Tohum doğaları temelde aynıdır: Denizin sonu yok. On bin düşünce ve kaygının hepsi aptalca; Her biçim, her tür uyum içinde. Bir gün iş ve erdemle tamamlanır, Mükemmelleştirilmiş gerçek doğa yükseklerde yükselir. Hiçbir şeyin doğuya ya da batıya kaymasına izin verme; Kilitlen ve sıkıca tutun. Güneş gibi kırmızı olana kadar eritmek için iksir ocağında toplayın ve saklayın - Parlak ve ışıltılı, tamamen ışıltılı. Ejderhanın sırtında gelip gideceksin.

Size Bodhisattva'nın talimatlarına itaat eden ve Hacı'yı geri alan Tripitaka'dan bahsediyorduk. Sekiz Kural ve Sha Monk ile birlikte, İki Zihni kopardı ve hem Maymun hem de Atı zincirledi. Zihin ve çaba birliği içinde Batı Cennetine doğru ilerlediler. Zamanın bir ok gibi nasıl akıp gittiğini, mevsimlerin dokumacının mekiği gibi nasıl geçtiğini anlatmaya başlayamayız. Kavurucu yaz mevsiminin ardından, sonbaharın sonlarının soğuk manzarası yeniden ortaya çıktı. Gördüğünüz gibi

Batı rüzgarı sertleşirken ince kırık bulutlar; Uzaktaki turnalar ağlıyor, ormanlar brokar gibi donmuş. Ne zamanlanmış bir hüzün sahnesi Sonsuz tepelerin sonsuz akarsulara uzandığı yerde! Kuzey sınırlarına doğru yaban kazları uçar; Güney yollarına karatavuklar döner. Yolcunun yolu yalnızdır; Keşişin cübbesi hızla soğur.

Ancak, usta ve öğrenciler, dördü de ilerledikçe, yavaş yavaş boğucu bir sıcaklık hissettiler. Atını dizginleyen Tripitaka, "Artık sonbahar geldi. Nasıl oluyor da sıcaklık bu kadar yoğun?"

"Bunu bilmiyor olabilirsin," dedi Sekiz Kural, "ama Batı'ya giden yolculukta bir Sūrya Krallığı var.

Burası güneşin battığı yerdir ve bu yüzden popüler adı "Cennetin Kenarı "dır. Her gün öğleden sonra geç saatlerde kral, denizin kaynama sesini seyreltmek ve zayıflatmak için insanları davul çalmaları ve borazan çalmaları için siperlere gönderir. Çünkü güneş, görüyorsunuz, büyük yang'ın gerçek ateşidir ve Batı Denizi'ne düştüğünde, alevlerin suya dalması ve sağır edici bir cızırtı yaratması gibidir. Eğer bu etkiyi azaltacak davullar ya da borazanlar olmasaydı, şehirdeki çocukların hepsi ölürdü. Bu boğucu sıcakta burası güneşin battığı yer olmalı." Büyük Bilge bunu duyduğunda kahkahalarını tutamadı ve şöyle dedi: "Aptal, saçma sapan konuşma. Eğer düşündüğün Sūrya Krallığı ise, çok erken. Üstadın gece gündüz ne tür gecikmelerle yüzleşmek zorunda kaldığını düşünürseniz Gençlikten yaşlılığa ve tekrar yaşlılığa dönmesi birkaç ömrünü alabilir ve o zaman bile oraya ulaşamayabilir."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "eğer buranın güneşin battığı yer olmadığını söylüyorsanız, o zaman neden bu kadar sıcak?"

"İklimle ilgili bir sorun olmalı," dedi Sha Monk, "sonbaharda yaz havası olduğuna göre."

Üçü bu şekilde tartışırken, yol kenarında, çatısında kırmızı kiremitler, duvarlarında kırmızı tuğlalar, kırmızı boyalı kapıları ve kırmızı lake ahşap bankları olan birkaç binaya rastladılar. Aslında her şey kırmızıydı. Tripitaka atından inerken, "Wukong, git ve şu eve sor bakalım sıcağın sebebini bulabilecek misin?" dedi. Altın kubbeli asasını bir kenara bırakan Büyük Bilge, kıyafetlerini düzeltti ve eve doğru yürümek için ana yoldan ayrılırken medeni bir tavır takındı. Tam o sırada ana kapıdan yaşlı bir adam çıktı,

Pek sarı olmayan bir elbise giyen Ve çimen bezinden pek kırmızı olmayan bir cübbe; Başında pek mavi olmayan bir örtü vardı Ve bambudan yapılmış pek de siyah olmayan bir şapka; Ellerinde pek de eğri olmayan bir Ve düğümlü bambudan pek de düz olmayan bir asa; Ayakları pek de yeni olmayan bir çift Ve pek de eski olmayan baldıra kadar uzun

deri çizmeler. Yüzü kırmızı bronz gibiydi; Sakalları beyaz zincirler gibigörünüyordu. İki yaşlı kaşı parlak gözlerini örtüyordu; sırıtan ağzındanaltın dişleri görünüyordu.

Birdenbire Hacı'yı gören yaşlı adam biraz ürktü. Bambu asasına yaslanarak bağırdı, "Sen ne tür garip bir yaratıksın ve nerelisin? Burada, kapımın önünde ne yapıyorsun?"

Hacı derin bir şekilde eğilerek, "Yaşlı Patron, lütfen benden korkmayın. Ben garip bir yaratık değilim. Bu zavallı keşiş, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın imparatorluk emri ile Batı'da kutsal yazıları aramak üzere gönderildi. Usta ve öğrenciler olmak üzere toplam dört kişiyiz. Asil bölgenize yeni geldik ve havanın ne kadar sıcak olduğunu hissettiğimizde, bunun nedenini ve buradaki toprakların adının ne olduğunu öğrenmeyi çok istiyoruz. Özellikle sizin talimatlarınızı almaya geldim."

Büyük ölçüde rahatlayan yaşlı adam gülümsedi ve "Elder, lütfen alınma. Bu yaşlı adam az önce biraz miyoptu ve sizi tam olarak tanıyamadım."

"Hiç de değil," diye yanıtladı Hacı. Sonra yaşlı adam ona tekrar sordu: " Efendin nerede?"

"Orada," dedi Hacı, "güneyimizdeki ana yol üzerinde duran." "Lütfen ona

gelmesini söyleyin! Lütfen buraya gelmesini söyleyin!" dedi yaşlı adam. Çok sevinen Hacı, Tripitaka'ya el salladı; Tripitaka da hemen Sekiz Kural ve Şa Keşiş'le birlikte beyaz atı sürerek ve bavulları taşıyarak yanlarına geldi. Hepsi yaşlı adamın önünde eğildi.

Yaşlı adam Tripitaka'nın ne kadar seçkin göründüğünü ve Sekiz Kural ile Sha Keşiş'in ne kadar tuhaf göründüğünü görünce hem irkildi hem de sevindi. Onun hiç Ancak, uşaklarından çay servisi yapmalarını ve yemek hazırlamalarını istemeden önce onları oturmaları için içeri davet etmekten

başka çaresi yoktu. Tripitaka onu duyunca teşekkür etmek için ayağakalktı ve şöyle dedi: "

a asil bölgenizin sonbaharına neden bu kadar yoğun bir sıcaklığın geri döndüğünü sorabilir miyim?"

"Bizim mütevazı bölgemiz," diye yanıtladı yaşlı adam, "Alevler Dağı olarak

adlandırılır. Burada ne ilkbahar ne de sonbahar vardır; dört mevsim de sıcaktır."

"Bu dağ nerede?" diye sordu Tripitaka. "Batıya giden yol üzerinde mi?"

"Batıya gidemezsin," diye yanıtladı yaşlı adam, "çünkü buradan yaklaşık altmış mil ötedeki şu dağ, ana yolun tam üzerinde yer alıyor. Sekiz yüz mil boyunca alevlerle kaplıdır ve çevresinde tek bir ot bile yetişemez. Eğer bu dağda yürürseniz, bronz bir kafatasına ve demir bir vücuda sahip olsanız bile sıvıya dönüşürsünüz." Tripitaka korkudan titreyerek başka bir soru sormaya cesaret edemedi.

Tam o sırada genç bir adam kırmızı bir arabayı iterek kapının önünden geçti ve "Pirinç pudingi!" diye seslendi. Büyük Bilge saçından bir tutam koparıp bakır bir kuruşa çevirdi ve pudinglerini almak için genç adamın yanına gitti. Parayı aldıktan sonra, fiyat konusunda hiç tartışmadan, adam hemen arabasının bağını çözdü ve Hacı'ya vermek üzere dumanı tüten sıcak sütlaçtan bir parça çıkardı. Pilav avucuna değdiğinde, Hacı sanki demirci ocağından alınmış bir parça yanan kömür ya da kızgın çivi almış gibi hissetti. Şuna bir bakın! Pudingi sol elinden sağ eline ve tekrar sol eline geçirdi ve tek söyleyebildiği "Sıcak! Sıcak! Sıcak! Bunu yiyemem!"

"Eğer sıcaktan korkuyorsanız," dedi adam kıkırdayarak, "buraya gelmeyin. Burası çok sıcak."

"Bak dostum," dedi Pilgrim, "pek mantıklı değilsin. Atasözü der ki,

Sıcak veya soğuk olmadan Beş tahıl büyüyemez.

Ama buranın sıcağı çok yoğun! Puding için unu nereden alıyorsunuz?"

Adam dedi ki,

Eğer sütlaç unu isterseniz, Ölümsüz Demir Fan'a sorabilirsiniz.

"Ölümsüz Demir-Hayran'ın bununla ne ilgisi var?" diye sordu Pilgrim. Adam, "O Ölümsüz Demir-Hayran'ın palmiye yaprağından bir yelpazesi var. Eğer onu almanıza izin verirse, yelpazenin bir dalgası ateşi söndürecek; ikincisi bir esinti yaratacak ve üçüncüsü de yağmuru başlatacak.

Ancak o zaman mevsiminde ekip biçebiliriz ve beş tahılı bu şekilde üretebiliriz. Ölümsüz ve yelpaze olmadan bu bölgede tek bir ot bile yetişmez." Bunu duyan Hacı içeri koştu ve sütlaç parçasını Tripitaka'ya uzatarak, "Sakin ol, Usta! Mecbur kalmadan önce endişelenme. Önce pudingi ye, sonra sana bir şey söyleyeceğim."

Elinde pudingi tutan yaşlı adam evin ihtiyarına şöyle dedi,

lütfen biraz puding al."

"Sana çay ya da pilav bile ikram etmedim," diye cevap verdi yaşlı adam. "Sizin pudinginizi yemeye cesaret edebilir miyim?" Hacı gülümseyerek, "Sayın Efendim, bize çay ya da pilav ikram etmenize gerek yok. Ama onun yerine size Ölümsüz Demir-Fan'ın nerede yaşadığını sorayım."

"Neden sordunuz?" dedi yaşlı adam.

Hacı dedi ki, "Az önce puding satıcısı bu ölümsüzün elinde palmiye yaprağından bir yelpaze olduğunu söyledi. Eğer onu bize verirse, yelpazenin bir dalgası ateşi söndürecek, ikincisi bir esinti getirecek ve üçüncüsü yağmuru başlatacak. O zaman bölgenizdeki insanlar geçiminiz için beş tahıl ekebilir ve biçebilir. Onu bulmak ve Alevler Dağı'nı söndürmek için yelpazeyi istemek istiyorum. O zaman geçebileceğiz ve siz insanlar da mevsimlere göre ekip biçerek daha istikrarlı bir yaşam sürebileceksiniz."

"Evet," diye yanıtladı yaşlı adam, "seyyar satıcının söyledikleri doğruydu. Ama sizde hiç hediye yok ve korkarım ki bilge buraya gelmek istemeyecektir."

"Ne tür hediyeler istiyor?" diye sordu Tripitaka. Yaşlı adam, " Bölgedeki aileler her on yılda bir ölümsüzle görüşmek isteyecek ve İlk Toplantı hediyesi olarak dört domuz ve dört koyun, nadir çiçekler ve mevsiminde güzel meyveler, tavuklar, kazlar ve yumuşak şarap sunacaklar. Ritüel banyolarda temizlendikten sonra, tüm samimiyetleriyle ölümsüz dağına çıkıp gücünü kullanmak üzere buraya gelmesi için yalvaracaklar."

"Hacı, "Şu dağ nerede ve adı ne?" diye sordu. Kaç mil uzakta? Gidip ona yelpazeyi soracağım."

"Dağ," diye yanıtladı yaşlı adam, "buranın güneybatısında ve Yeşim Bulutu Dağı adını taşıyor. Dağda Palmiye Yaprağı Mağarası adında bir mağara vardır. Bölgemizden inananlar o dağda ibadet etmeye gittiklerinde, gidiş dönüş yaklaşık bir ay sürer, çünkü mesafe bin dört yüz elli milden biraz fazladır."

Pilgrim gülerek, "Bunun bir önemi yok," dedi. "Hemen geri döneceğim."

"Bir dakika bekle," dedi yaşlı adam, "önce biraz yiyecek al ve sana biraz kuru gıda hazırlayalım. İki yol arkadaşına daha ihtiyacın olacak, çünkü o yolda insan yerleşimi yok, ama çok sayıda kaplan ve kurt var.

Oraya bir günde ulaşamazsınız. Hiç eğlenceli değil, biliyorsunuz."

"Hayır, hayır! Bunların hiçbirine ihtiyacım yok," dedi Pilgrim gülerek. " Ben

şimdi gidiyorum!" Daha konuşmasını bitirmemişti ki, hemen ortadan kayboldu.

"Ah, efendim!" dedi yaşlı adam, büyük bir telaşla. "Demek sen bulutların ve sisin üzerinde uçabilen ilahi bir adamsın!" Bu ailenin Tang

Keşişi "ne misafirperverlik göstermek için nasıl çabalarını iki katınaçıkardığını anlatmaya devam etmeyeceğiz. Bunun yerine size YeşimBulutu Dağı'na anında ulaşan Hacımızdan bahsedeceğiz. Uğurlu ışıltısınıdurdurdu ve mağaranın girişini ararken ormanda odun kesen biroduncunun sesini duydu. Hacı yaklaştığında adamın ilahi söylediğiniduydu:

Şu bulutlardan anlayacağım sevgili, yaşlı ormanım, Yabani otlara rağmen, sert kayalar aşağıdaki yolu gizler. Batı tepelerinde sabah yağmurunu gördüğümde, Ben dönerken güney deresi taşacak.

Hacı onu selamlamak için öne çıktı ve "Woodsman Kardeş, lütfen selamımı kabul et" dedi.

Oduncu selamına karşılık vermek için baltasını bıraktı ve "Nereye gidiyorsun İhtiyar?" diye sordu.

"Sorabilir miyim," dedi Hacı, "burası Yeşim Bulutu Dağı mı?" Oduncu,

"Evet," diye cevap verdi.

"Anladığım kadarıyla Ölümsüz Demir Yelpaze'ye ait bir Palmiye Yaprağı Mağarası var," dedi Pilgrim. "Nerede orası?" Oduncu gülümseyerek, "Palmiye Yaprağı ṣMağaramız var, tamam, ama Ölümsüz Demir Fan diye bir şey yok. Sadece Rākasī adını taşıyan bir Demir Yelpaze Prensesi var."

"İnsanlar bu ölümsüzün palmiye yaprağından bir yelpazesi olduğunu iddia ediyor," dedi Hacı, "bu yelpaze Alevler Dağı'nı söndürebilir. Bu o mu?"

"Kesinlikle, kesinlikle!" diye yanıtladı oduncu. "Bilge, ateşi söndürebilen ve diğer bölgelerdeki aileleri koruyabilen bu hazineye sahip olduğu için, genellikle Ölümsüz Demir Fan olarak adlandırılır. Ama

bölgemizdeki ailelerin ona ihtiyacı ṣyok; biz onu sadece Rākasī olarak tanıyoruz, o da aynı zamanda Kudretli Boğa İblis Kralı'nın karısı." Hacı bu sözleri duyduğunda o kadar irkildi ki gözle görülür bir şekilde soldu.

Kendi kendine şöyle düşündü: "Kaderimdeki başka bir düşmanla karşıkarşıyayım! Bir önceki yıl, bu kadın tarafından yetiştirildiği söylenenKızıl Çocuk'u teslim almıştık. Erkek Yok Eden Dağ'daki Çocuk Yok EtmeMağarası'nda amcasıyla karşılaştığımda, çoktan intikam arzusuyladolmuştu ve bana gerekli suyu vermeyi kesinlikle reddetti. Şimdi deailesiyle yüzleşmek zorundayım! Yelpazeyi ödünç almayı nasılbaşarabilirim?" Oduncu, Hacı "nın düşüncelere dalıp gittiğini ve süreklikendi kendine iç çektiğini görünce gülümseyerek, "İhtiyar, sen ailedenayrılmış birisin ve endişeli düşüncelere

Sadece bu yolu doğuya doğru takip edin ve Palmiye Yaprağı Mağarası'nı beş milden daha kısa bir sürede bulacaksınız. Endişelenmeyin."

"Doğruyu söylemek gerekirse, Ormancı Kardeş," dedi Hacı, "Ben Tang Keşişi'nin en büyük öğrencisiyim, Doğu Ülkesi'ndeki Tang sarayı tarafından Batı Cenneti'ne gönderilmiş bir kutsal kitap yolcusuyum. Birkaç yıl önce Ateşli Bulut ṣMağarası'nda Rākasī'nin oğlu Kızıl Oğlan'la küçük bir kan davası yaşadım. Onun düşmanlığının yelpazeyi bana vermeyi reddetmesine neden olabileceğinden korktum ve endişemin nedeni buydu."

"Bir adam," diye yanıtladı oduncu, "bir başkasının görünüşünü rengini inceleyerek belirlemelidir. Şimdi sadece yelpazeyi ödünç almak için gitmeli ve eski kinini bir kenara bırakmalısın. Başaracağından eminim." Bunu duyan Hacı derin bir şekilde eğildi ve şöyle dedi: "Bu talimat için Woodsman Kardeş'e teşekkür ederim. Ben gidiyorum."

Böylece oduncuyla vedalaştı ve Palmiye Yaprağı Mağarası'nın girişine gitti; mağaranın her iki kapısı da sıkıca kapalıydı ama dışarıda çok güzel bir manzara vardı. Muhteşem bir yer! Gerçekten

Bu dağ kemikler için kayaları kullanır, Ve kayalar toprağın özünü oluşturur. Sis gece boyunca nemi tutar; Liken ve yosun daha sonra taze yeşil ekler. Engebeli şekli Isle Peng'in tepesine kadar yükselir,

Yingzhou'nunki kadar güzel kokar tenha çiçekleri. Birkaç budaklı çamınaltında yaban turnaları dinlenir; Bazı hüzünlü söğütlerin üzerinde kızkuşları konuşur. Burası gerçekten de binlerce yıllık eski bir yer, On binyıllık ölümsüz bir yer. Anka kuşu yeşil Paulownia ağaçlarında şarkısöyler; Ve yaşayan akarsular yaşlı ejderhaları gizler. Fasulyeler vesarmaşıklar sarktıkça yol kıvrılır; Taş basamaklar sarmaşıklarla birlikteyükselir. Zirvedeki maymunlar feryat eder, ayın doğuşuyla hüzünlenir;Kuşlar uzun ağaçlarda öter, parlak gökyüzüyle sevinir. İki bambu ormanı,gölgeleri yağmur gibi serin; Bir yol sık çiçeklerden, kalın küçük brokar.Uzak tepelerden sık sık beyaz bulutlar görünür; Biçimsiz, hafif esintilerinestiği yerlerde sürüklenirler.

İleri doğru yürüyen Hacı haykırdı:

"Büyük Kardeş Bull, kapıyı aç! Kapıyı aç!" Bir gıcırtıyla kapılar açıldı ve elinde bir çiçek sepeti, omzunda küçük bir tırmık olan genç bir kız dışarı çıktı. Gerçekten

Üzerinde hiçbir süs eşyası yoktu, sadece paçavralar vardı; ruhu doluydu, çünkü Tao'nun zihnine sahipti.

Hacı avuçlarını birbirine bastırarak ona yaklaştı ve şöyle dedi: "Küçük kız, lütfen beni prensesinize duyurma zahmetine katlanın.

Ben aslında kutsal kitaplara ulaşmak için yolculuk eden bir keşişim. Batı'ya giden bu yolda Alevler Dağı'nı geçmek benim için çok zor ve özellikle palmiye yaprağından yelpazenizi ödünç almaya geldim."

Küçük kız, "Hangi manastıra bağlısın ve adın ne? Bana söyle, seni anons edeyim."

"Ben Doğu Ülkesi'nden bir rahibim," diye yanıtladı Hacı, "ve benim adım Sun Wukong."

ṣGenç kız arkasını dönüp içeri girdi ve Rākasī'nin önünde diz çökerek şöyle dedi: "Hanımefendi, mağaramızın dışında Doğu Ülkesi'nden gelen Sun Wukong adında bir rahip var. Sizi görmek ve Alevler Dağı'nı

geçebilmek için hurma yaprağından ṣyelpazesini ödünç almak istiyor."Rākasī, Sun Wukong'un bu üç sözünü duyduğunda, sanki ateşe tuz ekilmişve alevlerin üzerine yağ dökülmüş gibi oldu.

Yanaklarında billur gibi bir kızarıklık oluştu; kalbinde vahşi bir öfke alevlendi.

"Bu sefil maymun!" diye bağırdı. "Demek bugün burada! Hizmetçiler, zırhımı ve silahlarımı getirin." Hemen zırhını giydi ve mavi kılıçtan iki hazine kılıcını tutarak mağaradan çıktı. Hacı ona bir göz atmak için kenara çekildi ve zırhına sarınmış olduğunu gördü

Başında çiçek desenli bir eşarp, Ve brokar bir rahip cübbesi giymişti. Belini iki kaplan tendonundan oluşan bir kemer bağlıyordu; ipek eteği hafifçe yukarı sıyrılmıştı. Anka kuşu gagalı ayakkabılar, sadece üç inç; Altın dizlikli pantolon. Hazine kılıçlarını tutarak ve çığlık atarak geldi, Ay kadınından daha vahşi görünüyordu.

ṣKapıdan çıkarken Rākasī, "Sun Wukong nerede?" diye bağırdı. Hacı onu karşılamak için öne çıktı, eğildi ve "Yenge, yaşlı Maymun seni selamlamak için burada." dedi.

ṣ"Yengen kim?" diye tısladı Rākasī, "ve selamını kim istiyor?" " Evinizin Boğa

İblis Kralı," diye yanıtladı Hacı, "ve yaşlı Maymun Bir zamanlar kardeşçe bir ittifak kurmuştuk; aslında yedi kardeştik.

Anladığım kadarıyla siz prenses, Büyük Kardeş Boğa'nın eşisiniz. Size baldızım diye hitap etmeye cesaret edemez miyim?"

ṣ"Alçak maymun!" dedi Rākasī. "Eğer kardeşlik ilişkilerine biraz olsun saygı duyuyorsan, neden oğlumu tuzağa düşürdün?" Hacı bilmiyormuş gibi davranarak, "Oğlun kim?" diye sordu.

ṣ"O Kızıl Çocuk," diye yanıtladı Rākasī, "Kükreyen Dağ'daki Kuru Çam Deresi'nin yanındaki Ateşli Bulut Mağarası'nın Büyük Kral Kutsal Çocuğu, senin tarafından aşağı indirildi. İntikam almak için seni nerede

bulabileceğimi merak ediyordum ve sen kendini kapıda teslim ettin. Senibağışlayacağımı mı sanıyorsun?" Onu yatıştırmak için olabildiğince genişbir şekilde gülümseyen Pilgrim, "Yenge, meselenin derinliğini tam olarakaraştırmadın ve yanlışlıkla yaşlı Maymun "u suçladın. Oğlunuz efendimiesir aldı ve hatta onu buharda pişirmek ya da kaynatmak istedi.Bodhisattva Guanyin'in ona boyun eğdirmesi ve efendimi kurtarmasıbüyük bir şanstı. Şimdi Bodhisattva'nın yerinde Zenginlikte BecerikliÇocuk oldu; ondan doğru meyveyi aldıktan sonra, artık ne doğum ne deölüm geçiriyor ve ne pisliği ne de temizliği deneyimliyor. Cennet veDünya ile aynı yaşı, güneş ve ay ile aynı uzun ömrü paylaşır. YaşlıMaymun'a oğlunun hayatını koruduğu için teşekkür etmek yerine benisuçluyorsun. Bu adil mi?"

ṣ"Seni ukala maymun!" dedi Rākasī. "Oğlum öldürülmemiş olsa da, onu tekrar görebilmek için nasıl geri getirebilirim?" Hacı gülümseyerek, " Eğer oğlunu görmek istiyorsan, bu çok kolay. Ateşi söndürebilmem için bana yelpazeni ödünç ver. Ustama dağ boyunca eşlik ettikten sonra, hemen Güney Denizi Bodhisattva'sına gidip onu görmen için geri getireceğim ve aynı zamanda yelpazeni de iade edeceğim. Bunda yanlış bir şey var mı? O zaman, ona herhangi bir zarar gelip gelmediğini görmek için onu iyice inceleyebilirsiniz. Eğer varsa, o zaman haklı olarak beni suçlayabilirsiniz. Ama onu her zamankinden daha yakışıklı bulursanız, o zaman bana gerçekten teşekkür etmelisiniz."

ṣ"Maymun şeytan!" diye bağırdı Rākasī. "Dilini sallamayı bırak. Başını uzat da kılıcımla seni birkaç kez vurayım.

Eğer acıya dayanabilirsen, yelpazeyi sana ödünç veririm. Eğer dayanamazsan, seni hemen Kral Yama'yı görmeye gönderirim."

Hacı ellerini önünde kavuşturarak öne doğru yürüdü ve gülerek, " Yenge, daha fazla konuşmaya gerek yok. Yaşlı Maymun şimdi kel kafasını uzatacak ve sen de beni istediğin kadar kesebilirsin. Gücün tükendiğinde durabilirsin. Ama o zaman yelpazeni ṣbana ödünç

vermelisin." Rākasī daha fazla tartışmaya izin vermeden ellerini kaldırdıve Hacı'nın kafasına on ya da on beş kez vurdu. Bizim Hacı bunlarınhepsinin bir oyun ṣolduğunu düşündü. Korkuya kapılan Rākasī arkasınıdöndü ve kaçmak istedi. "Yenge," dedi Hacı, "nereye gidiyorsun? Çabukbana ödünç ver."

ṣ"Benim hazinem," dedi Rākasī, "hafife alınacak bir şey değildir."

"O halde," dedi Hacı, "kayınbiraderinin sopasının tadına bak!"

Sevgili Maymun Kral! Bir eliyle onu tuttu, diğer eliyle de kulağından bir ṣçalkalamayla bir kâse kalınlığına ulaşan çubuğu çıkardı. Ancak Rākasī bir şekilde kurtulmayı başardı ve havaya kaldırdığı kılıçlarıyla onu karşılamak için döndü. Hacı elbette hemen peşinden gitti ve ona sopayla vurdu. Yeşim Bulutu Dağı'nın önünde, ikisi de her türlü kardeşlik duygusunu bir kenara bıraktı; sadece düşmanlıkla hareket ediyorlardı. Ne savaştı ama!

Hanımefendi sihir sanatında usta bir şeytan, Oğlu yüzünden maymundan nefret eden. Pilgrim "in öfkesi çok artmış olsa da, yine de efendisinin hatırı için ona boyun eğer, İlk başta palmiye yapraklı yelpazeyi istediğini ve nazik olana güç kullanmadığını söyledi. ṣAptal Rākasī kılıcıyla keser, Gerçi önce Maymun Kral ilişki talep ederdi. (Bir kadın bir erkekle nasıl savaşabilirdi? Sonuçta bir kadın kimi bastırabilirdi ki?) Bunun altın çemberli demir çubuğu ne kadar vahşi! Bunun mavi ve buz gibi bıçakları ne kadar kalın ve hızlı! Yüze bir darbe- Kafasına bir kesik- Acımasızca mücadele ederler ve vazgeçmeyi reddederler. Sağdan soldan ustalıkla sıyrılırlar; Arkadan önden ustalıkla siper alırlar. Savaşlarına o kadar dalmışlar ki güneşin battığını bile fark etmiyorlar. ṣRākasī hızla gerçek yelpazesini çıkarır Ve bir dalga tanrıları ve hayaletleri sıkıntıya sokar.

ṣRākasī hava kararana kadar Hacı ile savaştı; Hacı'nın asasının ne kadar ağır olduğunu ve bir savaşçı olarak ne kadar büyük yeteneklere sahip olduğunu görünce, ona karşı galip g e l e m e y e c e ğ i n i anladı.

Hurma yaprağından yelpazesini çıkarıp Hacı'yı bir kez yelpazeledi: güçlübir soğuk rüzgâr Hacı'yı tamamen gözden uzaklaştırırken o da zaferlemağarasına döndü.

Havada sürüklenen ve süzülen Büyük Bilgemiz hiç duramadı: sola doğru battı ama yere değemedi; sağa doğru düştü ama hareketsiz kalamadı. Rüzgâr onu sanki

Bir kasırga düşen yaprakları dağıtıyor, Solmuş çiçekleri süpüren bir dere.

Bütün gece boyunca yuvarlandı ve ancak sabaha karşı nihayet bir dağa düştü. Zirvedeki bir kayaya iki eliyle sarılıp uzun bir süre dinlendikten sonra etrafına bakındı. Sonra bunun Küçük Sumeru Dağı olduğunu anladı.

Büyük Bilgemiz uzun bir iç çekişten sonra şöyle dedi: "Ne müthiş bir kadın! Yaşlı Maymun'u buraya geri göndermeyi nasıl başardı? Hatırlıyorum da bir keresinde Birkaç yıl önce burada Bodhisattva Lingji'den efendimi kurtarmak amacıyla Sarı Rüzgâr şeytanını bastırmak için yardım istemiştim.

Sarı Rüzgar Sırtı buranın yaklaşık üç bin mil kuzeyinde. Batıya giden yoldan buraya geri döndüğüme göre, kim bilir kaç on binlerce mil boyunca güneydoğu yönünde seyahat etmiş olmalıyım. Sanırım oraya gidip Bodhisattva Lingji ile konuşsam ve geri dönüş yolumu bulup bulamayacağıma baksam iyi olacak."

Kendi kendine böyle düşünürken, yüksek sesli çan sesleri duydu. Yokuştan aşağı aceleyle inerek tapınağa ulaştı ve burada ön kapıdaki işçi tarafından tanındı ve hemen içeri girerek anons yaptı:

"Birkaç yıl önce Bodhisattva'dan şeytan Sarı Rüzgâr'ı bastırmasını istemek için gelen kıllı yüzlü Büyük Bilge yine burada." Gelenin Wukong olduğunu anlayan Bodhisattva, ziyaretçisini karşılamak ve onu selamlamak için hazine tahtını hızla terk etti ve "Tebrikler! Kutsal yazıları aldın mı?"

"Pek sayılmaz, pek sayılmaz!" diye yanıtladı Wukong. "Daha çok erken."

"Eğer henüz Thunderclap'e ulaşmadıysanız," dedi Lingji, "neden bu mütevazı dağa geri döndünüz?" Hacı, "Sarı Rüzgâr şeytanını alt etmemize yardım etme nezaketini gösterdiğin o yıldan bu yana, yolculuğumuzda sayısız çileden geçtik. Şimdi Alevler Dağı'na vardık ama ilerleyemiyoruz. Oradaki yerlilere sorduğumuzda, Ölümsüz Demir- Fan'a ait palmiye yapraklı yelpazenin ateşi söndürebileceğini söylediler. Yaşlı Maymun onu ziyarete gitti ve o ölümsüzün aslında Boğa İblis Kralı'nın karısı, Kızıl Oğlan'ın annesi olduğunu keşfetti. Onu Bodhisattva Guanyin'in gençlik görevlisi olarak gönderdiğimden beri oğlunu artık sık sık göremediğini iddia ettiği için beni en büyük düşmanı olarak gördü, yelpazeyi bana vermeyi reddetti ve benimle kavga etti. Değneğimin ne kadar ağır olduğunu görünce, yelpazesiyle beni bir kez yelpazeledi ve yere düşmeden önce buraya kadar sürüklendim. Bu yüzden size dönüş yolunu sormak için evinize izinsiz girdim. Buradan Alevler Dağı'na kadar kaç mil var?" Lingji gülerek şcevap verdi, "O kadının adı Rākasī ve aynı zamanda Prenses Demir-Fan olarak da anılıyor. Onun palmiye yapraklı yelpazesi, kaosun bölündüğü zamanda Kunlun Dağı'nın arkasında Cennet ve Dünya'dan doğan ruhani bir hazinedir. Yüce Yin'in en güzel yaprağıdır ve bu yüzden tüm yangınları söndürebilir. Eğer bir adam onunla körüklenirse, soğuk rüzgâr dinmeden önce seksen dört bin mil boyunca sürüklenir. Benim bulunduğum yer ile Alevler Dağı arasında sadece elli bin mil vardır. Sadece Büyük Bilge bulutları durdurma yeteneğine sahip olduğu için durabiliyor. Hiçbir ölümlü insan bu kadar kısa bir mesafeden sonra duramaz!"

"Korkunç! Müthiş!" diye haykırdı Hacı. "Ustam bu engelin üstesinden nasıl gelebilir?"

"Sakin ol, Büyük Bilge," dedi Lingji. "Aslında buraya inmenizin sebebi Tang Keşişi'nin yakınlığıdır. Bu sizin başarılı olmanızı sağlayacaktır."

"Nasıl yani?" diye sordu Hacı ve Lingji şöyle dedi: "Geçmiş yıllarda Tathāgata'dan talimatları aldığımda bana bir Uçan Ejderha Asası ve bir Rüzgâr Tutan İksir verilmişti. Asa rüzgâr iblislerini bastırmak için kullanıldı ama iksir hiç kullanılmadı. Şimdi onu sana vereceğim ve o yelpazenin seni hareket ettiremeyeceğinden emin olabilirsin. Yelpazeyi alabilir, ateşi söndürebilir ve liyakatini o zaman elde edebilirsin." Hacı ona teşekkür etmek için hemen derin bir şekilde eğildi, bunun üzerine Bodhisattva kolundan içinde Rüzgar Tutan İksir bulunan küçük bir ipek çanta çıkardı. Pelet, iğne ve iplikle Hacı'nın yakasının alt tarafına sıkıca dikildi. Sonra Bodhisattva gördü Hacı, "Sizi eğlendirecek zamanım yok," diyerek kapıdan çıktı. Kuzeybatıya doğru git ve ṣRākasī'nin dağ evini bulacaksın."

Lingji'den ayrılan Hacı bulut taklasına bindi ve Yeşim Bulutu Dağı'na geri döndü. Bir anda oraya vardı ve demir çubuğuyla kapıya vurarak bağırdı:

"Kapıyı açın! Kapıyı açın! Yaşlı Maymun yelpazeyi ödünç almak

istiyor!" Kapının içindeki hizmetçi telaşla haber vermeye gitti:

"Hanımefendi, yelpazeyi ödünç almak isteyen kişi yine burada." Bunu duyan ṣRākasī korkuya kapıldı ve şöyle dedi: "Bu sefil maymun gerçekten de muktedir! Hazinemle birini hayran bıraktığımda, durmadan önce seksen dört bin mil sürüklenmesi gerekecek. Bu maymun kısa bir süre önce uçup gitti. Nasıl bu kadar çabuk dönebildi? Bu sefer onu üç ya da dört kez havalandıracağım, böylece bir daha geri dönemeyecek." Hızla ayağa kalktı ve zırhını düzgünce giydikten sonra iki kılıcını da aldı ve kapıdan dışarı çıkarak, "Hacı Güneş, benden korkmuyor musun? Bir kez daha ölümü mü arıyorsun?"

Hacı kıkırdayarak, "Bu kadar cimri olmayın, Yenge," dedi. "Lütfen yelpazenizi bana ödünç verin. Ben fazla dürüst bir beyefendiyim, ödünç aldığını geri vermeyen küçük bir adam değilim."

ș"Seni yüzsüz maymun!" diye azarladı Rākasī. "Çok küstahsın, çok boş kafalısın! Oğlumun alınmasının intikamını henüz alamadım. Yelpazeyi ödünç alma isteğini nasıl yerine getirebilirim ki? Kaçma! Bu yaşlı kadının kılıçlarının tadına bak!" Bizim Büyük Bilge, tabii ki gözünü korkutmak istemedi; demir çubuğunu kadının karşısına dikti. İkisi șbirbirlerine saldırdı ve altı ya da yedi kez birbirlerine yaklaştılar, Rākasī'nin kolları zayıflamaya başladığında bile Hacı Güneş her zamankinden daha güçlü hale geldi. Gidişatın kendi aleyhine döndüğünü görünce yelpazeyi çıkardı ve Hacı'yı bir kez yelpazeledi. Ancak o hiç kıpırdamadan öylece durdu. Demir çubuğunu bir kenara bırakıp gülümseyerek ona şöyle dedi: "Bu sefer geçen seferki gibi değil! İstediğin kadar yelpaze yapabilirsin. Eğer yaşlı Maymun birazcık kıpırdarsa, o bir erkek değildir!" șRākasī gerçekten de ona birkaç tane daha verdi, ama o kıpırdamadı. Dehşete kapılan șRākasī hazinesini bir kenara bırakıp mağaranın içine daldı ve kapıları arkasından sıkıca kapattı.

Pilgrim onun kapıları kapattığını görünce diğer yeteneklerine başvurdu. Yakasını yırtarak Rüzgâr Durdurucu İksir'i çıkardı ve onun yerine ağzına yerleştirdi. Vücudunu bir kez sallayarak küçük bir köstebek cırcır böceğine dönüştü ve kapıdaki bir çatlaktan șiçeri girdi. Orada Rākasī'yi ağlarken buldu, "Çok susadım! Bana biraz çay getir."

Yanındaki hizmetçi güzel kokulu bir çay demliği aldı ve fincanı öyle aceleyle doldurdu ki baloncuklar kabardı. Gördüklerinden çok memnun olan Hacı kanatlarını açmış ve baloncukların içine dalmış.

șÇok susadığı için Rākasī çayı kaptı ve iki yudumda bitirdi. Hacı o sırada çoktan midesine ulaşmıştı; gerçek formuna geri dönerek, "Yenge, bana yelpazeni ödünç ver!" diye bağırdı.

șBembeyaz kesilen Rākasī, "Küçükler, ön kapıyı kapattınız mı?" diye bağırdı.

"Kapattık," diye cevap verdi hepsi. "Madem kapıyı kapattınız," dedi kadın, "o zaman nasıl oluyor da Hacı Güneş evimizde sesler çıkarıyor?"

Hizmetçilerden biri, "Vücudunda sesler çıkarıyor," dedi.

ṣ"Hacı Güneş," dedi Rākasī, "nerede oyun oynuyorsun?"

"Yaşlı Maymun hayatı boyunca nasıl oyun oynanacağını bilmedi," dedi Pilgrim. "Güvendiğim şeylerin hepsi gerçek yetkinlikler, gerçek yetenekler. Şimdi de saygıdeğer baldızımın midesiyle biraz eğleniyorum! Deyim yerindeyse, senin içini görüyorum! Ne kadar susamış olduğunuzu biliyorum, bu yüzden susuzluğunuzu gidermek için size bir "oturma kasesi" göndermeme izin verin." Birden ayağını sertçe yere vurdu ve ṣRākasī'nin karnının alt kısmına dayanılmaz bir acı saplandı, onu yere yuvarladı ve inlemeye başladı. "Lütfen beni reddetme, Yenge," dedi Hacı, " sana açlığın için ek bir atıştırmalık sunuyorum."

ṣBaşını yukarı doğru salladı ve dayanılmaz bir acı Rākasī'nin kalbinden geçti. Yerde yuvarlanmaya başladı, acı yüzünü sarıya ve dudaklarını beyaza çevirdi. Tek yapabildiği "Kayınbiraderim Sun, lütfen canımı bağışla!" diye haykırmaktı. Hacı ancak o zaman hareketlerini durdurdu ve şöyle dedi: "Şimdi beni kayınbiraderin olarak tanıyor musun? Büyük Kardeş Boğa "nın hatırı için seni bağışlayacağım. Kullanmam için ṣyelpazeyi hemen getir." Rākasī, "Kayınbiraderim, yelpaze bende. Dışarı çık ve onu al."

"Getirin de önce ben göreyim," dedi Pilgrim.

ṣRākasī hizmetçilerinden birine hurma yaprağından bir yelpaze tutmasını ve bir tarafta durmasını söyledi. Hacı sürünerek kadının boğazına kadar gelip bunu görünce, "Madem seni bağışlayacağım, baldızım, dışarı çıkmak için göğüs kafesinde bir delik açmayacağım. Ağzından çıkacağım.

Üç kez açın."

ṣRākasī ona söyleneni yaptı ve Hacı hemen bir köstebek cırcır böceği olarak ṣuçtu ve sonra palmiye yaprağı yelpazesine kondu. Rākasī onu görmedi bile; ağzını üç kez açtı ve "Enişte, lütfen dışarı çık" demeye

devam etti.

Bir anda orijinal haline dönüşen Pilgrim yelpazeyi eline aldı ve " Buradayım. Bana ödünç verdiğiniz için teşekkürler."

Büyük adımlarla mağaradan çıkmaya başladı; küçükler onu mağaradan çıkarmak için aceleyle kapıyı açtılar.

Bulutların üzerine çıkan Büyük Bilgemiz doğuya doğru geri döndü ve bir an içinde hedefine ulaşarak kırmızı tuğlalı duvarın yanına indi. Sekiz Kural onu gördüğünde çok sevindi. "Usta," diye bağırdı, "Ağabey geri döndü!"

Tripitaka, H a c ı 'yı selamlamak için yaşlı adam ve Sha Monk ile birlikte evden çıktı ve hepsi tekrar içeri girdi. Hacı yelpazeyi bir kenara koydu ve "Efendim, yelpaze bu mu?" diye sordu.

"Öyle, öyle," diye yanıtladı yaşlı adam.

Çok memnun olan Tang Keşişi şöyle dedi: "Değerli öğrencim, büyük bir liyakat gösterdin ama bu hazineyi elde etmek için çok çalışmış olmalısın."

"Zor işlerden bahsetmeye gerek yok," diye yanıtladı Hacı, "ama şu Ölümsüz Demir-Fan kim sanıyorsun? Aslında Boğa İblis Kralı'nın karısı, Kızıl Oğlan'ın annesi, ṣadı da Rākasī. Ona Demir-Fan Prensesi de denir. Yelpazeyi ödünç almak için mağarasına gittim, ama o benimle eski bir hesabı kapatmak istedi ve kılıçlarıyla birkaç kez bana vurdu. Onu korkutmak için sopayı kullandım ve o zaman bu şeyi çıkardı ve bana bir yelpaze verdi. Küçük Sumeru Dağı'na kadar sürüklendim ve orada Bodhisattva Lingji'yi görecek kadar şanslıydım. Bana bir yelpaze verdi. ṣRüzgar Tutan İksir ve bana Yeşim Bulutu Dağı'na dönüş yolunu gösterdi. Rākasī "yi tekrar gördüm ve bu sefer yelpazesiyle beni uzaklaştıramayınca mağarasına geri çekildi. Yaşlı Maymun daha sonra içeri uçmak için bir köstebek cırcır böceğine dönüştü. Tam çay istiyordu, ben de çay baloncuklarının içine daldım ve midesine girmeyi başardım. Ellerimi ve

ayaklarımı salladığımda o kadar dayanılmaz bir acı çekiyordu ki banakayınbirader demeden ve onu bağışlamamı istemeden duramıyordu.Sonunda bana yelpazesini ödünç vermeye razı olduğunda, onu bağışladımve bu yelpazeyi geri getirdim. Alevler Dağı'nı geçtikten sonra bunu onageri götüreceğim." Tripitaka bunu duyunca ona tekrar tekrar teşekkür etti.Sonra usta ve öğrenciler yaşlı adamdan ayrıldılar.

Batıya doğru yaklaşık kırk mil ilerlediler ve sıcağın giderek daha yoğun ve daha bunaltıcı olduğunu hissetmeye başladılar. "Ayaklarım yanıyor!" Sha Monk sadece ağlayabildi. "Beni öldürüyorlar!" dedi Sekiz Kural. At bile her zamankinden daha hızlı koşuyordu ama zemin her geçen gün daha da ısındığı için ilerlemekte son derece zorlanıyorlardı. " Usta," dedi Pilgrim sonunda, "lütfen attan inin. Ve kımıldamayın kardeşlerim. Ateşi söndürmek için vantilatörü kullanmama izin verin. Bu dağı geçmeye çalışmadan önce rüzgârın ve yağmurun toprağı soğutmasına izin verin." Yelpazeyi havaya kaldıran Hacı alevlere doğru fırladı ve tüm gücüyle onları körükledi. Dağdaki alevler her zamankinden daha parlaktı. Yelpazeyi ikinci kez salladı ve ateş yüz kat daha şiddetlendi. Üçüncü kez denedi ve ateş on bin fit yükselerek ona doğru kükredi. Hacı hızla uzaklaştı ama her iki b a l d ı r ı n d a k i kıllar tamamen yanmıştı bile. Tang Keşişi'ne doğru koşarak bağırdı: "Geri dön! Geri dön! Ateş geliyor!"

Atına atlayan büyüğümüz doğuya doğru dörtnala giderken onu Sekiz Kural ve Sha Monk takip etti. Dinlenmeden önce yaklaşık yirmi mil geri çekildiler. "Wukong," dedi ihtiyar, "ne oldu?"

Pilgrim yelpazeyi fırlatarak, "Bu bir karmaşa!" diye cevap verdi. "Beni kandırdı!" Tripitaka bunu duyunca tamamen kederlendi. Gözyaşları yüzünden akarken, sadece "Ne yapacağız?" diyebildi.

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "neden bu kadar aceleyle geri dönmemiz için bağırdınız?"

"Dağa bir kez körükle gittim," dedi Hacı, "ve alevler daha da büyüdü. Bunu ikinci kez yaptım ve ateş daha da şiddetlendi. Yelpazenin üçüncü bir

dalgası alevlerin on bin fit yüksekliğe sıçramasına neden oldu. Eğeryeterince hızlı koşmasaydım, tüm saçlarım yanacaktı." Sekiz Kuralkıkırdayarak şöyle dedi: "Sık sık ne gök gürültüsünden ne de ateşten zarargörebileceğinizi iddia ediyorsunuz. Nasıl oluyor da şimdi ateştenkorkuyorsun?"

"Ah, aptal!" dedi Pilgrim. "Hiçbir şey bilmiyorsun! O durumlarda ben her zaman hazırlıklıydım ve bu nedenle zarar görmedim.

Bugün sadece vantilatörle ateşi söndürmeye çalışıyordum ve ateşten koruyucu işaret bile yapmadım, vücudumu korumak için büyü de kullanmadım. Bu yüzden her iki kalçamdaki kıllar yandı."

"Yangın bu kadar şiddetliyse," dedi Sha Monk, "ve Batı'ya gitmenin bir yolu yoksa, ne yapmalı?"

"Ateşin olmadığı yöne doğru gidelim," dedi Sekiz Kural. "Hangi yöne?" diye sordu Tripitaka. Sekiz Kural, "Doğuda, güneyde ve kuzeyde ateş yok," dedi.

"Ama hangi yönde kutsal yazılar var?" Tripitaka tekrar sordu.

Sekiz Kural "Batı" dedi.

Tripitaka, "Ben sadece kutsal yazıların olduğu yere gitmek istiyorum," dedi. Sha

Monk şöyle dedi

"Kutsal yazıların olduğu yerde ateş de vardır. Ateşin olmadığı yerde, kutsal yazılar da yoktur.

Bir ikilem içindeyiz!"

Usta ve öğrenciler bu şekilde sohbet ederken, birinin şöyle seslendiğini duydular: "Büyük Bilge, lütfen üzülmeyin. Ne yapmak istediğinizi düşünmeden önce biraz yiyecek alın."

Dördü birden dönüp baktıklarında yaşlı bir adam gördüler,

Rüzgârda savrulan bir pelerin ve yarım ay şeklinde bir başlık giyen; Ejderha başlı bir baston tutan ve demirden çizmelerle yürüyen.

Onu şahin gagalı ve balık gıdıları olan bir iblis takip ediyordu. İblisin başı, içinde buharda pişirilmiş kekler, pudingler ve sarı darı pilavı bulunan bakır bir tavayı destekliyordu. Yaşlı adam yolun kenarında durdu ve eğilerek şöyle dedi: "Ben Alevler Dağı'nın yerel ruhuyum. Büyük Bilge ve kutsal keşişin yola devam edemediğini öğrendiğimde, size bir yemek sunmak için geldim."

Hacı, "Şu anda yiyecek bizi pek ilgilendirmiyor," dedi. "Efendimin dağı aşabilmesi için bu ateşi nasıl söndürebiliriz?"

ş"Yangını söndürmek istiyorsan," dedi yerel ruh, "Rākasī'den palmiye yaprağı yelpazesini istemelisin." Yolun kenarından yelpazeyi alan Hacı, " Bu o yelpaze değil mi?" dedi. Ama körüklediğimde alevler her zamankinden daha da büyüdü. Neden?" Yerli ruh bunu görünce güldü ve " Bu gerçek yelpaze değil. Kandırılmışsın."

"Gerçeğini nasıl alabilirim?" diye sordu Hacı. Yerel ruh yine eğilerek ve nazikçe gülümseyerek şöyle dedi,

"Eğer gerçek bir palmiye yaprağı hayranı olmak istiyorsan, Güçlü Kral'a sormalısın."

Yüce Kral "ı hangi nedenle aramaları gerektiğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第060回 · Bölüm 60

Boğa İblis Kral görkemli bir ziyafete katılmak için savaşmayı bırakır Hacı Güneş palmiye yapraklı yelpazeyi ikinci kez yemler

Yerel ruh şöyle dedi: "Güçlü Kral aslında Boğa İblis Kralı'dır."

"Demek dağdaki bu yangın Boğa İblis Kralı tarafından çıkarıldı," dedi Hacı, "ve yanlışlıkla Alevler Dağı olarak adlandırıldı, öyle mi?"

"Hayır, hayır," diye yanıtladı yerel ruh, "ama Büyük Bilge bu mütevazı tanrıyı affetmeye istekli olmadıkça açıkça konuşmaya cesaret edemem."

"Ne suçu var?" dedi Hacı. "Devam et ve anlat bize."

Yerel ruh dedi ki, "Bu ateş aslında Büyük Bilge tarafından yakıldı."

"O sırada nerede olabilirdim ki?" dedi Hacı, öfkesi giderek artıyordu. " Nasıl böyle saçmalayabilirsin? Ben bir kundakçı mıyım?"

"Beni şimdi tanımanız mümkün değil," dedi yerel ruh. "Aslında bu yerde böyle bir dağ yoktu. Beş yüz yıl önce, Büyük Bilge Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olduğunda, Yüce Sagacity tarafından yakalandın ve Laozi'ye götürüldün. Seni sekiz trigramdan oluşan mangalın içine yerleştirdi ve arıtma işleminden sonra gerici kap açıldı. Bu sırada iksir fırınını tekmeleyerek dışarı atladınız ve hala yanmakta olan birkaç tuğla bu noktaya düştü. Alevler Dağı'na dönüştüler. O zamanlar Tushita Sarayı'ndaki mangalla ilgilenen Taoist işçiydim. Laozi dikkatsizliğimden dolayı beni suçladığı için, dağın yerel ruhu olmak üzere sürgün edildim."

"Böyle giyinmene şaşmamalı!" dedi Sekiz Kural biraz sinirlenerek. " Sen aslında bir Taoistmişsin!" Duyduklarına ancak yarı yarıya inanan Hacı, "S ö y l e s e n e , neden Güçlü Kral'la savaşmam gerektiğini söyledin?" dedi.

ṣ"Kral Güçlü," dedi yerel ruh, "Rākasī'nin kocasıdır, ancak bir süre önce onu terk etti ve şu anda Hoard-Thunder Dağı'nın Bulut Dokunuşlu Mağarası'nda ikamet ediyor. On bin yıllık bir tilki kral eskiden mağaranın efendisiymiş ama vefat etmiş ve ardında Prenses Yeşim Yüzlü adında bir kız ve bakacak kimsesi olmayan büyük bir servet bırakmış. İki yıl önce, Boğa İblis Kralı'nın muazzam büyü güçlerine sahip olduğunu öğrendiğinde, çeyiz olarak tüm servetinden vazgeçmeye ve onu eşi olarak ṣalmaya razı oldu. Boğa Kralı böylece Rākasī'yi terk etti ve o zamandan beri onu ziyaret etmedi. Ancak Büyük Bilge onu bulmayı başarırsa gerçek yelpazeyi elde edebilirsiniz. Eğer onu sana ödünç vermeye razı olursa, üç iyi şey yapabilirsin: Birincisi, efendinin yolculuğuna devam etmesini sağlarsın; ikincisi, bu bölgenin insanları için ateş belasını ortadan kaldırırsın; ve üçüncüsü, Cennet'teki Laozi'ye dönebilmem için benim affımı sağlarsın."

"Nerede bu Hoard-Thunder Dağı?" diye sordu Pilgrim, "ve ne kadar uzakta? Bu mu?"

"Buradan güneye doğru," dedi yerel ruh, "yaklaşık üç bin mil." Üzerinde Bunu duyan Hacı, Sekiz Kural ve Sha Monk'a efendilerini dikkatle korumalarını söyledi ve yerel ruha da kalıp onlara eşlik etmesi için talimat verdi. Gürültülü bir vınlamayla hemen ortadan kayboldu.

Yarım saatten kısa bir süre içinde yüksek bir dağa vardı. Bulutunu indirdi ve etrafına bakmak için zirvede durdu. Gerçekten de güzel bir dağdı:

Uzun ya da değil, Tepesi mavi gökyüzüne değiyor; Derin ya da değil, Kökleri sarı bahara ulaşır. Dağdan önce güneş sıcaktır; Dağın arkasında rüzgar soğuktur; Dağdan önce güneş sıcaktır, Kış bitkileri bunu bilmese de; Dağın arkasında rüzgar soğuktur: Buz, yaz sonunda bile erimeden kalır. Ejderha lagünü akan bir dereye katılır; Uçurumun kaplan ininde çiçekler erken açar. Su, uçan yeşim taşının sayısız telleri gibi akar, Ve çiçekler brokar demetleri gibi açar. Kıvrımlı ağaçlar kıvrımlı tepenin

etrafında kıvrılır; Sarp kayaların ötesinde sarp çamlar büyür. Gerçekten deYüksek dağ, sarp uçurum, derin dere, Güzel kokan çiçek, Güzel olanmeyve, Kırmızı salkımlar, mavi çamlar, Yeşim yeşili söğüt-Tümiklimlerde özellikleri aynı kalır; Tonları on bin yıl boyunca canlı kalır.

Büyük Bilgemiz bu manzarayı uzun süre seyrettikten sonra, yolu aramak için sivri zirveden aşağıya doğru yürüdü. Gölgeli bir çam ormanından, elinde güzel kokulu bir orkide dalı tutan narin bir genç kadın çıktığında nereye döneceğini tam olarak bilmiyordu. Bazı kayaların arkasına saklanan Büyük Bilge ona baktı. Nasıl görünüyordu diye mi soruyorsunuz?

Utangaç, imparatorluğu deviren bir güzellik, Yavaş, sakin adımlarla yürüyor. Wang Qiang'ınki gibi bir yüzle, Chu'lu bir kız gibi yüz hatlarıyla, Konuşabilen bir çiçeğe benziyor; Yeşim taşından hoş kokulu bir figürü andırıyor. Simsiyah saçları şık bir şekilde yükseliyor; Gözleri, rimel yeşili, sonbahar havuzları gibi parlıyor. İpek eteğinin altında minik ayakkabılar yarı görünür; Kolları kalkık, uzun, beyaz bilekler uzanıyor. Böyle baştan çıkarıcı havalardan nasıl bahsedebiliriz? Gerçekten inci gibi dişleri, kırmızı dudakları var, Ve güve kaşları Jin Nehri gibi yumuşak ve pürüzsüz; Wenjun ve Xue Tao'yu bile geride bırakıyor.

Kız yavaş yavaş kayalara yaklaştı. Büyük Bilge onu selamlamak için eğilerek yavaşça, "Bayan Bodhisattva, nereye gidiyorsunuz?" diye sordu.

Kız ilk başta onu fark etmediği için, ancak sesini duyduğunda başını kaldırdı ve bir anda Büyük Bilge'nin görünüşünün ne kadar çirkin olduğunu anladı. Dehşete kapılan kız ne geri çekilebildi ne de ilerleyebildi ve her tarafı titreyerek kendini cevap vermeye zorladı: "Nereden geliyorsun? Sorunuzu kime yöneltiyorsunuz?"

Büyük Bilge kendi kendine şöyle düşündü: "Kutsal yazıları arama işinden bahsedersem, onun Boğa Kralı ile akraba olabileceğinden korkuyorum.

Şeytan kralı evine dönmeye davet etmek için buraya gelen bir tür akraba olduğumu söylesem daha iyi olur. Belki bu kabul edilebilir. " Ancak kız onun cevap vermediğini görünce rengi değişti ve sesinde öfkeyle, "Sen kimsin ve beni sorgulamaya nasıl cüret edersin?" dedi.

Büyük Bilge tekrar eğilerek ve gülümseyerek, "Yeşim Bulutu Dağı'ndan geliyorum. Asil bölgenize ilk ziyaretim olduğu için yolumu bilmiyorum. Bayan Bodhisattva'ya buranın Hoard-Thunder Dağı olup olmadığını sorabilir miyim?"

"Evet," dedi kız.

"Bir Bulut Dokunuşlu Mağara var," dedi Büyük Bilge. "Nerede bulunuyor?"

"Neden mağarayı bulmak istiyorsun?" diye sordu kız.

Büyük Bilge, "Yeşim Bulutu Dağı'ndaki Palmiye Yaprağı Mağarası'nın Prensesi Demir-Fan tarafından Boğa İblis Kralı'nı getirmek üzere buraya gönderildim" dedi.

Bu söze öfkelenen kız kıpkırmızı kesildi ve bağırmaya başladı: "O pis sürtük! O gerçek bir mankafa! Boğa Kralı evime geleli daha iki yıl olmadı ve bu süre zarfında kim bilir kaç parça mücevher ve değerli taş, kaç top ipek ve saten gönderdi. Ona her yıl yakacak odun ve her ay pirinç sağlıyor, böylece hayatının tadını doyasıya çıkarabiliyor. Hiç utanmayı bilmiyor mu? Neden şimdi onu getirmeni istiyor?" Büyük Bilge bu sözleri duyduğunda, kızın Yeşim Yüzlü Prenses olması gerektiğini anladı. Kasıtlı olarak altın kubbeli sopasını çekerek ona bağırdı:

"Seni kaltak! Boğa Kralı'nı satın almak için servetini kullandın. Gerçekten de, paranı sokağa atarak adamını elde ettin. Hiç utanmıyor musun? Bir de başkasına iftira atmaya mı cüret ediyorsun?" Kız onun vahşi görünüşünü gördüğünde o kadar korktu ki ruhu onu terk etti ve kaçtı. Her tarafı titreyen kız dönüp koşmaya başlamış, Büyük Bilge ise arkasından bağırıp çağırarak onu kovalamaya devam etmiş. Çam

ormanının içinden geçtikten sonra, Bulut Dokunuşlu Mağara'nın girişihemen göründü. Kız hızla içeri girdi ve kapıyı çarparak kapattı. BüyükBilge ancak o zaman altın çubuklu asasını bir kenara bıraktı ve etrafınabakmak için durakladı. Ne güzel bir yer!

Lüks orman; Sarp kayalıklar; Salkım söğütlerin kırık tonları; Orkidelerin tatlı, saf kokusu. Yeşim taşı gibi çağıldayan bir dere, eski bambuları keser; Kurnaz kayalar, düşmüş çiçekleri nasıl sergileyeceğini bilir. Sis uzaktaki tepeleri örtüyor; Güneş ve ay bulut perdelerinin arasından parlıyor. Ejderhalar ilahi söylüyor ve kaplanlar kükrüyor; Turnalar ağlar, kız kuşları öter. Saf huzurun sevimli bir noktası Yeşim çiçeklerinin ve çimenlerin her zaman parlak olduğu yerde- Bir Tiantai mağarasından daha az ilahi değil, Denizlerin Peng- Ying'ini bile aşar.

Artık Pilgrim "in manzaranın tadını çıkarmasından bahsetmeyelim; onun yerine size terleyene ve kalbi çarpana kadar koşan kızdan bahsedelim. Kız, Boğa İblis Kralının iksir üzerine bazı kitapları sessizce incelediği kütüphaneye daldı. Kız ıstırap içinde onun kucağına düşmüş ve kulaklarını çimdikleyip yanaklarını kaşıyarak ağlamaya başlamış. Boğa Kral genişçe gülümsedi ve onu yatıştırmaya çalışarak, "Güzel bayan, üzülmeyin. Sorun nedir?"

"Alçak iblis!" diye bağırdı kız, bir aşağı bir yukarı zıplayarak. "Beni neredeyse öldürüyordun!"

"Neden beni azarlıyorsun?" dedi Boğa Kralı gülerek. "Çünkü ailemi kaybettim," dedi kız, "seni yanıma aldım ki korunup kollanabileyim. Dünyada bir kahraman olarak ün salmışsın ama aslında kılıbık bir ahmağın tekisin!" Bunu duyan Boğa Kralı onu kucakladı ve "Güzel bayan, ben nerede yanlış yaptım? Bana yavaşça söyleyin, ben de özür dileyeyim."

"Az önce," dedi kız, "orkidelerimi toplamak için çiçeklerin altındaki mağaranın dışında yavaşça geziniyordum. Aniden yolumu kesen ve beni selamlayan kıllı yüzlü, gök gürültüsü tanrısı gagalı bir keşiş beni şaşkına çevirdi. Kendimi toparlayıp kim olduğunu sorduğumda, buraya Prenses

Demir-Fan tarafından Boğa İblis Kralı'nı getirmesi için gönderilen biriolduğunu iddia etti. Onu azarlamaya çalıştım ama bunun yerine beni sertbir şekilde azarladı ve hatta bir sopayla kovaladı. Eğer bu kadar hızlıkaçmasaydım, onun tarafından vurularak öldürülebilirdim. Bu felaketsenin yüzünden değil mi? Beni öldürüyorsun!" Boğa Kralı kızınsöylediklerini duyunca ondan özür diledi ve ona büyük bir şefkatledavrandı. Ancak uzun bir süre sonra kız sakinleşti, ancak o zaman ŞeytanKral sinirlendi ve şöyle dedi: "Güzel Hanım, doğruyu söylemek gerekirse,Palmiye Yaprağı Mağarası yol dışı bir yer olmasına rağmen, lekesiz verahat bir yer. Gençliğinden beri kendi kendini yetiştirme pratiği yapankarım da Yol'a erişmiş bir ölümsüzdür. Aslında oldukça katı bir haneyebaşkanlık ediyor ve şu anda içinde tek bir erkek bile yok, bir erkek bebekbile. Gök gürültüsü tanrısı gagalı bir adamı buraya talepte bulunması içinnasıl göndermiş olabilir? Bu, beni aramak için sahte bir şekilde onun adınıkullanan bir şeytan olmalı. Dışarı çıkıp bir bakayım."

Sevgili İblis Kral! Kütüphaneden çıktı ve zırhını giymek için ana salona gitti. Düzgün bir şekilde giyindikten sonra, dökme demir bir çubuk aldı ve "Kim benim evimde bu kadar kabadayılık yapıyor?" diye bağırarak kapıdan dışarı çıktı. Hacı onu gördüğünde, gördüğü şekil beş yüz yıl öncekinden oldukça farklıydı. Şunu gördü

Su ile parlatılmış ve gümüş parlaklığında dövme demirden bir miğferi vardı; ipek brokarla kaplı sarı altın bir zırh giymişti; Ayaklarında bir çift sivri burunlu ve pudra tabanlı geyik derisi çizme vardı; beli üç örgülü ipekten bir aslan kral kemeriyle bağlanmıştı. Parlak aynalar gibi parlayan bir çift göz; Kırmızı şimşek gibi parlayan iki kalın kaşı vardı. Ağzı kanlı bir kâse gibiydi; Dişleri bronz levhalar gibi duruyordu. Dağ tanrılarını ürküten kükreyen bir homurtu; Alçak ruhların korktuğu heybetli bir adım. Dört denizde ün saldı, Dünya Yıkıcısı olarak adlandırıldı, Batı'nın Güçlüsü Şeytan Kral olarak adlandırıldı.

Kıyafetlerini düzelten Büyük Bilgemiz öne doğru yürüdü ve "Büyük Kardeşim, beni hala tanıyor musun?" diyerek derin bir şekilde eğildi.

Boğa Kralı onun selamına karşılık vererek, "Siz Cennete Eşit Büyük BilgeSun Wukong değil misiniz?" dedi.

"Gerçekten de öyleyim," diye yanıtladı Büyük Bilge. "Uzun zamandır sizi s e l a m l a m a ayrıcalığına sahip olamadım. Az önce sizi tekrar görebilmek için bir kız istemek zorunda kaldım. Her zamankinden daha iyi görünüyorsun. Tebrik ederim!"

Boğa Kralı, "Kes şu akıllıca konuşmayı!" diye kükredi. "Duyduğuma göre Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya yol açtığın için Budist Patrik tarafından Beş Aşamalı Dağ'ın altına hapsedilmişsin. Cennet tarafından gönderilen felaketinden yeni kurtulmuşken, Batı Cenneti'ndeki kutsal yazılar için Buddha'yı görmek üzere Tang Keşişi'ne eşlik ediyordun. Ama neden oğlum Boğa Kutsal Çocuk'a, Kükreyen Dağ'daki Kuru Çam Deresi'nin yanındaki Ateşli Bulut Mağarası'nın efendisine zarar verdin? Sana zaten çok kızgınım. Neden burada da beni arıyorsun?"

Büyük Bilge tekrar onun önünde eğilerek, "Beni haksız yere suçlama, Büyük Kardeş. O sırada oğlunuz ustamı yakaladı ve etini yemek istedi. En küçük kardeşin ona hiç yaklaşamadı ve Bodhisattva Guanyin'in ustamı kurtarmaya gelmesi büyük bir şanstı. Oğlunuzu doğru yola dönmeye ikna etti. Şimdi o, sizinkinden bile daha yüksek bir rütbe olan İyi Zenginlik Çocuğu oldu ve nihai mutluluğun salonlarının ve sonsuz yaşamın sevinçlerinin tadını çıkarıyor. Bunda yanlış olan bir şey var mı? Neden bunun yerine beni suçluyorsunuz?"

"Seni ukala maymun!" diye azarladı Boğa Kralı. "Oğluma zarar verme suçlamasından kurtulman için konuşmana izin vereceğim.

Ama neden sevgili cariyeme hakaret ettin ve kapımın önünde ona saldırdın?" Büyük Bilge gülerek şöyle dedi: "Seni bulmakta zorlandığım için o kızı sorguladım ama onun ikinci baldızım olduğunu bilmiyordum. Beni biraz azarladı ve ben de bir an kendimi kaybederek ona oldukça kaba davrandım. Büyük Ağabey'den beni affetmesini rica ediyorum, lütfen!"

"Madem öyle diyorsun," dedi Boğa Kralı, "eski günlerin hatırına seni

bağışlayacağım. Gidin!"

"Büyük Bilge, "Büyük nezaketiniz için size ne kadar teşekkür etsem azdır," dedi. Ama yine de size getirmem gereken başka bir konu var ve misafirperver olmanızı rica ediyorum."

"Maymun," diye azarladı Boğa Kralı, "sınırlarını bilmiyorsun! Seni çoktan bağışladım. Gitmek yerine burada kalıp beni rahatsız ediyorsun. Bu misafirperverlik de neyin nesi?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Büyük Bilge," dedi Büyük Bilge, " Tang Keşişi'n e batıya doğru yolculuğunda eşlik ediyordum, ancak yolumuz Alevler Dağı tarafından kesildi ve ilerleyemedik. O bölgenin yerlilerine sorduğumuzda, saygıdeğer ṣbaldızım Rāsī'nin elinde palmiye yaprağından bir yelpaze olduğunu öğrendik. Yangını söndürmek için kullanılabileceği için evinize gittik ve yalvardık bize ödünç vermesini istedik. Ama o inatla reddetti. Bu yüzden şimdi size geldim ve bize Cennet'in ve Dünya'nın merhametini göstermeniz için yalvarıyorum. Benimle birlikte büyük baldızımın evine gidin ve yelpazeyi bize ödünç vermesi için onu ikna edin. Tang Keşişi Alevler Dağı'nı sağ salim geçer geçmez onu size geri vereceğiz." Bu sözleri duyan Boğa Kralı yüreğinden yükselen ateşi bastıramadı. Dişlerini gıcırdattı ve bağırdı, "Kabadayı olmadığını iddia ettin ama başından beri yelpazeyi istiyordun. Önce karıma hakaret etmiş olmalısın, o reddedince de beni bulmaya geldin. Dahası, sevgili cariyemi bile kovaladın! Atasözünün dediği gibi,

Küçümsememelisin Bir arkadaşının karısı, Ne de küçümsemelisin

Aslında, karıma hakaret ettin ve cariyemi küçümsedin. Nasıl bu kadar küstah olabilirsin? Buraya gel ve sopamın tadına bak!"

"Eğer savaşmaktan bahsediyorsan," dedi Büyük Bilge, "beni korkutmayacaksın. Ama bütün samimiyetimle yelpaze için sana yalvarmaya geldim. Lütfen onu bana ödünç verin!"

Boğa Kralı, "Eğer bana üç raunt dayanabilirsen, karıma sana vermesini söyleyeceğim. Aksi takdirde, sırf öfkemi dindirmek için seni öldürürüm!"

"Haklısın, Büyük Kardeş," diye yanıtladı Büyük Bilge. "Sizi ziyaret etmekte oldukça ihmalkâr davrandım ve dövüş becerilerinizin önceki yıllar kadar iyi olup olmadığını bilmiyorum. Asalarımızla biraz pratik yapalım." Daha fazla konuşmaya izin vermeden, Boğa Kralı dökme demir sopasını salladı ve ziyaretçisinin kafasına sertçe indirdi ve Büyük Bilge'nin altın çemberli sopası tarafından karşılandı. Böylece ikisi arasında büyük bir savaş başlamış:

Altın çemberli çubuk, Dökme demir çubuk- Renkleri değişir ve artık arkadaş olarak konuşmazlar. Bu der ki, "Oğlumu incittiğin için seni hala suçluyorum, Maymun!" Bu der ki, "Oğlun Yol "a erişti, bu yüzden kızma!" O diyor ki, "Ne cüretle kapıma yaklaşırsın?" Bu ise "Senden bir ricada bulunmak için iyi bir sebebim var" diyor. Biri Tang Keşişini korumak için yelpazeyi ister; Biri palmiye yaprağını ödünç veremeyecek kadar cimridir. Kelimeler değişti, eski dostlukları gitti; Dostluk yok oldu, geriye sadece öfke kaldı. Boğa Kralı'nın sopası bir ejderha gibi yükselir; Büyük Bilge'nin asası gelir, tanrılar ve hayaletler uçuşur. Dağın önünde ilk önce savaşırlar; Sonra uğurlu bulutlar üzerinde birlikte yükselirler Havada büyük sihirli güçlerini göstermek için, Güçlerini beş renkli ışıklar içinde sergilemek için. İki çubuk Göklerin kapılarını sarsmak için yankılanır- Hiçbiri daha güçlü değildir, eşittirler.

Büyük Bilgemiz ve Boğa Kralı yüzden fazla raunt boyunca dövüştüler, ancak bir karara varılamadı.

İkisini birbirinden ayırmanın neredeyse imkânsız olduğu o anda, dağın zirvesinden aniden biri seslendi:

"Efendim Boğa, Büyük Kralım size samimi davetini gönderdi. Lütfen erken gelin ki ziyafet başlasın." Bunu duyan Boğa Kral, dökme demir çubuğuyla altın çemberli çubuğu durdurmuş ve şöyle demiş: "Maymun, sen biraz dur. Önce bir arkadaşımın evindeki ziyafete katılmam gerekiyor."

Hemen bulutlardan aşağı indi ve mağaranın içine girerek Prenses Yeşim Yüzlü'ye şöyle dedi: "Güzel Hanımefendi, az önce şimşek tanrısı gagalı adam, asamın darbeleriyle uzaklaştırılan maymun Sun Wukong'dur. Geri dönmeye cesaret edemeyecek. Ben bir arkadaşımın evinde içmeye gidiyorum."

Zırhını çıkardı ve yerine ördek yeşili ipek bir ceket giydi.

Dışarı çıkıp su tutmayan altın gözlü bir hayvana bindi ve küçüklere kapıyı korumaları için talimat verdikten sonra bulut ve sis arasında kuzeybatıya doğru yola çıktı.

Yüksek zirvede duran Büyük Bilge, onun gittiğini görünce kendi kendine şöyle düşündü: "Acaba bu yaşlı Boğa'nın nasıl bir arkadaşı var ve nerede bir ziyafete katılacak? Yaşlı Maymun onu takip etsin."

Sevgili Hacı! Vücudunu bir kez sallayarak Boğa Kral'a yetişmek ve onunla birlikte ilerlemek için bir rüzgâra dönüştü. Kısa bir süre sonra bir dağa vardılar ve Boğa Kral kısa süre sonra gözden kayboldu. Gerçek formuna dönmek için kendini toparlayan Büyük Bilge, etrafına bakmak için dağa girdi ve güzel berrak suları olan derin bir lagünle karşılaştı. Gölün yanında, üzerinde büyük harflerle şu yazının bulunduğu taş bir tablet vardı:

Scattered-Rocks Dağı, Yeşil Dalga Lagünü. Büyük Bilge kendi kendine şöyle düşündü: "O yaşlı Boğa suya girmiş olmalı ve suda yaşayan bir şeytan bir tür ejderha ruhu, balık ruhu veya kaplumbağa ruhu olmalı. Yaşlı Maymun da suya girip bir baksın."

Sevgili Büyük Bilge! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak bir büyü okudu ve vücudunu bir kez sallayarak bir yengece dönüştü; ne çok büyük ne de çok küçüktü, yaklaşık otuz altı kilo ağırlığındaydı. Bir sıçrayışla suya atladı ve hızla lagünün dibine battı. Orada bir anda, ince oyma işlemeli, yüksek bir geçit gördü. Kemerin altında su tutmayan altın gözlü canavar bağlıydı ama geçidin içi susuzdu. Sürünerek içeri giren Büyük Bilge etrafına bakındı ve daha ilerideki binalardan gelen müzik sesini

duydu. İşte gördüğü şey buydu:

Bu dünyada yaygın olarak bulunmayan kırmızı salonlar ve kabuklu kemerler; Sarı altından yapılmış çatı kiremitleri; Süt beyazı yeşim taşından kapı çerçeveleri; mercan dallarından korkuluklar; Kaplumbağa kabuğu kakmalı perdeler. Lotus tahtının üzerinde uğurlu bulutlar asılıdır- Yukarıda Üç Işık, aşağıda Samanyolu. burası Peng adasına oldukça rakip bir yer. Konuklar ve ev sahipleri uzun bir ziyafet salonunda toplanır; İnciler büyük ve küçük memurların başlıklarını süsler. Yeşim kızlarını fildişi tepsilerine hizmet etmeye çağırırlar; Kutsal hizmetçileri neşeli melodiler yapmaya teşvik ederler. Uzun balinalar ciyaklar; Dev yengeçler dans eder; Scorpaenidler flüt çalar; İguanalar davul çalar. Nadir, parlak inciler yiyecek ve içecekleri aydınlatır; Doğanın desenleri yalıçapkını perdelerine oyulmuştur. Karides bıyıklı perdeler asılı koridorlarda. Sekiz enstrüman ilahi bir uyum içinde çalıyor, Onların görkemli sesleri gökyüzünde yankılanır. Yeşil başlı levrek kokotları ziterleri okşar, Ve kırmızı gözlü genç oğlanlar yeşim flütlerini üfler. Levrek matrons geyik eti şeritleri sunar; Altın anka kuşu saç tokaları ejderha kızları taçlandırır. Ne yemeleri gerektiğini: Cennetin mutfağının sekiz hazinesi; Ne içecekleri var: Mor malikaneden gelen zengin ve yumuşak demleme.

Ortadaki onurlu koltukta oturan Boğa İblis Kralı'nın hemen sağında ve solunda birkaç dişi ejderha ruhu oturuyordu. Karşısında yaşlı bir ejderha ruhu oturuyordu ve her iki yanında da çok sayıda ejderha oğlu, ejderha torunu, ejderha büyükannesi ve ejderha kızı vardı. Büyük Bilge Güneş içeri girdiğinde birbirlerine kadeh kaldırıyor ve abadonla içiyorlardı. Yaşlı ejderha onu gördü ve hemen emir verdi:

"Yakalayın şu vahşi yengeci!"

Çeşitli ejderha oğulları ve torunları ileri atıldı ve insan konuşmasına bürünen Büyük Bilge'yi tutarak, "Beni bağışlayın! Bağışla beni!"

Yaşlı ejderha, "Nereden çıktın sen, vahşi yengeç? Ne cüretle salonumuza girip izinsiz etrafta dolanırsın? Çabuk itiraf et, biz de canını

bağışlayalım!"

Sevgili Büyük Bilge! "Moon Over West River "ın melodisine uygun bir şarkı sözünün aldatıcı sözleriyle bu itirafta bulundu:

Doğduğumdan beri göl benim geçim kaynağım, sırtın yanındaki bir mağarada yaşıyorum. Zaman geçtikçe bedenim özgürleşti- Rütbem, Er Sidewise- At arabası. Çimlere basıp çamurda iz bırakarak Hukuk eğitimi almadığım için krallığınıza karşı geldim; beni affetmeniz için lütfunuza yalvarıyorum.

Ziyafete katılan ruhlar onun söylediklerini duyunca hepsi ayağa kalkarak yaşlı ejderhayı selamladı ve şöyle dedi: "Er Yengeç kraliyet sarayına ilk kez giriyor ve görgü kurallarını bilmiyor. Lordumuzdan onu affetmesini diliyoruz."

Yaşlı ejderha rızasını ifade etti ve ruhlardan biri şu emri verdi: "Onu serbest

bırakın. Kırbaç cezasını erteleyeceğiz. Bırakın dışarı çıksın ve beklesin. bize."

Büyük Bilge dışarı çıkmadan önce itaatkâr bir şekilde cevabını verdi. Bir kez Yüksek kapıya ulaştığında kendi kendine şöyle düşündü: "Bu Boğa Kralı kadehine çok düşkün. Buradan gitmesini nasıl bekleyebilirim? Ve gitse bile, yelpazeyi bana ödünç vermez. Neden onun altın gözlü canavarını çalmıyorum, onun kılığına girmiyorum ve ṣRākasī'yi kandırmaya gitmiyorum? Sonra onun yelpazesini sallayıp efendimin dağı geçmesine yardım edebilirim. Bu çok daha iyi bir hamle."

Sevgili Büyük Bilge! Bir anda eski haline dönerek altın gözlü hayvanın dizginlerini çözdü ve oyma eyere bindi. Onu lagünün dibinden çıkardı ve suyun yüzeyine çıktı. Sonra kendini Boğa Kral'ın kılığına soktu; hayvanı kamçılayıp bulutların üzerine çıkarak Yeşim Bulutu Dağı'ndaki Palmiye Yaprağı Mağarası'nın girişine kısa sürede ulaştı. "Kapıyı açın!" diye bağırdı ve içerideki iki hizmetçi onun çağrısını duyunca hemen kapıyı

açtı. Gelenin Boğa Kralı olduğunu gördüklerinde de haber vermek içiniçeri koşmuşlar:

ṣ"Hanımefendi, efendimiz eve geldi." Bunu duyan Rākasī hemen saçını düzeltti ve onu karşılamak için odasından çıktı. Büyük Bilgemiz böylece

Sökülmüş Altın gözlü canavara önderlik etmek için; Cesaretle Güzel bayanı kandıracaktı.

ṣRākasī'nin sadece etten gözleri olduğu için onu tanıyamadı. El ele mağaraya girdiler ve kadın hizmetçilere çay getirmelerini söyledi. Tüm aile efendinin döndüğünü görünce, her bir üye ona büyük bir saygıyla davrandı.

Çok geçmeden, çift birbirleriyle selamlaşmaya başladı. "Madam," dedi gösterişli Boğa Kralı, "uzun zaman oldu!"

ṣRākasī, "Büyük Kral'a on bin bereket diliyorum," diye cevap verdi ve sonra, "Büyük Kral yeni evlisine o kadar düşkün ki bu mütevazı hizmetçiyi terk etti. Bugün hangi rüzgâr seni buraya savurdu?" Büyük Bilgemiz ona gülümseyerek, "Seni terk etmeye cesaret edemem. Ancak, Prenses Yeşim Yüzlü'ye katılmaya davet edildiğimden beri, her türlü aile içi endişenin yanı sıra arkadaşlarımın işleri de beni rahatsız ediyordu. Başka bir evle ilgilenmek zorunda kaldığım için bu kadar uzun süre uzak kaldım. Her neyse, geçenlerde Wukong'un Tang Keşişi'nin eşliğinde Alevler Dağı'na varmak üzere olduğunu duydum. Senden yelpazeyi isteyeceğinden korkuyorum. Ondan nefret ediyorum ve oğlumuzun intikamını henüz almadık.

Geldiğinde hemen bana rapor vermesi için birini gönderin ki onu yakalayıp ṣparçalara ayırayım. Bizi ancak bu tatmin edebilir." Bunu duyan Rākasī ağlamaya başladı ve şöyle dedi: "Yüce Kral, atasözü der ki:

Karısı olmayan bir adamın servetinin patronu yoktur; Kocası olmayan bir kadının patronu da yoktur.

Hayatım neredeyse bu maymun tarafından alınıyordu!" Bunu duyan Büyük Bilge öfkelenmiş gibi yaptı. "Bu sefil maymun buradan ne zaman geçti?" diye bağırdı. ș"Henüz geçmedi," diye cevap verdi Rākasī. "Ama dün yelpazemizi ödünç almak için buraya geldi. Oğlumuza zarar verdiği için zırhımı giydim ve onu kesmek için dışarı çıktım. kılıçlarımla. Acıya dayanamayıp bana baldızım diye hitap etti ve bir zamanlar senin öz kardeşin olduğunu söyledi."

"Biz gerçekten de yedi kişiydik," dedi Büyük Bilge, "beş yüz yıl kadar önce kardeşçe bir ittifak kurmuştuk."

ș"İlk başta bana cevap vermeye cesaret edemedi," dedi Rākasī, "onu azarladığımda bile, kılıçlarla vurduğumda da ellerini kaldırmaya cesaret edemedi. Daha sonra onu bir kez körükledim ve gönderdim. Ama bir yerlerde rüzgârı engelleyen bir büyü buldu ve bu sabah yine kapımıza gelip sesler çıkardı. Yelpazeyi bir kez daha kullandım ama bu sefer onu yerinden kımıldatamadım. Ona kılıçlarla saldırdığımda, artık o kadar nazik değildi. Sopasının ağırlığından korktum ve mağaranın içine koştum, kapıyı sıkıca kapattım. Nereden ve nasıl geçtiğini bilmiyordum ama karnıma sürünerek girmeyi başardı ve neredeyse canımı alıyordu. Ona birkaç kez kayınbiraderim diye hitap etmek ve yelpazeyi vermek zorunda kaldım."

Büyük Bilge yine dehşete düşmüş gibi davranarak göğsünü yumrukladı ve "Ne yazık! Ne yazık! Bir hata yaptınız, Madam! Hazinemizi o maymuna nasıl verirsiniz? O șkadar üzgünüm ki ölebilirim!" Rākasī gülerek, "Lütfen kızmayın Yüce Kral, sadece onu uzaklaştırmak için ona sahte bir yelpaze verdim," dedi.

"Gerçek olanı nereye koydun?" diye sordu Büyük Bilge. "Sakin ol! Sakin ol!" șdiye yanıtladı Rākasī. "O benim elimde."

Hizmetçilere onu karşılamak için şarap hazırlamalarını emrettikten sonra, kadehi kendisi aldı ve "Yüce Kral, yeni keşfettiğiniz mutluluğa sahip olabilirsiniz, ancak gerçek eşinizi asla unutmayın. Lütfen bir fincan

ev yapımı şarap alın."

Büyük Bilge bunu reddetmeye cesaret edemedi; aslında kadehi kaldırmaktan ve gülümseyerek ona şöyle demekten başka çaresi yoktu: " Hanımefendi, lütfen önce siz için. Dışarıdaki mülklerle ilgilenmek zorunda kaldığım için uzun süre sizden uzak kaldım. Gece gündüz evimize göz kulak olacak kadar iyi davrandınız. Lütfen ṣteşekkürlerimi kabul edin." Rākasī kadehi aldı ve biraz daha doldurduktan sonra tekrar Büyük Kral'a uzatarak şöyle dedi: "Eskilerin dediği gibi, bir kadın idare eden kişidir, ama koca destek sağlayan bir baba gibidir. Bana teşekkür edecek ne var?"

Böylece ikisi ciddi bir şekilde içmeye ve yemeye oturmadan önce büyük bir nezaketle sohbet ettiler. Vejetaryen diyetini bozmaya cesaret edemeyen Büyük Bilge, sohbeti devam ettirmek için sadece birkaç meyve aldı.

ṣBirkaç kadeh içtikten sonra Rākasī kendini biraz çakırkeyif hissetti ve tutkusu giderek arttı. Büyük Bilge Güneş'e yaklaşmaya, ona sürtünmeye ve ona yaslanmaya başladı.

Onunla el ele tutuşarak, Sevgiyle mırıldandı; Omuz omuza, Sevgiyle fısıldadı.

Kadın şaraptan bir yudum aldı ve sonra adam da aynı kadehten bir yudum şarap aldı. Ayrıca ağızlarıyla meyve alışverişi de yaptılar.

Büyük Bilge elbette tüm bu olanlara karşı şefkatliymiş gibi davranıyordu, ancak gülmekten ve onunla dalga geçmekten başka çaresi y o k t u . Gerçekten

"İlham perisinin kancası" Tüm kaygıları kovmak için şaraptan daha iyi bir şey yoktur! Adam daha az kısıtlama ile hareket etmeye karar verir; Kız gevşedi ve gülmeye başladı. Yüzü olgun bir şeftali gibi kızarır; Vücudu genç bir söğüt gibi sallanır. Mırıldanırlar ve mırıldanırlar, böylece gevezelik büyür; Çimdiklerler ve çapkın bir neşeyle okşarlar. Sık sık

saçlarını okşar ve zarif ellerini kullanır. Küçücük ayaklarını sık sıkoynatırdı Ve kollarını bilerek birkaç kez sallardı. Kremsi boynunuindirirdi; İnce belini bükerdi. Aşk sözcükleri asla dudaklarından çıkmazdı;Altın düğmeleri gevşemiş, göğsü yarı açıkta. Sarhoş olduğu için aklıgerçekten yerinde değil. Buğulu gözlerini ovuştururken, neredeyse utançiçindeydi.

Büyük Bilge onun bu kadar rahat davrandığını görünce, onu şu sözlerle yemlemeye özen gösterdi: "Hanımefendi, gerçek yelpazeyi nereye koydunuz? Sürekli dikkatli olmalısınız, çünkü Hacı Güneş'in birçok dönüşüm yöntemiyle bir şekilde gizlice girip onu çalmasından korkuyorum."

ṣRākasī kıkırdayarak badem yaprağından daha büyük olmayan küçük bir yelpaze çıkardı. Onu Büyük Bilge'ye uzatarak, "Hazine bu değil mi?" dedi. Yelpazeyi eline aldığında Büyük Bilge gördüklerine inanamadı ve kendi kendine şöyle düşündü: ṣ"Bu küçük şey! Alevleri nasıl söndürebilir? Bu da başka bir sahte olabilir mi?" Rākasī onun tam bir sessizlik içinde hazineye baktığını görünce, pudralı yüzünü Hacı "nınkine yaklaştırıp seslenmekten kendini alamadı: "Sevgilim, hazineyi bırak ve iç. Hem sen ne düşünüyorsun ki?" Büyük Bilge bu fırsatı hemen değerlendirerek, " Böyle küçücük bir şey, sekiz yüz millik alevleri nasıl söndürebilir?" diye sordu. Şarap gerçek doğasını ṣneredeyse bastırmış olduğundan, Rākasī hiçbir kısıtlama hissetmedi ve hemen gerçeği açıkladı: "Yüce Kral, bu iki yıllık ayrılıkta kendinizi gece gündüz zevklere v e r m i ş olmalısınız, o Prenses Yeşim Yüzlü'nün zekanızı bile dağıtmasına izin verdiniz! Kendi hazinenizin nasıl çalıştığını nasıl unutabilirsiniz? Sol başparmağınızla yelpazenin sapına bağlı yedinci kırmızı ipliğe basın ve sihirli sözcükleri söyleyin:

, böylece yelpaze on iki metreye kadar uzayacaktır. Bu hazine sınırsız şekillerde değişebilir. Seksen bin mil aleviniz olabilir, ama yelpazenin tek bir dalgası hepsini söndürecektir."

Bu sözleri hafızasına iyice yerleştiren Büyük Bilge, kendi yüzünü silerek eski şhaline dönmeden önce yelpazeyi ağzına götürdü. "Rākasī," diye bağırdı, "sevgili kocan olup olmadığımı görmek için bana iyice bak! Tüm utanç verici davranışlarınla beni nasıl da rahatsız ettin! Utanmıyor musun?" Hacı'yı gören kadın öylesine şaşırdı ki, masaları ve sandalyeleri tekmeleyerek yere düştü. O kadar büyük bir utanç içindeydi ki, ancak şöyle haykırabildi: "O kadar delirdim ki ölebilirim! O kadar kızgınım ki ölebilirim!" Büyük Bilgemiz, elbette, onun ölü ya da diri olmasına aldırış etmiyordu. Kurtulmak için mücadele ederek, Palmiye Yapraklı Mağara'dan büyük adımlarla ayrıldı; gerçekten

Böyle bir güzellik arzusu olmadan, Neşe içinde zafer kazandı.

Sıçrayarak uğurlu bulutun üzerine çıkıp yüksek zirveye ulaştı ve sihrini test etmek için yelpazeyi hemen tükürdü. Sol başparmağını kullanarak yelpazenin sapına bağlı yedinci kırmızı ipliğe bastırdı ve okudu:

"

." Hemen on iki ayak uzunluğuna ulaştı. Elinde dikkatle incelediğinde, gerçekten de öncekinden oldukça farklı olduğunu gördü. Tüm yelpaze uğurlu ışık ve kutsal havayla örtülmüştü ve çözgü ve atkısı örülmüş otuz altı kırmızı iplikle kaplıydı.

Ancak Hacı sadece yelpazeyi büyütme sihrine sahipti ve onu tekrar küçültmek şiçin Rākasī'den sözlü formül istemeyi düşünmemişti. Yelpaze ile bir süre uğraşıp boyutunu hiç değiştiremedikten sonra, onu omzunda taşıyıp geri dönüş yolunu bulmaktan başka çaresi kalmamıştı. Şimdilik onu yalnız bırakalım.

Bunun yerine size Yeşil Dalga Lagünü'nün dibindeki çeşitli ruhlarla ziyafeti nihayet sona erdiren Boğa İblis Kralı'ndan bahsedeceğiz. Kapıdan çıktığında, su tutmayan altın gözlü canavarın ortadan kaybolduğunu fark etti. Ruhları bir araya toplayan yaşlı ejderha kral, "Efendi Boğa'nın altın gözlü canavarını kim çaldı?" diye sordu.

Ruhların hepsi diz çöktü ve şöyle dedi: "Kimse canavarı çalmaya cesaret edemez. Ne de olsa hepimiz ziyafetten önce şarapları sunuyor ve tepsileri servis ediyorduk, diğerleri ise şarkı söylüyor ve müzik yapıyordu. Önde kimse yoktu."

"Bu ailenin hiçbir üyesi," dedi yaşlı ejderha, "böyle bir şey yapmaya cesaret edemez, biliyorum. Ama içeri yabancı biri girdi mi?"

"Biz yerimize oturduktan kısa bir süre sonra," dedi ejderha oğullarından biri, "buraya bir yengeç ruhu geldi. O bir yabancıydı." Bunu duyan Boğa Kralı ne olduğunu hemen anladı. "Artık konuşmaya gerek yok," dedi. "Değerli dostumun daveti geldiği sırada, Tang Keşişi'ne kutsal yazıları aramak için eşlik eden Sun Wukong ile savaşıyordum. Alevler Dağı'nı geçemediklerinde, Sun benden palmiye yaprağı yelpazesini istemeye geldi. Reddettim ve berabere kaldık. Sonra onu büyük ziyafetinize katılması için bıraktım ama o maymunun olağanüstü bir zekâsı ve engin yetenekleri var. Bizi gözetlemek, hayvanı çalmak ve sonra da karımın evine gidip palmiye yaprağı yelpazeyi çalmaya çalışmak için yengeç ruhu kılığına girmiş olmalı." Bunu duyduklarında, tüm ruhlar korkudan titredi. "Göksel sarayda büyük kargaşaya sebep olan Sun Wukong bu mu?" diye sordular.

Boğa Kralı şöyle dedi: "Aynen öyle. Hepiniz Batı'ya giden yolda onu gücendirmemeye özen göstermelisiniz."

"Bu durumda," dedi yaşlı ejderha, "yük hayvanınız konusunda ne yapacaksınız, Yüce Kral?"

"Merak etme," dedi Boğa Kralı gülerek. "Lütfen şimdi git. Bırakın onu ben kovalayayım."

Suda bir yol açtı ve lagünden dışarı sıçradı. Sarı bir buluta binerek kısa sürede ṣYeşim Bulutu Dağı'ndaki Palmiye Yaprağı Mağarası'na vardı ve burada Rākasī'nin yüksek sesle inlediğini, göğsünü dövdüğünü ve ayaklarını yere vurduğunu duydu. Kapıyı iterek açtı ve su tutmayan altın gözlü hayvanın içeride bağlı olduğunu gördü. "Madam," diye bağırdı

Boğa Kral, "Sun Wukong nereye gitti?" Hizmetçiler Boğa İblisi'nigördüklerinde hepsi dizlerinin üzerine çökerek "Efendim, döndünüz mü?"diye sordu.

ṣBoğa Kralı'nı yakalayan Rākasī, çığlıklar atarak başıyla ona vurmaya başladı:

"Seni sefil hergele! Nasıl bu kadar dikkatsiz olabildin ve o maymunun senin altın gözlü canavarını çalmasına, senin görünümüne bürünmesine ve beni burada kandırmasına nasıl izin verebildin?"

ṣBoğa Kral dişlerini sıkarak, "Nereye gitti o maymun?" dedi. Rākasī göğsüne biraz daha vurdu ve tekrar çığlık attı. "Hazinemizi çaldıktan sonra, o sefil maymun eski haline döndü ve gitti. Oh, o kadar kızgınım ki ölebilirim!"

"Madam," dedi Boğa Kralı, "lütfen kendinize dikkat edin ve üzülmeyin. Bırakın maymunu yakalayayım ve hazinemizi geri alayım. Derisini yüzeceğim, kemiklerini kıracağım ve kalbini oyacağım - sadece sizi tatmin etmek için!"

Sonra bağırdı, "Bana silahımı getirin!" Hizmetçilerden biri "Ama silahın burada değil" dedi.

"O zaman bana hanımının silahlarını getir," dedi Boğa Kralı.

Hizmetçiler hemen iki mavi ağızlı hazine kılıcını çıkardılar. Ziyafette giydiği ördek yeşili ipek ceketini çıkaran Boğa Kralı, kılıçları iki eliyle tutmadan önce atletinin kemerini sıktı ve Alev Dağı'na doğru kovalamak için Palmiye Yaprağı Mağarası'ndan çıktı. Böylece

Nankör adam Aptal karısını kandırdı; Ateşli iblis Şimdi öğrenciye yaklaştı.

Ayrıldıktan sonra başına iyi mi yoksa kötü mü geleceğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第061回 · Bölüm 61

Zhu Sekiz Kural iblis kralın yenilmesine yardımcı olur Hacı Sun üçüncü kez palmiye yapraklı yelpazeyi yemler

Şimdi size Büyük Bilge Güneş'e yetişen Boğa İblis Kralı'ndan bahsedeceğiz. Büyük Bilge'nin palmiye yaprağından yelpazeyi omzunda taşıdığını ve neşeyle yürüdüğünü görünce çok sarsılmış. "Demek bu maymun," dedi İblis Kral kendi kendine, "yelpazeyi kullanma yöntemini bile dolandırmayı başardı! Eğer bunu ondan yüz yüze istersem, kesinlikle beni reddedecektir.

Dahası, bana bir kez hayran kalırsa, beni yüz sekiz bin mil uzağa gönderir. Bu onun hoşuna gitmez mi? Yolculuğunda Tang Keşişi'ne bir Domuz ruhu ve bir Akan Kum ruhunun da eşlik ettiğini duydum, her ikisiyle de önceki yıllarda şeytan oldukları zaman tanışmıştım. Maymunu kandırmak için o Domuz ruhunun görünümüne bürünmeme izin verin. Sanırım kendi başarısından o kadar memnun ki, tedbiri elden bırakmış olmalı."

Sevgili İblis Kral! O da yetmiş iki tür dönüşüm geçirebiliyordu ve dövüş becerisi Büyük Bilge'ninkiyle hemen hemen aynıydı, ancak vücudu daha iri, daha az çevikti ve çevik değildi. Hazine kılıçlarını bir kenara bırakarak bir büyü okudu ve vücudunu bir kez sallayarak Sekiz Kural'ın görünümüne büründü. Öndeki yola kadar gizlice ilerledi ve sonra Büyük Bilge'ye dönerek seslendi:

"Ağabey, ben geldim." Büyük Bilgemiz gerçekten de kendinden oldukça memnundu! Eskilerin dediği gibi,

Kedi muzaffer bir kaplan gibi mırıldar.

Sadece kendi hünerlerini düşünüyordu ve yaklaşan bu kişinin tasarımına neredeyse hiç dikkat etmedi. Sekiz Kural'a benzeyen bir figür gördüğünde hemen sesini yükseltti:

"Kardeşim, nereye gidiyorsun?"

Boğa İblis Kralı, "Usta bu kadar uzun bir süre sonra dönmediğini görünce," diye cevap verdi, "Boğa İblis Kralı'nın üstesinden gelemeyeceğin kadar güçlü olduğundan ve hazinesini almanın senin için zor olacağından korktu. Bu nedenle seninle buluşmak için gelmemi istedi."

"Zahmet etmeyin," dedi Hacı kıkırdayarak. "Ben

başardım." "Nasıl başardın?" diye sordu Boğa Kralı.

Pilgrim, "O yaşlı Boğa benimle yüzün üzerinde raunt boyunca boğuştu ve berabere kaldık. Sonra beni bir grup dişi ejderha ve ejderha ruhuyla birlikte Scattered- Rocks Dağı'ndaki Yeşil Dalga Lagünü'nün dibinde içmeye bıraktı. Bir yengeç şekline dönüşerek onu gizlice takip ettim:

Onun bindiği su tutmayan altın gözlü hayvanı çaldım ve sonra Palmiye Yaprağı ṣMağarası'ndaki Rākasī'yi kandırmak için yaşlı Boğa kılığına girdim. O kadın ve yaşlı Maymun bir süreliğine sahte bir çift oldular, bu süre zarfında hazineyi ondan almayı başardım."

"Çok yoruldun, Ağabey," dedi Boğa Kralı, "ve çok çalışıyorsun. İzin ver yelpazeyi senin için ben taşıyayım."

Büyük Bilge Güneş'in doğru ile yanlışı ayırt etmek gibi bir kaygısı olmadığı için yelpazeyi hemen teslim etti.

Boğa Kralı elbette yelpazeyi nasıl büyütüp küçülteceğini biliyordu. Yelpazeyi eline aldıktan sonra bir tür büyü okudu ve yelpaze b i r anda bir badem yaprağı kadar küçüldü. Gerçek formuna geri dönerek bağırdı, " Sefil maymun! Beni tanıyabildin mi?" Hacı onu görünce, "Bu sefer benim hatam!" diye iç geçirdi.

Sonra ayaklarını yere vurdu ve böğürdü, "Kahretsin! Yıllardır yaban kazlarını vuruyorum, ama şimdi küçük bir kaz beni kör etti!"

O kadar öfkelendi ki demir çubuğunu çıkarıp Boğa Kralı "nın kafasına sertçe indirdi. Kenara çekilen İblis Kral hemen yelpazeyi onun üzerinde

kullandı. Ancak ṣBüyük Bilge daha önce Rākasī'nin midesine girmek içinküçük bir köstebek cırcır böceğine dönüştüğünde, ağzında hâlâ farkındaolmadan yuttuğu Rüzgâr Tutucu İksir olduğunu bilmiyordu. Tüm içorganları sertleşmişti; derisi ve kemikleri tamamen güçlenmişti. BoğaKralı ona ne kadar sert vurursa vursun, yerinden kıpırdayamıyordu.Dehşete kapılan Boğa Kralı hazineyi kendi ağzına attı, böylece kılıçları ikieliyle birden kullanıp rakibine saldırabilecekti. İkisinin havada yürüttüğübir savaştı bu:

Büyük Bilge Güneş, Cennete Eşit- Dünya yıkıcısı, kanunsuz Boğa Kralı- Palmiye yaprağı yelpazesi yüzünden, Karşılaştılar, her biri gücünü gösteriyordu. Dikkatsiz Büyük Bilge insanları kandırdı; Küstah Boğa Kral hayranlarını dolandırdı. Bunun için, havaya kaldırılmış altın kubbeli çubuk merhamet gösteremezdi, Bunun için, çift mavi bıçakların hem gücü hem de becerisi vardı. Büyük Bilge gücünü ortaya koyarak renkli sisler püskürttü; Boğa Kral şiddetini serbest bırakarak beyaz ışınlar saçtı. Bir güç testi İki inatçı düşman tarafından; Dişlerini sıkarak, yüksek sesle oflayıp pufladılar. Püskürtülen kir ve toz, Gök ve Yer'i loşlaştırdı; Uçan kayalar ve kum, hem hayaletleri hem de tanrıları dehşete düşürdü. Bu dedi ki, "Beni kandıracak kadar aptal olmaya cüret mi ediyorsun?" O da dedi ki, "Karım onu mat etmene izin verir mi?" Sözleri sertleşti; Öfkeleri alevlendi. Biri dedi ki, "Birinin karısını aldatıyorsun ve ölmeyi hak ediyorsun! Suç duyurusunda bulunduğumda suçlu bulunacaksın!" Sinsi Cennete Eşit Bilge - Vahşi Kral Güçlü - Sadece öldürmek istediler Ve tartışmaya izin yok. Asa vurdu, kılıçlar geldi, ikisi de sıkı çalışıyor. Biraz gevşeklik Yama King'i görmenize neden olacak!

İkisi arasındaki bu yoğun çatışmayı şimdilik bir kenara bırakıp, bunun yerine size sıcak, susuzluk ve endişeyle yol kenarında oturan Tang Keşişi'nden bahsedeceğiz. Alevler Dağı'nın yerel ruhuna şöyle dedi: " Saygıdeğer tanrıya şu Boğa İblis Kral'ın ne kadar güçlü olduğunu sorabilir miyim?"

"O Boğa Kralı," diye yanıtladı yerel ruh, "engin, sınırsız büyü güçlerine sahip. Aslında o, Büyük Bilge Güneş'in gerçek eşidir."

"Wukong seyahat konusunda genellikle oldukça beceriklidir," dedi Tripitaka. "Birkaç bin mil yol gidip geri dönmesi için çok fazla zaman gerekmez. Nasıl oluyor da bugün bütün gün yok? Boğa Kralı ile savaşıyor olmalı."

Sonra seslendi:

"Wuneng, Wujing, hanginiz ağabeyinizle buluşmaya gitmek ister? Eğer onu düşmanımızla savaşırken görürseniz, ona yardım edebilirsiniz, böylece hepiniz benim sıkıntımı hafifletecek yelpazeyi elde edebilirsiniz. Bu dağı aştıktan sonra tekrar yolumuza devam edebiliriz."

"Geç oluyor," dedi Sekiz Kural. "Onunla buluşmak isterdim ama Hoard-Thunder Mountain'a giden yolu bilmiyorum."

"Bu mütevazı tanrı yolu biliyor," dedi yerel ruh. "Perdeyi Kaldıran Kaptan'dan efendinize eşlik etmesini isteyelim. Ben de seninle geleceğim."

Çok memnun olan Tripitaka şöyle dedi: "Zahmet ettiğiniz için teşekkür ederim. Başarıya ulaşıldığında minnettarlığımı bir kez daha ifade edeceğim." Kendini toparlayan Sekiz Kural, siyah ipek gömleğini sıktı ve tırmığı omzuna koyduktan sonra bulut ve sisin üzerindeki yerel ruhla birlikte doğuya doğru yola çıktı. İlerlerken, aniden korkunç bağırışlar ve rüzgârın uğultusunu duydular. Bakmak için bulutunu durdurduğunda, Sekiz Kural Hacı Güneş'in Boğa Kral ile savaşmakta olduğunu keşfetti. " İleri git, Göksel Sazlık," dedi yerel ruh. "Ne bekliyorsun?"

Muckrake'ini sıkıca kavrayan bizim Budala, "Ağabey, ben buradayım!" diye

bağırdı. "Taşralı," dedi Hacı kinle, "büyük girişimimi nasıl da altüst ettin!"

"Usta sizinle buluşmamı söyledi," dedi Sekiz Kural, "ama yolu bilmediğim için, yerel ruh beni buraya getirmeyi kabul etmeden önce

konuyu tartışmam gerekti. Geç kaldığımı biliyorum, ama büyükgirişiminizi altüst etmekle ne demek istiyorsunuz?"

"Geç kaldığınız için sizi suçlamıyorum," dedi Pilgrim. "En cüretkâr olan bu şzavallı boğa! Yelpazeyi Rākasī'den aldım, ama bu adam senin kılığına girdi ve buraya benimle buluşmaya geldiğini söyledi. O anda o kadar memnun oldum ki yelpazeyi ona uzattım. Daha sonra gerçek formuna geri döndü ve bu yerde yaşlı Maymun ile mücadele etti. Büyük girişimimi altüst etmekten kastım buydu." Duydukları karşısında çileden çıkan bizim Budala, muckrake'ini havaya kaldırdı ve bağırdı, "Seni lanet olası veba! Ne cüretle atanın kılığına girer, ağabeyimi kandırır ve biz kardeşler arasında düşmanlığın artmasına neden olursun?" Şuna bir bakın! Kavganın içine daldı ve tırmığıyla Boğa Kralı'na çılgınca darbeler yağdırdı. Ne de olsa Boğa Kralı, Hacı ile neredeyse bir gün boyunca savaşmıştı; Sekiz Kural'ın tırmığıyla ona nasıl vahşice saldırdığını görünce daha fazla dayanamadı ve yenilgiye uğrayarak geri çekildi.

Ancak yolu, bir grup hayalet askerin başındaki yerel ruh tarafından kesildi. "Güçlü Kral," dedi yerel ruh, "dursan iyi olur! Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak için çıktığı yolculukta Tang Keşişi'ni korumayacak hiçbir tanrı yoktur, hiçbir Onu kutsamayan cennet. Bu girişim Üç Bölge'nin tamamında bilinmektedir; on bölgenin tamamının desteğine sahiptir. Alevleri söndürmek için yelpazeni kullan ki o da zarar görmeden ve engellenmeden dağı geçebilsin. Aksi takdirde, Cennet sizi suçlu bulacak ve kesinlikle idam edileceksiniz."

"Yerel ruh," dedi Boğa Kralı, "tamamen mantıksızsın! O sefil maymun beni oğlumdan mahrum etti, cariyeme hakaret etti ve karımı kandırdı. Bunlar onun defalarca yaptığı kötülüklerdi. Ondan o kadar nefret ediyorum ki, keşke onu bütün olarak yutabilsem ve köpekleri beslemek için gübre haline getirebilsem! Hazinemi ona nasıl verebilirim?"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki Sekiz Kural ona yetişti ve bağırdı: " Seni bezoardik boğa! Yelpazeyi hemen çıkar, ben de canını bağışlayayım!"

Büyük Bilge Güneş arkadaşına yardım etmek için asasını kaldırırken, Boğa Kral'ın dönüp hazine kılıçlarıyla Sekiz Kural'la tekrar savaşmaktan başka çaresi yoktu. Bu yine bir savaştı!

Bir ruh-boar, Bir şeytan- boğa, Ve Yol'u elde etmek için Gök'e çalan bir maymun. Her zaman olduğu gibi Chan doğası eritmeyi ve çekişmeyi bilir, Çünkü ilk nedeni kaynaştırmak için toprak kullanılmalıdır. Tırmığın dokuz ucu hem sivri hem de keskindir; Hazine kılıçlarının iki bıçağı hızlı ve pürüzsüzdür. Kullanılan demir çubuk determinasyon asasıdır; Toprak tanrısı iksir kafası yapmak için yardım eder. Böylece üç taraf bir araya gelerek kavga eder ve mücadele eder, her biri kazanmak için yeteneklerini gösterir. Boğayı saban için yakalayın ve altın paralar büyüyecektir; Domuzu sobaya geri çağırın ve odun nefesi geri alınır. Akıl yokken, Tao nasıl uygulanabilir? Ruhu eve bekçi yapmak maymunu bağlamaktır. Acı bir arayış içinde kavga edip hırlıyorlar: Böylece üç çeşit silah çatırdıyor ve çınlıyor. Tırmık tırmıklar, kılıçlar kötü bir amaçla keser Ve iyi bir nedenle yükselir altın kepçeli çubuk. Yıldızlar parlaklığını ve ay ışığını kaybedene kadar savaşırlar, Gökyüzü yoğun ve karanlık soğuk sisle dolana kadar.

Taze bir cesaretle savaşa dalan İblis Kral, ilerledikçe savaştı. Bütün gece boyunca mücadele ettiler ama bir sonuca varamadılar. Sabah olduğunda, Hoard- Thunder Dağı'nın Bulut Dokunuşlu Mağarası'nın girişine varmışlardı.

Üç savaşçı, yerel ruh ve hayalet askerlerden oluşan grubun yarattığı kulakları sağır eden gürültü kısa sürede Prenses Yeşim Yüzlü'yü alarma geçirdi ve hizmetçilerden tüm bu gürültüyü kimin çıkardığını görmelerini istedi. Küçük şeytanlar rapor vermek için geri geldiler:

"Ailemizin efendisi, dün buraya gelen gök gürültüsü tanrısı gagalı adamla savaşıyor. Savaşa ayrıca uzun burunlu ve kocaman kulaklı bir keşiş ve takipçileriyle birlikte Alevler Dağı'nın yerel ruhu da katılıyor." Bunu duyan Prenses Yeşim Yüzlü hemen genç ve yaşlı kaptanları çağırdı, ve onlara kocasına silahlı destek vermelerini emretti. Çağırmayı

başardıkları uzun ve kısa boylu çeşitli askerlerin sayısı yüzün üzerindeydive hepsi de güçlerini göstermeye hevesliydi. Ellerinde mızraklar vesalladıkları sopalarla, "Yüce Kralım, Hanımefendinin emriyle size yardımetmeye geldik" diye bağırarak kapıdan dışarı fırladılar.

Çok memnun olan Boğa Kralı, "Hoş geldiniz! Hoş geldiniz!"

Zebaniler saldırmak için ileri atıldı. Tamamen gafil avlanan Sekiz Kural bu kadar çok rakibi savuşturamadı ve tırmığı arkasında kalarak yenilgiyle kaçtı. Büyük Bilge de bulut taklasını atarak kuşatmadan kurtuldu ve çeşitli hayalet askerler hemen dağıldı. Böylece zaferini elde eden yaşlı Boğa, mağaraya dönmek ve kapıyı sıkıca kapatmak için çeşitli şeytanları geri topladı, onları şimdilik burada bırakacağız.

Şimdi size, kaçtıktan sonra Sekiz Kural'a ve yerel ruha "Bu adam çok sert! Dün

saatinden beri, yaşlı Maymun ile akşama kadar savaştı ve bir karara varamadık. Sonra siz ikiniz beni rahatlatmak için geldiniz. Ama yarım gün ve bir gece boyunca süren amansız mücadeleden sonra, hala çok fazla yorulmamış gibi görünüyordu. Ve az önce ortaya çıkan küçük şeytanlar grubu da oldukça sert görünüyordu. Şimdi kapısını sıkıca kapattığına ve dışarı çıkmayı reddettiğine göre ne yapmalıyız?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "dün sabah Üstattan ayrıldınız. Nasıl oldu da öğleden sonraya kadar onunla kavga etmeye başlamadın? Aradaki o birkaç saat boyunca neredeydin?" Hacı, "Sizden ayrıldığımdan beri bir anda bu dağdaydım. Selam verdiğim genç bir kadınla karşılaştım ve onun sevgili cariyesi Yeşim Yüzlü Prenses olduğu ortaya çıktı. Demir çubuğumla onu korkuttum ve o da mağaraya koşarak Boğa Kralı'nı dışarı çıkardı; biz dövüşmeye başlamadan önce yaşlı Maymun'a bir süre nutuk çekti. Yaklaşık iki saat sonra biri onu ziyafete davet etmeye geldi. Onu Scattered-Rocks Dağı'ndaki Yeşil Dalga Lagünü'ne kadar takip ettim ve burada bir yengece dönüşerek onu ve ev sahiplerini gözetledim. Daha sonra su tutmayan altın gözlü canavarını çalmayı başardım ve Boğa Kral

görünümüne büründüm.

ṣYeşim Bulutu Dağı'ndaki Palmiye Yaprağı Mağarası'na döndüğümde Rākasī'yi kandırdım ve yelpazeyi ondan aldım. Kapısından çıktıktan sonra büyüyü yapmaya çalıştım: yelpaze büyümüştü ama tekrar küçültmek için formül sormayı unutmuştum. Yelpazeyi omzumda taşıyarak geri dönerken, Boğa Kralı beni karşıladı, senin özelliklerine bürünmüştü ve yelpazeyi geri aldı. İşte tüm bu zaman boyunca olan buydu."

Sekiz Kural şöyle dedi: "Atasözünde söylendiği gibi,

Okyanusta bir fasulye kayığı alabora oldu- Sıvı içinde geliyorlar, Suya giriyorlar!

Eğer hayranını elde etmek bu kadar zorsa, Üstadın bu dağı aşmasına nasıl yardım

edebiliriz? Geri dönelim, başka bir yol bulalım ve sıçalım!"

"Lütfen endişelenmeyin, Büyük Bilge," dedi yerel ruh, "ve sen de gevşememelisin, Göksel Sazlık. Başka bir yol bulmaktan bahsettiğinizde, heterodoksluğa düşmeniz kaçınılmazdır ve artık xiulian uygulamasının doğru yöntemi ile ilgilenen biri değilsinizdir.

Eskilerin dediği gibi, insan ana yoldan başka nereye yürüyebilir? Başka bir yol bulmayı nasıl düşünebilirsin? Efendini hatırla, şimdi yolun kenarında şişkin gözlerle oturuyor ve senin başarmanı bekliyor!"

Hiddetlenen Pilgrim, "Kesinlikle! Aynen öyle! Saçma sapan konuşma, aptal! Yerel ruhun söyledikleri oldukça doğru. O iblisle birlikte

Yarışalım ve hediyelerimizi deneyelim. Bırak da engin dönüştürme gücümü kullanayım. Batı'ya geldiğimden beri hiç gerçek bir düşmanla karşılaşmadım, Çünkü Bull King aslında Mind Monkey'den değişmişti. Şimdi kaynakla tanışmamız için en iyi zaman. Hazine yelpazesini ödünç almak için savaşmalıyız. Saf ve soğukkanlılıkla Alevleri söndürmek için, İnatçı boşluk parçalandı, Buddha'nın yüzünü göreceğiz. Liyakat tamamlandığında nihai mutluluğa yükseleceğiz:

Duyduğu bu sözlerden büyük ilham alan Sekiz Kural kendini daha da zorladı ve içtenlikle cevap verdi:

Evet! Evet! Evet! Evet! Yürü! Yürü! Yürü! Yürü! Yürü! Yürü! Boğa Kral'ın evet ya da hayır demesi kimin umurunda! Odun Domuz'da doğar, domuz onun uygun eşidir, Boğa'yı dünyaya dönmesi için geri götürecek olan. Maymun, 'in altında doğan metaldir: Huzurlu ve uysal, ne kadar uyumlu! Palmiye yaprağını kullan Alevler söndüğünde, Tamamlanma "ya ulaşılır. Sıkı çalışmayla hem gece hem gündüz devam ederiz Ve Ullambana Ziyafeti'ne koşun.

Yerel ruh ve hayalet askerlere önderlik eden ikisi ileri atıldı ve ellerindeki muckrake ve demir çubukla Bulut Dokunuşlu Mağara'nın ön kapısını paramparça etti. Dış muhafızların kaptanı o kadar korkmuştu ki, raporunu vermek için her tarafı titreyerek içeri daldı:

"Yüce Kral, Sun Wukong ön kapımızı kırmak için bir kalabalığa liderlik etti!"

Boğa Kralı tam da Prenses Yeşim Yüzlü'ye olanları ve Hacı'dan ne kadar nefret ettiğini anlatıyordu. Ön kapısının kırıldığını duyunca çok öfkelendi. Aceleyle zırhını giyerek demir çubuğu aldı ve dışarı çıktı. " Alçak maymun!" diye bağırdı dışarı çıkarken. "Kendini ne kadar büyük sanıyorsun da burada böyle bir vahşete girişip kapımı kırıyorsun?"

Sekiz Kural ileri atıldı ve kükredi, "Seni yaşlı leş! Sen nasıl bir insansın ki bir başkasını ölçmeye cüret ediyorsun? Sakın kaçma! Tırmığıma dikkat et!"

Boğa Kralı, "Senin gibi aşırı yorgun bir amele," diye bağırdı, "o kadar da

etkileyici değil! O maymuna çabuk buraya gelmesini söyle!"

"Seni aptal ot yiyen!" dedi Hacı. "Dün seninle hâlâ bir kardeş gibi konuşuyordum ama bugün düşmanımsın. Sopamın tadına bakmaya dikkat et!"

Boğa Kral cesurca ikisiyle karşılaştı ve bu seferki çatışma bir öncekinden daha da şiddetliydi. Üç yiğit insan, hepsi birbirine karışmıştı. Ne savaştı ama!

Muckrake ve sopa tanrısal güçlerini gösterirler. Hayalet askerleri yaşlı boğa ile dövüşmeye götürüyorlar, Vahşi özelliğini tek başına sergileyen Ve onun sihirli güçleri cennet kadar geniş. Biri tırmığını tırmıklamak için kullanır; Biri vurmak için sopasını kullanır; Kahraman demir daha da esrarengizdir. Üç çeşit silah çıngıraklı sesler çıkarır: Engellerler, savuştururlar, kimseye boyun eğmezler. İlk olduğunu iddia ediyor; Zirvede olduğunu iddia ediyor. Hayalet askerler, bakıyorlar, ayıramıyorlar Ağaç ve toprak kavga ediyor, bir aşağı bir yukarı gidip geliyor. Bu ikisi, " Neden palmiye yaprağı yelpazeyi bize ödünç vermiyorsun?" der. O da der ki, "Karımı kandırmaya nasıl cüret edersin? Henüz avlanan hanımımın ve oğlumun intikamını almadım, Kapımızı kırarak bizi biraz daha telaşlandırdığında." Bu diyor ki, "Sadece benim uyumlu çubuğuma dikkat et. Küçük bir fırçayla derini yırtabilir!" Şöyle diyor, "Tırmığın keskin dişlerinden kaçmaya çalışın! Bir yara dokuz kanlı delik açacak!" Yılmayan Boğa İblisi gücünü serbest bırakır; Demir çubuğunu yukarı kaldırmış, fırsatını bekler. Yağmuru ve bulutu çalkalarlar, ileri geri giderler. Rüzgar ve sis püskürtürler ve istediklerini yaparlar. Bu amansız mücadele için hayatlarını tehlikeye atarlar. Onlar, nefret dolu, birbirleriyle mücadele ediyorlar. Stilize uzuvlar Yukarı ve aşağı git; Hiç ara vermeden önü, arkayı kaplıyorlar. Şimdi iki kardeş birlikte zorlanıyor ve uğraşıyor; Bir adam tek bir çubukla tek başına yapıyor. Şafaktan sabahın geç saatlerine kadar dövüşüp dururlar; Sonunda Boğa İblisi elleri kolları bağlı olarak ayrılacak.

Yaşam ya da ölümü düşünmeden, üçü yine yüzden fazla raunt boyunca dövüştüler, Sekiz Kural, aptal doğası uyandırıldı ve Hacı'nın sihirli gücüyle güçlendirildi, tırmığıyla çılgınca saldırmaya başladı. Artık darbeleri savuşturamayan Boğa Kral yenilgiyle kaçtı ve doğruca mağaranın girişine yöneldi. Hayalet askerlere yolu kapatmaları için

önderlik eden yerel ruh şöyle bağırdı: "Güçlü Kral, nereye kaçıyorsun?Biz buradayız!" Mağaraya giremeyen yaşlı Boğa hızla döndü ve SekizKural ile Hacı'nın kendisine doğru koştuğunu gördü. O kadar telaşlandı kizırhını ve demir çubuğunu bıraktı; vücudunu bir kez sallayarak bir kuğuyadönüştü ve havaya uçtu.

Pilgrim bunu görünce kıkırdadı ve "Sekiz Kural, yaşlı Boğa gitti!" dedi.

Budala bu durumdan tamamen habersizdi ve yerel ruh da ne olduğunu anlamamıştı. Hepsi bir o yana bir bu yana bakıyor, çılgınca Hoard-Thunder Dağı'nın önünü ve arkasını araştırıyorlardı. Hacı parmağıyla işaret ederken, "Şu yukarıda havada uçan değil mi?" dedi. "O bir kuğu," dedi Sekiz Kural. "Eski Boğa'nın bir dönüşümü," dedi Hacı. " Bu durumda," dedi yerel ruh, "ne yapmalıyız?"

"Siz ikiniz savaşarak içeri girin," dedi Pilgrim, "ve bütün o şeytanları yok edin. Kısacası, inini dağıtıp geri çekilmesini engelleyeceğiz. Yaşlı Maymun gitsin ve onunla bir dönüşüm yarışması yapsın."

Sekiz Kural ve yerel ruh onun talimatlarını takip etti ve biz şimdilik onları bırakacağız.

Altın çemberli asasını bir kenara bırakan Büyük Bilge, vücudunu sallayarak bir Mançurya akbabasına dönüştü ve kanatlarını açarak bulutlardaki bir deliğe doğru fırladı. Ardından aşağıya doğru savruldu ve kuğunun üzerine düşerek boynunu yakalamaya ve gözlerini gagalamaya çalıştı.

Bunun Hacı Güneş'in bir dönüşümü olduğunu da bilen Boğa Kral aceleyle kanatlarını çırptı ve akbabaya saldırmak için kendini sarı bir kartala dönüştürdü. Aynı anda Hacı da sarı kartalın özel düşmanı olan siyah anka kuşuna dönüştü.

Onu tanıyan Boğa Kral daha sonra beyaz bir turnaya dönüştü ve uzun bir çığlıktan sonra güneye doğru uçtu.

Hacı kıpırdamadan durdu ve tüylerini sallayarak yankılanan bir ses çıkaran kırmızı bir anka kuşuna dönüştü. Anka kuşu tüm kuşların ve kümes hayvanlarının hükümdarı olduğu için, beyaz turna ona dokunmaya cesaret edemedi. Bunun yerine kanatlarını açarak uçurumdan aşağıya daldı ve vücudunu bir kez sallayarak yamacın önünde ürkek ürkek otlayan bir misk geyiğine dönüştü. Onu tanıyan Hacı da aşağı uçtu ve aç bir kaplana dönüştü; kuyruğunu sallayarak ve pençelerini uçurarak yemek için geyiğin peşine düştü. Büyük bir telaşa kapılan iblis kral daha sonra kaplana saldırmak için kocaman benekli bir leopara dönüştü. Hacı onu görünce yüzünü rüzgâra döndü ve başını sallayarak altın gözlü, gök gürültüsü gibi bir sesi ve tunçtan bir başı olan Asya aslanına dönüştü ve devasa leoparın üzerine atladı. Daha da endişelenen Boğa Kral, aslanı yakalamak için pençelerini uzatan büyük bir ayıya dönüştü. Yerde yuvarlanan Hacı, bir anda piton gibi hortumu ve bambu filizi gibi dişleri olan uyuz bir file dönüştü.

Hortumunu savurarak ayıyı yakalamaya çalıştı.

Boğa Kral gürültülü bir kahkaha atarak, başı engebeli bir dağa benzeyen ve gözleri şimşek gibi çakan devasa beyaz bir boğa şeklindeki orijinal formunu ortaya çıkardı. İki boynuzu iki demir pagoda gibiydi ve dişleri keskin hançer sıraları gibiydi. Tepeden tırnağa boyu on bin fitten fazlaydı, toynaktan boynuna kadar olan yüksekliği ise yaklaşık sekiz yüz metreydi.

"Sefil maymun!" diye kükredi Pilgrim'e. "Şimdi bana ne yapacaksın?" Hacı da gerçek formuna geri döndü; altın çemberli sopasını çekerek sırtını eğdi ve sonra doğruldu, "Büyü!" diye bağırdı.

Bir anda Tai Dağı gibi bir kafası, güneş ve ay gibi gözleri, kanlı bir gölet gibi ağzı ve kapı gibi dişleriyle yüz bin fit yüksekliğe ulaştı. Demir çubuğunu havaya kaldırarak boğanın kafasına indirdi ve bir çift çakmaktaşı boynuzla karşılandı. Bu savaş gerçekten de dağları ve tepeleri sarstı, hem cenneti hem de dünyayı alarma geçirdi. Bir tanıklık şiirimiz

var ve şöyle diyor:

Dao bir ayaktır, iblisin on bin ayağı olsa da, Akıllı Zihin Maymunu'nun yenmek için uğraşması gereken. Eğer biri dağın alevsiz olmasını istiyorsa, hazine yelpazesi soğuk saflık getirmelidir. Sarı Dame yaşlıları korumaya karar verdi; Şeytanları temizlemek için Wood Mother cesur davranıyor. Beş Evre, huzurlu, doğru meyveye döner Ve Batı'ya yükselir, kir ve şeytanları reddeder.

Muazzam büyü güçlerini serbest bırakan ikili, dağın ortasında savaştı ve kısa süre içinde boşluğun içinde yaşayan tüm tanrıları alarma geçirdi: Altın Başlı Muhafız, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı ve Manastırların On Sekiz Muhafızı, en ufak bir korkuya kapılmayan İblis Kral'ın etrafını sardı. Şuna bir bakın!

Doğuya yöneldi, batıya yöneldi, İki dik ve pırıl pırıl demir boynuzuyla İleri geri hücum ediyor; Kuzeye gitti, güneye gitti, Koyu renkli, kıllı, sert, tendonlu kuyruğu sağa sola savruluyordu.

Büyük Bilge Güneş onunla kafa kafaya çarpışırken, çeşitli tanrılar da her taraftan ona saldırdı. Öfkeden çılgına dönen Boğa Kral yerde yuvarlandı ve Palmiye Yaprağı Mağarası'na kaçmak için orijinal formuna geri döndü. Normal boyutuna geri dönen Pilgrim de tanrılarla birlikte arkadan kovalamaya başladı. Mağaranın içine dalan İblis Kral kapıyı kapatıp dışarı çıkmayı reddederken, tanrılar Yeşim Bulutu Dağı'nı sıkıca kuşattı.

Kapıya hücum etmek üzereyken, yerel ruh Sekiz Kural'ın ve hayalet askerlerden oluşan grubunun gürültülü gelişini duydular.

Hacı onları görünce, "Buluta Dokunan'da ne oldu?" diye sordu. Mağara mı?"

"O yaşlı Boğa'nın hanımı," diye yanıtladı Sekiz Kural, kıkırdayarak, " bir adam

tarafından öldürüldü. Tırmığımın bir darbesiyle. Onu soyduğumda, beyaz yüzlü bir tilki olduğu ortaya çıktı. Geri kalan şeytanların hepsi eşek, merkep, inek, aygır, porsuk, tilki, misk geyiği, keçi, kaplan, antilop ve benzerleriydi - hepsi yok edildi. Mağaradaki evini de ateşe verdik. Yerel ruh daha sonra bana bu dağda başka bir evi olduğunu ve bu yüzden onları temizlemek için buraya geri döndüğümüzü söyledi."

"Büyük bir başarıya imza attın, Değerli Kardeşim," dedi Hacı. " Tebrikler! Yaşlı Maymun onunla boşuna bir dönüşüm mücadelesi verdi, çünkü henüz bir zafer elde edemedim. Sonunda mümkün olan en büyük beyaz boğaya dönüştü ve ben de böylece Cennet ve Dünya'yı taklit eden bir görünüme büründüm. Ben Onunla çarpıştığımızda, çeşitli tanrılar üzerimize inme nezaketini gösterdiler ve onu tamamen kuşattılar. Daha sonra orijinal formuna geri döndü ve mağaranın içine kaçtı."

"Burası Palmiye Yaprağı Mağarası mı?" diye sordu Sekiz Kural. Hacı,

"Gerçekten de öyle. ṣBurası Rākasī'nin yaşadığı yerdir."

"Bu durumda," dedi Sekiz Kural, daha da öfkelenerek, "neden içeri girip ona saldırmıyoruz ve yelpazeyi ondan talep etmiyoruz? Neden bekleyip akıllanmasına ya da karısıyla birlikte eğlenmesine izin verelim ki?"

Sevgili Aptal! Gücünü toplayarak tırmığını havaya kaldırdı ve kapının üzerine indirdi; büyük bir gürültüyle hem kapı hem de çıkıntının bir tarafı yıkıldı. Hizmetçilerden biri rapor vermek için mağaraya kaçtı, "Efendim! Biri ön kapımızı yıkmış!"

ṣBoğa Kral az önce içeri dalmıştı; hâlâ nefes nefese Rākasī'ye Hacı'dan yelpazeyi nasıl aldığını ve sonra onunla nasıl yarıştığını anlatıyordu. Bu haberi duyunca ṣṣçok öfkelendi. Yelpazeyi tükürerek Rākasī'ye uzattı, Rākasī yelpazeyi aldığında ağlamaya başladı. "Yüce Kral," dedi, "şu maymuna yelpazeyi verelim de askerlerini geri çeksin."

"Ah Madam," dedi Boğa Kralı, "yelpaze küçük bir şey, ama benim nefretim derin. Ben onlarla bir kez daha mücadele etmeye giderken siz burada oturun." Zırhını tekrar giyen iblis, iki hazine kılıcını aldı ve dışarı çıktı. Sekiz Kural hâlâ tırmığını kapıda kullanıyordu; yaşlı Boğa onu gördüğünde başka bir şey söylemeden kılıçlarını savurdu. Sekiz Kural birkaç adım geri çekildi ve yukarı kaldırdığı tırmığıyla kendini korudu. Onlar kapıdan çıktıktan sonra, Büyük Bilge demir çubuğuyla hemen onlara katıldı. Boğa İblisi şiddetli bir rüzgârla mağara evinden dışarı sıçradı ve Yeşim Bulutu Dağı'nın üzerinde, birçok tanrı, yerel ruh ve hayalet asker grubu tarafından kuşatılmış bir şekilde yeni bir çatışmaya başladılar. Bu yine büyük bir savaştı!

Bulutlar dünyayı gizler; Sis kozmosu örter; Karanlık rüzgar esiyor, kum ve kayalar yuvarlanıyor; Öfkeli nefesler yükseliyor ve okyanus dalgaları çalkalanıyor. İki kılıç yeniden bilendi; Tüm vücut bir kez daha silahlandı. Deniz kadar derin bir nefret var, Öfke düşmanlıktan doğar. Cennete Eşit Büyük Bilge'yi izleyin, liyakat uğruna yıllardır tanıdığı bir dostu şimdi reddediyor. Sekiz Kural gücünü hayranını aramak için kullanır; Tanrılar, Kanun'u korumak için Boğa Kral'ı avlar. Boğa Kral'ın iki eli durmayacak ya da duraklamayacak: Canla başla hem sağa hem sola savuşturuyorlar. Kuşlar kanatlarını kapatıp uçmayı bırakana kadar, Balıklar sıçramayı bırakıp pullarını suya batırana kadar savaşırlar, Yeryüzü ve gökyüzü soluklaşırken hayaletler ve tanrılar feryat edene kadar, Güneş ışığı kaybolurken kaplanlar ve ejderhalar sinene kadar.

Canını ya da uzuvlarını hiçe sayan Boğa Kralı, zayıflayıp yenilgiyle geri çekilmek zorunda kalmadan önce onlarla elliden fazla raunt boyunca savaştı. Kuzeye doğru kaçarken, muazzam Elmas Muhafız Dharma Yayılımı tarafından hemen karşılandı. Beş Platform Dağı'ndaki Gizemli Şeytanlar Uçurumu'nun sihirli güçleri ve ona bağıran "Boğa İblisi, nereye gidiyorsun? Budist Patrik Śākyamuni tarafından seni yakalamak için buraya kozmik ağlar kurmak üzere gönderildim."

Konuşmasını henüz bitirmemişti ki Büyük Bilge, Sekiz Kural ve diğer tanrılar onlara doğru koşarak geldi ve iblis kralı o kadar korkuttu ki dönüp güneye doğru kaçtı. Emei Dağı'ndaki Saf-Serin Mağara'nın ve ölçülemez dharma-gücünün Elmas Muhafızı Muzaffer Nihai'ye doğru koştu ve ona " Seni yakalamak için Buddha'nın emrini aldım" diye bağırdı.

Bacakları güçsüzleşen ve kalbi baygınlaşan Boğa Kralı aceleyle doğuya doğru ṇgitmeye çalışırken, Sumeru Dağı'nın Kulağa Dokunan Sırtı'ndan bir Vaiśramaa münzevisi olan Elmas Koruyucu Büyük Güç tarafından karşılandı ve ona bağırdı:

"Nereye gidiyorsun, yaşlı Boğa? Tathāgata'nın gizli emriyle seni tutuklamak için buradayım."

Korkuyla geri çekilen Boğa Kral batıya doğru kaçtı, ancak Kunlun Dağı'ndaki Altın Işın Zirvesi'nin yok edilemez onurlu rājası Elmas Koruyucu Ever Abiding tarafından karşılandı ve ona şöyle bağırdı: "Bu adam nereye gidiyor? Batı Cenneti'nin Büyük Thunderclap Manastırı'ndaki yaşlı Buddha'nın kişisel emriyle burada görevlendirildim. Kaçmana kim izin verecek?" Korku ve titreme içindeki Boğa Kralı, Budist savaşçıların ve göksel generallerin kozmik ağlarla her taraftan yaklaştığını ve kaçmanın neredeyse hiçbir yolu olmadığını gördüğünde pişmanlık duyacak zaman bile bulamadı. O berbat anda, Hacı ve diğer takipçilerin yaklaştığını duydu ve gökyüzüne doğru kaçmaya çalışmak için bulutların üzerine çıkmak zorunda kaldı.

ṭTam o sırada Devarāja Li, Pagoda Taşıyıcısı ve Prens Naa, Balık Göbekli ṣVajrayaka ve Göksel General Kudretli Ruh'u havada yolunu kesmeleri için yönlendirdi. "Yavaşla! Yavaşla!" diye bağırdılar. "Yeşim İmparatoru'nun emriyle, seni tutuklamak için buradayız." Boğa Kral çaresizlik içinde vücudunu eskisi gibi salladı ve devasa beyaz bir boğaya dönüştü, demir gibi iki boynuzunu kullanarak kendisini pala ile karşılayan devarāja'yı parçalamaya çalıştı.

Bu sırada Hacı Güneş de olay yerine geldi. "Yüce Bilge," diye bağırdı Prens ṭNaa, "üzerimizde zırhımız var ve sizi düzgün bir şekilde selamlayamıyoruz. Dün baba oğul Tathāgata'yı gördük ve bizden Yeşim İmparatoru'na bir anma sunmamızı ve ona Tang Keşişi'nin yolculuğunun Alevler Dağı'nda engellendiğini ve Büyük Bilge Sun'un Boğa İblis Kralı'na boyun eğdirmesinin zor olduğunu bildirmemizi istedi. Yeşim İmparatoru bu nedenle kral babamın size yardım etmek üzere birlikleri buraya getirmesi için bir ferman yayınladı."

"Ama bu adamın hatırı sayılır sihirli güçleri var," dedi Pilgrim. "Şimdi böyle bir bedene dönüştü. Ne yapmalıyız?"

Prens gülerek, "Büyük Bilge, endişelenme!" dedi. "Onu yakalamamı izle!" "Değiş!" diye bağıran prens hemen üç başlı ve altı kollu bir figüre dönüştü. Boğanın sırtına atladı ve canavar kesen kılıcını boğanın boynuna indirdi: boğanın kafası hemen kesildi. Palasını bir kenara bırakan devarāja, Hacı'yı selamlamak üzereydi ki, boğanın gövdesinden ağzından siyah hava püsküren ve gözlerinden altın ışınlar saçan başka bir ṭbaş çıktı. Naa kılıcını bir kez daha kaldırdı ve boğanın başını kesti; yere düşer düşmez başka bir baş çıktı. Bu on kereden fazla böyle devam etti. Sonunda, ateşli çarkını çıkardı ve boğanın boynuzuna astı. Çark bir anda gerçek ölümsüz ateşten büyük bir alev başlattı ve bu alev o kadar şiddetli yandı ki boğa çılgınca hırlamaya ve kükremeye, başını sallamaya ve kuyruğunu sallamaya başladı. Kaçmak için dönüşümü kullanmak isterdi ama Devarāja Pagoda Taşıyıcısı şeytan yansıtan aynasını ona sabit bir şekilde tuttu, böylece orijinal formundan çıkamadı. Kaçmak için hiçbir yolu olmadığından, sadece "Canımı alma! Budizm'e boyun eğmeye hazırım."

ṭ"Eğer kendi hayatına acıyorsan," dedi Naa, "yelpazeyi hemen çıkar."

ṭBoğa Kralı, "Yelpaze karım tarafından tutuluyor" dedi. Bunu duyan Naa, canavar bağlama ipini çıkardı ve boğanın boynuna doladı. Sonra boğanın elle çekilebilmesi için ipi burun deliklerinden geçirdi. Hacı daha

sonra Dört Büyük Elmas Muhafızı, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı IşıkTanrısı, Manastır Muhafızları, Devarāja Pagoda Taşıyıcısı, Göksel GenelKudretli Ruh, Sekiz Kural, yerel ruh ve hayalet askerleri bir araya topladı.Beyaz boğanın etrafından dolanarak hepsi Palmiye Yaprağı Mağarası'nıngirişine geri döndü. "Madam," diye seslendi yaşlı boğa, " lütfen hayatımışkurtarmak için yelpazeyi getirin." Rākasī çağrıyı duyunca mücevherlerinive renkli giysilerini çıkardı. Saçlarını Taoist bir rahibe gibi topladı veBudist bir rahibe gibi düz renkli bir cübbe giydi, kapıdan çıkmak için ikieliyle on iki ayak uzunluğundaki palmiye yapraklı yelpazeyi aldı.

Elmas Muhafızları, devarāja ve oğlunu ve diğer bilgeleri gördüğünde, aceleyle dizlerinin üzerine çöktü ve şöyle dedi: "Bodhisattvalara hayatlarımızı bağışlamaları için yalvarıyorum. Bu yelpazeyi kayınbirader Sun'a vermeye hazırız, böylece o da liyakatine ulaşabilir." Hacı yaklaştı ve yelpazeyi aldı; sonra hepsi doğuya doğru dönmek için uğurlu bulutlara bindiler.

Şimdi size Tripitaka ve Sha Monk'tan bahsedeceğiz, onlar Hacı'yı beklerken ana yolun kenarında dönüşümlü olarak oturuyor ve ayakta duruyorlardı. Hacı bu kadar uzun süre dönmediği için gerçekten de endişe içindeydiler. Derken, aniden gökyüzünü uğurlu bulutlar doldurdu ve çeşitli ilahi görevliler yaklaşırken yeryüzünü kutsal ışıklar kapladı. Oldukça endişeli görünen yaşlı adam, "Wujing, bize yaklaşan bu ilahi savaşçılar da kim?" diye sordu. Sha Monk gördüğü figürleri tanıyarak cevap verdi: "Efendim, bunlar Dört Büyük Elmas Muhafızı, Altın Başlı Muhafız, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı, Manastır Muhafızları ve diğer hava tanrıları. Boğayı yöneten kişi Üçüncü Prens ṭNaa, aynayı tutan kişi ise Pagoda Taşıyıcısı Devarāja Li'dir. Büyük Ağabey palmiye yapraklı yelpazeyi taşıyor, onu İkinci Ağabey ve yerel ruh izliyor. Geri kalanların hepsi göksel muhafızlar." Tripitaka bunları duyunca Vairocana şapkasını takıp cüppesini giydi ve Wujing'i bilgelerin önünde eğilmeye yönlendirerek şöyle dedi: "Bu öğrenci nasıl bir erdeme sahip ki siz onurlu bilgelerin ölümlü dünyaya inmesine neden oluyor?"

"Tebrik edilmelisin, bilge keşiş," dedi Dört Büyük Elmas Muhafızı'ndan biri, "çünkü mükemmel liyakatine neredeyse ulaştın.

Buddha'nın emri ile size yardım etmeye geldik. Uygulamanıza tüm gayretinizle devam etmeli ve hiç gevşememelisiniz."

Tripitaka bu talimatı almak için defalarca diz çöktü.

Yelpazeyi tutan Büyük Bilge Güneş dağın yanına yürüdü ve y e l p a z e y i tüm gücüyle bir kez salladı. Dağın üzerindeki alevler hemen azaldı ve geriye sadece belli belirsiz bir parıltı kaldı. Dağa ikinci kez yelpaze salladı ve bölgede serin, yumuşak bir esinti hışırdadı. Dağa üçüncü kez üfledi ve

Puslu bulutlar gökyüzünü doldurdu, İnce bir yağmur çiseledi.

Bir referans şiirimiz var ve şöyle diyor:

Sekiz yüz mil uzunluğundaki bu Alevler Dağı, ateşinin ışığıyla dünya çapında bir üne sahiptir. İksir, beş duyu yanmışken olgunlaşamaz; Üç Geçit yandığında, Tao kirlenir. Bazen palmiye yaprağı çiy ve yağmur getirebilir; Şans eseri Cennetin ev sahipleri tanrısal güçlerini ödünç verirler. Boğayı Buda'ya götür, artık günah işlemesin: Su ateşle birleştiğinde doğa sakinleşir.

Bu sırada Tripitaka sıcaktan kurtuldu ve sıkıntıdan kurtuldu; zihni arındı ve iradesi sakinleşti. Dört hacı teslimiyetlerini yenilediler ve hazine dağlarına geri dönen Elmas Muhafızlara teşekkür ettiler. Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı daha sonra sürekli koruma sağlamak için havaya yükselirken, diğer tanrıların hepsi dağıldı. Deva- rāja ve prens, Buda'yı görmek üzere geri dönmeleri için boğayı yönlendirdiler. Sadece ṣyerel ruh, hâlâ bir tarafta hazır olda duran Rākasī'yi izlemek için kaldı.

ṣ"Rākasī," dedi Hacı, "nasıl olur da yola çıkmazsın? Neden hâlâ burada duruyorsun?"

ṣRākasī dizlerinin üzerine çökerek, "Büyük Bilge'ye merhamet etmesi ve yelpazemi bana geri vermesi için yalvarıyorum," dedi.

"Seni kaltak!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Ne zaman duracağını bilmiyorsun! Canını bağışladığımız yetmedi mi? Hâlâ yelpazeni mi istiyorsun? Onu dağdan geçirdikten sonra, bir atıştırmalıkla takas etmeyeceğimizi mi sanıyorsun? Bu kadar enerji harcadıktan sonra onu sana geri vermeyeceğiz! Bak yağmur nasıl da çiseliyor! Neden geri dönmüyorsun!"

ș"Büyük Bilge," dedi Rākasī, tekrar eğilerek, "başlangıçta ateş söndüğünde yelpazeyi bana geri vereceğini söylemişti. Başta sizi dinlemedim ve şimdi böyle bir savaştan sonra pişmanlık duymak için çok geç. İnatçılığımız yüzünden, buraya zahmet ve savaş için bir ordu gönderilmek zorunda kalındı. Bununla birlikte, size şunu söylemek isterim ki, doğru meyveye geri dönmemiş olsak da, aslında insanlık yoluna ulaştık. Artık Batı'ya dönen gerçek bedenin aydınlanmasına tanıklık ettiğime göre, bir daha asla yanlış davranmaya cesaret edemeyeceğim. Yelpazemi bana geri vermeniz için size yalvarıyorum, böylece kendi kendimi yetiştirerek yeni bir hayata başlayabilirim."

"Yüce Bilge," dedi yerel ruh, "bu kadın alevlerin sonsuza dek söndürülmesinin yolunu bildiğine göre, yelpazeyi ona geri vermeden önce bunu ondan istemelisin. Bu alçakgönüllü tanrı bu bölgede kalarak halkla ilgilenecek ve geçimimi sağlamak için onlardan bir şeyler dileyecek. Hepimize bir lütufta bulunmuş olacaksın."

"Yöre halkıyla konuştuğumda," dedi Hacı, "bana fan bu dağdaki ateşi söndürdüğünde, sadece bir yıl boyunca beş tahıl hasat edebileceklerini söylediler. Sonra yangın yeniden başlarmış. Nasıl sonsuza dek sönebilir ki?"

ș"Eğer sonsuza dek sönmesini istiyorsan," diye yanıtladı Rākasī, "dağı kırk dokuz kez yelpazelemelisin. Bir daha asla başlamayacaktır." Bunu duyunca Hacı gerçekten de yelpazeyi aldı ve tüm gücüyle zirvede kırk dokuz kez yelpazeledi: dağın üzerine büyük bir sağanak yağmur indi. Bu gerçekten bir hazineydi, çünkü yağmur sadece daha önce ateşin olduğu

alana düştü; ateşin olmadığı yerde gökyüzü açık kaldı. Üstat ve öğrencilerböylece ateşin olmadığı yerde durdular ve hiç ıslanmadılar. Gece ṣoradakaldıktan sonra ertesi sabah eşyaları ve atı yerleştirdiler ve yelpazeyiRākasī'ye geri verdiler.

Hacı ona şöyle dedi: "Eğer yaşlı Maymun bunu yapmazsa, insanların sözlerimin güvenilir olmadığını söylemesinden korkuyorum. Şimdi hayranınla birlikte dağa geri dön ve herhangi bir sorun çıkarma. Seni bağışlıyorum çünkü sen çoktan bir insan bedenine kavuştun."

ṣYelpazeyi aldıktan sonra Rākasī bir büyü okudu ve yelpaze tekrar bir badem yaprağına dönüşerek ağzına yerleştirdi. Hacılara teşekkür etmek için eğildi ve bir münzevi olarak kendi kendini yetiştirmek için bir yere gitti. Sonunda o da doğru meyveye ve sūtralarda kalıcı bir üne kavuştu.

ṣRākasī ve yerel ruh onlara teşekkür edip onları uğurlamak üzere yürürken, Hacı, Sekiz Kural ve Sha Keşiş yine Tripitaka'ya eşlik ediyor, gerçekten de vücutları saf ve serin, ayaklarının altı nemli bir şekilde ilerliyorlardı. İşte bizim kastettiğimiz de budur.

ve tamamlandı, gerçek köken kaynaştı; Su ve ateş dengelendi, büyük Tao doğdu.

Doğu Ülkesi "ne hangi yıl döneceklerini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第062回 · Bölüm 62

Pislikten arınmak, zihni yıkamak, sadece bir pagodayı süpürmek İblisleri bağlamak ve efendiye dönmek kendini yetiştirmektir

On iki saat boyunca gecenin ve gündüzün meyvesini toplamayı asla unutmamalısınız. Beş yıl boyunca -yüz sekiz bin tur- Ruhun suyu kurumasın, Ateş ışığının sizi üzmesine izin vermeyin. Ateş ve suyun iyi karıştığı yerde zarar yoktur; Beş Aşama zincirlenmiş gibi birleşir. Yin ve yang barış içinde sizi bulutlu kuleye yükseltir: Cennete ulaşmak için anka kuşuna binin; Yingzhou'ya gitmek için vince binin.

Bu şarkı sözünün melodisi "Nehir Kıyısında Ölümsüz "dür ve biz bunu sadece Tripitaka ve üç öğrencisini tasvir etmek için kullanıyoruz. Su ve ateşin mükemmel bir denge içinde olduğu duruma ulaştıklarından, kendi doğaları da saf ve serin hale gelmiştir. Saf yin'in hazine yelpazesini ödünç alma çabalarında başarılı olarak, büyük alev dağını söndürmeyi başardılar; ve bir günden daha kısa bir sürede sekiz yüz mesafeyi kat ettiler. Usta ve öğrenciler rahat ve kaygısız bir şekilde Batı'ya doğru ilerlediler. Sonbaharın sonları ve kışın başları olduğu için gördükleri şey buydu:

Yabani kasımpatı çiçeklerini bırakır; Yeni eriklerden yumuşak tomurcuklar çıkar. Her köyde tahıl toplarlar; Her yerde güzel kokulu yemekler yerler. Ormanlar yapraklarını döker ve uzaktaki tepeler görülür; Dere kenarında don kalınlaşır, vadiyi temizler. Kış esintisiyle hareketlenen böcekler işlerini bırakır. Saf yin şimdi yang oldu, Bu ay Yuanming tarafından yönetiliyor. Su erdemi güçlüdür, Aydınlık, berrak günlerde barış hüküm sürer. Dünya'nın aurası iner; Gökkuşağı iz bırakmadan ayrılır; Havuzlarda ve göletlerde yavaşça buz oluşur. Sırtlarda sallanan salkım söğüt çiçekleri soluyor; soğuğu emen çamlar ve bambular daha da yeşilleniyor.

Bir süre yol aldıktan sonra, dördü kendilerini tekrar hendekli bir şehre yaklaşırken buldular. Atını dizginleyen Tang Keşişi öğrencisine seslendi:

"Wukong, şuradaki yüksek binalara bak. Ne tür bir yer olduğunu düşünüyorsun?" Hacı bakmak için başını kaldırdı ve gerçekten de hendekli bir şehir olduğunu gördü. Gerçekten de

Sarmal bir ejderha şekli, Bu çömelmiş kaplan gibi güçlü şehir. Her yandan parlak gölgelikler sarkar; Birçok dönüşle asil ovalar düzleşir. Köprülerin korkuluklarını yeşim taşından ve taştan hayvanlar oluşturur; değerli heykeller altın ayaklar üzerinde durur. Gerçekten de Çin'in başkenti, Cennet'in metropolü gibi görünüyor; On bin millik güvenli bir alan, Bin yıllık müreffeh bir imparatorluk. Barbarlar hükümdarın geniş kapsamlı lütfuna boyun eğer; Dağlar ve denizler bilgelerin sarayına haraç öder. Kraliyet basamakları temiz; Tavernalar şarkılarla dolup taşıyor; Çiçekli kuleler neşe dolu. Weiyang Sarayı'nın dışındaki yaprak dökmeyen ağaçlar Anka kuşunun şafağı selamlamak için şarkı söylemesine izin vermeli.

Kral."

"Efendim," dedi Hacı, "bu hendekli şehir bir hükümdarın ya da

"Bu dünyada," dedi Sekiz Kural gülerek, "bir aileye ait olan şehirler vardır. vilayet ve bir bölgeye ait şehirler var. Buranın bir hükümdarın ya da kralın bölgesi olduğunu nereden biliyorsunuz?"

"Bir kralın ya da bir hükümdarın bölgesinin bir vilayetten ya da bir ilçeden oldukça farklı olduğunu bilmiyor musun?" dedi Hacı. Şehrin dört bir yanındaki şu kapılara bir bakın: Ondan fazla kapı olmalı. Çevresindeki alan yüz milden fazla olmalı.

Binalar o kadar yüksek ki üzerlerinde bulutlar ve sisler dolaşıyor. Eğer burası bir tür kraliyet başkenti değilse, nasıl bu kadar görkemli ve asil bir g ö r ü n ü m e sahip olabilir?"

Sha Monk, "İyi gözlerin var, Ağabey," dedi, "ve bunun bir kraliyet şehri olduğunu anlayabilirsin. Adını biliyor musun?" Hacı cevap verdi: " Burada ne sancaklar ne de levhalar var. Adını nasıl bilebilirim ki? Şehrin içinde araştırma yapmalıyız, o zaman öğreniriz." Yaşlı adam atını koşturarak kısa sürede kapıya vardı ve hendek köprüsünden geçmek için atından indi. Kapıdan girdikten sonra etrafına baktığında, üç pazarda ve altı bulvarda gelişen ticareti keşfetti; ve dahası, şık kıyafetleri içinde insanların çok seçkin göründüğünü gördü. Yürürlerken birden kapı kapı dolaşıp dilenen bir grup keşişe rastladılar; hepsinin elinde bir tulum vardı ve bir kilit takmışlardı. Gerçekten de çok yoksul görünüyorlardı! "Tavşan öldüğünde," diye iç geçirdi Tripitaka, "tilki yas tutacak, çünkü bir yaratık kendi türünün yasını tutacaktır."

Sonra seslendi:

"Wukong, oraya git ve onları sorgula. Neden bu kadar kınanıyorlar?" Ustasının sözlerine itaat eden Hacı, "Hey, keşişler! Siz hangi manastıra aitsiniz? Neden mızrağı taşıyor ve kilidi takıyorsunuz?"

Keşişler diz çökerek, "Peder, biz Altın Işık Manastırı keşişleri olarak büyük bir haksızlığa uğradık," dediler.

"Nerede bu Altın Işık Manastırı?" diye sordu Hacı. Keşişlerden biri, " Şu köşeyi dönünce," dedi.

Hacı onları Tang Keşişi'nin huzuruna getirdikten sonra tekrar sordu: " Ağır haksızlığa uğradım derken neyi kastediyorsunuz? Söyleyin bana."

"Peder," dedi keşişler, "bize oldukça tanıdık gelseniz de nereden geldiğinizi bilmiyoruz. Size burada söylemeye cesaret edemeyiz.

Lütfen mütevazı evimize gelin ve dertlerimizi anlatalım."

"Bu daha uygun," dedi yaşlı adam. "Manastırlarına gidelim ve onları dikkatlice sorgulayalım."

Birlikte manastırın kapısına gittiler ve orada altın harflerle yazılmış şu yatay yazıyı buldular:

Altın Işık Manastırı İmparatorluk Emriyle İnşa Edildi. Usta ve öğrenciler kapıdan girdiklerinde

Eskimiş salonlarda soğuk kokulu lambalar; Boş koridorlarda rüzgârla savrulan yapraklar. Bulutların tepesinde, binlerce metrelik bir pagoda; İnsanın doğasını beslemek için, birkaç çam ağacı. Yer çiçeklerle kaplı, ama hiç misafir geçmiyor; Saçaklar örümcek ağlarıyla bolca perdelenmiş. Davullar boşuna çalındı; Çanlar kullanılmadan asıldı; Duvarlar tozla kaplı, duvar resimleri bulanık. Kürsü çok sessiz, çünkü hiçbir keşiş görünmüyor; Chan Hall sessiz, sadece kuşlarla karşılaşacaksınız. Ne acınası bir durum! Böyle sonsuz, yalnız bir acı! Buda'ların önüne tütsü kapları konsa da, Küller soğur, yapraklar solar ve hepsi boşa gider.

Kederli Tripitaka gözlerinden akan yaşlara engel olamadı. Başlarına takke ve kilit takan rahipler ana salonun kapısını iterek açtılar ve büyüğümüzü Buda'ya tapınmaya davet ettiler. Yaşlı adam salona girdikten sonra, yüzünü üç kez yere değdirmesine rağmen sadece kalbinin tütsüsünü sunabilmiş. Sonra arka tarafa gittiler ve orada başrahibin salonunun önündeki sütuna zincirlenmiş altı veya yedi genç rahip daha buldular, Tripitaka için dayanılmaz bir manzaraydı. Başrahibin salonuna vardıklarında, önden giden keşişlerin hepsi diz çöktü ve içlerinden biri sordu: "Saygıdeğer Babalarımızın hepsinin özellikleri aynı değil. Sizler Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan gelenler misiniz?"

Hacı gülerek, "Siz keşişler kehanet olmadan önceden bilmenin büyüsünü biliyor olmalısınız," dedi. "Biz gerçekten de öyle kişileriz. Ama bizi nasıl tanıdınız?"

"Peder," dedi keşiş, "kehanet olmadan ne tür bir önbilgiye sahip olduğumuzu düşünüyorsunuz? Sadece büyük bir haksızlığa uğradık ve adalet için her gün cenneti ve dünyayı aramaktan başka yapabileceğimiz bir şey yok. Sanırım tanrıları rahatsız etmiş olmalıyız, çünkü her birimiz dün gece bir rüya g ö r d ü k ve bize Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan gelen kutsal bir keşişin hayatlarımızı kurtarabileceği söylendi.

Mağduriyetlerimiz de giderilecekti. Bugün siz Saygıdeğer Pederlerin tuhafgörünümleriyle karşılaştığımızda, sizi bu sayede tanıyabildik."

Bu sözlerden son derece memnun olan Tripitaka, "Buradaki bölgenizin adı nedir? Ne tür şikayetleriniz var?"

Keşişlerin hepsi tekrar diz çöktü ve içlerinden biri şöyle dedi: "Kutsal Babamız, bu şehrin adı Kurban Krallığı'dır ve Batı Toprakları'nda önemli bir şehirdir. Geçmiş yıllarda, dört bir yandan barbar kabileler bize haraç ödemeye geldi: güneyde Yuetuo Krallığı, kuzeyde Qoco Krallığı; doğuda Batı Liang Devleti ve batıda Benbo Krallığı. Her yıl güzel yeşim taşları ve parlak inciler, güzel kızlar ve canlı atlar getirdiler. Bizim silah kullanmamız ya da keşif kuvvetlerimiz olmasaydı, hepsi kendiliğinden bizi üstün bir devlet olarak kabul ederdi."

"Bunu yapıyorlarsa," dedi Tripitaka, "dürüst bir kralınız, değerli sivil memurlarınız ve asil askerleriniz olduğu için olmalı."

"Kutsal Babamız," dedi keşiş, "ne sivil memurlarımız değerli, ne de askeri memurlarımız asil. Ve kral da dürüst değil. Bu Altın Işık Manastırı'mızla ilgili, başından beri hazine pagodamızı kaplayan uğurlu bulutlar ve tüm yapımızdan yükselen kutsal sisler vardı. Geceleri binadan ışık huzmeleri parlar ve on bin mil kadar uzaktaki insanlar bunları görürdü; gündüzleri ise renkli havalar filizlenir ve çevremizdeki dört ulusun tamamı bunlara tanık olurdu. İşte bu yüzden Cennetsel bir vilayetin ilahi başkenti olarak görüldük ve bu yüzden dört barbar kabilenin övgülerine mazhar olduk. Ancak üç yıl önce, kışın ilk ayının ilk gününde, gece yarısı saatlerinde üzerimize bir kan yağmuru indi. Sabah olduğunda her hane korku içindeydi; her ev kederliydi. Çeşitli bakanlar aceleyle krala bir rapor sundular ve böyle bir azabın neden Göksel Rab tarafından gönderildiğine dair her türlü spekülasyonu dile getirdiler. O dönemde Taocular ayinlerini, Budistler ise Cennet ve Dünya'yı sakinleştirmek için kutsal kitaplarını okumaya çağrılmıştı. Bununla birlikte, altın hazinesi pagodamız o yağmur fırtınası tarafından kirletildiğinden, yabancı ulusların

son iki yıldır haraç ödemeye gelmeyi bırakacaklarından kimşüphelenebilirdi? Kralımız sefer kuvvetleri göndermek istedi, ancak bumanastırın rahiplerini pagodadaki hazineyi çalmakla suçlayan bakanlartarafından engellendi. Uğurlu bulutların ve kutsal sislerin kaybolması veyabancı ulusların haraç vermeyi kesmesi için gösterdikleri sebep buydu.Akılsız hükümdar bu konu üzerinde bir daha düşünmedi; o kötü niyetlimemurlar hemen biz keşişleri tutuklattılar ve bize sonu gelmez işkencelerve sorgulamalar yaptılar. Bu manastırda toplam üç kuşak keşiş vardı; ikisibu korkunç muamelelere dayanamayarak öldü. Geriye kalanlarımız ise şuanda hala bu suçla itham edilerek hapsedilmiş durumdayız. Bir düşünün,Saygıdeğer Peder - pagodadaki hazineyi çalacak kadar cüretkâr olmayanasıl cesaret edebiliriz? Türümüzün özel yakınlığını göz önündebulundurmanız için size büyük merhametinizle yalvarıyoruz. Büyükmerhametini esirgeme ve hayatlarımızı kurtarmak için kudretli dharmagücünü kullan." Tripitaka bunu duyunca başını salladı ve içini çekerekşöyle dedi: "Bu meselenin henüz gün ışığına çıkmamış gizli yönleriolduğu kesin. Birincisi, mahkeme kurallarında ihmalkâr davrandı ve birdiğeri de, hepiniz kadersel bir felaketle karşı karşıya kalabilirsiniz.

Ama eğer hazine pagodasını kirleten Cennet tarafından gönderilen kan yağmuruysa, neden o zaman siz insanlar hükümdarınıza sunmak için bir anma töreni hazırlamadınız, böylece böyle bir acıdan kurtulmuş olurdunuz?"

"Kutsal Babamız," dedi keşiş, "biz sadece sıradan insanlarız. Cennetin iradesini nasıl bilebiliriz? Dahası, kıdemli meslektaşlarımız ne yapacaklarına karar veremezlerse, meseleyi nasıl çözebiliriz?"

"Wukong," dedi Tripitaka, "şu anda saat kaç?"

"

saati civarında," diye yanıtladı Hacı. "Hükümdarla bir görüşme yapmak istiyorum," dedi Tripitaka, "böylece seyahat belgemiz onaylanabilir. Ancak buradaki keşişlere ne olduğunu henüz tam olarak anlamadık ve bu

konuda hükümdarla konuşmak benim için zor. Chang "an "dan ayrıldıktansonra, Kanun Kapısı Tapınağı "nda Batı "ya olan yolculuğumda hertapınakta tütsü yakacağıma, her manastırda Buddha "yı selamlayacağımave her pagodaya rastladığımda bir pagodayı süpüreceğime dair yeminettim.

Bugün, bir hazine pagodası yüzünden haksızlığa uğrayan siz keşişlerle tanıştık. Neden bana yeni bir süpürge getirmiyorsunuz? Önce bir yıkanayım, sonra da yukarı çıkıp orayı temizleyeyim. Bakalım pagodanın kirlenmesine ve parlaklığını kaybetmesine tam olarak neyin sebep olduğunu bulabilecek miyim? Bunu belirledikten sonra, hükümdarlarını anabilir ve onları bu sıkıntıdan kurtarabiliriz." Bunu duyduklarında, ellerinde çengel ve kilit taşıyan keşişlerden bazıları mutfağa koşarak bir mutfak bıçağı aldı ve Sekiz Kural'a uzatarak şöyle dedi: "Peder, lütfen bıçağı al ve şuradaki sütunun üzerindeki zincirleri koparıp koparamayacağına bak, böylece o genç rahipler serbest kalabilir. Daha sonra buradaki kutsal babalar için yemek ve kokulu bir banyo hazırlamaya gidebilirler. Biz de sokaklara çıkıp pagodayı süpürmesi için yeni bir süpürge isteyeceğiz."

"Kilitleri açmak çok kolay!" dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. "Bıçağa ya da baltaya gerek yok. Şu kıllı suratlı babaya sor. O tecrübeli bir kilit açıcıdır." Hacı gerçekten de ileri gitti ve kilit açma büyüsünü kullanarak prangaları eliyle sildi. Hemen tüm zincirler ve kilitler yere düştü. Genç rahipler tencere ve tavaları fırçalamak ve yemek hazırlamak için mutfağa koştular. Tripitaka ve öğrencileri yemeklerini yedikten sonra, hava yavaş yavaş kararmaya başlamıştı ki, hâlâ zincirli ve kilitli olan keşişlerden bazıları iki süpürgeyle içeri girdiler. Tripitaka çok memnun oldu.

Onlarla konuşurken, başka bir genç rahip elinde bir lambayla içeri girerek onu banyo yapmaya davet etti. O sırada dışarıda ay ve yıldızlar ışıl ışıl parlıyor, gözetleme kulelerinden bambu davul sesleri yükseliyordu. Gerçekten

Dört duvar arasında soğuk bir rüzgâr çıktı; Her evde lambalar ışıl ışıl yanıyordu. Altı sokağın hepsinde kepenkler kalktı; Üç pazarın kapıları sıkıca kapatıldı. Balıkçı tekneleri ormana çekildi; Çiftçiler kısa halatlarını bıraktı. Oduncunun baltası artık dinlendi; Bir öğrenci kitabını okudu.

Tripitaka banyosunu bitirdikten sonra kısa kollu bir fanila giydi ve bunu bir kuşakla bağladı. Yumuşak tabanlı bir çift ayakkabı giydi ve yeni bir süpürge aldı. Keşişlere, "Siz uyuyun," dedi, "ben de pagodayı süpürmeye gideyim."

"Eğer pagoda kanlı bir yağmur fırtınasıyla kirletildiyse," dedi Pilgrim, " ve bu kadar uzun süre karanlıkta kaldıysa, orada bazı kötü şeyler yetiştirilmiş olabilir. Bu soğuk ve rüzgârlı gecede tek başına yukarı çıkarsan, beklenmedik bir şeyle karşılaşabilirsin.

Yaşlı Maymun'un sana eşlik etmesine ne dersin?"

"Çok iyi! Çok iyi!" diye yanıtladı Tripitaka.

Böylece her biri eline bir süpürge aldı. Önce ana salona gidip cam kadehi yaktılar ve taze tütsü yaktılar. Tripitaka Buda resminin önünde diz çöküp dua etti ve şöyle dedi: "Öğrenciniz Chen Xuanzang, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın emriyle Ruh Dağı'ndaki Buda Tathāgata'ya ibadet etmek ve kutsal yazıları istemek üzere gönderildi. Buraya, Kurban Krallığı'nın Altın Işık Manastırı'na vardığımda, bu manastırın keşişleri tarafından hazine pagodasının kirletildiği söylendi. Kral, keşişlerin hazineyi çaldığından şüphelenmiş ve aslında kimsenin sebebini bilmediği bir suçla haksız yere suçlanmışlardı. Bu nedenle, öğrenciniz tüm ciddiyetiyle bu pagodayı süpürmeye karar verdi. Buddha'mızın kudretli ruhu aracılığıyla pagodayı kirleten gerçek kaynağı bir an önce ortaya çıkarması için yalvarıyorum ki bu ölümlü insanların masumiyeti kanıtlanabilsin."

Duasının ardından Hacı ile birlikte pagodanın kapısını açtı ve en alt kattan başlayarak süpürmeye başladı. Gerçekten de bu pagoda

Gökyüzüne doğru engebeli bir şekilde eğilir ve havada yükselerek yükselir. Buna haklı olarak beş renkli camdan bir pagoda, Binlerce altından bir śārī tepe denir; Merdivenleri bir tünel gibi dolanıyor; Kapıları açıldığında açık bir kafes. Hazine vazosu gökyüzündeki ayı yansıtır; Altın çanları denizin rüzgarıyla çalar. Boş saçağın yıldızları selamladığını ve yüce tepenin bulutları alıkoyduğunu görebilirsiniz. Yıldızları selamlayan boş saçak Garip kayaları ve çiçekleri delen bir anka kuşu yaratır; Bulutları alıkoyan yüce tepe Sisle sarmalanmış bir pagoda ejderhası ortaya çıkarır. Tepedeki bakışlarınız binlerce mile ulaşacak; Orada Dokuz Katlı Cennet gibi hissedeceksiniz. Her katın kapısındaki cam lambada, Toz var ama ateş yok; Her saçaktan önceki beyaz yeşim korkuluklarda kir ve uçan böcekler toplanır. Pagodanın içinde, adak masalarının üstünde, Duman ve tütsü tamamen söndü; Pencerelerin dışında, Ya da görüntülerden önce, Örümcek ağları donuk ve yaygın. Küplerde, kadehteki yağdan daha fazla fare pisliği var. Çünkü bir hazine gizlice kaybolmuştu, Rahipler öldürüldü, kaderleri acı ve boşa çıktı. Tripitaka temizlemek istediğinden beri, Pagodanın eski hali elbette görülebilecektir.

Tang Keşişi bir üst kata çıkmadan önce süpürgesini kullanarak bir katı temizledi. Yedinci kata ulaştığında, ikinci saat çoktan gelmişti ve yaşlı adam yorulmaya başlamıştı. "Yorulmaya başladın," dedi Pilgrim. "Otur ve bırak yaşlı Maymun senin için süpürme işini yapsın."

Tripitaka "Bu pagodanın kaç katı var?" diye sordu. Hacı, "Korkarım en az on üç kat var" diye cevap verdi.

Yorgunluğuna dayanmaya çalışan yaşlı adam, "Yeminimi yerine getirmek için süpürme işini bitirmeliyim," dedi.

Üç kat daha süpürdü ve gövdesi ve bacakları o kadar çok ağrıyordu ki onuncu katta oturmak zorunda kaldı. "Wukong," dedi, "geri kalan üç katı benim için temizle ve sonra aşağı gel." Enerjisini toplayan Hacı on birinci kata çıktı ve bir dakika içinde on ikinci kata yükseldi. Zemini süpürürken, pagodanın tepesinde birinin konuştuğunu duydu. "Bu çok garip! Bu çok

garip!" dedi Hacı. "Şu anda üçüncü nöbetin saati olmalı. Pagodanıntepesinde biri nasıl konuşabilir? Bu bir tür sapkın yaratık olmalı. Gidip birbakayım."

Sevgili Maymun Kral! Gizlice süpürgeyi aldı ve kolunun altına koydu; elbiselerini toplayarak kapıdan çıktı ve etrafına bakmak için bulutların üzerine yükseldi. Orada, pagodanın on üçüncü katının ortasında iki canavar ruh oturuyordu ve önlerinde bir leğen kaba pirinç, bir kase ve bir şarap kabı vardı. İçki içiyor ve parmak tahmin oyunu oynuyorlardı.

Hacı sihrini kullanarak süpürgeyi bıraktı ve altın çemberli çubuğu çıkardı. Kapının girişinde durdu ve bağırdı, "Sevgili şeytanlar! Demek pagodadaki hazineyi çaldınız!"

Dehşete kapılan iki şeytani yaratık hemen ayağa kalkarak Hacı'ya çömlek ve kâseyi fırlattılar, ama Hacı demir sopasıyla darbeleri engelledi ve "Eğer sizi öldürürsem, günah çıkaracak kimse kalmaz" dedi. Değnekle onları duvara yasladı, ta ki hareket edemez hale gelene kadar ve tek söyleyebildikleri şuydu: "Bizi bağışla! Bizi bağışlayın! Bunun bizimle bir ilgisi yok. Hazineyi başka biri aldı." Hacı ele geçirme büyüsünü kullanarak onları tek eliyle yakaladı ve onuncu kata geri döndü. " Efendim," diye duyurdu, "hazineyi çalan hırsızları yakaladım."

Tripitaka o sırada uyukluyordu: bunu duyunca hem irkildi hem de sevindi. "Onları nerede yakaladınız?" diye sordu. Hacı iki zebaniyi öne çekti ve diz çöktürdü. "Pagodanın tepesinde eğleniyorlardı," dedi, " içiyorlar ve parmak tahmin oyunu oynuyorlardı. Yaşlı Maymun tüm bu gürültüyü duyunca, oraya sıçrayıp hiç çaba harcamadan kaçmalarını engellemek için buluta atladım. Ama onları bir sopa darbesiyle öldürürsem, kimsenin itirafta bulunmayacağından korktum. Bu yüzden onları buraya getirdim. Efendim, onların ifadesini alabilir ve nereden geldiklerini ve hazineyi nereye sakladıklarını görebilirsiniz."

Titreyen iki şeytan sadece, "Bizi bağışla!" diyebildi. Sonra

içlerinden biri şu dürüst itirafı yaptı:

"Scattered-Rock Dağı'ndaki Yeşil Dalga Lagünü'nün Tüm Azizler Ejderha Kralı tarafından pagodada devriye gezmek üzere buraya gönderildik. Onun adı Meşgul Baloncuk, benim adım da Meşgul Baloncuk. O bir kılıf balığı ruhu, ben de bir kara balık ruhuyum. Tüm bunlar, Yaşlı All Saints Ejderhamızın bir zamanlar Prenses All Saints adında, en güzel özelliklere ve en olağanüstü yeteneklere sahip bir kız çocuğu doğurması nedeniyle ortaya çıktı. Kendisi de muazzam büyü güçlerine sahip olan Dokuz Başlı adında bir koca edinmişti. Geçen yıl, Ejderha Kralı ile birlikte buraya geldi ve büyük bir ilahi güç kullanarak, hazine pagodasını kirletmek için bir kan yağmuru gönderdi.

Ardından binadan śarīra Budist hazinesini ç a l d ı . Daha sonra prenses de büyük Cennet'e giderek Ana Kraliçe'nin İlahi Sisler Salonu'nun önüne diktiği dokuz yapraklı agaric'i çaldı. Bitki ve Budist hazinesi şu anda lagünün dibinde tutulmakta ve gece gündüz altın ışınları ve renkli tonlarıyla mekânı aydınlatmaktadır. Geçenlerde bir Sun Wukong'un kutsal yazıları almak üzere Batı Cennetine doğru yola çıktığı haberini aldık. Bize sadece muazzam büyü güçlerine sahip olduğu değil, aynı zamanda başkalarının hatalarına karışmayı sevdiği de söylendi. Bu yüzden Sun Wukong geldiğinde hazırlıklı olabilmemiz için buraya sık sık devriye gezmeye gönderildik." Hacı duyduklarına küçümseyerek güldü, "Bu lanetli yaratıklar ne kadar da cüretkâr! Geçen gün ziyafetlerine katılması için Boğa İblis Kralı'nı çağırmasına şaşmamalı! Demek ki kötülükte uzmanlaşmış bu küstah iblis sürüsüyle işbirliği içindeymiş!"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki, Sekiz Kural ve ellerinde iki fener tutan birkaç genç rahip aşağıdan yukarıya doğru yürüdü. "Usta," dedi, " pagodayı süpürmeyi bitirdikten sonra neden yatağa gitmediniz? Neden hâlâ burada oturup konuşuyorsunuz?"

"Kardeşim," dedi Hacı, "iyi ki geldin, pagodadaki hazine Yaşlı Ejderha tarafından çalındı. Buradaki pagodada devriye gezmeleri ve hareketlerimizi gözetlemeleri için iki küçük şeytan gönderen oydu, ama az önce benim tarafımdan yakalandılar."

"Adları ne?" diye sordu Sekiz Kural, "ve ne tür canavar ruhlar bunlar? Onlar mı?"

"Az önce bize bir itirafta bulundular," dedi Pilgrim. "İçlerinden birinin adı Meşgul Baloncuk, diğerinin adı da Meşgul Baloncuk. Biri kılıflı bir balık ruhu, diğeri ise siyah bir balık ruhu." Tırmığını çıkaran Sekiz Kural onlara vurmak istedi ve şöyle dedi: "Eğer itirafta bulunan canavar ruhlarsa, neden onları öldürene kadar dövmüyoruz? Neyi bekliyoruz?" Hacı, "Bunu hiç düşünmediniz. Onları canlı tutarsak, kralla bu konu hakkında konuşmamız daha kolay olur ve hırsızları yakalamak ve hazineyi geri almak için muhbir olarak da kullanılabilirler."

Sevgili Aptal! Gerçekten de tırmığı bir kenara bıraktı; o ve Hacı daha sonra birer zebani alıp onu pagodadan aşağı çekti. Zebanilerin tek söyleyebildiği "Bizi bağışlayın!" oldu.

Sekiz Kural onlara şöyle dedi: "Biz de o haksızlığa uğramış rahipler için çorba yapmak üzere sizin gibi kılçıklı ve siyah balık arıyorduk."

Birkaç genç rahip büyük bir sevinç içinde fenerlerini havaya kaldırarak yaşlıları pagodadan aşağıya doğru yönlendirdiler. İçlerinden biri diğer rahiplere haber vermek için önden koşarak, "Bu harika! Bu harika! Sonunda günü gördük! Hazinemizi çalan şeytanlar babalar tarafından yakalandı." Hacı bu emri verdi:

"Bize demir zincirler getirin, ud kemiklerini delin ve onları buraya kilitleyin. Siz başlarında nöbet tutun, biz de uyuyalım. Yarın onlardan kurtulacağız."

Tripitaka ve öğrencileri dinlenirken bu keşişler gerçekten de şeytanları büyük bir dikkatle izlediler.

Çok geçmeden şafak söktü ve yaşlı adam, "Wukong ile birlikte seyahat belgemizi onaylatmak için saraya gideceğim," dedi. Bunun üzerine brokarlı cüppesini giydi ve Vairocana şapkasını taktı. Tam bir din adamı kıyafeti içinde, seyahat belgesini çıkardıktan sonra kaplan derisi eteğini

sıkılaştıran ve ipek gömleğini düzelten Pilgrim'in eşliğinde ilerledi. " Neden iki şeytani hırsızı da yanınızda getirmiyorsunuz?" diye sordu SekizKural. "Önce krala haber verelim," dedi Pilgrim, "onları getirmeleri içinburaya kraliyet çağırıcıları gönderilecektir."

Saray kapısının önünde yürüyorlardı ve kızıl kuşlar ve sarı ejderhalar, ilahi başlıklar ve göksel kemerlerden oluşan sonsuz sahneler vardı. Doğu Çiçek Kapısı'na yaklaşan Tripitaka, kapının büyük görevlisini selamladı ve şöyle dedi: "Sayın Yargıçtan bizim için şu duyuruyu yapmasını rica ediyorum: Bu mütevazı din adamı, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından Batı Cenneti'nde kutsal yazılar edinmek üzere gönderildi. Seyahat belgemizin onaylanması için hükümdarınızdan bir görüşme talep ediyoruz." Gerçekten de bu isteği yerine getirmeye istekli olan Sarı Kapı Muhafızı, anma töreninin yapılacağı basamakların önüne gitti:

"Dışarıda, Güney Jambūdvīpa Kıtası'nın Doğu Ülkesi'ndeki Tang sarayı tarafından Batı'daki Buddha'dan kutsal yazılar aramak üzere gönderildiklerini iddia eden tuhaf yüz hatları ve kıyafetlere sahip iki keşiş var. Seyahat belgelerini onaylatmak için kralımızla görüşmek istiyorlar." Bunu duyan kral, ziyaretçilerin çağrılması emrini verdi ve ihtiyar böylece Pilgrim'in saraya girmesini sağladı. Sivil ve askeri yetkililer Hacı'yı gördüklerinde hepsi korkmuş, bazıları bunun bir maymun rahip olduğunu söylerken, diğerleri onun gök gürültüsü tanrısı gagalı bir keşiş olduğunu gözlemlemiş. Hepsi o kadar korkmuştu ki ona uzun süre bakmaya cesaret edemediler. İhtiyar, tahtı selamlamak için basamakların önünde ayrıntılı bir ritüelden geçerken, Hacı ellerini önünde kavuşturmuş ve kıpırdamadan duruyordu. Sonra ihtiyar konuştu:

"Rahip tebaanız, Güney Jambūdvīpa Kıtası'nın Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang ulusu tarafından Batı Hindistan'daki Büyük Thunderclap Manastırı'nda Buddha'ya ibadet etmek üzere kutsal bir hacı olarak gönderildi. Yolculuğumuz bizi sizin asil bölgenize götürüyor ve izin almadan geçmeye cesaret edemiyoruz. Yanımızda, yola çıkmadan önce tasdik etmeniz için size yalvardığımız bir seyahat belgesi var."

Duyduklarından büyük memnuniyet duyan kral, Tang sarayının bilge keşişinin Altın Çanlar Salonu'na çıkması için emir verdi.

Kendisine oturması için işlemeli ipekten bir minder verildi. Salona tek başına çıkan ihtiyar, koltuğa oturmadan önce el yazmasını sundu. Kral el yazmasını baştan sona dikkatle okuduktan sonra çok memnun oldu. Tripitaka'ya şöyle dedi, "Büyük Tang İmparatoru rahatsız olmasına rağmen, uzun mesafeden korkmadan Buddha'dan kutsal yazıları aramaya istekli olan soylu bir rahip seçebildiği için şanslıydı. Fakat bizim bölgemizdeki rahipler sadece hırsızlık yapmakta, ulusumuzu ve hükümdarımızı mahvetmekte iyidir." Tripitaka bunu duyunca ellerini göğsünün önünde kavuşturdu ve "Ulusunuzu ve hükümdarınızı ne şekilde mahvediyorlar?" dedi.

"Bu krallığımız," dedi kral, "Batı Toprakları'nın üstün bir devletidir. Geçmişte, dört barbar kabile sık sık haraç ödemek için bize gelirdi, hepsi Krallığımızdaki Altın Işık Manastırı nedeniyle. Bu manastırda, parlaklığı ve ışıltısı gökyüzünü dolduran sarı altından bir hazine pagodası vardı. Ancak son zamanlarda, manastırın hırsız rahipleri gizlice hazineyi çaldılar ve son üç yıldır hiç parlaklık yoktu. Bu süre zarfında yabancı uluslar da haraçlarını kestiler ve bu mesele en derin nefretimizi uyandırdı."

"Majesteleri," dedi Tripitaka gülümseyerek, elleri hâlâ kavuşturulmuş halde,

"Kıl payı hata yapmak Bin mille ıskalamaktır!

Bu alçakgönüllü rahip dün akşam Cennet mekânınıza vardığında, şehir kapısından girer girmez hepsi de çengel taşıyan ve kilit takan on kadar rahip gördüm. Onları suçları hakkında sorguladım ve bana Altın Işık Manastırı'ndan masum kurbanlar olduklarını söylediler. Manastırlarına vardıktan sonra yaptığım daha kapsamlı bir araştırma, oradaki rahiplerin bu olayla hiçbir ilgisi olmadığını ortaya çıkardı, çünkü gece pagodayı taradığımda hazineyi çalan şeytani hırsızları yakaladım."

"Bu şeytani hırsızlar nerede?" diye sordu kral çok memnun bir şekilde. Tripitaka, "Mütevazı öğrencim tarafından Altın Işık Manastırı'nda hapsedildiler," dedi.

Kral aceleyle altın bir tablet yayınlayarak şu emri verdi:

"Nakışlı Üniformalı Muhafızlar Altın Işık Manastırı'ndaki şeytani hırsızları geri getirsin. Daha sonra onları biz sorgulayacağız."

"Majesteleri," dedi Tripitaka, "İmparatorluk Muhafızlarını göndermek isteseniz de, mütevazı öğrencimin ona eşlik etmesi daha iyi olur."

"Soylu öğrenciniz nerede?" diye sordu kral.

Tripitaka parmağıyla işaret ederek, "Yeşim basamakların yanında duran kişi o" dedi. Kral Hacı'yı gördüğünde hayretler içinde kaldı ve şöyle dedi: "Bilge keşişin ne kadar zarif özellikleri var! Nasıl oluyor da soylu öğrenciniz böyle bir görünüme sahip olabiliyor?" Büyük Bilge Güneş bunu duyunca yüksek sesle konuştu: "Majesteleri,

Bir insanı yüzüne bakarak yargılama, Denizi de bir vazoyla ölçme.

Eğer sadece iyi görünümlü erkeklere önem verseydiniz, o zalim hırsızları nasıl yakalayabilirdiniz?"

Hacı'nın bu sözleri kralın şaşkınlığını sevince dönüştürdü ve şöyle dedi: "Bilge keşişin söyledikleri gerçekten de doğru. Yetenekleri dış görünüşlerine göre seçmeyeceğiz. Tek istediğimiz hırsızları yakalamak ve hazineyi pagodaya geri götürmek."

Ardından saray görevlisine üstü örtülü bir araba hazırlamasını ve İmparatorluk Muhafızları'na da şeytani hırsızları getirmeye gittiğinde bilge keşişi tüm dikkatleriyle beklemeleri emrini verdi.

Saray görevlisi hemen büyük bir araba ve sarı bir şemsiye getirtti. Nakışlı Üniformalı Muhafız da muhafızları çağırdı; Hacı önde ve arkada dörder kişi tarafından taşınan arabaya bindirildi, dört atlı ise Altın Işık Manastırı'na doğru giderken yolu açmak için bağırdı. Bu Maiyet kısa

sürede tüm şehir halkını rahatsız etti ve hiç kimse bilge keşişi ve şeytanihırsızları görmek için ortaya çıkmadı.

Sekiz Kural ve Sha Monk yolu açmak için bağırışları duyduklarında, kral tarafından gönderilen bir görevlinin geldiğini düşündüler ve onu karşılamak için manastırdan aceleyle çıktılar. Hacı'nın arabada oturan kişi olduğunu keşfettiler. Bizim Budala ona dönerek kıkırdayarak, "Ağabey, gerçek şeklini almışsın!" dedi. Hacı arabadan indi ve Sekiz Kural'ı tutarak, " Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Sekiz Kural yanıtladı, "Üstünüzde sarı bir şemsiye var ve arabanız sekiz taşıyıcı tarafından taşınıyor. Bunlar Maymun Kral "ın makamına işaret etmiyor mu? İşte bu yüzden gerçek formunuzu kazandığınızı söyledim."

"Benimle dalga geçme!" dedi Hacı. İki şeytani yaratığı çözdü, böylece kralı görmeye götürülebileceklerdi. "Ağabey," dedi Sha Monk, "lütfen bizi de götürün."

"Ama sen burada kalıp bavulları ve atı korumalısın," dedi Hacı. Hâlâ dilli ve kilitli olan rahiplerden biri, "Bırakın babalar imparatorluk lütfunun tadını çıkarmaya gitsinler. Biz eşyalarınıza göz kulak olmak için burada kalacağız."

"Bu durumda," dedi Hacı, "önce gidip krala rapor verelim. Sonra seni kurtarmaya geliriz."

Sekiz Kural şeytani hırsızlardan birini yakalarken, Sha Monk diğerini tuttu; Büyük Bilge Güneş daha önce olduğu gibi arabaya tırmandı. Tüm maiyet, şeytani hırsızlar gözaltındayken saraya geri döndü.

Kısa bir süre içinde, krala hitap etmek için beyaz yeşim basamaklarının

önüne geldiler: "Şeytani hırsızları buraya getirdik."

Ejderha koltuğundan inen kral, Tang Keşişi'ni ve sivil ve askeri çeşitli yetkilileri zebanilere bakmaları için yönlendirdi: Birinin kese gibi gıdıları ve siyah pulları, sivri bir ağzı ve keskin dişleri vardı; diğerinin ise

pürüzsüz bir cildi, kocaman bir karnı, geniş bir ağzı ve uzun bıyıklarıvardı. Yürüyebilen bacakları olmasına rağmen insan gibigörünmüyorlardı. "Nerelisiniz canavar ruhlar?" diye sordu kral, " Hangi yılhazinemizi çalmak için topraklarımızı işgal ettiniz? Toplam kaç hırsız varve isimleri nedir? İtirafınızı doğru ve ayrıntılı olarak yapın."

İki zebani onun önünde diz çöktüler (boyunlarından kan damlıyor olmasına rağmen acıya aldırış etmemiş görünüyorlardı) ve bu itirafta bulundular:

Üç yıl önce, Yedinci ayın ilk günü, Soydaşlarının çoğuna önderlik eden bir All Saints Ejderha Kralı vardı. Bu eyaletin güneydoğusuna yerleşmek için Buradan yüz mil kadar. Lagününün adı Yeşil Dalga, dağının adı Scattered- Rock. Çok güzel ve baştan çıkarıcı bir kızı oldu, Nine- Heads adında bir kocayı kim aldı? Eşsiz sihirli güçlerin. Pagoda'nın hazinesini öğrenmek, Haydut olarak Ejder Kral'a katıldı. Önce kanlı bir yağmur fırtınası gönderdiler; Sonra pagodanın śāri'sini kaldırdılar. Şimdi ejderha sarayını aydınlatıyor, karanlıktan aydınlık günler yaratıyor. Prensesin planladığı gibi Derin ve sessiz bir gizlilik içinde; Ana Kraliçe'nin agaric'ini çaldı, Lagünün hazinesiyle beslendi. Biz ikimiz haydut lideri değiliz: Ejderha Kralı sadece erleri gönderdi. Bu gece yakalandık;

"Madem itiraf ettiniz," dedi kral, "neden isimlerinizi açıklamıyorsunuz?" Zebanilerden biri şöyle demiş: "Benim adım Meşgul Baloncuk, onunki de Meşgul Baloncuk. Ben kılıflı bir balık ruhuyum, o da siyah bir balık ruhu."

Kral, Nakışlı Üniformalı Muhafızlara onları hapse atmaları talimatını verdi ve ardından bu kararnameyi yayınladı:

"Altın Işık Manastırı'nın rahipleri derhal zincirlerinden ve kilitlerinden kurtarılacak. İmparatorluk Eğlence Sarayı hemen bir ziyafet hazırlasın ve biz de Unicorn Salonu'ndaki bilge keşişlere bu hırsızları yakaladıkları için teşekkür edelim. Ayrıca bilge keşişlerden haydut reisini tutuklamalarını isteme konusunu da görüşeceğiz."

İmparatorluk Eğlence Sarayı hemen hem vejetaryen hem de et yemeklerinden oluşan bir ziyafet hazırladı. Kral, Tang Keşişi ve üç öğrencisini Unicorn Salonu'ndaki yerlerini almaları için davet ettikten sonra, "Bilge Keşiş, onurlu tarzınız nedir?" diye sordu.

"Bu mütevazı din adamının laik ailesi," diye yanıtladı Tang Keşişi ellerini kavuşturarak, "Chen adıyla anılır ve benim dini adım Xuanzang'dır. Ayrıca imparatorum bana Tang soyadını verdi ve benim mütevazı tarzım Tripitaka'dır."

"Peki soylu öğrencilerinizin onurlu tarzları nelerdir?" diye sordu kral.

"Benim öğrencilerimin tarzları yoktur," dedi Tripitaka. "Birincisinin adı Sun Wukong; ikincisinin Zhu Wuneng; ve üçüncüsünün Sha Wujing. Bu isimler Güney Denizi'nin Bodhisattva Guanshiyin'i tarafından verilmiştir. Bu mütevazı din adamına boyun eğdikleri ve bana üstat olarak hitap ettikleri için, ben de Wukong Pilgrim adını verdim. Wuneng'e Sekiz Kural adını verdim ve Wujing artık Keşiş olarak anılıyor." Kral konuşmasını bitirdiğinde Tripitaka'dan baş masaya, Hacı Güneş'ten solundaki yan masaya ve Zhu Sekiz Kural ile Sha Keşiş'ten sağındaki yan masaya geçmelerini istedi. Masaların üzerinde vejetaryen yiyecekler, meyveler, çaylar ve pirinç vardı. Onların karşısında, üzerinde et yemekleri bulunan masayı kral alırken, sivil ve askeri yetkililerin geri kalanı aşağıda hepsi et yemekleriyle dolu yüzden fazla masaya yerleşti. Görevliler krala teşekkür ettikten ve öğrenciler efendilerinden izin aldıktan sonra hepsi oturdu. Kral kadehini kaldırdı ama Tripitaka içmeye cesaret edemedi; sadece üç öğrenci oturma kadehini kabul etti. Aşağıdan, Müzik Ofisi tarafından sağlanan boruların ve yaylıların ahenkli tınıları geliyordu. Sekiz kişinin iştahına bakın Kurallar! Masaya meyve ya da sebze konması fark etmiyordu; hepsini mideye indirdi ve bitirdi. Bir süre sonra kendisine ilave çorba ve pilav getirildi ve bunları da tamamen temizledi. Şarap görevlileri geldiğinde, kadehi bir kez bile geri çevirmedi. Ve böylece, bu ziyafet sona ermeden önce öğlen saatini çoktan geçmişti.

Tripitaka bu lüks ziyafet için teşekkür ederken, kral onu çekiştirerek şöyle dedi: "Bu sadece şeytanları yakaladığın için sana teşekkür etmek için.

Ziyafeti hemen Jianzhang Sarayı'na taşıyalım ve orada bilge keşişten haydut reisini tutuklama ve hazineyi pagodaya geri götürme planını isteyelim."

"Eğer bunu yapmamızı istiyorsanız," dedi Tripitaka, "başka bir ziyafete gerek yok. Biz alçakgönüllü din adamları hepimiz sizden ayrılacağız Majesteleri ve şeytanları yakalamaya gideceğiz."

Ancak kral bunu kabul etmedi ve Jianzhang Sarayı'na gitmeleri konusunda ısrar etti ve orada bir kez daha şenlik yapıldı. Kral bir kadeh şarap kaldırarak, "Siz bilge keşişlerden hanginiz şeytanları tutuklamaya gidecek birliklere önderlik edecek?" dedi.

"En büyük öğrencimiz Sun Wukong'u göndereceğiz," dedi Tripitaka ve Büyük Bilge itaatini belirtmek için ellerini kavuşturarak onu selamladı. " Eğer Yaşlı Sun gitmeye istekliyse," dedi kral, "kaç adama ve ata ihtiyacınız var? Şehirden ne zaman ayrılmak istiyorsunuz?" Artık kendini tutamayan Sekiz Kural yüksek bir sesle, "Kimin adama ve ata ihtiyacı var! Saatin kaç olduğu kimin umurunda! Hâlâ şarap ve pilavla doluyken, bırak da Ağabey ile birlikte gideyim. Ellerimizi uzatırız ve onları hemen geri getiririz."

Tripitaka büyük bir memnuniyetle, "Bugünlerde oldukça çalışkansın, Sekiz

Kural!" dedi. "O halde," dedi Hacı, "Kardeş Sha Monk'un Üstadı korumasına

izin verin. Biz ikimiz git."

"Eğer iki ihtiyarın adama ya da ata ihtiyacı yoksa," dedi kral, "siz hiç at ya da

adam istiyor musunuz? silahlar?"

"Sahip olduğunuz silahlar," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "bizim işimize yaramaz. Biz kardeşlerin nereye gidersek gidelim bize eşlik eden kendi silahlarımız var." Bunu duyan kral, onları uğurlamak için büyük bir kadeh şarap istedi. "Şimdi şarap içmeyeceğiz," dedi Büyük Bilge Güneş, " ama Nakışlı Üniformalı Muhafızlara iki küçük şeytanı getirmelerini söyleyin. Onları muhbir olarak yanımıza alacağız."

Kral hemen dışarı çıkarılmalarını emretti; iki şeytanı yakalayan ve rüzgâra binen iki öğrenci, güneydoğuya yönelmek için çekiş sihrini kullandılar. İşte!

Hükümdar ve tebaa onları rüzgâr ve sisin üzerinde gördüklerinde, usta ve müritlerin bilge keşişler olduğunu anladılar.

Diğer canavarları nasıl yakalayacaklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第063回 · Bölüm 63

İki keşiş, şeytanları bastırır, ejderha sarayını rahatsız eder Bilgeler, sapkınları yok eder, hazineleri ele geçirir

Size Kurban Krallığı'nın kralından ve hem büyük hem de küçük çeşitli memurlardan bahsediyorduk. Büyük Bilge Güneş'in ve Sekiz Kural'ın rüzgâra ve sise nasıl bindiğini ve her biri küçük şeytanlardan birini tutarak nasıl süzülüp gittiğini gördüklerinde, tüm o dükler ve markizler gökyüzüne doğru eğilerek şöyle dediler: "Bu gerçekten doğru! Bugüne kadar böyle ölümsüzlerin, böyle yaşayan Buddhaların

fark etmemiştik!" İki öğrenci gözden kaybolduğunda, kral Tripitaka ve Sha Monk'a teşekkür etmek için dönerek şöyle dedi: "Bu Yalnız Kişi etten gözlere ve ölümlü bir soydan geliyor. Biz sadece sizin değerli öğrencilerinizin şeytani hırsızları yakalamak için yeterli güce sahip olduğunu düşünmüştük. Aslında onların sise binebilen ve bulutlara tırmanabilen üstün ölümsüzler olduklarını çok az fark ettik!"

"Tripitaka, "Bu mütevazı din adamının neredeyse hiç büyü gücü yok ve yolculuk boyunca bu üç alçakgönüllü öğrenciye bağımlı" dedi. Sha Monk, " Doğrusunu söylemek gerekirse Majesteleri, Büyük Kardeşim Cennete Eşdeğer, dönüştürülmüş Büyük Bilge'dir. Bir keresinde altın çemberli bir asa kullanarak Cennet'te büyük bir kargaşaya neden oldu ve yüz göksel savaşçı arasında ona karşı koyabilecek kimse yoktu. Yeşim İmparatoru ve Laozi bile ondan korkmuştu. Benim İkinci Ağabeyim, doğru meyveyi kucaklamış olan Göksel Sazlık Mareşalinden başkası değildir. Eskiden Göksel Nehir'in seksen bin denizcisinden oluşan güçlü bir kuvvete komuta ederdi. Onlarla kıyaslandığında bu öğrencinin çok az büyü gücü var ama ben de emirleri almış olan Perde Yükselten Kaptan'ım. Biz kardeşler diğer şeyleri yapmakta çok iyi olmayabiliriz, ancak şeytanları yakalamak ve canavarları bağlamak, hırsızları yakalamak ve kaçakları tutuklamak, kaplanları evcilleştirmek ve ejderhaları bastırmak, Cenneti yıkmak ve

kuyuları çekmek gibi bir şey istiyorsanız - hatta denizleri karıştırmak venehirleri tersine çevirmek de dahil - bunları biraz biliyoruz. Buluta binmekve sise binmek, yağmur yağdırmak ve rüzgâr çağırmak, yıldızları hareketettirmek ve kepçeyi değiştirmek, ayın peşinden koşmak için dağlarıyürütmek gibi faaliyetlere gelince, bunlar basit meselelerdir vebahsetmeye değmez." Kral bunu duyunca onlara karşı daha da saygılıoldu; Tang Keşişi'nden onurlu koltuğa oturmasını isteyerek ona " Saygıdeğer Buddha" diye hitap etti, Sha Keşişi ve arkadaşlarına ise " Bodhisattva" unvanı verildi.

Tüm sarayın sivil ve askeri yetkilileri büyük bir sevinç yaşarken, tüm krallık halkı da onlara saygılarını sundu.

Şimdi size, iki genç zebaniyi şiddetli rüzgâra binerek Saçılmış Kaya Dağı'ndaki Yeşil Dalga Lagünü'ne getiren Büyük Bilge Güneş ve Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz. Onlar bulutlarını durdurduktan sonra, Büyük Bilge altın kubbeli asasına bir ağız dolusu ilahi nefes üfledi ve "Değiş!" diye bağırdı. Değnek bir anda ritüel bir usturaya dönüştü ve bununla kara balık ruhunun kulaklarını ve kılıf balık ruhunun alt dudağını kesti. Zebanileri suya attıktan sonra Hacı onlara şöyle bağırdı: "Çabuk gidin ve şu Aziz Ejderha Kralı'na bir rapor verin. Ona Cennete Eşdeğer Büyük Bilge Saygıdeğer Babası Güneş'in geldiğini söyleyin. Ona Altın Işık Manastırı'nın tepesinden alınan orijinal hazineyi derhal getirmesini söyleyin. ve tüm ailesinin hayatı bağışlanacak. Eğer yarım bir hayır derse, bu lagünü temizlerim ve evindeki yaşlı genç herkes idam edilir!"

Bu iki küçük şeytan hayatlarını geri aldıkları için çok mutluydular. Acılarına katlanarak ve demir zincirlerini sürükleyerek suya dalıp kaçtılar. Balıkların, karideslerin, yengeçlerin, deniz kaplumbağalarının, iguanaların ve dev kaplumbağaların ruhları o kadar ürkmüştü ki, etraflarına üşüşüp " Neden ikiniz de iplere ve zincirlere sarılmışsınız?" diye sordular. İkisinden biri, elleri hâlâ başının iki yanında, kuyruğunu sallıyor ve başını sallıyordu; diğeri ise ağzını tutarak ayaklarını yere vuruyor ve göğsünü dövüyordu. Gürültülü bir kalabalık halinde Ejderha Kralı'nın sarayına

gittiler ve ikisi de bu raporu verdi:

"Yüce Kral, felaket!"

All Saints Ejderha Kralı, damadı Nine-Heads ile şarap içiyordu. Onların içeri daldığını görünce kadehini bıraktı ve felaket hakkında sorular sordu. "Dün gece devriyedeydik," dedi iki zebaniden biri, " pagodayı süpüren Tang Keşişi ve Hacı Güneş tarafından yakalandık. Aslında demir zincirlerle bağlanmıştık. Bu sabah kralı görmeye götürüldük, ardından Hacı ve Zhu Sekiz Kural ikimizi buraya geri getirdi; birimizin kulakları, diğerimizin de alt dudağı kesildi. Daha sonra bizi suya attılar ve bu raporu hazırlamamızı söylediler. Bizden pagodanın tepesinden alınan hazineyi talep ediyorlar." Olanları etraflıca anlattıklarında ve yaşlı ejderha Cennete Eşit Büyük Bilge Hacı Güneş'in adını duyduğunda o kadar dehşete kapıldı ki ruhu bedeninden kaçtı ve ruhu Dokuz Katlı Cennete doğru süzüldü.

Her tarafı titreyerek Dokuz Kafalı'ya, "Ah, değerli damadım! Başka biri gelirse sorun olmayabilir, ama o gelirse, o zaman kötü bir durumdayız!"

"Sakin ol, büyük kayınpeder!" dedi damat gülerek. "Senin aptal damadın gençliğinden beri dövüş sanatlarının temellerinde ustalaştı. Dahası, dört denizde pek çok yiğit savaşçıyla karşılaştı.

neden korkalım? Şimdi dışarı çıkıp onunla üç raunt dövüşmeme izin verin. Sana söz veriyorum, o adam başını öne eğecek, yukarı bakmaya bile cesaret edemeyecek!"

Sevgili şeytan! Hemen ayağa fırladı ve zırhını giyerek hilal dişli kürek adını taşıyan bir silah aldı.

Saraydan dışarı çıkarak suda bir yol açtı ve yüzeye çıkarak şöyle haykırdı: "Cennete Eşit Büyük Bilge burada mı? Çabuk buraya gelin ve canınızı verin!" Kıyıda duran Hacı ve Sekiz Kural, nasıl giyindiğini görmek için canavar ruha baktılar.

Parlak gümüş bir miğfer takıyordu, parlaklığı kardan daha beyazdı; Üzerinde çelikten bir zırh vardı Üzerinde yeşim taşını saran renkli bulutlar gibi desenli şamdan bir savaş cübbesi vardı. Belinde gergedan tahılından bir kemer vardı, Altınla beneklenmiş bir piton gibi görünüyordu. Ellerinde ışık huzmeleriyle parlayan hilal dişli küreği tutuyordu; Ayaklarında suyu ve dalgaları yaran iki domuz derisi çizme vardı. Uzaktan bakıldığında tek bir kafası ve tek bir yüzü vardı; Yakına yaklaştığında her tarafı insan gibi görünüyordu. Gözler önde, Gözler arkada, Sekiz çeyreği de görebiliyordu. Solda bir ağız, Sağda bir ağız, Dokuz ağız aynı anda konuşuyor! Bir çığlık attı ve uzak boşluğu salladı, Sanki bir turna çığlığı yıldızları delmiş gibi.

Canavar-ruh cevap alamayınca bir kez daha bağırdı: "Cennete

Eşit Büyük Bilge kimdir?"

Pilgrim altın filetosuna bir çimdik atıp demir çubuğunu zıplatarak, "O kişi Yaşlı Maymun," diye cevap verdi.

Zebani sordu, "Nerede yaşıyorsun? Aslen nereden geldin? O kralın pagodasının muhafızı olmak için Kurban Krallığı'na nasıl geldin? Kaptanlarımı yakalamaya ve hazine dağımda savaşı kışkırtarak daha fazla şiddet uygulamaya nasıl cüret edersin?"

"Seni hırsız şeytan!" diye azarladı Pilgrim. "Demek Güneş Dedenizi tanımıyorsunuz! Buraya gel ve resitalimi dinle.

Çiçek-Meyve Dağı, bir zamanlar yaşlı Maymun'un yaşadığı yer, Büyük Okyanus'un Su Perdesi Mağarası'nda. Gençliğimden beri mükemmel bir vücut geliştirdim; İmparator Yeşim beni Cennete Eşit Bilge yaptı. Dipper Hall'da büyük bir kargaşaya neden olduğumda, Cennetteki tanrılar beni yenmekte zorlandılar. Muhteşem kudretini ödünç vermesi istenen Buddha, sınırsız bilgeliğini aşkın bir şekilde kullandı. Bir takla bahsinde -kudret testi- Onun eli bir dağ oluşturdu ve beni tam beş yüz yıl boyunca onun altında sıkıştırdı. Guanyin araya girince hayatım kurtuldu: Büyük Tang'ın Tripitaka'sı Ruh Dağı'nda Budist ayetini aramak için Batı'ya gidecekti. Ona koruma sağlamak için serbest bırakıldım Ve yetiştirme, cinleri ve

şeytanları arındırma. Batı'nın Kurban Krallığı'nda tanıştık Üç nesilboyunca rahipler haksız yere suçlandı. Merhametle sebebini sorduk Vepagodanın ışığını kaybettiğini öğrendim. Ustam gerçeğe ulaşmak için onusüpürdü: Gece üçüncü nöbete ulaştığında tüm sesler kesilmişti, Hemenitiraf eden iki canavarı yakaladık. Hepiniz, hazineyi çaldırdığınızı iddiaettiniz; Hırsızlar çetesinin bir ejderha kralı vardı, Bir prenses adını ekledi,All Saints. Pagoda'nın kirişlerine kan yağdırarak, Birinin hazinesini kendikullanımı için aldı. Mahkemede alınan bu doğru ifade, Kralın emriyle sizibulmak ve bir kavga çıkarmak için buraya geldik. Güneş Baba'nın adınısormaya gerek yok. Hazineyi hemen krala geri verin. Hem yaşlı hem degenç akrabalarınızın canını bağışlayacağız. Eğer çabalamak isteyecekkadar aptalsanız, Suyunuzu kurutacağım, dağınızı devireceğim ve sizi yokedeceğim!"

Damadı bu sözleri duyunca küçümseyerek gülümsedi ve şöyle dedi: " Demek sen kutsal kitapları getirmeye giden bir keşişsin. Birinin işine karışmaktan daha önemli bir işin yok mu senin? Sen kutsal kitaplarını Buddha'dan alacaksın ve ben de hazineleri çalan kişiyim. Bunun seninle ne ilgisi var? Neden buraya gelip benimle kavga etmek zorundasın?"

"Bu hırsız şeytan," dedi Hacı, "çok az anlayışa sahip! Elbette ben kralın lütfuna mazhar değilim, onun suyu ya da pirinciyle beslenmiyorum ve dolayısıyla ona hizmet etmek zorunda değilim. Ama siz sadece onun hazinesini çalıp pagodasını kirletmekle kalmadınız, aynı zamanda Altın Işık Manastırı rahiplerine de acı çektirdiniz. Ne de olsa onlar da bizimle aynı topluluğa aitler. Nasıl olur da gücümü onlar adına kullanmaz ve onların uğradığı haksızlığı gün ışığına çıkarmazdım?"

"Bu durumda," dedi damadı, "savaşmak istiyor olmalısın. Atasözünün dediği gibi, "Savaş acımasız bir eylemdir." Ellerimi kaldırdığımda, seni bağışlamayacağımdan korkuyorum. Birdenbire canını alabilirim ve bu da senin kutsal girişimini altüst edebilir!"

Öfkelenen Hacı bağırdı: "Seni yüzsüz hırsız şeytan! Nasıl bir gücün var ki böyle büyük laflar etmeye cüret ediyorsun? Buraya gel ve babanın sopasının tadına bak!" Damat hiç korkmadan, hilal dişli küreğiyle darbeyi savuşturdu; böylece Scattered-Rock Dağı'nın tepesinde muhteşem bir savaş başladı.

Canavarlar hazineleri çaldı ve stupa karanlığa gömüldü. Hacı şeytanları yakaladı ve krala haber verdi. Suyun içine iki küçük şeytan kaçtı; Yaşlı ejderha korku içinde öğütler verdi. Damadı Dokuz Başlı, gücünü gösterecekti; Gücünü göstermeye gitmek için silahlandı Ve Büyük Bilge'yi uyandırdı, Cennetin öfkesine eşit, Demir çubuğu yukarı kaldırılmış, sert ve güçlüydü. O şeytan Dokuz kafada on sekiz göz vardı Arkası ve önü alev alev yanan; Bu Hacı, Çelik gibi kolları binlerce kiloyu kaldırabilirdi, Etrafa uğurlu ışınlar yaydı. Kürek, yang'ın ilk vuruşundaki ay gibi görünüyordu; Çubuk, on bin mil boyunca uçan don gibi görünüyordu. Her ikisi de kazanmak için çabalarken sopa kürekle karşılaştı, Ama bu savaş alanında henüz kimse kazanmamıştı.

İleri geri hücum eden ikili otuzdan fazla raunt boyunca dövüştü ancak bir karara varılamadı.

Zhu Sekiz Kural tüm bu süre boyunca dağ yamacının önünde duruyordu; savaşın en tatlı anına ulaşmasını bekledikten sonra muckrake'ini havaya kaldırdı ve canavar ruhun sırtına sertçe indirdi. Gördüğünüz gibi şeytanın dokuz başı vardı ve her birinin üzerinde net görebilen gözler vardı. Sekiz Kural'ın arkasından kendisine doğru geldiğini görünce, hemen küreğin alt kısmını tırmığı engellemek için kullanırken, üst kısmı da demir çubuğu savuşturdu. Bu şekilde altı ya da yedi raunt daha dövüştüler ve canavar önden ve arkadan gelen çifte saldırıya daha fazla dayanamadı. Bir anda takla atarak havaya fırladı ve ilk haline dönüştü: son derece çirkin ve vahşi, dokuz başlı bir böcekti. Görünüşüne bir bakın! Korkudan ölecektiniz! O vardı

Brokar gibi tüyler yayılmış, Kıvırcık yapağılı iri bir gövde. Büyüklüğü, en az on iki ayak uzunluğunda- Kaplumbağa ya da iguananınkine benzer bir şekli var. İki ayağı kanca gibi sivri ve keskindi; dokuz başı birleşerek bir halka oluşturuyordu. Kanatlarını açtığında o kadar iyi uçardı ki, karga bile onun gücüyle boy ölçüşemezdi. Haykırarak cennetin kenarını sallayabilir, efsanevi bir turnadan daha yüksek sesle çağırabilirdi. Altın ışık huzmeleri saçan gözlerle, Sıradan kuşlar gibi değil, onunki gurur verici bir manzaraydı.

Gördükleri karşısında dehşete düşen Sekiz Kural şöyle bağırdı: " Ağabey! Hayatım boyunca hiç bu kadar vahşi bir şey görmedim! Kan ve nefesten oluşan hangi yaratık böyle bir canavar doğurabilir?"

"Nadir bulunur! Nadir, evet!" diye cevap verdi Pilgrim. "Oraya çıkıp vurmama

izin ver onu."

Sevgili Büyük Bilge! Hızla uğurlu buluta binerek havaya sıçradı ve demir çubuğuyla yaratığın kafasına bir darbe indirdi. Zalim yaratık yeteneklerini göstermek için kanatlarını açtı ve bir tarafa doğru uçtu. Yuvarlanarak aniden dağın yamacından aşağı inerken, gövdesinin ortasından bir kafa daha fırladı. Kasap çanağı gibi kocaman, açık bir ağız, Sekiz Kural'ın kıllarını bir ısırıkta yakaladı. Kurbanını çekiştirip çekiştirip Yeşil Dalga Lagünü'nün sularına doğru sürükledi. Ejderha sarayına ulaştığında, önceki formuna geri döndü ve Sekiz Kural'ı yere fırlattı. " Küçükler, neredesiniz?" diye bağırdı. Uskumruların, culterlerin, sazanların ve tüneklerin ruhları ile kaplumbağa, iguana ve deniz kaplumbağası şeytanlarının hepsi "Buradayız!" diye bağırarak ileri atıldı.

"Bu rahibi alın," dedi damat, "ve onu şuraya bağlayın. Devriyeye gönderilen askerlerimizin intikamını almak istiyorum."

Ruhlardan oluşan gürültülü kalabalık Sekiz Kural'ı içeri taşırken, sevinç içindeki yaşlı ejderha kralı dışarı çıkarak, "Değerli damadım, büyük bir başarıya imza attın! Onu yakalamayı nasıl başardın?"

Damadı olanları etraflıca anlattıktan sonra, yaşlı ejderha bu zaferi kutlamak için hemen bir ziyafet verilmesini emretti ve biz de şimdilik onlardan ayrılıyoruz.

Şimdi size, Sekiz Kural'ın canavar-ruh tarafından nasıl ele geçirildiğini gördüğünde oldukça dehşete kapılan Hacı Güneş'ten bahsedeceğiz.

"Bu çok zorlu bir adam!" diye düşündü kendi kendine. "Geri dönüp saraydaki Efendi "yi görmek isterdim ama kralın bana gülmesinden korkuyorum. Eğer tekrar savaşı kışkırtacak sesler çıkarırsam, onlarla tek başıma yüzleşmek zorunda kalacağım. Dahası, suda iş yapmaya alışık değilim. İçeri girip o şeytanın Idiot'a ne yapacağını görmek için kendimi dönüştürsem iyi olacak. Eğer bir şansımız varsa, onu tekrar dışarı kaçıracağım, böylece işimize devam edebiliriz."

Sevgili Büyük Bilge! Parmaklarıyla sihirli işareti yaparak vücudunu salladı, suya sıçramak için bir yengece dönüştü ve yüksek geçidin önüne gitti. Burası onun için tanıdık bir yoldu, çünkü daha önce Boğa İblis Kralı'nı gözetleyip altın gözlü canavarını çaldığında da buradan geçmişti. Kemerden yana doğru sürünerek geçtikten sonra Hacı, içeride yaşlı Ejderha Kralı'nın dokuz başlı böcek ve ailesinin diğer üyeleriyle neşeyle içki içtiğini gördü. Onların yanına gitmeye cesaret edemeyen Pilgrim, birkaç karides ve yengeç ruhunun oynaştığı doğu koridoruna doğru sürünerek ilerledi. Bir süre onların konuşmalarını dinledikten sonra Hacı onların konuşma tarzlarını taklit ederek, "Saygıdeğer damadımız tarafından yakalanan uzun burunlu rahip öldü mü?" diye sordu.

"Henüz değil," diye yanıtladı ruhlar. "Batı koridorunda bağlı olan ve inleyen kişi, o değil mi?" Bunu duyan Hacı sessizce sürünerek batı koridoruna gitti ve gerçekten de bizim Budala'yı bir sütuna bağlanmış ve inlerken buldu.

"Sekiz Kural," diye fısıldadı Hacı ona yaklaşırken, "beni tanıdın mı?" Sekiz Kural sesi duyunca onun Hacı olduğunu anladı ve "Ağabey, ne yapalım? Onun yerine bu adam tarafından yakalandım!" Hacı etrafına

bakınıp kimseyi göremeyince pençeleriyle ipleri kopardı ve Sekiz Kural'agitmesini söyledi. Salak serbest kaldıktan sonra, "Ağabey, silahımı o aldı.Ne yapmamız gerekiyor?"

"Onu nereye koyduğunu biliyor musun?" diye sordu Hacı ve Sekiz Kural, "O şeytan tarafından ana salona götürülmüş olmalı," diye yanıtladı. Hacı ona, "Kuleli geçidin altına git ve beni bekle," dedi.

Canını kurtarmak için kaçan Sekiz Kural sessizce dışarı çıkarken, Hacı dönüp bir kez daha ana salona doğru süründü. Sol tarafta gördüğü ışıklı bir nesne aslında Sekiz Kural'ın tırmığıydı. Beden Gizleme büyüsünü kullanarak onu çaldı ve yüksek geçide gitti. "Sekiz Kural, silahını al," dedi.

Idiot tırmığı aldıktan sonra, "Ağabey, önce sen git ve yaşlı Hog "un saraya girmesi için savaşmasına izin ver. Eğer kazanırsam, tüm ailelerini ele geçireceğim. Eğer yenilirsem, dışarı kaçacağım ve sen de lagünün kenarında bana yardıma gelebilirsin."

Çok memnun olan Hacı ona dikkatli olmasını söyledi. "Korkma," dedi Sekiz Kural, "çünkü suda bazı yeteneklerim var." Hacı onu bıraktı ve suyun yüzeyine geri yüzdü.

Siyah pamuklu gömleğini düzelten ve tırmığını iki eliyle kavrayan Sekiz Kuralımız bir çığlık atarak sarayın içine daldı. Genç ve yaşlı su akrabaları o kadar ürkmüşlerdi ki ana salona doğru koştular, "Bu korkunç! O uzun burunlu rahip ipleri kopardı ve bize saldırıyor!"

Yaşlı ejderha, dokuz başlı böcek ve aile üyeleri buna pek hazırlıklı değildi; ayağa fırlayarak her yöne dağıldılar ve kendilerini saklamaya çalıştılar. Ancak bizim Budala'nın ölüme ya da yaşama aldırdığı yoktu; ana salona dalarak tırmığını kapıları kırmak, masa ve sandalyeleri yıkmak ve tüm o içki kaplarını paramparça etmek için kullandı. Onun için bir referans şiirimiz var ve şiir şöyle diyor:

Ahşap Anne bir su şeytanı tarafından yakalandı; Zihin Maymunu, boyun eğmeyen, onu çok aradı Ve kilidi açmak için akıllıca bir numara

kullandı. Ardından güçlerini ve en derin öfkelerini gösterdiler. Damat,prensesiyle birlikte hızla saklandı; Ejderha Kral korku ve dehşet içindesessizliğe gömüldü. Saray kemerleri ve pencereleri parçalandıkça,Dragon'un oğulları ve torunları akıllarını yitirdi.

Bu kez kaplumbağa kabuklu paravanlar Sekiz Kural tarafından un ufak edildi ve mercan bitkileri paramparça edildi. Prensesi güvenli bir şekilde içeriye sakladıktan sonra, dokuz başlı böcek hilal dişli küreğini kaptığı gibi sarayın önüne koşarak bağırdı: "Kanunsuz domuzlar! Ne cüretle akrabalarımı korkutacak kadar küstahlaşırsınız?"

"Seni hırsız şeytan!" diye azarladı Sekiz Kural. "Beni yakalamaya nasıl cüret edersin? Artık benim suçum değil! Evini dağıtmam için beni davet eden

. Hazineleri hemen geri ver ki ben de kralı görmeye gidebileyim. Bu her şeyin sonu olacak. Aksi takdirde, tüm ailenizin hayatını kesinlikle bağışlamayacağım!"

Şeytan elbette pes edecek gibi değildi. Dişlerini sıkarak Sekiz Kural'la birlikte savaşa daldı. Yaşlı ejderha ancak o zaman kendini toparlayıp, palalar ve mızraklarla silahlanmış oğlu ve torununu da saldırıya geçirmeyi başardı. Sekiz Kural gidişatın kendi aleyhine döndüğünü görünce tırmığıyla zayıf bir darbe indirdi ve ardından yaşlı ejderha ve yoldaşları kaçmaya başladı. Bir anda hepsi sudan dışarı fırladı ve lagünün yüzeyinde bir aşağı bir yukarı sallanmaya başladı.

Şimdi size kıyıda bekleyen Hacı Güneş'ten bahsedeceğiz. Bir anda Sekiz Kural "ın sudan çıktığını ve rakipleri tarafından kovalandığını görünce, hızla bulut ve sisin üzerine çıktı ve demir çubuğunu sallayarak " Kaçma!" diye bağırdı. Tek bir darbeyle yaşlı ejderhanın kafası paramparça oldu. Ne yazık ki!

Kan lagüne dökülürken, kırmızı su kabardı. Ceset, ölmekte olan pullarıyla dalgaların üzerinde yüzüyordu.

Ejderhanın oğlu ve torunu o kadar korkmuşlardı ki hepsi canlarını kurtarmak için

kaçtılar. Sadece damadı Dokuz Başlı, cesedi alıp saraya geri döndü.

Ancak Pilgrim ve Sekiz Kural hemen peşlerine düşmediler; bunun yerine kıyıya geri dönüp olanlar hakkında konuştular. "Bu adamın savaşma arzusu artık köreldi," dedi Sekiz Kural. "Tırmığımla içeri girdim ve muazzam bir yıkıma neden oldum. Akıllarını kaçıracak kadar korkmuşlardı. Yaşlı ejderha beni kovaladığında o damatla kavga ediyordum. Onu öldüresiye dövmen iyi oldu. İçeri döndüklerinde, şüphesiz yas ve cenaze için hazırlanacaklar ve kesinlikle bir daha dışarı çıkmayacaklar. Vakit de geç oluyor. Ne yapalım?"

"Neden zaman konusunda endişeleniyorsun?" dedi Hacı. "Bu fırsatı değerlendirmeli ve aşağı inip onlara bir kez daha saldırmalısınız. Saraya dönmeden önce hazineyi kurtarmalıyız." Ne var ki bizim Budala tembel ve uyuşuk davranmış, türlü bahanelerle gitmeyi reddetmişti. "Kardeşim," diye ısrar etti Pilgrim, "bütün bu tartışmalara gerek yok. Onları eskisi gibi gelmeye ikna et, ben de onlara saldırayım."

İkili bu şekilde konuşurken, aniden doğudan güneye doğru çalkantılı, şiddetli bir boranın hareket ettirdiği geniş bir koyu sis alanı gördüler. Hacı daha dikkatli baktığında, bunun Erik Dağı'nın Altı Kardeşi'yle birlikte seyahat eden Şanlı Sagacity'den Erlang olduğunu gördü.

Atmacaları ve tazıları yönetirken tilkileri, yabani tavşanları, geyikleri ve antilopları da avlıyorlardı. Her birinin belinden sarkan kavisli bir yayı ve elinde keskin bir bıçağı vardı, rüzgâr ve sisin içinde hızla ilerliyorlardı. " Sekiz Kural," dedi Hacı, "bu yedi bilge benim kardeşlerim. O n l a r ı alıkoymalı ve savaşta bize yardım etmelerini istemeliyiz. Eğer başarılı olursak, bu bizim için harika bir fırsat olacak."

"Eğer onlar senin kardeşlerinse," diye yanıtladı Sekiz Kural, "gerçekten de

onlardan kal."

Pilgrim, "Ama onların arasında Büyük Birader Şanlı Sagacity var," dedi, "Bir zamanlar beni yenmiş olan. Kendimi ona aniden gösterdiğim için biraz utanıyorum. Neden bulutlarının yolunu kesip şöyle demiyorsun: " Ölümsüz Lord, lütfen bir dakika durun. Cennete Eşdeğer Büyük Bilge size saygılarını sunmak için burada." Burada olduğumu duyduğunda kesinlikle duracaktır. Sakinleştiğinde, onu görmem daha kolay olacak." Bizim Budala gerçekten de bulutlara bindi ve hızla dağın zirvesine yükseldi. " Ölümsüz Lord," diye bağırdı yüksek bir sesle, "lütfen atlarınızı ve arabalarınızı yavaşlatın. Cennete Eşit Büyük Bilge sizi görmek istiyor." Bunu duyan kutsal baba altı kardeşe durmaları için emir verdi. Sekiz Kural'la karşılaştıktan sonra, "Cennete Eşit Büyük Bilge nerede?" diye sordu.

Sekiz Kural dedi ki, "Aşağıda, dağda çağrınızı bekliyor." " Kardeşlerim,"

dedi Erlang, "lütfen onu buraya gelmesi için davet edin."

Kang, Zhang, Rao, Li, Guo ve Zhi'den oluşan altı kardeş kamptan koşarak çıktı ve "Sun Wukong Ağabey, Büyük Kardeş huzurunuza çıkmayı talep ediyor" diye bağırdı. Hacı ilerledi ve her birini selamladıktan sonra birlikte dağa çıktılar. Kutsal Baba Erlang tarafından karşılandı ve ona ellerini uzatarak şöyle dedi: "Büyük Bilge, büyük çileden kurtuldun ve Kum Kapısı'nda emirleri aldın. Liyakatine ulaşacağın ve lotus tahtına çıkacağın günler sayılabilir. Tebrik edilmelisin!"

"Pek sayılmaz," dedi Hacı. "Geçmişte sizden büyük iyilik gördüm ve henüz size borcumu ödeyemedim. Çektiğim çileden kurtulmuş olmama ve şimdi Batı'ya doğru yolculuk ediyor olmama rağmen, ne tür bir başarı elde edeceğim konusunda hiçbir fikrim yok. Şu anda Kurban Krallığı'ndan geçiyoruz ve bazı rahipleri başlarına gelen felaketten kurtarmak için buraya şeytanları yakalamaya ve bir hazinenin iadesini talep etmeye geldik. Tesadüfen Büyük Kardeş'in asil maiyetini gördük ve sizden yardım

talep etme cesaretini gösterdik. Nereden g e l d i ğ i n i z ya da dileğimiziyerine getirmekten memnuniyet duyup duymayacağınız konusunda hiçbirbilgimiz yok."

"Yapacak bir şeyim olmadığı için," dedi Erlang gülümseyerek, " kardeşlerle ava çıktım, tam da dönüyorduk. Büyük Bilge durmamızı isteyerek çok nazik davrandı, bu da eski bir dosta ne kadar değer verdiğinin kanıtı. Eğer istersen Bazı şeytanları yenmene yardım etmemi istiyorsun, sana itaat etmeyecek miyim? Ama hangi şeytani hırsızlar bu bölgeyi işgal ediyor?"

"Unutmuş olmalısın Büyük Birader," dedi altı bilgeden biri. "Burası Scattered- Rock Dağı ve altında da All Saints'in ejderha sarayı olan Yeşil Dalga Lagünü var." Erlang biraz irkilerek, "Ama yaşlı ejderha All Saints hiç sorun çıkarmaz. Bir pagoda hazinesini çalmaya nasıl cüret edebilir?"

"Geçenlerde bir damat aldı," dedi Hacı, "ruh haline gelmiş dokuz başlı bir böcek. İkisi birlikte hırsız olarak komplo kurdular ve Kurban Krallığı'nı kan yağmuruna tuttular, ardından Altın Işık Manastırı'nın tepesindeki śarīra Budist hazinesini alıp götürdüler. İşin aslını anlamayan kral, bunun yerine o manastırın rahiplerine acı bir şekilde zulmetti ve işkence etti. Merhametli ustam gece boyunca pagodayı süpürmek için harekete geçti, bu sırada tepede iki küçük şeytan yakaladım. Devriye için oraya gönderildiler ve bu sabah onları mahkemeye çıkardığımızda dürüstçe itirafta bulundular. Bu nedenle kral efendimizden zebanileri bastırmasını istedi ve biz de bu şekilde buraya gönderildik. İlk karşılaşmamızda, Sekiz Kural dokuz başlı böcek tarafından sürüklenirken gövdesinden bir baş daha çıktı. Dönüşüm yoluyla suya girdim ve Sekiz Kural'ı kurtarmayı başardım. Cesedi o adam ve yandaşları tarafından götürülen yaşlı ejderhayı öldürdüğümde şiddetli bir savaş daha yaşadık. Siz ve asil yoldaşlarınız geldiğinde tam da savaşı yeniden nasıl kışkırtacağımızı tartışıyorduk. Bu nedenle sizi görevlendirdik."

"Eğer yaşlı ejderhayı vurduysan," dedi Erlang, "bu onlara saldırmak için en iyi zaman. Hazırlıklı olmayacaklar ve biz de tüm yuvalarını yok edebiliriz."

"Öyle olabilir," dedi Sekiz Kural, "ama ne de olsa artık geç oldu."

Erlang cevap verdi: "Askeri teorisyenin dediği gibi, "Bir ordu zamanı beklemez." Ne kadar geç olduğu konusunda neden endişeleniyorsun?" Kardeşlerden biri olan Kang konuştu:

"Aceleye gerek yok, Büyük Birader. Aile üyeleri burada yaşadığına göre, bu adam kaçacak değil. Şimdi, İkinci Büyük Kardeş Sun onur konuğumuz olduğuna ve Sert Kıl Domuz da doğru meyveye döndüğüne göre, özellikle de kampımıza şarap ve yiyecek getirmişken, hemen şimdi bir parti vermeliyiz. Ufaklıklar bir ateş yakabilir ve biz de tam burada yakabiliriz. İkisinin şerefine kadeh kaldırabilir ve bu akşam birlikte güzel bir ziyaretin tadını çıkarabiliriz. Sabah olduğunda, savaşı kışkırtabiliriz ve hala bolca zamanımız olur."

Son derece memnun olan Erlang, "Değerli kardeşimiz iyi konuştu!" dedi ve hemen küçüklere ziyafeti hazırlamaları için emir verdi. "Hepinizin asil duygularını reddetmeye cesaret edemeyiz," dedi Hacı, "ama rahip olduğumuzdan beri diyet yasalarına uyuyoruz. Umarım herhangi bir rahatsızlığa neden olmayız."

"Ama meyvelerimiz ve benzerlerimiz var," diye yanıtladı Erlang, " şaraplarımız bile diyet."

Ve böylece, ayın ve yıldızların ışığında, kardeşler kadehlerini dostluk içinde kaldırdılar, cenneti çadırları ve dünyayı hasırları olarak kullandılar.

Gerçekten de yalnız saatler uzundur, ama mutlu bir gece çok kısadır. Çok geçmeden, doğu ışıkla solgunlaştı. Birkaç kadeh şarap Sekiz Kural'a büyük bir ilham vermişti ve kendini toparlayarak şöyle dedi: "Şafak sökmek üzere. Yaşlı Hog savaşı kışkırtmak için suya girsin."

"Dikkatli ol, Mareşal," dedi Erlang. "Onu dışarı çıkması için kandır, biz kardeşler de üzerimize düşeni yaparız."

"Biliyorum! Biliyorum!" dedi Sekiz Kural gülerek. Şuna bir bakın! Kıyafetlerini sıkıp tırmığı kavrayarak su bölümü büyüsünü kullandı ve aşağıya sıçradı. Kuleli geçidin önüne vardığı anda bir çığlık attı ve saray salonuna doğru savaştı.

O sırada, kenevirden bir yas elbisesi giymiş olan ejderha oğul, babasının cesedinin başında nöbet tutuyor ve ağlıyordu. Ejder torunu ve damadı ise arka tarafta bir tabut hazırlamakla meşguldü. Sekiz Kuralımız küfürler savurarak ileri atıldı ve havaya kaldırdığı elleriyle tırmığıyla ağır bir darbe indirdi. Ejderha oğlunun kafasında bir anda dokuz delik açıldı. Ejderha kadın öylesine dehşete düşmüş ki, "O uzun burunlu keşiş benim oğlumu da öldürdü!" diye feryat ederek çılgınca içeri koşmuş. Bunu duyan damat hemen hilal dişli küreğini almış ve ejderha torununu savaşmaya götürmüş. Onlara karşı koymak için tırmığını kaldıran Sekiz Kuralımız, geri çekilirken savaştı ve çok geçmeden suyun yüzeyine vardılar. Büyük Bilge, Cennete Eşit ve yedi kardeş bir anda üzerlerine çullandı ve kısa sürede kılıç ve mızrak darbeleri ejder torunu birkaç köfteye indirdi.

Damat işlerin kötü gittiğini görünce hemen yere yuvarlandı ve eski haline döndü. Kanatlarını açarak havaya yükseldi. Erlang altın yayını çıkardı, gümüş bir saçma taktı ve böceğe doğru fırlattı. Zebani hızla kanatlarını çırptı ve Erlang'ı ısırmak için aşağıya doğru atıldı. Ancak tam gövdesinin ortasından bir kafa daha fırladığında, Erlang'ın küçük tazısı müthiş bir havlamayla havaya sıçradı ve onu ısırarak kopardı. Zebani büyük bir acı içinde kuzey denizine doğru kaçtı. Sekiz Kural peşinden gitmek üzereydi ama Hacı tarafından durduruldu ve "Onu takip etmeyelim.

Atasözünün dediği gibi, "Çaresiz kaçak kovalanmamalıdır." Kafalarından biri küçük tazı tarafından ısırıldı ve hayatta kalması pek olası değil. Onun yerine ben onun kılığına gireyim, sen de suda bir yol aç. Beni sarayına kadar kovala.

Prensesi bulduktan sonra hazineyi geri alabiliriz."

Erlang, "Sanırım onun izini bulmamamız sorun değil. Ancak bu tür bir yaratık dünyada kalırsa, şüphesiz gelecek nesillerde insanlara büyük zarar verecektir."

Böylece bugün bile kan damlayan dokuz başlı böceğe sahibiz ki bu aslında o yaratığın soyundan gelmektedir.

Bu arada Sekiz Kural, Hacı'nın söylediklerini kabul etti ve suda b i r yol açtı. Zebani kılığına giren Hacı önden koşarken, Sekiz Kural da bağırıp çağırarak arkadan takip etti. Ejderha sarayına yaklaştıklarında, " Damadım, neden bu kadar paniktesin?" diye soran prenses All Saints tarafından karşılandılar.

"O Sekiz Kural beni yendi," diye yanıtladı Hacı, "ve beni burada kovalıyor. Artık ona karşı koyabileceğimi sanmıyorum. Hazineleri hemen saklasan iyi olur." Prenses o kadar acele etti ki, elbette doğruyu yanlıştan ayırt edemedi. Hemen arka salondan altın bir kutu çıkarıp Hacı'ya verdi ve " Bu Budist hazinesi" dedi.

Daha sonra beyaz yeşim taşından bir kutu çıkardı ve Hacı'ya vererek, " Bu dokuz yapraklı ilahi agaric. Sen bu hazineleri al ve sakla. Onu yavaşlatmak için Zhu Sekiz Kural ile birkaç raunt savaşmama izin ver. Hazineleri bir kenara koyduktan sonra, dışarı çıkıp onunla tekrar dövüşebilirsin."

Kutuları devralan Pilgrim yüzünü sildi ve "Prenses, iyice bak ve damadın ben olup olmadığımı gör!" diyerek eski haline döndü.

İyice sarsılan prenses kutuları almak için hamle yapmaya çalıştı ama Sekiz Kural koşarak geldi ve omzuna inen bir tırmık darbesiyle yere yığıldı.

Geriye sadece yaşlı bir ejderha kadın kalmıştı; dönüp kaçmaya çalıştı ama Sekiz Kural tarafından yakalandı. Ona da tırmıkla vurmak üzereydi ama Pilgrim tarafından durduruldu ve "Bir dakika bekle. Onu

öldürmeyelim. Canlı bir tanesini başkente götürmeliyiz ki erdemimiziduyurabilelim."

Bu nedenle, Sekiz Kural onu suyun yüzeyine kadar sürükledi ve ardından Hacı iki kutuyu tuttu. Erlang'a şöyle dedi: "Ağabey'in otoritesine ve gücüne borçluyuz. Hazineleri geri aldık ve şeytani hırsızları ortadan kaldırdık."

Erlang, "Bunu ilk olarak kralın mükemmel şansına, ikinci olarak da siz iki değerli kardeşin sınırsız büyü gücüne borçluyuz. Ben ne yaptım?"

Kardeşleri de, "İkinci Ağabey Sun liyakatini gösterdiğine göre, bir an önce buradan ayrılmalıyız," dediler. Hacı onlara teşekkür etmekten kendini alamadı; onları kralı görmeye götürmek isterdi ama onlar kararlılıkla reddettiler. Bilgeler böylece oradan ayrıldılar ve Libation Nehri'ne geri döndüler.

Sekiz Kural ejderha kadını sürüklerken Hacı kutuları aldı; bulut ve sis arasında ilerleyerek bir anda krallığa ulaştılar. Altın Işık Manastırı'nda serbest bırakılan rahipler şehrin dışında bekliyorlardı.

İkisinin bulutlarını ve sislerini durdurduklarını gördüklerinde, onları şehre kabul etmek için eğilerek ilerlediler. O sırada kral ve Tang Keşişi sohbet ediyorlardı. Kendini cesur olmaya zorlayan keşişlerden biri önden koştu ve anmak için sarayın kapısından içeri girdi:

"Majesteleri, iki saygıdeğer baba, Sun ve Zhu, yanlarında hazineleri ve hırsızı da getirerek geri döndüler." Bunu duyan kral, Tang Keşişi ve Sha Keşişi ile birlikte hızla salondan ayrıldı. İki öğrenciyle buluşup onları ilahi liyakatleri için tekrar tekrar överken, bir şükran ziyafeti hazırlanması emrini de verdi. Tripitaka, "Henüz bize yiyecek ve içecek bahşetmenize gerek yok," dedi. "Mütevazı öğrencilerim önce hazineyi pagodaya geri getirsinler. O zaman içebilir ve ziyafet çekebiliriz."

Sonra Hacı'ya dönüp sordu: "Siz ikiniz dün krallıktan ayrıldınız. Nasıl oldu da bugüne kadar dönmediniz?" Bunun üzerine Hacı, damadı ve

Ejderha Kralı ile nasıl savaştıklarını, ölümsüz efendiyle nasılkarşılaştıklarını, canavar ruhları nasıl yendiklerini ve sonunda hazinelerinasıl ele geçirdiklerini ayrıntılı bir şekilde anlattı. Tripitaka, kral ve tümsivil ve askeri yetkililer bundan daha fazla memnun olamazlardı.

"Ejderha kadın insan dilini biliyor mu?" diye sordu kral. Sekiz Kural, " O Ejderha Kral'ın karısıdır ve pek çok oğul ve torun doğurmuştur. Nasıl olur da insan konuşmasını bilmez?"

"Eğer öyleyse," dedi kral, "bize soygunu eksiksiz olarak anlatsın."

Ejderha kadın şöyle dedi: "Budist hazinesinin çalınması hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Bu tamamen merhum kocamın ve damadımız Dokuz Başlı'nın işiydi. Pagodanızın tepesindeki ışıltının bir Budist kalıntısı tarafından yayıldığını keşfettiklerinde, üç yıl önce bir kan yağmuru yağdırdılar ve böylece hazineyi çaldılar."

Kral, "İlahi agarik bitkisini nasıl çaldın?" diye sordu. Ejderha kadın şöyle dedi: "Bu, Cennet'e gizlice girip İlahi Sisler Salonu'nun önünden Batı'nın Ana Kraliçesi tarafından dikilen dokuz yapraklı ilahi agarik bitkisini çalan kızım Prenses All Saints'in işiydi. Bu bitkinin ilahi nefesiyle beslenen śarīra bin yıl boyunca yok edilemez ve tüm çağlarda ışıl ışıl kalırdı. Onu yerde veya tarlada hafifçe sallasanız bile, sayısız renkli ışınlar ve bin telli uğurlu ışınlar yayacaktır. Şimdi bunları ele geçirdiniz ve dahası, kocamı ve oğullarımı katlettiniz, damadımı ve kızımı ortadan kaldırdınız. Hayatımı bağışlamanız için size yalvarıyorum."

Sekiz Kural

"Herkesin canını bağışlayacak değiliz ya!" dedi. Hacı, "Suç bütün bir aile tarafından yüklenilemez. Seni bağışlayacağız. Ancak bizim için pagodanın daimi koruyucusu olman gerekiyor."

"İyi bir ölüm bile sefil bir varoluş kadar iyi değildir!" diye cevap verdi ejderha kadın. "Eğer canımı bağışlarsanız, bana istediğinizi yapabilirsiniz." Hacı hemen demir bir zincir istedi. Tahtın önündeki

görevli onu getirdikten sonra, Hacı ejderha kadının ud kemiğini zincirledeldi ve Sha Monk'a, "Pagodayı nasıl koruduğumuza tanık olması içinkralı davet et" dedi.

Aceleyle arabasını isteyen kral, Tripitaka ile el ele saraydan ayrıldı. Birçok sivil ve askeri yetkilinin eşliğinde Altın Işık Manastırı'na gittiler ve pagodaya çıktılar. śarīra, pagodanın on üçüncü katındaki bir hazine vazosunun içine dikkatlice yerleştirilirken, ejderha kadın ortadaki bir sütuna zincirlendi. Hacı, başkentin yerel ruhunu, şehir tanrısını ve o manastırın koruyucu ruhlarını bir araya getirmek için sihirli kelimeleri okudu. Onlara ejderha kadına her üç günde bir yiyecek ve içecek getirileceği, ancak yaramazlık yapmaya cüret ederse derhal idam edileceği söylendi. Çeşitli tanrılar sessizlik içinde itaat ettiler. Hacı, agarik bitkisini süpürge olarak kullandı ve pagodanın on üç katmanının her birini temizledikten sonra śarīra'yı beslemesi için vazoya geri koydu. Böylece eski, sayısız renkli kiriş ve bin telli uğurlu hava ile bir kez daha yeni olmuştu. Bir kez daha sekiz mahalle ışıltıya tanıklık edebildi ve çevredeki dört ulus hazineye hayran kaldı. Pagodanın kapısından çıktıklarında kral şöyle dedi: "Eğer yaşlı Buddha ve üç Bodhisattvas bu tarafa gelmeseydi, bu m e s e l e y i nasıl çözebilirdik?"

"Majesteleri," dedi Hacı, "iki kelime, Altın Işık, en iyisi değil, çünkü bunların ikisi de kalıcı bir şey değil. Ne de olsa altın kararsız bir maddedir ve ışık da titreşen bir havadır. Bu mütevazı rahip sizin için bu kadar çaba sarf ettiğine göre, manastırın adını Ejderha Zapt Eden Manastır olarak değiştirmenizi önerecektir. Sizi temin ederim ki bu sonsuza dek sürecektir."

Kral hemen ismin değiştirilmesini emretti ve üzerinde İmparatorluk Emriyle İnşa Edilen Ejderha Boyunduruğu Manastırı yazan yeni bir levha ana kapının önüne asıldı. Ayrıca bir imparatorluk ziyafeti verilmesini ve ressamın dört hacının portrelerini yapmasını istedi.

Onların isimleri de Beş Anka Kulesi'ne kaydedildi. Daha sonra kral, hacıları uğurlamak için bizzat kendi arabasıyla şehir dışına götürdü. Kendilerine ödül olarak altın ve yeşim taşı teklif edildiğinde, usta ve öğrenciler bir kuruş bile almayı reddettiler. Gerçekten de

Zebaniler yok edildi, tüm diyarlar temizlendi; Pagoda'nın ışığı yenilendi, büyük dünya aydınlandı.

Sonra yola çıktılar. Önlerindeki yolculuğun nasıl olacağını bilmiyoruz; bir sonraki bölümdeki açıklamayı dinleyelim.

第064回 · Bölüm 64

Bramble Ridge'de Wuneng büyük çaba sarf etti. Sylvan Ölümsüzleri Tapınağı'nda Tripitaka şiiri tartışıyor

Size Kurban Krallığı'nın kralından bahsetmiştik; kral, Tripitaka Tang ve öğrencilerine hazineyi buldukları ve şeytanları yakaladıkları için teşekkürlerini sunmuş, ancak onlar bunu kabul etmemişlerdi. Kral bu nedenle tahtın önündeki görevliye hacıların her biri için giydikleri tarza göre iki takım elbise diktirmesini emretti. Ayrıca her kişi için iki çift ayakkabı ve çorap ile iki ipek kuşak da yaptırıldı. Bunlara ek olarak, kuru gıdalar - hem pişmiş hem de kavrulmuş yiyecekler - de hazırlandı. Seyahat belgeleri onaylandıktan sonra kral imparatorluk kortejini çağırdı; çok sayıda sivil ve askeri yetkili, tüm başkent halkı ve Ejderha Boyunduruğu Manastırı'nın rahipleri, boru ve davul sesleri eşliğinde dördünü şehirden uğurlamak için onu takip etti. Yaklaşık yirmi mil gittikten sonra, önce kraldan ayrıldılar, geri kalan memurlar ve halk ise yirmi mil daha gittikten sonra geri çekildiler. Ancak Ejderha Boyun Eğdiren Manastır'dan gelen rahipler, hacılarla birlikte elli ya da altmış mil yürüdükten sonra bile geri dönmeyi reddetmiş, birkaçı hacılarla birlikte Batı Cenneti'ne gidecekleri konusunda ısrar etmiş, birkaçı da hacılara yolda hizmet ederken riyazet çekeceklerini söylemiş. Hacı hiçbirinin geri dönmeye niyetli olmadığını görünce sihrini kullanmak zorunda kaldı. Saçından otuz kadar tutam kopararak, ağız dolusu ilahi nefesini onların üzerine üflemiş ve "Değişin!" diye bağırmış.

Bir anda vahşi çizgili kaplan sürüsüne dönüştüler, sinsice dolaşıyor ve hırlıyorlardı, ana yolu tamamen kapatmışlardı. Keşişler ancak o zaman korkmuş ve ilerlemeye cesaret edememişler, böylece Büyük Bilge efendisine atını ileri sürmesini söyleyebilmiş. Kısa bir süre sonra uzaktan kayboldular ve keşişler yüksek sesle feryat etmeye başladılar, hepsi ağlıyordu, "En merhametli ve nazik babalar! Yakınlığımız olmadığı için

bizi kurtarmak istemiyorsunuz!" Bu keşişleri geride bırakarak, size bununyerine Batı'ya doğru yola çıkan usta ve üç öğrencisinden bahsedeceğiz.Hacı ancak epeyce yol aldıktan sonra saçlarını geri aldı. Gerçekten demevsimler çabuk değişiyordu ve çok geçmeden kışın sonu ve baharınbaşlangıcı geldi. Ne çok sıcak ne de çok soğuk, seyahat etmek için hoş birzamandı. Yürürken, ana yolun üzerinden geçmesi gereken uzun bir sırtageldiler. Tripitaka oraya bakmak için atını dizginlediğinde, sırtındikenlerle kaplı olduğunu ve sarmaşıklarla tıkandığını gördü. Yolun bellibelirsiz bir izi olsa da, sağdan soldan dolanan dikenli çalılar tarafındankuşatılmıştı. "Öğrenciler," diye seslendi Tang Keşişi, "bu yolda nasılyürüyebiliriz?"

"Neden olmasın?" diye sordu Pilgrim.

"Ah, öğrenciler!" dedi Tang Keşişi. "Aşağıda soluk bir yol var; yukarıda ise çalılıklar. Sadece sürüngenler ya da yerde sürünen böcekler geçebilir. Sizin için bile bu, iki büklüm yürümek anlamına geliyor. At sırtında nasıl kalabilirim ki?"

"Merak etmeyin," dedi Sekiz Kural. "Sana odun tırmıklama ve çalılıkları açma becerimi göstereyim. Ata binmekten bahsetme. Bir arabaya binseniz bile geçebilirsiniz."

"Gücün olsa da," dedi Tripitaka, "uzun bir mesafe boyunca dayanamazsın. Bu sırtın ne kadar geniş olduğunu merak ediyorum. Enerjiyi nereden bulabiliriz?" Hacı cevap verdi, "Bunu daha fazla tartışmaya gerek yok. Gidip bir bakayım."

Havaya sıçradı ve gördüğü şey uçsuz bucaksız bir uçurumdu. Gerçekten de

Yeryüzünü örter ve gökyüzünde kaybolurlar, Sis toplar ve yağmur tutarlar- Bu yumuşak, dağınık hasırlar yolu çevreliyor, Bu yeşim yeşili tepeler dağı gölgeliyor. Yeni filizlenen yapraklar yoğun ve bereketli; Sıra ve üretkenlikle gelişip çiçek açıyorlar. Uzaktan bakıldığında sonu yokmuş gibi görünürler; yakından bakıldığında ise uçsuz bucaksız yeşil bir bulut

gibi görünürler. Tüylü ve yemyeşil, Taze koyu yeşil, Rüzgarda yükseksesle hışırdıyorlar Parlak güneş onları parlatırken. Aralarında çamlar,sedirler ve bambular; daha birçok erik, söğüt ve dut var. Sürüngenler yaşlıağaçların etrafında dolanır Ve morsalkımlar, sarkık söğütler. Bir destekgibi birbirine bağlanmış, Keçeleşmiş bir karyola gibi görünüyorlar. Brokargibi açan çiçekler var, Ve yabani tomurcuklar uzaklara koku gönderiyor.Hangi insan hayatı boyunca çalılıklarla karşılaşmamıştır ki? Batı'nınböylesine geniş çalılıklarını kim görmüştür?

Bölgeye uzun süre baktıktan sonra Hacı bulutunu indirdi ve "Efendim, bu sırt muazzam!" dedi.

"Ne kadar büyük?" diye sordu Tripitaka. "Sonunu göremiyorum," diye yanıtladı Hacı. "En az bin mil uzunluğunda gibi görünüyor."

Tripitaka dehşete kapılarak, "Ne yapacağız?" diye sordu.

Sha Monk gülerek, "Lütfen endişelenmeyin Üstat," dedi. "Hadi, geçebilmeniz için toprağı yakıp kül eden ve çalıları ateşe verenlerin örneğini izleyelim."

"Gevezeliği bırak!" dedi Sekiz Kural. "Toprağı yakmak için bunu onuncu ayın başında, bitki örtüsü kuruyup kolayca tutuşabilir hale geldiğinde yapmalısın. Şu anda bereketli bir şekilde büyüyor. Nasıl yakılabilir ki?"

"Yapabilseydiniz bile," diye ekledi Hacı, "alev oldukça korkutucu olurdu." "O

zaman karşıya nasıl geçeceğiz?" diye sordu Tripitaka.

"Eğer karşıya geçmek istiyorsan," dedi Sekiz Kural gülerek, "benim gibi yapman

gerekecek. söyle!"

Sevgili Aptal! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak bir büyü okudu ve "Büyüyün!" diye bağırarak gövdesini gerdi.

Bir anda yaklaşık iki yüz fit yüksekliğe ulaştı. Tırmığını sallayarak, " Değiştir!" diye bağırdı ve tırmığın sapı yaklaşık üç yüz fit uzunluğa ulaştı. Büyük adımlarla ilerledi ve tırmığı iki eliyle tutarak sağdaki ve soldaki çalıları itti. "Usta beni izlesin!" dedi ve çok memnun olan Tripitaka atını hızla ileri sürdü, onu bavulunu süren Sha Monk ve yolu temizlemek için demir çubuğunu kullanan Pilgrim izledi.

O gün boyunca hiç dinlenmediler ve yaklaşık yüz mil yol aldılar. Akşam olduğunda küçük bir açıklığa vardılar ve burada taştan bir anıtla karşılaştılar. Tepesinde büyük harflerle "Bramble Ridge" yazıyordu. Aşağıda ise iki sıra halinde daha küçük harflerle şunlar yazılıydı:

İç içe geçmiş sekiz yüz mil böğürtlen, Eski günlerden beri çok az kişinin yürüdüğü bir yol.

Sekiz Kural anıtı gördüğünde gülerek şöyle dedi: "İhtiyar Hog yazıta iki satır daha eklesin:

Ama şimdi Sekiz Kural Batı "ya doğru düz ve geniş bir yol açabiliyor."

Memnun olan Tripitaka atından indi ve şöyle dedi, "Ah, öğrenci! Seni çok

yorduk! Geceyi burada geçirelim, yarın hava aydınlandığında tekrar yola çıkarız."

"Şimdi durmayın, Usta," dedi Sekiz Kural. "Gökyüzü hala açıkken ve bize ilham verirken, gecenin içinden yolu temizlemeli ve devam etmeliyiz!"

İhtiyar buna uymak zorunda kaldı.

Sekiz Kural ilerledi ve yine büyük bir çaba harcadı; binici ellerini dinlendirmeden ve at tırısa kalkmadan, usta ve öğrenciler bir gece ve bir gün daha yolculuk ettiler. Bir kez daha geç oluyordu, ama önlerinde uzanan şey göz alıcı bir manzaraydı. Ortasında eski bir tapınağın bulunduğu başka bir açıklığa geldiklerinde rüzgârla savrulan bambuların şarkısını ve hışırdayan çamların sesini de duydular. Kapının dışında

çamlar ve sedirler yeşile bürünmüş, şeftaliler ve erikler güzellikleri nisergilemek için birbirleriyle yarışıyorlardı.

Attan indikten sonra Tripitaka ve üç öğrencisi etraflarına bakındılar. Gördükleri şey

Uçurumun önündeki serin bir derenin tepesinde eski bir tapınak, Ve sisle kaplanmış ıssız topraklar insanın gözüne çarpıyordu. Sāla ağaçlarının kümeleri için uzun yıllar geçmişti; Mevsimler geçerken orada yosunlu bir teras duruyordu. Sallanan yeşim gibi bambular konuşur gibiydi, Ve keder bir kuşun solan çığlığıyla anlatılırdı. İnsan, hayvan ve kümes hayvanlarına ait çok az iz var; Sadece yabani çiçekler ve en yüksek duvarlardaki sürüngenler.

Bölgeyi inceledikten sonra Hacı şöyle dedi: "Burası iyilikten çok kötülüğe işaret ediyor. Burada uzun süre kalmamalıyız."

Sha Monk, "Ağabey, aşırı şüpheci değil misin?" diye sordu. "Bırakın tuhaf bir canavarı ya da şeytani bir kuşu, burada insan izi bile yok. Korkacak ne var ki?"

Konuşmasını henüz bitirmişti ki, soğuk bir rüzgârla türbenin kapısının arkasından yaşlı bir adam çıktı. Başında kare bir sarık, üzerinde basit bir cübbe vardı. elinde bir baston ve ayaklarında bir çift hasır sandalet vardı. Onu kızıl sakallı, kızıl vücutlu, yeşil yüzlü, sivri dişleri olan ve başında bir tabak buğday keki bulunan bir iblis hizmetkârı takip ediyordu. Yaşlı adam dizlerinin üzerine çökerek şöyle dedi: "Yüce Bilge, bu mütevazı tanrı Böğürtlen Sırtı'nın yerel ruhudur. Gelişinizi öğrendikten sonra, size özel olarak hazırlanmış buharda pişmiş keklerden oluşan bu tabak dışında sunacak pek bir şeyim yok. Bunu siz saygıdeğer efendilere takdim ediyor ve yemek yemenizi rica ediyorum. Sekiz yüz millik bu bölgede hiç insan evi yok. Bu yüzden lütfen açlığınızı gidermek için biraz kek alın."

Memnun olan Sekiz Kural ellerini uzatarak öne doğru yürüdü ve keklerden birini almak üzereydi. Ancak yaşlı adamı bir süredir göz hapsinde tutan Pilgrim hemen bağırdı: "Dur! Bu iyi bir adam değil! Sakın

küstahlık etmeye kalkma! Sen nasıl bir yerel ruhsun ki, gelip yaşlıMaymun'u kandırmaya cüret ediyorsun? Değneğime dikkat et!" Yaşlıadam onun saldırdığını görünce etrafında döndü ve hemen soğuk birrüzgâra dönüştü. Gürültülü bir vınlamayla yaşlı adamı havaya savurdu.Yuvarlana yuvarlana kısa sürede gözden kayboldu. Büyük Bilge o kadarşaşırmıştı ki ustasını aramaya nasıl başlayacağını bilemezken, Sekiz Kuralve Sha Monk şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Beyaz at bile korku içindekişnedi. Dördü, üç kardeş ve at, transa geçmiş gibiydiler; uzaklara veyakınlara baktılar ama efendilerinden hiçbir iz yoktu. Onları orada bırakıp,aramaya devam edeceğiz.

Şimdi size, yaşlı adamı sisle kaplı taş bir evin önüne götüren ve sonra onu nazikçe indiren o yaşlı adam ve iblis hizmetçisinden bahsedeceğiz. İhtiyarın elini tutan yaşlı adam şöyle dedi: "Kutsal keşiş, lütfen korkma. Biz kötü insanlar değiliz.

Ben aslında Bramble Ridge'in Sekiz ve On numaralı silahtarıyım. Bu gece açık bir esinti ve parlak ay ışığı olduğu için, sizi buraya özellikle birkaç arkadaşla tanışmak ve şiir hakkında konuşmak için getirdim, sadece keyifli bir boş zaman geçirmek için." Yaşlı adam ancak o zaman kendini toparlayabildi. Etrafına dikkatlice baktığında, gerçekten de bulduğu şey buydu:

Puslu bulutların uğrak yeri, Tanrısal saflıkta sahnelerde bir ev, Eğitimde kendini saf tutmak için iyidir, Çiçek ve bambu dikimi için. Yemyeşil kayalıklarda turnalar görülecek; Kurbağalar sevimli ve yeşil göletlerden vıraklayacak. Tiantai'nin sihirli ocağını aşar, Hua Dağı'nın hava kütlelerinden daha parlaktır. Balıkçılık ve çiftçilikten bahsetmeye gerek var mı? Burası inzivaya çekilmeye değer. Kıpırdamadan oturun ve düşünceleriniz dinginleşsin Soluk ay ışığı perdeye yükselirken.

Tripitaka manzaranın tadını çıkarırken, ayın ve yıldızların daha da parlaklaştığını hissetti. Sonra, "Sekiz ve On Efendi kutsal keşişi buraya davet etmeyi başardı" diyen sesler duydu. Yaşlı adam başını kaldırdığında

üç yaşlı adam gördü: Birincisi donuk yüz hatlarına sahipti, ikincisininyeşil saçları ve sakalı vardı, üçüncüsü ise yumuşak huylu ve koyurenkliydi. Her birinin farklı görünüşleri ve farklı giysileri vardı ve hepsiTripitaka'yı selamlamak için geldiler. Selamlarına karşılık veren yaşlıadam şöyle dedi, " Bu öğrenci nasıl bir erdeme ya da meziyete sahip ki buyaşlı ölümsüzlerden böyle nazik bir ilgi görebiliyor?"

"Her zaman duymuşuzdur," diye yanıtladı Sekiz ve On Efendi gülümseyerek, "kutsal keşişin Yol'a sahip olduğunu. Uzun zamandır sizi bekliyorduk, şimdi sizinle tanışabildiğimiz için gerçekten şanslıyız. Eğer bilgeliğinizin incisini ve yeşimini bizimle paylaşmaya istekliyseniz, gerçek öğretileri, Chan'ın gizemlerini bilmeyi arzuladığımız için bizimle oturup sohbet etmenizi rica ediyoruz."

Tripitaka yine eğilerek, "Yaşlı ölümsüzlerin onurlu tarzlarını sorabilir miyim?" dedi.

"Donuk yüz hatlarına sahip olana," diye cevap verdi Sekiz ve On Efendi, "Yalnız Dürüstlük Efendi denir. Yeşil saçlı olanın adı Boşluğu Aşan Usta, alçakgönüllü olanın adı ise Bulut Fışkırtan Dekan. Bu yaşlı moron ise Knotty Virtue adını taşıyor."

"Peki ölümsüzlerin onurlu yaşı nedir?" diye sordu Tripitaka. Yalnız

Dürüstlük Efendi şöyle dedi,

Benim yaşım bin yıla ulaştı: Sık yapraklar, her zaman genç, gökyüzüne doğru uzanır. Ejderha ve yılan şeklindeki kalın, hoş kokulu dallar; Don ve karın denediği tatlı bir gölge çerçevesi. Çocukluğumdan beri dayanıklı ve zamanla yıpranmamış, E "er dik, sihirli sanatlara güveniyorum. Anka kuşu, sıradan bir kuş değil, burada barınak bulur- Yemyeşil ve yüce, bu dünyanın tozundan yüksekte.

Boşluk Aşma Ustası gülümseyerek şöyle dedi,

Bin yaşındayım, rüzgara ve ayaza göğüs gerdim Uzun, ruhani gövdelerim doğadan güçlü. Seslerim sessiz bir gecede yağmur gibi

uğulduyor; Gölgem bulut gibi yayılır tüm sonbahar günü boyunca.Köklerim bildiğim sonsuz yaşam için sarmalandı; Bana sonsuz gençlikşarkısı öğretildi. Konuklarım turnalar ve ejderhalar, dünyevi yaşam yok.Canlı yeşil, tanrılarla birlikte yaşıyorum.

Bulut Kıran Dean gülümseyerek şöyle dedi,

Ben de binlerce soğuk kış geçirdim: Yaşlı ama neşeli, biçimim hem saf hem de tuhaf. Uzakta, dünyanın tozuna ve gürültüsüne karışmaktan kaçınıyorum, Ayaz ve karla lekelenmemiş olsa da hala romantik. Yedi Değerli Yol arkadaşımdır; Altı Ermiş resim yapmak için bana şiirde katılırdı. Nağmeler ya da cıngıllar değil, asil kafiyeler yaparız. Ben doğuştan uzun ömürlü azizlerin dostuyum.

Gülümseyen Knotty Virtue, Squire Eight-and-Ten, şöyle dedi,

Ben de bin yaşın üzerindeyim. Hâlâ adil ve dürüstüm, doğuştan yeşilim. Gücüm güzeldir, çiy ve yağmurdan doğar; Dünyanın yaratıcı gizemini öğrendim. Tüm geçitlerin sisinde ve rüzgârında sadece ben büyürüm; Dört iklimde de kimse benden daha dingin değildir. Misafirlerimi gölgelemek için yeşim taşından bir başlık serdim, Tao'yu tartışırken veya ud ve satrançla görülür.

Tripitaka onlara teşekkür ederek, "Dördünüz de ölümsüzsünüz ve uzun yaşamın tadını çıkarıyorsunuz. Üstat Knotty Virtue bin yaşından fazla! Bu kadar ileri bir yaşta Yol'a erişmiş ve böylesine olağanüstü ve zarif özelliklerle kutsanmış olan sizler, Han'ın Dört Beyaz Saçlısı olabilir misiniz?"

"Bizi çok fazla övüyorsunuz!" diye cevap verdi dört yaşlı adam birlikte. "Bizler Dört Beyaz Saçlı Kişi değiliz, yalnızca dağın derinliklerindeki Dört Disiplinli Kişi'yiz. Sırayla kutsal keşişe yaşını sorabilir miyiz?" Tripitaka ellerini göğsünde kavuşturup eğilerek cevap verdi:

Annemin rahminden kırk yıl önce ayrıldım: Yeryüzündeki kaderim keder olmadan önce bile! Can havliyle kaçarken dalgalara savruldum; Kabuğumu attım, şans eseri Altın Dağ'la karşılaştım. Kendimi eğittim ve sūtraları gayretle okudum; Buddha'ya gerçek ibadet benim tek idealimdi. Şimdi Kralım beni Batı'ya gitmem için gönderiyor. İlahi varlığınız arayışımı destekliyor.

Dört yaşlı adam da onu övmeye katıldı ve içlerinden biri şöyle dedi: " Kutsal keşiş annesinin rahminden çıktığı andan itibaren Buddha'nın öğretilerini takip etti. Gerçekten de çocukluğundan beri riyazet uygulamıştır ve bu yüzden de gerçekten de Yol'a sahip üstün bir keşiştir. Şimdi sizin onurlu varlığınızı kabul etme şansına sahip olduğumuza göre, sizden yüce öğretinizi isteme cesaretini gösteriyoruz. Bize Chan yasasının esasları hakkında bilgi vermenizi rica ediyoruz ve bu bizim ömür boyu sürecek arzumuzu tatmin edecektir." Bu sözleri duyan yaşlı adam hiç de yılmadı. Dördüyle de konuşmaya başladı ve şöyle dedi: "Chan sükûnettir, Yasa ise kurtuluştur. Ancak dinginliğin kurtuluşu aydınlanma olmadan gerçekleşmeyecektir. Zihnin temizlenmesi ve arzuların arındırılması, dünyevi olanın terk edilmesi ve tozdan uzaklaşılması - işte bu aydınlanmadır. Şimdi, bir insan bedenine kavuşmak, Orta Diyar'da doğmak ve Buddha'nın doğru doktriniyle karşılaşmak nadir bir fırsattır. Bu üç şeye sahip olmaktan daha büyük bir nimet yoktur. Uçsuz bucaksız ve sınırsız olan nihai erdemin harikulade yolları ne görülebilir ne de duyulabilir. Bununla birlikte, altı duyu organını ve altı tür algıyı söndürebilir. Dolayısıyla, mükemmel bilgeliğin ne doğumu ne de ölümü, ne eksikliği ne de fazlalığı vardır; hem formu hem de boşluğu kapsar ve hem azizlerin hem de sıradanların gerçek dışılığını ortaya çıkarır. Gerçekle temas kurmak için İlk Köken'in tokmak ve maşasını bilmelisiniz; Gerçek'i sezmek için Śākyamuni'nin ṇtekniğini idrak etmelisiniz. Zihinsizliğin gücünü uygulayın; Nirvāa'ya basın ve parçalayın. Uyanışın uyanışı vasıtasıyla, aydınlanmanın aydınlanmasını idrak etmelisiniz.

Bir ruh ışığı kıvılcımı herkesi koruyabilirdi. Şiddetli alev bir dansçı cübbesi gibi parlasın, Dharma alemini görülen tek bir şey gibi süpürsün. Karanlık ve zayıf olanı del; Güçlü olanları da güçlendirin. Sözü edilen bu gizemli geçitten kim geçebilir? Benimki büyük uyanışın orijinal olarak uygulanan Chan'ıdır, Sadece yakınlığı ve iradesi olanlar tarafından korunur ve bilinir."

Dört ihtiyar bu talimatı aldıklarında sınırsız bir sevinç gösterdiler. Hepsi de ellerini kavuşturup boyun eğerek şöyle dedi: "Kutsal keşiş gerçekten de Chan ilkesindeki aydınlanmanın kaynağıdır!"

Ardından Bulut Kıran Dekan şöyle dedi: "Chan sükûnet ve Yasa kurtuluş olsa da, yine de doğamızda sağlam ve zihnimizde samimi olmamız gerekir. Büyük uyanışın gerçek ölümsüzü olsak bile, sonuçta bu hiçbir doğumun yolu değildir.

Gördüğünüz gibi bizim yaşadığımız gizem sizinkinden çok farklı."

"Yol gerçekten de olağanüstü," dedi Tripitaka, "ama öz ve işlev birken, nasıl bir farklılık olabilir ki?" Bulut Kıran Dekan gülümseyerek şöyle dedi: "Dayanıklı ve güçlü doğduğumuz için, özümüz ve işlevimiz sizinkinden farklı. Bize bir beden verdiği için Cennet ve Dünya "ya borçluyuz, renklerimizin beslenmesi için yağmura ve çiğe borçluyuz. Gülümseyerek, rüzgârı ve ayazı küçümser, günleri ve ayları geçiririz. Tek bir yaprağımız bile solmaz; tüm dallarımız erdeme sımsıkı tutunur. Bizim sözlerimiz,

'ye danışmak yerine Sanskritçeye sarılan sizinkilere benzemez. Tao aslında Çin'de kurulmuştur. Bunun yerine, siz onun aydınlığını Batı'da arıyorsunuz. Hasır sandaletlerinizi çarçur ediyorsunuz! Acaba neyin peşindesiniz? Taştan bir aslan kalbinizi oymuş olmalı! Kemiklerin vahşi tilkilerin tükürüğüyle dolmuş olmalı! Chan'ı uygulamak için kökeninizi unutuyor, boş yere Buda'nın meyvesini arıyorsunuz. Sizinkiler benim Bramble Ridge'imin dikenli bilmeceleri, karmakarışık muammaları gibi. Bu tür üstün bir adam, nasıl öğretebilir ve önderlik edebilir? Bu tür bir

modelle, hakikatin damgasını nasıl aktarabilir?

Önünüzdeki görünüşleri incelemelisiniz, Çünkü sessizlikte kendi başına yaşam vardır. Dipsiz bambu sepet su çekecek; Köksüz demir ağaç çiçek açacak. Ayaklarınızı Lingbao zirvesine sıkıca basın; Maitreya'nın güzel kongresine eve döndüğünüzde katılacaksınız."

Tripitaka bu sözleri duyduğunda, konuşmacıya teşekkür etmek için eğildi, ancak Efendi Sekiz ve On tarafından kaldırıldı. Yalnız Dürüstlük Ustası da onu kaldırmak için öne çıkınca, Üstat Boşluk-Yürüyen yüksek sesle bir kahkaha attı ve şöyle dedi: "Bulut Fırçalayan'ın sözleri belli ki delik deşik. Lütfen ayağa kalk kutsal keşiş ve söylediği her şeye inanma. Bu ay ışığında kendi kendini yetiştirme teorilerini tartışmaya hiç niyetimiz yoktu. Daha ziyade şiir bestelemeye ve ilahi söylemeye dalalım."

"Eğer bunu yapmak istiyorsan," dedi Cloud-Brushing gülümseyerek, " bir fincan çay içmek için küçük tapınağımıza girelim. Ne dersiniz?"

Yaşlı adam öne doğru eğilerek, girişinin üzerinde büyük harflerle yazılmış dört kelimelik bir yazı bulunan taş eve baktı:

Sylvan Ölümsüzleri Tapınağı. Birlikte içeri girdiler ve uygun yerlere oturdular. Ardından kırmızı gövdeli iblis görevli onlara bir tabak Çin Kökü pudingi ve beş kadeh güzel kokulu sıvı ile hizmet etmeye geldi. Dört yaşlı adam önce Tang Keşişi'ni yemeye davet etti ama o kadar şüpheciydi ki hemen yemeye cesaret edemedi. Tripitaka da ancak dört ihtiyar yemekten yedikten sonra iki parça puding yedi. Daha sonra her biri güzel kokulu sıvıyı süzdü ve kadehler götürüldü.

Etrafına dikkatle göz gezdirirken Tripitaka tapınağın içinin o kadar parlak ve aydınlık olduğunu gördü ki sanki doğrudan ayın altında oturuyor gibiydiler.

Kaya kenarlarından su akıyordu Ve çiçeklerden güzel kokular yayıldı. Yarım toz zerresi bile kirlenmemişti, Bu zarafet ve şıklık mekanı.

Bu cennet gibi manzara karşısında sevinen ve rahatlayan yaşlı adam aşağıdaki dizeleri söylemekten kendini alamadı:

Chan'in zihni tozsuz ay gibi görünüyor.

Yaşlı Knotty Virtue geniş bir sırıtışla hemen liderliği takip etti ve ilahi söyledi:

İlham perimiz bulutsuz bir öğlen gibi parlıyor üzerimizde.

Squire Lonesome Rectitude dedi ki,

İnce ifadeler, kıvrılmış brokar gibi kesilmiştir;

Usta Void-Surmounting dedi ki,

Nadir mücevherler gibi iyi hatlar da şekillendirilir ve üretilir.

Cloud-Brushing Dean dedi ki,

Altı Dönem boş kibirlerinden arındırıldı; Odes Kitabı yeni bir derleyiciyle buluştu.

"Bu öğrenci," dedi Tripitaka, "savunmasız bir anda ağzından birkaç kelime kaçırdı. Marangoz Tanrı'nın önünde balta sallamak gibi bir şey bu! Az önce siz ölümsüzlerin taze ve zarif dizelerini duyduğumda, şiir ustalarıyla tanıştığımı anladım."

Yaşlı Knotty Virtue şöyle dedi: "Boş gevezeliğe gerek yok, kutsal keşiş. Aileden ayrılanlar başladıkları işi bitirmelidir. Eğer bir şiire başlarsanız, onu bitirmekten kaçınamazsınız, değil mi? Umarız tamamlarsınız."

"Bu öğrenci bunu pek yapamaz," diye yanıtladı Tripitaka. "Son dizeleri bulması ve şiiri bir bütün haline getirmesi için Efendi Sekiz ve On'a sorun çıkarabilir miyim? Bu harika olur!"

"Ne kadar zalimsin!" dedi Knotty Virtue. "Ne de olsa ilk sırayı sen almıştın. Son ikisini nasıl reddedebildin? Yeteneklerinizi esirgemek hiç de mantıklı değil."

Tripitaka'nın son iki satırı okuyarak bitirmekten başka çaresi yoktu:

Çam meltemleri şarkı söylerken çay kararmadan önce, Şarkıların bu neşeli havası kalbimi baharla dolduruyor.

"Bravo!" dedi Squire Eight-and-Ten. "Ne muhteşem bir dize - "

"!"

"Knotty Virtue," dedi Squire Lonesome Rectitude, "şiire gerçekten bağımlı olduğun için her mısra üzerinde kafa yormayı seviyorsun. Neden başka bir şiire başlamıyorsun?"

Squire Eight-and-Ten t e r e d d ü t etmeden, "Şu şekilde başlayacağım " Pushing the Needle":

Ne bahar hızlandırır beni, ne de kış kurutur; Bulutlar geçip gitse de onlar benim için bir hiç."

Usta Void-Surmounting şöyle dedi: "Ben de sizi bu şekilde takip edeceğim.

Yanımda, rüzgârsız da olsa, dans eden bir gölge oluşuyor. İnsan böyle bir bereketi ve sergilenen uzun yaşamı seviyor."

Sonra Bulut Fırtınası Dean dedi ki,

West Mountain'ın asil efendisi gibi gösterişli, Southland'ın boş kalpli yaveri gibi safım.

Sonunda, Yalnız Dürüstlük Ustası dedi ki En

, yüksek dereceli eğimli büyümenin sincabı, kralın estrade'inin çapraz kirişlerini teslim

.

ediyorum

Bunu duyan yaşlı adam onları överek şöyle dedi: "Bu gerçekten de en yüce şiir, asaleti cennete kadar ulaşıyor! Bu öğrenci yeteneksiz olsa da, iki dizeye daha başlama cesaretini gösterebilir."

"Kutsal keşiş," dedi Squire Lonesome Rectitude, "sen Yol'da başarılı olmuş, derin bir terbiye almış birisin. Başka bir bağlantı dizesi yazmanıza gerek yok. Lütfen bize tek başınıza bir şiir verin, biz de aynı şekilde karşılık vermek için elimizden gelen çabayı gösterelim." Tripitaka'nın gülümseyerek, düzenlenmiş şiir tarzında bir şiir bestelemekten başka alternatifi yoktu:

Bir rahip dharma kralını aramak için batıya gider: En uzak kıyılara harikulade yazılar getirirdi. "Üç çiçekli bitkiler şairin şansını artırır; Mücevher ağacı çiçekleri Buda'nın kokusunu yayar." En yüksek zirvelerin ötesine ulaşmak için çabalayacak Ve tüm dünyalarda makamını yaşamaya çalışacak. Yeşim taşının asil formu onu büyülediğinde, ṇAyin alanı Nirvāa'nın kapılarının önünde uzanır.

Dört yaşlı adam bunu duyunca ona en yüksek iltifatlarda bulundular.

Sonra Sekiz On Bey dedi ki: "Bu moruğun cüretkârlıktan başka bir yeteneği yok. Senin şiirine kendi şiirimle cevap vermek için kendimi zorlayacağım:

Aloof'un Knotty Virtue'u, Sylvan kralını küçümsüyorum. Ünüm bu uzun ömürlü şeyden daha geniş yayılır! Uzun boylu, yılan gibi gölgesi dağın üzerine eğilmiş; Akarsu benim bin yıllık, kehribar kokumu içiyor. Evreni güzelleştirmek için uzanıyorum, Rüzgar ve yağmur hareketimi ve amacımı tersine çevirse de. O ölümsüz kemiklerden yoksunum, Mezar taşlarım mantarlardan başka bir şey değil."

"Bu şiir," dedi Squire Lonesome Rectitude, "kahramanca bir dizeyle başlıyor ve ortadaki paralel beyitler de muazzam bir güç gösteriyor. Ama son dizeler çok mütevazı. Ne kadar takdire şayan! Ne kadar takdire şayan! Bu yaşlı moron da bu şiirle cevap verecek:

Soğuk yüzüm kuş krallarını memnun eder. Yeteneklerim Dört Büyük Şey Salonu'nda gelişiyor. İnci çiy damlaları yeşim yeşili çadırımı süslüyor; Hafif bir esinti yayar serin kokumu. Geceleri mırıldanmalarıma uzun verandalar katılır; Sonbaharda eski bir tapınak gölgelerimle arkadaş

olur. İlkbahara yeni yıl gününde doğum günü hediyeleri veririm; ben dağyolunun eski ustasıyım."

"Muhteşem şiir! Muhteşem şiir!" dedi Üstat Boşluk-Aşan gülerek. " Gerçekten de sanki ay cennetin merkezini baskı altına alıyor. Bu yaşlı moron nasıl aynı şekilde cevap verebilir ki? Ama sanırım bu fırsatın kaçmasına izin vermemeliyim ve bu yüzden birkaç satır yazmam gerekecek:

Lordlara ve krallara yakın yüksek yeteneklerin, Bir zamanlar Grand Pure Palace'ın yanında ünüm yayılmıştı. Büfelerde yeşil eterin inişi görülüyor; Karanlık duvarların yanından geçer soluk, keskin kokum. Sonsuza dek dik duracağım, neşemi koruyacağım, Çünkü bu kökler toprağın derinliklerinde oluşmuştur. Bulutların üzerinde dans eden gölgem yükseliyor, O gösterişli, çiçekli birliklerin ötesinde."

"Üç sincabın şiirleri," dedi Cloud-Brushing Dean, "çok asil ve zariftir; en ince saflığı ve sadeliği gösterirler.

Gerçekten de brokarlı bir keseden geldikleri söylenebilir. Vücudumun gücü ve bağırsaklarımın yetenekleri az, ama üç sipahiden aldığım eğitim zihnimi açtı. Bu yüzden, ben de bu saçmalığı sunacağım. Lütfen bana gülmeyin!

Qi- Yu bahçelerinde bilge bir kralı memnun ediyorum. Wei tarlalarında Sallanmakta ve salınmakta özgürüm. Hiçbir Naiad'ın gözyaşları lekelenmedi jadelike tenimde, Ama benekli kılıflar Han geçmişlerini içeriyordu. Yapraklarımın donmasıyla gerçek güzellikleri ortaya çıktı. Bundan böyle sisler gizleyebilir mi gövdelerimin parlaklığını? Ziyou "nun ölümüyle gerçek dostlarım azalsa da, Bilginlerin övgüsü ünümü yeniler."

"Çeşitli ölümsüz büyüklerin şiirleri," dedi Tripitaka, "gerçekten de anka kuşlarının yaydığı incilere benziyor. Konfüçyüs'ün iki öğrencisi Ziyou ve Zixia bile sizi geçemez. Dahası, nezaketiniz ve misafirperverliğiniz için son derece minnettarım. Bununla birlikte, gecenin derinliklerindeyiz ve korkarım ki üç mütevazı öğrencim beni bir

yerlerde bekliyordur. Bu nedenle öğrenciniz burada uzun süre kalamaz.Sınırsız sevginiz adına, şimdi gitmeme ve onları bulmama izin verin. Banadönüş yolunu göstermeniz için size yalvarıyorum."

"Lütfen endişelenme, kutsal keşiş," dedi dört yaşlı adam gülerek. " Bizimki bin yılda bir gelen bir fırsat. Gece derin olsa da, gökyüzü güzel ve ay çok parlak. Lütfen bir süre daha burada oturun. Sabaha karşı size sırt boyunca eşlik edeceğiz ve mutlaka müritlerinizle buluşacaksınız."

Onlar böyle konuşurken, taş evin dışından, ellerinde bir çift kırmızı gazlı bez fener tutan mavi cüppeli iki bakire içeri girdi ve onları ölümsüz bir kız takip etti. Elinde bir dal kayısı çiçeği döndürüyordu ve genişçe gülümseyerek onları selamlamak için içeri girdi. Nasıl görünüyordu diye sorabilirsiniz. Yüzünde

Genç yüzlü bir yalıçapkını süslenmiş, Ve rujdan daha iyi renkler; Işıltılı yıldız gibi gözler; Güve kaşları düzgün ve zarif. Aşağıda: beş renkli erik desenli açık pembe bir etek; Yukarıda; yakasız veya kolsuz bordo bir bluz. Anka gagası gibi sivri küçük terlikler, Ve ipek brokar ince çoraplar. Bir Tiantai tanrıçası gibi baştan çıkarıcı ve nazlı, eski adil Daji'ye benziyor.

"Bu ziyareti neye borçluyuz Kayısı Ölümsüz?" diye sordu dört yaşlı adam onu selamlamak için ayağa kalkarken. Kız hepsine selam verdikten sonra, "Burada büyüleyici bir misafirin ağırlandığını öğrendim ve özellikle onunla tanışmak için geldim. Onunla tanışabilir miyim?"

"Büyüleyici konuk tam burada," dedi Sekiz ve On Efendi, Tang Keşişi'ni göstererek. "Onu görmek

gerek yok."

Tripitaka alçak sesle eğilerek tek kelime etmeye cesaret edemedi. " Çabuk bize çay getir!" diye bağırdı kız ve sarı cüppeli iki hizmetçi daha, üzerinde altı küçük porselen çay fincanı, birkaç çeşit egzotik meyve ve ortasına yerleştirilmiş karıştırmak için bir kaşık bulunan kırmızı lake bir tepsiyle içeri girdi. Hizmetçilerden biri de sarı bakır üzerine beyaz

demirden yapılmış bir çaydanlık taşıyordu ve bu çaydanlıktan güzel birçay kokusu yayılıyordu. Çay doldurulduktan sonra kız ince parmaklarınıhafifçe açarak önce Tripitaka'ya bir fincan çay sundu. Ardından kendisi debir bardak içmeden önce dört yaşlı adama da içki verdi.

"Kayısı Ölümsüz neden oturmuyor?" diye sordu Üstat Boşluk Aşan ve ancak o zaman oturdu. Çaylarını bitirdiklerinde kız tekrar eğildi ve şöyle dedi: "Siz ölümsüzler bu akşam büyük zevkler içindesiniz. Mükemmel dizelerinizden biraz nasihat alabilir miyim?"

"Bizimkilerin hepsi kaba ve bayağı sözler," dedi Cloud-Brushing Dean, " ama Kutsal Keşiş'in besteleri gerçekten de yüksek Tang'ın bir ürünü olarak kabul edilebilir. Çok takdire şayanlar."

"Eğer çok büyük bir yük olmayacaksa," dedi kız, "onları dinlemek isterim." Bunun üzerine dört ihtiyar, yaşlı adamın şiirlerini ve Chan hakkındaki konuşmasını baştan sona tekrarladılar.

Kız onlara gülümseyerek şöyle dedi: "Ben çok yeteneksizim ve gerçekten de beceriksizliğimi göstermemeliyim. Ama böylesine muhteşem bir şiir dinleme ayrıcalığına sahip olduğum için, ilhamsız kalmama izin vermemeliyim. Kutsal keşişin ikinci şiirine kendimce düzenlenmiş bir şiirle karşılık vermek için elimden geleni yapacağım. Buna ne dersiniz?" Böylece yüksek sesle zikretti:

Ünüm Hanwu Kralı tarafından kalıcı kılındı; Konfüçyüs öğrencilerini bana getirdi. Dong Xian'ın sevgisi büyümemi teşvik ederdi; Sun Chu bir zamanlar benim soğuk yemek kokumu severdi. Yağmurun nemlendirdiği bu çiçek ne kadar yumuşak ve nazlı! Puslu kasvetle yarı örtülü ne taze yemyeşil tonlar! Olgunluk beni biraz ekşi yapıyor, biliyorum. Her yıl buğday tarlalarına sürülmek, işte benim kederim.

Bu dört adam bu şiiri duyduklarında, hepsi onu tebrik ederek, "Çok zarif ve yüce! Ve dizeler ilkbahar özlemleriyle dolu.

muhteşem bir dize: "

!"" Kız cilveli bir tavırla gülümseyerek, "Korku ve endişe içindeyim! Kutsal keşişin az önceki kompozisyonu, ipekten bir zihin ve brokar bir ağızdan geldiği söylenebilecek bir şeydi. Ona şunu söylememe izin ver: Eğer bize yeteneğini göstermeye ikna edebilirsen, bana başka bir şiirini vermeye ne dersin?"

Ancak Tang Keşişi cevap vermeye cesaret edemedi. Kız yavaş yavaş aşık olmaya başladıkça, onun oturduğu yere doğru yaklaşmaya başladı. " Neyin var senin, büyüleyici misafir?" diye sordu usulca. "Böyle güzel bir gecede biraz eğlenmeyeceksen, başka ne bekliyorsun? Bir ömür boyu, ne kadar uzun olabilir ki?"

"Eğer Kayısı Ölümsüz," dedi Sekiz ve On Efendi, "bu kadar iyi duygular besliyorsa, kutsal keşiş nasıl olur da rızasını göstererek karşılık vermez? Eğer iyiliklerini esirgerse, o zaman ne kadar şanslı olduğunu bilmiyor demektir."

"Ama kutsal keşiş," dedi Squire Lonesome Rectitude, "Yol'da şöhretli ve başarılı bir beyefendidir ve kesinlikle uygunsuz hiçbir şeye müsamaha göstermeyecektir. Eğer bu tür faaliyetlerde ısrar edersek, uygunsuzluktan suçlu olan biz oluruz: bir adamın ününü kirletmiş ve erdemini bozmuş oluruz. Bu hiç de doğru bir şey değil! Eğer Kayısı Ölümsüz gerçekten de böyle bir eğilim içindeyse, bırakın Bulut-Fırlatan Dekan ve Sekiz ve On Yaver aracı olarak hizmet etsin.

Usta Void-Surmounting ve ben şahit olabiliriz. Daha sonra bu evlilik sözleşmesini mühürleyebilirler. Bu güzel olmaz mıydı?" Bunu duyan Tripitaka öfkeden kıpkırmızı oldu. Birden ayağa fırlayarak bağırdı: " Hepiniz şeytani yaratıklarsınız! Beni nasıl da baştan çıkarmaya çalıştınız! İlk başta, beni Tao'nun gizemlerini tartışmaya yönlendirmek için basmakalıp sözler söylemenize izin verdim ve bu yine de iyiydi. Ama şimdi beni baştan çıkarmak için bu "güzellik tuzağını" nasıl kullanabildiniz? Buna ne diyeceksin?" Dört ihtiyar Tripitaka'nın ne kadar

öfkelendiğini görünce o kadar irkildiler ki, her biri parmaklarını ısırdı vetamamen sessizliğe gömüldü. Ancak kırmızı gövdeli iblis görevli çoksinirlendi ve böğürdü, "Keşiş, birinin sana iyilik yapmaya çalıştığını bileanlayamıyorsun! Bu sevgili kardeşim hakkında kötü bir şey var mı? Onuninceliğine ve yeteneklerine, güzel jadelike özelliklerine bakın. Kadınsanatlarındaki yeteneklerinden bahsetmeyelim. Sadece tek bir şiiri bileonun sizin için değerli bir eş olduğunu gösteriyor. Neden onu bu kadaracımasızca reddediyorsun? Bu fırsatın kaçmasına izin vermesen iyi olur.Squire Lonesome Rectitude'un söyledikleri çok yerinde. Eğer uygunsuzbir şey yapmayı reddediyorsanız, evlilik memurunuz olarak hizmetetmeme izin verin."

Tripitaka'nın korkudan beti benzi attı ama ne kadar ısrar ettilerse de kabul etmedi. "Seni aptal rahip!" dedi iblis görevli tekrar. "Seninle nazik bir şekilde konuşuyoruz ve sen bizi reddediyorsun. Eğer bizim vahşi ve asi tutkularımızı uyandırır ve seni başka bir bölgeye kaçırmamıza neden olursan, orada ne rahiplik hayatını sürdürebilirsin ne de bir eş alabilirsin, boşuna yaşamış olmaz mısın?" Metal ya da taş gibi bir zihne sahip olan o yaşlı, kararlılıkla itaat etmeyi reddetti. Kendi kendine, "Acaba öğrencilerim beni nerede arıyor?" diye düşündü. Kendi kendine konuşurken gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzülmesini engelleyemedi. Gülümseyerek onu teskin etmeye çalışan kız yanına oturdu ve gözyaşlarını silmek için kolundan bal kokulu bir mendil çıkardı.

"Sevimli misafir," dedi, "bu kadar üzülme! Hadi sen ve ben yeşim taşları ve parfümlerle iç içe geçelim ve biraz eğlenelim!" Yüksek sesle bir çığlık atan yaşlı adam ayağa fırladı ve kapıdan dışarı fırladılar, ancak tüm o insanlar tarafından yakalandılar. Sabaha kadar bu şekilde kavga ettiler ve boğuştular.

Aniden başka bir çığlık duyuldu:

"Efendim, Efendim, nerede konuşuyorsunuz?"

Büyük Hacı Güneş, Sekiz Kural ve Sha Monk ile birlikte bütün bir gece boyunca hiç durmadan atı sürmüş ve yükü taşımışlardı. Çalılıkların ve dikenlerin arasından geçerek, bir o yana bir bu yana bakarak, sekiz yüz millik Bramble Sırtı'nın tamamını bulut ve sis arasında kat etmeyi başardılar. Sabah olduğunda sırtın batı ucuna ulaştılar ve işte o zaman Tang Keşişi'nin çıkardığı seslerle karşılaştılar. Çığlığa karşılık verdiler ve yaşlı olan bir şekilde kapıdan dışarı çıkmayı başardı, "Wukong, ben buradayım! Gel ve kurtar beni, çabuk!" Bir anda, o dört yaşlı adam, iblis görevli, kız ve hizmetçileri ortadan kayboldu.

Çok geçmeden Sekiz Kural ve Sha Monk geldi ve "Usta, nasıl oldu da Burada mı?"

Pilgrim "i çekiştiren Tripitaka, "Ah, öğrenciler! Ben üzerinizde büyük bir yük

oldum. Sen. Dün gece gördüğümüz ve bize yemek ikram etmeye gelen yerel ruh olduğunu iddia eden o yaşlı adam, sen ona vurmak üzereyken bir bağırışla beni buraya çeken kişiydi. Beni elimden tutarak kapıdan içeri soktu ve hepsi de bana kutsal keşiş olarak hitap eden diğer üç yaşlı adamla tanıştırdı. Her birinin konuşması ve tavırları oldukça kibardı ve hepsi de usta şairlerdi. Gece yarısına kadar karşılıklı mısralar okuyarak vakit geçirdik, o sırada fenerler eşliğinde güzel bir kız da beni karşılamaya geldi. O da bir şiir yazdı ve bana büyüleyici bir konuk olarak hitap etti. Sonra görünüşümden dolayı benimle evlenmek istedi. Bir anda planlarına uyandım ve reddettim. Bana baskı yapmaya başladılar; biri arabulucu, diğeri nikâh memuru, bir diğeri de şahit olmak istiyordu. Onlarla tartışarak ve umutsuzca özgür kalmaya çalışarak boyun eğmeyeceğime yemin ettim. Birdenbire siz geldiniz. Sanırım kısmen hava aydınlanmaya başladığı için, kısmen de sizden korkuyor gibi göründükleri için, hepsi birden ortadan kayboldular, oysa az önce hala beni çekiştirip duruyorlardı."

"Onlarla şiir üzerine konuşup tartıştıysan," dedi Hacı, "isimlerini sormadın mı?"

"Onlara tarzlarını sordum," diye yanıtladı Tripitaka. "İlk yaşlı adam kendine Sekiz ve On Efendi diyordu ve tarzı Düğümlü Erdem'di. İkincisinin adı Yalnız Dürüstlük Ustasıydı; üçüncüsünün adı Boşluğu Aşan Usta'ydı; dördüncüsünün adı ise Bulut Fışkırtan Dekan'dı. Kıza Kayısı Ölümsüz diye hitap ettiler."

"Bu yaratıklar nerede bulunuyor?" diye sordu Sekiz Kural. "Nereye gittiler?"

Tripitaka, "Nereye gittiklerini bilmiyorum ama şiir üzerine konuştuğumuz yer buradan çok uzakta değildi" dedi.

Üç öğrenci ustalarıyla birlikte etrafa bakınırken, yakınlarda bir uçurum keşfettiler ve uçurumun üzerinde "Sylvan Ölümsüzleri Tapınağı" yazan bir plaket vardı. "Tam buradaydı," dedi Tripitaka. Hacı yeri daha dikkatli incelediğinde, yakınlarda büyük bir ardıç ağacı, yaşlı bir selvi ağacı, yaşlı bir çam ağacı ve yaşlı bir bambu gördü. Bambunun arkasında kırmızı bir akçaağaç vardı. Uçurumun uzak tarafına doğru baktığında, iki sap kış eriği ve iki sinameki bitkisiyle çevrili yaşlı bir kayısı ağacı da gördü.

"Siz şeytanları buldunuz mu?" dedi Hacı gülerek. "Henüz değil," diye yanıtladı Sekiz Kural. "Bilmiyor musunuz," dedi Hacı, "ruha dönüşenler tam şuradaki birkaç ağaç."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "bunu nereden biliyorsun?"

"Efendi Sekiz ve On," diye yanıtladı Hacı, "çam ağacıdır; Efendi Yalnız Dürüstlük servi ağacıdır; Usta Boşluk-Yükselten ardıç ağacıdır; Bulut-Kıran Dekan bambu ağacıdır; kırmızı gövdeli iblis akçaağaç ağacıdır; Kayısı Ölümsüz tabii ki kayısı ağacıdır, hizmetçiler ise sinameki ve kış eriğidir." Sekiz Kural bunu duyduğunda, daha fazla uzatmadan ileri atıldı: tırmığını kullanarak ve burnunu birkaç kez iterek kış eriği, sinameki, yaşlı kayısı ve akçaağacı yere indirdi. Bu ağaçların köklerinin altından gerçekten de taze kan fışkırdı. Tripitaka onu çekmek için öne doğru yürüdü ve "Wuneng, onlara zarar verme.

Ruh olma aşamasına gelmiş olsalar da bana hiçbir zarar vermediler. Yolumuzu bulalım ve gidelim."

"Efendim, onlara acımamalısınız," dedi Hacı. "Çünkü ileride büyük birer şeytan olmalarından ve insanlara çok zarar vermelerinden korkuyorum." Bunun üzerine bizim Budala tırmığını biraz daha çalıştırmaya karar vermiş ve çam, selvi, ardıç ve bambuları da devirmiş. Ancak bundan sonra efendilerine binmeleri için yardım ettiler ve hepsi bir kez daha Batı'ya giden ana yol boyunca ilerlediler. Gelecekte onları nelerin beklediğini bilmiyoruz ve açıklamayı bir sonraki bölümde dinlemelisiniz.

第065回 · Bölüm 65

Şeytanlar sahte bir şekilde Küçük Gök Gürültüsü'nü kurdular Dört hacı büyük bir çileyle karşılaştı

Bu bölümün karmik önemi, insanı iyilik yapmaya ve tüm kötü işlerden kaçınmaya ikna etmektir. Tek bir düşünce bile Tüm tanrılar tarafından bilinir. Ne istersen yap. Aptallık ya da zeka, nasıl öğrenirsiniz? Akılsızlık hala her ikisinin de ilacıdır. Henüz hayattayken, Yol'u geliştirmelisiniz; sürüklenmeyin veya dolaşmayın. Kaynağınızı tanıyın ve kabuğunuzu atın. Uzun yaşamı aramak için, onu yakalamalısın. Her zaman aydınlanmış ol; Ghee'nin seni anmasına izin ver. Karanlık denizi doldurmak için Üç Geçit'ten pompalayın Erdemlileri anka kuşuna ve turnaya bindirecek. Sonra şefkat merhametle birleşecek Ecstasy'ye ulaştığınızda.

Size dindarlığı ve samimiyetinde son derece kararlı olan Tripitaka'dan bahsediyorduk. Yukarıdaki tanrılar tarafından nasıl korunduğundan bahsetmemize gerek yok; ot ve odun gibi ruhlar bile ona eşlik etmeye geldiler. Sanat üzerine zarif bir sohbetle geçen bir gecenin ardından, dikenlerden ve devedikenlerinden kurtulmuş, artık sarmaşıklar ya da sürüngenler tarafından engellenmemişti. O ve üç öğrencisi batıya doğru yolculuk ederken, uzun bir süre yol aldılar ve yine kışın sonuydu. Bu gerçekte bir bahar günüydü:

Her şey gelişir ve serpilir Çünkü Kepçe'nin sapı yin'e döner. Genç otlar toprağı yeşille kaplar, Ve yemyeşil söğütler kıyıları kaplar. Brokar gibi kırmızı şeftali çiçeklerinden bir sırt; Yeşil yeşim taşı gibi ipeksi sudan yarım bir dere. Yağmur ve rüzgar nasıl da devam ediyor Güneş çiçeklerin zarafetini artırır; Kırlangıçlar hafif yosunlu tomurcukları getirir. Wang Wei gibi dağın karanlık ve aydınlığını resmediyor; Kuşlar Jizi'nin keskin diliyle konuşuyor. Kimse böyle süslü püslü şeylerle eğlenmek için burada değil Dans eden kelebekleri ve şarkı söyleyen arıları kurtarın.

Üstat ve öğrencileri atın ağır adımlarıyla ilerliyor, güzel kokulu çiçekleri inceleyerek ve yeşil çayırlara basarak eğleniyorlardı. Yürürlerken, uzaktan gökyüzüne değiyormuş gibi görünen yüksek bir dağa rastladılar. "Wukong," dedi Tripitaka, kırbacıyla işaret ederek, "Bu dağın ne kadar yüksek olduğunu merak ediyorum. Gerçekten de mavi gökyüzüne değiyor gibi görünüyor, hatta masmavi cenneti delmiş bile olabilir!" Hacı, "Eski bir şiirin iki dizesini hatırlıyorum, şöyle diyor:

Sadece gökyüzü yüksekte kalır; Hiçbir dağ onun yüksekliğine eşit olamaz.

Bu iki dize, belirli bir dağın, başka hiçbir dağın onunla kıyaslanamayacağı kadar aşırı yüksekliğini anlatmaya çalışıyor. Ama bir dağ gerçekten gökyüzüne nasıl dokunabilir?"

"Eğer öyle değilse," dedi Sekiz Kural, "o zaman insanlar neden Kunlun Dağı'na "Cennet Sütunu" diyorlardı?" Hacı cevap verdi, "Eski bir atasözünü bilmiyor musun?

Cennet kuzeybatıda doldurulmamıştır.

Kunlun Dağı kuzeybatıda,

konumunda yer alır ve bu yüzden genellikle boşluğu doldurarak gökyüzünü tutabilen bir dağ olduğu düşünülür. Cennet Sütunu adı da buradan gelir."

"Ağabey," dedi Sha Monk gülerek, "ona bütün bu güzel açıklamaları yapma! Bunları duyduğunda, başka birini alt etmeye çalışacaktır. Hadi harekete geçelim. Dağa tırmandığımızda, ne kadar yüksek olduğunu anlayacağız." Bizim Budala, Sha Monk'a vurmak için ona hamle yapmaya çalıştı ve ikisi ilerlerken birbirine dolanınca, yaşlı usta atı dörtnala koşturdu. Bir süre sonra dağın tepesine yaklaşmışlar. Dağa adım adım tırmanırlarken gördükleri şey şuydu

Rüzgarın uğuldadığı bir orman, Suyun çağıldadığı bir dere. Hiçbir karga ya da kuş uçamaz bu dağın üzerinden; Ölümsüzler bile "Zor!"

diyebilir. On bin uçurum ve vadiler, Bir milyon kıvrım ve dönüş. Bu tozçalkantılı yere ulaşan kimse yok; Garip, hayalet kayaların görüntüsübitmiyor. Bulutlar bazı noktalarda parıldayan havuzlar gibi görünüyordu;Ağaçlar her yerde kuşların gürültülü sesleriyle doluydu. Geyik sola, agarictutarak; Maymunlar şeftali taşıyarak geri döndüler. Tilkiler ve porsuklarçıkıntıda zıpladı; Antiloplar dağın zirvesinde oynadı. Kaplanın anikükremesi insanı ürkütüyor Çizgili leoparlar ve gri kurtlar yolukapatmışlardı.

Tripitaka bunu görür görmez dehşete kapıldı ama Hacı Güneş muazzam büyü güçlerini sergiledi. Elinde altın çemberli sopasıyla ona bakın! Bir çığlık attı ve tüm o kurtlar, kaplanlar ve leoparlar dağıldı. Bir yol açarak efendisini yüksek dağa doğru götürdü. Zirveyi geçtikten sonra, bir platoya ulaşana kadar batıya doğru indiler ve burada aniden ilahi ışık ışınlarına ve renkli sis şeritlerine rastladılar. Uzakta muhteşem bir bina vardı, Çanların ve gürültülü taşların belli belirsiz, ahenkli sesleri duyuluyordu. "Öğrenciler," dedi Tripitaka, "bir bakın ve buranın nasıl bir yer olduğunu görün." Hacı eliyle gözlerini gölgeleyerek başını kaldırıp binaya baktı. Gerçekten de iyi bir yerdi! Gerçekten de

Mücevherlerle süslü bir yapı, asil bir manastır. Yeryüzünün müziğini artıran boş bir vadi; Doğanın kokusunu yayan sessiz bir yer, Yemyeşil çamlar, yağmurla ıslanmış, yüksek kuleleri örtüyor; Yeşil bambular, bulutlarla sarılmış, konferans salonunu koruyor. Bu kendine özgü ejderha sarayından ışıklar yayılıyor; Renkler bu Budist alanın etrafında dalgalanıyor. Kırmızı korkuluklar ve yeşim taşı portallar; Boyalı sütunlar ve oymalı kirişler. Sūtralar açıkladı, tütsü koltukları dolduruyor. Gizemler açığa çıkar, ay ekranları aydınlatır. Kuşlar kızıl ağaçların arasında cıvıldıyor; Turnalar çakıllı dereden su içiyor. Bu Jetavana parkının her yerinde çiçekler açar; Üç taraftan Śrāvastī ışığı açık kapılardan sızıyor. Engebeli binaların kapıları sıradağlara bakıyor. İçi boş çanlar ve taşlar durgun ve uzun vuruyor. Hafif bir esintiyle açılan pencereler, Kıvrılmış perde dumanlar içinde. Buradaki keşişlerin hayatı münzevi, Kutsal

olmayan şeylerin gölgelemediği bir barış. Gerçekten de dünyanındokunamayacağı ilahi bir yer: Sessiz bir manastır, iyi bir ayin alanı.

Hacı etrafı inceledikten sonra Tripitaka'ya dönerek şöyle dedi: "Üstat, şurası bir manastır. Nedenini bilmiyorum ama Chan havası ve uğurlu ışıkların içinde bir şiddet havası da var gibi görünüyor. Bu manzaraya baktığımda, bana Thunderclap'i hatırlatıyor, ancak yol doğru görünmüyor. Binaya ulaştığımızda hemen içeri girmeyin, çünkü uğursuz bir elin bize zarar vermesinden korkuyorum."

"Eğer burası sana Thunderclap'i hatırlatıyorsa," dedi Tang Keşişi, " burası gerçekten de Ruh Dağı olabilir mi? Samimiyetimi küçümsemeseniz ve yolculuğumun amacını ertelemeseniz iyi olur."

"Hayır! Hayır!" dedi Hacı. "Ruh Dağı'na giden yolda daha önce birkaç kez seyahat ettim. Bu nasıl olabilir?"

"Öyle olmasa bile," dedi Sekiz Kural, "burada kalan iyi bir insan olmalı." Sha Monk, "Bu kadar şüpheci olmamıza gerek yok. Bu yol bizi o kapının hemen yanından geçirmeli. Thunderclap olup olmadığını tek bir bakışla anlayabiliriz."

"Wujing'in söyledikleri," dedi Hacı, "oldukça mantıklı." Kırbacıyla atını kamçılayan ihtiyar, çok geçmeden manastırın kapısının önüne geldi ve kapının üzerinde üç kelimeyi gördü: Şimşek Manastırı. O kadar şaşırmış ki atından yuvarlanıp yere düşmüş. "Seni sefil maymun!" diye azarladı.

"Beni neredeyse öldürüyordun!

Thunderclap Manastırı ve sen hala beni kandırmak istiyorsun!"

Hacı onu gülümseyerek yatıştırmaya çalışarak, "Üzülmeyin, Usta. Bir kez daha bakın. Manastırın kapısında dört kelime var ve siz bunlardan sadece üçünü gördünüz. Ve hala beni mi suçluyorsun?"

Yaşlı adam titreyerek ayağa kalktı ve bir kez daha baktı. Gerçekten de bu dört kelime vardı:

Küçük Thunderclap Manastırı.

Tripitaka, "Eğer sadece Küçük Gök Gürültüsü Manastırı ise," dedi, " içinde bir Budist patriği olmalı. Sūtralar yaklaşık üç bin Buda'dan bahsediyor ama sanırım hepsi tek bir yerde olamaz. Ne de olsa Guanyin Güney Denizi'nde, Viśvabhadra Emei Dağı'nda ve Mañjuśrī Beş Platform Dağı'nda yaşıyor. Bu ayin alanına hangi Budist patriğin başkanlık ettiğini merak ediyorum.

Eskiler şöyle derdi,

Buddhalar varsa kutsal kitaplar da vardır; tapınaklar yoksa hazineler de yoktur.

İçeri girmeliyiz."

"Yapmamalısın," dedi Pilgrim. "Burası iyilikten çok kötülüğe işaret ediyor. Eğer bir felaketle karşılaşırsanız, beni suçlamayın."

"Buda olmasa bile," dedi Tripitaka, "onun sureti olmalı. Bu öğrenci, Buddha'yla karşılaştığımda onun önünde eğileceğime dair yemin etti. Seni nasıl suçlayabilirim?" Bunun üzerine Sekiz Kural'a cüppesini çıkarmasını emretti. Tripitaka papaz şapkasını giydikten ve kıyafetlerini düzelttikten sonra ilerledi.

Manastırın kapısından içeri girdiklerinde yüksek bir sesin şöyle dediğini duymuşlar: "Tang Keşişi, Doğu Ülkesi'nden buraya kadar Buddha'mızla görüşmek için geldin. Şimdi ne cüretle bu kadar küstahlaşırsın?" Bunu duyan Tripitaka hemen secdeye kapandı; Sha Monk dizlerinin üzerine çökerken Sekiz Kural da secdeye kapandı. Ancak sadece Büyük Bilge ata öncülük etti ve geride kalarak bavulları topladı. İkinci kapıdan içeri girdiklerinde Tathāgata'nın büyük salonuyla karşılaştılar. Büyük salonun kapısının dışında ve hazine tahtının altında beş yüz arhat, üç bin inanç koruyucusu, Dört Büyük Elmas Kral, dilenci

rahibeler ve upāsakalar ile birlikte sayısız bilge keşiş ve işçi sıra sıraduruyordu. Gerçekten de, göz alıcı kokulu çiçekler ve uğurlu ışınlar dabolca vardı. Yaşlı, Sekiz Kural ve Sha Monk o kadar etkilenmişlerdi ki,ruh platformuna doğru ilerlerken attıkları her adımda başlarını yeredeğdiriyorlardı. Sadece Hacı cesurca dik durdu.

Sonra lotus tahtın tepesinden gelen başka bir yüksek ses duydular, " Sen, Sun Wukong! Tathāgata'nın önünde eğilmemeye nasıl cüret edersin?" Hacı'nın başını kaldırıp konuşan kişiyi dikkatle inceleyeceğini kimse beklemiyordu. Konuşanın sahte bir Buddha olduğunu anladığında, hemen atı ve bavulları bıraktı. Elindeki sopayı kavrayarak bağırdı: "Sizi lanetlenmiş hayvanlar sürüsü! Çok küstahsınız! Buddha'nın adını boş yere anmaya ve Tathāgata'nın saf erdemini kirletmeye nasıl cüret edersiniz! Kaçmayın!" Değneği iki eliyle tutarak hemen saldırdı.

Gürültülü bir çınlamayla bir çift altın zil havadan düştü; Hacı'nın üzerine düşerek onu tepeden tırnağa tamamen kuşattılar. Zhu Sekiz Kural ve Sha Keşiş o kadar şaşırmışlardı ki tırmıklarına ve asalarına uzandılar ama üç hacının etrafını sarmak için ileri atılan arhatlar, muhafızlar, bilge keşişler ve işçiler tarafından bir anda alt edildiler. Tripitaka da bu şekilde yakalandı ve üçü de iplerle sıkıca bağlandı.

Lotus tahtında oturan Budist patrik olarak görünen kişi aslında bir canavar-kraldı ve bu arhatların hepsi küçük şeytanlardı. Buda görünümlerini bir kenara bıraktıktan sonra, şeytani formlarını tekrar ortaya çıkardılar ve yaşlı ile iki öğrencisini kilit altına alınabilmeleri için arka tarafa çektiler. Hacı altın zillerin içinde mühürlü kalacak ve asla serbest bırakılmayacaktı. Ziller mücevherli platformun üzerine yerleştirildiğinde, üç gün ve gece boyunca irin ve kana dönüşmesi bekleniyordu. Bundan sonra diğer hacılar demir bir kafes içinde buharda pişirilecek ve yenecekti. Gerçekten

Yeşil gözlü Maymun sahteyi gerçekten ayırırdı. Chan Mind, altın formun çekiciliği karşısında eğildi. Sarı Dame kör bir katır gibi saygı

gösterdi, Ve Wood Mother da bir aptal gibi konuştu. Güçlenen bir şeytan,kişinin gerçek benliğini bastırdı Kötü bir elf tarafından kandırılan doğalinsan. Dao'nun çok az şeyi vardı ama iblisin büyük bir kazancı vardı. SideDoor'a yanlış bir dönüş, yaptıkları iş boşunaydı!

O sırada çeşitli şeytanlar Tang Keşişini ve iki öğrencisini arka tarafa kapattılar ve atı da oraya bağladılar. Cüppesini ve papaz şapkasını bavulun içine yerleştirdikten sonra bunları da korunaklı bir yere sakladılar. Onları şimdilik bırakalım.

Şimdi size altın zillerin içine kapatılmış olan o Hacı'dan bahsedeceğiz. İçerisi zifiri karanlıktı ve o kadar öfkelendi ki her tarafı ter içinde kaldı. Sola itmeye ve sağa itmeye çalıştı, ama dışarı çıkamadı. Sonra demir çubuğuyla zillere çılgınca vurdu, ama onları bir nebze bile çivileyemedi. Başka alternatifi kalmayınca, zilleri kaba kuvvetle kırmak istedi. Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak bir anda binlerce metre boyuna ulaştı, ama ziller de onunla birlikte büyüdü.

Bir ışık huzmesinin içeri girmesine izin verecek en ufak bir çatlak bile yoktu. Sihirli işareti tekrar yaptı ve bir anda vücudu küçülerek hardal tanesi kadar küçüldü. Ziller de onun bedeniyle birlikte küçüldü, öyle ki en ufak bir delik bile kalmadı.

Demir çubuğu kavrayan Hacı, ona ilahi bir nefes üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı. Çubuk, zilleri tutmak için kullandığı bir bayrak direğine dönüştü. Sonra başının arkasındaki uzun saçlarından ikisini seçti ve " Değiş!" diye bağırarak onları kopardı.

Hemen erik çiçeğine benzeyen, beş köşeli bir matkaba dönüştüler; çubuğun tabanı boyunca binden fazla kez deldi. Matkaptan yüksek sesle kazıma sesleri geliyordu ama zilleri bir türlü delemiyordu.

Hacı çaresizlik içinde tekrar sihirli işareti yaptı ve büyüyü okudu:

ṁO ve Ram'ın dharma alemini arındırmasına izin verin. Anahtar: Belirleme için Yararlı Birincil Resepsiyon.

Bunun üzerine Beş Çeyreğin Muhafızını, Altı Işık Tanrısını ve Altı Karanlık Tanrısını ve altın zillerin dışında toplanan On Sekiz Manastır Muhafızını çağırarak, "Büyük Bilge, iblisler ona zarar veremesin diye hepimiz efendinize koruma sağlıyorduk. Bizi neden çağırdın?"

"O benim ustam," dedi Hacı, "beni dinlemeyi reddetti! Öldürülse bile bu büyük bir kayıp değil! Ama senden istediğim, bu zilleri açıp beni dışarı çıkarmanın bir yolunu bulman. Sonra diğer meselelerle ilgilenebiliriz. Şu anda içeride hiç ışık yok ve o kadar sıcak ki boğulmak üzereyim."

Çeşitli tanrılar gerçekten de zilleri açmaya çalıştılar, ancak o kadar sıkı kapanmışlardı ki, sanki birlikte büyümüş gibiydiler. Tanrılar onları yerinden bile oynatamadı. "Yüce Bilge," dedi Altın Başlı Muhafız, "bu zil çiftinin ne tür bir hazine olduğunu bilmiyoruz, ama yukarıdan aşağıya artık tek bir parça haline geldiler. Mütevazı tanrılarınız onları yerinden oynatamayacak kadar zayıf."

"İçeride ne kadar büyü gücü kullandığımı bilmiyorum," dedi Hacı, " ama ben de onları yerinden oynatamıyorum." Bunu duyan Muhafız, Altı Işık Tanrısına Tang Keşişini korumalarını ve Altı Karanlık Tanrısına da altın zillere göz kulak olmalarını söyledi. Diğer çeşitli Manastır Muhafızları önde ve arkada devriye pozisyonlarını alırken, o uğurlu aydınlığa bindi ve bir anda doğruca Güney Cennet Kapısı'ndan geçti. Başka bir çağrı beklemeden İlahi Sisler Salonu'na çıktı ve Yeşim İmparatoru'nun önünde secde etti. "Lordum," dedi, "konuğunuz Beş Çeyreğin Koruyucusu. Size, kutsal yazıları almak için Tang Keşişi'ne eşlik eden Cennete Eşit Büyük Bilge'yi takdim ediyorum. Bir dağın içinden geçerken, Küçük Yıldırım Manastırı'na geldiler. Tang Keşişi yanlışlıkla burayı Ruh Dağı sanmış ve ibadet etmek için manastıra girmiş. Aslında burası şeytani bir canavar tarafından ustayı ve öğrencilerini tuzağa düşürmek için kurulmuş bir yapıymış.

Şu anda, Büyük Bilge bir çift altın zilin içine hapsedilmiş durumda ve bu zillerden hiçbir şekilde çıkarılamıyor. Ölmek üzere ve bu yüzden

buraya özellikle sizi anmak için geldim."

Yeşim İmparatoru hemen bu emri verdi:

"Yirmi Sekiz Takımyıldızı şeytanları bastırmak ve hacılara kurtuluş getirmek için hızla gitsin." Oyalanmaya cesaret edemeyen Takımyıldızları, Cennet kapısından çıkmak için Muhafızı takip etti ve manastırın içine vardı. Gecenin ikinci nöbetinin vakti gelmişti; Tang Keşişi'ni yakaladıkları için yaşlı şeytan tarafından ödüllendirilen irili ufaklı canavar ruhların hepsi uykuya dalmıştı. Takımyıldızlar onları rahatsız etmeden zillerin dışında toplandılar ve rapor verdiler:

"Yüce Bilge, biz Yeşim İmparatoru tarafından sizi kurtarmak için buraya gönderilen Yirmi Sekiz Takımyıldızız."

Duydukları karşısında son derece memnun olan Pilgrim hemen, " Silahlarınızı kullanın ve o şeyi kırın. Yaşlı Maymun hemen dışarı çıkacak."

"Bunu yapmaya cesaret edemeyiz," diye yanıtladı yıldızlar. "Bu şey metalik bir madde. Eğer ona saldırırsak, sesler çıkacak ve iblis uyanacak. O zaman sizi kurtarmak bizim için zor olur. Bunun yerine silahlarımızı kullanalım ve onu delip delemeyeceğimize bakalım. En ufak bir ışık zerresi bile algıladığınız her yerde kaçabileceksiniz."

"Aynen öyle," dedi Pilgrim.

Şunlara bir bakın! Ellerinde mızraklar, kılıçlar, palalar ve baltalarla zilleri sökmeye ve onları ileri geri çekerek bıçaklamaya başladılar. Bunu üçüncü saate kadar yaptılar ama ziller bir türlü gevşetilemedi. İkili, birlikte dövülmüş bir wonton gibi görünüyordu. İçerideki Hacı bir o yana bir bu yana bakıyor, bir buraya sürünüyor, bir öbür yana yuvarlanıyor, ama en ufak bir ışık zerresi bile göremiyordu.

"Ah, Yüce Bilge," dedi Altın Ejderha Gullet,

"Lütfen biraz daha sabırlı olun. Gördüğüm k a d a r ı y l a bu hazine dönüşümü de bilen uyumlu bir şey olmalı. Ellerinizle zillerin birleştiği kenarlar boyunca içeriyi hissetmeye çalışın. Kornamın ucunu

kullanacağım ve içeri sokup sokamayacağıma bakacağım. O zaman bir türdönüşüm kullanabilir ve ayrıldığı noktadan kaçabilirsin." Pilgrim kabuletti ve elleriyle kenarları yoklamaya başladı. Bu arada, bu Takımyıldız,boynuzu sivri bir iğne gibi olana kadar vücudunu küçülttü. Zillerintepesinde, birleştikleri yerde boynuzunu sokmaya çalıştı. Ne yazık ki, içeriulaşmadan önce gücünün her zerresini kullanmak zorunda kaldı. Sonrabedeninin ve boynuzunun dharma formuna bürünmesini sağlayarak, " Büyü! Büyümek! Büyüsün!"

Boynuz bir pirinç kâsesi kalınlığına ulaştı. Bununla birlikte, zillerin kenarı metalik bir nesne gibi davranmıyordu; bunun yerine, Altın Ejderha Gullet'in boynuzunu sarmalayan deri ve etten yapılmış gibi görünüyorlardı. Boynuzun etrafında en ufak bir çatlak bile yoktu. Hacı boynuzu elleriyle yokladığında, "Faydası yok! Altında ya da üstünde çatlak yok! Başka seçeneğim yok. Biraz acıya katlanmalı ve beni çıkarmalısın." Muhteşem Büyük Bilge! Altın çemberli çubuğu çelik bir matkaba dönüştürdü ve boynuzun ucunda bir delik açtı. Vücudunu bir hardal tohumu büyüklüğüne dönüştürerek kendini deliğin içine soktu ve bağırdı, "Boynuzu dışarı çekin! Boynuzu dışarı çek!"

Constellation kim bilir ne kadar güç sarf ederek onu çekip çıkardı ve bitkin bir halde yere düştü.

Pilgrim, Constellation'ın boynuzunun ucunda açtığı delikten sürünerek çıkar çıkmaz ve gerçek formuna geri döner dönmez, demir çubuğu çıkardı ve zillerin üzerinde bir gümbürtüyle yere vurdu. Sanki bir bakır dağı devrilmiş, bir altın madeni havaya uçmuş gibiydi. Ne yazık! Buda'ya ait bir enstrüman bir anda binlerce altın parçasına dönüşmüştü! Yirmi Sekiz Takımyıldız dehşete kapıldı ve Beş Çeyrek'in Muhafızı'nın tüyleri diken diken oldu. Yaşlısı genci tüm o çeşitli şeytanlar rüyalarından uyandı ve yaşlı canavar-kral bile uykusunda irkildi. Ayağa fırladı ve kıyafetlerini giyerken, geri kalan zebanilerin toplanması ve silahlandırılması için davul çalınmasını emretti. Hazine tahtının altına koştuklarında şafak sökmek üzereydi. Orada Hacı Güneş'i ve çeşitli Takımyıldızları altın zillerin

parçaları üzerinde gezinirken gördüler.

Korkudan titreyen canavar-kral şu emri verdi:

"Küçükler! Ön kapıyı hemen kapatın ve kimsenin dışarı çıkmasına izin vermeyin." Bunu duyan Hacı, yıldız ruhlarının bulutların üzerine çıkmasını sağladı ve havaya yükseldi. Canavar-kral altın parçalarını bir kenara koyduktan sonra, askerlerine manastır kapısının dışında sıraya girmelerini emretti. Öfkesini yatıştıran canavar-kral aceleyle zırhını giydi ve kısa, esnek bir kurt dişi sopasını eline alarak kampından dışarı çıktı, " Hacı Güneş, cesur bir adam kaçmamalı! Çabuk ileri çık ve savaş benimle üç raunt!" Kendini tutamayan Pilgrim, yıldız ruhlarını bulutlarını indirmeye ve canavar ruha iyice bakmaya yönlendirdi. Gördüler ki

Dağınık saçlar, İnce ve düz altın bir bantla bağlanmış; Parlayan gözler, Kalın, gür sarı kaşlarla örtülü; Safra benzeri bir burun Burun delikleri genişlemiş; Dört köşeli bir ağız Keskin, sivri dişli. Zincir zırhından bir zırh giyiyordu. Ham ipekten bir kuşakla bağlanmıştı. Ayaklarında dana derisinden çizmeler vardı; Ellerinde kurt dişi bir sopa tutuyordu. Biçimi hayvana benziyordu, ama hayvan değildi; insan olmayan görünüşüyle yine de insan gibi görünüyordu.

Hacı demir çubuğunu uzatarak, "Sen ne tür bir şeytani yaratıksın ki Budist patriğini oynamaya, bu dağı işgal etmeye ve sahte bir şekilde Küçük Thunderclap Manastırı'nı kurmaya cüret ediyorsun?" diye bağırdı.

"Demek küçük maymun benim adımı bilmiyor!" diye yanıtladı canavar-kral, "ve bu yüzden bu ilahi dağın topraklarını ihlal ettin! Buraya Küçük Batı Cenneti denir. Kendi kendimi yetiştirerek doğru meyveye ulaştım ve böylece Cennet bana bu hazine çardaklarını ve değerli kuleleri bahşetti. Benim adım Sarı Kaşların Yaşlı Buda'sıdır, ancak bu bölgenin insanları bundan habersiz olarak bana Büyük Kral Sarı Kaşlar veya Kutsal Baba Sarı Kaşlar diye hitap ederler. Batı'ya doğru yola çıktığınızı ve bazı yeteneklere sahip olduğunuzu başından beri biliyordum. Bu yüzden güçlerimi sergiledim ve efendinizi içeri çekmek için bu görüntüyü

hazırladım. Seninle bir bahse girmek istiyorum. Eğer bana karşıkoyabilirseniz, hepinizi, ustanızı ve öğrencilerinizi bağışlayacağım,böylece siz de doğru meyveyi mükemmelleştirebileceksiniz. Eğeryapamazsanız, hepinizi öldüreceğim ve kutsal yazılar için Tathāgata'yıgörmeye kendim gideceğim, böylece Çin için doğru meyveyi eldeedebilirim."

"Canavar ruhlu," dedi Hacı gülerek, "övünmene gerek yok! Eğer bu bahsi istiyorsan, hemen gel ve sopayı al!" Canavar-kral onu kurt dişi sopasıyla çok dostça karşıladı ve bu bir savaştı!

Sopa ve çubuk aynı değildir. Onlardan bahsetmek gerekirse, kendi biçimleri ve şekilleri var! Biri kısa ve esnek bir Budist kolu; Biri sert ve katı bir derin deniz hazinesidir. Her ikisi de kişinin isteğine göre dönüşebilir; Bu kez birleşirler ve her biri güçlü olmak için çabalar. Kısa, uysal kurt dişi mücevherlerle süslüdür; Sağlam altın çemberli ejderha gibidir. Kalın ya da ince olabilirler, ne kadar muhteşem! Mükemmel bir kolaylıkla uzun ya da kısa boylu olabilirler. İblis ve maymun Birlikte mücadele Sıcak, öfkeli bir savaş - bu yalan değil! İmanla terbiye edilen maymun Akıl Maymunu olur; Şeytan sahte suretinde Cennetle alay eder. Öfkeli ve hiddetli, ikisi de zalimleşiyor; Hırçın ve vahşi, ikisi de aynı görünüyor. Bu kafaya nişan alır ve bırakmayı reddeder; Bu ise hiç durmadan yüze saplar. Spat-out bulutlar güneşi karartır; Belched-out sis dağı kaplar. Asa ve sopa, birleştiklerinde, ileri geri sallanırlar; Tripitaka için yaşam ya da ölüm önemsizdir.

Şu ikisine bakın! Elliden fazla kez birbirlerine yaklaştılar ama bir karara varamadılar. Manastırın kapısının önünde, çeşitli canavar ruhlar, davullarını ve gonglarını aynı anda çalarak ve bayraklarını sallayarak cesaretlerini haykırmaya başladılar. Bu tarafta, Yirmi Sekiz Takımyıldız, Beş Çeyreğin Koruyucusu ve diğer bilgeler hemen bir çığlık attılar ve her biri silahını kuşanarak iblisin etrafını sardı. Manastırın önündeki zebaniler o kadar korkmuşlardı ki artık davulları çalamıyorlardı; her tarafları titriyordu, gongları güçlükle çalabiliyorlardı.

Ancak yaşlı şeytani iblis hiç korkmuyordu. Bir eliyle kurt dişi sopasını kullanarak tüm bu silahları savuşturdu; diğer eliyle de belinden eski beyaz kumaştan yapılmış küçük bir şal çözdü. Şalı gökyüzüne doğru fırlattı ve büyük bir vınlamayla Büyük Bilge Güneş, Yirmi Sekiz Takımyıldız ve Beş Çeyreğin Koruyucusu şalın içine sarıldı.

Sargıyı geri alan canavar onu omzunda salladı ve kampına geri dönmek için adım atarken, tüm o küçük zebaniler bu ani zaferden dolayı sevinç içindeydi.

Küçüklerinden kendisine birkaç düzine ip getirmelerini isteyen yaşlı şeytan, onlara sargıları çözmelerini söyledi: mahkûmların her biri dışarı çıkarıldığında, hemen bağlandı. Tüm tanrılar zayıf ve uyuşuktu, hatta derileri kırışmış ve bir deri bir kemik kalmış gibiydiler. Bağlandıktan sonra manastırın arka tarafına götürüldüler ve yere atıldılar. Ardından canavar-kral kendisi ve tebaası için büyük bir ziyafet emretti ve geri çekilmek üzere dağılmadan önce alacakaranlığa kadar içtiler. Onları şimdilik burada bırakalım.

Şimdi size diğer ilahlarla birlikte bağlı olan Büyük Bilge Güneş'ten bahsedeceğiz. Gece yarısına doğru aniden ağlayan birinin sesi duyulmuş. Büyük Bilge dikkatle dinlediğinde, bunun Tripitaka'nın sesi olduğunu fark etmiş ve şöyle feryat etmiş: "Ah, Wukong!

Sizi dikkate almadığım için kendimden nefret ediyorum, böylece hepimiz bu kadar muhtaç duruma düştük! Şimdi altın zillerle incindiniz. Ben ipe bağlıyım, hangi kişiye söylenmişti? En acı kader, dördümüzün karşılaştığı şeye neden oldu; Değerler, üç bin, hepsi altüst oldu. Bu esaretten bizi kurtaracak olan nedir ki, Batı'ya ulaşabilelim ve buradan ayrılabilelim?"

Hacı bunu duyunca merhamete kapıldı ve kendi kendine şöyle dedi: " Her ne kadar o efendi sözlerime inanmayı reddedip bu felakete düşmüş olsa da, yine de böyle zor durumdayken yaşlı Maymun'u düşünüyor. Gece sessiz olduğundan ve Şeytan uyuyor, ben de bu boş anı değerlendirip

diğerlerini serbest bırakabilirim."

Sevgili Büyük Bilge! Beden-Sürme Sihrini kullanarak bedeninin küçülmesini sağladı ve hemen iplerden kurtuldu. Tang Keşişi'ne yaklaştı ve "Usta!" diye fısıldadı. Yaşlı adam onun sesini tanıyarak, "Buraya nasıl geldin?" diye sordu. Yavaşça Hacı ona olanları ayrıntılı bir şekilde anlattı ve yaşlı adam son derece memnun oldu. "Öğrenci," dedi, "lütfen beni hemen kurtar! Bundan sonra ne olursa olsun seni dinleyeceğim. Bir daha asla sana karşı gelmeyeceğim."

Sonra Hacı ellerini kaldırdı ve efendisini serbest bıraktı, ardından Sekiz Kural'ı, Sha Monk'u, Yirmi Sekiz Takımyıldızı'nı ve Beş Çeyrek'in Muhafızı'nı çözdü. Atı sürükleyerek onlara kapıdan aceleyle çıkmalarını söyledi. Ancak tam dışarı çıktıklarında bavulu hatırladı ve a r a m a k için içeri geri dönmek istedi.

"Eşyalara gerçekten insandan daha çok değer veriyorsun!" dedi Altın Ejderha Gullet. "Efendini kurtarmış olman yeterli değil mi? Neden daha fazla bagaj aramak zorundasın?"

"Kişi elbette önemli," dedi Hacı, "ama cüppe ve kâse daha da önemli. Sargımızda imparatorluk seyahatnamesi, sırmalı cüppe ve mor altından sadaka kasesi var, hepsi de üstün Budist hazineleri. Onları nasıl istemeyiz?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "sen git onları ara, biz de seni yolda bekleyeceğiz." Tang Keşişi'nin etrafını sarmış olan şu yıldız ruhlarına bakın! Yer Değiştirme Büyüsü'nü kullanarak bir rüzgâr estirdiler ve kendilerini yüksek duvarlardan dışarı attılar. Ana yola ulaştıktan sonra, düz bir bölgeye gelene kadar dağ yamacından aşağı doğru ilerlediler. Orada beklediler.

Büyük Bilge Güneş'in yavaşça ve gizlice içeri girdiği saat üçüncü saatti. Gördüğünüz gibi her kattaki kapılar sıkıca kapatılmıştı. Bakmak için en yüksek kuleye tırmandığında, pencerelerin ve kanatların bile tamamen kapalı olduğunu gördü. Elbette aşağıya inip içeri girmek istedi

ama pencerelerin ya da panjurların ses çıkarmasından korktuğu için onlarıitmeye cesaret edemedi. Bu nedenle parmaklarıyla sihirli bir işaretyaparak vücudunu bir kez salladı ve genellikle yarasa olarak adlandırılanilahi bir fareye dönüştü. Nasıl görünüyor diye mi soruyorsunuz?

Sıçanınki gibi sivri bir kafa, Gözleri de parlıyor onun gibi. Kanatlarıyla alacakaranlıkta ortaya çıkar; Gözleri görmez, gündüzleri uyur. Boş kiremitlerde saklanıyor Yiyecek için sivrisinek bulmak için. En çok parlak, adil ayı sever Ve ne zaman uçup süzüleceğini bilir.

Kirişler ve çatı kiremitleri arasındaki kapatılmamış boşluktan sürünerek içeri girdi. Birkaç kapıdan geçerek binanın tam ortasına ulaştı ve burada üçüncü kattaki kanadın altında parlayan bir şeyle karşılaştı. Bu ne lambaların ya da ateşböceklerinin ışığıydı, ne alacakaranlığın parıltısı ne de şimşek aleviydi. Yarı sıçrayıp yarı uçarak bir kez daha bakmak için oraya yaklaştı ve parıltıyı yayanın bavullarının sargısı olduğunu gördü. Gördüğünüz canavar ruh, Tang Keşişi'nin cüppesini çıkarmış ve düzgünce katlamak yerine sadece tekrar sargının içine doldurdu. Ne de olsa cüppe, üzerinde uyumlu inciler, Mani incileri, kırmızı kornelya boncukları, mor mercanlar, kutsal emanetler ve gece ışıldayan inciler bulunan bir Budist hazinesiydi. Bu yüzden parlıyordu.

Bu keşiften son derece memnun olan Hacı, kendi formuna geri döndü ve bagajı aldı. Halatların direğe düzgün bağlanıp bağlanmadığını kontrol etme zahmetine bile girmeden yükü omzuna attı ve dışarı çıkmaya başladı. Bagajın bir ucu beklenmedik bir şekilde direkten kaydı ve gümbürtüyle yere düştü. Eyvah! Olması gereken buydu! Yaşlı canavar ruh hemen aşağıda yerde uyuyordu ve o gürültülü gümbürtüyle uyandı. Sıçrayarak çığlık attı, "Biri burada! Biri geldi!"

Yaşlısıyla genciyle o çeşitli şeytanların hepsi ayağa kalkıp meşaleler ve lambalar yaktılar. Gürültülü bir kalabalık halinde, önü ve arkayı teftiş etmek için koşuşturdular. İçlerinden biri gelip "Tang Keşişi kaçtı!" dedi.

Bir başkası rapor vermeye geldi:

"Hacı ve diğerleri de gittiler!"

Yaşlı şeytan hemen bu emri verdi:

"Bütün kapıları tutun!" Hacı bunu duyunca tekrar ağlarına düşmekten korktu. Yükünü bırakarak bulut taklasını attı ve bir pencereden binanın dışına sıçradı.

Canavar-ruh, manastırın önünde ve arkasında Tang Keşişi için kapsamlı bir arama başlattı ancak kimseyi bulamadılar.

Gün ışımak üzere olduğunu görünce sopasını aldı ve askerlerini kovalamaya başladı. Hala bulut ve sisle örtülü dağ yamacının altında Yirmi Sekiz Takımyıldız, Beş Çeyreğin Koruyucusu ve diğer tanrılar vardı. "Nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?" diye bağırdı canavar-kral. "İşte buradayım!"

"Kardeşlerim!" diye bağırdı Ağaç Ejderha Horn, "şeytani yaratık burada!" Bunun üzerine Altın Ejderha Gullet, Toprak Yarasa Kadın, Güneş Tavşanı Chamber, Ay Tilkisi Heart, Ateş Kaplanı Tail, Su Leoparı Winnower, Ağaç Tekboynuzu Dipper, Altın Boğa Ox, Toprak Porsuğu Base, Güneş Sıçanı Barrens, Ay Kırlangıcı Roof, Ateş Domuzu House, Su Kirpisi Wall, Ağaç Kurdu Straddler, Altın Tazı Harvester, Toprak Domuzu Stomach, Güneş Horozu Mane, Ay Kargası Net, Ateş Maymunu Gaga, Su Maymunu Triaster, Orman Köpeği Well, Altın Koç Hayalet, Toprak Antilobu Söğüt, Güneş Atı Yıldız, Ay Geyiği Spread, Ateş Yılanı Kanat ve Su Solucanı Axeltree, Altın Başlı Muhafız, Gümüş Başlı Muhafız, Altı Işık ve Karanlık Tanrısı, Manastır Muhafızları, Sekiz Kural ve Sha Keşiş'i takipçileriyle buluşmaya götürdü. Tripitaka Tang'ı terk ederek ve beyaz ejderha atını bırakarak, her biri elinde silahla savaşa koştular.

Canavar-kral onları görünce küçümseyerek güldü ve yüksek bir ıslık çaldı. Hemen yaşlısı genciyle dört beş bin kadar canavar ruh ileri atıldı,

hepsi de güçlü ve sağlamdı ve batıdaki dağ yamacında müthiş bir savaşabaşladılar. Muhteşem bir savaş!

Aşağılık, gaddar iblis gerçek Benlikle alay eder. Gerçek Benlik o kadar naziktir ki, ne yapabilir ki? Yüzlerce plan tükendi, acılarından kaçamıyorlar. Binlerce plan onların huzurunu sağlayamaz. Tanrılar korumalarını ödünç verir; Bilgeler kollarıyla yardım eder. Ahşap Anne hala nazik olabilir, Ama Yellow Dame kararını verdi. Onların kavgası cenneti karıştırır ve dünyayı sallar; Onların kavgası yayılmış bir ağ gibi genişler. Bu tarafta sancaklar dalgalanıyor ve askerler bağırıyor; O tarafta davullar çalınıyor ve gonglar vuruluyor. Bir yığın kılıç ve mızrak soğuk soğuk parıldıyor; Kalın sıralar halinde kargılar gizlenmiş. Şeytani birlikler çok vahşi ve cesur, Bu kutsal savaşçılar ne yapabilir ki? Zavallı bulutlar hem güneşi hem de ayı gizler; Kederli sis dağları ve dereleri örter. Acı bir kavgada zorlanıyor ve mücadele ediyorlar, Hepsi Buddha Tang Monk'un hatalı yayı yüzünden.

Her seferinde daha da vahşileşen canavar-ruh, askerlerini tekrar tekrar hücuma kaldırdı. Tam da iki tarafın da daha güçlü olduğunu kanıtladığı o anda, Hacı'nın kükremesini duydular:

Eight Rules onunla karşılaştı ve "Bagajlar nerede?" diye sordu.

"Yaşlı Maymun neredeyse hayatını kaybediyordu," diye yanıtladı Hacı. " Bavullardan bahsetme!"

Değerli asasını kavrayan Sha Monk, "Konuşmayı kesin artık! Gidip canavar- ruhla savaşmalıyız!"

Yıldız ruhları ile Karanlık ve Işık Tanrıları artık çeşitli zebaniler tarafından tamamen kuşatılmıştı ve yaşlı zebani ü ç ü n e saldırmak için sopasını salladı. Hacı, Sekiz Kural ve Sha Monk sopalarını, asalarını ve tırmıklarını açarak onunla kafa kafaya çarpıştılar. Gerçekten de gök kararıncaya ve yer karanlığa bürününceye kadar dövüştüler ama şeytana karşı galip gelemediler. Güneş batıda batana ve ay doğuda yükselene kadar biraz daha savaştılar.

Zebani saatin geç olduğunu görünce, yüksek sesle ıslık çalarak tebaasına tetikte olmalarını işaret etti; sonra da hazinesini çıkardı.

Hacı, şeytanın şalını çözüp elinde tuttuğunu açıkça gördüğünde, " Dikkat et! Kaçalım!" Sekiz Kural'a, Sha Monk'a ve diğer dēvalara daha fazla aldırış etmeden, Dokuz Katlı Cennet'e kadar takla attı. Ancak tanrılar ve yoldaşları onun neden kaçtığını anlayacak kadar hızlı değildi ve canavar-ruh onu havaya fırlattıktan sonra hepsi bir kez daha sargının içinde yakalandı. Böylece sadece Hacı kaçmayı başardı.

Canavar-kral ve askerleri manastıra döndükten sonra tekrar ip istedi ve tutsakların daha önce olduğu gibi bağlanmasını emretti. Tang Keşişi, Sekiz Kural ve Sha Keşişi kirişlere asılacak, beyaz at ise arkadan bağlanacaktı. İlahlar bağlandıktan sonra mahzene atılacak ve giriş kapatılarak mühürlenecekti.

Küçük şeytanlar onun talimatlarının her birine itaat ettiler ve biz onları şimdilik bırakacağız.

Şimdi size Dokuz Katlı Cennet'e sıçrayan ve hayatını korumayı başaran Hacı'dan bahsedeceğiz. Sancakları indirilmiş zalim birliklerin geri çekildiğini gördüğünde, arkadaşlarının esir alındığını anladı. Uğurlu ışıltısını dağın doğu yamacına indirdi,

Dişlerini gıcırdatarak şeytandan nefret etti; Gözyaşı döken keşişi düşündü. Yüzünü kaldırıp gökyüzüne baktı, Üzüntüyle iç çekti ve korkularını dile getirdi.

"Usta!" diye bağırdı. "Daha önceki hangi enkarnasyonda bu kadar çileli esaretlere maruz kaldın ki, bu hayatta her adımda canavar ruhlarla yüzleşmek zorundasın! Şimdi sizi acılarınızdan kurtarmak çok zor. Ne yapmalıyız?"

Uzun bir süre kendi kendine böyle hayıflandı ve sonra sakinleşip düşünmeye başladı, zihnin zihni sorgulamasına izin verdi. "Bu şeytani iblisin ne tür bir sargısı var acaba?" diye düşündü kendi kendine, "Bu

kadar çok şeyi tutabiliyor. Şimdi tüm o göksel savaşçıları bile çekipgötürdü! Yardım için Yeşim İmparatoru'nu aramaya giderdim amagücenmesinden korkuyorum. Bununla birlikte, tarzı İblis Fetheden GökselDeğerli olan ve Güney Jambūdvīpa Kıtası'ndaki Wudang Dağı'ndayaşayan Kuzeyli bir Gerçek Savaşçı olduğunu hatırlıyorum. Ustayı buçileden kurtarmak için gidip onu buraya getireyim. Gerçekten de öyle,

Ölümsüz yol çözülür, maymun ve at dağılır; Akıl ve ruh kaybolduğunda Beş Aşama kurur.

Yolculuğunun sonucunun ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第066回 · Bölüm 66

Birçok tanrı yaralanmayla karşılaşır Maitreya bir şeytanı bağlar

Size, Tripitaka, Sekiz Kural, Sha Keşişi ve çeşitli göksel savaşçıları çektikleri çileden kurtarmak için İblis Fetheden Göksel Değerli'nin yardımını istemeyi umduğu Güney Jambūdvīpa Kıtası'ndaki Wudang Dağı'na doğrudan gitmek için takla atarak uğurlu bir buluta binmekten başka alternatifi olmayan Büyük Bilge Sun'dan bahsediyorduk.

Havada bir an bile duraksamadan, kısa süre sonra patriğin ölümsüz diyarını gördü. Bulutunu yavaşça indirerek etrafına baktı. Muhteşem bir yerdi!

Güneydoğuyu görkemli bir şekilde korur, Bu yüce ilahi dağ. Yükselen Hibiscus Zirvesi: Zorlu Mor Gölgelik Zirvesi. Dokuz Akarsu ondan uzaktaki Jing ve Yang'a akar. Chu eyaletine ulaşan Yue dağlarıyla birleşir. Tepesinde Büyük Boşluk'un hazine mağarası vardır, Zhu ve Lu'nun sayısız göçleri. Altın taşlar otuz altı salonda yankılanıyor, On binlerce hacı tütsü sunmak için buraya gelir. Kral Shun burayı ziyaret eder ve Kral Yu yeşim tabletler ve altın harflerle süslenmiş bu yerde dua eder. Mavi kuşlar kulelerin etrafında uçuyor; Sancaklar kırmızı etekler gibi dalgalanıyor. Tüm dünyada ünlü bir dağın üzerine kurulmuş bir ülke, Geniş boşluğa dokunan Göksel bir bölge. Çiçek açmış birkaç dal erik ağacı; Nadir otların yeşilliklerini yaydığı bir dağ. Derelerin altında ejderhalar yatıyor; Kaplanlar kayalıkların yanında çömeliyor. Kuşlar konuşuyormuş gibi ses çıkarıyor; İnsanların yanında evcil geyikler yürüyor. Beyaz turnalar yaşlı ardıçların üzerinde bulutlarla birlikte tüner; Güneşe bakan mavi ve kırmızı anka kuşları şarkı söyler. Burası, altın ve merhamet kapılarının dünyaya hükmettiği gerçek, ölümsüz bir diyara benziyor.

Bu yüce patrik, rüyasında güneşi yuttuğunu gören Kral Saf Neşe ve Kraliçe Muzaffer Erdem'in çocuklarının ilkbaharıydı. Çocuğu on dört ay taşıdıktan sonra, Kaihuang saltanat döneminin ilk yılı olan

yılında, üçüncü ayın ilk günü öğle vakti sarayda doğurdu. Bu Kutsal Baba

Gençliğinde sert ve cesur, Büyüdüğünde zeki ve keskin. Krallığın tahtını reddederek, sadece kemer sıkma eylemleri peşinde koştu. Ailesi onun kraliyet sarayından ayrılmasına engel olamadı. Bu dağda gizemleri ve meditasyonu benimsedi. Liyakat ve iş tamamlandı, gün ışığında cennete yükseldi. Yeşim İmparatoru derhal ona Zhenwu unvanı verilmesini emretti. Yukarıda, karanlık boşluk onu kutsadı; Aşağıda, yılan ve kaplumbağa ona katıldı. Tüm gökler ve yeryüzü ona, kendisinden hiçbir sır saklanmayan Her Şeye Gücü Yeten olarak hitap etti, Hiçbir eylemi başarısızlıkla karşılaşmadı. Her kalpa'nın başından sonuna kadar, şeytani ruhları bozguna uğrattı.

Bu ölümsüz manzaranın tadını çıkarırken, Büyük Bilge Güneş kısa bir süre sonra birinci, ikinci ve üçüncü Cennet kapılarından geçerek Büyük Uyum Sarayı'nın önüne geldi. Orada, kutsal ışık ve uğurlu havanın ortasında, kendisini karşılayan ve "Sen kimsin?" diye soran beş yüz ruh-bakandan oluşan bir grup buldu.

"Ben Sun Wukong, Cennete Eşit Büyük Bilge," diye yanıtladı Büyük Bilge, "Patrik ile görüşmek istiyorum."

Ruh-Bakanlar rapor vermek üzere içeri girdikten sonra, patrik ziyaretçisine Büyük Uyum Sarayı'na kadar eşlik etmek üzere ana salondan ayrıldı. Hacı patriği selamladı ve "Sizi bir konuda rahatsız etmeliyim" dedi.

"Ne oldu?" diye sordu patrik.

"Tang Keşişi'ne kutsal kitapları almak için Batı Cenneti'ne giderken eşlik ediyordum," dedi Hacı, "ve yolumuz bizi tehlikeli bir çileye düşürdü. Batı Aparagodānīya Kıtası'nda, Küçük Batı Cenneti adında bir dağ var ve

burada şeytani bir iblis Küçük Thunderclap Manastırı kurmuş. Ustammanastırın kapısından girip sıra sıra ṣdizilmiş arhatları, koruyucuları,bikusları ve bilge keşişleri gördüğünde, gerçek Buddha'ya rastladığınıdüşünmüş. Tam onları selamlamak için eğildiğinde, yakalanıp bağlandı.Ben de hazırlıksız yakalandım ve şeytanın havaya fırlattığı bir çift altınzilin içine sıkıştırıldım. O ziller beni tamamen içine hapsetmişti vekaçmam için en ufak bir çatlak bile yoktu. Altın Başlı Muhafız'ın, o geceYirmi Sekiz Takımyıldızı'na yeryüzüne inmelerini emreden Yeşimİmparatoruʼnu anmaya gitmesi iyi bir şeydi. Ancak onlar bile zilleriaçamadılar. Neyse ki Altın Ejderha Gullet boynuzuyla zilleri delmeyibaşardı ve beni de kendisiyle birlikte dışarı çıkardı. Daha sonra zilleriparçaladım ve şeytani yaratığı uyandırdım. Peşimize düşüp bizimledövüşmeye başladığında, Yirmi Sekiz Takımyıldızı da dahil olmak üzereh e p i m i z i n saklandığı beyaz bir kumaş örtüyü fırlattı. Bir kez dahaiplerle bağlandık ama o akşam kaçmayı ve Takımyıldızları ve TangKeşişimizi serbest bırakmayı başardım. Daha sonra, cübbemizi ve sadakakutumuzu aramam yine Göksel savaşçılarla savaşmak için bizi bir kezdaha kovalayan şeytan. O şeytan beyaz kumaş sargısını çıkarıp onunlaoynadığında, melodisini tanıdım ve hemen kaçtım. Arkadaşlarımın gerikalanı daha önce olduğu gibi onun tarafından saklandı. Patrik'ten yardımistemek için buraya gelmekten başka çarem yoktu."

Patrik şöyle dedi: "Geçmiş yıllarda kuzeye hükmettim ve Yeşim İmparatoru'nun emriyle dünyanın şeytanlarını ve sapkınlarını yok etmek için Zhenwu pozisyonunu üstlenmemin nedeni buydu. Daha sonra, İlk Başlangıca Layık Göksel'in emriyle, gevşemiş saçlarım ve çıplak ayaklarımla, ayaklarımın altında yükselen yılan ve ilahi kaplumbağa, Beş Gök Gürültüsü Tanrısı, devasa yeleli aslan ve çeşitli vahşi hayvanlar ve zehirli ejderhalarla kuzeydoğunun karanlık ve şeytani miyazmalarına boyun eğdirdim. Bugün Wudang Dağı'nın huzurunun ve Büyük Uyum Sarayı'nın dinginliğinin, sakin denizlerin ve berrak evrenin tadını çıkarıyorum çünkü Güney Jambūdvīpa Kıtamızdaki ve Kuzey Uttarakuru

Kıtamızdaki şeytani iblislerin ve sinsi ruhların hepsi yok edildi. ŞimdiBüyük Bilge bu ricada bulunmaya geldiğine göre, karşılık vermemekbenim için zor, ancak Yukarıdaki Bölge'den bir ferman gelmeden, silahlakarşılık vermem de zor. Eğer tanrıları resmi emrimle gönderirsem, YeşimİmparatoruTanrısı'nun güceneceğinden korkuyorum. Fakat Büyük Bilge'yireddedersem, insani duygulara tamamen karşı gelmiş olurum. Bununlabirlikte, Batı yolundaki o şeytanların çok korkunç olamayacağınıdüşünüyorum. Kaplumbağa ve Yılan'dan, iki generalden ve Beş İlahiEjderha'dan size yardım etmelerini isteyeceğim. Canavar-ruhuyakalayacaklarından ve efendinizi bu çileden kurtaracaklarından eminim."

Patriğe teşekkür etmek için eğildikten sonra Hacı, Yılan, Kaplumbağa ve ejderha tanrıları eşliğinde, hepsi de güçlü silahlarını kuşanmış olarak Batı bölgesine geri döndü. Bir günden kısa bir süre içinde Küçük Thunderclap Manastırı'na vardılar ve burada bulutlardan inerek manastırın kapısının önünde savaşı kışkırtmaya başladılar.

Şimdi size, hazine kulesinin altındaki çeşitli zebanileri toplayan ve "İki gündür Hacı Güneş ortalıkta görünmüyor. Yardım istemek için nereye gittiğini merak ediyorum."

Daha konuşmasını bitirmemişti ki, kapıyı koruyan küçük şeytan rapor vermek için içeri girdi:

"Hacı, ejderha, yılan ve kaplumbağa görünümlü birkaç kişiyi kapımızın dışında savaşı kışkırtmak için yönlendiriyor."

"Bu küçük maymun," dedi iblis, "böyle görünüşlü insanları elde etmeyi nasıl başardı? Böyle insanlar nereden geldi?"

Hemen zırhını giydi ve manastırın kapısından çıkarak, "Siz hangi ejderha tanrısısınız ki bizim ölümsüz topraklarımıza girmeye cüret ediyorsunuz?" diye bağırdı. Beş ejderha ve iki general en sert ve canlı bakışlarıyla bağırdı: "Seni yüzsüz şeytan! Biz Beş Ejderha Tanrısı ve iki general olan Kaplumbağa ve Yılan, Wudang Dağı'nda bulunan Büyük

Uyum Sarayı'ndaki Bileşik Asal'ın Baş Papazı olan İblis Fetheden GökselDeğerli'nin huzurundayız. Cennete Eşit Büyük Bilge'nin daveti ve GökselDeğer'in tılsımlı çağrısı üzerine sizi tutuklamak için buraya geldik. Sen,canavar ruh, Tang Keşişi ve Takımyıldızları'nı çabucak gönder, biz desenin canını bağışlayalım. Aksi takdirde, tüm bu dağdaki zebanileriparçalara ayıracağız ve birkaç binanızı yakıp kül edeceğiz!" Bunu duyanşeytan öfkelendi. "Sizi canavarlar!" diye bağırdı. "Ne büyük bir büyü gücüBöyle büyük laflar etmeye cesaretin var mı? Kaçma! Sopamın tadınabakın!" Bunun üzerine bu beş ejderha bulut ve yağmur yağdırdı ve bu ikigeneral toz ve toprak püskürterek mızraklar, palalar, kılıçlar ve kargılarlasaldırmak için birlikte ileri atıldılar. Büyük Bilge Güneş de demir sopasınısallayarak onları takip etti. Bu yine müthiş bir savaştı:

Kötü niyetli iblis güç kullandı - Hacı silahlı yardım istedi - Kötü niyetli iblis güç kullandı Buda "nın formunu yerleştirmek için değerli bir kule aldığında; Hacı silahlı yardım istedi, Ejderha tanrıları için bir hazine bölgesine kadar gitmek. Kaplumbağa ve Yılan su ve ateşi başlattı; Zebani silahlarını ve kollarını kaldırdı. Beş ejderhaya batıya doğru gitmeleri emredildi, Hacı da efendisinin hatırı için onları takip etti. Kılıçlar ve kargılar elektrik şimşekleri gibi parlıyordu; Mızraklar ve bıçaklar şimşek gibi parlıyordu. Bunun kurt dişi sopası, Güçlü ama kısa ve esnek; Bunun altın kubbeli çubuğu, Hem boyun eğiyor hem de uysal. Havai fişek gibi gürültülü patlamalar ve patlamalar duyarsınız, Ve vurulan altın gibi çınlayan akorlar. Su ve ateş şeytanı fethetmeye geldi; Silahlar ve silahlar canavar ruhu kuşattı. Çığlıkları kaplanları ve kurtları ürküttü; Kavgaları ruhları ve tanrıları telaşlandırdı. İblis hazineleri bir kez daha ele geçirdiğinde, bu gürültülü savaş henüz berabere bitmişti.

Beş ejderhaya ve iki generale liderlik eden Pilgrim, iblisle yarım saat boyunca savaştı. Sonra zebani şalını çözdü ve elinde tuttu. Gördükleri karşısında telaşlanan Hacı, "Hepiniz dikkatli olun!" diye bağırdı. Neden dikkatli olmaları gerektiğini anlamayan ejderha tanrıları, kaplumbağa ve

yılan silahlarını indirip bakmak için öne çıktılar. Gürültülü bir vınlamaylacanavar-ruh sargıyı tekrar yukarı fırlattı. Beş ejderha ve iki generalle dahafazla ilgilenemeyen Büyük Bilge Güneş, taklalar atarak Dokuz KatlıCennet'e sıçradı ve kaçtı. Kaplumbağa ve yılanla birlikte bu ejderhatanrıları da sargının içinde saklandı ve esir alındı. Canavar-ruh zaferlemanastıra döndükten sonra, tutsaklarını iplerle bağlatıp yeraltı mahzeninekilitletti, onları şimdilik burada bırakacağız.

Bulutlardan inen Büyük Bilge'ye bakın! Dağın yamacında kayıtsızca uzanırken, kendi kendine kinle, "Bu şeytani yaratık çok korkunç!" dedi. Farkında olmadan gözleri kapanmış ve sanki uykuya dalmış gibi görünüyordu. Birden birinin "Büyük Bilge, uyuma! Çabuk yardım çağır! Efendinizin hayatı çok uzun sürmeyecek!" Gözlerini kocaman açıp ayağa fırlayan Hacı, onun Gün Nöbetçisi olduğunu gördü. "Seni sakar tanrı!" diye bağırdı Pilgrim. "Kanlı sunularının peşinde koşarken bunca zamandır neredeydin? Yoklamana cevap vermek için ortaya çıkmadın ve bugün beni rahatsız etmeye cüret ediyorsun! Saplarını çıkar, ve yaşlı Maymun'un can sıkıntımı gidermek için sana sopamla birkaç vuruş yapmasına izin ver!"

Nöbetçi aceleyle eğilerek şöyle dedi: "Yüce Bilge, siz insanlar arasında neşeli bir ölümsüzsünüz. Nasıl

sıkılabilir ki? Bodhisattva'nın emriyle hepimiz Tang Keşişi'ne gizli koruma sağlamakla yükümlüyüz. Bu nedenle yerel ruhlar ve benzerleriyle çalışıyoruz, onu terk etmeye hiç cesaret edemiyoruz. Bu yüzden sizi görmeye gelmedik. Bunun yerine bizi nasıl suçlarsınız?"

"Eğer ona koruma sağlıyorsanız," dedi Hacı, "söyleyin bana, o canavar ruh efendimi, Takımyıldızları, muhafızları, manastırların koruyucularını ve diğerlerini nereye hapsetti? Şu anda ne tür acılara katlanıyorlar?"

"Efendiniz ve kardeşleriniz," diye yanıtladı nöbetçi, "hepsi hazine salonunun yanındaki koridorda asılı dururken, Takımyıldızlar acı çekmeleri için yeraltı mahzenine sürüldü. İki gündür sizden hiç haber

alamadık.

Ancak az önce canavar ruhun bazı ilahi ejderhaları, bir kaplumbağayı ve bir yılanı yakaladığını ve bunları da mahzene gönderdiğini gördüğümüzde, onların Büyük Bilge tarafından buraya getirilen savaşçılar olduğunu anladık. Mütevazı tanrınız özellikle sizi bulmak için geldi. Büyük Bilge yorulmamalı. Yardım istemek için hemen tekrar gitmelisiniz." Hacı bu sözleri duyunca gözyaşlarına boğuldu ve nöbetçiye şöyle dedi: "Şu anda,

Cennete gitmekten utanıyorum, Denizlere inmeye utanıyorum. Bodhisattva'nın sorularından korkuyorum;

Az önce esir alınanlar Kaplumbağa, Yılan ve Patrik Zhenwu'nun Beş Ejderha bilgesiydi. Yardım için gidebileceğim başka bir yer yok. Ne yapmalıyım?" Nöbetçi gülümseyerek, "Lütfen endişelenmeyin, Büyük Bilge. Mütevazı tanrınız, buraya getirmeyi başarırsanız, bu canavarı kesinlikle bastıracak başka bir güçlü ordu düşünebilir. Az önce Büyük Bilge Güney Jambūdvīpa Kıtası'ndaki Wudang'a gitti. Bu ordu da aynı kıtada, Xuyi Dağı'ndaki Bincheng şehrinde, şimdiki adıyla Sizhou'da konuşlanmış durumda. Orada muazzam büyü güçlerine sahip Devlet-Kral Bodhisattva'nın Önderi bulunur. Onun vesayeti altında Prens Küçük Zhang adında bir öğrencisi vardır. Hizmetinde ayrıca, geçmiş yıllarda Su Anası Hanım'a boyun eğdiren dört büyük ilahi savaşçı vardır. Eğer şimdi bizzat oraya gider ve ondan yardım isterseniz, eminim ki şeytan yakalanacak ve efendiniz kurtarılacaktır."

Memnun olan Hacı, "Sen ustamı korumak için geri dön ve ona zarar gelmesine izin verme. Bırak yaşlı Maymun yardım çağırsın." Bulut taklasına binen Hacı, şeytanın yerinden ayrıldı ve doğruca Xuyi Dağı'na yöneldi. Oraya bir günden daha kısa bir sürede ulaştı. Oraya dikkatle baktığında, gerçekten de muhteşem bir yer olduğunu gördü!

Güneyde nehir geçitlerine yakın; Kuzeyde, Huai Nehri'ne baskı yapar; doğuda deniz kıyısına ulaşır; Batıda Fengfou ile birleşir. Zirvesinde

yüksek yapılar vardır; kıvrımlarında kabaran akarsular vardır. Tuhaf, sarpkayalar; Yakışıklı, budaklı çamlar; Mevsiminde ve taze yüz çeşit meyve;Güneşte açan bin dal çiçek. Karıncalar gibi kaynaşan insanlar bir ileri birgeri giderler; Sıra sıra yaban kazları gibi tekneler gelir ve gider. TepedeUğurlu Uçurum Tapınağı, Doğu Dağı Sarayı bulunmaktadır, Beş MucizeTapınağı, Ve Kaplumbağa Dağı Manastırı, Çan seslerinin ve tütsüleringökyüzüne doğru yükseldiği yer. Ayrıca Kristal Deresi de vardır, BeşPagoda Vadisi, Ölümsüzler Terası ve Kayısı Bahçesi- Hepsi pastoralrenkleriyle şehri aydınlatıyor. Durgun beyaz bulutlar uzanıyor başımızınüzerinde; Kuşlar, yorgun olsalar da, sakin sakin öterler. Neden Tai, Song,Heng ve Hua'nın cazibesinden bahsediyorsun? İşte Peng ve Ying gibiölümsüz güzellikler!

Büyük Bilge bu manzaranın tadını çıkarmaktan kendini alamadı. Huai Nehri'ni geçtikten sonra Bincheng şehrinden geçti ve Büyük Bilge Chan Manastırı'nın kapısına gitti; burada muhteşem salonlar ve zarif uzun koridorlar buldu. Dahası, gerçekten de yüksek bir pagoda vardı.

Bin arşın boyunda, bulutları ve gökyüzünü delen, Yeşim yeşili boşluğu delen altın bir şişe. Yukarı ve aşağı halesi evreni tutar; Tek bir gölge bile karartmaz perdelerini hem doğuda hem batıda. Hazine çanları, rüzgârla savrulan, göksel çanlar yapacak; Kabuk kabuk çamlar, güneşle sırılsıklam, bu Sanskrit salonuna bakacak. Ruh kuşları, uçarken ya da dinlenirken, sık sık konuşurlar Huai'nin sonsuz girdabına baktığınızda.

Yürürken manzaranın tadını çıkaran Hacı, doğruca ikinci kattaki kapıya gitti. O zamana kadar Devlet-Kral Bodhisattva'nın Önderi onun geldiğini çoktan öğrenmişti ve ziyaretçisini karşılamak üzere Prens Küçük Zhang ile birlikte kapıdan dışarı çıktı. Birbirlerini selamladıktan sonra Hacı, "Kutsal yazılar için Batı Cenneti'ne gitmek üzere Tang Keşişi'ne eşlik ediyorum. Yolda Küçük Thunderclap Manastırı'na rastladık, burada Sarı Kaşlı bir Şeytan Budist patriği kılığına girmişti. Doğruyu yanlıştan ayırt edemeyen ustam hemen onun önünde eğildi ve yakalandı. Şeytan daha sonra beni bir çift zilin içine kapattı, ama neyse ki Cennetten inen

Takımyıldızlar tarafından kurtarıldım. Zillerini parçaladım ve onunlasavaştım, ama o bir kumaş sargı kullandı ve tüm tanrıları, muhafızları,efendimi ve kardeşlerimi esir aldı. Az önce Wudang Dağı'na giderekGizemli Cennet'in Ağustos Biri'nden yardım istedim; o da Beş Ejderha,Kaplumbağa ve Yılan'a şeytanı yakalamalarını emretti. Ama onlar da onunsargısı tarafından yakalandılar. Öğrencinin artık ne sığınağı ne de evi varve bu yüzden özellikle Bodhisattva'yı görmeye geldi. Sana yalvarıyorum,kudretli gücünü -Su Ana'ya boyun eğdiren sihrini ve kalabalıkları kurtaranharikulade kudretini- kullan ve öğrencinle birlikte efendisini bu çiledenkurtarmaya git. Ne zaman Çin'e sonsuza dek yerleştirilebilmeleri içinkutsal yazıları elde etmeyi başarırsak, Buddha'mızın bilgeliğini ve sonsuzmükemmelliğini ilan edeceğiz."

"Bugünkü meseleniz," dedi Devlet Kralı'nın Başrahibi, "gerçekten de Budist dinimizin refahıyla ilgilidir ve sizinle şahsen gitmem gerekir. Ancak bu yaz başları, Huai Nehri'nin taşma tehlikesi yaşadığı bir dönem. Kısa bir süre önce Büyük Bilge Su Maymunu'nu huzurunuza getirdim.

Bununla birlikte, bu adam ne zaman suyla temas etse huzursuz olma eğilimindedir. Buradan ayrılmamın onu yaramazlığa sürüklemesinden korkuyorum ve onu kontrol altına alabilecek başka bir tanrı yok. Genç öğrencimden ve emrindeki diğer dört savaşçıdan seninle gelmelerini isteyeyim. Bu iblisi yakalamanızda size yardımcı olacaklar." Hacı, Prens Küçük Zhang ve dört savaşçıyla birlikte bulutlara binip Küçük Thunderclap Manastırı'na dönmeden önce teşekkür etti.

Prens Küçük Zhang dut beyazı bir mızrak kullanırken, dört savaşçı da kırmızı çelikten kılıçlar kuşanmıştı. Savaşı kışkırtmak için Büyük Bilge Güneş'le birlikte ilerlediklerinde, küçük zebaniler rapor vermek için tekrar içeri girdi. Canavarların geri kalanına önderlik eden şeytani kral kükreyerek dışarı çıktı ve bağırdı, "Maymun! Bu sefer buraya başka kimleri getirdin?" Dört savaşçıya ileri çıkmalarını emreden Prens Küçük Zhang bağırdı: "Seni kanunsuz canavar ruh! Yüzünde et yok, gözlerinde gözbebeği yok ve bu yüzden bizi tanıyamıyorsun."

"Nerelisin sen küçük savaşçı," dedi zalim kral, "ona yardım etmek için buraya gelmeye nasıl cüret edersin?"

"Ben Devlet-Kral Bodhisattva'nın Önderi'nin öğrencisiyim," diye yanıtladı prens, "Sizhou'nun Büyük Bilgesi. Bunlar benim emrim altındaki dört ilahi savaşçı, buraya sizi tutuklamak için geldiler." Zalim kral gülerek, "Senin gibi küçük bir çocuk ne tür bir dövüş hünerine sahip ki bu kadar aşağılayıcı olmaya cüret ediyorsun?" dedi.

Prens, "Eğer benim dövüş hünerlerimi öğrenmek istiyorsanız," dedi, " beni

dinleyin Resital :

Akan Kum eyaleti benim atalarımın eviydi. Babam Akan Kum Krallığı'nın kralıydı. Hastalık gençliğimde beni rahatsız etti, uğursuz bir doğum yıldızının kurbanı oldum. Uzun yaşamım boyunca uzaklarda bir öğretmen aradım; Onunla tanıştığım ve tedavi olduğum için şanslıydım. Yarım pellet ve hastalıklarım yok oldu, Onun yolunu takip etmek için prensliğimi bıraktım. Ve hiç yaşlanmama sanatını öğrendim. Yüz hatlarım ebedi gençliğe ait! Buda'nın Doğum Günü Şölenine katıldım. Onun büyük salonuna ulaşmak için bulutları aştım. Rüzgar ve sis ile bir su şeytanını yakaladım; Dağdaki kaplanları ve ejderhaları evcilleştirdim. Minnettar ırk bana yüksek bir pagoda inşa etti, Ve śarī ışık derin, sakin denizi aydınlattı. Dut mızrağım bir şeytanı bbastırabilir. aBincheng'de artık huzurlu bir hayat sürüyorum; ğ l a m a k i ç i n h ı z l ı d ı r ; R a h i p k o l u m b i r c a n a v a r ı Yeryüzü Küçük Zhang'ın ünüyle çınlıyor."

Zalim kral söylenenleri duyunca küçümseyerek gülümsedi ve şöyle dedi: "Prens, kendi ülkenizi terk edip Devlet-Kral Bodhisattva'nın peşinden gittiğinizde hangi uzun ömür yöntemini geliştirmeyi başardınız? Sanırım Huai Nehri'ndeki bir su şeytanını yakalamak için yeterince iyi! Hacı Sun'un o sahte ve aldatıcı sözlerinin seni binlerce tepeden ve on binlerce sudan geçirmesine ve hayatını burada teslim etmene nasıl izin verebildin? Bana baktığında hala yaşlanmadan uzun bir ömrün olduğunu

sanıyorsun!"

Duydukları karşısında öfkelenen Küçük Zhang mızrağı eline alıp rakibinin yüzüne saplarken, dört büyük savaşçı da aynı anda saldırıya katıldı. Büyük Bilge Güneş de demir çubuğuyla vurdu. Sevgili canavar ruh! Hiç yılmadan kısa, esnek, kurt dişi sopasını savurdu ve darbeleri sağa sola savuşturarak ileri ve yana doğru hücum etti. Bu da başka bir şiddetli savaştı!

Genç prens, Dut beyazı mızrağı, Ve dört tane daha güçlü kırmızı çelik kılıç. Wukong da şeytani kralı kuşatmak için altın çemberli asasını kullandı, Gerçekte, muazzam büyü güçlerine sahipti. Hiç yılmadan sağa sola saldırdı. Budistlerin ödülü olan kurt dişi sopa Mızrak ve kılıç darbeleri zarar veremezdi. Sadece şiddetli fırtınanın uğultusunu duyabilirdiniz; Sadece karanlık, uğursuz havayı görebiliyordunuz. Dünyevi şehvet içinde olan kişi yeteneğini gösterecektir; O kişi kararlı bir şekilde Buddha'yı kutsal yazı için aradı. Birkaç kez koşuşturdular; Şimdi ve tekrar savaştılar. Püsküren bulut ve sis Üç Işığı gizledi. Öfkeleri ve gazapları birbirlerine kötülük yapacaktır. Hepsi Üç Araç'ın mükemmel yasası için Yüzlerce sanat acı bir mücadeleye girişti.

Kalabalık uzun süre savaştı ama bir karara varılamadı. Canavar ruh bir kez daha sargısını çözdü ve Hacı yine, "Hepiniz dikkatli olun!" diye bağırdı.

Ancak prens ve diğer savaşçılar Hacı'nın "dikkatli olun" derken neyi kastettiğini anlayamadılar! Gürültülü bir vınlamayla, şeytan prensi ve dört büyük savaşçıyı da sardı. Sadece Hacı'nın öngörüsü onun kaçmasını sağladı. Zafer kazanmış bir şekilde manastıra dönen şeytani kral, tutsaklarını tekrar iplerle bağlattı ve şimdilik onları bırakacağımız yeraltı mahzenine kilitlenmeye gönderdi.

Hacı bulut taklasını atarak havaya yükseldi ve ancak şeytanın askerlerini geri çektiğini ve kapıları kapattığını gördükten sonra uğurlu parlaklığını indirdi. Batıdaki dağın yamacında dururken kederli bir şekilde

ağladı ve şöyle dedi: "Ah, Efendim!

İnançla Chan korusuna girdiğimden beri, Guanyin beni çilemden kurtardığında, Büyük Yolu aramak için seni batıya doğru sürdüm, Ve karşılıklı yardımla, Thunderclap'in görmesini umdum. Bükülmüş yolumuzun sonunda düzeleceğini düşündük, Böyle şeytani bir kuşatma olacağını bilmeden. Binlerce plan seni kurtarmak için zor görünüyor. Doğuda ve batıda nafile çabalar yalvarışımı takip etti."

Büyük Bilge bu şekilde yas tutarken, aniden güneybatıya doğru renkli bir bulutun dağın üzerine sağanak yağmur yağarken yeryüzüne indiğini gördü. "Wukong," diye seslendi biri, "beni tanıdın mı?" Bakmak için ileriye doğru koşan Pilgrim, karşısında

İri kulaklar, çıkık çene ve kare gibi bir yüz; Geniş omuzlar, büyük göbek ve şişman bir zarafet. Teni bahar sevinciyle doluydu; Gözleri iki sonbahar havuzu gibi parlıyordu. Geniş kolları iyi şansla dalgalandı ve dalgalandı; Şık hasır sandaletleri içinde cesaret dolu görünüyordu. Mutluluk içinde olanların ilki, Neşe keşişi Matireya'ya selam olsun!

Hacı onu görünce hemen diz çökerek şöyle dedi: "Doğudan gelen Budist Patrik, nereye gidiyorsun? Öğrenciniz uygunsuz bir şekilde yolunuzu kesti! Ben on bin suçtan suçluyum!"

"Geldim," diye yanıtladı Budist patrik, "özellikle de Küçük Gök Gürültüsü'ndeki şeytan yüzünden."

"Kutsal babanın derin lütfu ve erdemi için minnettarım," dedi Hacı. " Bu şeytanın hangi bölgeden geldiğini sorabilir miyim? O sargı ne tür bir hazinedir? Kutsal Babamızdan bunu bana açıklaması için yalvarıyorum."

Patrik şöyle dedi: "O, önümdeki ses çıkaran taşı vurmakla görevli sarı kaşlı bir gençtir. Üçüncü ayın üçüncü gününde, bir Orijinal Başlangıç festivaline katılmaya gittim ve onu sarayımı koruması için bıraktım. Birkaç hazinemi çaldı ve Buda kılığına girerek bir ruha dönüştü. Bu sargı benim bereket torbamdır, yaygın adı "İnsan Tohumu Torbası "dır. Bu kurt

dişi sopa ise ses çıkaran taşa vurmak için kullanılan tokmaktır." Hacıbunları duyunca sesini bir haykırışa yükseltti:

"Sevgili gülen keşiş! Kendisine sahte Budist patriği adını vermek ve yaşlı Maymun'u tuzağa düşürmek için bu çocuğun kaçmasına izin verdin. Ev yönetiminde ihmalkarlıktan suçlu değil misin?"

"Bu en başta benim ihmalimdir," dedi Maitreya, "ama aynı zamanda sen ve efendin henüz tüm

engellerinizi aşmadığınız içindir. Bu yüzden yüz tanrının size kaderinizdeki çileleri çektirmek için yeryüzüne inmesi gerekiyor. Şimdi bu şeytana sizin için boyun eğdirmeye geldim."

"Ama canavar-ruh," dedi Pilgrim, "muazzam büyü güçlerine sahip. Senin bir silahın bile yok. Ona nasıl boyun eğdirebilirsin?" Maitreya gülerek, "Bu dağ yamacının altına bir ot kulübe ve büyük bir kavun tarlası kuracağım. Savaşı kışkırtmak için gidiyorsun, ama onunla savaştığında kazanmana izin verilmiyor. Onu kavun tarlama çek. Ancak tüm kavunlarım ham olacak, ama sen kendine dönüşeceksin. büyük, olgun bir kavun. Geldiğinde kesinlikle biraz kavun yemek isteyecektir ve ben de yemesi için sizi ona sunacağım.

Seni midesine indirdiğinde, onunla ne istersen yapabilirsin. O zamana kadar ben de o sargıyı ondan alıp tekrar içine koyabilirim."

"Bu harika bir plan olsa da," dedi Hacı, "benim dönüşümüm olacak olgun kavunu nasıl tanıyabileceğini merak ediyorum. Dahası, o beni buraya kadar takip etmeye nasıl istekli olabilir?" Maitreya yine gülerek cevap verdi: "Ben dünyayı yöneten Değerli'yim. Benim bilgelikten nasibini almış gözlerim seni nasıl tanımaz? İstediğin kılığa girebilirsin ve ben seni tanırım. Ama şeytanın seni takip etmek istemeyeceğinden korkarak, sana biraz büyü öğreteceğim."

"Yapmak istediği Ǫey," dedi Pilgrim, "beni o Ǫalıyla yakalamak. Beni burada kovalayamaz! Onu buraya getirecek ne tür bir sihrin var?"

Maitreya gülümseyerek, "Elini uzat" dedi. Hacı sol avucunu uzattı; sağişaret parmağını ağzına daldıran Maitreya, ilahi tükürükle avucununüzerine "dizginle" kelimesini yazdı. Hacı'ya sol elini yumruk yapması vesadece canavar-ruhun yüzüne doğru açması söylendi. O zamancanavar-ruh kesinlikle onu takip edecekti.

Yumruğunu sıkıca tutan ve bu talimatlara dostça itaat eden Hacı, demir çubuğunu tek eliyle kullandı ve manastır kapısının önüne gitti. "Şeytani iblis," diye bağırdı, "Kutsal Güneş Babanız yine burada! Çabuk dışarı çık da kimin daha güçlü olduğuna karar verelim!"

O küçük zebaniler rapor vermek için tekrar içeri daldılar. "Bu sefer yanında kaç savaşçı getirmiş?" diye sordu zebani kral. "Başka savaşçı yok," diye cevap verdi küçük şeytanlardan biri. "Sadece o var."

Zalim kral gülerek, "O küçük maymun bütün planlarını tüketti ve gücünü tüketti," dedi. "Yardım istemek için gidecek hiçbir yeri yok ve hayatından kesin olarak vazgeçmeye geldi."

Zırhını düzgünce giydikten sonra, şeytan hazinesini aldı ve kapıdan çıkmak için hafif ve yumuşak kurt dişi sopasını havaya kaldırdı. "Sun Wukong," diye bağırdı, "bu sefer daha fazla mücadele edemezsin!"

"Yüzsüz şeytan!" diye azarladı Pilgrim. "Artık mücadele edemeyeceğim de ne demek?"

"Görüyorum ki tüm planlarını kullanmış ve gücünü tüketmişsin," dedi zalim kral. "Yardım için gidecek hiçbir yerin yok ve kendini burada savaşmaya zorladın. Bu sefer sana yardım edecek hiçbir ilahi savaşçı olmayacak ve bu yüzden artık mücadele edemeyeceğini söylüyorum." Hacı, "Bu şeytan kendisi için neyin iyi olduğunu bilmiyor! Böbürlenmeyi bırak! Değneğimin tadına bak!" Zalim kral, Hacı "nın sopayı tek eliyle kullandığını görünce gülmekten kendini alamamış. "Şu küçük maymun!" dedi. "Bak ne kadar yaramaz! Neden tek elinle etrafta dolanıyorsun?"

"Oğlum," dedi Hacı, "iki elimin saldırısına karşı koyamazsın! Eğer sargını kullanmazsan, üç ya da beş kişi olsanız bile, yaşlı Maymun "un bu tek elinin üstesinden gelemezsiniz." Bunu duyan şeytani kral, "Tamam, tamam! Hazinemi kullanmayacağım. Bu sefer sizinle ciddi bir şekilde dövüşeceğim ve kimin daha güçlü olduğunu göreceğiz."

Bunun üzerine savaşa atılmak için kurt dişi sopasını kaldırdı. Doğrudan onun yüzüne nişan alan Pilgrim, demir çubuğu iki eliyle kavramadan önce yumruğunu serbest bıraktı. Canavar-ruh hemen büyüye kapıldı; geri çekilmeyi ya da sargıyı kullanmayı hiç düşünmeden, aklında sadece sopayı rakibine saldırmak için kullanmak vardı. Hacı, sopasıyla zayıf bir darbe indirdikten sonra hemen geri çekildi ve canavar ruh onu batıdaki dağ yamacına kadar kovaladı.

Hacı kavun tarlasını görünce hemen içine yuvarlandı ve bir anda hem olgun hem de tatlı kocaman bir kavuna dönüştü. Canavar ruh kıpırdamadan durdu ve her yere baktı, ama Hacı'nın nereye gittiğini bilmiyordu. Çim kulübeye doğru koştuğunda, "Bu kavunların ekicisi kim?" diye bağırdı.

Kendini bir kavun çiftçisine dönüştüren Maitreya, "Yüce Kral, onları eken benim," diyerek kulübeden dışarı çıktı.

"Hiç olgunlaşmış olanın var mı?" diye sordu zalim kral. "Evet," diye yanıtladı Maitreya. "Susuzluğumu gidermek için bana olgun bir tane seç," diye bağırdı şeytani kral.

Maitreya hemen iki eliyle Hacı'nın kendisini dönüştürdüğü kavunu uzattı. Şeytani kral kavunu incelemeye bile gerek duymadan aldı ve ısırmaya başladı. Bu fırsatı değerlendiren Hacı, bir anda takla atarak boğazından aşağı indi ve bir an bile beklemeden uzuvlarını esnetmeye başladı. Bağırsakları kavradı ve karnını büktü; amuda kalktı, takla attı ve o anda canı ne yapmak istiyorsa onu yaptı. Acı o kadar şiddetliydi ki canavar-ruh dişlerini sıktı ve gözlerinden iri yaş damlaları süzülürken ağzını sonuna kadar açtı. Yerde o kadar sert yuvarlandı ki kavun tarlası,

tahıl dövmek için kullanılan bir arsa gibi tamamen düzleşti. "Bitti! Bitti!"diye mırıldanabildi sadece. "Beni kim kurtaracak?"

Orijinal formuna dönüşen Maitreya yüksek sesle kıkırdadı ve "Lanetli canavar! Beni tanıdın mı?" Zebani başını kaldırıp karşısındaki figürü görünce aceleyle dizlerinin üzerine çöktü. İki eliyle karnına sarılıp başını yere vurarak bağırdı: "Lordum! Lütfen canımı bağışlayın! Lütfen hayatımı bağışlayın! Bunu bir daha yapmaya asla cesaret edemeyeceğim!" Maitreya ileri atıldı ve şeytanı yakaladı. Bereket torbasını çözdükten ve ses çıkaran taşa vurmak için kullanılan tokmağı aldıktan sonra, "Sun Wukong, benim hatırım için lütfen onu bağışla," diye bağırdı. Ancak Hacı o kadar öfkeliydi ki, sağa sola yumruk ve tekme atmaya, delicesine vurmaya ve içini tırmalamaya başladı. Korkunç acıya dayanamayan zebani yere y ı ğ ı l d ı .

"Wukong," diye haykırdı Maitreya tekrar, "yetti artık! Bağışlayın onu!" Hacı ancak o zaman, "Ağzını sonuna kadar aç ve yaşlı Maymun'un dışarı çıkmasına izin ver," diye bağırdı.

O şeytan midesine keskin ağrılar girmiş olsa da, kalbi henüz yaralanmamıştı. Atasözünün dediği gibi,

Kalp kırılmadan önce bir insan ölemez; Kökler kuruduğunda çiçekler solar ve yapraklar düşer.

Ağzını sonuna kadar açması gerektiğini duyunca, acıya dayanmak için umutsuzca çabalayarak hemen bunu yaptı. Hacı dışarı fırladı ve tekrar eski haline dönerek hemen sopasıyla saldırmak istedi. Ancak canavar-ruh, Budist patrik tarafından çoktan sargının içine doldurulmuş ve beline bağlanmıştı. Ses çıkaran taş tokmağı eline alan patrik, "Lanetli canavar! Çalıntı ziller nerede?"

Tek endişesi canı olan bereket torbasındaki şeytan, "Altın ziller Sun Wukong tarafından parçalandı," diye inledi.

Budist patrik, "Eğer parçalanmışlarsa," dedi, "altınlarımı geri verin." Zebani,

"Altın parçaları salondaki lotus tahtının üzerinde yığılı" dedi.

Çantayı ve tokmağı tutan Budist patrik kıkırdayarak, "Wukong, seninle birlikte altınımı aramaya gideceğim," dedi. Hacı bu tür bir dharma gücünü gördüğünde, bir an daha oyalanmaya cesaret edemedi. Aslında Buda'yı manastıra dönmek için dağa götürmekten başka bir alternatifi yoktu ve orada kapıları sıkıca kapalı buldular. Budist patrik elindeki tokmağı onlara doğrultmuş ve kapılar hemen açılmış. İçeri girdiklerinde, yaşlı şeytanın yakalandığını öğrenmiş olan tüm küçük şeytanlar toparlanıp kaçma aşamasındaydı. Hacı onlarla karşılaştığında, yaklaşık yedi yüz tanesi öldürülene kadar onları teker teker vurdu. Asıl formlarını ortaya çıkardıklarında, hepsi dağların ve ağaçların ruhları, hayvanların ve kümes hayvanlarının canavarlarıydı.

Budist patrik altın parçalarını bir araya topladıktan sonra onlara bir ağız dolusu ilahi nefes ü f l e d i ve bir büyü okudu.

Hemen bir çift altın zil şeklindeki orijinal formlarına geri döndüler. Daha sonra Hacı'dan ayrıldı ve nihai mutluluk dünyasına dönmek için uğurlu bulutlara bindi.

Daha sonra Büyük Bilgemiz Tang Keşişini, Sekiz Kuralı ve Sha Keşişini kirişlerden çözdü. Birkaç gün boyunca asılı kalan bizim Budala o kadar acıkmıştı ki, Büyük Bilge'ye teşekkür etme zahmetine bile girmedi. Gövdesini eğerek mutfağa koştu ve yiyecek pirinç bulmaya çalıştı. Şeytan tam öğle yemeğini hazırlıyormuş ki, Hacı savaş kışkırtıcılığı yapmaya gelince işi yarıda kalmış. Budala pirinci görünce önce yarım tencere yemiş, sonra da iki büyük kâseyi efendisine ve kardeşine götürmüş. Sonra Hacı'ya teşekkür ettiler ve zebaninin yenilgisini sordular. Hacı önce Taoist patriğin ve onun iki savaşçısı kaplumbağa ve yılanın yardımını istemeye nasıl gittiğini, sonra Büyük Bilge ve prensi görmeye nasıl gittiğini ve son olarak da Maitreya'nın şeytana nasıl boyun eğdirdiğini ayrıntılı bir şekilde

anlattı.

Tripitaka bunu duyduğunda, tüm devalar için şükranlarını sunmaktan kendini alamadı. "Öğrencim," dedi daha sonra, "bu tanrılar ve bilgeler nereye hapsedildi?"

"Gün Nöbetçisi dün bana hepsinin bir yeraltı mahzenine gönderildiğini söyledi," diye cevap verdi Pilgrim. "Sekiz Kural, sen ve ben gidip onları kurtarmalıyız."

Biraz yemek yedikten sonra bizim Budala yeniden güçlenmişti. Muckrake'ini alarak Büyük Bilge ile birlikte arka tarafa gitti ve mahzenin kapısını kırarak tüm mahkûmları çözdü. Mücevherlerle süslü kuleye geri döndüklerinde Tripitaka cüppesini giyerek tanrıların her birinin önünde eğildi ve onlara teşekkür etti. Daha sonra Büyük Bilge beş ejderha ve iki savaşçıyı Wudang'a, Prens Küçük Zhang ve dört savaşçıyı Bincheng'e ve son olarak da Yirmi Sekiz Takımyıldızı'nı Cennet'e geri gönderdi. Manastırların muhafızları ve koruyucuları da görev yerlerine dönmeleri için serbest bırakıldılar.

Üstat ve öğrenciler daha sonra manastırda yarım gün dinlendiler ve sabah tekrar yola çıkmadan önce beyaz atı besleyip eşyaları topladılar. Ayrılırken bir ateş yaktılar ve tüm o mücevherli kuleleri, hazine tahtlarını, yüksek kuleleri ve konferans salonlarını küle çevirdiler. Öyle de oldu,

Hiçbir engelle karşılaşmadan çileli hayatlarından kurtuldular;
Felaketleri ortadan kalktı, gitmekte özgürdüler.

Büyük Gök Gürültüsü'ne ulaşmalarının ne kadar sürdüğünü bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第067回 · Bölüm 67

Tuoluo'yu kurtaran Chan Doğası güvendedir Pislikten kaçan Dao'nun Zihni saftır

Size Küçük Batı Cenneti'nden ayrıldıkları için mutlu bir şekilde bir kez daha yola koyulan Tripitaka ve üç öğrencisinden bahsediyorduk. Yolculukları yaklaşık bir ay sürmüş ve şimdi çiçeklerin açtığı baharın son zamanlarıymış. Çeşitli bahçelerde ve korularda yeşilin solduğunu gördüler ve ani bir rüzgar ve yağmur fırtınası akşamı yaklaştırdı. Atını dizginleyen Tripitaka, "Ey öğrenciler, geç oluyor! Kalacak yer bulmak için hangi yoldan gitmeliyiz?"

"Usta, sakin ol!" dedi Hacı gülerek. "Kalacak yer isteyebileceğimiz bir yer olmasa bile, üçümüzün en azından bazı yetenekleri var.

Sekiz Kural'dan biraz ot kesmesini ve Sha Monk'tan birkaç çam ağacı kesmesini isteyebilirsiniz. Yaşlı Maymun nasıl marangozluk yapılacağını bilir. Senin için yolun hemen yanında, içinde en az bir yıl yaşayabileceğin küçük bir saz kulübe inşa edebilirim. Neden bu kadar endişelisin?"

"Ah, Ağabey," dedi Sekiz Kural, "böyle bir yer yaşanmaya uygun değil! Bütün dağ kaplanlar ve kurtlarla dolu ve her yerde ruhlar ve cinler var. Gün ışığında bile geçmek yeterince zor. Geceleri burada dinlenmeye nasıl cüret edersiniz?"

"Aptal," dedi Pilgrim, "gittikçe daha da geriliyorsun! Yaşlı Maymun övünmek gibi olmasın ama elimde tuttuğum bu çubuk gökyüzünü bile tutabilir - eğer çökerse!"

Usta ve öğrenciler bu şekilde sohbet ederlerken, birdenbire çok uzakta olmayan bir dağ köyünü gördüler. "Muhteşem!" dedi Hacı. "Gece için bir yerimiz var."

"Nerede?" diye sordu yaşlı adam. Hacı parmağıyla işaret ederek, " Şurada ağaçların altında bir ev yok mu? Oraya gidip bir gecelik kalacak yer isteyebiliriz. Yarın yola çıkacağız."

Sevinçle atına atlayan ihtiyar, atından inmeden önce köyün girişine kadar gitmiş. Tahta kapılar sıkıca kapalıyken, ihtiyar kapılara vurarak, " Kapıyı açın! Açın kapıyı!"

Bir evin içinden yaşlı bir adam çıktı: Elinde bir asa, ayaklarında acele sandaletler, başında siyah bir kumaş sargı ve vücudunda düz beyaz bir cübbe vardı. Kapıyı açar açmaz, "Bu sesleri kim çıkarıyor?" diye sordu.

Tripitaka ellerini göğsünün önünde kavuşturarak derin bir şekilde eğildi ve şöyle dedi: "Eski patron, bu mütevazı rahip Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak için Doğu Ülkesi'nden gönderilmiş biridir. Sizin şerefli bölgenize vardığımızda saat geç olmuştu. Bu nedenle sizden özellikle bir gecelik konaklama istemek için geldik. Bize bu lütfu bahşetmeniz için size yalvarıyorum."

"Keşiş," dedi yaşlı adam, "Batı "ya gitmek isteyebilirsin ama oraya gidemezsin. Burası sadece Küçük Batı Cenneti. Büyük Batı Cenneti'ne gitmek istersen, önündeki tüm zorluklardan bahsetmiyorum bile, mesafe son derece büyüktür. Buradaki bu bölgeden bile geçmek sizin için zor olacaktır."

"Geçilmesi zor derken neyi kastediyorsunuz?" diye sordu Tripitaka. Yaşlı adam eliyle işaret ederek, "Köyümüzün yaklaşık otuz mil batısında, Yedi Uçlar adında bir dağda bulunan bir Pulpy Persimmon Geçidi var" dedi.

Tripitaka tekrar, "Neden buna Yedi Uç Nokta diyorsunuz?" diye sordu.

Yaşlı adam şöyle dedi: "Dağ yaklaşık sekiz yüz mil genişliğinde ve tüm dağ Trabzon hurması meyveleriyle dolu. Eskilere göre, "Trabzon hurması ağacının yedi tür aşırı özelliği vardır. Bunlar: uzun ömürlü, gölgeli, kuş yuvası olmayan, kurtsuz, donduğunda güzel yapraklar,

dayanıklı meyveler ve büyük, bereketli dallar.

Bu nedenle Yedi Ekstrem Dağı olarak adlandırılır. Ancak buradaki mütevazı bölgemiz geniş ama seyrek nüfusludur ve antik çağlardan beri neredeyse hiç kimse dağın derinliklerine yolculuk etmemiştir. Her yıl olgunlaşmış ve çürümüş hurmalar yere düşer ve iki tarafı kayalarla çevrili bir geçit şeklindeki dağ yolunu tamamen doldururdu. Kışın don ve karından, yazın da sıcağından sonra yol öylesine korkunç bir pisliğe dönüşürdü ki, bu bölgedeki aileler buraya Sümüklü Bok Yolu adını takmışlardı. Ne zaman batı rüzgarı yükselse, buraya korkunç bir koku yayılır, temizlemek isteyebileceğiniz herhangi bir heladan daha pis. Şu anda baharın sonundayız ve sert bir güneydoğu rüzgarı var. Bu yüzden henüz kokusunu alamıyorsunuz." Tripitaka bunu duyunca sessizliğe büründü ve tamamen kederlendi.

Kendini tutamayan Pilgrim bağırdı: "İhtiyar, çok kalın kafalısın! Senden kalacak yer istemek için çok uzaklardan geldik ve sen bizi korkutmak için bütün bunları anlatmak zorundasın! Eğer eviniz o kadar kalabalıksa ve uyuyacak yerimiz yoksa, geceyi geçirmek için burada ağaçların altında çömelebiliriz. Neden bu kadar rüzgarlı olmak zorundasınız?"

Önündeki çirkin figür karşısında irkilen yaşlı adam bir an i ç i n konuşmayı kesti. Sonra cesaretini toplayarak asasını Pilgrim'e doğrulttu ve yüksek sesle, "Sen! Şu iskelet suratına, basık kaşına, çökük burnuna, çıkık gıdana ve kıllı gözlerine bak. Tükenmiş bir hayalet olduğuna şüphe yok, ama yine de hiçbir görgü kuralına uymadan, sivri ağzınla benim gibi yaşlı bir insanı rencide etmeye cüret ediyorsun!"

Hacı, gülümseyerek onu yatıştırmaya çalışarak, "Saygıdeğer Efendim, demek gözleriniz var ama göz bebekleriniz yok ve bu yüzden bu tüketim hayaletinin değerini anlayamıyorsunuz! Fizyonomi kitaplarının dediği gibi, "Yüz hatları garip ve tuhaf olabilir, ama taşın içinde saklı bir yeşim taşı parçasıdır." İnsanları sadece dış görünüşlerine göre değerlendirirseniz,

tamamen yanılırsınız. Çirkin olabilirim ama bazı yeteneklerim var!"

"Nerelisin?" diye sordu yaşlı adam. "Adın ve soyadın ne? Ne tür yetenekleriniz var?" Hacı gülümseyerek şöyle dedi

Pūrvavideha benim atalarımın eviydi, Çiçek-Meyve Dağı'nda yetiştiricilik yaptım. Kalbin ve Zihnin Patriği'nin önünde eğildim ve onunla birlikte dövüş sanatlarını mükemmelleştirdim. Ejderhaları evcilleştirebilir, denizleri karıştırabilirim; Güneşi kovalamak için dağları taşıyabilirim. Şeytanları ve iblisleri bağlamakta en iyisi benim; Yıldızları ve gezegenleri hareket ettiriyorum, hayaletleri ve tanrıları korkutuyorum. Yerden ve gökten çalmak bana büyük ün kazandırıyor, Sınırsız değişimin, Yakışıklı Taş Maymun "u benim adım.

Bu sözleri duyan yaşlı adamın hoşnutsuzluğu sevince dönüştü. Eğilerek, "Lütfen, mütevazı evimizde dinlenmek için içeri gelin" dedi.

Böylece dört hacı atı yönlendirip bavullarını içeri taşıdılar ve avlunun her iki tarafında dikenli çalılar gördüler. İkinci kattaki kapı taş duvarlarla çevriliydi ve bu duvarlar da çalılar ve devedikenleriyle kaplıydı. Sonunda ortadaki üç kiremitli eve ulaştılar. Yaşlı adam hemen oturmaları için birkaç sandalye çekti ve çay servisi yapılmasını istedi. Ayrıca pilav hazırlanması için de emir verdi. Kısa bir süre sonra, üzerine kızarmış buğday gluteni, fasulye lorları, taro filizleri, beyaz turplar, hardal yeşillikleri, yeşil şalgamlar, hoş kokulu pirinç ve sirkeyle yapılmış ebegümeci çorbası konulan bazı masalar getirildi. Üstat ve öğrenciler böylece doyurucu bir yemeğin tadını çıkardılar.

Yemeklerini bitirdikten sonra, Sekiz Kural Hacı "yı çekiştirdi ve ona fısıldadı, "Ağabey, bu ihtiyar ilk başta bize kalacak yer vermek istemedi. Şimdi ise görkemli bir ziyafet veriyor. Neden?"

"Böyle bir yemeğin değeri ne kadar olabilir ki?" diye cevap verdi Hacı. " Yarına kadar bekleyin. Bizi on çeşit meyve ve on farklı yemekle gönderecek!"

"Hiç utanman yok mu senin?" dedi Sekiz Kural. "Demek o birkaç büyük lafınla ondan bir yemek koparmayı başardın.

Yarın gideceksiniz. Neden seni biraz daha eğlendirsin ki?"

"Merak etme," diye cevap verdi Hacı, "ben bu işi hallederim." Kısa bir süre sonra hava neredeyse tamamen kararmıştı ve yaşlı adam lambaların getirilmesini istedi. Hacı eğilerek, "

," dedi, "soyadınız nedir?"

"Bu Li," diye yanıtladı yaşlı adam. Hacı, "O halde burası Li Köyü olmalı," dedi.

"Hayır," diye cevap verdi yaşlı adam, "çünkü buraya Tuoluo Köyü deniyor. Burada yaşayan beş yüzden fazla aile var ve pek çok farklı soyadları var. Sadece ben Li soyadını taşıyorum."

"Patron Li," dedi Hacı, "sizi ve ailenizi bu zengin vejetaryen ziyafetini bize bahşetmeye iten özel iyi niyet nedir?" Yaşlı adam oturduğu yerden kalkarak, "Az önce şeytan yakalama konusunda uzman olduğunuzu söylediğinizi duydum. Burada bir tane var ve sizden onu bizim için yakalamanızı rica ediyorum. İyi bir ödül alacaksın."

Hacı hemen önünde eğilerek, "Bana iş verdiğiniz için teşekkürler!" dedi.

"Bakın nasıl sorun çıkarıyor!" diye haykırdı Sekiz Kural. "Biri ondan şeytanları yakalamasını istediğinde, o kişi onun için anne tarafından dedesinden daha değerlidir! Daha fazla uzatmadan, şimdiden boyun eğiyor."

"Değerli Kardeşim," dedi Hacı, "sen bunu bilmiyorsun. Benim yayım aslında peşinat gibi bir şey. Başka kimseye sormayacak." Tripitaka bunu duyunca şöyle dedi: "Bu küçük maymun her konuda çok benmerkezci. Diyelim ki o canavar-ruhun o kadar büyük büyü güçleri var ki onu yakalamayı başaramıyorsun. Bu seni, aileden ayrılan birini, yalancılıktan suçlu yapmaz mı?"

Hacı gülerek, "Üstat, alınmayın," dedi. "Bırakın onu daha fazla sorgulayayım."

"Neyin üzerine?" diye sordu yaşlı adam. Hacı, "Buradaki soylu bölgeniz temiz ve huzurlu bir toprak parçası gibi görünüyor. Dahası, birçok aile bir arada yaşıyor, uzak bir bölge sayılmaz. Sizin yüksek ve asil kapılarınıza yaklaşmaya cüret eden ne tür bir canavar-ruh var?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse," dedi yaşlı adam, "bölgemiz uzun zamandır barış ve refah içindeydi. Ama üç yıl önce, altıncı ayda şiddetli bir rüzgâr çıktı. O sırada köyümüzün tüm halkı tarlalarda pirinç ekiyor ya da tahıl dövüyordu. Rüzgâr nedeniyle oldukça telaşlanmışlar ve havanın değiştiğini düşünmüşler. Rüzgârdan sonra bir canavar ruhun üzerimize ineceğini ve dışarıda otlayan tüm sığır ve çiftlik hayvanlarını yiyip bitireceğini hiç tahmin etmemişlerdi. Tavukları ve kazları bütün olarak yedi, erkekleri ve kadınları canlı canlı yuttu. O zamandan beri, bu son üç yıl boyunca bizi taciz etmek için sık sık geri döndü. Ey ihtiyar! Eğer gerçekten bu şeytanı yakalayıp topraklarımızı temizleyecek yeteneğe sahipsen, hepimiz sana büyük bir ödül vereceğiz. Seni hafife almayacağız!"

"Bu tür bir canavarı yakalamak oldukça zordur," dedi Pilgrim.

"Gerçekten de zor!" diye haykırdı Sekiz Kural. "Biz sadece dilenciyiz - sizden bir gecelik konaklama istiyoruz ve yarın ayrılacağız. Neden bir canavar ruhu yakalayalım ki?"

"Demek gerçekten de bir yemeği dolandırmak için rahiplik yapıyorsun!" dedi yaşlı adam. "İlk tanıştığımızda, gezegenleri ve yıldızları nasıl hareket ettirebildiğinizle, şeytanları ve canavarları nasıl bağlayabildiğinizle övünüyordunuz. Ama şimdi size bu konuyu anlattığımda, çok zor bir şeymiş gibi geçiştiriyorsunuz."

"İhtiyar," dedi Pilgrim, "canavar-ruhu yakalamak zor değildir. Zor olan Çünkü bu bölgedeki aileler çabalarında aynı fikirde değiller." Yaşlı

adam, "Ne şekilde aynı fikirde değiller?" diye sordu.

"Üç yıldır," diye yanıtladı Hacı, "bu canavar-ruh sayısız canlının canını alarak bir tehdit oluşturdu. Buradaki her aile bir ons gümüş bağışlasa, beş yüz ailenin en az beş yüz ons bağışlayacağını düşünüyorum. Bu miktar parayla, şeytanı sizin için yakalayabilecek bir şeytan kovucu kiralayabilirsiniz. Neden bu üç yıl boyunca size işkence etmesine izin verdiniz?"

"Para harcama konusunu açarsan," dedi yaşlı adam, "ölümüne utanırım! Hangimizin ailesi üç ya da dört ons gümüş harcamadı ki? Geçen yıl bu dağın güney tarafından bir keşiş bulduk ve onu davet ettik. Ama başarılı olamadı."

"O keşiş şeytanı nasıl yakaladı?" diye sordu Hacı. Yaşlı adam dedi,

ṅSagha'nın o adamının üzerinde bir kasāya vardı. Önce Tavus Kuşu'ndan alıntı yaptı; Sonra Lotus'u zikretti; Küpünde tütsü yaktı; Eliyle bir çan tuttu. Böyle şarkı söyleyip zikrederken, Şeytan'ı uyandırdı. Bulutlara ve rüzgara binerek bu köye geldi. Keşiş şeytanla savaştı, Gerçekte anlatılacak uzun bir hikaye! Bir vuruşta bir yumruk, bir vuruşta bir çizik. Keşiş cevap vermeye çalıştı: Cevap olarak saçları gitmişti! Bir süre sonra şeytan zafer kazandı Ve sis ve dumana geri döndü. (Sadece kurumuş kabuklar güneşleniyor!) Bir göz atmak için yaklaşıyoruz: Kel kafa çürük bir karpuz gibi dövüldü!

"Böyle söyleyince," dedi Pilgrim gülerek, "gerçekten kaybetti!"

Yaşlı adam şöyle dedi: "O sadece hayatıyla ödedi; asıl kurbanlar bizdik. Cenazesi için tabut almak zorunda kaldık ve müridine biraz para vermek zorunda kaldık. Ancak o mürit henüz tatmin olmadı ve şu anda bile bize karşı dava açmak istiyor. Ne karmaşa ama!"

Pilgrim tekrar, "Canavarı yakalamak için başka birini bulmaya çalıştın mı?" diye

sordu. Yaşlı adam, "Geçen yıl bir Taoist bulduk," diye cevap verdi.

"O Taocu onu nasıl yakaladı?" diye sordu Hacı. "Şu Taocu," dedi yaşlı adam,

Başına altın bir takke giydi, Ve üzerine bir ayin cübbesi. Pankartını yüksek sesle çaldı; Tılsımlarını ve suyunu salladı. Tanrıları ve ruhları çağırdı. Ama sadece devi çağırdı. Şiddetli bir fırtına esti ve çalkalandı, Ve siyah sis her yeri kararttı. Canavar ve Daoist, İkisi savaşmaya gitti. Alacakaranlık çökene kadar dövüştüler. Şeytan bulutlarla birlikte gittiğinde. Evren parlak ve güzeldi, Ve hepimiz toplanmıştık. Taoist'i aramaya gittiğimizde, onu bir derede boğulmuş olarak bulduk. Daha iyi görebilmek için onu dışarı çıkardık: Çorbada pişmiş tavuk gibiydi!

Pilgrim gülerek, "Öyle bir anlattın ki," dedi, "o da kaybetti!"

"O da sadece hayatıyla ödedi," dedi yaşlı adam, "ama biz yine bir sürü gereksiz para harcamak zorunda kaldık."

"Merak etmeyin! Merak etme!" dedi Pilgrim. "Bırak onu senin için yakalayayım."

"Eğer gerçekten onu ele geçirme yeteneğine sahipsen," dedi yaşlı adam, "köyümüzün birkaç yaşlısından seninle bir sözleşme imzalamalarını isteyeceğim. Eğer kazanırsan, istediğin her şeyi isteyebilirsin. ne kadar para isterseniz isteyin, sizden yarım kuruş bile esirgemeyiz. Ama eğer incinirseniz, bizi hiçbir şeyle suçlamayın. Hepimiz Cennet'in iradesine itaat edelim."

"Bu ihtiyar haksız yere suçlanmaktan bıkmış!" dedi Pilgrim gülerek. " Ben o tür bir insan değilim. Git ve hemen yaşlıları getir."

Sevinçten havalara uçan yaşlı adam hemen birkaç uşaktan sekiz ya da dokuz büyüğünü evine davet etmelerini istedi; hepsi de komşuları, kuzenleri ve kayınlarıydı. Tang Keşişi'yle tanıştıktan ve şeytanı yakalama meselesi kendilerine anlatıldıktan sonra hepsi çok memnun oldu. "Hangi soylu öğrenci onu yakalamaya gidecek?" diye sordu yaşlılardan biri.

Hacı onları selamlamak için ellerini göğsünde kavuşturarak, "Bu küçük rahip yapacak," dedi.

Yaşlı adam hayretler içinde, "Bu olmaz! Bu işe yaramaz! Canavar-ruhun muazzam büyü güçleri ve iri bir vücudu var. Senin gibi zayıf ve küçük bir rahip muhtemelen onun dişlerinin çatlaklarını bile dolduramaz!"

"Saygıdeğer Efendim," dedi Pilgrim gülerek, "benim hakkımda doğru tahminde bulunmadınız! Ufak tefek olabilirim ama oldukça dayanıklıyımdır. "Bileme taşından birkaç damla içtikten sonra bilendim!" Bunu duyan yaşlıların onay vermekten başka çareleri kalmamış.

"Elder," dediler, "canavar-ruhu yakaladıktan sonra ne kadar ödül istiyorsun?"

"Neden ödülden söz ediyorsun?" diye yanıtladı Hacı. "Ne demişler,

Altın gözlerinizi kamaştırır; Gümüş parlak değildir; Bakır paralar kokar!

Bizler liyakat biriktirmeye çalışan rahipleriz ve kesinlikle nakit ödüller istemiyoruz."

"Konuşma tarzınız," dedi ihtiyarlardan biri, "hepinizin emirlerini ciddiye alan asil rahipler olduğunuzu gösteriyor. Para ödülü istemeyebilirsiniz ama bizim için bedava çalışmanıza izin veremeyiz. Hepimiz geçimimizi sağlamak için ya çiftçilik yapıyoruz ya da balık tutuyoruz. Eğer bizi bu lanetli şeytandan gerçekten kurtarabilir ve bölgemizi arındırabilirseniz, her aile en iyi arazilerinden iki dönüm bağışlayacak - toplamda bin dönüm - ve bu arazi bir yerde ayrılacak. Böylece hepiniz, ustalar ve öğrenciler, bu arazi üzerinde içinde meditasyon ve Chan pratiği yapabileceğiniz güzel bir tapınak veya manastır inşa edebilirsiniz. Bu, bulutlarla birlikte dünyanın dört bir yanında dolaşmaktan çok daha iyidir." Hacı tekrar gülerek, "Bu daha da karışık! Eğer bize toprak verirseniz, atları otlatmak ve tımar etmek, yem

bulmak ve saman yapmak zorunda kalacağız. Alacakaranlıkta yatamayızve şafak söktüğünde hala dinlenemeyiz. Böyle bir hayat bizi öldürecek!"

"Eğer tüm bunları istemiyorsan," dedi yaşlı adam, "ödül olarak ne istiyorsun?"

"Biz aileden ayrılmış insanlarız," diye yanıtladı Hacı. "Bize biraz çay ve pirinç verin, bu yeterli bir ödüldür."

Yaşlılar çok memnun oldular. İçlerinden biri, "Bu tür bir ödül kolay," dedi, "ama onu yakalamak için planınızı bilmek isteriz?"

"O geldiğinde," dedi Pilgrim, "ben yaparım."

"Ama o şeytan çok büyük," dedi bir başka yaşlı. "Üstteki cennete ve alttaki dünyaya dokunuyor.

Rüzgarla gelir ve sisle gider. Nasıl yaklaşabilirsin ki onu?"

"Eğer rüzgârı çağırabilen ve sise binebilen bir canavar-ruhsa," dedi Pilgrim gülerek, "Ona torunum gibi davranacağım. Boyu büyük olsa da ona vurabilirim."

Sohbet ederlerken aniden rüzgârın uğultusunu duydular ve bu sekiz ya da dokuz ihtiyarı öyle korkuttu ki hepsi titreyip sarsıldı. "Bu rahibin ağzı ne kadar da uğursuz!" diye bağırdılar. "Canavar-ruh hakkında konuşuyor ve hemen canavar-ruh ortaya çıkıyor!"

Yaşlı Li, yan kapıyı ardına kadar açarak Tang Keşişi ve akrabalarını içeri aldı ve "İçeri gelin! İçeri gelin! Şeytan burada."

Sekiz Kural ve Sha Monk o kadar korkmuşlardı ki, onlar da eve girerken onları takip etmek istediler. Ancak Hacı onları iki eliyle geri çekerek şöyle dedi: "Aklınızı mı kaçırdınız? Sizin gibi rahipler, nasıl böyle davranabilirsiniz? Kıpırdamayın! Benimle avluda kalın ki bunun ne tür bir canavar-ruh olduğunu öğrenebilelim."

"Ah, Ağabey!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Bunların hepsi bilgili insanlar! Rüzgâr uluduğunda, şeytan geliyor demektir ve bu yüzden saklanıyorlar. Biz onların ne akrabasıyız ne de tanıdığıyız, ne bağımız var ne de eski dostuz. Bu canavara bakmanın ne anlamı var?" Ancak Hacı o kadar güçlüydü ki, rüzgâr daha da şiddetlenirken onları avluda tutmayı başardı.

Muhteşem rüzgar!

Ormanları ve ağaçları devirdi, kaplanları ve kurtları korkuttu; Denizleri ve nehirleri karıştırdı, tanrıları ve hayaletleri korkuttu; Hua Dağı'nın üçlü zirvelerinin kayalarını devirdi; Dünyanın dört büyük kıtasını altüst etti. Kırsal evler ve haneler kapılarını kapattı; Tüm köyün çocukları başlarını sakladı. Büyük kara bulutlar yıldızlı gökyüzünü kapladı. Tüm dünya karanlığa gömülürken lambalar ve ışıklar da söndü.

Sekiz Kural o kadar korkmuştu ki yere düştü; burnuyla bir çukur kazarak başını içine gömdü ve sanki toprağa çivilenmiş gibi yüzükoyun yattı. Sha Monk da başını ve yüzünü örttü, çünkü gözlerini açmakta bile zorlanıyordu.

Sadece Pilgrim rüzgârı koklayarak bunun ne tür bir şeytan olduğunu anlamaya çalıştı. Kısa bir süre sonra rüzgâr dindi ve havada iki fenere benzeyen bir şeyin zayıf parıltısı belirdi. Hacı başını eğerek, "Kardeşlerim, rüzgâr gitti! Kalkın ve bir bakın!" Burnunu çıkaran bizim Budala, üzerindeki pisliği silkeledi ve başını gökyüzüne doğru kaldırdı. İki ışığı gördüğünde kahkahalarla gülmeye başladı: "Ne eğlence! Ne kadar eğlenceli! Demek bu canavar-ruh ne zaman hareket edeceğini ya da dinleneceğini iyi bilen biri! Onunla arkadaş olmalıyız."

"Böyle karanlık bir gecede," dedi Sha Monk, "henüz onun yüzünü bile görmedin. Onun nasıl biri olduğunu nereden biliyorsun?"

Sekiz Kural şöyle cevap verdi: "Kadim

şöyle dedi,

Geceleri ışıklarla hareket etmek en iyisidir; Meşale olmadığında dinleniriz.

Şuna bir bakın! Yol gösteren bir çift feneri var. İyi biri olmalı. adam. "

"Yanılıyorsun!" dedi Sha Monk. "Onlar fener değil. Onlar canavar ruhun parıldayan gözleri!" Bizim Budala o kadar dehşete düşmüştü ki, boyundan üç santim kaybetmişti. "Kutsal Babamız!" diye bağırdı. "Eğer bunlar onun gözleriyse, ağzı ne kadar büyük?"

"Korkmayın, Değerli Kardeşlerim," dedi Pilgrim. "Burada kalın ve efendimizi koruyun. Yaşlı Maymun'un oraya gitmesine ve itiraf etmesini istemesine izin verin. Ne tür bir canavar-ruh olduğunu göreceğiz."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "burada olduğumuzu itiraf etme."

Sevgili Hacı! Yüksek sesle ıslık çaldı ve havaya sıçradı. Demir çubuğunu kavrayarak yüksek sesle bağırdı, "Yavaşla! Yavaşla! Ben buradayım!" Zebani Hacı'yı görünce dik durdu ve uzun mızrağını havada ileri geri sallamaya başladı. Hacı, savaş pozisyonu almak için asasını havaya kaldırarak sordu: "Sen hangi bölgeden bir şeytansın? Hangi yerin ruhusun sen?"

Zebani hiçbir yanıt vermedi; tek yaptığı mızrağını sallamaktı. Pilgrim tekrar sordu, ama z e b a n i yine cevap vermedi, sadece mızrağını sallamaya devam etti. Hacı kendi kendine gülümseyerek, "Hem sağır hem de dilsiz olmalısın! Sakın kaçma! Değneğime dikkat et!"

Ancak şeytan zerre kadar korkmamıştı; mızrağını sallayarak Hacı'nın darbelerini savuşturdu ve ikisi havada bir ileri bir geri, bir aşağı bir yukarı saldırdılar. Üçüncü nöbet saatine kadar dövüştüler ve bir karara varamadılar. Aşağıda, avluda duran Sekiz Kural ve Sha Monk her şeyi net bir şekilde gördü. Zebani, mızrağını sadece darbeleri savuşturmak için kullanmış ama rakibine hiç saldırmamış. Bu nedenle Hacı'nın sopası zebaninin kafasından neredeyse hiç ayrılmadı. "Sha Monk," dedi Sekiz Kural gülerek, "sen burada nöbet tut, yaşlı Hog da gidip dövüşe yardım

etsin. O maymunun bu başarıyı tek başına elde etmesine izin veremeyiz,yoksa ilk şarap kadehiyle ödüllendirilir."

Sevgili Aptal! Bulutların kenarına sıçradı ve tırmığıyla hemen saldırdı, bu saldırıya şeytani yaratığın bir başka mızrağıyla karşılık verdi. İki mızrak havada uçan yılanlar ve parlayan şimşekler gibi dans etti. Sekiz Kural onu överek şöyle dedi: "Bu canavar ruh mızrakla harika bir teknik gösteriyor! Zalim yaratığın tarzını kullanmıyor. "Dağ-Sırt Mızrağı" ama daha çok "Sarma-İpek Mızrağı "na benziyor. "Ma- Family Mızrağı" değil ama muhtemelen "Sarkık Saplı Mızrak" adını taşıyor." "Gevezeliği bırak, aptal!" dedi Pilgrim. "Gevşek Saplı Mızrak diye bir şey yok!"

Sekiz Kural, "Baksanıza, mızrakların sivri uçlarını darbelerimizi savuşturmak için nasıl kullanıyor ama mızrakların sapları hiçbir yerde görünmüyor. Acaba onları nereye sakladı?"

"Belki de 'Sarkık Saplı Mızrak'tır," dedi Pilgrim, "ama önemli olan bu şeytani yaratığın nasıl konuşacağını bilmemesidir, çünkü henüz insanların yoluna ulaşmamıştır. Hâlâ büyük ölçüde yin aurasının etkisi altında. Sabah yang aurası güçlendiğinde, kesinlikle kaçmak isteyecektir. Peşinden gitmeli ve kaçmasına izin vermemeliyiz."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi Sekiz Kural.

Uzun bir süre dövüştüler ve sonra doğu ışıkla soldu. Oyalanmaya cesaret edemeyen şeytan dönüp kaçarken, Sekiz Kural ve Hacı da peşlerinden gitti. Hızla ilerlerken aniden Yedi Uçlar Dağı'nın Pulpy Hurma Sokağı'ndan yükselen bunaltıcı derecede kötü bir kokuyla karşılaştılar. "Hangi aile tuvaletini temizliyor?" diye bağırdı Sekiz Kural. " Vay canına! Koku korkunç!"

Pilgrim elini burnunun üzerine kapatarak sadece mırıldanabildi, " Canavar ruhu kovala! Canavar ruhu kovala!"

Dağın yanından hızla geçen şeytan bir anda eski haline, kırmızı pullu dev bir pitona dönüştü. Şuna bir bakın!

Gözleri şafağın yıldızlarını parlatırdı; Burnu sabah sisini püskürtürdü. Dişleri, çelik kılıçların yoğun sıraları gibiydi; Pençeleri altın kancalar gibi kıvrılmıştı. Alnından etten bir boynuz yükseldi Binlerce parça akik taşından oluşmuş gibiydi; Tüm vücudu kırmızı pullarla kaplıydı Milyonlarca allık pulunu andırıyordu. Yeryüzünde sarmalandığında, brokar bir yorganla karıştırılabilir; havada uçarken, gökkuşağı ile karıştırılabilir. Dinlendiği yerde çürümüş dumanlar gökyüzüne yükseldi; Hareket ettiğinde vücudunu kızıl bulutlar kapladı. Yeterince büyük mü? Doğu yakasındaki insanlar batıyı göremiyordu. Yeterince uzun mu? Bir kutuptan diğerine uzanan bir dağ gibiydi.

"Demek bu kadar uzun bir yılan!" dedi Sekiz Kural. "Eğer insanları yutmak istiyorsa, bir öğün muhtemelen beş yüz kişi alır ve yine de doymaz." Hacı dedi ki, "Bu "Sarkık Saplı Mızrak" onun çatallı dili olmalı. Kovalamacamız yüzünden zayıf düşmüş. Hadi onu arkadan vuralım!"

Sekiz Kural'ımız ileri atılarak tırmığını şeytani yaratığın üzerine sertçe indirdi ve yaratık hızla bir deliğe daldı. Sekiz Kural tırmığını bırakarak onu yakaladığında kuyruğun sadece yedi ya da sekiz metrelik kısmı dışarıda kalmıştı. "Yakaladım onu! Yakaladım!" diye bağırdı, tüm gücünü kullanarak şeytanı delikten çıkarmaya çalıştı ama onu yerinden bile kıpırdatamadı.

Hacı gülerek, "Aptal," dedi, "onu içeride bırak. Ben ne yapacağımı biliyorum. Bir yılanı böyle geriye doğru çekmeye çalışmayın!"

Sekiz Kural gerçekten de bıraktı ve şeytan deliğin içine süzüldü. "Az önce bırakmadan önce," diye yakındı Sekiz Kural, "yarısı zaten bizim olmuştu.

Şimdi içeri girdi. Onu tekrar nasıl dışarı çıkarabiliriz? Artık oynayacak yılan yok dediğiniz şey bu değil mi?" Hacı dedi ki, "Bu adamın oldukça iri bir vücudu var. Delik o kadar küçük ki içeride asla dönemez. Düz bir şekilde hareket etmesi gerekiyor ve bir de arka girişi olmalı. Çabuk bul ve deliği kapat. Ben ona buradaki ön girişten saldıracağım." Idiot hızla dağı

aştı ve gerçekten de başka bir delik buldu. Durakladı, ama ön giriştekiHacı sopasıyla deliğe müthiş bir darbe indirdiğinde neredeyse hiçkıpırdamamıştı. Şeytani yaratık büyük bir acı içinde arka girişten dışarıfırladı. Hazırlıksız yakalanan Sekiz Rules, kuyruğu tarafından yere serildive tekrar ayağa kalkamayarak acısını dindirmek için yere uzandı.

Hacı deliğin boş olduğunu görünce oltasını aldı ve arkaya doğru koşarak Sekiz Kural'a şeytanı kovalaması için bağırdı.

Hacı "nın sesini duyan Sekiz Kural o kadar utandı ki, acısına aldırmadan ayağa fırladı ve tırmığıyla çılgınca yere vurmaya başladı. Hacı onu görünce güldü ve şöyle dedi: "Şeytan gitti! Bunu neden yapıyorsun?"

Sekiz Kural dedi ki, "Yaşlı Domuz burada "Yılanı Karıştırmak için Çalı Dövüyor."" "Ne aptal bir adam!" dedi Pilgrim. "Hadi onu kovalayalım!"

İkisi koşarak bir derenin yanından geçerken, zebaninin yerde bir tümseğin içine kıvrılmış olduğunu gördüler. Başını kaldırarak kocaman ağzını açmış ve Sekiz Kural'ı yutmak istemiş. Dehşete kapılan Sekiz Kural dönüp kaçmış, ama bizim Hacı onu karşılamak için ilerlemiş ve şeytan tarafından bir lokmada yutulmuş. Göğsünü yumruklayan ve ayaklarını yere vuran Sekiz Kural şöyle haykırdı: "Eyvah, Ağabey! Sen öldün!" Canavar ruhun midesinin içinde, Hacı demir çubuğunu havaya kaldırdı ve " Merak etme, Sekiz Kural. Görmen için ona bir köprü inşa etmesini söyleyeyim!"

Çubuğunu biraz daha yukarı kaldırdı ve şeytani yaratık gövdesini yay şeklinde bir köprüye benzeyene kadar kaldırmak zorunda kaldı. "Köprüye benziyor, tamam," dedi Sekiz Kural, "ama kimse üzerinde yürümeye cesaret edemez."

Hacı, "İzin verin de görmeniz için bir kayığa dönüşmesini tekrar isteyeyim," dedi. Demir çubuğu aşağı doğru daldırdı; karnı yere yapışmış ve başı yukarı kalkmış olan şeytani yaratık Kan Nehri bölgesinden bir kayığa benziyordu.

"Bir tekne gibi görünebilir," dedi Sekiz Kural, "ama rüzgârı kullanabileceği bir üst direği yok."

"Yoldan çekil," dedi Pilgrim, "ben de görmen için rüzgârı kullanmasını sağlayayım." Pilgrim tüm gücünü kullanarak demir çubuğunu şeytani yaratığın omurgasından yukarı doğru itti, ta ki yaklaşık yetmiş fit yüksekliğe ve bir direk şekline ulaşana kadar. Çaresiz bir acı içinde can çekişen şeytan, rüzgârla savrulan bir gemiden daha hızlı bir şekilde ileri atıldı ve geldiği yola doğru ilerledi. Dağın yirmi mil kadar aşağısında, sonunda hareketsiz bir şekilde toza gömüldü ve öldü. Sekiz Kural onu arkadan yakaladı ve tırmığıyla bir kez daha çılgınca saldırdı. Bu sırada Hacı yaratığın vücudunda büyük bir delik açtı ve sürünerek dışarı çıktı, " Aptal, o çoktan öldü.

Neden tırmığını onun üzerinde kullanıyorsun?"

"Ah, Ağabey," dedi Sekiz Kural, "yaşlı Hog "un hayatı boyunca ölü yılanlara saldırmayı sevdiğini bilmiyor musun?"

Böylece silahlarını bıraktılar ve yaratığı kuyruğundan tutup geri çektiler.

Şimdi size Tuoluo Köyü'ndeki Yaşlı Li'den bahsedeceğiz; o ve diğer insanlar Tang Keşişi'ne şöyle dediler: "Bütün bir gece boyunca iki öğrenciniz geri dönmedi. Hayatlarını kaybetmiş olmalılar."

"O kadar ciddi olduğunu sanmıyorum," dedi Tripitaka. "Önce dışarı çıkıp bir bakalım." Çok geçmeden Hacı ve Sekiz Kural'ın arkalarında kocaman bir pitonu sürükleyerek ve yolu açmak için bağırarak yaklaştıklarını gördüler. İnsanlar ancak o zaman sevindiler; yaşlısı, genci, kadını, erkeği tüm köy diz çöküp şöyle dedi: "Kutsal Babalar, bu, birçok can alan canavar-ruhun ta kendisidir. Burada. Bugün gücünüzü kullandığınız ve şeytani sapkınlığı ortadan kaldırdığınız için şanslıyız, çünkü artık hayatlarımız güvende."

Tüm ev halkı minnettarlıkla doluydu, öyle ki her biri hacılara hediyeler ve ziyafetlerle teşekkür etmekte ısrar ediyordu. Üstat ve öğrencileri neredeyse bir hafta boyunca alıkonuldular ve ancak çok yalvardıktan sonra ayrılmalarına izin verildi.

Halk, hacıların herhangi bir para ödülünü kabul etmediklerini görünce, hepsi biraz kuru gıda ve meyve hazırladı.

Yüklü atlar ve katırlarla, renkli sancaklar ve kırmızı kurdelelerle vedalaşmaya geldiler. Bölgede sadece beş yüz aile vardı ama onları uğurlamaya gelenlerin sayısı yedi yüzden fazlaydı.

Dostça yolculuk ettiler ve kısa bir süre sonra Yedi Uçurum Dağı'ndaki Pulpy Persimmon Geçidi'nin girişine vardılar. Tripitaka berbat kokuyu aldığında ve yolun ne kadar tıkalı olduğunu gördüğünde, "Wukong, nasıl geçebiliriz?" dedi.

Hacı elini burnunun üzerine kapatarak, "Bu oldukça zor!" dedi. Tripitaka onun "zor" dediğini duyunca gözlerinden yaşlar süzüldü. Yaşlı Li ve diğerleri öne çıkarak, "Baba, lütfen endişelenme. Size buraya kadar eşlik ettiğimizde, kararımızı çoktan vermiştik. Soylu öğrencileriniz bizim için canavar ruhu bastırdığından ve tüm köyü böyle bir felaketten kurtardığından beri, hepimiz geçmeniz için bir yol açmaya kararlıyız."

"İhtiyar," dedi Pilgrim gülümseyerek, "sözlerin pek makul değil! Bize daha önce bu dağı aşmanın yaklaşık sekiz yüz mil olduğunu söylemiştin. Sizler Tufan Fatihi Büyük Yu'nun emrindeki göksel mühendisler değilsiniz. Dağları nasıl patlatıp yollar inşa edebilirsiniz? Eğer efendimin sırtı aşmasını istiyorsanız, yine kendimizi zorlamamız gerekecek. Hiçbiriniz böyle bir şey yapamazsınız."

Attan inerken Tripitaka, "Wukong, kendini nasıl zorlayacaksın?" dedi.

"Eğer bu dağı göz açıp kapayıncaya kadar geçmek istiyorsan," dedi Hacı gülümseyerek, "bu zor. Eğer başka bir yol inşa etmek istiyorsanız, bu da zor. Eski yolu kullanarak ilerlemek zorundayız, ama şu anda kimsenin

yemeklerimizle ilgilenmeyeceğinden korkuyorum."

"Böyle konuşma, Elder!" dedi Yaşlı Li. "Siz dördünüz burada ne kadar gecikirseniz gecikin, biz size destek olabiliriz. Kimsenin yemeklerinizle ilgilenmeyeceğini nasıl söylersiniz!"

"O halde," dedi Hacı, "git ve iki piko kurutulmuş pirinç hazırla, biraz da buharda pişmiş çörek ve ekmek yap. Bırak da bizim uzun burunlu rahip doya doya yesin. Daha sonra eski yolu kürekle kazmak için büyük bir domuza dönüşecek. Efendimiz ata binecek ve biz de ona eşlik edeceğiz. Karşıya geçeceğiz." Bunu duyan Sekiz Kural şöyle dedi: "Ağabey, hepiniz temiz olmak istiyorsunuz. Yaşlı Domuz'dan tek başına kokuşmasını nasıl istersiniz?"

"Wuneng," dedi Tripitaka, "eğer gerçekten de geçidi kürekle açıp beni dağdan geçirebilecek yeteneğe sahipsen, bu vesileyle liyakatte birinci sırada olduğunu kayıtlara geçireceğim." Sekiz Kural gülerek şöyle dedi: " Üstat, siz ve buradaki diğer saygıdeğer patronlarımız benimle alay etmemelisiniz. Ne de olsa ben, yaşlı Domuz, otuz altı dönüşüm türleri. Eğer benden narin, zarif ve çevik bir şeye dönüşmemi isterseniz, bunu yapamam. Ama söz konusu olan bir dağ, bir ağaç, bir kaya, bir toprak yığını, uyuz bir fil, dereceli bir domuz, bir manda veya bir deve ise, bunların hepsine dönüşebilirim. Tek sorun şu ki, eğer büyük bir şeye dönüşürsem, iştahım daha da büyük olacaktır. Çalışabilmem için önce karnımın doyması gerekir."

"Mal bizde! Malımız var!" diye bağırdı insanlar. "Hepimiz yanımızda kuru gıdalar, meyveler, pişmiş bisküviler ve çeşitli hamur işleri getirdik. Siz dağı geçtikten sonra bunları size sunmayı planlıyorduk. Şimdi tadını çıkarmanız için onları dışarı çıkaracağız. Dönüşümünüzü tamamlayıp işinize başladığınızda, size daha fazla pirinç hazırlamaları için köye adam göndereceğiz."

Sevinçle dolan Sekiz Kural, siyah kumaş gömleğini çıkardı ve dokuz çatallı tırmığını yere bıraktı. "Benimle alay etmeyin!" dedi insanlara. "

Yaşlı Hog'un bu kokuşmuş erdemi elde edişini izleyin!"

Sevgili Aptal! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak vücudunu bir kez salladı ve gerçekten de kocaman bir domuza dönüştü. Gerçekten de

Uzun bir burnu ve kısa saçları vardı, oldukça tombuldu. Gençliğinden beri dağdaki otlarla beslenirdi. Güneş ve ay gibi yuvarlak gözleri olan siyah bir yüz; Muz yaprakları gibi kocaman kulakları olan yuvarlak bir kafa. Kemikleri cennetin yaşı kadar sağlamdı; Kalın derisi demirden daha sertti. Derin burun sesleriyle oink-oink ağlamasını yaptı. Üfleyip püflediğinde ne hırıltılar çıkarıyordu! Dört beyaz toynağı bir metre boyundaydı; Kılıç gibi kılları yüz metrelik gövdesini sarıyordu. İnsanoğlu uzun zamandır yağlı domuzlar ve domuzlar görmüştü, Ama bugüne kadar bu yaşlı domuz cini hiç görmemişti. Tang Keşişi ve tüm halk övgüler yağdırdı; böylesine yüksek bir sihir gücü karşısında hayrete düştüler.

Hacı Sun, Sekiz Kural'ın bu dönüşümünü gördüğünde, onlara eşlik edenlere kurutulmuş yiyeceklerini büyük bir yığın haline getirmelerini emretti, böylece Sekiz Kural yiyeceklerin tadını çıkarabilecekti. Sekiz Kural pişmiş ya da çiğ olmasına aldırmadan ilerledi ve hepsini mideye indirdi. Sonra da kürekle bir yol açmaya başladı. Hacı, Sha Monk'tan ayakkabılarını çıkarmasını ve bavulları dikkatle taşımasını istedi. Ustasına oyma eyere sıkıca oturmasını söylerken kendisi de çizmelerini çıkardı. Sonra bu talimatı insanlara verdi:

"Eğer minnettarsanız, gidin ve kardeşimin beslenmesi için hemen biraz pirinç hazırlayın." Hacıları uğurlamak için onlara eşlik eden yedi yüz kişinin yarısından fazlası at ve katırlarla gelmişti; bu nedenle, pirinci hazırlamak için kayan yıldızlar gibi köye geri döndüler. Geri kalan yaklaşık üç yüz kişi yaya olarak gelmişti ve bunlar dağın altında durup hacıların gidişini izlediler. Gördüğünüz gibi, köy ile dağ arasındaki mesafe otuz mil kadardı. İnsanlar köye dönüp pirinçle geri döndüklerinde, üstat ve öğrenciler neredeyse yüz mil uzaktaydı. Ancak onları bırakmak istemeyen halk, atlarını ve katırlarını sokağa sürerek geceyi yollarda

geçirdi. Ancak sabaha karşı hacılara yetişmeyi başardılar. "Kutsal yazılarıalmaya giden Kutsal Babalar," diye bağırdılar, "lütfen y a v a ş l a y ı n !Lütfen yavaşlayın! Yavaşla! Size pirinç getiriyoruz!" Bu sözleri duyanyaşlı adam minnettarlıkla d o l d u . "Gerçekten de nazik ve sadıkinsanlar!" dedi. Sonra Sekiz Kural'dan durmasını istedi, böylecegüçlenmek için biraz pirinç alabilecekti. Bizim Budala bütün bir gün vegece boyunca kürekle çalışmıştı ve açlığını şiddetle hissetmeye başlamıştı.O insanlar tarafından getirilen yedi ya da sekiz pikülden fazla pirinçolmasına rağmen, pirinç ya da diğer tahıl türlerinden olmasınabakmaksızın hepsini yuttu. Doyurucu bir yemekten sonra tekrar yoluküremeye başladı.

Tripitaka, Hacı ve Sha Keşiş insanlara teşekkür ederek onlardan ayrıldılar. Böylece

Tuoluo köylüleri evlerine dönerken, Sekiz Kural bir dağ yolunu açar. İlahi kudret dindar Tripitaka'yı korur; Wukong sihir gösterir ve iblis başarısız olur. Bir aeon "un posalı hurmaları bu gün temizlendi; Bundan böyle Yedi Uç Nokta Sokağı tıkanmadı. Arzuların altı biçimi de temizlendi. Huzur içinde, engellenmeden, lotus koltuklarına eğilecekler.

Hala ne kadar uzun bir mesafe kat etmeleri gerektiğini ya da ne tür şeytanlarla karşılaşabileceklerini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第068回 · Bölüm 68

Kızıl-Mor Krallık'ta Tang Keşişi geçmiş dönemlerden bahsediyor Hacı Güneş üç yerinden kırılmış bir kol üzerinde performans sergiliyor

Erdem elde edildi, tüm nedenler öldü, Ünün dört büyük kıtaya yayılacak. Bilge ve aydınlanmış olarak karşı kıyıya çıkarsın. Rüzgar iç çekecek Gökyüzünde puslu sirrüsler yükselirken. Buda'ların hepsi sizi selamlayacak; Sonsuza dek Jade Terrace'da yaşayacaksınız. İnsanların kelebek rüyasını kır. Her şey bitsin! Tozun temizlendiği yerde endişe yoktur.

Size Tripitaka ve onun müritlerinden bahsediyoruz,

Bir huysuzluk sokağını yıkadıktan sonra, Şimdi özgürlük yolunda yürüdü.

Zaman hızla akıp geçti ve yine kavurucu bir yaz mevsimi geldi.

Narlar süslü meyveler saçar, Ve lotus yaprakları yeşil tavalar gibi yarılır. İki sıra söğütte genç kırlangıçlar saklanır, Sıcaktan kaçmak için gezginler yelpazelerini sallar.

İlerlerken aniden hendekli bir şehrin yükseldiğini gördüler. Atını dizginleyen Tripitaka şöyle seslendi: "Öğrenciler, bir bakın.

Burası nasıl bir yer?"

"Üstat," dedi Hacı, "demek gerçekten okuma yazma bilmiyorsunuz! Tang imparatorunun saraydan ayrılma emrini nasıl kabul edebildiniz?"

"Ben daha çocukken rahip oldum," diye yanıtladı Tripitaka. "Binlerce sūtrada ustalaştım. Okuma yazma bilmediğimi nasıl söylersin?"

"Eğer okuma yazma biliyorsan," dedi Hacı, "kayısı sarısı afişin üzerinde açıkça yazan o üç büyük kelimeyi neden fark edemedin? Neden

buranın ne tür bir yer olduğunu sormak zorunda kaldın?"

"Yüzsüz maymun!" diye böğürdü Tang Keşişi. "Saçmalıyorsun! O pankart rüzgarla savruluyor. Üzerinde kelimeler olabilir ama ben onları net göremiyorum!"

"O kadar insan varken," dedi Hacı, "neden yaşlı Maymun onları görebiliyor?"

"Üstat," dedi hem Sekiz Kural hem de Sha Monk, "

kulak

asmayın. Gevezelikler! Bu mesafeden hendekli şehri net olarak göremiyoruz. Kim bir kelime görebilir ki?"

Hacı, "Bu kelimeler Kızıl-Mor Krallık değil mi?" diye sordu. Tripitaka, " Kızıl- Mor Krallık Batı bölgesinde bir devlet olmalı. Bu da yeniden yazımızı onaylatmamız gerektiği anlamına geliyor."

"Bunu söylemeye gerek yok," dedi Pilgrim.

Kısa bir süre sonra Tripitaka'nın atından indiği şehrin kapısının önüne geldiler. Üç katmanlı kapılardan geçerken buranın gerçekten de muhteşem bir ulusal başkent olduğunu gördüler. Gördükleri şeyler

Yükselen kuleli kapılar, Düzenli korkuluklar. Şehrin etrafında akan sular özgürce akıyordu; Kuzey ve güney, yüksek dağlara bakıyordu. Sokaklarında ve pazarlarında yükler yığılır; her evde ve evde iş gelişirdi. Gerçekten de kraliyet ailesinin buluşma yeriydi, Büyük bir başkent, cennetten bir köşk. Uzak kıyılardan kule gibi tekneler geliyordu. Yabancı yeşim taşları ve mücevherlerle yüklü. Soylu biçimi uzak tepelerle birleşti; Sarayları berrak boşluğa ulaştı. Üç geçidi sıkıca güvence altına alındı, Orada barış sonsuza dek gelişti.

Usta ve öğrenciler ana bulvarlarda yürürken, insanların bakışlarını seçkin ve heybetli, kıyafetlerini düzenli ve temiz, dillerini açık ve yankılı buldular. Gerçekten de Büyük Tang dünyasından farklı değildi.

Şimdi, her iki tarafta da alım satımla meşgul olan insanlar aniden Sekiz Kural'ın çirkin suratını, Sha Monk'un karanlık yüzünü ve uzun gövdesini ve Hacı Güneş'in kıllı yüz hatlarını keşfettiklerinde, hepsi işlerini bırakıp hacıların etrafında toplanarak onlara bakmaya başladılar. Tripitaka seslenmek zorunda hissetti, "Sorun çıkarmayın! Başınızı eğin ve yürüyün!" Ustasına itaat eden Sekiz Kural, lotus köküne benzeyen ağzını koynuna soktu ve Sha Monk başını kaldırmaya cesaret edemedi. Sadece Hacı, Tang Keşişi'nin yanında yürürken sağa sola bakmaya devam etti. Bir süre hacılara baktıktan sonra, daha duyarlı olan insanlar kendi faaliyetlerine geri döndüler. Ancak aylaklar ve yaramaz gençler Sekiz Kural'ın etrafında toplandılar; gülerek ve bağırarak Sekiz Kural'ı kızdırmak için ona kiremit ve tuğla fırlattılar. Tang Keşişi o kadar sinirlendi ki terlemeye başladı. Tek söyleyebildiği, "Sakın bir şey başlatmayın!" oldu. Bizim Budala başını kaldırmaya cesaret edemedi.

Bir süre sonra köşeyi döndüler ve dış duvarla çevrili büyük bir konutun önüne geldiler. Girişinin üzerinde "Tercümanlar Koleji" yazıyordu.

"Öğrenciler," dedi Tang Keşişi, "şu resmi konağa girelim." "Ne için?"

diye sordu Hacı.

"Tercümanlar Koleji," dedi Tang Keşişi, "dünyanın her yerinden gelen insanlar için bir buluşma yeridir. Biz bile bundan faydalanabiliriz. İçeri girelim ve dinlenelim. Tahtı gördükten ve yazımızı onaylattıktan sonra şehirden ayrılabilir ve tekrar yolumuza devam edebiliriz." Bunu duyan Sekiz Kural burnunu çıkardı ve onları takip eden birkaç kişiyi korkuttu. " Usta'nın söyledikleri çok doğru," dedi ileri doğru yürürken. "Hadi içeride saklanalım, böylece bu kuş beyinlilerin cıvıltılarından rahatsız olmayız!"

Böylece koleje girdiler ve halk yavaş yavaş dağıldı.

Şimdi size kolejin içinde iki yetkili olduğunu söylüyoruz, bir bakan ve bir bakan yardımcısı. Her ikisi de büyük salonda yoklama alıyor ve gelen diğer yetkilileri karşılamaya hazırlanıyorlardı. Tang Keşişi'nin içeri girdiğini görünce ikisi de irkilerek, "Sen de kimsin? Sen de kimsin?

Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Ellerini göğsünün önünde kavuşturan Tripitaka, "Bu mütevazı din adamı, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın Tahtı tarafından Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak üzere gönderildi. Sizin hazine bölgenize geldik ve izinsiz geçmeye cesaret edemedik. Seyahat belgemizin tasdik edilmesini ve asil konağınızda geçici konaklama talebinde bulunmak istiyoruz." İki üniversite bakanı onun söylediklerini duyunca, her iki taraftaki yardımcılarından geri çekilmelerini istediler. Şapkalarını düzelten ve kemerlerini sıkan bakanlar, Tang Keşişi'ni karşılamak üzere ana salondan ayrıldılar. Hemen hacıların dinlenmesi için misafir odalarının temizlenmesini istediler ve ayrıca vejetaryen yemeklerin hazırlanmasını emrettiler. Tripitaka onlara teşekkür ettikten sonra iki yetkili, rahiple ilgilenmeleri için sadece birkaç görevli bırakarak personelleriyle birlikte ayrıldı. Tripitaka dışarı çıkmaya başladığında, Hacı kin dolu bir sesle, "Bu düzenbazlar! Neden yaşlı Maymun "un ana süitte kalmasına izin vermediler?"

Tang Keşişi şöyle dedi: "Onların buradaki toprakları bizim Büyük Tang'ımız tarafından yönetilmiyor ve herhangi bir resmi diplomatik ilişkimiz de yok.

Dahası, kolej sık sık seçkin konuklar veya yüksek rütbeli yetkililer tarafından ziyaret edilir. Muhtemelen bu yüzden bizi burada ağırlamakta zorlanıyorlar."

"Madem öyle diyorsun," dedi Pilgrim, "bizi burada ağırlamalarını daha çok isterdim."

Onlar konuşurken, bir kâhya elinde bazı malzemelerle içeri girdi: büyük bir kâse beyaz pirinç, büyük bir kâse buğday unu, iki demet yeşil sebze, dört kek soya peyniri, iki kızarmış buğday gluteni, bir tabak kurutulmuş bambu filizi ve bir tabak odun armudu.

Tripitaka öğrencilerine bunları kabul etmelerini söyledi ve kâhyaya teşekkür etti. Kâhya şöyle dedi: "Batıdaki odalarda temiz kap kacak var.

Ateşler ve ocaklar hazır. Lütfen oraya gidin ve yemeği kendiniz pişirin."

"Size şunu sorayım," dedi Tripitaka. "Kral hâlâ ana salonda mı?"

"Majesteleri uzun zamandır sarayda bulunmuyor," diye cevap verdi kâhya. "Bugün uğurlu bir gün ve şu anda birçok sivil ve askeri yetkiliyle özel bir bildirinin yayınlanmasını görüşüyor. Eğer seyahat belgeni onaylatmak istiyorsan acele etmelisin, çünkü onu hâlâ yakalayabilirsin. Yarın onunla görüşmeniz mümkün olmayacak ve başka bir fırsat için ne kadar beklemeniz gerekeceğini bilmiyorum."

"Wukong," dedi Tripitaka, "hepiniz burada kalın ve yemeğimizi hazırlayın. İzin verin de hemen oraya gidip yazımızı onaylatayım. Daha sonra geri gelip yemeğimizi yiyeceğim ve yola çıkacağız." Sekiz Kural çabucak cüppeyi ve seyahat belgesini çıkardı: Tripitaka uygun kıyafetleri giydikten sonra, öğrencilerine mahkemeye çıkmadan önce kolejden ayrılmamalarını ve dışarıda sorun çıkarmamalarını söyledi.

Bir anda Beş Anka Kulesi'nin önüne geldi ve o saray gibi salonların ve binaların ne kadar muhteşem olduğunu size anlatmaya başlayamayız. Ön kapının önüne gitti ve imparatorluk habercisinden Cennet'e haber vermesini istedi. Mahkeme'ye yeniden tasdik ettirme arzusunu iletti. Sarı Kapı Muhafızı gerçekten de anmak için beyaz yeşim basamakların önüne gitti:

"Saray kapısının dışında, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan bir rahip, imparatorluk emriyle Buddha'dan kutsal yazılar almak üzere Batı Cenneti'ndeki Thunderclap Manastırı'na gidiyor. Seyahat belgesinin onaylanmasını arzulayan bu kişi kraliyet çağrımızı beklemektedir." Bunu duyan kral sevinç içinde şöyle dedi: "Uzun zamandır hastaydık ve tahtımıza çıkamadık. Ne mutlu bir tesadüftür ki, özel bir bildiri yayınlayarak iyi bir hekim bulma niyetiyle ana salonda göründüğümüz anda, soylu bir rahip hemen ortaya çıkıyor."

Hemen rahibi salona çağırttı ve Tripitaka krala saygılarını sunmak üzere secde etti. Kral daha sonra ondan altın salonda oturmasını istedi ve ardından İmparatorluk Eğlence Sarayı'ndan vejetaryen bir ziyafet hazırlamasını istedi. Tripitaka krala kraliyet lütufları için teşekkür ettikten sonra seyahat reçetesini sundu.

Belgeyi okuduktan sonra kral çok memnun oldu. "Yasanın Efendisi," dedi, "Büyük Tang'ınız kaç hükümdar ve kaç bakan neslinden geçti? Tang İmparatoru'na gelince, hastalığından sonra nasıl hayata döndü ki sizden kutsal yazıları aramak için dağları ve nehirleri aşmanızı isteyebildi?"

Bu sorular karşısında yaşlı adam ellerini kavuşturarak eğildi ve şu cevabı verdi: "Mütevazı din adamınızın memleketinde,

Dünyamızı Üç Ağustoslu yönetti; Beş Hükümdar ilişkileri belirledi. Yao ve Shun krallığı tanımladılar; Yu ve Tang insanlara huzur verdi. Ancak Cheng ve Zhou'nun torunlarının hepsi bağımsızlık istiyordu. Zayıfları ezmek için kudretlerini kullandılar, Çeşitli krallıklar üzerinde hak iddia ettiler. Toplamda on sekiz hükümdardılar, Toprakları ve sınırları bölüşüyorlardı. Daha sonra on ikiye düştüler, Ve dünya sakinleşti. Savaş arabaları ve atları olmadığı için yine birbirlerini yediler. Yedi güç birlikte savaştı, Ve altı devlet Qin'e boyun eğdi. Ama Cennet, her biri diğerini kıskanan Lu'lu Pei'yi doğurdu. Sonra imparatorluk Han'ın oldu, Herkesin uyması için kanunlar koydu. Sonra Han, Sima'ya yenik düştü ve Jin de asi oldu. Kuzey ve Güney'de Song, Qi, Liang ve Chen gibi on iki devlet birbirini izledi Ta ki Büyük Sui gerçek varis olana kadar. Sonra insanlara acı çektiren bir zampara ve despot geldi. Soyadı Li olan kralımız, imparatorluk unvanı olarak Tang'ı aldı. İmparator Gaozu ayrıldıktan sonra, Shimin şimdiki hükümdarımız oldu. Nehirlerimiz temiz, denizlerimiz sakin, Çünkü onun iyiliği ve erdemi büyüktür. Şimdi, başkent Chang "an " ın kuzeyinde, Bir su perisi, bir ejderha tanrısı yaşıyordu, Tatlı bir yağmur yağdıran Ve böylece yok olmayı hak etti. Ancak gece gördüğü bir rüya üzerine kralımızdan yardım istedi. Kral onu affedeceğine söz verdi, Ve kralla yavaşça satranç oynamak için sarayda tutulan değerli bir tebaayı

çağırdı. Zaman öğlen saatlerine ulaştığında, O değerli kişi rüyasındaejderhayı öldürdü."

Tripitaka'nın söylediklerini duyan kral aniden birkaç kez inledi ve " Kanunun Efendisi, bu tebaa hangi ülkeden geldi?" dedi.

"İmparatorumuzun tahta çıkmasından önceki başbakandı," diye yanıtladı Tripitaka. "Soyadı Wei ve asıl adı Zheng.

Astronomi ve coğrafya bilir ve yin ile yang arasındaki farkı ayırt edebilir. O gerçekten büyük bir bakan ve yardımcı, imparatorluğu nasıl güvence altına alacağını ve devleti nasıl kuracağını bilen biri. Rüyasında Jing Nehri'nin Ejderha Kralı'nı idam ettiği için, ejderha kralı karanlıklar bölgesinde dava açtı ve imparatorumuzu hayatını bağışlama sözünden dönmekle suçladı. Bu yüzden imparatorumuz ölümcül bir hastalığa yakalandı. Daha sonra Wei Zheng, imparatorumuzun karanlıklar bölgesine götürmesi ve Ölüm Başkenti'nde bir yargıç olan Cui Jue'ye vermesi için bir mektup yazdı. Tang imparatoru gerçekten de bir süre sonra öldüğünde, üç gün sonra, Yargıç Cui'yi bir belgeyi değiştirmesi ve imparatorun yaşına yirmi yıl daha eklemesi için harekete geçiren Wei Zheng sayesinde hayata geri döndü. Daha sonra imparator Büyük Toprak ve Su Ayini'ni düzenlediğinde, bu mütevazı din adamını Budist Patrik'ten lanetli ve sefil ruhları cennete kavuşturmaya yardımcı olacak Mahayāna yazıtlarının üç sepetini arayabilmem için pek çok ulustan geçerek büyük bir mesafe kat etmekle görevlendirdi."

Kral biraz daha inleyerek, "Gerçekten de sizinki bir ulus ve Cennet gibi bir Saray! Hükümdarınız dürüst, bakanlarınız namuslu! Bir de bize bakın! Uzun zamandır hastayız ama tek bir bakan bile bize yardım edemiyor." Bunu duyan yaşlı adam krala şöyle bir baktı ve yüzünün sarardığını ve vücudunun bir deri bir kemik kaldığını gördü. Aslında tüm görünüşü yorgun ve ruhsuzdu. İhtiyar onu daha fazla sorgulamak üzereydi ki, İmparatorluk Eğlence Sarayı'ndan bir görevli Tang Keşişi'ni yemeğe davet etmek için yaklaştı. Kral hemen şu emri verdi:

"Yemeğimizi Açılan Koku Salonu'nda hazırlayın. Kanun Efendisi ile yemek yiyeceğiz."

Tripitaka ona teşekkür etti ve onları birlikte yemek yerken bırakacağız.

Şimdi size, Sha Monk'tan çay ve pilav yapmasını ve bazı vejetaryen yemekler hazırlamasını isteyen Tercümanlar Kolejindeki Hacı'dan bahsedeceğiz. Sha Monk, "Çay ve pilav yapmak kolay ama vejetaryen yemekleri hazırlamak kolay olmayacak" dedi.

"Neden?" diye sordu Hacı. "Yağ, tuz, soya sosu ve sirke," diye yanıtladı Sha Monk, "bunların hiçbiri burada bulunmaz." Hacı, "Bende birkaç kuruş bozuk para var. Sekiz Kural'a söyle gidip sokaktan biraz alsın."

Bir anda tembelleşen bizim Budala, "Gitmeye cesaret edemiyorum. Yüz hatlarım o kadar da güzel değil ve eğer bir sorun çıkarırsam Efendi " nin beni suçlayacağından korkuyorum."

"İşimizi dürüstçe yapıyoruz!" dedi Pilgrim. "Dilenmiyoruz ve hırsızlık yapmıyoruz. Nasıl sorun çıkarabilirsiniz ki?"

"Az önce neler yapabildiğimi görmedin mi?" dedi Sekiz Kural. " Kapının önünde burnumu çıkardım ve ondan fazla kişiyi korkuttum. Eğer kalabalık pazara gidersem, kaç kişinin korkudan öleceğini bilmiyorum."

"Bildiğiniz tek şey kalabalık pazar," dedi Hacı, "ama bu pazarda ne sattıklarını gördünüz mü?"

"Usta bana başımı eğerek yürümemi söyledi," diye yanıtladı Sekiz Kural, "sorun çıkarmamak için. Doğrusu hiçbir şey görmedim." Hacı şöyle dedi: "Şarap dükkânları, pirinç satıcıları, değirmenler ve kumaş mağazaları var, bunlardan ayrıntılı olarak bahsetmemize gerek yok. Gerçekten güzel çay evleri, erişte dükkanları, devasa bisküviler ve devasa çörekler var. Ayrıca, restoranlarda güzel çorbalar ve pilavlar, kaliteli baharatlar ve mükemmel sebzeler sergileniyor. Ayrıca egzotik pudingler, buharda pişirilmiş ürünler, hamur işleri, rulolar, kızarmış ürünler ve ballı

kekler - aslında sayısız güzellik gördüm. Sana ikram etmek için bunlardanbiraz alacağım. Nasıl olur?" Bizim Budala bunu duyunca ağzındansalyalar aktı ve birkaç kez sertçe yutkunurken boğazı düğümlendi. "Ağabey," dedi ayağa fırlayarak. "Bu sefer beni tedavi etmene izinvereceğim. Biraz para biriktireceğim, böylece bir dahaki sefere iyiliğinizekarşılık verebilirim." Hacı kendi kendine gülümseyerek, "Sha Monk,pilavı pişirirken dikkatli ol. Gidip biraz baharat alacağız." Aptal'la dalgageçtiğini bilen Sha Monk da ona uymuş ve şöyle cevap vermiş: " İkiniz degidin. Karnınızı doyurduktan sonra bolca baharat getirin." Bir kap alanbizim Budala, Hacı'yı kapıdan çıkarken takip etti. İki görevli, " Yaşlılarnereye gidiyor?" diye sordu.

"Baharat almak için," diye yanıtladı Hacı. "Bu caddeden batıya git," dedi içlerinden biri, "ve köşedeki gözetleme kulesinden dön. Zheng ailesinin bakkalını bulacaksın, oradan istediğin kadar baharat alabilirsin. Yağ, tuz, soya sosu, sirke, zencefil, biber ve çay; hepsi var."

İkisi kol kola batıya doğru caddeyi takip ettiler. Hacı, satın alınması gerekenleri satın almayı, yenmesi gerekenleri yemeyi reddederek birkaç çayevinin ve lokantanın yanından geçti. "Ağabey,"

Sekiz Kural seslendi: "Bu kadar seçici olmayalım. Buradan bir şeyler alalım ve tadını çıkaralım." Onunla birlikte spor yapmak isteyen Pilgrim elbette bir şey almayı reddetti. "Değerli Kardeşim," dedi, "bu kadar müsrif olma! Biraz daha yürüyelim ve yiyecek büyük bir şeyler alalım."

İkisi sohbet ederken, yine birçok insanın onları takip etmesine ve bakmasına neden oldular. Kısa bir süre sonra gözetleme kulesine ulaştılar ve kulenin altında caddeyi kapatmış büyük ve gürültülü bir kalabalık buldular. Onları gören Sekiz Kural, "Ağabey, Oraya gitmiyorum. Şu kalabalığa bak. Keşişleri, özellikle de yabancı olanları tutuklamak isteyebileceklerinden korkuyorum. Eğer beni yakalarlarsa, bana ne olacak?"

"Saçmalık!" dedi Pilgrim. "Keşişler yasaları çiğnemediler. Neden bizi tutuklamak istesinler ki? Onların yanından geçip gidelim, böylece Zheng ailesinin dükkanından biraz baharat alabiliriz."

"Tamam, tamam! Pekâlâ! Pekâlâ! Pekala!" dedi Sekiz Kural. "Sorun çıkarmayacağım. Sadece kalabalığın arasına karışacağım, kulaklarımı birkaç kez çınlatacağım ve onları korkutup düşmelerini sağlayacağım. İçlerinden birkaçı düşüp ölsün, ben de bunu hayatımla ödeyeyim!"

"Madem öyle diyorsun," dedi Pilgrim, "neden burada, duvarın dibinde durmuyorsun? Ben markete gidip baharat alayım. Sonra da yemen için biraz vejetaryen erişte ve bisküvi alırım."

Kabı Pilgrim'e teslim eden Aptalımız duvara döndü, burnunu duvara dayadı ve hiç kıpırdamadan durdu.

Hacı kuleye doğru yürüdü ve kule gerçekten de çok kalabalıktı. Kalabalığı yararak ilerlerken, kulenin altına özel bir kraliyet bildirisi yerleştirildiğini ve bu yüzden bu kadar çok insanın ona bakmak için mücadele ettiğini öğrendi. Sonunda sıkışarak belgenin bulunduğu yere ulaştığında, Hacı ateşli gözlerini ve elmas göz bebeklerini açarak belgeye baktı ve okuduğu şey buydu:

Okumayı bitirdiğinde Hacı sevinçle doldu ve kendi kendine şöyle dedi: " Eskiler demiş ki, "Hareket etmek bize zenginlik getirebilir!" Kesinlikle kolejde boş boş oturmamalıydık, şimdi baharat almaya da gerek yok. Bu kutsal kitap getirme işini bir günlüğüne erteleyelim ve yaşlı Maymun'un biraz doktorculuk oynamasına izin verelim."

Sevgili Büyük Bilge! Eğildi ve kabı yere bıraktı; bir tutam toprak alarak havaya fırlattı ve bir büyü okudu. Beden Gizleme Büyüsü onu hemen görünmez kıldı, böylece bildiriye doğru yürüyüp yavaşça soyabildi. Ardından yüzünü güneybatıya doğru çevirdi ve derin bir nefes çekerek havayı tekrar dışarı üfledi. Bir anda güçlü bir kasırga ortaya çıktı ve kalabalığı dağıttı. Arkasını döndü ve Sekiz Kural'ın durduğu yere gitti. Orada, burnundan destek alarak duvarın dibine yaslanmış ve uyuyakalmış

gibi görünen Sekiz Kural'ı buldu. Hacı onu rahatsız etmeden bildiriyikatladı ve nazikçe Sekiz Kural "ın koynuna soktu. Daha sonra büyükadımlarla önce Tercümanlar Koleji'ne geri döndü, biz de onu buradabırakacağız.

Şimdi size bunun yerine gözetleme kulesinin altındaki insanlardan söz edeceğiz. Rüzgâr çıktığında hepsi başlarını örttü ve gözlerini kapattı. Rüzgâr geçtikten sonra kraliyet bildirisinin hiçbir yerde görünmeyeceğini tahmin edemediler ve her biri dehşete kapıldı. Aslında o sabah saraydan çıkarken bildiriye on iki hadım ve on iki saray muhafızı eşlik etmişti. Fakat üç saatten fazla asılı kaldıktan sonra rüzgârın etkisiyle uçup gitmişti. Titreyen haremağaları ve muhafızlar sağda solda onu ararken, birden Zhu Sekiz Kural'ın göğsünden çıkan bir kâğıt parçası gözlerine ilişti. "Bildiriyi soydun mu?" diye bağırdı görevliler ona doğru koşarken.

Budala bir anda başını kaldırıp burnunu uzattı ve birkaç saray muhafızını öyle korkuttu ki geriye doğru tökezleyip yere düştüler. Arkasını döndü ve kaçmak istedi ama daha cesur olan birkaç kişi tarafından geri çekildi. "Hekimlerin işe alınması için kraliyet ilanını indirdin," diye bağırdılar. "Majestelerini iyileştirmek için saraya gitmeyeceksen nereye gittiğini sanıyorsun?" Bizim Budala gittikçe daha da telaşlanarak şöyle dedi: "Kraliyet ilanını soyan senin oğlun! İyileştirme hakkında bir şeyler bilen tek kişi torununuz!" Saray muhafızlarından biri konuştu:

"Koynundaki de ne?" Aptal ancak o zaman başını eğmiş ve orada gerçekten de bir kağıt parçası olduğunu görmüş. Kağıdı açıp bir göz attığında dişlerini sıktı ve "O sefil maymun beni öldürdü!" diye bağırdı.

O kadar öfkelenmişti ki, halk onu durdurmasaydı belgeyi yırtıp atacaktı.

"Sen öldün!" diye bağırdılar. "Bu, hükümdarımızın bir bildirisidir. Kim bunu yırtmaya cesaret edebilir? Eğer onu indirip koynuna soktuysan, onu iyileştirebilecek bir hekim olmalısın. Bizimle gel, çabuk!"

"Hiçbir fikriniz yok," diye bağırdı Sekiz Kural, "bu bildiriyi ben indirmedim. Ağabeyim Sun Wukong tarafından indirildi. Onu gizlice koynuma soktuktan sonra beni terk etti ve gitti. Bu meselenin özüne inmek istiyorsan, senin için gidip onu bulmalıyım."

"Bu nasıl bir saçmalık böyle?" dedi halk. "Hazır bir çanı bırakıp, dövülmek üzere olan bir çana vuracağımızı mı sanıyorsunuz?" Bildiriyi kaldırdınız! Ve şimdi bize başka birini bulmamızı söylüyorsun! Seni boş ver! Seni efendimizi görmeye geri götüreceğiz!" Konuyu daha fazla araştırmadan, o gruptaki insanlar Idiot'u itip kakmaya başladılar. Ancak bizim Budala kıpırdamadan duruyordu ve sanki toprağa kök salmış gibiydi. Bir düzine insan bile onu yerinden kımıldatamadı. "Hepiniz daha iyisini bilmiyorsunuz!" dedi Sekiz Kural. "Eğer beni biraz daha çekiştirirseniz, aptalca öfkemi çekeceksiniz! O zaman beni suçlamayın!" Çok geçmeden tüm mahalle bu şamata yüzünden ayağa kalktı ve Sekiz Kural'ın etrafını sardı. İnsanlar arasında iki yaşlı haremağası da vardı ve ona şöyle dediler: "Görünüşün tuhaf ve sesin yabancı geliyor. Nereden geldin ve neden bu kadar dik başlısın?"

"Bizler Doğu Ülkesi'nden Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak için gönderilenleriz," diye yanıtladı Sekiz Kural. "Benim efendim bir Hukuk Üstadı ve Tang İmparatoru'nun bağ-kardeşidir. Az önce seyahat belgesini onaylatmak için mahkemeye gitti. Ağabeyim ve ben baharat almak için buraya geldik. Gözetleme kulesinin altındaki kalabalığı görünce ileri gitmeye cesaret edemedim ve ağabeyim onu burada b e k l e m e m i söyledi. Bildiriyi görünce bir kasırga çağırdı ve onu çıkarıp gizlice koynuma soktu. Sonra beni terk etti."

"Az önce," dedi hadımlardan biri, "beyaz yüzlü, şişman bir rahibin doğruca sarayın kapısına doğru gittiğini gördüm. Sanırım o sizin efendiniz olmalı."

"Gerçekten de öyle," dedi Sekiz Kural.

"Ağabeyin nereye gitti?" diye sordu haremağası. Sekiz Kural şöyle dedi: "Toplam dört kişiyiz. Ustamız seyahat belgemizi onaylatmaya gitti ama geri kalanımız - üç öğrenci, bir at ve bavullarımız- Tercümanlar Koleji'nde dinleniyor. Ağabeyim bana bu oyunu oynadıktan sonra koleje dönmüş olmalı."

"Saray muhafızları," dedi haremağası, "bu adamı çekiştirmeyi bırakın. Onunla birlikte üniversiteye gidelim ve işin aslını öğrenelim."

"Bu iki anne çok daha mantıklı!" dedi Sekiz Kural.

"Bu rahip gerçekten bilgisiz!" dedi saray muhafızlarından biri. " Babalara nasıl anne diye hitap edersiniz?"

"Kendinden utanmıyor musun?" dedi Sekiz Kural gülerek. " Cinsiyetleri değiştiren sensin! Bu iki yaşlı anneye

ya da madam diye hitap edilmeli. Ve sen onlara baba mı demek istiyorsun?"

"Kes şu arsız dilini!" dedi insanlar. "Çabuk git ağabeyini bul."

O zamana kadar gürültülü kalabalık beş yüz kişiyi aşmış, hepsi üniversitenin girişine doğru akın etmişti. "Hepiniz burada durun," dedi Sekiz Kural. "Ağabeyim benim gibi değil, size bu sahtekârlığı yapmanıza izin vermiyor. Oldukça asabi ve son derece ciddidir.

Onunla karşılaştığınızda, ona büyük bir selam vermeli ve ona Saygıdeğer Peder Sun diye hitap etmelisiniz. O zaman sizinle iş yapacaktır. Aksi takdirde, rengini değiştirebilir ve girişiminizde başarılı olamazsınız."

Hadımlar ve saray muhafızları, "Eğer ağabeyiniz gerçekten kralımızı iyileştirme yeteneğine sahipse," dediler, "krallığın yarısı ona miras kalacak. Selamımızı kesinlikle hak ediyor." Aylaklar üniversitenin önünde gürültüyle dolaşırken, Sekiz Kural haremağaları ve saray muhafızlarından oluşan birliği içeri götürdü ve orada Hacı'nın güldüğünü ve Sha Monk'a Sekiz Kural'a oynadığı oyunu anlattığını duydular. Sekiz Kural ileri atıldı

ve onu yakalayarak bağırdı, "Sen ne biçim bir insansın! Beni oradakandırdın ve yemem için vejetaryen erişteler, bisküviler ve çörekleralacağına söz verdin.

Hepsi yalan! Sonra bir kasırga yarattın ve bu sözde kraliyet bildirisini gizlice koynuma sokmak için indirdin. Benimle bir şişko gibi oynuyorsun! Kardeşine böyle mi davranıyorsun?" Hacı gülerek, "Salak, yanlış yola sapmış ve başka bir yere gitmiş olmalısın! Gözetleme kulesini geçtim, baharat aldım ve hemen senin olduğun yere geldim ama seni bulamadım. Bu yüzden önce buraya döndüm. Kraliyet bildirisini nerede soydum?"

"Bildiriyi koruyan görevliler tam burada," dedi Sekiz Kural. Daha konuşmasını bitirmemişti ki, birkaç haremağası ve saray muhafızı öne çıkarak Hacı'nın önünde saygıyla eğildiler. "Saygıdeğer Güneş Baba," dediler, "bugün kralımız son derece şanslı olmalı, çünkü Cennet sizi bize inmeniz için gönderdi. İyileştirme konusundaki büyük yeteneklerinizi ve tedavi sanatlarındaki derin bilginizi kullanmanız için size yalvarıyoruz. Eğer kralımızı iyileştirmeyi başarırsan, krallığın yarısına sahip olacaksın." Hacı bu sözleri duyunca daha da ayıldı. Bildiriyi aldı ve halka, "Bildiriyi koruyan görevliler siz misiniz?" diye sordu. Hadımlar el pençe divan durarak, "Köleleriniz Tören Müdürlüğü'ne bağlı saray görevlileridir. Bunlar da Nakışlı Üniformalı Muhafızlar."

"Bu hekim alım ilanı," dedi Pilgrim, "gerçekten de benim tarafımdan kaleme alındı. Kardeşimin beni görmeniz için sizi yönlendirmesini bilerek ayarladım. Lordunuz rahatsız, ama atasözünün dediği gibi,

İlaçlar kolaylıkla satın alınmaz; bir doktor rastgele aranmaz.

Geri dön ve kraldan beni davet etmek için bizzat buraya gelmesini iste. Elimi uzattığımda hastalığının hemen geçeceğini garanti ederim." Bu sözleri duyduklarında hadımların hepsi hayretler içinde kaldı. Saray muhafızlarından biri, "Böyle muazzam bir iddia ancak bilgili biri tarafından ortaya atılabilir," dedi. "Yarımız sessiz yalvarışımızı sürdürmek için burada kalacağız. Yarımız da tahtı anmak için geri dönecek." Bunun

üzerine dört hadım ve altı saray muhafızı, herhangi bir çağrı beklemedensarayın içine girdiler ve merdivenlerin önünde, "Efendim, size on binmutluluk geldi!" diyerek anma yaptılar.

Yemeğini bitiren kral, Tripitaka ile sakin bir sohbet ediyormuş. Bunu duyunca, "Bu mutluluk nereden geliyor?" diye sordu. Haremağalarından biri şöyle dedi: "Bu sabah köleleriniz hekimlerin işe alınmasına ilişkin kraliyet ilanını gözetleme kulesinin altına asmak üzere götürdüler. Bildiri, kutsal metinleri edinmek üzere uzak Doğu Ülkesi'nden gönderilen bilge bir keşiş olan Yaşlı Sun tarafından indirildi. Şu anda Tercümanlar Koleji'nde ikamet ediyor ve kralın kendisini davet etmesi için şahsen gelmesini istiyor. Elini uzattığında hastalığın ortadan kalkacağına dair bize söz verdi. Bu nedenle sizi anmak için geldik." Bunu duyan kral sevinçle doldu. Tang Keşişi'ne dönerek, "Kanun Ustası, kaç tane soylu öğrenciniz var?" diye sordu.

"Bu mütevazı din adamı," diye yanıtladı Tripitaka ellerini önünde kavuşturarak, "üç yaramaz öğrencisi var."

Kral, "Hangisi tedavi sanatlarından anlıyor?" diye sordu.

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Majesteleri," dedi Tripitaka, "benim yaramaz öğrencilerimin hepsi vahşi doğanın sıradan insanlarıdır. Bilgileri at çekmek ve yük taşımakla, derelerden geçmekle ve zavallı keşişinizi dağlardan geçirmekle sınırlı. Daha tehlikeli bölgelerden geçtiğimizde, iblislere ve şeytanlara boyun eğdirmeyi, kaplanları ve ejderhaları evcilleştirmeyi bile başarabilirler. Ama hepsi bu kadar! Hiçbiri tıbbın doğası hakkında hiçbir şey bilmiyor."

"Neden bu kadar mütevazı olmak zorundasınız, Kanun Ustası?" dedi kral. "Tam da bizim ana salona çıktığımız bu günde gelmeniz gerçekten de İlahi bir yakınlık. Eğer soylu öğrenciniz yetenekli bir hekim olmasaydı, ilanımızı indirmeye ve onu davet etmek için bizzat oraya gitmemizi talep etmeye nasıl istekli olurdu? Devletin en yüksek yöneticisini iyileştirme yeteneğine sahip olmalı."

Bunun üzerine kral şu emri verdi:

"Sivil ve askeri tebaamız bizi temsil etsin, çünkü bedenimiz zayıfladı ve gücümüz tükendi ve imparatorluk arabasına binmeye cesaret edemiyoruz. Bu nedenle, Yaşlı Sun'a gelip hastalığımızı muayene etmesi için en içten davetimizi iletmek üzere sarayın dışına çıkmalısınız. Onu gördüğünüzde, saygısızca davranmamaya dikkat etmelisiniz. Ona ilahi keşiş Yaşlı Sun olarak hitap etmeli ve onu hükümdarınızmış gibi selamlamalısınız."

Bu fermanı alan çeşitli görevliler, hadımlar ve saray muhafızlarıyla birlikte Tercümanlar Koleji'ne gittiler.

Rütbelerine göre sıralar halinde durarak Hacı'ya saygılarını sundular. Sekiz Kural o kadar şaşırmıştı ki, Sha Monk duvarın altında durmak için dışarı koşarken, o bir yan odaya fırladı. Büyük Bilgemize bakın! Odanın ortasında dimdik oturuyor ve hiç kıpırdamadan duruyordu. "Bu sefil maymun," diye homurdandı Sekiz Kural kendi kendine, "tüm bu hak edilmemiş onurlarla kendini canlı canlı asıyor! Bu kadar yetkilinin selamına nasıl karşılık veremez? Neden, ayağa bile kalkmıyor!" Çok geçmeden tören sona erdi ve görevliler iki dosyaya ayrılarak şu anma törenini sundular: "İlahi keşiş Yaşlı Sun'a Kızıl-Mor Krallığın kralının tebaası olduğumuzu bildirelim. Kraliyet fermanıyla, ilahi keşişi gereken saygı ve törenle onurlandırmaya geldik. Avluya girip bir hastayı muayene etmeniz için size yalvarıyoruz." Hacı ancak o zaman ayağa kalktı ve onlara, "Kralınız neden buraya gelmedi?" diye sordu.

"Vücudu zayıfladığı ve gücü tükendiği için," diye yanıtladı görevliler, " kralımız arabaya binmeye cesaret edemiyor. Biz tebaasına onun adına bu töreni izlememizi ve siz kutsal keşişi davet etmemizi emretti."

"Bu durumda," dedi Hacı, "lütfen hepiniz yolu gösterin, ben de takip edeceğim."

Çeşitli yetkililer rütbelerine göre gruplar halinde ayrılırken Hacı kıyafetlerini topladıktan sonra onların arkasından yürüdü. "Ağabey," dedi

Sekiz Kural, "şimdi bize bir şey yaptırmaya kalkma!"

"Yapmayacağım," dedi Hacı, "ama ikinizin benim için ilaçları kabul etmenizi

istiyorum." "Hangi ilaçlar?" diye sordu Sha Monk. "Bize bazı ilaçlar

gönderilecek," dedi Pilgrim. "Onları teslim edildikleri miktarlarda kabul edin. Döndüğümde onları kullanacağım."

İkisi anlaştı ve biz de şimdilik onları yalnız bırakalım.

Hacımız çok geçmeden, krala rapor vermek üzere önden giden birçok görevliyle birlikte saraya vardı. İnci gibi paravan açılırken, kral ziyaretçisine bakmak için anka kuşu gözlerini ve ejderha gözbebeklerini açtı ve altın ağzını açarak "Kim bu ilahi keşiş, Yaşlı Güneş?" dedi.

Hacı öne doğru büyük bir adım atarak yüksek sesle, "İşte o Yaşlı Maymun!" dedi. Kral bu vahşi sesi duyduğunda ve tuhaf yüz ifadesiyle karşılaştığında o kadar şiddetli bir şekilde sarsıldı ki ejderha koltuğuna geri düştü. Harem kızları ve saray görevlileri onu aceleyle sarayın içine taşıdılar ve kralın tek söyleyebildiği, "Ölümüne korkuyoruz!" oldu.

Tüm yetkililer Hacı'yı azarlamaya başladılar: "Bu keşiş nasıl bu kadar kaba ve aceleci olabilir? Bildiriyi kaldıracak kadar nasıl cüretkar olabiliyorsun?"

Bu sözleri duyan Hacı gülümsedi ve şöyle dedi: "Hepiniz beni yanlış anladınız! Eğer insanlara böyle davranırsanız, kralınızın hastalığı bin yıl daha iyileşmez!"

"Bir adam ne kadar yaşayabilir ki," diye sordu yetkililer, "bin yıl hasta kalsın?" Hacı dedi ki, "Bu adam şu anda hasta bir hükümdar. Öldükten sonra da hasta bir hayalet olacak. Bir sonraki enkarnasyonunda bile hasta bir adam olacak. O zaman bin yıl boyunca iyileşmeyeceği doğru değil mi?"

Sinirlenen yetkililer, "Keşiş, sende hiç terbiye yok! Ne cüretle böyle saçma sapan konuşursun?"

Hacı gülerek, "Bu saçmalık değil!" diye cevap verdi. " Söyleyeceklerimi dinle Söy le:

Doktorun sanatı çok gizemlidir; zihni her zaman uyanık ve keskin olmalıdır. Bakmak, dinlemek, sormak ve almak -bu dört şey- Biri eksikse, zanaat tamamlanmamıştır. Birincisi, hastanın ten rengine bakarız: Uyanıkken veya uykudayken nemli mi, kuru mu, yağlı mı yoksa ince mi? İki, berrak ya da bulanık sesi dinleriz Aklı başında ya da çılgınca konuştuğunda. Üç, rahatsızlığın nedenini ve süresini soruyoruz. Nasıl yediğini, içtiğini ve dışkıladığını. Dört, nabız alarak kanalları tararız, Nasıl battığını veya yüzdüğünü öğrenmek için. Eğer bakmaz, dinlemez, sormaz ve almazsak, Bu hayatta hastalığı onu asla terk etmeyecek!"

İki sıra halinde dizilmiş askeri ve sivil yetkililerin arasında Kraliyet hekimi bu sözleri duyduğunda büyük bir onaylama ile konuştu. "Bu keşişin söyledikleri çok mantıklı" dedi. Bir hastayı muayene eden bir ölümsüz bile bakmalı, dinlemeli, sormalı ve almalıdır - bu faaliyetler tanrıların ve bilgelerin etkinliğine çok uygundur." Bu açıklamadan ikna olan yetkililer bir saray görevlisinden mesajı göndermesini istediler:

"İhtiyar, hastalığı teşhis edip ilacı yazmadan önce bakma, dinleme, sorma ve alma ilkelerini uygulamak istiyor." Ejderha yatağında yatan kral cevabını soluk soluğa verdi:

"Ona gitmesini söyle! Tanımadığımız bir yüz görmeye dayanamayız!"

Görevli saraydan dışarı çıktı ve "Keşiş, kralımız gitmeni emrediyor, çünkü yabancı bir yüz görmeye dayanamıyor" dedi.

"Eğer bunu yapamazsa," diye cevap verdi Hacı, "Nabzı tutmak için bir ip sarkıtma sanatını bilirim."

Çeşitli yetkililer kendi kendilerine "Bu nadir tekniği duyduk ama hiç görmedik" diyerek gizliden gizliye memnun oldular.

Görevliye, "Git ve bir kez daha an" dediler.

Görevli tekrar saraya girerek, "Lordum, eğer o ihtiyarın yüzünüzü görmesine izin verilmiyorsa, nabzınızı ölçmek için bir ip sallayabilir" dedi.

Kral kendi kendine, "Üç yıldır hastayız ama bunu hiç denemedik" diye düşündü.

Bu nedenle, "Onu içeri çağırın" cevabını verdi. Görevli hemen mesajı iletti:

"Lordumuz ona bir ip sarkıtarak nabız alma izni verdi. Yaşlı Sun'u hemen saraya çağırın." Hacı hemen hazine salonuna çıkmaya başladı, ancak Tang Monk'un azarlamasıyla karşılaştı. "Sefil maymun!" diye bağırdı. "Beni yaraladın!" Hacı gülümseyerek, "Sevgili Üstat, sizi ilgi odağı haline getirdim! Sizi yaraladığımı nasıl söylersiniz?"

"Beni takip ettiğin bu birkaç yıl boyunca hangi insanı iyileştirmeyi başardın?" diye bağırdı Tripitaka. Ne ilaçların doğasını biliyorsun ne de herhangi bir tıbbi metin okudun. Bu büyük felakete atılmak için nasıl bu kadar cüretkar olabiliyorsun?" Hacı gülerek, "Efendim, bunu bilmiyordunuz. Ben ağır hastalıkları bile iyileştirebilecek birkaç bitkisel reçete biliyorum.

Tek umursadıkları onu iyileştirmem. Ama onu öldürsem bile, tıbbi yetersizlik nedeniyle sadece adam öldürmekten suçlu olacağım. İdam edilmeyeceğim. Neden bu kadar endişeleniyorsun? Sakin ol! Sakin ol! Oturun ve nabız ölçmede iyi olup olmadığımı görün."

Yaşlı adam tekrar, "Hiç gördünüz mü, bu ülkede ne tür cümleler var?

ve

?

Bunların doğru dürüst açıklamasını ve tefsirini biliyor musun? Nabzı ölçmek için ipliği sallandıran birileri hakkında nasıl böyle saçmalayabilirsin?" Hacı gülerek, "Yanımda senin hiç görmediğin bazı altın iplikler taşıyorum," dedi.

Eliyle arkaya uzandı ve kuyruğundan üç tutam saç kopardı. Onlara bir çimdik atarak, "Değiştirin!" diye bağırdı.

Bir anda her biri yirmi dört ayak uzunluğunda ve böylece Yirmi Dört Güneş Terimine karşılık gelen üç ipliğe dönüştüler. Onları elinde tutarak Tang Keşişi'ne, "Bunlar benim altın ipliklerim değil mi?" dedi.

Görevli haremağası yan taraftan seslendi: "Yaşlılar daha fazla konuşmaktan kaçınsın. Lütfen hastayı muayene etmek için saraya girin."

Tang Keşişi'nin yanından ayrılan Hacı, sarayın içinde yürümek için görevliyi takip etti. Gerçekten de

Aklın gizli reçetesi bir durumu iyileştirebilir; Onun harikulade formülü uzun yaşamı garanti eder.

İçeri girdikten sonra, ne tür bir hastalığı ayırt edebildiğini veya ne tür ilaçlar yazdığını bilmiyoruz. Eğer sonucu öğrenmek istiyorsanız, bir sonraki bölümdeki açıklamayı dinleyelim.

第069回 · Bölüm 69

Geceleri Aklın Efendisi ilaçları rafine eder Bir ziyafette kral sapkın şeytandan bahseder

Size saray görevlisiyle birlikte kraliyet sarayının iç bölümüne giden Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. Sadece kraliyet yatak odasının kapısına ulaştıktan sonra durdu. Sonra görevliye talimatla birlikte üç altın ipliği içeri götürmesini söyledi:

"Saraydaki hanımlardan ya da hadımlardan birine bu üç ipi Majestelerinin sol elinin radyal nabzın hissedildiği inç, pas ve ayak kısımlarına bağlamasını söyleyin. Sonra iplerin diğer uçlarını pencere panjurlarından bana doğru uzatın."

Görevli onun talimatlarını yerine getirdi. Kraldan ejderha yatağına oturması istenmiş, bu sırada nabzının üç bölümü altın ipliklerle bağlanmış ve diğer uçları Hacı'ya uzatılmıştır. Hacı, ipliklerden birini almak için sağ elinin başparmağı ve işaret parmağını kullanarak önce inç bölümünün nabzını inceledi; daha sonra, ikinci ipliği almak ve pas bölümünün nabzını incelemek için orta parmağı ve başparmağını kullandı; son olarak, üçüncü ipliği almak ve ayak bölümünün nabzını incelemek için başparmağı ve dördüncü parmağını kullandı.

Bundan sonra Pilgrim kendi nefesini düzenli hale getirdi ve Dört Heteropatik Pnömatik, Beş Staz, Nabzın Yedi Dış Görüntüsü, Nabzın Sekiz İç Görüntüsü ve Dokuz Nabız Göstergesinden hangilerinin mevcut olduğunu belirlemeye başladı. İpliklere yaptığı baskı, hastanın durumunun enerjinin dolması mı yoksa tükenmesi mi olduğunu ve bunun nedenini net bir şekilde algılayana kadar hafiften ortaya, ortadan ağıra ve ağırdan ortaya hafife doğru gitti. Daha sonra iplerin kralın sol bileğinden çözülmesini ve daha önce olduğu gibi sağ bileğindeki pozisyonlara bağlanmasını istedi. Şimdi sol elinin parmaklarını kullanarak sağ bilekteki

nabzı bölüm bölüm inceledi. İncelemesini tamamladığında, vücudunu birkez salladı ve saçlarını geri aldı.

"Majesteleri," diye yüksek sesle bağırdı, "sol bileğinizde inç bölümünüzün nabzı güçlü ve gergin, pas bölümünüzün nabzı sert ve durgun, ayak bölümünüzün nabzı ise çukur ve çökük hissediliyor. Sağ bileğinizde inç bölümünüzün nabzı dalgalı ve pürüzsüz, pas bölümünüzün nabzı gecikmiş ve tereddütlü, ayak bölümünüzün nabzı ise hızlanmış ve sert hissedilir. Şimdi, sol inç bölümünüzün nabzı güçlü ve gergin hissedildiğinde, kalp fonksiyon sisteminde ağrı ile birlikte içsel bir enerji tükenmesine işaret eder. Sol pas bölümünüzün nabzı sert ve durgun hissedildiğinde, ette uyuşmaya yol açan terlemeye işaret eder. Sol ayak bölümünüzün nabzı çukur ve çökük hissedildiğinde, idrarınızda pembe bir renk ve dışkınızda kan olduğunu gösterir. Sağ bileğinizdeki inç bölümünün nabzı dalgalı ve pürüzsüz hissedildiğinde, pnömatik enerji dolaşımını engelleyen ve regl döneminin kesilmesine yol açan bir tıkanıklığa işaret eder.

Sağ pas bölümünüzün nabzı gecikmeli ve tereddütlü hissedildiğinde, mide sisteminde sıvıların tutulmasıyla birlikte sindirim maddesinin durgunluğuna işaret eder. Sağ ayak bölümünüzün nabzının hızlanması ve sertleşmesi, enerjinin tükenmesinden kaynaklanan tıkanıklık ve üşüme hislerinin neden olduğu rahatsızlığı gösterir. Özetle, hastalığınıza korku ve endişe neden olmuştur ve bu bir hastalığın tezahür şekli olabilir. "Ayrı Düşen Çift Kuşlar" olarak adlandırılan hastalık." Kral bu sözleri duyunca o kadar sevindi ki, yüksek sesle cevap vermek için ayağa kalktı:

"Parmakların gerçeği ortaya çıkardı! Parmaklarınız gerçeği ortaya çıkardı! Bu gerçekten de bizim hastalığımız. Lütfen dışarı çıkın ve bize ilaç yazın." Ancak o zaman Büyük Bilge yavaşça saraydan dışarı çıkarken, her şeyi net bir şekilde gören haremağaları sonucu diğer insanlara bildirmişlerdi bile. Bir süre sonra Hacı dışarı çıktı ve Tang Keşişi tarafından sorguya çekildi. "Nabzı inceledim," dedi Hacı, "ve şimdi hastalık için bazı ilaçlar yazmam gerekiyor."

Ona yaklaşan yetkililer, "Az önce ilahi keşiş bunun "Ayrılıkta Çift Kuşlar" adı verilen bir hastalığın tezahür şekli olabileceğini söyledi." dediler. Hacı gülümseyerek, "Birlikte uçan iki kuş var, biri erkek biri dişi. Aniden şiddetli rüzgar ve yağmurla birbirlerinden ayrılırlar, öyle ki dişi erkeği göremez, erkek de dişiyi göremez. Dişi erkeği, erkek de dişiyi özler. Bu "Ayrı Düşen Çift Kuşlar" değil mi?" Bunu duyan tüm görevliler hep bir ağızdan haykırdı: "Bravo! Gerçekten ilahi bir keşiş! Gerçekten ilahi bir hekim!"

Bunun üzerine imparatorluk hekimi, "Hastalığı zaten teşhis etmişsiniz. Tedavi etmek için hangi ilaçları kullanırdınız?"

"Reçete yazmanıza gerek yok," dedi Hacı. "Bana verebileceğiniz tüm ilaçları alacağım."

"Ama bir klasiğe göre," dedi hekim, "sekiz yüz sekiz çeşit ilaç vardır ve bir insanın dört yüz dört çeşit hastalığı olabilir." Bu hastalıkların hepsi tek bir insanda bulunamaz. Bütün ilaçlar nasıl kullanılabilir? Neden her şeyi istiyorsun?" Hacı cevap verdi: "Eskiler şöyle derdi, "İlaçlar reçetelerle sınırlandırılmamıştır; kişi uygun gördüğü şekilde kullanabilir." Bu yüzden tüm ilaçlara sahip olmalıyım ki uygun gördüğüm şekilde ekleme veya çıkarma yapabileyim." Hekim daha fazla tartışmaya cesaret e d e m e y e r e k sarayın kapısından dışarı çıktı ve bürosundaki görevlileri şehrin tüm ecza depolarına gidip Hacı'nın kullanması için çiğ ve pişmiş her tür ilaçtan üçer kilo almaları için gönderdi. Hacı, "Burası doğru ilacı hazırlamak için uygun bir yer değil. İlaçları ve gerekli ilaç yapım gereçlerini alın ve hepsini Tercümanlar Koleji'ne gönderin. Kardeşlerim onları benim için alsınlar."

Doktor itaat etti. Sekiz yüz sekiz çeşit ilacın her birinden üçer kilo, öğütücüler, merdaneler, ilaç havanları ve havanelleri ve benzerleriyle birlikte üniversiteye gönderildi ve burada kalem kalem teslim alındı.

Hacı, ilacı hazırlayabilmeleri için ustasından kendisiyle birlikte üniversiteye gitmesini istemek üzere salona geri döndü. İhtiyar oturduğu

yerden kalkarken, iç saraydan bir ferman yayınlandı ve Kanun Ustası'nıngeceyi Wenhua Saray Salonu'nda geçirmek üzere geride kalması istendi.

Kral sabah ilacı içtikten ve sağlığına kavuştuktan sonra, hepsi ödüllendirilecek ve yola çıkmalarına izin verilmesi için reçete onaylanacaktı. Büyük bir telaşa kapılan Tripitaka şöyle dedi: "Ey öğrenci! Bu, beni burada güvence olarak tutmak istediği anlamına geliyor. Eğer iyileşirse, bizi sevinçle gönderecek. Eğer iyileşmezse, benim hayatım sona erecek. Daha dikkatli olsanız ve özel olarak etkili bir ilaç hazırlasanız iyi olur!"

Hacı gülümseyerek, "Endişelenmenize gerek yok, Efendim," dedi. " Burada keyfinize bakın. Yaşlı Maymun devlete şifa getirme yeteneğine sahiptir."

Sevgili Büyük Bilge! Tripitaka'dan ve çeşitli görevlilerden ayrıldı ve doğruca koleje gitti. Sekiz Kural onunla karşılaştığında gülümsedi ve " Ağabey, artık seni tanıyorum!" dedi.

"Benim hakkımda ne biliyorsun?" diye sordu Hacı. "Bu kutsal kitap arayışı girişiminin başarılı olamayacağını anlamış olmalısın," dedi Sekiz Kural, "ama bir iş kurmak için hiç sermayen yok. Bugün bu bölgenin ne kadar müreffeh olduğunu görünce, bir eczane açmak için planlar yapıyorsun."

"Gevezeliği kes!" diye tersledi Pilgrim. "Kralı iyileştirdiğimizde, saraydan ayrılıp bir kez daha yolculuk etmekten memnun olacağız. Sen neden bahsediyorsun, bir eczane açmaktan mı?"

"Eğer değilseniz," dedi Sekiz Kural, "tüm bu ilaçlarla ne yapmak istiyorsunuz? Sekiz yüz sekiz farklı çeşit var ve her çeşit için üç pound sipariş ettiniz. Toplamda iki bin dört yüz yirmi dört pound var. Sadece bir kişiyi iyileştirmek için kaç kilo kullanabilirsin? Acaba reçetenizi bitirmesi kaç yıl sürer?"

"Sence o kadarına gerçekten ihtiyacım var mı?" dedi Hacı. "Ama o imparatorluk hekimlerinin hepsi aptal ve kör. Bu kadar çok ilacı sadece kullandığım aromaların tam olarak ne olduğunu tahmin etmelerini önlemek için istedim. Benim dahiyane reçetemi öğrenmeleri çok zor olacak."

Onlar konuşurken, iki kolej yetkilisi içeri girdi, önlerinde diz çöktü ve " Kutsal Babaları, kutsal keşişleri akşam yemeğine davet ediyoruz" dedi. Hacı, "Sabah bize oldukça kayıtsız davrandınız. Şimdi de yemek yiyeceğimizi haber vermek için diz çöküyorsunuz. Neden?" diye sordu. Görevliler tekrar diz çökerek, "Saygıdeğer Pederler geldiğinde, bu alçakgönüllü görevlilerin gözleri vardı ama göz bebekleri yoktu ve sizin saygıdeğer yüzlerinizi tanıyamadık. Şimdi duyduk ki tedavi sanatlarındaki derin bilginizi devletimizin hükümdarına şifa getirmek için kullanıyormuşsunuz. Eğer lordunuz gerçekten iyileşirse, Saygıdeğer Peder onun imparatorluğunu paylaşacak ve hepimiz sizin tebaanız olacağız. Bu nedenle uygun görgü kuralları, size hitap etmek için diz çökmemizi gerektiriyor." Bunu duyan Hacı sevinç içinde ana salona çıktı ve ortadaki koltuğa oturdu, Sekiz Kural ve Sha Monk ise onun iki yanına oturdu. Onlara vejetaryen yemek servisi yapılırken Sha Monk, "Ağabey, Üstat nerede?" diye sordu.

"Kral tarafından güvence olarak tutuluyor," diye yanıtladı Hacı gülerek. "Ancak kral iyileştikten sonra ona teşekkür edilecek ve gitmesine izin verilecek."

Sha Monk tekrar, "Herhangi bir şeyden zevk alabiliyor mu?" diye sordu. Hacı, "Kralın yanında bulunan biri nasıl eğlenemez ki? Ben ayrıldığımda, Üstat Wenhua Saray Salonu'na doğru ilerlerken etrafında üç Kıdemli Sekreter dolaşıyordu bile."

"Söylediklerinizi dinleyince," dedi Sekiz Kural, "bence Üstat kesinlikle bizden daha yüce. Bize sadece iki üniversite görevlisi hizmet ederken, ona üç Kıdemli Sekreter eşlik ediyor. Ama boş verin, bırakın da yaşlı Hog

afiyetle yesin!"

Üç kardeş böylece gönüllerince yemek yediler.

Saat geç olmuştu ve Hacı görevlilere şöyle dedi: "Kaseleri ve tabakları götürün ve bize bol miktarda yağ ve mum getirin. İlacı hazırlamak için gece geç saatlere kadar beklemeliyiz."

Görevliler çekilmeden önce gerçekten de büyük miktarda yağ ve mum getirdiler. Gece yarısı olduğunda insan trafiği durmuş ve her yer sessizliğe bürünmüştü. Sekiz Kural, "Ağabey, ne tür bir ilaç hazırlamak istiyorsun? Şimdi yapalım, çünkü uykum gelmeye başladı."

"Bana bir ons

getir

" dedi Hacı, "ve onu toz haline getir." Sha Monk konuştu:

"

'ın tadı acıdır; yapısı soğuk ve zehirsizdir. Doğası batmaktır, yükselmek değil ve işlevi hareketle ilgilidir, tahkimatla değil. Çeşitli türlerde bastırılmış duyguları uzaklaştırabilir ve tıkanıklığı açabilir; kaosu fethedebilir ve barış getirebilir. Müshil olduğu için adı "Genel "dir. Ancak korkarım ki uzun süren hastalık kişiyi zayıflatmıştır ve belki de onu kullanmamalısınız." Hacı gülümseyerek, "Değerli Kardeşim, bu ilacın balgamı gevşeteceğinin ve solunumu kolaylaştıracağının farkında değilsiniz; ayrıca kişinin midesinde biriken soğukluğu ve sıcaklığı da dışarı atacaktır. Bana aldırmayın. Sen de git ve bana bir ons

getir.

Kabuğunu soyun ve zarlarını çıkarın. Yağını da dövün ve ardından toz haline getirin."

"

'nun tadı," der Sekiz Kural, "hafif buruktur; doğası sıcak ve zehirlidir. Sert ve birikmiş olanı parçalayabilir, bu nedenle kişinin iç boşluklarındaki

batık üşümeleri temizleyecektir. Tıkanıklıkları ve engelleri delip geçebilir,bu nedenle su ve tahıl yollarını kolaylaştıracaktır. Bu, kapıları ve geçitlerikırabilen bir savaşçıdır ve hafifçe kullanılmalıdır."

"Değerli Kardeşim," dedi Hacı, "sen de bu ilacın tıkanıklığı açıp bağırsakları boşaltabileceğinin farkında değilsin. Ayrıca kalpteki şişliklere ve karındaki su toplamasına da iyi gelebilir. Çabuk hazırlayın, çünkü ilaçlara daha fazla yardımcı olması için hala yardımcı bir tat kullanmam gerekiyor."

İkisi de ilaçları toz haline getirdikten sonra, "Ağabey, başka hangi aromaları kullanacaksınız?" diye sordular.

"Hiç," diye yanıtladı Hacı.

Sekiz Kural dedi ki, "Her biri üç kilo olan sekiz yüz sekiz tat var, ama sen sadece bu iki onsu kullanıyorsun. Gerçekten birilerine oyun oynuyorsun!" Çiçekli bir porselen matara alan Hacı, "Değerli Kardeşim, bu kadar çok konuşma. Bu matarayı al ve bana tavanın dibinden yarım matara is sıyır."

"Bunu ne için istiyorsun?" diye sordu Sekiz Kural. "İlaç için," diye yanıtladı Hacı. "Bu küçük kardeş," dedi Sha Monk, "isin bir ilaç için kullanıldığını hiç görmedi." Hacı, "Bu tür bir isin özel adı "Yüz Otlu Don " dur ve yüz hastalığı iyileştirebileceği konusunda hiçbir fikriniz yok," dedi. Bizim Budala gerçekten de ona toz haline getirilmiş yarım şişe is getirdi. Sonra Hacı ona şişeyi bir kez daha verdi ve "Git ve bana atımızın idrarından yarım şişe getir" dedi.

"Ne için?" diye sordu Sekiz Kural. "Hap yapmak için istiyorum," diye yanıtladı

Hacı.

Sha Monk gülerek şöyle dedi: "Ağabey, bu şaka değil! At idrarı hem keskin hem de pis kokuludur. Bunu ilaçların içine nasıl koyarsınız? Sirkeden, yıllanmış pirinç çorbalarından, arıtılmış baldan veya saf sudan

yapılan haplar gördüm ama at idrarından asla.

Bu şey o kadar kötü ve keskin ki, midesi zayıf olan bir kişi onu kokladığı anda kusacaktır. Eğer onu

ve

ile daha fazla beslerseniz, üstten kusacak ve alttan kusacaktır. Sence bu komik mi?"

"Ama farkında değilsin," dedi Pilgrim, "atımız bu dünyanın ölümlü atı değil. Onun aslen Batı Okyanusu'ndan gelen bir ejderha olduğunu unutmayın. Eğer idrarını yapmak isterse, yutulduğunda bir insanın sahip olabileceği her türlü hastalığı iyileştirecektir. Tek sorun, onu aceleyle elde edememenizdir." Bunu duyan Sekiz Kural ahıra koştu ve atı yerde yüzükoyun yatar ve uyurken buldu. Ancak bizim Budala'nın birkaç hızlı tekmesi onu hemen uyandırmış, bunun üzerine bizim Budala şişeyi karnının altına yerleştirmiş ve uzun bir süre beklemiş. Atın hiç idrar yapmadığını görünce geri koştu ve Hacı "ya şöyle dedi: "Ey Ağabey, kralı iyileştirmeye çalışmayalım. Önce atı iyileştirmek için çabuk git. Bu serseri kurumuş! Bir damla bile işemedi!"

Hacı gülümseyerek, "Ben de seninle geliyorum," dedi. Sha Monk, "Ben de gidip bir göz atacağım," dedi.

Üçü ata yaklaşırken, at ayağa fırladı ve insan konuşmasına bürünerek yüksek sesle onlara şöyle dedi: "Ağabey, bilmiyor musunuz? Ben aslında Batı Okyanusu'nun uçan bir ejderhasıydım. Bodhisattva Guanyin, Cennete itaatsizlik ettikten sonra beni kurtardı; boynuzlarımı kesti, pullarımı sıyırdı ve Usta'yı Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları almaya götürmek için beni bir ata dönüştürdü. Böylece elde ettiğim sevap günahlarıma kefaret olacak. Sudan geçerken idrarımı bırakırsam, onu içen balıklar ejderhaya dönüşür. İdrarımı dağda bırakırsam, oradaki otlar ölümsüz delikanlılar tarafından uzun ömür bitkileri olarak toplanmak üzere ilahi agaric'e dönüşecektir. Bu tozlu dünyada nasıl olur da onu bu kadar kolay bir şekilde bırakabilirim?"

"Kardeşim," dedi Hacı, "söylediklerine dikkat et. Burası Batı'da bir krallık, herhangi bir dünyevi bölge değil. Onu da kolay kolay bırakmayacaksın. Atasözünün dediği gibi, "Bir palto için birçok post gerekir." Kralın hastalığını iyileştirmek için yardımınıza ihtiyacımız var. Eğer iyileşirse, hepimiz zaferi paylaşacağız. Aksi takdirde, korkarım buradan huzur içinde ayrılamayabiliriz." At ancak o zaman cevap vermiş: " Bekleyin!" Şuna bir bakın! Ön ayakları öne doğru atılırken arka ayaklarıyla biraz çömeldi ve dişlerini öyle sıktı ki gürültüyle birbirine vurdu. Tüm bu çabalardan sonra sıkabildiği tek şey, bir kez daha ayağa kalkmadan önce birkaç damla oldu.

"Bu sefil!" dedi Sekiz Kural. "İçilebilir altın olsa bile, kesinlikle biraz daha işeyebilir!" Hacı, yarım şişeden biraz daha azını aldıklarını görünce, " Bu kadar yeter! Bu kadar yeter. Alın götürün." Sha Monk çok sevindi.

Üçü salona geri dönüp at idrarını diğer ilaçlarla karıştırdılar. Daha sonra macunu yoğurarak üç büyük hap haline getirdiler. "Kardeşlerim," dedi Hacı, "bunlar çok büyük."

"Bir ceviz büyüklüğünden fazla değil," dedi Sekiz Kural. "Eğer onları alacaksam, bir lokma için yeterli olmayacaklar!"

Hepsi emekli olmadan önce hapları küçük bir kutuda sakladılar, hala tamamen

giyiniktiler.

Sabahleyin kral, hastalığına rağmen bir kez daha saraya katıldı. Tang Keşişi'nden kendisiyle salonda buluşmasını istedikten sonra, çeşitli memurlara hemen Tercümanlar Koleji'ne gitmelerini emretti, böylece ilahi keşiş Yaşlı Sun'un önünde eğilip ilaç isteyebileceklerdi.

Yetkililer koleje vardılar ve Hacı'nın önünde secdeye kapandılar: " Kralımız sizin harikulade reçetenizi kabul etmek için eğilmemizi emretti."

Hacı, Sekiz Kural'dan kutuyu çıkarmasını istedikten sonra kapağını kaldırdı ve kutuyu görevlilere teslim etti. İçlerinden biri "Bu ilacın adı

ne?" diye sordu. "Majestelerini gördüğümüzde krala söylemeliyiz." Hacı, " Buna Siyah Altın İksiri deniyor," dedi. Sekiz Kural ve Sha Monkgülümseyerek kendi kendilerine, "İçinde is var. Bu siyah altın olmalı!"

"Ne tür bir tıbbi takviyeye ihtiyaç duyulacak?" diye tekrar sordu yetkili. Hacı cevap verdi: "Kullanılabilecek iki çeşit takviye var ama sadece bir tanesi kolaylıkla temin edilebilir. Suda kaynatılacak altı maddeye ihtiyacım var ve sıvı daha sonra kralın hapları alması için kullanılacak."

"Hangi altı madde?" diye sordu görevli. Hacı cevap verdi,

Havada uçan yaşlı bir karganın osuruğu; Hızlı akan derelerde bir sazanın sidiği; Ana Kraliçe'nin yüz pudrası; Laozi'nin mangalındaki iksir külleri; Yeşim İmparatoru'nun yırtık baş sargısından üç parça; Ve yorgun bir ejderhadan beş tel bıyık. Bu altı şeyle kaynatılan sıvı ile alınan ilaç, kralınızın kederini ve rahatsızlığını kısa sürede ortadan kaldıracaktır.

Bunu duyan çeşitli yetkililer, "Bunların hiçbiri dünyada bulunmaz. Diğer ekin ne olduğunu sorabilir miyiz?" Hacı dedi ki. "İlacı kaynaksız su ile alın." Yetkililerden biri gülümseyerek, "Bunu elde etmek çok kolay" dedi.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu Pilgrim.

"Bölgemizdeki insanlara göre," dedi yetkili, "kaynaksız su elde etmenin yolu şudur: bir nehre veya kuyuya bir kap götürün, suyla doldurun ve bir damla bile dökmeden veya arkanıza bakmadan doğruca eve geri dönün. Eve döndüğünüzde bu su, hasta olan kişinin ilaç alabileceği kaynaksız su olarak kabul edilecektir."

"Ama bir kuyudaki ya da nehirdeki suyun," dedi Pilgrim, "her ikisinin de kaynağı vardır. Benim kaynaksız sudan kastım bu değil. Benim ihtiyacım olan gökyüzünden damlayan ve toprağa değmesine izin vermeden içebileceğiniz bir su. İşte benim kaynaksız sudan kastım bu."

"Onu bile bulmak çok kolay," dedi yetkili. "Tek yapmamız gereken ilacı almadan önce yağmurun yağmasını beklemek."

Hacı'ya teşekkür ettiler ve ilacı krala sunmak için geri döndüler.

Çok memnun olan kral, hizmetçisinden bakması için ilaçları getirmesini istedi. "Bunlar ne tür haplar?" diye sordu.

Görevlilerden biri şöyle cevap verdi: "Kutsal keşiş bize bunun Siyah Altın İksiri olduğunu söyledi. Bunu ekşimeyen suyla alacaksınız."

Kral hemen saray görevlilerinden kaynaksız su getirmelerini istemiş ama görevliler şöyle demiş: "Kutsal keşişe göre kaynaksız su ne nehirlerde ne de kuyularda bulunmaz. Sadece gökten düşen ve yere değmeyen su gerçek kaynaksız su olarak kabul edilebilir."

Kral hemen tahtın önündeki görevliye, büyüden sorumlu görevliye yağmur duasına çıkmasını emretti. Kararnameyi çıkaran görevliler olduğu için onları şimdilik burada bırakıyoruz.

Bunun yerine size Tercümanlar Koleji'nin salonunda kalan Hacı'dan bahsedeceğiz. Zhu Sekiz Kural'a şöyle dedi: "Az önce onlara ilacın sadece gökten düşen suyla alınabileceğini söyledim. Ama yağmur suyunu bir kerede nasıl elde edebiliriz? Krala baktığımda, onun şüphesiz büyük bir değer ve erdeme sahip bir hükümdar olduğunu düşünüyorum. Hadi sen ve ben ona biraz yağmur yağması için yardım edelim. Ne dersiniz?"

"Ona nasıl yardım edeceğiz?" diye sordu Sekiz Kural. "Solumda dur," dedi Pilgrim, "ve benim yardımcı yıldızım ol. Sha Monk, sen de benim sağımda dur ve destekçim ol. Yaşlı Maymun ona biraz kaynaksız su bulmasında yardım etsin."

Sevgili Büyük Bilge! Yıldızlara basmaya ve bir büyü okumaya başladı. Çok geçmeden doğudan gelen kara bir bulut tam başlarının üzerine gelene kadar yaklaştı. "Büyük Bilge," diye bir ses geldi havadan, "Aoguang, Doğu Okyanusu'nun Ejderha Kralı sizi görmek için burada."

"Seni boşuna rahatsız etmiş olmayayım," dedi Hacı, "çünkü senden buraya gelip kralın ilacını içmesi için bize kaynaksız su vermeni istedim."

Ejderha Kralı şöyle dedi: "Büyük Bilge beni çağırdığında su hakkında hiçbir şey s ö y l e m e d i . Bu mütevazı ejderha yağmurluk getirmeden tek başına geldi. Rüzgârın, bulutun, gök gürültüsünün ve şimşeğin yardımına da sahip değilim. Nasıl yağmur yağdırabilirim?"

"Şu anda rüzgâra, buluta, gök gürültüsüne ve şimşeğe gerek yok," dedi Pilgrim, "ne de fazla yağmura ihtiyacımız var.

Aslında ihtiyacımız olan tek şey tıbbi takviye görevi görecek biraz su."

"O halde," dedi ejderha kralı, "birkaç kez hapşırayım ve ilacını alması için ona tükürüğümden biraz vereyim."

Son derece memnun olan Pilgrim, "Bu en iyisi! Bu en iyisi! Daha fazla beklemeyin! Lütfen hemen yapın!"

Yaşlı ejderha havadan, kraliyet sarayının üzerinde asılı kalana kadar kara bulutunu yavaş yavaş indirdi. Tüm vücudu bulut tarafından gizlenen ejderha, yağmura dönüşen bir ağız dolusu tükürük tükürdü. Tüm saray erkânı hep bir ağızdan "Bravos" diye bağırarak, "Lordumuza on bin mutluluk! Cennet bize tatlı bir yağmur indirdi!"

Kral hemen bu emri verdi:

"Depolamak için kaplar hazırlayın. Sarayın içinde ve dışında, yüksek rütbeli ya da düşük rütbeli herkes bu kutsal suyu depolasın ki kurtulabilelim." Şu çok sayıdaki sivil ve askeri görevliye, üç sarayın ve altı odanın hanımlarına, şu üç bin renkli kıza ve şu sekiz yüz körpe bakireye bakın! Her biri bu tatlı yağmuru almak için bir fincan ya da matara, bir kâse ya da tava kaldırdı. Yaşlı ejderha kraliyet sarayının üzerinde havada, okyanusa dönmek üzere Büyük Bilge'den ayrılmadan önce yaklaşık bir saat boyunca tükürüğünün bu dönüşümünü sürdürdü. Görevliler onu geri getirdiğinde Bazıları iki ya da üç damla toplamayı başarırken, diğerleri dört ya da beş damla elde etti, bir damla bile

alamayanlar da vardı. İçindekileri birlikte döktüler ve kraliyet masasınasunulmak üzere yaklaşık üç matara yağmur vardı. Gerçekten

Altın Çanlar Salonu'nu tuhaf bir koku doldurdu; Kraliyet sarayında güzel kokular yayıldı.

Kanun Ustası'ndan ayrılan kral, Siyah Altın İksiri'ni ve tatlı yağmuru sarayına geri götürdü. Önce yağmurun bir şişesiyle bir hap yuttu; sonra ikinci şişeyle bir tane daha aldı. Bunu üçüncü kez tekrarladı, üç hapı da yuttu ve üç şişe yağmurun hepsini içti. Kısa bir süre sonra midesi guruldamaya başladı ve gece tenceresinin üzerine oturup dört ya da beş kez bağırsaklarını hareket ettirmek zorunda kaldı. Daha sonra ejderha yatağına uzanmadan önce biraz pirinç çorbası içti. İki saray hanımı tencereyi incelemeye gitti; pislik ve balgam tarif edilemezdi, ortasında bir parça yapışkan pirinç de vardı. Hanımlar rapor vermek için ejderha yatağına yaklaştılar:

"Hastalığın kökü temizlendi."

Duyduklarından memnun olan kral biraz daha pirinç lapası aldı ve kısa bir süre sonra göğsü ve karnı daha rahat hissetmeye başladı. Yapılandırıcı enerjileri ve kanı bir kez daha uyumlu bir şekilde dengelendiğinde, ruhu tamamen uyandı. Ejderha koltuğundan kalkarak saray kıyafetlerini giydi ve hazine salonuna çıktı. Tang Keşişi'yle karşılaştığı anda eğilerek selam verdi.

İhtiyar aceleyle onun selamına karşılık verdi. Selamdan sonra kral, ihtiyarın elini tuttu ve yanındakilere şu emri verdi

"Derhal resmi bir davetiye hazırlayın ve üzerine şu sözleri yazın: " Başımız yere değecek şekilde size yalvarıyoruz." Bazı memurlar gönderin ve Kanun Üstadı'nın üç asil öğrencisini tüm saygıyla davet etsinler. Doğu Salonu'nun tamamını açın ve İmparatorluk Eğlence Sarayı'ndan bir şükran ziyafeti hazırlamasını isteyin." Kararnameye itaat eden pek çok memur hemen işe koyuldu: bazıları davetiyeyi hazırlarken, diğerleri ziyafeti düzenledi. Gerçekten de bir devlet dağları yerinden oynatacak güce

sahiptir ve bir anda her şey tamamlanır.

Sekiz Kural görevlilerin geldiğini ve ellerinde bir davetiye olduğunu görünce daha fazla sevinemedi. "Ey Ağabey," diye bağırdı, "bu gerçekten de harika bir ilaç! Şimdi bize teşekkür etmeye geldiler, hepsi senin erdemin yüzünden." Sha Monk şöyle dedi, "İkinci Ağabey, bu şekilde konuşamazsın! Atasözünün dediği gibi,

Tüm komünü kutsayacak.

Hepimiz burada ilaçların karıştırılmasına katıldığımıza göre, hepimiz değerli kişileriz. Hadi gidip keyfimize bakalım ve daha fazla konuşmayalım!"

Ah! Şu üç kardeşe bakın! Büyük bir sevinç içinde mahkemeye gittiler.

Çeşitli görevliler onları karşıladı ve Kralın, Tang Keşişinin ve Salonun Kıdemli Sekreterlerinin ziyafette oturmakta olduğu Doğu Salonuna götürdü. Bizim Hacı, Sekiz Kural ve Sha Keşişi efendilerinin önünde eğilirken, çeşitli görevliler de onları takip etti. Dört vejetaryen masası o kadar çok güzel yemekle doluydu ki, insan sadece küçük bir miktar yiyip geri kalanına bakabiliyordu. Öndeki büyük ziyafet masası da her türlü lezzetle doluydu. Her iki tarafta da yüzlerce küçük, tek kişilik masa düzenli sıralar halinde dizilmişti.

Eskilerin dediği gibi,

"Yüz çeşit nadir viand; Bin kase ince tahıl; Jadelike yağları ve yumuşak şaraplar; Süslü dilimler ve dolgun kırmızılık." Parlak, renkli süslemeler Ve tat ve koku bakımından zengin meyveler. Aslanlar ve ölümsüzler gibi şekillendirilmiş büyük şekerler; Anka kuşu çifti gibi pişirilmiş kekler ve bisküviler. Et olarak domuz, kuzu, tavuk, kaz, balık, ördek ve diğer her çeşit vardı. Sebze olarak yeşillikler, bambu filizleri, odun kulakları ve mantarlar vardı. Birkaç çeşit köfte; Çeşitli şekerlemeler. Sarı darı yumuşak ve pürüzsüz; Pirinç lapası taze ve saf. Her türden erişte çorbası, hem kokulu hem de sıcak; Ve çok, çok sayıda yemek çok güzel

ve tatlı. Hükümdar ve tebaa ilk kadehlerini kaldırdılar; Sonra rütbelerinegöre kadehleri kaldırdılar.

Kraliyet elleriyle kadehi yüksekte tutan kral, Tang Keşişine ilk " Ziyafeti Yerleştir" kadehini kaldırmak istedi. Ancak Tripitaka ona, "Bu mütevazı din adamı nasıl şarap içileceğini bilmiyor" dedi.

"Dini bir diyet uygulayanlar için yapıldı," dedi kral. "Kanun Efendisi'nin sadece bir kadeh içmesine izin verin. Ne dersiniz?"

"Ama şarap," diye yanıtladı Tripitaka, "bir rahibin ilk yasağıdır."

Bu konuda kendini oldukça kötü hisseden kral, "Yasanın Efendisi'ne içki yasaksa, saygımızı göstermek için ne kullanacağız?" dedi.

Tripitaka, "Üç yaramaz öğrencim içki içerken beni temsil etsin," dedi.

Memnun olan kral altın kadehini aldı ve Hacı'ya uzattı. Halkın geri kalanını selamladıktan sonra Hacı kadehi boşalttı. Kral onun şarabı ne kadar kolay içtiğini görünce, ona bir kadeh şarap daha sundu. Hacı reddetmemiş ve onu da içmiş. Kral kıkırdayarak, "Lütfen bir Üç Mücevher kadehi daha iç" demiş. Hacı reddetmemiş ve onu da içmiş. Kadehin bir kez daha doldurulmasını isteyen kral, "Lütfen Dört Mevsim iç!" dedi. Bir kenarda oturmuş, bir türlü önüne gelmeyen şaraba bakan Sekiz Kural, kendi tükürüğünü zorlukla yutmaktan kendini alamadı. Kralın sadece Hacı'ya kadeh kaldırmaya niyetli olduğunu görünce de bağırmaya başladı: " Majesteleri, aldığınız ilaç için bana da borçlusunuz. O ilacın içinde at var..." Bunu duyan ve Budala'nın her şeyi ifşa etmesinden korkan Hacı, elindeki şarabı hemen Sekiz Kural'a uzattı, o da aldı ve başka bir şey söylemeden içti. Kral sordu, "Kutsal keşiş ilacın içinde at olduğunu söyledi. Bu ne tür bir at?"

Hacı, soruyu hemen yanıtlama görevini üstlenerek, "Kardeşim hep böyle konuşur. Ne zaman denenmiş ve doğru bir reçetesi olsa, bunu herkesle paylaşır. Bu sabah aldığınız ilaç, Majesteleri, Horse-Saddle-Bell içeriyordu."

"Bu At Eyeri Çanı ne tür bir ilaçtır?" diye sordu kral, "ve neyi tedavi eder?"

Yanındaki imparatorluk hekimi, "Lordum, bu At-Seyer-Çan

Tadı acıdır, soğuktur, zehirli değildir; Nefes darlığı ve hırıltıyı kesmesi onun değerini artırır. Nefesi gevşetir ve zehirli kanı temizler; öksürüğü dindirir, yorgunlukla savaşır ve rahatlama sağlar."

"İyi kullanılmış! İyi kullanılmış!" dedi kral gülümseyerek. "Yaşlı Zhu bir kadeh daha almalı." Bizim Budala da tek kelime etmeden bir Üç Mücevher kadehi daha içti. Ardından kral şarabı Sha Monk'a uzattı ve o da herkes yerine oturmadan önce üç kadeh içti.

Bir süre içki içip ziyafet çektikten sonra, kral Pilgrim'e sunmak üzere yine büyük bir kadeh aldı. "Majesteleri," dedi Hacı, "lütfen oturun. Yaşlı Maymun bütün kadehleri içecek. Sizi reddetmeye asla cesaret edemem."

"Bana gösterdiğiniz büyük nezaket," dedi kral, "bir dağ kadar ağır ve size ne kadar teşekkür etsek azdır. Ne olursa olsun, lütfen önce bu büyük şarap kadehini için, sonra size söyleyeceklerimiz var."

"Lütfen önce bana söyleyin," dedi Pilgrim, "yaşlı Maymun içmekten mutluluk

duyacaktır. Bu."

"Birkaç yıldır süren hastalığımız," diye yanıtladı kral, "büyük bir endişeden

kaynaklanıyordu. Ancak kutsal keşiş tarafından reçete edilen etkili iksirin tek bir formülü hastalığın nedenini ortadan kaldırdı ve ben de bu şekilde iyileştim." Hacı kıkırdayarak şöyle dedi: "Yaşlı Maymun dün Majestelerini muayene ettiğinde, hastalığın kaygıdan kaynaklandığını zaten biliyordum. Ama ne için endişelendiğinizi bilmiyorum."

Kral dedi ki, "Eskilerin dediğine göre, "Bir ailenin utancı asla dışarıya yayılmamalı." Ama öte yandan kutsal keşiş bizim velinimetimizdir. Eğer

bize gülmezseniz, size anlatacağız."

"Sana gülmeye nasıl cüret edebilirim?" dedi Hacı. "Bunu söylemekten çekinmene

gerek yok. Ben."

"Doğu'dan gelirken," dedi kral, "kaç devlet gördün? geçti mi?"

"Yaklaşık beş ya da altı," diye yanıtladı Hacı. "Kralın eşlerine nasıl hitap ediyorlar?" diye tekrar sordu. Hacı, "Bir kralın en rütbeli eşine Merkez Saray denir ve ondan sonra gelen iki eşe de sırasıyla Doğu Sarayı ve Batı Sarayı denir," dedi.

"Buradaki unvanlar biraz farklı," dedi kral. "Merkez Sarayımız Altın Bilge Sarayı, Doğu Sarayımız Yeşim Bilge Sarayı ve Batı Sarayımız da Gümüş Bilge Sarayı unvanını taşıyor. Şu anda yanımızda sadece Yeşim ve Gümüş eşlerimiz var."

Hacı, "Altın Bilge Sarayı neden yok?" diye sordu.

Gözlerinden yaşlar süzülürken kral şöyle dedi: "Üç yıldır bizimle birlikte değil. yıl."

"Nereye gitti?" diye tekrar sordu Hacı.

Kral şöyle dedi: "Üç yıl önce, Çifte Beşinci Festival sırasında, hepimiz eşlerimizle birlikte bahçemizdeki Nar Köşkü'nde toplanmış, pirinç kekleri kesiyor, artemisia bitkisini giysilerimize yapıştırıyor, kalamus ve realgar'dan yapılmış şarap içiyor ve ejderha kayığı yarışlarını izliyorduk. Aniden bir rüzgar çıktı ve havada bir canavar-ruh belirdi. Kendisine Jüpiter'in Rakibi adını veren bu canavar, Tekboynuz Dağı'ndaki Efsanevi Canavar Mağarası'nda yaşadığını iddia ediyordu. Bir karısı olmadığı için araştırma yapmış ve Altın Bilge Sarayımızın muhteşem güzelliğini öğrenmiş. Onu dışarı çıkarmamızı istedi ve üç kez sormasına rağmen bunu yapmazsak, önce bizi canlı canlı yiyecek ve ardından çeşitli yetkilileri ve tüm başkent halkını yemeye devam edecekti. Bu nedenle, o sırada devletin ve halkın bakımıyla yükümlü olduğumuz için, Altın Bilge Sarayı'nı Nar

Köşkü'nden dışarı itmekten başka seçeneğimiz yoktu ve orada tek bir sesleşeytan tarafından kaçırıldı. Bu olay elbette bizi çok korkuttu ve yediğimizyapışkan pirinç kekleri vücudumuzda sindirilmeden kaldı. Dahası, gecegündüz endişeli düşünceler içindeydik ve bu da üç uzun yıl süren acı birhastalığa yol açtı. Şimdi ilahi keşişin etkili iksirini alma şansına sahipolduğumuz için, birkaç kez arındık ve üç yıl önce biriken tüm atıklarortadan kaldırıldı. Bu yüzden vücudumuz sağlıklı hale geldi, hafifledi vekendimizi eskisi kadar enerjik hissediyoruz. Bugün yeniden kazandığımhayat tamamen ilahi keşişin bir armağanıdır. Tai Dağı'nın ağırlığı bilesenin lütfunun büyüklüğüyle kıyaslanamaz!" Hacı bu sözleri duyduğundasevinçle doldu, öyle ki o kocaman şarap kadehini iki yudumda içti.Genişçe gülümseyerek krala şöyle dedi: "Demek Majestelerinin korku veendişesinin nedeni buydu. Şimdi yaşlı Maymun'la tanıştınız veiyileştiğiniz için şanslısınız. Ama Altın Bilge Sarayı'nın krallığınıza geridönmesini istiyor musunuz?" Kral tekrar gözyaşı dökerek cevap verdi: " Onun varlığını özlemediğimiz ne bir gün ne de bir gece var, ama kimsebizim için canavar-ruhu tutuklayamıyor. Nasıl olur da onun dönmesiniistemem?"

"İhtiyar Maymun gitsin ve o sapık şeytana boyun eğdirsin," dedi Pilgrim. "Buna ne dersin?"

Kral hemen dizlerinin üzerine çöktü ve şöyle dedi: "Eğer kraliçemizi kurtarabilirsen, bu sarayın tüm sakinlerini ve tüm eşlerimi sıradan insanlar olarak yaşamaları için şehre götürmeye hazırız. Tüm krallığımızı size sunacağız ve sizin hükümdar olmanıza izin vereceğiz." Yandaki Sekiz Kural kralın bu şekilde konuştuğunu ve davrandığını görünce kahkahalarla gülmekten kendini alamadı. "Bu kral edep duygusunu kaybetmiş!" diye bağırdı. "Sırf karısı için krallığını nasıl reddedebilir ve bir keşişin önünde nasıl diz çökebilir?"

Kralı ayağa kaldırmak için aceleyle ilerleyen Pilgrim, "Majesteleri, Altın Bilge Sarayı'nı kaçırdığından beri, o canavar ruh hiç geri döndü mü?" dedi.

"Geçen yıl beşinci ayda Altın Bilge Sarayı'nı aldıktan sonra," diye yanıtladı kral, "onuncu ayda kraliçemize hizmet etmek üzere iki saray hizmetçisi istemek için geri döndü. Biz de ona istediğini hemen verdik. Geçen yıl üçüncü ayda iki saray hizmetçisi daha istemeye geldi; yedinci ayda iki tane daha götürdü; ve bu yılın ikinci ayında yine iki tane daha istemeye geldi. Yeni bir talepte bulunmak için ne zaman geleceğini bilmiyoruz."

"O kadar çok geldikten sonra," dedi Hacı, "ondan korkmuyor musun?"

Kral şöyle dedi: "Yaptığı ziyaretler bizi gerçekten korkuttu ve dahası, bize daha fazla zarar vermesinden korkuyoruz. Geçen yılın dördüncü ayında mühendislere bize bir Zebani Sığınağı inşa etmelerini emrettik. Ne zaman rüzgarın sesini duysak ve onun geldiğini öğrendiğimizde, iki eşimiz ve dokuz cariyemizle birlikte sığınakta saklanacağız."

"Eğer Majesteleri de isterse," dedi Pilgrim, "lütfen yaşlı Maymun'u Zebani Barınağı'na bir göz atmaya götürün. Ne dersiniz?" Sol eliyle Hacı'yı tutan Kral, tüm memurlar ayağa kalkarken ziyafeti terk etti. " Ağabey," dedi Zhu Sekiz Kural, "çok mantıksızsın! Bütün bu imparatorluk şarabını içmeyi reddediyorsun. Bu güzel partiyi bölmek zorundasın! Neden gidip bu barınağa bakmak zorundasın?" Kral bunu duyunca Sekiz Kural'ın tek derdinin ağzı olduğunu anladı. Hemen kâhyalara iki masa vejetaryen yemek ve şarabı barınağa taşımalarını ve onları orada beklemelerini emretti. Ancak o zaman Budala şikâyetlerini durdurdu ve gülerek efendisine ve Sha Monk'a "Hadi başka bir ziyafete geçelim!" dedi. Bir dizi sivil ve askeri yetkilinin önderliğindeki kral, Hacı ile birlikte sarayın içinden geçerek arka imparatorluk bahçesine gitti ama görünürde tek bir bina bile yoktu. Hacı, "Şeytan Barınağı nerede?" diye sordu. Daha sözünü bitirmemişti ki, iki haremağası iki kırmızı lake sırığı tutarak yerden kocaman bir taş levhayı kaldırdılar. Kral, "İşte sığınak bu. Yirmi metreden daha derindir ve dokuz kazılmış odası vardır. İçine, kandilleri gece gündüz yakmak için kullanılan temiz yağla dolu dört büyük sarnıç yerleştirildi. Rüzgarın sesini duyup saklanmak için oraya girdiğimizde,

dışarıdaki insanlar taş levhayla deliği kapatırlar." Hacı kıkırdadı ve şöyledeді: "Belli ki o canavar ruh sana zarar vermek istemiyor. Eğer isterse,aşağıda ondan saklanabileceğinizi mi sanıyorsunuz?"

Cümlesini henüz tamamlamamıştı ki, güneyden güçlü bir rüzgâr eserek havaya toz ve toprak püskürttü.

Görevliler o kadar korkmuşlar ki hep bir ağızdan itiraz etmişler: "Bu keşişin ağzı ne kadar da uğursuz! Canavar-ruh hakkında konuşuyor ve hemen ardından canavar-ruh ortaya çıkıyor!"

Hacı'yı terk eden dehşete düşmüş hükümdar hemen yerdeki deliğe sürünerek girdi, onu Tang Keşişi ve diğer tüm görevliler izledi.

Sekiz Kural ve Sha Monk da saklanmak istediler ama Hacı "nın iki eli onları geri çekti. "Kardeşlerim," dedi, "korkmayın. Siz ve ben bunun ne tür bir canavar-ruh olduğunu keşfetmeye çalışalım."

"Şaka yapıyor olmalısınız!" dedi Sekiz Kural. "Neden böyle bir keşif yapmak istiyorsun? Memurlar kendilerini gizledi, Efendi gözden kayboldu ve kral kenara çekildi. Neden sadece gitmiyoruz? Onun soyağacı kimin umurunda!" Bizim Budala sağa sola dönüp durdu ama Hacı'nın sıkı tutuşundan kurtulmayı başaramadı. Bir süre sonra, havada bir canavar-ruh ortaya çıktı. Nasıl göründüğüne bir bakın!

Dokuz ayak uzunluğunda bir vücut, vahşi ve acımasız; Altın kandiller gibi parlayan bir çift yuvarlak göz. Çıkıntılı yelpazeler gibi iki büyük çatallı kulak, Ve çelik çiviler gibi dört keskin diş. Kızıl saçları başını çevreliyor, kaşlarından alevler fışkırıyordu. Burun delikleri açılmış bir şişe burun sallanıyordu. Kalın kızıl iplikler gibi birkaç tutam sakal; Elmacık kemikleri engebeli, yüzü yeşildi. Kırmızı damarlı iki kol, çivit rengi iki el, Ve on sivri pençesiyle bir mızrak tutuyor. Beline leopar derisinden bir kilt sarılmış: Karmakarışık saçlı ve çıplak ayaklı bir hayalet!

Hacı canavarı gördüğünde, "Sha Monk, onu tanıdın mı?" diye sordu. Sha Monk,

"Onunla hiç tanışmadım," diye cevap verdi. "Nasıl tanıyabilirim ki onu?" Hacı tekrar sordu, "Sekiz Kural, onu tanıdın mı?"

"Onunla hiç çay ya da şarap içmedim," diye yanıtladı Sekiz Kural, "ne bir arkadaşı ne de komşusuyum. Onu nasıl tanıyabilirim?" Hacı, "O daha çok Cennete Eşit Doğu Dağı'nın emrindeki altın gözbebekli ve buruşuk yüzlü iblis bekçisine benziyor," dedi.

"Hayır! Hayır!" dedi Sekiz Kural. "Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Hacı.

"İblis," dedi Sekiz Kural, "bir karanlık ruhudur ve ancak günün geç saatlerinde, örneğin Maymun saati ile Yaban Domuzu saati arasında ortaya çıkacaktır.

Şu anda hala öğle vakti. Hangi iblis dışarı çıkmaya cesaret edebilir? İblis bile olsa, bulutların üzerine çıkamaz. Ve rüzgârı nasıl kullanacağını biliyorsa, sadece küçük bir kasırga çağırabilir, bunun gibi şiddetli bir rüzgâr değil. Belki de Jüpiter'in Rakibi'nin ta kendisidir."

"Sevgili Aptal!" dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Haklısın! Siz ikiniz burada nöbet tutun, bırakın da ihtiyar Maymun gidip adını sorsun.

O zaman Altın Bilge Sarayı'nı kral için kurtarabiliriz."

"Gitmek istiyorsan git," dedi Sekiz Kural, "ama burada olduğumuzu belli etme." Hacı başka bir yanıt vermeden, havaya sıçramak için uğurlu parlaklığa bindi. Ah! Demek öyle

Bir devleti güvence altına almak için önce kralın hastalığını tedavi etmek gerekir; Yol'u korumak için kişi kötülük seven kalbini temizlemelidir.

Havaya yükselirken kazanıp kazanmayacağını ya da şeytanı yakalayıp Altın Bilge Sarayı "nı nasıl kurtaracağını bilmiyoruz. Açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第070回 · Bölüm 70

Canavar iblisin hazineleri duman, kum ve ateş çıkarır Wukong bir hileyle mor-altın çanları çalar

Size o Hacı Güneş'ten bahsediyorduk; ilahi kudretini uyandırıp demir çubuğunu kavrayarak uğurlu parlaklığa basıp havaya yükseldi. Zebaniyle yüzleşerek bağırdı, "Nereden geldin, sapık iblis? Kanunsuzluğunu nerede yapacağını sanıyorsun?"

Şeytani yaratık yüksek bir sesle cevap verdi: "Ben Tekboynuz Dağı'ndaki Efsanevi Canavar Mağarası'nın efendisi Büyük Kral Jüpiter'in Rakibi'nin komutasındaki öncü birlikten başkası değilim. Büyük Kral'ın emriyle, buraya Leydi Altın Bilge'nin hizmetine sunulmak üzere iki saray hizmetçisini getirmeye geldim. Sen kimsin ki beni sorgulamaya cüret ediyorsun?"

"Ben Sun Wukong, Cennete Eşit Büyük Bilge," dedi Hacı. "Bu krallıktan geçiyorum çünkü Batı Cenneti'nde Buddha'ya tapınmak için yola çıkan Doğu Ülkesi'nden Tang Keşişi'ne koruma sağlıyorum. Siz sapkın iblislerin buradaki hükümdarla nasıl alay ettiğinizi öğrendiğimde, devleti iyileştirmek ve iblisleri kovmak için yeteneklerimi kullanmaya karar verdim. Hayatından vazgeçmek için geldiğinde seni nerede bulacağımı merak ediyordum."

Bu sözleri duymasına rağmen, o şeytan Hacı'ya saplamak için mızrağı almaktan daha iyi bir şey bilmiyordu. Pilgrim demir çubuğu havaya kaldırarak onunla kafa kafaya çarpıştı ve havada muhteşem bir savaş başladı.

Asa, ejderha salonunun denize hükmeden hazinesidir; Mızrak, insan tarafından işlenmiş demirden başka bir şey değildir. Küçücük bir darbesi ruhunu yok edecek ilahi bir silahla ölümlü silahlar nasıl karşılaştırılabilir? Büyük Bilge önce bir Büyük Monad tanrısıdır; Canavar ise sadece

lanetlenmiş bir iblis. Bir hayalet doğru bir adama nasıl yaklaşabilir?Doğru bir lokma, sapkın olan her şeyi yok eder. Bu kralı korkutmak içinrüzgar ve toprak püskürtür; Bu, güneşi ve ayı gizlemek için sise vebulutlara basıyor. Kazanmaya çalışmak için dövüş pozisyonu alırlar.Hangi zayıf adam bir kahramanın adını almaya cüret edebilir? SonundaBüyük Bilge daha güçlü bir adam oldu: Pingpang çubuğu kırar ve mızrakkırılır.

Hacı'nın demir sopasının bir darbesiyle mızrağı ikiye bölündüğünde, dehşete kapılan canavar-ruh rüzgârının yönünü değiştirdi ve canını kurtarmak için batıya doğru kaçtı.

Şimdilik peşine düşmemeye karar veren Hacı, bulutlardan inerek Zebani Barınağı'na gitti. "Efendim," diye bağırdı, "lütfen Majestelerinden dışarı çıkmasını isteyin. Şeytani yaratık gitti."

Her ikisi de delikten çıkarken Tang Keşişi kralı desteklemek için ellerini kullandı. Tüm gökyüzü aydınlanmıştı ve hiçbir yerde en ufak bir şeytan görüntüsü yoktu. Kral ziyafet masalarından birine doğru yürüdü ve şarabı aldı. Tencereyi kendisi doldurdu ve altın bir kadehi Pilgrim'e sunarak, "Kutsal keşiş, sadece küçük bir teşekkür!" dedi.

Hacı kadehi eline aldı ama daha cevabını veremeden sarayın dışından bir görevli koşarak geldi ve "Başkentin batı kapısında yangın var!" dedi. Bunu duyan Hacı şarap dolu kadehi havaya fırlattı. Kadeh çınlayarak yere düştüğünde, ürken kral hemen eğildi ve şöyle dedi: "Kutsal keşiş, lütfen beni affet! Lütfen beni affedin! Gerçekten de bizim hatamızdı! Uygun görgü kuralları, teşekkürlerimizi kabul etmek için ana salona çıkmanızı gerektirir. Şarap burada uygun bir yere konduğu için onu size sundum. Siz kadehi fırlatıp attınız. Alındın mı?"

"Hayır! Hayır!" diye cevap verdi Hacı gülerek. "Her şeyi yanlış anladınız!" Tam konuşurlarken, başka bir memur rapor vermek için içeri girdi:

"Ne muhteşem bir yağmur! Az önce batı kapısında bir yangın çıktı, ama büyük bir yağmur onu söndürdü. Sokaklar şarap gibi kokan suyla

doldu!"

"Majesteleri," dedi Hacı, hâlâ gülerek, "fincanı attığımı gördüğünüzde gücendiğimi sandınız. Ama aslında gücenmedim. O şeytan yenilgiyle batıya doğru kaçtı; peşinden gitmediğim için yangın çıkardı. O şarap kadehini şeytani yangını söndürmek ve başkentin batı kısmında bulunan aileleri kurtarmak için kullandım. Hepsi bu kadar!" Her zamankinden daha fazla sevinç ve saygıyla dolan kral, Tripitaka ve üç öğrencisini tahtından feragat etmeye ve onu rahiplere devretmeye hazır olduğu hazine salonuna dönmeye davet etti. "Majesteleri," dedi Hacı gülümseyerek, "az önce o canavar ruh, Jüpiter'in Rakibi'nin emrindeki bir öncü olduğunu ve buraya iki saray kızı daha istemek için gönderildiğini iddia etti. Yenildiğine göre, kesinlikle efendisine rapor vermek için kaçacaktır ve efendisi de kesinlikle benimle mücadele etmek isteyecektir. Birliklerini buraya getirdiğinde, halkı korkutmalarını ve Majestelerini telaşlandırmalarını engellemenin zor olacağından korkuyorum. Onunla havada karşılaşmak ve onu orada yakalamak isterdim ama hangi yönün doğru olduğunu bilmiyorum. Burası ile dağdaki mağarası arasında ne kadar mesafe var?"

Kral şöyle dedi: "Bir keresinde oraya araştırma yapmaları için bazı askeri gözcüler göndermiştik. Mağara buradan yaklaşık üç bin mil güneyde olduğu için gidiş- dönüş yaklaşık elli gün sürdü." Bunu duyan Hacı, "Sekiz Kural, Sha Monk, burada nöbet tutun. Yaşlı Maymun oraya bir yolculuk yapacak."

Kral onu çekiştirerek şöyle dedi: "Kutsal keşiş, lütfen başka bir gün bekle. Senin için biraz kuru ve pişmiş yiyecek hazırlayalım, sana biraz yol parası verelim ve senin için hızlı bir at seçelim. O zaman gidebilirsin." Hacı gülerek şöyle dedi: "Bahsettiğiniz şey, Majesteleri, ayakları üzerinde durmak zorunda olanların dağlara ve zirvelere tırmanmak için kullandıkları zahmetli yoldur. Doğrusunu söylemek gerekirse, yaşlı Maymun bu üç bin mili kat edebilir ve dökülen şarap kadehte soğumadan önce buraya geri dönebilir."

"Kutsal keşiş," dedi kral, "söyleyeceklerimizden alınma, ama değerli yüzün bir maymununkine benziyor. Bu kadar hızlı hareket etmek için nasıl böyle sihirli bir güce sahip olabiliyorsunuz?" Hacı cevap verdi,

Gerçi ben de maymun türünden sayılırım, Gençliğimden beri doğum ve ölüm arasında bir yol çizdim. Bana Yol'u öğretecek hocalar aradım; Sayısız gün boyunca ata binmeden önce antrenman yaptım. Dünya fırın, Cennet ise üst kısım, Tavşan ve karganın etrafında iki çeşit ilaç dönüyordu. Yin ve yang'ı seçtim, su ve ateşi çiftleştirdim; Zamanla gizemli geçidi aştım. Yıldızların taşıma gücüne güvendim, Ve adımlarımı hareket ettirmek için Dipper'a. Yangını artırmak ya da azaltmak için en dakik yöntem, Cıva eklemek ya da kurşun çıkarmak için izledim. Beş evre birleşti ve yaratım başladı. Dört görüntü iyice karıştırıldı ve zamanlar sabitlendi. İki Nefes'in Sarı Yol'a dönmesiyle, Üç Taraf Altın İksir yolunda buluştu. Bu yasalar, hepsi gerçekleşti, şimdi dört uzvumu hareket ettiriyor; Takla atmam tanrılar tarafından yardım edilmiş gibi çalışıyor. Bir atlayış beni Taihang Dağı'nın ötesine götürecek; Bir fiske beni Bulut Aşan Akıntı'nın ötesine gönderir. Kim korkar on bin kat yüksek zirveden, Ya da yüzlerce ve çok sayıda uzun geniş nehirler? Dönüşümümü hiçbir engel engelleyemez: Bir sıçrama, yüz sekiz bin mil!

Hacı'nın bu anlatımı karşısında hem şaşıran hem de çok sevinen kral, bir kadeh imparatorluk şarabı aldı ve gülümseyerek Hacı'ya sundu: " Kutsal keşiş, çok uzaklara gitmen gerekiyor. Yolculuğuna hazırlanmak için bunu al."

Büyük Bilgemiz şeytanı bastırmak için yola çıkmaya niyetliyken, artık şarap içmeyi nasıl umursayabilirdi? Tek söyleyebildiği, "Lütfen bırak onu. Döndükten sonra içmeme izin verin."

Sevgili Pilgrim! Gidiyorum dedi ve bir ıslık çalarak gözden kayboldu. Şaşkın hükümdar ve tebaayı şimdilik burada bırakalım.

Şimdi size, havaya sıçrayan ve çok geçmeden sisin kenarında yükselen bir dağ keşfeden Hacı'mızdan bahsedeceğiz. Hemen bulutunu indirdi ve

bölgeyi incelemek için zirvede durdu. Muhteşem dağ!

Gökyüzüne hücum eder ve yeryüzünü istila eder; Güneşi siler ve bulutları doğurur. Gökyüzüne hücum ettiği yerde, Sivri tepeler dik yükselir. Yeryüzünü istila ettiği yerde, Geniş aralıklar sonsuza dek yayılır. Güneşi kapatan şey Zirvenin taze sık çamlarıdır. Bulutları doğuran şey Uçurumun altında keskin, sivri kayalar var. Taze kalın çamlar Dört mevsim hep yeşil kalır; Keskin sivri kayalar On bin yıl boyunca değişmeden kalacak. Ara sıra ormanda maymunların feryatlarını duyacaksınız, Ve sık sık dereden geçen korkunç yılanlar; Dağ kuşlarının çığlıkları; Dağ hayvanlarının homurtuları ve hırıltıları. Dağ geyikleri ve antiloplar İkişer ikişer oraya buraya koşuştururlar; Dağ kargaları ve saksağanlar Sürüler halinde ve sıkışık formasyonlarda süzülür ve uçarlar. Dağ çiçeklerinin ve çimenlerinin sonsuz görüntüsü; Dağ şeftalilerinin ve meyvelerinin zamanında parıltısı. Çok tehlikeli bir geçit olsa da,

Bu manzaradan çok hoşlanan Büyük Bilgemiz tam mağaranın girişini aramaya koyulmuştu ki, bir anda dağın kıvrımından kükreyen bir ateşin yükseldiğini gördü. Bir anda gökyüzü kızıl alevlerle dolmuş, bu alevlerin ortasında da ateşten bile daha korkunç bir duman sütunu yükselmiş. Muhteşem duman! Gördü

On bin altın lamba gibi parlayan bir işaret fişeği; Ve binlerce kırmızı gökkuşağı gibi sıçrayan dumanlar. Duman ne fırının ne de sobanındı, Ot ve odun dumanı da değil. O dumanın beş rengi vardı: Yeşil, kırmızı, beyaz, siyah ve sarı. Güney Cennet Kapısı'nın sütunlarını kavurdu; İlahi Sisler Salonu'nun kirişlerini yaktı. İnlerindeki hayvanlar derileriyle birlikte çürüyene ve orman kuşlarının tüyleri eriyene kadar yandı. Böylesine zehirli bir dumanı gören biri, şeytan kralı evcilleştirmek için dağa nasıl girebilirdi?

Büyük Bilge şaşkınlık içinde bu duruma bakarken, dağın içinden bir kum fırtınası da patlak verdi. Muhteşem kum, gerçekten de Cenneti gizliyor ve Dünyayı örtüyor! Şuna bakın

Gökyüzüne yayılan büyük, dönen yağmur; Yeryüzünün her yerinde devasa, kör edici kütle; İnce toz her yerde insanın görüşünü karartıyor; Kalın küller susam gibi yokuş aşağı yuvarlanıyor. Ot toplayan delikanlı ortağını kaybetti; Çalışan ormancı evini bulamaz. Ellerin parlak bir inci tutsa da. Yakında bu esen kumun altında yuvarlanacaksın.

Gördükleri karşısında büyülenen Hacı, kaşıntıdan birkaç kez hapşırana kadar burnuna kum ve toz kaçtığını fark etmedi. Dönüp çıkıntının altından iki küçük çakıl taşı aldı ve bunları burun deliklerini tıkamak için kullandı. Vücudunu bir kez sallayarak, ateşin içinden geçebilen bir atmacaya dönüştü. Duman ve alevin içine doğru uçtu ama aniden kum ve toz yok oldu, duman ve ateş bile azaldı. Hızla gerçek formuna geri döndü ve havadan aşağı indi.

Etrafına bakınırken, kulaklarına pirinç bir gongun gürültülü çınlaması geldi. "Yanlış yola sapmış olmalıyım!" diye düşündü kendi kendine. " Burası gongun çaldığı yer olamaz. Canavar ruhu yaşıyor. Gong sesi, bir posta askerine ait olanlardan birine benziyor. Burası bir devlet karayolu olmalı ve bir posta askeri bir belgeyi teslim etmeye gidiyor. Yaşlı Maymun gitsin ve onu biraz sorgulasın."

Yürürken, omzunda sarı bir bayrak ve sırtında resmi bir evrak çantası olan küçük bir zebani gördü. Zebani gongu yüksek sesle çalarak hızla ona doğru koşuyordu. "Demek gongu çalan adam bu!" dedi Hacı gülerek. "Ne tür bir belge taşıdığını merak ediyorum. Bırak da onu dinleyeyim."

Sevgili Büyük Bilge! Vücudunu sallayarak bir tatarcığa dönüştü ve şeytanın evrak çantasının üzerine yavaşça kondu. Tek duyduğu canavar ruhun gonga vurup kendi kendine mırıldandığı oldu: "Yüce kralımız oldukça gaddar! Üç yıl önce Kızıl-Mor Krallık'tan Altın Bilge Kraliçe'yi kaçırdı ama ona dokunacak kadar bile yakınlığı yoktu. Acı çekenler sadece buraya yedek olarak getirilen saray hizmetçileri oldu. İki tanesi geldi ve ölüme sürüklendiler; sonra dört tanesi geldi ve onlar da ölüme sürüklendi. Bir önceki yıl, hizmetçileri istedi; geçen yıl, daha fazlasını

istedi; bu yıl, daha fazlasını istedi; ve şimdi bile, hala biraz daha istiyor.Ancak bir düşmanla karşılaştı, çünkü saray kızlarını talep etmek içingönderilen öncü birlik Hacı Güneş tarafından yenilgiye uğratıldı. Bunaöfkelenen büyük kralımız o krallıkla savaşa girmek istedi ve bendenonlara bir savaş ilanı göndermemi istedi. Bu belgeyi ilettiğimde, o kralsavaşmamaya karar verse iyi olur, çünkü herhangi bir savaş sadece onunaleyhine olacaktır.

Büyük kralımız dumanını, ateşini ve uçan kumunu kullandığında, hiçbiri, kral ve tebaası, hayatta kalmayı asla umut edemez. Şehirlerini kesinlikle işgal edeceğiz; büyük kralımız imparator olacak ve biz de onun memurları olacağız. Yüksek ya da alçak, bazı atamalarımız ya da rütbelerimiz olacak, ama korkarım ki eylemimiz Cennet için tahammül edilemez olacaktır." Hacı bunu duyduğunda gizliden gizliye sevindi. "Bir canavar-ruh bile," diye düşündü kendi kendine, "iyi niyetli olabilir. Sadece " eylemlerinin Cennet için nasıl dayanılmaz olacağı" hakkında söylediklerini dinleyin." O iyi bir adam değil mi? Ama Altın Bilge Kraliçe ile ilgili olarak, şeytan kralın onun bedenine dokunmaya yakınlık duymamasıyla ne demek istediğini tam olarak anlamıyorum. Onu biraz sorgulayayım." Bir vızıltıyla canavar-ruhun yanından uçarak uzaklaştı ve birkaç mil boyunca ilerledi. Vücudunu sallayarak küçük bir Taoist delikanlıya dönüştü:

Başında iki tutam saç vardı; Yamalı bir rahip cübbesi giymişti. Tahta bir balık davuluna vurarak, Taoist bir ilahi mırıldandı.

Dağın yamacını dönerken küçük şeytanla karşılaştı ve ellerini kaldırarak onu selamladı: "Memur bey, nereye gidiyorsunuz? Teslim edeceğiniz belge nedir?"

Sorgulayıcısını tanıyormuş gibi davranan şeytani yaratık gongunu durdurdu ve yüksek sesle kıkırdayarak selamlamaya karşılık verdi. "Yüce kralımız," dedi, "beni Kızıl-Mor Krallığı'na bir savaş ilanı iletmem için gönderdi."

"Kızıl-Mor Krallık'tan biri," diye devam etti Pilgrim, "büyük kralla çiftleşti mi?"

"Kaçırıldıktan hemen sonra," diye yanıtladı küçük şeytan, "bir ölümsüz ona beş renkli ilahi bir cübbe hediye etti. Ancak onu giyer giymez, vücudunun her yerinde iğneye benzer dikenler filizlendi. Yüce kralımız buna cesaret bile edememiş. Ona en ufak bir dokunuşta bulunamazdı, çünkü en ufak bir temas eline müthiş bir acı verirdi. Bu dikenlerin nasıl büyüdüğünü bilmiyoruz, ancak en başından şimdiye kadar bedenine sahip çıkmamasının nedeni bu. Bu sabah erken saatlerde, iki saray hizmetçisini talep etmek için öncülerini gönderdi, ancak öncüler Hacı Güneş denilen biri tarafından mağlup edildi. Yüce kralımız öfkelendi ve bu yüzden beni savaş ilanını iletmem için gönderdi. Yarın onunla savaşacak."

"Büyük kral hâlâ kızgın mı?" diye sordu Hacı.

"Gerçekten de öyle," diye yanıtladı küçük şeytan. "Gidip onu bir iki Taoist şarkıyla neşelendirmelisin."

Sevgili Hacı! Ellerini kavuşturarak selam verdikten sonra dönüp uzaklaşırken, şeytan gongunu çaldı ve önceki gibi yoluna devam etti. Bir anda tüm şiddetini ortaya koyan Hacı, sopasını çıkardı, tekrar döndü ve küçük şeytanın kafasının arkasına bir darbe indirdi. Ne yazık ki! Bu tek darbe

Kafası parçalanır, kan akar, beyni patlar; derisi yarılır, boynu kırılır ve hayatı sona erer.

Değneği yerine koyarken pişmanlık içindeydi ve kendi kendine, "Biraz fazla sabırsız davrandım! Adını bile sormamıştım. Oh, tamam!"

Kendi koluna koymak için savaş ilanı belgesini indirdi; sarı sancak ve pirinç gong yolun kenarındaki otların arasına tıkıldı. Zebaniyi bacaklarından tutup dereye atmak üzereyken, altın kaplama bir isim levhası bir çınlamayla belinden aşağı düştü. Levhanın üzerinde şu yazı vardı:

Gidici ve Gelici adında güvenilir bir astsubay: oldukça kısa, sivilceli yüzlü, sakalsız. Her zaman takılacak. Bu plakaya sahip olmayan kişi sahtekârdır.

"Demek bu adamın adı Gidici ve Gelici," diye kıkırdadı Pilgrim, "ama benim sopam onu Gelmeden Gidici yaptı."

İsim levhasını indirdi ve beline taktı. Tam cesedi atacaktı ki, duman ve ateş tehdidi düşüncesi mağarada yaşayanları daha fazla aramasına engel oldu. Bunun yerine asasını kaldırarak küçük şeytanın göğsüne sapladı, cesedi havaya kaldırdı ve ilk başarısını duyurmak için krallığa geri döndü. Şuna bir bakın! Kendi kendine düşünerek ve merak ederek kısa süre sonra başkente vardı.

Altın Çanlar Salonu'nun önünde, Sekiz Kuralımız kral ve efendisinin başında nöbet tutarken, aniden Hacı'nın havada bir canavar ruhu taşıyarak yaklaştığını gördü. "Ah, bu saçma sapan iş!" diye mırıldandı kendi kendine. "Bunu daha önce bilseydim, yaşlı Hog şeytanı tutuklamaya giderdi. Bu benim erdemim olarak sayılırdı, değil mi?"

Pilgrim bulutunu indirip canavar-ruhu basamakların önüne fırlattığında konuşmasını henüz bitirmemişti. Cesede doğru koşan Sekiz Kural, tırmığıyla ona bir darbe indirerek, "İşte yaşlı Hog'un erdemi!" diye bağırdı.

"Bu senin hangi meziyetin?" diye sordu Hacı. "Beni bu konuda kandırma!" diye yanıtladı Sekiz Kural. "Burada kanıtım var. Bu dokuz delik tırmık tarafından yapılmadı mı?"

"Bir daha bak," dedi Pilgrim, "kafası var mı yok mu gör."

"Demek kafası yok!" dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. "Tırmığımla ona vurduğumda neden hiç hareket etmediğini merak ediyordum."

"Usta nerede?" diye sordu Hacı ve Sekiz Kural, "Salonda kralla konuşuyor," dedi.

"Git ve ona dışarı çıkmasını söyle," dedi Pilgrim.

Sekiz Kural salona koştu ve başını salladı, bunun üzerine Tripitaka ayağa kalktı ve Hacı'yı karşılamak için salona indi. Hacı savaş bildirgesini çıkardı ve Tripitaka'nın koluna sokarak, "Bunu kaldırın Usta ve kralın bunu görmesine izin vermeyin" dedi.

Onlar konuşurken, kral da koridordan aşağı indi ve Hacı ile karşılaştı. " Kutsal keşiş, dönmüşsün," dedi. "Zebaniyi tutuklama işi nasıl gitti?" Hacı parmağıyla işaret ederek, "Bu yaşlı Maymun tarafından öldürülen bir canavar-ruh değil mi?" dedi.

Kral şöyle bir baktı ve şöyle dedi: "Bu bir şeytanın cesedi, ama kendi gözlerimizle iki kez gördüğümüz Jüpiter'in Rakibi değil. Baş şeytan on sekiz ayak boyunda ve omuzları diğer insanlarınkinden beş kat daha geniş. Yüzü altın bir ışını andırıyor ve sesi gök gürültüsü gibi. O, bunun gibi kaba görünüşlü bir cüce değil." Hacı gülümseyerek, "Majesteleri, sezgileriniz çok kuvvetli, çünkü bu gerçekten de Jüpiter'in Rakibi değil, sadece yaşlı Maymun'a rastlayan, haberci olarak hizmet eden küçük bir şeytan. Onu öldürdüm ve erdemimi duyurmak için geri götürdüm."

"İyi! İyi! Güzel! Güzel! Güzel!" dedi kral, son derece memnun bir şekilde. "Bu sizin ilk başarınız olarak kabul edilmeli. İnsanlarımızı istihbarat toplamak için sık sık oraya gönderdik, ancak hiçbir zaman önemli bir şey bulamadık. İlahi keşiş ileri gittiği anda, bir esiri geri getirmeyi başardı. İşte gerçek sihir gücü budur!"

Sonra seslendi: "Şarabı ısıtın da ihtiyarı erdeminden ö t ü r ü kutlayalım."

"Şarap içmek önemsiz bir meseledir," dedi Hacı. "Majestelerine sorayım, Altın Bilge Sarayı ayrılırken size herhangi bir hatıra bıraktı mı? Eğer bıraktıysa, onu bana verin." Kral onun "hatıra" dediğini duyunca, sanki kalbine bir kılıç saplanmış gibi hissetti ve yüksek sesle ağlayarak şöyle dedi

O yıl parlaklığa ve sıcaklığa kadeh kaldırdığımızda, kötü Jüpiter çığlıklarını dile getirdi. Kraliçemizi karısı olması için zorla aldı; Halkın

hatırı için onu teslim ettik. Ne selamlaşma ne de veda sözleri vardı, Yolkenarlarında şefkatli ayrılıklar yoktu. Hatıralar, kokulu çanta, her şey gitti,Ben hariç, acı ve kederli.

"Majesteleri," dedi Pilgrim, "acınız sona ermek üzere. Neden kendinize böyle işkence ediyorsunuz? Leydimiz size bir hatıra bırakmadıysa, sarayda en çok sevdiği nesneler var mı? Bana bunlardan birini verin."

"Onları neden istiyorsun?" diye sordu kral. Hacı, "O şeytan kralın sihirli güçleri var. Çıkardığı dumanı, ateşi ve kumu gördüğümde ona boyun eğdirmenin zor olacağını anladım. Başarılı olsam bile, hanımefendimizin bir yabancı olarak krallığa dönerken bana eşlik etmeyi reddedeceğinden korkuyorum. Ona güvenecektir. Ancak saraydayken onun için çok değerli olan bir nesnenin bana emanet edildiğini görürse. Bu yüzden böyle bir nesneyi yanımda götürmeliyim."

"Soyunma odasında," dedi kral, "Parlak Güneş Sarayı'nda, aslında Altın Bilge Sarayımız tarafından takılan bir çift altın bilezik var. O gün kollarına beş renkli iplik bağlaması gereken bir festival olduğu için bilezikleri çıkarmış.

Bunlar onun en sevdiği şeylerden bazıları olduğu için hala bir mücevher kutusunda saklanıyor. Ancak ayrılma şeklimiz nedeniyle bu bilezikleri görmeye dayanamıyorduk, çünkü bize onun güzel yüzünü hatırlatıyorlardı. Onları gördüğümüz an, her zamankinden daha fazla hasta olurduk."

"Artık hastalık hakkında konuşmayalım," dedi Hacı. "Bana bilezikleri getir. Eğer onlardan ayrılabiliyorsan, bana ver. Veremezsen, bir tanesini alırım."

Kral, Yeşim Bilge Sarayı'ndan onları dışarı çıkarmasını istedi. Kral bilezikleri gördüğünde, onları Hacı'ya teslim etmeden önce birkaç kez " Sevgili, sevgili Hanımefendi" diye ağladı. Hacı onları aldıktan sonra koluna taktı.

Sevgili Büyük Bilge! Erdem şarabını reddetti ve onun yerine bulut taklasına bindi. Islık çalarak bir kez daha Tekboynuzlu Dağ'a vardı. Manzaranın tadını çıkaramayacak kadar dalgındı, hemen mağarayı aramaya başladı. Yürürken, konuşan insanların gürültülü seslerini duydu. Daha dikkatli bakmak için durduğunda, Efsanevi Canavar Mağarası'nın girişinde beş yüz kadar askerin nöbet tuttuğunu gördü,

Hepsi sıkıca dizilmiş, Ve yoğun bir şekilde dizilmiş. Sıkıca dizilmişlerdi, ellerinde güneşte parlayan mızraklar ve kılıçlar vardı; Yoğun bir şekilde dizildiler, rüzgarda dalgalanan sancakları açtılar. Kaplan generaller, ayı kaptanlar, hepsi değişebilir; Leopar savaşçılar, çizgili kedi mareşaller, en ruhlu. Gri kurtlar, ne kadar vahşi! Kahverengi filler, hala daha güçlü! Sinsi tavşan, zeki geyik, ellerinde kargılar ve kılıçlar; Uzun yılanlar, kocaman yılanlar, asılı kılıçlar ve yaylar. İnsan konuşmasını anlayan şempanze Birliklere liderlik eder, kampı bilgilendirilmiş biri olarak korur.

Hacı onları gördüğünde ilerlemeye cesaret edemedi; bunun yerine geri döndü ve geldiği yoldan geri yürüdü. Neden geri döndüğünü soruyorsunuz? Onlardan korktuğu için değil. Aslında, küçük şeytanı öldürdüğü yere geri döndü ve pirinç gong ile sarı sancağı tekrar buldu.

Rüzgâra bakarak sihirli işareti yaptı; görüntüyü düşünerek harekete geçti.

Vücudunu bir kez sallayarak kendini Gidiyor ve Geliyor şekline dönüştürdü. Gongunu yüksek sesle çalarak büyük adımlarla ilerledi ve Efsanevi Canavar Mağarası'na doğru yürüdü. Tam mağaraya bakarken, şempanzenin "Gidiyor ve Geliyor, döndün mü?" dediğini duydu. Hacı'nın " Döndüm" diye cevap vermekten başka çaresi yoktu.

"Çabuk içeri girin!" dedi şempanze.

"Büyük Kral, Dericilik Köşkü'nde cevabınızı bekliyor." Bunu duyan Hacı, hâlâ gongunu çalarak ön kapıdan içeri girdi. İçeri girdiğinde, asılı uçurumlar ve sarp duvarlar, kaya odaları ve sessiz odalar gördü. Sağda ve

solda egzotik otlar ve çiçekler vardı ve ön ve arkada bol miktarda yaşlısedirler ve yaşlı çamlar vardı.

Kısa süre sonra ikinci kattaki kapıdan içeri girdi ve sekiz adet yarı saydam penceresi olan sekizgen bir pavyon gördü. Köşkün ortasında altın kakmalı bir koltuk vardı ve üzerinde ciddiyetle bir iblis kral oturuyordu. Gerçekten de vahşi bir görünümü vardı! Gördüğünüz gibi

Başından renkli nimbuslar yükseliyor ve göğsünden şiddetli bir hava fışkırıyor. Sivri dişleri keskin kılıç sıraları gibi çıkıntı yapar; Şakaklarındaki bukleler kırmızı duman gibi parlar. Ok gibi bıyıklar yapışmış dudaklarına; Kıllar sarmış bedenini battaniye katmanları gibi. Jüpiter'le alay eden iki bakır çan göz; Elindeki demir sopa gökyüzü kadar uzun görünüyor.

Hacı onu görmesine rağmen, canavar ruhu hafife alacak kadar cesurdu. Hacı hiç de terbiyeli davranmadan ona sırtını döndü ve gongu çalmaya devam etti. "Döndün mü?" diye sordu şeytan kral, ama Hacı ona cevap vermedi. "Gidiyorsun ve geliyorsun, döndün mü?" diye tekrar sordu ve Hacı yine cevap vermedi. Şeytan Kral ona doğru yürüdü ve Hacı'yı çekiştirerek, "Eve döndükten sonra neden hala gong çalıyorsun? Sana bir soru soruyorum ve sen bana cevap vermiyorsun.

Neden?"

Hacı gongu yere atarak bağırdı, "Bu "Neden, Neden, Neden" de ne? Sana gitmek istemediğimi söyledim ama sen gitmem için ısrar ettin. Oraya vardığımda, savaş düzeninde dizilmiş sayısız adam ve at gördüm. Beni gördükleri anda, "Canavar-ruhu yakalayın!" diye bağırdılar. Canavar ruhu yakalayın!" İtişip kakışarak beni şehre, hemen idam edilmemi emreden kralı görmeye götürdüler. Şanslıydım ki, her iki sıradaki bakanların danışmanları, "İki devlet savaştığında, elçiler asla idam edilmez" şeklindeki eski özdeyişe başvurarak beni bağışladılar ve savaş ilanını elimden aldılar. Sonra beni şehir dışına gönderdiler ve orada tüm ordunun önünde bacaklarıma otuz kez sopa vurdular. Yakında sizinle savaşmak

için burada olacaklarını söylemek üzere serbest bırakıldım."

"Meseleyi böyle ortaya koyduğuna göre," dedi zebani kral, "şansın yaver gitti! Seni sorguladığımda bana cevap vermemene şaşmamalı." Hacı, "Sessizliğimin nedeni hiçbir şey değildi. Sadece acımı dindirmeye çalışıyordum ve bu yüzden cevap vermedim."

"Kaç atları ve adamları var?" diye bir kez daha sordu zebani kral. Hacı, " Korkudan ödüm patladı ve yediğim dayaklarla gözüm daha da korktu. Atlarının ve adamlarının sayısını hesaplayabileceğimi mi sanıyorsun? Kalın sıralar halinde gördüğüm tek şey

Yaylar, oklar, kılıçlar, zırhlar ve zırhlar; Mızraklar, kılıçlar, kargılar ve püskküllü sancaklar; Poleakslar, hilal kürekler ve baş örtüleri; Büyük baltalar, yuvarlak kalkanlar ve demir kalkanlar; Uzun savaş asaları; Kısa, şişman sopalar; Çelik mızraklar, taçlar ve miğferler de var. Uzun çizmeler, başlıklar ve kapitone yelekler giyilecek. Kırbaçlar, kırbaçlar, kol topuzları ve bronz tokmaklar."

Zalim kral bunu duyunca güldü ve şöyle dedi: "Bu bir şey değil! Bu hiçbir şey! Biraz ateş ve tüm bu silahlar yok olacak. Şimdi gitmeli ve Leydi Altın Bilge'ye endişelenmemesini söylemelisin. Öfkelendiğimi ve savaşa girmek üzere olduğumu duyduğunda çoktan gözyaşlarına boğulmuştu. Neden şimdi gidip ona ülkesinin erkeklerinin ve atlarının çok korkutucu olduğunu ve bana karşı kesinlikle galip geleceklerini söylemiyorsun? Bu onu bir süreliğine rahatlatacaktır." Hacı bunu duyunca çok memnun oldu ve kendi kendine, "Yaşlı Maymun bundan daha iyisini isteyemez!" dedi. Ona bir bakın! Yolu çok iyi biliyor gibi görünüyor! Küçük bir yan kapıdan geçerek koridorlardan ve odalardan geçti. Gördüğünüz gibi, mağaranın derinliklerinde, ön taraftakilere hiç benzemeyen yüksek binalar ve yapılar vardı. Altın Bilge Hanım'ın yaşadığı arka saraya ulaştığında, parlak renkli kapılar gördü. Etrafına bakmak için bu kapılardan içeri girdiğinde, sağda ve solda duran güzel bakireler gibi görünen iki şeytani cadaloz ve geyik korosu buldu. Ortada,

gözlerinden yaşlar süzülürken çenesini ellerinin arasına almış olan birhanımefendi oturuyordu. Gerçekten de

Yumuşak, genç yüz hatları, baştan çıkarıcı güzel bakışlar. Saçını yapmak için çok tembel, Gevşek bir şekilde yığılmış bıraktı; Makyajdan nefret ediyor, Ne iğne ne de bilezik takıyordu. Yüzünde pudra yoktu, Allık sürmeyi küçümserdi. Saçında hiç yağ yoktu, Çünkü saçlarını dağınık tutuyordu. Kiraz dudakları somurttu Gümüşi dişlerini sıkarken; Güve kaşları örülmüş Gözyaşları yıldız gibi gözlerini ıslatırken. Tüm kalbi Kırmızı-Mor hükümdarı özlüyordu; Tüm düşünceleri Bir an önce bu tuzaktan ve ağdan kaçmayı düşündü. Gerçekten de öyle olmuştu: Güzel kadınların kaderi her zaman acımasız olmuştur. Yorgun ve sessiz, doğu rüzgârıyla yüzleşti.

Ona doğru yürüyen ve eğilerek selam veren Hacı, "Selamlar!" dedi.

"Bu küstah herif!" diye bağırdı kadın. "Nasıl bu kadar küstah olabilir! Kızıl-Mor hükümdarla ihtişamı paylaştığım zamanlarda, o büyük başrahipler ve başbakanlar önümde secdeye kapanır ve başlarını bile kaldırmaya cesaret edemezlerdi. Bu vahşi şeytan bana nasıl sadece " Selamlar" diye hitap edebilirdi? Bu kaba saba herif nereden çıktı?" Hizmetçilerden bazıları öne çıktı ve "Hanımefendi, lütfen Kızgın. Kendisi Büyük Kral Baba'nın güvenilir bir ast subayıdır ve adı Gidiyor ve Geliyor'dur. Bu sabah savaş bildirisini iletmesi için gönderilen kişi oydu." Bunu duyan kadın öfkesini bastırdı ve "Bildiriyi ilettiğinizde Kızıl-Mor Krallığa ulaştınız mı?" diye sordu.

"Beyannameyi aldım," diye yanıtladı Hacı, "doğruca başkente gittim, Altın Çanlar Salonu'na ulaştım. Kralı şahsen gördükten sonra cevabını buraya getirdim."

"Kralı gördüğünde," dedi kadın, "ne söyledi?" Hacı, "Savaşa hazır olduğunu söyledi ve az önce büyük krala düşman kuvvetlerinin nasıl bertaraf edildiğini anlattım. Ancak o hükümdar da Madam'a duyduğu büyük özlemi dile getirdi. Size özel birkaç kelime iletmek istedi ama

etrafta çok fazla insan var ve burada konuşamam." Bunu duyanhanımefendi, iki sıra halindeki cadaloz ve geyiklerin gitmesi için bağırdı.Sarayın kapısını kapattıktan sonra, Hacı kendi yüzünü sildi ve orijinalhaline geri döndü. Hanımefendiye şöyle dedi: "Benden korkmayın. BenDoğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından Büyük Batı Cenneti'ndekiHindistan'ın Thunderclap Manastırı'nda Buddha'dan kutsal yazılar aramakiçin gönderilen bir rahibim. Ustam Tripitaka Tang, Tang imparatorununöz kardeşi ve ben de Sun Wukong, onun en büyük öğrencisiyim.Krallığınızdan geçerken ve seyahat belgemizi onaylatmak zorundakaldığımızda, hekimlerin işe alınması için bir kraliyet bildirisiyayınlandığını gördük. Tedavi sanatlarındaki büyük yeteneğimi kullandımve kralı ateşli özlem hastalığından kurtardım. Bana teşekkür etmek içinverdiği ziyafet sırasında, içerken bana şeytan tarafından nasılkaçırıldığınızı anlattı. Ejderhalara boyun eğdirme ve kaplanlarıevcilleştirme bilgisine sahip olduğum için, şeytanı tutuklamamı ve senikrallığa geri getirmemi özellikle istedi. Öncüleri yenen bendim ve küçükşeytanı öldüren de bendim. Ancak şeytanın kapının dışında ne kadar güçlüolduğunu gördüğümde, sizinle burada temas kurma riskini almak içinkendimi Gidiyor ve Geliyor şekline dönüştürdüm." Onun söylediklerinidinleyen kadın sustu. Bunun üzerine Hacı hazine bileziklerini çıkardı ve ikieliyle göstererek, "Eğer bana inanmıyorsanız, bu nesnelere iyice bakın"dedi.

Onları görür görmez ağlamaya başlayan kadın oturduğu yerden kalkarak Hacı'nın önünde eğildi ve şöyle dedi: "İhtiyar, eğer beni gerçekten kurtarıp krallığa geri götürebilirseniz, bu büyük iyiliğinizi asla unutmayacağım!"

"Sana sorayım," dedi Hacı, "ateş, duman ve kum çıkaran bu hazine nasıl bir şey?"

"Bu bir hazine değil!" diye cevap verdi kadın. "Onlar aslında üç altın çan. İlk çanı bir kez salladığında, insanları yakmak için üç bin metreye kadar ateş salabilir. İkincisini salladığında, insanları tütsülemek için üç bin

fitlik duman salabilir. Üçüncüyü salladığında, insanları şaşırtmak için üçbin fit sarı kum salabilir. Duman ve ateş, en zehirli olan sarı kum kadarbile etkili değildir. Eğer birinin burnuna girerse, o kişi ölür."

"Korkunç! Müthiş!" dedi Pilgrim. "Bu deneyimi ben de yaşadım ve hatta birkaç kez hapşırmak zorunda kaldım! Acaba bu çanları nereye koyuyor?"

"Onları bırakacağını mı sanıyorsun!" dedi kadın. "Onları beline bağladı ve ister içeride ister dışarıda olsun, ister ayakta ister yatıyor olsun, asla vücudundan çıkmayacaklar."

"Kızıl-Mor Krallığı'na karşı hâlâ bir şeyler hissediyorsan," dedi Pilgrim, "kralı bir kez daha görmek istiyorsan, bir an için tüm üzüntü ve melankoliden kurtulmalısın. Zevk ve romantizm dolu bakışlarını takın ve seninle evlilik duygularının tadını çıkarmasına izin ver. Ona çanların sende kalmasına izin vermesini söyle. Sonra, onları çalıp bu şeytani yaratığa boyun eğdirdiğimde, seni sevgili eşine geri götürmek kolay olacak, böylece ikiniz de bir kez daha barış ve uyumun tadını çıkarabileceksiniz."

Bayan kabul etti.

Bizim Hacı yine o güvenilir küçük subaya dönüştü ve çeşitli hizmetçileri çağırmak için sarayın kapısını açtı. Sonra hanımefendi seslendi, "Gidiyor ve Geliyor, hemen öndeki köşke gidin ve büyük kraldan buraya gelmesini isteyin. Onunla konuşmak istiyorum."

Sevgili Hacı! Rızasını haykırdı ve canavar-ruha "Yüce Kral, Leydi Bilge Sarayı size eşlik etmek istiyor" demek için Dericilik Köşkü'ne koştu.

Zebani kral çok sevinerek şöyle dedi: "Normalde hanımefendimiz bana kötü

davranmaktan başka bir şey yapmaz. Nasıl oluyor da bugün benimle birlikte olmak istiyor?"

"Leydimiz," diye yanıtladı Hacı, "bana Kızıl-Mor Krallığın hükümdarını sordu, ben de ona dedim ki, "Artık seni istemiyor. Tebaası arasından başka bir kraliçe seçti." Leydimiz bunu duyunca onu düşünmeyi bırakmak zorunda kaldı ve bu yüzden seni istedi."

Son derece memnun olan şeytan kral şöyle dedi: "Oldukça işe yarıyorsun! O krallığı yok ettiğimde, seni özel bir saray yardımcısı olarak atayacağım."

Pilgrim, söz verdiği iyilik için ona kayıtsızca teşekkür ederek, şeytan kralla birlikte hızla arka sarayın girişine doğru yürüdü; orada kadın onları dostça karşıladı ve canavarı selamlamak için ellerini uzattı. Şeytan kral hemen geri çekildi ve eğilerek, "Onur duydum! Onur duydum! Sevginiz için teşekkür ederim ama ellerimdeki acıdan korkuyorum ve size dokunmaya cesaret edemiyorum."

"Lütfen oturun, Yüce Kral," dedi kadın, "çünkü sizinle konuşmak

istiyorum." "Lütfen tereddüt etmeden oturun," diye cevap verdi şeytan kral.

Kadın şöyle dedi: "Bana aşkını ilk bahşettiğinden bu yana üç yıl geçti. Her ne kadar aynı yatağı paylaşamamış olsak da, karı koca olmamız bizim kaderimizde var. Bununla birlikte, bana karşı bazı duygularınız olduğunu ve bana gerçekten eşiniz gibi davranmadığınızı düşünüyorum. Çünkü Kızıl Mor Krallık'ta kraliçe olduğum zamanları hatırlıyorum. Yabancı uluslar ne zaman haraç hazinelerini sunsa, kral onları inceledikten sonra kraliçeden onları saklaması istenirdi. Elbette burada neredeyse hiç hazineniz yok; giydikleriniz kürk, yedikleriniz çiğ et. Ben hiç ipek ya da şam, altın ya da inci görmedim. Tüm giysilerimiz sadece deri ve kürk. Bazı hazineleriniz olabilir, sanırım, ama bana karşı hissettiğiniz mesafe onları görmeme izin vermenizi ya da sizin için saklamamı istemenizi engelliyor. Bir tür çanınız ya da gongunuz olduğunu duydum - aslında üç tane- ki sanırım bunlar hazine olmalı. Yoksa neden yürürken ya da otururken onları yanınızda taşıyasınız ki? Onları sizin için saklamama izin

vermelisiniz ve ihtiyacınız olduğunda onları çıkarabilirim.

Ne

olsa karı kocayız ve en azından bana biraz güven göstermelisin. Eğer yapmazsanız, benim hala bir yabancı olduğumu düşünüyor olmalısınız!"

Zebani kral onun önünde eğilirken yüksek sesle kahkahalar atarak şöyle dedi: "Madam, azarlamalarınız çok haklı! Kınamalarınız haklı! Hazineler burada. Bugün onları saklamanız için size teslim ediyorum."

Hazineleri çıkarmak için hemen elbiselerini düzeltti.

Hacı, bir yandan gözlerini kırpmadan bakarken, zebaninin iki ya da üç kat giysi giydikten sonra vücuduna üç küçük çan bağladığını gördü. Bunları aşağı indirdi ve çanların ağızlarına pamuk tıkadıktan sonra bir parça leopar derisine sararak kadına verdi. "Bunlar alçakgönüllü nesneler olsa da," dedi, "onları dikkatle korumalısın. Onları asla sallamayın ya da takırdatmayın."

Kadın onları elleriyle tutarak, "Biliyorum. Onları buraya, tuvalet masamın üzerine koyacağım. Kimse onları sallamayacak."

Sonra kadın dedi ki, "Küçükler, bize biraz şarap hazırlayın. Mutluluğumuzu ve aşkımızı kutlamak için büyük kralla birlikte birkaç kadeh içmek istiyorum." Bunu duyan hizmetçi kızlar hemen sebze ve meyvelerle dolu, geyik ve tavşan etiyle yüklü bir sofra hazırladılar.

Biraz hindistan cevizi şarabı döktükten sonra, kadın canavar-ruhu kandırmak için en baştan çıkarıcı cazibesini takındı.

Diğer taraftan Hacı Güneş de çalışmaya başladı; yavaşça şifonyere doğru ilerledi ve saraydan çıkmadan önce üç altın çanı yavaşça aldı. Deri Kaplama Köşkü'nün önündeki boş bir alana geldiğinde, leopar derisinden yapılmış sargıyı açarak içindekilere baktı. Ortadaki çan yaklaşık bir çay bardağı büyüklüğündeyken, iki uçtaki iki çan yumruk büyüklüğündeydi. Bu nesnelerin ne kadar korkunç olduğunu bilmeden pamuğu çekip çıkardı. Tek duyduğu yüksek bir çınlama oldu ve ardından çanlardan alev, duman

ve sarı kum döküldü. Umutsuzca pamuğu çanların içine geri sokmayaçalıştı ama nafile. Aniden alevler yükselmiş ve köşkü sarmış.

Canavarlar ve zebaniler o kadar korkmuşlardı ki, arka saraya koşarak zebani kralına haber verdiler ve o da "Git yangını söndür!" diye bağırdı. Gidip yangını söndürün!" Diğerleriyle birlikte köşkten dışarı fırladığında, Going ve Coming'i ellerinde altın çanlarla gördü. "Seni sefil köle!" diye bağırdı zebani kral, ona doğru koşarak. "Ne cüretle hazine çanlarımı çalar ve burada onlarla oynarsın? Yakalayın onu! Yakalayın onu!"

Kaplan savaşçıları, ayı komutanları, leopar kaptanları, çizgili kedi mareşalleri, kahverengi filler, gri kurtlar, zeki geyikler, kurnaz tavşanlar, uzun yılanlar, dev pitonlar ve şempanzelerin hepsi pavyona hücum etti.

Korkunç bir şekilde telaşlanan Hacımız çanları bıraktı ve eski haline döndü. Altın çemberli uyumlu sopasını çıkararak kalabalığın arasına daldı ve öfkeyle dövüştü. Şeytan kral hazinelerini bir kenara koyduktan sonra emri haykırdı:

"Ön kapıyı kapatın!" Bunu duyan zebanilerden bazıları kapıyı kapatmaya giderken, diğerleri savaşmak için Hacı'nın etrafını sardı.

Kaçmasının zor olacağını düşünen Pilgrim asasını bir kenara bıraktı ve vücudunu bir kez sallayarak kendini küçük bir sineğe dönüştürdü. yanmayan taş duvarların arasından kaçtı. Çeşitli z e b a n i l e r onu bulamayınca, "Yüce Kral, hırsız kaçtı!" dediler.

"Kapıdan çıkıp gitti mi?" diye sordu zebani kral. "Ön kapı sıkıca sürgülenmiş," diye cevap verdiler. "O taraftan çıkmadı."

"O zaman dikkatlice arayın!" dedi zebani kralı. Zebanilerden bazıları ateşi suyla söndürdü, diğerleri ise etrafı dikkatle aradı ama hırsızdan hiçbir iz yoktu.

"Kim bu hırsız?" dedi şeytan kral öfkeyle, "Gidip Gelen şekline girmeye, benimle konuşmak için buraya gelmeye ve hazinelerimi çalma fırsatını bulana kadar yanımda kalmaya cesaret edecek kadar cüretkâr olan

kim? İyi ki çanları mağaradan dışarı çıkarmamış. Eğer onları zirveyeçıkarsaydı ve doğal rüzgara maruz bıraksaydı, ne yapacağımı bilemezdim!"

"Bu kısmen Büyük Kral'ın büyük şansı," dedi kaplan general ona yaklaşarak, "ve kısmen de henüz yok olmaya mahkum olmadığımız gerçeği. Bu yüzden onu zamanında keşfedebildik."

"Yüce Kralım," dedi ayı komutan, "bu hırsız sıradan biri değil. O, öncülerimizi yenen Sun Wukong olmalı. Muhtemelen yolda Gidiyor ve Geliyor'a rastladı ve subayımızın canını aldı. Onun sarı sancağını, pirinç gongunu ve isim levhasını çaldıktan sonra, buraya gelip sizi kandırmak için kılık değiştirdi."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi şeytan kral. "Söylediklerinizçok doğru! Ufaklıklar, aramaya devam edin ve onun kapıdan kaçmasına izin vermemeye dikkat edin." İşte durum böyleydi:

Akıllıca bir hamle aptallığa dönüştü; Eğlenceli bir eylem gerçek bir şeye dönüşür.

Hacı Güneş "in şeytanın kapısından nasıl kaçmayı başardığını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第071回 · Bölüm 71

Sahte bir isimle Hacı şeytani kurdu yener Epiphany'de Guanyin canavar-krala boyun eğdirir

Form boşluktur, bu kadim bir gerçektir; Boşluk da sözde formdur. Kişi Chan'ın boşluk formunu tam olarak bilirse, Kimin zinober öğütüp yakmaya ihtiyacı var? Erdem ve eylem üzerinde çalışmakta gevşeklik göstermeyin; Emeğiniz acı bir zahmet gerektirir. Liyakat tamamlandığında cennetle yüzleşeceksin Tanrısal özellikler korunmuş olarak.

Şimdi size, Hacı "yı aramak için tüm ön ve arka kapıların sıkıca kapatılmasını emreden Jüpiter "in Rakibi "nden bahsedeceğiz. Tüm bu kargaşa gün batımına kadar sürdü, ancak davetsiz misafirin izine rastlanamadı. Zebani Kralı, Dericilik Pavyonu'nda oturarak diğer zebanileri topladı ve tüm kapılara ellerinde ziller, bağırarak parolalar söyleyen, davullar ve çıngıraklar çalan muhafızlar yerleştirilmesi emrini verdi. Her biri okunu yayına takacak ve gece boyunca kılıçlarını çekerek devriye gezecekti. Ancak Büyük Bilge Güneş, küçük bir sineğe dönüşmüş ve bir kapı direğine konmuştu. Ön tarafın sıkıca korunduğunu görünce kanatlarını açıp arka saraya uçmuş ve orada Altın Bilge Hanım'ı bir masanın üzerine yığılmış halde bulmuş.

Gözyaşları berrak damlalar halinde yuvarlandı; Alçak sesle kederini dile getirdi.

Kapıdan uçarak giren Hacı, kadının nasıl ağladığını dinlemek için yavaşça dağınık siyah saçlarının üzerine indi. Kısa bir süre sonra kadın aniden haykırdı, "Ah, efendim! Siz ve ben yanmış olmalıyız

Önceki yaşamlarımızdaki kırık başlı tütsü, Böylece bu yaşamda bir şeytan kralla karşılaşıyoruz. Üç yıldır ayrıyız, hangi gün buluşacağız? İki yerde mahsur kaldık, kederimiz bu. Gönderdiğiniz ihtiyar az önce haberi iletti; hayatını kaybettiğinde birliğimiz bozuldu. Altın çanları çözmek zor

olduğundan, Özlemlerimiz eskisinden daha keskin."

Hacı bunu duyunca, onun kulağının dibine kadar ilerledi ve fısıldadı, " Bayan Bilge Sarayı, ben Yaşlı Sun, ülkeniz tarafından buraya gönderilen ilahi keşişim ve hayatımı kaybetmedim. Olanlar benim aceleciliğimle ilgiliydi. Siz şeytan kralla içerken, şifonyere yaklaştım ve altın çanları çaldım. Ön taraftaki pavyona kaçmayı başardım ama bir göz atmak için sargıyı çözmekten kendimi alamadım. Çanların içine doldurulmuş pamuğu çıkardığımda, duman, ateş ve sarı kumun bir anda çınlayarak dışarı döküleceğinin farkında değildim. O kadar telaşlanmıştım ki çanları bıraktım ve eski halime geri döndüm. Demir çubuğumu sert bir savaş vermek için kullandım, ancak kurtulamadığımda, zarar görebileceğimden korktum. Bu yüzden küçük bir sineğe dönüşüp bir kapı direğine uçtum ve şimdiye kadar saklandım. Şimdi Şeytan Kral burayı her zamankinden daha sıkı koruyor ve kapıları açmayı reddediyor. Bu nedenle, evlilik görevleri adına onu buraya gelip dinlenmesi için kandırmalısın. O zaman kaçabilir ve seni kurtarmak için başka bir plan yapabilirim."

Kadın bu sözleri duyduğu anda,

Her yeri titriyordu. Sanki tanrılar saçını çekiyormuş gibi; Zayıf ve korkulu, Kalbinin küt küt attığını hissetti.

"Sen," diye sordu gözyaşları içinde, "bir hayalet misin yoksa bir insan mı?"

"Ben ne bir insanım," diye yanıtladı Hacı, "ne de bir hayaletim. Şu anda burada küçük bir sineğe dönüşmüş durumdayım. Korkmayın. Çabuk git ve şeytan kralı davet et."

Kadın ona inanmayı reddetti.

Gözyaşları içinde usulca, "Beni büyülemeye çalışmıyorsun değil mi?" dedi.

"Neden seni büyülemek isteyeyim ki?" dedi Hacı. "Eğer bana inanmıyorsan, avucunu aç ve görmen için üzerine konayım."

Kadın gerçekten de sol avucunu uzattı ve Hacı nazikçe onun güzel elinin üzerine kondu. Ne kadar da benziyordu

Lotus tomurcuğuna çivilenmiş siyah bir bezelye; Şakayık çiçeğinin üzerinde dinlenen bir arı; İpek brokarın üzerine düşmüş bir üzüm; Zambak dalının yanında kalın siyah bir nokta!

Altın Bilge Sarayı, jadel benzeri elini yüksekte tutarak, "İlahi keşiş!" diye haykırdı.

"Ben ilahi keşişin dönüşümüyüm," diye yanıtladı Hacı bir vızıltıyla. Kadın ancak o zaman ona inanmış.

"O şeytan kralı buraya getirmeyi başardığımda," diye fısıldadı ona, " nasıl ilerleyeceksin?" Hacı, "Eski bir kişinin söylediği gibi,

Birinin tüm hayatını mahvetmek için sadece şarap vardır.

Ve o da dedi ki,

Tüm endişeleri gidermek için şarap gibisi yoktur.

Şarabın pek çok kullanım alanı vardır ve bu yüzden yapabileceğiniz en iyi şey yine de ona içirmektir. Şimdi size en yakın hizmetçilerden birini çağırın ve onu bana gösterin. Onun görünümüne bürüneceğim ve yanınızda size hizmet edeceğim. Bir fırsat olduğunda, harekete geçeceğim."

Kadın gerçekten de kabul etti ve "Bahar Grace, neredesin?" diye seslendi.

Bir paravanın arkasından beyaz yüzlü bir cadaloz çıktı ve diz çökerek, " Madam, ne arzu edersiniz?" diye sordu.

"Diğer hizmetçilere söyle," diye cevap verdi hanımefendi, "tül fenerleri yaksınlar, misk bezini yaksınlar ve kraldan çekilmesini istemek için bana ön avluya kadar eşlik etsinler." Spring Grace hemen dışarı çıkıp yedi ya da sekiz geyik şeytanını ve cadaloz ruhu çağırdı; onlar da ellerinde bir çift fener ve bir çift portatif küple içeri girdiler. Büyük Bilge havaya

yükselirken ellerini kavuşturarak ayağa kalkan kadının iki yanındadurdular.

Sevgili Hacı! Kanatlarını açarak doğruca beyaz yüzlü cadalozun başına yöneldi. Orada bir parça saç kopardı ve üzerine bir ağız dolusu ölümsüz nefes üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı. Bir anda uyku getiren bir böceğe dönüştü ve onu nazikçe kızın yüzüne yerleştirdi. Bu böcek bir kişinin yüzüne ulaştığı anda, burun deliğine doğru sürünecek ve içeri girdiğinde kişi uykuya dalacaktır. Bu nedenle Bahar Lütfumuz yavaş yavaş kendini o kadar yorgun hissetti ki ayakta zor duruyordu.

Bir o yana bir bu yana sallanarak ve başını sallayarak önceki dinlenme yerine geri döndü, başını yere koydu ve horlamaya başladı.

Hacı aşağı uçtu ve vücudunu bir kez sallayarak Bahar Zarafeti formuna dönüştü. Perdenin arkasından çıkıp diğer hizmetkârlarla birlikte hazırolda durdu ve biz de onları şimdilik orada bırakacağız.

Şimdi size ön tarafa doğru yürüyen Altın Bilge Sarayı Hanımefendisinden bahsedeceğiz. Küçük zebaniler onu gördüklerinde hemen Jüpiter'in Rakibi'ne haber verdiler:

"Yüce Kral, Madam geldi."

Zebani onu karşılamak için Dericilik Pavyonu'ndan aceleyle çıktı.

"Yüce Kral," dedi kadın, "duman ve ateş azaldı ve hırsız da ortadan kayboldu. Gece çok derin ve ben özellikle sizden dinlenmenizi istemek için geldim."

Son derece memnun olan şeytan, "Hanımefendi, lütfen kendinize dikkat edin. Az önceki hırsız aslında Sun Wukong'du ve öncülerimin üstesinden gelip güvendiğim ast subayımı öldürdükten sonra bizi kandırmak için dönüşüm geçirerek buraya geldi. Çok dikkatli bir arama yaptık ama ondan hiçbir iz yok. Bu yüzden bu konuda kendimi oldukça huzursuz hissediyorum."

"O adam kaçmış olmalı," dedi kadın. "Artık endişelenmenize gerek yok, Yüce Kral. Hadi çekilelim ve dinlenelim." Canavar ruh, kadının bu içten davetle orada durduğunu görünce reddetmeye cesaret edememiş. Diğer zebanilere meşalelere ve mumlara dikkat etmeleri ve hırsızlara ve soyguncular karşı tetikte olmaları emrini verdikten sonra, hanımefendiyle birlikte arka saraya geri döndü. Bahar Zarafeti kılığına girmiş olan Pilgrim de iki sıra hizmetçiyle birlikte içeri götürüldü. "Bize biraz şarap hazırla," diye bağırdı hanımefendi, "böylece büyük kralın yorgunluğunu giderebiliriz."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi şeytan kral gülerek. "Bize hemen şarap getir. Sevgili hanımefendinin korkularını yatıştırmasına yardım edeceğim."

Bunun üzerine kurnaz Spring Grace ve diğer zebaniler masa ve sandalyeleri kurarken birkaç kase meyve ve birkaç tabak av eti getirdiler. Kadın bir kadeh aldı ve zebani kral da ona bir kadeh sundu. İkisi de kadehlerini değiş tokuş ettikten sonra, aldatıcı Bahar Lütfu kenardaki şarap kabını aldı ve "Büyük kral ve hanımefendi bu geceye kadar kadehlerini değiş tokuş etmedikleri için, kadehleri boşaltmalısınız ki size bir Çifte Mutluluk turu dökebileyim" dedi.

Öyle yaptılar; kadehleri yine doldu ve onu da içtiler. Gösterişli

Bahar Zarafeti bir kez daha konuştu:

"Bu, büyük kral ve hanımefendi arasında çok mutlu bir buluşma! Şarkı söyleyebilen hizmetçiler şarkı söylesin, dans edebilenler dans etsin!"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki tüm salon şarkıların ve ahenkli melodilerin sesiyle doldu; dans edebilenler dans etti, şarkı söyleyebilenler şarkı söyledi, bu arada ikisi de bir hayli şarap içti. Sonra hanımefendi şarkı ve dansı durdurdu ve tüm hizmetçiler perdenin ötesinde durmak üzere tekrar iki koroya ayrıldı. Sadece gösterişli Bahar Zarafeti şarabı ileri geri dökmek için geride kaldı. Hanımefendi şeytan kralla evlilik konuşması yapmaktan başka bir şey yapmadı. Şuna bir bakın! Kadın öylesine ateşli bakışlar ve cazibeli cazibeler sergiliyordu ki, şeytan kral arzudan gevşedi.

Ama ona dokunmakta hiç şansı olmamış. Ne yazık! Gerçekten de kendini " sidik baloncuğunu ısıran bir kedi gibi hissetti - tümüyle boş bir zevk!"

Bir süre flört edip gülüştükten sonra kadın, "Yüce Kral, hazineler zarar gördü mü?" diye sordu.

"Bu hazineler," diye yanıtladı şeytan kral, "doğanın elemental güçleri tarafından dövülmüştü. Nasıl zarar görebilirler ki? Ancak hırsız pamuğu çekip çıkardığında leopar derisinden sargı yanmış."

"Onları tekrar nasıl paketledin?" diye sordu kadın. Şeytan kral, "Buna gerek yok, çünkü onları tekrar belime bağladım" dedi. Bunu duyan aldatıcı Bahar Zarafeti bir avuç saç koparıp çiğneyerek parçalara ayırmış. Sessizce şeytan krala yaklaştı ve bu saç parçalarını onun vücuduna yerleştirdi. Üzerlerine üç ağız dolusu ölümsüz nefes üfleyerek, "Değiş!" diye fısıldadı ve bir anda üç çeşit kötücül şeye dönüştüler: bitler, pireler ve tahtakuruları. Şeytan kralın giysilerine girdiler ve onu çılgınca ısırmaya başladılar. Dayanılmaz bir kaşıntıya yakalanan şeytan kral, ellerini koynuna sokarak kendini ovmaya ve kaşımaya başladı. Parmakları birkaç biti yakaladığında, daha yakından bakmak için onları lambaların yanına götürdü. Böcekleri gören kadın hüzünle, "Yüce Kral, sanırım iç çamaşırlarınız kirlenmiş olmalı. Uzun zamandır yıkanmadılar ve bu yüzden bu şeyler üzerinizde büyüyor."

Çok utanan zebani kral, "Daha önce üzerimde hiç böyle şeyler büyümemişti. Neden tam da bu gece kendimi rezil etmek zorundayım?" Kadın gülerek, "Utanılacak bir şey yok! Atasözünün dediği gibi, "Bir imparatorun vücudunda bile üç bit olabilir!" Kıyafetlerini çıkar, senin için birkaçını yakalamaya çalışayım."

Zebani kral gerçekten de kemerini ve giysilerini gevşetmeye başladı.

Bir yandan da gösterişli Bahar Zarafeti şeytan kralın vücuduna bakıyordu: giysilerinin her katında pireler zıplıyordu ve her giyside sıra sıra büyük tahtakuruları vardı. İrili ufaklı bitler o kadar kalındı ki, tepelerinden dökülen karıncaları andırıyorlardı! Üçüncü kat giysi

giyildiğinde, altın çanların üzerinde sayısız böceğin kaynaştığıgörülebiliyordu. Kendini beğenmiş Bahar Zarafeti, "Yüce Kral, çanlarıbana verin ki ben de sizin için biraz bit yakalayabileyim," dedi.

Şeytan kral o kadar utanmış ve korkmuştu ki doğruyu yanlışı ayırt edemiyordu. Çanları uzattı ve aldatıcı Bahar Zarafeti onları aldı ve uzun bir süre ellerinde oynadı. Şeytan kralın giysilerini sallamak için başını eğdiğini görünce hemen çanları sakladı. Üç tutam saçını kopararak, onları altın çanların üç tam kopyasına dönüştürdü ve lambaların önünde kasıtlı olarak ters çevirip inceledi. Sonra, bir oraya bir buraya sallanıp kıpırdanırken, vücudunu hafifçe salladı ve hemen tüm o bitleri, pireleri ve tahtakurularını geri aldı. Gösterişli altın çanlar, onları eline aldığında her zamankinden daha anlayışsız olan şeytana geri verildi. Aradaki farkı bir türlü anlayamayınca çanları iki eliyle havaya kaldırarak kadına uzattı ve şöyle dedi: "Bu Bir daha geçen seferki gibi bir şey olmaması için onları en dikkatli şekilde kaldırdığınız zaman."

Hanımefendi giysi sandığını yavaşça açtı, gösterişli çanları içine koydu ve sandığı sarı altından bir kilitle kilitledi. Şeytan kralla birkaç kadeh daha şarap içtikten sonra hizmetçilerine şu emri verdi:

"Fildişi yatağımızı fırçayla temizle ve ipek örtüleri aç. Büyük kralla birlikte uyuyacağım."

"Şansım yok! Şansım yok!" dedi zebani kral tekrar tekrar. "Size katılmaya cesaret edemem. Onun yerine bir saray hizmetçisini alıp batı sarayına gitmeme izin verin. Madam, lütfen kendi başınıza dinlenin."

Hepsi çekildi ve biz de şimdilik onları yalnız bırakalım.

Şimdi size hazineleri çalmayı başaran aldatıcı Bahar Zarafeti'nden bahsedeceğiz. Bunları orijinal haline dönüşmeden önce kendi beline bağladı. Vücudunu sallayarak uyku getiren böceği de aldı. Yürürken, üçüncü saatin geldiğini haber veren çıngırak ve gong seslerini duydu. Sevgili Hacı! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak bir büyü okudu ve ön kapıya ulaşmak için Beden Gizleme Büyüsü'nü uyguladı. Ancak kapının

sıkıca sürgülenmiş olduğunu görünce, altın çemberli çubuğunu çıkarıpkapıya doğrulttu; bu Kilit Açma Büyüsü kapıyı hemen araladı ve hızladışarı çıktı. "Jüpiter'in Rakibi," diye bağırdı kapının önünde dururkenyüksek bir sesle, "Leydi Altın Bilge'mi geri getirin!"

İki ya da üç kez bağırdı ve yaşlı genç tüm zebaniler ayağa kalktı. Etrafa bakmak için dışarı fırladılar ve ön kapıyı aralık buldular. Bazıları kapıyı bir kez daha kilitlemek için lambaları getirirken, zebanilerden birkaçı içeri koşarak "Yüce Kral, ana kapımızın dışında biri size isminizle hitap ediyor ve Bayan Altın Bilge'nin geri dönmesini talep ediyor!" diye haber verdi.

İçerideki hizmetçiler sarayın kapısından dışarı süzüldüler ve fısıldadılar, "Bağırmayın! Büyük kral daha yeni uykuya daldı." Bu arada Hacı ana kapının önünde biraz daha bağırdı ama o küçük zebaniler zebani kralı rahatsız etmeye cesaret edemediler. Bu üç ya da dört kez böyle devam etti, ama rahatsızlığı bildirmediler. Mağara evinin dışında, Büyük Bilge şafak sökene kadar kavga etti ve artık kendini kontrol edemiyordu. Demir çubuğu iki eliyle tutarak ilerledi ve kapıya vurdu. Çeşitli zebaniler dehşete kapıldı; bazıları kapıyı iterken, diğerleri rapor vermek için içeri koştu. Yeni uyanmış olan zebani kralı gürültülü bir kargaşa duydu.

Aceleyle giyindi ve ipek perdelerin arasından çıkarak "Bu gürültü de ne?" diye sordu.

Hizmetçiler diz çökerek, "Baba, gecenin yarısında dışarıda bize küfürler yağdıranın kim olduğunu bilmiyoruz. Şimdi kapıya bile vuruyor."

Zebani kral sarayın kapısından çıkarken birkaç küçük zebaniyle karşılaştı; zebaniler oldukça çekingen bir şekilde diz çökerek şöyle dediler: "Dışarıda biri küfürler yağdırıyor ve Altın Bilge Sarayını istiyor! Ona "Hayır" dediğimizde, sayısız hakaretler savurdu, tek kelimeyle korkunç şeyler. Büyük Kral'ın şafak vakti bile dışarı çıkmadığını görünce kapımıza saldırmaya başladı."

"Henüz açma," dedi şeytan. "Git ve onun adını ve nereden geldiğini sor. Çabuk dönüp bana rapor ver." Küçük zebanilerden biri koşarak dışarı

çıktı ve "Burada kapımıza vuran kim?" Hacı cevap verdi: "Ben HariciBüyükbaba; [

] buraya Kızıl-Mor Krallık tarafından Bayan Bilge Sarayı'nı kendi ülkesine geri götürmek için gönderildi!" Küçük şeytan bunu duyduğunda, rapor olarak bu sözlerle geri döndü ve şeytan kral davetsiz misafiri hakkında daha fazla araştırma yapmak için arka saraya doğru yola çıktı. Hizmetçisi "Babam geldi" dediğinde, hanımefendi yeni kalkmıştı ve henüz yıkanmamış ya da saçlarını taramamıştı.

Giysilerini aceleyle toplayan ama saçlarını toplamayan kadın, onu sarayın dışında karşıladı. Yerlerine oturduktan sonra, şeytan kralın neden içeri girdiğini bile soramadan, başka bir küçük şeytan rapor vermek için içeri daldı:

"Şu Harici Dede kapımızı kırdı!" Zebani gülerek, "Hanımefendi, sarayda kaç tane generaliniz ve komutanınız var?" dedi.

Hanımefendi şöyle dedi: "Kırk sekiz tugayımız ve bin tane iyi generalimiz var. Çeşitli sınırlarda sayısız mareşal ve komutan var."

"Dış soyadlı biri var mı?" diye sordu zebani kral.

"Sarayın içinde," diye yanıtladı hanımefendi, "tek bildiğim, gece gündüz saray kadınlarına öğütler vererek ve onları denetleyerek hükümdara nasıl yardımcı olacağımdı. Dış işler ise saymakla bitmez. Herhangi bir adı ya da soyadı nasıl hatırlayabilirim ki?"

Zebani kral, "Ziyaretçimiz kendisine Dış Dede diyor, ama eminim ki " de böyle bir soyadı yoktur.

. Aristokrat bir aileden geldiğinize ve doğanız gereği çok zeki olduğunuza göre, kraliyet sarayındayken her türlü kitabı ve kroniği okumuş olmalısınız. Bu soyadının herhangi bir metinde geçip geçmediğini hatırlıyor musunuz?"

"Sadece

'nde," diye yanıtladı hanımefendi, "orada, "Dışarıdan kişi öğretmenin talimatından öğrenir," ifadesi var.

Sanırım bu olmalı."

Zebani kral sevinçle, "Gerçekten de öyle! Gerçekten de öyle!"

Ayağa kalktı ve Dericilik Pavyonu'na gitmek üzere hanımefendiden ayrıldı. Zırhını düzgünce giydikten sonra, şeytani birliklerini çağırdı ve ellerinde yayılan çiçeklerden bir balta olduğu halde doğruca ön kapıdan çıktı. "Kızıl-Mor Krallık'tan gelen Dış Büyükbaba kim?" diye yüksek sesle bağırdı.

Sağ eliyle altın çemberli asayı kavrayan Hacı, sol eliyle şeytan krala işaret ederek, "Değerli yeğenim, neden bana hitap ediyorsun?" dedi. Şeytan kral onu gördüğünde öfkeyle doldu. "Şu haline bak!" diye bağırdı,

Yüz hatların bir maymununki; Bakışların bir maymununki. Yüzde yedisi hayalet, Ve hala benimle alay etmeye cüret ediyorsun?

"Kanunsuz şeytan," diye cevap verdi Hacı gülerek, "Cennete hakaret eden ve hükümdarla alay eden sensin! Ve senin gözlerin de yok! Beş yüz yıl önce Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olduğumda, Dokuz Katlı Cennet'in tüm o ilahi savaşçıları beni gördüklerinde "Saygıdeğer" kelimesini kullanmadan bana hitap etmeye cesaret edemezlerdi. Şimdi bana büyükbaban diyorsun. Bu senin için çok mu büyük bir kayıp?"

"Bana hemen adını ve soyadını söyle," diye tersledi zebani kral, "ve ne tür bir dövüş sanatı öğrendin ki buralarda böyle küstahça davranmaya cüret ediyorsun." Hacı, "Bunu sormasaydın daha iyi olurdu. Çünkü adımı ve soyadımı açıkladığımda, korkarım ki nerede duracağınızı bilemeyeceksiniz! Yaklaş, sağlam dur ve resitalimi dinle:

Beni doğuran ebeveynlerim Gök ve Yer'di; Güneş ve Ay'ın özü beni gebe bıraktı ve sayısız yıllar boyunca bir taşın içinde taşıdı. Bir ruh kökü beni şekillendirdi ve besledi- Ah, ne garip! Bahar doğayı canlandırırken, ben o yıl doğdum. Bugün tüm zamanlar için bir ölümsüzüm. Bir zamanlar

toplanan birçok zebaninin kaptanıydım, canavarların kızıl kayalıklarınönünde eğilmesini sağladım. Büyük İmparator Yeşim'e bir çağrı yapıldı;Altın Yıldız Venüs bir kararname ile geldi Benden Cennet'te bir makamsahibi olmamı istediler, Ama ben Ban At'tan, rütbeden memnun değildim.Mağaramda ilk isyanı ben planladım; Sonra kraliyet sarayını silahlarlarahatsız ettim. Deva Pagoda- Taşıyıcı ve prensi Kavgamızdan sonra ikiside dehşet içinde geri çekildi. Altın Yıldız Kozmik Kral'a tekrar seslendi, oda yatıştırıcı bir ferman gönderdi Beni Tanrı'ya eşit kılmak için, gerçekBüyük Bilge- Devletin iyi yetenekleri için uygun bir isim. ŞeftaliZiyafeti'ni de rahatsız ettiğim için, yarı sarhoş halde hap çaldığımdauğradığım gazap, Laozi'nin tahttan önce ortaya çıkmasına neden oldu;Jade Terrace'daki Batı Ana Kraliçesi eğildi. Kralların yasalarıyla alayettiğimi öğrenince, Askerleri çağırdılar ve gönderdiler- Yüz bin vahşigezegenimsi, Ve kargıların, mızrakların ve kılıçların yoğun sıraları.Kozmik ağlar dağın her yanına yayılırken, Güçlü bir buluşma içinkollarımızı kaldırdık. Kavga şiddetliydi ama iki taraf da kazanamadı veErlang, Guanyin'in tavsiyesi üzerine geldi. Kimin daha güçlü olduğunuöğrenmek için ikimiz dövüştük, Erik Dağı Kardeşleri'nin yardımıolmasına rağmen. Gücümüzü göstermek için kendimizi değiştirdiğimizde,Cennetteki üç bilge bulutları kenara itti: Laozi hemen elmas tuzağını aşağıattı, Tanrılar beni yakaladı ve altın basamaklara getirdi. Uzun bir itiraftabulunmama gerek yok; İşlediğim suçlar yüzünden parçalaraayrılmalıydım. Baltalar ve tokmaklar canımı alamazdı, Kılıçlar ve palalarda bana zarar vermedi. Ateş ve gök gürültüsü ancak bu kadarınıyapabilirdi - Uzun ömürlü yavrulara zarar veremezlerdi. Sonra esiriTushita'ya gönderdiler. İstedikleri gibi her şekilde rafine edilmek için.Doğru zaman gelene kadar üçayak açılmadı, Ama ben hemen merkezdendışarı fırladım; Uyumlu çubuğu tutan ellerimle Yeşim Ejderha Terası'nadoğru savaştım. Her bir gezegen ve yıldız saklanmaya başladı; Cennetinkoridorlarında tahribat yapmakta özgürdüm. Lord Müfettiş hemenBuda'nın yardımını istedi; Benimle Śākyamuni bir yarışmaya girdi. Ben,onun avucunun içinden takla atarak, Geri dönmeden önce tüm

gökleriturladım. Buda bunu önceden bilerek beni kandırdı; onuntarafındanCennet "in kenarında kıstırıldım. Beş yüz yıl sonrasınakadar.Alçakgönüllü benliğimi özgür bıraktım, bir kez daha eğleniyorum.Batı'yagiden Tang Keşişi'ni korumak için- Hacı Wukong bunu çok iyianlıyor.Batı yolunda şeytanlara boyun eğdirmeli. Hangi canavar ondankorkmayacesaret edebilir ki?"

Şeytan Kral, Hacı Wukong'un duyurusunu duyduğunda, "Demek sen Göksel Saray'da büyük karışıklığa neden olan adamsın! Eğer Tang Keşişi'ne Batı'y a kadar eşlik etmek üzere serbest bırakıldıysan, yolculuğuna devam etmelisin.

Neden başkalarının işine burnunu sokuyorsun? Neden Kızıl Mor Krallığa köle olarak hizmet etmek ve buraya ölümü aramaya gelmek zorundasın?"

"Seni hırsız! Seni kanunsuz şeytan!" diye bağırdı Pilgrim. "Böyle cahilce sözler söylüyorsun! Kızıl-Mor Krallığı'ndan en saygılı daveti aldım ve kralın en zarif misafirperverliğine borçluyum. Yaşlı Maymun orada tahttan bin kat daha yüce olarak görülüyor, beni ailesi gibi onurlandırıyor ve bana bir tanrı gibi saygı duyuyor. Ne cüretle "köle" kelimesini ağzına alırsın? Sen cennete yalan söyleyen ve hükümdarla alay eden bir şeytansın! Kaçma! Dedenin sopasının tadına bak!"

Biraz telaşlanan zebani, darbeyi savuşturmak için yana sıçradı ve ardından yayılan çiçek baltasını rakibinin yüzüne vurmak için kullandı. Bu muhteşem bir savaştı! Bir göz atın!

Altın kubbeli uyumlu sopa, Keskin yayılan çiçek baltası. Biri şiddete yönelirken dişlerini sıktı; Biri gücünü gösterirken dişlerini gıcırdattı. Bu, Cennete Eşdeğer, Dünyaya inen Büyük Bilgeydi; Bu ise dünyaya gelen yaramaz bir şeytan kraldı. İkisi cenneti karartmak için bulut ve sis püskürttüler; kepçe salonlarını gizlemek için kayaları ve kumu tekmelediler. İleri geri birçok stilden geçtiler; Yukarı ve aşağı altın ışıklar yaydılar. Birlikte güçlerini kullandılar, her biri sihir gücünü test etti. Bu

bayanı başkente götürmek istedi; Kraliçeyle birlikte dağda kalmak hoşunagitmişti. Tüm bu savaşın gerçekten başka bir nedeni yoktu: Bir kral içinher biri yaşamı ve ölümü unutmuştu!

İkisi elli raunt boyunca dövüştü, ancak bir karara varılamadı. Şeytan Kral, Hacı "nın ne kadar güçlü olduğunu görünce, ona karşı galip gelemeyeceğini anlamış. Demir çubuğu durdurmak için baltayı kullanarak, "Hacı Güneş, bir an duralım. Bugün kahvaltımı yapmadım. Önce yemeğimi yiyeyim, sonra seninle sonuna kadar savaşmaya gelirim." Hacı onun çanları almak istediğini fark etti, ama demir çubuğunu bir kenara bıraktı ve şöyle dedi: "İyi bir avcı yorgun bir tavşanı ezmez!" Git! Git! Git! Doyasıya yiyin ve ölümünüzü almak için geri dönün!"

Zebani arkasını dönerek içeri daldı ve kadına, "Hazineleri hemen çıkar," dedi.

"Ne için?" diye sordu. "Bu sabah savaşı kışkırtmak için bağıran kişi," diye yanıtladı zebani kral, "kutsal yazıları almaya giden bir rahibin öğrencisiydi. Onun adı Hacı Sun Wukong'dur ve "Dış Büyükbaba" sadece sahte bir isimdir. Onunla uzun süre savaştım ama ona karşı galip gelemedim. Hazinelerimi oraya götürmeme izin verin ki bu maymunu yakmak için bir ateş yakabileyim."

Kadın duydukları karşısında oldukça dehşete düşmüştü. Çanları sökmek istemiyordu ama onu gücendirmekten de korkuyordu; ancak onları sökerse Hacı'nın hayatını kaybedebileceğinden korkuyordu. Kadın tereddüt ederken, şeytan kral onu tekrar teşvik ederek, "Çabuk çıkar onları!" dedi.

Hanımefendinin kilidi açıp üç çanı şeytan krala vermekten başka çaresi yoktu, o da onları kapıp mağaranın dışına kaçtı. Gözyaşları yüzünden aşağı dökülürken, kadın sarayda oturmuş, Hacı'nın canını kurtarıp kurtaramayacağını merak ediyordu.

Ne o ne de şeytan kral bunların sahte çanlar olduğunu biliyordu.

Dışarı çıkar çıkmaz, şeytan kral rüzgârın üst noktasında durdu. "Hacı Güneş," diye bağırdı, "kaçma! Çanlarımı biraz sallarken beni izle!" Hacı gülerek cevap verdi: "Senin çanların var da benim yok mu sanıyorsun? Eğer sen onları sallayabiliyorsan, benim sallayamayacağımı mı sanıyorsun?"

"Ne tür çanlarınız var?" dedi şeytan kral. "Görmem için çıkar onları." Hacı demir çubuğuna bir çimdik atarak onu bir nakış iğnesi boyutuna indirdi ve kulağında sakladı. Sonra belindeki üç gerçek hazineyi çözdü ve şeytan krala, "Bunlar benim mor- altın çanlarım değil mi?" dedi.

Gördükleri karşısında büyük bir şaşkınlığa kapılan zebani kral kendi kendine, "Tuhaf! Çok tuhaf! Nasıl olur da onun çanları benimkilere tıpatıp benzeyebilir? Aynı kalıpta dökülmüş olsalar bile, burada bir iz ya da orada bir leke olması gerekirdi. Nasıl olur da birbirlerine tıpatıp benzeyebilirler?"

Bu nedenle, "Senin çanların nereden geliyor?" diye sordu.

"Değerli yeğenim," dedi Hacı, "seninkiler nereden geldi?"

Dürüst bir insan olan zebani kral hemen şöyle dedi: "Çanlarım aslen bana aitti. için

Lord Grand Purity, Yol'da en çok demlenmiş olan. Sekiz trigramlık soba altınında Şimdi mükemmelleştirilmiş mücevherler olarak adlandırılan bu çanları dövdü ve bu güne kadar Laozi tarafından geride bırakıldı."

zamaHacı g ü l e r e k , "Eski Maymun'un çanları da oradan geliyor. n."

"Nereden geldiler?" diye sordu zebani kral. Hacı dedi ki,

Tushita Salonu'nda Tao Patriği Sobası bu altın çanları hatasız dövdü mü? İki üç altı döngüsel hazinelerdir onlar: Benim çanlarım dişi, sizinkiler ise erkek.

"Bu çanlar," dedi şeytan kral, "aynı işlemle dövülmüş hazinelerdir. Altın iksir. Onlar kümes hayvanı ya da hayvan değildir.

Onları ayırt etmek için seksi nasıl kullanabilirsin? Eğer onlardan değerli bir şey çıkarabilirseniz, o zaman onlar iyi hazinelerdir."

"Pilgrim, "Yalnızca eylemin kanıt olduğu bir yerde konuĢmanın yararı yok," diye yanıtladı. Önce onları sallamana izin vereceğim."

Zalim kral gerçekten de ilk çanı üç kez sallamış ama ateş çıkmamış; ikinci çanı üç kez sallamış ama duman çıkmamış; üçüncü çanı üç kez sallamış ama kum çıkmamış. Korkunç bir şekilde telaşlanan şeytan kral, " Ne garip! Ne kadar garip! Dünyanın düzeni değişmiş! Bunlar tavuk gagalı çanlar olmalı! Erkek dişiyi görüyor ve bu yüzden hiçbir şey çıkmıyor!"

"Sallamayı kes, değerli yeğenim!" dedi Hacı. "İzin ver de görmen için benimkini sallayayım." Muhteşem maymun! Elindeki üç çanı kavradı ve hep birlikte salladı. Şu kırmızı ateşe, yeşil dumana ve sarı kuma bir bak! Birlikte döküldüler ve bir anda dağı ve ağaçları yutmaya başladılar. Büyük Bilge de bir büyü okudu ve yüzünü güneybatıya dönerek, "Gel, rüzgâr!" diye bağırdı. Gerçekten de güçlü bir rüzgâr ateşi kamçıladı ve ateş rüzgârın gücünden faydalandı.

Alev kırmızısı içinde Ve kocaman siyah, Gökyüzü ateş ve dumanla doluydu, Ve yeryüzü sarı kumla doluydu.

Aklını kaçıracak kadar korkan Jüpiter "in Rakibi kaçmak istedi ama bir çıkış yolu bulamadı. Çünkü böyle bir ateşin ortasında, canını kurtararak nasıl kaçabilirdi ki? Birden havadan yüksek bir ses geldi:

"Sun Wukong, ben geldim!"

Hacı başını hızla yukarı doğru çevirdiğinde, onun Bodhisattva Guanyin olduğunu gördü; sol eli tertemiz vazoyu destekliyor, sağ eli ise ateşi söndürmek için söğüt dalıyla tatlı çiy serpiyordu. Hacı o kadar ürkmüştü ki, hemen çanları beline soktu, ellerini göğsünün önünde kavuşturdu ve eğildi. Bodhisattva tatlı çiyden birkaç damla serptikten sonra, duman ve ateş bir anda yok oldu ve sarı kumdan eser kalmadı. Hacı el pençe divan durarak, "Büyük Merhamet'in buraya indiğini bilmiyordum," dedi. Dünya

ve ben sizin kutsal varlığınızdan kaçınmayarak gücenmenize nedenoldum. Bodhisattva'nın nereye gittiğini sorabilir miyim?"

"Bodhisattva, "Özellikle bu şeytana boyun eğdirmek için geldim," diye yanıtladı.

"Bu şeytanın kökeni neydi ki," dedi Pilgrim, "ona boyun eğdirmek için senin altın formunun ortaya çıkmasını gerektirdi?"

Bodhisattva şöyle dedi: "O aslında benim bindiğim altın saçlı kurt. Ona bakan delikanlı uyuyakaldığı için, bu lanetli canavar demir zincirleri ısırmayı başardı ve Kızıl Mor Krallığın kralı için felaketi ortadan kaldırmak üzere buraya geldi." Bunu duyan Hacı hemen eğildi ve şöyle dedi: "Bodhisattva gerçeği çarpıtıyor! Şeytan burada hükümdarla alay etti ve onu kraliçesinden etti; gelenekleri bozdu ve adetleri ihlal etti. Aslında hükümdarın başına felaket getirdi. Felaketi ortadan kaldırmak için krala yardım ettiğini nasıl söyleyebilirsiniz?"

Bodhisattva şöyle cevap verdi: "Kızıl-Mor Krallığın merhum kralı henüz tahttayken, şimdiki kralın, o zamanki veliaht prensin, henüz gençken avlanmaya son derece düşkün olduğunu bilmiyorsun. Önünde adamlar ve atlar, üstünde şahinler ve tazılar, bir keresinde biri erkek diğeri dişi iki genç kuşun tünediği Phoenix-Down Yamacı'nın önüne geldi. Bunlar Bodhisattva Büyük Kral Tavuskuşu'nun pınarlarıydı.

Genç prens yayını gerdiğinde erkek tavus kuşunu yaralamış ve dişi tavus kuşu da vücuduna saplanan bir okla Batı'ya dönmüş. Buda Ana onu affettikten sonra, üç yıl boyunca eşinden ayrı bırakılarak cezalandırılmasına ve vücuduna özlem hastalığının verilmesine karar verdi. O sırada, cezanın açıklandığını duyduğumda bu kurda biniyordum. Bu lanetli canavarın bunu hatırlayacağını ve kraliçeyi kaçırmak ve kral için felaketi ortadan kaldırmak için buraya geleceğini çok az fark ettim. Aradan üç yıl geçti ve onun önceden belirlenmiş cezası yerine getirildi. Kralı iyileştirmeye geldiğiniz için size teşekkür etmeliyim ve ben özellikle şeytana boyun eğdirmek için geldim."

"Bodhisattva," dedi Hacı, "hikâye böyle devam edebilir ama o aynı zamanda kraliçeyi kirletti, gelenekleri bozdu, ilişkileri altüst etti ve yasaları saptırdı. O ölümü hak ediyor. Şimdi şahsen geldiğine göre, onun hayatını bağışlayacağım ama canlı cezasını değil.

Ona sopamla yirmi vuruş yapmama izin ver, sonra onu götürebilirsin."

"Wukong," dedi Bodhisattva, "eğer benim aydınlanmamı takdir ediyorsan, o

zaman sen benim hatırım için onu affetmelisiniz. Bu tamamen senin erdemin olarak kabul edilecek, şeytana boyun eğdirmek. Eğer sopanı kaldırırsan, o ölmüş olacak!"

İtaatsizlik etmeye cesaret edemediği için Hacı'nın eğilmekten ve " Bodhisattva onu Güney Denizi'ne geri götürdükten sonra, bir daha gizlice insan dünyasına dönmesine izin verilmemeli, çünkü çok fazla zarar verebilir" demekten başka çaresi yoktu. Bodhisattva ancak o zaman haykırdı, "Lanetli canavar! Eğer şimdi kökenine dönmezsen, ne zaman döneceksin?" Yerde bir kez yuvarlanan şeytan, hemen orijinal formunda ortaya çıktı. Kürklü paltosunu silkeleyen Bodhisattva sırtına bindi, ancak bir bakışta yakasının altındaki üç çanın hiçbir yerde görünmediğini fark etti. "Wukong," dedi Bodhisattva, "çanlarımı geri ver."

"Yaşlı Maymun çanlar hakkında hiçbir şey bilmiyor!" diye yanıtladı Hacı.

"Seni hırsız maymun!" diye tersledi Bodhisattva. "Eğer çanları çalmayı başaramamış olsaydınız, on kişi bile ona yaklaşamazdınız. Çabuk getirin onları!"

"Ama gerçekten, ben onları görmedim!" diye kıkırdadı Hacı. "O halde," dedi Bodhisattva, "izin verin de biraz Sıkı Dolgu Büyüsü okuyayım."

Telaşa kapılan Hacı sadece mırıldanabildi: "Okuma! Okumayın! Çanlar burada!"

Böylece

Kurdun tasmasındaki çanları kim çözecek? Çözen, bağlayana sorar.

Bodhisattva çanları kurdun tasmasına geri taktıktan sonra tekrar sırtına binmiş. Şuna bir bakın!

Dört bacağının altında lotus çiçekleri büyür; Tüm vücudunda kalın altın iplikler parlar.

Büyük Şefkat Güney Denizi'ne geri döndü ve biz de onu burada bırakacağız.

Bunun yerine size, eteğini sıktıktan sonra demir çubuğunu kullanarak Efsanevi Canavar Mağarası'na giren ve geri kalan tüm şeytanları öldüren Büyük Bilge Güneş'ten bahsedeceğiz. Sonra da saraya giderek Altın Bilge Saray Leydisi'ni ülkesine dönmeye çağırdı. Hacı ona Bodhisattva'nın şeytana nasıl boyun eğdirdiğini ve neden eşinden ayrılmak zorunda kaldığını ayrıntılı bir şekilde anlattıktan sonra hanımefendi daha fazla minnettar olamazdı. Sonra Hacı biraz ot buldu ve bunları birbirine bağlayarak bir saman ejderhası yaptı. "Hanımefendi," dedi, "bunun üzerine tırmanın ve gözlerinizi kapatın. Korkmayın. Sizi efendinizi görmeniz için saraya geri götürüyorum."

Hacı sihirli gücünü kullanmaya başladığında kadın onun talimatlarını izledi: tek duyduğu rüzgârın sesiydi.

Yarım saatlik bir süre içinde başkente vardılar. Bulutlardan inerken, " Hanımefendi, lütfen gözlerinizi açın" dedi.

Kraliçe gözlerini açtı ve hemen tanıdığı ejderha kuleleri ve anka kuşu çanakları ona büyük bir zevk verdi. Hacı'yla birlikte hazine salonuna çıkmak için saman ejderhayı terk etti. Kral onu görünce aceleyle ejderha koltuğundan indi. Hanımefendinin elini tutarak onu ne kadar özlediğini söylemek isterken aniden yere düşerek ağlamaya başladı: "Ah elim! Acıyor! Acıyor!"

Sekiz Kural yüksek sesle kahkahalar atarak şöyle dedi: "Ah canım! Ondan zevk alacak kadar şanslı değilsin. Onu gördüğün an ölümüne vuruluyorsun!"

"Aptal," dedi Pilgrim, "onu çekmeye cüret mi

ediyorsun?" "Yaparsam ne olur?" diye sordu

Sekiz Kural.

Hacı dedi ki, "Hanımefendinin vücudu zehirli dikenlerle kaplı ve elleri korkunç iğnelerle dolu. Tekboynuzlu Dağ'a ulaştığı üç yıldan bu yana, o şeytan Jüpiter'in Rakibi onun bedenini hiç ele geçiremedi. Ona dokunduğu an, vücudu ya da elleri acı çekerdi." Bunu duyan çeşitli görevliler, "Ne yapalım?" diye haykırdılar. Böylece saray dışındaki görevliler sinirlendi ve saraydaki hanımlar da telaşlandı. Bu arada, diğer iki eş olan Yeşim Bilge ve Gümüş Bilge hükümdarın ayağa kalkmasına yardım ettiler.

Orada şaşkınlık içinde dururlarken, havada birinin "Yüce Bilge, ben geldim!" diye seslendiğini duydular. Hacı bakmak için başını kaldırdı ve duydu ki

Gökyüzünde görkemli turna çığlıkları, Birisi mahkemeye doğru sürüklenirken. Uğurlu ışıltı kuşatıyor; Yaratıcı auralar titriyor. Bulut ve sise bürünmüş Hindistan cevizi ve çimen bir palto, Nadiren görülen saman sandaletlere basıyordu. Elinde acelelerden oluşan bir sineklik vardı; Beline ipek bir kuşak sarılmıştı. Dünyanın her yerinde insani bağlar kurmuştu; ayakları serbest, tüm büyük dünyayı dolaştı. Bu, bugün dünyaya kurtuluş getiren Büyük Cennet'in Ölümsüz Mor Bulutu'ydu.

Onu karşılamak için ilerleyen Hacı, "Zhang Ziyang, nereye g i d i y o r s u n ?" diye sordu.

Gerçekleşmiş Ölümsüz Ziyang sarayın önüne giderek eğildi ve "Büyük Bilge, bu mütevazı ölümsüz Zhang Boduan sizi selamlamak için elimi kaldırıyor" dedi. Hacı, onun selamına karşılık vererek, "Nereden geliyorsun?" diye sordu.

"Üç yıl önce, bu bölgeden geçerken bir Buda festivaline gidiyordum. Kralın kaderinde eşinden ayrılmak olduğunu gördüğümde, şeytanın kraliçeyi kirletebileceğinden ve insan ilişkilerini bozabileceğinden korktum, böylece daha sonra kral ve kraliçenin yeniden bir araya gelmesi zor olacaktı.

Bu nedenle, kraliçenin gardırobuna ek olarak şeytan krala sunmak üzere eski bir hindistan cevizi kürkümü beş renkte ışıl ışıl parlayan yeni bir kaftana dönüştürdüm. Kaftanı giydiği anda vücudunda zehirli dikenler filizlendi, ama aslında o dikenler Hindistan cevizi kürkün dönüşümüydü. Şimdi Büyük Bilge'nin başarısını öğrendiğime göre, kurtuluş getirmeye geldim."

"O halde," dedi Hacı, "bu kadar uzaktan geldiğiniz için size minnettarız. Lütfen onu çabuk teslim edin."

Gerçekleşen ölümsüz ileri doğru yürüdü ve parmağıyla bayanı işaret etti; hemen, Hindistan cevizi palto çıktı ve bayanın tüm vücudu eskisi gibi pürüzsüz oldu. Gerçekleşen ölümsüz paltoyu silkeleyerek kendi üzerine örttü ve Hacı'ya şöyle dedi: "Affınıza sığınıyorum Büyük Bilge, çünkü bu mütevazı ölümsüz sizden ayrılmak zorunda."

"Lütfen bir dakika bekleyin," diye yanıtladı Hacı, "ve hükümdarın size teşekkür

etmesine izin verin." "Gerek yok, gerek yok," dedi ölümsüz gülerek. Uzun bir

selam verdi ve ayağa kalktı. havaya uçtu. Kral, kraliçe ve tüm görevliler o kadar şaşırmışlardı ki, hepsi gökyüzüne doğru eğildi.

Daha sonra kral, dört rahibe büyük bir ziyafetle teşekkür edilebilmesi i ç i n Doğu Salonu'nun açılması emrini verdi. Kral tebaasını hacıların önünde diz çöktürdükten sonra karısıyla yeniden bir araya geldi. Neşeyle içki içerlerken Hacı, "Efendim, şu savaş bildirgesini çıkarın" dedi.

Yaşlı adam belgeyi kolundan çıkarıp Hacı'ya verdi, o da krala uzattı ve şöyle dedi: "Bu belge buraya şeytanın küçük bir subayı tarafından gönderilecekti. Subay ilk başta benim tarafımdan ölesiye dövülmüştü ve ben de liyakatimi duyurmak için onu buraya getirdim. Daha sonra dağa geri döndüğümde, mağaraya girmek için subay kılığına girdim. Kadını bu şekilde gördüm. Altın çanları çalmayı başardıktan sonra, neredeyse şeytan tarafından yakalanıyordum. Sonra çanları tekrar çalmak için dönüşüm geçirmek zorunda kaldım. Benimle dövüştüğünde, Bodhisattva Guanyin'in gelip ona boyun eğdirmesi benim şansımdı. Ayrıca bana senin ve kraliçenin neden ayrılmak zorunda kaldığınızı da anlattı."

Olanları etraflıca anlattıktan sonra, kral ve tüm tebaası minnettarlık ve övgüyle doldu.

"Bu öncelikle değerli bir hükümdarın büyük talihiydi," dedi Tang Keşişi, "ve aynı zamanda mütevazı öğrencimizin erdemiydi. Bize verdiğiniz bu cömert ziyafet gerçekten de mükemmel! Şimdi sizden ayrılmak için eğilmeliyiz. Bu mütevazı din adamının Batı'ya yolculuğunu geciktirmeyin."

Rahipleri yalvarmalarına rağmen daha uzun süre kalmaya ikna edemeyen kral, yazıyı onaylattı. Ardından Tang Keşişi'nden imparatorluk arabasında oturmasını istedi, kendisi ve eşleri ise ayrılmadan önce hacıyı başkentten göndermek için arabayı kendi elleriyle ittiler. Gerçekten,

Yakınlık sayesinde endişeli rahatsızlığınız giderilir; Düşünce ya da arzu olmadan zihniniz huzur içindedir.

Yola çıktıklarında, başlarına ne tür bir iyilik ya da kötülük geleceğini bilmiyoruz; bir sonraki bölümdeki açıklamayı dinleyelim.

第072回 · Bölüm 72

Örümcek Ağı Mağarası'nda Yedi Tutku Köken'i kandırır Araf Pınarı'nda Sekiz Kural tüm görgü kurallarını unutur

Size Tripitaka'dan bahsediyorduk; Tripitaka, Kızıl-Mor Krallığı'nın kralından ayrılmış ve atıyla batıya doğru ilerlemişti.

Sayısız dağı aştı ve sayısız su yolundan geçti. Çok geçmeden sonbahar gitmiş, hatta kış bile geride kalmış ve yeniden ilkbaharın parlak, çekici mevsimi gelmişti. Usta ve müritler yeşilliklere basıp manzaranın tadını çıkarırken, ağaçların gölgelediği bazı evlere rastladılar. Eyerinin üzerinde yuvarlanan Tripitaka atından indi ve ana yolun kenarında durdu. "Usta," diye sordu Hacı, "bu yol bu kadar düz ve pürüzsüzken neden ilerlemiyorsunuz?"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "oldukça duyarsızsın! Efendi atın üzerinde oturmaktan oldukça yorulmuş olmalı. Biraz soluklanması için aşağı inmesine izin verebilirsiniz."

"Nefesimi tutmaya çalışmıyorum," dedi Tripitaka, "ama görüyorum ki orada bir ev var. Gidip yemek için biraz maigre dilenmek istiyorum."

Hacı gülümseyerek, "Ustanın konuĢma tarzına bak!" dedi. "Eğer yemek istiyorsanız, ben gidip dileneceğim. Atasözünün dediği gibi, "Bir kez öğretmen, her zaman baba." Usta yemek için dilenmeye giderken öğrenciler nasıl oturmaya devam edebilir?"

"Öyle değil," diye yanıtladı Tripitaka. "Genellikle uçsuz bucaksız ufka bakarız ve ne kadar uzağa gitmek zorunda olursan ol, yiyecek dilenmeye gidersin. Bugün yakınlarda bir ev var, yardıma ihtiyacım olursa seni çağırabileceğim kadar yakın. Bu nedenle gidip dilenmeme izin vermelisiniz."

"Ama Üstat," dedi Sekiz Kural, "doğru düşünmüyorsunuz. Atasözünün dediği gibi, "Üç kişi dışarı çıktığında, en küçük çocuk acı çeker." Siz baba nesline aitsiniz ve hepimiz sizin öğrencileriniziz. Eski bir metnin dediği gibi, "Üstlenilmesi gereken zor bir iş varsa, bunu gençler yapmalıdır.

Bırak yaşlı Hog gitsin."

"Ey öğrenciler," dedi Tripitaka, "bugün hava rüzgâr ve yağmur zamanlarının aksine açık ve aydınlık. O günlerde, büyük mesafeler kat etmeniz gerekse bile, elbette bunu yapacaksınız. Şimdi bu eve gideyim; yiyecek olup olmadığını öğrendiğimde gideceğiz."

Sha Monk bir yandan gülümseyerek, "Ağabeyler," dedi, "daha fazla konuşmaya gerek yok. Üstadın mizacı böyledir ve ona karşı çıkmanıza gerek yoktur. Eğer onu gücendirirseniz, yalvarmayı başarsanız bile yemeği yemeyecektir."

Sekiz Kural kabul etti ve onun için sadaka kutusunu çıkardı. Tripitaka şapkasını ve pelerinini değiştirdikten sonra etrafa bakmak için köye doğru yürüdü. Oldukça güzel bir evdi.

Gördüğünüz gibi

Taş bir köprü yükseliyor; Yaşlı ağaçlar kalın ve düzgün. Taş köprünün kemerli olduğu yerde, Gürül gürül akan su uzun bir dereyle buluşur; Yaşlı ağaçların sık ve düzgün olduğu yerde, Gizli kuşların şarkıları uzak tepelere ulaşır. Köprünün diğer tarafında birkaç saz kulübe var, Ölümsüz bir tapınak gibi tuhaf ve zarif; Bir de sazlarla kaplı bir pencere var Bu da burayı açıkça bir Taoist evi gibi gösteriyor. Pencerenin önünde dört güzel beliriyor, Hepsi anka kuşu dikiyor ve iğne işi yapıyor.

Yaşlı adam evde hiç erkek olmadığını, sadece dört genç kadın olduğunu görünce içeri girmeye cesaret edememiş. Ağaçların altında hareketsiz durdu ve her birinin

Bahar gibi güzel bir orkide doğası, Taş gibi sağlam bir kadın aklı. Pembe tonlar güzel yüzünü süslüyordu; Pürüzlü dudakları çok düzgündü.

Güve kaşları çekik hilal şeklindeydi; saçları örümcek ağından bir topuzyapmıştı. Çiçeklerin arasında dursaydı, Arılar onu bir arı sanabilir.

Orada en az yarım saat bekledi, ama her yer sessizdi, tavuklardan veya köpeklerden bir ses bile gelmiyordu. Kendi kendine şöyle düşündü: "Eğer gerçekten yemek dilenme yeteneğine sahip değilsem, öğrencilerimin bana gülmesini sağlayacağım. Diyecekler ki, usta yemek dilenmeyi bile başaramadıysa, öğrenciler nasıl gidip Buddha'ya tapınabilir?"

Yaşlı adam daha iyi bir alternatif düşünemedi; belki de ilerlememesi gerektiğini bilse de yine de köprüden yukarı doğru yürüdü. Birkaç adım attıktan sonra, saz kulübenin avlusunda sandal ağacından yapılmış küçük bir köşk olduğunu gördü. Köşkün içinde, içi hava dolu bir topu tekmeleyen üç genç kadın daha vardı.

Diğer dördünden oldukça farklı olan bu üç kıza bakın. Gördüğünüz gibi

Halcyon mavisi kollar çırpınıyor; Açık sarı etekler sallanıyor. Halcyon mavisi kollar dalgalanıyor Zarif, yeşim beyazı parmakları örtüyor. Açık sarı etekler sallanıyor Yarı açık ayakkabılar ince ve biçimli. Duruşları ve stilleri mükemmeldir; Hareketli ya da hareketsiz, topukları birçok form alır. Baş üstü geçmek için yüksekliği ölçmelidirler; uzun pas doğru ve gerçek olmalıdır. Dönen bir tekme "Duvarın Ötesindeki Çiçek"; Geri çekilmek "Denizi Aşmak" olur. Yavaşça bir toprak yığınını yakalamak; Bacakları yakalamak için tek başına saldırıyor. "Bir İnci Buda'nın Başına Yükseldiğinde", Ayak parmağıyla yakalar ve ayırırlar. İnce bir tuğlayı kaldırabilirler; Tekme atarlar, arkaya eğilirler, ayakları kavislidir. Düz bir gövde ile çömelirler; Topuklarıyla dönüp tekme atarlar. Dizlerini bükerek pas isteyebilirler, Omuzları pelerin giymiş gibi sallanıyor. Top bacakların arasından özgürce geçer Ya da boynuna dolanır ve sallanır. Akıntıya karşı akan Sarı Nehir gibi tekmeliyorlar, Ya da kuma vuran altın balıklar gibi. Bu yanlışlıkla baş olduğunu sanıyor; Bu bir anda bele çarpıyor. Top baldır tarafından sıkıca tutulur; Ayak parmaklarıyla sertçe vururlar. Topuklar kalktı, hasır sandaletler düştü; Makas tekmeleri ödülü geriye doğru

gönderir. Omuz pası stili için geri adım atın; Firkete sadece bir kez tersgider . Sepet gibi ağ alçakta asılı dururken, Sonra kapıya doğru vuracaklar.Top kaleye tam isabet ettiğinde, Tüm güzel bayanlar "Bravo!" diyebağırır. Bu yüzden her birinin ipek elbiseleri terden sırılsıklam vemakyajları dağınıktır; Sadece gayretleri tükendiğinde yeterinceağlayacaklardır.

Açıklamayı bitiremiyoruz; bu nedenle başka bir tanıklık şiiri de sunuyoruz. Şiir diyor ki:

Üçüncü ay, tarlada top koşturdukları zamandır, Ölümsüz rüzgârın savurduğu bu güzeller. Yüzleri terden sırılsıklam olmuş çiçekler gibi; Tozlu güve kaşları sis içinde söğütler. Parmaklarını örten mavi kollar aşağıya sarkar; Açık sarı etekler dolanır, ayaklarını gösterirler. Mücevherler ve dağınık saçlar ile tüm soluk ve adil tekmelemelerini bitirirler.

Tripitaka daha fazla oyalanamayana kadar onları izledi. Köprünün kemerine doğru yürümek ve yüksek sesle seslenmek zorunda kaldı, " Bayan Bodhisattvalar, bu mütevazı din adamı buraya bana vermeyi düşündüğünüz yiyecek miktarı için dilenmeye geldi." Onun sesini duyduklarında, tüm kızlar iğne işlerini ve toplarını bıraktılar. Gülümseyerek kapıdan çıktılar ve şöyle dediler: "İhtiyar, köyümüze ilk geldiğinizde sizi karşılamaya gelmediğimiz için bizi bağışlayın. Bir rahibi yol kenarında beslemeye cesaret edemediğimiz için, lütfen içeride oturun." Tripitaka bunu duyunca kendi kendine şöyle düşündü: "Aman Tanrım! Aman Tanrım! Batı gerçekten de Buddha'nın ülkesi. Kadınlar rahipleri beslemekle ilgileniyorsa, erkekler Buddha'ya nasıl saygı göstermez?"

Yaşlı adam öne doğru yürüdü ve kızları sazdan kulübeye kadar takip etmeden önce selam verdi. Sandal ağacından yapılmış köşkü geçtikten sonra etrafına bakındı. Ah! Aslında ne odalar ne de koridorlar vardı, sadece

Yüksek zirveler, Geniş ürün yelpazesi. Bulut ve sise dokunan yüksek zirveler; Denize ve adaya ulaşan geniş aralıklar. Kapı taş bir köprünün

yanında, Dokuz kıvrımla akan su tarafından taşınır; Bahçeye erik veşeftali ekilir, Binlerce sap ve meyve ile ihtişam için yarışıyor. Birkaçağaçtan sarmaşıklar ve sürüngenler sarkıyor; Orkide kokusunu on binçiçeğe yayar. Uzaktan bakıldığında mağara Isle Peng'den daha iyigörünüyor; Yakından bakıldığında dağ ve orman Hua Dağı'nı aşıyor.Burası sahte ölümsüzlerin inzivaya çekildiği yer; Başka hiçbir hane onunkomşu alanını kullanamaz.

Kızlardan biri öne doğru yürüdü, iki taş kapıyı iterek açtı ve Tang Keşişi'nden içeride oturmasını istedi. İhtiyarın içeriye girmekten başka çaresi kalmamıştı ve burada taş masalar ve banklardan başka bir mobilya göremedi. Hava karanlıktı ve aniden çok soğuk bir hal almış gibiydi. Telaşlanan ihtiyar kendi kendine şöyle düşünmüş: "Burası iyilikten çok kötülüğe işaret ediyor. Hiç de hoş bir yer değil." Kızlar hala gülümseyerek, "Lütfen oturun, ihtiyar" demişler.

İhtiyarın oturmaktan başka çaresi yoktu ve bir süre sonra o kadar üşümüştü ki titremeye başladı. "Hangi manastırdan geldin ihtiyar?" diye sordu kızlardan biri. "Ne tür bir sadaka istiyorsun? Köprüleri ve yolları onarmak için mi, bir manastır ya da pagoda inşa etmek için mi, yoksa bir festivali finanse etmek ve kutsal yazıları basmak için mi? Lütfen görmemiz için sadaka defterinizi çıkarın."

"Ben sadaka dilenen bir rahip değilim," diye cevap verdi yaşlı adam. " Eğer değilsen," dedi kız, "neden buraya geldin?"

Yaşlı adam şöyle dedi: "Ben Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından Batı Cenneti'ndeki Büyük Gök Gürültüsü'ne kutsal yazılar edinmek üzere gönderilen biriyim. Onurlu bölgenizden geçerken acıktım ve bu nedenle güzel konağınıza geldim. Sizden bir öğün yemek rica ettikten sonra buradan ayrılacağım."

"İyi! İyi! Güzel! Güzel! Güzel!" dedi kızlar. "Atasözünün dediği gibi, " Uzaktan gelen keşişler sūtraları daha iyi okuyabilir." Kardeşlerim, misafirimizi küçümsememeliyiz. Hemen vejetaryen bir yemek hazırlayalım."

O sırada kızlardan üçü yaşlı adamla karma konusunda hararetli bir şekilde konuşarak ona eşlik ediyordu. Ancak kızlardan dördü kollarını sıvayıp mutfağa koştu ve ateşi yakıp tavaları fırçaladı. Ne hazırladılar diye mi soruyorsunuz? Kızarmış buğday glüteni parçalarını geçebilecek kadar siyahlaşana kadar insan domuz yağında sote edilmiş ve kızartılmış insan eti. Ayrıca taze oyulmuş insan beynini de tavada kızartmışlar ve daha sonra fasulye loruna benzeyecek şekilde kesmişler. Bunlardan iki tabak çıkarıp taş masanın üzerine koydular ve yaşlılara, "Lütfen yiyin. Bu kadar acele içinde sizin için iyi bir vejetaryen yemek hazırlayamadık. Ancak açlığınızı gidermek için biraz yemek yiyin; arkada daha fazlası var."

Yemekleri koklayan yaşlı adam, yemeklerin çok pis ve kokuşmuş olduğunu görünce ağzını kapattı. Ayağa kalktı ve ellerini kavuşturarak eğildi, "Bayan Bodhisattvalar, bu mütevazı din adamı doğduğundan beri vejetaryen besleniyor."

Kızlardan biri gülerek, "Abi,"

, "bunlar vejetaryen yemekleri."

"Amitābha!" diye bağırdı yaşlı adam. "Eğer ben bir rahip olarak bu tür vejetaryen yemeklerden yersem, Dünya Onurlu Olan'ı asla göremem veya kutsal yazıları edinemem."

"İhtiyar," dedi kız, "sen evden ayrılmış birisin. Müşterileriniz konusunda asla seçici olmamalısınız!"

"Cesaret edebilir miyim? Cesaret edebilir miyim?" dedi yaşlı adam. " Bu rahip Büyük Tang'ın Batı'ya gitme emrini aldığından beri en küçük bir canlıyı bile yok etmedi ve gördüğü her yerde acıyı dindirmeye çalıştı.

Kendimi besliyorum, tane tane topluyorum; İplikleri tek tek örerek kendimi giydiriyorum.

Müşterilerim konusunda seçici davranmaya nasıl cüret edebilirim?"

"Müşterileriniz konusunda seçici olmasanız da," dedi başka bir kız gülerek, "kapıdan girdikten sonra insanları suçlamaktan korkmuyorsunuz.

Kaba ve tecrübesiz olanları hor görmeyin. Biraz yiyin lütfen!"

"Gerçekten de buna cesaret edemem," diye yanıtladı yaşlı adam, " çünkü emri çiğnemekten korkuyorum. Bir yaşamı beslemek, bir yaşamı teslim etmek kadar iyi değildir, bayan Bodhisattvalar. Lütfen gitmeme izin verin."

Yaşlı adam kapıdan çıkmaya çalıştı ama kızlar yolu kapattılar ve tabii ki onu bırakmayı reddettiler. "Kapımızın önünde bir iş var," diye bağırdılar, "ve sen bunu yapmamamızı mı bekliyorsun? "Osuruğunu elinle mi örtmek istiyorsun?" Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Gördüğünüz gibi hepsi biraz dövüş sanatı biliyordu ve ayrıca elleri ve ayakları da oldukça becerikliydi. İhtiyarı yakalayıp bir koyun gibi öne çektiler ve yere fırlattılar. Hepsi tarafından yere yatırıldı, iplerle bağlandı ve yükseğe asılmak üzere bir kirişin üzerine çekildi. Asılma şeklinin aslında bir adı vardı: "Ölümsüz Yolu Gösteriyor" deniyordu. Kollarından biri öne doğru uzatılmış ve bir iple asılmıştı; diğer kol vücudun yanına bağlanmış ve ip daha sonra orta kısmı asmak için kullanılmıştı. İki bacağı birbirine bağlanmış ve üçüncü bir iple asılmıştı. Yaşlı adam böylece üç halat tarafından tutularak çapraz kirişten yüzüstü sarkıtıldı. Acı içinde kıvranan ve gözleri yaşlarla dolan yaşlı adam kendi kendine, "Bu rahibin kaderi ne kadar acı! İyi bir aileden yemek dilenebileceğimi düşünmüştüm ama onun yerine kızgın bir çukura düştüm! Ey öğrenciler, beni kurtarmak için çabuk gelin, böylece birbirimizi tekrar görebileceğiz. İki saat sonra hayatım sona erecek!"

Yaşlı adam çok üzgün olsa da kızları dikkatle izliyordu. Onu düzgün bir şekilde bağlayıp astıktan sonra kıyafetlerini çıkarmaya başladılar. Büyük bir telaşa kapılan ihtiyar kendi kendine, "Beni dövmek istedikleri için soyunuyorlar ya da beni yemek istiyor olabilirler" diye düşündü.

Ancak kızlar sadece üst giysilerini çıkarıyorlardı. Karınları ortaya çıktıktan sonra sihirli güçlerini kullanmaya başladılar. Göbeklerinden bir ördek yumurtası kalınlığında iplik sarmalları döküldü; patlayan yeşim taşı

ve uçan gümüş gibi, iplikler bir anda tüm köy kapısını kapladı.

Şimdi size bunun yerine yol kenarında bekleyen Hacı, Sekiz Kural ve Sha Monk'tan bahsedeceğiz. İkisi eşyalara göz kulak oluyor ve atı otlatıyordu, ama her zaman yaramaz olan Hacı, daldan dala atlayarak yaprak topluyor ve meyve arıyordu. Tesadüfen başını efendisinin gittiği yöne doğru çevirdi ve bir anda bir ışık kütlesi gördü. O kadar telaşlanmış ki ağaçtan aşağı atlamış ve bağırmış: "Bu kötü! Çok kötü! Ustanın şansı çürüyor!"

Sonra parmaklarıyla işaret ederek arkadaşlarına, "Bakın şu köye ne oldu!" dedi.

Sekiz Kural ve Sha Monk yere baktılar ve kar gibi parlak ve gümüş gibi parlayan ışık kütlesini gördüler. "Bitti! Bitti!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Usta canavar ruhlarla karşılaşmış olmalı! Hadi gidip onu kurtaralım, çabuk!"

"Bağırma, Değerli Kardeşim," dedi Pilgrim, "çünkü işin aslını görmedin. Bırak yaşlı Maymun yukarı çıksın."

Sha Monk, "Dikkatli ol, Ağabey," dedi ve Pilgrim, "Ne olduğunu biliyorum," diye

cevap verdi. yapmak için."

Sevgili Büyük Bilge! Kaplan derisinden eteğini sıkıyor ve altın sarısını çıkarıyor. iki ya da üç sıçrayışta yukarı sıçradı. Orada, binlerce kat kalınlığında olması gereken, ağ benzeri bir desenle aşağı yukarı örülen yoğun bir kordon kütlesi keşfetti. Eliyle kordonlara dokundu, yumuşak ve yapışkan bir his vardı. Bunun ne olduğunu tam olarak bilmeyen Hacı, demir çubuğunu kaldırdı ve kendi kendine şöyle dedi: "Çubuğumun bir darbesi, bırakın bin katmanı, bunun on bin katını bile koparabilir!"

Tam saldıracaktı ki durdu ve kendi kendine biraz daha düşündü:

"Sert bir şeyi kırabilirim ama bu oldukça yumuşak. Muhtemelen yapabileceğim tek şey onu biraz düzleştirmek. Ama her neyse onu rahatsız

edersem, Eski Maymun'un kafası karışabilir ve bu iyi olmaz. Saldırmadanönce birkaç soru sormama izin verin." Kime soracak diye soruyorsunuz?Sihirli işareti yaptı ve bir büyü okudu, bu da yaşlı bir yerel ruhuntapınağında bir değirmen taşını döndürüyormuş gibi dönüp durmasınaneden oldu. Karısı ona, "İhtiyar, neden dönüp duruyorsun? Epilepsin miazdı?"

"Sen bunu bilemezsin! Sen bunu bilemezsin!" diye bağırdı yerel ruh. " Burada cennete eşdeğer bir Büyük Bilge var. Onunla tanışmaya gitmedim ve şimdi beni çağırıyor."

"Git ve onu gör o zaman," dedi karısı. "Neden burada dönüp duruyorsun?" "Eğer

onu görmeye gidersem," diye yanıtladı yerel ruh, "onun ağır çubuğunu da

görmem gerekecek. İyi ya da kötü olduğuna bakmadan bana saldıracak."

Karısı, "Senin kaç yaşında olduğunu görünce sana vurmayacak"

dedi. Yerel ruh dedi ki, "Tüm hayatı boyunca,

Bedava şarap içmeyi ve özellikle yaşlıları dövmeyi sever!"

İkisi bu şekilde bir süre sohbet etti, ancak tapınaktan çıkıp gitmekten başka çare bulamadı. Her tarafı titreyerek yolun kenarında dizlerinin üzerine çöktü ve "Büyük Bilge, bu bölgenin yerel ruhu size secde ediyor" diye seslendi.

"Ayağa kalk," dedi Pilgrim, "ve sebepsiz yere bu kadar telaĢlı görünme. Seni dövmeyeceğim, sadece senin hesabına bırakacağım. Sana sorayım, burası neresi?"

"Büyük Bilge nereden geldi?" diye sordu yerel ruh. "Doğu Ülkesi'nden Batı'ya gidiyorduk," diye yanıtladı Hacı.

Yerel ruh, "Büyük Bilge bir dağ sırtından mı geçti?" diye sordu.

"Hâlâ yukarıdayız," dedi Pilgrim. "Atımızı ve bavullarımızı göremiyor musun? Orada mı?"

"Bu," dedi yerel ruh, "Örümcek Ağı Tepesi'dir, altında da bir Örümcek Ağı

vardır. Mağara. Mağaranın içinde yedi canavar ruh var."

"Bunlar erkek mi yoksa dişi şeytanlar mı?" diye sordu Pilgrim ve yerel ruh "Dişi" dedi.

"Ne tür sihirli güçlere sahipler?" diye tekrar sordu Pilgrim.

Yerel ruh şöyle dedi: "Bu mütevazı tanrının çok az gücü veya yetkisi var ve ne tür yeteneklere sahip olabileceklerini belirleyemiyor. Bildiğim tek şey, buranın üç mil güneyinde doğal bir kaplıca olan Arınma Pınarı'nın bulunduğu. Başlangıçta, yukarıdaki bölgenin Yedi Ölümsüz Kadınının yıkandığı yerdi. Canavar ruhlar geldiğinden beri, Araf Pınarı'nı ele geçirdiler ve Ölümsüz Hanımlar onlarla mücadele etme zahmetine bile girmediler. Canavar ruhların burayı ele geçirmesine izin verdiler. Eğer, o zaman, hatta

Cennetin tanrıları bu şeytanlarla kavga etmedi, Bu tür ruhlar büyük bir büyü gücüne sahip olmalıydı."

"Canavar ruhlar pınarı neden istediler?" diye sordu Hacı. Yerel ruh şöyle dedi: "Bu şeytanlar pınarı ele geçirdikten sonra günde üç kez pınarda yıkanıyorlardı. Bugün Yılan Saati'nde bir kez yıkandılar ve öğlene kadar tekrar gelecekler." Hacı bunu duyunca, "Yerel ruh, sen geri dönebilirsin. Bırak onları kendim yakalayayım."

Bir kez daha el pençe divan durduktan sonra, yerel ruh hâlâ titreyerek kendi tapınağına geri döndü.

Büyük Bilgemiz şimdi tek başına sihirli gücünü kullandı; vücudunu sallayarak küçük bir sineğe dönüştü, yol kenarındaki bir otun üzerine kondu ve bekledi. Bir an sonra duyduğu tek şey yüksek nefes alma sesleriydi,

Yaprak yiyen ipek böcekleri gibi, Denizden yükselen gelgit gibi.

Yaklaşık olarak yarım bardak çay içmek için gereken sürede, tüm iplikler kayboldu ve köy bir kez daha eskisi gibi görünür hale geldi. Sonra ahşap kapıların bir gıcırtıyla açıldığını duydu ve yüksek sesli, kahkahalı konuşmalar yedi genç kadını dışarı çıkardı. Hacı gizlice onlara bakarken, hepsinin yan yana ve el ele yürüdüğünü gördü. Gülerek ve şakalaşarak köprüyü geçmeye başladılar. Gerçekten de ne güzeller! Görünüşe göre

Jadel gibi ama çok daha güzel kokulu; Çiçek gibi ama sözleri gerçek. Söğüt kaşlar uzak tepeler gibi kavisli; Kokulu ağızlar kiraz dudaklarla çerçeveli. Yalıçapkını tüyleri saç tokalarında yükseldi; Küçük ayaklar kıpkırmızı eteklerin altında parıldıyordu. Chang'e aşağıdaki dünyaya yelken açıyor gibi görünüyorlardı, Ve dünyaya inen ölümsüzler.

"Ustamın burada yemek dilenmek istemesine şaşmamalı!" diye kıkırdadı Hacı kendi kendine. "Demek buralarda böyle güzel yaratıklar varmış. Eğer efendim bu yedi güzel tarafından tutulursa, onlar için bir öğün bile yapamaz, ne de uzun süre dayanabilir. Eğer onu kullanırlarsa iki gün. Eğer onu sırayla kullanırlarsa, oracıkta ölür. Onları dinlememe izin verin ve ne yapmayı planladıklarını görün."

Sevgili Büyük Bilge! Bir vızıltıyla uçtu ve saç topuzlarından birinin üzerine kondu. Köprüyü geçtikten sonra, arkada yürüyen kızlardan biri öndekilere seslendi, "Ablalarım, banyomuzu yaptıktan sonra geri dönelim ve şu şişman keşişi yemek için buharda pişirelim."

"Bu şeytani yaratık," diye kıkırdadı Pilgrim kendi kendine, "ne kadar da başsız! Haşlamak onlara biraz yakacak odun kazandırır. Neden onu buharda pişirmek istiyor?" Güneye doğru ilerlerken çiçek toplayan ve otlarla etraflarını çeviren kızlar, kısa süre sonra muhteşem bir duvarla çevrili yüzme havuzuna vardılar.

Yemyeşil kokulu kır çiçekleri zemini kaplamıştı; her tarafta hem taze hem de yoğun orkideler vardı.

Arkadaki kız öne doğru yürüdü ve iki kapıyı büyük bir gürültüyle iterek açtı; içeride gerçekten de büyük bir sıcak su havuzu vardı.

Yaratılış anında, Güneşlerin orijinal sayısı on olarak belirlenmişti. Daha sonra, okçu Hou Yi yayını gerdi ve bu güneşlerden dokuzunu vurdu, Geride sadece bir güneş bırakarak, Yüce Yang'ın gerçek ateşini. Dünyada dokuz sıcak su kaynağı vardır, hepsi de eski güneşlerin dönüşümleridir. Yang'ın bu sihirli kaynakları: Kokulu- Soğuk Kaynak, Dağ- Mate Kaynağı, Kaplıca, Doğu- Füzyon Pınarı, Dağ- Sel Pınarı, Evlat- Barış Pınarı, Geniş- Dönen Bahar, ve Ateşli Bahar. Burası Arınma Pınarı.

Ayrıca bir tanıklık şiirimiz de var, şöyle diyor:

Sıcak ya da soğuk olmayan tek bir iklim, Sonbaharda her zaman ilkbahar. Kaynayan bir kazan gibi sıcak dalgalar; Yeni yapılmış çorba gibi karlı dalgalar. Dökülüp ekinleri ısıtır; Durgun bedeni tozumuzu yıkıyor. Kabarcıkları şişen gözyaşları gibi görünür; Sıvılaşmış yeşim taşı gibi çalkalanır. Böyle bir nem asla demlenmemiştir; Kendiliğinden ısınır, berrak ve pürüzsüzdür. Uğurlu toprakların iyi bir işareti, Gerçekten Cennet'in yaratımı, Güzellerin pürüzsüz ve buz beyazı tenlerini yıkadıkları yer: Tüm kirler temizlendi, jadel benzeri çerçeveleri yenilendi.

Bu yüzme havuzu yaklaşık elli fit genişliğinde ve yüz fit uzunluğundaydı. İçinde, yaklaşık dört fit derinliğindeydi, su o kadar berraktı ki dibi görülebiliyordu. Yuvarlanan inciler ve kabaran yeşim taşları gibi bir su fıskiyesi tabandan yukarı d o ğ r u kabarmaya devam ediyordu ve dört tarafında suyun akması için altı ya da yedi çıkış vardı. İki ya da üç mil ötedeki pirinç tarlalarına ulaştığında su hâlâ ılık olurdu. Havuzun bitişiğinde üç küçük çardak vardı; ortadakinin arkasına sekiz ayaklı bir sedir yerleştirilmişti, her iki ucunda da renkli lake giysi rafları vardı. Gördüklerinden gizliden gizliye hoşnut olan Hacı kanatlarını açtı ve bir vızıltıyla raflardan birinin üzerine kondu.

Suyun ne kadar sıcak ve berrak olduğunu gören kızlar hemen içinde yıkanmak istediler. Giysilerini çıkarıp askılara koydular ve birlikte havuza

atladılar. Hacı onları gördü

Düğmelerini ve tokalarını çözerek, İpek kuşaklarını çözerek. Göğüsleri gümüş gibi bembeyazdı; Bütün vücutları karı andırıyordu. Uzuvları buzla yaldızlanmış gibi görünüyordu; Omuzları hamurla yoğrulmuş gibiydi. Karınları yumuşak ve esnek görünüyordu; Sırtları hem parlak hem de pürüzsüzdü. Dizleri ve bilekleri yuvarlak ve küçüktü; ayakları üç inçten daha geniş değildi. Arzu, orta kısımlarını çevreledi, Aşk açıklıklarını gösterdi.

Kızlar havuza atladıktan sonra, yüzüp oynaşırken suyun üzerinde zıplamaya ve sıçramaya başladılar. "Eğer onları vurmak istersem," diye düşündü Hacı kendi kendine, "tek yapmam gereken oltamı havuza sokmak ve karıştırmak. Buna denir:

Farelerin üzerine sıcak su dökerek tüm yuvayı temizliyorsunuz.

Yazık! Yazık! Onları öldürebilirim ama yaşlı Maymun'un ünü biraz azalacak. Atasözünün dediği gibi, "Bir erkek bir kadınla dövüşmez." Benim gibi bir adam, bu kafatasçılardan birkaçını döverek öldürürsem oldukça beceriksiz görünür. Hayır, onlara saldırmayacağım. Onları hareket edemez hale getirecek bir plan yapacağım. Bu iyi olur."

Sevgili Büyük Bilge! Sihirli işareti yaparak ve bir büyü okuyarak, vücudunu bir kez sallayarak yaşlı, aç bir şahine dönüştü. Gördüğünüz gibi

Tüyleri kar ve buz gibi, Gözleri yıldızlar kadar parlak. Onu gören şeytani tilki aklını yitirir; Onunla karşılaşan kurnaz tavşan dehşete düşer. Çelik gibi parlayan ve hızlı pençeleri onun vahşi ve kahraman görünmesini sağlıyor. Eski yumruklarını ağzına hizmet etmek için kullanır, uçan her şeyi kovalamaya hazırdır. Uçsuz bucaksız soğuk havada süzülür, Sıkıcı bulutlar, umursamadan bir şeyleri kavrıyorlar.

Şahin bir kanat çırpışıyla pavyona doğru uçtu, keskin pençelerini uzattı ve raflarda asılı duran yedi takım elbiseyi temizledikten sonra tepeye geri dönerek Sekiz Kural ve Sha Monk'la buluşmak üzere asıl formuna

büründü.

Şimdi bizim salağa bakın! Hacı ile karşılaştı ve gülerek, "Demek Üstat bir rehinci dükkanına hapsedilmiş!" dedi.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu Sha Monk. "Görmüyor musun," dedi Sekiz Kural, "Büyük Birader onun tüm giysilerini çalmış." Onları yere koyan Hacı, "Bunlar canavar ruhlar tarafından giyilen şeyler" dedi.

"Nasıl bu kadar çok olabilir?" diye sordu Sekiz

Kural. Hacı, "Toplamda yedi takım var," dedi.

"Onları nasıl bu kadar kolay soyabildiniz?" diye sordu Sekiz Kural, " Hem de bu

kadar iyi?"

"Buna gerek yoktu," diye cevap verdi Pilgrim. "Gördüğünüz gibi buraya Örümcek Ağı Sırtı deniyor ve bu köy aslında Örümcek Ağı Mağarası adını taşıyor.

Mağaranın içinde, efendimizi yakalayıp astıktan sonra Arınma Pınarı'nda yıkanmaya giden yedi kız var. Bu kaynak aslında Cennet ve Dünya tarafından oluşturulmuş bir kaplıcadır. Banyolarını yaptıktan sonra canavar ruhlar yemek için Usta'yı buharda pişirmeyi planlıyorlardı. Onları oraya kadar takip ettim ve soyunup suya girdiklerini gördüğümde onlara saldırmak istedim. Ama asamı kirletmekten ve itibarımı düşürmekten korktum ve bu yüzden asamı hareket ettirmedim. Bunun yerine aç, yaşlı bir şahine dönüştüm ve tüm kıyafetlerini kaptım. Havuzdan çıkmaya utandıkları için suyun içinde çömelip kaldılar. Çabucak gidip Usta'yı çözelim ve yolumuza devam edelim."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "ne zaman bir şey yapsan ardında hep bir şeyler bırakıyorsun. Eğer canavar ruhları gördüysen, nasıl olur da onları öldürmezsin ve bunun yerine Usta'yı çözmeye gitmek istersin? Şu anda havuzdan çıkamayacak kadar utanmış olsalar da, gece olduğunda dışarı çıkacaklar. Evde eski kıyafetleri olmalı, onları giyip bizi

kovalayabilirler. Bizi kovalamasalar bile burada kalabilirler ve kutsalyazıları edindikten sonra bu yolu geri dönmek zorunda kalacağız.Atasözünün dediği gibi,

Bunun yerine seyahat masraflarınızdan vazgeçin; Yumruğunuzun dağıttığından asla yoksun kalmayın.

Batıdan döndüğümüzde yolumuzu keserler ve bize sorun çıkarırlarsa, düşmanlarla karşılaşırız, değil mi?"

"O halde ne yapmak istiyorsun?" diye sordu Hacı. "Gördüğüm kadarıyla," dedi Sekiz Kural, "Efendi'yi çözmeden önce canavar ruhları öldürmeliyiz. Planımız bu. "Çimenleri Köklerinden Biçmek."" "Onlara saldırmak istemiyorum," dedi Pilgrim. "Eğer istiyorsan, sen devam et."

Sevinçten havalara uçan Sekiz Kural, muckrake'ini havaya kaldırdı ve büyük adımlarla havuza doğru koştu. Bakmak için kapıları itip açtığında, yedi kızın da suyun içinde çömelmiş, atmacaya küfürler savurarak, "O düz saçlı yaratık! O sefil serseri! Büyük bir kedi kafasını kemirsin! Elbiselerimizi ele geçirdi! Nasıl hareket edebiliriz?"

"Bayan Bodhisattvas," dedi Sekiz Kural, kıkırdamalarını güçlükle zapt ederek, "demek burada banyo yapıyorsunuz. Benim gibi bir rahibin size katılmasını istemeye ne dersiniz?" Zebaniler onu gördüklerinde sinirlendiler. "Sen çok kaba bir rahipsin!" diye bağırdılar. "Bizler evdeki kadınlarız, sen ise evi terk etmiş bir erkeksin. Eski kitapta, "Yedinci yıldan itibaren, bir erkek ve bir kadın aynı minderde oturmamalıdır" yazıyordu.

Bizimle nasıl aynı havuzda yıkanırsınız?"

"Hava o kadar sıcak ki," dedi Sekiz Kural, "baĢka çare yok. Bu kadar titiz olma ve seninle yıkanmama izin ver. Kitabı bana fırlatmayı kes! Aynı minderde oturmak ve oturmamak da neyin nesi!" Daha fazla tartışmaya izin vermeyi reddeden Aptalımız tırmığını bıraktı, siyah ipek gömleğini çıkardı ve bir sıçrayışta suya atladı. Her zamankinden daha fazla öfkelenen zebaniler ileri atıldı ve ona vurmak istedi. Sekiz Kural'ın suya

indiğinde son derece çevik olabileceğini bilmiyorlardı. Vücudunusallayarak bir anda kılıflı bir balık ruhuna dönüştü. Tüm zebaniler elleriyleona doğru uzandı ve balığı yakalamaya çalıştı; ancak onlar doğudan onadoğru daldıkça, o bir vınlamayla batıya doğru fırladı ve onlar ellerinibatıya doğru daldırdıklarında, o bir kez daha doğuya doğru sıçradı.Sümüksü ve kaygan bir halde bacaklarının arasında çılgınca çırpınıyordu.Gördüğünüz gibi su göğüs derinliğindeydi; Sekiz Kural bir süre suyunüstünde yüzdükten sonra doğruca dibe daldı ve zebanileri öyle yordu kihepsi nefes nefese havuza yığıldı.

Ancak o zaman Sekiz Kural havuzdan dışarı sıçradı, eski haline döndü, gömleğini giydi ve bir kez daha muckrake'ini eline aldı. "Sen benim kim olduğumu sanıyorsun?" diye bağırdı. "Sadece kılıflı bir balık ruhu mu?" Onu gördüklerinde zebaniler dehşete kapıldı. "Sen az önce gelen rahipsin," dedi içlerinden biri. "Suya atladığında bir kılıf balığına dönüştün ve biz seni yakalayamadık. Şimdi yine böyle görünüyorsun. Aslında sen nereden geldin? Bize adını söylemelisin."

"Demek siz bir avuç kanunsuz şeytan beni gerçekten tanımıyorsunuz!" dedi Sekiz Kural. "Ben Tang büyüğünün öğrencisiyim, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan kutsal yazıları edinmek için yola çıkan biriyim. Ben Zhu Wun-eng, Sekiz Kural, Göksel Sazlıkların Mareşaliyim. Ustamı bir mağaraya astınız ve onu yemek için buharda pişirmeyi planlıyorsunuz. Ustam! Yemek için buharda pişirmek mi? Hemen kafalarınızı uzatın ve her biriniz bir darbe alın. İşinizi bitirmek istiyorum!" Bu sözleri duyan zebaniler korkudan ne yapacaklarını şaşırdılar. Suyun içinde dizlerinin üzerine çökerek ağladılar: "Saygıdeğer Babamızdan bizi affetmesini diliyoruz. Gözlerimiz var ama göz bebeklerimiz yok ve efendinizi yanlışlıkla yakaladık. Şu anda orada asılı olmasına rağmen işkence görmedi. Lütfen merhametinizle hayatlarımızı bağışlayın. Bunun yerine efendinizi Batı Cennetine göndermek için size biraz seyahat parası vermeye hazırız." Sekiz Kural elini sallayarak şöyle cevap verdi: "Böyle konuşma! Atasözü meseleyi çok iyi ifade etmiş:

Şeker satıcısı beni bir kez kandırdı mı, tatlı diline asla inanamazdım.

Ne olursa olsun, sana tırmığımla bir darbe indireceğim. Sonra her birimiz yolumuza gidebiliriz!"

Her zaman oldukça kaba ve hoyrat olduğu, kadınlara merhamet ve şefkat göstermekten çok gücünü sergilemeye niyetli olduğu için, bizim Budala tırmığını kaldırdı ve iyi ya da kötü olduğuna bakmadan onlara saldırmak için ileri atıldı. Korkunç derecede telaşlanan zebaniler artık utanç duymaktan ziyade hayatlarını korumak gibi çok daha önemli bir meseleyle ilgileniyorlardı. Mahrem yerlerini elleriyle koruyarak sudan dışarı sıçradılar ve büyülerini uygulamak için pavyonların yanında durdular. Hepsi de İplikler bir anda göbeklerinden dökülmeye başladı ve hiç vakit kaybetmeden Sekiz Kural, devasa bir ipek çadıra benzeyen şeyin içine girdi. Başını kaldırdığında gökyüzünün ve güneşin aniden kaybolduğunu fark eden Aptalımız kaçmak istedi ama ne yazık ki bir adım bile atamadı! Ayağına çelme takmak için her yere ipler ve kordonlar serpiştirilmişti. Bacaklarını hareket ettirdiği anda tökezlemeye başladı: sola doğru yöneldi ve yüzü yere yapıştı; sağa doğru gitti ve tepetaklak düştü; arkasını döndü ve burnu toprağı öptü; sadece amuda kalkmak için çabaladı. Vücudu uyuşana ve bacakları gevşeyene, başı dönene ve gözleri doğru göremeyene kadar sayısız kez takla attı. Emeklemekten bile acizdi, tek yapabildiği yerde yatıp inlemekti. Zebaniler onu bu şekilde kapana kıstırdıktan sonra, onu dövmediler ya da ona herhangi bir şekilde zarar vermediler. Havuzun kapısından atlayarak mağaraya geri döndüler ve örümcek ağını sığınak olarak kullandılar.

Taş köprüyü geçtikten sonra hareketsiz durdular ve ağı geri almak için büyüyü tekrar okudular. Sonra çırılçıplak mağaralara daldılar ve Tang Keşişi'nin yanından kıkırdayarak ve hâlâ elleriyle mahrem yerlerini kapatarak geçtiler. Taş odalardan birinden giymek için eski kıyafetler çıkardıktan sonra arka kapıya gittiler ve "Çocuklar, neredesiniz?" diye bağırdılar.

Gördüğünüz gibi canavar ruhların her birinin evlatlık bir oğlu vardı ve isimleri Arı, Eşek Arısı, Hamamböceği, Cantharis, Çekirge, Kurtçuk ve Yusufçuk'tu. Bu canavar ruhlar bir zamanlar bu yedi böceği yakalamak için büyük bir ağ kurmuşlar ve onları yutmak üzereymişler.

Ancak eskilerin dediği gibi, "Kümes hayvanlarının kümes hayvanı dili,

canavarların da canavar dili vardır."

Böcekler hayatları için yalvardılar ve kendilerini tutsak edenleri anne olarak onurlandırmak istediklerini beyan ettiler. O zamandan beri,

Şeytanlara hizmet etmek için yüzlerce bahar çiçeği topladılar; Canavar ruhları beslemek için yaz bitkileri aradılar.

Böcekler bu çağrıyı duyunca hemen canavar ruhların önünde toplanarak, "Anneler, bizi neden çağırdınız?" diye sordular.

"Oğullarım," diye yanıtladı zebaniler, "bu sabah erken saatlerde Tang sarayından gelen bir rahibi yanlışlıkla kışkırttık. Öğrencisi az önce bizi havuza hapsetti; sadece korkunç bir utanca maruz kalmakla kalmadık, neredeyse hayatımızı da kaybediyorduk. Gücünüzü kullanmalı ve onu geri döndürmek için dışarı çıkmalısınız. Eğer başarırsan, bizimle buluşmak için amcanın evine gidebilirsin."

Böylece canlarını kurtaran şeytanlar, lanet ağızlarının daha büyük felaketlere yol açacağı ve şimdilik onları bırakacağımız ağabeylerinin evine gittiler. Şu böceklere bakın! Ellerini ve yumruklarını hevesle ovuşturarak düşmanlarıyla savaşmaya gittiler.

Şimdi size o Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz, düşmekten bayılmış ve başı dönmüştü. Ancak bir süre sonra başını biraz kaldırmayı başardı ve tüm iplerin ve iplerin kaybolduğunu gördü. Oldukça temkinli bir şekilde ayağa kalktı; her seferinde bir adım atarak ve acısını dindirerek geri dönüş yolunu buldu. Hacı'yı görünce onu çekiştirdi ve "Ağabey, yüzüm şişmiş ve morarmış mı?" dedi.

"Sana ne oldu?" diye sordu Pilgrim.

Sekiz Kural şöyle cevap verdi: "O şeytanların saldığı ipler ve iplerle tamamen örtülmüştüm. Hatta yere bağladıkları çelme ipleri bile vardı. Kaç kez düştüğümü bilmiyorum ama gövdem gevşedi ve sırtım kırılmak üzereydi. tek bir adım bile atamıyordum. Hayatımı geri aldım ve buraya döndüm çünkü ipler ve kordonlar bir süre sonra ortadan kayboldu." Bunu duyunca Sha Monk haykırdı, "Bitti! Bitti! Bir felakete sebep oldunuz! Bu şeytanlar mağaraya Usta'ya zarar vermek için gitmiş olmalılar. Onu kurtarmak için hemen gidelim!" Bunu duyan Hacı köye doğru koşmaya başladı, onu atı çeken Sekiz Kural takip etti. Taş köprüye vardıklarında, yolları yedi küçük şeytan tarafından kesildi ve "Yavaşla! Yavaşlayın! Biz buradayız!"

Onlara bir göz atan Hacı kendi kendine, "Ne kadar gülünç! Hepsi çok küçük! En uzunları bile iki buçuk metreden fazla değil ve en ağırları on kilodan fazla olamaz."

Sonra da onlara "Siz kimsiniz?" diye bağırdı.

Zebaniler şöyle cevap verdi: "Biz yedi ölümsüz kadının oğullarıyız.

Annelerimize hakaret ettiniz ve şimdi kapımıza kadar gelmeye cüret ediyorsunuz. Kaçmayın! Kendine dikkat et!"

Sevgili şeytani yaratıklar! İleri atıldılar ve vahşi bir saldırıya geçtiler. Sekiz Kural'ımız düştüğü için zaten çok sinirliydi; bu böceklerin ne kadar küçük olduğunu görünce hırçınlaştı ve tırmığıyla saldırmaya başladı.

Bu zebaniler Sekiz Kural'ın ne kadar vahşi olduğunu görünce, her biri orijinal formuna geri döndü ve "Değişin!" diye bağırarak havaya uçtu. Anında bir tanesi on tanesine, on tanesi yüz tanesine, yüz tanesi bin tanesine ve bin tanesi on bin tanesine dönüştü; sayısız böcek bir anda ortaya çıktı. Gördüğünüz gibi

Gökyüzü uçan kurtçuklarla dolu, Yer yusufçuklarla kaplı; Arılar, eşek arıları, başınıza dalıyor; Hamamböcekleri gözlerinize saldırıyor. Cantharides ısırır önünüzü ve arkanızı, Ve çekirgeler, tepenizi ve

ayaklarınızı. Yüzünüze çarpan kocaman, siyah bir kütle, Cıvıltısı tanrılarıve ruhları korkutur.

Telaşlanan Sekiz Kural, "Ey Ağabey, kutsal kitaplara ulaşmanın kolay olduğunu söyleyebilirler ama Batı'ya giden yolda böcekler bile insanlara zorbalık yapıyor!" dedi.

"Kardeşim," dedi Hacı, "korkma. Git ve onlara hemen saldır!"

"Yüzüm, başım," diye bağırdı Sekiz Kural, "vücudumun her yerinde, onlardan on kattan fazla olmalı! Onlara nasıl saldıracağım?"

"Bu bir şey değil! Bir şey değil!" diye bağırdı Hacı. "Benim yeteneklerim var!"

"Ey Ağabey," diye bağırdı Sha Monk, "her ne yeteneğin varsa, onu ortaya çıkar! Kel kafam onların ısırıkları yüzünden şişti!"

Sevgili Büyük Bilge! Bir demet saç kopardı ve onları tükürmeden önce çiğneyerek parçalara ayırdı, "Değiştir! Sarı, spar . . ."

"Ağabey," diye araya girdi Sekiz Kural, "yine ne tür bir sokak ağzı kullanıyorsun? Sarı mı? Spar?"

"Farkında değilsin," diye yanıtladı Hacı, "sarı, sarı şahin anlamına gelir ve spar da atmacadır. Ayrıca uçurtma, gerfalcon, kartal, balık atmacası ve atmaca. Canavar ruhların oğulları yedi çeşit böcektir ve benim saçlarım da yedi çeşit şahine dönüştü."

Atmacalar elbette en çok böcekleri gagalayabiliyordu; gagalarını bir kez salladıklarında bütün bir böceği yiyip bitiriyorlardı. Pençeleriyle de saldırıyorlar ve böcekleri kanatlarıyla yere düşürüyorlardı. Kısa süre içinde böcekler ortadan kalktı; havada onlardan hiçbir iz bulunamadı ama yerde bir ayaktan fazla ceset vardı.

Üç kardeş daha sonra köprüyü geçip mağaraya girdiler ve orada eski efendilerini kirişe asılmış ve ağlarken buldular. "Usta," dedi Sekiz Kural, ona doğru yürüyerek, "burada eğlence olsun diye asılmak istediğin için

beni kim bilir kaç kez düşürdün!" Sha Monk, "Daha fazla bir şeysöylemeden önce Usta "yı çözelim" dedi. Hacı hemen ipi kestirdi veefendisini aşağı indirdi. "Canavar ruhlar nereye gitti?" diye sordu. TangKeşişi, "Oğullarını çağırmak için çırılçıplak arkaya koştular," dedi.

"Kardeşlerim," dedi Hacı, "onları aramaya gitmek için benimle gelin."

Silahlarını ellerine alan üçü, şeftali ve armut ağaçlarının bazılarına tırmandıktan sonra bile arka bahçede şeytanları boşuna aradılar. " Gitmişler! Gitmişler!" dedi Sekiz Kural. Sha Monk, "Artık onları aramaya gerek yok. Gidip Usta'yı beklemeliyiz."

Kardeşler Tang Keşişi'nden ata binmesini istemek için ön tarafa döndüler. "Siz ikiniz önce Usta'yı dışarı çıkarın," dedi Sekiz Kural. "Yaşlı Hog'un tırmığımı evlerinde kullanmasına izin verin, böylece geri döndüklerinde yaşayacak yerleri olmayacak."

"Tırmığını kullanmak güç israfı," diye kıkırdadı Pilgrim. "Neden biraz yakacak odun bulmuyorsun ve onlar için her şeyi bitirmiyorsun?"

Sevgili Aptal! Gerçekten de çürümüş çam, kırık bambu, kurumuş söğüt ve ölü sarmaşıklar buldu; bir ateş yaktı ve kısa süre içinde mağara evinin tamamı yanıp kül oldu. Usta ve öğrenciler daha sonra devam etmek için kendilerini daha rahat hissettiler. Aha! Onlar ayrıldıktan sonra şeytanlara ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第073回 · Bölüm 73

Tutkular, eski düşmanlıklar yüzünden, felakete yol açar İblis tuzağına düşmüş, Akıl Lordu şansla ışığı kırar

Size Tang Keşişi'ni Sekiz Kural ve Sha Keşişi ile birlikte Batı'ya giden ana yolda ilerlemesi için destekleyen Büyük Bilge Sun'dan bahsediyorduk. Ancak kısa bir süre sonra, saray özelliklerine ve süslemelere sahip bazı yüksek binalara rastladılar. Atını dizginleyen Tang Keşişi, "Öğrenciler, buranın ne tür bir yer olduğunu söyleyebilir misiniz?" dedi. Bakmak için başını kaldıran Hacı şunları gördü

Binaları çevreleyen dağlar; Çardakları yuvarlayan bir dere; Kapının önünde yoğun bir ağaç çeşitliliği; evin dışında en güzel kokulu kır çiçekleri. Söğütlerin arasında dinlenen bir balıkçıl Sisin içinde tertemiz yeşim taşı gibi görünüyordu; Şeftalilerin arasında öten bir oriole Alevlerin içinde parlak altın gibi görünüyordu. Yaban geyikleri çiftler halinde Düşünmeden ve umursamadan yeşil çimenlerin üzerinde yürüdüler; Dağ kuşları ikişer ikişer Kırmızı ağaç uçlarının üzerinde uçuyor ve gevezelik ediyordu. Gerçekten de Liu ve Ruan'ın Tiantai mağarası gibi görünüyordu, bir peri uğrak yeri, bir ölümsüzün evi.

"Üstat," dedi Hacı, "burası ne kralların ya da düklerin evi, ne de soyluların ya da zenginlerin evi. Daha çok bir Taoist Manastırı ya da Budist manastırına benziyor ve bunu oraya vardığımızda anlayacağız." Tripitaka bunu duyunca atını ileri doğru kırbaçladı. Kapının önüne geldiklerinde, usta ve öğrenciler kapının üzerine monte edilmiş ve üzerinde Sarı Çiçek Manastırı yazan taş bir plaket keşfettiler. Tripitaka atından indi.

Sekiz Kural dedi ki, "Sarı Çiçek Manastırı bir Taoistin evi olmalı. İçeri girip onunla tanışmak bizim için iyi olabilir. Kıyafetlerimiz farklı olabilir, ancak aynı kemer sıkma uygulamalarını takip ediyoruz."

"Haklısın," dedi Sha Monk. "İlk etapta içeri girip biraz manzaranın tadını çıkarabiliriz, ikinci etapta da atı otlatıp besleyebiliriz. Eğer uygunsa, onlardan Usta "nın yemesi için biraz yiyecek hazırlamalarını isteyebiliriz."

İhtiyar kabul etti ve dördü birlikte içeri girdiler. İkinci kattaki kapının iki yanına aşağıdaki yeni yıl beyiti asılmıştı:

Sarı filiz, beyaz kar-bir ölümsüzün evi; Jasper otu, yeşim çiçekleri-bir tüylü kişinin evi.

"Bu," dedi Hacı kıkırdayarak, "teneke kutu taşıyan bir Taoist, aceleleri yakıyor, otları arıtıyor ve reaksiyon kaplarındaki ateşi çalıştırıyor."

Tripitaka ona bir çimdik atarak, "Sözlerine dikkat et! Sözlerine dikkat et! Biz onun tanıdıkları veya akrabaları değiliz ve burada geçici olarak kalıyoruz. Onun ne yaptığını neden umursayalım ki?"

İkinci kattaki kapıdan geçtiklerinde henüz cümlesini tamamlamamıştı. Ana salon tamamen kapalıydı ama doğu koridorunda bir Taoistin oturmuş ilaç ve hap yaptığını gördüler. Nasıl giyinmişti diye mi soruyorsunuz?

Parıldayan kırmızı, lake altın bir başlık ve parlak siyah, koyu, uzun bir cübbe giymişti. Yayılan yeşilden bulut desenli ayakkabılara bastı; Sallanan sarıdan bir Usta Lü kuşağı düğümledi. Yüzü demir bir kabak gibiydi; Gözleri parlak yıldızlar gibi parlıyordu. Burnu bir Müslüman'ınki gibi kalkıktı; dudakları bir Tatar'ınki gibi dışa doğru kıvrılmıştı. Yıldırımlar onun Taoist zihninde saklıydı, kaplanları ve ejderhaları evcilleştiriyordu, gerçek bir tüylü.

Tripitaka onu görünce yüksek sesle, "Yaşlı ölümsüz, bu mütevazı din adamı senin önünde eğiliyor" dedi. Gördüğü manzara karşısında irkilerek başını kaldıran Taoist, elindeki ilaçları bıraktı, saç tokasını aceleyle aşağı bastırdı, kıyafetlerini düzeltti ve merdivenlerden inerek, "Yaşlı efendi, sizi karşılamaya gelemediğim için beni affedin. Lütfen içeride oturun."

Yaşlı adam sevinçle ana salona çıktı; kapıyı iterek açtığında Üç Saf Varlığın kutsal resimlerini gördü, önlerinde uzun bir kurban masasının

üzerine yerleştirilmiş vazolar ve tütsüler vardı. İhtiyar birkaç çubuk tütsüaldı ve bunları çömleklerin içine koydu. Ancak resimlerin önünde üç kezeğildikten sonra Taoist'i bir kez daha selamladı ve öğrencileriyle birliktekonuk koltuklarına oturdu. Taocu hemen çay servisi yapılmasını istedi,bunun üzerine iki genç çay tepsisini aramak, çay fincanlarını yıkamak, çaykaşıklarını ovmak ve çay meyveleri hazırlamak için içeri koştu. Tüm bukoşuşturmalar kısa süre sonra o birkaç kader düşmanını rahatsız etti.

Örümcek Ağı Mağarası'nın yedi dişi şeytanı, bir zamanlar bu Taoist'i n okul arkadaşlarıydı ve sihir sanatlarını birlikte öğrenmişlerdi. Eski kıyafetlerini giydikten ve evlat edindikleri oğullarına eğitim verdikten sonra buraya gelmişler. Şu anda giysiler için kumaş kesiyorlardı ki, çay hazırlamakla meşgul olan delikanlıları gördüler. "Çocuklar," diye sordular, "sizi bu kadar telaşa düşüren bu misafirler kim?"

"Az önce dört keşiş içeri girdi," diye yanıtladı çocuklar, "ve Efendi hemen çay servisi yapılmasını istedi."

"Beyaz, şişman bir rahip var mıydı?" diye sordu kadın zebanilerden biri. "Evet," diye cevap verdiler. "Uzun burunlu ve kocaman kulaklı bir tane daha?" diye tekrar sordu. "Evet," diye cevapladılar. "Çabuk çayı dışarı götürün," dedi dişi şeytan, "ve bunu yaparken efendinize göz kırpın. İçeri gelmesini söyle, çünkü ona söylemem gereken önemli bir şey var."

İlahi gençler gerçekten de beş fincan çayı ana salona götürdüler; kıyafetlerini düzelten Taoist bir fincan aldı ve iki eliyle Tripitaka'ya sundu. Ardından Sekiz Kural, Sha Monk ve Hacı'ya servis yaptı. Çaydan sonra fincanlar toplandı ve onlar toplanırken delikanlılardan biri Taocuya göz kırptı. Hemen ayağa kalktı ve şöyle dedi, "Lütfen hepiniz oturun. Çocuklar, tepsileri kaldırın ve misafirlerimize eşlik edin. Ben birazdan döneceğim."

Üstat ve öğrencileri, manzaranın tadını çıkarmak için bir delikanlıyla birlikte salonun dışına çıktılar ve biz şimdilik onları yalnız bırakalım.

Şimdi size başrahip odasına geri dönen ve orada yedi kızı diz çökmüş ve "Ağabey! Ağabey! Kız kardeşlerinizin söylediklerini dinleyin." Taoist onları elleriyle kaldırarak şöyle dedi: "İlk geldiğinizde benimle konuşmak istediğinizi söylemiştiniz. Bugün hazırladığım ilaçların kadınlara maruz kalmaması gerekiyordu ve bu yüzden cevap vermedim. Şimdi dışarıda misafirler var. Daha sonra konuşabilir miyiz?"

Zebaniler şöyle dedi: "Sana söyleyeceklerimizi ancak misafirlerin geldiğinde söyleyebiliriz, Ağabey. Onlar gittiğinde, artık size bir şey söylememize gerek kalmayacak."

"Değerli kardeşlerimin konuşma tarzına bakın!" dedi Taoist kıkırdayarak. "Sadece misafirler buradayken anlatılabilir de ne demek? Delirdin mi sen? Benim saflık ve sükûnet içinde ölümsüzlük sanatını geliştirenlerden biri olduğumu söylemeyelim. Karısının, çocuklarının ve diğer ev işlerinin bakımıyla yükümlü saygısız bir insan olsaydım bile, kendi işimle ilgilenmeden önce misafirlerin gitmesini beklemek zorunda kalırdım. Nasıl bu kadar terbiyesiz olabilir ve beni bu kadar utandırabilirsin? Bırakın dışarı çıkayım."

Zebaniler onu çekiştirerek, "Ağabey, lütfen kızma. Size soralım, bu misafirler nereden geldi?" Yüzü kıpkırmızı olan Taoist onlara cevap vermedi.

Zebanilerden biri, "Az önce çocuklar çay getirmeye geldiler ve duyduğuma göre dört keşişmişler" dedi.

"Keşişlerse ne olmuş yani?" dedi Taocu öfkeyle. "Bu dört keşiş arasında," dedi şeytan, "beyaz yüzlü, oldukça tombul biri var ve ayrıca uzun burunlu ve kocaman kulakları olan biri de var. Onlara nereden geldiklerini sordun mu?"

"Gerçekten de böyle iki keşiş var," diye yanıtladı Taocu, "ama nereden biliyorsun? Bu ikisini daha önce bir yerde gördünüz mü?"

"Ağabey," dedi kızlardan biri, "meselenin ardındaki tüm incelikleri gerçekten bilmiyorsun. Şu beyaz yüzlü keşiş, Tang sarayı tarafından Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak üzere gönderilmiş biri. Bu sabah yiyecek dilenmek için mağaramıza geldi. Kız kardeşleriniz Tang Keşişi'nin ününü uzun zamandır duydukları için onu yakaladık."

"Bunu neden yapmak istedin?" diye sordu Taocu.

Kız şöyle dedi: "Uzun zamandır insanların Tang Keşişi'nin on enkarnasyon boyunca kendi kendini yetiştirmiş gerçek bir bedene sahip olduğunu söylediklerini duyuyoruz. Onun etinden bir parça yiyen herkes uzun ömürlü olur. Bu yüzden onu ele geçirdik. Daha sonra, uzun burunlu ve kocaman kulaklı o rahip tarafından Araf Deresi'nde tuzağa düşürüldük. Önce kıyafetlerimizi çaldı; sonra daha da cesaretlendi ve bizimle aynı havuzda yıkanmak istedi. Tabii ki onu durduramadık. Suya atladıktan sonra bir kılıf balığı ruhuna dönüştü ve bacaklarımızın arasında ileri geri dalıp çıktı. Öyle bir hayduttu ki, bize kesinlikle saldıracağını düşündük. Sonra sudan dışarı sıçradı ve eski haline döndü. Ona boyun eğmeyeceğimizi görünce, dokuz çatallı bir muckrake aldı ve hepimizi öldürmeye çalıştı. Eğer birazcık zekamızı kullanmamış olsaydık, onun tarafından katledilecektik. Dehşete kapılmış olsak da canımızı kurtararak kaçmayı başardık ve sonra yeğenlerinize keşişle savaşmaya gitmelerini söyledik. Bununla birlikte, ölü mü yoksa diri mi olduklarını öğrenmek için oyalanmadık, çünkü sığınmak için doğrudan buraya geldik. Bir zamanlar okul arkadaşlığımızın hatırına, bugün bizim intikamımızı almanız için size yalvarıyoruz." Bu sözleri duyunca Taoist o kadar sinirlendi ki rengi değişti ve sesi titredi. "Demek bu keşişler bu kadar küstah, bu kadar alçak!" dedi. " Hepiniz sakin olun. Bırakın onlarla ben ilgileneyim!"

Kızlar ona teşekkür ederek, "Eğer Ağabey dövüşmek istiyorsa, sana yardım

edeceğiz" dediler. "Dövüşmeye gerek yok! Savaşmaya gerek yok!" dedi Taoist.

"Atasözünün dediği gibi, "Dövüştüğünüzde zaten yüzde üç kayıp yaşıyorsunuz!" Onun yerine beni takip edin, hepiniz."

Kızlar onu odasına kadar takip etti; yatağının arkasına bir merdiven yerleştirerek kirişe tırmandı ve yaklaşık sekiz inç yüksekliğinde, bir ayak uzunluğunda, dört inç genişliğinde ve küçük bir bakır kilitle sürgülenmiş küçük bir deri çantayı aşağı indirdi. Taoist ayrıca kolundan, saçaklarına küçük bir anahtar bağlanmış kaz sarısı bir mendil çıkardı. Kilidi açtı ve içinden küçük bir ilaç paketi çıkardı,

Bütün dağ kuşlarının gübreleri toplanır. Bakır bir tencerede pişirildiğinde, Zaman ve ısı eşitti. Bin pounddan sadece bir fincan elde edildi ve bu da üç tutama indirildi. Üç tutam daha sonra tavada kızartıldı, pişirildi ve biraz daha rafine edildi. Sonunda, önceki mücevherler ve taşlar kadar nadir olan bu zehir üretildi. Tadına bakan herkes aceleyle Kral Yama'ya bakar!

"Kız kardeşlerim," dedi Taocu kızlara, "eğer bu hazinemi sıradan bir ölümlüye yedirmek istersem, tek ihtiyacım olan bir taelin binde biri ve kişi midesine ulaştığında ölecektir. Bir ölümsüz bile bir taelin binde üçünü yutarsa ölür.

Sanırım bu keşişler Yol'da oldukça başarılı olabilirler ve daha büyük dozaja ihtiyaçları olacak. Bana hemen bir tartı getirin." Kızlardan biri hemen küçük bir terazi aldı ve bu zehirden on iki binde bir tartarak dört porsiyona böldü. Taoist daha sonra on iki kırmızı hurma aldı ve hurmaları parmaklarıyla hafifçe ezdikten sonra her birinin içine binde bir oranında ilaç ekledi. On iki hurma daha sonra dört çay bardağının içine yerleştirilirken, iki siyah hurma da başka bir çay bardağına yerleştirildi. Fincanlar çayla doldurulup bir tepsiye konulduktan sonra kızlara, "Gidip onları sorgulayayım. Eğer Tang sarayından değillerse gitmelerine izin vereceğiz. Ama eğer gerçekten saraydan geliyorlarsa, ben çayın değiştirilmesini isteyeceğim ve siz de bu çayla adamları göndereceksiniz. Bunu içtikleri anda, her biri ölecek. İntikamınız alınacak ve acınız

hafifleyecek."

Kızlar daha fazla minnettar olamazlardı.

Nezaketini göstermek için yeni bir cübbe giyen Taoist dışarı çıktı ve Tang Keşişi ile müritlerinden bir kez daha misafir koltuklarına oturmalarını istedi. "Lütfen yokluğum için beni bağışlayın, yaşlı efendi," dedi. "Az önce genç öğrencilerime size yemek hazırlayabilmeleri için yeşil sebze ve beyaz şalgam toplamaları talimatını vermek üzere içeri girmem gerekti."

"Bu mütevazı din adamı," diye yanıtladı Tripitaka, "sizi görmeye elleri boş geldi. Senden yemek almaya nasıl cüret edebilirim?"

Taoist kıkırdayarak şöyle dedi: "Sen ve ben ikimiz de evimizi terk etmiş kişileriz. Bir manastırın kapısını gördüğümüz an, küçük bir ödül alacağımıza güvenebiliriz. Nasıl olur da boş ellerden bahsedersiniz? Yaşlı efendiye sorabilir miyim, hangi manastıra aitsiniz? Neden buradasınız?"

"Bu mütevazı din adamı" dedi Tripitaka, "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın Tahtı tarafından Batı Cenneti'ndeki Büyük Thunderclap Manastırı'ndan kutsal yazılar almak üzere gönderildi. Biz de tam sizin ölümsüz konutunuzdan geçiyorduk ve tüm samimiyetimizle sizi görmeye geldik." Bunu duyan Taoist gülümsedi ve şöyle dedi: "Usta, büyük erdem ve büyük dindarlık sahibi bir Buddha'dır. Bu mütevazı Taoist bundan habersizdi ve sizi beklemek için uygun mesafeye gitmekte ihmalkâr davrandı. Affedin beni! Affedin beni!"

Sonra seslendi, "Delikanlı, git ve çayı çabucak değiştir ve onlara yemek için a c e l e etmelerini söyle."

Küçük delikanlı içeri koştu ve kızlar tarafından karşılandı, "Burada güzel bir çay var, hepsi hazır. Al bakalım."

Delikanlı gerçekten de beş çay bardağını çıkardı.

Taocu hemen iki eliyle içinde kırmızı hurma bulunan kupalardan birini Tang Keşişine uzattı. Sekiz Kural'ın ne kadar büyük bir insan olduğunu

görünce onu kıdemli öğrenci, Sha Monk'u ise ikinci öğrenci olarak kabuletti. En küçük öğrenci olan Hacı ise en genç öğrenci olarak kabul edildi veona sadece dördüncü kupa verildi.

Hacı'nın sezgileri son derece kuvvetliydi. Çay bardağını alır almaz, tepside bırakılan bardağın içinde iki siyah hurma olduğunu gördü. " Efendim," dedi hemen, "benim fincanımı sizinkiyle değiştireyim."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, ihtiyar," dedi Taoist gülümseyerek, " dağlardaki fakir bir Taoist'in elinde her zaman uygun çay çeşnileri bulunmaz. Az önce arka tarafta bizzat meyve aradım ve sadece bu on iki kırmızı hurmayı buldum, bunlarla size ikram etmek için dört kupa çay yaptım. Mütevazı Taoistiniz size eşlik etmekte başarısız olmak istemedi ve bu yüzden daha az arzu edilen renkteki hurmalarla beşinci bir fincan çay yaptım. Bu zavallı Taocu'nun bir saygı ifadesidir."

"Bunu nasıl söylersin?" diye kıkırdayarak cevap verdi Hacı. "Eskilerin dediği

gibi,

Evinde olan asla fakir değildir; turneye çıktığında gerçek fakirliktir.

Burada yaşıyorsun. Nasıl fakir olduğunu iddia edebilirsin? Sadece bizim gibi dilenciler gerçekten fakirdir! İzin verin sizinle değiş tokuş edeyim. Seninle değiş tokuş yapmama izin ver." Tripitaka bunu duyunca, " Wukong, bu gerçekten de ölümsüzümüzün misafirperverliği. İç şunu. Neden takas etmek istiyorsun?" Hacı'nın kupayı sol elinde tutmaktan başka çaresi yoktu; sağ eliyle kupayı kapattı ve diğer arkadaşlarına baktı.

Şimdi size hem aç hem de susuz olan ve her zaman çok iştahlı olan Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz. Çayın içinde üç kırmızı hurma olduğunu görünce onları aldı ve iki yudumda yuttu. Ustası onları yedi ve Sha Monk da onları yedi. Ancak bir anda Sekiz Kural'ın yüzü soldu, Sha Monk'un gözlerinden yaşlar süzüldü ve Tang Monk'un ağzı köpürdü. Oturdukları yerde kalamayan üçü de bayıldı ve yere düştü.

Zehirlendiklerini anlayan Büyük Bilgemiz elindeki çay bardağını Taoistin yüzüne doğru fırlattı. Taoist elini havaya kaldırarak kendini siper etti, koluyla kupayı durdurdu ve yere düşürdü. "Ne kadar kaba olabilirsin, rahip!" diye tersledi Taocu öfkeyle. "Çay bardağımı kırmaya nasıl cüret edersin?"

"Seni canavar!" diye azarladı Hacı. "Benim bu üç kiĢim hakkında ne söyleyeceksin? Biz sana ne yaptık ki sen bizim üzerimizde zehirli çay kullanmak istiyorsun?"

"Yokel," dedi Taoist, "büyük bir felakete neden oldun! Bilmiyor musun?"

"Kapınızdan daha yeni girdik," diye cevap verdi Hacı, "ve daha yeni duyurduk nereden geldiğimizi. Herhangi bir yüce tartışmaya bile girmedik.

Nasıl bir felakete neden olabiliriz?"

"Örümcek Ağı Mağarası'nda yemek için dilenmedin mi? Arınma Pınarı'nda yıkanmadın mı?" diye sordu Taocu. Hacı, "Arınma Pınarı'nda yıkananlar yedi dişi şeytandı. Eğer onlardan bahsediyorsan, onları tanıyor olmalısın ve bu da senin de bir canavar-ruh olman gerektiği anlamına gelir. Sakın kaçma! Değneğimin tadına bak!"

Sevgili Büyük Bilge! Altın çemberli çubuğu kulağından çıkarıp salladı; çubuk hemen büyüyerek bir pirinç kâsesi kalınlığına ulaştı. Rakibini bir hazine kılıcıyla karşılamadan önce darbeyi savuşturmak için hızla kenara çekilen Taoist'in yüzüne vurdu.

İkisi kavga edip dövüşürken, gürültü içerideki dişi şeytanları uyandırdı ve dışarı fırlayarak, "Çabalarını boşa harcama, Ağabey. Bırak kız kardeşlerin onu yakalasın." Hacı onları gördüğünde her zamankinden daha fazla öfkelendi. Demir çubuğu iki eliyle tutarak kendini onların ortasına fırlattı ve çılgınca saldırdı. Zebanilerin yedisi de aynı anda giysilerini gevşettiler ve büyülerini uygulamak için bembeyaz karınlarını ortaya çıkardılar. Göbeklerinden ipler ve kordonlar döküldü ve bunlar kısa sürede

Pilgrim'in altını tamamen kaplayan devasa bir tente haline geldi.

Gelgitin aleyhine döndüğünü hisseden Hacı hemen bir büyü okudu ve kaçmak için tentenin tepesine doğru takla attı. Öfkesini bastırarak havada durdu ve zebanilerin ürettiği parlak kordonlara baktı: sanki bir mekik tarafından yönlendiriliyormuş gibi ileri geri, yukarı aşağı dokunan bu kordonlar, b i r anda tüm Sarı Çiçek Manastırı'nı saran ve gözden uzaklaştıran devasa bir ağ oluşturdu. "Müthiş! Müthiş!" dedi Pilgrim kendi kendine. "İyi ki onların eline düşmemişim! Zhu Sekiz Kuralı'nın birçok kez düşmesine şaşmamalı! Ama şimdi ne yapacağım? Ustam ve kardeşlerim zehirlendi ve bir araya gelen bu şeytanların geçmişi hakkında bile hiçbir fikrim yok. En iyisi gidip o yerel ruhu bir kez daha sorgulayayım."

Sevgili Büyük Bilge! Bulutunu indirdi, parmaklarıyla sihirli bir işaret yaptı ve yerel ruhu bir kez daha çağırmak için

harfiyle başlayan bir büyü okudu. Her tarafı titreyen yaşlı tanrı yolun kenarında diz çöktü ve "Büyük Bilge, efendini kurtarmaya gidiyordun. Neden buraya geri döndün?"

"Efendimi daha önce kurtarmayı başardık," dedi Hacı, "ama sizi bıraktığımız yerden çok uzakta olmayan bir Sarı Çiçek Manastırı'na rastladık.

Ustamızla birlikte bir göz atmak için içeri girdik ve Manastır ustası tarafından karşılandık. Biz onu ziyaret ederken, ustam ve kardeşlerim onun çayından zehirlendiler. Neyse ki ben içmedim ve sopamla ona saldırdım. Örümcek Ağı Mağarası'nda yiyecek dilenmekten ve Arınma Pınarı'nda yıkanmaktan bahsetmeye başladı ve bu adamın da bir şeytan olduğunu anladım. Tam biz dövüşürken yedi kız ortaya çıktı ve ipek kordonlarını saldılar ama yaşlı Maymun kaçacak kadar akıllıydı. Bir süredir burada bir tanrı olduğunuza göre, onların geçmişini biliyor olmalısınız diye düşündüm. Ne tür canavar ruhlar bunlar? Bana gerçeği söyle, ben de seni dayaktan kurtarayım." Yerel ruh eğilerek şöyle dedi: "

Canavar ruhlar on yıldır burada yaşamıyorlar. Bu mütevazı tanrı üç yılönce biraz araştırma yaptı ve orijinal formlarını ortaya çıkardı: onlar yediörümcek ruhu. Ürettikleri ipek kordonlar örümcek ağlarıdır."

Duyduklarından memnun olan Hacı, "Eğer söylediklerin doğruysa, başa çıkılamayacak bir şey değil. Sen geri dön, ben de onları yola getirmek için sihrimi kullanayım."

Bir kez daha el pençe divan durduktan sonra yerel ruh ayrıldı.

Hacı Sarı Çiçek Manastırı'na gitti ve kuyruğundan yetmiş parça saç kopardı. Üzerlerine bir ağız dolusu ölümsüz nefes üfleyerek, "Değiş!" diye bağırdı.

Yetmiş küçük Hacı'ya dönüştüler. Sonra altın çemberli çubuğa da üfledi, "Değiş!" diye bağırdı ve çubuk bir ucu çatallı yetmiş çubuğa dönüştü. Küçük Hacıların her birine bu çubuklardan bir tane verdi, kendisi de bir tane aldı. İpek kordon yığınının yanında durdular ve çubukları ağın içine daldırdılar; verilen bir işaretle hepsi kordonları kopardı ve sonra çubuklarıyla birlikte yuvarladılar. Her biri on kilodan fazla kordonu sardıktan sonra, her biri yaklaşık bir fıçı büyüklüğünde olan yedi dev örümceği içeriden çıkardılar. Örümcekler kollarını ve bacaklarını sallayarak, başlarını aşağı yukarı sallayarak, "Canımızı bağışlayın! Canımızı bağışlayın!"

Ama o yetmiş küçük Hacı onları tamamen sıkıştırmış ve bırakmayı reddetmişti.

"Onlara henüz vurmayalım," dedi Hacı. "Onlara efendimizi ve kardeşlerimizi geri vermelerini söyleyelim."

"Ağabey," diye bağırdı zebaniler, "Tang Keşişi'ni ona geri verin ve hayatımızı kurtarın!"

Dışarı fırlayan Taoist, "Kardeşlerim, Tang Keşişini yemek istedim. Sizi kurtaramam." Duydukları karşısında çileden çıkan Hacı, "Eğer efendimi geri vermezseniz, kız kardeşlerinizin ne hale geleceğine iyi bakın!" diye

bağırdı.

Sevgili Büyük Bilge! Çatallı asasını bir kez salladı ve asa tekrar orijinal demir çubuğuna dönüştü; demir çubuğu iki eliyle kaldırarak yedi örümcek ruhunu parçaladı. Kuyruğunu iki kez sallayarak tüm saçlarını geri aldıktan sonra demir çubuğu kullandı ve Taoist'i aramak için tek başına içeri girdi.

Taoist kız kardeşlerinin öldüresiye dövüldüğünü gördüğünde vicdan azabına kapıldı ve hemen kılıcını kaldırarak rakibiyle karşılaştı. Bu savaşta sihirli güçlerini serbest bırakırken her biri nefret doluydu. Ne muhteşem bir dövüş!

Zebani hazine kılıcını salladı; Büyük Bilge altın çemberli asasını kaldırdı. Tang sarayının Tripitaka'sı yüzünden, Yedi kızın hepsi önce ölüme gönderildi. Şimdi dürüstlüğün elleri, altın uçlu sopayı sihirle çalıştırmak için güçlerini gösterdi. Büyük Bilge'nin ruhu güçlüydü, Sahte Ölümsüz ise cüretkâr. Vücutları en gösterişli hareketlerden geçti; İki elleri bir ırgat gibi dönüp durdu. Kılıç ve sopa yüksek sesle vurdu; Alçak ve gri bulutlar vardı. Keskin kelimelerle Ve zekice planlar, Bir resimdeki gibi ileri geri hücum ettiler. Rüzgar uluyana ve kumlar kaplanları ve kurtları korkutmak için uçana kadar savaştılar; Gök ve Yer kararana ve yıldızlar kendiliğinden kaybolana kadar.

Bu Taocu, ellerinin yavaş yavaş zayıfladığını hissettiğinde Büyük Bilge'ye yaklaşık elli raunt dayandı. Bir anda tüm gücü tükenmiş gibi görünüyordu. Bu nedenle kuşağını hızla çözdü ve siyah cübbesini gürültülü bir çırpıda çıkardı. "Oğlum!" dedi Hacı kıkırdayarak. "Eğer biriyle baş edemiyorsan, soyunmanın sana bir faydası olmaz!"

Ancak Taocu kıyafetlerini çıkardıktan sonra, her iki elini de yukarı kaldırdı ve her iki kaburgasının üzerinde büyüyen binlerce gözü ortaya çıkardı. Altın ışınlar yayan bu gözler gerçekten de dehşet vericiydi!

Yoğun sarı sis, Parlak altın ışınlar. Yoğun sarı sis İki koltuk altından bulutlar gibi fışkırdı; Parlak altın ışınlar Bu binlerce gözden alevler gibi fışkırdı- Sağlı sollu altın fıçıları gibi, Hem doğuda hem batıda bakır çanlar

gibi. Bu sahte bir ölümsüzün büyüsüydü, bir Taoist'in ilahi kudretiydi.Gözleri, gökyüzünü, güneşi ve ayı kör eden Bu kuru sıcak hava bir kümesgibi indi Ve Büyük Bilge Güneş vardı, Cennete Eşit, Altın ışınlar ve sarısis içinde hapsedilmiş.

Korkunç bir şekilde telaşlanan Hacı, altın ışınların içinde dönüp durdu, ileri ya da geri bir adım bile atamadı. Sanki bir fıçının içine hapsedilmiş gibiydi. Isı patlaması dayanılmaz hale geldiğinde, çaresiz kaldı ve altın ışınları delmeye çalışmak için havaya sıçradı. Ancak ışınlar çok güçlüydü ve tepetaklak yere geri savruldu. Sonra acı hissetti ve başının altın kirişlere çarptığı kısmına hızlıca dokunduğunda, derinin bir miktar yumuşadığını hissedebiliyordu. Çok sinirlenerek kendi kendine, "Ne kötü şans! Ne kötü şans! Bugün bu kafam bile işe yaramaz hale geldi! İçinde Eskiden palaların ve baltaların darbeleri ona zerre kadar zarar veremezdi. Şimdi altın kirişlere çarpmak deriyi nasıl yumuşatabilir? Sonrasında iltihap kapabilir ve iyileşse bile kalıcı bir yaraya sahip olabilirim."

Bir süre sonra, ısı patlaması yine dayanılmaz hale geliyordu ve kendi kendine daha fazla düşündü, "İleri ya da geri gidemiyorum, sola ya da sağa hareket edemiyorum. Yukarı doğru çıkarak bile buradan çıkamıyorum. Ne yapmalıyım? Pekala, en iyisi alçak yolu seçeyim ve annemi buradan çıkarayım!"

Sevgili Büyük Bilge! Bir büyü okuyarak, vücudunu bir kez sallayarak pullu karıncayiyen olarak da adlandırılan bir pangoline dönüştü. Gerçekten

Dört demir pençesi Elenmiş un gibi tepeleri ve kayaları delip geçebilirdi; Pullu gövdesi Uçurumları ve sırtları soğan keser gibi delebilirdi. İki parlak göz Bir çift parlak yıldız gibi görünüyordu; Keskin, sivri bir gaga, Herhangi bir çelik keski veya elmas matkaptan daha güçlü. Bu tıbbi şöhreti olan pangolindi; Pullu karıncayiyen onun kaba adıydı.

Şuna bir bakın! Başını sertleştirerek toprağa gömüldü ve yaklaşık yirmi mil uzaklaşana kadar bir daha ortaya çıkmadı.

Gördüğünüz gibi, altın ışınlar sadece on ya da on iki millik bir mesafeyi kat etmeyi başarmıştı. Eski haline döndükten sonra yorgunluktan bitkin düşmüş ve tüm vücudu ağrımaya başlamış. Gözyaşlarına boğuldu ve feryat etti:

Efendim!

O yıl dağdan inançla ayrıldığımdan beri, Durmaksızın çalışarak birlikte Batı'ya geldik. Denizin dalgalarından korkmadık. Küçük bir çukurda nasıl alabora olabiliriz?

Yakışıklı Maymun Kral kederini kusarken, aniden dağın arkasında da birinin ağladığını duydu. Ayağa kalktı, gözyaşlarını sildi ve dönüp baktı; sol elinde bir kase soğuk pirinç çorbası ve sağ elinde birkaç parça sarı kağıt para olan ağır yas kıyafetli bir kadın, her adımında hıçkırarak ona doğru geliyordu. Hacı başını sallayarak kendi kendine iç geçirdi, " Gerçekten de dedikleri gibi,

Gözyaşı döken kişi, gözyaşı döken kişiyle karşılaşır; Kalbi kırık olan, kırık kalbi görür.

Bu kadının neden ağladığını merak ediyorum. İzin verin onu biraz sorgulayayım." Kısa bir süre sonra kadın Hacı'nın durduğu yere geldi ve Hacı eğilerek, "Bayan Bodhisattva, kimin için ağlıyorsunuz?" diye sordu.

"Kocam," dedi kadın gözyaşlarını tutamayarak, "Sarı Çiçek Manastırı'nın efendisinden bambu almaya çalışırken onunla tartıştı ve o efendi tarafından zehirli çayla zehirlenerek öldürüldü. Bir eş olarak onun iyiliğine karşılık vermek için yakılmak üzere mezarına bir miktar para götürüyorum." Hacı bu sözleri duyduğunda gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Bunu gören kadın ona şöyle dedi Öfkeyle, "Çok anlamsızsın! Ben kocam için yas tutuyorum. Gözyaşlarınla ve kederli yüz ifadenle benimle alay etmeye nasıl cüret edersin?"

Hacı eğilerek şöyle dedi: "Bayan Bodhisattva, lütfen kızmayın. Ben Hacı Sun Wukong, Tripitaka Tang'ın kıdemli öğrencisi, Büyük Tang'ın

Doğu Ülkesi'ndeki bağ- kardeşi ve kraliyet elçisiyim. Sarı ÇiçekManastırı'nda atı dinlendirmek zorunda kaldığımızda Batı Cenneti'nedoğru yolculuk ediyorduk. O manastırda yedi örümcek ruhuyla kardeşçeittifak kurmuş bir tür canavar-ruh olan bir Taoistle karşılaştık. Buörümcek ruhlar Örümcek Ağı Mağarası'ndaki efendime zarar vermekistediler ama Sekiz Kural, Sha Monk, iki kardeşim ve ben onu kurtarmayıbaşardık. Ancak örümcek ruhlar bizi ispiyonlamak için Manastır'a gittilerve bunun yerine onlara saldırmaya niyetlendiğimizi iddia ettiler. Ustam vekardeşlerim Taocu tarafından ikram edilen çaydan zehirlendiler ve atımızda dahil olmak üzere üçü de şu anda Manastır'da kapana kısılmışdurumda. Sadece ben onun çayını içmedim. Çay bardağını kırdığımdabenimle kavga etti ve o yedi örümcek ruhu da beni tuzağa düşürmek içinipek kordonlarını serbest bırakmak için ortaya çıktı. Büyü gücümlekaçtığımda, yerel ruhu sorguladım ve orijinal formlarını öğrendim.Ardından Beden Bölme Sihrimi kullandım ve ağlarını yuvarlayarakşeytanları dışarı çektim. Hepsini sopamla öldüresiye dövdükten sonra,Taoist onların intikamını a l m a k istedi ve benimle bir kez daha savaştı.Yaklaşık altmış raunttan sonra yenilmek üzereyken, iki kaburgasındakibin gözü ortaya çıkarmak için kıyafetlerini çıkardı.

Sayısız altın ışın yayarak beni tamamen kuşattılar ve hareket etmem neredeyse imkânsız hale geldi. İşte o zaman pullu bir karıncayiyene dönüşüp toprağı delerek kaçmak zorunda kaldım. Az önce ağladığını duyduğumda kederliydim ve bu yüzden seni sorguladım. Senin kocana borcunu ödeyecek en azından kâğıt paran olduğunu ama benim rahmetli efendime teşekkür edecek hiçbir şeyim olmadığını görünce daha da kederlendim. Seninle alay etmeye nasıl cüret edebilirdim?" Elindeki pirinç çorbasını ve kâğıt parayı bırakan kadın Hacı "nın önünde eğildi ve şöyle dedi: "Alınmayın. Sizin de bir kurban olduğunuzu bilmiyordum. Bana anlattıklarınıza göre, o Taoist "i tanımadığınızı söyleyebilirim. O aslında Yüz Gözlü İblis Lordu ve ona Çok Gözlü Zebani de deniyor. Ama onunla bu kadar uzun süre savaşabilecek ve altın ışınlarından kaçabilecek kadar

dönüşüm yeteneğine sahipseniz, büyük büyü güçleriniz olmalı. Yine de oadamın yanına yaklaşamazsınız. Size değerli bir kutsal tavsiye edeyim;onun yardımıyla kesinlikle o altın ışınların üstesinden gelebilir ve Taoist'eboyun eğdirebilirsiniz." Bunu duyan Hacı aceleyle eğildi ve şöyle dedi: "Bayan Bodhisattva, eğer böyle bir bilgiye sahipseniz, lütfen benibilgilendirin. Bana kutsal değerin kim olduğunu söyleyin ki gidip ondanyardım isteyebileyim. Eğer onu buraya getirmeyi başarırsam, efendimikurtarabilir ve kocanızın intikamını alabilirim."

"Sana söylesem bile," dedi kadın, "ve onu buraya getirip Taoist'e boyun eğdirmeyi başarsan bile, korkarım ki sadece intikam alabileceksin. Efendinizi kurtaramayacaksınız."

"Neden olmasın?" diye sordu Pilgrim.

Kadın dedi ki, "Bu adamın zehri çok etkilidir. Bir kişi ilaçla zehirlendikten sonra, üç gün sonra kemikleri ve iliği bile bozulacaktır. Onu bulmak için çıktığınız yolculuk, efendinizi zamanında kurtarmanızı engelleyebilir."

"Yolda nasıl hızlı gidileceğini bilirim," diye cevap verdi Hacı. "Mesafe ne kadar uzun olursa olsun, tek ihtiyacım olan yarım gündür."

Kadın dedi ki, "O halde beni dinle. Buradan yaklaşık bin mil uzakta Mor Bulut Dağı adında bir dağ vardır. Dağdaki Bin Çiçek Mağarası'nda Pralambā adında kutsal bir değer vardır.

Bu şeytana boyun eğdirebilir."

"Bu dağ nerede?" diye sordu Hacı. "Hangi yöne gitmeliyim?" Kadın parmağıyla işaret ederek, "Buradan güneye doğru," diye cevap verdi. Hacı bakmak için döndüğünde, kadın hemen ortadan kayboldu.

Hacı o kadar şaşırmıştı ki aceleyle eğildi ve şöyle dedi: "Sen Bodhisattvaların hangisisin? Öğrenciniz toprağı kazdığı için biraz sersemlemiş ve sizi tanıyamıyor. Size doğru dürüst teşekkür edebilmem için bana adınızı bırakmanızı rica ediyorum."

Havadan bir anons geldi:

"Yüce Bilge, benim." Hacı hızla başını kaldırdı ve arayanın Li Dağı'nın Yaşlı Kadını olduğunu gördü.

Ona teşekkür etmek için havaya fırladı ve "Yaşlı Hanımefendi, beni aydınlatmak için nereden geldiniz?" dedi.

Yaşlı Kadın şöyle dedi: "Ejderha Çiçeği Ağacı Festivali'nden eve dönüyordum. Efendinin çektiği çileyi öğrendiğimde, onu ölümden kurtarmak için yas tutan bir eş kisvesi altında kendimi gösterdim. Hemen Pralambā'ya gitmelisin, ama sana talimatı benim verdiğimi açığa vurmamalısın. O bilge insanları suçlama eğilimindedir."

Hacı ona teşekkür ettikten sonra ayrıldılar. Bulut taklasına binen Hacı hemen Mor Bulut Dağı'na vardı. Bulutunu durdurduğunda, dışında Bin Çiçek Mağarası'nı gördü.

Taze çamlar güzel manzarayı örter; Yeşim sedirler kutsal bir evi çevreler; Yeşil söğütler dağ yollarını doldurur; Garip çiçekler dere ve ırmakları tıkar; Güzel kokulu orkideler taş bir evi çınlatır; Sırtlardaki kokulu çimenler parıldar. Akan dere baştan başa yeşim yeşili; Bulutlar yaşlı oyuk gövdeleri kapatıyor. Yaban kuşları melodik bir şekilde öter; Sessiz geyikler yavaşça yürür. Her bambu rafine, sap sap; Her kırmızı erik açılır, yaprak yaprak. Soğuk bir karga yaşlı bir ağacın üzerinde dinleniyor; Bir bahar kuşu uzun bir dalda ötüyor. Yaz buğdayı tarlalar kadar geniş büyür; Sonbahar tahılı yerde bolca bulunur. Hiçbir yaprak dört mevsimde düşmez; Tüm çiçekler sekiz dönemde açar. Uğurlu hava sık sık gökyüzüne yükselecek Ve kutsal bulutlar büyük boşluğa ulaşacak.

Büyük Bilge'miz büyük bir sevinçle içeriye doğru yürüdü ve bu muhteşem manzaranın sonu yoktu. Ancak görünürde tek bir insan bile yoktu; etraf tamamen sessizdi, bir tavuk ya da köpek sesi bile duyulmuyordu. "Acaba" diye düşündü kendi kendine, "bilge evde değil mi?"

Birkaç mil daha yürüdükten sonra bir kanepede oturan Taoist bir rahibeye rastladı.

Nasıl görünüyordu diye soruyorsun.

Beş çiçek desenli ipek bir başlık giymişti; üzerinde altın ipliklerle örülmüş bir cübbe vardı. Bulut desenli anka gagası ayakkabılarına bastı; Çift püsküllü ipek bir kuşak belini sardı. Yüzü don sonrası sonbahar gibi yaşlanmıştı; Sesi tapınağın önünde bahar kırlangıçları gibi cıvıldıyordu. Üç Araç Yasasını uzun zamandır biliyordu, Zihni sık sık Dört Büyük Gerçek üzerinde sabitlenirdi. Sezilen boşluk gerçek doğru meyveyi verdi; Oluşan zeka özgürlüğü tamamladı. Bu, asil bir isim olan Pralambā olarak adlandırılan Bin Çiçek Mağarası'nın Buddha'sıydı.

Hacı hiç durmadan ona doğru yürüdü ve seslendi: "Bodhisattva

Pralambā, seni selamlıyorum."

Koltuğundan inen Bodhisattva onun selamına karşılık vermek için ellerini kavuşturdu ve şöyle dedi: "Yüce Bilge, sizinle tanışmaya gelemediğim için özür dilerim. Nereden geliyorsunuz?"

Hacı, "Beni bir anda nasıl Büyük Bilge olarak tanıyabildiniz?" diye sordu.

Pralambā şöyle dedi: "O yıl Göksel Saray'a büyük bir kargaşa getirdiğinde, görüntün tüm evrene yayıldı. Hangi insan seni bilmez ve tanımaz ki?"

"Gerçekten de," diye yanıtladı Hacı, "atasözünün dediği gibi,

İyi şey kapıdan çıkmaz; Kötü eylem bin mil gider.

Bahse girerim tövbe ettiğimi ve Budist kapısına girdiğimi bilmiyordun."

"Bunu ne zaman yaptın?" dedi Pralambā. "Tebrikler! Tebrikler!"

"Geçenlerde hayatımı kurtararak kaçtım," dedi Hacı, "Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramakla görevlendirilen Tang Keşişi'ne koruma sağlamak için. Ustam Sarı Çiçek Manastırı'nın Taoistiyle karşılaştı ve onun zehirli

çayından zehirlendi. O adamla dövüştüğümde beni altın ışınlarının içinehapsetmişti, ancak büyü gücüm sayesinde kaçabildim. Bodhisattva'nınonun altın ışınlarını söndürebileceğini duyduğumda, buraya özellikle sizinyardımınızı istemek için geldim."

"Bunu sana kim söyledi?" diye sordu Bodhisattva. "Ullambana Kasesi Ziyafeti'ne katıldığımdan beri, üç yüz yıldan fazla bir süredir kapımdan çıkmadım. Adım tamamen saklı olduğu için kimse beni tanımıyor. Sen nereden biliyorsun?"

"Ben yeryüzündeki bir şeytanım!" diye yanıtladı Hacı.

"Nerede olursan ol, seni bulabilirim."

"Pekâlâ! Pekala!" dedi Bodhisattva. "Gitmemeliyim, ama Büyük Bilge buraya şahsen gelirse, kutsal kitap arayışının iyi niyetini yok etmeyeceğim. Seninle geleceğim."

Hacı ona teşekkür ettikten sonra, "Cehaletimi ve ısrarımı bağışlayın. Ama yanınıza ne tür bir silah almanız gerekiyor?"

Bodhisattva, "O adamı çözebilecek küçük bir nakış iğnem var" dedi. Hacı dayanamamış ve şöyle demiş: "Yaşlı kadın beni yanılttı! Sadece bir nakış iğnesine ihtiyaç olduğunu bilseydim, sizi rahatsız etmezdim. İhtiyar Maymun'un kendisi böyle iğnelerden bir sürü tedarik edebilir!" Pralambā, " Senin o iğnen sadece çelik veya metalden yapılmış ve kullanılamaz. Benim bu hazinem çelikten, demirden ya da altından yapılmadı. Daha ziyade oğlumun gözünde yetiştirilmiş bir üründür."

"Oğlun kim?" diye sordu Pilgrim. "Yıldız Lordu Orionis," diye yanıtladı Pralambā. Hacı oldukça şaşırmıştı. Kısa süre sonra parlak, altın ışınları gördüler ve Hacı ona, "Sarı Çiçek Manastırı burada," dedi. Bunun üzerine Pralambā yakasının altından yarım inçten uzun olmayan ve bir kaş kılı kadar ince bir nakış iğnesi çıkardı. Elinde tutarak havaya fırlattı ve kısa bir süre sonra büyük bir çatırtı altın ışınları bir anda dağıttı.

"Bodhisattva," diye bağırdı Hacı, son derece memnun bir şekilde, "bu harika! Sadece muhteşem! Hadi iğneyi bulalım! Hadi iğneyi bulalım!"

"Bu o değil mi?" diye sordu Pralambā avucunu uzatırken. Hacı da onunla birlikte bulutlardan aşağı indi ve manastırın içine doğru yürüdü; orada Daoist'i gözleri sımsıkı kapalı ve hareket edemez halde otururken buldular. "Seni yüzsüz şeytan!" diye azarladı Hacı. "Kör numarası yapıyorsun!"

Asayı kulağından çıkarıp vurmak istedi ama Pralambā onu çekiştirerek, " Ona vurma, Büyük Bilge. Önce gidip efendini görelim." Hacı doğruca misafir odalarına geri döndü, üç hacı hâlâ yerde yatıyor ve ağızlarından köpükler saçıyorlardı. "Ne yapacağım ben? Ne yapacağım?" diye ağladı Hacı, gözyaşları dökerek.

"Lütfen üzülmeyin, Büyük Bilge," dedi Pralambā. "Bugün kapıdan çıktığıma göre, biraz gizli erdem de biriktirebilirim.

Size zehre karşı panzehir görevi görecek üç tablet vereceğim."

Hacı onları almak için hızla eğilirken, Bodhisattva kolundan küçük, delikli bir kâğıt çıkardı. İçinde üç kırmızı hap vardı ve Hacı'ya uzatarak her birinin ağzına birer tane koymasını söyledi. Hacı onların dişlerini açarak hapları ağızlarına soktu; kısa bir süre sonra ilaç midelerine ulaştığında öğürmeye başladılar. Zehirli madde kusulduktan sonra bilinçleri yerine geldi. Bizim Sekiz Kural, "Bu mide bulantısı beni öldürüyor!" diye ağlayarak ayağa kalkan ilk kişi oldu.

Tripitaka ve Sha Monk da uyandı, ikisi de "Başım çok dönüyor!" diye ağlıyordu.

"Hepiniz çaydan zehirlendiniz," dedi Hacı, "ve şimdi sizi kurtardığı için Bodhisattva Pralambā'ya teşekkür etmelisiniz."

Tripitaka ayağa kalktı ve ona teşekkür etmek için giysilerini topladı.

Sekiz Kural, "Ağabey, o Taocu nerede? Bize neden bu şekilde zarar vermek istediğini ona sorayım." Hacı hemen örümcek ruhların yaptıklarını

ayrıntılı bir şekilde anlattı. Giderek daha da ö f k e l e n e n Sekiz Kural, " Eğer bu adam örümcek ruhlarla kardeşçe bir ittifak kurduysa, o da bircanavar ruh olmalı," dedi.

"İşte orada," dedi Pilgrim, parmağıyla işaret ederek, "Manastırın dışında duruyor ve kör numarası yapıyor."

Sekiz Kural tırmığını alıp dışarı fırlamaya çalıştı ama Pralambā tarafından durduruldu ve ona şöyle dedi: "Göksel Kamış, lütfen sakin ol. Büyük Bilge mağaramda başka kimsenin olmadığını biliyor.

Taoist'i geri almak ve kapıma bekçi yapmak istiyorum." Hacı, " Hepimiz sizin büyük nezaketinize borçluyuz. Nasıl razı olmayız? Ama lütfen görmemiz için onu eski haline döndürün."

"Bu çok kolay," diye yanıtladı Pralambā ve ileri gidip Taoist'i işaret etti. Hemen toz toprak içinde kaldı ve gerçek haliyle ortaya çıktı: yaklaşık yedi fit uzunluğunda devasa bir kırkayak. Küçük parmağıyla onu kaldıran Pralambā, Bin Çiçek Mağarası'na gitmek için hemen uğurlu bulutlara bindi. Başını kaldırıp onun ardından bakan Sekiz Kural, "Bu Anne oldukça zorlu! Böylesine vahşi bir yaratığın hakkından nasıl gelebildi?" Hacı gülümseyerek, "Ona altın ışınları parçalamak için herhangi bir silaha ihtiyacı olup olmadığını sordum ve bana oğlunun gözlerinde yetiştirdiği bir ürün olan küçük bir nakış iğnesi olduğunu söyledi. Kimliğini sorduğumda, onun Yıldız Lordu Orionis olduğunu söyledi. Şimdi, Yıldız Lordu bir horozdur; o halde bu Anne, sanırım, bir tavuk olmalı. Tavuklar çıyanların en ölümcül düşmanlarıdır ve bu yüzden ona boyun eğdirebilir." Tripitaka bunu duyunca, "Öğrenciler, toparlanıp gidelim" demeden önce biraz daha eğildi. Sha Monk içeride biraz pirinç ve tahıl buldu ve bunlarla bir yemek hazırladı. Usta ve öğrenciler karınlarını doyurduktan sonra atı sürdüler ve bavulları dışarı çıkardılar. Efendisi kapıdan çıkar çıkmaz, Hacı mutfakta bir ateş yaktı ve bu ateş kısa sürede tüm manastırı küle çevirdi. Gerçekten

Pralambā sayesinde Tang Keşişi hayata döndü; Aydınlanmış doğa Çok Gözlü Zebaniyi yok etti.

İlerledikçe başlarına ne geleceğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第074回 · Bölüm 74

Uzun Yaşam iblislerin ne kadar acımasız olduğunu bildirir Hacı dönüşüm gücünü gösterir

Arzular ve duygular aynı nedenden kaynaklanır; duygu ve arzulara sahip olmak doğaldır. Kum Kapısı'ndaki tüm münzeviler için, Chan'in arzuları gitti ve duyguları koptu. Dikkat etmelisin Sebat etmek, Parlak ay gibi, lekesiz, gökyüzünde. Çalışma ve liyakat ilerledikçe hata yapmayın; Mükemmellik büyük bir aydınlanmış tanrı verir.

Size Tripitaka ve öğrencilerinin arzuların ağından kurtulup tutkuların kalesinden sıçrayarak çıktıklarını anlatıyorduk. Atı teşvik ederek Batı'ya doğru yolculuk ettiler ve çok geçmeden yazın sonu ve taze serinliğin bedenlerine nüfuz ettiği sonbaharın başlangıcı oldu. Gördüğünüz gibi

Bir Paulownia yaprağı sararırken yağmurlar, azalan sıcaklık saldırıyor. Ateşböcekleri geceleri sazlı yolu süsler; Cırcır böcekleri ayın parlak ışığında cıvıldar. Çiğ taneleri açıyor; Kırmızı akıllı otlar kumsallara dayanır. Aceleler ilk önce azalır Ağustos böcekleri hüzünle ağladığında.

Birlikte yürürlerken, Tripitaka aniden zirvesi yeşil boşluğu delen, yıldızlara gerçekten dokunan ve güneşi engelleyen uzun bir dağ gördü. Endişelenen yaşlı Wukong'a seslendi, "Önümüzdeki dağa bak! O kadar yüksek ki, acaba bizi içinden geçirecek bir yol var mı?"

"Neden bahsediyorsunuz, Usta?" diye sordu Hacı kıkırdayarak. " Atasözünün dediği gibi,

Yüksek dağların geçitleri olacak; Derin suların feribotları olacak.

Nasıl olur da bizi geçirecek bir yol olmaz! Endişelenmeden ilerleyebilirsiniz." Bunu duyan yaşlı adam sevinçle gülümsedi ve atını yüksek tepeye doğru gitmesi için teşvik etti.

Birkaç milden fazla yol kat etmemişlerdi ki, ak saçları dağınık ve seyrek bıyıkları gümüş iplikler gibi sallanan yaşlı bir adama rastladılar. Boynunda bir dizi boncuk vardı ve elinde ejderha başlı bir asa tutuyordu. Dağın yamacının yukarısında durarak yüksek sesle bağırdı: "Batıya giden ihtiyar, atını durdurmalı ve dizginleri geri çekmelisin. Bu dağda dünyadaki tüm ölümlüleri yiyip bitiren bir grup şeytani iblis var. İlerleyemezsiniz!" Bu sözleri duyan Tripitaka korkudan soldu. Yol zaten çok düz değildi ve bu duyuru onu eyer üzerinde daha da güvensiz hale getirdi, öyle ki Bir gümbürtüyle attan düştü ve güçlükle hareket ederek otların arasında inleyerek yattı. Hacı onu kaldırmak için yanına gitti ve şöyle dedi: "Korkma! Korkma! Ben buradayım."

"Şu yüksek kayalıktaki yaşlı adamı dinleyin," dedi ihtiyar. "Bu dağda dünyadaki tüm ölümlüleri yiyip bitiren bir grup şeytani iblis olduğunu söyledi.

Gidip onu sorgulayacak ve işin aslını öğrenecek kadar cesur kim var?" " Önce

sen yere otur," dedi Hacı, "ben de gidip onu sorgulayayım."

Tripitaka şöyle dedi, "Ama görünüşün çirkin ve sözlerin bayağı. Eğer onu gücendirirsen, korkarım ki gerçeği öğrenemezsin." Hacı gülerek, " Onu sorgulamaya gitmek için daha çekici birine dönüşeceğim" dedi.

"Görmem için önce sen değiş," dedi Tripitaka.

Sevgili Büyük Bilge! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak vücudunu salladı ve bir anda genç ve düzgün bir rahibe dönüştü.

Güzel gözler ve temiz kaşlar, Yuvarlak bir kafa ve kare bir yüz. Hareket ettiğinde bir centilmen gibi davranırdı; konuştuğunda kaba bir dil kullanmazdı.

İpek gömleğini silkeleyerek Tang Keşişi'nin yanına koştu ve "Usta, bu iyi bir dönüşüm mü?" dedi.

"Gerçekten de öyle!" dedi Tripitaka, son derece memnun bir şekilde. " Nasıl olmasın ki!" dedi Sekiz Kural. "Ama hepimizi yere serdi! Yaşlı Hog iki, üç yıl boyunca yuvarlansa bile, bu kadar çekici birine dönüşemezdi!"

Sevgili Büyük Bilge! Aralarından sıyrılıp yaşlı adama doğru yürüdü ve " Sevgili

bu mütevazı din adamı sizi selamlıyor" diyerek eğildi. Yaşlı adam rahibin ne kadar genç olduğunu görünce, görünüşü çok çekici olsa da, selamına gönülsüzce karşılık vermeden önce biraz tereddüt etti. Eliyle Pilgrim'in başını okşayan yaşlı adam kıkırdayarak, "Küçük rahip, nereden geldin?" dedi.

"Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'dan geldik," diye yanıtladı Hacı, " Buddha'dan kutsal yazılar almak için özellikle Batı Cenneti'ne gidiyorduk. Buraya vardığımızda, şeytanlar hakkındaki duyurunuzu duyduk. Ustam oldukça korktu ve yolumuzu kesmeye cüret eden bu canavar ruhların tam olarak kim olduğunu öğrenmek için gelip size soru sormamı istedi. Bana ayrıntılı olarak anlatmanızı rica edebilir miyim, böylece onları sürgüne gönderebilirim." Yaşlı adam gülerek şöyle dedi: "O kadar genç bir rahipsin ki daha iyisini bilmiyorsun. Bu yüzden bu uygunsuz sözleri söylüyorsun. O iblislerin büyü güçleri muazzam. Onları sürgüne göndereceğini söylemeye nasıl cüret edersin?"

Pilgrim gülerek, "Meseleyi ortaya koyuş tarzınız," dedi, "onlara karşı oldukça korumacı hissettiğinizi gösteriyor. Onların bir akrabası ya da en azından yakın bir komşusu olmalısınız. Yoksa neden zekâlarını yüceltip, erdemlerini göklere çıkarıp, geçmişlerini tam olarak açıklamayı reddedesiniz ki?" Yaşlı adam başını sallayarak gülümsedi ve şöyle dedi: "

dilini sallamayı bilen bir rahipsin! Efendini bir dilenci olarak dünyaya kadar takip etmiş ve orada burada biraz büyü öğrenmiş olmalısın. Sanırım bir hayaleti çağırabilir ya da bir ruhu bağlayabilir ve birileri için birkaç evi şeytan çıkarabilirsin. Ama o gerçekten acımasız şeytanlarla karşılaşmadın!"

"Ne kadar kötü niyetli?" diye sordu Hacı. Yaşlı adam şöyle dedi: "O canavar ruhların Ruh Dağı'na göndereceği bir mektupla beş yüz arhatın hepsi onları karşılamaya gelecek. Göksel Saray'a gönderilen küçük bir kart ve On Bir Büyük Aydınlık'ın her biri onu onurlandıracak.

Dört Okyanus'un e j d e r h a l a r ı onların dostları olmuştur ve Sekiz Mağara'nın ölümsüzleri onlarla sık sık bir araya gelmiştir. Cehennemin On Kralı onlara kardeş olarak hitap eder ve büyük tapınakların ve şehirlerin tüm tanrıları onları dost olarak görür." Bunu duyan Büyük Bilge yüksek sesle kahkahalar atmaktan kendini alamadı. Yaşlı adamı eliyle çekiştirerek, "Konuşmayı kes! Konuşmayı kes! Eğer o canavar ruhlar benim hizmetçilerim, uşaklarım, kardeşlerim ve arkadaşlarım olsalardı, yapmak üzere oldukları şey bu kadar önemli olmazdı. Size şunu söyleyeyim: Bu genç rahibin geldiğini gördüklerinde, hemen bu gece başka bir yere gidecekler. Sabahı bile beklemeyecekler!"

"Küçük rahip, saçmalıyorsun!" dedi yaşlı adam. "Bu küfürdür! Hangi tanrılar ya da bilgeler senin hizmetkârların ve uşakların?" Hacı gülerek, " Doğruyu söylemek gerekirse, bu genç rahibin atalarının evi eskiden Aolai Ülkesi'nde bulunan Çiçek-Meyve Dağı'nın Su Perdesi Mağarasıydı. Benim soyadım Sun ve adım Wukong. Birkaç yıl önce ben de büyük işler başarmış bir canavar ruhuydum. Diğer bazı iblislerle birlikte bir parti sırasında birkaç kadeh şarabı fazla kaçırdım ve uykuya daldım. Rüyamda iki adam beni bir çağrı ile Karanlıklar Bölgesi'ne götürdü ve o kadar öfkelendim ki altın çemberli asamı ruh yargıcını dövmek ve Kral Yama'yı korkutmak için kullandım. Aslında neredeyse tüm Karanlıklar Salonu'nu altüst ediyordum. Yargıçlar o kadar korkmuşlardı ki, Cehennemin On Kralı'nın imzalarının bulunduğu kâğıtları getirdiler ve eğer onları dövmekten vazgeçersem, hizmetkârlarım ve uşaklarım olarak bana hizmet edeceklerini beyan ettiler."

"Amitābha!" diye bağırdı yaşlı adam bunu duyunca. "Bu keşiş öyle uzun bir hikâye anlattı ki, bir daha asla boyu uzamayacak!"

"Efendim," diye yanıtladı Pilgrim, "Artık yeterince uzunum!"

"Kaç yaşındasın?" diye sordu yaşlı adam. "Tahmin et bakalım," dedi Hacı. Yaşlı adam, "Belki yedi ya da sekiz," dedi. Hacı gülerek, "Ben yaklaşık on bin kere yedi ya da sekiz yaşındayım! İzin verin de görmeniz için eski özelliklerimi ortaya çıkarayım. Ama alınmamalısın."

"Nasıl başka özellikleriniz olabilir?" dedi yaşlı adam. "Bu genç rahibin," dedi Hacı, "gerçekte yetmiş iki özelliği var."

O yaşlı adam biraz kalın kafalı olduğu için, kendi yüzünü silen ve tekrar eski haline dönen Büyük Bilge'yi ısrar etmeye devam etti. Çıkık dişleri ve açık ağzıyla, kaplan derisinden bir etekle yarı örtülmüş iki parlak kırmızı kalçasıyla ve elinde altın çemberli bir sopayla, çıkıntının altında yaşayan bir gök gürültüsü tanrısı gibi duruyordu. Yaşlı adam onu gördüğünde, bacakları uyuşurken korkudan beti benzi attı. Ayağa kalkamayınca bir gümbürtüyle yere yığıldı ve ayağa kalktığında bir kez daha tökezledi.

"Saygıdeğer Efendim," dedi Büyük Bilge ona yaklaşarak, "hiçbir şeyden korkmayın. Ben çirkinim ama iyi niyetliyim. Korkmayın! Korkmayın! Bizi iblisler hakkında bilgilendirdiğiniz için size minnettarım. Sadece kaç tane var, bana tüm gerçeği söyle, böylece sana düzgün bir şekilde teşekkür edebilirim."

Her tarafı titreyen yaşlı adam tek kelime bile edemedi; sağırmış gibi davranarak cevap vermeyi de reddetti.

Hacı onun konuşmayacağını anlayınca arkasını döndü ve yamaçtan aşağı indi. "Wukong," dedi yaşlı adam, "döndün mü? Bir şey bulabildin mi?"

"Bir şey değil! Bir şey değil!" diye cevap verdi Hacı gülerek. "Batı Cenneti yakınlarında bir avuç canavar ruh olduğu kesin. Ancak buradaki insanlar oldukça ürkek ve onlar hakkında endişeleniyorlar. Önemli değil! Önemli değil.

buradayım!"

"Ona sordun mu," dedi ihtiyar, "bu dağın ne dağı olduğunu, içinde ne tür bir mağara olduğunu, kaç tane şeytan olduğunu ve bizi Thunderclap'e hangi yoldan götürebileceğini?"

Sekiz Kural söz alarak, "Efendim, söyleyeceklerimden alınmayın. Eğer dönüşümlerde, saklambaç oynamada ve insanlara eşek şakaları yapmada yarışmakla ilgileniyorsak, beşimiz bile Ağabey ile boy ölçüşemeyiz. Ama dürüstlüğü düşünürseniz, onun bir sütunu bile bana rakip olamaz."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi Tang Keşişi. "Sen daha dürüstsün."

"Bilmiyorum," dedi Sekiz Kural, "neden hep başla ilgileniyor ama kuyruğu ihmal ediyor. Sadece birkaç soru sordu ve sonra topallayarak geri döndü. Yaşlı Hog şimdi gitsin ve gerçeği öğrensin."

"Wuneng," dedi Tang Keşişi, "dikkatli ol."

Sevgili Aptal! Muckrake'i kemerine soktu ve gömleğini toparladıktan sonra dağ yamacına doğru kasılarak ilerledi ve yaşlı adama seslendi: "

önünde eğiliyorum."

Yaşlı adam Hacı'nın uzaklaştığını gördükten sonra, asasının yardımıyla ayağa kalkmayı başardı ve hâlâ her tarafı titreyerek oradan ayrılmak üzereydi. Ancak Sekiz Kural'ı gördüğünde her zamankinden daha fazla dehşete kapıldı. "Kutsal Babamız!" diye bağırdı. "Bu nasıl bir kâbus ki, bu iğrenç insanlarla buluşmak zorundayım? Az önce giden keşiş iğrençti ama en azından yüzde üç oranında insan görünümüne sahipti. Ama bu keşişin havaneli ağzına, acele yapraklı yelpaze kulaklarına, demir suratına ve kıllı boynuna bir bakın! Yüzde bir bile insana benzemiyor!"

"Bu yaşlı

" dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "insanları eleştirmeyi sevdiği için pek hoş biri değil. Gerçekten beni nasıl görüyorsun? Çirkin olabilirim ama incelemeye dayanabilirim. Biraz bekleyin, daha çekici görüneceğim."

Yaşlı adam onun en azından insan gibi konuştuğunu duyunca, ona " Nereden geliyorsun?" diye sormaktan başka çaresi kalmamış.

Sekiz Kural, "Ben Tang Keşişi'nin ikinci öğrencisiyim ve dini adım Wuneng Sekiz Kural'dır. Az önce sizi sorgulayan rahibin adı Wukong Pilgrim, benim Ağabeyim. Ustam sizi gücendirdiği ve gerçeği öğrenemediği için onu suçladığından, sizi tekrar sorgulamam için beni özel olarak gönderdi. Bu dağın hangi dağ olduğunu, dağdaki mağaranın adının ne olduğunu, mağarada kaç tane şeytan olduğunu ve Batı'ya giden ana yolun hangisi olduğunu bilmek istiyoruz. Bunları bize göstermenizi rica edebilir miyiz?"

"Bana karşı dürüst müsün?" diye sordu yaşlı adam. Sekiz Kural, " Hayatım boyunca en ufak bir sahtekârlık yapmadım," dedi.

"Sen," dedi yaşlı adam, "daha önceki rahip gibi şatafatlı bir gösteri yapmıyorsun."

"Hayır, ben onun gibi değilim," dedi Sekiz Kural.

Yaşlı adam asasına yaslanarak Sekiz Kural'a şöyle dedi: "Dağın adı sekiz yüz millik Aslan-Deve Sırtı'dır ve içinde üç başdemon bulacağınız bir Aslan-Deve Mağarası vardır."

"Pshaw!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Sen çok titiz bir ihtiyarsın! Sadece üç iblis var ve sen onları bize duyurmak için bu kadar zahmete giriyorsun!"

"Korkmuyor musun?" diye sordu yaşlı adam. "Doğruyu söylemek gerekirse," diye yanıtladı Sekiz Kural, "Büyük Kardeşimin sopasının bir darbesi onlardan birini öldürür ve tırmığımın bir darbesi diğerini öldürür; benim de küçük bir kardeşim var ve onun şeytan yönlendiren asasının bir darbesi üçüncüsünü öldürür. Üç iblis de öldürüldüğünde, efendim bu sırtı geçecek. Bunda bu kadar zor olan ne?" Yaşlı adam gülümseyerek şöyle dedi: "Bu keşiş tamamen cahil! Bu üç baş iblisin büyü güçleri gerçekten de çok büyük! Dahası, emirleri altındaki küçük zebanilerin sayısı güney zirvesinde beş bin, kuzey zirvesinde de beş bin. Doğuya giden yolu

korumak için görevlendirilenlerin sayısı on bin, batıya giden yolukorumak için görevlendirilenlerin sayısı ise on bin. Devriye ekiplerindebeş bin kişi olmalı ve mağara girişini koruyanların sayısı da on bineulaşmalı. Ateş yakan ve odun toplayan sayısız zebani var. Toplamda, herbiri bir isim levhasıyla donatılmış kırk yedi ya da kırk sekiz bin askerleriolmalı. Kendilerini bu yerde insanları yemeye adamışlar." Bizim Budalabu sözleri duyunca tir tir titreyerek geri koştu. Tang Keşişi'neyaklaştığında tırmığını bıraktı ve rapor vermek yerine bağırsaklarınıboşaltmaya başladı. "Neden bize rapor vermiyorsun?" diye tersledi Hacı. "Neden orada çömeliyorsun?"

"O kadar korkuyorum ki," diye yanıtladı Sekiz Kural, "bokum bile ortaya çıktı! Daha fazla konuşmama gerek yok. Hayatımızı kurtarmak için hala zamanımız varken dağılalım!"

"Bu aptallığın kökü!" dedi Pilgrim. "Soruları sorarken hiç korkmadım. Nasıl oluyor da gittiğinizde aklınızı kaybediyorsunuz?"

"Aslında sorun nedir?" diye sordu yaşlı adam.

Sekiz Kural şöyle cevap verdi: "Yaşlı adam bana bu dağın adının Aslan-Deve Dağı olduğunu söyledi. İçinde üç yaşlı şeytan ve kırk sekiz bin küçük şeytanın yaşadığı ve kendilerini insanları yemeye adadıkları bir Aslan-Deve Mağarası var. Onların dağının yamacına bir adım attığımız an, ağızlarında yemek oluruz. Asla ilerleyemeyiz!" Bunu duyan Tripitaka'nın tüyleri diken diken oldu ve "Wukong, ne yapmalıyız?" diye sordu.

Hacı gülerek, "Usta, sakin ol," dedi. "Büyük bir şey değil! Burada birkaç canavar ruh olabilir, sanırım, ama bu bölgenin insanları çok ürkektir. Ne kadar çok şeytan olduğu ve ne kadar büyük oldukları hakkındaki tüm bu söylentilerle kendilerini korkutuyorlar. Bak, ben varım!"

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "bu şekilde konuşmamalısın! Ben senin gibi değilim ve öğrendiklerim gerçek. Bu bir söylenti değil. Tüm dağ ve tüm vadi şeytani iblislerle dolu. Nasıl ilerleyebiliriz?"

"Bir aptalın ağzı ve yüzü!" dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Hiçbir şeyin seni korkutmasına izin verme! Eğer bütün dağ ve bütün vadi şeytani iblislerle doluysa, yaşlı Maymun sopasını kullanacaktır. Yarım gece sonra hepsi yok edilecek!"

"Yazıklar olsun sana! Yazıklar olsun!" dedi Sekiz Kural. "Büyük konuşmayı kesin! O canavar ruhların yoklama alması bile yedi sekiz gün sürer. Onları nasıl bu kadar kolay yok edebildiniz?"

"Onları nasıl öldüreceğimi düşünüyorsun?" diye sordu Pilgrim. "Onları yakalamana izin verirlerse," diye yanıtladı Sekiz Kural, "onları bağlarsın ya da Hareketsiz Bırakma Büyüsü ile onları durdurursun. O zaman bile, hepsini bu kadar çabuk öldüremezsin." Hacı gülerek, "Yakalamaya ya da bağlamaya gerek yok. Bu çubuğumu iki ucundan çekerim, "Büyü!" diye bağırırım ve dört yüz fit uzunluğunda olur. Sonra, ağlayarak bir kez sallarım, "Kalınlaştır!" ve çevresi seksen ayak olacak. Dağın güneyine doğru bir kez yuvarlarım, beş bin zebani ezilerek ölür; dağın kuzeyine doğru bir kez yuvarlarım, beş bin kişi daha ezilerek ölür. Sonra doğudan batıya doğru bir kez yuvarlarım ve kırk ya da elli bin, kaç tane olduğu kimin umurunda, et köftesine dönüşür."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "onları erişte hamuru açar gibi açarsan, ikinci saate kadar bitirebilirsin."

"Usta," dedi Sha Monk bir yandan gülerek, "Büyük Birader'in bu kadar büyük sihirli güçleri varken neden korkuyorsun? Atlarınıza binin ve yola koyulun!" Tang Keşişi onların yetenekleri hakkında tartıştıklarını duyduğunda, kendini sakinleştirmekten ve ata tırmanmaktan başka çaresi yoktu.

İlerledikçe, onları bilgilendirmek için gelen yaşlı adamın ortadan kaybolduğunu fark ettiler. "O bir şeytan olmalı," dedi Sha Monk, "gelip bizi korkutmak için iblislerin itibarını ve gücünü kasten kullanan biri."

"Hemen bir sonuca varma," dedi Pilgrim. "Gidip bir bakayım."

Sevgili Büyük Bilge! Zirveye sıçrayarak etrafına bakındı ama kimseyi göremedi. Ancak yüzünü çevirdiğinde, havada titreyen renkli sisler gördü. Hemen kovalamak için bulutların üzerine sıçradı ve çok geçmeden Altın Yıldız Venüsü'nü gördü. Tanrıya doğru koşan Hacı, elleriyle onu çekiştirdi ve ona hitap etmek için yerel adını kullanarak, "Uzun Ömürlü Li! Uzun Ömürlü Li! Sen tam bir haydutsun! Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, bunu yüzüme söylemeliydin. Neden beni kandırmak için yaşlı bir köylü kılığına girdin?"

Altın Yıldız aceleyle onu selamladı ve "Büyük Bilge, size daha önce haber veremediğim için özür dilerim. Lütfen beni affedin! Lütfen beni affedin! Muazzam büyü güçlerine sahip olan bu baş iblisler gerçekten de zorlu bir engel oluşturuyor. Dönüşümde tüm güçlerinizi ve tüm zekanızı kullanırsanız, geçebilirsiniz. Biraz gevşerseniz, ilerlemeniz zor olacaktır."

Ona teşekkür eden Pilgrim, "Minnettarım! Eğer burası geçilmesi bu kadar zor bir yer ise, lütfen yukarıdaki bölgeye gidin ve Yeşim İmparatoru'ndan yaşlı Maymun'a yardım etmeleri için bazı göksel askerler isteyin."

"Sizin için bunlardan bolca var," diye yanıtladı Altın Yıldız. " Mesajınızı oraya götürdüğümde, ihtiyacınız olursa yüz bin göksel asker bile toplayabiliriz." Hacı, Altın Yıldız'dan ayrıldı ve Tripitaka ile yüzleşmek için bulutlardan indi. "O yaşlı adam," dedi, "bize bilgi getirmeye gelen kişi Venüs Yıldızı'ydı."

Yaşlı adam ellerini önünde kavuşturarak, "Öğrenci, hemen ona yetiş ve gidebileceğimiz başka bir yol olup olmadığını sor," dedi.

"Dolambaçlı yol yok," dedi Pilgrim, "çünkü bu dağ bu haliyle sekiz yüz mil genişliğinde. Her iki tarafının ne kadar geniş olduğunu bile bilmiyorum. Nasıl dolambaçlı bir yol izleyebiliriz?" Tripitaka bunu duyunca gözlerinden akan yaşlara engel olamadı. "Öğrencim," dedi, "eğer bu kadar zorsa, Buddha'ya tapınmayı nasıl umabilirim?"

"Ağlamayı kes! Ağlamayı kes!" Hacı dedi ki, "Bir kez ağlarsan, tamamen güçsüzleşirsin. Bu bilgilerin hepsi doğru olamaz, çünkü asıl amacı bizim dikkatimizi çekmek. Ne demişler, "Anlatmak abartmaktır." Lütfen attan inin ve bir süre burada oturun."

"Şimdi ne tür bir tartışma yapıyoruz?" diye sordu Sekiz Kural.

"Tartışmaya gerek yok," diye yanıtladı Hacı. "Sen burada dur ve Efendi'yi tüm dikkatinle koru, Sha Monk da ata ve bavullara göz kulak olsun. İhtiyar Maymun tepeye çıkıp biraz araştırma yapsın ve kaç tane şeytan olduğunu görsün. Onlardan birini yakalayıp iyice sorguya çekeceğim; gerekirse bir itirafname bile yazdırıp yaşlı genç herkesin adını ayrıntılı olarak listeleyeceğim.

O zaman onlara mağaralarını kapatmalarını ve yolumuzu kesmelerini yasaklamalarını emredeceğim, böylece Üstat bu yerden huzur içinde ve sessizce geçebilecek. Ancak o zaman yaşlı Maymun'un yeteneğini anlayacaksınız!"

Ancak Sha Monk'un ona söyleyebildiği tek şey, "Dikkatli ol! Dikkatli ol!"

Hacı gülerek, "Bütün talimatlarınıza gerek yok!" dedi. "Bir kez ayağa kalktığımda Orada ,

Büyük Doğu Denizi bile olsa bir yol açacağım; demir kaplı bir dağ bile olsa bir delik açacağım."

Sevgili Büyük Bilge! Islık çalarak, bulutun üzerinde takla atarak yukarıya sıçradı. Yüksek zirvede, sarmaşık ve sarmaşıkları bir kenara iterek etrafına baktı. Ancak ne bir ses ne de bir insan izi vardı. Kendi kendine yüksek sesle konuştu: "Bir hata yaptım! Ben bir hata yaptım! Yaşlı Gold Star'ın gitmesine asla izin vermemeliydim. Aslında beni korkutmaya çalışıyordu. Eğer buralarda bir canavar-ruh olsaydı, dışarı atlar ve rüzgarda oynardı ya da dövüş sanatını uygulamak için mızrağıyla veya sopasıyla dalga geçerdi. Nasıl olur da kimse olmaz?"

Kendi kendine konuşurken, dağın arkasında bir çıngırak sesi duydu. Telaşla dönüp baktığında, omzunda üzerinde "emir" yazan bir sancak taşıyan küçük bir şeytan gördü. Beline bir çan bağlamıştı ve kuzeyden güneye doğru yürürken eliyle bir çıngırağa vuruyordu. Hacı ona baktı ve yaklaşık on iki ayak boyunda olduğunu düşündü. Pilgrim kendi kendine gülümseyerek, "Bir belgeyi teslim etmeye giden bir posta eri olmalı. Ne söyleyeceğini öğrenmek için onu dinlememe izin verin."

Sevgili Büyük Bilge! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak bir büyü okudu ve vücudunu bir kez sallayarak bir sineğe dönüştü. Şapkasına doğru uçtu ve zebaniyi gizlice dinlemek için nazikçe üzerine kondu. Ana yola döndükten sonra, küçük şeytan çıngırağına vurmaya ve çanını sallamaya devam ederken kendi kendine mırıldandı: "Dağda devriye gezen bizler, şu Hacı Güneş'e karşı tetikte olmalıyız. Bir sineğe nasıl dönüşeceğini biliyor."

Duydukları karşısında hayrete düşen Pilgrim kendi kendine, "Beni görmüş olmalı! Eğer görmediyse, adımı nasıl bilebilir ve bir sineğe dönüşebileceğimi nasıl bilebilir?"

Ama o küçük zebani onu görmemişti. Aslında bu talimatı küçük şeytanlara bir şekilde vermeyi başaran baş iblislerdi ve bu da sadece duyduklarını tekrarlıyordu. Hacı elbette bunu bilmiyordu; görüldüğünden şüphelenerek şeytanı sopayla öldürmek üzereydi ki kendi kendine şöyle düşündü: "Altın Yıldız'ın Sekiz Kural'a üç yaşlı şeytan ve kırk yedi ya da kırk sekiz bin kadar küçük şeytan olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Eğer o küçük şeytanlar da bunun gibiyse, kırk bin tane daha olması bir şey değiştirmez. Ama o üç yaşlı iblisin ne kadar güçlü olduğunu merak ediyorum. Gidip onu sorgulayayım, o zaman ellerimi kaldırabilirim."

Sevgili Büyük Bilge! Onu nasıl sorgulayacak, diye soruyorsunuz? Şapkasından aşağı sıçradı ve küçük şeytanın birkaç adım ilerlemesine izin vermek için onun yerine bir ağaca kondu. Hızla başka bir küçük şeytana dönüştü, aslında aynı kıyafetlere sahipti ve onun gibi çıngırak çalıyor, çan sallıyor, sancak taşıyor ve aynı kelimeleri mırıldanıyordu. Tek fark, diğer

zebaniden birkaç santim daha uzun olmasıydı. Diğer küçük şeytana doğrukoştu ve "Sen yoldasın, beni bekle" diye seslendi.

Küçük şeytan arkasını dönerek, "Sen nereden geldin?" diye sordu.

"Aman Tanrım!" dedi Hacı kıkırdayarak. "Aynı aileden birini tanıyamıyor musun?"

"Sen bizim aileden değilsin," dedi küçük şeytan. "Ne demek istiyorsun?" dedi Hacı. "İyice bak."

"Ama yabancı görünüyorsun," dedi küçük şeytan. "Seni tanıyamıyorum! Seni tanıyamadım!"

"Tanıdık gelmediğimi biliyorum," diye yanıtladı Pilgrim. "Ben ateşlere bakanlardan biriyim ve benimle nadiren karşılaşmışsınızdır." Küçük şeytan başını sallayarak, "Asla! Asla! Mağaramızda ateşle ilgilenen kardeşlerimiz arasında bile senin gibi sivri ağızlı biri yoktur." Hacı kendi kendine, "Ağzımı biraz fazla sivri yapmışım," diye düşündü.

Hemen başını eğdi ve "Ağzım sivri değil!" diyerek ağzını ovuşturdu. Anında, ağzı artık sivri değildi.

"Az önce," dedi küçük şeytan, "ağzın sivriydi. Sen onu ovduktan sonra nasıl böyle değişebildi? Ne kadar şaşırtıcı! Sen bizim ailemize ait olamazsın! Seni daha önce hiç görmedim! Bu çok şüpheli! Dahası, büyük krallarımızın iç yasaları çok katıdır: ateşle ilgilenenler her zaman ateşle ilgilenir ve dağda devriye gezenler dağda devriye gezer. Sizden önce ateşlere bakmanızı, sonra da dağda devriye gezmenizi istemiş olamazlar, değil mi?"

Ağzı son derece iyi laf yapan Hacı hemen cevap verdi: "Büyük krallarımızın ateş yakmakta ne kadar iyi olduğumu görünce beni terfi ettirdiklerini ve dağda devriye gezmemi istediklerini bilmiyorsun."

Küçük şeytan şöyle dedi: "Pekala. Bir müfreze için dağda devriye gezen kırk kişiyiz ve toplamda on müfrezemiz var.

Her birimizin yaşı farklıdır ve her birimizin farklı bir ismi vardır. Rütbeler arasında karışıklığı önlemek ve yoklama almayı kolaylaştırmak için büyük krallarımız her birimize bir isim plakası verdi. Sizde de var mı?" Hacı artık sadece küçük şeytanı görebildiği kadarıyla, yani nasıl giyindiği ve ne yaptığıyla ilgili bir görüntüye bürünmüştü. Levhayı görmediği için, elbette üzerinde de yoktu. Sevgili Büyük Bilge! Kendisinde olmadığını kabul etmeyi reddederek, bunun yerine sorunun akışını takip etti "Nasıl olur da tabağım olmaz? Daha yeni yepyeni bir tane aldım. Ama önce bir bakmam için seninkini çıkar."

Bunun bir hile olduğundan tamamen habersiz olan o küçük şeytan, elbiselerini toparladı ve Pilgrim'in görmesi için vücuduna küçük bir pamuk ipliğiyle bağlanmış olan altın lakeli bir levhayı çıkardı. Hacı levhanın arkasında "Bütün Şeytanların Emrinde" yazısını gördü. Önünde ise basılı üç kelime vardı:

Küçük Rüzgâr Kesici. Kendi kendine, "Dağda devriye gezenlerin bir çeşit Rüzgâr Kesici olarak adlandırılacağını söylemeye gerek yok," diye düşündü.

Bu yüzden küçük şeytana, "Şimdi elbiselerini indir de sana tabağımı göstereyim," dedi.

Hacı bir tarafa dönerek kuyruğunun ucundan küçük bir kıl parçası kopardı ve "Değiştir!" diye fısıldayarak bir tutam verdi. Bir anda, üzerine küçük bir pamuk ipliği iliştirilmiş altın cilalı başka bir plakaya dönüştü. Üzerinde basılı üç kelime vardı:

Şef Rüzgar Kesici. Onu çıkarıp gösterdiğinde, küçük şeytan çok şaşırdı. "Hepimizin adı Küçük Rüzgâr Kesici," diye bağırdı, "ama senin adın nasıl Şef Rüzgâr Kesici olabilir?"

Her zaman son derece hesaplı hareket eden ve son derece kurnazca konuşan Pilgrim hemen şöyle dedi: "Yüce krallarımızın, ateşlerle ne kadar iyi ilgilendiğimi gördüklerinde beni devriye komutanlığına terfi ettirdiklerini gerçekten bilmiyorsunuz. Ayrıca bana üzerinde Şef Rüzgâr

Kesici yazan yeni bir plaka ve bu müfrezedeki kırkınıza liderlik etmegörevi verdiler." Zebani bunu duyunca aceleyle eğildi ve " Yüzbaşı,Yüzbaşı, daha yeni görevlendirildiniz ve bu yüzden yabancıgörünüyorsunuz. Sözlerimle sizi kırdığım için lütfen beni affedin."

"Seni suçlamıyorum," diye kıkırdadı Pilgrim selamına karşılık verirken. "Ama bir isteğim var: kişi başına beş ons gümüşten oluşan bir giriş hediyesi."

"Çok sabırsız olmayın Yüzbaşı," dedi küçük şeytan. "Sırtın güneyindeki müfrezemle birleşmeme izin verin, hepimiz katılalım."

"O halde," dedi Hacı, "ben de seninle geliyorum." Gerçekten de küçük şeytan önde yürürken, Büyük Bilge de onu takip etti.

Birkaç milden daha kısa bir sürede bir kalem zirvesine vardılar. Neden kalem zirvesi dendiğini soruyorsunuz? Bu dağda zirve, rafından çıkan bir kalem gibi kırk ya da elli metre kadar dimdik yükseliyordu. Adı da buradan geliyor. Pilgrim oraya çıktıktan sonra kuyruğunu salladı ve oturmak için en yüksek noktaya sıçradı. "Rüzgar Kesiciler," diye bağırdı, " toplanın!"

Tüm Küçük Rüzgar Kesiciler aşağıda ona selam vererek, "Kaptan, sizi bekliyoruz" dediler.

"Büyük kralların beni neden buraya gönderdiğini biliyor musunuz?"

diye sordu Hacı. "Hayır, bilmiyoruz," diye yanıtladı küçük zebaniler.

Hacı dedi ki, "Büyük krallar Tang Keşişi'ni yutmak istiyorlar ama tek korkuları Hacı Güneş'in muazzam büyü güçlerine sahip olması. Onun pek çok dönüşüm geçirebildiğini iddia ediyorlar ve bizi gözetlemek için bu yolda yürümek üzere bir Küçük Rüzgâr Kesici'ye dönüşmesinden korkuyorlar. Bu nedenle beni Baş Rüzgâr Kesici olarak terfi ettirdiler ve müfrezeniz arasında herhangi bir şüpheli olup olmadığını görmek için bir soruşturma yapmamı istediler."

"Kaptan," dedi tüm Küçük Rüzgar Kesiciler hep bir ağızdan, "hepimiz hakikiyiz."

"Eğer öyleyseniz," dedi Pilgrim, "büyük krallarımızın ne tür yeteneklere sahip olduğunu biliyor musunuz?" Küçük Rüzgâr Kesicilerden biri, "Biliyorum," dedi.

"Eğer biliyorsan," dedi Hacı, "çabuk söyle bana. Eğer seninle aynı fikirdeysem samimisin, ama en ufak bir hata yaparsan sahtekârsın demektir. Seni kesinlikle tutuklayacağım ve büyük kralları görmeye götüreceğim." Küçük Rüzgâr Kesici, onun zirvede kibirli bir şekilde oturduğunu ve otoritesini sağa sola kullandığını görünce, gerçeği söylemekten başka çaresi kalmadı ve şöyle dedi: "Büyük büyük kralımızın muazzam büyü güçleri ve muazzam yetenekleri var. Bir keresinde bir yudumda yüz bin göksel savaşçıyı yutmuştu." Bunu duyan Hacı, "Sen sahtekârsın!" diye bağırdı.

Dehşete kapılan Küçük Rüzgar Kesici, "Kaptan Baba, ben gerçeğim. Benim sahte olduğumu nasıl söylersin?"

"Eğer öyleysen," dedi Hacı, "neden gevezelik ettin? Büyük büyük kral ne kadar büyük ki, yüz bin göksel savaşçıyı bir yudumda yutabiliyor?"

Küçük Rüzgar Kesici şöyle dedi: "Belki de kaptan, yüce kralımızın öyle bir dönüşüm yeteneğine sahip olduğunu bilmiyordur ki, istediği zaman göksel salona ulaşabilecek kadar büyük olabilir veya bir sebze tohumu kadar küçülebilir. Ana Kraliçe önceki yıl Ölümsüz Şeftali Festivali'ni düzenlediğinde ve yüce kralımıza bir davetiye göndermediğinde, Cennet ile mücadele etmek istedi. Yeşim İmparatoru ona boyun eğdirmek için yüz bin göksel savaşçı gönderdi, ancak büyük kralımız sihirli dönüşüm bedenini kullandı ve ağzını bir şehir kapısı kadar büyük ve geniş açtı. Göksel savaşçılara saldırdı, onları o kadar korkuttu ki savaşmaya cesaret edemediler ve bunun yerine Güney Cennet Kapısını kapattılar. Bir keresinde yüz bin göksel savaşçıyı bir yudumda yuttuğunu söylerken kastettiğim buydu." Bunu duyan Hacı kendi kendine sessizce

gülümseyerek, "Eğer bu tür bir yetenekse, yaşlı Maymun oldukçayetenekli" dedi.

"İkinci büyük kral ne tür yeteneklere sahip?" diyerek tekrar yüksek sesle konuştu.

Bir başka Küçük Rüzgâr Kesici şöyle cevap verdi: "İkinci büyük kralımız yaklaşık otuz fit boyunda; ipekböceğine benzeyen kaşları, anka kuşu gözleri, hoş bir kadın sesi ve uzun yassı sırıklar gibi dişleri var. Dahası burnu bir ejderhayı andırır. Biriyle kavga ettiğinde tek yapması gereken burnunu düşmanının etrafına dolamaktır. O kişi demir bir sırta ve tunç bir bedene sahip olsa da, ruhu tükenecek ve ruhu yok olacaktır!"

"Böyle bir gövdesi olan bir canavar-ruhu yakalamak hiç de zor değil," dedi Hacı kendi kendine.

Bir kez daha yüksek sesle konuştu ve "Üçüncü büyük kral ne tür yeteneklere sahip?" dedi.

Bir başka Küçük Rüzgâr Kesici şöyle dedi: "Üçüncü büyük kralımız ölümlü dünyanın şeytani yaratığı değildir, çünkü onun adı On Bin Bulutlu Milin Anka'sıdır. Hareket ettiğinde rüzgârı kamçılar ve denizleri taşır; kuzeye ulaşır ve güneye hükmeder. Üzerinde ayrıca yin-yang çift kuvvetli vazo adı verilen bir hazine taşır. Eğer bir kişi bunun içine konursa, bir buçuk saat içinde sıvıya dönüşür." Hacı bunu duyunca telaşlandı ve kendi kendine, "İblis'ten korkmuyorum ama vazosuna dikkat etsem iyi olur" dedi.

Tekrar yüksek sesle konuşarak, "Hepiniz üç büyük kralımızın yetenekleri hakkında oldukça doğru konuştunuz, onları tanıdığım kadarıyla doğru. Ama hangi büyük kralın Tang Keşişi'ni yutmak istediğini biliyor musunuz?"

"Kaptan," dedi bir başka Küçük Rüzgar Kesici, "bilmediğinizi mi

söylüyorsunuz?" "Sizden daha fazlasını bilmiyor muyum?" diye tersledi Pilgrim.

"Belki de siz İşin aslını bilmiyorsunuz ve bu yüzden sizi kapsamlı bir şekilde sorgulamak için gönderildim."

Küçük Rüzgâr Kesici şöyle dedi: "Büyük büyük kralımız ve ikinci büyük kralımız uzun zamandır Aslan-Deve Sırtı'ndaki Aslan-Deve Mağarası'nda ikamet ediyorlardı. Ancak üçüncü büyük kralımız burada yaşamadı, çünkü asıl ikametgahı buranın yaklaşık dört yüz mil batısında, Aslan-Deve Devleti adındaki bir şehirdeydi. Beş yüz yıl önce tüm şehri -kralı, sivil ve askeri görevlileri, kadın-erkek, yaşlı-genç tüm halkı- yiyip yuttu ve krallığı ele geçirdi. O şehrin tüm sakinleri artık birer şeytan. Hangi yıl olduğunu bilmiyorum ama Doğu Ülkesi'ndeki Tang sarayının bir keşişi Batı Cenneti'nde kutsal yazıları araması için görevlendirdiğini öğrendi. Söylendiğine göre bu Tang Keşişi, on enkarnasyon boyunca riyazet yapmış iyi bir adammış. Eğer biri onun etinden tek bir parça yerse, uzun ömürlü olur ve asla yaşlanmazmış. Ancak son derece zorlu olduğu söylenen müridi Hacı Güneş'ten korkan üçüncü büyük kralımız, durumun üstesinden tek başına gelemeyeceğinden korkuyordu. Bu nedenle, buradaki iki büyük kralla bağ-kardeşi olmak için geldi. Böylece üçü, Tang Keşişini yakalamak için gösterdikleri kararlılık ve çabada birleştiler." Hacı bunu duyunca öfkeyle doldu. "Bu yüzsüz şeytanlar çok cüretkâr! Ben Tang Keşişi'ni doğru meyveye ulaşabilsin diye koruyorum. Nasıl olur da benim adamımı yemeyi planlarlar?"

O kadar çılgına dönmüştü ki dişlerini sıktı, demir çubuğunu çıkardı ve yüksek tepeden aşağı atladı. Tek yapması gereken sopayı küçük şeytanların kafalarına indirmekti ve anında et köftesine dönüştüler! Ancak onları o halde görünce biraz acımaya başladı. "Yazık," dedi kendi kendine, " aileleriyle ilgili her şeyi bana anlatacak kadar naziktiler. Onları bu şekilde nasıl bitirebilirdim? Pekâlâ! Pekâlâ! Tamam, tamam! Olan oldu!"

Sevgili Büyük Bilge! Efendisinin önündeki engel yüzünden böyle bir şey yapmaktan başka çaresi yoktu. İsim levhalarından birini indirdi ve kendi beline bağladı. Üzerinde "emir" yazan sancağı omzuna çekti, çanı kemerine astı ve çıngırağı eline aldı. Rüzgâra dönerek sihirli işareti yaptı

ve vücudunu bir kez sallayarak yolda ilk kez karşılaştığı Küçük RüzgârKesici'nin görünümüne dönüşmek için bir büyü okudu. Büyük adımlarlamağarayı aramak ve o üç yaşlı şeytani iblis hakkında biraz daha araştırmayapmak için yolu takip etti. Gerçekten de bunlar

Yakışıklı Maymun Kral'ın değişmek için on bin yolu var! On bin permütasyon, ne gerçek yetenekler!

Geldiği patikayı takip ederek dağın derinliklerine daldı. Koşarken aniden insanların bağırdığını ve atların kişnediğini duydu. Gözlerini kaldırıp baktığında, gürültünün Aslan-Deve Mağarası'nın önündeki küçük şeytanlardan oluşan büyük bir kalabalıktan geldiğini gördü; hepsi de palalar, mızraklar, kargılar, bayraklar ve sancaklarla donatılmıştı. Memnun olan Büyük Bilgemiz kendi kendine, "Uzun Ömürlü Li'nin sözleri hiç de uzak değil!" dedi.

Bu küçük şeytanların diziliş biçiminde bir düzen vardı: iki yüz elli tanesi büyük bir sütun oluşturuyor ve her birine uzun renkli bir bayrak veriliyordu. Böyle kırk kadar bayrak gördüğünde, mağaranın önünde en az on bin asker olması gerektiğini anladı.

Bunun üzerine kendi kendine şöyle düşündü: "Yaşlı Maymun çoktan bir Küçük Rüzgâr Kesici'ye dönüştü. İçeri girdiğimde, o yaşlı iblisler dağda devriye gezerken beni sorgularsa bazı cevaplar vermem gerekecek. Sözlerimdeki bir hata yüzünden tanınırsam, nasıl kaçacağım? Kapıdan kaçmak istesem bile, bu kadar çok kişi kapıyı engellerken nasıl çıkabilirim? Mağaranın içindeki şeytani kralları ele geçirmek istiyorsam, önce kapının önündeki bu şeytanlardan kurtulmalıyım."

Zebanilerden nasıl kurtulduğunu mu soruyorsunuz? Muhteşem Büyük Bilge! Kendi kendine biraz daha düşündü:

"O yaşlı iblisler benim y ü z ü m ü hiç görmemiş olsalar da, yaşlı Maymun'un ününü zaten biliyorlar. Öyleyse bu üne güveneyim ve onun gücünden yararlanayım; onları biraz korkutmak için biraz büyük konuşayım ve Orta Diyar'ın bu yaratıklarının, kutsal yazıları onlara geri

götürmemizle ödüllendirilmek için gerçekten yeterli yakınlığa sahip olupolmadıklarını göreyim. Eğer varsa, birkaç kabadayı cümlem zebanilerikorkutup dağıtmaya yetecektir. Ancak bu yaratıklar, gerçek kutsal yazılarıelde edemememiz için yeterli yakınlığa sahip değillerse, o zaman

Lotus çiçekleri ortaya çıkana kadar vaaz versem bile, mağaranın önündeki ruhları yok edemem."

Zihni ağzını, ağzı da zihnini sorgulayarak Aslan-Deve Mağarası'nın girişine doğru yürürken çıngırağını vurdu ve çanını salladı. Ön kampın küçük şeytanları hemen onu karşıladı ve "Küçük Rüzgar Kesici, döndün mü?" diye sordular. Hacı onlara cevap vermek yerine başını eğdi ve yürümeye devam etti.

İkinci seviye kampta, "Küçük Rüzgar Kesici, geri döndün mü?" diyen birkaç küçük zebani tarafından tekrar durduruldu.

"Evet," diye yanıtladı Hacı. "Bu sabah devriyeye çıktığında," dedi zebaniler, "Pilgrim Sun'a rastladın mı?"

"Var," diye yanıtladı Pilgrim, "şu anda sırığını parlatıyor."

Biraz korkmuş olan küçük şeytanlar, "Neye benziyor? Ne tür bir direği parlatıyor?" Hacı dedi ki, "Bir derenin kenarında çömelmiş duruyordu ve hala öncü bir ilah gibi görünüyordu. Ayağa kalksa, boyu yüz fitten fazla olmalıydı! Elinde kocaman bir sırığı andıran demir bir çubuk vardı, o kadar kalındı ki bir pirinç kasesi kalınlığında olmalıydı. Taş çıkıntının üzerine biraz su serperken, kendi kendine mırıldanırken çubuğunu üzerine sürttü, "Ey sevgili sırık! Sihirli güçlerini göstermen için seni bir süredir dışarı çıkarmamıştım. Şimdi dışarı çıkarıldığına göre, yüz bin tane bile olsalar, tüm o canavar ruhları benim için öldüresiye dövebilirsin! O zaman şu üç baş-şeytanı da öldürüp sana kurban olarak sunmama izin ver!" Asasını parlayacak şekilde cilaladıktan sonra, şüphesiz önce kapının önündeki on bininizi katledecektir." O küçük zebaniler bu sözleri duyduklarında, ruhları eriyip ruhları dağılırken her birinin kalbi titredi ve

bağırsakları sarsıldı. Hacı tekrar, "Hepiniz bunu düşünün," dedi. "O TangKeşişi'nin eti çok fazla kilo tutmuyor, biliyorsunuz ve Bölünmüş olsa bilepayımızı alabilecek miyiz diye. Neden onlar için bu direğe dayanalım?Neden kendimiz dağılmıyoruz?"

"Haklısınız," dedi çeşitli zebaniler. "Kendi hayatlarımıza bakalım ve Gidin."

Bu şeytanların hepsi kurt, kaplan, leopar ve diğer hayvanlardan başka bir şey

değildi. gibi. Bir kükreme ile tüm bu hayvanlar ve kümes hayvanları her yöne dağıldı. Ve böylece, Büyük Bilge Güneş'in o birkaç yıkıcı cümlesi, sekiz bin kadar birliği dağıtan Chu şarkıları gibi işe yaradı.

Pilgrim gizliden gizliye sevinerek kendi kendine, "Harika! O yaşlı şeytanlar ölmüş sayılır! Eğer kelimeler onları kaçırtacaksa, benimle yüz yüze gelmeye nasıl cesaret edebilirler? Ancak içeri girdiğimde söylediklerimi tekrarlasam iyi olacak. Çünkü bir şey söylemeyi atlarsam, az önce içeri kaçan o küçük şeytanlardan birkaçı sırrımı açığa çıkarabilir." Şuna bir bakın!

Antik mağaraya yaklaşmaya hazırdı; cesaretle kapının derinliklerine doğru yürüdü.

Eski cinleri gördüğünde başına iyilik mi yoksa kötülük mü geleceğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第075回 · Bölüm 75

Zihin Maymunu yin-yang bedenini deliyor İblis lordları gerçek büyük Yol'a dönüyor

Size mağaranın içinde yürüyüp sağa sola bakan Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. Gördü ki

Bir iskelet yığını, ölü kemiklerden oluşan bir orman; İnsan saçları battaniye gibi bir araya toplanmış, Ve insan eti kir ve toz gibi ezilmiş; İnsan tendonları ağaçlarda düğümlenmiş Kurumuş, kavrulmuş ve gümüş gibi parlıyordu. Gerçekte ceset dağları ve kan denizleri vardı; gerçekten de çürümüş pis koku korkunçtu! Doğudaki küçük şeytanlar Canlı insanların etlerini oydular; Batıdaki yüzsüz iblisler taze insan etini kaynatıp pişirdiler. Sadece Yakışıklı Maymun Kral böylesine kahramanca bir cesarete sahipti; başka hiçbir ölümlü bu kapıdan girmeye cesaret edemezdi.

Kısa bir süre sonra ikinci kattaki kapıdan içeri girerek etrafına bakındı. Burada gördüğü şey dışarıdakinden oldukça farklıydı; hem sessiz hem zarif, hem yakışıklı hem de ferah bir yerdi. Sağda ve solda egzotik otlar ve nadir çiçekler vardı; ön ve arkada yaşlı çamlar ve yıllanmış bambular vardı. Ancak üçüncü kattaki kapıya varmadan önce yedi ya da sekiz mil daha yürümesi gerekiyordu. Kapının içinde, üç yüksek koltuğa oturmuş üç yaşlı zebani vardı ve bunlar çok vahşi ve çirkin görünüyorlardı. Ortadaki

Eğe ve testere gibi dişler, Yuvarlak bir kafa ve kare bir yüz. Gök gürültüsü gibi bir sesi vardı. Ve şimşek gibi çakan gözleri. Burnu gökyüzüne doğru kıvrılmıştı; Kaşlarından alevler fışkırıyordu. Hareket ettiğinde, Diğer tüm hayvanlar titredi; O oturduğunda, Tüm iblisler titredi ve sarsıldı. Bu canavarların kralıydı, Yeşil saçlı aslan şeytan.

Sol tarafındaki

Anka gözleri ve altın göz bebekleri, Sarı dişler ve güdük bacaklar, Uzun burun ve gümüş saçlar, Kuyruğa benzeyen bir kafa; Yuvarlak

alnının altında düğümlenmiş kaşlar ve kocaman, sert bir gövde. Tatlı birgüzel gibi yumuşak bir sesi vardı, Ama beyaz yüzü boğa kafalı bir iblisinyüzüydü. Uzun süreli kendini yetiştirmiş bir vahşi, Bu sarı dişleri olanyaşlı bir fildi.

Sağ tarafındaki

Altın kanatlar ve leviathan kafası, Yıldız benzeri göz bebekleri ve leopar gözleri. Kuzeyi yönetti, güneyi yönetti- Sert, güçlü ve cesur. Canlanarak uçabilir ve yükselebilir Bıldırcınlar titrerken ve ejderhalar korkarken. Tüylerini salladığında, Bütün kuşlar saklandı; Keskin pençelerini gerdiğinde, Bütün kümes hayvanları dehşet içinde sindi. Doksan bin millik bulutlu bir mesafeye ulaşabilen bu büyük kartal-rok'tu.

Altlarında yüz kadar yüzbaşı duruyordu; hepsi de zırhlı ve askeri kıyafetler içindeydi ve çok sert ve vahşi görünüyorlardı.

Ancak Hacı onları gördüğünde sevinçten havalara uçtu. En ufak bir korkuya kapılmadan, büyük adımlarla kapıdan içeri girdi ve çıngırağını bıraktıktan sonra başını kaldırıp "Yüce Krallar" dedi. Genişçe gülümseyen üç yaşlı iblis, "Küçük Rüzgâr Kesici, döndün mü?" dedi.

Pilgrim çınlayan bir sesle, "Gerçekten de öyle," diye cevap verdi.

"Dağda devriye gezerken Hacı Güneş hakkında bir şey öğrendiniz mi?"

"Büyük kralların huzurunda," diye yanıtladı Hacı, "konuşmaya cesaret

edemem." "Neden?" diye sordu ilk yaşlı iblis.

"Büyük kralların emriyle," dedi Hacı, "çıngırağımı vurarak ve çanımı sallayarak ilerledim. Yürürken aniden bir derenin kenarında çömelmiş birini gördüm. O zaman bile yol gösteren bir tanrıya benziyordu ve eğer ayağa kalkmış olsaydı, hiç şüphesiz boyu yüz fitten fazla olurdu. Dereden biraz su çekerek, bir kayanın üzerindeki devasa bir sırığı bu suyla parlatıyordu. Bunu yaparken de kendi kendine, şimdiye kadar sırığının sihirli gücünü gösteremediğini mırıldanıp duruyordu. Sırığı parlatacak kadar cilaladıktan sonra, gelip onu büyük krallar üzerinde kullanacağını

söyledi. Onun Hacı Güneş olması gerektiğini biliyordum ve bu yüzdenraporumu yapmak için geri döndüm." O yaşlı iblis bu sözleri duyduğundabolca terledi. Titreyerek şöyle dedi: "Kardeşlerim, size Tang Keşişi'nirahatsız etmemenizi söylemiştim. Öğrencisinin o kadar büyük büyügüçleri var ki bizim için çoktan planlar yaptı. Şimdi bizi dövmek içinsopasını parlatıyor.

Ne yapalım?" Sonra şu

emri verdi:

"Küçükler, mağaranın dışındaki tüm askerleri içeri çağırın. Kapıyı kapatın ve rahiplerin geçmesine izin verin." Olanları bilen yüzbaşılardan biri hemen, "Yüce Kral, dışarıda kapıyı koruyan küçük şeytanların hepsi dağıldı," dedi.

"Hepsi nasıl dağılmış olabilir?" diye sordu yaşlı iblis. "Kötü haberi onlar da duymuş olmalı. Çabuk kapıyı kapatın! Çabuk kapıyı kapatın!"

Çeşitli zebaniler aceleyle ön ve arka kapıları çarparak kapattı ve sürgüledi Onlar.

Biraz telaşlanan Pilgrim kendi kendine şöyle düşündü: "Kapıyı kapattıktan sonra Kapıları çalarsam, evlerindeki başka bir işle ilgili beni sorgulayabilirler. Onlara cevap veremezsem, kendimi ele veririm. O zaman yakalanmayacak mıyım? Onları biraz daha korkutayım ki, gerekirse kaçmam için kapıları tekrar açsınlar."

Bu nedenle tekrar öne çıktı ve şöyle dedi: "Yüce Krallar, Hacı Güneş daha da korkunç bir şey söyledi."

"Başka ne dedi?" diye sordu yaşlı iblis.

Hacı, "Üçünüzü yakaladığında, büyük büyük kralın derisini yüzeceğini, ikinci büyük kralın kemiklerini sıyıracağını ve üçüncü büyük kralın tendonlarını sökeceğini söyledi. Eğer kapılarınızı kapatıp dışarı çıkmayı reddederseniz, dönüşüm geçirebilir, biliyorsunuz. Küçücük bir sineğe dönüşebilir, kapıdaki bir çatlaktan içeri girebilir ve hepimizi ele

geçirebilir. O zaman ne yapacağız?"

"Kardeşlerim," dedi yaşlı iblis, "dikkatli olun. Mağaramızda neredeyse hiç sinek yok. Eğer buraya gelen bir sinek görürseniz, o Hacı Güneş'tir." Hacı kendi kendine gülümseyerek, "Onu biraz korkutmak için ona bir sinek vereceğim. O zaman kapıları açar."

Büyük Bilge bir kenara çekildi ve başının arkasından bir parça saç kopardı. Üzerine bir ağız dolusu ölümsüz nefes üfleyerek, "Değiş!" diye fısıldadı ve bir anda altın başlı bir sineğe dönüşerek fırladı ve yaşlı iblisin suratına doğru uçtu.

"Kardeşlerim, bu korkunç!" diye bağırdı dehşete düşmüş yaşlı bir iblis. " O küçük şey kapımızdan içeri girdi!"

Genci yaşlısı o zebaniler o kadar korkmuşlardı ki, ellerine dirgenleri ve süpürgeleri alıp çılgınca sineğe vurmaya başladılar.

Kendini tutamayan Büyük Bilgemiz, ne yazık ki kendisine asla izin vermemesi gereken yüksek sesli kıkırdamalara başladı. Bir kez güldüğünde, orijinal özellikleri de ortaya çıktı. Üçüncü yaşlı iblis onu gördüğünde öne doğru sıçradı ve onu yakalayarak, "Ağabeyler, az kalsın onun tarafından kandırılıyorduk!" diye bağırdı.

"Kim kimi kandırıyor?" diye sordu ilk yaşlı iblis.

"Az önce bizimle konuşan kişi," diye yanıtladı üçüncü zebani, "Küçük Rüzgâr Kesici değildi. O Hacı Güneş. Küçük Rüzgâr Kesici'yle karşılaşmış, onu bir şekilde öldürmüş ve bizi burada kandırmak için onun kılığına girmiş olmalı."

Büyük bir sarsıntı geçiren Hacı kendi kendine, "Beni tanıdı!" dedi. Yüz hatlarını düzeltmek için eliyle aceleyle yüzünü ovuşturarak o zebanilere şöyle dedi: "Ben nasıl Hacı Güneş olabilirim! Ben Küçük Rüzgâr Kesici'yim. Büyük kral bir hata yaptı."

"Kardeşim," dedi yaşlı iblis gülümseyerek, "o Küçük Rüzgâr Kesici. Her gün üç kez yoklama çağrıma cevap verir. Onu tanıyorum."

Sonra Pilgrim'e "İsim levhan yanında mı?" diye sordu.

"Var," diye yanıtladı Hacı ve hemen giysilerinin içinden çıkardı.

Yaşlı şeytan her zamankinden daha ikna olmuş bir halde, "Kardeşim, yanlış yere onu."suçlama

"Ağabey," dedi üçüncü zebani, "onu görmedin mi? Az önce kıkırdıyordu Şimdi yüzü yarı dönüktü ve bir an için üzerinde bir gök gürültüsü tanrısı gagası gördüm. Onu yakaladığımda, hemen şimdiki görünümüne geri döndü."

Sonra seslendi:

"Küçükler, bana biraz ip getirin."

Kaptanlar hemen ipleri çıkardılar. Pilgrim'i yere yatıran üçüncü şeytan, onu incelemek için elbiselerini bağlamadan önce domuz bağıyla bağlamıştı. O anda anlaşıldı ki, o gerçekten de Ban-At-Belası'ydı! Hacı, yetmiş iki çeşit dönüşüm yeteneğine sahipti. Bir kümes hayvanına, bir hayvana, bir bitkiye, bir eşyaya ya da bir böceğe dönüşmek söz konusu olduğunda, tüm vücudu dönüşebiliyordu. Ancak başka bir insana dönüşmesi gerektiğinde, bedeni değil sadece yüzü dönüşebilirdi. Bu nedenle giysilerini kaldırdıklarında kahverengi kürkle dolu bir beden, iki kırmızı kalça ve bir kuyruk gördüler.

Bunu gören ilk yaşlı zebani, "Yüzü Küçük Rüzgar Kesici'ye benzese de, bedeni Hacı Güneş'e ait. Bu o.

Küçükler, önce bize biraz şarap getirin ki üçüncü büyük krala bir kadeh fazilet sunabileyim. Hacı Güneş'i yakaladığımıza göre, Tang Keşişi'nin ağzımızın tadı olacağına hiç şüphe yok."

"Henüz şarap içmeyelim," dedi üçüncü zebani. "Hacı Güneş son derece kaypak bir karakter, çünkü birçok kaçış yolu biliyor. Korkarım onu kaybedebiliriz. Küçüklere söyle, vazomuzu çıkarsınlar ve Hacı Güneş'i içine koysunlar. O zaman içebiliriz."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi yaşlı iblis yüksek sesle gülerek. Hemen otuz altı küçük zebaniyi silah odalarına gitmeleri ve vazoyu dışarı çıkarmaları için çağırdı.

Vazo ne kadar büyüktü diye mi soruyorsunuz? Onu taşımak için neden otuz altı kişiye ihtiyaç duyulsun ki? Boyu en fazla yirmi dört santim olmasına rağmen, bu vazo yin ve yang'ın çifte ilkel güçleri tarafından yönetilen bir hazineydi. İçindeki sihirli reaksiyonlar yedi mücevher, sekiz trigram ve yirmi dört güneş terimi tarafından harekete geçiriliyordu. Sadece otuz altı kişi, ki bu sayı Göksel Kepçe grubundaki takımyıldızların sayısına tekabül ediyordu, onu kaldırmak için yeterli güce sahip olabilirdi. Küçük şeytanlar kısa bir süre içinde hazine vazosunu dışarı çıkarıp üçüncü kat kapısının önüne koydular. Vazoyu ambalajından çıkarıp tıpasını söktükten sonra Hacı'yı çözdüler ve çırılçıplak soydular. Sonra onu vazonun ağzına kadar taşıdılar ve hemen vazonun ölümsüz nefesi tarafından gürültülü bir vınlamayla içine çekildi. Daha sonra vazo tıpasıyla tekrar kapatıldı ve üzerine mühürlemek için bir bant eklediler. Arkadaşlarını içki içmek için yanına çağıran yaşlı şeytan, "Bu küçük maymun hazine vazoma girdiğine göre, artık Batı "ya giden yolu düşünmese iyi olur. Eğer Buddha'ya tapınmak ve kutsal yazılar edinmek istiyorsa, sırtını dönüp göç çarkına girebilir ve bir sonraki enkarnasyonunda Budist hazinesini arayabilir!" Şimdi size, içine ulaştığında vazonun bedenine göre oldukça küçük olduğunu gören Büyük Bilge'den bahsedeceğiz. Bu nedenle, dönüşmeye karar verdi kendini daha küçük birine dönüştürdü ve vazonun ortasına çömeldi. Bir süre sonra bunun oldukça havalı olduğunu fark edince kendi kendine kıkırdamaktan ve yüksek sesle şöyle demekten kendini alamadı: "Bu canavar ruhlar sahte itibarlarına güveniyorlar! Vazonun içine konulan birinin bir buçuk saat sonra irin ve kana dönüşeceğini insanlara nasıl söyleyebildiler? Eğer böyle serinse, burada yedi ya da sekiz yıl boyunca sorunsuz yaşayabilirim!"

Ne yazık ki! Gördüğünüz gibi Büyük Bilge hazinenin nasıl çalıştığını bilmiyordu: hazinenin içine yerleştirilen kişi bir yıl boyunca sessiz kalırsa,

hazine tüm bu süre boyunca soğuk kalırdı. Ancak o kişi konuştuğu anda,ateş onu yakmak için ortaya çıkacaktı. Bu nedenle Büyük Bilgekonuşmaya başlamadan önce vazonun tamamının alevler içinde kaldığınıgördü. Neyse ki yetenekleri yok değildi; ortada oturarak parmaklarıylaateş kovucu büyü işareti yaptı ve alevlerle sakince yüzleşti. Yaklaşıkyarım saat sonra, kırk kadar yılan her taraftan sürünerek onu ısırmayabaşladı. Hacı ellerini uzattı, yılanları aldı ve şiddetli bir anahtarla seksenparçaya böldü. Ancak kısa bir süre sonra üç ateş ejderhası ortaya çıktı veonu tepeden tırnağa kuşattı.

Durum hızla dayanılmaz hale gelirken, Hacı oldukça telaşlıydı ve kendi kendine şöyle dedi: "Başka şeylerle ilgilenebilirim, ancak bu ateş ejderhalarıyla başa çıkmak zor. Eğer buradan çıkmazsam, ateş ve sıcaklık bir süre sonra beni bunaltabilir. O zaman ne olacak? Sanırım vücudumu daha da büyüterek çıkış yolunu zorlasam iyi olacak."

Sevgili Büyük Bilge! Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak ve bir büyü okuyarak, "Büyüyün!" diye bağırdı.

Bir anda vücudu yüz fitten fazla yüksekliğe ulaştı, ancak vazo da onunla birlikte büyüdü. Büyüsünü tersine çevirerek bedeninin boyutunu küçülttü, ancak vazo da onunla birlikte küçüldü.

Büyük bir telaşa kapılan Pilgrim, "Sert! Sert! Sert! Sert! Sert! Ben böyleyken nasıl büyüyebilir ya da küçülebilir? Ne yapacağım ben?"

Konuşmasını bitirmek üzereydi ki inciklerinde bir acı hissetti. Eliyle aceleyle ovuşturduğunda, ateş yüzünden inciklerinin sarktığını fark etti. Gittikçe daha da endişelenerek kendi kendine, "Bana ne olacak?" diye düşündü. Bacaklarım bile ateş yüzünden zayıfladı. Sakat kalacağım!"

Gözyaşlarını zorlukla tutabildi. Böylece

şeytanlarla ve acılarla karşılaşan Tripitaka'yı düşündü; ölümcül çilelerle kuşatıldığında bilge keşişi özledi.

"Ey Üstat!" diye bağırdı. "Bodhisattva Guanyin'in iknası sayesinde hakikati kucakladığım ve Cennetten gelen felaketimden kurtulduğum o yıldan beri, seninle birlikte çeşitli dağları aşarak acı çektim ve Sekiz Kural ve Sha Monk'a boyun eğdirmek de dahil olmak üzere birçok şeytana boyun eğdirdim. Tüm emeğim, tüm acı zahmetim, birlikte Batı'ya ulaşacağımız ve doğru meyveyi elde edeceğimiz umuduyla yapıldı. Bugün böylesine acımasız şeytanlarla karşılaşacağımın farkında değildim! Benim hatam yüzünden buraya atılan yaşlı Maymun hayatını kaybedecek ve siz de ilerleyemeyerek dağın yarısında mahsur kalacaksınız. Bugünkü çileme neden olan şey geçmişte yaptığım yanlışlar olabilir mi?"

Bu şekilde kederlenirken birden kendi kendine şöyle düşündü: "O yıl Yılan Sargısı Dağı'nda Bodhisattva bana hayat kurtaran üç saç teli hediye etmişti. Acaba onlar hâlâ bende mi? İzin verin onları arayayım."

Elleriyle tüm vücuduna dokundu ve ensesindeki üç kılın özellikle sert olduğunu gördü. Sevinçle kendi kendine şöyle dedi: "Tüm saçlarım oldukça yumuşak ve sadece bu üçü sert. Bunlar benim cankurtaranlarım olmalı!"

Acıya dayanmak için dişlerini sıkarak kılları kopardı ve üzerlerine bir ağız dolusu ölümsüz nefes üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı. Kıllardan biri elmas bir matkaba, ikincisi bir bambu şeridine, üçüncüsü ise bir parça pamuk ipe dönüştü. Şeridi bir yay şeklinde bükerek ipi iki ucundan bağladı ve vazonun dibini delmek için matkabı yönlendirmek için kullandı. Bir süre sonra küçük bir delikten içeri ışık süzüldü. "Şanslı! Şanslı!" dedi, son derece memnun bir şekilde. "Artık dışarı çıkabilirim!"

Kaçmak için dönüşümü kullanmak üzereyken, vazo aniden bir kez daha soğudu. Neden diye soruyorsunuz? Vazonun dibini deldiğinde, yin ve yang'ın iki gücü dışarı sızdı.

Sevgili Büyük Bilge! Kıllarını geri aldı ve vücudunun boyutunu küçülterek, bir bıyık telinden daha kalın ve bir kaş kılından daha uzun olmayacak kadar narin bir köstebek cırcırböceğine dönüştü. Delikten

sürünerek çıktı, ama gitmek yerine doğrudan yaşlı iblisin kafasına doğruuçtu ve üzerine kondu. Yaşlı iblis neşeyle içerken aniden fincanını yerebıraktı ve "Üçüncü Genç Kardeş, Hacı Güneş eridi mi?" diye sordu.

"Zamanı gelmişti, değil mi?" dedi üçüncü iblis gülümseyerek.

Yaşlı iblis vazonun masaya getirilmesini emretti ve otuz altı küçük zebani hemen onu taşımaya koyuldu.

Ancak vazonun çok hafiflediğini fark ettiklerinde dehşete kapılan zebaniler, "Yüce Krallar, vazo ışığa dönüştü" diye bağırdılar.

"Saçmalık!" diye tersledi yaşlı iblis. "Hazinemiz yin ve yang'ın çifte gücünün mükemmel bir ürünüdür. Nasıl ışığa dönüşebilir ki?" Daha cesur küçük zebanilerden biri vazoyu tek başına aldı ve masanın yanına getirerek, "Hafifleyip hafiflemediğini kendiniz görün" dedi. Yaşlı iblis tıpayı çıkararak içine baktı ve alttan bir ışık zerresi geldiğini görünce, " Vazo boş!" diye bağırdı. Kendini tutamayan Büyük Bilge başının üzerinde bağırdı, "Sevgili çocuğum! Ben gittim!"

"Gitti! Gitti!" diye bağırdı diğer zebaniler. "Kapıları kapatın! Kapıları kapatın!" Pilgrim vücudunu bir kez sallayarak ondan aldıkları kıyafetleri geri aldı ve orijinal formuna geri dönerek mağaradan dışarı fırladı. " Canavar ruhlar, sakın kurallara karşı gelmeye kalkışmayın!" diye bağırdı giderken onlara. "Vazo delindi ve artık insanlar üzerinde kullanılamaz. Sadece bir gece kabı için iyi!" Neşeli ve gürültülü bir şekilde bulutlara bindi ve Tang Keşişi'ni bıraktığı yere geri döndü. O sırada yaşlı adam bir tutam toprağı tütsü olarak kullanarak gökyüzüne doğru dua ediyordu. Hacı onun ne söylediğini duymak için bulutunu durdurdu. Yaşlı adam ellerini göğsünün önünde kavuşturarak gökyüzüne doğru eğildi ve şöyle dedi,

Bulutun ve sisin tüm ölümsüzlerine, Tüm devalara, Karanlığın ve Işığın Tanrılarına dua ediyorum: Benim iyi öğrencim, Pilgrim, yardım etsinler Ve ona engin ve sınırsız büyü gücü ver.

Büyük Bilge bu sözleri duyduğunda, daha da büyük bir gayretle harekete geçti. Bulutlu parlaklığın azalmasını sağlayarak yaklaştı ve " Usta, geri döndüm" dedi.

Yaşlı adam onun elinden tuttu ve şöyle dedi: "Wukong, çok sıkı çalıştın! Dağın derinliklerine gittikten sonra geri dönmediğinde çok endişelendim. Bana gerçekten bu dağda ne tür bir iyilik veya kötülük bekleyebileceğimizi söyle." Hacı gülümseyerek cevap verdi: "Bu seferki yolculuğum başarılı oldu çünkü Doğu'daki Ülke'nin yaratıkları iyi bir yakınlıkla kutsandı; ikincisi, ustamın erdemi ve erdemi sınırsız ve sınırsız olduğu için; ve üçüncüsü, öğrencinizin bazı sihirli güçleri olduğu için." Bunun üzerine nasıl Küçük Rüzgâr Kesici kılığına girdiğini, vazonun içine nasıl hapsolduğunu ve nasıl kaçtığını ayrıntılı bir şekilde anlattı. "Şimdi ustamın yüzüne bir kez daha bakabildiğime göre," dedi, "kendimi başka bir enkarnasyondan geçmiş gibi hissediyorum."

Ona bolca teşekkür eden yaşlı adam, "Bu sefer canavar ruhlarla savaşmadın değil mi?" diye sordu.

"Hayır, yapmadım," diye cevap verdi Hacı. "Öyleyse bana dağ boyunca eşlik edemezsin, değil mi?" diye sordu yaşlı adam.

Her zaman kazanmayı seven bir insan olduğu için Hacı bağırmaya başladı: "Ne demek sana bu dağdan geçerken eşlik edemem?"

"Onlara karşı galip gelebileceğinizi henüz tam olarak kanıtlayamadınız," dedi yaşlı adam. "Şu anda her şey çok karışık görünüyor. Devam etmeye nasıl cesaret edebilirim?"

"Efendi," diye cevap verdi Hacı gülerek, "pek anlayışlı değilsiniz! Atasözünün dediği gibi,

Küçük bir iplik iplik değildir; Tek bir el alkış tutamaz.

Üç yaşlı iblis, binlerce ve binlerce küçük şeytan ve sadece bir yaşlı Maymun var. Onlarla nasıl savaşabilirim ki?"

"Az kişi çok kişiye dayanamaz," diye yanıtladı yaşlı adam. "Hepsiyle tek başınıza başa çıkamayacağınızı gayet iyi anlıyorum. Ama Sekiz Kural ve Sha Monk'un her ikisinin de yetenekleri var. Onlara seninle gelmelerini söyleyeceğim, böylece birleşik çabalarınız dağ yolunu temizleyecek ve bana eşlik edecek."

Hacı biraz dalgınlaşarak, "Söylediklerinizi çok doğru," dedi. "Ancak Sha Monk seni korumak için burada kalmalı. Sekiz Kural benimle gelsin."

Korkunç bir şekilde telaşlanan bizim Budala, "Ağabey, asıl anlayışsız olan sensin! Ben oldukça kabayım ve fazla yeteneğim yok.

Yürürken bile rüzgara direniyorum. Ne işinize yarayabilirim ki?"

"Kardeşim," dedi Hacı, "büyük yeteneklere sahip olmasan da sen de bir insansın. Halkın dediği gibi, "Osuruk bile fazladan bir havadır!" En azından benim cesaretimi artırabilirsin."

"Tamam, tamam! Pekala!" dedi Sekiz Kural. "Umarım bana biraz göz kulak olursun. İşler zorlaştığında, bana oyun oynama."

"Dikkatli ol, Sekiz Kural," dedi yaşlı adam. "Sha Monk ve ben burada kalacağız."

Ruhunu uyandıran bizim Budala, Hacı'yla birlikte şiddetli bir rüzgâra atladı ve yüksek dağa çıkmak için sisin ve bulutun üzerine bindi. Mağaranın kapısının önüne geldiklerinde, kapının sıkıca kapalı olduğunu ve görünürde kimsenin olmadığını gördüler. Hacı ilerledi ve demir çubuğunu tutarak yüksek sesle bağırdı, "Şeytanlar, kapınızı açın! Yaşlı Maymun'la dövüşmek için hemen dışarı çıkın!" Mağaradaki küçük şeytanlar yaşlı iblis derinden sarsıldı. "O maymunun ne kadar güçlü olduğuna dair yıllardır yayılan söylenti," dedi, "bugün doğru olduğu kanıtlandı!"

"Ağabey, ne demek istiyorsun?" diye sordu bir taraftaki ikinci zebani. Yaşlı iblis cevap verdi: "O Hacı bu sabah buraya gizlice girmek için Küçük Rüzgar Kesici'ye dönüştüğünde onu tanıyamadık. Şansımıza

Üçüncü Değerli Kardeşimiz sonunda onu fark etti ve onu vazonun içinekoymayı başardık. Ancak vazoyu delme yeteneğine sahipti ve kıyafetlerinialdıktan sonra kaçtı. Şimdi dışarıda savaşı kışkırtıyor. İlk dövüşte onunlayüzleşecek kadar cesareti olan var mı?"

Ancak bu sorusuna kimse cevap vermedi. Tekrar sordu ama yine cevap gelmedi, çünkü mağaranın içindeki herkes sağır ve dilsizi oynuyordu.

Öfkesi yükselen yaşlı iblis şöyle dedi: "Batıya giden ana yolda kendimize çirkin bir ün kazandırıyoruz. Bugün Hacı Güneş bizimle bu şekilde alay edebilirken ve biz onunla savaşmaya gitmezken, ünümüz kesinlikle azalacak. Onunla üç raunt dövüşmek için bu yaşlı hayatımı riske atmama izin verin. Eğer ona üç raunt boyunca dayanabilirsem, Tang Keşişi ağzımızın tadı olacak. Eğer yapamazsam, kapımızı kapatalım ve onların geçmesine izin verelim."

Zırhını giydi ve dışarı çıkmak için kapıyı açtı. Hacı ve Sekiz Kural kapının yanında durup ona baktılar ve o gerçekten de şeytani bir yaratıktı!

Mücevherli bir miğfer demir gibi sert başının tepesinde, Sarkan püsküller renkli ve parlak. Yanıp sönen şimşek gibi parlıyordu iki gözü; Parlayan sis gibi akıyordu iki şakağından saçları. Pençeleri gümüş gibiydi, hem hızlı hem de keskindi; Testere gibi dişleri düzgün ve kalındı. Giydiği zırh som altından bir parçaydı; Belini şık bir ejderha başı kuşağı sarıyordu. Ellerinde çelikten parlak bir pala vardı: Dünya böyle bir kahramanlık kudretini nadiren gördü. Bir gök gürültüsü kadar yüksek bir feryatla " Kapımızda kim tecavüz etmeye cesaret edebilir?" diye sordu.

Büyük Bilge arkasını dönerek, "Bu sizin Saygıdeğer Güneş Babanız, Cennete Eşit Büyük Bilge," dedi.

"Sen Hacı Güneş misin?" diye sordu yaşlı iblis gülerek. "Seni küstah maymun! Seni rahatsız etmiyorum. Neden burada savaşı kışkırtıyorsun?" Hacı cevap verdi, "Atasözünün dediği gibi,

Dalgalar yalnızca rüzgarla yükselir; Su, gelgit olmadan alçalır.

Beni rahatsız etmeseydiniz, sizi aramaya gelir miydim sanıyorsunuz? Çünkü siz bir avuç haydut ve serseri, efendime karşı komplo kurmak için bir araya geldiniz ve onu yok etmeyi planlıyorsunuz. İşte bu yüzden bunu yapmaya geldim."

"Kapımıza böyle tehditkâr bir tavırla geliyorsun," dedi yaşlı iblis. "Bu dövüşmek istediğin anlamına mı geliyor?"

"Kesinlikle," diye yanıtladı Hacı. "Böyle küstahça davranmayı bırak!" dedi yaşlı iblis. "Eğer şeytan birliklerime emir verseydim, onları düzene soksaydım, bayrakları kaldırsaydım ve sizinle savaşmak için davulları çalsaydım, yapacağım tek şey sadece yerel kaplan senden faydalanmaya çalışıyor. Sizinle teke tek yüzleşeceğim ve başka hiçbir yardımcıya izin verilmeyecek." Bunu duyan Hacı, "Zhu Sekiz Kural, kenara çekil. Bakalım yaşlı Maymun'a ne yapacak?" Budala gerçekten de bir tarafa doğru yürüdü.

"Sen buraya gel," dedi yaşlı iblis, "ve önce benim kesme tahtam ol. Eğer kel kafan palamın üç darbesine dayanabilirse, senin ve Tang Keşiş'inin geçmesine izin vereceğim. Ama yapamazsan, onu hemen bana yemek olarak teslim etsen iyi edersin." Hacı bunu duyunca gülümsedi ve şöyle dedi: "Şeytan! Eğer mağaranda fırça ve kâğıt varsa, onları çıkar ve seninle bir sözleşme imzalayayım. Bugünden itibaren gelecek yıla kadar darbe indirmeye başlayabilirsin ve seni ciddiye almayacağım!"

Ruhunu uyandıran yaşlı iblis, bir ayağını diğerinin önüne koyarak dimdik durdu. Palasını iki eliyle havaya kaldırdı ve Büyük Bilge'nin kafasına sertçe indirdi. Ancak Büyük Bilgemiz darbeyi karşılamak için başını yukarı doğru kaldırdı. Tek duydukları gürültülü bir çatırtı olmuş ama kafasındaki deri kızarmamış bile. Yaşlı iblis büyük bir şaşkınlıkla, " Bu maymunun ne kadar sert bir kafası var!" dedi.

Büyük Bilge kıkırdayarak şöyle dedi: "Yaşlı Maymun "un

Bronz bir kafa ve çelikten bir taçla doğdu, ne yeryüzünde ne de gökyüzünde kimsenin sahip olmadığı. Tokmakla ya da baltayla kırılamaz,

Gençliğimde Laozi'nin ocağına girmişti. Onun yapımını Dört Ayı Yıldızıdenetlemişti Ve Yirmi Sekiz Loca çalışmalarını uyguladı. Birkaç kezboğulsa da yıkılamazdı, Çünkü sert sinirler onu çepeçevre sarmıştı. Yinede yeterince güçlü olmadığından korkan Tang Keşişi, bir altın filetoekledi!"

"Böbürlenmeyi bırak, maymun!" dedi yaşlı iblis. "Palamın ikinci darbesini izle! Bu senin hayatını bağışlamayacak!"

"Neden böyle konuşuyorsun?" diye cevap verdi Pilgrim. "Kesip biçtiğin

yetmiyor mu?" "Maymun," dedi yaşlı iblis, "palamın ne kadar güçlü

olduğunu bilmiyorsun.

Fırında dövülmüş metal, Tanrılar tarafından işlendi. İnce kılıç ve onun kudretli gücü askeri bilime uygundur. Bir sineğin kuyruğuna benziyor. Ve ayrıca beyaz bir yılanın beli. Dağlarda bulutlar toplanırdı; Okyanuslarda dalgalar yığılırdı. Sayısız kez dövüldü ve parlatıldı, Yüzlerce şekilde rafine edildi. Eski bir mağarada saklansa da, yerleştirildiği savaşta bir kez kazanacaktır. Senin o güzel, kel, rahip kafanı tutacağım. Ve tek bir güçlü vuruşla iki kabağı ikiye ayırın!"

"Bu canavar-ruh ne kadar da kör!" diye kıkırdadı Büyük Bilge. " Demek o yaşlı Maymun "un kafasının bir kabak olduğunu düşünüyorsun! Pekala. Seni geciktirmeyeceğim. Bana bir darbe daha vurabilirsin."

Yaşlı iblis bir kez daha kesmek için kılıcını kaldırdı ve Büyük Bilge yine kılıcı kafasıyla karşıladı. Gürültülü bir çatırtıyla kafa ikiye ayrıldı, ancak Büyük Bilge de hemen yere yuvarlandı ve iki bedene dönüştü. Gördükleri karşısında dehşete düşen zebani palasını indirdi. Sekiz Kural uzaktan her şeyi gördü ve gülerek, "Yaşlı iblis tekrar saldırmalı ve dört kişi olacak!" dedi. Yaşlı iblis Pilgrim'i işaret ederek, "Beden Bölme Büyüsü yapabildiğini duydum.

Ama neden bunu benim yanımda yapıyorsunuz?"

"Beden Bölme Büyüsü ile ne demek istiyorsun?" diye sordu Büyük Bilge. "Sana

ilk darbeyi indirdiğimde neden hareket etmedin?" diye sordu yaşlı iblis. " İkincisinden sonra neden iki kişi oldunuz?"

"Şeytan, korkma," dedi Büyük Bilge gülerek. "Eğer beni on bin kez kesersen, sana yirmi bin kişi veririm!"

"Maymun," dedi yaşlı iblis, "bedenini bölebilirsin ama bedenlerini geri getirebileceğinden şüpheliyim. Eğer tekrar bir olma yeteneğine sahipsen, bana asanla bir darbe indirebilirsin."

"Yalan söylemek yok," dedi Büyük Bilge. "Beni palanla üç kez kesmek istediğini söyledin ve bunu sadece iki kez yaptın. Şimdi de sopamla sana bir darbe vurmamı istiyorsun. Eğer sana yarım darbe daha vurursam, Güneş soyadımı bırakacağım!"

"İyi dedin," diye yanıtladı yaşlı iblis.

Sevgili Büyük Bilge! Kendisinin diğer yarısını kucakladı ve bir yuvarlanmayla tekrar tek bir kişi oldu. Sopasını kaldırarak yaşlı iblisin üzerine indirdi, iblis palasıyla darbeyi savuşturdu ve şöyle dedi: "Arsız maymun, serkeşlik etmeye cüret etme! Bu nasıl bir cenaze asası ki, kapısının önünde birine vurmaya cüret ediyorsun?"

"Bana bu asamı soruyorsanız," diye tersledi Büyük Bilge, "hem Cennet'te hem de Dünya'da bir ünü olduğunu bilmelisiniz."

"Ne tür bir itibar?" diye sordu yaşlı iblis. Büyük Bilge şöyle dedi,

Dokuz kez rafine e d i l m i ş çelik çubuk Laozi'nin kendisi tarafından ocakta dövüldü. Kral Yu onu aldı, adını "İlahi Hazine" koydu, "Sekiz Nehir ve Dört Deniz" derinliğini düzeltmek için. İçinde gezegenlerin ve yıldızların izleri yayılmıştı, iki ucu altın parçalarıyla kenetlenmişti. Yoğun desenleri tanrıları ve hayaletleri korkuturdu; üzerine ejderha ve anka kuşu yazıları çizilmişti. Adı, denizin derinliklerinde saklanan ve insanlar tarafından neredeyse hiç görülmeyen bir Numinous Yang çubuğuydu. İyi

biçimlendirilmiş ve dönüştürülmüş, beş renkli sisin parlak telleriniyayarak uçmak istedi. Aydınlanmış Maymun onu dağa geri götürdüSınırsız değişim gücünü deneyimlemek için. Bazen onu bir davul kadarkalın yapardım Ya da bir demir tel kadar küçük ve minik. Güney Dağı gibibüyük ya da bir toplu iğne kadar ince, İsteğime göre uzadı ya da kısaldı.Hafifçe hareket ettirin ve renkli bulutlar yükselsin. Yanıp sönen bir şimşekgibi süzülür ve uçardı. Çok uzaklara ulaşan soğuk havası içinizi ürpertirdi;Ölümcül aurası gökyüzünü sarabilirdi. Kaplanları ve ejderhalarıevcilleştirmek için sakladım; Benimle birlikte dünyanın dört bir yanınıgezdi. Bir keresinde bu sopayla Göklerin Salonu'nu rahatsız ettim; kudretiŞeftali Festivali'ni parçaladı. Onunla savaşan devarāja'nın hiç şansı ṭyoktu;Naa'nın işi çok zordu. Sopayla vurulan tanrıların saklanacak yeri yoktu;Yüz bin asker kaçtı ve kaçtı. Gök gürültüsü tanrıları İlahi Sisler Salonu'nukorurken sıçradım ve Mükemmel Işık Salonu'na doğru savaştım.Saraydaki tüm bakanlar telaşlıydı, Ve tüm kutsal memurların kafası çokkarışıktı. Dipper Hall'u devirmek için sopamı kaldırdım Ve dönerekGüney Kutbu Sarayı'nı yıktım. İmparator Jade asamın ne kadar şiddetliolduğunu görünce, Tathāgata'dan gazabımla yüzleşmesini istedi. Birsavaşçı için kazanmak ya da kaybetmek doğaldı, Ama tam beş yüz yılsüren sert hapsedilme benim kesin kaderimdi; Sonra Güney Denizi'ninGuanyin'inden nazik öğütler geldi. Bana söylediğine göre, Büyük Tang'ınbir rahibi varmış. Cennete muazzam bir yemin sunan: Ruhları ÖlümŞehri'nden kurtarmak için, Ruh Dağı'ndan kutsal yazıları arayacaktı. Amaiblisler batıya giden yolu istila etmişlerdi; Bu yolculuk hiç de kolaydeğildi. Sopanın dünyada eşi benzeri olmadığını bildiğinden, yolda onunkoruyucusu olmam için bana yalvardı. Onun dokunduğu sapıklar Hades'egiderdi, Kemikleri una, etleri toza dönerdi. Şeytanların sopanın altındaöldüğü her yerde, Yüzlerce, binlerce ve sayısız sayıda. Yukarıda, DipperSarayı'nı yıktı; Aşağıda, tüm Karanlık Salon'u parçaladı. Cennette DokuzPlanetoid'i kovaladı ve Dünya'da çağırıcı-yargıcı yaraladı. Jüpiter'in yeniyıl kılıcından çok daha güçlü, dağlara ve derelere hükmetmek içinhavadan düştü. Tang Monk'u korumak için bu sopaya

güveniyorum, Budünyanın tüm canavar- tanrılarını yendikten sonra!

Bu sözleri duyduğunda iblis titredi ve sarsıldı, yine de hayatını riske attı ve saldırmak için palasını kaldırdı. Maymun Kral genişçe gülümseyerek onu karşıladı demir çubukla. İlk başta ikisi mağaranın önünde dövüştüler; bir süre sonra havada savaşmak için yukarı sıçradılar. Ne muhteşem bir savaştı bu!

Cennet Nehri'nin derinliğini sabitleyen bir hazine Bu dünyanın ödülü, Uyumlu adlı sopaydı. Böyle övünen yetenekler iblisin hoşuna gitmedi, Palasını sihirli bir güçle kaldıran. Kapının önündeki bir çatışma çözülebilir. Havadaki bir kavgadan nasıl kurtulunabilirdi ki? İnsan kendi duygularından sonra bakışlarını değiştirdi; Gövdesi gecikmeden uzadı. Gökyüzünde bulutlar kalınlaşana ve yerden sis yükselene kadar savaştılar. Bu Tripitaka'yı yutmak için birkaç kez plan yaptı; Bu kişi Tang Keşişi'ni korumak için engin gücünü kullandı. Çünkü Buda kutsal kitapların verilmesini istiyordu, Kötü ve iyi netleşti, acı bir çekişmeye kilitlendi.

Yaşlı iblis ve Büyük Bilge yirmiden fazla raunt boyunca dövüştüler ama bir karara varılamadı. Ancak aşağıdaki Sekiz Kural, ikisinin ne kadar şiddetli bir savaş yürüttüğünü gördüğünde, artık boş duramazdı. Rüzgârı arkasına alarak havaya sıçradı ve tırmığıyla canavarın yüzüne nişan alarak müthiş bir darbe indirdi. İblis dehşete kapıldı, çünkü Sekiz Kural'ın bir gaf olduğunu, gerçek bir dayanıklılığı olmadığını bilmiyordu. O uzun burnu ve kocaman kulakları gördüğünde, iblis ellerin de ağır ve tırmığın da hırçın olacağını düşündü. Bu yüzden palasını bırakarak yenilgi içinde arkasını döndü ve kaçtı. "Kovalayın onu! Kovalayın onu!" diye bağırdı Büyük Bilge.

Arkadaşının otoritesine güvenen bizim Budala, muckrake'i havaya kaldırdı ve zebaninin peşinden gitti. Yaşlı iblis onun yaklaştığını görünce dağ yamacının önünde durdu ve rüzgâra bakarak eski haline döndü. Kocaman ağzını ardına kadar açarak Sekiz Kural'ı yutmak istedi; bu manzara karşısında öylesine dehşete kapıldı ki, hızla yol kenarındaki

çalıların arasına daldı. Dikenlere ya da dikenlere aldırmadan vekafasındaki çiziklerin acısını düşünmeden oraya süründü; her tarafıtitreyerek, ne olacağını görmek için çalıların arasında kaldı.

Bir an sonra Hacı geldi ve yaşlı şeytan da onu yutmak için ağzını sonuna kadar açtı, bunun Hacı'nın tam olarak istediği şey olduğunu bilmiyordu. Demir çubuğunu bir kenara bırakan Hacı, zebaniye doğru koştu ve zebani onu bir lokmada yuttu. Çalıların arasındaki Aptalımız o kadar sarsılmıştı ki kendi kendine mırıldandı: "Bu Ban- Horse- Plague ne kadar aptal! Şeytanın seni yutmaya geldiğini gördüğünde neden kaçmadın? Onun yerine neden yanına gittin? Bugün onun midesinde hâlâ bir rahip olabilirsin, ama yarın büyük bir dışkı yığını olacaksın!" Ancak iblis zaferle ayrıldıktan sonra bizim Budala çalılıkların arasından sürünerek çıktı ve geldiği yoldan kayarak uzaklaştı.

Şimdi size Sha Monk ile birlikte dağ yamacının altında bekleyen Tripitaka'dan bahsedeceğiz. Birdenbire Sekiz Kural'ın koşarak geri döndüğünü ve nefes nefese kaldığını görmüşler. Tripitaka dehşete düşerek, "Sekiz Kural, nasıl bu kadar çaresiz görünüyorsun? Wukong nerede?"

"Ağabey," diye hıçkırdı bizim Budala, "canavar-ruh tarafından bir yudumda yutuldu." Bunu duyduğunda Tripitaka yere yığıldı ve ancak uzun bir süre sonra ayaklarını yere vurup göğsünü dövebildi. "Ey öğrenci!" diye bağırdı. "Düşündüm ki Zebanilere boyun eğdirmekte o kadar ustaydın ki beni Batı Cenneti'nde Buda'yı görmeye götürebildin. Bu şeytanın elinde can vereceğini nereden bilebilirdim? Eyvah! Yazık! Bu öğrencinin ve diğerlerinin erdemleri şimdi toza dönüştü!"

Efendi kederden kendinden geçmişti. Ama bizim aptala bakın! Efendisini teselli etmeye çalışmak yerine şöyle seslendi: "Sha Monk, bavulları bana getir. İkimiz bölüşeceğiz."

"İkinci Ağabey," dedi Sha Monk, "neden bölmek istiyorsunuz?"

"Bölüştürdüğümüzde," diye yanıtladı Sekiz Kural, "her birimiz kendi Sen yamyam olmak için Akan Kum Nehri'ne dönebilirsin, ben de karımı görmek için Eski Gao Köyü'ne geri dönerim. Beyaz atı satarız ve bu sayede efendimiz için yaşlılığında bir tabut alabiliriz!"

Yaşlı adam zaten acı içinde kıvranıyordu. Bu sözleri duyduğunda feryat etmeye başladı ve her zaman kendisine yardım etmesi için Cenneti çağırdı ve biz onu şimdilik orada bırakalım.

Hacı'yı yutmanın akıllıca bir şey olduğunu düşünen o yaşlı iblis hakkında size bilgi vereceğiz. Kendi mağarasına ulaştığında, çeşitli zebaniler onu karşılamaya gelmiş ve savaş hakkında sorular sormuşlar. " Birini yakaladım," dedi yaşlı iblis. Memnun olan ikinci iblis, "Hangisini yakaladın, Büyük Kardeş?" diye sordu.

"Bu Hacı Güneş," diye yanıtladı yaşlı iblis. "Onu nerede yakaladın?" diye sordu ikinci iblis. Yaşlı iblis, "O benim midemde bir yudumda yutuldu" dedi.

Dehşete kapılan üçüncü iblis, "Ey Büyük Kardeş, sana söylemediğim için özür dilerim ama Hacı Güneş yenmez!" dedi.

"Ben çok yenilebilirim!" dedi karnındaki Büyük Bilge. "Üstelik doyurucuyum! Bir daha asla aç kalmayacaksın!"

Küçük zebaniler o kadar korkmuşlardı ki içlerinden biri, "Yüce Kral, bu korkunç! Hacı Güneş midenizin içinde konuşuyor!"

"Onun konuşmasından korkmuyorum!" dedi yaşlı iblis. "Onu yiyip bitirme yeteneğim varsa, onunla başa çıkma yeteneğim yok mu sanıyorsun? Git ve hemen bana biraz tuzlu su kaynat. Bırak da midemden aşağı dökeyim ve onu kusayım. Sonra onu yavaşça kızartıp şarapla birlikte yiyebiliriz."

Küçük şeytanlar gerçekten de gidip yarım tencere sıcak tuzlu su getirdiler ve yaşlı iblis bunu hemen içti. Ağzını sonuna kadar açarak ciddi bir şekilde kustu ama Büyük Bilgemiz midesine kök salmış gibiydi.

Kımıldamadı bile. Yaşlı iblis kendi boğazını sıktı ve başı dönüp gözlerikararıncaya kadar tekrar tekrar kustu. Safrası bile patlamış gibiydi! AmaPilgrim her zamanki gibi kımıldamadan duruyordu. Bir süre nefes nefesekaldıktan sonra yaşlı iblis, "Hacı Güneş, dışarı çıkmıyor musun?" diyebağırdı.

"Daha çok erken!" diye cevap verdi Pilgrim. "Dışarı çıkmak istemiyorum!"

"Neden olmasın?" diye sordu yaşlı iblis. "Sen pek akıllı bir canavar ruh değilsin!" dedi Hacı. "Keşiş olduğumdan beri oldukça cimri bir hayat sürüyorum. Şimdi serin bir sonbahar ve üzerimde sadece astarsız bir gömlek var. Senin bu göbeğin oldukça sıcak ve hava akımı da yok. Kışımı tam olarak burada geçirmeliyim." Bunu duyan tüm zebaniler, "Yüce Kral, Hacı Güneş kışı sizin karnınızda geçirmek istiyor" demişler.

"Eğer bunu yapmak istiyorsa," dedi yaşlı iblis, "meditasyon yapacağım. Kış uykusu büyümle bütün bir kış boyunca yemek yemeyeceğim ve o Ban-At-Belası "nı açlıktan öldüreceğim."

"Oğlum," dedi Büyük Bilge, "çok aptalsın! Yaşlı Maymun'un Tang Keşişi'ne kutsal yazıları aramak için eşlik ettiği bu yolculukta Kanton'dan geçtik ve ben de chop suey pişirmek için mükemmel olan taşınabilir bir tava aldım.

Eğer ciğerinin, pirzolanın, midenin ve ciğerlerinin tadını çıkarmaya zaman ayırırsam, sanırım bahara kadar rahatlıkla dayanabilirim!"

"Ey Büyük Kardeş," diye bağırdı dehşete kapılmış ikinci bir iblis, "bu maymun Bu!"

"Ey Büyük Kardeş," dedi üçüncü iblis, "pirzolayı yemesine izin vermekte bir

sakınca yok. ama kızartma tavasını nereye koyacağını merak ediyorum."

"Göğüs kemiğinin çatalında tabii ki!" diye yanıtladı Hacı. "Bu kötü!" diye bağırdı üçüncü iblis. "Eğer tavayı oraya koyar ve ateş yakarsa, duman burun deliklerine kadar yükselirse hapşırırsın, değil mi?"

"Merak etme," dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Bırak da ihtiyar Maymun altın çemberli sopamla kafasına bir delik açsın. Bu hem tavan penceresi hem de baca görevi görecektir." Bunu duyan yaşlı iblis, cesur görünmeye çalışsa da oldukça korktu ve şöyle dedi: "Kardeşlerim, korkmayın.

Bana şifalı şarabımızı getirin. Birkaç kadeh içeceğim ve o maymunu ilaçla öldüreceğim." Hacı kendi kendine gülümseyerek şöyle dedi: "Yaşlı Maymun beş yüz yıl önce Cennet'te büyük bir kargaşaya neden olduğunda, Laozi'nin iksirini, Yeşim İmparatoru'nun şarabını, Ana Kraliçe'nin şeftalilerini ve anka kuşu iliği ve ejderha ciğeri gibi her türlü lezzeti yedi. Aslında, daha önce tatmadığım ne var? Bu ne tür bir tıbbi şarap ki beni uyuşturmak için kullanmaya cüret ediyor?"

Küçük zebaniler gidip iki küp şifalı şarap getirdikten sonra büyük bir kadeh doldurup yaşlı iblisin eline tutuşturmuşlar. Ancak kadehi eline alır almaz, Büyük Bilgemiz şarabın kokusunu iblisin karnının içinde bile hissedebilmiş. "Bunu içmesine izin vermeyeceğim!" demiş kendi kendine. Sevgili Büyük Bilge! Başını çevirerek ağzını bir trompet şekline soktu ve yaşlı iblisin boğazının hemen altına yerleştirdi. Yaşlı iblis bir yudumda şarap kadehini içtiğinde, kadeh hemen Hacı tarafından yutuldu. İkinci kadehi içtiğinde, o da Hacı tarafından yutuldu ve bu şekilde yedi ya da sekiz kadeh iblisin boğazından aşağı indi. Kadehi yere bırakan yaşlı iblis, " Artık içmiyorum. Eskiden bu şarabın iki kadehi midemi ateş gibi hissettirirdi. Şu anda yedi ya da sekiz kadeh içtim ve yüzüm kızarmadı bile!"

Ama bizim Büyük Bilge, görüyorsunuz, çok fazla şarap içemezdi. Yaşlı iblisin yedi ya da sekiz kadehini yuttuktan sonra o kadar kendinden geçmiş ki, iblisin karnının içinde hiç durmadan jimnastik yapmaya başlamış. Zıplama hareketleri ve taklalar attı; yüksek tekmeler savurdu;

ciğeri yakalayarak salıncak olarak kullandı, amuda kalktı ve taklalar attı,çılgınca bir oraya bir buraya zıpladı. Acı o kadar dayanılmazdı ki, zebaniyere yığıldı. Ölüp ölmediğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümdedinleyelim.

第076回 · Bölüm 76

Akıl-Ruh evde yaşar ve şeytanlar doğaya geri döner Ahşap Anne birlikte şeytanın gerçek benliğini bastırır

Size Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk, yaşlı iblisin karnında bir süre oyalandı, ta ki iblis yere düşene kadar, neredeyse hiç nefes almıyor ve tek kelime konuşmuyordu. İblisin ölmüş olabileceğini düşünen Büyük Bilge, iblisin iç organlarındaki tutuşunu biraz serbest bıraktı ve bir kez daha nefesini yakalayan iblis şefi, "En şefkatli ve merhametli Bodhisattva Büyük Bilge, Cennete Eşittir!" diye seslendi. Hacı bunu duyunca, "Oğlum, enerjini boşa harcama! Birkaç kelimeyi boş ver ve bana sadece Güneş Dede diye hitap et!"

Kendi hayatına büyük saygı duyduğu için, o şeytani iblis gerçekten de haykırdı, "Dede, dede! Bu benim hatam! Seni yutarak korkunç bir hata yaptım ve

bana zarar verebilecek bir konumdasın. Büyük Bilge'ye merhametli olması ve bir karıncanın yaşam arayışına saygı göstermesi için yalvarıyorum. Eğer hayatımı bağışlarsanız, efendinizi bu dağın ötesine göndermeye hazırım." Şimdi, Büyük Bilge bir savaşçı olmasına rağmen, yalnızca Tang Keşişi'nin ilerlemesini düşünüyordu. İltifatlardan hoşlanmayan biri olarak, şeytani iblisin ona ne kadar acınası bir şekilde yalvardığını duyduğunda, tekrar iyi kalpli oldu. "Şeytan," diye bağırdı, " seni bağışlayacağım. Ama efendimi nasıl göndereceksin?"

"Sana verecek ne gümüşümüz, ne altınımız, ne incimiz, ne yeşim taşımız, ne kızılcık, ne mercan, ne kristal, ne kehribar, ne kaplumbağa kabuğu, ne de buna benzer değerli bir hazinemiz var," dedi yaşlı iblis. " Ama biz üç kardeş, efendinizi kokulu sarmaşıklardan yapılmış bir tahtırevan üzerinde taşıyacağız ve efendinizi bu dağın ötesine bu şekilde göndereceğiz."

"Eğer onu tahtırevanla karşıya geçirecekseniz," dedi Hacı gülerek, "bu bize hazineler vermekten daha iyidir. Ağzını iyice aç, ben de çıkayım."

İblis şefi ağzını sonuna kadar açtı ama üçüncü iblis ona doğru yürüdü ve fısıldadı, "Büyük kardeş, dışarı çıkmak üzereyken sertçe ısır. O küçük maymunu çiğneyip parçalara ayır ve yut. O zaman sana daha fazla işkence edemeyecek." Ancak Hacı her şeyi duymuştu. Kendisi sürünerek çıkmak yerine, yolun açık olup olmadığını görmek için altın çemberli çubuğunu önüne uzattı. Zebani değneği müthiş bir ısırıkla ısırdı; büyük bir gürültüyle ön dişlerinden biri kırılıp parçalandı. Hacı asasını geri çekerek, " Sevgili şeytan! Ben zaten senin canını bağışladım, ama sen beni ısırıp öldürmek istiyorsun! Dışarı çıkmayacağım! Düşene kadar sana işkence edeceğim! Hayır, çıkmayacağım!"

"Kardeşim," diye yakındı yaşlı iblis üçüncü iblis'e, "kendi akrabanı kurban ettin! Onu dışarı çıkmaya davet etseydik daha iyi olurdu. Onun yerine bana onu ısırmamı söyledin. O ısırılmadı ama benim dişlerim fena halde yaralandı. Şimdi ne yapacağız?" Üçüncü iblis suçun kendisine yüklendiğini görünce, "Generali kızdırma" yöntemine başvurdu.

"Hacı Güneş," diye bağırdı yüksek bir sesle, "Şöhretin o kadar yüksek sesle ilan edildi ki, gök gürültüsü gibi kulağa çarpıyor! Güney Cennet Kapısı'nın önünde gücünü nasıl sergilediğini, İlahi Sisler Salonu'nun altında formunu nasıl gösterdiğini ve Batı Cenneti'ne giden yolda canavarları nasıl bastırdığını ve iblisleri nasıl bağladığını anlattılar bana. Ama sen gerçekten de küçük bir maymundan başka bir şey değilsin!"

Hacı, "Ben ne şekilde küçük bir adamım?" diye sordu. Üçüncü şeytan şöyle dedi: "Atasözünün dediği gibi,

Yiğit temiz kalır; Ünü hem uzaklara hem de yakınlara yayılır.

Eğer dışarı çıkıp seninle dövüşmeme izin verirsen, o zaman kendini bir kahraman olarak görebilirsin. Birinin midesiyle dalga geçmekten nasıl memnun olabilirsin? Eğer küçük bir adam değilsen, nesin sen?" Hacı bu sözleri duyunca kendi kendine, "Evet, evet, evet! Bağırsaklarını parçalayıp

mesanesini patlatırsam, bu şeytanın işini hemen bitirebilirim. Bunda bukadar zor olan ne? Yine de bu benim itibarımı gerçekten mahvedecek.Tamam, tamam! Pekala! Pekala! Ağzını sonuna kadar açarsan, seninlemücadele etmek için dışarı çıkarım. Ama mağaranızın girişi kollarımızıkullanmamız için çok dar. Daha geniş bir alana çıkmalısınız." Bunu duyanüçüncü iblis hemen tüm zebanileri çağırdı; genç yaşlı, otuz binden fazlacanavar ruh vardı. Her biri keskin bir silah tutarak mağaradan dışarı çıktıve Üç Kuvvet şeklinde dizilerek Hacı dışarı çıktığında onunla savaşmayabaşladılar. İkinci zebani, kapıdan çıkarken yaşlı iblisi destekledi ve "HacıGüneş, eğer bir kahramansan dışarı çık! Burada savaşman için güzel birsavaş alanı var."

Büyük Bilge, iblisin midesinin içindeyken bile dışarıdaki gürültüyü ve şamatayı duyabiliyordu ve geniş bir bölgeye geldiklerini biliyordu. Kendi kendine şöyle düşündü: "Eğer dışarı çıkmazsam, bu sözümden döndüğüm anlamına gelir. Ancak çıkarsam, insan yüzlü ama hayvani kalpli bu canavar ruhun neler yapabileceğini bilmiyorum. İlk başta efendimi dağın ötesine göndereceğini söyledi ama aslında beni kandırmaya ve ısırmaya çalışıyordu. Şimdi askerlerine buraya gelmelerini bile emretti. . . Tamam, tamam! Pekala! Pekala! Onun için iki şeyi aynı anda halledeceğim. Dışarı çıkacağım, ama onun midesine sağlam bir kök ekeceğim."

Arkasına uzandı ve kuyruğundan bir parça saç kopardı, üzerine ölümsüz nefesini üfledi ve "Değiş!" diye bağırdı. Bir anda bir parça saçtan daha kalın olmayan ama yaklaşık dört yüz fit uzunluğunda bir ipe dönüştü. (İpin bir ucunu korkunç şeytanın kalbine bağladı, ama düğümü şeytanı şimdilik incitmeyecek kadar gevşek bıraktı. Diğer ucunu tutarak gülümsedi ve kendi kendine şöyle dedi: "Ben çıktıktan sonra bile, efendimi dağın karşısına göndermek zorunda kalacak. Eğer bunu reddeder ve bana karşı silahlanırsa, onunla savaşma zahmetine bile girmeyeceğim. Tek yapmam gereken bu küçük ipi çekiştirmek ve sanki hala onun karnındaymışım gibi olacak."

Sonra kendi bedeninin boyutunu küçülttü ve sürünerek dışarı çıkmaya başladı; şeytanın boğazının alt kısmına ulaştığında, canavar ruhun kare şeklindeki ağzını ardına kadar açtığını, ince dişlerinin keskin kılıç sıraları gibi yukarıda ve aşağıda durduğunu gördü. Çabucak kendi kendine düşündü, "Bu iyi değil! Bu hiç iyi değil! Eğer onun ağzından çıkıp ipi çekmeye çalışırsam, canı yanmaya başladığında ipi ısıracaktır. Dişlerinin olmadığı bir yerden çıkmalıyım."

Sevgili Büyük Bilge! İpi sürükleyerek, burun kanallarından birine girene kadar zebaninin boğazına doğru ilerledi. Yaşlı iblisin burnundaki ani bir kaşıntı, yüksek sesle "Ah-huu" çekmesine neden oldu ve Pilgrim hapşırarak dışarı çıktı.

Hacı rüzgâra maruz kaldığı anda belini bir kez gerdi ve bir eliyle ipi, diğer eliyle de demir çubuğu kavrayarak bir anda otuz metre kadar uzadı. Daha iyisini bilmeyen iblis şefi, Hacı'yı görür görmez çelik palasını havaya kaldırdı ve rakibinin yüzünü parçaladı. Hacı demir çubuğu tutan tek eliyle darbeyi savuşturdu. Aynı anda, mızrak kullanan ikinci zebani ve kargı kullanan üçüncü zebani ileri atıldı ve ona darbeler yağdırdı. Demir çubuğunu bir kenara bırakıp ipi serbest bırakan Büyük Bilge bulutlara doğru sıçradı ve hızla uzaklaştı. Gördüğünüz gibi, küçük şeytanlar etrafını sardığında planını gerçekleştiremeyeceğinden korkuyordu. Bu nedenle kamplarından atlayarak dağın zirvesindeki geniş bir noktaya ulaştı. Bulutlardan aşağıya inerek iki eliyle ipi yakaladı ve tüm gücüyle çekti ve hemen ardından yaşlı iblisin kalbine keskin bir acı saplandı. İblis acısını hafifletmek için pençeleriyle havaya doğru tırmandı ama Büyük Bilge ipi bir kez daha çekti. Küçük zebaniler dışarıda neler olduğunu görünce hepsi haykırdı:

"Ey Büyük Kral! Onu daha fazla kışkırtmayın! Bırakın gitsin! Bu küçük maymunun mevsimlerden haberi yok! Berrak Aydınlık henüz gelmedi, ama o şimdiden orada bir uçurtma uçuruyor!" Bunu duyan Büyük Bilge, ipi bir kez daha güçlü bir şekilde çekti: dönen bir tekerlek gibi havada savrulan yaşlı iblis, bir gümbürtüyle yere düştü ve dağ

yamacının altındaki sertleşmiş balçıkta yaklaşık iki fit derinliğinde birkrater oluşturdu.

İkinci ve üçüncü zebaniler öylesine dehşete kapılmışlardı ki, ikisi de bulutlardan aşağıya inip ipi tutmak için öne çıktılar. "Yüce Bilge," diye yalvardılar ikisi de diz çökerken, "biz seni hoşgörülü ve yüce gönüllü bir ölümsüz sanıyorduk, ama sen kaypak bir sinsiden farksızsın. Seninle savaşmak için seni tuzağa düşürmek istedik ve bu dürüst bir gerçek. Bu ipi ağabeyimizin kalbine bağlayacağınızı nereden bilebilirdik?"

"Sizi kanunsuz iblisler," dedi Pilgrim gülerek, "çok yüzsüzsünüz! Geçen sefer dışarı çıkmam için beni kandırdığınızda beni ısırmaya çalıştınız ve bu sefer tüm bu birlikleri bana karşı getiriyorsunuz. Şu binlerce zebani askerinin bana karşı koyuşuna bak ve ben tek başımayım! Bu pek mantıklı değil, değil mi? Hayır, seni yanıma çekiyorum! Sizi efendimi görmeye götürüyorum!" Kardeşleriyle birlikte diz çöken yaşlı iblis, "Merhametli ol, Büyük Bilge. Canımı bağışlayın, ben de Saygıdeğer Usta'yı bu dağın ötesine göndermeye razı olayım."

"Hayatını istiyorsan," dedi Hacı bir başka kahkahayla, "tek yapman gereken bir bıçakla ipi kesmek."

"Kutsal Babamız!" dedi yaşlı iblis. "İpi kesmiş olabilirim, ama hala kalbime bağlı bir şerit daha var. Boğazıma yapışıyor ve öğürmeme neden oluyor. Ne yapmalıyım?"

"Bu durumda," dedi Hacı, "ağzını sonuna kadar aç, ben de ipi çözmek için tekrar içeri gireyim."

Büyük bir telaşa kapılan yaşlı iblis, "Bir kez içeri girdin mi, bir daha çıkmayı reddedebilirsin. Bu çok zor! Bu çok zor!" Hacı, "İpi dışarıdan çözme yeteneğine sahibim. Bunu yaptıktan sonra, gerçekten de efendime bu dağdan geçerken eşlik etmeyi mi planlıyorsun?"

"Onu çözdüğün anda," diye yanıtladı yaşlı iblis, "hemen ona eşlik edeceğiz. Yalan söylemeye cesaret edemem." Yaşlı iblisin doğruyu

söylediğinden emin olunca, Büyük Bilge vücudunu bir kez salladı vesaçlarını geri aldı; zebani hemen kalbinde hiçbir acı hissetmedi. (Bu,Büyük Bilge Güneş'in aldatıcı büyüsüydü, görüyorsunuz, iblisin kalbinibir parça saçla bağladığında. Saç geri alındığında, zebaninin kalbi artıkağrımıyordu). Üç şeytan birlikte sıçrayarak Büyük Bilge'ye teşekkürettiler, "Lütfen önce geri dönün Büyük Bilge ve Tang Keşişi'ne eşyalarınıtoplamasını söyleyin. Ona eşlik etmesi için bir tahtırevan getireceğiz."

Çeşitli zebanilerin hepsi silahlarını bir kenara bırakıp mağaralarına geri döndü.

Büyük Bilge ipini bir kenara bıraktıktan sonra doğruca dağın doğu tarafına geri döndü; orada çok uzaklardan Tang Keşişi'nin yerde yuvarlandığını ve yüksek sesle feryat ettiğini görebiliyordu. Zhu Sekiz Kural ve Sha Monk sargıyı çözmüşlerdi ve içindekileri bölüştürme aşamasındaydılar. "Bunun kimin işi olduğunu söylememe gerek yok!" diye iç geçirdi Hacı kendi kendine. "Sekiz Kural, canavar ruh tarafından yutulduğumu Usta'ya bildirmiş olmalı. Efendi benden ayrılmaya dayanamadığı için feryat ediyor, ama o Salak kaçabilmek için her şeyi bölüşüyor. Ne yazık ki, acaba doğru yorumu mu yaptım! Ustayı arayacağım ve ne olacağını göreceğim."

Bulutlardan aşağı düştü ve "Usta!" diye bağırdı. Bunu duyan Sha Monk hemen Sekiz Kural'ı azarlamaya başladı ve şöyle dedi: "Sen

Kesin bir tabut yapıcı, her alıcıyı öldüren!

Ağabey hala hayatta, ama siz onun öldüğünü söylediniz, böylece burada kalitesiz işlerinizle uğraşabilecektiniz. Şimdi arayan o değil mi?"

"Onun canavar-ruh tarafından bir yudumda yutulduğunu açıkça gördüm," dedi Sekiz Kural. "Sanırım bugün şanssız bir gün olmalı ve ruhu bize musallat olmak için geri döndü."

Doğruca ona doğru giden Pilgrim, Sekiz Kural "ın yüzüne onu tökezleten bir darbe indirdi.

"Coolie," diye bağırdı, "sana musallat mı oldum?" Sekiz Kural yüzünü ovuşturarak, "Ağabey, o şeytan tarafından yutuldun. Sen . . . nasıl tekrar canlanabildin?"

"Ben senin gibi işe yaramaz bir moron değilim!" diye cevap verdi Pilgrim. "Bu yüzden beni yedi, ama bağırsaklarını çizdim ve ciğerlerini sıkıştırdım. Ayrıca kalbine bir ip geçirdim ve acı dayanılmaz hale gelene kadar onu çektim. Her biri diz çöktü ve bana yalvardı. Ancak o zaman hayatlarını bağışladım. Şimdi efendimizi bu dağdan geçirmek için bir tahtırevan hazırlıyorlar." Bu sözleri duyunca Tripitaka'mız hemen ayağa fırladı ve Hacı'nın önünde eğilerek şöyle dedi: "Ey öğrenci! Sana büyük bir rahatsızlık verdim! Eğer Wuneng'in sözlerine tamamen inansaydım, işim çoktan bitmişti." Sekiz Kural'a yumruk atmak için yumruklarını kaldıran Hacı onu azarlayarak, "Bu aşırı doldurulmuş amele! Çok tembel ve çok duygusuz! Usta, lütfen daha fazla endişelenme. O şeytanlar sizi dağın ötesine götürmeye geliyorlar."

Sha Monk bile bu sözler karşısında utandığını hissetti, öyle ki aceleyle Sekiz Kural için birkaç mazeret sundu. Daha sonra bavulları topladılar ve bir kez daha atın sırtına yüklediler. Şimdi onları yol kenarında beklemeye bırakacağız.

Bunun yerine size, ruh sürüsünün mağaralarına dönmesini sağlayan üç iblis şefinden bahsedeceğiz. "Ağabey," dedi ikinci zebani, "Hacı Güneş'in dokuz başlı ve sekiz kuyruklu biri olduğunu sanıyordum, ama aslında ne olduğunu görebiliyorum - cılız küçük bir maymun! Yine de onu yutmamalıydınız. Eğer onunla sadece savaşsaydık, sana ve bana asla karşı koyamazdı. Mağaramızda bu binlerce canavar ruh varken, onu sadece tükürerek boğabilirdik. Ama siz onu midenize yutmak zorunda kaldınız, böylece size acı çektirmek için büyüsünü kullanabilecekti. O zamanlar onunla herhangi bir mücadeleye girmeye kesinlikle cesaret edemezdik. Az

önce Tang Keşişi'ne eşlik etmeyi planladığımızı söyledik. Tabii kibunların hepsi numaraydı, çünkü senin hayatın her şeyden dahaönemliydi. Onu dışarı çıkması için kandırdıktan sonra, o keşişe asla eşliketmeyeceğiz."

"Değerli kardeşim," dedi yaşlı iblis, "vazgeçme nedenin nedir?" "Bana üç bin

küçük şeytan ver," diye yanıtladı ikinci şeytan, "ve onları savaş düzeninde. O maymun kafalıyı yakalamak için yeterince yeteneğim var!"

"Sadece üç bin kişi isteme," dedi yaşlı iblis. "Bütün kampı çağırmak için iznim var! Sadece onu yakala ve herkes hak etmiş olacak."

İkinci iblis hemen üç bin küçük şeytanı çağırdı ve ana yolun kenarına yayılmalarını sağladı. Bu mesajı iletmesi için mavi bir sancak taşıyıcısı gönderildi:

"Hacı Güneş, hemen dışarı çık ve İkinci Babamız Büyük Kral ile dövüş." Sekiz Kural bunu duyunca güldü ve şöyle dedi: "Ey Ağabey! Atasözünün dediği gibi,

Bir yalancı köylü arkadaşını kandıramaz.

Bize canavar ruhları bastırdığınızı, onların Efendi'ye eşlik etmek için bir tahtırevan getirdiklerini söylediğinizde bu ne tür bir kurnazlık, ne tür bir hanky-panky? Şimdi savaşı kışkırtmak için buradalar. Neden?"

"Yaşlı şeytan," dedi Pilgrim, "benim tarafımdan bastırıldı. Kendini göstermeye cesaret edemezdi, çünkü Güneş adının kokusunu bile almış olsaydı, şimdi baş ağrısı çekerdi! Bu, bize eşlik etme düşüncesine dayanamayan ikinci şeytani iblis olmalı. Bu savaş meydan okumasının sebebi bu. Sana bir şey söyleyeyim, kardeşim. Bu canavar ruhlar üç kardeştir ve hepsi birbirlerine karşı cesurca davranırlar. Biz de üç kardeşiz ama aramızda hiç centilmenlik yok. En büyük iblisi çoktan alt ettim. Şimdi ikinci iblis kendini gösterdiğine göre, en azından onunla biraz savaşabilirsiniz. Senden bunu istemek çok mu fazla?"

"Ondan korkmuyorum," diye yanıtladı Sekiz Kural. "Bırakın gideyim ve onunla

savaşayım. onu."

"Eğer gitmek istiyorsan," dedi Hacı, "git!" Sekiz Kural gülerek şöyle dedi: "Ey

Yaşlı Kardeşim, ben giderim. Ama şu küçük ipini bana ödünç ver."

"Ne için?" diye sordu Pilgrim. "Ne onun midesine girebilecek ne de onu kalbine bağlayabilecek yeteneğe sahipsin. Bunu neden istiyorsun?"

"Bunun belime bağlanmasını istiyorum," dedi Sekiz Kural, "bir cankurtaran halatı olarak! Sen ve Sha Monk diğer ucundan tutun ve sonra savaşmak için dışarı çıkmama izin verin. Eğer kazandığımı görürseniz, ipi gevşetin ve canavarı yakalayabileyim. Ancak kaybedersem, beni geri çekmelisin, böylece beni yakalayamaz." Hacı kendi kendine gülümseyerek, "Bu Aptal'a bir oyun olacak!" dedi.

Gerçekten de ipi Sekiz Kural'ın beline bağladı ve onu savaşmaya çağırdı.

Bizim Budala, muckrake'ini havaya kaldırarak dağın yamacına koştu ve "Canavar-ruh, ortaya çık ve atan Zhu ile savaş!" diye bağırdı.

Mavi sancak taşıyıcısı hızla rapor vermeye gitti:

"Yüce Kral, uzun burunlu ve büyük kulaklı bir rahip geldi."

İkinci şeytan hemen kamptan ayrıldı; Sekiz Kural'ı gördüğünde tek kelime etmedi ama rakibinin yüzüne saplamak için mızrağını kaldırdı.

Bizim Budala, tırmığını havaya kaldırarak onunla yüzleşmek için ileri atıldı ve ikisi dağ yamacının önünde savaşa katıldılar. Ancak yedi ya da sekiz raunttan fazlasını yapamamışlardı ki, Idiot'un elleri zayıfladı ve artık iblise dayanamaz hale geldi. Başını hızla çevirerek bağırdı: "Ağabey, durum kötüye gidiyor! Can simidini çekin! Can simidini çekin!" Bu taraftaki Büyük Bilge bu sözleri duyunca ipi gevşetti ve bıraktı. Bizim

Budala çoktan yenilgiyle kaçmaya başlamıştı. Gördüğünüz gibi, belinebağlı ip, ilerlerken ona engel olmuyordu. Ama geri döndüğünde, ip gevşekbir şekilde sarktığı için hızla bir engele dönüşmüş ve ona çelme takmış.Ayağa kalkmak için çabaladı ama tekrar düştü. İlk başta sadece tökezledi,ama daha sonra burnunun üstüne yere düştü. Onu yakalayan canavar-ruh,sürüklenmeye benzer gövdesini uzattı ve Sekiz Kural'ın etrafına sardı.Sonra da zafer şarkıları söyleyen küçük zebanilerle çevrili mağarayazaferle geri döndü.

Dağ yamacının aşağısındaki Tripitaka olanları gördüğünde, Hacı "yı azarlayarak şöyle dedi: "Wukong, seni ölümüne lanetlediği için Wuneng " i suçlayamam. Görüyorum ki siz kardeşler arasında hiç sevgi ya da dostluk yok, sadece karşılıklı nefret ve kıskançlık var! Can simidini çekmen için sana bağırıyordu. Nasıl olur da bunu yapmaz ve ipi bırakırsın? Şimdi o zarar gördü. Ne yapmalıyız?"

"Usta," diye yanıtladı Hacı gülerek, "her zaman çok korumacı ve taraf tutucusun! Pekala, yaşlı Maymun tutsak edildiğinde, pek endişe göstermediniz. Ben tamamen gözden çıkarılabilirdim! Ama bu Budala esir alınır alınmaz beni suçlamaya başladın. Onun biraz acı çekmesini istiyorum, çünkü ancak o zaman kutsal yazıları getirmenin ne kadar zor olduğunu anlayacak."

"Ey öğrenci," dedi Tripitaka, "yakalandığında senin için endişelenmediğimi mi sanıyorsun? Ama ne de olsa sen kendini dönüştürme konusunda çok yeteneklisin ve sana zarar gelmeyeceğini düşündüm. Ancak bu Budala oldukça hantal bir yapıya sahip ve hiç de çevik değil. Bu şekilde ele geçirildiğinde, iyilikten çok kötülükle karşılaşacaktır. Gidip onu kurtarmalısın."

"Efendi," dedi Hacı, "daha fazla şikâyet etme. Bırakın gidip onu kurtarayım."

Hızla dağa tırmandı ama kendi kendine kin dolu bir şekilde şöyle dedi: " Aptal beni ölümüne lanetlemek istediğine göre, onu bu kadar kolay

memnun etmeyeceğim. Canavar ruhları takip edeceğim ve ona nasıldavranmayı planladıklarını göreceğim. Önce biraz acı çeksin, sonra onukurtaracağım."

Bunun üzerine bir büyü okudu; vücudunu bir kez sallayarak küçük bir köstebek cırcırböceğine dönüştü. Fırlayarak Sekiz Kural'ın kulaklarından birinin dibine kondu ve canavar ruhlarla birlikte mağaraya geri döndü. İkinci iblis, üç bin küçük zebaniyi borazanlar çalarak ve davullar çalarak, konuşlanacakları mağaranın girişine kadar götürdü. Kendisi de Sekiz Kuralı içeri aldı ve "Ağabey, bir tane yakaladım" dedi.

Yaşlı şeytan, "Onu buraya getirin de bir bakayım," dedi.

İkinci iblis hortumunu gevşetti ve Sekiz Kural "ı yere fırlatarak, "Bu o değil mi?" dedi.

"Bu," dedi yaşlı şeytan, "oldukça işe yaramaz!" Bunu duyan Sekiz Kural konuştu:

"Yüce Kral, işe yaramaz olanı bırakın gitsin. Onun yerine işe yarayanı bulun ve

yakalayın." "İşe yaramaz olsa da," dedi üçüncü şeytan, "o hala Zhu Sekiz

Kuralı, bir Tang Monk'un öğrencisi. Onu bağlayalım ve arka taraftaki gölette ıslanmaya gönderelim. Saçları ıslandığında, karnını yaralım, tuzla tedavi edelim ve parçalara ayıralım. Bulanıklaştığında şarapla iyi gider."

Dehşete kapılan Sekiz Kural, "Bitti! Bitti! Bitti! Turşu tüccarı bir şeytanla karşılaştım."

Çeşitli zebanilerin hepsi katıldı ve Idiot'u göletin kenarına çekmeden önce domuz bağı yaptılar. Onu göletin ortasına doğru ittikten sonra dönüp gitmişler. Büyük Bilge bir göz atmak için havaya uçtu ve bizim Budala'yı gölette yarı yüzer yarı batmış, dört ayağı yukarıya dönük ve burnu aşağıya doğru, homurdanarak ve sürekli su üfleyerek buldu. Gerçekten de gülünç bir manzaraydı, sonbaharın sonlarında dondan sonra tohumlarını döken

devasa siyah lotus köklerinden biri gibiydi. Büyük Bilge onun bu halinigörünce hem öfkelenmiş hem de acımış. "Ne yapmalıyım?" diye düşündükendi kendine. "Ne de olsa Buddha'nın Doğum Günü Şöleninin bir üyesi.Ama ona çok kızgınım, çünkü en ufak bir bahaneyle bavulları bölüpkaçmaya çalışıyor. Ve her zaman Usta'yı bana o Sıkı Fileto Büyüsü'nüyapması için kışkırtıyor. Geçen gün Sha Monk'tan biraz özel birikimyapmayı başardığını duydum. Acaba doğru mu?

Onu korkutmama izin verin!"

Sevgili Büyük Bilge! Sekiz Kural'ın kulağının dibinde uçarken, farklı bir sese büründü ve seslendi:

"Zhu Wuneng! Zhu Wuneng!"

"Ne kadar kötü bir şans!" diye mırıldandı endişeli Sekiz Kural. " Wuneng bana Bodhisattva Guanshiyin tarafından verilmiş bir isim.

Tang Keşişi'ni takip ettiğimden beri bana Sekiz Kural da deniyor. Nasıl oluyor da buradaki biri beni Wuneng olarak tanıyor?" Kendini tutamayan Budala, "Kim beni dini ismimle çağırıyor?" diye sordu.

"Benim," diye yanıtladı Hacı. "Sen kimsin?" diye sordu Budala ve Hacı, "Ben bir çağırıcıyım," dedi.

"Memur bey," dedi Idiot, giderek daha da telaşlanarak, "nereden geldin?" Hacı, "Beşinci Yama Kralı tarafından sizi çağırmak için gönderildim," dedi.

"Subay," dedi Idiot, "lütfen geri dönün. Beşinci Yama Kralı'na, ağabeyim Sun Wukong ile olan mükemmel dostluğu için bana bir gün daha ayrılması gerektiğini söyleyin. Beni yarın çağırın."

"Saçmalık!" diye cevap verdi Hacı. "Atasözünün

dediği gibi,

Üçüncü saatte Yama ölmeni istediğinde, Dördüncü saat geçene kadar seni alıkoymaya kim cesaret edebilir?

Acele et ve beni takip et, böylece seni iple çekmek zorunda kalmayayım. birlikte."

"Memur bey," dedi Budala, "sizden büyük bir iyilik istemiyorum. Sadece yüzüme bakın. Sence yaşayabilir miyim? Öleceğimi biliyorum ama bir gün daha beklemek istiyorum - o canavar ruhlar efendimi ve diğerlerini yakalayıp buraya getirene kadar. O zaman hepimiz ölmeden önce son bir kez bir araya gelmenin tadını çıkarabiliriz."

"Pekâlâ," dedi Pilgrim kendi kendine gülümseyerek, "burada toplanması gereken otuz kadar insan daha var. Önce gidip onları getireyim, bu da size bir gün daha kazandırır. Yol paran var mı? Bana biraz ver." Aptal dedi ki, "Ne kadar acınası! Evini terk etmiş bir insanın yol parası nerede bulunur?"

"Olmazsa," dedi Hacı, "seni iple bağlarım ve beni takip edebilirsin!"

"Memur Bey," diye bağırdı Sekiz Kural dehşete kapılarak, "lütfen beni ipe çekmeyin! Senin o küçük ipinin adının Hayat Kurtaran Kordon olduğunu biliyorum. Onu bana taktığında, son nefesimi vereceğim. Evet! Evet! Evet! Evet! Evet! Evet! Biraz var ama fazla değil."

"Nerede?" diye sordu Pilgrim. "Çabuk çıkar onu!"

"Yazık! Yazık!" diye yanıtladı Sekiz Kural. "Rahip olduğumdan beri, rahipleri beslemek isteyen birkaç hayırsever aileye rastladım. Benim iştahlı olduğumu gördüklerinde, arkadaşlarıma verdiklerinden birkaç kuruş daha fazlasını bana verdiler. Toplamda yaklaşık beş topuz gümüş biriktirmeyi başardım, ancak tüm bu nakit parayı taşımak zor. Bir şehri son ziyaretimde, bir gümüşçüden gümüşleri dövdürüp tek parça haline getirmesini istedim. Çok vicdansız çıktı, çünkü birkaç kandareen çaldı ve bana dört topuz ve altı kandareen ağırlığında bir gümüş parçası kaldı. Alabilirsin."

"Bu salak," dedi Hacı kendi kendine gülümseyerek, "üzerinde bir pantolon bile yok. Nerede saklıyor olabilir?"

"Hey, gümüşlerin nerede?" diye sordu.

"Sol kulağımın içinde," diye yanıtladı Sekiz Kural. "Elim kolum bağlı ve sana veremem. Onu kendin çıkar." Bunu duyan Hacı kulağının içine uzandı ve gümüş parçasını buldu: eyer şeklindeydi, aslında yaklaşık dört topuz ve altı kandareen ağırlığındaydı. Onu eline aldığında, yüksek sesle kahkaha atmaktan kendini alamadı. Bunun Hacı'nın sesi olduğunu hemen anlayan bizim Salak, suyun içinde yüzerek bir dizi küfür savurmaya başladı. "Seni lanet olası Ban-At-Vebası!" diye bağırdı.

"Zaten zor durumdayım, bir de gelip benden para mı koparacaksın!" " Seni

şişirilmiş domuz!" dedi Pilgrim gülerek. "Ustayı korumaya çalışırken, Yaşlı Maymun kim bilir ne kadar acı çekti. Ama siz özel birikimlerinizi bile saklamayı başarıyorsunuz!"

"Yazıklar olsun!" diye yanıtladı Sekiz Kural. "Bu ne tür bir özel birikim? Bu benim dişlerimden kesilmiş bir şey! Onu ağzım için harcamayı kendime yediremedim. Sırtımdaki bir giysi için biriktirmeyi umuyordum ama beni korkutmak zorundasın. O gümüşün birazını bana geri ver!"

"Yarım kandil bile değil," diye yanıtladı Hacı.

"O zaman bunu sana fidye parası olarak veririm," diye azarladı Sekiz Kural, "ama beni kurtarsan iyi edersin."

"Sabırsızlanma," dedi Pilgrim.

"Seni kurtaracağım."

Gümüşü bir kenara bıraktı ve tekrar eski haline döndü; demir çubukla Idiot'la dalga geçip ona yol gösterdi ve sonra onu ayaklarından tutarak göletten çıkardı. Bağları çözüldükten sonra Sekiz Kural ayağa fırladı ve suyu sıkmak için gömleğini çıkardı. Birkaç kez salladıktan sonra, hâlâ ıslak olan tişörtünü tekrar vücuduna örttü. "Ağabey," dedi, "arka kapıyı aç da kaçalım!"

"Arka kapıdan kaçmak," dedi Pilgrim, "bu erkekçe bir davranış mı? Ön kapıdan çıkmak için savaşalım."

Eight Rules, "Ama ayaklarım bağlı olduğu için uyuştu. Hareket

edemiyorum." "Çabuk ol ve beni takip et," dedi Hacı.

Sevgili Büyük Bilge! Demir çubuğuyla kapıyı açtı ve dışarı çıkmak için savaştı; Sekiz Kural hâlâ uyuşukluk hissetse de onu takip etmekten başka çaresi yoktu. İkinci kattaki kapıya ulaştıklarında, muckrake'i orada dururken buldular. Küçük şeytanları kenara iten Sekiz Kural silahını kaptı ve sağa sola darbeler yağdırmaya başladı. O ve Hacı bu şekilde üç ya da dört kat kapıyı geçtikten sonra, sayısız küçük şeytanı katletmeyi başardılar. Yaşlı iblis bunu duyduğunda, ikinci iblis'e şöyle dedi: " Yakaladığınız iyi bir insan! Şimdi Hacı Güneş'in ne yaptığına bakın! Bizi Zhu Sekiz Kuralı'ndan mahrum bıraktı ve onlar da kapımızdaki küçük şeytanları yere serdi!" Telaşla ayağa fırlayan ikinci iblis mızrağı kavradı ve ana kapıdan dışarı koştu. "Yüzsüz maymun!" diye yüksek sesle bağırdı.

"Seni küstah yaratık! Bize bu şekilde hakaret etmeye nasıl cüret edersin!" Bunu duyan Büyük Bilge kıpırdamadan dururken, şeytani yaratık başka bir şey söylemeden mızrağıyla hemen saldırdı.

Hacı, uzman (olduğu gibi) alıştırma yapmadı; demir çubuğunu kullanarak rakibiyle kafa kafaya çarpıştı. Böylece ikisi mağaranın dışında muhteşem bir savaşa başladılar:

Yaşlı, sarı dişleri olan fil bir adam oldu ve aslan kralla yeminli kardeş oldu. Çünkü büyük iblis dürtükledi ve teşvik etti, Hepsi Tang rahibini yemeyi planladı. Yüce Bilge, Göklere Eşit, engin büyü güçlerine sahip Sapkın ruhları bastırmak için Hakk'a yardım ederdi. Beceriksiz Sekiz Kural kötü niyetli ellere düştü ama Wukong onu kurtarıp kapıdan çıkardı. Şeytan kral gücünü göstererek kovalamaya başladığında, asa ve mızrak birleşti ve her biri gücünü gösterdi. Bunun mızrağı ormanı kesen bir piton gibi geldi; Bunun asası denizden yükselen bir ejderha gibi yükseldi. Bulutlarla örtülü ejderha denizden yükseldi; Piton, sise bürünmüş bir

halde ormanı yararak ilerledi. Düşündüm de, bu Tang Keşişi içindi.Kendilerini dizginlemeden acı bir şekilde mücadele ettiklerini.

Sekiz Kural, Büyük Bilge'nin canavar-ruhla savaştığını görmesine rağmen, arkadaşına yardım etmek için bir adım bile öne çıkmadı.

Dağın ağzında yerde duran muckrake, sadece orada durdu ve aptal aptal onlara baktı. Canavar ruh, Hacı'nın sopasının ne kadar ağır olduğunu, en ufak bir zayıflık ya da hata belirtisi göstermeden yaptığı hamlelerin ve savuşturmaların ne kadar kusursuz olduğunu görünce, mızrağıyla sopayı engelledi ve rakibini yakalamak için hortumunu çıkardı. Ancak Hacı ne olduğunu tam olarak biliyordu; altın çemberli çubuğu iki eliyle başının üzerinde yatay olarak kaldırarak canavar ruhun gövdesini beline dolamasına izin verdi ama elleri serbest kaldı. Şuna bir bakın! İki eli canavar-ruhun gövdesinin üstündeki çubukla bir davul majörünün sopasını çevirmesi gibi oynuyordu! Bunu görünce Sekiz Kural göğsünü dövdü ve "Eyvah, o canavar-ruh çok talihsiz!" diye bağırdı. Benim gibi bir kabadayıyı yakaladığında, ellerimi bile öyle bir sarmıştı ki hiç hareket edemiyordum. Ama kaygan bir yaratığı yakaladığında, ellerini sarma zahmetine girmedi. O iki elin yapması gereken tek şey çubuğu gövdesine saplamak. O burun deliğinde acı ve sızı olacak. Tutsağını nasıl tutabilir ki?" Aslında Pilgrim bunu yapmayı hiç düĢünmemiĢti ama bu kez Sekiz Kural ona bir fikir vermeyi baĢardı. Değneği bir kez sallayarak on fit uzunluğunda ve bir tavuk yumurtası kalınlığında bir asaya dönüştürdü ve canavarın gövdesine sapladı. Dehşete kapılan canavar ruh, gürültülü bir homurtuyla hemen elini gevşetti. Hacı el değiştirdi ve gövdeyi tutarak güçlü bir şekilde çekti.

Canavar-ruh acısını hafifletmek için çekildiği yöne doğru ilerledi. Ancak o zaman Sekiz Kural onlara yaklaşma cesaretini gösterdi ve muckrake'iyle canavar-ruhun yanına darbeler yağdırdı.

"Hayır! Hayır!" diye bağırdı Pilgrim. "Tırmığının üzerinde keskin dişlerin var. Eğer derisini delip kanamasına neden olursan, Efendi bunu

gördüğünde canını yaktığımız için yine bizi suçlar. Tırmığın sapıyla vurona."

Buna göre, bizim Budala tırmığın sapını kaldırıp canavara attığı her adımda bir darbe indirirken, Hacı da onu hortumundan tutup önüne çekti. İki fil gibi, canavarı Tripitaka'nın gözlerini kırpmadan beklediği yamaçtan aşağı sürdüler. Gürültüyle yaklaştıklarını görünce, "Wujing, Wukong'un sürüklediği şeyin ne olduğunu görebiliyor musun?" diye seslendi. Sha Monk şöyle bir baktı ve gülümseyerek şöyle dedi: "Usta, Büyük Kardeş gövdesinden bir canavar-ruhu çekiyor. Ne hoş bir manzara!"

"Aman Tanrım! Aman Tanrım!" dedi Tripitaka. "Ne kadar büyük bir canavar- ruh! Ve ne kadar uzun bir burnu var! Git ve ona söyle, eğer bize bu dağdan geçerken eşlik edecek kadar nazikse, onu bağışlayacağız. Onun hayatına zarar vermemeliyiz."

Onları karşılamak için aceleyle ilerleyen Sha Monk yüksek sesle, " Usta, o şeytan bize bu dağdan geçerken eşlik etmeye razı olursa ona zarar vermememizi söylüyor" dedi. Bunu duyan şeytan hemen dizlerinin üzerine çöktü ve hırıltılı bir sesle cevap verdi. Hortumu Hacı tarafından kavrandığı için sesi sanki şiddetli bir soğuk algınlığı geçiriyormuş gibi çıkıyordu. "Saygıdeğer Peder Tang," diye homurdandı, "eğer canımı bağışlamak isterseniz, size eşlik etmesi için bir tahtırevan getireceğiz." Hacı, "Biz üstat ve öğrenciler hepimiz merhametli kazananlarız. Sana inanıyoruz ve hayatını bağışlayacağız. Tahtırevanı hemen getir. Eğer fikrini tekrar değiştirirsen, seni yakaladığımızda kesinlikle bağışlamayacağız."

Serbest bırakıldıktan sonra zebani el pençe divan durup oradan ayrılırken, Hacı ve Sekiz Kural Tang Keşişine tam bir rapor verdi. Mahcubiyetin üstesinden gelen Sekiz Kural elbiselerini kurutmak için yamacın önünde güneşlendirmeye başladı ve biz de onları şimdilik bırakacağız.

İkinci iblis tir tir titreyerek mağaraya geri döndü. O gelmeden önce, küçük şeytanlar çoktan onun esir alındığını ve gövdesi tarafından götürüldüğünü bildirmişlerdi. Dehşet içindeki yaşlı iblis ve üçüncü iblis, ikinci iblisin tek başına döndüğünü gördüklerinde tam da askerleri dışarı çıkarma aşamasındaydılar. Onlar gittikten sonra Onu karşılayan ve neler olduğunu soran ikinci iblis, onlara Tang Keşişi'nin nazik sözlerini ve zarif bir kazanan olduğu iddiasını eksiksiz bir şekilde anlattı. Birbirlerine bakarlarken, kimse uzun süre konuşmaya cesaret edemedi. Sonra ikinci iblis, "Ağabey, Tang Keşişi'ne eşlik etmeye hazır mıyız?" dedi.

"Ne diyorsun kardeşim?" diye sordu yaşlı iblis. "Hacı Güneş aslında iyi kalpli ve yardımsever bir maymun. Karnıma ilk girdiğinde, bana zarar vermek isteseydi binlerce kez işimi bitirebilirdi. Az önce, gövdenizi yakaladığında, sizi serbest bırakmayı reddetseydi ve gövdenizin ucunu delinene kadar sıksaydı, size çok fazla sorun çıkarabilirdi. Hemen gerekli hazırlıkları yapalım ve onlara eşlik etmeye gidelim."

"Evet, onlara eşlik edelim! Onlara eşlik edelim!" dedi üçüncü iblis gülerek.

"Değerli Kardeşim," dedi yaşlı iblis, "sanki küsmüş gibi konuşuyorsun. Eğer sen onlara eşlik etmek istemiyorsanız, onun yerine ikimiz gideriz."

"İki ağabeyime haber vereyim," dedi üçüncü iblis, biraz daha gülerek. " Eğer o rahipler onlara eşlik etmemizi istemeselerdi ve bu dağdan gizlice geçmeyi tercih etselerdi, şanslı olurlardı. Ama onlara eşlik etmemiz konusunda ısrarcı olduklarına göre, kesinlikle benim "Kaplanı Baştan Çıkarıp Dağını Terk Ettirme" numarama kanacaklardı." "Kaplanı Baştan Çıkarıp Dağını Terk Ettirmekle ne demek istiyorsun?" diye sordu yaşlı zebani.

"Mağaramızdaki tüm zebanileri çağırın," diye yanıtladı üçüncü zebani. " On bin tanesinden bin tanesini, o bin tanesinden yüz tanesini ve sonra da o yüz tanesinden on altı tanesini seçeceğiz. Buna ek olarak otuz tane daha seçmek istiyoruz."

"Neden" diye sordu yaşlı zebani, "on altı küçük zebani seçmek istiyorsun ve sonra otuz tane daha?"

"Otuz küçük şeytan," diye yanıtladı üçüncü iblis, "aşçılık becerilerine göre seçilecekler. Onlara iyi pirinç, ince erişte, bambu filizi, çay filizi, kokulu mantar, saman mantarı, fasulye loru ve buğday gluteni vereceğiz ve Tang Keşişi için yemek hazırlamak üzere her yirmi ya da otuz mil aralıkla kamp kurmalarını emredeceğiz."

"Peki on altı zebaniyi ne için istiyorsun?" diye sordu yaşlı zebani.

"Sekiz kişi tahtırevanı çekecek," dedi üçüncü şeytan, "sekiz kişi de yolu açmak için bağıracak. Biz üç kardeş, belli bir mesafe boyunca hepsine eşlik edeceğiz. Buradan yaklaşık dört yüz mil batıda benim şehrim olacak, orada adamlarım ve atlarım bizi rahatlatacak. Şehre yaklaştığımızda yapmamız gereken tek şey şu, şu ve şu olacak, böylece o usta ve öğrencilerin birbirlerini kollama şansı kalmayacak. Eğer Tang Keşişi "ni ele geçirmek istiyorsak, bize başarı getirmesi için bu on altı şeytana güvenmemiz gerekecek." Bu sözleri duyduğunda yaşlı zebani daha fazla memnun olamazdı; sanki akşamdan kalmaydı ya da bir rüyadan uyanmış gibiydi. "Harikulade! Harikulade! Harikulade!" diye bağırdı ve hemen tüm şeytanları bir araya topladı. Önce yiyecek maddelerini verdiği otuz üyeyi seçti. Sonra içlerinden on altı tanesini seçti ve onlara güzel kokulu sarmaşıklardan yapılmış bir tahtırevan taşımalarını söyledi. Kapıdan çıkarken onlara şu talimatı da verdi:

"Dağda bir yerlerde dolaşmana izin yok. Hacı Güneş kuşkularla dolu bir maymun olabilir. Hepinizi etrafta dolanırken görürse bir şeylerden şüphelenebilir ve planımızı anlayabilir." Kalabalığı ana yolun kenarına kadar götüren yaşlı zebani yüksek sesle bağırdı:

"Saygıdeğer Peder Tang, bugün Kızıl Kum'un korkunç günüyle çakışmıyor.

Saygıdeğer Babamızı bu dağı geçmeye davet etmek için buradayız." Tripitaka bunu duyunca, "Wukong, beni çağıran bu insanlar kim?" dedi.

Hacı parmağıyla işaret ederek, "Bunlar yaşlı Maymun'un bastırdığıcanavar-ruh. Sana eşlik etmesi için bir tahtırevan getirdi."

"Aman Tanrım! Aman Tanrım!" dedi Tripitaka, avuçlarını birbirine bastırarak cennete doğru eğildi. "Eğer değerli öğrencimin yeteneği olmasaydı, nasıl devam edebilirdim?"

Daha sonra çeşitli şeytanları selamlamak için öne çıktı ve şöyle dedi: " Sevginize çok minnettarım. Bu öğrenci kutsal kitaplarla birlikte doğuya döndüğünde, sizin erdemli meyvelerinizi Chang'an'ın kalabalıklarına duyuracak."

Onlar selam verirken, zebaniler "Saygıdeğer Peder arabaya binsin" dediler.

Gözleri etten ve soyu ölümlü olan Tripitaka bunun bir hile olduğunu anlamadı. Büyük Bilge Güneş de, doğası gereği dürüst ve namuslu olan Büyük Monad'ın altın bir ölümsüzüydü. Tutsaklık ve salıverilme deneyiminin şeytana gerçekten boyun eğdirdiğini düşündüğünden, herhangi bir entrika beklemedi ve efendisinin isteklerine uymadan önce durumu dikkatle inceledi. Sekiz Kural'a eşyaları ata yüklemesini ve Sha Monk'a da arkadan gelmesini söyledikten sonra, demir çubuğunu omuzlarına dayayarak kendisi önden gitti. Küçük zebanilerden sekizi tahtırevanı kaldırırken, diğer sekizi yolu açmak için bağırdı. Zebani reisleri tahtırevanın taşıma direklerini iki yandan desteklerken, ana yoldan yüksek dağa doğru ilerlerken usta arabanın ortasında dostane bir şekilde oturdu.

Ancak, yola çıktıklarında, sevincin ortasına hüznün geleceğini çok az fark etmişlerdi. Bir klasiğin dediği gibi, "Refahın sonunda tersine dönüş doğar.

Kaderlerinde Jüpiter'le buluşacaklar Ve ölüme asılanların uğursuz ruhlarıyla!

Elbette bu şeytani iblis grubu Tripitaka'nın etrafında toplanma çabalarında en çok birleşen ve gece gündüz ona hizmet etmekte en gayretli olan gruptu. Ona vejetaryen bir yemek sunmadan önce otuz mil bile gitmemişlerdi ve elli mile ulaştıklarında onu tekrar beslediler. Hatta efendinin dinlenebilmesi için hava tamamen kararmadan önce durdular. Yolculuğun bu ayağı boyunca zebaniler çok düzgün davrandılar ve hacılar günlük yemeklerinde gönüllerince beslendiler. Dinlenmek için mola verdiklerinde, rahatça uyuyabilecekleri güzel bir yer buldular.

Bu şekilde Batı'ya doğru yaklaşık dört yüz mil boyunca ilerlediler ve aniden kendilerini bir şehre yaklaşırken buldular. Büyük Bilge, demir asasını havaya kaldırmış, maiyetinin yaklaşık bir mil önünde yürürken, şehrin görüntüsü onu öyle korkutmuş ki yere düşmüş ve zorlukla ayağa kalkabilmiş. Her zaman bu kadar cesur olduğuna göre, soruyorsunuz, o şehrin görüntüsünde onu bu kadar dehşete düşüren şey neydi? Gördüğünüz gibi, şehrin kötücül mikroplarla dolu olduğunu keşfetti. Bu

Şeytanlar ve korkunç iblislerle doluydu; Dört kapıda da açgözlü ruhlar vardı. Komutanları yaşlı, çizgili bir kaplandı; Yüzbaşıları beyaz yüzlü, vahşi bir kediydi. Sivri boynuzlu geyikler taşırdı postalarını, Ve kurnaz tilkiler yollar boyunca yürüyordu. Şehrin etrafında binlerce ayak yılan vardı Ve devasa, uzun yılanlar geçitleri kapattı. Gri kurtlar kulelerin altında emirler yağdırıyor; çardakları koruyan leoparlar insanlar gibi kükrüyordu. Bayrak sallayanlar ve davul çalanların hepsi şeytandı; Bekçiler ve devriyeler, hepsi dağ ruhlarıydı. Kurnaz tavşanlar ticaretlerini yapmak için kapıları açtılar; Yaban domuzları ticaret yapmak için yüklerini taşıdılar. Geçmiş yıllarda burası büyük ve soylu bir saraydı. Şimdi ise kaplanların ve kurtların şehri.

Büyük Bilge orada yatıp korkusunu bastırmaya çalışırken, aniden kulaklarının arkasında bir rüzgâr sesi duydu. Arkasını döndüğünde üçüncü iblisin iki eliyle doğrudan kafasına doğru kare şeklinde bir kargı doğrulttuğunu gördü. Sıçrayarak ayağa kalkan Büyük Bilge, hasmıyla yüzleşmek için altın kubbeli asasını kullandı. İkisi de iyice tahrik olmuştu,

Oflayıp pufladılar, tek kelime etmeden; Dişlerini sıktılar, her biri dövüşmek istercesine.

Sonra yaşlı iblis şefi ortaya çıktı ve bir emir verdikten sonra çelik palasını kaldırarak Sekiz Kural'a saldırdı. Atını aceleyle terk eden Sekiz Kural, mızrağıyla saldırdı. İkinci iblis de Sha Monk'a saplamak için mızrağını kavradı ama Sha Monk darbeyi hemen ateş yönlendirici asasıyla savuşturdu. Böylece üç iblis şefi ve üç keşiş, her biri diğerine saldırarak dağın tepesinde çok şiddetli bir savaşa başladı. Hepsi de emre itaat eden on altı küçük şeytan hemen harekete geçti: Tripitaka'yı tahtırevanının içinde alt etmeden önce beyaz atı ve eşyaları yakaladılar ve şehrin kenarına ulaşana kadar onu ileriye doğru çektiler. "Büyük Kral Babamızın planı sayesinde," diye bağırdılar, "Tang Keşişini burada yakaladık!"

Şehirdeki canavar ruhlar, yaşlısı genci, hepsi aşağı koştu ve şehrin kapısını ardına kadar açtı. Aynı zamanda hemen tüm sancakların dürülmesi ve davulların durdurulması emrini verdiler; savaş çığlıkları atılmayacak ya da gong ç a l ı n m a y a c a k t ı .

"Büyük Kral bize daha önce Tang Keşişi'ni korkutmamamız gerektiğini söylemişti," dediler. Tang Keşişi korkuya dayanamazdı, çünkü bir kez korktuğunda eti ekşirdi ve yemek için iyi olmazdı."

Bütün o şeytanlar,

Büyük bir sevinç içinde Tripitaka'yı çağırdı; Her biri eğilerek baş rahibi kabul etti.

Tang Keşişi'ni tahtırevanıyla birlikte alıp Altın Çanlar Salonu'na götürdüler ve burada onu ortada bir yere oturmaya davet edip çay ve pirinç ikram ettiler. Etrafına üşüştüklerinde, yaşlı adam şaşkınlık içindeydi, çünkü tanıdığı tek bir kişi bile gözüne çarpmamıştı. Hayatına ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第077回 · Bölüm 77

Bir iblis sürüsü doğal doğaya hakaret ediyor Tek Beden Gerçek Varlığa boyun eğiyor

Şimdilik size Yaşlı Tang'ın rahatsızlığından bahsetmeyeceğiz. Bunun yerine, zihinleri ve çabaları birleşmiş olan ve şehrin doğusundaki dağın yarısında Büyük Bilge ve kardeşleriyle zorlu bir çatışmaya giren o üç iblis şefinden bahsedeceğiz.

Bakır bir tavayı fırçalayan demir bir fırça: Her iki taraf da sert ve zorludur.

Ne kavga ama!

Altı madde ve biçim, altı silah; Altı beden özelliği ve altı duygu; Altı arzudan altı organın altı kötülüğü; Altı yolda, altı doğum biçiminde yapılan bir yarışma. Otuz altı salonun bahar konforunda, Altı formun veya özelliğin her birinin bir adı vardı. Bunun altın çemberli çubuğunun binlerce stili vardı; Bunun kare gökyüzü halberd'i yüzlerce yönden vahşiydi. Sekiz Kural'ın muckrake'i vahşi ve güçlüydü; İkinci şeytanın mızrağı, yetenekli ve iyi formdaydı. Genç Sha Monk'un hazine asası, sıradan bir şey değildi, Öldürmeye niyetliydi; Eski iblis şefinin çelik palası, ince ve keskin, Bir kez havaya kaldırıldığında kimseyi esirgemezdi. Bu üçü, kimsenin yüzleşemeyeceği gerçek bir keşişin koruyucularıydı; Bu üçü, hem efendiyle hem de kanunla alay eden küstah vahşi ruhlardı. Başlarda her şey yolundaydı, Sonra savaş şiddetlendi; Altı kişi birden uçuş sihrini kullandığında, Her biri bulutların kenarında yuvarlandı ve döndü. Bir anda püsküren sis ve pus, göğü ve yeri kararttı, Ve duyduğunuz tek şey hırıltılar ve kükremelerdi.

Altısı, yavaş yavaş alacakaranlık çökene kadar uzun bir süre savaştı; gökyüzü zaten puslu olduğundan ve güçlü bir rüzgar estiğinden, kısa sürede tamamen karanlık oldu.

Artık Sekiz Kural'ın gözlerinin üzerinde duran kocaman kulakları vardı ve dünya ona her zamankinden daha donuk görünüyordu. Kolları ve bacakları gevşedi ve artık darbeleri savuşturamıyordu. Yenilgiyle kaçmak için döndüğünde, muckrake'i arkasından gelirken, yaşlı iblis palasıyla neredeyse canını alacak bir darbe indirdi. Sekiz Kural'ın kafasını ıskaladığı için şanslıydı ama boynundaki birkaç kıl tıraş edilmişti. Bununla birlikte, yaşlı iblis tarafından kovalandı. ve Sekiz Kural'ı yakasından yakaladı. İblis tutsağını şehre götürdü, Altın Çanlar Salonu'nda bağlanması için küçük zebanilere fırlattı ve sonra savaşa katılmak için bir kez daha bulutların üzerine çıktı.

Sha Monk işlerin kötü gittiğini görünce, hazine asasıyla son bir gönülsüz darbeden sonra kaçmak için döndü. İkinci şeytan bir homurtuyla gövdesini dışarı fırlattı ve onu elleri ve her şeyiyle sardı. Şehre getirildi ve küçük şeytanlara onu da salonun merdivenlerinin altına bağlamaları emredildi. Sonra ikinci zebani Hacı'yı yakalamak için havaya yükseldi.

Hacı iki kardeşinin tutsak düştüğünü görünce, üç düşmana karşı koyamayacağını anladı. Ne demişler,

İyi bir el bile iki yumruğa dayanamaz; Ve iki yumruk dört ele karşı koyamaz.

Bir çığlık atarak üç zebaninin silahlarını kırdı ve bulut taklasına binerek kaçtı. Üçüncü zebani Hacı'nın takla atarak uzaklaştığını görünce kendini silkeledi ve orijinal halini ortaya çıkardı. İki kanadını da çırparak hemen Büyük Bilge'ye yetişti.

Bunu nasıl bu kadar kolay yapabildiğini mi soruyorsunuz? Hacı Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olduğunda, Cennet'ten gelen yüz bin savaşçı bile onu yakalayamazdı, çünkü tek bir bulut taklası yüz sekiz bin millik mesafeyi kat edebilirdi. Ancak bu canavar-ruhun bir kanat çırpışı doksan bin millik bir mesafeyi kat edebilirdi ve böylece iki kanat çırpışı onu Büyük Bilge'nin yanından geçirebilirdi. Büyük Bilge bu şekilde onun pençelerine düştü. Zebaninin pençesi o kadar sıkıymış ki, ne sağa sola

hareket edebiliyormuş ne de kaçmak için sihir gücünü kullanabiliyormuş;çünkü kendini büyüttüğünde zebaninin pençesi biraz gevşiyor,küçülttüğünde ise zebani pençesini daha da sıkıyormuş. Böylece şehre gerigötürüldü, yere bırakıldı ve o da bağlanarak Sekiz Kural ve Sha Monk ilebirlikte yerleştirildi. Yaşlı iblis ve ikinci iblis onu karşılamak için öneçıkarken, üçüncü iblis de hazine salonuna çıkmak için onlara katıldı. Ah!Hacı'yı bağlamadıklarını çok az fark etmişlerdi; bu daha çok onugöndermek gibiydi! Tüm bu zebaniler birbirlerini selamladıktan sonraTang Keşişi'ni salonun merdivenlerinden aşağı ittiklerinde, ikinci saatinyaklaşık bir saatiydi. Lamba ışığı yaşlıya üç müridinin de bağlı ve yerdeyattığını gösterdiğinde, Hacı'nın yanına düştü. "Ey öğrenci!" diye hıçkırdı. "Bir çileyle karşılaştığımızda, büyü güçlerinizi dışarıda kullanmanızadettendi, böylece gerektiğinde şeytanları bastırmak için yardımisteyebilirdiniz. Bu sefer

bile ele geçirildin. Bu zavallı keşiş hayatına nasıl sahip çıkabildi?" Sekiz Kural ve Sha Keşiş efendilerinin bu acı dolu sözlerini duyduklarında onlar da feryat etmeye başladılar. Ancak Hacı gülümseyerek cevap verdi: " Usta, sakin ol! Ve ağlamayı kesin kardeşlerim! Bırakın ne yapacaklarsa yapsınlar, ama size zarar gelmeyecek. Önce yaşlı iblisler sussun, biz de yolumuza gidelim."

"Ey Ağabey," dedi Sekiz Kural, "yine yalan söylüyorsun! Nasıl bağlandığıma bir bak! İpler en ufak bir şekilde gevşediğinde, daha sıkı hale getirmek için hemen üzerlerine biraz su tükürüyorlar. Senin gibi sıska bir adam muhtemelen hiçbir şey hissetmez, ama benim gibi şişman biri için bu bir vebadır! Bana inanmıyorsanız omuzlarıma bakın. İpler etimi en az on santim kesmiş. Nasıl kaçabiliriz ki?"

"Kenevir halatlarla bağlı olduğumuz gerçeğinden bahsetmiyorum bile," dedi Hacı gülerek. "Pirinç kasesi kalınlığında Hindistan cevizi halatlar kullansalar bile, bu meseleyi kulağımın dibinden geçen bir sonbahar esintisi kadar hafife alacağım! Bunu merak etmenize gerek yok!"

Üç kardeş konuşurken, yaşlı iblisin şöyle dediğini de duydular: " Üçüncü Değerli Kardeşimiz çok yetenekli ve çok zeki! Muhteşem planı gerçekten de Tang Keşişi'ni yakalamayı başardı! Küçükler, aranızdan beş kişi gidip su getirecek; yedi kişi tencereleri fırçalayacak; on kişi ateşi yakacak; ve yirmi kişi de gidip demir buhar makinesini getirecek. Bu dört keşişi biz kardeşler için buharda pişirelim. Her birinize onların etinden küçük bir parça vereceğiz, böylece hepiniz uzun bir yaşama kavuşabileceksiniz." Bunu duyan Sekiz Kural titreyerek şöyle dedi: " Ağabey, şunu dinle! O canavar-ruh bizi buharda pişirip yemeyi planlıyor!"

"Korkma," dedi Pilgrim. "Bakalım çaylak mı yoksa canavar ruhlu eski bir profesyonel mi?"

"Ey Ağabey," dedi Sha Monk, "bu boş gevezeliği bırak! Kral Yama'nın komşusu olmak üzereyiz ve sen hâlâ çaylak ya da eski profesyonellerden bahsediyorsun!"

İkinci zebaninin "Zhu Sekiz Kuralı "nı buharlaştırmak kolay değil" dediğini duyduklarında konuşmasını henüz bitirmişti.

Memnun olan Sekiz Kural şöyle dedi, "Amitābha! Beni buharlaştırmanın kolay olmadığını söyleyerek gizli liyakat biriktiren kim?"

"Eğer öyle değilse," dedi üçüncü zebani, "onu buharda pişirmeden önce derisini

yüzelim."

Dehşete kapılan Sekiz Kural bağırdı, "Derimi yüzmeyin! Kaba olabilirim ama su şırıldadığı anda yumuşarım!"

Yaşlı şeytan dedi ki, "Kolayca buharda pişirilemeyecek olanı en alta koymalı katma

"Korkma, Sekiz Kural," dedi Hacı gülerek. "O bir çaylak, yaşlı değil." " Nereden nı."

biliyorsun?" diye sordu Sha Monk. pro."

Pilgrim, "Ne zaman bir şeyi buharda pişirseniz, üstüne konan şey her zaman önce yapılır. Bu yüzden en sert yiyecekleri her zaman buharlı pişiricinin en üst katmanına koyarsınız; en sıcak buhar oraya ulaşana kadar ateşi yükseltin ve her şey yoluna girecektir. Ancak, buharın kolayca geçemediği alt katmana yerleştirilirse, yiyecekleri yarım yıl boyunca buharda pişirebilirsiniz ve yine de pişmeyebilir. Az önce Sekiz Kural'ı buharda pişirmenin kolay olmadığını söyledi ama yine de onu en alt katmana koymak istedi. O bir çaylak değil mi?"

"Ey Ağabey!" dedi Sekiz Kural. "Konuşma şekline bakılırsa, sanki bana canlı canlı işkence edilmesini istiyormuşsun gibi konuşuyorsun! Sıkıştıklarında ve tam olarak buharda pişmediğimi gördüklerinde, buhar makinesini çekecekler, beni ters çevirecekler ve ateşi yeniden yakacaklar. Böylece her iki tarafım da pişmiş ama içim hala çiğ olacak, değil mi?"

Onlar böyle konuşurken, küçük şeytanlardan biri haber vermek için

yukarı çıktı: "Su kaynıyor."

Yaşlı zebani hemen çeşitli zebanilere Sekiz Kural'ı en alt katmana, Sha Monk'u da ikinci katmana taşımaları emrini verdi. Sıranın kendisine geleceğinden şüphelenen Pilgrim, "Bu lamba ışığında bir şeyler yapabilmeliyim!" diyerek gitme zamanının geldiğine karar verdi.

Bir parça saç kopardı ve üzerine ölümsüz nefesini üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı. Bir anda kenevir iplerle bağlı bir Hacı'ya dönüştü. Gerçek bedeni ruhuyla birlikte havaya yükseldi ve orada hareketsiz durup aşağıya baktı. Elbette bu zebaniler doğruyu sahteden ayıramıyorlardı: sahte Hacı'ya rastladıkları anda onu kaldırdılar ve üçüncü katmanın içine yerleştirdiler. Ancak o zaman Tang Keşişi'ni yere ittiler, domuz bağıyla bağladılar ve dördüncü katmana yerleştirdiler. Kurumuş odunlarla beslenen müthiş bir alev kısa sürede parladı.

Bulutların kenarına tünemiş olan Büyük Bilge kendi kendine iç geçirdi: " Benim Sekiz Kural ve Sha Keşişim iki saniyelik kaynamaya bile dayanabilir. Ama ustam için bir saniye bile yetmez ve yumuşar! Eğer onu

kurtarmak için büyü kullanmazsam, şu anda yok olacak!"

Sevgili Hacı! Havada sihirli işareti yaparak okudu:

ve Ram dharma alemini arındırır; Anahtar: Belirleme için Yararlı Birincil Resepsiyon.

Bu büyü bir anda Kuzey Denizi'nin Ejderha Kralı'nın kara bir bulutun ortasında belirmesine ve "Kuzey Denizi'nden gelen küçük ejderha Aoshun sana boyun eğiyor" diye bağırmasına neden oldu.

"Lütfen kalkın! Lütfen kalkın!" dedi Pilgrim. "Sizi sebepsiz yere rahatsız etmezdim. Buraya bu acımasız iblisler tarafından yakalanan Üstat Tang ile birlikte geldim. Buharda pişirilmek üzere o demir vapurun içine yerleştirildi. Lütfen gidin ve yok olmaması için ona biraz koruma sağlayın."

Ejderha kral hemen kendini soğuk bir rüzgâra dönüştürerek büyük tavaya doğru esti. Tencerenin dibinde daireler çizip kıvrılırken, vapurun içindeki üç kişi hiç ısı hissetmedi ve hayatları bu şekilde korundu.

Üçüncü nöbet saatinin sonuna doğru yaşlı iblisin şöyle dediği duyuldu: " Astlarım, Tang Keşişi ve üç arkadaşını yakalamak için planlar yaptık ve kendimizi zorladık ama onlara eşlik etme çabamız bize uykusuz dört gün ve geceye mal oldu. Artık vapurun içinde bağlı olduklarına göre, kaçabileceklerinden şüpheliyim. Yine de hepiniz onları korumaya özen gösterin ve siz küçük şeytanlardan onunuz sırayla ateşin başında durun. Yatak odalarımıza çekilip biraz dinlenelim. Beşinci nöbette, şafak sökmek üzereyken, kesinlikle yumuşamış olacaklardır. Kıyılmış sarımsak, tuz ve sirke hazırlayıp bizi ziyafet için uyandırabilirsiniz."

Zebanilerin hepsi bu talimata itaat ederken, üç iblis şefi yatak odalarına gitti.

Bulutların kenarında duran Pilgrim her şeyi net bir şekilde duyuyordu. Daha sonra bulutun yönünü hafifçe alçalttı, ama vapurdan gelen hiçbir ses duyamadı. "Ateş yükseldiğinde," diye düşündü kendi kendine, "ısı olmalı.

Neden bundan korkmuyorlar? Ve onlardan tek bir kelime bile yok mu?Ha, çoktan ölmüş olabilirler mi? Daha yakına gidip tekrar dinleyeceğim."

Sevgili Büyük Bilge! Bulutların üzerinde yürürken bedenini salladı ve hemen küçük bir kara sineğe dönüşerek vapurun kafesli iskeletine kondu.

"Ne kötü şans! Ne kötü şans!" diye mırıldandığını duydu Sekiz Kural'ın. "Acaba havasız mı yoksa havalı bir şekilde mi buharda pişiriliyoruz?"

"Bununla ne demek istiyorsunuz, İkinci Ağabey?" diye sordu Sha Monk. "Havasız yol," diye yanıtladı Sekiz Kural, "buharlı geminin kapağı takılacak. Havadar yolda ise kapak kullanılmaz."

"Havariler," diye cevap verdi Tripitaka en üst kattan, "vapurun üstü örtülmedi."

"Ne şans!" diye haykırdı Sekiz Kural.

"Bu gece henüz ölmeyeceğiz. Bu buharlı bir yol." Hacı onların bu şekilde konuştuklarını duyunca, zarar görmediklerini anladı. Uçarak demir buhar makinesinin kapağını aldı ve yavaşça üzerine koydu. "Öğrenciler," dedi dehşete kapılmış bir Tripitaka, "artık örtülü!"

"İşimiz bitti!" dedi Sekiz Kural. "Bu havasız bir şekilde buharlaşıyor. Bu gece kesinlikle öleceğiz!" Bunun üzerine Sha Monk ve yaşlı ağlamaya başladı.

"Henüz ağlamayalım," dedi Sekiz Kural. "Sanırım yeni bir grup şeytan ateşle ilgilenmeye geldi."

"Nereden biliyorsun?" diye sordu Sha Monk. "Vapura ilk yerleştirildiğimizde," dedi Sekiz Kural, "benim için ideal bir durumdu. Biraz eklem iltihabım var ve o sıcak buharı istiyorum. Ancak şu anda tavadan soğuk hava geliyor gibi görünüyor. Hey, siz ateşle ilgilenen memurlar! Neden biraz odun eklemiyorsunuz? Ne işe yararsınız?"

"Bu amele!" dedi Pilgrim kendi kendine, kıkırdamasına engel olamayarak. "Soğuğa dayanabileceğini ama sıcağın onu öldüreceğini bilmiyor mu? Eğer biraz daha böyle konuşursa, her şey ortaya çıkacak. Acele edip onu kurtarmalıyım. Ama bekle! Onu kurtarmak için gerçek formuma geri dönmeliyim. Ateşe bakan o on zebani beni gördüğünde, kesinlikle gürültülü bir ses çıkaracak ve yaşlı zebanileri rahatsız edecekler. Bu bir baş belası olmaz mı? Onlara sihrimden biraz göndereyim; Cennette Büyük Bilge ṛṣṭiken, bir keresinde Kuzey Cennet Kapısında Dhtarāra ile bir parmak oyunu oynadığımı hatırlıyorum.

Ondan bazı uyku getiren böcekler kazandım ve hala birkaç tanesi burada duruyor. Onları şeytanlara vereyim."

Belini yokladı ve bu böceklerden bir düzine kaldığını gördü. "On tanesini onlara göndereceğim," dedi kendi kendine, "iki tanesini de üremek için saklayacağım."

Böcekleri o küçük şeytanların yüzlerine fırlattı; burun deliklerine girer girmez, şeytanlar horlamaya başladı ve uykuya daldı. Ancak içlerinden biri ateş çatalından sorumluydu ve bir türlü mışıl mışıl uyumaya ikna edilemiyordu. Başını ve yüzünü ovuşturan bu küçük zebani, burnunu sağa sola çimdikliyor ve sürekli hapşırıyordu. "Bu adam," dedi Pilgrim, "işi biliyor gibi görünüyor! Ona bir içki vereceğim. "Çift Saplı Lamba.""

Kendi kendine düşünerek şeytanın yüzüne bir böcek daha fırlattı:

"Burun deliklerinden iki böcek girip çıkarken, en azından biri sakinleşmeli onu!"

İki ya da üç büyük esnemeden sonra, o küçük şeytan gerindi, ateşini bıraktı ve bir daha kıpırdamadan derin bir uykuya daldı.

"Bu küçük sihir," dedi Hacı kendi kendine, "gerçekten de hem olağanüstü hem de etkili!"

Tekrar eski haline dönerek vapurun yanına gitti ve "Usta!" diye bağırdı. Bunu duyan Tang Keşişi, "Wukong, kurtar beni!" dedi.

"Ağabey," dedi Sha Monk, "dışarıdan mı sesleniyorsunuz?"

"Eğer dışarıda değilsem," dedi Hacı, "içeride seninle birlikte acı çektiğimi mi

düşünüyorsun?"

"Ey Ağabey," dedi Sekiz Kural, "hep aynı şey! Kaygan olan kayar gider, ama biz burada boğulmak üzere geride kalırız!"

Pilgrim gülerek, "Bu kadar gürültü yapma, aptal," dedi. "Ben buraya kurtarmaya

geldim sen."

"Eğer beni kurtarmak istiyorsan, Ağabey," dedi Sekiz Kural, "bir şey yapmalısın tam bir iş. Beni tekrar vapura bindirmelerine izin vermeyin!" Pilgrim daha sonra örtüyü kaldırdı ve efendisini çözdü. Hacı'ya dönüşen saçlarını geri almak için kendini salladıktan sonra, Sha Monk ve Sekiz Kural'ı serbest bırakmak için diğer iki katmanı geçti. Bağları çözülür çözülmez bizim Budala kaçmak istedi.

"Bu kadar acele etme! Bu kadar acele etme!" dedi Hacı ve ejderha tanrısını kovmak için bir büyü okudu. Son olarak Sekiz Kural'a şöyle dedi: " Batı Cennetine olan yolculuğumuzun geri kalanında hâlâ yüksek dağlar ve engebeli zirveler var. Yük hayvanı olmadan Usta'nın ilerlemesi son derece zor olacaktır. Yine de gidip atımızı almalıyım." Şuna bir bakın! Çevik elleri ve ayaklarıyla Altın Çanlar Salonu'nun içine daldı ve orada yaşlı ve genç çeşitli şeytanların hepsinin uyuduğunu gördü. Hiçbirini rahatsız etmeden dizginleri çözmeyi başardı. Şimdi, bu hayvan aslında bir ejderha atıydı; eğer yabancı biri onu çözmüş olsaydı, iki arka ayağını da serbest bırakır ve kişnerdi. Ama Hacı, görüyorsunuz, bir seyismiş; aslında Pi-ma-wên rütbesini almış. Dahası, at onu tanıdı; bu yüzden ne tekmeledi ne de kişnedi.

Onu sessizce öne doğru götüren Hacı, efendisinden ata binmesini istemeden önce atın kolanını sıktı ve eyeri düzgünce düzeltti. Hâlâ tir tir

titreyen ihtiyar ata bindikten sonra o da bir an önce gitmek istedi.

"Acele etmeyelim," dedi Pilgrim. "Batıya giden yolda krallar var. İlerleyebilmemiz için önce seyahat belgemizi almalıyız. Yoksa ne tür bir pasaportumuz olur ki? Gidip bavulları bulayım."

"Hatırlıyorum da," dedi Tang Keşişi, "biz kapıdan girdikten sonra bu şeytanlar valizlerimizi ana salonun soluna yerleştirmişlerdi. Direk bile orada, basamakların altında duruyordu."

"Biliyorum," diye yanıtladı Hacı.

Bakmak için hızla hazine salonuna girdi ve bir anda gözüne ışık parlamaları çarptı, bu da ona bavulun orada olduğunu fark ettirdi. Nereden bildiğini soruyorsunuz? Çünkü Tang Keşişi'nin brokarlı cüppesinin üzerinde geceleri parlayan ışıldayan bir inci vardı. Hacı yaklaştığında hem bavula hem de direğe dokunulmamış olduğunu gördü. Onları çabucak dışarı çıkardı ve Sha Monk'a direği almasını söyledi.

Sekiz Kural ata, Hacı da yola önderlik ederken, doğruca Güneş'in Merkez Kapısı'na yöneldiler. Ancak çok geçmeden nöbetçi çanlarının gürültüsü duyuldu ve kapının kilitli olduğunu ve k i l i d i n üzerine bir mühür bantlandığını gördüler.

"Bu tür bir savunmayı nasıl aşabiliriz?" diye sordu Pilgrim. "Bunun yerine arka kapıya gidelim," dedi Sekiz Kural.

Hacı arka kapıya doğru ilerledi, ancak bu gözlemle geri döndü:

"Hizmetkârların Arka Kapısı'nın dışındaki nöbetçi çanlarını da duyabiliyorum ve o kapı da kilitli ve mühürlü. Ne yapmamız gerekiyor? Böyle bir durumda, eğer bu olmasaydı Tang Keşişi'nin ölümlü bedeninde, üçümüz nerede olursak olalım bulutlara ve rüzgâra binerek kesinlikle kaçabilirdik. Fakat Tang Keşişi henüz üç diyarı aşmış değil, çünkü hâlâ beş evre dünyasında yaşıyor. Tüm vücudu, ebeveynleri tarafından miras bırakılan bedensel kemiklerden başka bir şeye sahip değildir. Havaya yükselemez. Bizim için kaçmak zor olacak."

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "daha fazla konuşmaya gerek yok. Nöbetçi çanlarının ya da muhafızların olmadığı bir yer bulalım.

Usta'yı duvardan yukarı kaldıracağız ve tırmanmasına izin vereceğiz."

"Bu o kadar da iyi değil," diye yanıtladı Hacı gülerek. "Şu anda onu bu şekilde duvarın üzerinden sürüklemek zorunda kalabiliriz, ama kutsal kitaplarla döndüğümüzde, korkarım senin gevşek aptal ağzın her yerde bizim duvara tırmanan rahipler olduğumuzu yayacak!"

"Ama şimdi davranışlar hakkında endişelenemezsiniz!" dedi Sekiz Kural. "Hayatlarımız için kaçmalıyız!" Pilgrim'in ona katılmaktan başka çaresi yoktu; duvarın korumasız bir bölümünü buldular ve tırmanmaya başladılar.

Ne yazık ki, olması gereken buydu! Felaket yıldızı Tripitaka'yı serbest bırakmayı reddetmişti. Bu üç iblis şefi odalarında uyurken, aniden Tang Keşişi'nin kaçtığına dair bir kargaşa ile uyandılar. Aceleyle giyinerek hazine salonuna çıktılar ve "Su kaç kez kaynadı?" diye bağırdılar.

Ateşle ilgilenen ve uyku getiren böcekler tarafından söndürülen küçük şeytanlar o kadar mışıl mışıl uyuyorlardı ki, dövülseler bile uyandırılamıyorlardı. Belirli bir sorumlulukları olmayan birkaç kişi daha ayağa kalktı ve şaşkınlıkla cevap verdi: "Se- . . .

se- . . . se- . . . yedi kez!"

Ancak tavaya doğru koştuklarında, buharlı geminin çeşitli katmanlarının yere atıldığını, ateşle ilgilenmesi gerekenlerin ise hâlâ derin uykuda olduğunu gördüler. Dehşete kapılan küçük zebaniler geri koşarak rapor verdiler: "Yüce Kral, onlar ... .

onlar ... kaçtılar!"

Koridorda aceleyle ilerleyen üç iblis şefi, tencereye dikkatlice bakmak için öne çıktılar: gerçekten de, ateş sönmek üzere olduğu için hem su hem de tencere soğurken, buharlı pişiricinin katmanlarının yere saçılmış olduğunu keşfettiler. Ancak ateşle ilgilenenler hâlâ horlamaya devam

ediyordu. Çeşitli zebaniler öylesine şaşırmışlardı ki hepsi birden bağırdılar:

"Çabuk Tang Keşişi'ni yakalayın! Çabuk Tang Keşişi'ni yakalayın!"

Tüm bu şamata, yaşlı ve genç canavar ruhların geri kalanını hemen uyandırdı. Ellerinde kılıçlar ve mızraklarla önden ve arkadan Güneş'in Merkez Kapısı'na doğru akın ettiler; burada ne kilide ne de mühre dokunulmadığını gördüler ve nöbetçi çanlarının sürekli çıngırak seslerini duydular. Kapının dışında gece devriyesi yapanlara "Tang Keşişi nereye kaçtı?" diye sordular.

Aldıkları cevap kapıdan kimsenin girmediği yönündeydi. Daha sonra Hizmetkârların Arka Kapısı'na koştuklarında, yine mühür, kilit ve nöbetçi çanlarının öndekiler gibi olduğunu gördüler. Bunun üzerine tüm kalabalık ellerinde meşaleler ve fenerlerle etrafa yayılarak her yeri gün gibi aydınlık olana kadar aydınlattı ve ardından duvara tırmanmaya çalışan dört hacıyı net bir şekilde gördüler.

"Nereye kaçıyorsunuz?" diye kükredi yaşlı iblis onlara doğru koşarken. Bacakları zayıflamış ve tendonları korkudan uyuşmuş olan yaşlı adam bir anda duvardan aşağı düştü ve yaşlı iblis tarafından yakalandı. İkinci iblis Sha Monk'u ve üçüncü iblis Sekiz Kural'ı ele geçirirken, geri kalan zebaniler bavulları ve beyaz atı aldı. Sadece Hacı kaçmayı başardı. "Lanet olsun ona! Lanet olsun ona!" diye mırıldandı Sekiz Kural yakalandığında. " Ona bizi kurtarmak için iyi bir iş çıkarmasını söylemiştim. Şimdi bizim için vapura geri dönmek var!"

Çeşitli iblisler hacıları ana salona geri götürdü, ancak artık onları buharlaştırmak istemiyorlardı. Bunun yerine, Sekiz Kural s a l o n u n önündeki bir sütuna bağlandı ve Sha Monk salonun arka tarafındaki bir sütuna bağlanmak üzere götürüldü. Ancak yaşlı iblis Tang Monk'u tuttu ve bırakmayı reddetti. "Büyük Kardeş," dedi üçüncü zebani, "onu neden böyle tutuyorsun? Onu canlı canlı yutacak mısın? Ama bu, yemek yemenin tüm zevkini ortadan kaldıracak, çünkü bu yaratık, yemek olarak yiyebileceğiniz o aptal, sıradan ölümlülerle karşılaştırılamaz. O üstün bir

devletten gelen nadir bir yaratık. Boş vaktiniz olduğunda onu bir gurmeyemeği gibi hazırlamak için zaman ayırmalısınız. Ve onu iyi avhayvanları, kaliteli şaraplar ve yumuşak bir müzik eşliğinde yemelisiniz."

Yaşlı iblis gülümseyerek, "Söylediklerin çok doğru elbette, Değerli Kardeşim," dedi, "ama bu arada Hacı Güneş onu çalmak için gizlice buraya geri dönecek."

"Bu sarayımda," dedi üçüncü iblis, "brokar kokulu bir köşk var, içinde de demir bir sandık var.

Beni dinleyin: Tang Keşişi'ni sandığa saklayın ve pavyonu kapatın. Tang Keşişi'nin bizim tarafımızdan canlı canlı yutulduğuna dair söylentiyi şehrimizin dört bir yanındaki küçük zebanilere yay. Kuşkusuz o Hacı etrafı kolaçan etmek için geri gelecektir; haberi duyduğunda tüm umudunu yitirecek ve gidecektir. Dört ya da beş gün sonra, bizi taciz etmek için geri gelmeyi bıraktığında, Tang Keşişi'ni çıkarabilir ve boş zamanlarımızda onun tadını çıkarabiliriz. Buna ne dersiniz?"

Son derece memnun olan hem yaşlı hem de ikinci zebaniler, "Evet! Evet! Evet! Evet! Kardeşimizin söyledikleri çok mantıklı!"

Böylece zavallı Tang Keşişini o gece demir sandığa koydular ve ardından pavyon kapatıldı. Onun canlı canlı yendiği söylentisi kısa sürede tüm şehre yayıldı ve biz bunu şimdilik bir kenara bırakalım.

Bunun yerine size, gecenin bir yarısı Tang Keşişi'ni terk etmek ve kaçmak için bulutların üzerine çıkmak zorunda kalan Hacı'dan bahsedeceğiz. Onun yerine doğruca Aslan-Deve Mağarası'na gitti, asasıyla ısrarla saldırdı ve o küçük şeytanların on binden fazlasını öldürmeyi başardı. Sonra aceleyle geri döndü; şehrin kenarına ulaştığında güneş doğudan yeni doğuyordu. Ancak savaşı kışkırtmaya cesaret edemedi. Çünkü

ipek lifi iplik değildir; Tek bir el alkışlayamaz.

Bulutlardan inerken vücudunu bir kez salladı ve şehre girmek için küçük bir zebaniye dönüştü. Büyük bulvarlardan ve küçük sokaklardan geçerek neler olduğunu öğrenmeye çalıştı ve tek duyduğu şey şuydu:

"Tang Keşişi gece boyunca büyük krallar tarafından canlı canlı yutuldu." Şehirde nereye giderse gitsin, kendisine söylenen haber buydu. Daha da endişelenen Hacı, etrafına bakmak için Altın Çanlar Salonu'na doğru yürüdü ve salonun önünde, hepsi altın tozlu deri şapkalar ve sarı kumaş ceketler giyen birçok ruh gördü. Ellerinde kırmızı lake ahşap asalar ve bellerinden sarkan fildişi plaketlerle ileri geri yürüyorlardı. Hacı kendi kendine şöyle düşündü: "Bunlar sarayda çalışmaya yetkili canavar ruhlar olmalı. İçeriyi gözetlemek için onlardan birine dönüşeceğim."

Sevgili Büyük Bilge! Gerçekten de o zebanilerden birinin birebir versiyonuna dönüştü ve gizlice içeri girdi. Etrafta dolaşırken, salonun önündeki sütunlardan birine bağlanmış ve inleyen Sekiz Kural'ı gördü. Hacı yaklaştı ve fısıldadı, "Wuneng." Onun sesini tanıyan bizim Budala, " Ağabey, burada mısın? Lütfen beni kurtarın."

"Olur," diye yanıtladı Hacı, "ama Efendi'nin nerede olduğunu biliyor musun?"

"Efendi gitti!" dedi Sekiz Kural. "Dün gece o canavar ruhlar tarafından canlı canlı yenildi." Hacı bu sözleri duyunca hıçkırıklara boğuldu ve gözlerinden yaşlar boşandı.

"Ağabey, ağlama," dedi Sekiz Kural. "Ben sadece küçük şeytanların vahşi konuşmalarını duydum, ama kendi gözlerimle görmedim.

Kendinizi kandırmanıza izin vermeyin. Biraz daha araştırma yapmalısın." Hacı ancak o zaman ağlamayı bıraktı ve araştırmak için içeriye doğru yürüdü. Orada Sha Monk'un salonun arka tarafındaki sütunlardan birine bağlı olduğunu gördü. Hemen ona yaklaştı, eliyle Sha Monk'un göğsünü ovdu ve "Wujing" dedi. Sha Monk da onun sesini tanıdı ve şöyle dedi: "Ağabey, dönüşüm geçirerek mi geldin? Lütfen beni kurtarın! Kurtarın beni!"

"Seni kurtarmak kolay," diye yanıtladı Hacı. "Ama Efendi'nin nerede olduğunu

biliyor musun?"

Sha Monk gözlerinden yaşlar süzülürken, "Ey Ağabey! Canavar ruhlar Usta "yı buharlaştırmak için sabırsızlanıyordu. Onu canlı canlı yediler!" Büyük Bilge, iki kardeşinin de sözlerinin aynı olduğunu duyduğunda, kalbine bir bıçak saplanmış gibi hissetti. Sekiz Kural ve Sha Monk'u kurtarma zahmetine bile girmeden, hemen havaya sıçradı ve şehrin doğusundaki dağa geri döndü. Bulutlardan aşağı inerken yüksek sesle feryat ederek ağlamaya başladı: "Ey Usta!

Cennetle alay ederek tuzağa düştüğümde, beni büyük umutsuzluğumdan kurtarmaya geldin. Buda'yı aramak için kalbimizi ve aklımızı koyduk; Kendimizi eğittik ve şeytanları rafine ettik. Bugün zararla karşılaşacağını bilmiyordum. Şimdi seni o harikulade avuç içine götüremem. Kutsanmış Batı'ya ulaşmak sana nasip olmadı. Ruh göğsünüzü terk ettiğinde ne yapabilirim?"

Hacı bu şekilde yas tutarken, kendi kendine düşündü, zihnini zihniyle sorguladı:

"Bunların hepsi Buddha Tathāgata'mızın suçu olmalı! O nihai mutluluk bölgesinde boş boş otururken, o üç sepet kutsal kitabı hayal etmekten başka yapacak daha iyi bir şeyi yoktu! Erdemin duyurulmasını gerçekten önemsiyorsa, kutsal yazıları Doğu Ülkesi'ne göndermesi gerekirdi. O zaman adı sonsuz bir şan olmaz mıydı? Ama onları öyle kolay kolay bırakmazdı ve tek bildiği bizden onları aramamızı istemekti. Binlerce dağın acı deneyiminden sonra Üstadın bu sefil yerde hayatını kaybedeceğini kim bekleyebilirdi? Pekâlâ! Pekâlâ! Pekâlâ! Pekâlâ! Pekala! Pekala! Yaşlı Maymun bulut taklasına binip Tathāgata'yı ziyaret etsin ve ona bunu anlatsın. Eğer Kutsal yazıları Doğu Topraklarına göndermeme izin vermeye istekli olurlarsa, bu yine de ilk etapta erdemli meyvenin duyurulması ve ikinci olarak da yeminimizin yerine getirilmesi

anlamına gelecektir.

Ama eğer isteksizse, beni bu gruptan kurtarması için ondan Gevşek Fileto Büyüsü'nü okumasını isteyeceğim. Yaşlı Maymun bunu ona geri verecek, kendi mağarasına dönecek ve bir kez daha kral rolü oynayacak."

Sevgili Büyük Bilge! Hemen ayağa fırladı ve bulut taklasını atarak doğruca Hindistan'a yöneldi. Ruh Dağı'nın görünmesi neredeyse bir saat sürmüştü. Bir anda bulutlardan aşağı inerek Akbaba Tepesi'ne kondu ve burada kendisini "Nereye gidiyorsun?" diye bağıran Dört Büyük Elmas Muhafızı karşıladı.

Hacı onları selamlayarak, "Bir iş için Tathāgata'yı görmeliyim," dedi.

"Bu maymun," diye tersledi Kunlun Dağı'ndaki Altın Işın Zirvesi'nin yok edilemez rājası Elmas Koruyucu Ever Abiding, "çok küstahsın! Bir süre önce Boğa İblisi'ni dizginlediğimizde senin için gösterdiğimiz çabadan dolayı bize henüz teşekkür etmedin.

Ancak bugün bizi gördüğünüzde nezaket gösterisinde bile bulunmuyorsunuz. Bir işiniz varsa, önce rapor vermeliyiz ve ancak çağrıldığınızda içeri girebilirsiniz. Burası, istediğiniz zaman girip çıkabildiğiniz Güney Cennet Kapısı ile aynı değil.

Bah! Kenara çekilmeyecek misin?" Şimdi Büyük Bilge zaten çok üzgündü. Bu hakareti aldığında o kadar öfkelendi ki, protestolarını gürledi ve bu protestolar kısa sürede Tathāgata'nın kulaklarına ulaştı.

Budist Patriğimiz dokuz dereceli lotus tahtında vakur bir şekilde oturuyor ve On Sekiz Cennetin Arhatlarıyla sūtraları tartışıyordu. Onlara şöyle dedi: "Sun Wukong geldi. Hepiniz dışarı çıkın ve onu buraya getirin." Buddha'nın bu emrine itaat eden arhatlar, iki sıra kutsal sancak ve hazine kanopileriyle dışarı çıktılar ve mırıldandılar:

"Büyük Bilge Sun, Tathāgata'mız sizin için bir çağrı yayınladı." Ancak o zaman Dört Büyük Elmas Muhafızı kenara çekilerek Hacı'nın manastıra girmesine izin verdi. Arhatlar tarafından hazine lotus platformuna

götürüldükten sonra, yanaklarından iki damla gözyaşı süzülürkenTathāgata'nın önünde secde etti.

"Wukong," dedi Tathāgata, "neden bu kadar üzgün ağlıyorsun?"

"Öğretilerinizin ona defalarca bahşettiği lütuf sayesinde," diye cevap verdi Hacı, "bu öğrenci Kutsal Baba Buddha'nın kapısından içeri girdi. Doğru meyveye döndüğümden beri Tang Keşişi'nin koruyucusu oldum, onu öğretmenim olarak onurlandırdım ve yolculuğumuz boyunca tarifsiz zorluklara katlandım. Aslan-Deve Dağı'nın Aslan-Deve Şehri'ne vardığımız anda, üç acımasız iblis -bir aslan kral, bir fil kral ve bir büyük karga- ustamı esir aldı. Öğrenciniz bile onların esiri oldu ve hepimiz su ve ateşin acısını çekmek üzere bir vapurun içine bağlandık.

Neyse ki öğrenciniz kaçmayı başardı ve yardım için ejderha kralını çağırdı. O gece ustamla birlikte kaçtık ama felaket yıldızından kurtulamayınca tekrar esir alındık. Sabah olduğunda, haber almak için şehre girdiğimde, bu vahşi iblislerin ustamı canlı canlı yediğini öğrendim Gece boyunca. Geride tek bir et ya da kemik parçası bile kalmamıştı! Sadece küçük kardeşlerim Wuneng ve Wujing'i gördüm, onlar da orada bağlıydı. Sanırım onlar da yakında hayatlarını kaybedecekler. Öğrencinizin Tathāgata'ya yalvarmak için buraya gelmekten başka çaresi yoktu. Size büyük merhametinizle yalvarıyorum, Gevşek Fileto Büyüsü'nü okuyun ve bu bandı başımdan çıkarın. Tathāgata'ya iade edilecek ve öğrenciniz Çiçek-Meyve Dağı'nda eğlenmek üzere bir kez daha serbest bırakılacaktır."

Daha konuşmasını bitirmemişti ki gözyaşları sel olup aktı ve kontrolsüzce hıçkırdı.

"Wukong," dedi Tathāgata gülümseyerek, "bu kadar üzülme. Canın yanıyor çünkü o canavar ruhlardan birinin muazzam büyü güçleri var ve sen ona karşı koyamıyorsun." Buda'nın tahtının altında diz çöküp göğsüne vuran Hacı, "Doğruyu söylemek gerekirse, bu öğrenci geçmiş yıllarda Göksel Saray'a büyük rahatsızlık verdi ve Büyük Bilge adını aldı. İnsanlık

yolunu edindiğimden beri hiç kayıp yaşamadım ama bu sefer bu gaddariblisin kurbanı oldum!" Bunu duyan Tathāgata şöyle dedi: "Acı çekmeyibırak. O canavar-ruhu tanıyorum."

Hacı bir anda ağzından kaçırdı, "Tathāgata! İnsanların o canavar-ruhun seninle akraba olduğunu söylediklerini duydum!"

"Bu küstah maymun!" dedi Tathāgata. "Bir canavar-ruh nasıl olur da Ben mi?"

"Eğer öyle değilse," diye yanıtladı Hacı gülerek, "onu nasıl tanıyabildiniz?"

"Bilgelik gözlerimle," dedi Tathāgata, "üçünü de böyle tanıyorum. Onlar. Eski şeytan ve ikinci şeytanın her ikisinin de kendi efendileri var. Ānanda ve Kāśyapa, gelin! İkiniz bulutlara binecek ve Beş Platform Dağı ile E "mei Dağı'na ayrı yollardan gideceksiniz. Mañjuśrī ve Viśvabhadra'yı görüşmeye gelmeleri için çağırın."

İki saygıdeğer kişi, kararnameyle birlikte hemen yola çıktılar.

"Mañjuśrī ve Viśvabhadra," dedi Tathāgata, "bu iki şeytanın gerçek efendileridir. Ama şimdi sözünü ettiğine göre, üçüncü şeytan gerçekten de bir şekilde benimle ilişkili."

"Baba tarafından mı," diye sordu Pilgrim, "yoksa anne tarafından mı?"

Tathāgata şöyle demiştir: "Kaos'un ayrıldığı zamanda,

çağında Cennet açıldı,

çağında Dünya gelişti ve

çağında İnsan var oldu.

Cennet ve Dünya çiftleştiğinde, Sayısız şey doğdu.

Sayısız şey hayvanlardan ve kümes hayvanlarından oluşuyordu: hayvanların başı tek boynuzlu at, kümes hayvanlarının başı ise anka kuşuydu.

Üreme aurası tarafından döllendikten sonra, anka kuşu tavus kuşunu ve büyük karacayı da doğurmuştur. Tavus kuşu dünyaya ilk geldiğinde, insanları yiyip yutabilen çok vahşi bir yaratıktı. Aslında, bir insanı kırk mil mesafeden tek nefeste emebilirdi. Tavus kuşu beni midesine çektiğinde Kar Dağı'nın tepesindeydim, on altı metrelik elmas vücudumu henüz mükemmelleştirmiştim. Anal kanalından kaçabilirdim ama vücudumun kirlenmesinden korktuğum için sırtından keserek çıktım ve onu Ruh Dağı'nda. Onun canını almak üzereydim ama çeşitli buddhalar tavus kuşunu incitmenin kendi annemi incitmek gibi olacağını söyleyerek beni durdurdular. Bu yüzden onu dağda alıkoydum ve onu Buddha-Anne, Bodhisattva Mahārāja Mayūra olarak atadım.

Büyük karga tavuskuşu ile aynı ebeveyne sahip olduğu için, benimle bir şekilde akraba olduğu söylenebilir." Bunu duyan Hacı gülümseyerek, " Tathāgata, bana anlattıklarına göre, sen o canavar ruhun yeğeni sayılmalısın!" dedi.

Tathāgata, "Korkarım sadece benim varlığım o şeytana boyun eğdirebilir," dedi. Hacı başını yere değdirerek, "Bu yolculuğu bir an önce yapman için sana yalvarıyorum," dedi.

Tathāgata lotus tahtından ayrıldı ve diğer budalarla birlikte manastırın kapısından dışarı çıktı. Orada Ānanda ve Kāśyapa'nın Mañjuśrī ve Viśvabhadra'yı da manastıra doğru götürdüklerini gördüler. İki bodhisattva onun önünde eğilirken, Tathāgata "Yük hayvanlarınız dağlarınızdan gideli ne kadar oldu?" diye sordu.

"Yedi gün," diye yanıtladı Mañjuśrī. "Dağdaki yedi gün," dedi Tathāgata, "yeryüzündeki birkaç bin yıla eşdeğerdir. Orada kaç can aldıklarını merak ediyorum. Onları geri almak istiyorsak beni hemen takip etmelisiniz." Her iki yanında birer bodhisattva dururken, Buddha ve takipçileri havaya yükseldi. Gördüğünüz gibi

Uğurlu bulutlar tüm gökyüzünde sürükleniyor, Buddha'nın merhametiyle bilgeliği gibi: Cennet'in üreme yasasını gösterir, Dünya'nın

desenli dönüşümünü açıklar. Yüzünün önünde beş yüz arhat durur;Arkasında üç bin muhafız bir grup oluşturur. Ānanda, Kāśyapa sağ ve solutakip eder; Mañ ve Viśva canavar şeytanları vuracak.

Büyük Bilge'nin Budist Patriği ve takipçilerinin yardımını sağlamayı başarması kendisine yapılan özel bir iyilikti. Kısa bir süre içinde şehri gördüler. "Tathāgata," dedi Hacı, "şurada siyah buharlar çıkaran nokta Aslan-Deve Krallığı'dır."

"Önce aşağı in," dedi Tathāgata, "ve o canavar ruhlarla savaşı kışkırt. Kaybetmeye izniniz var ama kazanmaya yok. Buraya geri çekildiğinizde, onlara boyun eğdireceğim."

Büyük Bilge bulutunu indirdi ve surların ü z e r i n e indi; ayaklarını surun merlonlarına dayayarak bağırdı, "Lanet olası kanunsuz canavarlar! Yaşlı Maymun'la savaşmak için hemen dışarı çıkın!"

Surun üzerinde duran küçük zebaniler o kadar korkmuşlardı ki rapor vermek için aşağıya koştular:

"Yüce Krallar, Hacı Güneş siperde savaş kışkırtıcılığı yapıyor!"

"Bu maymun yaklaşık iki gündür ortalıkta görünmüyor," dedi yaşlı zebani. "Bu sabah savaşı kışkırtmak için geri döndüyse, biraz yardım almayı başarmış olabilir mi?"

"Aldığı yardımdan korkmuyoruz, değil mi?" dedi üçüncü iblis. "Hadi hepimiz gidip bir bakalım."

Her biri silahını kavrayan üç iblis şefi sipere doğru koştu. Hacı'yı gördüklerinde tek kelime etmeden silahlarını kaldırdılar ve saldırdılar. Hacı onları karşılamak için demir sopasını salladı; ancak yedi ya da sekiz raunttan sonra yenilmiş gibi yaptı ve şeytan kralların hepsi "Nereye gidiyorsun?" diye kükrerken kaçtı.

Büyük Bilge bir takla atarak havaya yükseldi ama üç ruh da kovalamak için bulutlara tırmandı. Hacı hemen kendini Buda Baba'nın altın ışıltısının içine fırlattı ve gözden kayboldu. Ortaya çıkan Buddha'nın üç resmi -

Geçmiş, Şimdiki Zaman ve Gelecek - beş yüz arhat ve üç bin muhafızlabirlikte dört bir yana yayılmıştı.

Üç şeytan kralın etrafını o kadar sıkı sarmışlardı ki, su bile içeri sızamazdı! "Kardeşlerim, bu çok kötü!" diye bağırdı yaşlı iblis, tamamen sinirlenmiş bir halde. "Bu maymun gerçekten de yeryüzündeki bir şeytan! Efendilerimizi buraya getirmeyi nasıl başardı?"

"Korkma Büyük Kardeş," dedi üçüncü iblis. "Hep birlikte ileri gideceğiz ve silahlarımızı kullanarak o Tathāgata'yı keseceğiz ve Yıldırım Hazinesi Manastırı'nı ele geçireceğiz." Daha iyisini bilmeyen iblis şefimiz buna uygun olarak ileri atıldı ve palasıyla çılgınca saldırmaya çalıştı. Mañjuśrī ve Viśabhadra, hızlıca bir büyü okuduktan sonra hep bir ağızdan bağırdılar, "Bu lanetli yaratıklar şimdi boyun eğmezlerse, başka bir enkarnasyonu mu bekliyorlar?"

Yaşlı zebani ve ikinci zebani o kadar dehşete kapılmışlardı ki daha fazla mücadele etmeye cesaret edemediler. Silahlarını bırakarak bir kez yuvarlandılar ve orijinal formlarına geri döndüler. İki Bodhisattva iki lotus tahtını sırtlarına attılar ve sonra sıçrayarak en üstteki yerlerine oturdular. Bu şekilde, iki zebani kulaklarını indirdi ve boyun eğdi.

İki bodhisattva böylece yeşil aslanı ve beyaz fili bastırdığından, yalnızca üçüncü iblis teslim olmayı reddetti.

Kargılarını fırlatıp atan zebani kanatlarını açarak havaya yükseldi ve keskin pençeleriyle Maymun Kral'a saldırmaya çalıştı. Büyük Bilge hâlâ Buda'nın etrafındaki aydınlığın içinde saklanıyordu ve zebaninin aslında ona yaklaşmasının hiçbir yolu yoktu, her ne kadar bunu yapmayı çok istese de. Karganın niyetini anlayan Tathāgata rüzgârla yüzleşti ve (b i r zamanlar saksağanların yuvalarını destekleyen) kafasını salladı. Kafa bir anda taze kan damlayan bir et parçasına dönüştü.

Canavar-ruh pençelerini uzatarak yaklaşmış ve et parçasına tutunmaya çalışmış. Buda Babamız parmağıyla onu işaret etti ve canavar-ruh o anda kocaman kanatlarında öyle bir kramp hissetti ki uçup gidemedi. Tek

yapabildiği Buda'nın başının üzerinde gerçek haliyle, altın kanatlı büyükbir karga olarak asılı kalmak olmuş.

"Tathāgata," diye bağırdı, "neden beni kısıtlamak için kudretli dharma gücünü kullandın?"

"Kötülüğün," diye yanıtladı Tathāgata, "bu yerde sana ağır bir ceza borcu yükledi. Beni takip et, böylece senin için yararlı olan erdemleri kazanabilirsin."

"Ama sizin yerinizde sadece katı bir vejetaryen diyetine izin veriliyor," dedi canavar-ruh. "Bu aşırı bir yoksulluk ve zorluk durumu. Burada insan etinin tadını sonsuz bir zevkle çıkarabilirim. Eğer beni aç bırakır ve yok ederseniz, siz de günah işlemiş olursunuz."

"Alanımın dört büyük kıtasında," dedi Tathāgata, "sayısız tapınan var. İyilik yapmak isteyenlerden önce senin ağzına kurban vermelerini isteyeceğim." O büyük karga ne kaçabildiğinden ne de kaçabildiğinden, bunu yapmayı çok istemesine rağmen, boyun eğmekten başka çaresi yoktu.

Hacı ancak o zaman altın ışıltısından çıkıp Tathāgata'ya secde ederek şöyle dedi: "Baba Buddha, canavar ruhları ortadan kaldırdınız ve büyük kötülükleri yok ettiniz. Ama benim ustam gitti."

"Zavallı maymun!" dedi büyük karga sıkılmış dişlerinin arasından, " Beni zorlamak için böyle zalim birini bulman gerekiyordu! Senin o yaşlı rahibini ne zamandan beri yiyoruz? O hâlâ brokar kokulu köşkte demir bir sandığın içinde saklı." Hacı bu sözleri duyduğunda, bir koruyucu olarak halesinin tepesinde sıkıca tutulan geyiği tutan Budist Patriğe teşekkür etmek için aceleyle eğildi. Ardından tüm maiyet hazine manastırına dönmek üzere bulutların ü z e r i n d e ayrıldı.

Hacı kendini bulutlardan indirdi ve tek bir küçük şeytan bile bulamadığı şehre girdi. Böylece

Başı olmayan bir yılan sürünemez; Kanatları olmayan bir kuş uçamaz.

Şeytan kralların Budist Patriğe boyun eğdiğini gördüklerinde, her biri canını kurtarmak için kaçtı. Hacı, Sekiz Kural ve Sha Monk'u serbest bıraktı ve ayrıca bavulları ve atı buldu. "Efendi yenmemiş," dedi ikisine de. "Beni takip edin!"

İki kardeşini iç avluya götürdü ve brokar kokulu köşkü buldu. Kapıyı açtıklarında, içinde Tripitaka'nın ağlama sesini duyabildikleri demir sandığı buldular. Şeytan yönlendirici asasıyla sandığı sıkıştırarak açan Sha Monk seslendi:

"Usta!" Onları gördüğünde Tripitaka yüksek sesle feryat etti:

"Ey öğrenciler! İblisleri nasıl alt etmeyi başardınız? Beni nasıl buldunuz? Burada mı?"

Bunun üzerine Pilgrim, o l a n bitenin kapsamlı bir provasını yaptı. ve Tripitaka minnettarlıkla doluydu. Üstat ve öğrencileri sarayda biraz pirinç ve yiyecek bulup kendileri için bir yemek hazırladılar. Karınlarını doyurduktan sonra toparlandılar ve bir kez daha Batı'ya doğru ana yola çıktılar. Böylece

Gerçek kutsal yazılar gerçek insanlar tarafından aranmalıdır; Huzursuz zihinler ve öfkeli iradeler boşa çıkacaktır.

Tathāgata ile ne zaman karşılaşacaklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第078回 · Bölüm 78

ṣBhiku'da bebeklere acır ve gece tanrılarını çağırır; Altın salonda yolda konuşan iblisi ve erdemi bilir

Bir düşünce şeytani bir ekibi harekete geçirir! Acı bir eğitim olsa da ne yapabilirsiniz? Tozu temizlemek için yıkamaya güvenin; Vücut koşum takımı ve rafine etmelisiniz. Tüm sebepleri temizle, sükûnete dön; Endişe duymadan her şeytanı yok et. Kelepçe ve tuzaktan kesinlikle kurtulacaksın Ve yükseleceksin, iş bittiğinde, Büyük Gölgelik'e.

Size Büyük Bilge Sun'dan bahsediyorduk; o, her türlü çabayı göstererek şeytanları bastırmak için Tathāgata'nın yardımını almayı başarmıştı. Çile nihayet sona erdiğinde, Tripitaka ve öğrencileri Aslan-Deve Krallığı'ndan ayrılıp batıya doğru yolculuk ettiler.

Birkaç ay sonra yine kış mevsimi gelmişti. Gördüğünüz gibi

Zirvede yarı çiçek açmış jadel benzeri erikler, Göletin suyu yavaşça buzlanıyor. Kırmızı yaprakların hepsi döküldü Ve çamlar daha yeşil ve neşeli hale geldi. Soluk bulutlar kar yağdırmak üzere; Dağda kurumuş otlar yatıyor. Ne soğuk bir manzara şimdi gözleri dolduruyor Kemikleri delen soğuk çoğaldıkça!

Soğuğa göğüs gererek ve ayazın içine dalarak, yağmurda dinlenerek ve rüzgârla beslenerek, usta ve öğrenciler başka bir şehir görene kadar ilerlediler. "Wukong," diye sordu Tripitaka, "orası nasıl bir yer?"

"Oraya vardığınızda," diye yanıtladı Hacı, "öğrenirsiniz. Eğer orası Batı'da bir krallıksa, yazımızı onaylatmamız gerekecek. Eğer sadece bir ilçe, il ya da valilik merkeziyse, sadece geçip gideceğiz."

Üstat ve öğrenciler konuşmalarını bitirmeden şehir kapısının ö n ü n e geldiler.

Tripitaka atından indi ve dördü birlikte şehrin dış duvarına girdiler ve hemen orada güneş ışığına maruz kalan bir duvarın altında rüzgara karşı büzülmüş uyuyan yaşlı bir asker buldular. Hacı ona doğru yürüdü ve " Subay" diyerek onu nazikçe sarstı. Bir irkilmeyle uyanan ve gözlerini birkaç kez kırpıştıran yaşlı asker sonunda Hacı'yı gördü. Hemen dizlerinin üzerine çöktü ve "Kutsal Babamız!" diye bağırarak el pençe divan durdu.

"Bu kadar yaygara koparmayı bırakın!" dedi Pilgrim. "Ben kötü ruh değilim! Neden bana Kutsal Babamız diye hitap ediyorsunuz?"

"Siz Kutsal Peder Thundergod değil misiniz?" diye sordu yaşlı asker, hâlâ el

pençe divan durarak. "Kesinlikle hayır!" dedi Hacı. "Ben Doğu Ülkesi'nden

gelen bir rahibim. Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak için. Yeni geldim ve senden bir şey istemeye geldim. Bölgenizin adı." Yaşlı asker ancak bu sözleri duyunca sakinleşti; büyük bir esnemeyle ṣayağa kalkıp gerindi ve "Elder, Elder, affedersiniz! Burası aslında Bhiku Krallığı'ydı ama şimdi adı Genç Ustalar Şehri olarak değiştirildi."

"Şehirde bir kral var mı?" diye sordu Hacı.

"Evet! Evet! Evet!" diye yanıtladı yaşlı asker. Hacı geri dönüp Tang Keşişi'ne ṣşöyle dedi: "Efendim, buranın adı aslında Bhiku Krallığı'ydı ama şimdi Genç Efendiler Şehri olarak değiştirildi. İsmi neden değiştirdiklerini bilmiyorum."

ṣ"Eğer Bhiku olsaydı," dedi şaşkın bir Tang Keşişi, "o zaman neden Genç Ustalar olarak adlandırılsın?"

ṣSekiz Kural şöyle dedi: "Bhiku kralı ölmüş olmalı. Tahtı yeni işgal eden kişi genç bir ustadır ve bu yüzden buraya Genç Ustalar şehri denir."

"Saçmalık! Saçmalık!" dedi Tang Keşişi. "Önce şehrin içine girelim. Sokaklarda daha fazla araştırma yapabiliriz."

"Kesinlikle," dedi Sha Monk. "O yaşlı asker muhtemelen cahil ya da Büyük Birader tarafından korkutularak gevezelik ettirilmiş olabilir. Soruşturma yapmak için şehre gidelim."

Büyük caddelere ulaşmadan önce üç kat şehir kapısından geçtiler. Etrafa bakmak için durakladıklarında, buradaki insanların hepsinin yakışıklı ve güzel giyimli olduğunu gördüler. Karşılaştıkları şey

Şarap dükkânları ve şarkı barları gürültülü bir gürültüyle doluydu. Uzun renkler bir çayevini ya da hanı süslüyordu. Her kapıda işler iyiydi; Bol servet hem çarşıyı hem de mağazayı doldurdu. İnsanlar, karıncalar gibi, brokar ve altın ticareti yapıyorlardı; Şöhret ve kâr için alıp satıyorlardı. Ne ciddi davranışlar! Sakin denizlerin ve nehirlerin böylesine müreffeh sahnesi, dingin bir yıl!

Bavulları taşıyan ve ata öncülük eden usta ve öğrenciler, refah manzarasının sonsuz göründüğü ana bulvarlarda uzun süre yürüdüler. Sonra her evin önünde bir kaz kümesi olduğunu fark etmeye başladılar.

"Ey öğrenciler!" dedi Tripitaka. "Buradaki bütün insanlar evlerinin önüne bir kaz kümesi koyarlar. Neden böyle?" Bunu duyan Sekiz Kural sağa sola baktı ve gerçekten de beş renkli ipek perdelerle kaplı bu kaz kümeslerinin olduğunu gördü.

"Usta," dedi bizim Budala kıkırdayarak, "bugün evlilik ya da arkadaşlarla buluşma için uğurlu bir gün olmalı. İnsanların hepsi bazı ritüeller gerçekleştiriyor olmalı."

"Saçmalık!" diye tersledi Pilgrim. "Nasıl olur da her ev bir ayin yapıyor olabilir? Bunun bir nedeni olmalı. Gidip bir bakayım."

Tripitaka onu çekiştirerek, "Gitmesen iyi olur," dedi. "Çirkin yüz hatların insanları rahatsız edecek."

"O zaman dönüşüme gireceğim," diye yanıtladı Hacı. Sevgili Büyük Bilge! Sihirli işareti yaparak bir büyü okudu ve vücudunu bir kez sallayarak küçük bir arıya dönüştü. Kanatlarını açarak kümeslerden birine

doğru uçtu ve perdelerin içine girdi. Orada ortada oturan küçük bir çocukkeşfetti. Başka bir kümese gittiğinde, orada da başka bir çocuk buldu.Aslında sekiz ya da dokuz hanenin önünde de aynı şeyi keşfetti: hepsiküçük erkek çocuklardı ve hiç kız yoktu. Bazıları kümeslerde oynuyor,bazıları sadece oturup ağlıyor, bazıları da meyve yiyor ya da uyuyordu.

Hacı bunu gördükten sonra, Tang Keşişi'ne rapor vermek üzere orijinal formuna geri döndü:

"Kümeslerde küçük çocuklar var; daha büyük olanlar yedi yaşından büyük olamaz, daha küçük olanların bazıları ise beş yaşında bile değil. Neden orada olduklarını bilmiyorum."

Onun sözleri Tripitaka'nın kafasını her zamankinden daha fazla karıştırdı.

Caddeyi döndüklerinde hepsi birden resmi bir konağın, Altın Köşk Posta İstasyonu'nun kapısına geldiler. "Öğrenciler," dedi Tripitaka, son derece memnun bir şekilde, "bu posta istasyonuna girelim. Onlara burası hakkında sorular sorabilir, atımızı besleyebilir ve gece için kalacak yer talep edebiliriz."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi Sha Monk. "Hemen içeri girelim!"

Dördü de dostane bir şekilde içeri g i r d i k l e r i n d e , görevli memurlar hemen istasyon şefine geldiklerini duyurdular ve o da onları içeri aldı. Selamlaşıp yerlerine oturduktan sonra istasyon şefi, "İhtiyar, nereden geldiniz?" diye sordu.

"Mütevazı din adamınız," diye yanıtladı Tripitaka, "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak üzere gönderildi. Asil bölgenize vardıktan sonra, seyahat belgemizi onaylatmak ve yüce konağınızda bir gece konaklamamıza izin vermeniz için size yalvarmak istiyoruz."

İstasyon şefi hemen çay istedi ve görevli olanlardan konukseverlik simgelerini hazırlamalarını istedi. Tripitaka ona teşekkür ettikten sonra tekrar sordu: "Bugün saraya girip tahtla görüşmem ve resmimi onaylatmam mümkün mü?"

"Bunu bu gece yapamazsınız," dedi istasyon şefi. "Yarın erken mahkemeye kadar bekleyin. Lütfen geceyi burada, mütevazı evimizde geçirin ve dinlenin." Kısa bir süre sonra, hazırlıklar tamamlandığında, istasyon şefi dört hacıyı vejetaryen bir yemek yemeye davet etti. Astlarına hacıların dinlenmesi için misafir odasını süpürüp temizlemelerini emretti. Tripitaka defalarca teşekkür ettikten sonra oturdu ve istasyon şefine şöyle dedi: "Bu mütevazı din adamının sizden açıklamanızı istediği bir şey var. Sizin soylu bölgenizin insanları küçük çocukları nasıl yetiştiriyor?"

İstasyon ustası şöyle dedi: "Cennette iki güneş olmadığı gibi, dünyada da iki rasyonel ilke yoktur. Çocukların yetiştirilmesi babanın spermi ve annenin kanıyla başlar. Gebe k a l m a n ı n onuncu ayından sonra, çocuk zamanında doğacaktır; ve doğumdan sonra, çocuk bedensel özellikleri tamamen oluşana kadar en az üç yıl boyunca sütle beslenecektir. Bunu bilmediğimizi mi sanıyorsunuz?"

"Bana anlattıklarına göre," diye yanıtladı Tripitaka, "buradaki insanlar benim mütevazı ulusumdan farklı değiller. Ama az önce şehre girdiğimde, her evin önünde bir kaz kümesi olduğunu ve içine küçük bir çocuk yerleştirildiğini gördüm. Bunu anlamıyorum ve bu yüzden bir açıklama talep etme cüretini gösteriyorum."

İstasyon şefi hemen sesini alçaltıp Tripitaka'nın kulağına fısıldayarak, " İhtiyar, boş ver onu!" dedi. "Bunu sorma ve bununla ilgilenme! Hatta bundan bahsetme bile! Lütfen şimdi dinlen ve yarın yoluna devam edebilirsin." Ancak bunu duyan yaşlı adam istasyon şefini çekiştirdi ve bir açıklama isteğinde ısrar etti. Başını sallayıp parmağını salladığında istasyon şefinin mırıldanabildiği tek şey, "Söylediklerine dikkat et!" oldu. Tripitaka peşini bırakmayı reddederek sebebin kendisine söylenmesinde

ısrar etti. İstasyon şefinin tüm resmi görevlilerini göndermekten başkaçaresi kalmamıştı, ardından lambaların ışığında tek başına sessizce şöyledede: "Az önce bahsettiğiniz kaz kümesleri meselesi lordumuzunhuysuzluğu yüzünden ortaya çıktı. Neden ısrarla bunu soruyorsunuz?"

"Huzursuzluk derken neyi kastediyorsunuz?" diye sordu Tripitaka. " Dinlenebilmem için önce anlamama yardım etmelisin."

ș"Bu ülke," dedi istasyon şefi, "eskiden Bhiku Krallığı olarak adlandırılırdı, ancak son halk şarkıları adını Genç Ustalar Şehri olarak değiştirdi. Üç yıl önce, Taoist kılığına girmiş yaşlı bir adam, Guanyin'inki kadar güzel bir yüze sahip, henüz on altı yaşında genç bir kızla geldi. Onu Majestelerine bir armağan olarak sundu ve Majesteleri de ona o kadar aşık oldu ki ona Kraliçe Güzellik unvanını verdi. Son zamanlarda altı oda ve üç sarayda ikamet eden kraliyet eşlerinden hiçbirine bakmıyordu bile.

Fiziksel bir enkaz haline gelene kadar gece gündüz tek derdi bu kızla aşk dolu bir cilveleşme yaşamaktır. Sürekli yorgun, bir deri bir kemik ve yiyip içemez haldedir, fazla ömrü kalmamıştır. Kraliyet hastanesi en iyi reçeteleri denemiş ama bir çare bulamamıştır. Bununla birlikte, kraliyet kayınpederi olarak atanan Taoist, efendimizin ömrünü uzatabilecek okyanusun ötesinden gelen gizli bir formüle sahip olduğunu iddia ediyor. Aslında bir süre önce bitki toplamak için On Adacık ve Üç Ada'ya gitmişti. Geri döndükten ve tüm ilaçları hazırladıktan sonra, hala bin yüz on bir genç erkek kalbinin korkunç tıbbi takviyesine ihtiyaç duyuyor. İlaç, bu çocukların kalplerinin kaynatılmasıyla yapılan çorbayla birlikte içildiğinde, Taocuların iddiasına göre kral yaşlanmadan bin yıl yaşayacaktır. Kaz kümeslerinde gördüğünüz o küçük oğlanlar, kesilmeden önce beslenip büyütülen seçilmiş olanlardır. Kralın yasalarından korkan ebeveynler ağlamaya bile cesaret edemiyor. Öfkelerini ancak buraya " Genç Efendiler Şehri" adını vererek ifade edebilirler. Yarın mahkemeye gittiğinizde, lütfen işinizi seyahat kararınızı onaylamakla sınırlandırın. Bu konudan hiç bahsetmemelisiniz."

Konuşmasını bitirdi ve hemen geri çekildi.

Büyüğümüz duydukları karşısında öylesine dehşete düşmüş ki kemikleri zayıflamış ve tendonları uyuşmuş. Yanaklarından süzülen gözyaşlarına engel olamayarak ağzından kaçırdı:

"Ah, şaşkın kral! Demek idrarını tutamaman ve sefahatin yüzünden hastalandın. Ama bu kadar masum çocuğun canını nasıl alabildin? Ah sefalet! Ah sefalet! Bu acı beni öldürüyor!"

Bunun için şöyle bir referans şiirimiz var:

Gerçeği ıskalayan aptal bir tiran Arzuladığı zevkle kendine zarar verdi. Çocukların canını alarak uzun bir hayat arıyor; Cennetin azabını hafifletmek için avamı öldürür. Merhametine sadık keşiş kalır; Usta, duyulmamış dehşeti ortaya çıkarıyor. Lamba ışığında iç çekip gözyaşı dökerken, Buddha "nın müridi acıyla kıvranır.

Tripitaka'nın yanına yaklaşan Sekiz Kural, "Usta, senin neyin var? " Her zaman birinin tabutunu kaldırıyor ve kendi evinizde onun için ağlıyorsunuz!" Bu kadar üzülmeyin! Atasözünü hatırlayın:

Hükümdar tebaanın ölmesini ister, Ve bunu yapmayan özne vefasızdır; baba oğlunun yok olmasını ister, Ve bunu yapmayan evlat evlat değildir.

Kendi halkına zarar veriyor, ama bunun sizinle ne ilgisi var? Gelin, cübbelerimizi çıkaralım ve uyuyalım. "Eskiler adına endişelenmeyelim!"" Tripitaka hala gözyaşı dökerek, "Ey öğrenci, çok katı kalplisin! Aileden ayrılan bizler, erdemli eylemlerimizi çoğaltarak liyakat biriktirmeliyiz; ilk yükümlülüğümüz uygun araçların uygulanması olmalıdır. Bu şaşkın kral nasıl böyle kanunsuz bir davranışta bulunabilir? İnsanların kalbini yemenin insanın ömrünü uzatacağı gibi bir saçmalığı daha önce hiç duymamıştım. Böyle bir şey için nasıl üzülmem?"

"Lütfen henüz üzülmeyin Üstat," dedi Sha Monk. "Tezkeremizin onaylanacağı yarına kadar bekleyin. Konuyu kralla cesurca tartışabiliriz ve eğer bizi dinlemezse, bu kraliyet kayınpederinin nasıl biri olduğunu da

öğrenebiliriz.

Belki de böyle bir planı tasarlayan, insan kalplerini yiyip bitirmeyi arzulayan bir canavar-ruhudur. Durum pekala böyle olabilir."

"Wujing tamamen haklı," dedi Hacı. "Efendim, şimdi uyumalısınız. Yaşlı Maymun yarın sizinle birlikte saraya gelsin ve kraliyet kayınpederini incelesin. Eğer bir erkekse, heterodoksi yoluna girmiş olabilir, doğru Yol'dan habersizdir ve yalnızca şifalı otlar ve ilaçların gerçek ölümsüzlüğe ulaşacağını düşünmektedir. Yaşlı Maymun ona kişinin doğal yetenekleri aracılığıyla xiulian uygulamasının temel konularını açıklasın ve gerçeği benimsemesi için onu aydınlatsın. Eğer o bir canavar ya da şeytan ise, onu kralın görmesi için tutuklayacağım, böylece devamlılığı öğrenebilir ve kendi vücudunu nasıl besleyeceğini öğrenebilir. Kralın o çocukların canını almasına kesinlikle izin vermeyeceğim." Tripitaka bu sözleri duyunca hemen Hacı "nın önünde eğildi ve şöyle dedi: "Ey öğrenci, önerdiğin şey çok harika! En harikulade! Ancak o şaşkın kralı gördüğünde, bu konuyu hemen sormamalısın. Çünkü korkarım ki şaşkın kral, meseleyi doğru dürüst araştırmadan, bizi hemen yalan yanlış söylentilere kulak vermekten suçlu bulur. O zaman ne yaparız?"

Hacı gülümseyerek, "Yaşlı Maymun'un kendi sihirli gücü var," dedi. " Önce kaz kümeslerindeki bu çocukları şehirden uzaklaştıracağım, böylece yarın kalplerini alabileceği kimse kalmayacak. Ülkenin yetkilileri şüphesiz tahta rapor verecek ve şaşkın kral da konuyu kayınpederiyle tartışarak ya da daha fazla oğlan seçilmesini isteyerek yanıt verecektir. Bu noktada biz de ona bir hatırlatma yapacağız. O zaman bizi suçlamayacaktır."

Çok memnun olan Tripitaka tekrar şöyle dedi: "O çocukların şehri terk etmesini nasıl sağlayabilirsin? Eğer yapabilirsen, benim değerli öğrencimin erdemi cennet kadar büyüktür! Bunu hemen yapmalısın. Eğer gecikirsen, çok geç kalmış olabilirsin."

Ruhani güçlerini harekete geçiren Hacı hemen ayağa kalktı ve Sekiz Kural ve Sha Keşiş'e bu talimatı verdi:

"Burada Usta ile oturun ve bırakın ben hareket edeyim. Soğuk bir rüzgarın estiğini gördüğünüzde, çocukların şehri terk ettiğini anlayacaksınız." Bunun üzerine üçü, Tripitaka ve iki öğrencisi, ilahi söylemeye başladılar:

"Tıbbın Hayat Kurtaran Buda'sına teslim oluyoruz!

Hayat Kurtaran Tıp Buda'sına teslim oluyoruz!" Büyük Bilgemiz kapıdan çıktıktan sonra ıslık çalarak havaya yükseldi ve sihirli işareti yapıp sihirli sözleri okudu:

"

dharma alemini arındırsın!" Bu sözlerle şehrin tanrısını, yerel ruhu, toprağın tanrısını ve çeşitli ölümsüz görevlileri, Beş Mahallenin Muhafızları, Dört Nöbetçi, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı ve Manastırların Muhafızları ile birlikte çağırdı ve havada gelip önünde eğilerek, "Büyük Bilge, gecenin bu vaktinde bizi hangi acil iş için çağırdınız?" dedi.

ş"Çünkü Bhiku krallığında asi bir krala rastladık," diye cevap verdi Hacı, "küçük çocukların kalplerinin tıbbi bir takviye olarak alındığında kendisine uzun ömür sağlayacağına dair korkunç bir sapığın masalını dinlemiş. Efendim o kadar rahatsız oldu ki, hayatları kurtarmaya ve şeytanı yok etmeye karar verdi. Bu yüzden yaşlı Maymun her birinizden buraya gelmenizi istedi; sihirli güçlerinizi kullanmanızı ve kaz kümesleri de dahil olmak üzere tüm bu çocukları şehir dışına taşımanızı istiyorum. Onları bir dağ vadisine ya da ormanın derinliklerine götürün ve açlıktan ölmemeleri için onlara yiyecek meyve sağlayın. Ayrıca onlara gizli koruma sağlamalı ve ağlamalarını ya da korkmalarını engellemelisiniz. Sapkınlığı ortadan kaldırdığımda ve kralı devletini düzgün bir şekilde yönetmeye geri getirdiğimde, tam biz ayrılmak üzereyken çocukları geri getirebilirsiniz." Çeşitli tanrılar bu emri duyduklarında, her biri

bulutlardan aşağı inerken sihirli güçlerini kullandılar. Şehir bir andaçalkantılı soğuk rüzgâr ve yayılan sisle doldu.

Soğuk rüzgâr yıldızlarla dolu gökyüzünü karartt; Yayılan sis, parlak ayın üzerini örtüyordu. İlk anda Sürüklendiler ve süzüldüler; Ama sonra Kükrediler ve gürlediler- Sürüklendiler ve aşağı süzüldüler, Her evden çocukları kurtarmaya çalıştılar; Kükreyerek ve gürleyerek geçtiler, Et ve kana yardım etmek için kaz kümeslerini buldular. İnsanlar istilacı soğuğa karşı evde kaldı, Ve delici soğuk giysileri demir gibi sertleştirdi. Ebeveynler boşuna endişelendi Ve akrabalar mağdur oldu, Soğuk rüzgar toprağı çalkaladıkça kümeslerdeki çocukları kaldırdı. Bu gece yalnız olabilirler; Şafakta hepsi memnun olacaklar.

Ayrıca tanıklık olarak bir şiirimiz var, şöyle diyor:

Buda "nın kapısında merhamet bol olduğu için, mükemmelleştirilmiş İyilik, Büyük olarak adlandırılan şeydir. Tüm azizler ve bilgeler erdemi artırmalıdır; Triratna ve beş yasanın toplamı barıştır. ṣBhiku devletinde bir kral kötüye gitmemiş olsaydı, Binlerce gencin kaderi yine de üzücü olurdu. Hacı, efendisinin hatırı için onları kurtardığında, kurtuluşun ötesinde bir erdem kazanacaktır.

O gece üçüncü nöbet saatinde çeşitli tanrılar kaz kümeslerini başka bir yere saklanmak üzere taşıdılar.

Hacı, uğurlu ışığını indirerek posta evinin avlusuna gitti ve burada üç arkadaşının hala "Hayat Kurtaran Tıp Buda'sına teslim oluyoruz!" diye ilahi söylediklerini duyabiliyordu. Büyük bir sevinçle yaklaştı ve şöyle seslendi: "Usta, döndüm! Soğuk rüzgar hakkında ne düşünüyorsunuz?"

"Çok soğuk bir rüzgârdı!" diye yanıtladı Sekiz Kural.

"Peki ya çocukları kurtarmak?" diye sordu Tripitaka.

"Zaten teker teker dışarı çıkarıldılar," diye yanıtladı Pilgrim, "ve biz ayrılmaya hazır olduğumuzda şehre kadar eşlik edilecekler."

Tripitaka emekli olmadan önce ona tekrar tekrar teşekkür etti.

Şafak sökerken Tripitaka uyanır uyanmaz giyinmeye başladı ve " Wukong, sabah mahkemesine katılmak istiyorum, böylece seyahat belgemiz onaylanabilir" dedi.

"Efendim," dedi Hacı, "tek başınıza giderseniz, korkarım pek bir şey başaramazsınız. Krallığın doğrulukla mı yoksa sapkınlıkla mı yönetildiğini anlamak için yaşlı Maymun da seninle gelsin."

Tripitaka, "Ama bir kralı selamlarken genellikle uygun seremoniyi gerçekleştirmeyi reddediyorsunuz," dedi, "ve korkarım gücenebilir."

"Kendimi göstermeyeceğim," dedi Pilgrim. "Seni gizlice takip edeceğim ve aynı zamanda seni koruyabilirim."

Tripitaka bundan büyük memnuniyet duyarak Sekiz Kural ve Sha Keşiş'e bavullara ve ata göz kulak olmaları talimatını verdi ve oradan ayrıldı. İstasyon şefi onları uğurladığında, yaşlı adamın kıyafetinin bir gün öncekinden oldukça farklı olduğunu fark etti:

Garip hazinelerle kaplı brokar bir cüppe giymişti. Başının üstünde altın uçlu bir Vairocana şapkası vardı. Elleri dokuz halkalı bir rahip asasını tutuyordu; göğsünde harikulade, tanrısal bir kıvılcım vardı. Kendisi için hazırladığı seyahat reçetesi, İpek bir çantanın içinde paketlenmişti. Yeryüzüne inmiş bir arhat gibi yürüyordu, Gerçek, yaşayan bir Buda yüzüyle.

İstasyon şefi Tripitaka'yı selamladıktan sonra kulağına fısıldadı ve ona kendi işine bakmasını söyledi. Tripitaka başını sallayıp onayını mırıldanırken, Büyük Bilge kapının bir tarafına geçti ve bir büyü okudu; vücudunu bir kez sallayarak bir köstebek cırcırböceğine dönüştü ve Tripitaka'nın şapkasının üzerine konmak için uçtu. Yaşlı adam posta istasyonundan ayrıldı ve doğruca saraya yöneldi.

Oraya vardığında Sarı Kapı Muhafızı ile karşılaştı ve önünde eğilerek şöyle dedi: "Bu mütevazı rahip, Doğu Ülkesi'nin Büyük Tang'ı tarafından Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak üzere gönderilmiş biridir. Asil

bölgenize vardıktan sonra seyahat belgemi onaylatmak benim için uygunolacaktır. Bu nedenle taht ile bir görüşme yapmak istiyorum. Bununbenim için bilinmesini sağlamanızı rica ediyorum." Bunun üzerine SarıKapı Muhafızı raporunu sundu.

Kral sevinç içinde, "Uzak bir ülkeden gelen bir kâhin Yol'da çok başarılı olmalı. Onu hemen içeri alın."

Bunun üzerine Muhafız, ihtiyarı saraya girmesi için çağırdı; basamakların altındaki törensel selamlamalardan geçtikten sonra, kraliyet salonunda oturmasına izin verildi. Yaşlı adam krala teşekkür edip yerine oturduğunda, kralın

Zayıflamış yüz hatları ve kayıtsız bir ruh. Ellerini kaldırdı Ama zar zor selam verebildi; Ve konuştuğunda, Sesi başladı ve durdu.

İhtiyar ona belgeyi sunduğunda, kral uzun süre görmeyen gözlerle belgeye baktı ve hazine mührünü belgenin üzerine basarak ihtiyara geri verdi.

Kral tam büyüğümüze kutsal yazıları arama nedenini soracaktı ki, tahttaki görevli "Kayınpederiniz geldi" diye haber verdi.

Kral, genç bir saray haremağasından destek alarak ziyaretçiyi kabul etmek için ejderha sedirinden aşağıya indi. Büyüğümüz o kadar şaşırmıştı ki o da ayağa fırladı ve bir kenarda durdu. Dönüp baktığında yaşlı bir Taoistin yeşim taşından basamaklardan sallana sallana çıktığını gördü. Tripitaka'nın gördüğü adam

Başında bulut desenli, soluk sarı şam kumaşından bir rahip şalı vardı, Erik desenleriyle süslenmiş kahverengi ipekten turna tüylü bir elbise giymişti. Üç ipek ve yün kordonla örülmüş mavi bir kuşak belini sarıyordu; Ayakları ot keten ve kenevirden dokunmuş bulut desenli terliklere basıyordu. Elinde, kıvrımlı bir ejderha gibi oyulmuş, dokuz eklemli, kuru asma bir asa tutuyordu. Göğsünde ejderha ve anka kuşu desenleriyle işlenmiş ipek bir çanta asılıydı. Jadel benzeri yüzü parlak ve

pürüzsüzdü; Beyaz bir sakal ç e n e s i n d e n aşağı akıyordu;Gözbebekleri altın alevler saçıyordu; Gözleri kaşlarından daha uzundu.Attığı her adımda bulutlar hareket ediyordu, Ve güzel kokulu sisler onuçevreliyordu. Eller bağlı, tüm görevliler merdivenlerin altında Bağırdı: "Kraliyet kayınpederi saraya girdi!"

Kraliyet kayınpederi hazine salonunun önüne geldiğinde, krala saygılarını sunma zahmetine bile girmedi. Başı dik, cesurca merdivenleri çıkarken kral eğildi ve "Kraliyet kayınpederinin bu sabah kutsal varlığıyla bizi onurlandırmasından mutluluk duyuyoruz" dedi.

Hemen sol taraftaki minderli koltuğa oturması istendi.

Tripitaka bir adım öne çıkarak onu selamlamak için eğildi ve "Sayın kayınpederim, bu mütevazı din adamı sizi selamlıyor" dedi. Koltuğunda kibirle oturan kraliyet kayınpederi selamlara karşılık vermedi; bunun yerine krala dönerek, "Bu keşiş nereden geldi?" diye sordu.

Kral, "O, Doğu Ülkesi'ndeki Tang sarayı tarafından Batı Cenneti'nde kutsal yazılar aramak üzere gönderilmiş biri," diye yanıtladı. "Seyahat belgesini onaylatmak için burada."

"Kraliyet kayınpederi gülerek, "Batı'ya giden yol karanlıkla örtülüdür!" dedi.

Bunun nesi iyi?"

Tripitaka, "Eski zamanlardan beri Batı, nihai mutluluğun asil bölgesi olmuştur. Nasıl iyi olmasın ki?"

Kral sordu: "Eskilerden de keşişlerin Buddha'nın öğrencileri olduğunu duyduk. Bir keşişin ölümün ötesine geçip geçemeyeceğini, Buddha'ya teslimiyetin kişiye uzun ömür getirip getiremeyeceğini gerçekten bilmek isteriz." Tripitaka bunu duyunca, cevabını vermek için hızla avuçlarını göğsünün önünde birbirine bastırdı:

Keşiş olan kişi için, Tüm nedensel ilişkiler ortadan kaldırılmıştır; Ve gerçekliği anlayana, Her şey boşluktan ibarettir. Hem geniş hem de

kapsamlı büyük bilginin, Doğumsuzluk âleminde huzur içinde var olur;Sessizlikte algılanan gerçek gizemler, O barış ve huzur içinde özgürcedolaşır. Üç Diyar'da hiçbir bağlılık olmadan, tüm temel ilkeler bilinir; Altıduyusu arınmış olduğundan, tüm nedenlere dair içgörülere sahiptir. Bilgiyive bilinci güçlendirmek isteyen kişi, zorunlu olarak zihni bilmelidir;Çünkü arınmış bir zihin tek başına aydınlanmada parlar, Ve korunmuş birzihin tüm zihinsel izdüşümleri deler geçer. Gerçeğin yüzü, eksiklik ya dafazlalık olmadan, Önceki bir yaşamda bile görülebilir; Ama yanılsamaşekilleri, oluşmuş olsalar da, sonunda azalırlar. Neden onları sınırlarınötesinde arayalım? Hareketsiz meditasyon Konsantrasyonun kaynağıdır;Sadaka ve hayırseverlik Kemer sıkmanın temelidir. Büyük bilgeliğe sahipolan kişi aptal görünecektir, Çünkü her olayda nasıl hareket etmeyeceğinibilir; Planlamada iyi olan kişi plan yapmayacaktır, Çünkü her anbırakması gerekir. Zihin bir kez hareketsiz hale geldiğinde, tümeylemleriniz mükemmelleşir. Ama yang'ı beslemek için yin'i seçmeküzerinde durursanız, aptalca sözler söylemiş olursunuz; Ve gözü uzunyaşamla yemlemek boş bir vaattir. Tüm kirletici parçacıkları terk etmeli,tüm fenomenleri boşluk olarak görmelisiniz. Sade ve basit bir şekildearzunuzu azalttığınızda, kolaylıkla sonsuz bir yaşam elde edeceksiniz.

Kraliyet kayınpederi bu sözleri duyunca alaycı bir şekilde gülümsedi ve parmağıyla Tang Keşişini işaret etti. "Ha! Ha! Ha!" diye bağırdı. " Senin ağzın, keşiş, ṇsaçmalıklarla dolu! Nirvāa'nın katındakilerin hepsi gerçekliğin bilgisi hakkında konuşur. Ama siz gerçekliğin nasıl söndürüleceğini bile bilmiyorsunuz! Hareketsiz meditasyon - bu kör uygulama pratiğinden başka bir şey değildir! Atasözünün dediği gibi,

Otur, otur, otur! Kıçın yarılacak! Ateşle oynayın çukura düşeceksin!" Ölümsüzlüğü arayan benim, En sağlam kemiklere sahibim; Yolu anlayan, Ruhen en zekiyim. Dağdaki arkadaşlarımı ziyaret etmek için sepet ve su kabağı taşıyorum; dünyadaki insanlara yardım etmek için yüzlerce bitki topluyorum. Bir şapka yapmak için ilahi çiçekler topluyorum; Bir hasır

oluşturmak için kokulu orkideler koparıyorum. El çırparak şarkısöylüyorum Ve dans ettikten sonra bulutların üzerinde dinleniyorum.Tao'nun ilkelerini açıklayarak, Laozi'nin gerçek öğretilerini yüceltiyorum;Muska ve su dağıtıyorum, İnsan dünyasını korkunç mikroplardankurtarıyorum. Cennet ve Dünya'nın enerjilerini çalıyorum, Güneş veAy'dan özlerini koparıyorum. Yin ve yang aktive edildi, iksir jelleşti; Ateşve Su uyumlu hale geldiğinde embriyo oluşur. İki Sekiz'in Yin'i geriçekildiğinde, Three Nines "ın yang "ı genişlediğinde, hem karanlık hem debelirsizdir. Dört mevsime uygun olarak otlar toplarım; Dokuz silindirikdönüşle iksirim mükemmelleşir. Mavi anka kuşunun sırtında, Mor konağaçıkıyorum; Beyaz turnayı monte ediyorum, Yeşim taşının başkentineulaştım, Cennetin tüm ışıklarına katıldığım yerde Harikulade Yol'ungayretli gösterisinde. Bu, Budizm'inizin sükunetiyle, Sükunetinizinkaranlık tanrısallığıyla karşılaştırılabilir mi? ṇNirvāa'nın miras bıraktığı,ölümlü tozunu asla terk edemeyen kokuşmuş ceset mi? Üç Din arasındabenimki en yüksek gizemdir. Tarihin başlangıcından beri tek başına Taoasildir!"

Bunu duyan kral sevinçten havalara uçarken, tüm saray erkanı " Bravo!" diye bağırdı. Gerçekten de Tao, tarihin başlangıcından beri tek başına asildir! Tarihin başlangıcından beri tek başına Tao asildir!" Yaşlı adam herkesin Taocu'yu övdüğünü görünce çok utandı. Kral yine de İmparatorluk Eğlence Sarayı'ndan uzak diyarlardan gelen rahibin Batı'ya doğru tekrar yola çıkmadan önce yiyebilmesi için vejetaryen bir yemek hazırlamasını istedi.

Tripitaka geri çekilirken şükretti; ana salondan indi ve tam dışarı çıkmak üzereydi ki Hacı şapkasından aşağı uçtu ve kulağına fısıldadı:

"Efendim, bu kayınpeder sapık bir şeytan ve kral onun etkisi altında. Sen önce posta istasyonuna dön ve yemeği bekle. Yaşlı Maymun onun hakkında daha fazla şey öğrenmek için burada kalsın."

Tripitaka anladı ve gitti; biz de şimdilik onu yalnız bırakalım.

Seyyahımıza bakın! Yükseldi ve Altın Çanlar Salonu'ndaki yalıçapkını perdelerinden birine kondu, Beş Askeri Komisyonun Komutanı saflardan çıkıp, "Lordum, dün gece soğuk bir rüzgar çıktı ve evlerin önündeki kaz kümeslerinde kalan tüm küçük çocukları iz bırakmadan silip süpürdü," dedi. Kral bu anıyı duyunca hem korktu hem de öfkelendi. "Demek ki," dedi kayınpederine, "Cennet bizi yok etmek istiyor! Aylardır hastayız ve imparatorluk hekimi tamamen etkisiz kaldı. Kraliyet kayınpederinin bize ilahi bir reçete bahşetmesi büyük bir şans oldu. Bıçağı kaldırıp bu çocukların kalplerini çıkarmak ve onları tıbbi takviyemiz olarak kullanmak için bugün öğlen saatini bekliyorduk. Nasıl olur da hepsi soğuk bir rüzgârla savrulup gider? Cennetin bizi yok etmek istemesinden başka nasıl bir açıklama olabilir ki?" Kraliyet kayınpederi gülümseyerek şöyle dedi: "Majesteleri, lütfen endişelenmeyin. Bu çocukların savrulup gitmiş olması tam tersi bir anlama geliyor; bu kesinlikle Cennetin Majestelerine gönderdiği uzun bir yaşam armağanıdır."

"Kümeslerdeki çocukların hepsi havaya uçmuşken bunu nasıl söylersiniz?" diye sordu kral.

"Az önce saraya girdiğimde," diye yanıtladı kraliyet kayınpederi, "o bin yüz on bir genç oğlanın kalbinden çok daha üstün, kesinlikle harikulade bir tıbbi takviye fark ettim. Gördüğünüz gibi o kalpler ömrünüzü sadece bin yıl kadar uzatabiliyordu. Ancak yeni keşfedilen takviyeyle birlikte, benim ilahi ilacım Majestelerinin ömrünü binlerce ve binlerce yıl uzatacak." Ancak kral, Taoist'in hangi tıbbi takviyeden bahsettiğini hiç anlamadığından, bir açıklama için bastırdı.

Bunun üzerine kraliyet kayınpederi şöyle dedi: "Doğu Diyarı tarafından kutsal yazıları aramak üzere gönderilen keşişin saf ve düzenli özelliklere sahip olduğunu fark ettim. Bu özellikler onun aslında en az on enkarnasyon boyunca dini uygulamış gerçek bir bedene sahip olduğunu ve çocukluğundan beri bir keşiş olduğunu ortaya koyuyor. O, gerçekte, orijinal yang'ını asla dağıtmamış biridir, tüm diğerlerinden on bin kat daha iyi biridir. küçük çocukları bir araya getir. Eğer kalbine çorba yaptırabilir

ve benim ilahi ilacımı içirebilirsen, kesinlikle on bin yaşına ulaşacaksın."

Duyduklarına tamamen inanan şaşkın hükümdar, "Neden bize daha önce söylemedin? Eğer böyle bir etkisi olsaydı, onu hemen şimdi tutuklar ve gitmesine izin vermezdim."

"Ama bu zor değil!" dedi kraliyet kayınpederi. "Az önce İmparatorluk Eğlence Sarayı'na onun için vejetaryen bir yemek hazırlamaları söylendi. Şehirden ayrılmadan önce şüphesiz yemek yiyecektir. Hemen şimdi tüm şehir kapılarının kapatılması için bir ferman yayınlayın. Askerleri çağırın, Altın Köşk Posta İstasyonu'nu kuşatın ve keşişi geri getirmelerini söyleyin. Önce kibarca kalbini iste. Kabul ederse, onu kesin ve hemen çıkarın. Ona bir imparatorluk cenazesi ve onuruna dikilmiş bir tapınak sözü verebilirsiniz, böylece ebedi kurbanın tadını çıkarabilir. Eğer isteğinizi yerine getirmezse, ona gücün çirkin gücünü göstereceğiz. Onu hemen bağlayın ve sonra kalbini kesin. Kolay değil mi?"

Şaşkın hükümdar gerçekten de onun önerisine uydu; hemen şehir kapılarının kapatılması emrini verdi. İmparatorluk muhafızları ve yüzbaşıları posta istasyonunun etrafının sarılması için gönderildi.

Hacı bunu duyunca kanatlarını açıp posta istasyonuna geri döndü ve Tang Keşişi'ne "Usta, felaket!" demek için gerçek formuna geri döndü. Felaket!"

Tripitaka, Sekiz Kural ve Sha Monk ile imparatorluk ziyafetinin tadını çıkarıyordu. Bu ani sözler onu öylesine dehşete düşürdü ki Üç Kadavra'nın ruhları onu terk etti ve yedi deliğinden dumanlar çıktı. Bir anda yere yığıldı, vücudu ter içinde kaldı. Tek yapabildiği gözlerini devirmekti; tek kelime bile edemiyordu. Sha Monk onu tutmak için aceleyle ileri atıldı ve ağlayarak, "Usta, uyan! Usta, uyan!"

"Ne felaketi? Ne felaketi?" diye sordu Sekiz Kural. "Yavaş konuş, lütfen! Ustayı böyle korkutmak zorunda mısın?"

"Efendi saraydan ayrıldığından beri," diye yanıtladı Hacı, "yaşlı Maymun geride kaldı ve kayınpederin gerçekten de bir canavar-ruh olduğunu tespit etti. Kısa bir süre sonra, Beş Askeri Komisyonun Komutanı soğuk rüzgârın küçük çocukları uçurduğunu bildirdi. Kral hüsrana uğramış ama Taoist ona mutlu olmasını, bunun aslında Cennet'in ona uzun yaşam hediyesi olduğunu söylemiş.

Krala on bin yıllık bir yaş kazandıracağını iddia ettiği tıbbi takviye için Usta'nın kalbini istemek istedi. Böyle sapkın bir öneriye inanan şaşkın hükümdar, askerlerini çağırarak posta istasyonunu kuşatmalarını istedi. Dahası, Nakışlı Üniformalı Muhafızlar buraya Usta'nın kalbini istemek için gönderildi."

"Olağanüstü bir merhamet gösterdiniz!" dedi Sekiz Kural gülerek. " Muhteşem çocukları kurtardınız! Muhteşem soğuk rüzgârı çağırdınız! Ama bu sefer de başımıza felaket getirdin!"

Her tarafı titreyen Tripitaka, Hacı'yı çekiştirmek için ayağa fırladı ve ona yalvardı, "Ey değerli öğrenci! Bununla nasıl yüzleşeceğiz?"

"Bununla yüzleşmek istiyorsan," dedi Hacı, "yaşlılar gençleşmeli."

"Bununla ne demek istiyorsun?" diye sordu Sha Monk. Hacı, "Hayatını korumak istiyorsan, usta öğrenci olmak zorunda kalacak ve öğrenci de usta olmak zorunda kalacak," dedi.

"Eğer hayatımı kurtarabilirsen," dedi Tripitaka, "senin öğrencin ve büyük öğrencin olmaya hazırım."

"O halde," dedi Hacı, "daha fazla tereddüt etmenize gerek yok. Sekiz Kural, acele et ve bana biraz çamur getir." Aptal hemen tırmığını kullanarak biraz toprak topladı; ancak su getirmek için dışarı çıkmaya cesaret edemeyince, elbiselerini topladı ve yere işedi. İdrarıyla kokuşmuş çamurdan bir parça karıştırmayı başardı ve bunu Hacı'ya uzattı. Hacı'nın da çamuru düzleştirip kendi yüzüne bastırmaktan başka çaresi yoktu ve kısa bir süre sonra maymuna benzer bir maske yapmayı başardı. Tang

Keşişi'nden tek kelime etmeden ayağa kalkmasını isteyen Hacı, maskeyiefendisinin yüzüne yapıştırdı ve bir büyü okudu. Ardından ölümsüznefesini maskenin üzerine üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı.

Yaşlı adam bir anda Hacı'nın görünümüne büründü. Ona kendi giysilerini çıkarması ve Hacı ile giysilerini değiştirmesi söylendi, o da sihirli işareti yaptı ve ardından Tang Keşişi şekline dönüşmek için başka bir büyü okudu. İkisi de gerçek benliklerine o kadar benziyordu ki Sekiz Kural ve Sha Monk bile onları ayırt edemedi.

Giyinmeyi bitirir bitirmez gong ve davul sesleri duydular ve bir orman dolusu kargı ve mızrağın yaklaştığını gördüler.

İmparatorluk muhafızlarının komutanları, posta istasyonunu kuşatmak için üç bin askerle gelmişti. Sonra nakışlı üniformalı bir muhafız avluya girerek, "Doğu Ülkesi'ndeki Tang sarayından gelen ihtiyar nerede?" diye sordu. İstasyon şefi titreyerek dizlerinin üzerine çöktü ve parmağıyla işaret ederek, "Şuradaki misafir odalarından birinde," dedi.

Muhafız konuk odasına doğru yürüdü ve "Yaşlı Tang, kralım sizi saraya davet ediyor" dedi. Sekiz Kural ve Sha Keşişi sahte Hacı'yı korumak için iki yanda dururken, sahte Tang Keşişi kapıdan çıktı ve eğilerek, "Bay Nakışlı Üniformalı, Majesteleri bu zavallı din adamını istediğinde ne diyecek?" dedi. Onu yakalamak için ileri atılan muhafız, " Sizinle saraya geleceğim. Size bir faydası dokunacaktır."

Ayrıca, bu yüzden

Şeytani yalanlar merhamete galip gelir; Merhamet yerine şiddetle karşılaşır.

Ayrıldığında hayatına ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第079回 · Bölüm 79

Mağarada şeytanı ararken Uzun Yaşam'la karşılaşır Saray lordu bebekleri görür

Size sahte Tang Keşişi'ni posta istasyonundan çıkaran nakışlı üniformalı muhafızdan bahsediyorduk. Hepsi sarayın kapısına yönelmeden önce imparatorluk muhafızları hemen etraflarını sardı. Orada Sarı Kapı Muhafızına şöyle dediler:

"Tang Keşişi'ni buraya getirdik. Lütfen bunu bizim için rapor edin."

Görevli aceleyle anıtı gönderdi ve şaşkın kral hemen konuğu çağırttı. Tüm görevliler kralın önünde eğilmek için merdivenlerin dibinde diz çökerken, sahte Tang şKeşişi merdivenlerin ortasında dimdik durdu ve " Kral Bhiku, neden bu mütevazı din adamının gelmesini istediniz?" diye bağırdı. Kral gülümseyerek şöyle dedi: "Günlerdir bizi etkileyen bir hastalık var ve tedavisi bulunabilmiş değil. Neyse ki, kraliyet kayınpederimiz bize tüm ilaçları hazırlanmış bir reçete verdi. Şimdi ihtiyacımız olan tek şey, sizden almamız gereken özel bir takviye. Eğer hastalığımızdan kurtulursak, büyüğümüz için bir tapınak inşa edeceğimize söz veriyoruz. Dört mevsimde de kurbanların ve devletin sürekli tütsü ateşlerinin tadını çıkaracaksınız."

"Ben ailesini terk etmiş biriyim," diye yanıtladı sahte Tang Keşişi. " Buraya üzerimde neredeyse hiç eşya olmadan geldim. Majesteleri lütfen kraliyet kayınpederine tıbbi takviye için benden ne tür bir şey istediğini sorabilir mi?"

"İhtiyacımız olan şey," dedi şaşkın kral, "ihtiyarın kalbi."

Sahte Tang Keşişi şöyle dedi: "Doğrusunu söylemek gerekirse, Majesteleri, epeyce kalbim var. Hangi renk veya şekli istersiniz?"

"Rahip," dedi bir tarafta duran ve parmağıyla işaret eden kraliyet kayınpederi, "siyah kalbini istiyoruz."

"O halde," dedi sahte Tang Keşişi, "bıçağı hemen bana getir ki göğsümü kesip açabileyim. Eğer siyah bir kalbim varsa, onu size sunmaktan memnuniyet duyarım."

Memnun olan şaşkın kral ona teşekkür etti ve tahttaki görevliden sahte keşişe eğri bir hançer vermesini istedi. Keşiş hançeri alarak cüppesini çözmüş ve göğsünü dışarı çıkarmış. Sol eliyle karnını ovarken, sağ eliyle hançeri kendine sapladı ve büyük bir gürültüyle kendi göğsünü yırttı. Bir yığın kalp dışarı fırladı, izleyenleri öylesine dehşete d ü ş ü r d ü ki sivil memurlar korkudan soldu ve askerler uyuştu. Bunu gören kraliyet kayınpederi salonda, "Bu çok kalpli bir keşiş!" dedi.

Sahte keşiş o kanlı kalpleri aldı ve herkesin görmesi için tek tek manipüle etti: kırmızı bir kalp, beyaz bir kalp, sarı bir kalp, açgözlü bir kalp, kıskanç bir kalp, küçük bir kalp, rekabetçi bir kalp, hırslı bir kalp, küçümseyen bir kalp, katil bir kalp, kötü niyetli bir kalp, korkak bir kalp, temkinli bir kalp, sapkın bir kalp, isimsiz belirsiz bir kalp ve her türlü kötü kalp. Ancak tek bir siyah kalp bile yoktu! Şaşkın kral o kadar sersemlemişti ki, tek bir kelime bile söyleyemiyordu. Her tarafı titreyerek, sadece mırıldanabildi:

"Götürün onları! Götürün onları!" Kendini daha fazla tutamayan sahte Tang Keşişi büyüsünü geri aldı. Orijinal formuna geri döndüğünde, şaşkın hükümdara şöyle dedi: "Majesteleri, sizde hiçbir algı yok. Bizim gibi rahiplerde sadece iyi kalpler vardır, ancak kayınpederiniz tıbbi takviye olarak kullanılabilecek siyah bir kalbe sahip olan kişidir.

Eğer bana inanmıyorsanız, görmeniz için çıkarayım." Bunu duyan kraliyet kayınpederi dikkatlice bakmak için gözlerini iyice açtı ve keşişin görünüşünün oldukça değiştiğini gördü. Artık aynı görünmüyordu. Aha!

Beş yüz yıl önce büyük bir üne sahip olan eski Büyük Bilge Güneş'i tanıdı.

Etrafında dönerek bulutlara tırmandı, ancak bir takla atarak havaya fırlayan Hacı tarafından engellendi.

"Nereye kaçıyorsun?" diye bağırdı. "Sopamın tadına bak!"

Kraliyet kayınpederi sarmal ejderha asasını hasmıyla buluşmak için kullandı ve ikisi havada muhteşem bir savaşa başladı.

Uyumlu çubuk, Sarmal ejderha asası Havadaki boşluğu doldurmak için bulutlar yayıldı. Kayınpeder, bir canavar-ruh, Şeytani kızı için güzel bakışlar talep etti. Hükümdarın hoşgörüsü ona hastalık getirdi; Canavar genç çocukları katletmek istiyordu. Büyük Bilge sihirli gücünü göstermek için geldi: Zebaniyi yakaladı ve halkı kurtardı. Kafasına şiddetle doğrultulan demir çubuk, övgüye değer eğri bir asayla karşılandı. Bir gök dolusu sis şehri karartana kadar savaştılar, Hanelerin her bir üyesi korkudan soldu; tüm memurların ruhları kaçtı, Tüm saray kızları ve eşleri görünüşlerini değiştirdi. ṣBhiku'nun şaşkın hükümdarını korkutarak çılgınca saklanmasına ve ne yapacağını bilemeyerek şiddetli bir şekilde titremesine neden oldular. Değnek dağdan fırlayan bir kaplan gibi yükseldi; Asa denizden kopan bir ejderha gibi süzüldü. Şimdi ṣBhiku eyaletindeki bu büyük karışıklık Doğruları ve sapkınları birbirinden ayırır.

O canavar ruh, Hacı'yla yirmi raunt boyunca kıyasıya dövüştü ama sarmal ejderha asası, altın çomaklı sopanın dengi değildi. Yarım yamalak bir darbeden sonra, kraliyet kayınpederi soğuk bir ışık huzmesine dönüştü ve krala haraç olarak sunduğu şeytani kraliçeyi almak için sarayın iç odasına doğru hızla ilerledi. Her ikisi de soğuk ışık huzmelerine dönüştü ve bir anda ortadan kayboldu.

Bulutlardan aşağı inen Hacı, saraya giderek çeşitli görevlilere, "Sizin bir kayınpederiniz var!" dedi.

Tüm memurlar kutsal keşişe teşekkür etmek için eğilmeye başladılar. " Eğilmeyi bırakın," dedi Hacı. "Şaşkın lordunuzun nereye gittiğini görün."

"Efendimiz kavgayı görünce," diye cevap verdi görevlilerden biri, " korkudan saklanmaya başladı. Hangi saraya gittiği hakkında hiçbir fikrimiz yok."

"Çabuk onu arayın!" diye emretti Pilgrim. "Kraliçe Güzel "in onu kaçırmasına izin vermeyin." Bu sözleri duyduklarında, görevliler iç odalara girmelerine izin verilip verilmediğini umursamadılar. Hacı ile birlikte doğruca Kraliçe Güzel'in odasına yöneldiler, ancak kralın izine rastlayamadılar. Kraliçe Güzel'in kendisi bile ortadan kaybolmuştu. Bu arada kraliçe, Doğu Sarayı'nın kız eşi, Batı Sarayı'nın kız eşi ve Altı Oda'nın cariyelerinin hepsi Büyük Bilge'ye şükranlarını sunmak için eğilmeye geldiler.

"Lütfen hepiniz ayağa kalkın," dedi Büyük Bilge. "Henüz bana teşekkür etme vaktiniz gelmedi. Önce gidip lordunuzu bulalım." Kısa bir süre sonra dört ya da beş haremağasının, şaşkın hükümdarı destekleyerek Dikkatli Davranış Salonu'nun arkasından çıktıklarını gördüler.

Yere secde eden çeşitli görevliler hep bir ağızdan, "Efendimiz! Efendimiz! Bizim için doğruyu yanlıştan ayırmaya gelen kutsal keşişe minnettarız. O kraliyet kayınpederi sapık bir şeytan. Kraliçe Güzel bile ortadan kayboldu." Kral bunu duyunca hemen Hacı'dan iç sarayı terk etmesini ve onunla birlikte hazine salonuna gitmesini istedi. "İhtiyar," dedi Hacı'ya teşekkür etmek için eğilirken, "bu sabah geldiğinde çok yakışıklı görünüyordun. Nasıl oldu da şimdi görünüşünüzü değiştirdiniz?"

Hacı gülerek, "Doğrusunu söylemek gerekirse, Majesteleri, bu sabah buraya gelen kişi benim ustamdı," diye cevap verdi. "O Tripitaka, Tang sarayının bağ-kardeşi ve ben de onun öğrencisi Sun Wukong'um. İki küçük kardeşim daha var -Zhu Wuneng ve Sha Wujing- onlar da şu anda Altın Köşk Posta İstasyonu'nda bulunuyorlar. Canavarca öneriye inandığınızı ve tıbbi takviye için ustamın kalbini istediğinizi bildiğimiz için, yaşlı Maymun özellikle şeytanı bastırmak için buraya gelmek üzere kılık değiştirdi." Bunu duyan kral, derhal Büyük Sekreterlik'in baş

bakanlarından birine posta istasyonuna gidip ustayı ve müritlerinigetirmesini emretti.

Bu sırada Tripitaka'mız, orijinal formuna geri dönen Pilgrim'in zebaniyi havada zapt etmeye çalıştığını öğrenmişti. Yaşlı adam korkudan aklını kaçırmıştı ve şans eseri Sekiz Kural ve Sha Monk ona destek olmak için yanındaydı.

Ancak yüzüne sürmek zorunda olduğu o kokuşmuş çamur parçası yüzünden hâlâ depresyondaydı. Tam o sırada birinin şöyle seslendiğini duydu: "Kanun Efendisi, biz ṣBhiku devletinin kralı tarafından gönderilen Büyük Sekreterliğin baş bakanlarıyız. Buraya özellikle sizi saraya davet etmek ve teşekkürlerimizi kabul etmeniz için geldik."

"Usta, korkma! Korkmayın!" dedi Sekiz Kural sırıtarak. "Sizi kalbinizi istemek için davet etmiyorlar. Sanırım Ağabey kazanmış olmalı ve size teşekkür etmek istiyorlar."

"Durum böyle olabilir," diye yanıtladı Tripitaka, "ama bu kokuşmuş suratla insanların yüzüne nasıl bakabilirim?"

"Başka seçeneğiniz yok," dedi Sekiz Kural. "Önce gidip Ağabey "i görelim ve bir çözüm bulalım."

Gerçekten de o ihtiyarın bavulları taşıyan ve atı avluya çıkaran Sekiz Kural ve Sha Monk'u takip etmekten başka çaresi yoktu. Baş bakan onları görünce dehşete kapıldı ve "Kutsal Babamız! Bir avuç cin ve canavar!"

Sha Monk, "Sayın Bakan, lütfen çirkinliğimizden dolayı alınmayın," dedi. "Biz bu şekilde doğduk. Ama efendim ağabeyimi gördüğünde yakışıklı olacak." Üçü saraya vardıklarında, çağrılmayı beklemeden doğruca salona yürüdüler. Hacı onları görür görmez merdivenlerden aşağı koştu ve efendisinin yüzündeki çamur parçasını çekti. Ölümsüz nefesini ona üfleyen Hacı, "Değiş!" diye bağırdı ve Tang Keşişi bir anda eskisinden daha enerjik ve canlı hissederek eski haline büründü. Bu sırada kral da onları karşılamak için merdivenlerden indi ve Tang Keşişi'ne "

Saygıdeğer Buddha, Kanun Ustası" diye hitap etti.

Usta ve öğrenciler atı bağladıktan sonra, selamlaşmak için salona çıktılar.

"Majesteleri," dedi Pilgrim, "o şeytanın nereden geldiğini biliyor musunuz? Yaşlı Maymun oraya gidip onu yakalasın, böylece herhangi bir kötü sonuç ortadan kalkacaktır." Yalıçapkını perdelerinin arkasında duran tüm saray kadınları ve cariyeleri Hacı'nın herhangi bir kötü sonucu ortadan kaldırmaktan bahsettiğini duyduklarında, erkekler ve kadınlar arasındaki uygun görgü kurallarına uymayı göz ardı ettiler ve hep birlikte ona boyun eğmek için dışarı çıktılar ve şöyle dediler: "Kutsal keşiş, saygıdeğer buddha'ya güçlü sihirli gücünü kullanması için yalvarıyoruz.

Lütfen otları kökünden koparın ve onu tamamen yok edin. Bu büyük iyiliğinizin karşılığını size cömertçe ödeyeceğiz." Selamlarını aceleyle iade eden Hacı, kraldan Taoist'in adresini istedi. Kral biraz utanarak konuştu:

"Üç yıl önce geldiğinde onu sorguladık ve bize buradan çok uzakta olmadığını, şehrin yaklaşık yetmiş mil güneyindeki Söğüt Yamacı'nda b u l u n a n Saf Floresan Köyü'nde yaşadığını söyledi. Kraliyet kayınpederi yaşlı olmasına rağmen oğlu yoktu, sadece ikinci eşinden bir kızı vardı. On altı yaşına yeni girmiş olan bu kız kimseyle nişanlanmamıştı ve onu bize bir armağan olarak sunmak istiyordu.

Kızı sevdiğimiz için onu kabul ettik ve saray eşimiz olarak yanımıza aldık. Daha sonra, imparatorluk doktorunun tekrarlanan çabalarının hafifletemediği bir hastalığa yakalandık. Kraliyet kayınpederi bize ilahi bir formülü olduğunu söyledi; bu formül, takviye için çorba yapmak üzere genç erkeklerin kalplerini gerektiriyordu. Onun sözlerine bu kadar çabuk inanmak bizim aptallığımızdı. Çocuklar seçildi ve aslında bugün öğlen saati, kalplerinin oyulması için belirlenmiş zaman olacaktı. Kutsal keşişin bizim diyarımıza ineceğini hiç tahmin etmemiştik. Kümeslerdeki çocukların ortadan kaybolduğunu keşfettiğimizde, bizi on enkarnasyon

boyunca gerçek ölümsüzlük xiulian uygulamış olan ilahi keşişin orijinalyang'ının dağılmasına asla izin vermediğine ikna etti.

Eğer onun kalbini elde edebilirsek, küçük çocukların kalbinden on bin kat daha iyi olacağını söyledi. Size karşı yaptığımız yanlış hakaretin sebebi buydu. Kutsal keşişin şeytani iblisi tanıyacağını bilmiyorduk. Engin büyü gücünüzü kullanmanız ve tüm kötü sonuçları ortadan kaldırmanız için size yalvarıyoruz, bunun için size bir ulusun zenginliğiyle teşekkür edeceğiz."

"Doğrusunu söylemek gerekirse," dedi Hacı gülümseyerek, " kümeslerdeki o çocuklar, efendimin merhametli ricası üzerine benim tarafımdan saklandı. Bize herhangi bir servet ya da zenginlikle geri ödeme yapmaktan söz etmeyin. O şeytanı yakaladığım zaman, bu benim için bir ödül olacak."

Sonra seslendi:

"Sekiz Kural, çabuk beni takip edin!"

"Size itaat etmekten memnunum, Ağabey," diye yanıtladı Sekiz Kural, " ama midem o kadar boş ki kendimi zor tutuyorum."

Kral hemen İmparatorluk Eğlence Sarayı'ndan vejetaryen bir yemek hazırlamasını istedi ve yemek çok geçmeden geldi.

Karnını doyurduktan sonra Sekiz Kural kendine geldi ve Hacı ile birlikte havaya yükselmek için bulutlara bindi. Kral, kraliçeler ve tüm sivil ve askeri yetkililer o kadar şaşırmışlardı ki dizlerinin üzerine çöküp gökyüzüne secde ettiler ve hepsi de "Gerçek ölümsüzler, gerçek buddhalar yeryüzüne indi!" diye bağırdılar.

Büyük Bilge, Sekiz Kural'ı doğruca şehrin yaklaşık yetmiş mil güneyindeki bir yere götürdü ve burada rüzgârı ve bulutu durdurarak şeytanın evini aradılar. Ancak görebildikleri tek şey, iki tarafı binlerce söğütle çevrili berrak bir dereydi ama Saf Floresan Köyü hiçbir yerde yoktu. Gerçekten

Dönümlerce yabani tarla, uçsuz bucaksız bir manzara; Salkım söğütler ama insan izi yok.

Büyük Bilge Güneş şeytanı boşuna aradıktan sonra, sihirli işareti yaptı ve ölümsüz

kelimesini okudu, bununla hemen yerel ruhu huzuruna çağırdı. Her tarafı titreyen tanrı diz çökmek için yaklaştı ve "Büyük Bilge, Söğüt Yamacı'nın yerel ruhu size selam veriyor" dedi.

"Korkma," dedi Hacı, "çünkü seni dövmeyeceğim. Onun yerine sana bir sorum var. Şu Söğüt Yokuşu'ndaki Saf Floresan Köyü nerede?"

"Burada bir Saf Floresan Mağarası var," diye yanıtladı yerel ruh, "ama Saf ṣFloresan Köyü yok. Bu mütevazı ilah şimdi Büyük Bilge'nin buraya Bhiku Krallığı'ndan gelmiş olabileceğini mi düşünüyor?"

ṣ"Evet, evet!" dedi Hacı. "Bhiku kralı bir canavar-ruh tarafından kandırılmıştı ama ben şehre ulaştığımda yaşlı Maymun şeytanı tanıdı. O şeytan savaşta benim tarafımdan yenilgiye uğratıldığında, soğuk bir ışık huzmesine dönüştü ve ortadan ṣkayboldu. Bhiku kralına sordum, o da bize üç yıl önce haraç olarak güzel bir kız sunduğunda şeytanın ikametgahını sorduğunu söyledi. Şeytan o zaman şehrin yaklaşık yetmiş mil güneyinde, Söğüt Yokuşu'ndaki Saf Floresan Köyü'nde yaşadığını iddia etmişti. Şimdi buraya doğru yolumu aradım ve tek gördüğüm yamaçtı. Herhangi bir köy bulamadığım için size sormayı düşündüm."

ṣ"Büyük Bilge beni affetsin!" dedi yerel ruh, diz çökerek. "Ne de olsa Bhiku kralı aynı zamanda bu toprakların efendisi olduğu için, bu mütevazı tanrının görevi onun kötü durumunu not etmektir. Ancak canavar-ruhun muazzam büyü güçleri var; sırrına bir kez ihanet edersem, gelip beni ezecektir. Bu yüzden adalete teslim edilmedi. Büyük Bilge geldiğine göre, yapmanız gereken tek şey derenin güney kıyısındaki dokuz dallı söğüt ağacına çıkmak. Gövdenin etrafında soldan sağa doğru üç kez dönün ve sonra sağdan sola doğru üç kez daha dönün. İki elinizle ağacın gövdesine yaslanın ve üç kez "Kapıyı aç" deyin. Saf Floresan Mağarası ortaya

çıkacaktır." Bunu duyan Büyük Bilge, Sekiz Kural'la birlikte dereninüzerinden atlayarak arayışlarına devam etmeden önce yerel ruhu kovdu.

Çok geçmeden ağacı buldular; gerçekten de tek bir gövdeden çıkan dokuz sapı vardı. Hacı bu talimatı Sekiz Kural'a verdi:

"Uzakta dur ve kapıyı açmama izin ver. Zebaniyi b u l u p buradan kovaladığımda bana destek olabilirsiniz."

Sekiz Kural kabul etti ve yaklaşık çeyrek mil uzakta durdu.

Yerel ruhun sözlerini takip eden Büyük Bilgemiz, gövdeyi üç kez soldan sağa ve üç kez de sağdan sola çevirdi; iki eliyle ağaca yaslanarak, " Kapıyı aç! Kapıyı aç! Kapıyı aç!" Ağaç tamamen gözden kaybolurken, kapının iki kanadı gürültülü bir gıcırtıyla anında açıldı. İçerisi parlak, ışıklı sislerle aydınlanmıştı ama yine de içeride yaşayan herhangi bir insana dair hiçbir ipucu yoktu. Sihirli güçlerini harekete geçiren Hacı mağaraya daldı ve gerçekten de güzel bir yer keşfetti:

Sis ve duman aydınlık; Güneş ve ayın eğik ışınları; Mağarayı sık sık terk eden beyaz bulutlar; Avluyu yoğun bir şekilde kaplayan yeşil yosun. Cazibe için yarışan garip çiçeklerden bir yol dolusu; En bereketli nadir otlardan bir adım dolusu. Ilık, ılıman hava sürekli bahar yaratır. Burası Langyuan'a benziyor; Peng ve Ying'den daha kötü değil. Uzun sarmaşıklar pürüzsüz bankların üzerine yayılır; Kıvrımlı sarmaşıklar düz bir köprüden sarkar. Arılar, ağızlarında kırmızı organlar, mağaraya gelirler; Kelebekler, orkidelerle oynayarak, bir kaya perdesini geçerler.

Pilgrim büyük adımlarla ilerleyerek dikkatle baktı ve kaya ekrana kazınmış dört büyük kelime gördü:

Saf Floresan Ölümsüz Konutu. Kendini tutamayarak daha ileriye bakmak için ekranın etrafından dolandı ve orada yaşlı şeytanı güzel bir kızı bağrına basarken gördü. ṣİkisi de nefes nefese kalmış, Bhiku Krallığı'nın işlerini tartışıyorlardı. "Ne harika bir fırsat!" dediler birlikte. "

Üç yıldır planladığımız bir şeydi ve bugün tamamlanmış olacaktı.

Ama şimdi o maymun kafalı tarafından mahvedildi!"

Onlara doğru fırlayan Hacı, sopasını çıkarıp şöyle bağırdı: "Sizi gidi kıllı topaklar! Ne harika bir fırsat! Oltamın tadına bakın!"

Güzelliğini bir kenara bırakan yaşlı zebani, onu karşılamak için sarmal ejderha asasını aceleyle eline aldı. İkisi mağaranın önünde bir öncekinden oldukça farklı olan başka bir şiddetli savaşa başladılar.

Havaya kaldırılmış asa altın ışık saçıyordu; Kullanılan asa kötülük kusuyordu. Şeytan dedi ki, "Seni aptal! Ne cüretle kapımdan içeri dalarsın?" Hacı, "Bir şeytana boyun eğdirmek niyetindeyim!" dedi. Zebani dedi ki, "Benim kralla olan bağım seni ilgilendirmez. Hangi nedenle gelip bana baskı yapıyorsun?" Hacı, "Rahiplik mesleği merhamet üzerine kuruludur. Genç çocukların öldürüldüğünü görmeye dayanamam" dedi. Her ikisi de nefret dolu sözlerle ileri geri konuştular. Asa sopayla buluştu, kalbe nişan aldılar. Garip çiçekleri kopardılar, canlarını kolladılar; Kaydıkça likenleri tekmelediler. Mağaranın parlak sisleri ışıltısını kaybedene kadar savaştılar, Çıkıntının güzel çiçekleri çökene kadar. sesleri kuşları korkuyla yere indirdi; Bağırışları güzelliği korkutup kaçırttı. Sadece yaşlı şeytan ve Maymun Kral kaldı, şiddetli rüzgâr yeryüzünde uğuldarken. Mağarayı terk edene kadar dövüşmeye devam ettiler, Wuneng moronik gücünü uyandırdığında.

Sekiz Kural dışarıda duruyordu; içeride kavga ettiklerini duyunca o kadar heyecanlandı ki kendini zor tuttu. Tırmığını çıkarıp dokuz dallı söğüt ağacını müthiş bir darbeyle devirdi. Devrilen gövdeyi biraz daha tırmıkladığında, kökten taze kan fışkırdı ve ağaç bir tür inleme sesi çıkardı. "Bu ağaç bir ruha dönüştü!" dedi Sekiz Kural. "Bu ağaç bir ruha dönüşmüş!"

Tırmığını kaldırdı ve tam tekrar indirecekti ki Hacı'nın şeytanla birlikte ortaya çıktığını gördü. Bizim Budala tek kelime etmeden ileri atıldı ve tırmıkla saldırdı. Yaşlı şeytan zaten Hacı'ya karşı koymakta zorlanıyordu;

bu nedenle Sekiz Kural'ın tırmığını görmek onu tamamen sinirlendirdi.Kaçmak için döndüğünde, vücudunu bir kez salladı ve doğuya doğruilerlemek için soğuk bir ışık huzmesine dönüştü. Hiç pes etmek istemeyenikisi anında kovalamaya başladı.

Öldürmek için yaklaşmak üzere bağırdıklarında, aniden anka kuşu ve turna sesleri duydular ve uğurlu ışığın parıltısını gördüler. Sonra soğuk ışık huzmesini tutan Güney Kutbu'nun Yaşlı Yıldızı'nı gördüler. "Yavaşla, Büyük Bilge," diye bağırdı, "ve kovalamayı bırak, Göksel Kamışlar. Bu yaşlı Taoist sizi selamlıyor!"

"Yaşlı Yıldız Kardeş," dedi Pilgrim, selamına karşılık vererek, " nereden geldin?" Sekiz Kural kıkırdayarak, "Seni şişko moruk! Soğuk ışık huzmesini tuttuğuna göre, şeytanı yakalamış olmalısın."

"O burada, o burada," diye cevap verdi Yaşlı Yıldız, ona gülümseyerek. "Umarım ikiniz onun hayatını bağışlarsınız."

"O yaşlı şeytanın seninle bir akrabalığı yok, ihtiyar birader," dedi Pilgrim. "Neden onun adına konuşuyorsun?"

"O benim yük hayvanım," diye cevap verdi Yaşlı Yıldız gülümseyerek, " ve buraya bir şeytana dönüşmek için gizlice geldi."

"Eğer o senin yaratığınsa," dedi Pilgrim, "görmemiz için gerçek formuna dönmesini iste." Bunu duyan Yaşlı Yıldız soğuk ışık huzmesini serbest bıraktı ve bağırdı: "Lanetli yaratık! Çabuk gerçek formunu göster, biz de senin bu ölümcül suçunu affedelim!" Yuvarlanan şeytan bir anda kendini beyaz bir geyik olarak gösterdi. "Bu lanetli canavar!" dedi Yaşlı Yıldız asayı eline alırken. "Asamı çalmayı bile başardı!" Yere secde eden beyaz geyik tek kelime edemedi; tek yaptığı diz çökmek ve gözyaşı dökmekti. Gördüğünüz gibi

Tüm vücudu yeşim taşı gibi çizgili, Yedi sivri bıçak gibi iki boynuzu kalkık. Açlıktan ot bahçesini arardı Ve susuzluk içinde, bulutlarla dolu dereden içti. Yaşlanmıştı, uçma gücüne erişmişti, Ve yıllar geçtikçe

değişen bir yüz kazandı. Bu sefer efendisinin çağrısını duyduğunda,Formunu gösterecek ve sonbaharda teslim olacak.

Yaşlı Yıldız Hacı'ya teşekkür ettikten sonra gitmek için geyiğe bindi ama Hacı tarafından yakalandı. "Eski Kardeş," dedi, "lütfen henüz gitme. Bitmemiş iki mesele var."

"Ne tür yarım kalmış işler?" diye sordu Yaşlı Yıldız ve Hacı, "Bir tür şeytani ṣyaratık olması gereken güzel kızı henüz yakalamadık ve Bhiku krallığının o şaşkın hükümdarına rapor vermek için birlikte dönmeliyiz," dedi.

"Madem öyle diyorsun," dedi Yaşlı Yıldız, "sabırlı olacağım ve bir süre bekleyeceğim. Sen ve Göksel Sazlık mağaraya girin ve güzel kızı yakalayın. Sonra da kralın bu yaratıkları gerçek halleriyle görmesi için birlikte gidebiliriz."

"Biraz bekle, eski dostum," dedi Pilgrim, "birazdan döneceğiz."

Ruhunu uyandıran Sekiz Kural, Pilgrim'i Saf Floresan İlahi Rezidans'a kadar takip etti ve her ikisi de "Canavar-ruhu yakalayın! Canavar ruhunu yakalayın!"

Güzel kız hâlâ o kadar şiddetli titriyordu ki kaçmayı bile düşünemiyordu; bağırışları duyunca kaya paravanın arkasına fırladı ama çıkabileceği bir arka kapı yoktu. "Nereye gidiyorsun?" diye kükredi Sekiz Kural. "Tırmığıma dikkat et, seni kokuşmuş, insan kandıran ruh!"

Güzel kızın elinde bir silah bile olmadığından, sadece kenara çekilebilir ve bir anda soğuk bir ışık huzmesine dönüşerek kaçmaya çalışabilirdi. Ancak Büyük Bilge tarafından karşılandı ve asasını ışına sertçe indirdi. Zebani hemen yere yuvarlandı ve gerçek formu ortaya çıktı: beyaz yüzlü bir cadaloz. Ellerini tutamayan Aptalımız tırmığını kaldırdı ve kadının kafasına müthiş bir darbe indirdi. Eyvah!

Bir şehri ve bir devleti sarsan gülümseme Tüylü, yumrulu bir tilkinin içine yapılır!

"Onu ezmeyin!" diye bağırdı Pilgrim. "Bedenini o şaşkın yöneticinin görmesi için bırakın." Pislikten rahatsız olmayan bizim Salak, onu kuyruğundan tuttu ve Hacı'yı kapıdan dışarı kadar takip etmek için vücudunu çekti. Yaşlı Yıldız o sırada geyiğin başını okşuyor ve onu azarlıyordu. "Sevgili lanetli hayvan!" diye bağırdı. "Efendine sırtını dönüp buraya ruh olmaya nasıl gelebildin? Eğer ben gelmemiş olsaydım, Büyük Bilge Güneş tarafından vurularak öldürülmüş olacaktın."

"Ne diyorsun, yaşlı kardeş?" diye sordu Hacı dışarı fırlarken. "Sadece geyiklere talimat veriyorum! Sadece geyiğe talimat veriyorum!" diye yanıtladı Yaşlı Yıldız. Ölü cadalozu geyiğin önüne atan Sekiz Kural, "Bu senin kızın mı?" diye sordu. Başını birkaç kez sallayan geyik, onu koklamak için ağzını uzattı ve sanki cadalozdan ayrılmaya dayanamıyormuş gibi birkaç kez meledi. Yaşlı Yıldız tarafından kafasına bir şaplak indirildi ve "Lanetli hayvan! Hayatını kurtardığın yetmedi mi? Neden onu kokluyorsun?"

Sonra cübbesinin kuşağını çözdü ve geyiğin boynuna bağlayarak onu sürükledi. ş"Büyük Bilge," dedi, "seninle Bhiku kralını görmeye gideceğim."

"Bir dakika!" diye yanıtladı Pilgrim. "Önce içeriyi temizlesek iyi olur, böylece burası gelecek yıllarda başka canavarlıklar doğurmaz." O zaman Bunu duyan Sekiz Kural tırmığını kaldırdı ve söğüt gövdesine darbeler yağdırdı. Hacı, bu talimatı verdiği yerel ruhu çağırmak için sihirli

kelimesini tekrar okudu:

"Bana biraz kuru odun bulun ve güzel bir ateş yakın. Burayı korkunç felaketlerden kurtarmaya çalışıyorum, böylece daha fazla zulümden kurtulabilirsiniz."

Arkasını dönen yerel ruh, hayalet askerleriyle birlikte soğuk rüzgârlar estirerek don alıcı otlar, sonbahar yeşili otlar, akıllı otlar, dağ tomurcuğu otları, kurumuş güney ağacı, kurumuş ejderha kemikleri ve kurumuş aceleler - bir yıldan uzun süredir kurumuş olan ve ateşi yağ ya da katı y a

ğ gibi besleyebilecek tüm solmuş bitkiler - topladı. "Sekiz Kural," diyebağırdı Hacı, "ağacı almaya gerek yok. Sadece bunları mağaraya doldurunve ateşi yakın. Orayı yok edeceğiz."

Yangın başlar başlamaz, Saf Floresan canavar konutunu gerçekten de alevli bir çukura dönüştürdü.

Daha sonra yerel ruhu kovarak kraliyet salonunda kralın karşısına çıktı, yanında geyiğe liderlik eden Yaşlı Yıldız ve ölü cadalozu sürükleyen Sekiz Kural vardı. Hacı krala şöyle dedi, "İşte Kraliçe Güzeliniz! Onunla biraz daha oyalanmak ister misin?"

Kralın mesanesi titredi ve kalbi sarsıldı ve sonra kraliçeleri ve eşleri, beyaz geyiğe liderlik eden Yaşlı Yıldız'ın görüntüsünden korkarak eğildiler. Hacı kralı ayağa kaldırmak için öne çıktı ve kıkırdayarak ona şöyle dedi: "Bana boyun eğme. İşte kayınpederin. Onun önünde eğilmelisin!"

Çok utanan kral sadece mırıldanabildi: "Ulusumun çocuklarını kurtardığı için ilahi keşişe şükranlarımı sunuyorum."

Hemen İmparatorluk Eğlence Sarayı'na büyük bir vejetaryen ziyafet hazırlamalarını emretti. Doğu Salonu, Güney Kutbu'nun Yaşlı Adamı, Tang Keşişi ve üç müridinin uygun bir şekilde teşekkür almak üzere oturabilmeleri için ardına kadar açıldı. Tripitaka ve Sha Keşiş, Yaşlı Yıldız'ı selamladıktan sonra, "Eğer beyaz geyik Saygıdeğer Yaşlı Yıldız'a aitse, insanlara zarar vermek için buraya nasıl gelebildi?" diye sordular.

Yaşlı Yıldız gülümseyerek cevap verdi, "Bir süre önce Doğu'nun Yüce Hükümdarı dağımdan geçti ve ondan satranç oynamak için kalmasını istedim. Bu lanetli canavar kaçtığında bir oyunu bitirmek üzereydik. Misafir gittikten sonra onu bulamayınca parmaklarımı bükerek hesap yaptım ve buraya geldiğini anladım. Onu aramaya geldim ve tam da gücünü gösterme sürecinde Büyük Bilge ile karşılaştım. Biraz daha geç gelseydim bu canavarın işi bitmiş olacaktı."

Daha konuşmamıştı ki, ziyafetin hazır olduğu haberi geldi. Muhteşem vejetaryen ziyafet!

Beş renkle süslenmiş kapılar; Garip kokularla dolu koltuklar; Masalar parlayan brokar şam kumaşıyla örtülü; Zeminler ışıltılı kırmızı halılarla kaplı. Ördek şeklindeki vazolardan Sandal ağacı tütsüsünün kıvrılmış dumanı; Kraliyet masasının önünde Taze sebze kokusu geldi. Tabaktaki meyve bakın, Ejderha veya canavar şeklindeki tatlı hamur işleri. Mandarin ördekli kekler Ve aslan şekerleri Hepsi çok gerçek görünüyordu; Papağan kadehi Ve balıkçıl kulpunun hepsi gerçekçi görünüyordu. Sergilenen her meyve zengin; masadaki her maigre tabağı güzeldi. Sağlam yuvarlak kestaneler, Taze liçi ve şeftali; En tatlı tada sahip hurma ve hurma; en yumuşak kokuya sahip çam tohumu ve üzüm şarapları. Birkaç çeşit bal sırlı yiyecek Ve birkaç buharda pişmiş hamur işi. Derin yağda kızartılmış ya da şekerle kaplanmış, çiçek ya da brokar gibi yapılmış yiyecekler. Altın tepsiler üzerine yığılmış çörekler; Güzel kokulu pirinç birçok gümüş kaseyi doldurdu. Acı ve baharatlı - çorbada pişirilmiş uzun pirinç eriştesi; Güçlü kokulu - birbiri ardına bir kase veya yemek. Tüm mantarları tarif edemezsiniz, Odun başakları, yumuşak sürgünler, Sarı Spermalar; On çeşit sebze Ve yüzlerce nadide lezzet. Hiç duraksamadan ileri geri sunuldu Her türden, her çeşit zengin yemek vardı.

O sırada rütbelerine göre yerlerini aldılar: Yaşlı Yıldız baş masada otururken, yaşlılar onun yanında kaldı. Kral öndeki masaya geçti ve Hacı, Sekiz Kural ve Sha Monk bir tarafa oturdu. Her iki tarafta da onlara eşlik edecek üç baş bakan daha vardı. Müzik Bürosu'na serenadı başlatması söylendiğinde, kral her bir kişiye sırayla kadeh kaldırmak için mor sisli kadehini kaldırdı, ancak içmeyen tek kişi Tang Keşişi'ydi. Sekiz Kural daha sonra Hacı'ya, "Ağabey, meyveleri sana bırakacağım ama pilav, çorba ve diğerlerinin tadını çıkarmamıza izin vermelisin" dedi. İyi ya da kötü olduğuna bakmaksızın, o Budala yiyeceklere çılgınca saldırdı ve hiç vakit kaybetmeden hepsini yedi.

Ziyafet bittikten sonra Yaşlı Yıldız gitmek için ayağa kalkmış ama kral öne çıkıp diz çökerek hastalıklarını yok edecek ve yıllarını uzatacak bir yöntem için yalvarmış. Yaşlı Yıldız gülümseyerek, "Geyiğimi arıyordum ve yanımda herhangi bir iksir veya bitki getirmedim. Size xiulian formülünü vermek isterdim ama tendonlarınız o kadar bozulmuş ve ruhunuz o kadar zayıflamış ki, iksirin geri dönüşümünü başarmanız imkansız.

Ancak kolumda, Doğu'nun Yüce Hükümdarı'nın çayım için hediye ettiği üç ateş hurması var. Onları henüz yemedim ve şimdi size vermek istiyorum."

Kral hurmaları yuttuktan sonra, hastalığı azaldıkça vücudundan yavaş yavaş büyük bir yük kalkmış gibi hissetti. Aslında, onun soyundan gelenlerin daha sonra elde ettikleri uzun ömürlülük buna bağlanabilir.

Sekiz Kural kralın böyle bir hediye aldığını görünce, "İhtiyar, eğer daha fazla ateş hurman varsa bana da ver," diye bağırdı.

"Yanımda daha fazla getirmedim," diye cevap verdi Yaşlı Yıldız. " Başka bir gün sana birkaç pound gönderirim."

Doğu Salonu'ndan çıktı ve ev sahibine bir kez daha teşekkür ettikten sonra beyaz geyiğe ayağa kalkmasını emretti ve sırtına atladı. İkisi de hemen havaya yükseldi ve bulutların üzerinde yürüyerek ayrıldılar. Hükümdar, eşleri ve şehrin tüm halkı yere eğildi ve tütsü yaktı.

Sonra Tripitaka şöyle dedi: "Havariler, toplanmaya başlayın ki buradan

ayrılabilelim. Kral."

Ancak kral onlara kalmaları ve kendisine talimat vermeleri için yalvardı.

"Majesteleri," dedi Hacı, "şu andan itibaren tensel uğraşlarını azaltmalı ve bunun yerine duyurulmamış iyiliklerini artırmalısın. Tüm işlerde gücünün zayıflığını telafi etmesine izin vermelisin ve bunun hastalığı önlemek ve ömrünü uzatmak için oldukça yeterli olduğunu göreceksin.

Size vereceğim talimat budur."

Daha sonra kral onlara seyahat parası olarak iki tepsi altın ve gümüş para da sundu, ancak Tang Keşişi bir kuruş bile kabul etmeyi reddetti. Kralın imparatorluk kortejini çağırmaktan başka çaresi kalmamış ve Tang Keşişi'nin ejderha arabasındaki anka kuşu arabasına oturtulmasını istemiş. O ve eşlerinin hepsi ellerini arabaya koydular ve onu saraydan dışarı ittiler. Aynı anda tüm ana bulvarlar, hacıları şehir dışına göndermek için kurban vazolarına saf su ve küplere gerçek tütsü ekleyen vatandaşlarla doldu.

Tam o sırada havadan gelen bir rüzgâr gürültüsü, içinde ağlayan birkaç genç çocukla birlikte bin yüz on bir kaz kümesini yolun her iki tarafına indirdi. Yerel ruh, şehir tanrısı, toprak tanrısı, ölümsüz görevliler, Beş Mahallenin Koruyucuları, Dört Nöbetçi, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı ve çocuklara gizli koruma sağlayan manastırların koruyucuları yüksek sesle anons ettiler:

"Yüce Bilge, daha önce bize kaz kümeslerindeki bu çocukları götürmemizi söylemiştiniz. Şimdi liyakatinize ulaştığınıza ve ayrılmak üzere olduğunuza göre, onları birer birer geri getirdik."

Hacı havaya şöyle seslenirken kral, kraliçeler ve tüm vatandaşlar eğildi: "Yardımlarınız için hepinize teşekkür ederim. Lütfen tapınaklarınıza dönün ve halktan size şükran kurbanlarını sunmalarını isteyeceğim." İç çekerek ve öksürerek, soğuk rüzgâr bir kez daha yükseldi ve sonra hızla azaldı.

Hacı daha sonra şehirdeki ev halkından gelip çocuklarını almalarını istediğinde, haber hemen etrafa yayıldı ve tüm halk kümeslerdeki çocukları teşhis etmeye ve sahiplenmeye geldi. Büyük bir sevinçle kafeslerden çıkarıldılar, kucaklandılar ve "sevgilim" ve "kıymetlim" diye hitap edildiler. Zıplayan ve gülen halk hep bir ağızdan şöyle bağırdı: " Tang sarayının Kutsal Babalarını tutup evlerimize geri getirmeliyiz. Bu derin nezaketleri için onlara teşekkür etmeliyiz!"

Ve böylece insanlar, genç yaşlı, kadın erkek, hacıların ne kadar çirkin görünebileceğinden en ufak bir korku duymadan ilerlediler: Zhu Sekiz Kural'ı bedenleriyle yukarı çektiler, Sha Monk'u omuzlarına aldılar, Büyük Bilge Güneş'i başlarıyla destekledilerler ve Tripitaka'yı elleriyle kaldırdılar. Atı yönlendirerek ve bavulları taşıyarak şehre geri döndüler; kral bile onları zapt edemedi.

Bir aile ziyafet verirken, bir diğeri ziyafet hazırladı; sırası gelmeyenler rahip şapkaları ve sandaletler, papaz cüppeleri ve kumaş çoraplar ve hediye olarak sunulacak her türlü iç ve dış giysiler yaptı. Gerçekten de, hacılar ayrılmadan önce o şehirde yaklaşık bir ay kalmak zorunda kaldılar. Ayrılmadan önce halk, sürekli kurban ve tütsü sunulabilmesi için resimlerinin altına isimlerinin yazılı olduğu levhalar koyarak portrelerini de yaptı. Gerçekten de

Bir dağ kadar ağır olan bu gizli iyilik yüz bin hayat kurtardı.

Daha sonra ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第080回 · Bölüm 80

Yang'ı emziren güzel kız bir eş arıyor Efendisini koruyan Zihin Maymunu bir canavarı tanıyor

ṣSize Bhiku kralının tebaasıyla birlikte Tang Keşişi ve müritlerine şehir dışına kadar eşlik ettiğini anlatmıştık; yirmi mil kadar yol gitmişlerdi ama kral yine de geri dönmeyi reddetti. Sonunda Tripitaka imparatorluk arabasını terk etmekte ısrar etti ve kendi şehirlerine dönmeden önce hacılar gözden kaybolana kadar bekleyen refakatçilerden ayrılmak için ata bindi.

Dört hacı, hem kış hem de bahar solana kadar bir süre yol aldılar; kır çiçekleri ve dağ ağaçlarının, güzel ve bereketli manzaranın sonu yoktu. Sonra önlerinde uzun, engebeli bir dağ gördüler. Telaşlanan Tripitaka sordu: "Öğrenciler, ilerideki yüksek dağda yol var mı? Dikkatli olmalıyız!"

"Sözleriniz, Üstat," dedi Hacı gülerek, "tecrübeli bir gezginin sözlerine pek benzemiyor! Daha çok bir kuyuda oturup gökyüzüne bakan bir prensin ya da soylunun sözlerine benziyor. Eski bir atasözünün dediği gibi,

Bir dağ yolu kapatmaz, Çünkü bir yol bir dağın içinden geçer.

Neden yol olup olmadığını soruyorsunuz?"

"Belki de dağ yolu kapatmıyor," diye yanıtladı Tripitaka, "ama böylesine tehlikeli bir bölgede bazı şeytanların üremesinden ya da dağın derinliklerinden canavar ruhların çıkmasından korkuyorum."

"Sakin ol! Rahatla!" dedi Sekiz Kural. "Burası muhtemelen nihai mutluluk bölgesinden çok uzakta değildir ve huzurlu ve güvenli olması kaçınılmazdır."

Usta ve müritler bu şekilde konuşurlarken, çok geçmeden dağın eteklerine ulaştılar. Hacı altın çemberli asasını çıkararak kayalık bir çıkıntıya çıktı ve seslendi:

"Efendim, dağın etrafından dolaşmanın yolu bu. Oldukça yürünebilir. Çabuk gelin! Çabuk gel!"

İhtiyarın endişesini bir kenara bırakıp atı ileri itmekten başka çaresi yoktu. "İkinci Ağabey," dedi Sha Monk, "bir süreliğine bavulları sen taşı."

Buna uygun olarak Sekiz Kural direği devralırken Sha Monk dizginleri tuttu, böylece yaşlı usta oyma eyere sıkıca oturabilir ve dağa doğru giderken ana yolda Hacı'yı takip edebilirdi. Dağda gördükleri şunlardı

Zirveyi örten bulut ve sis Ve derede akan sel; Yolu tıkayan çiçekler; On bin ağaç hem kalın hem de sık; Mavi erikler ve beyaz armutlar; Yeşil söğütler ve kırmızı şeftaliler. Guguk kuşu, bahar gitmek üzere olduğu için ağlar, Ve kırlangıçlar tohum zamanı ayinlerini bitirmek için mırıldanır. Engebeli kayalar; Jade-top pines; Engebeli bir dağ yolu, engebeli ve pürüzlü; Asılı uçurumlar Sarmaşıklar ve bitkilerden oluşan çalılıklarla. Binlerce zirve asil bir kargı gibi sıralanır; Sayısız vadinin içinden büyük bir nehir akar.

Yaşlı usta bu dağ manzarasını keyifle seyrederken, bir kuş sesi onu yeniden ev özlemiyle doldurdu. Atı durdurdu ve seslendi, "Öğrenciler!

Cennetin levhası kraliyet fermanını ilettiğinden beri, brokar perdelerin altından aldım yazıyı. Ayın on beşindeki Fener Bayramı'nda Doğu'dan ayrıldım, İmparator Tang'dan, Gök'ün Dünya'dan ayrıldığı gibi ayrıldım. Tam ejderhalar, kaplanlar rüzgar ve bulutla buluştuğunda, Usta ve öğrenciler atlara ve insanlara düştüler. Wu Dağı'nın on iki zirvesinde de yürüdüm. Ne zaman lordumla yüzleşip kralımı görebileceğim?"

"Usta," dedi Hacı, "her zaman ev özlemiyle o kadar dolusun ki, evini terk etmiş birine pek benzemiyorsun. Sadece rahatla ve hareket etmeye devam et! Bu kadar endişelenmeyi bırak! Eskilerin dediği gibi,

Hayatta zenginlik görmek istiyorsan, Ölümüne ciddi çalışmalısın."

Tripitaka, "Söylediklerin çok doğru, öğrencim, ama Batı Cenneti'ne giden bu yolun daha ne kadar olduğunu merak ediyorum!" dedi.

"Efendim,"

Sekiz Kural dedi ki, "Buddha Tathāgata'mız bu üç sepet dolusu kutsal kitabı vermek istemiyor olmalı.

Onları elde etmek istediğimizi bildiğine göre, harekete geçmiş olmalı. Eğer öyle değilse, neden hedefimize ulaşamıyoruz?"

"Kes şu aptalca konuşmayı!" dedi Sha Monk. "Sadece Büyük Birader'i takip et. Kendinizi zorlayın ve buna katlanın. Hepimizin hedefimize ulaşacağı bir gün olacak."

Usta ve öğrenciler bu şekilde sohbet ederken, büyük, karanlık bir çam ormanına geldiler. Korkuya kapılan Tang Keşişi bir kez daha seslendi, " Wukong, az önce engebeli bir dağ yolundan geçtik. Neden bu derin, karanlık çam ormanıyla yüzleşmek zorundayız? Tetikte olmalıyız."

"Korkacak ne var ki?" diye sordu Hacı. Tripitaka cevap verdi, "Böyle konuşmayı kes! Atasözünün dediği gibi,

Dürüst olanın dürüstlüğüne inanmazsınız; Nazik olanın nezaketsizliğine karşı korunursunuz.

Sen ve ben birçok çam ormanından geçtik, ama hiçbiri bunun kadar derin ve geniş değildi. Şuna bir bakın!

Doğuda ve batıda yoğun bir şekilde yayılmış- Kuzeyde ve güneyde kalın sütunlar halinde- Doğuda ve batıda yoğun bir şekilde yayılarak bulutları deler; Kuzeyde ve güneyde kalın sütunlar halinde gökyüzünü istila eder. Her tarafta yemyeşil devedikenleri ve dikenler büyüyor; Sürüngenler ve yabani otlar gövdelerde bir aşağı bir yukarı dolanıyor. Sarmaşıklar dallara dolanıyor- Dallar sarmaşıklara dolanır- Sarmaşıklar dallara dolanır Doğu-batı yolcusunu engellemek için; Dallar sarmaşıklara dolanır Kuzey-güney tüccarını engellemek için. Bu ormanda İnsan yılın yarısını mevsimleri bilmeden geçirebilir ya da yıldızları görmeden birkaç mil yürüyebilir. Gölgeli taraftaki şu bin çeşit manzaraya bak Ve güneşli kısımdaki on bin bukete. Bin yıllık keçiboynuzu ağacı, ölümsüz ardıç da

var, Soğuğa dayanıklı çam, dağ şeftalisi, yabani şakayık, Kuru araziebegümeci- Katmanlar ve kümeler halinde bir araya yığılırlar, O kadarşamatalıdır ki tanrılar bile tasvir edemez onları. Yüzlerce kuş sesi deduyarsınız: Dalların arasından süzülen saksağan; ailesini besleyen karga;Oriole uçuyor ve dans ediyor; Yüzlerce dil melodi yapıyor; Kırmızıkekliklerin çağrısı, Ve mor kırlangıçların konuşması. Mynah bir insan gibikonuşmayı öğrenir; Gri ardıç kuşu bile bir sūtra okuyabilir. Siz dekuyruğunu sallayan büyük bir yaratık ve dişlerini gıcırdatan bir kaplangörüyorsunuz; Kadın kılığına girmiş yaşlı bir tilki, Yaşlı gri bir kurtormanda hırlıyordu. Devarāja Pagoda Taşıyıcısı buraya gelse bile, bircanavarı bastırabilse bile aklını kaybedecektir!"

Ancak Büyük Bilge Sun'ımız demir çubuğunu kullanarak geniş bir yol açmış ve Tang Keşişi'ni ormanın derinliklerine götürmüş. Rahat ve kaygısız bir şekilde yarım gün boyunca ilerlediler ama henüz ormandan çıkan yola ulaşamamışlardı.

Tang Keşişi seslendi:

"Havariler, Batı'ya olan yolculuğumuz bizi sayısız dağ ve ormandan geçirdi, hepsi de oldukça tehlikeli. Bu özel noktanın oldukça güzel olduğunu ve yolun yeterince güvenli göründüğünü söylemekten memnuniyet duyuyorum. Bu ormanın tuhaf çiçekleri ve nadir bitkileri kesinlikle görülmeye değer. Burada bir süre oturmak istiyorum -atımı dinlendirmek ve açlığımı gidermek için- eğer bize vejetaryen bir yemek için bir yere gidebilirseniz."

"Lütfen attan inin, Usta," dedi Pilgrim, "ben de gidip yemek için yalvarayım."

İhtiyar gerçekten de attan indi; Sekiz Kural atı bir ağaca bağlarken, Sha Monk yükünü yere bıraktı ve Hacı'ya vermek üzere sadaka tasını çıkardı. " Üstat," dedi Hacı, "burada otururken kendinizi oldukça güvende hissedebilirsiniz. Korkmanıza gerek yok. Yaşlı Maymun kısa süre sonra dönecek." Tripitaka çam gölgesinde ciddiyetle otururken, Sekiz Kural ve

Sha Monk çiçek ve meyve aramaya çıkarak kendilerini eğlendirdiler.

Şimdi size havada takla atan Büyük Bilgemizden bahsedeceğiz. Bulutlu aydınlığında durup arkasına baktığında, çam ormanının kutsal bulutlar ve uğurlu sislerle örtüldüğünü gördü. Bu manzara karşısında o kadar etkilendi ki farkında olmadan ağzından şu sözler döküldü: " Muhteşem! Muhteşem!" Bunu neden söyledi diye sorabilirsiniz? Gördüğünüz gibi Tang Keşişi'ni övüyor ve ustasının gerçekten de Yaşlı Altın Ağustos Böceği'nin cisimleşmiş hali, on enkarnasyon boyunca riyazet çekmiş iyi bir adam olduğu gerçeğini hatırlıyordu. Bu yüzden başı böylesine uğurlu bir haleyle çevriliydi. "Yaşlı Maymun'u düşünün," diye düşündü kendi kendine. "Beş yüz yıl önce Göksel Saray'a büyük bir kargaşa getirdiğim zaman, bulutlarla birlikte denizin dört köşesini gezdim ve Cennet'in kenarlarında özgürce dolaştım. Kendime Cennete Eşit Büyük Bilge adını vermek için çeşitli canavar ruhları bir araya getirdim; kaplanı evcilleştirdim ve ejderhayı bastırdım, hatta adlarımızı ölüm k a y ı t l a r ı n d a n sildim. Başımda üç katlı altın bir taç, vücudumda sarı altın bir zırh vardı; ellerim altın çemberli asayı tutuyor ve ayaklarım buluta binen ayakkabılar giyiyordu. Emrim altındaki kırk yedi bin zebani bana Saygıdeğer Baba Büyük Bilge diye hitap ederdi ve bu benim yaşadığım bir hayattı. Şimdi Cennetten gelen felaketimden kurtulduğuma göre, kendimi alçaltmalı ve bu adama öğrencisi olarak hizmet etmeliyim. Ama eğer ustamın başı böyle kutsal bulutların ve uğurlu sislerin korumasına sahipse, sanırım Doğu Diyarı'na döndüğünde iyi bir şeyle sonuçlanacak ve yaşlı Maymun da şüphesiz doğru meyveye ulaşacaktır."

Kendi kendine bu şekilde düşünüp efendisine övgüler yağdırırken, ormanın güneyinden kaynayan bir yığın siyah duman gözüne ilişti. Hacı büyük bir şaşkınlıkla şöyle dedi: "Bu siyah dumanlarda sapkın bir şeyler olmalı! Sekiz Kuralımız ve Sha Keşişimiz böyle siyah dumanlar çıkaramaz..." Büyük Bilgemiz havada hemen bu siyah dumanların nereden geldiğini bulmaya çalıştı ve biz şimdilik onu yalnız bırakalım.

Bunun yerine size ormanda her şeydeki Buddha-doğasının vizyonuyla aydınlanmış bir zihinle oturan Tripitaka'dan bahsediyoruz. En yüksek konsantrasyonla

yı okurken, aniden zayıf bir çığlık duydu, "Kurtar beni! Kurtarın beni!"

"Aman Tanrım! Aman Tanrım!" dedi Tripitaka, büyük bir şaşkınlıkla. " Ormanın derinliklerinde kim böyle bağırır ki? Kaplanlar ya da kurtlar tarafından korkutulmuş biri olmalı. Bir bakayım." Yaşlı adam ayağa kalkıp adım adım ilerleyerek bin yıllık sedirlerin ve ölümsüz çamların yanından geçti; sarmaşıkların ve sarmaşıkların üzerinden tırmanarak net bir bakış attı. Bağlı Büyük bir ağacın gövdesinde bir kız vardı: vücudunun üst yarısı sarmaşıklarla bağlıydı, vücudunun alt yarısı ise toprağa gömülmüştü.

Yaşlı adam onun önünde durarak sordu: "Bayan Bodhisattva, buraya hangi nedenle bağlandınız?"

Ne yazık ki! O açıkça bir canavardı, ama etten gözleri ve ölümlü soyu olan yaşlı onu tanıyamadı. Zebani soruyu duyunca gözyaşlarını sel gibi akıttı. Şuna bir bakın!

Şeftali gibi yanaklarından yaşlar süzülürken, Balıkları batıracak ve yaban kazlarını düşürecek yüz hatları vardı; Yıldız gibi gözlerinden keder parlarken, Ayı korkutacak ve çiçekleri utandıracak bakışları vardı.

Gerçekte ona yaklaşmaya cesaret edemeyen büyüğümüz tekrar sordu: " Bayan Bodhisattva, ne gibi bir suç işlemiş olabilirsiniz? Konuş ki bu mütevazı din adamı seni kurtarabilsin." Zekice ve aldatıcı sözlerle, sahte ve aldatıcı duygularla canavar-ruh aceleyle cevap verdi, "Efendim, evim buradan yaklaşık iki yüz mil uzaklıktaki Bimbāna Krallığı'nda bulunuyor. Hâlâ hayatta olan ve erdeme son derece bağlı olan ailem, tüm yaşamları boyunca dostlarına karşı nazik ve akrabalarına karşı barışçıl olmuştur. Berrak Aydınlık zamanı olduğu için, çeşitli akrabalarımızı ve ailemizin genç ve yaşlılarını atalarımızın mezarlarını temizlemeye ve ölülere kurban sunmaya davet ettiler. Bir sıra at arabası ve at ıssız kırlara doğru yola

çıktı. Henüz kurbanları hazırlamış, kağıt paraları ve atları yakmayıbitirmiştik ki gong ve davul s e s l e r i , ellerinde bıçaklar olan, sopalarsallayan ve öldürmek için bağıran bir grup güçlü adamı üzerimize saldırttı.Korkudan aklımızı kaçırmıştık. Ailem ve akrabalarım at sırtında ya daarabalarla kaçmayı başardılar. Çok genç olduğum ve koşamadığım içindehşet içinde yere düştüm ve bu haydutlar tarafından kaçırıldım. BüyükBüyük Kral beni metresi olarak istedi; İkinci Büyük Kral beni karısıolarak arzuladı; Üçüncü ve Dördüncü Krallar da güzelliğime hayrankaldılar. Böylece yetmiş ya da seksen kişi arasında ateşli bir tartışmabaşladı ve öfkelerini yatıştıramayınca dağılmadan önce beni ormandabağladılar. Tam beş gün ve gecedir bu şekilde buradayım ve hayatımın heran sona ermesini bekliyorum. Atalarımın hangi neslinin, bugün bu yerdesaygıdeğer üstatla tanışma şansını bana kazandıracak kadar liyakatbiriktirdiğini bilmiyorum. Büyük merhametinizle hayatımı kurtarmanıziçin size yalvarıyorum. Hades'in Dokuz Pınarı'na ulaştığımda bile buiyiliğinizi asla unutmayacağım!" Konuşmasını bitirdiğinde gözyaşlarıyağmur gibi yağdı.

Her zaman merhametli bir insan olan Tripitaka gözyaşı dökmekten kendini alamadı. Boğuk bir sesle, "Öğrenciler!" diye seslendi. Sekiz Kuralımız ve Sha Monk ormanda çiçek ve meyve ararken aniden ustalarının melankolik çığlığını duydular. "Sha Monk," dedi Idiot, "Usta burada akrabalarından birini tanımış olmalı."

Sha Monk gülerek, "Saçmalıyorsun, İkinci Ağabey!" dedi. "Bunca zaman yürüdükten sonra bir tane bile iyi adamla karşılaşmadık. Bu akraba nereden gelmiş olabilir?"

"Eğer bir akraba olmasaydı," diye yanıtladı Sekiz Kural, "sence Efendi başka biriyle ağlıyor olur muydu? Hadi sen ve ben gidip bir bakalım." Sha Monk onunla birlikte eski yerine gitmeyi kabul etti. Atın başını çekerek ve bavulları taşıyarak yaklaştıklarında, "Usta, ne o l d u ?" diye sordular. Tang Keşişi ağacı işaret ederek şöyle dedi, "Sekiz Kural, şuradaki bayan bodhisattvayı çözün ki hayatını kurtarabilelim." İyi ya da kötü olduğuna

bakmaksızın, bizim Budala hemen bunu yapmaya koyuldu.

Şimdi size havadaki Büyük Bilge'den bahsedeceğiz; o, siyah dumanların uğurlu parlaklığı tamamen kaplayana kadar her geçen gün daha da yoğunlaştığını gördü. "Bu çok kötü! Bu kötü!" diye haykırdı. " Siyah dumanlar uğurlu parlaklığı kapladığında, bu bazı korkunç sapkınlıkların Üstada zarar verdiği anlamına gelebilir. Vejetaryen yemek için dilenmek artık küçük bir mesele. Önce gidip ustamı görsem iyi olur." Bulutunun yönünü tersine çevirerek ormana indi ve orada Sekiz Kural'ı ipleri çözmeye çalışırken buldu. Hacı ileri gitti, kulaklarından birini yakaladı ve onu bir gümbürtüyle yere fırlattı. Bakmak ve ayağa kalkmak için başını kaldırdığında, Budala şöyle dedi: "Usta bana bu kişiyi kurtarmamı söyledi. Neden beni zorladın ve bu taklayı attırdın?"

Hacı gülerek, "Kardeşim, onu çözme," dedi. "O bizi kandırmak için bazı hokkabazlıklar yapan bir canavar-ruh."

"Seni arsız maymun!" diye tersledi Tripitaka. "Yine saçmalıyorsun! Bu kızın bir şeytan olduğunu nereden biliyorsun?"

"Efendim, bu konuda hiçbir fikriniz olmayabilir," diye yanıtladı Hacı, " ama bu yaşlı Maymun'un daha önce de yaptığı türden bir iş. Canavar ruhlar yemek için insan eti bulmaya bu şekilde çalışırlar. Sen bunu nereden biliyorsun?" Burnunu dışarı çıkararak suratını asan Sekiz Kural, " Efendim, bu Ban-At-Belası "nın yalanlarına inanmayın. Bu kız buradaki bir aileye ait, oysa biz uzak Doğu Ülkesi'nden geldik. Biz onun tanıdığı ya da akrabası değiliz. Onun bir canavar-ruh olduğunu nasıl söyleyebiliriz? Onu terk etmemizi ve yolumuza devam etmemizi istiyor, böylece büyüsünü kullanabilir ve onunla güzel vakit geçirmek için buraya geri dönebilir. Arka kapıdan gizlice girmek istiyor!"

"Coolie, sakın böyle saçma sapan şeyler söyleme!" diye tersledi Pilgrim. "Batıya yaptığım bu yolculuk sırasında, ihtiyar Maymun ne zamandan beri tembel ya da asi oldu? Ben senin gibi seksi hayattan daha çok seven ve arkadaşlarını bir bedel karşılığında satacak sefil bir serseri

değilim.

O evin seni damat olarak kabul etme teklifine kandığında ve sonunda bir ağaca bağlandığında ne kadar aptal olduğunu hatırlıyor musun?"

"Tamam, tamam! Pekâlâ!" dedi Tripitaka. "Sekiz Kural, ağabeyiniz algısında her zaman oldukça haklı olmuştur. Eğer o böyle diyorsa, ona aldırmayalım. Hadi gidelim."

"Harika!" dedi Hacı, büyük bir memnuniyetle. "Usta hayatını koruyabilecek. Lütfen atınıza binin. Çam ormanından çıktıktan sonra, size vejetaryen bir yemek için yalvarmak üzere bir eve gideceğim."

Dördü gerçekten de şeytanı terk etti ve ilerledi.

Hâlâ ağaca bağlı olan zebani sıkılmış dişlerinin arasından kendi kendine şöyle dedi: "İnsanların yıllardır Sun Wukong'un muazzam büyü güçlerine sahip olduğunu söylediğini duydum. Bugün onda gördüklerim bu söylentiyi kesinlikle doğruluyor. Bu Tang Keşişi gençliğinde kemer sıkma uygulamaları yapmaya başladığından beri, orijinal yang'ının dışarı sızmasına asla izin vermedi. Onu ele geçirip onunla çiftleşebileceğimi ve böylece Büyük Monad'ın altın ölümsüzlerinden biri olabileceğimi umuyordum. Bu maymunun kılık değiştirdiğimi anlayıp onu alıp götüreceğini hiç tahmin etmemiştim. Eğer beni çözüp bıraksaydı, Tang Keşişi doğrudan benim ellerime düşecekti. Gerçekten de benim olurdu, değil mi? Sırf birkaç sıradan söz yüzünden şimdi kaçmasına izin verirsem, boşuna plan yapmış ve çalışmışım demektir. Onu birkaç kez daha arayayım ve ne olduğunu göreyim. olur. Hâlâ iplerle bağlı olan canavar-ruh, bunun yerine hafif bir esinti k u l l a n a r a k Tang Keşişi'nin kulaklarına belli belirsiz bazı erdemli cümleler üfledi. Ne dedi diye mi soruyorsunuz? Ona bu şekilde seslendi:

"Ey Efendi!

Eğer yaşayan bir insan yanınızdan geçip gittiyse ve sizi serbest bırakmayı reddettiyse, Böyle bir körlük hangi Buda'yı ya da kutsal kitabı

görmeyi umabilir?"

Yolda giderken böyle bir çağrı duyan Tang Keşişi hemen atını dizginledi ve "Wukong, hadi gidip kızı kurtaralım" diye seslendi.

"Efendim, gayet iyi ilerliyorsunuz," dedi Hacı. "Size onu tekrar düşündüren nedir?"

"Beni arıyor!" diye yanıtladı Tang Keşişi.

"Bir şey duydun mu, Sekiz Kural?" diye sordu Hacı. Sekiz Kural, " Büyük kulaklarım duymamı engellemiş olmalı. Hiçbir şey duymadım."

Hacı tekrar, "Sha Monk, bir şey duydun mu?" diye sordu. Sha Monk, " Ben önden yürüyordum, bavulları taşıyordum ve hiç dikkat etmedim. Ben de bir şey duymadım."

"Yaşlı Maymun da öyle," dedi Pilgrim. "Usta, o ne dedi? Neden çağrıyı duyan tek kişi sizsiniz?"

Tang Keşişi şöyle cevap verdi: "Beni çağırma şekli çok mantıklı. Dedi ki,

Eğer yaşayan bir insan yanınızdan geçip gittiyse ve sizi serbest bırakmayı reddettiyse, Böyle bir körlük hangi Buda'yı ya da kutsal kitabı görmeyi umabilir?

Atasözünün de belirttiği gibi,

Bir hayat kurtarmak Yedi katmanlı bir stūpa inşa etmekten daha iyidir.

Hemen gidelim ve onu kurtaralım. Kutsal yazıları getirip Buda'ya ibadet etmek kadar iyi olacak."

"Usta," dedi Hacı gülerek, "iyilik yapmak istediğinde, dünyada seni iyileştirebilecek hiçbir ilaç yoktur! Doğu Ülkesi'nden ayrıldığından beri kaç dağ aştığını ve Batı'ya yolculuğuna başladığından beri kaç canavarla karşılaştığını bir düşün. Her seferinde seni yakalayıp mağaralarına götürmeyi başardılar. Yaşlı Maymun seni kurtarmaya geldiğinde, kullandığı demir çubuk binlercesini öldüresiye dövmüştü. Bugün bir

canavar-ruhun sadece bir canı var ve onu bırakamazsın. Onu kurtarmakzorunda mısın?"

"Ey öğrenci!" dedi Tang Keşişi. "Eskilerin dediği gibi,

Küçük olsa iyilik yapmaktan geri durmayın;

"Madem öyle diyorsunuz, Üstat," dedi Pilgrim, "sorumluluğu üstlenmelisiniz, çünkü yaşlı Maymun bunu kaldıramaz. Eğer onu kurtarmaya karar verdiysen, seni fazla uyarmak istemem. Çünkü bunu yaparsam, bir süre sonra çılgına dönersin. İstediğin gibi gidip onu kurtarabilirsin."

"Bu kadar çok konuşma, maymun kafa!" dedi Tang Keşişi. "Sekiz Kural ve ben onu kurtarmaya giderken sen burada otur." Çam ormanına dönen Tang Keşişi, Sekiz Kural'dan kızın belden yukarısını ağaca bağlayan ipleri çözmesini ve tırmığını kullanarak vücudunun alt yarısını topraktan çıkarmasını istedi. Ayaklarını yere vuran ve eteğini düzelten şeytan, Tang Keşişi'ni ormandan çıkarken büyük bir sevinçle takip etti. Hacı ile karşılaştıklarında, kontrolsüzce kıs kıs gülmeye başladı.

"Yüzsüz maymun!" diye azarladı Tang Keşişi. "Neden

gülüyorsun?" "Gülüyorum," diye yanıtladı Hacı, "çünkü

Doğru zamanlar geldiğinde iyi dostları selamlayacaksın; Şansın yaver gitmezse güzel bir hanım seni karşılayacak!"

"Sefil maymun!" diye tekrar azarladı Tang Keşişi. "Ne saçmalık! Annemin karnından çıktığım an bir rahip oldum. Şimdi imparatorluk fermanıyla batıya doğru seyahat ediyorum ve Buddha'ya tüm samimiyetimle ibadet etmeye çalışıyorum. Çıkar ya da statü peşinde değilim. Şansımın yaver gitmediği bir zaman nasıl olabilir ki?"

"Üstat," diye cevap verdi Hacı gülerek, "gençliğinden beri keşiş olsan da, bildiğin tek şey sūtraları okumak ve Buddha'nın adını zikretmek. Bir devletin kanun ve kurallarına aşina değilsin. Bu kız hem genç hem de güzel ve biz de aileden ayrılmış kişileriz. Eğer onunla seyahat edersek,

bizi mahkemeye verecek kötü insanlarla karşılaşabiliriz. Her ne kadarkutsal kitap arayıcısı ve Buda'ya tapan kişiler olduğumuzu iddia etsek de,bizi zina yapmakla suçlayabilirler. Bu suçlamadan aklansak bile, yine debizi adam kaçırmaktan mahkûm ettirebilirler. Rahiplik görevinizdenatılacak ve yarı ölü hale gelene kadar dövüleceksiniz; Sekiz Kural orduyagönderilecek ve Sha Monk ağır işlerde çalışmaya mahkum edilecek. YaşlıMaymun bile böylesine karmaşık bir olaydan kendini kurtarmaktazorlanacaktır. Ukala olabilirim ama benim açımdan hiçbir pazarlık bizidüşüncesizlikten kurtaramaz."

"Kesin şu saçmalığı!" diye tersledi Tripitaka. "Onun hayatını kurtarmaya kararlıyım. Bizi nasıl bir belaya bulaştırabilir ki? Onu yanımızda götürüyoruz. Eğer bir sorun çıkarsa, sorumluluğu ben üstleneceğim."

"Böyle konuşabilirsiniz, Usta," dedi Hacı, "ama yaptığınız şeyin onu kurtarmayacağını, sadece ona zarar vereceğini anlamıyorsunuz."

Tripitaka şöyle dedi: "Onu ormandan kurtardım ki yaşayabilsin. Bunun yerine ona nasıl zarar verilebilir?"

"Ormanda bağlıyken," diye yanıtladı Hacı, "beş ila yedi gün, belki de yarım ay kadar dayanabilirdi, ama yiyecek pirinç olmasaydı açlıktan ölürdü. Ancak bu durumda bile vücudu bozulmadan ölebilirdi. Şimdi onu serbest bıraktınız ve yanınızda getirdiniz, tabii ki rüzgar gibi hızlı bir ata bindiğinizi fark etmeden. Bu konuda başka bir seçeneğimiz olmadığı için sizi ayaklarımızla takip edebiliriz, ancak kızın o kadar küçük ayakları var ki büyük zorluklarla hareket ediyor. Size nasıl ayak uydurabilir ki? Eğer şans eseri geride kalırsa, bir kaplan ya da leoparla karşılaşabilir ve onu bir lokmada yutabilir. Bu durumda onun hayatına zarar vermiş olmaz mısınız?"

"Gerçekten de!" dedi Tripitaka. "Olayları bu şekilde görmen iyi oldu. Ne yapmalıyız?"

"Onu kaldır ve seninle gelmesine izin ver," dedi Hacı. "Onunla nasıl gidebilirim?" diye sordu Tripitaka ve sessiz bir düşünceye daldı.

"Nasıl ilerleyebilir?" diye sordu Hacı. "Sekiz Kural onu sırtında taşısın," dedi Tripitaka. Hacı gülerek, "Aptalın şansı yaver gidiyor!" dedi.

"Uzun mesafenin yükü hafif olmaz!" dedi Sekiz Kural. "Sırtımda birini taşımam istenirse nasıl şanslı olabilirim?"

"Ama senin burnun o kadar uzun ki," dedi Pilgrim, "sırtına bindiğinde onunla flört etmek için arkana sokabileceğin kadar uzun.

Burada bir avantajınız yok mu?" Sekiz Kural bunu duyunca göğsünü yumrukladı ve aşağı yukarı zıpladı. "Bu hiç iyi değil! Bu hiç iyi değil!" diye böğürdü. "Eğer Usta beni birkaç kez dövmek istiyorsa, acıya katlanmaya hazırım, ama onu sırtıma alırsam benim için oldukça berbat olur. Ağabey hayatı boyunca sahte kanıtlar yerleştirerek insanlara tuzak kurmayı sevdi. Onu taşıyamam!"

"Pekâlâ, pekâlâ!" dedi Tripitaka. "Hâlâ birkaç adım yürümeyi başarabilirim. Bırakın ineyim ve onunla yavaşça yürüyeyim. Sekiz Kural ata liderlik edebilir."

Yüksek sesle kahkahalar atan Pilgrim, "Salak gerçekten de işi kapıyor. Efendi, ata liderlik etmeni isteyerek sana göz kulak oluyor!"

"Bu maymun kafalı yine saçmalıyor!" dedi Tripitaka. "Eskiler der ki, " Bir at binlerce mil yol alabilse de, insan rehberliği olmadan oraya varamaz." Yolda yavaş yürürsem, beni de geride bırakmak ister misiniz? Ben yavaş hareket edersem, siz de yavaş hareket etmelisiniz; bu bayan bodhisattva ile dağdan aşağı kesinlikle yürüyebiliriz. Bir insan evine vardığımızda, onu orada bırakabiliriz ve böylece onu kurtarma görevimizi tamamlamış oluruz."

Pilgrim, "Üstadın söyledikleri oldukça makul," dedi. "Lütfen hızlıca ilerleyin."

Tripitaka ilerlerken, Sha Monk bavulları taşıyor, Sekiz Kural atı ve kızı yönlendiriyor, Hacı da demir çubuğunu tutuyordu. Yirmi ya da otuz milden fazla yol kat etmemişlerdi ki, vakit geç olmaya başladı ve karşılarına yine süslü çatı oymaları olan yüksek bir bina çıktı. " Öğrenciler," dedi Tripitaka, "bu ya bir manastır ya da tapınak olmalı. Bir gecelik konaklama isteyelim ve yarın yola devam edebiliriz."

"İyi konuştunuz, Usta," dedi Pilgrim. "Haydi hepimiz yola

koyulalım." Kapıya ulaştıklarında Tripitaka onlara şu talimatı verdi:

"Hepiniz kapıdan uzak durun ve gidip kalacak yer sormama izin verin. Eğer uygunsa, biri sizi çağırmaya gelecektir."

Hepsi söğüt ağaçlarının gölgesinde duruyordu ama Hacı demir çubuğunu kavrayarak kızın başında nöbet tutuyordu.

Yaşlı adam ilerledi ve tapınağın kapısının o kadar kötü çürümüş olduğunu gördü ki, her tarafı eğrilmiş ve bükülmüştü. Bir kez daha bakmak için kapıyı itip açtığında kederle dolmuş, çünkü

Uzun koridorlar sessiz, Eski bir tapınak ıssız. Yosunlar avluyu doldurmuş, Yabani otlar yolu tıkamış. Sadece ateşböcekleri fener görevi görürdü, Ve kurbağa-kroketler su saati görevi görürdü.

Yaşlı adam bir anda gözyaşlarını tutamadı. Gerçekten

Duvarlar kullanılmıyordu ve yıkılıyordu; Odalar, kimsesiz ve ufalanıyordu. Ondan fazla kırık tuğla ve kiremit yığını Eğilmiş sütunlar ve kopmuş kirişler. Önde ve arkada yeşil otlar bitmişti; Tütsü odasını toz kaplamıştı. Çan kulesi harabe halindeydi, davulun derisi yoktu; kristal kadeh çatlamış ve yontulmuştu. Buddha'nın altın çerçevesi parlaklıktan yoksundu; Arhatlar doğuda ve batıda yüzükoyun yatıyordu. Guanyin, yağmurdan sırılsıklam olmuş, çamura dönmüş, söğüt vazosu toprağa düşmüş. Gündüzleri hiçbir rahip giremezdi; geceleri burada sadece tilkiler dinlenirdi. Sadece rüzgarın gök gürültülü uğultusunu duydun. Tüm kaplanların ve leoparların saklandığı bu yerde. Dört taraftaki duvarlar

yıkılmıştı, evin içinde çit çekecek kapı yoktu.

Ayrıca şöyle diyen bir referans şiirimiz de var:

Bakımsız, çok eski bir tapınak: Çürümüş, çökmüş, kimsenin umurunda değil gibi. Şiddetli rüzgar kırıyor koruyucuların yüzlerini, Ve şiddetli yağmur bozuyor buda kafalarını. Arhatlar düştü, etrafa saçıldılar; Evsiz, yerel bir ruh uyuyor. Birinin bakması için iki üzücü manzara: Çan kulesinin topraklanmış bronz çanı gitmiş.

Kendini cesur olmaya zorlayan Tripitaka ikinci kattaki kapıdan içeri girdi ve çan kulesi ile davul kulesinin yıkılmış olduğunu gördü. Geriye sadece yerde duran kocaman bronz bir çan kalmıştı: üst yarısı kar gibi beyaz, alt yarısı ise çivit mavisi gibi mavi- yeşildi. Uzun yıllardır oradaydı: yağmur çanın üst kısmını beyazlatmış, toprağın nemi de alt kısmını bakırla kaplamıştı. Eliyle çanı ovuşturan Tripitaka haykırdı:

"Ey çan! Sen eskiden

Yüksekte asılı bir kulede gök gürültüsü gibi çınlasın, Ya da uzak gökyüzüne oyma kiriş sesleri yükselsin, Ya da horozlar öterken şafakta çalsın, Ya da güneş alçaldığında alacakaranlığı uğurlamak. Bronz eritici, acaba nerede? Ve seni taklit eden demircinin hala var olup olmadığını. Sanırım bu ikisi artık Hades'e bağlı: Onların izi yok, sizin de sesiniz yok!"

İhtiyar bu şekilde yüksek sesle ağıt yakarken, farkında olmadan tütsü ve ateşten sorumlu bir tapınak çalışanını rahatsız etti. Birinin konuştuğunu duyunca ayağa fırladı, kırık bir tuğla parçası aldı ve çana doğru fırlattı. Çıkan gürültü yaşlı adamı o kadar korkutmuş ki yere düşmüş; ayağa kalkmaya ve kaçmaya çalışmış, ancak bir ağacın köküne takıldı ve ikinci kez tökezledi. Yaşlı adam yerde yatarken şöyle dedi: "Ey çan!

Bu mütevazı din adamı halinize ağıt yakarken, aniden yüksek bir çınlama kulaklarıma ulaştı. Kimse Batı Cenneti ne giden yolu kullanmaz, korkarım, geldin

Tapınak görevlisi öne atıldı ve onu kaldırarak şöyle dedi: "Lütfen ayağa kalkın, Saygıdeğer Peder. Çan bir ruha dönüşmedi. Ona vurdum ve bu yüzden tangırdadı." Başını kaldırdığında işçinin ne kadar çirkin ve karanlık göründüğünü görünce, "Sen bir tür cin ya da şeytan olabilir misin? Ben sıradan bir insan değilim, Büyük Tang'dan biriyim. Emrim altında ejderhaya boyun eğdirebilen ve kaplanı evcilleştirebilen öğrencilerim var. Onlarla karşılaşırsanız, hayatınızı korumak kolay olmayacaktır!"

Tapınak çalışanı dizlerinin üzerine çökerek, "Korkmayın, Saygıdeğer Peder. Ben şeytan değilim, sadece bu manastırdaki ateş ve tütsüyle ilgilenen bir tapınak çalışanıyım. Az önce erdemli ağıtınızı duyduğumda, dışarı çıkıp sizi kabul etmek üzereydim. Sonra kapımızı çalan bir tür sapkın iblis olabileceğinizden korktum, bu yüzden çana atmak için bir tuğla parçası aldım - dışarı çıkmaya cesaret etmeden önce sadece kendi korkularımı yatıştırmak için. Saygıdeğer Peder, lütfen ayağa kalkın." Tang Keşişi ancak o zaman aklını başına topladı ve şöyle dedi: "Bekçi, beni neredeyse ölümüne korkuttun! Lütfen beni içeri alın."

İşçi, Tang Keşişi'ni doğruca üçüncü kattaki kapıya götürdü; içerisi dışarıdan oldukça farklıydı. Gördü ki

Mavimsi tuğlalarla örülmüş bulut desenli duvarlar, Ve yeşil sırlı kiremitlerle kaplı bir ana salon. Sarı altın, aziz formları süslüyordu; Beyaz yeşim levhalar basamakları oluşturuyordu. Yeşil ışık Büyük Kahraman Salonu'nda dans etti; Saf Oyuk'tan coşkulu havalar yükseldi. Mañjuśrī Salonu'nda Renkli tasarımlar bulutlar gibi yükseldi; Göçmen Salonu'nda Boyalı çiçekler zarafet saçıyor. Sivri uçlu bir vazo üç katmanlı saçağın ucundaydı; Beş Bereket Kulesi'ni brokar bir örtü kaplıyordu. Binlerce bambu rahip yataklarını sallıyordu; On bin yeşil çam Budist kapısını aydınlattı. Yeşim Bulutu Sarayı'nın içinde altın ışık parlıyordu; Mor sislerin içinde uğurlu tonlar dalgalanıyordu. Şafakla birlikte dört bir yana güzel kokulu bir esinti yayıldı; Alacakaranlıkta boyalı davul yüksek bir dağdan yuvarlandı. Eğer biri pelerinini onarmak için güneşe bakabilseydi,

Ay ışığında kitabı bitiremez miydi? Onlar da gördüler, arka bahçeduvarının yarısında lamba ışığının parladığını Ve kokulu sislerin tümalışveriş merkezini kapladığını.

Tripitaka tüm bunları gördüğünde içeri girmeye cesaret edemedi. " İşçi," diye seslendi, "önden bakıldığında evin çok harap görünüyor, ama arka taraf çok güzel korunmuş. Bu nasıl olabilir?" İşçi gülerek, " Saygıdeğer Peder, bu dağda pek çok sapkın şeytan ve haydut var. Güzel havalarda her yeri soyar ve yağmalarlardı. Ancak gökyüzü gri olduğunda bu manastıra sığınıyorlardı. Kutsal resimleri indirip koltuk minderi olarak kullandılar ve ateş yakmak için çalılıkları ve bitkileri söktüler. Manastırımızdaki keşişler onlarla mücadele edemeyecek kadar zayıf olduklarından, ön taraftaki harabe binalar dinlenme yeri olarak haydutlara devredildi. Arka tarafta başka bir manastır inşa etmek için yeni patronlar bulundu, böylece saf ve profan ayrı kalabilecekti. Batı'da işler böyle yürür!"

"Anlıyorum!" diye yanıtladı Tripitaka.

İçeri girdiklerinde Tripitaka manastır kapısının üstünde büyük harflerle yazılmış şu beş kelimeyi gördü:

Deniz Sakinleştirici Chan Korusu Manastırı. Daha eşiği geçmemişlerdi ki bir keşişin yaklaştığını gördüler. Nasıl görünüyordu diye mi soruyorsunuz?

Soluna iğnelenmiş yün ipekten bir başlık takmıştı; Kulaklarından bir çift bakır halka sarkıyordu. Üzerinde İran yününden bir cübbe vardı; Gümüş gibi iki gözü beyaz ve berraktı. Elinde Pamirlerden bir çıngırak sallanıyordu, Barbarca ve tuhaf bir kutsal metin okudu. Tripitaka hiçbir şekilde tanıyamadı Batı dünyasının bu lama din adamı.

Kapıdan içeri giren lama rahip, Tripitaka'nın ne kadar güzel, zarif özelliklere sahip olduğunu gördü: geniş bir alın ve düz bir tepe, omuz hizasında kulaklar, dizlerin ötesine uzanan eller, o kadar yakışıklıydı ki, gerçekten de cisimleşmiş bir arhat gibi görünüyordu. Onu kucaklamak için

öne doğru yürüyen lama rahip, gülümseyerek Tripitaka'nın elini vebacağını birkaç kez çimdikledi; ayrıca Tripitaka'nın burnunu ovdu vesamimi duygularını ifade etmek için kulağını çekti.

Tripitaka'yı başrahibin odasına götürüp selamladıktan sonra, " Saygıdeğer üstat nereden geldi?" diye sordu.

"Bu öğrenci," diye yanıtladı Tripitaka, "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın imparatorluk komisyonu tarafından Buddha'dan kutsal yazılar almak üzere Batı'daki Hindistan'ın Büyük Thunderclap Manastırı'na gönderilmiş biridir. Günün bu geç saatinde değerli bölgenize vardığımız için, özellikle asil tapınağınızda bir gece konaklama talep etmeye geldim. Yarın bir kez daha yola çıkacağız. Bu isteğimizi yerine getirmeniz için size yalvarıyorum."

"Küfür! Küfür!" dedi rahip gülerek. "Senin ve benim gibi insanlar ailelerini asil niyetlerle terk etmediler. Bunun nedeni genellikle doğum zamanlarımızın Floriate Canopy'yi rahatsız etmiş olmasıdır.

Ailelerimiz bizi yetiştiremeyecek kadar fakirdi ve bu da bize evden ayrılma kararlılığını verdi. Hepimiz Buddha'nın takipçileri olduğumuza göre, asla hileli sözler söylememeliyiz."

"Ama benimkiler dürüst sözlerdi!" diye yanıtladı Tripitaka.

"Doğu Ülkesi'nden Batı Cenneti'ne gitmek için ne kadar uzun bir mesafe var!" dedi rahip. "Yolda dağlar var, dağlarda mağaralar var ve mağaralarda canavarlar var. Tek başınasın ve çok genç ve nazik görünüyorsun. Bir kutsal kitap arayıcısına benzemiyorsun!"

"Başrahibin algısı oldukça doğru," dedi Tripitaka. "Bu zavallı din adamı buraya tek başına nasıl ulaşabilir? Dağlarda bir yol açabilen ve sular üzerinde bir köprü inşa edebilen üç öğrencim daha var. Onların koruması sayesinde sizin asil tapınağınıza ulaşabildim."

"Üç değerli öğrenciniz nerede?" diye sordu rahip.

"Manastır kapısının dışında bekliyorlar," diye yanıtladı

Tripitaka.

"Efendim," dedi rahip telaşlanarak, "bu bölgede insanlara zarar vermek isteyen kaplanlar, kurtlar, şeytani hırsızlar ve tuhaf cinler olduğunu muhtemelen bilmiyorsunuzdur. Gündüz vakti bile çok uzağa gitmeye cesaret edemiyoruz ve hava kararmadan kapılarımızı kapatıyoruz. Bu saatte insanları nasıl dışarıda bırakırsınız? Havariler, hemen içeri girmelerini söyleyin!"

İki genç lama koşarak dışarı çıktı, ancak Hacı'yı görünce hemen korkuyla yere düştüler; Sekiz Kural'ı gördüklerinde tekrar tökezlediler. Ayağa fırlayarak arkaya doğru koştular ve şöyle bağırdılar: "Kutsal Babamız, şansınız kötü! Müritleriniz ortadan kayboldu.

Kapının dışında sadece üç ya da dört zebani duruyor."

"Neye benziyorlardı?" diye sordu Tripitaka. Genç rahiplerden biri, " Birinin yıldırım tanrısı gagası, diğerinin havan topuna benzer bir burnu, üçüncüsünün ise dişleri olan mavi-yeşil bir yüzü vardı. Yanlarında da oldukça makyajlı bir kız vardı."

Tripitaka gülümseyerek, "Bu üç çirkin yaratığın benim öğrencilerim olduğunu bilmeniz mümkün değil," dedi. "Ancak bu kız, çam ormanında hayatını kurtardığım biri."

"Ey Kutsal Babamız!" diye bağırdı genç rahip. "Sizin gibi yakışıklı bir üstat, neden böyle çirkin müritler buldu?"

"Çirkin olabilirler," diye yanıtladı Tripitaka, "ama hepsi işe yarar. Acele edip onları içeri davet etsen iyi olur. Eğer biraz daha beklerseniz, insan soyundan gelmediği için sorun çıkarmaya bayılan şimşek tanrısı gagalı olan içeri girmek için savaşmak isteyebilir."

Genç rahip her tarafı titreyerek dışarı fırladı, dizlerinin üzerine çöktü ve "Saygıdeğer Pederler, Peder Tang içeri girmenizi istiyor" dedi.

"Ey Ağabey," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "tek yapması gereken bizi içeri davet etmek. Neden bu kadar titriyor?"

"Çünkü korkuyor," diye yanıtladı Hacı, "ne kadar çirkin olduğumuzu görüyor."

"Ne kadar saçma!" dedi Sekiz Kural. "Biz böyle doğduk! Sırf eğlenmek için çirkin görünmüyoruz!"

"Hadi şu çirkinliği biraz düzeltmeye çalışalım," dedi Hacı. Bizim Budala gerçekten de burnunu koynunda saklamak için başını eğdi; o atı yönetirken ve Sha Monk bavulları taşırken, Pilgrim hepsi içeri girerken arkada çubuğuyla kızı güttü. Yıkık binalardan ve üç kat kapıdan geçerek içeriye ulaştılar; burada atı bağladılar ve lama rahibi selamlamak için başrahibin odasına girmeden önce bavulları yere koydular. Onlar yerlerine oturduktan sonra rahip, hacıları selamlayan yetmiş kadar genç lamayı dışarı çıkardı. Ardından konukları ağırlamak için vejetaryen bir yemek hazırlamaya başladılar. Gerçekten

Liyakat merhametli bir düşünceyle başlamalıdır; Budizm geliştiğinde bir rahip bir keşişi över.

Manastırdan nasıl ayrılacaklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第081回 · Bölüm 81

Deniz Sakinleştirici Manastırı'nda Zihin Maymunu şeytanı tanıyor Kara çam ormanında üç öğrenci ustalarını arıyor

Tripitaka ve öğrencilerinin Deniz Sakinleştirici Chan Korusu Manastırına nasıl vardıklarını ve burada yerel keşişler tarafından hazırlanan vejetaryen bir yemek yediklerini anlatıyorduk. Dört kişi yemek yedikten ve kız da biraz beslendikten sonra, saat geç olmuştu ve başrahibin odasında lambalar yanıyordu. Tang Keşişi'ne kutsal yazıları arama nedenini sormak istedikleri ve kıza bir göz atmayı arzuladıkları için, çeşitli keşişlerin hepsi odaya doluşmuş ve lambaların altında sıralar halinde durmuşlar. Tripitaka daha önce tanıştığı lamaya, "Başrahip, yarın hazine tapınağınızdan ayrıldığımızda, Batı "ya yolculuğun geri kalanı nasıl olacak?" diye sordu.

Rahip hemen dizlerinin üzerine çöktü, yaşlı adamı o kadar ürküttü ki, aceleyle onu kaldırmaya çalışarak, "Lütfen ayağa kalkın, başrahip. Size yolculuk hakkında soru soruyorum. Bunun yerine neden tören yapıyorsunuz?"

"Yarınki yolculuğunuz," diye yanıtladı rahip, "düzgün ve düz bir yolda ilerleyecek ve endişelenmenize gerek yok. Ancak şu anda küçük ama oldukça utanç verici bir mesele var. Kapımızdan girdiğiniz anda size söylemek istedim ama sizi kırmaktan korktum. Ancak size yemek ikram ettikten sonra söylemeye cesaret edebildim. Saygıdeğer üstat Doğu'dan bu kadar uzun bir yoldan geldiğine göre yorgun olmalısınız ve bu gece bu mütevazı din adamının odasında dinlenmenizde hiçbir sakınca yok. Ancak bu bayan bodhisattva için uygun olmayacaktır ve onu uyuması için nereye göndermem gerektiğini merak ediyorum."

"Başrahip," dedi Tripitaka, "biz ustaların ve öğrencilerin bazı sapkın niyetler taşıdığımızdan şüphelenmenize gerek yok. Daha önce bir kara

çam ormanından geçtik ve bu kızı bir ağaca bağlanmış halde bulduk.Öğrencim Sun Wukong onu kurtarmayı reddetti ama ben Budistmerhametimden etkilenerek onu serbest bıraktırdım ve buraya getirdim.Başrahip şimdi onu nerede uyutmak istiyorsa benim için sorun yok."

"Efendi bu kadar nazik ve cömert olduğuna göre," dedi rahip minnetle, " ondan Devarāja Salonu'na gitmesini isteyeceğim. Kutsal Peder Devarāja'nın arkasında samandan bir yatak yapacağım ve orada uyuyabilir."

"Çok iyi! Çok iyi!" dedi Tripitaka. Bunun üzerine genç rahipler kızı salonun arka tarafında uyumaya götürdüler.

Yaşlı rahip diğer rahiplere iyi geceler diledikten sonra herkes ayrıldı. " Hepiniz yorgun olmalısınız," dedi Tripitaka Wukong'a. "Şimdi dinlenelim ki erken kalkabilelim."

Böylece hepsi aynı yerde uyudular, çünkü efendilerini korumak istiyorlardı ve onun yanından ayrılmaya cesaret edemiyorlardı. Gece yavaş yavaş derinleşti. Gerçekten

Ay yükselirken tüm sesler kesilmişti; tapınak sessizleşti çünkü kimse geçmiyordu. Gümüş dere astral yağmurlarla parlıyordu Kule davulları saatlerin değişimini hızlandırdığında.

Onları gece boyunca dinlenmeye bırakarak, şimdi size şafakla birlikte kalkan ve hemen Sekiz Kural ile Sha Monk'a atı hazırlamalarını söyleyen Pilgrim'den bahsedeceğiz. efendilerinden tekrar yola çıkmalarını isteyebilirlerdi. Ancak yaşlı adam o sırada hâlâ uyuyordu.

Hacı ona doğru yürüdü ve "Usta" diye seslendi.

Efendi başını hafifçe kaldırdı ama cevap vermedi. "Usta," diye sordu Hacı, "neyin var senin?"

"Nedenini bilmiyorum," diye yanıtladı yaşlı adam inleyerek, "ama başım hafiflemiş gibi, gözlerim şişmiş gibi ve her yerim ağrıyor!" Bunu

duyan Sekiz Kural ona dokundu ve ateşinin yükseldiğini gördü. " Biliyorum," dedi Budala kıkırdayarak. "Dün gece pilavın bedavaolduğunu gördün ve bir kase fazla yedin ve sonra kafanda bir battaniye ileuyumaya gittin. Hazımsızlık çekiyorsun!"

"Saçmalık!" diye tersledi Pilgrim. "Gerçek nedenin ne olduğunu ustamdan öğreneyim."

"Gecenin bir yarısı tuvalet ihtiyacımı gidermek için kalktım ve şapkamı takmayı unuttum," dedi Tripitaka. "Rüzgârdan üşümüş olmalıyım."

"Bu daha doğru," diye yanıtladı Hacı. "Hiç seyahat edebiliyor musun?"

"Oturamıyorum bile," dedi Tripitaka. "Ata nasıl binebilirim ki? Ama yolculuğumuzu geciktirmek de istemiyorum!"

"Böyle konuşmamalısınız, Usta!" dedi Hacı. "Atasözünün dediği gibi,

Bir öğretmen, her zaman bir baba.

Senin öğrencin olduğumuzdan beri, senin oğulların gibiyiz. Atasözü ayrıca diyor :

Çocuklarınızı altın ve gümüşle büyütmek zorunda değilsiniz; size iyi davranmaları güzel bir şey.

Kendinizi iyi hissetmiyorsanız, yolculuğumuzu ertelemekle ilgili bir şey

söylemenize gerek yok. Birkaç gün burada kal. Bunun nesi yanlış?"

Böylece tüm kardeşler efendilerine hizmet ettiler ve bunun farkına bile

varmadılar.

Şafak söktü, öğlen oldu ve alacakaranlık çöktü; Gün ağarırken güzel gece çekildi.

Zaman hızla geçti ve iki gün geçmişti ki, usta üçüncü gün oturduğu yerden kalktı ve seslendi: "Wukong, son iki gündür o kadar hastaydım ki sana sormak aklıma gelmedi: Hayatını geri kazanan şu bodhisattva hanım,

ona yemesi için biraz pirinç gönderen oldu mu?"

Hacı gülerek, "Neden onun için endişeleniyorsun?" dedi. "Sen kendi hastalığınla ilgilenmelisin."

"Gerçekten! Gerçekten!" dedi Tripitaka. "Lütfen kalkmama yardım et ve kâğıdımı, fırçamı ve mürekkebimi getir. Git ve manastırdan bir hokka ödünç al."

"Ne için?" diye sordu Pilgrim.

"Bir mektup yazmak istiyorum," dedi yaşlı adam, "içine seyahat belgesini de ekleyeceğim. Bunu Chang "an "a götürebilir ve İmparator Taizong ile görüşme talebinde bulunabilirsiniz."

"Bu kolay," dedi Pilgrim. "İhtiyar Maymun başka konularda pek becerikli olmayabilir, ama ben dünyanın en iyi postacısıyım.

Mektubunu bitirdiğinde, onu Chang "an "a göndereceğim ve bir takla atarak Tang imparatoruna elden teslim edeceğim. Sonra fırçan ve hokkan kurumadan bir takla daha atarak buraya geri geleceğim! Ama neden bir mektup göndermek istiyorsun? Bana içeriğinden biraz bahset, sonra yazabilirsin." Yaşlı adam gözyaşlarını tutamayarak şöyle dedi: "Yazmak istediğim şey bu:

Üç kez başını eğdi rahip kulun Bilge hükümdarımı selamlamak için, uzun yaşasın! Sivil ve askeri lordlar tarafından okunsun bu, Dört yüz soylu duysun söylenenleri: O yıl kararnameyle Doğu'dan ayrıldığımda, Ruh Dağı'ndaki Buddha'yı görmeyi umuyordum. Böyle çileler beklemiyordum Ya da bu tür sıkıntıların ortasında. Bu keşiş, şimdi ağır hasta, ilerleyemez, Ve Buda'nın kapısı Cennet'in kapısı kadar uzak görünüyor. Kutsal yazılar için hayatım yok, çabalarım boşuna; Yalvarırım başka bir arayıcıyı görevlendirin."

Hacı bu sözleri duyunca kahkahalarla gülmekten kendini alamadı. " Efendim," dedi, "çok zayıfsınız! Küçük bir hastalık ve şimdiden böyle düşüncelere kapılıyorsunuz! Daha da kötüleşirseniz, bu gerçekten bir

ölüm kalım meselesi haline gelirse, tek yapmanız gereken bana sormak.Yaşlı Maymun aşağıdaki soruları soracak kadar yeteneklidir:

"Hangi Yama kralı bu kararı vermeye cesaret edebilir? Hangi cehennem yargıcı bu çağrıyı yapmaya cüret edebilir? Ve hangi hayalet çağırıcı seni götürmek için yaklaşır?" Eğer birazcık sinirlenirsem, Göksel Saray'ı büyük ölçüde rahatsız eden o mizacı ortaya çıkarabilir ve asamı uçurarak Karanlıklar Bölgesi'ne doğru savaşabilirim. On Yama Kralını yakaladığımda, tendonlarını teker teker koparacağım ve o zaman bile onları bağışlamayacağım!"

"Ey Öğrenci!" dedi Tripitaka. "Ben ağır hastayım! Lütfen bu kadar büyük konuşma!" Onlara doğru yürüyen Sekiz Kural, "Ağabey, Usta durumun iyi olmadığını söylüyor ve sen iyi olduğunda ısrar ediyorsun. Bu çok utanç verici! Dağılmadan önce cenaze töreni için bir tabut satın alabilmek amacıyla atı satmak ve bavulları rehine koymak için erkenden plan yapmalıyız."

"Yine gevezelik ediyorsun, Aptal!" dedi Hacı. "Üstadın Buddha Tathāgata'nın ikinci öğrencisi olduğunu ve aslında ona Yaşlı Altın Ağustos Böceği dendiğini bilmiyorsun. Yasayı hafife aldığı için, kaderinde bu büyük çileyi yaşamak vardı."

"Ey Ağabey," dedi Sekiz Kural, "Üstat Yasa'yı hafife almış olsa bile, iftira tarlasında ve çekişme denizinde insan şekline büründüğü Doğu Diyarı'na çoktan sürülmüştü. Buda'ya ibadet etmeye ve Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramaya yemin ettikten sonra, ne zaman canavar ruhlarla karşılaşsa bağlandı ve ne zaman iblislerle karşılaşsa asıldı. Yeterince acı çekmedi mi? Neden hastalığa da katlanmak zorunda?"

"Sen bunu bilemezsin," diye yanıtladı Hacı. "Yaşlı üstadımız Buddha'nın Yasa'yı açıklamasını dinlerken uyuyakalmış. Bir tarafa doğru yığılırken, sol ayağı bir pirinç tanesini tekmeledi. Bu nedenle, aşağıdaki bölgeye vardıktan sonra üç gün hastalık çekmeye mahkumdur."

Dehşete kapılan Eight Rules, "Yaşlı Hog yemek yerken her yere bir şeyler sıçratıyor, acaba kaç

hastalık çekmem gerekecek!" dedi.

"Kardeşim," dedi Hacı, "Buda'nın seninle ve diğer yaratıklarla o kadar da ilgilenmediğini sen de bilmiyorsun. Ama insanların dediği gibi:

Öğle güneşinde ekilen pirinç sapları terledikçe kök salar. Topraktan gelen bu yiyeceği kim bilebilir? Her tahıl en acı zahmeti gerektirir?

Ustanın bir günü daha var ama yarın daha iyi olacak."

Tripitaka, "Dünden oldukça farklı hissediyorum, çünkü çok susadım. Bana içmek için biraz soğuk su bulabilir misin?"

"Bu iyi!" dedi Pilgrim. "Usta su içmek istediğinde, bu onun iyiye gittiğinin bir işaretidir. Gidip biraz su getireyim."

Sadaka tasını çıkarıp su getirmek için hemen manastırın arka tarafındaki tütsü mutfağına gitti. Ancak orada, yüksek sesle ağlamaya cesaret edemeseler de gözleri kıpkırmızı olmuş, hıçkıra hıçkıra ağlayan birçok rahiple karşılaştı. "Siz rahipler nasıl bu kadar aşağılık olabiliyorsunuz?" diye sordu Hacı. "Burada birkaç gün kalacağız ama ayrılırken size teşekkür edip pirinç ve yakacak odunların parasını geri ödemeye niyetliyiz. Neden bu kadar alçakça davranıyorsunuz?"

Büyük bir telaşa kapılan rahipler diz çökerek, "Buna cesaret edemeyiz! Cesaret

edemeyiz!" "Cesaret edemeyiz derken ne demek istiyorsunuz?" dedi Hacı.

"Sanırım büyük iştah Uzun burunlu bir rahip mal varlığınıza zarar verdi."

"Saygıdeğer Peder," diye yanıtladı rahiplerden biri. "Bu ıssız tapınağımızda bile yaşlısıyla genciyle yüzden fazla keşiş var. İçinizden birini bir günlüğüne besleyecek olsak, hepinize yüz günden fazla

bakabiliriz.

Senin bakımın konusunda bu kadar cimri ve titiz davranmaya

cesaret edebilir miyiz?" "Eğer öyle değilse," diye sordu Hacı,

"neden ağlıyorsun?"

"Saygıdeğer Peder," dedi başka bir rahip, "bu manastırımızı ne tür bir sapkın şeytanın istila ettiğini bilmiyoruz. İki gece önce çanı çalmaları ve davulu çalmaları için iki genç rahip gönderildi ama bir daha geri dönmediler. Sabah onları aradığımızda, şapkalarını ve sandaletlerini arka bahçede terk edilmiş halde bulduk; iskeletleri kalmıştı ama etleri yenmişti. Hepiniz üç gün boyunca manastırımızda kaldınız ve altı rahibimizi kaybettik. Bu yüzden biz kardeşler üzülmekten ve yas tutmaktan kendimizi alamıyoruz. Ancak saygıdeğer efendiniz rahatsız olduğu için bunu size söylemeye cesaret edemiyoruz, yine de gizlice gözyaşı dökmekten kendimizi alamıyoruz." Hacı bunu duyunca hem şaşırdı hem de sevindi ve şöyle dedi: "Başka söze gerek yok. Burada insanlara zarar veren şeytani bir iblis olmalı. İzin verin onu sizin için yok edeyim."

"Saygıdeğer Peder," dedi bir rahip, "ruh olmayan canavar ruhani güçlere sahip olmayacaktır. Ama ruh olanlar kuşkusuz bulut ve sis üzerinde süzülme ve Karanlıklar Bölgesi'ne girip çıkma yeteneğine sahip olacaklardır. Eskiler meseleyi oldukça iyi ifade etmişlerdir:

Dürüstlerin dürüstlüğüne inanmayın; Naziklerin nezaketsizliğine karşı dikkatli olun.

Saygıdeğer Peder, lütfen söyleyeceklerim için beni bağışlayın: eğer bu canavarı bizim için yakalayabilir ve ıssız tapınağımızı bu felaket kökünden kurtarabilirseniz, bu bizim için gerçekten büyük bir şans olacaktır. Ancak onu yakalayamazsanız, epeyce sıkıntı yaşayacağız."

"Birkaç rahatsızlık derken neyi kastediyorsun?" diye sordu Pilgrim.

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Saygıdeğer Peder," diye cevap verdi rahip, "bu taşra tapınağımızda yüz kadar keşiş olmasına rağmen, hepsi

çocuk yaşta evlerini terk ettiler.

uzun saçları kesmek için bıçak bulmak; Astarsız giysilerini sık sık yamarlar. Şafakta kalkıp yüzlerini yıkadıktan sonra, Sıkılmış avuçlarıyla eğilirler Büyük Yol'u kucaklamak için; Geceleri tütsü yakmak için acı çekerler, Samimi ve içten, Dokuzuncu sınıf lotus üzerindeki Buddha'nın formuna bakmak için başlarını kaldırırlar, Triyāna şu anlama gelir, Ve dharmamega'da yüzen merhamet gemisini, Jetavana'nın dünyaca onurlandırılmış Śākya'sını görmeye yemin ederler. Kalplerini aramak için başlarını eğiyorlar. Beş yasağı almış olmak, Dünyayı aşmış olmak, Sayısız yaratık ve fenomenin ortasında İnatçı boşluğu ve biçimsiz formu algılayacaklardır. Dānapatiler mevcut olduğunda, Yaşlılar ve gençler, Uzunlar ve kısalar, Şişmanlar ve zayıflar- Her biri tahta balığı yenecek Ve altın taşa vuracak, Acele ve telaşla, Lotus Sūtra'nın iki parşömenini zikretmek için Ya da Kral Liang'ın Su Ayini'nin bir kitabı. Dānapatiler yokken, Yeni ve eski, Tanıdık olmayan ve tanıdık olan, Rustik ve kentsel olan- Her biri avuçlarını birbirine bastıracak ve gözlerini kapatacak, Sessizlik ve karanlıkta, Acele matı üzerinde meditasyon yapmak için Ve ayın altındaki kapıyı sürgüleyin. O tarla kuşlarını ve kuşları kendi başlarına konuşup didişmeleri için bırakıyoruz: Onlar bizim rahat ve merhametli Mahāyāna "mıza ait değiller. İşte bu yüzden Kaplanları evcilleştiremiyoruz, Ne de ejderhalara boyun eğdirebiliriz; Şeytanlar hakkında bilgimiz yok, ruhları tanıyamayız. Eğer siz, Saygıdeğer Peder, o şeytani iblisi kızdırmayı başarırsanız, biz yüz rahibi ancak bir öğün yemek için yeterli bulabilir. O zaman hepimiz Göç Çarkı'na düşeriz; İkincisi, Chan korumuz ve eski tapınağımız yok edilecek; Ve üçüncüsü, Tathāgata'nın meclisinde Zaferin yarısının bile tadını çıkaramayacağız.

Bunlar o rahatsızlıklardan bazıları!" Hacı, rahibin böyle bir konuşma yaptığını duyunca,

Öfke alevlendi yüreğinden, Ve gazap filizlendi mesanesinden.

"Siz keşişler ne kadar aptal o l a b i l i r s i n i z ?" diye bağırdı. "Tek bildiğiniz canavar-ruh hakkında. Yaşlı Maymun'un kahramanlıkları hakkında hiçbir fikriniz yok mu?"

"Aslında bilmiyoruz," diye yanıtladı rahipler yumuşak bir sesle.

"Bugün size sadece kısa bir özet vereceğim," dedi Pilgrim. "Beni dinleyin, hepiniz Sen!

Çiçek-Meyve Dağı'nda kaplanları evcilleştirdim ve ejderhalara boyun eğdirdim; Cennet Sarayı'na yükselerek büyük hasara yol açtım. Açlık içinde Lord Lao'nun iksirini aldım. Ve çiğnedim -çok değil- sadece iki ya da üç topak! Susuzluktan Yeşim İmparatoru'nun şarabını aldım. Ve çok az içti, altı ya da yedi fincan! Siyah ya da beyaz değil, altın göz bebeklerim açıldığında, Gökyüzü solgunlaşacak Ve ay kararır; Ne çok uzun ne de çok kısa olmayan altın çemberli bir çubuk tuttuğumda, gelip gideceğim İz bırakmadan. Neden büyük ruhlardan ya da küçük şeytanlardan bahsediyorsun! Onların büyüsünden ya da şeytanlığından kim korkar! Kovaladığım an, kaçan kaçacak, Sarsıntılar sarsacak, Saklananlar saklanacak, Ve korkanlar korkacak; Onları yakaladığım an, kesilecekler, Yakılacaklar, toprak olacaklar, Ve dayak yiyecekler. Sekiz Ölümsüz'ün denizi geçmesi ve her birinin büyü y e t e n e ğ i n i o r t a y a ç ı k a r m a s ı g i b i b i r ş e y . Keşişler ve rahipler, Görmen için bu canavar ruhu yakalayacağım. Ancak o zaman benim yaşlı Maymun olduğumu anlayacaksın!"

Çeşitli keşişler bunu duyduklarında başlarını sallayıp kendi kendilerine şöyle dediler: "Bu hırsız budalanın koca ağzını açıp bu büyük sözleri söylemesinin bir dayanağı olmalı!"

Bu nedenle her biri Hacı'ya olumlu yanıt verdi, ancak lama rahibi konuştu:

"Bekle bir dakika! Efendiniz rahatsız olduğu için, bu canavar ruhu yakalamak için bu kadar hevesli olmamalısınız. Atasözünün dediği gibi,

Ziyafette bir prens Ya sarhoş olacak ya da beslenecek; Sahada bir kahraman Ya yaralanacak ya da ölecek.

Eğer ikiniz savaşa girerseniz, efendinizi bazı zorluklarla karşı karşıya bırakabilirsiniz ve bu hiç de uygun olmaz."

"Haklısın!" diye cevap verdi Hacı. "Önce efendime biraz soğuk su götüreyim, sonra dönerim." Sadaka tasını alıp suyla doldurduktan sonra tütsü mutfağından çıktı ve doğruca başrahibin odasına gitti. "Usta," diye bağırdı, "biraz soğuk su iç." Susuzluktan kıvranan Tripitaka başını kaldırdı, suyu ağzına götürdü ve güçlü bir yudum aldı. Gerçekten de

Susuzlukta bir damla sıvı tatlı çiy gibidir; Gerçek şifa gelir ve hastalık iyileşir.

Hacı, ihtiyarın yavaş yavaş gücünü yeniden kazandığını ve yüz hatlarının a y d ı n l a n d ı ğ ı n ı görünce, "Üstat, biraz pirinç çorbası alabilir misiniz?" diye sordu.

"Bu soğuk su," diye yanıtladı Tripitaka, "o kadar etkili bir iksir ki, hastalığımın en azından yarısı geçti. Eğer pirinç çorbası varsa, biraz yiyebilirim."

Bir anda Hacı tekrar tekrar bağırdı, "Efendim iyi. Biraz çorba ve pilav istiyor."

Onun çığlıkları keşişleri pirinci yıkamak, pişirmek, erişte yapmak, bisküvi pişirmek, ekmekleri buharda pişirmek ve pirinç-erişte çorbası yapmak için koşuşturmaya sevk etti. Aslında dört ya da beş tabak yemek getirdiler ama Tang Keşişi sadece yarım kase pirinç çorbası içebildi. Hacı ve Sha Monk bir tabak dolusu bitirmeyi başarırken, geri kalanın hepsi Sekiz Kural'ın midesine gitti. Kapları kaldırdıktan ve lambaları yaktıktan sonra keşişler emekliye ayrıldılar.

"Burada kaç gün kaldık?" diye sordu Tripitaka.

Hacı dedi ki, "Tam üç gün. Yarın gün batımında dördüncü gün olacak."

"Yolculuğumuzda ne kadar geride kaldık?" diye tekrar sordu Tripitaka. " Üstat," dedi Hacı, "böyle bir hesaplama yapamazsınız. Yarın yola çıkalım." "Kesinlikle,"

dedi Tripitaka. "Hâlâ pek iyi olmasam bile, yola çıksam iyi olur." "Bu durumda,"

dedi Hacı, "bu gece bir canavar-ruh yakalasam iyi olur."

"Bu sefer ne tür bir canavar-ruh yakalamak istiyorsun?" diye sordu Tripitaka, telaşlanarak.

"Bu manastırda bir canavar-ruh var," dedi Pilgrim. "Yaşlı Maymun onu onlar için yakalasın."

"Ey Öğrenci!" dedi Tang Keşişi. "Daha iyileşmedim bile ve sen şimdiden böyle bir şeye başlamak istiyorsun! Diyelim ki o şeytanın büyük büyü güçleri var ve sen onu yakalayamıyorsun. Beni tehlikeye atmış olmaz mısın?"

"Beni yere sermeye bayılıyorsun!" dedi Hacı. "Yaşlı Maymun her yerde şeytanları bastırmakla uğraşırken, onun hiç mazlum olduğunu gördün mü? Ellerimi oynatmayabilirim, ama oynattığım anda kazanırım."

Tripitaka onu çekiştirerek, "Öğrenci, atasözü meseleyi iyi ifade ediyor:

Birine iyilik yapabilecek durumdaysanız ona iyilik yapın; birinden bir şey esirgeyebilecek durumdaysanız onu esirgeyin. Huzursuzluk kanaatkârlıkla karşılaştırılabilir mi? Hoşgörü kavgacılıktan daha mı asildir?"

Büyük Bilge Sun, efendisinin ona tutkuyla yalvardığını ve bir şeytanı bastırmasına izin vermeyi reddettiğini duyduğunda, gerçeği söylemekten başka çaresi kalmadı ve şöyle dedi: "Efendim, bunu sizden saklamak istemiyorum ama şeytan bu yerde insanları yuttu."

Dehşete kapılan Tang Keşişi, "Bu şeytan hangi insanları yedi?" diye sordu.

"Bu manastırda üç gün kaldık," diye cevap verdi Hacı, "ve manastırın altı genç rahibi yutuldu."

Yaşlı adam şöyle dedi: "Bir tavşan öldüğünde tilki yas tutar; çünkü bir yaratık kendi türünün yasını tutar." Eğer bir şeytan bu manastırın rahiplerini yiyorsa, ben de bir rahibim. Gitmene izin vereceğim, ama dikkatli olmalısın."

"Bunu bana söylemene gerek yok," dedi Hacı. "Yaşlı Maymun ellerini kaldırdığı anda onu ortadan kaldıracaktır." Ona bir bakın! Lamba ışığında Sekiz Kural ve Sha Monk'a efendilerini korumaları için talimatlar verdi ve sonra sevinçle başrahibin odasından dışarı fırladı. Etrafa bakmak için ana Buddha salonuna ulaştığında, ay henüz doğmamış olmasına rağmen gökyüzünde yıldızlar olduğunu gördü. Salon tamamen karanlıktı, bu yüzden kristal kadehi yakmak için içinden biraz ölümsüz ateş çıkardı; sonra doğudaki çana vurmaya ve batıdaki çanı çalmaya gitti. Ardından vücudunu bir kez sallayarak en fazla on iki ya da on üç yaşında genç bir rahibe dönüştü. Sarı ipekten bir papaz cübbesi giymiş ve beyaz kumaştan bir gömlek giymiş, eli tahta bir balığa vururken kutsal yazıları zikrediyordu. İlk nöbet saatine kadar salonda bekledi ama hiçbir şey olmadı. İkinci saat geldiğinde, küçülen ay yeni doğmuşken, bir anda rüzgârın gürültüsünü duydu.

Muhteşem rüzgar!

Siyah sisi gökyüzünü kapatıyordu; Kasvetli bulutları yeryüzünü kapladı. Dört çeyreğe de mürekkep sıçramış ya da çivit mavisi bir boyayla kaplanmış gibiydi. İlk başta toz kaldırdı ve toprak püskürttü; Daha sonra ağaçları devirdi ve ormanları devirdi. Yıldızlar havalanan tozun ve püsküren toprağın arasından parıldasa da, ağaçlar devrilirken ve ormanlar yıkılırken ay soldu. Chang "e ağacına sıkıca sarılana kadar esti, Yeşim tavşan dönerek ot çanağını aradı; Dokuz Yıldız Yetkililerinin hepsi kapılarını kapattı, Dört Deniz'in Ejderha Kralları kapılarını kapattı; Şehir tanrıları tapınaklarında genç iblisler aradı, Ama hava ilahları bulutların

üzerinde yükselemedi. Hades'in Yama'sı at yüzlerini bulmaya çalıştı, Jüriüyeleri çılgınca koşuştururken. Kunlun zirvesindeki kayaları salladı Nehirve göllerdeki dalgaları çalkaladı.

Rüzgâr dindiğinde, hemen orkidelerin ve parfümlerin kokusunu hissetti ve kuşak yeşiminin çınlamasını duydu. Hafifçe ayağa kalktı ve bakmak için başını kaldırdı. Ah! Koridorda dimdik yürüyen güzel bir genç kızdı.

"Oo-li, oo-la!" diye bağırdı Hacı, kutsal yazıları okuyormuş gibi yaparak. Kız ona doğru yürüdü ve sarıldı, "Küçük ihtiyar, ne tür kutsal yazılar okuyorsun?" dedi.

"Söyleyeceğime yemin ettiğim şeyi!" diye yanıtladı Hacı. "Herkes uykusunun tadını çıkarıyor," dedi kız.

"Neden hala ilahi söylüyorsun?"

"Yemin ettim!" diye cevap verdi Hacı. "Nasıl yapmayayım?"

Ona bir kez daha sarılan kız onu öptü ve "Hadi dışarı çıkalım ve oyna. "

Hacı yüzünü kasıtlı olarak yana çevirerek, "Sen biraz aptalsın!" dedi.

"Fizyonomiyi biliyor musun?" diye sordu kız.

"Biraz," diye yanıtladı Hacı. "Yüzümü oku," dedi kız, "ve nasıl bir insan olduğumu

gör. olduğum kişi."

"Anladığım kadarıyla," dedi Hacı, "kayınpederin tarafından kovulmuş bir sürtük ya da hovarda gibisin!"

"Hiçbir şey görmedin!" diye haykırdı kız. "Hiçbir şey görmedin!

ben sürtük ya da hovarda değilim Kayınpederimin kaçmaya zorladığı. Eski hayatımın kötü kaderiyle Bana çok genç bir eş verildi, Evlilik töreni hakkında hiçbir şey bilmeyen ve beni bu gece onu terk etmeye iten.

Ama bu akşam çok parlak olan yıldızlar ve ay, senin ve benim buluşmamız için bir yakınlık yarattı. Hadi arka bahçeye gidelim ve

sevişelim." Hacı bunu duyunca başını salladı ve kendi kendine şöyle dedi: " Demek o birkaç aptal keşişin hepsi şehvete yenik düştü ve bu yüzdenhayatlarını kaybettiler. Şimdi

bile kandırmaya çalışıyor!"

Ona, "Hanımefendi, bu rahip henüz çok genç ve sevişme hakkında pek bir şey bilmiyor," dedi.

"Beni takip et," dedi kız, "sana öğreteceğim." Hacı gülümsedi ve kendi kendine, "Pekala! Onu takip edeceğim ve benimle ne yapmak istediğini göreceğim."

Kollarını birbirlerinin omuzlarına doladılar ve ikisi el ele arka bahçeye doğru yürümek üzere salondan çıktılar.

Hemen Pilgrim'i bacağıyla çelmeleyerek yere düşüren şeytan, kokuşmuş kökünü çimdiklemeye çalışırken çılgınca "Tatlım" diye ağlamaya başladı.

"Sevgili çocuğum!" diye haykırdı Pilgrim. "Yaşlı Maymun'u yutmak istiyorsun!"

Kadının elini yakaladı ve küçük bir takla tekniği kullanarak zebaniyi yere düşürdü. O zaman bile zebani, "Tatlım, yaşlı kadını nasıl düşüreceğini kesinlikle biliyorsun!" diye bağırdı. Hacı kendi kendine düşündü, "Eğer şimdi ona karşı harekete geçmezsem, neyi bekliyorum? Ne demişler,

Önce saldırırsanız daha güçlü olursunuz; gecikirseniz daha uzun yaşayamazsınız!"

Elleri kalçalarında, gövdesini dikleştirdi ve gerçek formunun sihirli görünümüne dönüşmek için sıçradı. Altın kabzalı demir çubuğunu kullanarak kızın kafasına vurdu.

Zebani de biraz irkildi ve kendi kendine, "Bu genç rahip oldukça zorlu!" diye düşündü. Dikkatlice bakmak için gözlerini iyice açtı ve

rakibinin aslında Sun soyadını taşıyan Yaşlı Tang'ın öğrencisi olduğunugördü. Yine de en ufak bir korkuya kapılmamıştı. Ne tür bir ruh olduğunumu soruyorsunuz? O

Altın bir burun ve kar gibi bir kürk. Yeraltındaki tünellerde yaşar, her yeri hem güvenli hem de sağlamdır. Üç yüz yıl önce beslediği bir nefes onu birkaç kez Ruh Dağı "nın kıyısına göndermişti. Karnını doyurduktan sonra mumlar ve çiçekler, Tathāgata'nın iradesiyle Pagoda Taşıyıcısı'nın aziz çocuğu olmak üzere ṭsürgün edildi; Prens Naa onu kız kardeşi olarak aldı. O ne efsanevi, denizi dolduran bir kuş ne de kutsal bir dağın taşıdığı bir kaplumbağa. Lei Huan'ın sihirli kılıcından korkmaz; Lü Qian'ın kılıcı ona yaklaşamaz. Oraya buraya kaçışıyorlar, Han ya da Yangzi Nehri "nin enine ve boyuna meydan okur; Bir aşağı bir yukarı koşuşturur Tai ya da Heng Dağı'nın yükseklikleri onun özel gücüdür. Onu gördüğünüzde baştan çıkarıcı ve tatlı görünür,

Kendi muazzam büyü gücüyle gurur duyarak, bir çift kılıcı rahatça eline aldı ve sağa sola savurmaya, doğuya ve batıya doğru kesmeye başladı, gürültülü şangırtılara ve çınlamalara neden oldu. Hacı biraz daha güçlü olmasına rağmen, onu tam olarak geçemedi. Her yerden soğuk bir rüzgâr yükseliyordu ve azalan ay artık ışığını kaybetmişti. Arka bahçede bu muhteşem savaşa girişen ikisine bir bakın!

Yerden soğuk bir rüzgâr yükseldi; küçülen ay soluk bir ışık yaydı. Budist sarayı sessizdi Ve ruh sundurmasını terk etti. Ama arka bahçe tam bir savaş alanıydı! Büyük Güneş Usta, Göklerden gelen bir bilge ve tüylü bir kız, Kadınların kraliçesi, Sihirli güçlerini yarıştırmaya başladılar. Bir kadının kalbi katılaştı bu kara budalayı azarlamak için; Biri bilgelik dolu gözlerini genişletti bir kıza ters ters bakmak için. İki elindeki kılıçlar uçtuğunda, "bayan bodhisattva "yı kim tanıyabilir? Tek çubuk saldırdığında, Canlı bir vajra muhafızından daha acımasızdı. Altın kubbeli yıldırımlar gibi çatırdadı; Beyaz çelik parlak yıldızlar gibi parladı. Yalıçapkınları yeşim kulelerden düştü; Mandarin ördekleri altın salonda kırıldı. Szechwan ayı karardıkça feryat etti; Yaban kazları uçsuz bucaksız

güney göğünden seslendi. On sekiz arhat Hepsi gizlice bravo diye bağırdı;Otuz iki deva Herkes dehşete kapıldı.

Büyük Bilge Güneş giderek daha enerjik hale geldikçe, sopasının darbeleri neredeyse hiç gevşemedikçe, canavar-ruh ona daha fazla dayanamayacağından şüphelendi. Birden kaşlarını çatarak bir plan yaptı ve kaçmak için döndü.

"Kanunsuz fahişe!" diye bağırdı Pilgrim. "Nereye gidiyorsun? Derhal teslim ol!"

Ancak canavar-ruh cevap vermeyi reddetti ve geri çekilmeye devam etti. Hacı ona yetişmek üzere olana kadar bekledi ve sonra sol ayağındaki çiçek terliğini çıkardı. Bir büyü okuyarak ve üzerine bir ağız dolusu sihirli nefes üfleyerek, "Değiş!" diye bağırdı ve her iki eli de saldırmak için kılıçları tutan kendi görünümüne dönüştü. Gerçek benliği bir anda berrak bir boraya dönüştü ve kayboldu. Eyvah! Tripitaka için bir kez daha felaketin yıldızı değil mi? Başrahibin odasına girdi ve hemen Tripitaka Tang'ı kaçırdı. Sessizce ve görünmez bir şekilde bulutlara doğru yükseldiler ve göz açıp kapayıncaya kadar Boşluğa Hapseden Dağ'a ulaştılar. Dipsiz Mağara'ya girdikten sonra, küçüklerinden vejetaryen bir düğün ziyafeti hazırlamalarını istedi ve şimdilik onları orada bırakacağız.

Şimdi size, bir açıklık bulana ve canavar-ruhu bir sopa darbesiyle yere serene kadar endişeyle savaşan Pilgrim'den bahsedeceğiz. Ancak o zaman bunun sadece bir çiçek terliği olduğunu keşfetti. Kandırıldığını anlayan Hacı, ustasını görmek için koşarak geri döndü ama ustasını hiçbir yerde bulamadı. Sadece Budala ve Sha Monk oradaydı ve bir şeyler hakkında gürültülü bir şekilde konuşuyorlardı. Çılgına dönen Hacı, iyi ya da kötü her şeyi unutarak asasını havaya kaldırdı ve şöyle bağırdı: "İkinizi de katledeceğim! İkinizi de katledeceğim!" Bizim Budala o kadar korkmuştu ki nereye kaçacağını bilemedi. Ancak Sha Monk, ne de olsa Ruh Dağı'ndan bir generaldi. İşlerin karıştığını görünce nazik ve yumuşak bir tavırla öne doğru yürüdü ve dizlerinin üzerine çöktü. "Ağabey," dedi, "

sanırım ne olduğunu biliyorum Mesele şu ki. İkimizi de öldürmekistiyorsun, böylece eve gidebilecek ve Usta'yı kurtarmaya gitmeyeceksin."

"İkinizi de öldüreceğim," diye yanıtladı Hacı, "sonra da gidip onu tek başıma kurtaracağım."

Sha Monk gülümseyerek, "Ağabey, nasıl b ö y l e konuşabiliyorsun?" dedi. "Biz ikimiz olmadan, atasözündeki duruma düşersiniz:

İpek elyaf iplik değildir; Tek bir el alkışlayamaz.

Ey Ağabey! Bavullara ve ata senin için kim bakacak?

Guan ve Bao'nun altınlarını bölüşmesini taklit etmemiz, Sun ve Pang'ın zeka yarışını taklit etmemizden daha iyidir.

Eskilerin dediği gibi,

Kaplanla savaşmak için aynı kandan kardeşlere ihtiyacınız vardır; Savaşa gitmek için babalar ve oğullardan oluşan bir birlik gerekir.

Bizi bu dayaktan kurtarmanız için size yalvarıyorum. Sabaha kadar Usta "yı aramak için sizinle akıl ve çaba birliği yapacağız."

Hacı'nın muazzam büyü güçleri olmasına rağmen, o aynı zamanda çok mantıklı bir insandı. Sha Monk'un böyle yalvardığını görünce hemen yumuşadı ve şöyle dedi: "Sekiz Kural, Sha Monk, ikiniz de kalkın. Yarın Üstadı bulmak için kendimizi zorlamalıyız." Budala kurtulduğunu öğrendiğinde, Hacı'ya gökyüzünün yarısını vaat etmeye hazırdı! "Ey Ağabey," dedi, "bırak yaşlı Hog her şeyle ilgilensin!" Akıllarında bu kadar çok şey olan üç kardeş elbette zorlukla uyuyabildiler. Bunu nasıl da diliyorlardı

Başlarını bir sallayışları güneşin doğuşunu getirirdi, Nefeslerinin bir üfleyişi tüm yıldızları dağıtırdı!

Şafak sökene kadar oturduktan sonra üçü hemen yola çıkmaya hazırlandı. Manastırdaki keşişlerden bazıları kısa süre sonra ortaya

çıkarak, "Saygıdeğer pederler nereye gidiyor?" diye sordular.

"Bunu söylemek benim için çok zor!" diye cevap verdi Hacı kıkırdayarak. "Dün sizin için canavar-ruhu yakalayacağım diye övünmüştüm. Başaramadım ama onun yerine efendimizi kaybettim. Onu bulmaya gitmek üzereyiz."

Korkuya kapılan keşişler, "Saygıdeğer Peder, bu kadar küçük bir meselemiz şimdi de efendinizin başına dert oldu. Onu aramak için nereye gitmeyi planlıyorsunuz?"

"Bakabileceğimiz bir yer olacak," diye yanıtladı Hacı.

"Bu durumda," dedi keşişlerden biri hızla, "acele etmenize gerek yok. Lütfen önce biraz kahvaltı edin."

Bunun üzerine birkaç kase pirinç çorbası getirdiler ve Sekiz Kural hepsini bitirdi. "İyi keşişler!" diye bağırdı. "Efendimizi bulduktan sonra, biraz daha eğlenmek için geri döneceğiz!"

"Demek hâlâ yemek için buraya dönmek istiyorsun!" dedi Hacı. " Neden bunun yerine Devarāja Salonu "na gidip o kızın hala buralarda olup olmadığına bakmıyorsun?"

"Hayır, değil, değil!" dedi başka bir rahip telaşla. "Orada bir gece kaldı ama ertesi gün ortadan kayboldu." Hacı büyük bir sevinç içinde keşişlerden hemen ayrıldı ve Sekiz Kural ile Şa Keşiş'ten bavulları taşımalarını ve atı doğuya yöneldi. "Bir hata yaptın, Ağabey," dedi Sekiz Kural. "Neden bunun yerine doğuya gitmek istiyorsun?"

"Nereden biliyorsun?" diye sordu Pilgrim. "Geçen gün karaçam ormanında bağlanan o kız var ya, Maymun'un ateşli gözleri ve elmas gözbebekleri uzun zamandır onun içini görüyordu. Hepiniz onun çok iyi bir insan olduğunu sanıyordunuz! Keşişleri yiyen oydu ve Üstadı kaçıran da oydu. Gerçekten de iyi bir bayan Bodhisattva'yı kurtardınız! Şimdi Usta kaçırıldığına göre, geldiğimiz yolda onu aramalıyız."

"Çok iyi! Çok iyi!" dedi ikisi de hayranlıkla iç geçirerek. "Gerçekten de sertliğinizde bir incelik var! Haydi gidelim! Hadi gidelim!"

Üçü aceleyle ormana geri döndüklerinde gördükleri tek şey

Sonsuz bulutlar, Sınırsız sis, Katmanlı kayalar, Dolambaçlı yol; Tilkilerin ve tavşanların çaprazlama izleri; Kaplanlar, kurtlar ve leoparlar orada kalabalıklaşıyor. Ormandaki şeytandan hiçbir iz yoktu, Tripitaka'nın nerede olduğunu bilmiyorlardı.

Daha da endişelenen Hacı sopasını çıkardı ve vücudunu bir kez sallayarak Göksel Saray'ı büyük ölçüde rahatsız eden o görünüme büründü: üç başlı ve altı kollu üç sopayla ormanın her yerine çılgınca darbeler indirdi.

Bunu görünce Sekiz Kural, "Sha Keşiş, Ağabey çılgına döndü. Usta "yı bulamadığı için öfke nöbeti geçiriyor!" Ancak Hacı'nın öfkesi iki yaşlı adamı ortaya çıkarmayı başardı; biri dağ tanrısı, diğeri ise yerel ruhtu. " Yüce Bilge," dediler dizlerinin üzerine çökerken, "dağ tanrısı ve yerel ruh sizi görmeye geldi."

"Ne mucizevi bir sopa!" diye haykırdı Sekiz Kural. "Onu salladı ve hem bu dağ tanrısını hem de bu yerel ruhu yendi. Biraz daha sallarsa Jüpiter'i bile yenebilir!"

"Dağ tanrısı, yerel ruh," dedi Hacı sorgulamaya başlarken. "Ne kadar terbiyesizsin! Bu yerde haydutları müttefikin yapmakta ısrar ediyorsun ve başarılı olduklarında da şüphesiz senin onuruna hayvanları kurban ediyorlar. Şimdi de bir canavar-ruhla birlik olup efendimi kaçırmak için ona katılıyorsun. Onu nereye sakladınız? Derhal itiraf et, ben de seni dayaktan kurtarayım!"

Dehşete kapılan iki tanrı şöyle dedi: "Büyük Bilge yanlışlıkla bizi suçladı. O canavar-ruh bu dağda değil ve bizim egemenliğimize de tabi değil. Ancak bu küçük tanrılar dün geceki rüzgarın kaynağı hakkında biraz bilgi sahibidir."

"Eğer biliyorsan," dedi Pilgrim, "hepsini anlat!"

Yerel ruh şöyle dedi: "O canavar-ruh efendinizi buradan yaklaşık bin mil güneyde bir yere kaçırdı. Orada, içinde Dipsiz adında bir mağaranın bulunduğu Boşluğa Hapsolma adında bir dağ var. Mağaranın sahibi, efendinizi kaçıran canavar ruhtur." Duydukları karşısında irkilen Pilgrim ve sihirli görünümünü geri aldı. Gerçek haliyle Sekiz Kural ve Sha Monk'a "Usta çok uzakta" dedi.

"Eğer çok uzaktaysa," dedi Sekiz Kural, "oraya ulaşmak için bulutların üzerinde

uçalım."

Sevgili Aptal! Önce şiddetli bir rüzgâra binerek yükseldi, ardından Sha Monk bulutlara bindi. Beyaz at aslen bir ejderha prensi olduğu için o da sırtındaki yüklerle rüzgâr ve sise basıyordu. Ardından Büyük Bilge de bulut taklasına bindi ve hepsi doğruca güneye yöneldi. Kısa bir süre sonra yollarını kesen devasa bir dağ görmüşler. Atlarını geri çeken üçü bulutlarını durdurduklarında dağın

Mavi gökyüzüne sürtünen bir tepe, Yeşil boşluğa katılan bir tepe. Binlerce çeşit ağaç büyüdü her yerde; Kuşlar ve kümes hayvanları, kakofonik, orada burada uçtu. Kaplanlar, leoparlar gruplar halinde yürüyordu; Geyikler, antiloplar sürüler halinde hareket ediyordu. Güneşe baktığı yerde, Nadir çiçekler ve bitkiler güzel kokularla büyür; Gölgeli kısımlarda Buz ve kar inatçı kaldı. Engebeli zirveler; Sarp uçurumlar; Uzun bir tepe dik; Derin, dolambaçlı bir dere. Koyu çam ağaçları Ve pullu kayalar- Bir gezginin kalbine korku salan bir manzara! Ne bir ormancının gölgesi görüldü, Ne de ot toplayan bir gencin izi. Siz sisi kaldırmadan önce vahşi hayvanlar Her tarafta tilkiler rüzgarı çağırırken.

Sekiz Kural dedi ki, "Ey Ağabey! Böyle engebeli bir dağ şeytanları barındırıyor olmalı!"

"Bunu söylemeye gerek yok!" diye cevap verdi Hacı. "Atasözünün dediği gibi,

yüksek dağların her zaman şeytanları olacaktır. Engebeli zirveler ruhsuz olabilir mi?

Sha Monk, sen ve ben burada kalacağız, Sekiz Kural da dağın eteklerine inerek hangi yolun daha iyi olduğuna bakabilir. Ayrıca gerçekten bir mağara olup olmadığını ve kapılarının açık olup olmadığını da öğrenmeli ve kapsamlı bir araştırma yaptıktan sonra gidip Üstadı bulup onu kurtarabiliriz."

"Yaşlı Domuz çok şanssız!" dedi Sekiz Kural. "Her zaman ilk önce benim başıma bir iş açıyorsun!" Pilgrim, "Dün gece her şeyi halledeceğini söylemiştin. Şimdi sözünden nasıl dönersin?"

"Kavga çıkarmaya gerek yok!" dedi Sekiz Kural. "Ben gidiyorum." Muckrake "ini yere bırakan Budala, giysilerini silkeledi ve eli boş olarak dağdan aşağı atladı. Giderken başına iyi mi kötü mü geleceğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第082回 · Bölüm 82

Güzel kız Yang'ı arıyor İlkel ruh Yol'u koruyor

Size Sekiz Kural'dan bahsediyorduk; dağdan aşağı inerken dar bir patika keşfetmiş ve bu patikayı beş ya da altı mil boyunca takip etmiş. Birdenbire bir kuyudan su çıkaran iki dişi şeytanı görmüş. Onların dişi şeytanlar olduğunu nasıl bu kadar kolay anladığını soruyorsunuz? Çünkü her birinin başında yaklaşık on beş santim boyunda ve küçük bambu şeritlerle süslenmiş bir saç teli olduğunu gördü. Çok demode bir tarzdı! Bizim Budala onlara doğru yürüdü ve "Canavar şeytanlar!" diye bağırdı. Duydukları karşısında çileden çıkan zebaniler birbirlerine şöyle dediler: " Bu keşiş tam bir düzenbaz! Onu tanımıyoruz ve onunla hiç konuşmadık. Nasıl olur da bize canavar şeytanlar diye hitap edebilir?"

Çok sinirlenen zebaniler, su taşımak için yanlarında getirdikleri sırıkları alıp Sekiz Kural'ın kafasına indirdiler.

Idiot'un darbeleri savuşturacak silahı olmadığından, onu birkaç kez pataklamayı başardılar. Başını tutarak dağa geri koştu ve ağlayarak, "Ey Ağabey, geri dönelim! Bu şeytanlar çok vahşi!"

"Ne kadar vahşi?" diye sordu Hacı. Sekiz Kural cevap verdi: "Dağ vadisinde bir kuyudan su çıkaran iki dişi canavar ruh vardı. Onları bir kez çağırdım ve beni sopalarla birkaç kez dövdüler."

"Onlara ne dedin?" diye sordu Hacı. "Onlara canavar şeytanlar dedim," diye yanıtladı Sekiz Kural.

"Bu," dedi Pilgrim kıkırdayarak, "çok küçük bir dayaktı!"

"Benimle ilgilendiğiniz için teşekkürler!" dedi Sekiz Kural. "Başım şişti ve sen bunun çok küçük bir dayak olduğunu iddia ediyorsun!" Hacı dedi ki, "Şu atasözünü duymadın mı?

Kibarlık dünyayı aşar; İnatçılık sizi hiçbir yere götürmez.

Onlar bu bölgenin canavarları, ama biz çok uzaklardan gelen keşişleriz. Vücudunuzun her yerinde silahlarınız olsa bile, yine de daha nazik olmanız gerekirdi. Onlara doğru yürüyorsunuz ve hemen canavar şeytanlar diyorsunuz! Seni görmezden gelip bana vurmak isterler mi? "Bir insan edep ve müziği ilk sıraya koymalıdır."" "Ben bu konuda daha da cahilim!" dedi Sekiz Kural.

Hacı, "Gençliğinde dağda insan yerken, iki tür odun hakkında bilgin var mıydı?" diye sordu.

"Hayır, bunlar ne?" diye sordu Sekiz Kural. "Biri kavak, diğeri de gül ağacı," dedi Hacı. "Kavak doğası gereği oldukça esnektir ve zanaatkârlar tarafından kutsal resimleri oymak veya Tathāgatalar yapmak için kullanılır. Ahşap altınla kaplanır ve boyanır; yeşim taşı ve diğer süslemelerle süslenir. On binlerce insan ibadetlerinde onun önünde tütsü yakar ve sayısız kutsamadan yararlanır. Gül ağacı ise doğası gereği dayanıklı ve serttir. Bu nedenle petrol fabrikaları onu tabut yapmak için toplar: tahtaları demir halkalarla bağlar ve sonra tokmaklarla döverler. Gördüğünüz gibi, ahşabın sertliği bu şekilde acı çekmesine neden oluyor."

"Ey Ağabey!" dedi Sekiz Kural. "Bana böyle bir hikayeyi biraz daha erken anlatsaydın, onların dayağından kurtulmuş olurdum."

"Geri dönüp onları daha fazla sorgulamalısın," dedi Pilgrim. "Ama beni tanıyacaklar," diye itiraz etti Sekiz Kural. Hacı, "Dönüşüm geçirerek gidebilirsin," diye yanıtladı. Sekiz Kural, "Dönüşüm geçirerek gitsem bile, onları nasıl sorgulamalıyım, Ağabey?" diye sordu. Hacı yanıtladı, " Kendini dönüştürdükten sonra onlara doğru yürü ve uygun bir selam ver. Kaç yaşında olduklarına bakın. Eğer bizimle aynı yaştalarsa, onlara Hanımefendi diye hitap edin. Eğer biraz daha büyüklerse, o zaman onlara Mesdames deyin."

"Ne saçmalık!" dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. "Burası evden çok uzak. Neden bu kadar samimi olmaya zahmet edelim ki?"

"Bu bir samimiyet meselesi değil," dedi Pilgrim, "onlardan bilgi almak meselesi. Eğer Üstadı gerçekten kaçırmışlarsa, onlara karşı hemen harekete geçebiliriz. Değilse, işimizi bitirmek için başka bir yere gitmekten kesinlikle gecikmek istemeyiz, değil mi?"

"Haklısın," dedi Sekiz Kural, "geri döneceğim."

Sevgili Aptal! Tırmığı belindeki kuşağın içine sokarak dağ vadisine doğru yürüdü ve vücudunu bir kez sallayarak esmer, şişman bir rahibe dönüştü. Zebanilere doğru kasıla kasıla yürüdü ve "Hanımlar, bu mütevazı din adamı sizi selamlıyor" diyerek derin bir şekilde eğildi.

Memnun olan ikisi birbirlerine şöyle dediler: "Bu rahip çok iyi biri! Nasıl selam vereceğini ve insanları nasıl selamlayacağını biliyor."

"İhtiyar," diye sordu içlerinden biri, "Nereden geldin sen?"

"Ben nereden geldim," dedi Sekiz Kural.

"Nereye gidiyorsun?" diye tekrar sordu.

"Nereye gidiyorum?" diye tekrar cevap verdi.

"Adın ne?" diye üçüncü kez sordu. "Benim

adım ne?" diye üçüncü kez cevap verdi.

Zebani gülerek, "Bu rahip iyi biri ama insanların söylediklerini tekrarlamaktan başka hiçbir şey bilmiyor, kendi tarihini bile bilmiyor gibi görünüyor," dedi.

"Bayanlar," diye sordu Sekiz Kural, "neden su boşaltıyorsunuz?"

Zebani şöyle dedi: "Bunu bilmiyor olabilirsiniz rahip ama dün gece evimizin hanımı eğlendirmek istediği bir Tang Keşişini mağaramıza kaçırdı. Mağaramızdaki su yeterince temiz olmadığından, ikimizi buraya yin-yang çiftleşmesinin bir ürünü olan ince su getirmeye gönderdi.

Ayrıca Tang Keşişi için vejetaryen bir ziyafet hazırlatıyor, çünkü bu akşam onunla evlenmek istiyor." Bunu duyunca, bizim Budala hızla dağa

doğru koşmaya başladı ve "Sha Monk, bavulları hemen getir vebölüşelim!" diye bağırdı.

"İkinci Ağabey," diye sordu Sha Monk, "neden tekrar bölmek istiyorsunuz?"

"Bölüştükten sonra," diye yanıtladı Sekiz Kural, "sen Akan Kum Nehri'ne dönüp insanları yiyebilirsin, ben de Gao Köyü'ne dönüp kayınvalidemi göreceğim.

Büyük Birader Çiçek-Meyve Dağı'na gidip kendisine bilge diyebilir, beyaz at ise okyanusa dönüp ejderha olabilir.

Efendi, gördüğünüz gibi, mağaradaki canavar-ruhla çoktan evlendi. Hepimiz kendi geçimimizi sağlamak için dağılmalıyız." Hacı, "Bu aptal yine gevezelik ediyor!" dedi.

"Sadece oğlun gevezelik ediyor!" diye yanıtladı Sekiz Kural. "Az önce, o iki canavar ruh bana Tang Keşişi için vejetaryen bir ziyafet hazırladıklarını söylediler. Karnını doyurduktan sonra evlenecekler."

"O canavar ruh, Efendi'yi mağaraya hapsetmiş olabilir," dedi Hacı, " ama şişkin gözlerle onu kurtarmamızı bekliyor olmalı. Ve sen bu şekilde konuşuyorsun!"

"Onu nasıl kurtaracağız?" diye sordu Sekiz Kural. Hacı, "Biz o iki dişi şeytanı takip ederken siz i k i n i z atı sürün ve eşyaları sırıkla taşıyın. Bizi kapılarına kadar götürmelerine izin vereceğiz ve sonra birlikte saldırıya başlayacağız." Bizim Budala'nın itaat etmekten başka çaresi yoktu. Hacı gözlerini çok uzaklardan, dağın derinliklerinde yirmi mil kadar yürüdükten sonra gözden kaybolan iki şeytana dikti. "Usta gündüz hayaletleri tarafından ele geçirilmiş olmalı!" diye haykırdı şaşkın Sekiz Kural.

"Ne güzel bir algı!" dedi Pilgrim. "Onların gerçek biçimlerini nasıl bu kadar kolay söyleyebildin?"

Sekiz Kural, "Bu şeytanlar yürürken sularını taşıyorlardı ve sonra aniden ortadan kayboldular. Onlar gündüz hayaletleri değil mi?"

"Sanırım onun yerine bir mağaranın içine girmişler," dedi Pilgrim. " Dur bir

bakayım bak."

Sevgili Büyük Bilge! Ateş saçan gözlerini ve elmas göz bebeklerini açarak etrafı

taradı ama hiçbir hareket görmedi. Ancak sarp bir kayalığın altında, beş renkten oluşan çiçek desenleriyle süslü zarif ajurlu oymalara sahip küçük bir teras ile üç saçaklı ve beyaz sancaklı yüksek bir kapı vardı. Bakmak için Sekiz Kural ve Sha Monk ile birlikte terasa doğru yürüdüğünde, kapının üzerinde şu büyük yazıların yazılı olduğunu gördü:

Boşluk Dağı, Dipsiz Mağara.

"Kardeşlerim," dedi Pilgrim, "o canavar ruh bu binayı buraya dikmiş, ama acaba kapıyı nereye koymuş?"

"Çok uzakta olamaz," dedi Sha Monk. "Dikkatli bir arama yapalım."

Etrafa bakmak için döndüklerinde, dağın eteğindeki yüksek kapının altında, yüzey alanı on mil kareden fazla olması gereken devasa bir kaya keşfettiler. Bu kayanın ortasında, kabaca büyük bir toprak fıçı büyüklüğünde bir mağaraya açılan bir delik vardı ve bu delik üzerinde o kadar sık gezinilmişti ki, girişin yüzeyi parlak ve pürüzsüz hale gelmişti.

"Ey Büyük Kardeş!" dedi Sekiz Kural. "Bu, canavar-ruhun girip çıktığı giriş." Pilgrim ona baktığında, "Ne kadar garip! İkiniz de biliyorsunuz ki yaşlı Maymun Tang Keşişi'nin muhafızı olduğundan beri pek çok canavar-ruh yakaladı. Ama bunun gibi bir mağarada yaşayanını hiç görmemiştim. Sekiz Kural, önce sen aşağı in ve ne kadar derin olduğuna bak. Sonra ben içeri girip Usta'yı kurtarmaya çalışırım." Sekiz Kural başını sallayarak, "Bu çok zor! Çok zor! Yaşlı Domuz oldukça hantal. Eğer takılıp düşersem, iki ya da üç yıl sonra dibe ulaşabilir miyim merak

ediyorum!"

"O kadar derin mi?" diye sordu Pilgrim. "Sadece bak!" dedi Sekiz Kural.

Büyük Bilge mağaranın ağzında secdeye kapandı ve aşağıya doğru baktı. Aman Tanrım! Çok derindi! Etrafı üç yüz milden fazla olmalıydı. " Kardeşlerim," dedi arkasını dönerek, "gerçekten de çok derin!"

"Geri dönseniz iyi olur!" dedi Sekiz Kural. "Usta "yı kurtaramazsın!"

"Nasıl böyle konuşabiliyorsun!" diye cevap verdi Hacı. "Tembel olmamalısın, miskin de olmamalısın. Bavulları yere bırakalım ve atı yüksek kapının sütununa bağlayalım. Tırmığını kullan ve Sha Monk da asasıyla girişi kapatabilir. Ben araştırmak için içeri gireceğim. Eğer Efendi gerçekten içerideyse, canavar ruha saldırmak ve onu dışarı kovalamak için demir çubuğumu kullanacağım. Buradaki girişe ulaştığında, siz ikiniz onun kaçış yolunu kesebilirsiniz. Bu hem içeriden hem de dışarıdan işbirliği demek. Ancak ruhları bu şekilde katlettikten sonra Üstadı kurtarmayı umabiliriz."

İkisi de itaat etti. Hacı bir sıçrayışla mağaraya girdi.

Ayaklarının altında on bin renkli bulut yükseldi; Hayırlı hava, katmanlar halinde, onun yanını örttü.

Kısa bir süre sonra mağaranın derinliklerine ulaştı, ancak mağaranın aydınlık ve berrak olduğunu gördü. Dış dünya gibi burada da güneş ışığı, rüzgârın hışırtısı, çiçekler, meyveler ve ağaçlar vardı. Çok sevinen Hacı kendi kendine şöyle dedi: "Ne muhteşem bir yer! Bu bana, dünyaya geldiğinde Cennet'in yaşlı Maymun'a bahşettiği Su Perdesi Mağarası'nı düşündürüyor. Ama burası da bir mağara - Cennet, kutsanmış bir bölge!"

Etrafına baktığında, çamlar ve bambularla çevrili çift kanatlı yüksek bir kapı da gördü. Kapının içinde birçok bina vardı ve kendi kendine tekrar düşündü, "Burası canavar-ruhun ikametgahı olmalı. İçeri girip biraz araştırma yapayım.

Ama durun! Bu şekilde girersem beni tanır. Dönüşüm geçireceğim." Sihirli işareti yaptı ve kendini sallayarak hemen bir sineğe dönüştü ve canavar-ruhu gözetlemek için sessizce yüksek kapıya doğru uçtu. Orada şeytanın sazdan bir köşkün ortasında oturduğunu gördü. Çam ormanında kurtarıldığı ya da Pilgrim'in manastırda onunla savaştığı zamanki görüntüsünden çok farklı görünüyordu. Makyajı her zamankinden daha güzeldi:

Saçlarını karga yuvası gibi topuz yapmıştı, Yeşil yün bir ceket giymişti. Zambak kancaları gibi bir çift küçük ayak; On parmağı baharın körpe filizlerine benziyordu. Yuvarlak, pudralı yüzü gümüş bir disk gibiydi; Kiraz gibi pürüzsüz dudakları allıktandı. Ciddi ve düzgün görünüyordu güzel şekli, Ayın Chang'e'sinden daha hoş. O gün, hemen yatağını paylaşacağı kutsal kitap arayışındaki keşişi yakaladı.

Hacı, kadının söyleyeceklerini duyabilmek için hiç ses çıkarmadı.

Kısa bir süre sonra kiraz dudaklarını araladı ve son derece sevimli bir tavırla seslendi: "Küçükler, vejetaryen ziyafetini çabucak hazırlayın! Kardeş Tang Monk'un karnı doyurulduktan sonra onunla evleneceğiz."

Pilgrim kendi kendine gülümseyerek, "Demek ciddiymiş!" dedi. "Sekiz Kural'ın sadece eğlence olsun diye saçmaladığını sanıyordum. Oraya uçacağım ve Usta'yı arayacağım. Şu anda aklının ne kadar yerinde olduğunu merak ediyorum. Eğer bu şeytan tarafından etkilenmişse, onu burada bırakacağım."

Hemen kanatlarını açıp içeri uçtu; doğu koridorunun ötesinde, üstü kırmızı, yarı saydam ve altı opak kâğıtlarla kaplı bir odada Tang Keşişi oturuyordu.

Kâğıttan yapılmış kafeslere kafa üstü çakılan Pilgrim, Tang Keşişi'nin kel kafasına atladı ve "Usta!" diye bağırdı.

Tripitaka onun sesini hemen tanıdı ve "Öğrenci, kurtar beni!" dedi.

"Bunu yapamam, Usta!" diye yanıtladı Hacı. "O canavar ruh senin için bir ziyafet hazırlıyor, ardından da seninle evlenmeyi planlıyor. Eğer sana bir kız ya da erkek çocuk doğurursa, bu senin rahip neslin olacak. Neden bu kadar üzgünsün?" Bunu duyan yaşlı adam dişlerini sıkarak konuştu:

"Öğrenci, Chang "an'dan ayrıldıktan sonra seni İki Sınır Dağı'na götürdüm. Batıya doğru yolculuğumuza başladığımızdan beri, ne zaman et kullandım? Hangi gün sapkın bir düşünceye kapıldım? Şimdi beni eşi olarak isteyen bu canavar ruh tarafından yakalandım. Eğer gerçek yangımı kaybedersem, Göç Çarkı'na düşmeme ve Karanlıklar Dağı'nın arkasına sürülmeme izin ver! Asla kurtuluş bulamayayım!"

"Yemin etme!" dedi Hacı kıkırdayarak. "Eğer gerçekten Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak istiyorsan, yaşlı Maymun seni oraya götürecektir."

"Ama geldiğimiz yolu tamamen unuttum," dedi Tripitaka.

Hacı, "Sakın bana yolu tamamen unuttuğunu söyleme! Onun bu mağarası gelişigüzel girip çıkabileceğin bir yer değil. Yukarıdan sürünerek girilen bir mağara; seni kurtardıktan sonra aşağıdan sürünerek geri çıkmalıyız. Eğer şanslıysak, mağaranın ağzını bulur ve dışarı çıkarız. Şanssızsak, girişi bulamayabilir ve boğulabiliriz."

"Eğer bu kadar zorsa, ne yapacağız?" diye sordu Tripitaka, gözleri yaşlarla dolmuştu.

"Bu bir şey değil! Bu hiçbir şey!" dedi Pilgrim. "Canavar-ruh seninle içmek istiyor ve senin de buna uymaktan başka çaren yok. Ama onun için doldururken, kabarcıklar oluşması için oldukça hızlı yap. Ben bir köstebek cırcır böceğine dönüşeceğim ve şarap kabarcıklarının içine uçacağım. Beni karnının içinde yuttuğunda, kalbini sıkacağım ve bağırsaklarını parçalayacağım. Canavar ruhu bu şekilde öldürdükten sonra dışarı çıkabileceksin."

"Öğrenci," dedi Tripitaka, "bana söylediklerin oldukça insanlık dışı."

"Tek yapmak istediğin erdemse," dedi Pilgrim, "hayatın sona erecek. Canavar bir ruh, insanlara zarar vermenin ta kendisidir. Ona nasıl acıyabilirsin?"

"Tamam, tamam! Tamam!" dedi Tripitaka. "Ama bana yakın

durmalısın." Gerçekten de

Büyük Bilge Sun, Tripitaka Tang'ı sıkıca korudu; Kutsal kitap keşişi yalnızca Yakışıklı Maymun Kral'a güveniyordu.

Usta ve öğrenci tartışmalarını bitirmeden önce hazırlıklarını tamamlayan canavar ruh doğu koridoruna yaklaştı ve kilitli kapıyı açtı. " Yaşlı," diye seslendi ama Tang Keşişi cevap vermeye cesaret edemedi. Ona tekrar seslendi ama o yine cevap vermeye cesaret edemedi.

Neden cevap vermeye cesaret edemediğini soruyorsunuz? Çünkü aklına bir

atasözü geldi:

Ağız parçalanır ve enerji dağılır; Dil hareket eder ve çekişme doğar.

Sonra, ağzını açmayı kesinlikle reddederse, kadının şiddete başvurabileceği ve hayatına anında son verebileceği gerçeğini daha fazla düşündü.

Gerçekten de

İki hastalık arasında kalan zihni ağzına sordu; Hasta, çok düşündü, ağzı zihnine sordu.

Adam ikilemini düşünürken, kadın ona bir kez daha seslendi: "İhtiyar!"

Tang Keşişi'nin ona cevap vermekten başka çaresi yoktu: " Hanımefendi, ben buradayım." Yaşlı adam böyle bir cevap verdiğinde, sanki bedeni binlerce kilo ağırlığıyla cehenneme çekilmiş gibi hissetti! Şimdi herkes Tang Keşişi'nin Buddha'ya tapınmaya ve Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramaya gitme kararlılığında tamamen samimi bir rahip olduğunu söylüyordu. Böyle bir canavara nasıl cevap verebilirdi? Böyle

bir soru soran sizler, bunun en büyük tehlike anı, bir ölüm kalım zamanıolduğunu anlamamış olmalısınız. Bunu yaptı çünkü başka bir seçeneğiyoktu. Dışarıdan böyle bir cevap vermiş olsa da, içindeki şehvet onuhiçbir şekilde etkilememişti.

Canavar-ruh ihtiyardan böyle bir cevap duyunca kapıyı iterek açtı ve Tang Keşişi'ni elleriyle yukarı kaldırdı. Sonra onun elini tuttu ve kolunu sırtına doladı, başıyla ona sokuldu ve kulağına fısıldadı. Şuna bir bakın! Tripitaka'nın boğazına kadar sıkıntıyla dolu olduğunu fark etmeden bin bir çeşit nazlı bakış ve romantik hava takındı! Hacı kendi kendine gizlice gülümseyerek, "Acaba Efendi onun bu baştan çıkarıcı davranışlarından etkilenecek mi?" dedi. Gerçekten de

Gerçek keşiş, şeytan kovaladığı için güzellikle tanışır. Bu güzel şeytan övülmeye değer! Söğüt yaprakları gibi hafifçe çizilmiş kaşlarını ayırır; Pembe yanakları dallardaki şeftali çiçeklerine benzer. İki minik ayağı, işlemeli ayakkabılarının yarısını gösteriyor; İki yanda, karga yuvaları gibi yükseliyor. Gülümseyerek ustanın elini tuttuğunda, Cüppesi tatlı orkide kokusuyla kokar.

Canavar-ruh Tripitaka'yı sazdan çardağın yanına götürdü ve "Yaşlı, seninle içmek istediğim bir kadeh şarap hazırladım" dedi.

"Hanımefendi," diye yanıtladı Tang Keşişi, "bu mütevazı din adamı özel bir diyet

uyguluyor."

"Bunu biliyorum," dedi canavar-ruh. "Mağaramızdaki su kirli olduğu için, yin ve yang'ın çiftleşmesinin bir ürünü olan zirveden özel olarak saf su getirttim. Ayrıca keyfiniz için vejetaryen bir ziyafet sipariş ettim." Tang Keşişi etrafa bakmak için onunla birlikte köşkten içeri girdi. Gerçekten de gördü

Kapının altında renkli ipek perdeler, Ve avluyu dolduran Altın canavarlardan tütsü. Orada siyah emaye masalar ve siyah lake bambu

tepsiler vardı. Siyah emaye masalarda çok güzel yiyecekler vardı; Bambutepsiler Nadir bulunan vejetaryen ürünler vardı. Crabapples, zeytin, lotuseti ve üzüm; Muskberries, fındık, lychees ve lungans; Kestane, sukestanesi, hurma ve hurma; Ceviz, badem, kumquats ve portakal; Bütünbir dağın meyveleri, Ve en çok mevsiminde sebzeler. Fasulye lorları,buğday gluteni, odun başakları, Taze bambu filizleri, mantar popoları,Yassı mantarlar, dağ otları, Sarı Spermler, beyaz ve sarı çiçekli Sebzelerberrak yağda sotelenmiştir; Yumuşak soslarla karıştırılmış yassı veyuvarlak çalı fasulyesi; Salatalık, su kabağı, Gingko fıstığı ve kolzaşalgamı. Keklik gibi yapılmış patlıcan kabukları, Ve gibi oyulmuş kışkavunları. Tarolar yumuşayana ve şekerle kaplanana kadar pişirilir, Vebeyaz şalgamlar sirkeyle kaynatılır. Acı biber ve zencefil, her türün eniyisi; tuzlu ve sade iyi dengelenmiş olanı bulacaksınız.

İnce, cilveli parmaklarını ortaya çıkararak parlak altın bir kadeh tuttu, kadehi kaliteli şarapla doldurdu ve Tang Keşişine uzatarak, "Yaşlı Kardeş, seni harika adam, lütfen bu aşk kadehini iç!" dedi.

Tripitaka çok utanarak şarabı aldı, parmaklarıyla birkaç damlasını havaya doğru püskürttü ve şu sessiz duayı etti:

"Bu çeşitli koruyucu devalar, Beş Çeyreğin Koruyucuları, Dört Nöbetçi, beni dinleyin. Bu öğrenci, Chen Xuanzang, Doğu Ülkesi'nden ayrıldığından beri Bodhisattva Guanshiyin'e, Thunderclap'ta eğilip Buda'dan kutsal yazılar alabilmem için bana gizli koruma sağlayan siz tanrıları gönderdiği için borçludur. Şimdi beni kendisiyle evlenmeye zorlamak isteyen bir canavar-ruh tarafından yolda yakalandım. İçmem için bana bu şarap kadehini uzatıyor. Eğer bu şarap vejetaryen diyet uygulayan biri tarafından içilmeye gerçekten uygunsa, öğrenciniz Buddha'yı görmeye devam edebileceği ve onun erdemine ulaşabileceği umuduyla onu içmek için çaba gösterecektir. Eğer şarap içmeye uygun değilse, eğer şarap gerçekten de bu müridin onun buyruğunu çiğnemesine neden olursa, sonsuz azaba düşsün!"

Ancak Büyük Bilge Güneş hassas bir dönüşüm geçirmişti ve o kritik anda ustasının kulağına fısıldıyordu. Elbette sözleri sadece Tripitaka tarafından duyulabilirdi, başka hiç kimse tarafından değil. Ustasının üzümden yapılan diyet şarabına oldukça düşkün olduğunu bildiği için, ona şimdi içmesini söyledi. Öğrencisinin sözünü dinlemekten başka çaresi olmayan usta şarabı içmiş ve zebaniye sunmak için aceleyle bir kadeh daha doldurmuş. Gerçekten de o kadar hızlı döktü ki bazı kabarcıklar oluştu. Hacı hemen küçük bir köstebek cırcırböceğine dönüşmüş ve baloncukların içine doğru uçmuş.

Ancak canavar-ruh kadehi eline aldı ve hemen içmek yerine Tang Keşişi'nin önünde birkaç kez eğildi. Ancak utangaç bir şekilde ona birkaç sevgi sözcüğü söyledikten sonra fincanı kaldırdı. Şimdiye kadar baloncuklar çoktan dağılmış ve böcek tamamen görünür hale gelmişti. Bunun Hacı'nın bir dönüşümü olduğunu fark edemeyen canavar-ruh, bunun sadece bir böcek olduğunu düşündü ve hemen küçük parmağıyla tutup atmaya çalıştı. Hacı işlerin umduğu gibi gitmediğini gördüğünde, onun midesine girmenin zor olacağını biliyordu. Hemen aç ve yaşlı bir şahine dönüştü.

Gerçekten de

Yeşim pençeler, altın gözler ve demir tüyler; Bulutlarla savaşmak için cesur, vahşi bir form. Sinsi tilki, kurnaz tavşan onu görünce hızla en uzak diyarlara kaçacak. Aç, rüzgarda kuş avlıyor; Doymuş, cennetin kapısına doğru uçuyor. En ölümcül olan eski yumrukları çelik gibi serttir; E "en the sky he finds too low in flight.

Yukarı fırladı ve jadel benzeri pençelerini uzattı; büyük bir gürültüyle ziyafet masalarını devirdi ve tüm o meyve ve sebzeleri, tüm o tabakları ve fincanları paramparça etti. Sonra da Tang Keşişi'ni terk ederek oradan uçup gitti.

Canavar-ruhun kalbi ve mesanesi korkudan neredeyse patlayacaktı ve Tang Keşişi'nin kemikleri ve eti de uyuştu.

Her yeri titreyen canavar-ruh onu kucakladı ve "Elder Kardeş, bu yaratık nereden geldi?" dedi.

"Zavallı keşişinizin hiçbir fikri yok," diye yanıtladı Tripitaka.

"Bu vejetaryen ziyafeti keyfiniz için hazırlamak için çok uğraştım," dedi şeytan. Ama acaba bu zavallı kıllı yaratık nereden geldi de bütün kaplarımı parçaladı?"

"Hanımefendi," dedi çeşitli küçük zebaniler, "kapları kırmak, tüm o diyet yiyecekleri yere dökmek kadar kötü değil.

Kirletildiklerine göre artık nasıl kullanılabilirler?"

Tripitaka elbette bunun Hacı'nın gücü olduğunu biliyordu ama bunu açıklamaya cesaret edemedi.

O canavar ruh dedi ki, "Küçükler, biliyorum. Gök ve Yer, Tang Keşişi'ni ele geçirmemden hoşnut olmamış olmalı ki bu yaratığı gönderdiler. Kırık kapları götürün ve başka şarap ve yiyecekler hazırlayın. Diyet olup olmamaları önemli değil. Cennet'ten evliliğe aracılık etmesini ve Dünya'dan da şahitlik etmesini isteyeceğim. Sonra Tang Keşişi ve ben evleneceğiz."

Bunun üzerine ihtiyarı doğu koridorundaki odaya geri gönderdiler ve biz de onu şimdilik orada bırakacağız.

Şimdi size o yerden uçarak çıkan ve mağaranın girişine ulaştığında gerçek formuna dönüşen Hacı'd a n bahsedeceğiz.

"Kapıyı aç," diye bağırdı. Sekiz Kural güldü ve şöyle dedi: "Sha Monk, Ağabey

"in burad a."

Hacı'nın dışarı fırlaması için ikisi de silahlarını indirdi.

Sekiz Kural onu çekiştirmek için öne doğru yürüdü ve "Bir canavar-ruh var mı?

Var mı? Efendimiz orada mı?"

"Evet! Evet! Evet!" diye yanıtladı Pilgrim.

"Efendi orada acı çekiyor olmalı," dedi Sekiz Kural. "Bağlanmış mı yoksa kafeslenmiş mi? Onu buharda mı pişirmek istiyorlar yoksa kaynatmak mı?"

"Öyle bir şey yok," dedi Pilgrim. "Sadece vejetaryen bir ziyafet hazırlamak istiyor, böylece onunla o şeyi yapabilecek."

"Şanslısın! Şanslısın!" dedi Sekiz Kural. "Düğün şarabı içmiş olmalısın!"

"Ahmak!" dedi Hacı. "Efendimizin hayatı tehlikede! Ne düğün şarabı içtim ben?"

"O zaman neden geri döndün?" diye sordu Sekiz Kural.

Hacı, Tang Keşişi'ni nasıl bulduğunu ve nasıl dönüşüm geçirdiğini ayrıntılı bir şekilde anlattı. Sonra şöyle dedi: "Kardeşlerim, artık bu aptalca düşüncelerden vazgeçin.

burada. Yaşlı Maymun bu sefer geri döndüğünde, onu kesinlikle kurtaracaktır."

Hemen tekrar mağaraya girdi ve bir sineğe dönüşerek yüksek kapının üzerine kondu. Orada zebaninin nefes nefese kaldığını ve aşağıdaki talimatı verdiğini duydu:

"Küçükler, adak için bana biraz yiyecek getirin. Vejetaryen olup olmaması umurumda değil. O rahiple evlenmeye kararlı olduğum için Cennete ve Dünyaya benim aracım ve şahidim olmaları için yalvaracağım." Hacı bunu duyunca gülümsedi ve kendi kendine şöyle dedi: "Bu canavar ruh tamamen utanmaz! Eğlence ve oyun için güpegündüz bir rahibi evde kilitli tutuyor! Ama acele etmeyelim. Önce yaşlı Maymun içeri girip bir göz atsın." Bir vızıltıyla doğu koridoruna uçtu ve orada efendisinin yanaklarından süzülen berrak gözyaşlarıyla odada

oturduğunu gördü.

Hacı sürünerek içeri girdi ve kel kafasının üzerine konarak "Usta!" diye bağırdı. Onun sesini tanıyan yaşlı adam bir anda ayağa fırladı ve sıkılmış dişlerinin arasından kin dolu bir sesle, "Alçak maymun! Bir şey yapmaya cüret eden başka herhangi bir kişi, en azından cüretini vücudunun içinde taşır. Ama senin durumunda, seni içine saran senin safran! Sihirli dönüşümünüzle gösteriş yaparak parçaladığınız o kaplar ne kadar değerli olabilir? Ama canavar-ruhu kışkırtır ve onun şehvetini uyandırırsan, diyet yasalarını umursamayacak ve benimle çiftleşmek için ısrar edecektir. O zaman ben ne yapacağım?"

Pilgrim onu yatıştırmaya çalışarak, "Efendim," dedi, "lütfen gücenmeyin. Sizi kurtarmak için bir planım var."

"Beni nasıl kurtaracaksın?" diye sordu Tang Keşişi.

"Az önce yukarı uçtuğumda," diye yanıtladı Pilgrim, "arka tarafta bir bahçesi olduğunu fark ettim. Seninle bahçede oynaması için onu kandır.

"Bahçede beni nasıl kurtaracaksın?" diye bir kez daha sordu Tang Keşişi.

Hacı, "Onunla birlikte bahçeye vardığınızda, şeftali ağaçlarına ulaştığınızda yürümeyi bırakmalısınız. Dallardan birine uçmama ve kırmızı bir şeftaliye dönüşmeme izin verin. Sen de meyve yemek istiyormuş gibi yap ve benim dönüştüğüm kırmızı meyveyi kopar.

Kuşkusuz o da bir tane koparmak isteyecektir. Seninkini ona vermekte ısrar et. Bir ısırık aldığı an, midesine gireceğim.

Sonra karnını delip bağırsaklarını parçalayacağım. O öldüğünde, özgür olacaksın."

"Eğer yeteneğin varsa," dedi Tripitaka, "tek ihtiyacın olan onunla savaşmak. Neden onun karnına girmek istiyorsun ki?"

"Usta, hiç mantıklı değilsin!" dedi Pilgrim. "Eğer bu mağaraya girip çıkmak kolay olsaydı, o zaman onunla savaşabilirdim.

Ama öyle değil; aslında buradaki eğri büğrü patikaları aşmak son derece zor. Ona karşı hareket edersem, yaşlısıyla genciyle tüm yuva beni batağa saplayabilir. O zaman ne yapmalıyım? İşleri yoluna koymak için bu el altından yöntemi kullanmalıyım!" Tripitaka inançla başını sallayarak sadece, "Bana yakın durmalısın," dedi.

"Biliyorum! Biliyorum!" dedi Pilgrim. "Kafanın üstündeyim!"

Usta ve öğrenci planlarını oluşturduktan sonra Tripitaka ayağa kalktı ve panjurlardan destek alarak seslendi:

"Hanımefendi! Hanımefendi!" Canavar ruh onu duyunca yanına koştu ve kıkırdayarak, "Sevgili Harika Adam, ne istiyorsun?" dedi.

"Hanımefendi," dedi Tripitaka, "Chang "an'dan batıya doğru yolculuk etmek üzere ayrıldığımdan beri, bir dağa tırmanmak veya bir nehirden geçmek zorunda kalmadığım tek bir gün bile olmadı. Geçen gün Deniz Sakinleştirici Manastırı'nda kaldığımda kötü bir soğuk algınlığına yakalandım. Ancak bugün durumum biraz düzeldi, çünkü terlemeye başladım. Beni ölümsüz ikametgâhınıza getirdiğiniz için size minnettarım ama bütün gün burada oturduğum için kendimi yine hasta hissediyorum. Biraz rahatlamam için beni götürebileceğiniz bir yer var mı?"

Çok memnun olan şeytan, "Sevgili Harika Adam böyle bir ilgi gösterirse, seni bahçede gezdirmekten mutluluk duyarım" dedi. Sonra haykırdı:

"Küçükler, bahçeyi açmak için bana anahtarı getirin. Yolu süpürün." Panjurları iterek açan bu canavar ruh, Tang Keşişi'ni elinden tutarak dışarı çıkardı. Şu küçük şeytanlara bakın, hepsi yağlı saçlı ve pudralı yüzlü, hepsi kıvrımlı ve zarif! Tang Keşişi'nin etrafını sardılar ve doğruca bahçeye yöneldiler.

Muhteşem keşiş!

Saten ve ipekten oluşan bu toplulukta rahat edemedi; Bu sırmalı koruda sağır ve dilsiz gibi oynadı. Sadece demir gibi bir akla ve yüreğe sahip olan Buddha ile yüzleşebilirdi; Şarap ve seks düşkünü hiçbir ölümlü kutsal kitap getirme işinde başarılı olamaz.

Bahçenin girişine vardıklarında canavar-ruh ona sevgiyle fısıldadı: " Sevgili Harika Adam, burada keyfine bak. Gerçekten rahatlayabilir ve gevşeyebilirsin." Onunla el ele bahçeye doğru yürüyen Tang Keşişi başını kaldırıp etrafına bakındı. Gerçekten de çok güzel bir yerdi. Gördükleri şunlardı

Yollar kıvrılıyor ve dönüyor, Bolca yeşil yosun lekeleriyle kaplı; yakışıklı ipek tül pencereler, Her biri işlemeli perdelerle çevrili. Hafif bir esinti yükseldiğinde, Batı ipeği ve doğu şam kumaşı yayılır çırpınarak; İnce bir yağmur çekildiğinde, Buz eti ve yeşim taşı baştan çıkarıcı görünür. Güneş taze kayısıları ısıtıyor, Ölümsüzlerin kurutmak için astığı etekler gibi kırmızı; Ay muzları aydınlatıyor, Bir tanrıça tarafından döndürülen tüylü yelpazeler gibi yeşil. Dört tarafı boyalı duvarların yanında Onbinlerce söğüdün arasında öter şarkıcı kuşlar; Boş kulübenin etrafında Kelebekler bahçedeki kiraz elmalarının arasında dönüyor. Koku saklayan oyuğa daha yakından bakın, Yeşil güve oyuğu, Şarap içilen oyuk, Ve romantik oyuk, Biri diğerinin üstünde, kıvrılmış kırmızı perdeler Karides bıyıkları gibi kancalar tarafından çekilirler. Keder giderici büfeye de bakın, saflık örtülü büfeye de, Kaş boyama büfesi, Ve dört yağmur büfesi, Her biri asil bir yapı Süslü plaketlerle Mühür yazıları ile yazılmıştır. Turna banyosu havuzuna, kadeh yıkama havuzuna bakın, Ayın hoşuna giden havuz, Ve püskül temizleme havuzu, Altın pulların yeşil zambaklar ve sazlar arasında parladığı yerde; Orada da mürekkep çiçeği çardağı var, Garip göğüslü çardak, Uygun ağırlıkta çardak, Ve bulutları süsleyen çardak, Yeşim şişeler ve kadehler içinde yumuşak şarabın yüzdüğü yer. Havuzların ve köşklerin ötesinde ve önünde Tai Gölü'nden kayalar var, mor çiçekli kayalar, Papağan gibi düşen kayalar, Ve Sichuan nehirlerinin kayaları, Etrafına yeşil kaplan bıyığı dikilmiştir.

Oyukların ve çardakların doğusu ve batısı, Sahte ahşap tepeler, Kralbalıkçısı ekranlı tepeler, Rüzgar ıslıklı tepeler vardır, Jade-agaric tepeleri,Her birinde anka kuyruklu bambu çalılıkları yetişir. Ve tarçın gülüsalıncağın yanında duruyor, Hepsi brokar perdeler ve ipek örtüler gibigörünüyor. Çam ve selvi büfesi, Manolya köşkü, gül fidanı köşkü ile karşıkarşıya, Her ikisi de yeşil bir şehrin işlemeli örtülerini andırır. Shaoyaorayları, Şakayık bahçeleri, Çiçekleri mor ve kırmızı renklerde yoğunlukiçin yarışır; teras, Beyaz yasemin çiti, Her ikisi de her yıl zarafet veihtişam getirir. çiy damlalarıyla süslenmiş manolya Kroki çizilmeli veyaçizilmelidir; Gökyüzüne doğru kızıla boyanan ebegümeci İlahi söylenmeliya da söylenmeli. Manzaradan bahsetmişken, Langyuan ya da Penglai ileövünmeyelim; Böyle bir güzelliği karşılaştırmak Yao'nun sarısını ya daWei'nin morunu saymaya gerek yoktur. İlkbaharın sonlarında çimlerle çitçekildiğinde, Bu bahçede sadece yeşim taşının ilahi çiçekleri var.

Zebani ile el ele bahçenin tadını çıkarmak için yürüyen yaşlı adam, nadir bulunan çiçeklere ve egzotik bitkilere bakmakta zorlanıyordu. Birçok çardak ve köĢkün önünden geçtikten ve yavaĢ yavaĢ bu güzel manzaranın içine girdikten sonra, bir anda Şeftali bahçesinin önüne geldiklerini gördü. Hacı, efendisinin kafasına bir çimdik attı ve yaşlı adam onun ne demek istediğini hemen anladı.

Dallardan birine doğru uçan Hacı, vücudunu bir kez sallayarak şeftaliye dönüştü, güzel kırmızı bir şeftaliye. Yaşlı adam canavar-ruha şöyle dedi: "Hanımefendi, burada

Bahçede mis kokulu çiçekler, Dallarda olgunlaşmış meyveler- Bahçede arıların yudumlamak için yarıştığı güzel kokulu çiçekler; Dallarda kuşların koparmak için savaştığı olgunlaşmış meyveler.

Ama neden bu şeftali ağacında şeftaliler hem kırmızı hem de yeşil?" Canavar ruh kıkırdayarak şöyle dedi: "Cennette yin ve yang eksik olduğunda, güneş ve ay parlamaz; Dünya'da yin ve yang eksik olduğunda,

erkek ve dişi ayırt edilemez. Aynı ilke bu dünyanın meyveleri için degeçerlidir. şeftali ağacı. Güneşli taraftakiler önce sıcaklıkla olgunlaşır vebu yüzden kırmızıdırlar; gölgeli taraftakiler ise güneşten faydalanmadanbüyürler ve bu yüzden hala yeşildirler. Bu yin ve yang prensibidir."

"Bu talimat için leydime teşekkür ederim," dedi Tripitaka, "çünkü bu mütevazı din adamının böyle bir şeyden haberi yoktu."

Hemen uzanıp kırmızı bir şeftali koparmış, canavar-ruh da gidip yeşil bir şeftali koparmış. Tripitaka eğilerek kırmızı şeftaliyi şeytana sundu ve şöyle dedi: "Hanımefendi, renklere düşkünsünüz, bu yüzden lütfen bu kırmızı şeftaliyi alın. Yeşil olanı da yemem için bana verin."

Canavar ruh gerçekten de onunla değiş tokuş etti ve kendi kendine gizli bir zevkle şöyle dedi: "Sevgili keşiş! Gerçekten de gerçek bir erkek! Daha bir gün bile karı koca olmadık ama o şimdiden bu kadar sevecen!"

Aslında duyduğu memnuniyet, Tang Keşişi'ne her zamankinden daha samimi davranmasına neden oldu. Yeşil şeftaliyi alıp hemen yemeye başladığında, canavar-ruh ona eşlik etmekten çok memnundu. Gümüşi dişlerini ortaya çıkarmak için kiraz dudaklarını açarak bir ısırık almak üzereydi. Ancak Hacı Güneş her zaman aceleci olmuştur.

Kadın dişlerini meyveye geçiremeden, meyve hemen kadının ağzından içeri yuvarlandı ve boğazından taklalar atarak karnına indi. Korkuya kapılan canavar-ruh Tripitaka'ya şöyle dedi: "Ey Yaşlı, bu meyve gerçekten bir şey! Ben daha ısırmadan nasıl aşağıya yuvarlanabildi?"

"Hanımefendi," dedi Tripitaka, "yeni olgunlaşmış bir meyve en yenilebilir olanıdır. Bu yüzden çabuk biter."

"Ama daha çukuru tükürmedim bile," dedi canavar-ruh, "ve çoktan aşağı indi."

Tripitaka, "Keyfiniz yerindeyken, Hanımefendi," diye yanıtladı, " iştahınız çok açık oluyor. Bu yüzden siz daha çukuru tükürmeyi

başaramadan o aşağı iniyor." Karnındaki Hacı gerçek formuna geri döndüve bağırdı, "Usta, onunla şakalaşma. Yaşlı Maymun çoktan sayı yaptı!"

"Öğrenci, çok sert olmamaya çalış," diye yanıtladı Tripitaka. Bunu duyan canavar-ruh, "Kiminle konuşuyorsun?" diye sordu.

"Öğrencim Sun Wukong'a," diye yanıtladı Tripitaka.

"Sun Wukong nerede?" diye sordu canavar-ruh.

"Karnında tabii ki!" diye yanıtladı Tripitaka. "O az önce gördüğün kırmızı şeftali

değil mi? yedin mi?"

Dehşete kapılan canavar-ruh dedi ki, "Bitti! Bitti! Bitti! Eğer bu maymun kafalı Karnımın içine süründü, ölmüş sayılırım! Hacı Güneş, karnıma girmek için tüm entrikalarını ve planlarını kullandıktan sonra ne yapmayı planlıyorsun?"

"Fazla değil!" diye cevap verdi Pilgrim onun içinde kinle. "Sadece yiyip

bitireceğim

Senin altı somun ciğerin ve akciğerin, Üç saçlı ve yedi delikli kalbin. Beş iç organını da temizleyeceğim, Çıngıraklı bir ruh olacaksın!"

Bunu duyan canavar-ruh korkudan ne yapacağını şaşırdı. Tir tir titreyerek Tang Keşişi'ne sarıldı ve şöyle dedi: "Ey Yaşlı! Ben bizim

Kaderde bir kırmızı iplikle bağlanmak var, İki kalp suda balık gibi bir arada bulunur. Aşk kuşlarının böyle ayrılacağını, Eşlerin kalplerinin kırılacağını kim bilebilir? Mavi Köprü'nün gelgiti yüzünden ilişkimiz başarısız oldu; Tapınak tütsüsü öldüğü için buluşmamız boşuna. şimdi birbirimize dağılmalıyız. Seninle bir kez daha hangi yıl sohbet edeceğiz?"

Karnının içinde Hacı onun bu şekilde konuştuğunu duydu ve şefkatli ihtiyarın tekrar kandırılabileceğinden korktu. Hemen yumruklarını sallamaya ve ayaklarını yere vurmaya, boks duruşları almaya ve dört

uzvuyla jimnastik egzersizleri yapmaya başladı, bu sırada neredeyse deriçantasını yumrukluyordu. Acıya dayanamayan canavar-ruh yere düştü veuzun süre konuşmaya cesaret edemedi.

Hacı onun sessiz olduğunu görünce ölmüş olabileceğini düşündü ve biraz sakinleşmeye karar verdi. Nefesini tutarak, "Küçükler, neredesiniz?" diye bağırdı. O küçük şeytanlar bahçeye girdiklerinde, hepsi nasıl davranacaklarını biliyorlardı. Tek bir yerde toplanmak yerine, canavar ruhun Tang Keşişi'yle özgürce flört etmesine izin vermek için dağılıp oynadılar -çiçek topladılar ya da otlarla çit çektiler. Aniden çağrıyı duyduklarında, oraya koştular ve canavar-ruhu yere düşmüş, solgun ve inler halde buldular, emeklemekte bile zorlanıyordu. Aceleyle onu kaldırmaya çalışmışlar ve hepsi birden "Hanımefendi, sorun nedir? Kalp krizi mi geçiriyorsunuz?"

"Hayır! Hayır!" diye yanıtladı canavar-ruh. "Sorma ama midemde biri var! Çabuk şu keşişi çıkarın da hayatım kurtulsun."

O küçük şeytanlar gerçekten de öne çıktılar ve yaşlı adamı çekip çıkarmaya

çalıştılar.

"Hiçbiriniz elinizi kaldırmaya cüret etmeyin!" diye bağırdı Hacı karnının içinde. "Eğer istiyorsanız, efendimi dış dünyaya kendiniz sunmalısınız. Oraya gittiğimizde, seni bağışlayacağım."

Canavar ruhun elbette kendi hayatına acımaktan başka bir motivasyonu yoktu. Ayağa kalkmaya çalışarak Tang Monk'u hızla sırtına yerleştirdi ve dışarıya doğru ilerledi. Peşinden koşan küçük şeytanlar, "Hanımefendi, nereye gidiyorsunuz?" diye sordu.

Canavar-ruh dedi ki, "Bu adamı dışarı çıkaralım!

Eğer beş gölün üzerindeki ayı tutarsak, Oltayı tekrar atacak bir yer her zaman vardır!

Onun yerine başka birini bulayım."

Sevgili canavar-ruh! Bulutlu parlaklığa bindi ve hemen yüksek sesli silah seslerinin duyulduğu mağaranın girişine ulaştı. "Öğrenci," dedi Tripitaka, "dışarıdan gelen silah seslerini duyabiliyorum." Hacı, "Bu, muckrake'ini kullanan Sekiz Kural olmalı. Çağırın onu."

Tripitaka hemen seslendi:

"Sekiz Kural!"

Sekiz Kural onu duydu ve "Sha Monk, Usta dışarı çıktı!" dedi.

İkisi tırmığı ve asayı çıkardı ve canavar-ruh Tang Keşişini dışarı taşıdı. Aha! Gerçekten de

Zihin Maymunu, içeriden yanıt vererek bir şeytanı bastırır; Kapıyı koruyan Ahşap ve Toprak bir bilge keşişi kabul eder.

Canavar-ruhun onun hayatını koruyup korumayacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第083回 · Bölüm 83

Zihin Maymunu iksir kaynağını biliyor Adil kız gerçek doğasına dönüyor

Size canavar-ruh tarafından mağaradan çıkarılan Tripitaka'dan bahsediyorduk. Sha Monk yaklaştı ve sordu, "Usta, dışarı çıktınız, ama Ağabey nerede?"

"Yeterince hesaplı," dedi Sekiz Kural, "o halde bir şekilde Usta'ya eşlik etmiş olmalı." Tripitaka canavar-ruhu işaret ederek, "Ağabeyin onun karnında," dedi.

"Ne kadar kirli ve pis kokuyor!" dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. "Onun karnında ne işi var? Çık dışarı!" Hacı içinden haykırdı:

"Ağzını iyice aç ve dışarı çıkmama izin ver!"

Zebani emredildiği gibi ağzını açtı. Hacı bedenini küçülttü ve kadının boğazına kadar süründü; tam dışarı çıkacaktı ki, kadının kendisini ısırmasından korkarak demir çubuğu çıkardı ve üzerine ölümsüz nefesini üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı. Demir çubuk küçük bir çiviye dönüşerek kadının ağzının çatısını destekledi. Bir sıçrayışla kadının ağzından kurtuldu ve sıçrarken demir çubuğu da yanında götürdü. Gövdesini bir kez esneterek karakteristik görünümüne büründü ve havaya kaldırdığı sopasıyla vurmaya başladı. Canavar-ruh da bir çift hazine kılıcını aldı ve gürültülü bir çınlamayla onun darbesini engelledi. Böylece ikisi dağın tepesinde şiddetli bir savaşa başladı:

Yüzü kesen çifte kılıçlar uçuyor; Kafayı hedef alan altın çemberli bir çubuk. Biri zihin maymunu yapısına sahip gökte doğmuş bir maymun; diğeri ise güzel bir kız formuna sahip yeryüzünde doğmuş bir ruh. İkisi de nefret dolu; Sevinç kini besler, büyük bir kavgaya neden olur. Bu, eşi olmak için ilkel yang'ı arzular; Bu, kutsal bebeği oluşturmak için saf yin ile savaşır. Havaya kaldırılmış sopa gökyüzünü soğuk sisle doldurur; Kılıç

ilerliyor, toprak kara toprakla çalkalanıyor. Çünkü ihtiyarın Buda'nınpeşinde, Büyük bir güç göstererek acı bir şekilde çabalarlar. Su, ateşlesavaşarak temel yoldan zarar verir; yang birleşemez, her biri özgürcesürüklenir. İkisi öyle uzun bir kavgaya tutuşur ki Ormanlar yayıldıkça dağve toprak sarsılıyor.

Sekiz Kural onların bu şekilde dövüştüğünü görünce Hacı'ya karşı mırıldanmaya başladı. Sha Monk'a dönerek şöyle dedi: "Kardeşim, Ağabey'in hokkabazlığı! Az önce onun içindeyken, yumruklarıyla onun karnını kıpkırmızı yapabilir ve karnını yumruklayarak dışarı çıkabilirdi. Bu şekilde onunla işi bitmiş olurdu, değil mi? Neden onun ağzından çıkıp onunla kavga etmek zorunda kaldı ve onun bu kadar küstah olmasına izin verdi?"

"Çok haklısınız," diye yanıtladı Sha Monk, "ama ne de olsa Ağabey, Üstadı derin bir mağaradan kurtarmak için çok çalıştı.

Şimdi canavar-ruhla biraz daha savaşması gerektiğine göre, bence sen ve ben silahlarımızla Ağabey'e yardım etmeye giderken Usta tek başına oturmalı. Gidip şu canavar-ruhu yere serelim."

"Hayır! Hayır! Hayır!" dedi Sekiz Kural, elini sallayarak. "Onun sihirli güçleri var ama biz hiçbir işe yaramayız."

"Ne diyorsun sen?" diye sordu Sha Monk. "Bu herkesin yararına olacak bir şey. İşe yaramaz olabiliriz ama osuruğumuz bile rüzgâra katkıda bulunabilir!"

Aptal bir an için heyecanlandı; tırmığını çıkararak, "Gidelim o zaman!" diye bağırdı.

Efendilerini terk ederek ikisi de rüzgâra bindi ve savaşa koşarak tırmıkları ve asalarıyla canavar-ruha çılgınca darbeler indirdi. Canavar-ruh zaten tek başına Pilgrim'e karşı koymakta zorlanıyordu; ikisini görünce yenilginin kesin olduğunu anladı. Etrafında dönerek kaçmaya çalıştı.

"Kardeşlerim, yakalayın onu!" diye bağırdı Hacı. Canavar-ruh bastırdıklarını görünce, sağ ayağındaki çiçek terliği çekip çıkardı ve üzerine ölümsüz nefesini üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı. Bir anda onun görünümüne büründü ve iki kılıçla takipçilerine saldırdı. Kendisi de vücudunu bir kez sallayarak berrak bir rüzgâra dönüştü ve hızla uzaklaştı. Şimdi, sadece onun yenilgisinden ve kendi hayatını düşünerek geri çekilmesinden bahsettiğimizi düşünebilirsiniz. Olayların

gelişmesi gerektiğini nereden bilebilirdiniz? Felaket yıldızı Tripitaka üzerindeki etkisini geri çekmemiş olmalı. Canavar-ruh mağaranın girişinden hızla geçerken, Tripitaka'nın yüksek kapının altında tek başına oturduğunu gördü. Ona doğru koşarak onu ve bavulu kaptı ve dizginleri ısırdı; hem insanı hem de atı mağaraya kaçırmayı başardı, onları şimdilik burada bırakacağız.

Bunun yerine size bir açıklık bulan ve tırmığının bir darbesiyle canavar-ruhu yere seren Sekiz Kural'dan bahsedeceğiz. Sonra bunun sadece bir çiçek terliği olduğunu keşfetti. "Sizi iki aptal!" dedi Pilgrim. " Usta "ya göz kulak olmanız yeterli. Gelip yardım etmenizi kim istedi?"

"İşte buradasın, Sha Monk!" dedi Sekiz Kural. "Sana gelme demedim mi? Bu maymunun beyni hasta! Biz ona şeytanı bastırması için yardım ediyoruz ama o bizi suçluyor!"

"Dünyanın neresinde bir şeytana boyun eğdirdin?" Hacı dedi ki. "Dün benimle dövüştüğünde, o şeytan terliğini düşürerek beni kandırdı. Siz ikiniz onun yanından ayrıldığınıza göre Usta "nın ne durumda olduğunu merak ediyorum. Hemen geri dönüp bakalım!"

Üçü aceleyle geri döndüler ama efendileri gerçekten de ortadan kaybolmuştu. Ne bavuldan ne de beyaz attan bir iz bile yoktu.

Sekiz Kural öylesine şaşırmıştı ki, Sha Monk sağa sola bakınırken o da şaşkınlık içinde bir ileri bir geri koşturuyordu. Büyük Bilge Güneş de her yere bakarken endişeye kapıldı ve sonra yolun kenarında yatan yarım bir dizgin gördü. Onu eline aldığında gözlerinden akan yaşlara engel olamadı. "

Ey Efendi!" diye bağırdı yüksek sesle. "Giderken hem adamdan hem deattan ayrıldım; döndüğümde sadece bu ipi görebildim!"

Böylece

Eyeri görünce atı hatırladı; Gözyaşları dökerek akrabalarını düşündü.

Ancak Sekiz Kural onun gözyaşı döktüğünü görünce, yüzünü gökyüzüne doğru kaldırarak kahkahalar atmaya başladı.

"Seni hamal!" diye azarladı Pilgrim. "Yine dağılmak istiyorsun!"

"Ey Ağabey!" dedi Sekiz Kural, hâlâ gülerek. "Öyle bir şey değil. Usta, canavar- ruh tarafından bir kez daha mağaraya kaçırılmış olmalı. Atasözünün dediği gibi, "Başarı ancak üçüncü denemede gelir." Mağaraya iki kez girdin. Şimdi üçüncü kez girin ve eminim ki Usta "yı dışarı çıkarabileceksiniz." Hacı gözyaşlarını silerek cevap verdi, "Pekala! İşler bu hale geldiğine göre, tekrar girmekten başka çarem yok. Artık bavullar ve at için endişelenmene bile gerek kalmadığına göre, girişi korumaya özen göstermelisin."

Sevgili Büyük Bilge! Döndü ve mağaranın içine sıçradı; dönüşüm geçirmedi, sadece karakteristik görünümünü korudu. Gerçekten

Garip görünümlü yanakları ve yiğit bir aklı vardı, Büyük bir büyü gücüne sahip bir şeytan olarak büyüdü. Yüzü eyer gibi bir aşağı bir yukarı kıvrılıyordu; Gözleri ateş gibi parlayan altın ışınlar saçıyordu. Vücudunun tüm kürkleri iğne gibi sertti; Kaplan derisi eteği yüksek çiçekli çanlarla şıngırdıyordu. Gökte on binlerce bulutu parçaladı; denizde çubuk dağ gibi dalgaları kaldırdı. O gün onun kudreti devarājaları yendi Ve yüz sekiz bin düşmanı püskürttü. Büyük Bilge, Yakışıklı Maymun Sprite olarak atandı, Geleneklere göre altın çemberli bir asa kullandı. Bugün Batı'da gücünü sergiliyor, Tripitaka'yı kurtarmak için mağaraya giriyor.

Şuna bir bakın! Canavar-ruhun evine ulaştığında, yüksek kapıların hepsinin kapalı olduğunu görünce bulutlu parlaklığı durdurdu. İyi ya da kötü olduğuna bakmaksızın, sopasını bir vuruşta kırdı ve içeri daldı.

İçerisi tamamen sessizdi ve sakinlerden hiçbir iz bulunamıyordu. TangKeşişi artık doğu koridorunda görülmüyordu; köşkteki mobilyalar veçeşitli mutfak eşyaları ortadan kaybolmuştu.

Mağaranın içinde yaklaşık üç yüz millik bir yaşam alanı vardı ve canavar-ruhun birçok konutu vardı. Daha önce Tang Keşişi'ni bu özel noktaya getirdiğinde, Hacı onları bulmuştu. Şimdi Tang Keşişi'ni tekrar kaçırdığı için, Hacı'nın aynı yere dönmesinden korktu ve bu yüzden hemen başka bir yere taşındı. Bizim Hacı o kadar öfkelendi ki göğsünü yumrukladı ve ayaklarını yere vurarak ağladı, "Ey Efendi! Siz talihsiz bir Tripitaka Tang'sınız, felaketler tarafından dövülmüş bir kutsal kitap keşişisiniz! Ne yazık ki! Bu yol bana yeterince tanıdık geliyor. Neden burada değilsin? Yaşlı Maymun seni nerede aramalı?"

Büyük bir sıkıntı içinde böyle bağırırken, burnuna aniden kokulu bir esinti geldi. Bir anda sakinleşerek kendi kendine şöyle dedi: "Bu tütsü arkadan geldi. Arka tarafta olmalılar."

Demir çubuğu kavrayarak içeri girdi ama hiçbir hareket bulamadı; sadece üç küçük oda vardı. Bu odalardan birinin arka tarafında, her iki tarafında da açık ağızlı ejderhaların oyulmuş olduğu lake bir kurban masası vardı. Masanın üzerinde, kokulu tütsü dumanının yukarı doğru kıvrıldığı eritilmiş altından büyük bir tütsü küpü vardı. Küpün üzerinde altın harflerle aşağıdaki yazının bulunduğu büyük bir plaket asılıydı:

Onurlu Baba Devarāja Li'nin Tableti. Biraz altında, bir tarafta başka bir yazı vardı:

ṭOnurlu Kardeş Naa'nın Tableti, Üçüncü Prens. Gördükleri karşısında sevinçten havalara uçan Hacı, şeytanı ya da Tang Keşişi'ni aramaktan hemen vazgeçti. Demir çubuğunu kulağında saklayabileceği bir nakış iğnesine dönüştürmek için sıktı. Ellerini uzatarak plaketi ve küpü aldı ve bulutumsu parlaklığına basarak mağaranın girişine geri döndü, yolda sürekli kahkahalar attı.

Sekiz Kural ve Sha Monk onu duyduklarında, onu karşılamak için kenara çekildiler ve "Ağabey, Usta'yı kurtarmayı başarmış olmalısın ve bu yüzden bu kadar mutlusun" dediler.

"Kurtarmaya gitmemize gerek yok Usta," dedi Hacı, hâlâ gevrek gevrek gülerek, "sadece talebimizi bu levhaya bildirin." Ey Büyük Kardeş!" dedi Sekiz Kural. "Bu plak bir canavar-ruh değil, nasıl konuşulacağını da bilmiyor. Talebimizi neden ona bildirelim ki?"

Hacı plaketi yere koyarken, "İkiniz de bir bakın," dedi. Sha Monk yaklaştı ve yazıtları gördü:

ṭOnurlu Baba Devarāja Li'nin Tableti ve Onurlu Kardeş Naa, Üçüncü Prens'in Tableti. "Bunun anlamı nedir?" diye sordu.

"Canavar-ruhun adak adadığı bir şey," diye cevap verdi Pilgrim. "Evine girdiğimde, hem insanların hem de eşyaların ortadan kaybolduğunu gördüm. Sadece bu plaket vardı. O, üçüncü prensin küçük kız kardeşi Devarāja Li'nin kızı olmalı, ki o da kutsal özlemleri yüzünden Aşağıdaki Bölge'ye inmiş. Şeytan kılığına girerek efendimizi kaçırdı. Bu levhada isimleri yazılı olan kişileri talep etmeyeceksek, kime soracağız? Siz ikiniz burada nöbet tutarken, yaşlı Maymun plaketi alsın ve Yeşim İmparatoru'na suç duyurusunda bulunmak için Cennet'e gitsin. Bu, Devarāja Li ve oğlunun efendimizi geri getirmesini sağlayacaktır."

"Ey Ağabey!" dedi Sekiz Kural. "Atasözünün dediği gibi, "Birini ölümcül bir suçla suçlamanın kendisi ölümcül bir suçtur." Davanız haklı olmadıkça bunu yapamazsınız. Ayrıca, taht önünde suçlamada bulunmanın kolay bir şey olduğunu mu sanıyorsunuz? Bunu nasıl yapmayı planladığınızı bana anlatsanız iyi olur."

Pilgrim gülerek, "Benim istediğim olacak," dedi. "Bu plaketi ve bu vazoyu kanıt olarak kullanacağım. Ayrıca, resmi ve yazılı bir şikayette bulunacağım."

"O şikâyete ne yazacaksın?" diye sordu Sekiz Kural. "Dinleyelim bakalım." Hacı, "Söylemeyi planladığım şey şu:

Bu sözleri duyan Sekiz Kural ve Sha Keşişi son derece memnun oldular ve her ikisi de şöyle dedi: "Ey Ağabey, şikâyetiniz son derece makul! Şüphesiz davayı kazanacaksın. Bir an önce oraya gitseniz iyi olur, çünkü biraz gecikmenin canavar ruhun efendimizin canını almasıyla sonuçlanabileceğinden korkuyoruz."

"Acele edeceğim! Acele edeceğim!" dedi Hacı. "Buraya dönmem çay kaynatmak ya da en fazla pilav pişirmek için gereken zamandan daha fazla sürmez."

Sevgili Büyük Bilge! Plaketi ve küpü tutarak, uğurlu buluta binmek için sıçradı ve doğruca Güney Cennet Kapısı'nın önüne gitti. Kapıda nöbet tutan Güçlü Devarājas ve ṛṣṭDhtarāra onu gördüklerinde, ikisi de eğilerek selam verdiler ve yolunu kesmeye cesaret edemediler. Doğruca Mükemmel Işık Salonuna çıkmasına izin verildi, orada dört Göksel Usta Zhang, Ge, Xu ve Qiu tarafından karşılandı. "Büyük Bilge neden geldi?" diye sordular.

"Burada bir belge var," diye yanıtladı Pilgrim, "bunu resmi bir şikâyet olarak dosyalamak niyetindeyim."

"Bu suçlayıcı!" dedi şaşkın ustalardan biri. "Acaba kimi suçlamayı planlıyor?"

Gelişini duyurmak için onu İlahi Sisler Salonu'na götürmekten başka çareleri yoktu. Daha sonra Yeşim İmparatoru'nun huzuruna çağrıldı.

Plaketi ve vazoyu bırakıp tahta saygılarını sunduktan sonra, Ölümsüz Ge'nin aldığı ve imparatorluk masasına yaydığı dilekçesini sundu. Yeşim İmparator belgenin içeriğini baştan sona okuduktan sonra belgeyi imzaladı ve bir imparatorluk kararnamesi olarak onayladı. Ardından Batı'nın Uzun Ömürlüsü Altın Yıldız Venüs'e kararnameyi alıp Bulut Kulesi Sarayı'na gitmesini ve Pagoda Taşıyıcısı Devarāja Li'yi tahtın huzuruna çağırmasını

emretti.

"Cennet Tanrısı'na onu gerektiği gibi cezalandırması için yalvarıyorum," dedi Hacı, ilerleyerek, "yoksa başka bir sorun çıkarabilir."

Yeşim İmparatoru da bu emri verdi:

"Davacının gitmesine izin verin."

Pilgrim, "İhtiyar Maymun gerçekten de gelmeli mi?" diye sordu.

Göksel Ustalardan biri, "Majesteleri fermanı çoktan verdiğine göre," dedi, "Altın Yıldız'la gidebilirsiniz." Hacı gerçekten de Altın Yıldız'la bulutlara tırmanarak Bulut Kulesi Sarayı'na, yani devarahanın ikametgâhına ulaştı. Kapının önünde Altın Yıldız'ı tanıyan ilahi bir genç duruyordu. Hemen içeri girdi ve "Kutsal Baba Altın Yıldız Venüs geldi" diye anons etti.

Devarāja misafirini karşılamak için dışarı çıktı; Altın Yıldız'ın bir imparatorluk fermanı taşıdığını görünce hemen tütsü yakılmasını istedi. Sonra Hacı'nın Altın Yıldız'ı takip ettiğini gördü ve devarāja öfkeyle kıpırdandı.

Neden kızgın olduğunu soruyorsunuz? Hacı'nın Göksel Saray'da büyük karışıklıklara yol açtığı dönemde, Yeşim İmparator bir keresinde Devarāja'yı İblis ṭBastırma Büyük Mareşali ve Prens Naa'yı da Üç Hayır Kurumunun Tanrısı Büyük Meclisi olarak atamıştı. Hacı'ya karşı Cennet konukçularına liderlik edeceklerdi, ancak birkaç çatışmadan sonra bile galip g e l e m e d i l e r . Gördüğünüz gibi, beş yüz yıl önceki yenilgi onu hâlâ üzüyordu ve bu yüzden sinirlenmişti. Kendini tutamayarak, "Yaşlı Uzun Ömür, taşıdığın bu ferman nedir?" diye sordu.

"Bu bir şikâyet," diye yanıtladı Altın Yıldız, "Büyük Bilge Güneş tarafından size karşı yapılan bir şikâyet."

Devarāja zaten çok sinirlenmişti; bunu duyunca öfkelendi ve "Beni neyle suçluyor?" dedi.

"Bir canavara, bir insanı kaçırması için yardım etme suçu," diye yanıtladı Altın Yıldız. "Tütsüyü yaktıktan sonra kendiniz okuyabilirsiniz." Nefes nefese kalan devarāja aceleyle tütsü masasını hazırladı; gökyüzüne şükranlarını sunup secdeye kapandıktan sonra kararnameyi yaydı. Ancak belgeyi dikkatle okuyunca öyle öfkelendi ki iki eliyle masayı kavradı ve şöyle dedi: "Bu maymun kafalı! Beni haksız yere suçladı!"

Altın Yıldız dedi ki, "Bu kadar sinirlenme! Tahtın önünde kanıt olarak bir plaket ve bir vazo var ve tüm bu nesnelerin kendi kızınıza işaret ettiğini iddia ediyor."

"Ama benim sadece üç oğlum ve bir kızım var," dedi devarāja. "En büyüğü ṭṣSuvarnaa, Yasa'nın öncüsü olarak Tathāgata'ya hizmet ediyor. İkinci oğlum Moka, ṭGüney Denizi'nde Guanshiyin'in öğrencisidir. Üçüncü oğlum Naa benimle birlikte ve imparatorluk muhafızı olarak gece gündüz saraya katılıyor. Zhenying adındaki tek kızım ise sadece yedi yaşında. İnsan ilişkilerinden pek anlamaz bile. Nasıl bir canavar-ruh olabilir ki? Bana inanmıyorsanız, görmeniz için onu dışarı taşımama izin verin. Bu maymun kafalı çok küstah! Cennette bir mareşal olduğumu, tahta çıkmadan önce birini idam etmeme izin verilecek kadar yüksek bir atama aldığımı söylemeyelim. Aşağıdaki Bölgede sıradan insanlardan biri olsaydım bile, haksız yere suçlanmamalıydım. Kanun der ki, "Yanlış bir suçlama üç kat ağır bir ceza almalıdır.""

Emirle birlikte astlarına döndü:

"Bu maymun kafalıyı şeytan bağlama ipiyle bağlayın!"

Avluda sıra halinde duran Kudretli Ruh Tanrısı, General Balık Göbekli ve ṣMareşal Vajrayaka hemen ileri atıldılar ve Hacı'yı bağladılar. " Devarāja Li," dedi Altın Yıldız, "sorun çıkarmasan iyi edersin! O, taht tarafından sizi çağırmak için buraya gelmesine karar verilen iki kişiden biri. İpiniz oldukça ağır. Eğer ona herhangi bir şekilde zarar verirsen, kaybeden sen olursun!"

"Ey Altın Yıldız!" dedi devarāja. "Onun sahte suçlamalarda bulunmasına ve huzuru bu şekilde bozmasına nasıl izin verirsin? Lütfen oturun, ben bu maymun kafalıyı şeytan kesen pala ile keserken. Sonra tahtı görmek için sizinle birlikte döneceğim." Altın Yıldız onun palayı kaldırmak üzere olduğunu öğrendiğinde kalbi titredi ve mesanesi sarsılarak Hacı "ya şöyle dedi: "Hata yaptın! Tahtın önünde suçlamada bulunmak hiç de hafif bir şey değil! Neden önce gerçeği öğrenmeye çalışmadın? Şimdi yaptığın tüm aptallıklar hayatını kaybetmene neden olabilir. Ne yapacaksın?" Hiç korkmadım Hacı en sonunda gülümseyerek, " Sakin olun, eski Bakan, önemli değil! Yaşlı Maymun kendi işini bu şekilde yapmak zorunda: önce kaybetmeli, sonra kazanacak."

Konuşmasını henüz bitirmemişti ki, devarāja palasını kaldırdı ve Hacı'nın kafasına sertçe indirdi. Üçüncü prens hemen ileri atıldı ve ateş kesen kılıcıyla darbeyi savuşturarak, "Kral Baba, lütfen öfkenizi yatıştırın!" diye bağırdı.

Devarāja telaştan sapsarı kesildi.

Ah! Baba, oğlunun palayı kendi kılıcıyla savuşturduğunu gördüğünde, oğluna geri dönmesini emretmeliydi. Neden telaştan beti benzi atsın ki? Sebebi bu, görüyorsunuz:

ṬBu çocuk devarāja'ya doğduğunda, sol elinde Na, sağ elinde ise a kelimesi ṭvardı ve bu yüzden ona Naa adı verildi. Doğduktan sonraki üçüncü sabah, bu prens okyanusta yıkanmaya karar verdi ve büyük bir felakete neden oldu.

Su kristali sarayı devirdi ve ejderhalardan birinin tendonlarını kemer olarak kullanmak için koparmak istedi. Devarāja olayı öğrendiğinde, oğlunun daha sonra bir ṭfelakete yol açabileceğinden korktu ve onu öldürtmeye çalıştı. Naa öfkelendi; elinde bıçak, annesine geri vermek için kendi etini kesti ve babasına geri vermek için kemiklerini oydu. Babasının spermini ve annesinin kanını geri ödedikten sonra, ruhu Buddha'ya şikayet etmek için Batı'daki nihai mutluluk bölgesine gitti.

Buddha o sırada çeşitli bodhisattvalara ders verirken kutsal sancakların ve şemsiyenin üzerinde birinin "Kurtar beni!" diye seslendiğini duymuş. Buddha bilgelik ṭdolu gözleriyle bir kez baktığında bunun Naa'nın ruhu olduğunu anlamış. Kemik olarak lotusun kökünü ve giysi olarak yapraklarını kullanarak, sihirli canlandırma sözcüklerini ṭṭokudu ve Naa'yı hayata döndürdü. Yeni bulduğu ilahi güçle Naa doksan altı mağaranın şeytani iblislerini bastırmayı başardı. Sihirli güçleri o kadar büyüktü ki, daha sonra kendini yakmasının intikamını almak için devarāja'yı öldürmek istedi.

Devarāja'nın elbette barışın savunucusu olan Tathāgata'ya yalvarmaktan başka çaresi yoktu. Bu nedenle devarāja'ya en iyi ajur oymalarından oluşan ve śārī kalıntılarıyla dolu, uyumlu, sarı-altın bir hazine pagodası bahşetti; aslında pagoda her seviyede Buddha'yı sembolize ediyordu ve tüm yapı parlaklıkla yıkanıyordu. Böylece ṭpagodanın görüntüsü Naa'ya prensin gerçek babası olarak saygı duyması gereken Buddha'yı hatırlatacak ve düşmanlık bu şekilde çözülecekti. Li Jing'in Devarāja Pagoda Taşıyıcısı olarak adlandırılmasının sebebi de budur.

Bugün evde olduğu ve boş vakti olduğu için devarāja pagodasını taşımıyordu ve ṭNaa'yı yine intikam arzusunun ele geçirdiğini düşündü. Korkudan solmasının nedeni buydu. Hemen sehpanın üzerindeki altın hazinesi pagodaya uzanıp onu yüksekte tutarak ṭNaa'ya sordu: "Oğlum, palamı kılıcınla savuşturdun. Bana ne söylemek istiyorsun?"

ṭKılıcını bırakıp el pençe divan duran Naa, "Kral Baba, Aşağıdaki Bölge'de bir kızınız var," diye cevap verdi.

"Oğlum," dedi devarāja, "sadece dördünüze sahip oldum. Başka hangi kızım var?"

ṭ"Oldukça unutmuşsunuz Kral Baba," dedi Naa. "O diğer kız aslında bir canavar ruhuydu. Üç yüz yıl kadar önce Ruh Dağı'nda Tathāgata'nın güzel kokulu çiçeklerini ve hazine mumlarını çalıp yiyen bir şeytana

dönüştü. Tathāgata bizi, baba ve oğlunu, ona karşı bir sefer düzenlememiziçin gönderdi. Yakalandığında öldüresiye dövülmesi gerekiyordu amaTathāgata bize bu talimatı verdi:

Havuzlarda yetiştirilen balıklar için asla balık tutmazsınız; Dağlarda beslenen geyikler için uzun bir ömür dileyin.

Bu nedenle, o zaman onun hayatını bağışladık ve minnettarlıkla seni babası, çocuğunu da ağabeyi olarak kabul etti. Aşağıda tabletlerimizi kuracak ve onlara sürekli tütsü ateşleri sunacaktı. Onun yeniden bir ruha dönüşüp Tang Keşişi'ne zarar vermek için komplo kuracağını kim tahmin edebilirdi ki? Hacı Sun onun inini aradığında tabletler bulundu ve böylece tahtın önünde suçlamalar yapıldı. Bu senin lütuf bağıyla bağlı kızın, benim kan kardeşim değil."

Duydukları karşısında hayrete düşen devarāja, "Evladım, gerçekten de tüm meseleyi unuttum. Onun adı ne?"

"Onda üç tane var," diye yanıtladı prens. "Doğduğu yerde ona Altın Burunlu Beyaz Saçlı Kemirgen Ruh deniyordu. Güzel kokulu çiçekleri ve hazine mumlarını çaldığı için adı İkiye Bölünmüş Guanyin olarak değiştirildi. Bağışlanıp Aşağıdaki Bölge'ye gönderildiğinde, adını tekrar Bayan Yer Acelesi olarak değiştirdi." Devarāja ancak o zaman ne olduğunu anladı. Hemen Pilgrim'i kendi elleriyle çözmek istedi ama Pilgrim huysuzlaşmıştı. "Beni çözmeye kim cesaret edebilir?" diye bağırdı. "Beni iplerle tahtı görmeye götürebilirsiniz! Yaşlı Maymun o zaman davasını kazanacak!"

Devarahanın elleri korkudan uyuştu, prensin nutku tutuldu ve çeşitli ast subaylar utanç içinde geri çekildi.

Öfke nöbeti içinde her yerde yuvarlanan Büyük Bilge, devarāja'nın kendisiyle birlikte tahtın huzuruna çıkması için ısrar etti. Başka seçeneği olmayan devarāja, Altın Yıldız'a kendi adına konuşması için acınası bir şekilde yalvarmaktan başka bir şey yapamadı. Altın Yıldız şöyle dedi: " Eskilerin dediği gibi, "İnsan her konuda hoşgörülü olmalıdır." Ancak sizin

yaptığınız oldukça aceleci! Onu bağladınız ve hatta öldürmek istediniz. Bumaymun suçlama konusunda kötü bir şöhrete sahip. Şimdi benden neyapmamı istiyorsunuz? Oğlunuzun bize söylediğine göre, o sizin kanbağınızla değil, sadece bağla bağlı olduğunuz kızınız. Yine de, bu halaönemli bir akrabalık bağı. Konuyu ne kadar tartışırsanız tartışın, birşekilde suçlusunuz."

Devarāja şöyle dedi: "Eğer Saygıdeğer Yıldız benim adıma konuşursa, o zaman suçum affedilecektir."

"İkinizi de yatıştırmak isterdim," dedi Altın Yıldız, "ama sizin için nasıl yalvaracağımı pek bilmiyorum."

"Neden," dedi devarāja, "sadece önceki olaydan bahsetmiyorsun, barış görevin için ona gittiğinde ve ona randevusunu verdiğinde?"

Altın Yıldız gerçekten de Hacı'ya dokunmak için öne çıktı ve "Yüce Bilge, benim hatırım için seni çözelim, böylece hepimiz tahtı görmeye gidebiliriz" dedi.

"Eski Bakan," dedi Pilgrim, "beni çözmenize gerek yok. Nasıl yuvarlanacağımı biliyorum ve oraya kadar yuvarlanacağım!"

"Maymun, çok duygusuzsun!" dedi Altın Yıldız kıkırdayarak. "Ne de olsa geçmişte sana karşı oldukça naziktim. Şimdi böyle önemsiz bir konuda bile beni reddediyorsun."

"Bana ne tür bir nezaket gösterdiniz?" diye sordu Hacı.

Altın Yıldız şöyle dedi: "Çiçek-Meyve Dağı'nda bir şeytan olduğun, kaplanları evcilleştirdiğin ve ejderhalara boyun eğdirdiğin, ölüm kaydını zorla kaldırdığın ve suçunu işlemek için çeşitli canavarları bir araya getirdiğin o yıllarda, yukarıdaki Cennet seni tutuklamak istedi. Bu yaşlı adam cesurca tahta bir pasifikasyon kararnamesi çıkarmasını ve sizi Göksel Saray'a çağırmasını ve sizi bir Yasak-At-Bölgesi olarak atamasını hatırlattı. Yeşim İmparatoru'nun ölümsüz şarabını içtikten ve bir kez daha pasifize edilmeye ihtiyaç duyduktan sonra, bu yaşlı adamın cesur anma

töreniyle Cennete Eşdeğer Büyük Bilge olarak atandın. Ama sen usludurmadın ve Lord Lao'dan şeftali, şarap ve tüfek iksiri çalmaya devamettin. Ancak bu ve bundan sonra doğumsuzluk ve ölümsüzlük durumunaerişebildin. Ama ben olmasaydım, bu güne ulaşabilir miydin?" Hacı, "Eskiler gerçekten de meseleyi iyi ifade etmişler: ölümde bile bir mezarıyaşlı bir adamla paylaşmamalısın! Beğenin ya da beğenmeyin, o nasılsazan yapılacağını biliyor! Benim yaptığımın nesi bu kadar büyük? Bensadece Ban-At-Belası olarak Göksel Saray'ı rahatsız ettim. Tamam,tamam! Pekala! Pekala! Hatırınız için, Saygıdeğer Efendim, merhametedeceğim, ama kendisi beni çözmeli." Devarāja ancak o zamanyaklaşmaya ve ipi çözmeye cesaret etti.

Hacı daha sonra kıyafetlerini düzeltmeye ve onurlu koltuğa oturmaya davet edildi, a r d ı n d a n çeşitli tanrılar saygılarını sunmak için teker teker öne çıktılar.

Hacı, Altın Yıldız "a dönerek, "Eski Bakan, buna ne dersiniz? Size önce kaybedip sonra kazanacağımı söylemedim mi? İnsan böyle iş yapmalı! Efendime zarar gelmemesi için onu hemen tahtı görmeye çağıralım."

"Acele etmeyelim," dedi Altın Yıldız. "Bu kadar zamanı boşa harcadığımıza göre, önce bir fincan çay içelim."

"Eğer onun çayını içersen," dedi Hacı, "aslında rüşvetini kabul etmiş olursun. Bir suçluyu rüşvetle serbest bırakıp imparatorluk fermanını hiçe saydığınızda ne tür bir suçla suçlanmanız gerekir?"

"Onun çayını içmeyeceğim! Onun çayını içmeyeceğim!" diye haykırdı Altın Yıldız. "Şimdi de beni suçluyorsun! Devarāja Li, çabuk git! Çabuk git!"

Ama devarāja elbette Hacı'yla birlikte Taht'ı görmeye gitmeye cesaret edemedi, çünkü maymunun bir kez daha taşkınlık yapmasından çok korkuyordu. Yeşimtaşı İmparatoru'nun önünde her türlü suçlamayı dile getirecek olursa, devarāja bunları çürütmeyi nasıl umabilirdi? Onun adına

konuşması için Altın Yıldız'a bir kez daha yalvarmaktan başka çaresiyoktu.

Sonunda Altın Yıldız Hacı'ya şöyle dedi: "Sana tek bir sözüm var! Bunu kabul edecek misin?"

Pilgrim, "

hatırın için bağlanmak ve palayla kesilmek gibi bir hakareti zaten görmezden geldim," dedi. "Söyleyecek başka bir şeyiniz var mı? Konuş! Konuş! İyi bir şeyse dinlerim; değilse beni suçlama!"

Altın Yıldız şöyle dedi: "Şu atasözünü unutmayın: "Bir günlük davanın sonuçlanması on gün sürer." Tahtın huzurunda, canavar-ruhun devarāja'nın kızı olduğunu iddia ederek suç duyurusunda bulunuyorsunuz ve o da bunu reddediyor. İkiniz bu konuyu Yeşim İmparatoru'nun huzurunda ileri geri tartışabilirsiniz. Bu arada, size hatırlatmama izin verin, bir gün Cennet, Aşağıdaki Bölge'de bir yıla eşittir. Bütün bu yıl boyunca canavar ruh, efendinizi mağaraya hapsetti. Düğün töreninden bahsetmeyelim. Geçici bir ilişki olsa bile, şimdiye kadar onun için küçük bir keşiş üretmiş olmalı! Gecikmeniz büyük girişimi altüst etmedi mi?" Hacı başını eğerek kendi kendine düşündü, "Evet, gerçekten! Sekiz Kural ve Sha Monk'tan ayrıldığımda, onlara çayın kaynaması ya da en fazla pirincin pişmesi için geçen süreden daha uzun olmayan bir süre sonra döneceğimi söylemiştim. Bunca zamandır burada oyalanıyorum. Çok mu geç kaldım?"

Bu vesileyle Altın Yıldız'a, "Eski Bakan, bu imparatorluk kararnamesini nasıl iade etmeliyiz?" dedi.

Altın Yıldız, "Devarāja Li'den askerlerini çağırmasını ve şeytanı bastırmak için sizinle birlikte aşağı inmelerini isteyelim," diye yanıtladı. " Kararnameyi iade edeceğim."

"Rapor olarak ne söyleyeceksiniz?" diye sordu Pilgrim.

"Davacının kaçtığını," dedi Altın Yıldız, "ve davalının davadan azledildiğini."

"Ne güzel!" dedi Hacı gülerek. "

iyiliğin için suçlamalarımdan vazgeçiyorum ve sen bunun yerine kaçtığımı iddia ediyorsun! Ona askerleri çağırmasını ve beni Güney Cennet Kapısı'nın dışında beklemesini söyle. Kararnameyi iade etmek için seninle geleceğim."

Bir kez daha telaşlanan devarāja, "Saraya girer girmez konuşmaya başlarsa, vatana ihanet suçuyla karşı karşıya kalabilirim," dedi.

Pilgrim, "İhtiyar Maymun'u nasıl biri sanıyorsun?" dedi. "Ben de gerçek bir adamım! "Bir kez söz verdim mi, atlar onu geri alamaz." Sana iftira atacağımı mı sanıyorsun?"

Devarāja daha sonra Hacı'ya teşekkür etti ve Hacı kararnameyi iade etmek üzere Altın Yıldız'la birlikte oradan ayrıldı. Devarāja hemen emrindeki birlikleri çağırdı ve onları Güney Cennet Kapısı'nın dışında konuşlandırdı. Hacı ile birlikte tahtın önüne çıkan Altın Yıldız Yeşim İmparator'a şöyle dedi: "Tang Keşişi'ni hapseden kişi altın burunlu, beyaz kürklü, ruh haline gelmiş bir kemirgendir. Aynı zamanda Devarāja Li ve oğlunun tabletlerini yerleştiren kişidir. Devarāja bunu öğrendiğinden beri, şeytana karşı bir sefer için birliklerini çoktan topladı. Göksel Onurlu Kişi'den onu affetmesini rica ediyorum." Yeşimtaşı İmparatoru bunu zaten bildiğinden, hemen Cennet lütfunu ve affını uzattı. Hacı, bulutlu parlaklığını geri çevirerek Güney Cennet Kapısı'ndan dışarı çıktı ve orada devarāja, prens ve Cennet ev sahiplerini akıllı bir düzende beklerken buldu. Bakın! Bu ilahi savaşçılar, çalkantılı rüzgâr ve sis içinde Büyük Bilge'yi kabul ettiler ve ardından bulutlarını indirerek Boşluğa Hapseden Dağ'a indiler. Sekiz Kural ve Sha Monk, Hacı'nın Cennet konukçularıyla birlikte geldiğini gördüklerinde şişkin gözlerle dağda bekliyorlardı. Devarāja'nın önünde eğilen Idiot ona, "Sizi rahatsız ettik!" dedi.

"Mareşal Heaven Reeds," dedi devarāja, "size söylememiz gereken bir şey var: biz, baba ve oğul, onun tütsüsünden bir çubuk keyif almış olabiliriz, ancak canavar-ruh bu nedenle efendinizi hapsettirecek kadar

cüretkârlaştı. Lütfen bu geç geliş için bizi suçlamayın. Burası Boşluk Dağımı? Mağarasının girişinin hangi yöne baktığını merak ediyorum."

"Giriş yolunu yeterince biliyorum," dedi Pilgrim. "Buradaki mağarasının adı Dipsiz Mağara ve çevresi yaklaşık üç yüz mil. Canavar-ruhun aslında pek çok ini olmalı. Daha önce efendimi alıkoymuştu. çift kanatlı kuleli bir kapının içinde. Şimdi orası o kadar sessiz ki bir hayaletin gölgesini bile göremezsiniz! Nereye taşındığı hakkında hiçbir fikrim yok."

Devarāja şöyle dedi: "Önemli değil.

Binlerce şekilde manevra yapmasına izin ver; Yerin

Önce girişe yaklaşalım, sonra ne yapacağımıza karar veririz."

Hepsi hemen harekete geçti. Ah! Yaklaşık on mil sonra büyük kayaya ulaştılar. Hacı, büyük bir varil büyüklüğündeki girişi işaret ederek, "İşte burası" dedi.

"Kaplanın inine girmeden," dedi devarāja, "kaplan yavrularını nasıl yakalayabiliriz?" Yolu göstermeye kim cesaret edebilir?"

"Var," dedi Pilgrim.

"Madem bir şeytanı imparatorluk fermanıyla bastıracağım," dedi prens, " ben de

onlara önderlik edeceğim. yol."

O anda bizim Budala daha da aceleci davrandı. "Yaşlı Domuz Biri yol göstersin!" diye bağırdı.

"Bu kadar gürültü yapmaya gerek yok!" dedi devarāja. "Emri vereyim: Büyük Bilge Güneş ve prens birlikleri aşağıya indirecek. Biz üçümüz burada girişte nöbet tutacağız. İçerideki ve dışarıdaki çabalarımızı koordine edeceğiz ki Cennet'e kaçacak bir yolu ve Dünya'ya girecek bir kapısı kalmasın. Ancak o zaman gerçekten gücümüzü göstermiş olacağız."

Hepsi yankılanan bir "Evet!" ile yanıt verdi. Hacı ve prense bakın! Kaptanlara ve askerlere önderlik ederek mağaranın içine girdiler ve hemen bulutlu aydınlığın üzerine çıktılar. Etrafa baktıklarında, gerçekten de güzel bir mağara olduğunu gördüler!

Güneş ve ayın tanıdık küreleri Aynı dağlarda ve derelerde parlayın; İncili derinlikler, yeşim kuyuları ısındı ve sisle kaplandı, Ve daha birçok güzel manzara. Katmanlar halinde kırmızı boyalı kuleler, Kızıl duvarlar ve sonsuz yeşil alanlar. Sonbaharın nilüferleri ve ilkbaharın söğütleri- Böyle bir mağara cenneti nadiren görülür.

Bir anda, bulutumsu parlaklıklarını canavar-ruhun eski konutunun hemen önünde durdurdular. Göksel savaşçılar gürültüyle kapı kapı aramaya başladılar; her yere baktılar, üç yüz mil boyunca yayıldılar, ancak ne tek bir canavar-ruh ne de bir Tripitaka görülebildi.

"Bu lanetli yaratık," demiş savaşçılar, "mağarayı terk etmiş ve çok uzaklara gitmiş olmalı." Karanlık güneydoğu köşesinde küçük bir mağara daha olduğunu bilmiyorlardı; mağarada küçük bir kapı ve oldukça alçakta inşa edilmiş, birkaç saksı çiçek ve birkaç bambu sapıyla çevrili bir ev vardı. Burası karanlık ve hafif kokularla örtülü bir yerdi. Yaşlı şeytan buraya Tripitaka'yı getirmiş ve Hacı'nın onları asla bulamayacağını düşünerek onu kendisiyle evlenmeye zorlamak istemişti. Elbette, kaderinin onu ele geçirmek üzere olduğunu fark etmemişti. O küçük şeytanlar içeride bir araya toplanmışken, daha cesur olanlardan biri dışarıya bakmak için kafasını uzattı ve doğrudan göksel savaşçıların arasına daldı.

"Buradalar!" diye bağırdılar ve Pilgrim o kadar heyecanlandı ki, eli altın çemberli çubuğu kavrayarak içeri daldı. Bütün canavar ruhlar yuvası o küçük ve dar yere tıkılmıştı. Prens ve askerleri ileri atıldığında, şeytanlardan herhangi biri nereye kaçıp saklanabilirdi? Hacı çok geçmeden Tang Keşişi'nin, valizlerin ve ejderha atının ṭyerini buldu. Yaşlı şeytan kaçmasının mümkün olmadığını anlayınca Prens Naa'nın karşısına

çıktı ve defalarca diz çökerek hayatı için yalvardı. Prens şöyle dedi: " Sizitutuklamak için buraya gelmemiz Yeşim İmparatoru tarafından emredildive bu hiç de küçük bir şey değil. Biz, baba ve oğul, sizin tütsünüzden birçubuk içerek neredeyse başımıza büyük bir felaket getiriyorduk!"

Bunun üzerine böğürdü:

"Göksel askerler, şeytan bağlama iplerini çıkarın ve tüm o canavar ruhları bağlayın!"

Yaşlı şeytan, görüyorsunuz, biraz acı çekmekten kaçınamazdı.

Şirket daha sonra bulutumsu ışıltılarının etrafında dönerek mağaranın dışına çıktı, Hacı yol boyunca yüksek sesle kıkırdadı. Devarāja, Hacı "yı karşılamak için girişteki yerinden ayrıldı ve "Bu sefer efendini gördün!" dedi.

"Teşekkür ederim! Teşekkür ederim!" diye yanıtladı Hacı ve hemen Tripitaka'yı devarāja ve prense teşekkür etmek için eğilmeye yönlendirdi. Sha Monk ve Sekiz Kural yaşlı ruhu küçük parçalara ayırmayı çok isterdi ama devarāja şöyle dedi: "İmparatorluk emriyle tutuklandığı için ondan kolayca kurtulamayız. Tahta bir rapor sunmak için henüz dönmedik." Böylece devarāja ve üçüncü prens ilahi savaşçıları ve göksel askerleri canavar-ruhu korumaya ve onu Cennet'in mahkemesi önünde yargılanmak üzere geri götürmeye yönlendirdiler. Bu arada Hacı ve Sha Keşiş, Sekiz Kural ata binmesi için atı sabitlerken, toparlanmak için Tang Keşiş'in etrafında koşuşturdular. Birlikte ana yola doğru ilerlediler. Böylece

İpek iplikler altın denizi kurutmak için parçalanır; Yeşim kilidi kırılır ve kuş kafesini terk eder.

Yolculukları sırasında neler olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第084回 · Bölüm 84

"Rahipleri yok etmek zordur" büyük uyanışı tamamlar Dharma-kral hakkı elde eder, bedeni doğallaşır

Size Tripitaka Tang'ın ilkel yang'ını nasıl koruduğunu ve adil seksin acı çilesinden nasıl kaçtığını anlatıyorduk. Hacı'nın peşinden Batı'ya doğru yola çıktığında, ılık esintilerin yeni yeni kıpırdandığı ve erik mevsiminin yağmurunun ince teller halinde çiselediği yaz mevsimine girilmişti. Muhteşem bir manzara:

Gür ve yoğun yeşil gölge; Hafif esintide genç kırlangıçlar geçit töreni yapıyor. Havuzlarda yeni zambaklar açıyor; Yaşlı bambular yavaşça yayılır yapraklarını. Gökyüzü yeşil çayırlara katılır; Yerde dağ çiçekleri görülür. Derenin kenarında kılıç gibi aceleler durur; Narlar bu eskiz defterini kızartır.

Usta ve öğrenciler, dördü birden, elbette sıcağa dayanmak zorundaydılar.

İlerlerken, yolu çevreleyen iki sıra uzun söğüt ağacına rastladılar; söğüt gölgesinin içinden yaşlı bir kadın aniden çıktı ve küçük bir çocuğu elinden tutup götürdü. "Rahip," diye yüksek sesle bağırdı Tang Keşişi'ne, "hemen şimdi durmalısın! Atınızı geri döndürün ve hemen Doğu'ya dönün! Batı'ya giden yol sadece ölüme götürür!" Tripitaka öylesine irkilmişti ki attan aşağıya sıçradı ve onun önünde eğilerek şöyle dedi: "Yaşlı Bodhisattva, eskilerin dediği gibi,

Okyanus geniş, balıklar sıçrayabilsin diye; Gökyüzü boş, kuşlar uçabilsin diye.

Batı'ya giden bir yol nasıl eksik olabilir?" Yaşlı kadın parmağıyla batıya doğru işaret ederek, "Buradan yaklaşık beş altı mil ötede Dharma Yok Eden Krallık var. Kral önceki enkarnasyonlarından birinde kötü bir karmaya sahip olmuş olmalı ki bu yaşamında sebepsiz yere günah işliyor.

İki yıl önce on bin Budist rahibi öldüreceğine dair muazzam bir yeminetti. Şimdiye kadar dokuz bin dokuz yüz doksan altı isimsiz rahibikatletmeyi başardı. Şimdi tek beklediği, tercihen isimleri olan dört keşişdaha ve böylece on binlik mükemmel sayıya ulaşmış olacak. Eğer sizleronun şehrine varırsanız, hepiniz hayat veren kral bodhisattvalarolacaksınız!"

Bu sözler karşısında dehşete kapılan Tripitaka, her tarafı titreyerek şöyle dedi: "Yaşlı Bodhisattva, nezaketiniz için son derece minnettarım ve size ne kadar teşekkür etsem azdır. Şehri rahatça atlayan başka bir yol olup olmadığını sorabilir miyim? Bu zavallı keşiş memnuniyetle böyle bir yolu seçip ilerleyecektir." Yaşlı kadın kıkırdayarak cevap verdi: "Şehri atlayamazsınız! Kesinlikle yapamazsınız! Bunu ancak uçabilseydin yapabilirdin!"

Sekiz Kural hemen dilini sallamaya başladı ve "Anne, böyle korkutucu sözler söyleme! Hepimiz uçabiliyoruz!" Ancak ateş saçan gözleri ve elmas gözbebekleriyle Hacı gerçeği fark edebilen tek kişiydi: yaşlı kadın ve çocuk aslında Bodhisattva Guanyin ve Zenginlikte Yetenekli Çocuk'tu. O kadar telaşlanmıştı ki hemen dizlerinin üzerine çöktü ve "Bodhisattva, seni karşılayamadıkları için öğrencilerini affet!" diye bağırdı.

Bodhisattva pembe bir bulut yaprağı üzerinde yavaşça yükseldi, yaşlı Tang'ı o kadar şaşırttı ki nerede duracağını tam olarak bilemedi. Yapabildiği tek şey dizlerinin üzerine çöküp boyun eğmek oldu; Sekiz Kural ve Sha Keşiş de aceleyle dizlerinin üzerine çöküp gökyüzüne boyun eğdiler. Bir an içinde uğurlu bulut Güney Denizi'ne dönmek üzere uzaklaştı. Hacı ayağa kalktı ve "Lütfen kalkın, bodhisattva hazine dağına geri döndü" diyerek ustasını kaldırdı.

Tripitaka ayağa kalkarken, "Wukong, eğer bodhisattvayı tanıdıysan, neden bize daha önce söylemedin?" dedi.

Hacı gülerek, "Sen soru sormadan duramadın," diye cevap verdi, " bense hemen dizlerimin üzerine çöktüm. Bu yeterince erken değil miydi?"

Sekiz Kural ve Sha Keşiş daha sonra Hacı'ya şöyle dedi: " Bodhisattva'nın vahyi sayesinde, önümüzde duran şey Dharma Yok Eden Krallık olmalı. Keşişleri öldürmeye yönelik bu kararlılık varken hepimiz ne yapacağız?"

"Aptal, korkma!" dedi Pilgrim. "Pek çok acımasız iblis ve vahşi zebaniyle karşılaştık, kaplan inlerinden ve ejderha lagünlerinden geçtik ama hiç zarar görmedik. Burada karşılaşacağımız şey sıradan insanlardan oluşan bir krallık. Onlardan neden korkalım ki? Şu anki tek sorunumuz buranın kalacak bir yer olmaması. Ayrıca, geç oluyor ve şehirdeki işlerinden dönen köylüler biz rahipleri görür ve haberi yaymaya başlarlarsa, bu pek uygun olmaz. Efendi "yi ana yoldan uzaklaştıralım ve daha tenha bir yer bulalım. Daha sonra başka planlar yapabiliriz."

Tripitaka gerçekten de onun önerisine uydu; hepsi ana yoldan ayrılarak küçük bir hendeğe gittiler ve orada oturdular.

"Kardeşlerim," dedi Hacı, "siz ikiniz burada kalın ve Usta'yı koruyun. Bırakın yaşlı Maymun dönüşüm geçirip şehre baksın.

Belki de bizi bu gece bölgeden geçirecek, yol dışında bir yol bulabilirim."

"Ey Öğrenci!" diye ısrar etti Tang Keşişi. "Bunu hafife alma, çünkü bir kralın kanunlarına karşı geliyorsun. Dikkatli ol!"

"Sakin ol! Sakin ol!" diye cevap verdi Hacı gülümseyerek. "Yaşlı Maymun idare

eder!"

Sevgili Büyük Bilge! Konuşmasını bitirdiğinde, yüksek sesli bir ıslıkla havaya sıçradı. Ne kadar fantastik!

Ne yukarıdan iplerle çekilir, ne de aşağıdan vinçlerle desteklenir, Hepimiz gibi, onun da iki ebeveyni var, Ama sadece onun kemikleri daha hafif.

Bulutların kenarında durarak aşağıya baktı ve şehrin sevinç ve uğurlu bir aydınlık havasıyla dolup taştığını gördü.

"Ne güzel bir yer!" Hacı dedi ki. "Neden dharma'yı yok etmek istiyor?" O yere

bakarken, yer yavaş yavaş kararmaya başladı. Şunu gördü

On harfli kavşaklarda lambalar ışıl ışıl yanıyordu; Dokuz katmanlı salonlarda tütsüler yükseldi ve çanlar çaldı. Yedi parlayan yıldız mavi gökyüzünü aydınlattı; Sekiz çeyrekte yolcular eşyalarını bıraktı. Altı kolordu kampından Boyalı borazanlar sadece hafifçe çaldı; Beş nöbetçi kulesinde, Damla damla bakır kap damlamaya başladı. Dört bir yanda gece sisi yoğunlaştı; Üç pazarda soğuk sis yayıldı. Eşler ikişer ikişer ipek perdelere girdiler, Parlak bir ay doğuya yükseldiğinde.

Kendi kendine düşündü:

"İş bölgelerine gidip yollara bakmak istiyorum ama benimki gibi bir yüzle insanlar beni görürlerse şüphesiz rahip olduğumu söyleyeceklerdir. Kendimi değiştireceğim." Sihirli işareti yaptı ve bir büyü okudu, vücudunu bir kez sallayarak bir güveye dönüştü:

Hafif, çevik kanatları olan küçük bir şekil, Mumları ve lambaları enfiye etmek için dalar. Metamorfoz geçirerek gerçek formuna kavuşur, en çok çürümüş otların arasında aktiftir. Sıcak ışığın aşkı için alevleri vuruyor, Uçuyor, durmadan dönüyor. Mor elbiseli, güzel kokulu kanatlı, ateş böceklerini kovalayan, En çok derin rüzgarsız geceyi sever.

Saçakları ve kirişleri geçerek o altı bulvara ve üç haritaya doğru uçarken onu yükselirken ve dönerken görüyorsunuz. İlerlerken, aniden ilerideki sokağın köşesinde, her birinin kapısının üzerinde bir fener asılı olan bir sıra ev gördü.

"Bu aileler," diye düşündü kendi kendine, "yıllık Fener Bayramı'nı kutluyor olmalılar. Neden sıra sıra fenerler yakmış olsunlar ki?" Kanatlarını sertleştirerek yaklaştı ve dikkatle baktı. En ortadaki evde kare

bir fener vardı ve üzerinde şu sözler yazılıydı:

Gezgin Tüccar için dinlenme. Altında da şu kelimeler yazıyordu:

Steward Wang "s Inn. Hacı bu nedenle buranın bir otel olduğunu

biliyordu.

Daha ileriye bakmak için boynunu uzattığında, yemeklerini bitirmiş sekiz dokuz kişi olduğunu gördü.

Elbiselerini gevşettikten, başörtülerini çıkardıktan, ellerini ve ayaklarını yıkadıktan sonra uyumak için yataklarına girmişlerdi.

Hacı gizliden gizliye sevinerek, "Efendi her şeye rağmen geçebilir!" dedi.

Efendisinin geçebileceğini nereden biliyordu diye sorabilirsiniz? Kötü bir plan uygulamak üzereydi: insanlar uyuyana kadar bekleyecek, onların giysilerini ve örtülerini çalacak, böylece efendisi ve öğrencileri laik halk kılığına girerek kente girebileceklerdi.

Ne yazık ki! Bu tatsız gelişmenin olması gerekiyordu! O kendi kendine düşünürken, kâhya öne çıktı ve konuklarına şu talimatı verdi:

"Beyler, dikkatli olun, çünkü mekanımız hem beyefendilere hem de haydutlara hitap ediyor. Her birinizden kıyafetlerinize ve bagajlarınıza dikkat etmenizi rica ediyorum."

Bir düşünün! Yurtdışında iş yapan insanlar, her şeye dikkat etmezler mi? Hancıdan böyle bir talimat duyduklarında, her zamankinden daha temkinli oldular. Aceleyle ayağa kalkarak, "Han sahibi çok haklı. Yolculuktan yorgun düşen bizler, bir kez uyuduktan sonra kolay kolay uyanamayabiliriz. Eşyalarımızı kaybedersek ne yaparız? Lütfen kıyafetlerimizi, başörtülerimizi ve para çantalarımızı içeri götürün. Sabah kalktığımızda onları bize geri verebilirsiniz." Kâhya Wang buna uygun olarak tüm kıyafetlerini ve eşyalarını kendi evine götürdü.

Doğası gereği fevri davranan Hacı hemen kanatlarını açarak oraya uçtu ve baş sargısı standlarından birinin üzerine kondu. Sonra Kamarot Wang'ın feneri indirmek, kumaş perdeyi indirmek, kapıyı ve pencereleri kapatmak için ön kapıya gittiğini gördü. Wang ancak o zaman kendi kıyafetlerini çıkarıp uzanmak için odasına döndü. Ancak kâhyanın karısı ve iki çocuğu da uyuyordu ve hala o kadar çok gürültü yapıyorlardı ki hiçbiri hemen uyuyamadı. Karısı da bir giysiye yama yapıyordu ve çekilmeyi reddetti.

"Bu kadın uyuyana kadar beklersem," diye düşündü Hacı kendi kendine, "Efendi gecikmeyecek mi?"

Gecenin ilerleyen saatlerinde kentin kapılarının kapanmasından da korktuğu için, artık oraya uçmaktan kendini alamadı ve kendini çadırın üzerine attı. Gerçekten de

alevlerin içine dalmak için hayatını riske attı; Kaderini kışkırtmak için alnını yaktı.

Konik hemen söndü. Vücudunu bir kez sallayarak yeniden fareye dönüştü. Bir iki gıcırtıdan sonra aşağı sıçradı, giysileri ve baş sargılarını aldı ve onları dışarı sürüklemeye başladı. Paniğe kapılan kadın, "Yaşlı adam, işler kötü! Bir fare bir ruha dönüştü!" Bunu duyan Hacı yeteneklerini biraz daha sergiledi. Kapıda durarak yüksek sesle bağırdı, " Steward Wang, kadınının saçmalıklarına kulak asma. Ben kemirgen ruh değilim. Bir ışık adamı karanlık işlerle uğraşmayacağına göre, size söylemeliyim ki, ben Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak için yola çıkan Tang Keşişi'ne eşlik etmek üzere yeryüzüne inen, Cennete Eşit Büyük Bilge'yim. Kralınız ilkesiz olduğu için, ustamı süslemek üzere özellikle bu şapka ve elbiseleri ödünç almaya geldim.

Şehri geçtikten sonra onları geri vereceğim."

Bunu duyan Steward Wang hemen ayağa fırladı. Elbette hava zifiri karanlıktı ve ayrıca acelesi vardı. Gömleğinin yanında olduğunu düşünerek pantolonunu kaptı; ama ne kadar uğraştıysa, bir o yana bir bu

yana kaydırdıysa da giyemedi.

Kaçırma büyüsünü kullanan Büyük Bilge, şehri terk etmek ve yol kenarındaki hendeğe dönmek için bulutlara binmişti bile. Yıldızların ve ayın parlak ışığında Tripitaka orada durmuş bakarken Hacı'nın yaklaştığını gördü. "Öğrenci," diye sordu, "Dharma'yı Yok Eden Krallık'tan geçebilir miyiz?" Öne doğru yürüyüp giysilerini yere bırakan Hacı, "Üstat, eğer Dharma'yı Yok Eden Krallık'tan geçmek istiyorsanız, rahip olarak kalamazsınız," dedi.

"Ağabey," dedi Sekiz Kural, "kimi kandırmaya çalışıyorsun? Rahip olarak kalmamak çok kolay: sadece yarım yıl boyunca kafanı tıraş etme, saçların uzar."

"Yarım yıl bekleyemeyiz!" dedi Hacı. "Hemen meslekten olmamalıyız Şimdi!"

Dehşete kapılan bizim Budala, "Her zamanki gibi çok mantıksız konuşuyorsun! Hepimiz rahibiz ve sen hemen meslekten olmayan biri olmamızı istiyorsun! Nasıl başımıza bir örtü takabiliriz ki? Kenarlarını sıksak bile kafamızda ipleri bağlayacak bir şey yok!"

"Şakayı bırakın!" diye tersledi Tripitaka. "Doğru olanı yapalım! Wukong, planın

?"

"Efendim," dedi Hacı, "buradaki şehri teftiş ettim. Kral keşişleri katledecek kadar ilkesiz olsa da, yine de gerçek bir cennet çocuğu, çünkü şehri neşeli ve uğurlu bir havayla dolu. Şehirdeki sokakları tanıyabiliyorum ve yerel lehçede konuşabiliyorum. Biraz önce bir otelden birkaç giysi ve baş örtüsü ödünç aldım. Kendimizi sıradan insanlar gibi gizlemeli ve kalacak yer istemek için şehre girmeliyiz. Dördüncü saatte kalkmalı ve hancıdan bize bir yemek hazırlamasını istemeliyiz - tabii ki vejetaryen. Beşinci saat civarında, şehir kapısının duvarına yakın yürüyeceğiz ve Batı'ya giden ana yolu bulacağız. Bizi alıkoymaya çalışan

biriyle karşılaşırsak, yine de üstün bir devletin mahkemesi tarafındangörevlendirildiğimizi açıklayabiliriz. Dharma'yı Yok Eden Kral biziengellemeye cesaret edemez. Gitmemize izin verecektir." Sha Monk şöylededi, "Ağabeyimin planı çok uygun. Bize söylediği gibi yapalım."Gerçekten de, ihtiyarın keşiş cübbesini ve ruhban şapkasını çıkarıpmeslekten olmayan bir kişinin giysisini ve baş sargısını giymekten başkaseçeneği yoktu. Sha Monk da kıyafetlerini değiştirdi. Ancak SekizKural'ın o kadar büyük bir kafası vardı ki, sargıyı olduğu gibi giyemezdi.

Hacı'nın iki sargıyı yırtıp iğne ve iplikle dikerek tek bir sargı haline getirmesi ve başına örtmesi gerekiyordu. Giymesi için daha büyük bir giysi seçildi, ardından Hacı'nın kendisi de farklı bir giysi giydi. "Yola çıktığımızda," dedi, "hepiniz "efendi ve öğrenci" kelimelerini bir kenara bırakmalısınız." "Bu terimler olmadan," dedi Sekiz Kural, "kendimize nasıl hitap edeceğiz?" Hacı dedi ki, "Bunu bir kardeşlik düzenindeymişiz gibi yapmalıyız:

Usta'ya Büyük Usta Tang, sana Üçüncü Usta Zhu, Sha Monk'a Dördüncü Usta Sha ve bana da İkinci Usta Sun denecek. Ancak otele vardığımızda hiçbiriniz konuşmayacaksınız; bırakın bütün konuşmayı ben yapayım. Bize ne tür bir iş yaptığımızı sorarlarsa, bu beyaz atımızı örnek olarak kullanarak at tüccarı olduğumuzu söyleyeceğim. Onlara bu kardeşlik tarikatında toplam on kişi olduğumuzu, ancak dördümüzün ilk olarak otelde bir oda kiralamak ve atımızı satmak için geldiğimizi söyleyeceğim. Hancı kesinlikle bizimle ilgilenecektir. Eğer misafirperverliğini kabul edersek, ona teşekkür etmek için ayrılırken kırık kiremit parçalarını toplayıp gümüşe çevireceğim. Sonra da yolculuğumuza devam ederiz."

Yaşlı adamın isteksizce itaat etmekten başka çaresi yoktu.

Dördü, ata öncülük ederek ve bavulları taşıyarak aceleyle şehre girdiler. Şanslarına burası sakin bir bölgeydi ve gece nöbeti başladığında

bile şehir kapıları henüz kapanmamıştı. Steward Wang "ın otelininkapısına vardıklarında, içeriden "Baş sargımı kaybettim!" diye bağıransesler duydular.

Bir başkası "Giysilerimi kaybettim" diye ağladı.

Hacı cahil numarası yaparak onları bu otelin köşesindeki başka bir otele götürdü. Bu otel henüz fenerini bile indirmemiş olduğundan, Hacı kapıya doğru yürüdü ve seslendi:

"Hancı, kalabileceğimiz bir odanız var mı?" İçerideki kadınlardan biri h e m e n cevap verdi: "Evet! Evet! Evet! Evet! Efendiler ikinci kata çıksınlar." Kadın daha konuşmasını bitirmemişti ki, Hacı'nın teslim ettiği atı almak için bir adam geldi. Kendisi de efendisini lamba ışığının arkasına götürdü ve salon masa ve sandalyelerinin yerleştirildiği ikinci katın kapısına kadar götürdü. Panjurları iterek açtı ve onlar yerlerine otururken ay ışığı içeri doldu. Birisi elinde yanan lambalarla geldi, ama Hacı kapıyı kapattı ve lambaları bir nefeste söndürdü. "Ay bu kadar parlakken lambalara ihtiyacımız yok," dedi.

Lambaları taşıyan kişi gönderildikten sonra, başka bir hizmetçi dört kase saf çay getirdi ve Hacı bunları kabul etti. Aşağıdan, elli yedi ya da elli sekiz yaşlarında bir kadın doğruca ikinci kata çıktı. Bir kenarda durarak sordu: "Beyler, nereden geliyorsunuz? Elinizde ne gibi hazine malları var?"

"Kuzeyden geldik," diye yanıtladı Hacı, "satacak birkaç sıradan atımız var."

"Şey," dedi kadın, "at satan pek misafir görmedik."

"Bu Büyük Usta Tang," dedi Hacı, "bu Üçüncü Usta Zhu ve bu da Dördüncü Usta Sha. Buradaki mütevazı öğrenciniz ise İkinci Usta Sun."

"Hepsinin soyadı farklı," dedi kadın kıkırdayarak.

"Gerçekten de soyadları farklı ama birlikte yaşıyorlar," dedi Hacı. " Kardeşlik düzenimizde toplam on kişiyiz; biz dördümüz otelinizde

konaklamak için ilk geldik ve diğer altı kişi şehrin dışında dinleniyor. Birat sürüsü ile böyle bir saatte şehre girmeye cesaret edemezler. Kalmalarıiçin uygun bir yer bulduğumuzda, yarın sabah gelecekler. Atları sattıktansonra buradan ayrılacağız."

"Sürünüzde kaç at var?" diye sordu kadın.

"Büyüklü küçüklü yüzden fazla var," dedi Hacı, "hepsi de buradaki ata çok benziyor. Sadece renkleri farklı."

Kadın biraz daha kıkırdayarak şöyle dedi: "İkinci Usta Sun gerçekten de her yönden bir tüccar! Bizim evimize gelmeniz iyi oldu, çünkü başka bir ev sizi kabul etmeye cesaret edemezdi. Burada ahırlarla ve yemle dolu geniş bir avlumuz var. Birkaç yüz atınız olsa bile, onlara bakabiliriz. Otelimizin yıllardır burada olduğunu ve oldukça ün kazandığını da bilmelisiniz. Maalesef uzun zaman önce vefat eden rahmetli kocamın soyadı Zhao "ydu ve bu yüzden bu otelin adı Dul Zhao Hanı "dır. Burada üç sınıf konaklama imkanımız var. Kibarlığın nezaketin önüne geçmesine izin verirseniz, oda fiyatlarını sizinle tartışacağım, böylece sizden ne kadar ücret alacağımı bileceğim."

"Söylediklerinizi çok doğru," dedi Pilgrim. "Otelinizde hangi üç sınıf konaklama imkanı var? Söylendiği gibi,

Yüksek, orta ve düşük, malların üç fiyatıdır, Konuklar, uzak ve yakın, aynı şekilde muamele görmezler.

Bana üç konaklama sınıfınızdan biraz bahsedin." Dul Zhao şöyle dedi: " Burada üstün, orta ve alt sınıf konaklama yerlerimiz var. Üst sınıf için beş çeşit meyve ve beş çeşit yemekten oluşan bir ziyafet hazırlayacağız, üzerine aslan başlı pudingler ve peck- candies ekleyeceğiz. Her masada iki kişi olacak, ve genç hostesler sizinle birlikte içmeye ve dinlenmeye davet edilecek. Kişi başı ücret beş gümüş sikkedir ve buna oda dahildir."

"Ne pazarlık ama!" dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Benim geldiğim yerde, beş sikke gümüş genç hanımların parasını bile karşılamaz!"

Dul kadın tekrar, "Ilımlı olmak için," dedi, "hepiniz bir masayı paylaşacaksınız ve sadece meyve ve sıcak şarap alacaksınız. İçki içme kurallarınızı kendiniz belirleyebilir ve parmak oyunu oynayabilirsiniz ama genç hostesler olmayacak. Bunun için kişi başına iki gümüş sikke alıyoruz."

"Bu daha da büyük bir pazarlık," dedi Pilgrim. "Alt sınıf nasıl bir şey?" Kadın,

"Onurlu konukların önünde bunu anlatmaya cesaret edemem," diye cevap

verdi.

"Bize söyleyebilirsin," dedi Pilgrim. "Pazarlığımızı yaparız ve işimize bakarız."

Kadın şöyle dedi: "Alt sınıfta sana hizmet edecek kimse yok. Tencerede ne kadar pirinç varsa yiyebilirsiniz ve karnınızı doyurduğunuzda biraz saman alıp kendinize yerde bir yatak yapabilirsiniz. Kendinize uyuyacak bir yer bulun ve sabah bize pirinç için birkaç kuruş verebilirsiniz. Seninle pazarlık yapmayacağız." Bunu duyan Sekiz Kural, " Şanslı! Şanslı! Bu yaşlı Hog'un pazarlık tarzı! Bırakın tencerenin önünde durayım ve pilavla karnımı doyurayım. Sonra da ocağın önünde güzel bir uyku çekeyim!"

"Birader," dedi Pilgrim, "ne diyorsun sen? Sen ve ben, sonuçta, dünyanın orasında burasında birkaç ons gümüş kazanmayı başardık, değil mi? Bize üstün sınıfı ver!"

Kadın sevinçle haykırdı: "Güzel bir çay getirin! Aşçılara hazırlıklara başlamalarını söyleyin." Koşarak aşağı indi ve biraz daha bağırdı:

"Biraz tavuk ve kaz kesin. Pilavla birlikte yemek için pişmiş ya da kurutulmuş olsunlar. Bir domuz ve bir kuzu da kesin; bugün kullanamasak bile yarın kullanabiliriz. İyi şarap alın. Beyaz taneli pirinç pişirin ve bisküvi yapmak için ağartılmış un alın." Tripitaka onu yukarıdan duyunca, "

İkinci Usta Sun, ne yapalım? Tavuk, kaz, domuz ve kuzu kesmeyiplanlıyor. Bunları getirdiğinde, sürekli vejetaryen beslenen bizler olarakhangimiz bir ısırık almaya cesaret edebiliriz?"

"Ne yapacağımı biliyorum," diye yanıtladı Hacı ve merdivenlerin başına gidip ayağıyla yere vurdu. "Anne Zhao, lütfen buraya gelin," dedi. Anne yukarı geldi ve "Benim için ne gibi talimatlarınız var, İkinci Usta?" dedi.

"Bugün hiçbir şey kesmeyin," dedi Pilgrim, "çünkü vejetaryen besleniyoruz. diyet."

Dul kadın hayretle sordu: "Efendiler sürekli diyet mi yaparlar, yoksa aylık diyet?"

"İkisi de değil," diye yanıtladı Hacı, "çünkü bizimkinin adı

diyeti. Bugünün döngüsel kombinasyonu aslında

olduğu için, diyete uymalıyız. Üçüncü saat geçtikten sonra,

günü olacak ve et yiyebileceğiz. Kesimi yarın yapabilirsin. Lütfen şimdi gidin ve bize vejetaryen yemekler hazırlayın. Size aynı şekilde üst sınıfın ücretini ödeyeceğiz."

Kadın her zamankinden daha çok sevinmişti. "Hiçbir şeyi kesmeyin!" demek için aşağıya koştu. Hiçbir şey kesmeyin! Biraz odun kulağı, Fujian bambu- sürgünler, fasulye lorları, buğday gluteni ve şehriye çorbası yapmak için bahçemizden biraz yeşillik çekin. Hamur kabarsın, böylece buharda ekmek pişirebiliriz. Beyaz taneli pirinç pişirebilir ve güzel kokulu çay da demleyebiliriz."

Her gün bu işi yapmaya alışkın olan mutfaktaki şefler, hazırlıklarını hiç vakit kaybetmeden tamamladılar. Yemekler, hazır aslan pudingleri ve şekerlenmiş meyvelerle birlikte üst kata çıkarıldı, böylece dört kişi gönüllerince eğlenebildi.

Kadın tekrar, "Diyet şarabı alıyor musunuz?" diye sordu. Hacı, "Sadece Büyük Usta Tang içmiyor, ama geri kalanımız birkaç fincan içebilir" dedi.

Dul kadın daha sonra bir şişe sıcak şarap getirdi.

Üçü de su dökmeyi bitirmek üzereyken, aşağıdaki katta yüksek sesle sallanmalar duydular.

"Anne," dedi Pilgrim, "aşağıya bir şey mi düştü?"

"Hayır," diye yanıtladı dul kadın. "Mütevazı köyümüzden aylık pirinç ödemeleriyle bu gece oldukça geç gelen birkaç kiralık işçiye alt katta uyumaları söylendi. Siz efendiler geldiğinize ve şu anda yeterince yardımcımız olmadığına göre, size eşlik etmeleri için arabaları alıp genç hostesleri buraya getirmelerini istedim. Arabaların direkleri yanlışlıkla merdivenin tahtalarına çarpmış olmalı."

"Bundan söz etmeniz iyi oldu," dedi Pilgrim. "Çabuk onlara gitmemelerini söyle. Birincisi, hâlâ diyet yapıyoruz, ikincisi de kardeşlerimiz henüz gelmedi. Onlar yarın gelene kadar bekleyin, o zaman tüm tarikatın burada biraz eğlenmesi için birkaç telekız davet edeceğiz. Atlarımızı sattıktan sonra gideceğiz."

"İyi adam! İyi adam!" dedi dul kadın. "Barışı bozmadın ama aynı zamanda kendi enerjini de kurtardın!" "Arabaları geri getirin. Kızları getirmeye gerek yok."

Dört kişi şarap ve pilavı bitirdikten sonra kaplar götürüldü ve görevliler oradan ayrıldı.

Tripitaka Hacı "nın kulağının arkasından, "Nerede uyuyacağız?"

diye fısıldadı. "Burada," diye yanıtladı Hacı. "Pek güvenli değil,"

dedi Tripitaka.

"Hepimiz oldukça yorgunuz. Biz uyurken, bu ev halkından biri işleri düzeltmek için gelirse ve keplerimiz yuvarlanırsa kel kafalarımızı fark ederse, keşiş olduğumuzu görecekler. Bağırmaya başlarlarsa ne

yapacağız?"

"Gerçekten!" diye yanıtladı Pilgim. Ayağını vurmak için tekrar merdivenlerin başına gitti ve dul kadın bir kez daha yukarı çıkarak, " Güneş Usta ne istiyor?" diye sordu.

"Nerede uyuyacağız?" diye sordu Pilgrim. "Tabii ki burada!" dedi kadın. "Sivrisinek yok. Pencereleri sonuna kadar açabilirsin ve güzel bir güney esintisi ile uyumak için mükemmeldir."

"Hayır, yapamayız," dedi Hacı. "Üçüncü Üstadımız Zhu'nun rutubete karşı alerjisi var ve Dördüncü Üstad Sha'nın da omuzlarında romatizma var. Büyük Kardeş Tang sadece karanlıkta uyuyabilir ve ben de ışığa karşı oldukça hassasım. Burası uyumak için uygun bir yer değil."

Anne aşağıya indi ve tezgâha yaslanarak iç çekmeye başladı. Kucağında bir çocuk taşıyan kızı yaklaştı ve "Anne, atasözünün dediği gibi,

On gün boyunca kıyıda oturuyorsun; Bir gün içinde dokuz plajdan geçebilirsiniz.

Şu anda sıcak sezon olduğu için fazla işimiz yok ama sonbaharda işler o kadar artabilir ki bununla başa çıkamayabiliriz. Neden iç çekiyorsun?"

"Çocuğum," diye cevap verdi kadın, "işsizlikten endişe etmiyorum, çünkü bugün akşam karanlığında dükkânı kapatmaya hazırdım. Ama gece nöbetinin başladığı saatte dört at tüccarı bir oda kiralamak için geldi. Üst sınıf konaklama istedikleri için onlardan birkaç kuruş kâr etmeyi umuyordum. Ama vejetaryen besleniyorlar ve bu da umutlarımı tamamen suya düşürdü. İşte bu yüzden iç çekiyorum."

Kızı, "Eğer pirincimizi yedilerse, ayrılıp başka bir eve gidemezler. Yarın onlar için et ve şarap hazırlayabiliriz. O zaman neden kâr edemiyoruz?"

"Ama hepsi hasta," dedi kadın tekrar, "cereyandan korkuyorlar, ışığa karşı hassaslar; hepsi karanlık bir yerde uyumak istiyor. Düşünsenize,

evimizdeki tüm binalar tek katlı şeffaf kiremitlerle kaplı. Onlar içinyeterince karanlık bir yeri nereden bulacağız? Sanırım yemeği onlarabağışlamayı ve başka bir yere gitmelerini istemeyi düşünsek iyi olur."

"Anne," dedi kızı, "binamda karanlık bir yer var ve hava akımı yok. Mükemmel bir yer!"

"Nerede bu?" diye sordu kadın. Kızı, "Babam hayattayken, yaklaşık dört fit genişliğinde, yedi fit uzunluğunda ve en az üç fit derinliğinde büyük bir gardırop sandığı yapmıştı. İçinde muhtemelen altı ya da yedi kişi uyuyabilir. Onlara gardırobun içine girmelerini ve orada uyumalarını söyle."

"Acaba kabul edilebilir mi?" dedi kadın. "Onlara sorayım. Hey, Güneş Usta, bizim mütevazı evimiz korkunç derecede küçük ve karanlık bir yer yok. Sadece ne rüzgarın ne de ışığın geçemediği kocaman bir gardırobumuz var. Onun içinde uyumaya ne dersiniz?"

"İyi! İyi! Güzel! Güzel! İyi!" diye cevap verdi Pilgrim. Kiralanan işçilerden birkaçına, aşağı inmeleri söylenmeden önce gardırobu çekip çıkarmaları ve kapıyı kaldırmaları istendi. Pilgrim efendisine önderlik ederken, Sha Monk da bavul sırığını kaldırarak lamba ışığının arkasından gardıroba doğru yürüdüler. Sekiz Kural iyi ya da kötü olduğuna bakmaksızın hemen içeri girdi. Sha Monk valizleri ona verdikten sonra, kendisi girmeden önce Tang Monk'un içeri girmesine yardım etti.

"Atımız nerede?" diye sordu Pilgrim. Yandaki görevlilerden biri, "Evin arkasında bağlı ve besleniyor," diye cevap verdi.

"Yemle birlikte onu da getir," dedi Hacı, "ve gardırobun yanına sıkıca bağla." Ancak o zaman kendisi gardıroba girdi. "Zhao Ana, kapıyı tak, sürgüyü tak ve kilitle. Sonra bizim için bir göz at ve ışığın geçebileceği herhangi bir yerde delik olup olmadığına bak. Onları kağıtla yapıştır. Yarın erken gel ve dolabı aç."

"Çok fazla dikkatlisiniz!" dedi dul kadın. Daha sonra herkes kapıları kapatıp uyumak için ayrıldı ve biz de bu insanları şimdilik yalnız bırakacağız.

Şimdi size gardırobun içindeki dördünden bahsedeceğiz. Ne kadar acınası! Bir kere, ilk kez başlarını örtüyorlardı; diğer yandan, hava sıcaktı. Üstelik içeriye hiç esinti giremediği için çok havasızdı. Hepsi sargılarını ve giysilerini çıkardılar ama yelpazeleri olmadığı için keşiş şapkalarını sadece biraz sallayabildiler. Kalabalıklaşarak ve birbirlerine yaslanarak, ikinci nöbet saatinde hepsi uyuklamaya başladı.

Ancak Pilgrim yaramazlık yapmaya kararlıydı! Uyuyamayan tek kişi o olduğu için elini uzattı ve Sekiz Kural'ın bacağına bir çimdik attı. Bizim Salak bacağını geri çekerek mırıldandı: "Uyu hadi! Bak ne kadar perişan durumdayız! Ve sen hala eğlence olsun diye insanların kollarını ve bacaklarını çimdiklemeyi ilginç mi buluyorsun?"

Hacı şaka olsun diye söze başladı: "Başlangıçta beş bin tael gümüşümüz vardı.

Daha önce bazı atları üç bin taele sattık ve şu anda para çantalarında hala dört bin tael var. Mevcut at sürümüzü de üç bin taele satabiliriz ve hem sermayemiz hem de kârımız olur. Bu kadar yeter! Bu kadar yeter!"

Sekiz Kural, elbette uyumaya niyetli bir adamdı ve cevap vermeyi reddetti Onu.

Garsonların, su taşıyıcılarının ve itfaiye araçlarının Bu otel her zaman bir hırsız çetesinin parçası olmuştu.

Hacı'nın bu kadar çok gümüşten bahsettiğini duyduklarında, bazıları h e m e n dışarı çıktı ve at tüccarlarını soymak için ellerinde meşaleler ve sopalarla gelen yirmi kadar hırsızı çağırdı. Onlar içeri daldığında Dul Zhao ve kızı o kadar korkmuşlar ki, kendi binalarının kapısını çarparak kapatmışlar ve hırsızların istediklerini yapmalarına izin vermişler. Gördüğünüz gibi haydutlar otelden hiçbir şey istemiyorlardı; tek

istedikleri misafirleri bulmaktı. Üst katta onlardan hiçbir iz bulamayınca,ellerinde meşalelerle her yeri aradılar ve avludaki büyük gardırobarastladılar. Ayaklarından birine beyaz bir at bağlanmıştı. Gardırop sıkıcakilitlenmişti ve kapısını açamadılar.

Hırsızlar şöyle dedi: "Bizim gibi dünyevi insanlar dikkatli olmalı! Bu gardırop bu kadar ağırsa, içinde kilitli bavullar ve zenginlikler olmalı. Atı çalsak, gardırobu şehrin dışına çıkarsak, parçalasak ve içindekileri aramızda bölüşsek, ne güzel olur değil mi?" Gerçekten de hırsızlar birkaç halat ve sırık bulmuşlar ve bunlarla gardırobu otelin dışına taşımaya başlamışlar. Onlar yürürken yük bir o yana bir bu yana sallanıyordu.

Bir sıçrayışla uyanan Sekiz Kural, "Ey Ağabey, lütfen uyu! Neden bizi sallıyorsun?"

"Konuşma!" dedi Pilgrim.

"Kimse seni sallamıyor."

Tripitaka ve Sha Monk da uyandılar ve "Bizi kim taşıyor?" diye ağladılar.

"Bağırma! Bağırmayın!" dedi Hacı. "Bırak bizi taşısınlar. Bizi Batı Cenneti'ne kadar taşırlarsa, yürümekten kurtuluruz!" Hırsızlar otelden kaçmayı başardıklarında Batı'ya gitmediler; bunun yerine sandığı şehrin doğusuna taşıdılar ve şehir kapısındaki muhafızlardan bazılarını öldürdükten sonra kaçtılar. Bu karışıklık elbette altı bulvar ve üç pazardaki insanları, çeşitli istasyonlarda yaşayan itfaiyecileri ve muhafızları alarma geçirdi. Raporlar hızla Bölge Devriye Komutanı'na ve Doğu Şehir Müdürü'nün ofisine ulaştı. Bu onların sorumluluk üstlenmesi gereken bir olay olduğu için Komutan ve müdür hemen süvarileri ve okçuları çağırarak hırsızları şehir dışına kadar takip etmelerini istedi. Hırsızlar hükümet birliklerinin ne kadar güçlü olduğunu görünce onlarla mücadele etmeye cesaret edemediler. Büyük gardırobu yere bırakarak ve beyaz atı terk ederek her yöne kaçtılar. Hükümet birlikleri yarım bir hırsızı bile yakalamayı başaramadılar ama gardırobu aldılar ve atı yakaladılar ve

zaferle geri döndüler. Komutan ışıkların altında ata baktığında onungerçekten de güzel bir yaratık olduğunu gördü:

Yelesi gümüş iplikler gibi ayrılır; Kuyruğu yeşim taşı şeritleri gibi sallanır. Neden Sekiz Soylu Ejderha Bineği'nden bahsediyorsun? Bu Suxiang'ın yavaş yürüyüşünü aşar. Kemikleri bin altın eder, Bu rüzgar kovalayıcı on bin mil boyunca. Yeşil bulutlara katılmak için sık sık dağlara tırmanır, Ayda kişner ve beyaz karla birleşir. Gerçekten de adaları terk etmiş bir ejderha, Erkeklerin sahip olmayı sevdiği yeşim taşından bir tek boynuzlu at!

Komutan kendi atına binmek yerine, birliklerini şehre geri götürmek için bu beyaz ata bindi. Gardırop resmi konutuna taşındı ve burada kendisi ve müdür tarafından ortaklaşa hazırlanan resmi bir bantla mühürlendi. Askerler şafak sökene kadar gardırobu koruyacaklardı, o zaman gardırobun imhası için krala başvurabileceklerdi. Diğer birlikler çekildiği için onları şimdilik burada bırakıyoruz.

Bunun yerine size gardırobun içindeki yaşlı Tang "dan bahsedeceğiz, o da Hacı "ya şöyle yakındı: "Seni maymun kafa! Beni neredeyse öldürüyordun! Eğer dışarıda kalsaydık ve yakalanıp Dharma'yı Yok Eden Krallığın kralının huzuruna gönderilseydik, yine de onunla tartışabilirdik. Şimdi bir gardıroba kilitlendik, hırsızlar tarafından kaçırıldık ve sonra hükümet birlikleri tarafından kurtarıldık. Yarın kralı gördüğümüzde, on bin sayısını tamamlaması için hazır kurbanlar olacağız!" Hacı dedi ki, "Şu anda dışarıda insanlar var! Eğer gardırobu açıp bizi dışarı çıkarırlarsa ya bağlanırız ya da asılırız! Daha sabırlı olmaya çalışın, böylece iplerle yüzleşmek zorunda kalmayız. Yarın o şaşkın kralı gördüğümüzde, yaşlı Maymun'un ona cevap vermek için kendi yolu var. Size söz veriyorum, en ufak bir zarar görmeyeceksiniz. Şimdi rahatlayın ve uyuyun."

Üçüncü vardiya saatinde Pilgrim yeteneğini kullandı ve çubuğunu hafifçe dışarı çıkardı. Ölümsüz nefesini üfleyerek, "Değiştir!" diye bağırdı ve çubuk üç köşeli bir matkaba dönüştü. Gardırobun alt kenarını iki ya da

üç kez deldi ve küçük bir delik açtı. Matkabı geri aldıktan sonra vücudunubir kez sallayarak bir karıncaya dönüştü ve sürünerek dışarı çıktı. Sonratekrar eski haline dönerek bulutların üzerinde kraliyet sarayına doğrusüzüldü. Kral o anda mışıl mışıl uyuyordu.

Hacı, Tanrılar Meclisi'ndeki Büyük Beden Bölme Büyüsü'nü kullanarak sol kolundaki tüm kılları kopardı. Ölümsüz nefesini üzerlerine üfleyerek "Değiş!" diye bağırdı.

Hepsi küçük Hacılara dönüştü. Sağ kolundaki tüm kılları da kopardı ve ölümsüz nefesini üzerlerine üfleyerek "Değişin!" diye bağırdı.

Uyku getiren böceklere dönüştüler. Ardından

harfiyle başlayan başka bir büyü okuyarak bölgenin yerel ruhlarını huzuruna çağırdı. Onlara küçük Hacıları yönlendirmeleri söylendi, böylece kraliyet sarayına, Beş Askeri Komisyona, Altı Bakanlığa ve konutlara dağılabileceklerdi yüksek ve düşük memurların. Rütbesi ve ataması olan herkese uyku getiren bir böcek verilirdi, böylece dönmeden bile mışıl mışıl uyurdu.

Hacı da altın çemberli değneğini eline aldı; bir çırpıda ve sallayarak, " Hazine, değiş!" diye bağırdı. Bir anda yüzlerce ve binlerce jilete dönüştü. Bunlardan birini aldı ve küçük Hacılara birer tane almalarını söyledi, böylece saraya, komisyonlara ve bakanlıklara gidip kafalarını tıraş edebileceklerdi. Ah! İşte böyle oldu:

Kral, dünyayı dolduran ve yüce Yol'a ulaşan sınırsız dhartna'yı yok ederdi. Tüm dharma- nedenleri özünde birdir; harikulade biçimlerin hepsi aynıdır. Yeşim dolabı delinir, gerçek bilinir; Altın saçlar dağılır ve körlük giderilir. Dharma-kral kesinlikle doğru meyveye ulaşacaktır: Doğumsuz ve ölümsüz, boşlukta kalacak.

Gecenin yarısı boyunca devam eden tıraş faaliyetleri tamamen başarılı oldu. Daha sonra Hacı yerel ruhları kovmak için büyüsünü okudu. Vücudunu bir kez sallayarak her iki kolundaki kılları geri aldı. Jiletleri

tekrar gerçek ve orijinal formlarına -altın kubbeli bir çubuk- dönüştürdüve daha sonra bir kez daha kulağında saklamak üzere boyutlarını küçülttü.Daha sonra bir karınca şekline bürünerek gardırobun içine girdi ve orijinalgörünümüne bürünerek Tang Keşişi'ne hapsedildiği yerde eşlik etti.

Şimdilik onları orada bırakalım.

Şimdi size kraliyet sarayının iç odalarında şafaktan önce kalkıp saçlarını yıkayan ve yapan saray hizmetçileri ve harem kızlarından bahsedeceğiz. Hepsinin saçları dökülmüştü. Genç yaşlı tüm saray hadımlarının da saçları dökülmüştü. Kraliyet çiftini uyandırmak için müziği başlatmak üzere sarayın yatak odalarının dışında toplanmışlar, hepsi de gözyaşlarını tutmak için büyük mücadele veriyor ve başlarına gelen talihsizliği bildirmeye cesaret edemiyorlardı.

Kısa bir süre sonra üç sarayın kraliçesi uyandı ve o da saçlarının olmadığını fark etti. Aceleyle lambayı yakıp ejderha yatağına baktı: ipek örtülerin ortasında bir keşiş uyuyordu!

Kendini tutamayan kraliçe konuşmaya başladı ve sözleri kralı uyandırdı. Kral gözlerini açtığında tek gördüğü kraliçenin kel kafası olmuş. Dimdik oturarak, "Kraliçem, neden böyle görünüyorsunuz?" diye sormuş.

"Ama benim lordum da böyle!" diye cevap verdi kraliçe. Başına bir kez dokunan kral paniğe kapıldı ve "Bize ne oldu böyle?" diye bağırdı. O çaresizlik anında, altı salonun eşleri, saray hizmetçileri ve genç yaşlı haremağaları kel kafalarıyla içeri girdiler. Diz çöktüler ve "Efendimiz, hepimiz Budist rahip olduk!" dediler. Kral onları gördüğünde gözlerinden yaşlar boşandı. "Keşişleri katletmemizin sonucu bu olmalı" dedi. Bunun üzerine şu fermanı verdi:

"Sivil ve askeri yetkililerin devletin adaletsizliğini eleştirmesinden korktuğumuz için hepinizin saç dökülmenizden bahsetmeniz yasak. Ana salonda mahkeme düzenlemek için hazırlanalım." Şimdi size şafak vakti

tahta çıkmak üzere olan Beş Komisyon ve Altı Bakanlıktaki yüksek vealçak tüm yetkililerden bahsediyoruz. Gördüğünüz gibi, her birinin geceboyunca saçları da dökülmüştü, hepsi de olayı bildirmek için yoğun birşekilde anıt hazırlıyorlardı. Bu yüzden duyabiliyordunuz ki

Kralla yüz yüze geldiklerinde kırbaç üç kez vuruldu: Kırpılmış saçlarının nedenini açıklayacaklardı.

Hükümet birliklerinin komutanı tarafından ele geçirilen çalıntı mallara ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第085回 · Bölüm 85

Zihin Maymunu Ahşap Anne'yi kıskanıyor İblis Lordu Chan'i yutmak için planlar yapıyor

Size kralın sabahki sarayından bahsediyorduk; bu sarayda birçok sivil ve askeri yetkili, "Tanrımız, lütfen tebaanı davranışlarındaki kusurlarından dolayı affet" diye dilekçelerini sunuyorlardı.

Kral, "Değerli bakanlarımız alışılagelmiş iyi davranışlarından sapmadılar," diye yanıtladı. "Davranışlarınızda eksik olan ne?"

"Ey Rabbimiz!" dedi çeşitli bakanlar; "nedenini bilmiyoruz ama gece boyunca tüm tebaanın saçları döküldü."

Kral, saçlarının dökülmesinden şikâyet eden bu anıtları tutarak ejderha koltuğundan indi ve tebaasına şöyle dedi: "Aslında biz de nedenini bilmiyoruz ama biz ve kraliyet sarayının diğer üyeleri de saçlarımızı kaybettik."

Gözlerinden yaşlar fışkıran hükümdar ve tebaası birbirlerine, "Bundan sonra keşişleri katletmeye cesaret edemeyiz!" dediler.

Ardından kral bir kez daha ejderha koltuğuna çıktı ve memurlar tekrar sıraya girdi. Kral, "Herhangi bir işi olanlar anılarını sunmak üzere sıralarını terk etsinler; eğer başka bir iş yoksa, sarayın çekilebilmesi için perde toplansın" dedi.

Askeri yetkililer arasından şehir devriye komutanı, sivil yetkililer arasından da doğu şehir müdürü öne çıktı. Her ikisi de merdivenlere gelerek diz çöktü ve şöyle dedi: "Bilge emrinizle tebaanız dün gece devriyedeydi ve çalınan bir dolap ve bir beyaz atı geri almayı başardık. Sizin alçakgönüllü tebaanız bunları kendi yetkimizle elden çıkarmaya cesaret edemiyor ve sizden bir karar vermenizi rica ediyoruz."

Çok memnun olan kral, "Bize hem atı hem de dolabı getir," dedi.

İki yetkili ofislerine geri döner dönmez, dolabı dışarı çıkarmaları için hemen askerlerini çağırdılar. İçeride kilitli kalan Tripitaka o kadar korkmuştu ki ruhu bedenini terk etmek üzereydi. "Öğrenciler," dedi, " kralın huzuruna çıktığımızda ne diyeceğiz?" Hacı gülerek, "Telaşlanmayı bırakın! Ben gerekli düzenlemeleri yaptım! Dolabı açtıklarında, öğretmenleri olarak bizi selamlayacaklar. Sadece Sekiz Kurala kıdem konusunda tartışmamalarını söyleyin!"

"İdamdan kurtulmuş olmak," dedi Sekiz Kural, "zaten sınırsız bir nimet! Sence kavga etmeye cesaret edebilir miyim?"

Daha konuşmalarını bitirmemişlerdi ki dolap avluya taşındı; askerler onu Beş Anka Kulesi'nin içine taşıdı ve yeşil basamakların önüne yerleştirdi.

Tebaa kraldan dolabı incelemesini istediğinde, kral derhal dolabın açılmasını emretti. Ancak kapak kaldırıldığı anda, Zhu Sekiz Kural dışarı fırlamaktan kendini alamadı ve çeşitli görevlileri o kadar korkuttu ki hepsi dilsiz kaldı.

Sonra Tang Keşişi'nin Hacı Sun tarafından desteklenerek ortaya çıktığını, Sha Keşişi'nin ise bavulları getirdiğini gördüler. Sekiz Kural atı tutan komutanı görünce ileri atıldı ve "At bizim! Onu bana verin!"

Komutan o kadar korkmuştu ki tepetaklak geriye düştü.

Dördü merdivenlerde dururken, kral hepsinin Budist rahipler olduğunu fark etti. Ejderha koltuğundan aceleyle inen kral, üç saraydaki tüm eşlerinden Altın Çanlar Hazine Salonu'ndan inerek tebaasına katılmalarını ve kendisiyle birlikte din adamlarını selamlamalarını istedi. Kral, "Bu yaşlılar nereden geldi?" diye sordu.

Tripitaka, "Bizler Doğu Ülkesi'n d e k i Büyük Tang'ın Tahtı tarafından, yaşayan Buddha'dan gerçek kutsal yazıları almak üzere Batı'daki Hindistan'ın Büyük Thunderclap Manastırı'na gönderilmiş kişileriz" dedi.

"Saygıdeğer Üstat bu kadar uzaktan geldiyse," dedi kral, "hangi nedenle bir dolapta dinlenmeyi seçtiniz?"

"Mütevazı din adamınız," diye yanıtladı Tripitaka, "Majestelerinin keşişleri katletmeye yemin ettiğini öğrenmiştik. Bu nedenle yüce devletinize açıkça yaklaşmaya cesaret edemedik. Kendimizi meslekten olmayan kişiler olarak gizleyerek, geceleyin hazine bölgenizdeki bir hana gelip kalacak yer istedik. İnsanların gerçek kimliğimizi fark edebileceğinden korktuğumuz için, ne yazık ki hırsızlar tarafından çalınan dolapta uyumayı tercih ettik. Daha sonra komutan tarafından kurtarıldı ve buraya getirildi. Şimdi Majestelerinin ejderha yüzünü görme ayrıcalığına sahip olduğum için, bulutlar dağıldıktan sonra güneşi görmüş gibi hissediyorum. Majestelerinden lütuf ve kereminizi denizler kadar geniş tutarak bu mütevazı din adamını affetmenizi ve serbest bırakmanızı rica ediyorum."

"Saygıdeğer Üstat, üstün bir devletin göksel sarayından gelen asil bir rahiptir," diye yanıtladı kral, "ve biz karşılamada ihmalkâr davrandık. Keşişleri katletmeye yemin etmemizin nedeni, geçmiş yıllarda bazı rahipler tarafından iftiraya uğramış olmamızdan kaynaklanıyor. Bu nedenle, mükemmelliğin bir göstergesi olarak on bin keşişi öldürmek için Cennete yemin ettik. Bunun yerine keşiş olmaya zorlanacağımızı tahmin etmemiştik, çünkü hepimizin -hükümdar ve tebaa, kral ve eşler- saçları kesilmişti. Bizler de Saygıdeğer Üstat'a yüce erdeminizi esirgememeniz ve bizi öğrencileriniz olarak kabul etmeniz için yalvarıyoruz." Sekiz Kural bu sözleri duyunca kahkahalarla kükreyerek şöyle dedi: "Eğer öğrencilerimiz olmak istiyorsanız, bizim için ne tür sunum hediyeleriniz var?"

Kral, "Eğer Efendi arzu ederse," dedi, "size devletin hazinelerini ve servetini sunmaya hazırız."

"Hazinelerden ve servetten bahsetme," dedi Hacı, "çünkü biz prensiplerine bağlı keşişleriz. Sadece seyahat belgemizi onaylayın ve bize şehir dışına kadar eşlik edin. Size söz veriyoruz ki krallığınız sonsuza dek

güvende olacak ve size bol bol bereket ve uzun ömür bahşedilecek." Kralbunu duyunca hemen İmparatorluk Eğlence Sarayı'na büyük bir ziyafethazırlamalarını emretti. Bu arada hükümdar ve tebaa, Bir'e dönmek içinsecdeye kapandılar. Seyahat belgesi derhal onaylandı ve ardından kral,ustalardan krallığının adını değiştirmelerini istedi. "Majesteleri," dediHacı, "Dharma Krallığı adı mükemmel bir isim; sadece "Yok Etme"kelimesi yetersiz. Bu bölgeden geçtiğimize göre, adını Dharma'yıOnurlandıran Krallık olarak değiştirebilirsiniz. Bunu yapacağınıza sözveriyorum.

Sakin nehirlerde ve denizlerde bin yıl yaşayın, Yağmur ve rüzgar mevsiminde ve her yerde barış içinde."

Hacı'ya teşekkür ettikten sonra kral, imparatorluk kortejinin ve tüm sarayın üstat ve öğrencilerine Batı'ya gidebilmeleri için şehir dışına kadar eşlik etmesini istedi. Daha sonra hükümdar ve tebaası erdeme sımsıkı sarılarak gerçeğe döndüler ve biz de onlardan daha fazla söz etmeyeceğiz.

Şimdi size Dharma Onurlandıran Krallığın kralından ayrılan yaşlıdan bahsedeceğiz. Yolda giderken büyük bir sevinçle şöyle dedi: "Wukong, bu sefer mükemmel bir yöntem kullandın ve büyük bir erdem elde ettin."

"Ey Ağabey," dedi Sha Monk, "gece boyunca bu kadar çok kafayı tıraş edecek bu kadar çok berberi nereden buldun?"

Bunun üzerine Hacı, nasıl dönüşümler geçirdiğini ve sihirli güçler kullandığını ayrıntılı bir şekilde anlattı. Üstat ve öğrenciler o kadar çok güldüler ki ağızlarını zorlukla kapatabildiler. Tam o neşeli anda, aniden yollarını kesen yüksek bir dağ gördüler.

Atını dizginleyen Tang Keşişi, "Öğrenciler, şu dağın ne kadar engebeli olduğuna bakın. Dikkatli olmalıyız!"

"Sakin ol! Rahatla!" dedi Pilgrim gülerek. "Sana garanti ederim ki korkacak bir şey yok!"

"Hiçbir şey yok demeyi bırak!" diye cevap verdi Tripitaka. "Dağın zirvesinin ne kadar sarp olduğunu görebiliyorum ve çok uzaklardan bile şiddetli buharlar ve vahşi bulutlar yükseliyor gibi görünüyor. Gittikçe daha da endişeleniyorum; tüm vücudum uyuşuyor ve sıkıntılı düşüncelerle doluyorum." Hacı hala gülerek, "Ve sen Karga Yuvası Zen Ustasının Kalp Sūtra'sını çoktan unutmuşsun," dedi.

"Hatırlıyorum," dedi Tripitaka. "Sūtra'yı hatırlıyor olabilirsin," dedi Hacı, "ama unuttuğun dört satır gāthā var."

"Hangi dört satır?" diye sordu Tripitaka. Hacı dedi ki,

Ruh Dağı'ndaki Buddha için uzakta değil; Ruh Dağı sadece zihninizin içinde yaşar. Her insanın içinde bir Ruh Dağı stūpası vardır; bu stūpa altında arınmalısınız.

"Öğrenci," dedi Tripitaka, "bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Bu dört satıra göre, tüm kutsal kitapların dersi yalnızca zihnin geliştirilmesiyle ilgilidir."

"Elbette bunu söylemeye gerek yok," dedi Hacı. "Çünkü zihin saf olduğunda, tek başına bir lamba gibi parlar ve zihin güvenli olduğunda, tüm fenomenal dünya berraklaşır. Bununla birlikte, en küçük bir hata, tembelliğe giden yolu açar ve o zaman on bin yıl boyunca bile asla başarılı olamazsınız. Uyanıklığınızı son derece içtenlikle sürdürdüğünüzde, Yıldırım gözünüzün önünde belirecektir. Ancak kendinizi bu şekilde korkularla ve sıkıntılı düşüncelerle üzdüğünüzde, Büyük Yol ve gerçekten de Gök Gürültüsü çok uzakta görünür. Tüm bu çılgın tahminlere bir son verelim. Beni takip edin." İhtiyar bu sözleri duyduğunda, tüm endişeleri azalırken zihni ve ruhu hemen neşelendi.

Dördü ilerledi ve birkaç adım sonra dağın içine girdiler. Gözleriyle karşılaştıkları şey buydu:

Bu dağ gerçekten iyi bir dağ. Yakından bakın, karışık renkleri görünüyor! Tepede bulutlar gezinir ve sürüklenir; Ağaç gölgeleri

uçurumun önünde serindir. Kuşlar cırtlak ve tiz; Vahşi ve acımasızhayvanlar. Ormanda binlerce çam; Zirvede birkaç bambu. Hırlayanlaryemek için savaşan gri kurtlar; hırlayanlar yem için mücadele edenkaplanlar. Yaban maymunları taze meyve ararken uzun uzun feryat eder;Geyikler zirveye ulaşmak için çiçeklere tırmanır. Sert bir esinti ve gürülgürül akan bir dere, Görünmeyen kuşların cıvıltılarını duyarsın sık sık.Birkaç yerde sürüngenler çeker ve çekiştirir; Dere kenarında orkideler inceotlarla karışır. Garip kayalar keskin bir şekilde kazınmış; Asılı uçurumlardik ve düz. Tilkiler ve rakunlar sürüler halinde geçiyor; Porsuklar vegibonlar gruplar halinde eğleniyor. Gezgin, bu engebelerden rahatsız, Eskibir yolun eğriliği ile çok az şey yapılabilir!

Dikkatli ve temkinli bir şekilde yürüyen usta ve öğrenciler, bir anda güçlü bir rüzgârın uğultusunu duydular. Korkuya kapılan Tripitaka, "Bir rüzgâr çıktı!" dedi. Hacı dedi ki, "İlkbaharda ılıman bir rüzgar vardır, yazın sıcak bir rüzgar. Sonbaharın batı rüzgârı, kışın ise kuzey rüzgârı vardır. Dört mevsimde de rüzgâr vardır. Şimdi bir rüzgârdan neden korkalım?"

"Ama bu rüzgâr o kadar hızlı esti ki," diye yanıtladı Tripitaka, "bunun doğal bir rüzgâr olması mümkün değil."

"Çok eski zamanlardan beri," dedi Hacı, "rüzgâr yerden yükselmiş ve bulutlar dağlardan çıkmıştır. Doğal rüzgâr diye bir şey nasıl olabilir?"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki sisin yükseldiğini gördüler. Bu sis gerçekten

Gökyüzünü donuklaştırmak için yayılır Karanlık yeryüzünü kaplarken. Güneş ışığını tamamen kaybeder; Şarkı söyleyen tüm kuşlar gözden kayboluyor. Kaos geri dönüyor gibi görünüyor, Uçuşan ve çalkalanan toz gibi. Zirve ağaçları yok olduğunda, Bir ot toplayıcı yaklaşabilir mi?

Her zamankinden daha fazla telaşlanan Tripitaka, "Wukong, rüzgâr neredeyse hiç dinmedi. Neden bu kadar sis yükseliyor?"

"Hemen bir sonuca varmayalım," diye cevap verdi Pilgrim. "Efendimiz atından insin, iki kardeş de burada nöbet tutsun. Ben gidip durumun kötü mü yoksa hayırlı mı olduğuna bakacağım."

Sevgili Büyük Bilge! Gövdesini bir çırpıda havaya kaldırdı: eliyle kaşlarını gölgeledi, aşağıya bakmak için ateşli gözlerini açtı ve hemen orada, asılı bir uçurumun yanında oturan bir canavar-ruh olduğunu keşfetti. Bakın nasıl görünüyor:

Renkli tonlara bürünmüş iri yarı bir beden, yiğit ve uzun boylu, çok enerjik görünüyor. Azı dişleri çelik matkaplar gibi ağzını delip geçer; burnunun ortası yeşim taşından bir kancadır. Altın gözleri parlıyor, kuşlar ve hayvanlar korkuyor. Gümüş sakalı kabarır, Tanrı ve hayaletler üzülür. Çıkıntıya sıkıca tünemiş, kudretini sergiliyor; Rüzgar ve sis püskürterek kurnazlıklarını sergiliyor.

Sağında ve solunda sıralar halinde duran otuz kırk kadar küçük zebani, rüzgâr püskürtüp sis tükürürken onun sihir egzersizini izliyordu.

Hacı kendi kendine kıkırdayarak, "Ustamın biraz öngörüsü var! Bunun doğal bir rüzgar olmadığını söyledi ve gerçekten de onu ortaya çıkaran bu canavarın bir hüneriydi. Eğer yaşlı Maymun şimdi demir çubuğunu aşağıya doğru bir darbe indirmek için kullanırsa, bu bir "Sarımsak Vuruşu " ndan başka bir şey olmaz." Onu öldürürüm, ama bu aynı zamanda yaşlı Maymun'un itibarını da mahveder." Hayatı boyunca cesur olan Pilgrim, insanları arkadan nasıl bıçaklayacağını hiçbir zaman tam olarak bilemedi. Bunun yerine kendi kendine şöyle dedi: "Geri dönüp Zhu Sekiz Kural'a biraz iş vereceğim. Bu canavar-ruhla savaşmak için önce o gelsin. Eğer Sekiz Kural bu canavarı yenebilirse, bu onun şansı olacaktır. Eğer yeterince güçlü değilse ve yakalanırsa, o zaman ben onu kurtarmaya giderim. Şöhretimi arttırmanın en uygun yolu bu. Ama bekle! Genellikle oldukça tembeldir ve herhangi bir konuda inisiyatif almayı reddeder. Yine de domuz gibi ve yemeyi seviyor. Onu biraz kandırayım ve bakalım ne diyecek." Anında bulutlardan aşağı inerek Tripitaka'nın yanına gitti ve

Tripitaka ona "Wukong, rüzgar ve siste durum nasıl?" diye sordu.

"Şu anda hava açmış gibi görünüyor," diye cevap verdi Pilgrim, "çünkü neredeyse hiç rüzgâr ya da sis yok."

"Evet," dedi Tripitaka, "yatışmış gibi görünüyorlar."

"Usta," dedi Hacı kıkırdayarak, "görüşüm genellikle oldukça iyidir, ama bu sefer bir hata yaptım. Rüzgârın ve sisin içinde bir canavar olabileceğini düşünmüştüm ama yoktu."

"Nedir o zaman?" diye sordu Tripitaka.

"Çok uzakta olmayan bir köy var," dedi Hacı, "ve oradaki aileler kendilerini iyi işlere adamışlar. Keşişleri beslemek için beyaz taneli pirinç ve beyaz undan yapılmış çörekler pişiriyorlar. Sanırım sis, onların vapurlarından çıkan buhar olabilir, bu da iyi işlerinin kesin bir işaretidir." Sekiz Kural bunu duyduğunda bunun doğru olduğunu düşündü. Hacı'yı kenara çekerek usulca, "Ağabey, geri dönmeden önce onlarla birlikte yemek yedin mi?" diye sordu.

"Fazla bir şey yemedim," dedi Hacı, "çünkü sebze yemekleri benim damak tadıma göre biraz fazla tuzluydu."

"Bah!" diye haykırdı Sekiz Kural. "Ne kadar tuzlu olurlarsa olsunlar, karnım doyana kadar yerdim. Eğer çok susarsam, geri gelir ve su içerim."

"Yemek ister misin?" diye sordu Hacı.

"Elbette," diye yanıtladı Sekiz Kural, "çünkü biraz aç hissediyorum! Gidip bir şeyler yemeyi çok isterim. Ne dersiniz?"

"Kardeşim," dedi Hacı, "bundan bahsetmemelisin. Eski bir kitap der ki, " Baba varken, oğul kendi başına hareket etmemelidir." Efendi

burada kalırsa, oraya ilk gitmeye kim cesaret edebilir?"

"Eğer sesinizi çıkarmazsanız," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "ben

gidebileceğim." "Konuşmayacağım," dedi Pilgrim. "Kaçmayı nasıl

başardığını görmek isterim."

Gördüğünüz gibi bu Budala, obur bir zekâya sahipti. Öne doğru yürüyerek derin bir selam verdi ve şöyle dedi: "Efendim, az önce Ağabey bize ilerideki köyde keşişleri besleyen aileler olduğunu söyledi. Ancak atımız, oraya vardığımızda insanları rahatsız edecek. Onun için yem ya da saman bulmak zorunda kalmamız sıkıntı yaratmayacak mı? Gökyüzünün rüzgar ve sisten arınmış olması iyi bir şey. Neden bir süre burada oturmuyorsun ve ben de gidip atı beslemek için güzel, yumuşak otlar bulmama izin vermiyorsun? Sonra da şu evlerden yemek dilenmeye devam edebiliriz."

"Muhteşem!" dedi sevinçli bir Tang Keşişi. "Nasıl oldu da bugün bu kadar çalışkan oldun? Git ve çabuk dön!"

Kendi kendine kıkırdayan Budala hemen oradan ayrıldı, ancak Hacı tarafından geri çekilerek, "Kardeşim, oradaki aileler sadece yakışıklı keşişleri besleyecek, çirkinleri değil," dedi.

"Eğer bu şekilde ifade ederseniz," dedi Sekiz Kural, "bu yeniden dönüşüm geçirmem gerektiği anlamına gelir."

"Kesinlikle," dedi Pilgrim, "biraz değişsen iyi olur."

Sevgili Aptal! O da otuz altı dönüşüm yeteneğine sahipti. Dağın kıvrımına doğru yürüdükten sonra sihirli bir işaret yaptı ve bir büyü okudu; vücudunu bir kez sallayarak oldukça ince ve kısa bir rahibe dönüştü. Elini tahta bir balığa vurarak yürürken bir şeyler mırıldanmaya başladı. Elbette kutsal metinleri zikretmek hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve mırıldanabildiği tek şey "Yüce Kardinal!" idi. Şimdi size, rüzgâr ve sisi aldıktan sonra çeşitli zebanilere ana yolun girişinde bir çember oluşturmalarını ve yolcuları beklemelerini emreden o zebaniden bahsedeceğiz. Bizim Budala tam çemberin içine girme talihsizliğini yaşamış. Çeşitli zebaniler bir anda etrafını sarmış; bazıları elbiselerini çekiştirirken, diğerleri kuşağını çekiştirmiş. Onlar etrafını sararken, Sekiz Kural şöyle dedi: "Çekiştirmeyi bırakın! Sizi ev ev yiyeceğim!"

"Keşiş," dedi zebaniler, "ne yemek istersin?"

"Sizler keşişleri beslemek istiyorsunuz," dedi Sekiz Kural, "ben de yemeğimi almaya geldim."

"Demek keşişleri beslediğimizi düşünüyorsunuz," dedi canavarlardan biri. "Burada keşişleri yeme konusunda uzman olduğumuzu bilmiyorsunuz. Bizler dağda Yol'a ulaşmış canavar ölümsüzler olduğumuzdan, keşişleri yakalayıp buharda pişirmek için evimize getirmeyi özellikle seviyoruz. Ve siz bunun yerine bizim yemeklerimizi yemek istiyorsunuz!" Bunu duyan Sekiz Kural öylesine dehşete kapıldı ki Hacı'yı azarlamaya başladı: "Bu Ban-At-Belası tam bir düzenbaz! Bu köydeki keşişlerin beslenmesi konusunda bana yalan söyledi. Orada hangi köy var ve hangi keşişler besleniyor? Bunlar canavar ruhlar!"

Onların çekiştirmelerinden bıkan bizim Budala hemen eski haline döndü ve belinden muckrake'ini çıkardı. Birkaç vahşi darbe o küçük canavarların geri çekilmesine neden oldu. Aslında yaşlı şeytana rapor vermek için geri döndüler:

"Yüce Kral, felaket!"

"Ne tür bir felaket?" diye sordu yaşlı zebani. Küçük canavarlardan biri, " Dağın önünden oldukça temiz görünen bir keşiş geldi. Onu buharda pişirmek için eve götürmemiz gerektiğini söyledim ve eğer onu hemen bitiremezsek, bazı kısımlarını iyileştirip kötü hava koşullarına bırakabileceğimizi söyledim. Nasıl değişeceğini bilmesini beklemiyordum."

"Neye dönüştü?" diye sordu yaşlı canavar.

"İnsana benzeyen hiçbir şey yok!" dedi küçük canavar. "Uzun burnu, kocaman kulakları ve başının arkasında bir tutam saçı vardı. İki eliyle bir muckrake kullanarak bize çılgınca darbeler indirdi. O kadar korktuk ki, büyük krala haber vermek için geri koştuk."

"Korkma," dedi yaşlı şeytan. "Gidip bakmama izin ver."

Demir bir sopayı havaya kaldırdı ve ilerledi, ancak Budala'nın gerçekten de çirkin olduğunu keşfetti. İşte böyle görünüyordu:

Havaneli gibi bir burun, üç ayaktan uzun ve dişleri gümüş çatallar gibi çıkıntılı. Şimşek gibi parlak, yuvarlak bir çift göz, Rüzgarı sesiyle kırbaçlayan iki kulak. Başının arkasında ok gibi saçlar görülür; Tüm vücudunun derisi hem kaba hem de yeşil. Elleri tuhaf ve garip bir şey tutuyor: Bütün insanların korktuğu dokuz çatallı bir yılan.

Kendini cesur olmaya zorlayan canavar-ruh bağırdı:

"Nereden geldin sen? Adın ne senin? Çabuk söyle de canını bağışlayayım!" Sekiz Kural kıkırdayarak şöyle dedi: "Çocuğum, demek Atan Zhu "yu tanımıyorsun! Buraya gel ve senin için okuyayım:

Kocaman ağzım ve dişlerimle büyük bir büyü gücüne sahibim. İmparator Jade beni Cennet Sazlıkları Mareşali yaptı. Cennetin seksen bin denizcisinin patronu, Işığın salonlarında rahat ve neşeliydim. Çünkü sarhoşken Chang'e ile alay ettim Ve yanlış bir saatte gücümle gösteriş yaptım- Burnumun bir itişi Tushita'yı devirdi; Ana Kraliçe'nin ilahi bitkilerini yedim - İmparator Yeşim beni iki bin kez dövdü ve Üç Cennet diyarından sürgün etti. İlkel ruhumu beslemem söylense de, Aşağıda yine bir canavara dönüştüm. Gao Köyü'nde evlenmek üzereydim, Güneş Kardeş'le karşılaştım - bu benim zavallı kaderimdi! Onun altın çubuklu sopasına yenildim, Eğilip Budist yemini etmek zorunda kaldım: Eşyaları taşıyan ve atı yönlendiren bir amele, Önceki yaşamında Tang Keşişine borçlu olan! Bu demir bacaklı Göksel Kamış'ın adı Zhu; Ve benim dini adım da Zhu Sekiz Kural."

Bu sözleri duyan canavar ruh, "Demek sen Tang Keşişi'nin öğrencisisin. Her zaman Tang Keşişi'nin etinin yenilebilir olduğunu duymuşumdur. Şimdi buraya daldığına göre, seni bağışlayacağımı mı sanıyorsun? Sakın kaçma! Sopamı izle!"

"Lanetli canavar!" dedi Sekiz Kural. "Demek eskiden Boyacılık

Doktoruydun!" "Neden Boyama Doktoruydum?" diye sordu canavar-ruh.

"Öyle olmasaydınız," diye yanıtladı Sekiz Kural, "bir karıştırıcının ne işe

yaradığını nereden bilecektiniz? kulüp?"

Şeytan elbette daha fazla konuşmaya izin vermedi; yaklaştı ve vurdu Çılgınca. Böylece ikisi dağın kıvrımlarında oldukça öfkeli bir savaşa başladılar:

Dokuz çatallı muckrake, Tek bir demir sopa- Hareket halindeki tırmık şiddetli rüzgar gibi çalkalandı; Ustalıkla kullanılan sopa ani yağmur gibi uçtu. Biri dağ yolunu kapatan isimsiz, aşağılık bir şeytandı; Biri Doğanın efendisine yardım eden günahkâr Göksel Kamışlardı. Doğa düzeldiğinde, neden şeytanlardan ya da iblislerden korkalım? Yüksek dağlarda, toprak altın doğurmaz. Şunun sopası derinlerden fırlayan bir yılan gibi savuşturdu; Bunun tırmığı kıyılardan kopan bir ejderha gibi geldi. Bağırışları, gök gürültüsü, dağları ve dereleri salladı; Kahramanca çığlıkları, dünyanın derinliklerini karıştırdı. Her biri gücünü gösteren iki yiğit savaşçı, hayatlarını tehlikeye atacak bir güç yarışına girdiler.

Kendi güçlerini toplayan Sekiz Kural, canavar-ruha saldırdı ve o da rakibinin etrafının sarılması için küçük zebanilere bağırdı.

Onları şimdilik bırakalım ve onun yerine size Tang Keşişi'nin arkasında duran ve birdenbire kahkahalar atan Pilgrim'den bahsedelim. " Ağabey," diye sordu Sha Monk, "neden kıs kıs gülüyorsun?"

"Zhu Sekiz Kural gerçekten aptalca!" dedi Hacı. "İnsanların keşişleri beslediğini duyunca kandırılarak hemen oradan ayrıldı ve bunca zaman geçmesine rağmen hâlâ geri dönmedi. Eğer tırmığı bir canavar-ruhu yenmeyi başarsaydı, onun zaferle geri dönüşünü izleyebilir ve liyakat için yaygara koparabilirdiniz. Ama eğer ona karşı koyamaz ve yakalanırsa, o zaman bu benim de talihsizliğim olur, çünkü kaç kez, ileri geri, beni Ban-

At-Belası olarak suçlayacağını bilmiyorum. Wujing, bir süreliğinebenimle konuşmayı kes. Gidip neler olduğuna bakayım."

Sevgili Büyük Bilge! İhtiyarın bilmesine izin vermeden, sessizce başının arkasından bir saç teli çekti ve ölümsüz nefesini üfleyerek " Değiş!" diye bağırdı. Hem Sha Monk'a hem de yaşlıya eşlik etmek için kendi görünümüne dönüştü. Gerçek bedeni, ruhuyla birlikte havaya fırlayıp bakmak için ayrıldı: kısa süre sonra, zebaniler tarafından kuşatılan Idiot'un yavaş yavaş zemin kaybettiğini ve muckrake'inin hareketlerinin yavaşladığını keşfetti.

Hacı kendini daha fazla tutamadı; bulutunu indirerek yüksek sesle bağırdı, "Merak etme Sekiz Kural! Yaşlı Maymun burada!" Aptal duyduğunda Pilgrim'in sesi onu her zamankinden daha güçlü bir şekilde harekete geçirdi ve tırmığıyla çılgınca saldırdı. Ona karşı koyamayan canavar-ruh şöyle dedi: "Biraz önce bu keşiş zayıflamaya başlamıştı. Neden bir anda daha da vahşileşti?"

"Çocuğum," dedi Sekiz Kural, "beni ezmeye çalışmamalısın! Ailemden biri geldi!"

Rakibinin kafasına ve yüzüne daha da şiddetli darbeler indirdi, ta ki canavar-ruh darbelerini güçlükle savuşturana ve diğer canavarların yenilgiyle geri çekilmesine neden olana kadar. Hacı canavar-ruhun kaçtığını gördüğünde, yine de yaklaşmadı. Bulutunu döndürerek bulunduğu yere geri döndü ve bir silkinişle saçlarını geri aldı. Etten gözleri ve ölümlü soyu o l a n yaşlı adam olanları algılayamadı.

Kısa bir süre sonra Budala da geri döndü; kazanan o olmasına rağmen o kadar zorlanmıştı ki burnundan soluyor ve ağzından köpükler saçıyordu. Nefes nefese, "Usta!" diye seslenmek için yaklaştı.

Onu görünce şaşıran yaşlı adam, "Sekiz Kural, at için biraz ot kesmeye gitmiştin. Nasıl oluyor da bu kadar kötü bir şekilde geri dönüyorsun? Dağdaki insanlar otları koruyor ve kesmene izin vermiyor olabilirler mi?" Tırmığını yere bırakan Budala, başını tokatlamaya ve ayaklarını yere

vurmaya başladı, "Usta, sorma! Eğer sana söylersem, ölümüne utanırım!"

"Neden?" diye sordu yaşlı adam.

Sekiz Kural dedi ki, "Ağabey beni kandırdı! İlk başta rüzgarda ve siste canavar ruhu olmadığını, uğursuzluk olmadığını söyledi. Söylediğine göre, burası bir köydü ve aileleri kendilerini erdeme adamışlardı. Keşişleri beslemek için beyaz taneli pirinç ve ağartılmış undan çörekler pişiriyorlardı. Bunun doğru olduğunu düşündüğümden ve çok acıktığımı hissettiğimden, at için ot biçtiğimi bahane ederek önce oraya gidip biraz dilenmek istedim. Etrafımı saran birkaç zebani olacağını hiç tahmin etmemiştim. Tüm bu zaman boyunca onlarla acı bir şekilde savaştım. Eğer Ağabey "in yas asasının yardımı olmasaydı, ağdan kurtulup buraya asla geri dönemezdim." Hacı bir yandan gülmeye başladı, "Bu aptal saçmalıyor! Hırsız olduğun anda suçu bir sürü insanın üzerine atmayı seviyorsun. Ben burada Usta'yı izliyordum. Ne zamandan beri onun yanından ayrılıyorum?"

"Bu doğru!" dedi yaşlı adam. "Wukong beni hiç terk etmedi." Yukarı aşağı zıplayan Sekiz Kural çığlık attı, "Usta, sadece bilmiyorsun. Onun bir mazereti var!"

Yaşlı adam, "Wukong, gerçekten şeytanlar var mı?" diye sordu. Artık onu kandıramayacağını bilen Hacı eğildi ve kıkırdayarak, "Birkaç tane küçük var ama bizi rahatsız etmeye cesaret edemiyorlar. Sekiz Kural, buraya gelin. Size gerçekten değerli bir şey emanet etmek istiyorum. Bu engebeli dağ yolunda Usta'ya eşlik ederken, askeri manevralar yapıyormuş gibi davranmalıyız."

"Öyle olsaydık ne yapardık?" diye sordu Sekiz Kural.

"Sen yol bulucu general olabilir ve öndeki yolu açabilirsin," diye yanıtladı Hacı. "Canavar-ruh ortaya çıkmazsa bir şey yapmana gerek yok, ama ortaya çıkarsa onunla savaşırsın. Eğer galip gelirsen, bu senin faziletli bir meyven olarak kabul edilecektir."

Sekiz Kural canavar-ruhun yeteneklerinin kendisininkilerle hemen hemen aynı olduğunu hesapladı ve bu yüzden, "Onun ellerinde ölmek umurumda değil! Bırakın yolu ben göstereyim!"

"Bu salak!" dedi Hacı kıkırdayarak, "Önce böyle uğursuz sözler söylerse, nasıl ilerleme kaydedebilir?"

Sekiz Kural, "Ağabey, şu atasözünü biliyor musun?

Ziyafette bir prens Ya sarhoş olacak ya da beslenecek; Sahada bir savaşçı Ya yaralanacak ya da ölecek.

Önce yanlış bir şey söylemek istiyorum, sonra daha güçlü olduğumu kanıtlayabilirim."

Memnun olan Hacı hemen atı eyerledi ve ustadan ata binmesini istedi. Sha Monk bavulları taşırken, hepsi Sekiz Kuralı dağa kadar takip ettiler ve biz şimdilik onları bırakalım.

Bunun yerine size, mağlup olmuş birkaç küçük şeytanı kendi mağaralarına geri götüren o canavar-ruhu anlatacağız. Bir kayalığın tepesine oturarak tamamen sessizliğe gömüldü. Ev muhafızları olarak geride kalan küçük zebanilerin birçoğu etrafına toplanıp sordu: "Yüce Kral, dışarı çıktığınızda genellikle mutlu bir ruh haliyle dönersiniz. Bugün neden bu kadar sıkıntılısınız?"

"Küçükler," diye cevap verdi yaşlı canavar, "normalde dağda devriye gezmeye çıktığımda, nereden geldiklerine bakmaksızın birkaç insan ya da hayvan yakalar ve size ziyafet çekmeniz için eve götürürüm. Bugün şansım pek yaver gitmedi, çünkü bir düşmanla karşılaştım."

"Ne düşmanı?" diye sordu küçük canavarlar.

"O bir keşiş," diye yanıtladı yaşlı canavar, "adı Zhu Sekiz Kural olan Doğu Ülkesi'nden kutsal kitap arayıcısı Tang Keşişi'nin bir öğrencisi. Onun muckrake'inden gelen darbelerle yenildim. Çok kızgınım! Yıllardır insanların Tang Keşişi'nin on enkarnasyonda kemer sıkma uygulamaları yapmış bir arhat olduğunu söylediklerini duydum. Eğer biri onun etinden

bir parça yerse, yaşı uzar ve uzun ömürlü olurmuş. Bu gün dağımızageleceğini hiç tahmin etmemiştim. Onu yakalayıp yemek için buhardapişirmeyi çok istiyordum ama altında böyle bir müridi olduğunubilmiyordum."

Konuşmasını henüz bitirmemişti ki küçük bir canavar saflardan öne çıktı. Yukarıdaki yaşlı canavara bakarak üç kez yüksek sesle hıçkırdı ve sonra üç kez güldü. "Neden ağlayıp duruyorsun?" diye çıkıştı yaşlı canavar. Küçük canavar diz çökerek şöyle dedi: "Az önce büyük kral Tang Keşişi'ni yemek istediğini söyledi ama ben size bu keşişin etinin yenmesinin imkânsız olduğunu söylemek istiyorum."

Yaşlı canavar şöyle dedi: "İnsanlar her yerde onun etinden bir parçanın yaşlanmadan uzun yaşamayı, Cennet kadar kalıcı bir yaşa sahip olmayı sağlayacağını iddia ediyor. Neden yemenin imkansız olduğunu söylüyorsun?"

"Eğer mümkün olsaydı," diye yanıtladı küçük canavar, "buraya gelemezdi, çünkü başka bir yerde canavar ruhlar tarafından yutulurdu. Altında üç müridi var, görüyorsunuz."

"Hangi üçü olduğunu biliyor musun?" diye sordu yaşlı canavar. "En büyük öğrencisi Hacı Sun," dedi küçük canavar, "ve üçüncü öğrencisi Sha Monk. Bu Zhu Sekiz Kural da onun ikinci öğrencisi."

"Sha Monk, Zhu Sekiz Kural ile kıyaslandığında ne kadar güçlü?" diye sordu yaşlı canavar.

"Hemen hemen aynı," diye yanıtladı küçük canavar.

"Peki ya şu Hacı Sun? Zhu ile karşılaştırıldığında o nasıl?" Küçük canavar dilini çıkararak, "Konuşmaya cesaret edemiyorum! O Hacı Güneş'in muazzam büyü güçleri var ve birçok dönüşüm yolu biliyor! Beş yüz yıl önce, Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden oldu. Yukarıdaki Bölgeden Yirmi Sekiz Takımyıldızı, Dokuz Aydınlık, On İki Horary Dalı, Beş Soylu ve Dört Bakan, Doğu ve Batı Yıldızları, Kuzey ve Güney

Tanrıları, Beş Dağ ve Dört Nehir İlahları ve tüm Cennetin ilahi savaşçılarıonunla başarılı bir şekilde mücadele edemedi. Tang Keşişi'ni yemeye nasılcüret edebildiniz?"

"Onun hakkında bu kadar çok şeyi nereden biliyorsun?" diye sordu yaşlı canavar.

Küçük canavar şöyle dedi: "Eskiden Aslan-Deve Tepesi'nde Aslan-Deve Mağarası'nın büyük krallarıyla birlikte yaşardım.

O büyük krallar, daha iyi bir şey bilmedikleri için Tang Keşişi'ni yutmak istediler. Hacı Sun altın çemberli değneğini kapımızın içinde savaşmak için kullandığında, ne yazık ki bizi bir domino kombinasyonunun başlığı gibi duruma düşürdü:

Eksi Bir, Altı Kaldırılsın! Neyse ki arka kapıdan sıvışıp buraya gelerek büyük kral tarafından kabul edilecek kadar zekiydim. Onun yeteneklerini bu şekilde öğrendim!" Yaşlı canavar bu sözleri duyduğunda korkudan beti benzi attı, çünkü "Büyük bir general bile kehanetten korkar" derler. Kendi ev halkından birinin böyle konuştuğunu duyduğunda, nasıl korkmazdı ki? O endişeli anda, başka bir küçük canavar öne çıkarak, "Büyük Kral, üzülmeyin ve korkmayın. Atasözü bize der ki "Başarı adım adım gelir." Eğer Tang Keşişi'ni yutmak istiyorsanız, size onu ele geçirmek için bir plan sunmama izin verin."

"Ne tür bir planın var?" diye sordu yaşlı canavar.

"Birinin adı "Yaprakları Dökülmüş Erik Çiçekleri Planı"," diye yanıtladı küçük canavar. "Bununla ne demek istiyorsun?" diye sordu yaşlı canavar.

Küçük canavar şöyle dedi: "Mağaradaki genç yaşlı tüm canavarları yoklayın; binlercesinden yüz, yüzlercesinden on ve son olarak da bu on canavar arasından üç kişi seçin. Bu üçünün de yetenekleri ve dönüşüm kapasitesi olmalı. Hepsi büyük kralın görünümüne bürünecek, onun zırhını giyecek ve sopasını tutacak ve sonra pusuya yerleştirilecekler. İlki

Zhu Sekiz Kural ile savaşa girecek; diğeri Hacı Güneş; ve üçüncüsü ShaKeşiş. Bu üç kardeşi efendilerinden ayrılmaya ikna etmek için bu üçküçük canavarı riske atacağız. O zaman büyük kral elini havadan uzatıpTang Keşişi'ni "Cebinden Bir Şeyler Çıkarmak" gibi, "Balık KasesindeSinek Sıkmak" gibi yakalayabilecek." Bu çok zor değil, değil mi?" Bunuduyan yaşlı canavar sevinçle doldu. "Bu harika bir plan!" dedi. " Yolaçıktığımızda, Tang Keşişi "ni yakalayamazsak hiçbir şey yapmayacağım.Ama eğer onu yakalarsak, seni hafife almayacağım. Seni öncü subayımızolarak atayacağım."

Küçük canavar, yoklama emrini vermeden önce ona teşekkür etmek için eğildi. Mağaradaki genç ve yaşlı tüm canavar ruhlar huzurlarına çağrıldığında, gerçekten de üç yetenekli küçük canavar seçildi. Hepsine söylenen şuydu Her biri demir sopayı elinde tutarak eski canavarın şekline dönüştü, Tang Keşişi'ni beklemek üzere pusuya yerleştirildiler ve onları şimdilik orada bırakacağız.

Şimdi size, kaygı ve endişelerinden arınmış bir şekilde Sekiz Kuralı takip ederek ana yola çıkan Yaşlı Tang'ımızdan bahsedeceğiz. Uzun bir süre ilerledikten sonra, yolun kenarından gelen gürültülü bir patlama sesi aniden küçük bir canavarı ortaya çıkarmış ve canavar ileri atılarak ihtiyarı yakalamaya çalışmış. "Sekiz Kural," diye bağırdı Hacı Güneş, " canavar-ruh burada! Neden bir şeyler yapmıyorsunuz?" Birini diğerinden ayırt etme zahmetine girmeden, bizim Budala muckrake'ini çıkardı ve demir bir sopayla darbelerine karşılık veren canavar-ruha çılgınca saldırmak için ileri atıldı. İkisi bir ileri bir geri, dağ yamacının altında dövüşürken, bir başka şeytan çalıların arasından pat diye fırladı ve doğruca Tang Keşişi'ne yöneldi.

"Usta, işler ters gidiyor!" diye bağırdı Hacı. "Sekiz Kural o kadar kör ki canavar ruhun yanından geçip seni yakalamak için buraya gelmesine izin verdi. Yaşlı Maymun'un gidip onu yenmesine izin verin!"

Aceleyle sopasını salladı ve ileri atıldı, "Nereye gidiyorsun? Değneğime dikkat et!" Canavar-ruh tek kelime etmeden sopasını kaldırıp onu karşıladı. Çimenli tepeciğin altında ikisi birlikte koşmaya başladılar ve onlar dövüşürken, başka bir canavar-ruh güçlü bir rüzgârın uğultusuyla dağın arkasından sıçradı ve doğruca Tang Keşişi'ne yöneldi.

Sha Monk onu gördüğünde dehşete kapıldı. "Usta!" diye bağırdı. "Hem Büyük Birader hem de İkinci Büyük Birader'in gözleri o kadar kararmış olmalı ki canavar ruhun yanlarından geçip sizi yakalamasına izin verdiler! Burada atın üzerinde otur ve bırak yaşlı Sand gidip onu yakalasın!"

Bu keşiş de iyi ve kötü arasında ayrım yapmadan, canavar-ruhun demir sopasını engellemek için hemen asasını kullandı. Yavaş yavaş uzaklaşırken birbirlerine bağırıp çağırarak çok acı bir şekilde mücadele ettiler. Havada uçan yaşlı şeytan, Tang Keşişi'nin atın üzerinde tek başına oturduğunu fark ettiğinde, çelik gibi beş pençesiyle aşağı uzandı; tek bir kavrayışla ustayı attan ve üzengiden kaldırdı. Canavar ruh daha sonra onu bir rüzgârla alıp götürdü. Ne kadar acınası! İşte bu yüzden

Chan-doğası, iblisler tarafından rahatsız edildi, doğru meyveyi veremiyor. River Float yine şanssız yıldızıyla karşılaştı!

Yaşlı canavar rüzgarı azaltarak Tang Monk'u mağaraya getirdi ve " Öncü!" diye bağırdı.

Tüm bunları planlayan küçük şeytan öne doğru koşarak diz çöktü ve " Unvanı kabul etmeye cesaret edemiyorum! Unvanı kabul etmeye cüret edemem!"

"Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu yaşlı canavar. "Büyük bir general söz verdiğinde, sanki beyaz siyaha boyanmış gibi olur! Az önce sana Tang Keşişi'ni yakalayamazsak hiçbir şey yapmayacağımı, ama yakalarsak seni kuvvetlerimizin öncüsü olarak atayacağımı söylemiştim. Bugün muhteşem planın gerçekten başarılı oldu. Sana nasıl ihanet edebilirim? Tang Keşişini buraya getirebilir ve küçüklerden su getirmelerini ve tavayı ovmalarını, odun taşımalarını ve ateş yakmalarını

isteyebilirsiniz. Onu biraz buharda pişirin, böylece sen ve ben yaşımızıuzatmak için onun etinden bir parça yiyebiliriz."

"Yüce Kral," dedi öncü, "onu henüz yemeyelim."

Yaşlı şeytan dedi ki, "Onu yakaladık. Neden onu yemeyelim ki?"

Öncü şöyle cevap verdi: "Elbette büyük kral onu yiyebilir ve eğer yerseniz, hem Zhu Sekiz Kural hem de Sha Monk meseleyi görmezden gelmeleri gerektiğine ikna olabilirler. Ama o otoriter Hacı Sun, korkarım ki efendisini yediğimizi öğrendiğinde huysuzluğunu serbest bırakabilir. Bizimle savaşmasına bile gerek yok. Tek yapması gereken o altın kubbeli sopasını dağımızın ortasına saplamak; öyle bir delik açacak ki dağın kendisi devrilecek. O zaman kalacak bir yerimiz bile olmaz."

"Vanguard," dedi yaşlı şeytan, "ne tür bir asil görüşün var?"

"Gördüğüm kadarıyla," diye yanıtladı öncü, "Tang Keşişini arka bahçeye göndermeli ve onu bir ağaca bağlamalısınız. İki ya da üç gün boyunca ona pirinç vermeyin. Bu bir yandan içini temizleyecek, diğer yandan da üç müridi onu kapımızda aramayı bırakana kadar bize zaman kazandıracaktır. Gittiklerinden emin olduğumuzda, onu dışarı çıkarır ve boş zamanlarımızda tadını çıkarırız. Bu daha iyi değil mi?"

"Öyle, öyle!" dedi yaşlı şeytan gülerek. "Öncülerin söyledikleri mükemmel mantıklı!"

Tang Keşişi'nin derhal saraya getirilmesi emri verildi. Arka bahçede bir ağaca iple bağlanmış. Sonra küçük şeytanların hepsi yaşlı canavarı beklemek için ön tarafa geri döndüler.

Şu ihtiyara bakın! Sıkı prangaya ve iplerin kısıtlamasına en acı şekilde katlanırken, gözyaşlarının yanaklarından aşağı yuvarlanmasına engel olamadı. "Ey müritler!" diye bağırdı. "Hangi dağda şeytanları yakalamaya çalışıyorsunuz ve hangi yolda canavarları kovalıyorsunuz? Beni buraya acı çekmem için yüzsüz bir iblis getirdi. Bir daha ne zaman görüşeceğiz? Bu acı beni öldürüyor!"

Her iki gözünden de yaşlar süzülürken, karşısındaki ağaçtan birinin " İhtiyar, demek sen de buraya girdin!" diye seslendiğini duydu.

Yaşlı adam sakinleşerek, "Siz kimsiniz?" diye sordu.

Adam dedi ki, "Ben bu dağdan bir oduncuyum ve o dağ lordu tarafından yakalanıp buraya getirildim. Üç gündür bağlıyım ve sanırım beni yemek istiyorlar."

"Ey oduncu!" dedi yaşlı adam, gözyaşları bir kez daha akmaya başlarken. "Eğer ölürsen, tek başına kalırsın ve hiçbir endişen olmaz. Ancak ben böyle kaygısız bir şekilde ölemem."

"İhtiyar," dedi oduncu, "sen evini terk etmiş birisin. Ne üstünüzde anne babanız var, ne de altınızda eşiniz ve çocuklarınız. Eğer ölürsen, ölürsün. Ne gibi bir kaygınız ya da endişeniz var?"

Yaşlı adam şöyle dedi: "Ben Doğu Ülkesi tarafından Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak üzere gönderilmiş biriyim. Tang sarayının İmparatoru Taizong'un emriyle, yaşayan Buddha'nın önünde eğilecek ve ondan Karanlıklar Bölgesi'ndeki yetim kalmış kayıp ruhların kurtuluşu için kullanılacak gerçek kutsal yazıları edineceğim. Burada hayatımı kaybedersem, imparatorun beklentilerini ve bakanlarının büyük umutlarını boşa çıkarmış olmaz mıyım? Bu, Haksız Ölüm Şehri'ndeki sayısız kötü muamele görmüş ruhu büyük bir hayal kırıklığına uğratmaz mı? Onlar asla kurtarılamayacak ve tüm bu değerli meyve çabaları rüzgâr ve toza dönüşecekti! Nasıl kaygısız ve endişesiz ölebilirim?" Oduncu bu sözleri duyunca o da gözyaşı dökmeye başladı "Elder, eğer senin bu şekilde ölmen gerekiyorsa, benim ölümüm daha da acı verici. Babamı çocuk yaşta kaybettim ve hayatım boyunca dul annemle yaşadım. Benim odun toplamam dışında başka bir geçim kaynağımız yok. Yaşlı annem şimdi seksen üç yaşında ve ben onun tek desteğiyim. Eğer hayatımı kaybedersem, ona kim bakacak ya da onu kim gömecek? Ah sefalet! Ah sefalet! Bu acı beni öldürüyor." Bunu duyan yaşlı adam yüksek sesle feryat etti, "Ne kadar acınası! Ne kadar acınası!

Eğer dağ köylüleri hala akrabalarını özlüyorlarsa, Bu zavallı keşiş boşuna sūtraları zikretmek için eğitilmiştir.

Hükümdara hizmet etmek ya da kişinin ebeveynlerine hizmet etmesi aynı ilkeyi takip eder. Siz anne babanızın iyiliğiyle yaşıyorsunuz, ben de hükümdarımın iyiliğiyle yaşıyorum."

Gerçekten de

Ağlayan göz, ağlayan gözü görür; Kırık bir kalp, kırık bir kalbe eşlik eder!

Tripitaka'yı şimdilik acı ve hapis içinde bırakacağız. Onun yerine size, çimenli tepenin altındaki küçük canavarı yendikten sonra aceleyle ana yolun kenarına geri dönen Hacı Güneş'ten bahsedeceğiz. Efendisi ortadan kaybolmuştu; geriye sadece beyaz atı ve bavulu kalmıştı. O kadar dehşete düşmüştü ki, hemen zirveye doğru aramaya başladı, atı yönetiyor ve bavulları taşıyordu.

Eyvah! İşte böyle

Woe-beset River Float daha fazla sıkıntıyla karşılaşmaya devam ediyor! İblisleri yönlendiren Büyük Bilge iblisler tarafından rahatsız ediliyor!

Sonunda efendisinin yerini bulmayı başarıp başaramadığını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第086回 · Bölüm 86

Güç veren Ağaç Ana, şeytani yaratığı fetheder Metal Ustası, sihrini kullanarak sapkınları yok eder

Size Büyük Bilge Sun'dan bahsediyorduk; atını sürerken ve yükünü taşırken zirvenin her yerinde efendisini arıyor ve çağırıyordu. Tam o sırada Zhu Sekiz Kural'ın nefes nefese ona doğru koştuğunu ve "Ağabey, neden bağırıyorsun?" dediğini gördü.

"Efendi ortadan kayboldu," diye yanıtladı Hacı. "Onu gördünüz mü?"

"Aslında," dedi Sekiz Kural, "rahip olmak için Tang Keşişini takip ettim. Ama siz yine benimle dalga geçerek general rolü oynamamı söylüyorsunuz! Buraya hayatım pahasına dönmeden önce o canavar ruhla uzunca bir süre savaşarak büyük risk aldım. Ancak sen ve Sha Monk'un Usta'yı korumanız gerekiyordu. Nasıl oluyor da onun yerine bana soruyorsunuz?" Hacı, "Kardeşim, seni suçlamıyorum. Belki de biraz sersemlemiştin ve canavar ruhun Usta'yı ele geçirmek için buraya geri dönmesine izin verdiğini fark etmedin. Ustayı koruması için Sha Monk'a güvenerek canavar-ruha saldırmaya gittim. Şimdi Sha Monk bile ortadan kayboldu!"

"Sha Monk," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "Usta'yı yükünü bırakması için bir yere götürmüş olmalı!"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki Sha Monk ortaya çıktı. "Sha Monk," diye sordu Pilgrim, "Üstat nereye gitti?"

"İkiniz de çift görüyor olmalısınız," dedi Sha Monk, "ve bu yüzden canavar ruhun Usta'yı ele geçirmeye çalışmak için buraya geri dönmesine izin verdiniz. Yaşlı Sand onunla savaşmaya gitti ama Usta atının üzerinde tek başına oturuyor olmalıydı."

Hacı bir anda o kadar öfkelendi ki, "Onların planına kandık!" diye bağırarak bir aşağı bir yukarı zıpladı. Planlarına kandık!"

"Ne tür bir plan?" diye sordu Sha Monk.

"Buna," diye cevap verdi Hacı, "Ustayı alıp götürmek için aramıza dalmadan önce biz kardeşleri ayırmak için kullandıkları 'Yaprakları Ayrılmış Erik Çiçekleri Planı' deniyor. Aman Tanrım! Yüce Tanrım! Yüce Tanrım! Ne yapmalıyız?"

Konuşurken yanaklarından süzülen gözyaşlarını güçlükle tutabildi.

"Ağlama!" dedi Sekiz Kural. "Bir kez ağladın mı, pısırık birine dönüşürsün! Çok uzakta olamaz, çünkü bu dağın içinde bir yerde olmalı. Hadi gidip onu arayalım." Daha iyi bir alternatifleri olmadığından, üçü de aramaya başlamak için dağa girmek zorunda kaldılar. Yaklaşık yirmi mil yol aldıktan sonra, asılı bir uçurumun altındaki bir mağaraya ulaştılar.

Zirveler yarı yarıya görünüyor, Ve garip kayalar çok engebeli; Nadir çiçekler ve bitkiler en güzel kokulu, Kırmızı kayısılar, yeşil şeftaliler en tatlı. Çıkıntının önündeki yaşlı ağaç, Derisi kırk açıklık, don beyazı ve yağmura dayanıklı; Kapının ötesindeki asırlık çam, Yeşim yeşili tonları gökyüzüne doğru iki bin fit yükseliyor. Çiftler halinde yabani turnalar Esintide dans etmek için mağaranın önüne sık sık gelir; Dağ kuşları ikişer ikişer Güneşte şarkı söylemek için dallara tünerlerdi. Asılı ipler gibi sarı sarmaşık kümeleri; Damlayan altın gibi puslu söğüt sıraları. Su depolayan kare bir gölet- Dağa yakın derin bir mağara- Su depolayan kare şeklinde bir gölet Henüz değişmemiş yaşlı bir ejderhayı gizler; Dağa yakın derin bir mağarada Uzun yıllardır insan yiyen yaşlı bir şeytan yaşıyor. Gerçekte bir ölümsüzün ininden daha az değil, Rüzgârın ve havanın toplandığı bu yer.

Hacı mağarayı görünce, daha yakından incelemek için iki ya da üç adımda kapıya doğru ilerledi. Taş kapı sıkıca kapatılmıştı, ancak kapının üst kısmında büyük harflerle şu yazıyı taşıyan bir taş levha vardı:

Sisi Gizleyen Dağ; Kırık Tepe, Birleştirilmiş Halka Mağarası.

"Sekiz Kural," dedi Pilgrim, "hadi gidelim! Burası canavar ruhun yaşadığı yer ve Usta da evde olmalı." Arkadaşlarının varlığından güç alan bizim Budala, şiddetini serbest bıraktı ve taş kapıya olabildiğince sert bir darbe indirerek kocaman bir delik açtı. "Şeytan," diye bağırdı, "efendimi hemen dışarı gönder, yoksa bu pislik kapıyı parçalayıp tüm ev halkının işini bitirecek!"

Kapıyı koruyan küçük canavarlar rapor vermek için aceleyle

içeri girdiler: "Yüce Kral, bir felakete yol açtık!"

"Ne felaketi?" diye sordu yaşlı şeytan.

"Biri ön kapımızı kırıp içeri girmiş," diye cevap verdi küçük canavarlardan biri, "efendisini çağırıyor."

Yaşlı zebani hayretler içinde, "Acaba bu yolu kim bulmuş olabilir? burada."

"Korkma!" dedi öncü. "Dışarı çıkıp bir bakayım."

Bu küçük şeytan ön kapıya doğru koştu ve kafasını yana doğru uzattı etrafa bakmak için delikten içeri girmiş. Kocaman burnu ve iri kulakları görünce hemen geri döndü ve şöyle seslendi: "Yüce Kral, ondan korkmayın! Bu Zhu Sekiz Kural, fazla yeteneği yok ve asi olmaya cesaret edemez. Eğer böyle bir şey yaparsa, kapımızı açar ve onu hazırlanıp buharda pişirilmesi için buraya alırız. Korkmamız gereken tek kişi kıllı yüzlü ve yıldırım gagalı keşiştir." Bunu kapıdan duyduğunda, Sekiz Kural şöyle dedi: "Ey Ağabey! O benden değil, sadece senden korkuyor. Efendi evinde olmalı. Çabuk ileri git."

"Kanunsuz lanetli canavar!" diye bağırdı Pilgrim. "Güneş Deden burada! Efendimi gönder de canını bağışlayayım!"

"Yüce Kral," dedi öncü, "durum kötü! Hacı Güneş yolunu buldu Buraya!"

Yaşlı şeytan onu azarlamaya başladı ve "Hepsi şu sözde şeytan yüzünden" dedi. "Parted Petals" planınızla felaket kapımıza dayandı! Bu nasıl sona erecek?"

"Lütfen sakin olun, Yüce Kral," dedi öncü, "ve bana kusur bulmayın. Hacı Güneş'in nazik ve hoşgörülü bir maymun olduğunu hatırlıyorum. Muazzam büyü güçlerine sahip olsa da, dalkavukluğu da sever. Onu biraz kandırmak için sahte bir insan kafası çıkaralım ve birkaç kelimeyle onu biraz pohpohlayalım. Ona sadece efendisini yuttuğumuzu söyleyelim. Eğer onu kandırabilirsek, Tang Keşişi zevk için bizim olacak. Eğer yapamazsak, başka bir şey deneyeceğiz."

"Sahte bir insan kafasını nereden bulacağız?" diye sordu yaşlı şeytan. Öncü, "Bakalım ben bir tane yapabilecek miyim?" dedi. Muhteşem şeytan! Çelik bir balta kullanarak bir parça söğüt kökü kesti, kafatası şekline soktu ve üzerine biraz insan kanı döktü. Bu kanlı kafa, seslenen küçük bir şeytan tarafından lake bir tepsi üzerinde kapıya götürüldü:

"Kutsal Büyük Bilge, lütfen öfkenizi yatıştırın ve size rapor vermeme izin verin." Hacı Güneş gerçekten de pohpohlanmaya yatkındı; "Kutsal Baba Büyük Bilge "yi duyunca Sekiz Kural'ı durdurdu ve "Henüz hareket etmeyelim ve ne söyleyeceklerini görelim" dedi.

"Efendiniz Büyük Kralımız tarafından mağaraya götürüldükten sonra," dedi tepsiyi tutan küçük zebani, "o görgüsüz genç zebanilerimiz onu hemen yutmaya çalışmaktan başka bir şey bilmiyorlardı. Bazıları onu parçaladı, diğerleri ise kemirdi. Efendiniz böylece yutuldu ve elimizde sadece kafası kaldı."

"Yendiyse sorun değil," dedi Pilgrim, "ama bana kafasını gösterin de gerçek olup olmadığını anlayayım."

Küçük şeytan kafasını kapıdaki delikten dışarı fırlattı. Zhu Sekiz Kural bunu görür görmez ağlamaya başladı ve şöyle dedi: "Ne kadar acınası! Bu kapıdan giren bir tür efendimiz vardı, ama şimdi bu tür bir efendimiz çıkıyor."

"Aptal," dedi Pilgrim, "ağlamaya başlamadan önce neden bunun gerçek bir insan kafası olup olmadığını anlamaya çalışmıyorsun?"

"Kendinden utanmıyor musun?" dedi Sekiz Kural. "Sahte bir insan kafası olabilir mi?"

"

sahte bir tane olacak," diye yanıtladı Hacı. "Nasıl anladın?" diye sordu Sekiz Kural. "Eğer gerçek bir insan kafasını yere atarsan," dedi Hacı, " donuk bir gümbürtüyle yere düşer, oysa sahte bir kafa yüksek bir çıngırak sesi çıkarır. Eğer bana inanmıyorsanız, duymanız için yere atmama izin verin."

Onu aldı ve bir kayaya doğru fırlattı ve yüksek bir çınlama çıkardı.

"Ağabey," dedi Sha Monk, "tıkırdıyor, tamam."

"Eğer tıkırdıyorsa," dedi Hacı, "bu sahte bir şeydir. Bırakın da gerçek halini ortaya çıkarayım." Altın çemberli sopasını çıkarıp bir vuruşta kırarak açtı. Sekiz Kural daha yakından baktı ve bunun sadece bir söğüt kökü yığını olduğunu keşfetti. Kendini tutamayan Sekiz Kural bir dizi küfür savurmaya başladı: "Sizi gidi kıllı herifler! Ustamı çoktan mağaraya sakladınız ve yine de Atanız Hog'u kandırmak için bir topak söğüt kökü kullanmaya cüret ediyorsunuz! Ustam bir söğüt ruhu olabilir mi?"

Tepsiyi tutan küçük şeytan o kadar dehşete düşmüştü ki, rapor vermek için geri koşarken tir tir titriyordu:

"Sert! Sert! Sert! Sert! Sert! Sert! Sert!

Sert! Sert! Sert!" "Neden bu kadar çok

sert?" diye sordu yaşlı zebani.

Küçük şeytan şöyle dedi: "Hem Zhu Sekiz Kural hem de Sha Monk kandırıldı ama Hacı Sun işini bilen bir antikacı! Bunun sahte bir insan kafası olduğunu fark etti. Eğer onun için gerçek bir kafa bulabilirseniz, onu gönderebilirsiniz."

"Nereden bulabilirim ki?" dedi yaşlı şeytan. "Ah, biliyorum! Deri yüzme pavyonumuzda henüz yenmemiş birkaç insan kafası var. Git bizim için bir tane seç."

Zebanilerden birkaçı hemen pavyona gidip taze bir kafa seçti ve kaygan ve pürüzsüz hale gelene kadar kemirdi. Küçük şeytan onu bir tepsi içinde tekrar ön tarafa taşıdı ve ağlayarak, "Kutsal Büyük Bilge, bir önceki gerçekten de sahte bir kafaydı. Ancak bu, Peder Tang'ın gerçek kafası. Yüce Kralımız onu ev için bir tılsım olarak sakladı, ancak şimdi size sunuyoruz." Kafa bir gümbürtüyle kapıdaki delikten dışarı fırladı ve hala kan damlayarak her tarafa yuvarlandı.

Hacı Güneş bunun gerçek bir insan başı olduğunu görünce ağlamaktan başka çaresi kalmadı. Sekiz Kural ve Sha Monk da yüksek sesle ağlayanlara katıldı. Gözyaşlarını tutmaya çalışan Sekiz Kural, "Ağabey, henüz ağlamayalım. Hava şu anda pek iyi değil ve kokmasından korkuyorum. Hâlâ tazeyken gömülmesi için bir yere götürmeme izin verin. Sonra biraz daha ağlayabiliriz."

"Çok haklısın," diye cevap verdi Pilgrim.

Bizim Budala isyan etmeden kafayı bağrına bastı ve dağın yamacına koştu. Güneşe bakan, rüzgârın ve havanın toplandığı bir yer bulduktan sonra tırmığını kullanarak kafayı gömmek için bir çukur kazdı. Sonra bir mezar tümseği inşa etti ve Sha Monk'a seslendi: "Sen ve Ağabey burada kalıp ağlayabilirsiniz. Ben gidip adak olarak kullanacak bir şeyler bulayım."

Derenin kenarına giderek birkaç büyük söğüt dalı seçti ve yumurta şeklinde çakıl taşları toplayıp mezarın yanına getirdi.

Söğüt dalları her iki tarafa dikildi ve çakıl taşları ön tarafa bir yığın halinde yerleştirildi.

"Bununla ne demek istiyorsun?" diye sordu Hacı.

"Bu dalları çam ve selvi ağacı gibi gösterebiliriz," diye yanıtladı Sekiz Kural, "böylece Efendi'nin tepesinde biraz gölge olur. Çakıl taşlarını da hamur işi olarak kabul edebiliriz, böylece Efendi küçük bir ikramın tadını çıkarır."

"Amele!" diye tersledi Pilgrim. "Adam öldü! Ve sen hala ona çakıl taşları mı teklif etmek istiyorsun?"

Sekiz Kural dedi ki,

Evlatlık duygularımızı göstermek için sadece yaşayanların duyguları.

"Bu eşek şakasına bir son verelim!" dedi Hacı. "Sha Monk mezarı, atı ve eşyaları korumak için burada kalabilir. Sen ve ben gidip mağara evini yıkacağız. Şeytani iblisi yakaladığımızda, efendimizin intikamını almak için onu on bin parçaya böleceğiz."

Sha Monk hâlâ gözyaşı dökerek, "Ağabey'in söyledikleri tamamen doğru," dedi. "İkiniz de bu işe gönül vermelisiniz. Ben burada nöbet tutacağım." Muhteşem Sekiz Kural! Siyah ipek gömleğini çıkardı ve Hacı'yı takip etmek için tırmığını yukarı kaldırmadan önce iç çamaşırını sıktı.

İleriye doğru yürüyen ikisi, daha fazla tartışmayı beklemeden taş kapıyı kırdılar. "Bize yaşayan bir Tang Keşişini geri verin!" diye öyle yüksek sesle gürlediler ki gökler sarsıldı.

Mağaranın içindeki yaşlısı genci çeşitli zebaniler o kadar korkmuşlardı ki, yaşlı zebani ona "Bu keşişler kapımızı kırıp içeri girmişler" diye sorunca hepsi suçu öncüye attı. Ne yapmalıyız?"

Öncü şöyle cevap verdi: "Eskiler meseleyi çok iyi ifade etmişler:

Elinizi balık sepetine koyun ve kokusundan kaçamazsınız!

Bir şeye başladığınızda asla geri çekilmeyin! Askerlerimizi o keşişleri katletmeye götürmeleri için sağ ve sol komutanları çağıralım!"

Duyduklarından daha iyi bir planı olmadığından, yaşlı şeytan bunun üzerine Sipariş:

"Küçükler, aynı fikirde olun ve en iyi silahlarınızı alın. Beni takip edin. savaş." Bir kükreme ile mağaradan dışarı fırladılar.

Büyük Bilgemiz ve Sekiz Kural hızla birkaç adım aşağıya, dağın düz bir noktasına çekildi. Çeşitli zebanilerle karşılaştıklarında şöyle bağırdılar: " Adı olan lider kim? Efendimizi esir alan şeytan kim?"

Çeşitli zebaniler hemen kamp kurdular ve işlemeli çiçekli bir sancak açtılar. Demir bir sopayı kavrayan yaşlı zebani, yüksek bir sesle çağrıya cevap verdi ve şöyle dedi: "Yüzsüz keşiş, beni tanımadın mı? Ben Güney Dağı'nın Büyük Kralı'yım ve birkaç yüzyıldır burayı egemenliğim altında tutuyorum. Senin Tang Keşişini yakaladım ve yedim. Bu konuda ne yapmayı düşünüyorsun?"

"Seni küstah kıllı herif!" diye azarladı Pilgrim. "Kaç yıl yaşadın ki Güney Dağı unvanını almaya cüret ediyorsun? Yaşlı Lord Li yaratılışın atasıdır ama yine de Yüce Saflığın sağında oturur. Buda Tathāgata dünyayı yöneten onurlu kişidir ama yine de büyük horozun altında oturur. Bilge Kong Konfüçyüsçülüğün kurucusudur, ama o sadece Üstat unvanını taşır. Ve sen, lanetli bir canavar, kendine Güney Dağı'nın Büyük Kralı deme cüretini gösteriyorsun, b u r a y ı hükmün altında tutuyorsun! Kaçmaya çalışma! Büyükbabanın sopasının tadına bak!" Darbeyi savuşturmak için kenara çekilen canavar-ruh, demir çubuğu savuşturmak için sopasını kullandı ve gözleri parlayarak şöyle dedi: "Yüz hatların bir maymununki gibi, ama yine de beni bu kadar çok kelimeyle aşağılamaya cüret ediyorsun! Hangi yeteneklere sahipsin ki kapımın önünde böyle kabadayıca davranmaya cüret ediyorsun?"

"Seni isimsiz lanetli yaratık!" dedi Pilgrim gülerek. "Tabii ki eski Maymun hakkında hiçbir Ḡey bilmiyorsun! Kıpırdamadan dur, cesur ol ve anlatacaklarımı dinle:

Pūrvavideha'da, atalarımın evinde, Binlerce yıl boyunca Gök ve Yer'i tasarladı Çiçek-Meyve Dağı'nda ölümsüz bir taş yumurta Kırıldı ve beni doğurdu, onun dölünü. Doğuştan ölümlü değildim, Güneş ve ay için dövdü bu bilge beden. Kendim, yetiştirilmiş, küçük bir şey değildi - Uyanık ve keskin, büyük bir iksir kaynağı. Büyük Bilge olarak adlandırıldım, bulutların arasında yaşadım ve gücüme güvenerek yıldızlarla savaştım. On bin tanrı bile bana yaklaşamazdı; Cennetin tüm gezegenlerini yenmek kolaydı. Ünüm dünyanın her yerinde bilinirdi; Hilelerim evrende iz bıraktı. Şans eseri Budist inancını benimsedim, batıya doğru yol alan bir ihtiyara yardım etmek için. Dağda açtığım yolu kimse engelleyemez Köprü kurduğumda zebaniler endişelense de. Orman kaplanlarını gücümle yakalayacağım; Ellerim uçurumdan önce leoparları evcilleştirecek. Doğu'nun Doğru Meyvesi Batı'ya geliyor: Hangi canavar sapık başını göstermeye cesaret edebilir? Sen, lanetli canavar, efendimi yemeye cüret ettiğine göre, hayatın bu saat içinde kesinlikle yok olacak."

Bu sözler karşısında telaşlanan ve öfkelenen şeytan dişlerini sıktı, öne doğru sıçradı ve demir sopasıyla Pilgrim'e saldırdı.

Sopasıyla darbeyi gelişigüzel savuşturan Pilgrim onunla biraz daha konuşmak istedi ama Sekiz Kuralımız kendini daha fazla tutamadı. Tırmığını kaldırdı ve kendisini diğer canavarlarla kafa kafaya karşılayan zebaninin öncülerine çılgınca saldırdı. Bu, dağ çayırında gerçekten muhteşem bir savaştı:

Doğudaki üstün bir eyaletten bir rahip Mutluluk dolu Batı'dan gerçek kutsal yazıları aramaya gitti. Güney Dağı'nın büyük leoparı rüzgâr ve sis püskürterek yolu kapattı; tek başına gücünü gösterdi, Zekice bir plan ve kurnazca bir düzenle, Büyük Tang Keşişi'ni cehalet içinde yakaladı. Sonra muazzam büyü gücüne sahip Hacı ile tanıştı ve Sekiz Kural da büyük üne sahipti. Dağdaki çayırda şeytanlar savaştığında, Toz ve toprak gökyüzünü kaplamak için uçtu. Küçük şeytanlar orada bağırdı, Kılıçlarını ve mızraklarını çılgınca kaldırarak; İlahi keşişler burada böğürdü, Hem tırmığı hem de sopayı kaldırarak. Büyük Bilge eşi benzeri olmayan bir

kahramandı; Wuneng ise hem yiğit hem de güçlü bir yaştaydı. GüneyDağı'nın yaşlı şeytanı Ve onun konusu, öncü, Hepsi Tang Keşişi'nin birparça eti yüzünden, yaşam ya da ölüm korkusunu tamamen unutmuştu. Buikisi efendilerinin hatırı için düşman oldular; Bu ikisi Tang Keşişiniarzulayarak şiddetlendiler. Bir süre ileri geri dövüştüler; Çarpıştılar veçarpıştılar, berabere kaldılar.

Büyük Bilge Sun, bu küçük şeytanların ne kadar vahşi olduklarını ve defalarca saldırıya uğramalarına rağmen nasıl geri adım atmadıklarını görünce, Beden Bölme Büyüsüne başvurdu. Kendi saçlarından bir demet kopardı ve onları çiğneyerek parçalara ayırdıktan sonra tükürdü ve " Değiş!" diye bağırdı.

Bir anda hepsi onun kılığına büründü, her birinin elinde altın çengelli bir sopa vardı ve savaşın ön cephesinden ilerlemeye başladılar. Bu bir ya da iki yüz küçük şeytan, hem önlerini hem de arkalarını kollamakta elbette zorlandılar. Soldan gelen darbeleri savuştururken, sağdan gelenlerle ilgilenemediler ve böylece hepsi canlarını kurtarmak için kaçarak mağaraya çekildiler. Bizim Hacı ve Sekiz Kural da savaşın ortasından kaçarken, daha iyisini bilmeyen canavar ruhlara acıyın: tırmığa koşanlar dokuz kanama deliği alırken, sopaya sarılanların kemikleri ve etleri puta dönüştü. Güney Dağı'nın Büyük Kralı o kadar korkmuştu ki, sise ve rüzgara binerek canını kurtarmak için kaçtı. Ancak öncü dönüşemedi ve Hacı'nın sopasının bir darbesiyle yere serildi. Orijinal formu demir sırtlı gri bir kurt olarak ortaya çıktı. Onu yaklaştırıp bir kez daha bakmak için ters çeviren Sekiz Kural, "Acaba bu adam gençliğinden beri insanlardan kaç tane domuz yavrusu ve kuzucuk çalıp yedi!" dedi. Pilgrim vücudunu bir kez sallayarak saçlarını geri aldı ve "Aptal, gecikmemeliyiz! Hadi şu ihtiyar şeytanı hemen yakalayalım ve Efendi "nin hayatının bedelini ödemesini isteyelim." Başını çevirdiğinde o küçük Hacıları göremeyince Sekiz Kural, "Ağabey'in sihirli formlarının hepsi kayboldu mu?" dedi.

"Onları geri aldım," dedi Pilgrim.

"Muhteşem! Muhteşem!" dedi Sekiz Kural ve ikisi de sevinç ve zafer içinde geri döndü.

Şimdi size o yaşlı zebaniden bahsedeceğiz; canını kurtarmak için mağarasına kaçtığında, küçük zebanilere kayaları ve çamurları ön kapıya taşımalarını emretmiş. Titreyerek canlarını kurtarmayı başaran zebaniler gerçekten de kapıya barikat kurmuşlar ve başlarını bile göstermeye cesaret edememişler. Hacı'mız Sekiz Kural'ı ön kapıya kadar kovalamaya yönlendirdiğinde, bağırışları içeriden hiçbir cevap getirmedi ve Sekiz Kural çamur bariyerine vurmak için tırmığını kullandığında, onu bir nebze bile kımıldatamadı. Ne olduğunu anlayan Hacı, "Sekiz Kural, gücünü boşa harcama. Kapıya barikat kurmuşlar."

"Bu durumda," dedi Sekiz Kural, "efendimizin intikamını nasıl

alacağız?" "Hadi mezara geri dönüp Sha Monk "un nasıl olduğuna

bakalım," dedi Pilgrim.

İkisi birlikte alana geri döndüklerinde Sha Monk'u hâlâ ağlarken buldular. Daha da kederlenen Sekiz Kural tırmığını bıraktı ve kendini mezarın üzerine attı. Elleriyle toprağı döverken şöyle feryat etti: "Ey talihsiz Üstat! Ey çok uzaklardaki Efendi! Seni bir daha nerede göreceğim?"

"Kardeşim, lütfen üzüntünü yatıştır," dedi Hacı. "Eğer bu canavar ruhun ön kapısı kapalıysa, girip çıkabileceği bir arka kapısı da olmalı. Siz ikiniz burada kalın, ben de etrafa bir kez daha bakmak için geri döneyim."

"Ey Ağabey," dedi Sekiz Kural, gözyaşları dökerek. "Dikkatli ol! Seni bile yakalamayı başarırlarsa, bizim için ağlamak zor olacak. Bir hıçkırık Usta için, bir hıçkırık da Ağabey için - hepimizin kafası karışacak!"

"Merak etme!" diye yanıtladı Hacı. "Ben kendi başımın çaresine bakabilirim."

Sevgili Büyük Bilge! Oltasını bir kenara bırakıp eteğini sıkarak dağ yamacını geçti ve hemen ardından gürül gürül akan bir su sesi duydu.

Başını çevirdiğinde bu sesin zirveden aşağıya doğru akan bir deredengeldiğini gördü. Sonra derenin diğer tarafında küçük bir giriş keşfetti,solunda bir drenaj lağımı var gibiydi. "Söylemeye gerek yok," diyedüşündü kendi kendine, "burası arka kapı olmalı. Yüzümü bu şekildegösterirsem, kapıyı açan bazı küçük şeytanlar beni tanıyabilir. Geçmekiçin küçük bir su yılanına dönüşürüm ama durun! Eğer Usta "nın hayaletiyılana dönüştüğümü öğrenirse beni suçlar çünkü yılan gibi bir yaratıkrahip olamaz. O zaman neden küçük bir yengeç değil? Bu da iyi değil,çünkü Efendi beni işgüzar bir rahip olmakla suçlayacak."

Sonunda bir su faresine dönüştü ve bir vınlamayla derenin karşısına fırladı. Drenaj kanalından sürünerek avluya girdi ve etrafına bakındı: Güneşe bakan noktada birkaç küçük şeytan, kurutulmak üzere parça parça insan eti levhaları asıyordu.

"Ah sevgili çocuklarım!" dedi Hacı kendi kendine. "Bu Efendi'nin eti olmalı! Hepsini bitiremediler ve bu yüzden sert hava için bazı şeritleri iyileştirmek istiyorlar. Gerçek formumu ortaya çıkarmak, oraya koşmak ve asamın bir vuruşuyla hepsini katletmek isterdim, ama bu sadece cesaretimin olduğunu ama bilgeliğimin az olduğunu gösterir. Tekrar değişeceğim ve neler olduğunu görmek için içeri girip yaşlı şeytanı bulacağım."

Kanalizasyondan dışarı sıçradı ve vücudunu bir kez sallayarak küçük, kanatlı bir karıncaya dönüştü. Gerçekten

Onun adı Karanlık At, küçük ve çelimsiz bir şey, Ama uzun bir uygulama onun kanatlarını oluşturdu. Bir köprünün yanındaki boş anlarda uçar ya da zekasını test etmek için bir yatağın altında dolaşırdı. Yağmurun ne zaman geleceğini bilerek deliğini kapatır; Tozla ağırlaşır, kül olur. O kadar havadar ve çevik ki hızla yükselebiliyor Birkaç kez, bilinmeyen, odun kapısının yanından.

Kanatlarını gererek, hiçbir gölge ya da ses olmadan, doğrudan orta salona uçtu ve orada yaşlı zebaniyi kederli bir şekilde otururken buldu.

Arkasından küçük bir canavar sıçrayarak, "Yüce Kral, on bin sevinç sizi bekliyor!" dedi.

"Bu lezzetler nereden geliyor?" diye sordu yaşlı canavar.

Küçük canavar şöyle dedi: "Az önce arka girişimizdeki derenin kenarında istihbarat çalışması yapıyordum ve birinin ağladığını duydum. Daha yakından bakmak için tepeye tırmandığımda, bir mezarın önünde yas tutanların Zhu Sekiz Kural, Hacı Güneş ve Sha Keşiş olduğunu gördüm. Onlar insan kafasının bir mezar olduğuna inanmış olmalılar. Tang Monk'un mezarına gömdüler. Şimdi kazdıkları mezarın başında ağlıyorlar." Hacı bunu duyduğunda gizliden gizliye memnun oldu ve kendi kendine şöyle dedi: "Bunu söyleyebildiğine göre, ustam hala burada bir yerde saklanıyor olmalı. Onu henüz yememişler. Bu canavarlarla meseleyi tartışmadan önce gidip Ustamın ölü mü yoksa sağ mı olduğunu öğreneyim."

Sevgili Büyük Bilge! Orta salonda yükselerek sağa sola baktı ve bir tarafta sıkıca kapatılmış küçük bir kapı keşfetti. Kapıdaki bir çatlaktan sürünerek içeri girdiğinde, ortasından belli belirsiz keder seslerinin duyulduğu büyük bir bahçe buldu. Bahçenin derinliklerine doğru uçtuğunda, altında iki kişinin bağlı olduğu uzun bir ağaç kümesine rastladı: bunlardan biri Tang Keşişi'nden başkası değildi. Hacı bu manzara karşısında öylesine heyecanlanmıştı ki, tekrar eski haline dönmekten ve " Üstat" demek için yaklaşmaktan kendini alamadı. Onu tanıyan yaşlı adam gözyaşları içinde şöyle dedi: "Wukong, demek geldin! Çabuk kurtar beni! Wukong! Wukong!"

"Adımı söylemeyi kesin, Usta!" dedi Hacı. "Ön tarafta hâlâ insanlar var ve korkarım bunu öğrenebilirler. Hâlâ hayatta olduğunuz sürece sizi kurtarabilirim. O şeytan bizi kandırmak için sahte bir insan kafası kullanarak sizi yediğini söyledi. Onunla zaten acı bir şekilde savaştık. Lütfen rahatlayın, Usta. Bana biraz daha katlanın. O canavar-ruhu alt ettiğimde, sizi kurtarmak için buraya geri dönebileceğim." Bir büyü

okuyan Büyük Bilge, hemen bir karıncaya dönüşerek orta salona geridöndü ve ana kirişin üzerine kondu. Hayatını kaybetmemiş küçükcanavarlardan oluşan bir kalabalık gürültüyle etrafta dolanıyordu.Aralarından küçük bir canavar aniden fırlayarak şöyle dedi: " Yüce Kral,kapının barikatla kapatıldığını ve kırıp açamadıklarını gördüklerinde,Tang Keşişi'ni kurtarma umutlarından da vazgeçmeliler. Ne de olsa, sahteinsan kafası bir mezara dönüştü. Bugün bir gün, yarın da bir gün daha yastutacaklar. Yarından sonraki gün, üç günlük yas tutma yükümlülüğünüyerine getirmiş olmalılar ve ayrılacaklar. Dağıldıklarından eminolduğumuzda, Tang Keşişini ortaya çıkarabilir ve onu ince incedoğrayabiliriz. Onu biraz yıldız anason ve Sichuan biberi ile tavadakızartırız ve ömrümüzü uzatmak için güzel kokulu bir parçanın tadınıçıkarabiliriz."

"Böyle konuşmayı kes!" dedi bir başka küçük canavar, ellerini çırparak. "Onu buharda pişirirsek tadı çok daha güzel olur."

"Ama sade kaynatma kadar ekonomik değil," dedi bir başkası. "En azından bu şekilde biraz yakacak odun tasarrufu yapabiliriz."

"Ne de olsa o nadir bulunan bir şey," diye konuştu bir başkası. "Onu gerçekten tuzla tedavi etmeliyiz, böylece ondan daha uzun süre zevk alabiliriz." Bunu duyunca, kirişin üzerine tüneyen Hacı öfkeyle doldu ve kendi kendine, "Efendime karşı nasıl bir düşmanlığınız var ki onu yemek için böyle ayrıntılı planlar yapıyorsunuz?" dedi. Kendi saçlarından bir demet koparıp çiğneyerek parçalara ayırdı, onları hafifçe tükürdü ve sessizce bir büyü okudu. Kılların hepsi uyku getiren böceklere dönüştü ve onları canavarların yüzlerine fırlattı. Böcekler teker teker burunlarına girdikçe, küçük canavarlar yavaş yavaş uykuya daldı ve kısa bir süre içinde hepsi derin bir uykuya daldı. Ancak sadece yaşlı canavar huzursuz bir şekilde başını kaşımaya ve iki eliyle yüzünü ovuşturmaya devam etti. Sürekli hapşırdığı için burnunu sıkıp duruyordu.

"Bir şey öğrenmiş olabilir mi?" dedi Pilgrim. "Hadi ona çift fitilli bir lamba verelim!" Saçından bir parça daha kopararak öncekiler gibi bir yaratık daha yaptı ve yüzüne fırlattı. Artık biri sol burun deliğinden, diğeri sağ burun deliğinden giren iki böceği vardı. Bir an için ayağa kalkmaya çalışan yaşlı Canavar birkaç kez esneyip gerindi ve sonra o da horul horul uykuya daldı. Çok sevinen Hacı aşağı sıçradı ve tekrar eski haline döndü. Kulağından çıkardığı sopasını bir kez salladı ve sopa bir ördek yumurtası kalınlığına ulaştı. Büyük bir gürültüyle yan kapıyı paramparça etti ve " Usta!" diye bağırarak arka bahçeye koştu.

"Öğrenci, beni hemen çöz," dedi yaşlı adam, "çünkü mahvolmak üzereyim!"

"Acele etmeyin, Usta," dedi Hacı. "Sizi kurtarmaya gelmeden önce canavar-ruhu öldürmeme izin verin."

Döndü ve hızla orta salona geri döndü. Yukarı kaldırdığı sopasıyla saldırmak üzereyken durdu ve "Olmaz! Ona saldırmadan önce Efendi'yi çözmeme izin verin."

Bahçeye geri döndü, ancak kendi kendine "Kurtarmadan önce onu öldüreceğim" diye düşündü.

Sonunda dans ederek bahçeye girmeden önce iki ya da üç kez bu şekilde ileri geri gitti. Onun bu görüntüsü yaşlı adama üzüntüsünde bile biraz keyif verdi.

"Maymun," dedi, "benim hâlâ hayatta olduğumu görünce çok sevinmiş olmalısın ve bu yüzden bu şekilde dans ediyorsun." Hacı daha sonra iplerini çözmek için ona doğru yürüdü. Efendisini götürürken, karşılarındaki başka bir ağaca bağlı olan kişinin, "Saygıdeğer Peder, lütfen büyük merhametinizi kullanın ve benim hayatımı da kurtarın!" diye seslendiğini duydular. Yaşlı adam hareketsiz durarak, "Wukong, lütfen o kişiyi de çöz," dedi.

"Kim o?" diye sordu Pilgrim. "O bir oduncu," diye yanıtladı yaşlı adam, "ben yakalanmadan bir gün önce yakalanmış. Bana sürekli düşündüğü yaşlı bir annesi olduğunu söyledi. Çok babacan bir insandır ve onu da kurtarabiliriz." Hacı kabul etti ve adamın iplerini de çözdü; birlikte arka girişten dışarı çıktılar ve hızlı akan dereyi geçmek için uçuruma tırmandılar. "Değerli öğrencim," dedi yaşlı adam, "onun ve benim hayatımı kurtardığın için sana teşekkür ederim! Wuneng ve Wujing, neredeler?"

"İkisi de senin yasını tutuyor," diye cevap verdi Pilgrim. "Şimdi onlara seslenebilirsin."

Ve yaşlı adam yüksek sesle bağırdı:

"Sekiz Kural! Sekiz Kural!"

Yarı sersemlemiş bir halde ağlarken, bizim Budala burnunu ve gözlerini sildi ve şöyle dedi: "Sha Monk, Üstat ruhunu açığa çıkarmak için eve gelmiş olmalı! Bizi bir yerden çağıran o değil mi?" İleri doğru koşan Hacı bağırdı, "Coolie! Kim ruhunu açığa çıkarıyor? Bu geri dönen Üstat değil mi?" Sha Monk başını kaldırıp onları gördüğünde dizlerinin üzerine çöktü ve şöyle dedi: "Usta, ne kadar acı çekmiş olmalısın! Ağabey sizi kurtarmayı nasıl başardı?" Bunun üzerine Hacı olanları etraflıca anlattı.

Bunu duyan Sekiz Kural o kadar öfkelendi ki tırmığını kaldırdı, dişlerini sıktı ve mezar tümseğini parçaladı.

Kafasını kazıp çıkardı ve parçalara ayırdı. "Neden dövdün onu?" diye sordu Tang Keşişi.

"Ey Efendi!" dedi Sekiz Kural. "Bu serserinin hangi aileye ait olduğunu bilmiyorum, ama uzun zamandır onun için ağlamama neden oldu."

"Bunun yerine hayatımı kurtardığı için ona teşekkür etmelisiniz," dedi Tang Keşişi. "Siz kardeşler kapılarına kadar savaşıp geri dönmemi talep ettiğinizde, canavarlar sizi savuşturmak için onu yedek olarak kullandılar.

Eğer o olmasaydı, ben de öldürülmüş olacaktım. Rahip olarakminnettarlığımızın bir ifadesi olarak onu gömdürmelisiniz." İhtiyarın busözlerini duyunca, bizim Budala gerçekten de et ve kemik yığınını topladıve başka bir mezar kazarak onu tekrar gömdü.

Hacı kıkırdayarak, "Efendim, lütfen biraz burada oturun, ben de gidip işlerini bitireyim," dedi.

Uçurumdan aşağı atladı ve mağaraya dönmek için dereyi geçti. Tang Keşişi ve oduncuyu bağlamak için kullanılan ipleri orta salona götürdüğünde yaşlı canavarı hâlâ uyurken buldu. Hacı onu domuz bağı ile bağladıktan sonra altın çemberli değneğini kullanarak bohçayı yukarı kaldırdı ve arka girişten çıkmak üzere omzunda taşıdı. Sekiz Kural onları uzaktan gördüğünde, "Ağabey bu orantısız işi çok seviyor! Ona dengeli bir yük verecek başka bir canavar bulsa daha iyi olmaz mıydı?" Pilgrim yaklaştı ve yaşlı canavarı yere bıraktı ve Sekiz Kural tırmığıyla vurmak üzereydi. "Durun bir dakika!" dedi Pilgrim. "Mağaradaki küçük canavarları henüz ele geçirmedik."

"Ey Ağabey," dedi Sekiz Kural, "beni onlara götür ki onlara vurabileyim!"

"Onlara vurmak boşa enerji harcamak olur," dedi Hacı. "Bazılarını bulmak daha

iyi Yakacak odun bulun ve işlerini öyle bitirin." Bunu duyan oduncu, Sekiz Kural'ı hemen doğu vadisine götürerek kırık bambular, yapraksız çamlar, içi boş söğütler, kopmuş sarmaşıklar, sarı artemisia, eski sazlar, aceleler ve kavrulmuş dutlar buldu. Bunlardan oluşan demetleri arka girişe taşıdıktan sonra Hacı bir ateş yaktı, Sekiz Kural da kulaklarıyla bir esinti yarattı. Mağaradan dışarı sıçrarken, Büyük Bilgemiz saçlarını geri almak için vücudunu bir kez salladı. O küçük canavarlar uyandığında, hem duman hem de ateş dışarı taşıyordu. Ne yazık ki! Yarım canavar bile kaçmayı başaramadı, çünkü mağaradaki ev tamamen yanmıştı.

Öğrenciler efendilerinin yanına döndüklerinde, yaşlı canavarın kıpırdadığını gören ihtiyar seslendi:

"Havariler, canavar ruh uyandı."

İlerleyen Sekiz Kural, tırmığının bir darbesiyle yaşlı şeytanı öldürdü; orijinal şekli benekli bir leopara benziyordu. "Bu tür bir benekli leopar," dedi Hacı, "bir kaplanı bile yutabilir. Şimdi de insan şekline girmeyi başarmış.

Onu öldürmek daha fazla sorun çıkarmasını engelleyecektir."

Yaşlı adam bir kez daha arabaya binmeden önce onlara tekrar tekrar teşekkür etti. Eyer.

"Saygıdeğer Peder," dedi oduncu, "güneybatıya doğru, çok uzak olmayan Burası benim mütevazı evim. Hayatımı kurtardığınız için hepinize teşekkür etmek üzere sizi a n n e m l e tanışmaya davet etmek istiyorum. Daha sonra size ana yola kadar eşlik edeceğiz."

Sevinç içinde atından inen yaşlı adam, oduncu ve üç öğrenciyle birlikte güneybatıya doğru yola koyuldu. Kısa bir mesafeden sonra

Yosun kaplı kaldırım taşlarından bir yol Ve wistaria sarmallı ahşap kapılar. Dört bir yanda dağlar ışıl ışıl Ve ağaçlar kuş cıvıltılarıyla dolu. Çamlar ve bambular yoğun yeşile katılır; Bol miktarda nadir çiçek görülür. Bulutların derinliklerinde ve yolun dışında Kalmak için bambu çitlerle çevrili sazdan bir kulübe.

Çok uzaklardan, tahta kapıya yaslanmış, acı acı ağlayan ve bir yandan da oğlu için feryat eden yaşlı bir kadın görmüşler. Oduncu kendi annesini görünce yaşlı kadını bırakıp tahta kapıya koşmuş. Dizlerinin üzerine çökerek, "Anne, oğlun burada!" diye bağırmış.

Yaşlı kadın onu kucaklayarak şöyle dedi: "Ey çocuğum! Son birkaç gündür eve dönmeyince, dağ lordu tarafından yakalanıp öldürüldüğünü düşündüm ve bunu düşünmek bile bana dayanılmaz bir acı verdi. Eğer zarar görmediysen, neden dönmek için bugüne kadar bekledin? Halatların,

sırığın ve baltan nerede?"

Oduncu eğilerek cevap verdi: "Anne, oğlun gerçekten de dağ lordu tarafından götürüldü ve bir ağaca bağlandı. Bu birkaç saygıdeğer baba olmasaydı hayatımı korumak gerçekten zor olurdu. Bu kişi, Doğu Ülkesi'nin Tang sarayı tarafından Batı Cenneti'nde kutsal yazıları aramak üzere gönderilen bir arhattır. O da dağ lordu tarafından yakalanmış ve bir ağaca bağlanmıştır. Ancak üç öğrencisi muazzam büyü güçlerine sahiptir. Benekli bir leoparın ruhu olduğu ortaya çıkan dağ lordunu öldürmeyi başardılar. Sonra da çok sayıda küçük canavarı yakarak öldürdüler. O yaşlı saygıdeğer babayı serbest bırakıp kurtardıklarında, çocuğunuzu da kurtardılar. Bana gösterdikleri şefkat cennet kadar yüksek ve dünya kadar kalın! Eğer onlar olmasaydı, çocuğunuz kesinlikle yok olacaktı. Şimdi dağ oldukça güvenli ve çocuğunuz gece boyunca yolculuk etse bile hiçbir tehlike olmayacak." Yaşlı kadın bu sözleri duyduğunda, yaşlı kadını ve üç öğrenciyi sazdan kulübesine kabul etmek için attığı her adımda eğildi. Oturduktan sonra, anne ve oğul vejetaryen bir yemek hazırlamak için mutfağa koşmadan önce onlara teşekkür etmek için tekrar tekrar eğildiler.

"Oduncu kardeş," dedi Sekiz Kural, "senin mütevazı bir geçim kaynağın olduğunun farkındayım. Bize basit bir yemek verebilirsin, ama lütfen ayrıntılı bir hazırlık yapma zahmetine girme."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Saygıdeğer Peder," diye cevap verdi oduncu, "bizimki gerçekten de dağlarda alçakgönüllü bir mesken. Büyük siyah mantarlar, mantarlar, Szechwan biberleri ya da yıldız anasonu yok. Size minnettarlığımızın bir göstergesi olarak sunabileceğimiz yalnızca birkaç parça yabani bitki var."

"Size böyle bir rahatsızlık verdiğim için özür dilerim!" dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. "Sadece çabuk ol, çünkü çok acıkmaya başladık!"

"Bir dakika! Bir dakika!" dedi oduncu. Gerçekten de bir anda masalar ve sandalyeler yayılıp temizlendi ve yabani bitkilerden oluşan birkaç tabak ortaya çıkarıldı. Gördükleriniz

Sarı lahana hafifçe beyazlatılmış ve beyaz fasulye turşusu ve kıyılmış. Su poligonumu ve semizotu, Çoban çantası ve yaban kazı bağırsağı. Kırlangıçotu hem kokulu hem de yumuşaktır; Küçük tomurcuklu fasulye filizleri hem gevrek hem de yeşildir. Yumuşayana kadar pişirilmiş at mavisi kökler; Köpek ayak izleri açıkça kızarmış. Kedi kulakları vahşi doğada düştü. Çok yumuşak pişirilen külhanın sapı salyangozdur. Makas sapı İçi boş salyangoz ters çevrilmiş ve doldurulmuş, süpürge benzeri çoban çantası. Kırık , Wocaiqi - Bu birkaç ürün hem kokulu hem de pürüzsüzdür. yağda kızartılmış çiçekler Ve en övgüye değer su kestaneleri. Rushes" sapları ve yumuşak su teresi- Dört sulu bitki gerçekten zengin ve saf. Buğday giyen kadın Nazlı ve iyi; Yırtık yıpranmış çorap, giymeye gerek yok; Acı kenevirin altında bambu destekler bulunur. Küçük kuşun pamuk paltosu Kızartıldığında o kadar yağlı olur ki, yemek zorunda kalırsınız. Eğik hao, Yeşil hao ve Anneye sarılan hao; Bazı minik güveler düz karabuğdayın üzerinde uçtu. Keçi kulaklarını açmaya kökleri Sadece Black-blue eklerseniz yağa gerek kalmaz. Bu yabani bitkiler ve pirinç yemeği Oduncu gerçekten teşekkür hediyesi olarak sunar.

Usta ve öğrenciler karınlarını doyurduktan sonra hemen ayrılmak için hazırlıklara başladılar. Onları uzun süre alıkoymaya cesaret edemeyen oduncu, annesinden dışarı çıkmasını ve ziyaretçilerine bir kez daha teşekkür edip selam vermesini istedi. Giysilerini toparlayan oduncu daha sonra hurma ağacının gövdesinden yapılmış bir asayı eline alarak hacılara kapıya kadar eşlik etti. Sha Monk atın başındayken, Sekiz Kural bavulları taşırken ve Hacı bir tarafta yakından takip ederken, ata binen yaşlı, ellerini göğsünün önünde kavuşturdu ve şöyle dedi: "Oduncu kardeş, lütfen yolu göster. Ana yola ulaştığımızda senden uygun bir şekilde ayrılacağız."

Daha sonra tepeden indiler ve derenin kıvrımlarını takip ederek yamaca yöneldiler. Atını sürerken düşüncelere dalan yaşlı adam şöyle dedi: "Ey öğrenciler!

Batıya gitmek için lordumu terk ettiğimden beri, bitmeyen bir arayışın yolunda yürüdüm. Dağlarda ve derelerde felaketler bekliyor; Hayatım şeytanların ve canavarların yemi oldu. Aklımdaki tek düşünce Tripitaka; Bulmayı umduğum tek şey Dokuz Katlı Cennet. Ne zaman böyle bir zahmetten kurtulup, Tang sarayına döneceğim?"

Bunu duyan oduncu şöyle dedi: "Saygıdeğer Baba, lütfen endişelerinizi bir kenara bırakın. Batıya giden bu ana yol üzerinde bin milden daha kısa bir süre sonra Hindistan Krallığı, nihai mutluluğun evi olacak." Bunu duyan yaşlı adam hemen atından indi ve şöyle dedi: "Buraya kadar gelmekle size zahmet verdik. Önümüzdeki ana yol buysa, sana evine dönmeni ve bu görkemli vejetaryen yemek için saygıdeğer annene bizim adımıza teşekkür etmeni tavsiye etmeme izin ver, oduncu kardeş. Bu mütevazı din adamının, her ikinizin de, anne ve oğul, huzur ve yüz yıllık uzun bir yaşamla kutsanması için sabah ve akşam sizin adınıza kutsal metinleri okuma sözü dışında sunacak çok az minnettarlık göstergesi var."

Oduncu saygıyla kabul edip geri dönerken, usta ve öğrenciler doğruca Batı'ya gittiler. Gerçekten,

Şeytan bastırıldı, zor çilelerini bıraktılar; İyilik gördüler, şevkle yolculuk ediyorlar.

Batı Cennetine ulaşmalarının daha kaç gün süreceğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第087回 · Bölüm 87

Anka-Ölümsüz İli Cenneti gücendirir ve kuraklık çeker Büyük Bilge Güneş erdemi savunur ve yağmur sağlar

Büyük Yol "un gizli ve derinliği- Nasıl da ağdalanır ve azalır, Bir kez anlatıldığında, hem tanrıları hem de ruhları hayrete düşürecektir: Evreni saran, Birinin doğal ışığını kesmek, Dünyaya gerçek, eşsiz bir mutluluk bahşeder. Ruh Akbaba Zirvesi'nden önce, Hazine incisi çıkarıldığında, kozmostaki tüm yaşamı aydınlatmak için beş çeşit ışıltı yayacak; Bilenler dağlar ve denizler kadar uzun yaşarlar.

Size Tripitaka ve üç öğrencisinin oduncudan ayrılıp ana yolda ilerlemek üzere Sisle Gizlenen Dağ'dan inişlerini anlatıyorduk. Birkaç gün yolculuk ettikten sonra kendilerini bir şehre yaklaşırken buldular.

"Wukong," dedi Tripitaka, "önümüzdeki şehrin Hindistan Krallığı olup olmadığını görebiliyor musun?"

"Hayır! Hayır!" diye yanıtladı Hacı ellerini sallayarak. "Tathāgata'nın bulunduğu yer Nihai Mutluluk olarak adlandırılsa da, orada şehir diye bir şey yoktur, sadece terasların ve yüksek binaların bulunduğu büyük bir dağ vardır. Buranın adı Ruh Dağı'nın Büyük Yıldırım Manastırı'dır. Hindistan Krallığı'na varmış olsak bile, bu Tathāgata'nın orada yaşadığı anlamına gelmez. Krallık ile Ruh Dağı arasında ne kadar büyük bir mesafe olduğunu Tanrı bilir! Sanırım oradaki şehir Hindistan'ın bir tür dış vilayeti olmalı, ama oraya yaklaştığımızda daha fazlasını öğreneceğiz." Kısa bir süre içinde şehrin dışına ulaştılar. Atlarından inen Tripitaka ve öğrencileri üçlü kapıdan geçtiler. İçeride çok az insan faaliyeti buldular ve sokaklar oldukça ıssız görünüyordu. Pazarın kenarına vardıklarında, sağlı sollu sıralar halinde duran mavi cüppeli birçok insan gördüler; resmi şapkalar ve kemerler takmış birkaç kişi bir binanın saçaklarının altında duruyordu. Dört hacı cadde boyunca ilerledi, ancak insanlar onlar için hiçbir şekilde

kenara çekilmedi. Zhu Sekiz Kural her zaman taşralı bir hödük olduğu içinuzun burnunu uzatarak bağırdı: "Çekilin yoldan! Çekilin yoldan!" İnsanlarbaşlarını kaldırıp böyle bir şekil gördüklerinde korkudan donakaldılar veyere yığıldılar. "Burada bir canavar ruhu var! Bir canavar ruhu burada!"diye bağırdılar. Titreyen resmi şapkalı ve kemerli kişiler eğilerek, "Siznereden geliyorsunuz?" diye sordular.

Öğrencilerinin sorun çıkarmasından korkan Tripitaka, soruyu yanıtlamak için hemen öne çıktı. "Bu mütevazı rahip," dedi, "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın tebaasıdır ve Budist Patrik'ten kutsal yazılar almak üzere Hindistan Krallığı'ndaki Büyük Thunderclap Manastırı'na gönderilmiştir. Hazine bölgenizden geçerken, henüz ülkenizin adını öğrenemedik ve bir haneye sığınmak istedik. Şehre yeni girdiğimiz için başkalarına yol hakkı veremiyoruz ve siz yetkililerden bizi affetmenizi rica ediyorum." Görevlilerden biri selamlara karşılık verdi ve şöyle dedi: " Burası Hindistan'ın dış vilayetidir ve bölgenin adı Phoenix- Ölümsüz. Birkaç yıldır şiddetli bir kuraklık yaşadığımız için, vali bize yağmur duasına çıkacak ve insanları kurtaracak bir rahip aramak için buraya bir ilan asmamızı emretti." Bunu duyan Hacı, "İlanınız nerede?" diye sordu.

"Tam burada," diye yanıtladı görevliler. "Şu anda duvarı ve saçağı temizliyoruz ve henüz asmadık."

"Buraya getirin de bir bakayım," dedi Hacı ve çeşitli görevliler hemen ilanı çıkarıp saçağın altına astılar. Hacı ve arkadaşları yaklaştıklarında buldukları ilan buydu:

Hacı mektubu okuduktan sonra çeşitli görevlilere, "Vali Shangguan ne demek istiyor?" diye sordu.

"Shangguan onun soyadı ve aynı zamanda vilayetimizin de adı," diye cevap verdiler. Hacı kıkırdayarak, "Ama bu oldukça nadir bir isim," dedi.

"Demek ki Ağabey okula gitmemiş!"

Sekiz Kural dedi ki. "

"n

sonuna doğru Shangguan

Ouyang ibaresinin yer aldığını bilmiyor musun?" "Müritler,"

Tripitaka şöyle dedi: "Bu boş gevezeliği bırakalım. Hanginiz yağmur duasına çıkmayı biliyorsa, halkı rahatlatmak için onlar adına bunu yapsın. Bu çok erdemli bir eylemdir. Eğer yapamazsanız, yola çıkalım ve yolculuğumuzu geciktirmeyelim."

"Yağmur için dua etmenin nesi bu kadar zor?" dedi Hacı. "Yaşlı Maymun nehirleri ve denizleri tersine çevirebilir, gezegenlerin rotasını değiştirebilir, Cenneti devirebilir ve bir kuyuyu tersine çevirebilir, sis ve bulut püskürtebilir, bir dağı taşırken ayı kovalayabilir, rüzgarı ve yağmuru çağırabilir. Aslında bunlardan hangisi gençliğimin sporu olmadı ki? Hayret edilecek bir şey yok!" Çeşitli memurlar onun söylediklerini duyduklarında, ikisi hemen valilik ofisine giderek "Saygıdeğer Peder, on bin mutluluk geldi!" diye rapor verdi.

Vali, yanan tütsü saplarının önünde sessiz bir dua okumanın tam ortasındaydı. Duyuruyu duyduğunda, "Ne mutluluğu?" diye sordu. Görevlilerden biri şu yanıtı verdi: "Bugün kamu ilanını aldıktan sonra pazarın girişine asmak üzereydik ki dört keşiş geldi. Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından Hindistan Krallığı'ndaki Büyük Thunderclap Manastırı'nda Buddha'dan kutsal yazılar almak için gönderilen hacılar olduklarını iddia ediyorlardı. İlanı gördüklerinde bize yağmur duası yapabildiklerini de söylediler ve bu yüzden özellikle size haber vermeye geldik."

Vali hemen giysilerini topladı ve pazara doğru yürümeye başladı; arabaların ya da atların çağrılmasını bile beklemeden, büyük bir nezaketle bu rahiplerden yardım istedi. Sokaktan biri "Saygıdeğer Vali Peder geldi" diye anons edince kalabalık kenara çekildi. Vali, Tang Keşişi'ni görür görmez, keşişin müritlerinin çirkin görünüşlerinden hiç korkmadan sokağın ortasında alçak sesle eğilmeye başladı. "Shangguan adındaki

alçakgönüllü memurunuz," dedi, "Anka-Ölümsüz Vilayeti'nin valisidir.Tütsü yakarak ve kendimi ritüel olarak temizleyerek, yağmur duasınaçıkması ve insanları kurtarması için efendiye yalvarmak için eğildim.Efendiye merhametini geniş ölçüde dağıtması, büyü gücünü kullanması veihtiyaçlarımıza cevap vermesi için yalvarıyorum!" Tripitaka selamını iadeederek, "Burası konuşmak için pek uygun bir yer değil. Bu mütevazı dinadamının bir manastıra ya da tapınağa ulaşmasına izin verin, oradayapmamız gerekeni yapmak bizim için daha kolay olacaktır."

"Efendi mütevazı konutumuza gelsin," dedi vali. "Orada kalmanız için temiz bir alan olacak." Bunun üzerine üstat ve öğrenciler atı sürdüler ve bavulları resmi konuta taşıdılar. Vali her biriyle selamlaştıktan sonra hemen çay ve vejetaryen yemek siparişi verdi. Yemek kısa bir süre sonra geldiğinde, Sekiz Kuralımız aç bir kaplan gibi çılgınca yedi, tabakları ve tepsileri tutanları öylesine korkuttu ki kalpleri titredi ve safra keseleri sarsıldı. Dönen fenerler gibi hareket ederek daha fazla çorba ve pirinç getirmek için ileri geri koşuşturdular. Talebe zar zor yetişebiliyorlardı ama hacılar doyana kadar durmadılar. Yemekten sonra Tang Keşişi teşekkürlerini sundu ve ardından, "Sayın Vali, soylu bölgeniz ne zamandan beri kuraklıkla boğuşuyor?" diye sordu.

Vali dedi ki,

Hindistan Krallığı'nda, bu büyük ulusumuzda, Ölümsüz Phoenix'in yargıcı benim. Üç uzun yıl boyunca kuraklık bizi perişan etti: Beş tahıl yok oldu - ot bile yetişmez oldu! Ticaret büyük ve küçük haneler için zordur; On kapı ya da dokuz portal, hepsi gözyaşı dolu. Üçte ikimiz açlıktan öldürüldük, Üçte biri rüzgarda yanan bir meşale gibi kalırken. Bu kamu duyurusunu yayınladığımda, Gerçek keşişlerin devletimize ulaşmış olması bizim şansımız. Eğer bir santim yağmur yağarsa insanlar bereketlenir, Böyle bir nezaket için bin altın veririm.

Hacı bunu duyunca çok sevindi ve kahkahalarla gülerek, "Öyle deme! Böyle söyleme! Geri ödeme olarak bin altından bahsedersen, yarım damla

yağmur bile alamazsın. Ama eğer erdem ve fazilet biriktirmek istersen,yaşlı Maymun sana sağanak bir yağmur sunacaktır."

Gördüğünüz gibi o vali gerçekten de halkına karşı büyük bir sevgi besleyen dürüst ve namuslu bir memurdu. Hacı'dan hemen onurlu koltuğa oturmasını istedi; Hacı eğildi ve şöyle dedi: "Efendim, eğer gerçekten merhametinizi esirgemezseniz, bu alçakgönüllü memur asla erdeme sırtımı dönmeye cesaret edemeyecektir."

"Daha fazla konuşmayalım," dedi Hacı, "ve lütfen ayağa kalkın. Yaşlı Maymun'un hareket edebilmesi için efendime iyi bakmanızı rica edebilir miyim?"

"Ağabey," dedi Sha Monk, "nasıl davranacaksın?"

"Sen ve Sekiz Kural buraya gelin," diye yanıtladı Hacı. "Şuradaki salonun basamaklarının dibinde durun ve benim ayin yardımcılarım olun. Yaşlı Maymun yağmur yağdırması için ejderhayı buraya çağırsın."

Sekiz Kural ve Sha Monk itaat etti; üçü de salonun basamaklarının dibinde durduğunda, Tripitaka oturup bir sūtra okurken, vali tütsü yaktı ve ibadet etti.

Hacı bir büyü okuduğunda, hemen doğudan kara bir bulut yükseldi ve yavaş yavaş salonun önündeki avluya doğru sürüklendi; bu aslında Doğu Okyanusunun eski Ejderha Kralı Aoguang'dı. Bulut geri alındıktan sonra, Aoguang insan şekline büründü ve Hacı'yı selamlamak için öne doğru yürüdü ve "Bu mütevazı ejderha beni çağıran Büyük Bilge'ye hangi sıfatla hizmet edebilir?" dedi.

"Lütfen ayağa kalkın," dedi Pilgrim. "Bu kadar uzaktan gelmenizin tek bir amacı var, o da burada, Zümrüdü Anka-Ölümsüz İli'nde yıllardır süren kuraklığı gidermek için neden yağmur yağdırmadığınızı sormak."

"Yüce Bilge'ye alçakgönüllülükle bilgi vermeme izin verin," dedi yaşlı ejderha. "Yağmur yağdırabiliyor olsam da, ben Cennet'in iradesine tabiyim. Eğer yukarıdaki Cennet bana izin vermediyse, yağmur yağdırmak

için buraya gelmeye nasıl cüret edebilirim?" Hacı dedi ki, "Bu bölgedengeçtiğim ve insanların bu kadar uzun süren kuraklıktan nasıl acı çektiğinigördüğüm için, senden özellikle gelip yardım getirmeni istedim. Nedenbahaneler uyduruyorsun?"

"Bunu yapmaya cesaret edebilir miyim?" dedi ejderha kralı. "Büyük Bilge büyüsünü okuduğunda, ortaya çıkmamaya asla cesaret edemezdim. Ama en başta Cennet tarafından yetkilendirilmedim ve ikincisi, yağmur yağdırmakla görevli ilahi savaşçıları yanımda getirmedim. Nasıl bir şey başlatabilirim ki? Eğer Büyük Bilge'nin gerçekten de böyle bir niyeti varsa, bu küçük ejderhanın denize dönmesine ve birliklerini çağırmasına izin verin. Bu arada, Büyük Bilge Göksel Saray'da bir anma töreni düzenlesin ve yağmurun inişine izin veren bir imparatorluk kararnamesi istesin. Su görevlilerinden ejderhaları serbest bırakmalarını isteyin, o zaman kararnamede belirtilen miktara göre yağmur yağdırabileceğim."

Hacı, yaşlı ejderhanın sunduğu bu uygun argümanı tam olarak çürütemediği için, onun denize dönmesine izin vermek zorunda kaldı. Daha sonra kendisi de Tang Keşişi'ne olanları etraflıca anlatmak için yıldız yürüyüşü modelinden dışarı atladı. "Bu durumda," dedi Tang Keşişi, "gidip görevini yapabilirsin, ama yalan tek bir kelime bile etmemelisin." Hacı bu emri hemen Sekiz Kural ve Sha Keşiş'e iletti:

"Efendiyi koruyun, çünkü ben Göksel Saray'a gidiyorum."

Sevgili Büyük Bilge! Gidiyorum dedi ve hemen gözden kayboldu. Vali korkudan titreyerek, "Saygıdeğer Peder Sun nereye gitti?" diye sordu.

"Cennete yükselmek için bulutlara tırmandı," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. Vali her zamankinden daha saygılı oldu. Geniş bulvarlara ve dar sokaklara aceleyle bir emir gönderilerek, ister soylu ister halktan, ister sivil ister asker olsun, herkesin her evin önüne ejderha kral için bir pankart asması istendi. İçine söğüt dalları saplanmış temiz su küpleri kapıların yanına yerleştirilecek ve herkesin Cennet'e tapınabilmesi için tütsü yakılacaktı. Bunları şimdilik burada bırakıyoruz.

Bunun yerine size tek bir bulut taklasıyla Batı Cennet Kapısına ulaşan ṛṣṭPilgrim'den bahsedeceğiz. Devarāja Dhtarāra bir grup göksel asker ve

'ya onu soruyla karşılamaları için önderlik etti:

"Büyük Bilge, kutsal kitap arayışı girişimini tamamladınız mı?"

"Son çok uzakta olamaz," diye cevap verdi Pilgrim. "Hindistan Krallığı'nın sınırına ulaştık, burada Phoenix-Ölümsüz adında bir dış vilayet var. Oraya üç yıldır yağmur yağmadı ve insanlar korkunç bir sıkıntı içinde. Yaşlı Maymun yağmurun rahatlama getirmesi için dua etmek istedi, ancak oradaki ejderha kralını çağırdığımda, kendi yetkisiyle bunu yapmaya cesaret edemeyeceğini iddia etti. Bu nedenle buraya Yeşim İmparatoru'ndan bir ferman talep etmek için geldim."

"O yerde yağmurun yasak olduğuna eminim," dedi devarāja, "çünkü duyduğuma göre vali, bazı yaramazlıklar yüzünden Cennet ve Dünya'yı gücendirmiş. Yeşim İmparatoru ceza olarak bir pirinç dağı, bir erişte dağı ve altından kocaman bir kare kilit kurdu. Bu üç şey devrilene kadar bölgeye yağmur yağmayacak." Ancak devarahanın neden bahsettiğini bilmeyen Hacı, Yeşim İmparatoru ile görüşmek için ısrar etti. Devarāja onun yolunu kesmeye cesaret edemedi ve Mükemmel Işık Salonu'na ulaşana kadar içeri girmesine izin verildi. Ardından, "Büyük Bilge'nin burada ne işi var?" diye soran Dört Göksel Usta tarafından karşılandı.

"Tang Keşişi'ne eşlik ederken," dedi Hacı, "Hindistan Krallığı'nın sınırına vardım. Anka-Ölümsüz İli'nde yaşanan şiddetli kuraklık nedeniyle, vali yağmur yağdırmak için büyücüler arıyordu. Yaşlı Maymun ejderha kralını çağırmayı ve ondan yağmur yağdırmasını istemeyi başardığında, Yeşim İmparatoru'nun açık emri olmadan bunu yapmaya cesaret edemeyeceğini söyledi. Bu nedenle insanların acılarını dindirmek için bir ferman talep etmeye geldim."

"Ama o bölgede yağmur yağmamalı," dedi Göksel Efendiler.

Hacı gülerek, "Öyle olsun ya da olmasın, lütfen varlığımı duyurun ve yaşlı Maymun'un bu iyiliği kazanıp kazanamayacağını görün," dedi.

Ölümsüz Ge şöyle dedi: "Atasözünde söylendiği gibi, "Bir sinek bir ağın etrafını sarar - ne kadar büyük bir yüz!""

"Kes şu gevezeliği!" dedi Xu Jingyang. "Onu içeri götürelim."

Bunun üzerine Qiu Hongzhi, Zhang Daoling, Ge ve Xu - bu dört aydınlanmış ölümsüz - ziyaretçiyi anmak için İlahi Sisler Salonu'na götürdüler ve şöyle dediler: "Majesteleri, Hindistan Krallığı'nın Anka Kuşu Ölümsüz İli'nden geçmekte olan Sun Wukong burada. İnsanlar için yağmur dileyerek, özellikle sizin fermanınızı almaya geldi."

"Üç yıl önce, on ikinci ayın yirmi beşinci gününde," dedi Yeşim İmparator, "sayısız cenneti teftiş etmek ve Üç Diyar arasında süzülmek üzere bir geziye çıkmıştık. O bölgeye vardığımızda, Shangguan'ın kötülüklerinin tam ortasında olduğuna tanık olduk. Cennete sunulması amaçlanan kurbanlık maigreyi itti ve onun yerine köpeklere yedirdi.

Dahası, müstehcen sözler sarf etti ve küfür günahı işledi. Bu nedenle, Koku Örtüsü Salonu'nda hepinizin Sun Wukong'u görmesi için yönlendirmeniz gereken üç şey belirledik. Eğer bu şeyler bozulursa, ona bir karar vereceğiz; bozulmazsa, ona kendi işine bakması söylenmelidir."

Dört Göksel Usta hemen Hacı'yı etrafa bakması için salona götürdüler. Orada yaklaşık yüz fit yüksekliğinde bir pirinç dağına ve yaklaşık iki yüz fit yüksekliğinde bir erişte dağına rastladılar. Pirinç dağının yanında, bir insan yumruğundan daha büyük olmayan bir tavuk vardı ve pirinci oldukça düzensiz bir hızda gagalıyordu - şimdi hızlanıyor, şimdi yavaşlıyordu. Erişte dağının üzerinde altın sarısı bir köpek yavrusu, bir Pekin pug'ı vardı ve ara sıra dilini oynatarak eriştelerin bir kısmını yalayıp yutuyordu.

Ayrıca salonun sol tarafında, üzerinde en az on beş santim uzunluğunda büyük kare bir kilit asılı olan demir bir raf vardı.

Bir insan parmağından daha kalın olmayan kilidin a n a h t a r ı n ı n altında, küçük alevi anahtara zar zor değen küçük bir lamba vardı.

Bu manzara karşısında ne yapacağını bilemeyen Hacı, Göksel Ustalara dönerek, "Bu ne anlama geliyor?" diye sordu. İçlerinden biri, "O adam Cenneti gücendirdiği için Yeşim İmparatoru bu üç şeyi tesis etti. Tavuk pirinci gagalamayı bitirene, köpek tüm erişteyi yalayıp yutana ve lamba kilidin anahtarını yakana kadar o bölgede yağmur yağmayacak." Bu sözleri duyduğunda Hacı o kadar şaşırdı ki korkudan beti benzi attı. İmparator'a başka bir anma sunmaya cesaret edemeyerek, gözle görülür bir şekilde utanmış bir halde salondan dışarı çıktı. "Büyük Bilge'nin kafasının fazla karışmasına gerek yok," dedi önderlerden biri.

"Bu mesele yalnızca erdemle çözülebilir, çünkü yukarıdaki Cenneti harekete geçirecek tek bir iyilik ve merhamet düşüncesi varsa, pirinç ve erişte dağları derhal devrilecek ve kilit anahtarı da bir anda kırılacaktır. Gidip o kaymakamı iyilik yapmaya ikna etmelisin, bereket yolda olacaktır." Hacı kabul etti.

Cennet Sisleri'ndeki Yeşim İmparatoru'nun yanından ayrılmadan, ölümlü bir adama cevap vermek için hemen aşağıya indi.

ṛṣṭBir anda Batı Cennet Kapısına vardı, orada Devarāja Dhtarāra'yı tekrar gördü. "Bir ferman almayı başardın mı?" diye sordu devarāja. Pirinç dağı, erişte dağı ve altın kilit meselesini anlattıktan sonra, Hacı dedi ki, " Bana söylediğin gibi bana bir ferman vermeyi reddetti. Ama Göksel Ustalar beni az önce gönderdiklerinde, o adamı erdeme dönmeye ikna etmemi ve kutsamanın ona eskisi gibi geleceğini de söylediler."

Böylece ayrıldılar ve Hacı bir bulutun üzerinde Aşağıdaki Bölge'ye indi.

Oraya vardığında, vali, Tripitaka, Sekiz Kural, Sha Keşişi ve büyük küçük tüm memurlar, yolculuğu hakkında soru sormak için etrafına toplandılar. Hacı valiyi seçti ve ona bağırdı, "Üç yıl önce, on ikinci ayın yirmi beşinci gününde Cenneti ve Dünyayı gücendirdiğin için, halkının

başına büyük bir bela getirdin, çünkü Cennet şimdi sana yağmur vermeyireddediyor."

Bu sözler valiyi öylesine şaşırttı ki, yere kapandı ve "Efendi üç yıl önceki olayı nasıl öğrendi?" diye sordu.

"Nasıl olur da," dedi Pilgrim, "Cennete sunulması gereken kurbanlık maigre'yi yere atıp köpeklere yedirirsiniz? Bize dürüst bir açıklama yapsanız iyi olur!" Vali hiçbir şeyi gizlemeye cesaret edemeyerek, "Üç yıl önce on ikinci ayın yirmi beşinci günü, gerçekten de evimizde Cennete kurbanlık maigre sunduk. Karımın kötü davranışları yüzünden -aslında bazı kötü sözlerle benimle alay etti- bir anlık öfkeyle kör oldu ve adak masasını aşağı iterek tüm vejetaryen yiyecekleri döktü. O anda köpekleri çağırdım ve gelip hepsini yediler. O zamandan beri bu olay hafızamda yer etti ve beni sık sık dikkat dağınıklığına sürükledi, ancak bir açıklama sunmanın hiçbir yolunu bilmiyorum. Yukarıdaki Cennetin benim yüzümden gücendiğini ve insanlara zarar verdiğini fark etmemiştim. Şimdi üstat tekrar bu bölgeye indiğine göre, Cennet'in benimle nasıl hesaplaşmak istediğini bana açıklaman için sana yalvarıyorum." Hacı dedi ki, "O gün Yeşim İmparatoru'nun Aşağıdaki Bölge'ye gelişi oldu. Seni kurbanlık maigre'yi köpeklere yedirirken ve müstehcen sözler söylerken gördüğünde, hemen üç şeyi senin günahını hatırlatmak için kurdu."

"Hangi üç şey?" diye sordu Sekiz Kural.

"Koku Örtüsü Salonu'nda," diye yanıtladı Hacı, "yaklaşık yüz fit yüksekliğinde bir pirinç dağı ve yaklaşık iki yüz fit yüksekliğinde bir erişte dağı kuruldu. Pirinç dağının yanında bir yumruktan daha büyük olmayan bir tavuk vardı ve pirinci oldukça yavaş bir şekilde gagalıyordu. Erişte dağında ise altın saçlı bir Pekin pug'ı vardı ve ara sıra dilini oynatarak eriştelerin bir kısmını yalayıp yutuyordu. Ayrıca salonun sol tarafında, üzerinde sarı altından yapılmış kocaman bir kilit asılı demir bir raf vardı, anahtarı bir parmak kalınlığındaydı. Anahtarın altında bir lamba var ama alevi anahtara zar zor değiyor. Tavuk pirinci gagalamayı

bitirmeden, köpek erişteyi yalamadan ve lamba anahtarın içindenyanmadan bu bölgede yağmur yağmaz."

Sekiz Kural kıkırdayarak, "Sorun değil! Hiç sorun değil! Eğer Ağabey beni oraya götürmeye razı olursa, sihirli bir dönüşüm geçirir ve tüm o pirinç ve erişteyi tek bir öğünde bitiririm. Anahtarı da kıracağız ve yağmur yağacak."

"Saçmalamayı kes, aptal!" dedi Hacı. "Bu Cennet'in bir aygıtı. Bunu nasıl geri alabilirsin?"

"Bu durumda," dedi Tripitaka, "ne yapmalıyız?"

"Çok zor değil! Çok zor değil!" dedi Hacı. "Geri dönmek üzereyken, Dört Göksel Usta bana bu meselenin sadece iyilik yaparak çözülebileceğini söyledi." Vali yere secde ederek yalvardı: "Üstattan beni bilgilendirmesini rica ediyorum. Bu alçakgönüllü memur tüm talimatlarınıza itaat edecektir."

"Eğer gerçekten tövbe eder ve erdeme dönersen," dedi Hacı, "ve Buda'ya tapınmayı ve kutsal kitapları okumayı ilk alışkanlığın haline getirirsen, senin için ne yapabileceğime bakacağım. Ama eğer değişmeyi reddedersen, ben bile senin sefaletini geri alamam. Çok geçmeden Cennet idamına karar verecek ve hayatın bağışlanmayacak."

Başını yere koyan vali, dine boyun eğeceğine dair yemin etti. Derhal bölgesindeki Budist ve Taoist din adamlarına üç gün boyunca ayin yapmaları emrini verdi; bu ayinler hakkında ayrıntılı belgeler yazmaları, bunları yakmaları ve yukarıdaki cennete göndermeleri gerekiyordu. Vali bizzat kendisi tebaasının ibadet etmesine ve tütsü sunmasına önderlik ederek Cennet ve Dünya'yı yatıştırmaya ve kefaret ödemeye çalışmıştır. Tripitaka da onun için sūtralar okudu. Bu arada, şehrin içindeki ve dışındaki her eve hızla başka bir emir gönderildi: her erkek ve kadın tütsü yakacak ve Buddha'nın adını zikredecekti. O andan itibaren iyi işlerin sesi her yerde duyulmaya başladı.

Gördüklerinden ve duyduklarından son derece memnun olan Hacı, Sekiz Kural ve Sha Monk'a şöyle dedi: "Siz ikiniz efendimizi korumaya özen gösterin. Bırakın yaşlı Maymun onun için bir yolculuk daha yapsın."

"Ağabey," diye sordu Sekiz Kural, "bu sefer nereye gitmek istiyorsun?"

"Bu vali yaşlı Maymun'un sözlerine inandığına ve öğretilerimizi gerçekten aldığına göre ve şimdi Buddha'nın adını gereken saygı, şefkat ve içtenlikle zikrettiğine göre, Yeşimtaşı İmparatoru'nu anmak ve onun için biraz yağmur dilemek üzere tekrar gideceğim."

"Eğer gitmek istiyorsan, Ağabey," dedi Sha Monk, "yolculuğumuzun gecikmemesi i ç i n tereddüt etmene gerek yok. Onlar için bu yağmur hizmetini tamamla ki bizim de doğru meyvemiz mükemmelleşsin."

Sevgili Büyük Bilge! Bulutları aşarak Cennet Kapısına ulaştı, orada Devarāja ṛṣṭDhtarāra'nın sorusuyla karşılandı, "Neden yine buradasın?"

"O vali," diye yanıtladı Pilgrim, "çoktan erdeme geri döndü."

Devarāja da çok sevinmişti. Sohbet ederlerken, elinde Cennet Kapısı'ndan gönderilecek Taoist belgeler ve Budist reçeteleri tutan Doğrudan Tılsımlar Elçisi'nin geldiğini gördüler. Haberci Hacı'yı gördüğünde onu selamladı ve "Bu, Büyük Bilge'nin müjdeleme işindeki erdemidir" dedi.

Pilgrim, "Bu belgeleri nereye gönderiyorsunuz?" diye sordu.

"Kusursuz Işık Salonu'na," diye yanıtladı haberci, "böylece Göksel Ustalar onları Yeşim İmparatoru'nun, Büyük Göksel Onurlandırılmış Kişi'nin huzuruna sunabilirler."

"O halde," dedi Hacı, "sen önden yürü, ben de seni takip edeyim."

ṛṣṭTılsım habercisi kapıdan girerken, Devarāja Dhtarāra şöyle dedi, " Büyük Bilge, Yeşimtaşı İmparatoruyla görüşmene gerek yok. Sadece Dokuz Katlı Cennetin Atanmış Mevsimler Bürosuna gitmeniz ve gök gürültüsü tanrılarını istemeniz yeterli. Gök gürültüsü ve şimşekleri

başlattığında yağmur da yolda olacaktır." Gerçekten de Hacı onuntavsiyesine uydu; Cennet Kapısı'ndan girdikten sonra İlahi SislerSalonu'nda başka bir kararname aramaya devam etmedi. Bunun yerine,adımlarını bulutlara çevirerek doğruca Dokuz Katlı Cennetin AtanmışMevsimler Bürosuna gitti. Kendisini selamlayan ve "Bu ziyareti neyeborçluyuz Büyük Bilge?" diye soran Gök Gürültüsü Kapısı Habercisi,Toplu Sicil Kayıt Memuru ve İl Yargı Komisyonu Kayıt Memurutarafından karşılandı.

"Bir şey var," diye cevap verdi Hacı, "bunun için Göksel Değerli ile görüşmem gerekiyor."

Üç haberci hemen duyuruyu yapmak için içeri girdi ve Göksel Değerli, dokuz anka kuşuyla süslenmiş kraliyet zinober perdesinin arkasından dışarı çıktı. Kıyafetine çeki düzen verdikten sonra ziyaretçisiyle buluştu. Selamlaşmaları bittiğinde Hacı, "Özel bir istekle geldim," dedi.

"Ne oldu?" diye sordu Göksel Değer. Hacı, "Tang Keşişi'ne Anka-Ölümsüz İli'ne kadar eşlik ettim. Ne kadar şiddetli bir kuraklık yaşadıklarını görünce, halka onlar adına yağmur arayacağıma söz verdim. Şimdi oraya gidip gök gürültüsü sağlamak için memurlarınızın yardımını istemek üzere özel olarak geldim."

"Vali'nin Cennet'i gücendirdiğini biliyorum," dedi Göksel Değer, " bunun sonucunda üç koşul oluştu. Acaba o bölgeye yağmur yağacak mı?" Hacı, "Dün Yeşim İmparatoru'ndan bir ferman istemeye gittim ve o da Göksel Ustalara beni Koku Örtüsü Salonu'na götürerek bu üç koşula bakmalarını söyledi. Onlar aslında bir pirinç dağı, bir erişte ve altın bir kilit. Koşul şuydu: ancak dağlar devrildiğinde ve anahtar kırıldığında yağmur yağacaktı. Bu koşulları yerine getirmenin zorluğu beni derinden rahatsız etti, ancak Göksel Üstatlar bana gidip valiyi ve tebaasını iyilik yapmaya ikna etmemi emretti. Onların düşüncesi şuydu

İnsan erdemli bir düşünceye sahip olduğunda, Cennet ona destek verecektir.

Aslında bana, erdemli çalışmaların Cennetin Zihnini değiştireceği ve insanların acılarına kurtuluş getireceği konusunda güvence verdiler. Artık valilikte gerçekten de erdemli bir düşünce filizlendiğine ve erdemin sesi o bölgenin her yerinde duyulabildiğine göre, Doğrudan Tılsımların Elçisi bu tür tövbe ve kefaret eylemlerini kaydeden belgelerle Yeşim İmparatoru'na çoktan rapor verdi. Yaşlı Maymun'un gök gürültüsü memurlarınızın yardımını talep etmek üzere şerefli ikametgâhınıza gelmesinin nedeni budur."

"Bu durumda," dedi Göksel Değerli, "Şimşek Anası'na önderlik edecek olan Gök Gürültüsü Sincapları Deng, Xin, Zhang ve Tao'yu, gök gürültüsünü duyurmaları için Büyük Bilge'yi Anka-Ölümsüz İli'ne kadar takip etmeleri için göndereceğim." Kısa bir süre sonra dört savaşçı, Büyük Bilge ile birlikte Anka-Ölümsüz bölgesine vardıklarında, hemen havada büyülerini uygulamaya başladılar. Duyabildiğiniz tek şey güçlü gök gürültüsü sesleri ve görebildiğiniz tek şey kör edici şimşek çakışlarıydı. Gerçekten

Mor-altın yılan gibi elektrik parıltısı, Ve tüm yaratıklar gibi gök gürültüsü uyandı. Alevler uçuşuyor; Çatlaklar dağ mağaralarını devirir. Şimşek gökleri aydınlatır; Kargaşa yeryüzünü yerinden oynatır. Bir kızıl altın parıltısı fidanları hızlandırır; Koca bir imparatorluk sarsılır ve sallanır.

Tam üç yıl boyunca Anka-Ölümsüz İli'ndeki insanlar, ister sivil ister askeri personel olsunlar, ister şehrin içinde ister dışında yaşasınlar, gök gürültüsü sesi duymamışlardı. Bu gün hem gök gürültüsü hem de şimşekle karşılaştıklarında hepsi dizlerinin üzerine çöktü. Bazıları başlarının üzerinde tütsü mangalları tutarken, diğerleri söğüt dalları aldı; hepsi " Namo Amitābha! Namo Amitābha!" Böyle bir erdem çığlığı gerçekten de kadim şiirde söylendiği gibi yukarıdaki Cenneti alarma geçirdi:

İnsanın kalbinde doğan bir dilek Cennet ve Dünya'nın her yerinde bilinir. Ahlaksızlık ya da erdem ödülden yoksundur, Evren adaletsiz olmalı.

Anka-Ölümsüz İli'nde gök gürültüsü ve şimşek üreten tanrıları yöneten Büyük Bilge'yi bir an için bırakalım. Bunun yerine, hem Budistlerin hem de Taoistlerin belgelerine Kusursuz Işık Salonu'na kadar eşlik eden Yukarıdaki Bölgedeki Doğrudan Tılsımların Elçisi'nden bahsedeceğiz. Daha sonra bu belgeler Dört Göksel Usta tarafından Yeşim İmparatoru'na sunulmak üzere götürüldü. İmparator, "Eğer aşağıdaki dostlar düşüncelerini iyiye çevirdilerse, üç koşula bir göz atmalıyız." dedi.

O konuşurken, Koku Örtüsü Salonu'ndan bir muhafız bu raporu vermek üzere geldi:

"Sadece pirinç ve erişte dağları devrilmekle kalmadı, aynı zamanda tüm pirinç ve erişteler bir anda yok oldu. Kilidin anahtarı da kırıldı." Bu anma konuşmasını bitirir bitirmez bir göksel saray görevlisi geldi ve yerel ruha, şehir tanrısına ve Ölümsüz Zümrüdü Anka İli'ndeki toprak ve tahıl ruhlarına önderlik etti. Tüm tanrılar Yeşim İmparatoru'nun önünde eğildi ve şunları söyledi: "Vali ve bölgemizin tüm nüfusu tövbe etti. Buddha'ya tapınarak ve Cennete saygı duyarak erdemin meyvesini kucaklamayan tek bir hane, hatta tek bir kişi bile yoktur. Bu nedenle, şimdi merhametinizi genişletmeniz ve tatlı çiyin insanlara yardım etmek için inmesine izin vermeniz için size yalvarıyoruz."

Duydukları karşısında sevinçten havalara uçan Yeşim İmparator hemen şu emri

verdi Kararname:

"Rüzgar Bürosu, Bulut Bürosu ve Yağmur Bürosu takip etsin Aşağıdaki Bölge'ye gitme talimatımız. Bugün ve bu saatte Zümrüdü Anka-Ölümsüz İli topraklarında gök gürlesin, bulutlar dağılsın ve üç fit kırk iki damla yağmur yağsın."

Dört Göksel Usta bu kararnameyi çeşitli bürolara iletti ve bu büroların tüm tanrıları aşağıdaki dünyada ilahi güçlerini kullanmak üzere harekete geçti.

Bu arada Hacı ve gök gürültüsü tanrıları, gelen diğer tanrılar da onlara katıldığında Yıldırım Ana'ya havada numaralarını yapmasını söylüyorlardı. Çok geçmeden bulutlar ve rüzgar bir araya geldi ve tatlı yağmur sağanak halinde yağmaya başladı. Muhteşem yağmur!

Sonsuz yoğun bulutlar, Sınırsız siyah sis, Gök gürültüsü çatırdıyor, Şimşek çakıyor, Şiddetli rüzgar çalkalanıyor, Aniden yağmur yağıyor. Bir düşünce, tüm insanların umutlarını gerçekleştirmesi için Cenneti nasıl harekete geçirebilir. Büyük Bilge kararlı bir değişime neden olduğundan beri, İmparatorluk on bin mil boyunca karanlığa büründü- İyi bir yağmur denizleri ve nehirleri altüst etti, toprağı ve gökyüzünü kararttı. Saçakların önünde bir çağlayan asılı, Ve çanlar ekranların ötesinde yankılanıyor. Her kapıda insanlar Buda'nın adını zikrediyor, Ve sular altı sokak ve çarşı boyunca çılgınca akıyor. Nehirler, doğu ve batı, ağzına kadar dolu; Dereler hem kuzey hem de güneyde özgürce akıyor. Buruşmuş filizler nemlenir; Solmuş ağaçlar şimdi canlanıyor. Tarlalarda kenevir ve buğday gelişir; Köylerde tahıl ve fasulye artar. Tüccarlar ticarette neşe bulur; Çiftçiler bir kez daha çift sürmeyi sevecekler. Bundan böyle darı ve tahıl gelişecek, Toprak işlemeleri doğal olarak zengin hasatlar verecek. Yağmur ve rüzgar mevsiminde insanlar dinlenir Ve sakin denizlerde ve nehirlerde huzurun tadını çıkarır.

Tek bir günde tam üç fit ve kırk iki damla yağmur yağdı. Çeşitli tanrılar faaliyetlerini yavaş yavaş durdururken, Büyük Bilge yüksek sesle haykırdı:

"Dört Büro'nun tanrıları geçici olarak bulutlu görevlileri olarak kalsınlar. Yaşlı Maymun'un gidip Vali'den teşekkürlerini uygun bir şekilde ifade etmesini istemesine izin verin. Ardından hepiniz gerçek formlarınızı ortaya çıkarmak için sis ve bulutu bir kenara bırakabilirsiniz. Bu sıradan ölümlüler sizi kendi gözleriyle gördüklerinde, size inanacak ve istikrarla kurban edeceklerdir." Bunu duyan tanrıların havada kalmaktan başka çareleri yoktu.

Bulutunun yönünü alçaltan Hacı, Tripitaka, Sekiz Kural ve Sha Monk tarafından karşılandığı valiliğe gitti. Vali, minnettarlığını ifade etmek için attığı her adımda bir selam verdi. "Bana teşekkür etmemelisiniz," dedi Pilgrim, "ama Dört Büro'nun tanrılarını şimdilik burada alıkoymayı başardım. Halkınızın çoğunu hemen toplayın ve onlara teşekkür edin, böylece gelecekte size yağmur yağdırmak için geri dönecekler."

Bunun üzerine vali tüm halka tütsü yakmaları ve gökyüzüne doğru eğilmeleri için acil bir talimat gönderdi. Sis ve bulutlar dağıldığında, insanların gördüğü şey Dört Büro'nun tanrılarının ortaya çıkan gerçek formlarıydı; bunlar Yağmur Bürosu, Gök Gürültüsü Bürosu, Bulut Bürosu ve Rüzgar Bürosu'ydu. Gördükleri şey buydu:

Ejderha Kral'ın ortaya çıkan şekli, Gök Tanrısı'nın açığa çıkan bedeni. Bulut Çocuk'un görünüşü, Rüzgar Kontu'nun gerçek görüntüsü. Ejderha kralının ortaya çıkan şekli: Dünyada eşi benzeri olmayan gümüş sakal ve asık surat. Gök Tanrısı'nın açıkta kalan vücudu: Benzersiz bir çengel ağız ve güçlü bir tavır. Bulut Çocuk'un görünüşü: Onun jöleli yüzüne ve altın kafasına kim rakip olabilirdi? Rüzgar Kontu'nun gerçek görüntüsü: Kim onun yuvarlak gözlerine ve gür kaşlarına benziyor? Birlikte mavi cennette ortaya çıkarlar, Her biri sırayla kutsal varlığını gösterir. Anka- Ölümsüz insanlar inanır o zaman; Tütsülerle tapınırlar ve kötülükleri gider. Bu gün Cennetin savaşçılarını gördüklerinde, Kalplerini temizlerler ve erdem şimdi itaat eder.

Çeşitli tanrılar bir saat boyunca oyalandılar ve insanlar tapınmalarından vazgeçmediler. Hacı Güneş onları selamlamak için tekrar havaya yükseldi ve şöyle dedi: "Sizi rahatsız ettik! Sizi rahatsız ettik! Lütfen hepiniz bürolarınıza dönün. Yaşlı Maymun bu vilayetteki hanelerin adaklarına sadık kalmalarını ve size teşekkür etmek için zamanında adakta bulunmalarını sağlayacak. Şu andan itibaren, lütfen her beş günde bir insanlara rüzgâr ve her on günde bir yağmur vermek için geri dönün. Hepiniz geri dönün ve kurtuluşunuz için onlara kefil olun."

Tanrılar kabul ettiler ve hepsi de bürolarına geri döndüler. Onlar .

Onun yerine size bulutlardan inen Büyük Bilge'den bahsedeceğiz. Tripitaka'ya şöyle dedi: "İşimiz bitti ve insanlar güvende. Toplanıp yola devam edebiliriz." Bunu duyan vali hemen onları selamladı ve şöyle dedi: " Bunu nasıl söylersiniz, Saygıdeğer Peder Sun? Burada başardıklarınız sınırsız iyilik ve erdemdir. Bu alçakgönüllü memur, büyük nezaketiniz için minnettarlığımızın bir göstergesi olarak küçük bir ziyafet hazırlanmasını istedi bile. Ayrıca bir manastır inşa edebilmek için halktan biraz arazi satın almak niyetindeyiz, gerçekte sizin için yaşayan bir tapınak kurmak istiyoruz. İsimleriniz stellere yazılacak ve böylece dört mevsim boyunca sunularımızdan yararlanabileceksiniz. Ama yaptığınız iyiliği kemiklerime kazısam ve kalbime nakşetsem bile, iyiliğinizin zerresini bile ödeyemem. O halde nasıl olur da gitmek istediğinizi söyleyebilirsiniz?"

"Söylediklerinizi uygun bulsanız da, Ekselansları," dedi Tripitaka, " bizim Batı'ya yolculuk eden dilenciler olduğumuzu da anlamalısınız. Uzun süre kalmaya cesaret edemeyiz. Bir ya da iki gün içinde kesinlikle buradan ayrılacağız."

Vali elbette gitmelerine izin vermeyecekti. Ziyafet için hazırlıkların derhal yapılmasını ve aynı gece tapınağın inşası için çalışmalara başlanmasını emretti.

Ertesi gün büyük bir ziyafet verildi ve Tang Keşişi'nin şeref koltuğuna oturması istendi. Büyük Bilge Sun, Sekiz Kural ve Sha Keşiş'in kendi masaları vardı; vali ve astları, yüksek ve alçak memurların hepsi sırayla güzel bir müzik eşliğinde yiyecek ve içecek sundular. Eğlence bütün bir gün sürdü ve gerçekten de çok keyifli bir etkinlikti, bunun için bir tanıklık şiirimiz var:

Uzun bir kuraklıktan sonra tarlalar tatlı yağmurla buluşur. Ticaret ve nehirler yeniden özgürce akar. Kutsal keşişlere teşekkür etmeliyiz" macerası Ve Büyük Bilge, Göklerin Sarayı'na gitti. Eski kötülüğün üç şeyi

şimdi geri alındı, Pişmanlık duyan bir düşünce, erdemin meyvelerinikazanır. Bundan böyle Yao Shun zamanları gibi olsun: Dört iklimde dezengin hasatlar ve yağmurlar bekleniyor.

Bir gün bir parti, ertesi gün bir ziyafet vardı; bu neredeyse yarım ay boyunca böyle devam etti ve bu süre zarfında manastırın inşa edilmesini ve yaşayan tapınağın tamamlanmasını beklediler.

Bir gün vali dört hacıdan binaya bakmalarını istedi. Şaşkın bir Tang Keşişi, "Bu muazzam bir emek," dedi.

"Nasıl bu kadar çabuk bitirebiliyorsun?"

"Bu alçakgönüllü memur," diye yanıtladı vali, "işçilerin görevlerini hızla tamamlayabilmeleri için gece gündüz çalışmalarını emretti. Şimdi Saygıdeğer Pederleri özellikle gidip görmeleri için davet ediyorum."

Pilgrim gülümseyerek, "Siz gerçekten de değerli bir kaymakamsınız," dedi, "sadece erdemi değil, yeteneği de olan biri!"

Böylece yeni manastıra gittiler. Yüksek yapıları ve görkemli kapıları gördüklerinde övgü dolu sözler söylediler.

Hacı daha sonra ustasından manastıra bir isim vermesini rica etti ve Tripitaka, "Evet, ona Kurtarıcı Yağmur Manastırı diyelim" dedi.

"Çok iyi! Çok iyi!" diye haykırdı vali. Ardından, ateş ve tütsü ile ilgilenecek nitelikli rahiplerin işe alınması için fırçalanmış altın ilanlar asıldı. Ana salonun sol tarafına dört hacı için dört mevsimde de adakların sunulacağı canlı mabetler dikildi. Ayrıca gök gürültüsü tanrıları ve ejderha tanrıları için de ilahi işlerine şükran göstergesi olarak tapınaklar inşa edilmesi planlanıyordu.

Tüm bunlara şahit olduktan sonra hacılar ayrılmaya karar verdi.

Hayırseverlerinin daha fazla alıkonulamayacağını bilen tüm vilayet halkı hediyeler ve nakit parayla geldi, ancak bir kuruş bile kabul edilmedi. Bunun üzerine tüm bölgenin memurları ve sivilleri, hacılara şehirden

çıkarken eşlik etmek için sancaklar sallayan ve davullar çalan büyük birmaiyet oluşturdu. Yaklaşık otuz mil sonra bile, gözyaşları içinde birmesafe daha eşlik ettikleri hacılardan ayrılmayı kendilerine yediremediler.İnsanlar ancak hacılar gözden kaybolduğunda geri döndüler. İşte böyle

Erdemli bir ilahi keşiş Kurtuluşu geride bırakır; Büyük Bilge, Cennete Eşit, iyiliğini geniş bir alana yayar.

Tathāgata "yı görmeden önce kaç gün geçmesi gerektiğini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第088回 · Bölüm 88

Yeşim-Çiçeği'ne ulaşan Chan bir meclis toplar ve Zihin Maymunu, Ağaç ve Toprak öğrencilerine talimat verir

Size validen izin alan Tang Keşişi'nden bahsediyorduk. Yolda giderken Pilgrim ile çok dostça konuştu:

ṣ"Değerli öğrencim, bu seferki erdemli meyven Bhiku Krallığı'nın çocuklarını kurtardığın zamanki meyvenin bile çok ötesinde.

Bu tamamen sizin eseriniz!"

ṣ"Bhiku Krallığı'nda," dedi Sha Monk, "sadece bin yüz on bir genç çocuk kurtarıldı. Bu, her yeri nemlendiren ve yüzlerce, binlerce hayatı canlandıran bu sağanak yağmurla nasıl kıyaslanabilir? Bu öğrenci de cenneti yerinden oynatabilen büyük sihirli gücü ve dünyayı kaplayan merhameti nedeniyle gizliden gizliye Ağabey'e hayranlık duyuyor." Sekiz Kural kıkırdayarak şöyle dedi: "Evet, Ağabey'in nezaketi ve erdemi var! Ne yazık ki, iyilikseverliği ve doğruluğu sadece dışarıda uyguluyor ve içinde kötü niyetli planlar barındırıyor. Ne zaman yaşlı Hog ile yürüse, insanların üzerine basıyor!"

"Ben ne zaman senin üzerine bastım ki?" diye sordu Hacı.

"Yeter! Yeter!" dedi Sekiz Kural. "Sık sık bağlandığımı, asıldığımı, pişirildiğimi ve buharda pişirildiğimi görmeye özen gösterdin! Anka-Ölümsüz Vilayeti'nde yüzlerce ve binlerce insana iyilik ve merhamet elini uzattığına göre, orada en az altı ay kalmalıydın. Böylece ben de karnımı doyurarak rahat rahat yemek yiyebilirdim. Ama senin tek yaptığın bizi acele ettirmek oldu!" Bunu duyan yaşlı adam ona çıkıştı: " Aptal herif! Tek düşündüğün boğazından aşağıya bir şeyler tıkıştırmak! Çabuk hareket et ve sakın karşılık vermeye kalkma!" Tek kelime etmeye cesaret edemeyen Sekiz Kural biraz somurttu; bavulları taşıdı ve usta ile öğrenciler ana yolda ilerlerken birkaç kez kahkaha attı. Zaman bir

dokumacının mekiği gibi geçti ve çok geçmeden sonbaharın sonları geldi.Gördüğünüz gibi

Su hatları çekilir, Dağ kayaları çıplaklaşır. Kırmızı yapraklar uçuşur, Sarı çiçeklerin zamanıdır. Ayaz parlıyor, gecenin uzadığını hissediyorsun; Beyaz ay kağıt perdeleri deliyor. ve tüm evlerde duman, alacakaranlık uzun; Gölün her yerinde soğuk bir parıltı var. Güzel kokulu beyaz su mercimeği, Ve yoğun kırmızı akıllı mercimek. Portakallar sarı ve yeşil, Sarkık söğütler ve yakışıklı tahıllar. Yaban kazları bir mezranın ortasına kar gibi düşer; Hanın horozları öterken soya fasulyesi biçilir.

Dördü uzun bir süre yol aldıktan sonra, yine şehir surlarının gölgesinin belirdiğini gördüler. Yaşlı adam elindeki mahsulü kaldırıp uzakları işaret ederek seslendi:

"Wukong, bak! Orada başka bir şehir var. Ne tür bir yer olduğunu merak nediediyorum. r?"

"Sen ve ben daha oraya ulaşmadık bile," dedi Hacı. "Nereden bilebiliriz ki? oraya git ve birilerine sor." Tam konuşmasını bitirdiği sırada, ağaçların arasından yaşlı bir adam çıktı. Elinde bir bambu asa tutan adamın üzerinde hafif bir giysi, ayaklarında bir çift çarık ve belinde ince bir kemer vardı. Tang Keşişi o kadar ürkmüştü ki, hemen eyerinden yuvarlandı, ona doğru yürüdü ve selam verdi. Yaşlı adam asasına yaslanarak selamına karşılık verdi ve "Nereden geliyorsun, Elder?" diye sordu. Tang Keşişi avuçlarını önünde birleştirerek, "Bu mütevazı din adamı, Doğu Ülkesi'ndeki Tang sarayı tarafından Buddha'dan kutsal yazılar aramak üzere Thunderclap'e gönderilen biridir. Hazine bölgenize vardığımızda önümüzde bir sur görüyorum. Buranın neresi olduğunu bilmediğim için yaşlı hamiden özellikle talimat istiyorum." Bunu duyan yaşlı adam şöyle haykırdı: "Yol'a sahip bir Chan Ustası! Buradaki mütevazı bölgemiz Hindistan Krallığı'nın alt vilayetidir. Buranın adı Yeşim Çiçeği Bölgesi'dir. Bölge hakimi Hindistan Kralı'nın kraliyet ailesinin bir üyesi olduğu için Yeşim Çiçeği Prensi olarak atanmıştır.

Kendisi Budistlere ve Taoistlere özel hürmet gösteren ve sıradan halkı çokseven çok erdemli bir hükümdardır. Yaşlı Chan Ustası onunla görüşmeyegiderse, şüphesiz size özel bir onur verecektir."

Tripitaka ona teşekkür etti ve yaşlı adam ormanın içinden yürüyerek oradan

ayrıldı.

Sonra Tripitaka üç öğrencisine ayrıntılı bir açıklama yapmak için döndü, hepsi de çok sevindiler ve ustalarının binmesine yardım etmeye çalıştılar. "Çok uzak değil," dedi Tripitaka. "Ata binmeme gerek yok."

Bu nedenle dördü, etrafa bakmak için şehrin sokaklarına doğru yürüdüler. Gördüğünüz gibi, oradaki hanelerin çoğu alım satımla meşguldü. Burası yoğun bir nüfusa sahip gibi görünüyordu ve ticaret de gelişiyor gibiydi. Seslerini dinleyin ve yüz hatlarına bakın: Çin'dekilerden farklı görünmüyorlar. "Öğrenciler," diye öğütledi Tripitaka, "dikkatli olun ve taşkınlık yapmayın."

Sekiz Kural hemen başını eğdi ve Sha Monk bir elini yüzüne kapattı. Hacı ise efendisinin koluna girerek ona destek oldu ve çok geçmeden her iki taraftan da insanlar bu tuhaf gezginlere bakmak için birbirleriyle yarışarak onları sıkıştırmaya başladılar. "Burada ejderhaları evcilleştiren ve kaplanlara boyun eğdiren soylu rahiplerimiz var," diye bağırdılar, "ama hiç böyle domuz evcilleştiren ve maymunlara boyun eğdiren rahipler görmedik!" Kendini tutamayan Sekiz Kural burnunu uzatarak, "Siz hiç domuz terbiyecisi bir kral rahip gördünüz mü?" dedi.

Sokaktaki insanları o kadar korkuttu ki, tökezleyip düştüler ve sağa sola dağıldılar. Hacı gülerek, "Aptal," dedi, "çabuk burnunu sakla. Bu kadar yapmacık olmayı bırak ve adımlarına dikkat et. Bir köprüden geçmek üzeresin." Başını eğen bizim Salak, şehrin kapılarına girmek için asma köprüden geçerlerken kıkırdamaya devam etti. Büyük bulvarlarda, hepsi de başarılı ve hareketli olan birçok şarap dükkânı ve şarkı evi görebiliyorlardı. Burası gerçekten de Çin'den fırlamış bir başkentti ve

bunun için bir tanıklık şiirimiz var.

Şiir diyor ki:

Her zaman güçlü bir kraliyet şehri ve kalesi Tepelerin ve nehirlerin yakınında her şeyin taze göründüğü yer. Yüzlerce malın satıldığı pazarlarda göl tekneleri dolaşır; Şarap satmak için binlerce dükkanın bayrakları dalgalanıyor. Her kulede ve terasta insanlar koşuşturuyor; Her sokakta ve caddede tüccarlar koşuşturuyor. Horozlar öter, köpekler havlar; hepsinin sesi aynıdır.

Tripitaka gizliden gizliye sevinerek kendi kendine şöyle düşündü: " İnsanların Batı Bölgelerindeki çeşitli barbarlardan bahsettiğini duymuştum ama buraya hiç gelmemiştim. Ancak buraya dikkatlice baktığımda, bizim Büyük Tang'ımızdan hiçbir farkı olmadığını gördüm. Nihai Mutluluk adını kesinlikle hak ediyor!"

Dahası, bir pikül beyaz pirincin dört topuz gümüşten daha pahalı olmadığını ve sadece bir kuruşun bir katre susam yağı getirdiğini duydu. Burası gerçekten de beş tahılın bol hasadıyla kutsanmış bir bölgeydi.

Yeşim Çiçeği Prensi'nin konutuna varmadan önce uzun bir süre yürüdüler. Rezidansın her iki yanında da bir Prenslik Kurumunun Yöneticisinin rezidansı, Soruşturma Salonu, Yemekhane ve Misafirhane bulunuyordu.

"Öğrenciler," dedi Tripitaka, "burası kraliyet konutu. Prensle görüşmek için içeri gireyim ve yazımızı onaylatayım."

"Eğer Üstat içeri giriyorsa," dedi Sekiz Kural, "bu resmi konutun önünde durmalı mıyız?"

"Kapının üzerindeki tabelayı görmüyor musun?" diye cevap verdi Tripitaka. "Misafirhane yazıyor." İçeri girip oturabilirsin. Atımızı beslemek için biraz saman bul. Prensi gördükten sonra, eğer bize biraz yiyecek ihsan ederse, benimle paylaşman için seni çağıracağım."

"Endişelenmeden içeri girebilirsiniz, Usta," dedi Hacı. "Yaşlı Maymun her şeyle ilgilenecek." Sha Monk daha sonra bavulları pansiyonun içine taşıdı. İçerideki görevliler ne kadar çirkin göründüklerini gördüklerinde, ziyaretçileri sorgulamaya cesaret edemedikleri gibi, gitmelerini isteyecek kadar da cesur değillerdi. Aslında, hacıların oturmasına izin vermek zorunda kaldılar ve biz de onları şimdilik orada bırakacağız.

Bunun yerine size kıyafetini değiştiren, seyahat belgesini eline alan ve kraliyet konutuna giden yaşlı efendiden bahsedeceğiz. Bir protokol memuru tarafından karşılandı ve "İhtiyar nereden geldi?" diye sordu.

Tripitaka şöyle cevap verdi: "Ben Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından Büyük Gök Gürültüsü'ndeki Budist Patriği'nden kutsal yazıları almak üzere gönderilmiş bir rahibim. Hazine bölgenize vardıktan sonra, seyahat belgemi onaylatmak istiyorum ve bu nedenle özellikle Ekselansları ile görüşmek için geldim."

Protokol memuru hemen geldiğini duyurdu.

Gerçekten de dürüst ve bilgili bir kişi olan prens hemen ziyaretçisinin içeri girmesini istedi. Tripitaka ana salona çıkan merdivenlerin başında onu selamladıktan sonra, prens onu içeride oturmaya davet etti. Tripitaka daha sonra el yazmasını sundu. Prens onu okuyup çeşitli krallıkların mühürlerini ve hükümdarlarının imzalarını fark ettiğinde, o da hazine mührünü dostane bir şekilde uyguladı ve kendi imzasını attı. Mektubu tekrar katlayıp masanın üzerine koyan Prens, "Yaşlı Ulusal Önder, görüyorum ki birçok ulustan geçtiniz. Büyük Tang'ınızdan burası tam olarak ne kadar uzakta?"

"Bu mütevazı din adamı mesafeyi tam olarak hatırlamıyor," diye yanıtladı Tripitaka. "Ancak yıllar önce Bodhisattva Guanyin kendini imparatorumuza gösterdi ve onun

soyundan ayrıldı:

"Yol: yüz sekiz bin mil.

Bu mütevazı din adamı yolculuğunda on dört yaz ve kış geçirdi bile."

Prens gülümseyerek, "Bu on dört yıl demek!" dedi. "Yolda bazı gecikmeler yaşamış olmalısınız, sanırım."

Tripitaka, "On bin canavar ve bin iblis hakkında size kısa bir açıklama bile yapamam!" diye cevap verdi. "Hazine bölgenize ulaşmadan önce ne kadar acı çektiğimi bilemezsiniz Majesteleri."

Bundan son derece memnun olan Prens, kraliyet aşçısından ziyaretçisi için vejetaryen bir yemek hazırlamasını istedi.

"Majesteleri," dedi Tripitaka tekrar. "Bu mütevazı din adamının dışarıda bekleyen üç müridi var. Yolculuğumuzun gecikmesinden korktuğum için maigre'yi kabul etmeye cesaret edemiyorum."

Prens saray görevlisine, "Çabuk git ve ihtiyarın üç öğrencisini içeri davet et, yemek yiyelim" dedi.

Memur davetiyeyle birlikte dışarı çıktı, ancak şu sözlerle karşılandı:

"Onları görmedik! Onları görmedik!"

Sonra müritlerden biri, "Misafirhanede oturan üç çirkin rahip var. Onlar olmalı."

Saray görevlisi müritleriyle birlikte pansiyona gitti ve görevli memura sordu: "Büyük Tang'ın kutsal kitap arayan rahibinin soylu müritleri hangileri? Efendimiz onların yemeğe davet edilmesini emretti."

Sekiz Kural orada öylece oturmuş uyukluyordu.

kelimesini duyduğu an ayağa fırlamaktan ve "Biziz!" diye cevap vermekten kendini alamadı. Biziz!"

Onu gören saray görevlisi öylesine dehşete kapıldı ki, tir tir titreyerek, " Bu bir domuz şeytanı!" diye bağırdı. Bir domuz-şeytan!" Hacı kargaşayı duyunca, Sekiz Kural'ı çekiştirerek, "Kardeşim, biraz daha medeni olmaya çalış ve böyle bir köy hayvanı olmayı bırak!" dedi. Görevliler Hacı'yı gördüklerinde, "Bu bir maymun-ruh!" diye bağırdılar. Bir maymun ruhu!"

Sha Monk ellerini göğsünün önünde birleştirerek, "Lütfen hepiniz korkmayın! Biz üçümüz de Tang Keşişi'nin müritleriyiz." Onu gören çeşitli memurların hepsi, "Ocağın Tanrısı! Ocağın Tanrısı!" Hacı Sun daha sonra Sekiz Kural'dan ata öncülük etmesini ve Sha Monk'tan da bavulları taşımasını istedi, böylece hep birlikte Yeşim Çiçeği Kraliyet Konutu'na girebileceklerdi. Bu arada saray görevlisi de onların gelişini duyurmak için önden gitti. Prens'in gözleri bu çirkinliği gördüğünde, o da oldukça korktu. Tripitaka avuçlarını birbirine bastırarak şöyle dedi: "Lütfen korkmayın Majesteleri. Öğrencilerim çirkin görünseler de, hepsi iyi kalplidirler."

Sekiz Kural öne doğru yürüdü ve eğilerek şöyle dedi: "Bu mütevazı din adamı Sen!"

Prens daha da endişelendi.

"Öğrencilerim,"

Tripitaka tekrar, "Hepsi vahşi doğadan toplandı. Uygun görgü kuralları konusunda eğitimsizler ve onları affetmenizi rica ediyorum." Prens korkusunu bastırarak kraliyet aşçısına keşişleri vejetaryen yemek için Gazlı Bez Kurutma Köşkü'ne götürmesini söyledi. Tripitaka teşekkür ettikten sonra prensin yanından ayrılıp müritleriyle birlikte pavyona gitti ve orada hemen Sekiz Kural'ı azarladı. "Seni hamal!" dedi. "Hiç terbiyen yok! Çeneni kapalı tutmalıydın, o zaman sorun olmazdı.

Nasıl bu kadar kaba olabilirsin! Bir kelime ettin ve neredeyse T "ai Dağı'nı deviriyordun!"

Pilgrim kıkırdayarak, "İyi ki ne konuştum ne de selam verdim," dedi. " Biraz enerji tasarrufu yapmayı başardım!"

"Birlikte selam vermemizi beklemeliydi," dedi Sha Monk. "Bunun yerine, burnunu çıkarıp bağırmaya başladı!"

"Bu ne yaygara! Ne yaygara!" dedi Sekiz Kural. "Birkaç gün önce bana biriyle karşılaştığımda eğilip selam vermem gerektiğini söylemiştiniz

Üstat. Bugün bunu yaptım ve şimdi bunun iyi olmadığını söylüyorsunuz.Ne yapmam gerekiyor?"

"Sana insanları eğilerek selamlamanı söyledim," dedi Tripitaka, "ama prensle dalga geçmeni söylemedim! Atasözünün dediği gibi,

Farklı türde şeyler ve farklı derecelerde insanlar vardır.

Nasıl olur da asil ve alçak olanı ayırt edemezsiniz?"

Onlar konuşurken, kraliyet aşçısı hizmetkârları masa ve sandalyeleri yaymaya ve maigre'yi servis etmeye yönlendirdi. Her biri yemeğini yerken üstat ve müritler konuşmayı bıraktı.

Bunun yerine size ana salondan ayrılıp saraya giren prensi anlatacağız. Üç genç prensi onun ne kadar solgun göründüğünü görünce, "Kral Baba bugün neden bu kadar korkmuş görünüyor?" diye sordular.

Prens şöyle dedi: "Az önce Doğu Ülkesi'nde Büyük Tang tarafından Buddha'dan kutsal yazılar almak üzere gönderilen bir rahip vardı. Seyahat belgesini onaylatmak için geldi ve oldukça yakışıklı birine benziyordu. Yemek için kalmasını istediğimde, bana evimizin önünde bekleyen müritleri olduğunu söyledi. Onların da davet edilmesini emrettim, ancak kısa bir süre sonra içeri girdiklerinde bana büyük töreni gerçekleştirme saygısını göstermediler. Tek yaptıkları eğilmekti ve ben zaten hoşnutsuzdum. Ama onlara bakmayı başardığımda, her biri korkunç bir iblis kadar çirkindi. Oldukça korktum ve bu yüzden solgun görünüyorum." Gördüğünüz gibi, bu üç genç prens diğer insanlardan oldukça farklıydı, çünkü her biri dövüş sanatlarına düşkündü. Bu yüzden hemen kollarını sıvayıp yumruklarını sıktılar ve şöyle dediler: "Bunlar dağdan gelen ve insan şekline bürünmüş canavar ruhlar olabilir mi? Silahlarımızı çıkaralım ve bir bakalım!"

Sevgili prensler! En büyükleri kaşları kadar uzun bir sopa aldı; ikincisi dokuz uçlu bir tırmık kullandı; ve üçüncüsü siyah mineyle kaplı bir asa aldı. Büyük kahramanca adımlarla saraydan dışarı çıktılar ve bağırdılar, "

Kutsal yazıları arayan keşişler kim? Neredeler?"

Aşçıbaşı ve diğer görevliler dizlerinin üzerine çökerek, "Genç prensler, vejetaryen yemeklerini Gazlı Bez Kurutma Köşkü'nde yiyorlar" dediler. Genç prensler iyi ya da kötü olduğuna bakmaksızın içeri daldılar ve böğürdüler:

"Siz şeytan mısınız yoksa insan mı? Çabuk konuşun ve hayatlarınızı

bağışlayalım."

Tripitaka o kadar korkmuştu ki korkudan beti benzi atmıştı. Pirinç kâsesini bırakarak eğildi ve şöyle dedi: "Mütevazı din adamınız Tang sarayı tarafından kutsal yazıları aramak için gönderilmiş biri. Ben bir insanım, şeytan değil."

Prenslerden biri, "Sen insan gibi görünüyorsun," dedi, "ama şu üç iğrenç şeytan olmalı!"

Sekiz Kural pilav yemeye devam etti ve onlara hiç aldırış etmedi. Sha Monk ve Pilgrim ise hafifçe ayağa kalkarak şöyle dedi: "Biz de insanız. Yüz hatlarımız çirkin görünebilir ama kalplerimiz iyidir; bedenlerimiz hantal görünebilir ama doğalarımız naziktir. Siz üçünüz nereden geldiniz? Neden sözlerinizle bu kadar küstahsınız?"

Yanlarında duran kraliyet aşçısı, "Bu üçü prensimizin varisleridir" dedi.

Kasesini yere bırakan Sekiz Kural, "Ekselansları, neden her biriniz silahınızı tutuyorsunuz? Bizimle savaşmak istiyor olabilir misiniz?"

İkinci prens ileri atıldı ve tırmığını iki eliyle kaldırarak Sekiz Kural'a vurmak üzereydi. "Senin tırmığın," dedi Sekiz Kural yüksek sesle kıkırdayarak, "sadece tırmığımın torunu olmayı hak ediyor!"

Hemen giysisini kaldırdı ve belinden kendi tırmığını çıkardı. Bir salladı ve on bin altın ışık huzmesi oluştu; birkaç kez hareket ettirdi ve binlerce uğurlu hava teli oluştu. Prens o kadar korkmuş ki elleri zayıflamış ve tendonları uyuşmuş; kendi silahını daha fazla kullanmaya cesaret

edememiş.

Hacı, büyüğünün değnek kullandığını ve hoplayıp zıpladığını görünce kulağından altın çemberli d e ğ n e ğ i çıkardı. Bir sallayışta bir pirinç kâsesi kalınlığında ve yaklaşık on üç fit uzunluğunda oldu. Değneği yere sapladı ve yaklaşık üç metre içeri girdi.

Orada öylece dururken, Hacı kıkırdayarak, "İzin verin size bu değneğimi takdim edeyim!" dedi. Prens bunu duyunca kendi asasını fırlatıp attı ve diğerini tutmaya gitti. Tüm gücünü kullanarak onu topraktan çıkarmaya çalışmış ama bir türlü hareket ettirememiş. Sonra onu itmeye ve sallamaya çalıştı, ama sanki kök salmış gibi orada kaldı.

Sabırsızlanan üçüncü prens siyah emaye asasıyla saldırdı, ancak Sha Monk tarafından tek eliyle kenara itildi.

Sha Monk diğer eliyle ateşi yönlendiren asasını çıkardı ve küçük bir dönüşle parlak renkler ve ışıltılı sisler yarattı. Kraliyet şefi ve diğer görevliler korkudan dilsiz ve uyuşuk bir hale gelirken, üç genç prens diz çökerek "İlahi efendiler! İlahi efendiler! Ölümlüler olarak sizi tanıyamadık. Bize yeteneklerinizi göstermeniz için size yalvarıyoruz, böylece sizi öğretmenlerimiz olarak onurlandırabiliriz." İleriye doğru yürüyen Hacı, hiç çaba sarf etmeden kendi asasını kaldırdı ve şöyle dedi: " Burası çok sıkışık. Ellerimi uzatamıyorum. İzin verin havaya sıçrayayım ve size çubuğun nasıl kullanılması gerektiğini biraz göstereyim." Muhteşem Büyük Bilge! Yüksek bir ıslık çalarak havada takla attı, iki ayağı beş renkten oluşan uğurlu buluta basıyordu. Yaklaşık üç Yerden yüz adım yukarıda, çubuğunu serbest bırakarak Tepeye Serpilen Çiçekler ve Gövdeyi Saran Sarı Ejderha'yı yaptı. Yukarı ve aşağı hareket etti, sağa ve sola daireler çizdi. Başlangıçta kişiliği ve asası birbirini öylesine tamamlıyordu ki, bir atasözünde söylendiği gibi, brokara eklenen çiçekler gibi görünüyorlardı. Zamanla insan bile kayboldu ve tek görülebilen dönen çubuklarla dolu bir gökyüzü oldu! Aşağıda "Bravo!" diye bağıran Sekiz Kural kendini daha fazla tutamadı. "İhtiyar Hog gitsin ve biraz da

spor yapsın!" diye bağırdı.

Sevgili Aptal! Bir rüzgârla havaya yükseldi ve tırmığını serbest bıraktı: üç vuruş yukarı ve dört vuruş aşağı, beş vuruş sola ve altı vuruş sağa, yedi vuruş öne ve sekiz vuruş arkaya. Bütün bu bedensel hareketlerden sadece sürekli ve yüksek bir ses duyuluyordu.

Gösteri en heyecanlı anına ulaştığında Sha Monk yaşlı adama, "Usta, yaşlı Sand'in de gidip egzersiz yapmasına izin ver!" dedi.

Sevgili Keşiş! Tek bir sıçrayışla o da havaya yükseldi ve asasını kullandı. Şimdi altın ışıltısına bürünmüş ateşli bir savaşçı olarak, asasıyla iki elini kullanarak Güneşe Bakan Kızıl Anka Kuşu ve Avının Üzerine Atlayan Aç Kaplan figürlerini yaptı. Sıkı bir savuşturma ve yavaş bir bloğu hızlı dönüşler ve hızlı hamleler izledi. Üç kardeş böylece büyü güçlerini muazzam bir şekilde sergileyerek havada hünerlerini ve dövüş yeteneklerini gösterdiler. Böylece

Gerçek Chan "in görüntüsü ortak bir görüş değildir: Büyük Yol'un sebepleri kozmosun içine işler. Güçte Altın ve Ahşap dharma küresini doldurur; Fırlatan Spatula ve Çokluk bir araya gelir. Her zaman ilahi silahlar kudretlerini ortaya koyabilir; İksir kapları her yerde onurlandırılır. Hindistan yüce olsa da, doğanın zorlaması gerekir; Yeşim çiçeği prenslerinin hepsi tersine.

Üç genç prens o kadar şaşırmışlardı ki toz toprak içinde dizlerinin üzerine çöktüler. Gazlı Bez Kurutma Köşkü'nün etrafındaki yüksek ya da düşük rütbeli memurlar, kraliyet konutundaki yaşlı prens ve asker ya da sivil, erkek ya da kadın, Budist rahipler ya da rahibeler, Taoist din adamları ya da sıradan insanlar olsun, şehrin tüm nüfusu Buddha'nın adını zikretmeye ve el pençe divan durmaya başladı. Dahası, her ev tütsü yakıp tapınmaya başladı. Gerçekten,

Görülen görüntüler rahipleri gerçeğe dönüştürür, İnsanlık dünyasını barış ve esenlikle kutsamak için. Bundan böyle meyveler Bodhi'nin yolunda olgunlaşır, burada herkes Chan'ı onurlandırır ve Buddha'ya itaat

eder.

Üç öğrenci kahramanlık yeteneklerini iyice gösterdikten sonra uğurlu bulutlarını indirdiler ve silahlarını bir kenara bıraktılar. Tang Keşişi'nin huzuruna çıkarak eğildiler ve tekrar yerlerine oturmadan önce izin verdikleri için efendilerine teşekkür ettiler. Şimdilik onları orada bırakalım.

Bunun yerine size, yaşlı prense rapor vermek için aceleyle saraya dönen üç genç prensi anlatıyoruz: "Kral Baba, size on bin mutluluk geldi! Eşsiz liyakat şu anda bizim olabilir! Havadaki gösteriyi gördünüz mü?"

"Ben sadece gökyüzünde renkli sisler gördüm," diye yanıtladı yaşlı prens, "ve hemen annen ve ben sarayın diğer sakinleriyle birlikte ibadet etmek için tütsü yaktık. Hangi ölümsüzlerin gelip burada toplandığına dair hiçbir fikrimiz yok."

"Onlar hiçbir yerden gelen ölümsüzler değildi," dedi genç prenslerden biri. "Onlar sadece kutsal kitap arayan rahibin o çok çirkin müritleriydi. Biri altın çemberli bir demir çubuk, biri dokuz uçlu bir muckrake ve üçüncüsü de şeytani bir hazine asası kullanıyordu.

Üçümüzün kullandığı silahlar onlarınkine benzese de, bizimkiler hiçbir şekilde bu üç silahla kıyaslanamaz. Onlardan bizim için egzersiz yapmalarını istedik ve bize yerde gösteri yapmanın onlar için çok sıkışık olduğunu söylediler. Bize bir gösteri sunmak için havaya yükselmek istediler. Bulutların üzerine çıktıklarında gökyüzü kutlu bulutlarla doluydu ve kutsal hava daireler çiziyordu. Nihayet biraz önce Gazlı Bez Kurutma Pavyonu'ndaki yerlerini almak üzere aşağı indiler. Oğullarınız o kadar memnunlar ki onları öğretmen olarak onurlandırmayı çok istiyorlar. Eğer onların ulusumuzu koruma yeteneklerini öğrenebilirsek, bu gerçekten de bizim için eşsiz bir erdem olacaktır. Kral Babamızın bu konuda ne düşündüğünü merak ediyoruz?"

Yaşlı prens duyduklarına hemen onay verdi.

Böylece baba ve oğul, dördü birden, kraliyet arabasını ya da imparatorluk kıyafetlerini istemediler. Bunun yerine, dört hacıyı eşyalarını toplarken ve yemek için teşekkür e t m e k üzere kraliyet sarayına girmek üzereyken buldukları Gazlı Bez Kurutma Köşkü'ne yürüdüler. Yeşim-Çiçeği ve oğulları köşke girer girmez hepsi birden eğilerek selam vermişler, yaşlı olanı o kadar ürkütmüşler ki o da selama karşılık vermek için toprağa sarılmış. Hacı ve iki kardeşi ise bir kenara çekilip sadece hafifçe gülümsemekle yetindiler. Selamlaşmanın ardından prens dört rahibi ana salona girip oturmaya davet etti ve dördü de dostça kabul etti. Ardından yaşlı prens ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Eski Üstat Tang, sizden bir ricamız var. Soylu müritlerinizin bunu kabul edeceğini düşünüyor musunuz?"

"Lütfen söyleyin Majesteleri," dedi Tripitaka. "Mütevazı öğrencilerim sizi reddetmeye cesaret edemezler."

"Sizinle ilk karşılaştığımızda," dedi yaşlı prens, "sizin sadece uzak Tang sarayından gelen dilenciler olduğunuzu düşündük. Aslında, etten gözlerimiz ve ölümlü yapımız sizi tanımamızı engelledi ve s i z i büyük ölçüde gücendirmiş olabiliriz. Az önce Usta Sun, Usta Zhu ve Usta Sha'nın havada nasıl performans gösterdiklerini izlediğimizde, sizlerin ölümsüzler ve budalar olduğunuzu anladık. Üç değersiz oğlumuz her zaman dövüş sanatlarına düşkün olduklarından, şimdi sanatı iyi öğrenmek için öğrenci olmaya çok hevesliler.

Bu nedenle, ustalara kalplerini Cennet ve Yeryüzü kadar geniş açmaları için yalvarıyoruz. Merhamet kaplarınızı uzaklara yayın ve gizemlerinizi mütevazı yavrularımıza iletin. Size tüm şehrimizin zenginliği ile teşekkür edeceğiz." Hacı bunu duyunca kahkahalarla gülmekten kendini alamadı. "Majesteleri!" dedi. "Çok cahilsiniz! Bizler aileden ayrılmış insanlarız ve birkaç öğrenci almak için çok istekliyiz. Oğullarınızın erdemi takip etme arzusu varsa, onları geri çevireceğimizi mi düşünüyorsunuz? Sadece en ufak bir ödeme veya kâr imasıyla bile uğraşmayın. Bize nezaketle davranın, bu bizim için yeterli bir ödül

olacaktır."

Prens, Hacı'nın sözlerinden çok memnun oldu ve derhal konutunun ana salonunda büyük bir ziyafet düzenlenmesi emrini verdi. Bakın! Emir verildikten kısa bir süre sonra yerine getirildi. Gördüğünüz gibi

Renkler dalgalanıyor, Güzel kokulu duman kıvrımları, Ve gözleri kamaştırmak için parlak ipekle süslenmiş altın kakmalı masalar. Brokar serpiştirilmiş gay lake sandalyeler koltuklara şıklık katar. Ağaçlardan taze meyveler ve aromatik çaylar. Dört ya da beş tabak hamur işi çok hafif ve tatlı; Bir ya da iki tava dolusu ekmek hem zengin hem de temiz. Buğulanmış gevrekler ve balla sırlanmış olanlar daha muhteşem; Yağlı dipler ve şekerli kavrulmuş gerçekten harika! Birkaç şişe güzel kokulu yapışkan pirinç şarabı ki döküldüğünde Yeşim taşının suyunu aşar; Birkaç bardak Yangxian ilahi çayı ikram edildi, bir keresinde elde tutuldu, Kokusu sinamekiyi güçlendirir. Her çeşitten yiyecek var - Her ürün olağanüstü!

Bu süre zarfında saray eğlencelerine şarkı söylemeleri, dans etmeleri ve nefesli ve yaylı çalgılarını çalmaları emredildi. Üstat ve öğrencileri prens ve prensleriyle birlikte mutlu bir gün geçirdiler.

Gece çöktüğünde, yiyecek ve şarap götürüldü ve hacıların dinlenmesi için Gazlı Bez Kurutma Köşkü'ne yatak serildi.

Prens, sabaha kadar genç prenslerin tütsü yakacaklarını ve dövüş sanatları eğitimi almak için tüm samimiyetleriyle geri döneceklerini söyledi.

Her bir kişi kraliyet emrine itaat ederken, efendilerin emekli olmadan önce yıkanmaları için kokulu sıvı hazırlanırdı. Bu sırada

Kuşlar havada dinleniyor ve her şey huzur içinde görünüyor; Kanepeyi terk eder, şairin ilahileri kesilir. Gökler aydınlanırken Samanyolu parlar; Çimenlerin yükseldiği vahşi patika ıssızdır. Yakındaki bir bahçede çamaşırlar şıngırdıyor; Ev özlemlerinin yattığı karanlık, uzak tepeler.

Birinin duygularını bilmek için soğuk cırcır böceği görünüyor:Yatağınızın başucunda yüksek sesle bağırması rüyalarınızı delecek!

Gece geçti ve sabah erkenden yaşlı prens ve oğulları bir kez daha ziyarete geldiler. Yaşlı prens tarafından kabul edildiklerinde, bir gün önce kendileri de kraliyet mensubu olarak onurlandırılmış olsalar da, rahipleri öğretmenleri olarak selamladılar. Böylece genç prensler Hacı, Sekiz Kural ve Sha Keşiş'in önünde eğilerek bu isteklerini yerine getirdiler:

"Saygıdeğer öğretmenlerden silahlarını çıkarmalarını ve öğrencilerinin onlara bir kez daha bakmalarına izin vermelerini rica ediyoruz." Bunu duyan Sekiz Kural dostane bir tavırla muckrake'ini çıkarıp yere bırakırken, Sha Monk hazine asasını duvara dayadı. İkinci ve üçüncü prensler hemen ayağa fırladılar ve silahları almaya çalıştılar. Ancak sanki yusufçuklar kaya sütunlarını yumrukluyor gibiydi! Her iki prens de başları kızarıncaya ve yüzleri kıpkırmızı oluncaya kadar çırpındılarsa da silahları bir milim bile kımıldatamadılar. En büyük prens bunu görünce seslendi:

"Kardeşlerim, enerjinizi boşa harcamayı bırakın! Ustaların hepsinin ilahi silahlar olduğunu bilmelisiniz, ama ne kadar ağır olduklarını merak ediyorum." Sekiz Kural kıkırdayarak şöyle dedi: "Tırmığım çok ağır değil! Aslında tek bir topun ağırlığından daha fazla değil.

Sapıyla birlikte beş bin kırk sekiz kilo ağırlığında."

Üçüncü Prens, Sha Monk'a dönerek, "Üstat, hazine asanız ne kadar ağır?" diye sordu.

"O da beş bin kırk sekiz pound," diye yanıtladı Sha Monk. Bunun üzerine en büyük prens Hacı'dan altın çomaklı çubuğunu göstermesini istedi. Hacı hemen kulağından küçük bir iğne çıkardı; rüzgârda bir salladı ve bir pirinç kâsesi kalınlığına ulaştı.

Gözlerinin önünde dimdik dururken, tüm prensler korktu ve tüm memurlar endişelendi. Üç genç prens eğilerek şöyle dedi: "Zhu ve Sha Usta'nın silahlarının hepsi üzerlerinde taşınır ve giysilerinin altından

çıkarılır. Neden sadece Sun Usta silahını kulağından çıkarıyor? Nedenrüzgara maruz kaldığı anda büyüyor?" Hacı gülümseyerek, " Değneğiminbu ölümlü dünyada herhangi bir yerden alabileceğiniz bir şey olmadığınıanlamıyor gibisiniz.

Bu da şu oluyor

Yaratılış'ın şafağında dövülmüş bir demir çubuk Büyük Yu'nun kendisi, eski tanrı- insan tarafından. Tüm okyanusların, nehirlerin ve göllerin derinlikleri bu çubukla ölçüldü ve sabitlendi. Dağları delip geçtikten ve selleri fethettikten sonra Doğu Okyanusu'nda kaldı ve denizlere hükmetti, Uzun yıllar sonra ışıl ışıl oldu, büyüyüp küçülebildi ya da ışıyabildi. Onu kendim olarak adlandırmak yaşlı Maymun'un kaderiydi, Onu istediğim şekilde değiştirmek. Büyük olmasını istiyorum, evreni dolduracak; küçük olmasını istiyorum, minik bir iğne olacak. Adı Uyumlu, tarzı Altın çemberli- Cennette ve Dünyada oldukça eşsiz bir şey! Ağırlığı, on üç bin beş yüz pound, Kalınlaşabilir ya da incelebilir, azalabilir ya da ağdalanabilir. Göklerin Evi'ni harap etmemde bana yardım etti; Dünya'nın salonlarını ezmek için beni takip etti. Her yerde kaplanları ve ejderhaları evcilleştirir; Her yerde şeytanları ve iblisleri eritir. Yukarı doğru bir yumruk güneşi karartır Göklerin ve yeryüzünün tanrılarını ve hayaletlerini korkutur. Kaos zamanından kalma bir hazine: Dünyevi hiçbir demir bu kadar yüce değildir!"

Prensler bu açıklamayı duyduklarında, her biri tekrar tekrar eğildi ve tüm samimiyetiyle talimat için yalvardı.

"Siz üçünüz ne tür dövüş sanatları öğrenmek istiyorsunuz?" diye sordu Pilgrim.

Prenslerden biri şöyle dedi: "Asa kullanmaya alışkın olan asayı inceleyecek. Tırmık kullanmaya alışkın olan tırmığı inceleyecek ve asa kullanmayı seven asayı inceleyecek."

"Talimat vermek kolay," dedi Hacı gülümseyerek, "ama hiçbirinizin gücü yok ve silahlarımızı kullanamazsınız. Korkarım ki ustalığa

erişemeyeceksiniz ve o zaman sonuç, eskilerin uygun bir şekilde ifadeettiği gibi, "Köpeğe benzeyen kötü çizilmiş bir kaplan!" gibi bir şeyolacak,

Sertlikten yoksun öğretim öğretmenin tembelliğidir; Başarıdan yoksun öğrenme öğrencinin hatasıdır.

Eğer üçünüz de bu konuda gerçekten samimiyseniz, Cennet ve Dünya'ya tapınmak için biraz tütsü yakabilirsiniz. İzin verin önce size biraz ilahi güç aktarayım, ancak ondan sonra size dövüş sanatlarını öğretebiliriz."

Bu sözler karşısında sevinçten havalara uçan üç genç prens bir tütsü masası bulmaya gittiler ve onu kendileri taşıdılar. Ellerini arındırdıktan ve tütsü çubuklarını yaktıktan sonra Cennet'in önünde derin bir şekilde eğildiler. Törenden sonra ustalarından talimat istediler. Hacı arkasını dönerek Tang Keşişi'ni selamladı ve şöyle dedi: "Saygıdeğer üstadı bilgilendirmeme ve affını istememe izin verin. O yıl İki Sınır Dağı'nda büyük erdeminiz tarafından kurtarıldığımdan ve Budizm inancını benimsediğimden beri, batıya doğru yolculuğunuzda sizi takip ettim. Ustamın tüm iyiliğinin karşılığını henüz ödeyememiş olsam da, yine de size tüm kalbim ve tüm gücümle hizmet ettim. Buddha'nın krallığındaki bir bölgeye vardığımıza göre, bize boyun eğen ve dövüş sanatlarını öğrenmeyi arzulayan üç değerli prensle karşılaşma şansına sahibiz. Eğer öğrencilerimiz olurlarsa, ustamın büyük öğrencileri olacaklar. Eğitime başlamadan önce size bu özel raporu sunmak istiyorum."

Tripitaka son derece memnun oldu.

Sekiz Kural ve Şa Keşiş, Hacı'nın ustalarını selamladığını görünce, onlar da diz çöküp Tripitaka'nın önünde eğildiler ve şöyle dediler: "Üstat, biz aptal insanlarız, yavaş konuşuruz ve nasıl konuşacağımızı bilmiyoruz. Size sadece dharmanın yüce koltuğuna oturmanız ve ikimize de öğrenci edinme zevkini bahşetmeniz için yalvarıyoruz. Onlar Batı'ya yaptığımız yolculuğun hatıralarına katkıda bulunacaklar." Tripitaka sevinç içinde

onay verdi.

Gazlı Bez Kurutma Köşkü'nün arkasındaki tenha bir odada Hacı yere Büyük Ayı'nın bir diyagramını çizdi. Sonra üç prensten diyagramın içinde secde etmelerini ve gözleri kapalı olarak en üst düzeyde konsantrasyon sağlamalarını istedi. Onların arkasında kendisi sessizlik içinde gerçekleşmiş ölümsüzlüğün gerçek sözlerini okudu ve iç boşluklarına ilahi nefesler üflerken

'nin sözlerini mırıldandı. İlksel ruhları böylece orijinal yerlerine geri döndü.

Sonra onlara gizli sözlü formüller iletti, böylece prenslerin her biri bin kol gücüne sahip oldu. Daha sonra da, bu gücü yaymaları ve geliştirmeleri için onlara yardım etti. Sanki kendileri ölümlü embriyodan kurtulma ve kemikleri değiştirme tekniğini uyguluyorlarmış gibi, ateş fazları. Genç prensler ancak yaşamsal gücün dolaşımı bedenlerinin tüm devrelerinden geçtiğinde (gezegensel hareketler model alınarak) bilinçlerini yeniden kazandılar. Ayağa fırlayıp yüzlerini sildiklerinde kendilerini her zamankinden daha enerjik hissediyorlardı. Aslında her birinin kemikleri öylesine sağlamlaşmış ve bağları öylesine güçlenmişti ki, en büyük prens altın çemberli asayı, ikinci prens dokuz uçlu muckrake'i ve üçüncü prens de ateşi yönlendiren asayı kaldırabiliyordu.

Yaşlı prens bunu gördüğünde daha fazla memnun olamazdı ve usta ile üç öğrencisine teşekkür etmek için bir vejetaryen ziyafeti daha düzenlendi. Ancak ziyafet masalarından hemen önce eğitimlerine başladılar. Sopayı öğrenen sopayla, tırmığı öğrenen tırmıkla, asayı öğrenen de asayla çalışıyordu. Prensler böylece birkaç dönüş ve birkaç hareket yapmayı başardılar, ama sonuçta onlar ölümlüydü ve bu h a r e k e t l e r i oldukça yorucu buldular.

Bir süre egzersiz yaptıktan sonra ağır ağır nefes almaya başladılar. Gerçekten de, silahları dönüşüm geçirme yeteneğine sahip olsa da uzun süre dayanamadılar. Prensler ilerleyişlerinde ve geri çekilişlerinde,

saldırılarında ve hücumlarında doğal dönüşümün mucizesine erişemediler.O günün ilerleyen saatlerinde ziyafet sona erdi.

Ertesi gün üç prens efendilerine teşekkür etmek ve şunları söylemek için tekrar

geldiler:

"İlahi efendimize bize kollarımızda güç bahşettiği için teşekkür ederiz. Artık efendilerimizin silahlarını tutabiliyor olsak da, onları kullanmakta ve çevirmekte zorlanıyoruz.

Bu nedenle, zanaatkârlardan üç silahı çoğaltmalarının istenmesini öneriyoruz. Model olarak sizin silahlarınızı kullanacaklar ama ağırlıklarının bir kısmını alacaklar. Ustalar bize izin verir mi?"

"Tamam! Güzel! Güzel! Güzel!" dedi Sekiz Kural. "Bu olağanüstü bir teklif! İlk etapta silahlarımızı gerçekten kullanamazsınız ve ayrıca, Kanun'un korunması ve iblislerin boyun eğdirilmesi için onlara ihtiyacımız var. Gerçekten de üç silah daha yapmalısınız."

Genç prensler hemen demircilere on bin pound ham demir satın almalarını emretti. Geçici bir fabrika olarak hizmet vermesi için kraliyet konutunun ön avlusuna bir çadır kuruldu ve fırın ile demirhane kuruldu. İlk olarak demir bir gün içinde rafine edilerek çeliğe dönüştürüldü; ertesi gün Hacı ve iki kardeşinden, demircilerin kopyalarını yapabilmeleri için altın çemberli asayı, dokuz çatallı tırmığı ve ateşi yönlendiren asayı çadıra yerleştirmelerini istediler. Böylece silahlar gece gündüz orada bırakıldı.

Ne yazık ki! Bu silahlar aslında hacıların üzerlerinde taşımaları ve bir an bile yanlarından ayırmamaları gereken hazinelerdi. Hacıların bedenleri tarafından gizlendiklerinde bile, sahiplerini korumak için büyük bir parlaklık yayarlardı. Artık birkaç gündür çadır fabrikasına yerleştirildiklerinden, bu silahlardan yayılan sayısız ışıklı sis ve uğurlu hava gökyüzünü kapladı ve yeryüzünü kapladı. Bir gece, bir canavar- ruh, şehirden yaklaşık yetmiş mil uzakta, Leopar Başı adlı bir dağda ve Kaplan

Ağzı adlı bir mağarada bulunan meskeninde oturuyordu. Aniden parlak birsis ve uğurlu bir hava gördüğünde, araştırmak için bulutların üzerine çıktıve ışıltının kraliyet sarayından geldiğini gördü. Yaklaşmak için bulutunuindiren canavar-ruh, üç silahı keşfetti ve zevk ve arzuya kapıldı. " Muhteşem hazineler! Muhteşem hazineler!" diye haykırdı. "Acaba onlarıkim kullanıyor ve neden buraya yerleştirildiler? Hmmmmm! Bu benimyakınlığım olmalı! Hadi onları götürelim! Götürelim onları!"

Sevgisi arttıkça, hemen güçlü bir fırtına çağırdı ve üç silahı da süpürüp kendi mağarasına döndü. Böylece

Tao bir an bile terk edilemez; terk edilebilen şey Tao değildir. İlahi silahlar çalındığında, arayanlar boşuna uğraşmış olurlar.

Sonunda bu silahların nasıl bulunacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第089回 · Bölüm 89

Sarı aslan ruhu boşuna Muckrake Ziyafeti veriyor Altın, Ahşap ve Toprak, Leopar Başı Dağı şeması ile rahatsız ediyor

Size günlerdir yoğun bir şekilde çalışan ve bu nedenle geceleri mışıl mışıl uyuyan birkaç demir ustasından bahsediyorduk.

Sabah olduğunda, ısıtma ve çekiçleme işlerine devam etmek için kalktıklarında, çadırdaki üç silahın ortadan kaybolduğunu fark ettiler.

Şaşkınlık ve panik içinde her yeri aradılar ve işi denetlemek için saraydan çıkan üç genç prense rastladılar. Demircilerin hepsi diz çökerek şöyle dedi: "Ey genç lordlar! Kutsal ustaların silahlarının nereye gittiğini bilmiyoruz!" Bu sözlerle sarsılan genç prensler, "Belki de ustalar silahları gece kendileri kaldırmışlardır" dediler.

Koşarak Gazlı Bez Kurutma Köşkü'ne gittiler ve beyaz atın hâlâ koridorda bağlı olduğunu gördüler. Kendilerini tutamayarak, "Efendiler, hâlâ uyuyor musunuz?" diye bağırdılar.

Sha Monk prensleri içeri almak için kapıyı açarken, "Sıra bizde," diye cevap verdi. Etraflarına bakınıp silahları göremeyince içlerinden biri endişeyle, "Ustalar silahlarını geri aldı mı?" diye sordu.

"Hayır, yapmadık!" dedi Pilgrim, ayağa fırlayarak.

"Şu üç silahınız," dedi başka bir prens, "gece boyunca ortadan kayboldu." Telaşla ayağa fırlayan Sekiz Kural, "Tırmığım orada mı?" diye sordu.

Başka bir genç prens, "Biz üçümüz dışarı çıktığımızda, insanların her yeri aradığını gördük ama onları bulamadılar. Öğrencileriniz silahların ustalar tarafından çoktan geri alınmış olabileceğinden şüpheleniyor ve bu yüzden size sormaya geldik. Öğretmenlerimizin hazineleri büyüyüp küçülebildiğine göre, acaba sırf öğrencilerinizle dalga geçmek için onları

yine bedenlerinizde saklamadınız mı?"

Pilgrim, "Gerçekten de onları geri almadık," dedi. "Hadi hepimiz gidip onları

arayalım. onları. "

Hepsi avludaki çadıra gitti ama silahlardan hiçbir iz yoktu. "O demirciler onları

çalmış olmalı!" dedi Sekiz Kural. "Silahları getirin silahlar çabuk! Bir an gecikirseniz ölene kadar dövülürsünüz! Ölene kadar dövülürsünüz!"

Dehşete kapılan demirciler diz çökerek gözyaşı döktüler ve şöyle dediler: "Kutsal Babalar! Son birkaç gündür o kadar çok çalıştık ki hepimiz gece boyunca uyuduk. Sabah kalktığımızda silahlar gitmişti. Hepimiz ölümlü insanlarız. Onları nasıl hareket ettirebildik ki? Size yalvarıyoruz, Kutsal Babamız, hayatlarımızı bağışlayın! Lütfen canımızı bağışlayın!" Hacı cevap olarak hiçbir şey söylemedi. Büyük bir öfkeyle kendi kendine mırıldandı: "Bu bizim hatamız! Formları kopyaladıktan sonra silahları geri almalıydık. Neden onları burada öylece bıraktık? Bu hazineler muazzam bir parlaklık ve ışıltılı renkler üretiyor. Bu, gece gelip onları çalan kötü niyetli birini rahatsız etmiş olmalı."

"Ne diyorsun, Ağabey?" diye sordu Sekiz Kural, ona inanmayı reddederek. "Burası çok huzurlu bir bölge! Burası kırsaldaki boş bir dağ değil! Burada nasıl kötü insanlar olabilir? Bu demir ustalarının açgözlülüğü olmalı. Silahlarımızın parlaklığını gördüklerinde, bunların hazine olduğunu anladılar. Gece saraydan ayrılmış ve diğerleriyle bir araya gelmiş olmalılar. Silahlarımızı sürükleyip götürmüş olmalılar. Şimdi onları ele geçirelim! Onları yenelim!"

Demirciler sadece boyun eğip inkâr yeminleri edebildiler.

Tüm bu kargaşanın ortasında yaşlı prens dışarı çıktı. Neler olduğunu öğrenince onun da yüzünün rengi soldu. Uzun bir süre düşündü ve sonra şöyle dedi: "İlahi ustaların silahları sıradan ölümlülerinki gibi değildir.

Onlarca, hatta yüzlerce adam onları yerinden oynatamaz ya da hareketettiremez. Dahası, biz bu şehri neredeyse beş nesildir yönetiyoruz.Övünmek ya da böbürlenmek istemiyoruz ama bu saray duvarlarınınötesinde oldukça erdemli bir üne sahibiz. Bu şehrin insanları, ister sivil,ister asker, ister zanaatkâr olsunlar, bizim kanunlarımıza saygı duyarlar.Asla bu kadar vicdansız olmaya cüret edemezler. Kutsal efendilerdenkonuyu yeniden incelemelerini rica ediyorum."

"Hiçbir şeyi yeniden incelemeye gerek yok!" diye cevap verdi Pilgrim gülerek. "Suçu demircilerin üzerine atmakta ısrar etmemize de gerek yok.

Ekselanslarına sormak isterim, bu şehrinizin etrafında dağ ormanları ve canavar şeytanlar var mı?"

Prens, "Kutsal efendinin bu sorusu çok mantıklı," dedi. "Şehrimizin kuzeyinde bir Leopar Başı Dağı ve içinde de bir Kaplan Ağzı Mağarası var. İnsanlar sık sık mağarada ölümsüzlerin olduğunu iddia ediyor, ancak bazıları da orada kaplanların, kurtların ve korkunç şeytanların yaşadığını söylüyor. Orada tam olarak hangi yaratıkların olduğunu belirleyemedik."

"Daha fazla söze gerek yok," dedi Pilgrim kıkırdayarak. " Hazinelerimizi keşfettikten sonra gece boyunca onları çalan bazı kötü yaratıklar olmalı."

Sonra seslendi:

"Sekiz Kural, Sha Monk, Usta'yı ve şehri korumak için burada kalın. Yaşlı Maymun gitsin ve silahlarımızı arasın."

Ayrıca demircilere, prenslerin silahlarını dövmeye devam edebilmeleri için ocaktaki ateşi söndürmemeleri talimatını verdi.

Sevgili Maymun Kral! Tripitaka'dan ayrıldıktan sonra tamamen gözden kayboldu. Anında Leopar Başı Dağı'nda duruyordu, çünkü burası şehirden en fazla otuz mil uzaktaydı. Zirvede etrafına baktığında, gerçekten de belli bir canavar havası olduğunu gördü. Gerçekten de

Uzun bir ejderha nabzı, engin ve geniş bir bölge; Sivri tepeler, dik, gökyüzünü delen; Eğimli dereler, karanlık ve derin, hızla akan. Dağın önünde yeşim otlarından bir halı; Dağın arkasında nadir çiçeklerden bir brokar. Yaşlı çamlar ve selviler; Eski ağaçlar ve bambular. Kargalar ve saksağanlar kargaşa içinde uçar ve ağlar; Yabani maymunlar ve turnalar çığlık atar ve çığlık atar. Asılı çıkıntının altında, Geyik çiftleri ve çiftleri; Sarp uçurumun önünde, Porsuklar ve tilkiler ikişer ikişer. Yaklaşan ejderha yükseliyor ve alçalıyor; Dokuz dönüş ve dokuz kıvrımla dünyanın nabzı atar. Yeşim-Çiçek Bölgesi sıradağların buluştuğu yerdir, On bin yıl içinde gelişen bir yer.

Hacı manzaraya bakarken, aniden dağın arkasından birinin konuştuğunu duydu. Hızla dönüp baktığında, kurt başlı iki zebaninin kuzeybatıya doğru yürüdüğünü ve yüksek sesle sohbet ettiklerini gördü.

"Bunlar dağda devriye gezen şeytani yaratıklar olmalı," diye düşündü Pilgrim. "Yaşlı Maymun onları takip etsin ve ne söyleyeceklerini duysun." Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak bir büyü okudu ve gövdesini bir kez sallayarak küçük bir kelebeğe dönüştü.

Kanatlarını açarak süzüldü ve onlara yetişmek için döndü. Gerçekte bu tam bir dönüşüm modeliydi!

İki kanadı parlak, İki eli gümüşi. Rüzgârda savrulup gidiyor Ya da gün boyunca yavaşça dans eder. Sulardan ve duvarlardan çevikçe geçer; Güzel kokulu kediciklerle flört etmekten zevk alır. Taze çiçek kokuları en çok onun havadar benliğini memnun eder; Zarif formu en büyük kolaylıkla ortaya çıkar.

Kanatları çırpınarak canavar ruhlardan birinin başına kondu ve onları dinlemeye başladı. Canavar aniden şöyle dedi: "İkinci Ağabey, Büyük Kralımız birkaç kez iyi şansa sahip oldu. Geçen ay kendisine mağarada iyi vakit geçirmesini sağlayan güzel bir kadın buldu. Sonra dün gece bu üç silahı elde etti ve bunlar gerçekten paha biçilmez hazineler. Yarın bu sözde Muckrake Festivali'nde bir ziyafet vermeyi planlıyor. Hepimiz çok

eğleneceğiz."

"Biz de oldukça şanslıyız!" dedi diğeri. "Domuz ve koyun almak için bu yirmi tael gümüşümüz var. Kuzeybatı Pazarı "na vardığımızda, önce birkaç şişe şarap içelim. Üstünden iki ya da üç tael sıyıralım, böylece kış için pamuklu bir ceket alabiliriz. Güzel olmaz mı?"

İki zebani böylece ana yol boyunca hızla ilerlerken sohbet edip kıkırdadılar.

Hacı bir Muckrake Festivali yapılacağını duyduğunda içten içe sevindi. Şeytanları öldürebilirdi ama silahı yoktu ve her halükarda hırsızlıktan onların sorumlu olmadığını düşünüyordu. Bu nedenle onların önünden uçarak eski haline döndü ve yolun kenarında hareketsiz durdu. İki zebani neredeyse kendisine ulaşana kadar bekledi ve sonra aniden ağız dolusu sihirli tükürüğünü üzerlerine tükürerek "O

" diye bağırdı.

Bir anda bu hareketsizleştirme büyüsü o iki kurt başlı ruhu tamamen hareketsiz hale getirdi: gözler kırpılmıyordu, ağızlarını bile açamıyorlardı; vücut Dik durduklarında iki bacakları da kıpırdamadan duruyordu. Sonra Pilgrim her ikisini de itti, giysilerini karıştırdı ve gerçekten de birinin belindeki kemere bağlı küçük bir torbaya sarılmış yirmi gümüş buldu. Ayrıca her ikisinin de kemerinde beyaz lake bir tablet asılıydı; birinin üzerinde Shifty-and-Freaky, diğerinin üzerinde ise Freaky-and- Shifty yazıyordu.

Sevgili Büyük Bilge! Gümüşlerini aldı ve tabletlerini çözdü, ardından şehre geri döndü. Kraliyet konutuna vardığında, prense, Tang Keşişi'ne, çeşitli görevlilere ve zanaatkârlara ayrıntılı bir hesap verdi. "Bu," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "yaşlı Hog'un hazinesi o kadar büyük bir parlaklık yayıyor olmalı ki, ziyafet ve kutlama için domuz ve koyun satın almak zorunda kalıyorlar. Şimdi onu nasıl geri alacağız?" Hacı, "Biz üç kardeş oraya gitmeliyiz. Gümüşler kendi zanaatkârlarımıza ödül olarak verilmeli. Ekselanslarından birkaç koyun ve domuz isteyelim. Sekiz

Kural, sen Kurnaz ve Çılgın şekline gir, ben de Kurnaz ve Çılgın şeklinegireyim. Sha Monk kendini koyun ve domuz tüccarı olarak gizleyebilir.Kaplan Ağzı Mağarası'na bu şekilde gireceğiz. Fırsat bulduğumuzda, herbirimiz kendi silahımızı alıp o canavar sapkınların işini bitireceğiz. Sonrayolumuza devam edebiliriz."

"Muhteşem! Harikulade! Muhteşem!" diye güldü Sha Monk. " Gecikmemeliyiz!

gidelim!"

Yaşlı prens gerçekten de onun planını kabul etti ve kâhyalarından birinden yaklaşık yedi domuz ve dört ya da beş koyun satın almasını istedi.

Üç kardeş efendilerinden ayrıldılar ve sihirli güçlerini kullanmak için şehir dışına çıktılar. "Ağabey," dedi Sekiz Kural, "o Kaypak ve Korkak'ı hiç görmediğime göre, nasıl onun şekline dönüşebilirim?"

"O şeytan, yaşlı Maymun'un hareketsiz bırakma büyüsüyle hareketsiz hale getirildi," dedi Pilgrim, "ve yarın bu saatlere kadar bundan kurtulamayacak. Ama nasıl göründüğünü hatırlıyorum. Kıpırdamadan dur ve sana neye dönüşeceğini göstereyim. Bunun gibi ... ve bu ...

ve sen de ona benzeyeceksin." Anında Shifty-and-Freaky'nin tam bir görüntüsüne dönüştü. Zebaninin tableti daha sonra beline asıldı. Hacı da belinde asılı olan uygun tabletle birlikte Hilekâr ve Çılgın'ın şekline dönüştü. Sha Monk daha sonra bir tüccar kılığına girdi; domuzları ve koyunları güderek üçü birlikte ana yoldan doğruca dağa doğru gittiler. Kısa bir süre sonra dağın kıvrımlarına girdiler ve yine küçük bir canavarla karşılaştılar. Gerçekten de bazı vahşi özellikleri vardı! Şunlara bakın

İki yuvarlak, yuvarlanan göz Işıldayan lambalar gibi; Ve alev alev yanan kızıl saçlar. Şişirilmiş burun, Boşalan ağız, Ve keskin dişler çıkıntılı; Çatallı kulaklar, Alnı çökmüş, Ve şişirilmiş mavi yüz. Açık sarı bir giysi giyerdi Ve bir çift acele sandalete basardı- Vahşi bir tanrı gibi güçlü ve sağlam, Kötü bir iblis gibi atılgan ve aceleci.

Sol kolunun altına renkli lake bir davetiye kutusu sıkıştıran zebani, Pilgrim'e bağırdı: "Çılgın ve Kurnaz, ikiniz döndünüz mü? Kaç tane hayvan aldınız?"

"Ne güttüğümüze bir bakın," diye yanıtladı Pilgrim.

"Peki bu kim?" diye sordu şeytan, Sha Monk'a dönerek. "O bir hayvan tüccarı," dedi Pilgrim. "Ona hâlâ birkaç gümüş tael borcumuz var ve ödemesini yapabilmesi için onu evine götürüyoruz. Nereye gidiyorsunuz?"

Zebani, "Saygıdeğer büyük kralı yarınki festivale davet etmek için Bambu Düğüm Dağı'na gidiyorum" dedi.

Konuşmanın akışını takip eden Hacı hemen ona, "Toplam kaç kişi davet edildi?" diye sordu.

"Saygıdeğer büyük kral masanın başında olacak elbette," dedi zebani. " Yüce kralımız ve dağımızın komutanları da dahil olmak üzere, yaklaşık kırk kişi olacak."

Bu şekilde sohbet ediyorlardı ki Sekiz Kural konuştu: "Hadi gidelim! Hayvanlar dağıldı!"

"Sen onları topla," dedi Hacı, "ben de bir göz atabilmek için ondan davetiyeyi isteyeyim."

Zebani, Hacı'nın kendi ailelerinden biri olduğunu düşündüğü için kutuyu açtı ve Hacı'ya vermek üzere davetiye kartını çıkardı. Hacı kartı açtı ve üzerinde şu mesajın yazılı olduğunu gördü:

Pilgrim okuduktan sonra kartı zebaniye geri verdi, o da kutuya geri koydu ve güneydoğuya doğru yola çıktı.

"Ağabey," diye sordu Sha Monk, "kartta ne yazıyor?"

"Bu bir muckrake festivalini kutlamak için bir davetiye. Gönderen kendini böyle tanıtıyor:

"Torununuz Sarı Aslan, yüz kere el pençe divan duruyor." Davetiyenin gönderildiği kişi büyük usta, bir "Dokuz Katlı Numina İlkel Bilge"." Bunu

duyan Sekiz Kural güldü ve "Bu yaşlı Hog'un malı olmalı!" dedi.

"Bunun senin mülkün olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu Pilgrim.

Sekiz Kural dedi ki, "Eskilerin bir sözü vardır: "Uyuz bir domuz, altın saçlı aslanın özel düşmanıdır." Bu yüzden bunun yaşlı Hog'un malı olduğunu söylüyorum."

Üçü sohbet edip gülerken bir yandan da domuzları ve koyunları güttüler. Kısa süre sonra Kaplan Ağzı Mağarası'nı gördüler.

Kapının dışında gördükleri manzara buydu:

Her tarafta zümrüt dağlar Sıra sıra dizilmiş şehirler gibi. Yeşil sarmaşıklar sarar kayalıkları; Yüksek uçurumlardan mor sarmaşıklar sarkar. Kuş sesleri ormanı istila eder; Çiçekler mağaranın girişini gölgeler. Bir Şeftali Çiçeği Mağarası, münzevilerin sahip olacağı türden.

Mağaraya yaklaştıklarında, çiçeklerin ve ağaçların altında gezinen yaşlı ve genç canavar ruhlardan oluşan rengârenk bir ekip buldular. Sekiz Kural'ın hayvanları güderken "Ho! Ho!" diye homurdanması dikkatlerini çekti ve hepsi kendi ev halkının üyeleriyle tanışmak için öne çıktı. Domuzların ve koyunların peşinden gidip onları bağlamaya başladıklarında, kargaşa içerideki canavar kralı alarma geçirdi ve o da bir düzine küçük canavarı dışarı çıkarıp sordu: "Demek ikiniz döndünüz? Kaç tane domuz ve koyun aldınız?"

"Sekiz domuz ve yedi koyun," diye yanıtladı Hacı, "toplam on beş hayvan. Domuzların fiyatı on altı gümüş tael, koyunların fiyatı ise dokuz tael olmalı. Daha önce yirmi tael almıştık. Şimdi hâlâ beş tael borcumuz var. Parasını almak için gelen tüccar bu." Bunu duyan canavar-kral emri verdi:

"Küçükler, beş gümüş getirin ve adamı gönderin." Hacı dedi ki, "Bu tüccar sadece parası için gelmedi. Bayramı da kutlamak istiyordu."

Öfkelenen canavar-kral onu azarlayarak şöyle dedi: "Ne kadar düzenbazsın sen Çılgın Çocuk! Senin sadece alışveriş yapman gerekiyordu. Neden festivalden kimseye bahsetmek zorunda kaldın?"

Sekiz Kural yaklaştı ve şöyle dedi: "Lordum, edindiğiniz hazineler gerçekten de dünyada nadir bulunuyor. Onlara bir göz atmasına izin vermenin nesi yanlış?"

"Sen de bir baş belasısın, Kaypak Çocuk!" diye tersledi canavar. " Hazinelerimi Yeşim Çiçeği Bölgesi'ndeki şehirden aldım. Eğer bu tüccar onları görür ve bölgede yayarsa, prens bunu duyabilir. O zaman buraya bakmaya gelirse, ben ne yaparım?"

"Lordum," dedi Pilgrim, "bu tüccar Kuzeybatı Pazarı "nın arkasından geliyor. Şehirde yaşayan biri değil. Oraya gidip nasıl haber yayabilir ki? Ayrıca, biraz aç ve ikimiz de yemek yemedik. Eğer evde şarap ve yiyecek varsa, lütfen ona biraz verin ve sonra onu gönderin."

Daha konuşmasını bitirmemişti ki küçük bir canavar ona beş gümüş verdi.

Gümüşü Sha Monk'a veren Hacı, "Tüccar, gümüşü al. Ben seni biraz yemek yemen için arka tarafa götüreceğim."

Kendini cesur olmaya zorlayan Sha Monk, Sekiz Kural ve Hacı ile birlikte mağaranın içine girdi. İkinci kattaki salona ulaştıklarında, ortada bir adak masasının kurulduğunu gördüler; masanın üzerinde rengârenk ışıltısıyla göz kamaştıran dokuz uçlu muckrake duruyordu.

Doğu duvarında altın çemberli bir asa, batıda ise ateşten bir asa duruyordu. Onları takip eden canavar-kral, "Tüccar, ortadaki ışıklı şey muckrake. Ona bakabilirsin ama buradan ayrıldıktan sonra bundan kimseye bahsetme." Sha Monk başını salladı ve ona teşekkür etti. Ne yazık ki!

Birisi onun malını gördüğünde, kesinlikle onun peşine düşecektir.

Sekiz Kural hayatı boyunca aceleci bir insan olmuştu. Muckrake'i gördüğünde, daha fazla çene çalmaya niyetli değildi. Masaya doğru koştu ve iki eliyle masayı kavrayarak gerçek formuna dönüştü ve canavar ruhun yüzüne vurdu. Bizim Hacı ve Sha Monk da kendi silahlarını kapmak ve gerçek formlarına geri dönmek için iki duvara doğru koştular.

Üç kardeş çılgınca saldırmaya başlayınca, zalim kral aceleyle arka tarafa çekildi ve oradan uzun saplı ve keskin bıçaklı dört ışıklı bir kürek aldı. Avluya geri dönerek üç silahın önünü kesti ve "Siz kimsiniz ki hazinelerimi benden çalmak için hile yapmaya cüret ediyorsunuz?" diye bağırdı.

"Seni hırsız kıllı yumru!" diye azarladı Pilgrim. "Demek bizi tanımıyorsun! Bizler Doğu Ülkesi'nden bilge bir keşiş olan Tripitaka Tang'ın öğrencileriyiz. Yeşim Çiçeği Bölgesi'nde seyahat belgelerimizi onaylattığımızda, oradaki soylu prens üç oğlundan bize öğretmen olarak boyun eğmelerini ve bizden dövüş sanatlarını öğrenmelerini istedi. Hazinelerimiz, dövülmekte olan silahlarına model teşkil edeceği için onları avluda bıraktık ve gece boyunca siz hırsız kıllı yumrular tarafından çalındı. Ve siz bunun yerine hazinelerinizi çalmak için bir hile kullandığımızı söylüyorsunuz! Kaçmayın! Üç silahımızın sizin için neler hazırlayabileceğinin tadına bakın!"

Canavar-ruh ona karşı koymak için hemen küreğini kaldırdı. Böylece avludan ön kapının ötesine kadar uzanan bir savaş başladı. Şu üç keşişin bir şeytanı nasıl sıkıştırdığına bakın. Muhteşem bir dövüştü!

Değnek rüzgar gibi sallanır; Tırmık yağmur gibi iner. Asa gökyüzünü sisle doldurmak için yukarı kalkar; Kürek bulutları renklendirmek için uzanır. Büyük zinoberleri rafine eden üç tanrı gibi- Alevler, renkler hayaletleri ve tanrıları korkuturdu. Hacı, gücünü en iyi kullanabilen kişidir. Canavar hazineleri çaldı, ne kadar küstah! Sekiz Kural, Göksel Sazlık, şimdi gücünü gösteriyor; Sha Monk, büyük savaşçı, iyi ve güçlü. Kardeşler, birleşin, akıllı cihazlarını kullanın Ve Kaplan Ağzı

Mağarası'nda bir kavga çıkar. O şeytan serttir ve kurnazlıklarını kullanır:Dört sağlam kahraman böylece iyi bir maç yaparlar. Bu sefer güneş batıyayönelene kadar dövüşürler, Canavar zayıf düştüğünde ve ayaktaduramadığında.

Leopar Başı Dağı'nda uzun süre dövüştükten sonra, canavar ruh artık rakiplerine dayanamadı. Sha Monk'a "Küreğime dikkat et!" diye bağırdı ve Sha Monk darbeyi savuşturmak için kenara çekildiğinde, böylece açılan delikten kaçtı. Rüzgârı arkasına alarak güneydoğuya doğru hızla ilerledi. Sekiz Kural onu takip etmek üzereydi ki Hacı, "Bırak gitsin. Eski bir atasözünde söylendiği gibi, "Çaresiz haydut takip edilmemelidir." Onun yerine geri çekilme yolunu keselim."

Sekiz Kural kabul edildi.

Mağaranın girişine kadar giden üçü, yaşlı genç demeden o yüz küsur canavar ruhun hepsini katletti.

Bunlar aslında kaplanlar, kurtlar, leoparlar, atlar, geyikler ve dağ keçileriydi. Sonra Büyük Bilge sihrini kullanarak mağaradaki tüm değerli eşyaları, öldürülen canavarların leşlerini ve oraya sürülen domuz ve koyunları yukarı taşıdı. Sha Monk kurumuş odunlarla bir ateş yaktı ve Sekiz Kural kulaklarını sallayarak güçlü bir rüzgâr estirdi. Böylece tüm inin içi boşaltıldı; ardından mağaradan çıkarılan eşyaları alıp şehre döndüler.

O sırada şehir kapıları henüz kapanmamıştı çünkü insanlar henüz çekilmemişti. Yaşlı prens ve oğulları Tang Keşişi'yle birlikte Gazlı Bez Kurutma Köşkü'nde beklerken birden avlunun ölü hayvanlar, canlı domuzlar ve koyunlarla dolu olduğunu ve bazı güzel mücevherlerin ve giysilerin havadan aşağı atıldığını gördüler. Sonra "Usta, zaferle döndük!" haykırışını duydular.

Prens hemen teşekkür etti ve Yaşlı Tang sevinçle doldu. Üç genç prens dizlerinin üzerine çöktüğünde, Sha Monk onları kaldırdı ve "Henüz bize teşekkür etmeyin. Burada neyimiz varmış bir bakalım."

"Bunların hepsi nereden geliyor?" diye sordu yaşlı prens.

"O kaplanlar, kurtlar, leoparlar, atlar, geyikler ve dağ keçileri," dedi Hacı gülümseyerek, "şeytana dönüşmüş ruhlar. Silahlarımızı geri almayı başardık ve kapılarından savaşarak çıktık. Yaşlı canavar aslında altın saçlı bir aslan. Dört ışıklı bir kürek kullanarak, güneydoğuya doğru canını kurtarmak için kaçmadan önce alacakaranlığa kadar bizimle savaştı. Onu takip etmek yerine, geri kalan tüm zebanileri katlederek ve bu değerli eşyalarını geri getirerek geri çekilme yolunu ortadan kaldırdık."

Yaşlı prens duydukları karşısında hem sevindi hem de telaşlandı: Zafer onu sevindirmişti ama canavarın intikam almak için geri dönme ihtimali de onu telaşlandırıyordu.

"Lütfen endişelenmeyin, Majesteleri," dedi Hacı. "Konuyu ben de değerlendirdim ve gerekli önlemleri alacağım. Yola çıkmadan önce bu olayı sizin için kesinlikle temizleyeceğiz, böylece daha sonra size hiçbir zarar gelmeyecek. Bu öğlen oraya gittiğimizde, bir davetiyeyi teslim etmeye giden kızıl saçlı, mavi yüzlü küçük bir canavarla karşılaştık. Kartta böyle yazdığını gördüm:

Gönderenin kimliği "Torununuz Sarı Aslan" olarak belirlenmişti. O canavar ruh az önce yenilgiyle kaçtığında, konuşmak için büyükbabasının evine gitmiş olmalı. Yarın kesinlikle intikam almak için bizi aramaya gelecekler. O zaman sizin için bu canavarları temizleyeceğiz."

Yaşlı prens ona teşekkür etti ve akşam maigresinin servis edilmesini istedi. Üstat ve öğrenciler yemeklerini yedikten sonra çekildiler ve biz de şimdilik onları yalnız bırakalım.

Bunun yerine size güneydoğuya yönelen ve gerçekten de Bambu Düğüm Dağı'na kaçan canavar-ruhu anlatacağız. O dağda Dokuz Kıvrımlı Mağara adında bir mağara-mesken vardı. Orada yaşayan Ninefold-Numina Primal Sage, o gece bacakları hiç aşağı inmeyen canavar-ruhun büyükbabasıydı. rüzgârı takip etti. Beşinci saatte mağaranın girişine varmış ve kapıyı çaldıktan sonra içeri alınmış. Küçük

bir canavar ona şöyle dedi: "Yüce Kral, Küçük Mavi Surat dün gecedavetinizi iletmek için geldi ve Saygıdeğer Babamız ondan bu sabahakadar kalmasını istedi, böylece onunla birlikte muckrake festivalinizekatılabilecekti. Nasıl oluyor da bu kadar erken bir saatte başka bir davetibizzat iletmek için geliyorsunuz?"

"Ne diyeceğimi bilmiyorum," diye yanıtladı canavar-ruh, "ama festival falan olmayacak!"

O konuşurken, Küçük Mavi Yüz dışarı çıktı ve "Büyük Kral, neden buradasınız? Saygıdeğer Büyük Kral Baba kalkar kalkmaz benimle birlikte festivalinize katılacak."

Ancak canavar-ruh tek kelime etmeden sadece elini sinirli bir şekilde sallayabildi.

Kısa bir süre sonra yaşlı canavar ayağa kalktı ve ziyaretçisini içeri çağırdı. Canavar-ruh silahını bırakıp dizlerinin üzerine çöktüğünde, yanaklarından süzülen gözyaşlarına engel olamadı.

"Değerli torunum," dedi yaşlı canavar, "dün bana bir davetiye göndermiştin ve ben de bu sabah festivaline katılmak üzereydim. Şimdi bizzat geldin bile. Ama neden bu kadar üzgün ve sıkıntılısın?" Canavar-ruh eğilerek şöyle dedi: "Torununuz geçen gece ay ışığında keyifli bir gezintiye çıkmıştı ki Yeşim Çiçeği Bölgesi'nin üzerinde gökyüzünü kaplayan bir parıltı gördü. Araştırmak için acele ettiğimde, kraliyet konutunun avlusunda üç ışıklı silah buldum: altına batırılmış dokuz çatallı bir muckrake, bir hazine asası ve altın çemberli bir çubuk. Torununuz onları sihirle geri getirdikten sonra, Güzel Bir Muckrake Festivali düzenlemek istedi. Küçüklere, kutlama ve büyükbabamızın eğlenmesi için bir ziyafet hazırlamak üzere domuz, koyun ve çeşitli meyveler satın almaları söylendi. Dün Mavi Surat'ı davetiyeyi size ulaştırması için gönderdikten sonra, domuz ve koyunları satın almasını istediğim Çılgın Çocuk birkaç hayvanı güderek geri döndü.

Yanında bir tüccar getirmişti, ona olan borcumuzu tahsil etmeye gelmiş ve festivale gözlemci olarak katılmak için ısrar etmişti. İlk başta torununuz bunu reddetti, çünkü dışarıda yanlış kişilere haber yaymasından korktum. Sonra aç olduğunu iddia etti ve yemek istedi. Ben de ona yemek için içeri girmesini söyledim. İçeri girip silahları gördüklerinde kendilerinin olduğunu iddia ettiler. Aslında her biri silahlardan birini ele geçirdi ve sonra orijinal formuna dönüştü: biri kıllı yüzlü ve gök gürültüsü tanrısı gagalı bir rahipti, biri uzun burunlu ve kocaman kulaklı bir rahipti ve biri de koyu, kasvetli tenli bir rahipti. İyi ya da kötü olduğuna bakmaksızın, hepsi savaşmak istediklerini çılgınca haykırdılar. Mütevazı torununuz onlara karşı koymak için hemen dört ışıklı küreği eline aldı ve aynı zamanda böyle bir hileye başvurmaya cüret ettikleri için kim olduklarını öğrenmeye çalıştı. Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından Batı Cenneti'ne gitmek üzere gönderilen Tang Keşişi'nin müritleri olduklarını iddia ettiler. Kendilerinden dövüş sanatlarını öğrenmek isteyen genç prensler tarafından alıkonulduklarında şehirden geçiyorlardı ve reçetelerini onaylatıyorlardı.

Onların üç silahı kopyalanmak üzere model olarak bahçeye yerleştirilmişti ve ben onları çaldım. Bana yaptıkları öfkeli saldırının açıklaması buydu. Ama hepsi de çok yetenekli görünen o üç rahibin isimlerini bilmiyorum. Torununuz tek başına üçüne karşı koyamazdı. Ben de yenilgiye uğrayarak büyükbabamın yanına kaçtım, sizin bana yardım etmek için silahlanacağınızı ve intikam almak için o rahipleri yakalayacağınızı umuyordum. Bu torununuza olan sevginizin büyük bir simgesi olacaktır." Yaşlı canavar bu sözleri duyunca bir süre sessizlik içinde düşündü. Kıkırdayarak şöyle dedi: "Demek onlar! Benim değerli torunum,

işe bulaştırarak hata yaptın!"

"Onların kim olduğunu biliyor musunuz, büyük usta?" diye sordu canavar-ruh.

"Uzun burunlu ve kocaman kulaklı olan," dedi yaşlı canavar, "Zhu Sekiz Kural'dır ve koyu, kasvetli tenli olan da Sha Monk'tur. Bu ikisi hâlâ iyi durumda. Ama kıllı bir yüzü ve gök tanrısı gagası olanın adı Hacı Güneş. Bu kişinin gerçekten de muazzam büyü güçleri var. Beş yüz yıl önce Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olduğunda, Cennet'ten gelen yüz bin savaşçı bile onu yakalayamadı. Dahası, kendini fesat çıkarmaya adamıştır.

İster bir dağı yağmalasın, ister bir okyanusu devirsin, ister bir mağarayı yıksın, ister bir şehri kuşatsın, sorun yaratma konusunda gerçek bir şampiyondur!

nasıl kışkırtabilirsin? Pekala, ben de seninle geliyorum. O adamı ve Yeşim Çiçeği prenslerini de yakalayacağım, sadece duygularınızı rahatlatmak için."

Canavar-ruh teşekkür etmek için eğildi.

Yaşlı canavar hemen çeşitli torunlarını huzuruna çağırdı: Gibbon-Lion,

Kar Aslanı, Suanyi,

Baize,

Wildcat ve Elephant-Baiter. Sarı Aslan önderliğinde, her biri keskin bir silah aldı ve Leopar Başı Dağı'na ulaşmak için şiddetli bir rüzgâra bindi. Orada güçlü bir ateş ve duman kokusuyla karşılaştılar ve ağlama sesleri duydular. Daha dikkatli baktıklarında, Freaky ve Shifty'yi efendileri için hıçkıra hıçkıra ağlarken buldular.

"Siz gerçek Freaky Child mısınız yoksa sahte Freaky Child mı?" diye çıkıştı canavar ruh onlara doğru yürürken.

İki zebani dizlerinin üzerine çöktü. Diz çöküp gözyaşlarını tutmaya çalışırken, iki zebani şöyle dedi: "Nasıl yalan söyleyebiliriz? Dün domuz ve koyun satın almak için parayı aldık. Dağın batısındaki ana yola vardığımızda, kıllı yüzlü ve yıldırım gagalı bir rahiple karşılaştık. Bize bir kez tükürdü ve hemen bacaklarımız güçsüzleşti ve ağzımız kapandı. Ne

konuşabiliyor ne de yürüyebiliyorduk. Bizi itti ve gümüşlerimizi aradı.Tabletlerimizi de aldı. Az öncesine kadar ikimiz de kendimizegelememiştik. Eve vardığımızda duman ve ateş henüz sönmemişti amatüm binalarımız yanmıştı. Efendimizi ya da kaptan ve subaylardanherhangi birini göremediğimiz için burada kaldık ve ağladık. Bu yangınnasıl başladı ki?" Bunu duyduğunda canavar-ruh gözlerinden fışkıranyaşlara engel olamadı. İki ayağıyla yere vurarak kin dolu bir şekildebağırdı: "Baldie! Sen çok kötüsün! Böyle kötü bir şeyi nasıl yapabildin?Mağara evimin içini boşalttın, güzel karımı yakarak öldürdün ve tümailemi ve eşyalarımı benden çaldın! O kadar kızgınım ki ölebilirim! Okadar kızgınım ki ölebilirim!"

Yaşlı canavar Gibbon-Lion'dan onu sürüklemesini istedi ve ona şöyle dedi: "Değerli torunum, işler bu aşamaya geldiğinde, sinirlenmenin sana bir faydası olmaz. Bunun yerine canlılığımızı koruyalım ki gidip valilik şehrindeki o keşişleri yakalayabilelim." Feryadını durdurmayı reddeden canavar-ruh, "Saygıdeğer Baba! Baba! Bu dağ evim bir günde inşa edilmedi! Şimdi o kelp tarafından tamamen harap edildi! Ne için yaşamak zorundayım?"

Ayağa kalkmaya çalıştı ve eğer Kar Aslanı ve Gibbon Aslanı onu yalvarışlarıyla durdurmasaydı, kendini öldürmek için kafasını bir kayaya çarpacaktı. Bir süre sonra dağdan ayrıldılar ve şehre doğru yola koyuldular.

Çalkantılı rüzgâr ve başgösteren sis yaklaştığında, başkentin dört bir yanındaki halk öylesine dehşete kapıldı ki, kadın erkek herkes evlerini ya da mallarını umursamadan şehre kaçtı. Onlar içeri girdikten sonra kapılar sıkıca kapatıldı; bu arada birileri saraya doğru koşarak "Felaket! Felaket!"

Prensler ve Tang Keşişi bu haberi duyduklarında Gazlı Bez Kurutma Köşkü'nde kahvaltının tadını çıkarıyorlardı. Sormak için dışarı çıktıklarında halk, "Büyük bir canavar ruh grubu şehre yaklaşıyor, kum ve taşları savuruyor, rüzgar ve sis püskürüyor" dedi.

"Ne yapacağız?" diye haykırdı yaşlı prens dehşet içinde.

"Hepiniz sakin olun!" dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Bu, Kaplan Ağzı Mağarası'ndan dün yenilgiyle güneydoğuya doğru kaçan canavar-ruh olmalı. Şimdi o sözde Dokuzuncu Kat-Numina İlkel Bilgesi ile bir araya gelerek buraya geldi. Biz kardeşler onları karşılamak için dışarı çıkalım. Dört kapının kapatılmasını emredin ve şehri korumaları için adam çağırın."

Prens gerçekten de şehir kapılarının kapatılması emrini verdi ve silahlı adamlar surlara çıkmaya çağrıldı. Prens, üç oğlu ve Tang Keşişi ile birlikte şehrin kulesinde yoklama yaptı. Hacı ve iki kardeşi, güneşi silen sancakların dalgalanması ve gökyüzünü dolduran top ateşi arasında, düşmanlarıyla yüzleşmek üzere şehri bulut ve sis arasında terk ettiler. Böylece

Afinite eksikliği, sapkın düşmanları olan iblislerin bilge silahlarını kaybetmelerine neden olmuştu.

Bu savaşın nasıl sonuçlanacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第090回 · Bölüm 90

Ustalar ve aslanlar, öğretmenler ve öğrenciler, hepsi Tek'e dönüyor Hırsızlar ve Tao, tuzaklar ve Budizm, sessiz Dokuzuncu Kat-Numina

Size Sekiz Kural ve Sha Monk ile birlikte şehir dışına çıkan Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. Canavar ruhlarla yüz yüze geldiklerinde, onları çeşitli renklerde bir grup aslan olarak buldular:

Sarı Aslan Ruhu önde, Suanyi Aslanı ve Fil Yemi solunda, Baize Aslanı ve Yaban Kedisi sağında, Gibbon Aslanı ve Kar Aslanı ise arkada yer alıyordu. Grubun ortasında dokuz başlı bir aslan ve onun yanında da elinde çiçek desenli brokar bir flama tutan şeytan Mavi Yüzlü Çocuk vardı.

Çocuk Kaypak ve Çılgın ile Çocuk Çılgın ve Kaypak, kuzeye doğru düzenli bir şekilde dururken iki kırmızı sancağı yüksekte tutuyordu.

Her zaman gözü pek olan Sekiz Kural onlara doğru yürüdü ve "Sizi hırsız şeytanlar! Buraya gelmek için bu birkaç kıllı yumruyu toplamak için nereye gittiniz?"

Sarı Aslan Ruhu dişlerini göstererek, "Seni kanunsuz ve gaddar bonze!" diye bağırdı. "Dün üçünüz birden bana saldırdınız ve ben yenildim. Üstünlük sağlamanız yeterli değil miydi? Neden mağara evimi yakacak, dağ evimi mahvedecek ve tüm akrabalarıma zarar verecek kadar zalim olmak zorundaydınız? Sana olan düşmanlığım denizler kadar derin! Kaçma! Saygıdeğer babanın küreğinin tadına bak."

Sevgili Sekiz Kural! Aslanı yukarı kaldırdığı tırmığıyla karşıladı.

İkisi henüz bir araya gelmişti ve henüz bir karara varılamamıştı ki, demir bir kaltrop kullanan Gibbon Aslanı ve üç köşeli bir sopa kullanan Kar Aslanı Ruhu da saldırmak için ilerledi. "Hoş geldiniz!" diye bağırdı Sekiz Kural ve Sha Monk kendi tarafında, yardım etmek için hızla ateş

yönlendirici asasını çıkardı. Ardından Suanyi Spirit, Baize Spirit,Elephant-Baiter ve Wildcat ileri atıldı ve altın kubbeli sopasını kavrayanBüyük Bilge Güneş tarafından karşılandılar. Suanyi bir sopa, Baize bronzbir tokmak, Elephant-Baiter çelik bir mızrak ve Wildcat bir savaş baltasıkullanıyordu. Bu yedi aslan ruhu ve bu üç vahşi rahip böylece büyük birsavaşa tutuştu!

Tokmak, sopa, mızrak ve üç köşeli sopa, Dört ışıklı kürek, demir kaltrop ve bir balta- Yedi keskin silahı olan yedi aslan Kükreyip bağıran üç rahibin etrafını sarın. Büyük Bilge'nin demir çubuğu İnsanlar arasında nadir bulunan, Sha Monk'un hazine asası. Sekiz Kural, sanki vebalı gibi, dehşet saçan parlak bir muckrake ile öne çıkar. Önde ve arkada savuştururlar güçlerini; Sağda ve solda hücum ederler, çünkü hepsi korkusuzdur. Surların üstündeki prensler güç verirler Gonglar ve davullar çalarak yüreklerini coşturmak için. İleri geri bastırarak sihirli güçlerini kullanırlar Ve gök ve yer belirsizleşene kadar savaşırlar.

Bu canavar ruhlar Büyük Bilge ve iki yoldaşıyla yarım gün boyunca savaştı ve geç oldu. Sekiz Kural'ın ağzı köpürüyordu ve bacakları giderek zayıflıyordu. Tırmığını son bir kez gönülsüzce sallayarak kaçmak için döndü.

"Nereye gidiyorsunuz? Dikkat et!" diye bağırdı Kar Aslanı ve Gibbon Aslanı. Bizim Salak yeterince hızlı kaçamadı ve sopadan omurgasına bir darbe aldı. Yere yığılırken tek mırıldanabildiği "Bitti! Bitti!" Onu kıllarından ve kuyruğundan yakalayan iki ruh, Sekiz Kural'ı dokuz başlı aslana göstermek için sürükleyerek götürdüler ve "Büyük Usta, birini yakaladık" dediler.

Sha Monk ve Pilgrim de yenilgiye uğradıklarında konuşmalarını daha yeni bitirmişlerdi. Çeşitli canavar ruhlar birbirlerini kovalarken, Hacı bir demet saç teli kopardı, onları çiğneyerek parçalara ayırdı ve tükürerek " Değişim!" diye bağırdı.

Bir anda yüzlerce küçük Hacıya dönüştüler ve Baize, Suanyi, Fil Yemi, Vahşi Kedi ve altın saçlı aslan canavarını tamamen kuşattılar. Sha Monk ve Pilgrim daha sonra geri döndüler ve onlar da savaşa daldılar. Gece çöktüğünde Suanyi ve Baize'yi yakaladılar, ancak Wildcat, Elephant-Baiter ve Golden Hair kaçmayı başardı. Yaşlı şeytan torunlarından iki aslanın kaybolduğunu öğrenince şu talimatı verdi:

"Zhu Eight Rules'u bağlayın ama canını almayın. İki aslanımızı geri getirene kadar bekleyin, biz de Sekiz Kural'ı onlara geri verelim. Eğer iki aslanımıza zarar verecek kadar aptallarsa, Sekiz Kural'a bunu hayatıyla ödetiriz."

O gece çeşitli canavarlar şehrin dışında dinlendiler ve şimdilik onları orada bırakacağız.

Şimdi size iki aslan ruhunu şehrin yakınına çektiren Büyük Bilge Güneş'ten bahsedeceğiz. Yaşlı prens onları görünce şehrin kapılarının açılmasını emretti ve aslan ruhlarını bağlayıp içeri götürmeleri için iplerle otuz kadar muhafız gönderdi. Büyük Bilge Güneş sihirli saçlarını aldıktan sonra Sha Monk ile birlikte Tang Monk'u görmek için şehrin kulesine çıktı.

"Bu oldukça şiddetli bir savaştı!" dedi Tang Keşişi. "Sence Wuneng Yaşamak mı?"

"Sakin ol!" diye cevap verdi Pilgrim. "Bu iki canavar ruhu yakaladığımızdan beri,

onlar ona zarar vermeye asla cesaret edemez. Bu iki ruhu sıkıca bağlayalım, böylece yarın Sekiz Kural ile değiştirilebilirler." Hacı'nın önünde diz çöken üç genç prens, "Efendimiz savaşa ilk girdiğinde sizden sadece bir tane gördük. Ancak daha sonra yenilgi numarası yaptığınızda, birdenbire yüzünüzden fazlası ortaya çıktı. Canavar ruhları yakalayıp şehrin yanına döndüğünüzde, bir kez daha tek bir kişi oldunuz. Bu ne tür bir sihirdi?"

"Vücudumda," diye yanıtladı Hacı gülerek, "seksen dört bin kıl var. Onlardan biri benden on tanesine dönüşebilir ve on tanesi de yüz tanesine dönüşebilir. Aslında, dönüşüm milyonlara ve milyarlara kadar büyüyebilir. Bu, bedenin ötesindeki bedenin büyüsüdür." Prensler birbiri ardına saygılarını göstermek için başlarını yere değdirdiler ve ardından yemek yemeleri için kuleye yemek getirildi. Siperdeki her mazgala fenerler, bayraklar, saat çıngırakları, gonglar ve davullar yerleştirildi. Askerlere nöbetleri duyurma, haberleşme okları gönderme, topları ateşleme ve savaş naraları atma konusunda gayretli olmaları söylenirdi.

Çok geçmeden şafak sökmüş. Yaşlı şeytan, Sarı Aslan Ruhu'nu huzuruna çağırarak ona bu planı verdi:

"Bugün hepiniz kendinizi zorlamalı ve Hacı ile Sha Monk'u yakalamaya çalışmalısınız. Ben de gizlice havada süzülerek şehre yükseleyim ve yaşlı prens ve oğullarıyla birlikte efendilerini ele geçireyim. Bundan sonra, zaferle dönüşünüzü beklemek için önce Dokuz kıvrımlı Eğri Mağara'ya geri döneceğim."

Planı kabul eden Sarı Aslan, Gibbon Aslanı, Kar Aslanı, Fil Yemi ve Yaban Kedisi'ne önderlik ederek, her biri silahını kavradı ve çalkantılı rüzgâr ve kaynayan sisin ortasında savaşı kışkırtmak için şehre yaklaştı. Bu tarafta Pilgrim ve Sha Monk korkuluktan aşağı atladı ve bağırdı, " Kanunsuz şeytanlar! Kardeşimiz Sekiz Kuralı hemen geri getirin, biz de canınızı bağışlayalım! Aksi takdirde, sizi un ufak edeceğiz!"

Bu canavar ruhlar elbette daha fazla konuşmaya izin vermediler. İleri atıldıklarında, Büyük Bilgemiz ve yoldaşı bu beş aslana karşı koymak için zekâlarını kullandılar. Bu savaş dünkünden oldukça farklıydı:

Hırçın, uğuldayan bir rüzgar yeryüzünü kasıp kavuruyor, Karanlık, ağır bir sis gökyüzünü siliyor. Uçan toprak ve taş hayaletleri ve tanrıları korkutur; Devrilen ağaçlar ve ormanlar kaplanları ve kurtları korkutur. Mızrak zalimdir, balta ışık saçar; Caltrop, sopa ve kürek hepsi acımasızdır. Pilgrim'i bütün olarak yutmayı ne kadar isterlerdi! Ya da o

cılız Sha Monk'u canlı yakalamayı! Büyük Bilge'mizin bu uyumlu sopasıen akıllıca saplanır, döner, savrulur ve bükülür. Cesur Sha Monk'un buşeytan yönlendirici asası İlahi Sisler Salonu'nun ötesinde büyük bir ünesahiptir. Bu seferki eylemleri, Batı'nın ruhlarını süpürmek için büyüksihirli güçlere sahip.

Birden fazla renkte kürkleri olan beş aslan ruhu ile Sha Monk ve Pilgrim arasındaki savaş en hararetli anına ulaştığında, yaşlı şeytan kara bir buluta binerek şehrin kulesine tırmandı. Tek yapması gereken kafasını sallamaktı ve surdakiler -çeşitli görevliler ve muhafızlar- o kadar korktular ki hepsi siperden aşağı yuvarlandı. Hızla kulenin içine girdi ve ağzı açık bir şekilde Tripitaka'yı, yaşlı prensi ve oğullarını yakaladı. Sonra kuzeydeki noktaya geri döndü ve Sekiz Kural'ı başka bir ağzıyla yakaladı. Gördüğünüz gibi, toplam dokuz başı vardı ve bu nedenle dokuz ağzı vardı. Bir ağzında Tang Keşişi, ikincisinde Sekiz Kural, üçüncüsünde yaşlı prens, dördüncüsünde en büyük genç prens, beşincisinde ikinci genç prens ve altıncısında üçüncü genç prens bulunuyordu. Altı ağızda altı kişi varken, hâlâ üç ağzı boştu! "İlk ben gidiyorum!" diye kükredi. Bu beş genç aslan ruhu büyük ustalarının zaferini gördüklerinde, her zamankinden daha saldırgan oldular.

Hacı da surdaki kargaşayı duydu ve onların oyununa geldiğini hemen anladı. Hemen Sha Monk'u dikkatli olması için uyararak, her iki kolundaki tüm kılları kopardı ve tükürmeden önce çiğneyerek parçalara ayırdı: anında yüzlerce ve binlerce küçük Pilgrim'e dönüştüler. Saldırmak için ileri atıldıklarında, Gibbon Aslanı'nı sürüklediler, canlı Kar Aslanı'nı ele geçirdiler, Fil Yemi'ni yakaladılar, Yaban Kedisi'ni devirdiler ve Sarı Aslan'ı öldüresiye dövdüler. Ancak bu vahşi arbededen Mavi Suratlı Çocuk, Kaypak ve Çılgın ve Kaypak kaçmayı başardı.

Surdaki görevliler olanları görünce şehrin kapılarını bir kez daha açtılar ve beş aslan ruhunu bağlamak için ipler getirdiler. İçeriye sürüklendikten sonra ve daha atılmadan önce, gözü yaşlı bir kraliçe Hacı'nın önünde eğilerek şöyle dedi: "Ey ilahi efendi! Majesteleri, oğulları ve efendiniz

hayatlarını kaybetmiş olabilirler! Bu ıssız şehre ne olacak?"

"Saygıdeğer Kraliçe, lütfen üzülmeyin," dedi Büyük Bilge, sihirli kıllarını geri alırken onun önünde eğilerek. "Bu yedi aslan ruhunu yakaladığım için, yaşlı canavarın büyüsü tarafından kaçırılmış olsalar bile, efendimin veya Ekselanslarının ve varislerinin zarar göreceğini sanmıyorum. Ertesi sabah erkenden, biz iki kardeş o dağa gideceğiz. Size söz veriyoruz, yaşlı canavarı yakalayacağız ve dört prensi size geri vereceğiz." Kraliçe ve diğer saray kadınları bunu duyduklarında, h e p s i Hacı'nın önünde diz çöktü ve "Majestelerinin ve varislerinin hayatlarının korunması ve kraliyet egemenliğinin sonsuza dek kurulması için içtenlikle dua ediyoruz!" dedi.

Selamlamalarının ardından her biri saraya döndü ve kendini tutmakta zorlandı. Gözyaşları.

Hacı bu talimatı çeşitli görevlilere verdi:

"Öldüresiye dövdüğümüz Sarı Aslan Ruhu'nun derisini yüzün ve geri kalanları

hapsedin. altı yaşayanın. Yemekten sonra dinlenebilmemiz için bize biraz vejetaryen yiyecek getirin. Hepiniz rahatlayabilirsiniz, çünkü size söz veriyorum ciddi bir şey olmayacak." Ertesi gün Büyük Bilge, Sha Monk'u uğurlu buluta binmesi için yönlendirdi ve kısa bir süre içinde Bambu Düğüm Dağı'nın zirvesine vardılar. Etrafa bakmak için bulutlarının yönünü aşağı indirdiklerinde, gerçekten de muhteşem yüksek bir dağ gördüler.

Bir dizi tepe engebeli Ve zirveler en sivri. Derenin derinliklerinde gürül gürül akan bir sel; Uçurumun altında süslü kokular açar. Birbiri ardına sıralanır Ve antik yollar çevreliyor. Gerçekten de turnalar çamların efendisi olmaya geliyor, Ama bulutlar kayaları ıssızlaştırmak için ayrılır. Maymunlar meyve aramak için güneş ışığıyla yüzleşir, Ve geyikler çiçeklerini bulmak için sıcaklığın tadını çıkarır. Mavi kuşun sazlı şarkıları, Oriole'nin mırıltılı notaları. İlkbaharda şeftaliler ve erikler cazibe için

yarışır; Yazın karaağaçlar ve söğütler gelişir; Sonbahar sarı çiçeklerdenbrokarlar yayar; Kış beyaz karla birlikte gelir. Dört mevsimde demuhteşem bir manzara, Ölümsüz Yingzhou Adası kadar güzel.

Zirvedeki manzaranın tadını çıkarırlarken, aniden aşağıdaki küçük bir vadiden fırlayan ve elinde küçük bir sopa tutan Mavi Yüzlü Çocuk'u gördüler.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye bağırdı Pilgrim. "Yaşlı Maymun burada!"

Küçük canavar o kadar korkmuştu ki yamaçtan aşağı yuvarlanırken, iki kardeş hevesle peşine düştü. Ancak bir anda Mavi Surat gözden kayboldu. Birkaç adım Daha sonra onları bir mağaranın önüne getirdiler ve burada damarlı kayalardan oluşan iki kapının sıkıca kapatılmış olduğunu gördüler. Kapının üst kısmında taştan bir levha vardı ve üzerinde kâtip yazısıyla şu yazı yazılıydı

Myriad-Numina Bambu Düğüm Dağı, Dokuz Kıvrımlı Eğri Mağara.

Küçük canavar içeri dalıp kapıları kapatmış ve mağaranın ortasına giderek yaşlı canavara, "Saygıdeğer Peder, dışarıda yine iki keşiş var," demiş.

Yaşlı canavar, "Büyük kralınız ve diğerleri geri döndü mü -Kibbon Aslanı, Kar Aslanı, Fil Yemi ve Yaban Kedisi?" diye sordu.

"Hiçbirini görmedim! Hiçbirini görmedim!" diye yanıtladı küçük canavar. "Sadece tepedeki iki keşiş bölgeyi tarıyor. Onları gördüğümde dönüp kaçtım. Beni buraya kadar kovaladılar ve ben de hemen kapıyı sürgüledim." Bunu duyan yaşlı canavar uzun bir süre sessiz kaldı; sonra birdenbire birkaç damla gözyaşı döktü. "Vah!" diye bağırdı. "Sarı Aslan büyük öğrencim öldü ve diğerlerinin hepsi o rahipler tarafından şehre esir götürüldü. İntikamımı nasıl alacağım?" Bir tarafta yatan, Tang Keşişi, yaşlı prens ve oğullarıyla birlikte bağlanmış ve orada acı çekmeye bırakılmış olan melankolik Sekiz Kural, yaşlı canavarın torunları

hakkındaki bu sözleriyle sevindi. "Usta, korkma!" diye fısıldadı.

"Ve Majesteleri, endişelenmeyin! Ağabeyim bir zafer kazandı ve birkaç canavar yakaladı. Yakında bizi kurtarmak için buraya gelecektir."

Konuşmasını bitirdi ve sonra yaşlı canavarın şöyle dediğini duydu: " Küçükler, burada nöbet tutun. İzin verin dışarı çıkıp o iki keşişi yakalayayım ve cezalandırmak için buraya getireyim." Şuna bir bakın! Üzerinde ne zırhı ne de elinde silahı vardı, büyük adımlarla Hacı Güneş'in bağırışlarını duyabileceği ön tarafa doğru yürüdü. Kapıları ardına kadar açarak, Hacı'ya doğru ilerlemeden önce tek bir kelime bile konuşulmasını beklemedi. Hacı onu karşılamak için demir çubuğunu sallarken, Sha Monk hazine asasını salladı ve vurdu. Yaşlı canavarın tek yaptığı kafasını bir kez sallamak oldu ve her iki tarafta dörder tane olmak üzere ağızları açık sekiz kafa daha belirdi. Çok nazik bir şekilde Hacı ve Sha Monk'u yakalayıp mağaranın içine getirdiler. "Bana biraz ip getirin!" diye bağırdı.

Kurnaz ve Çılgın, Çılgın ve Kurnaz ve Çocuk Mavi Surat bir gece önce canlarını kurtaran üç kişiydi. İki ip çıkararak rahipleri sıkıca bağladılar.

"Seni sefil maymun!" dedi yaşlı canavar. "Sen benim yedi torunumu aldın, ama ben senin dört rahibini ve dört prensini yakaladım.

Torunlarımın hayatları için adil bir takas olmalı bu! Küçükler, biraz dikenli söğüt kamışı seçin. Bu maymun kafalıya bir kırbaç cezası verelim ki Sarı Aslan torunumun intikamı alınsın."

Her biri eline bir söğüt kamışı alan bu üç küçük canavar, Pilgrim'e darbeler yağdırmaya başladı. Ancak Pilgrim'in vücudu uzun süreli bir uygulama ve arıtma sürecinden geçmişti. Bu söğüt sopalarının onun üzerindeki etkisi, bir kaşıntıyı kaşımaktan daha şiddetli değildi! Onu ne kadar sert kırbaçlarlarsa kırbaçlasınlar, ne endişe gösterdi ne de ses çıkardı. Ancak Sekiz Kural, Tang Keşişi ve prensler gördükleri manzara karşısında donup kalmışlardı. Kısa bir süre sonra kırbaçlardan bastonlar bile kırıldı ve değiştirilmeleri gerekti.

Akşama kadar bu şekilde devam etti. Hacı'nın yediği darbeler sayısızdı. Sha Monk, Hacı'nın ne kadar uzun süre dayak yediğini görünce kendini suçlu hissetti ve "Onun için yüz vuruş kadarını ben alayım!" dedi.

"Bu kadar sabırsız olma!" dedi yaşlı canavar. "Yarın dayak yiyeceksin! Her biriniz sıranızı alacaksınız!"

Dehşete kapılan Sekiz Kural, "O zaman yarından sonraki gün yaşlı Hog'un günü

olacak" dedi. Dön!"

Kırbaçlama karanlık çökene kadar bir süre daha devam etti. "K ü ç ü k l e r , Duralım!" diye bağırdı yaşlı canavar. "Lambaları yakın ve hepiniz biraz yiyecek ve içecek alın. Ben biraz kestirmek için brokar inime gidiyorum. Üçünüz de daha önce bu keşişlerin elinde acı çektiniz ve bu nedenle onları dikkatle korumalısınız. Onları biraz daha kırbaçlamadan önce yarına kadar bekleyin." Lambaları kaldıran üç küçük canavar söğüt sopalarını aldılar ve Hacı "nın kafatasına vurmaya başladılar: tik-tik-tik, tik-tik- tik, şimdi hızlı, şimdi yavaş, sanki bir çıngırağı dövüyorlarmış gibi ses çıkarıyordu. Ancak gece ilerledikçe, canavarların hepsi derin bir uykuya daldı.

Hacı hemen Geçiş büyüsünü uyguladı. Bedenini küçülttü ve iplerden dışarı tırmandı. Kürkünü silkeleyip giysilerini düzelttikten sonra kulağındaki çubuğu çıkardı. Bir sallayışta bir kova kalınlığına ve yirmi ayak uzunluğuna ulaştı. "Sizi lanetli canavarlar!" dedi üç küçük canavara. " Saygıdeğer Babanızı sayısız kez dövdünüz ama o hiç değişmedi. Bırakın da Saygıdeğer Babanız bu sopayı biraz üzerinize düşürsün ve ne olacağını görün!"

Sopayı o üç küçük şeytanın üzerine hafifçe bıraktı ve bir anda üç et köftesine dönüştüler.

Sonra Hacı lambanın fitilini çekti ve Sha Monk'u çözmeye başladı. İpler yüzünden acı çektiği için Sekiz Kural yüksek sesle, "Ağabey, ellerim

ve ayaklarım şişti! Neden önce beni çözmüyorsun?"

Idiot'un bu bağırışı yaşlı canavarı uyandırdı ve hemen ayağa fırlayarak, " Kim çözüyor ..." dedi. ?" Bunu duyan Hacı hemen lambayı söndürdü ve Sha Monk'u terk etti. Demir çubuğuyla birkaç kapıyı deldi ve kaçtı. Yaşlı canavar orta salona çıktı ve seslendi:

"Küçükler, ışıklar neden söndü? Biri mi kaçtı?"

Bir kez böyle bağırdı ama kimse ona cevap vermedi. Tekrar bağırdı ama yine cevap veren olmadı. Kendisi bir lamba yaktığında, gördüğü ilk şey yerde üç kanlı et köftesiydi. Sonra yaşlı prensin, oğullarının, Tang Keşişi'nin ve Sekiz Kural'ın hâlâ orada olduğunu gördü; sadece Hacı ve Sha Keşişi ortadan kaybolmuştu. Elinde yanan bir fenerle onları aramak için arka ve ön tarafa koştu ve Sha Monk'u verandalardan birinde bir duvarın dibinde buldu. Yaşlı canavar onu yakaladı, yere fırlattı ve daha önce olduğu gibi bağladı. Sonra Pilgrim'i aramaya devam etti. Birkaç kapının kırılmış olduğunu görünce, Hacı'nın kaçmayı başardığını anladı. Peşine düşmek yerine, mülkünü korumak için kapıları yamamaya ve onarmaya çalıştı. Şimdilik onu orada bırakalım.

Bunun yerine size, Dokuz Kıvrımlı Mağara'dan çıktıktan sonra uğurlu bulutun üzerinde Yeşim Çiçeği İlçesine geri dönen Büyük Bilge Güneş'ten bahsedeceğiz. Şehrin üzerindeki havada, bölgenin birkaç yerel ruhu ve şehrin vesayetçi tanrıları tarafından karşılandı ve hepsi eğildi.

Hacı, "Beni görmeye gelmek için neden şimdiye kadar beklediniz?" diye sordu.

"Bu mütevazı tanrılar," diye yanıtladı şehir tanrısı, "Büyük Bilge'nin Yeşim Çiçeği Ülkesi'ne indiğini zaten biliyorlardı. Değerli bir prens tarafından ağırlandığınız için sizi rahatsız etmeye cesaret edemedik. Şimdi prenslerin şeytanlarla karşılaştığını ve Büyük Bilge'nin şeytanları bastırma sürecinde olduğunu öğrendik. Bu nedenle özellikle sizi selamlamak için geldik." Hacı hâlâ sinirliydi ve onları azarlamaya başlamıştı ki Altın Başlı Muhafız, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı yanlarında başka bir

yerel ruhla göründüler. Diz çökerek, "Yüce Bilge, bu yeryüzü şeytanınıyakaladık ve buraya getirdik" dediler.

"Neden hepiniz Bambu Düğüm Dağı'nda efendimi korumuyorsunuz?" diye tersledi Hacı. "Neden burada dolanıp duruyorsunuz?" Karanlık ve Işık Tanrılarından biri, "Büyük Bilge, sen kaçtıktan sonra canavar-ruh Perde Yükselten Generali tekrar yakaladı ve onu bir kez daha bağladı. Büyüsünün ne kadar güçlü olduğunu görünce, Bambu Düğüm Dağı'nın yerel ruhunu toplayıp buraya getirdik. Bu canavar-ruhun kökenini biliyor olmalı. Büyük Bilge onu sorgulasın ki, bilge keşişi kurtarmak ve değerli prensi çektiği acılardan kurtarmak için uygun yolları bulabilsin." Hacı duyduklarından çok memnun oldu. Her tarafı titreyen yerel ruh diz çöktü ve şöyle dedi: "Geçen yıldan önce o yaşlı canavar Bambu Düğüm Dağı'na indi. Dokuz Kıvrımlı Eğri Mağara aslında altı aslanın iniydi. Ancak yaşlı canavar geldiğinden beri altı aslan da onu büyükbabaları olarak onurlandırdı ki o aslında dokuz başlı bir aslan. Kendisini Dokuz-Numina İlkel Bilgesi olarak tanımlıyor. Onu yok etmek istiyorsanız, Doğu Kutbu'ndaki Harikulade Uçurum Sarayı'na gitmeli ve efendisini getirmelisiniz. Sadece o kişi ve başka hiç kimse ona boyun eğdirme gücüne sahip değildir." Hacı bunu duyduğunda, kendi kendine düşünerek uzunca bir süre düşündü:

"Doğu Kutbundaki Harikulade Cliff Sarayı, Büyük Monad'ın Kurtarıcı Göksel Değeri'dir. Onun yük hayvanı tam olarak dokuz başlı bir aslandır. Bu durumda ..."

Hemen şu talimatı verdi:

"Muhafız ile Karanlık ve Işık Tanrıları, efendime, kardeşlerime ve bölgenin prenslerine gizli koruma sağlamak üzere yerel ruhla birlikte kendi yerlerine dönsünler. Şehir tanrıları da şehri korumak için görevlerinin başına geçsinler."

Çeşitli tanrılar itaat etti ve gitti.

Bulut taklasına binen Büyük Bilgemiz gece boyunca yolculuk etti. Yaklaşık ṣKaplan saatinde Doğu Cennet Kapısı'na vardı ve burada Devarāja Virūpāka ve göksel muhafızlar ve vīra'dan oluşan bir maiyetle karşılaştı. Hepsi durdu ve onu selamlamak için ellerini kollarının içine sokarak, "Nereye gidiyorsunuz, Büyük Bilge?" diye sordular.

Hacı, selamlarına karşılık verdikten sonra, "Wondrous-Cliff Sarayı'na bir yolculuk yapıyorum," dedi.

"Neden Batı Cenneti'ne gitmiyorsun?" diye sordu devarāja. "Neden Doğu Cenneti'ne geldin?"

"Yeşim Çiçeği Kasabası'na vardığımızda," diye yanıtladı Hacı, "Prens tarafından asil bir şekilde ağırlandık. Hatta üç oğlu, biz üç kardeşi içeri aldı ve bizi dövüş sanatları öğretmeni olarak onurlandırdı. Sonunda bir grup aslanla karşılaşacağımızı hiç tahmin etmemiştik.

Wondrous-Cliff Sarayı'ndaki Büyük Monad'ın Kurtarıcı Göksel Değeri'nin aslan efendisi olduğunu öğrendim ve ondan şeytanı bastırmasını ve efendimi kurtarmasını rica ediyorum."

"Tam da birinin öğretmeni olmak istediğin için," dedi devarāja, "bir aslan yuvasıyla başın derde girdi."

"Hiç kuşkusuz nedeni bu! Şüphesiz sebebi bu!" diye kıkırdadı Hacı. Tüm askerler ve

ellerini kavuşturarak onu tekrar selamladı ve geçmesine izin vermek için kenara çekildi. Büyük Bilge Doğu Cennet Kapısı'ndan girdikten sonra, kısa bir süre içinde Harikulade Uçurum Sarayı'na ulaştı. Gördü ki

Kat kat renkli bulutlar, Mor sis kütleleri, Altın alevler içinde parıldayan fayanslar, sıra sıra yeşim canavarları tarafından korunan kapılar. Çiçekler kırmızı sisle kaplanmış bir çift kemeri doldurur; Uzun ağaçlar, güneşle ıslanmış, yeşil çiylerle kaplanmış. Gerçekten sayısız tanrı burayı kuşatmış Tüm bilgelerin geliştiği yer. Binalar kat kat brokar, Hepsi pencerelerden ve sundurmalardan katıldı, Işıkta dönen yaşlı bir ejderha tarafından izlendi

İlahi ve yoğun, uğurlu hava ile dolu. sonsuz mutluluk diyarıdır, WondrousSarayı- Cliff.

Sarayın kapısında gökkuşağı tonlarında bir giysi giyen ilahi bir delikanlı duruyordu. Büyük Bilge Güneş'i görür görmez içeri girerek, " Kutsal Babamız, Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya neden olan Cennete Eşdeğer Büyük Bilge geldi," diye anons etti.

Büyük Monad'ın Kurtarıcı Göksel Değeri hemen muhafızlarından ve görevlilerinden ziyaretçisini içeri almalarını istedi. Saraya girdiklerinde, Göksel Değer onları selamlamak için sayısız uğurlu ışıltıyla örtülü dokuz renkten oluşan yüce lotus tahtını terk etti. Hacı alçak sesle eğildi ve Göksel Değer onun selamına karşılık vererek şöyle dedi: "Büyük Bilge, sizi birkaç yıldır görmemiştik. Bir süre önce Tang Keşişi'ne Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları edinmesi için eşlik etmek üzere Tao'yu terk edip Buddha'yı kucakladığınızı duydum. Liyakatiniz ve çalışmalarınız tamamlanmış olmalı."

"Tam olarak değil," diye yanıtladı Hacı, "ama tamamlanmak üzereler. Ancak şu anda, Tang Keşişi'ne eşlik etmem bizi, yerel prensin üç oğlunun yaşlı Maymun ve kardeşlerini dövüş sanatları öğretmeni olarak alacak kadar nazik olduğu Yeşim Çiçeği İlçesine götürdü. Bizimkiler model olarak kullanılarak yeni silahlar dövülüyordu, ancak gece bir hırsız tarafından çalındılar. Sabah onları aradığımızda, hırsızın şehrin kuzeyindeki Leopar Başı Dağı'ndaki Kaplan Ağzı Mağarası'nda yaşayan altın saçlı bir aslan ruhu olduğunu öğrendik. Yaşlı Maymun'un bir oyunuyla silahlarımızı geri aldık, ancak bu ruh benimle kavga etmek için hatırı sayılır sayıda başka aslan ruhuyla bir araya geldi. Aralarında muazzam büyü güçlerine sahip dokuz başlı bir aslan vardı.

Efendimi, Sekiz Kuralı ve dört prensi ağzıyla yakaladı ve onları Bambu Düğüm Dağı'ndaki Dokuz Kıvrımlı Mağara'ya götürdü. Ertesi gün yaşlı Maymun ve Sha Monk da onları takip etti ve biz de yakalandık. Yaşlı Maymun onun tarafından bağlandı ve sayısız kez dövüldü, ama ben

büyümü kullanarak kaçacak kadar şanslıydım. Hâlâ o yerde acı çekiyorlar.Bölgenin yerel ruhunu sorgulayana kadar Göksel Değerli'nin onunefendisi olduğunu öğrenemedim. Özellikle sizden canavarı bastırmanızı vekurtuluşu sağlamanızı istemek için geldim." Bunu duyan Göksel Değerhemen astlarına aslan sayfasını aslan ininden alıp sorgulamaları içingetirmelerini emretti. Ancak sayfa mışıl mışıl uyuyordu ve bazı tanrılaronu birkaç kez sarsana kadar uyanmadı. Onu orta salona sürüklediler veGöksel Değerli "Aslan nerede?" diye sordu. Gözyaşları döken ve el pençedivan duran kâhya çocuk sadece mırıldanabildi: "Beni bağışlayın! Bağışlabeni!"

"Büyük Bilge Güneş'in huzurunda yenilmeyeceksin," dedi Göksel Değer. "Ama dokuz başlı aslanın kaçmasına nasıl dikkatsizce izin verdiğini hemen itiraf etsen iyi olur."

"Kutsal Babamız," dedi sayfa, "önceki gün Evrensel Tatlı Çiy Salonu'nda bir şişe şaraba rastladım. Daha iyisini bilmediğim için onu çaldım ve içtim ve derin bir uykuya daldım. Canavarı düzgün bir şekilde kilitlememiş olmalıyım ve bu yüzden kaçtı."

Göksel Değer şöyle dedi: "O şarap Laozi'nin bir armağanı olan Yeşimtaşı Geçiş Sıvısı'ydı. Eğer onu içersen, üç gün boyunca sarhoş kalırsın. Aslan kaçalı kaç gün oldu?"

"Yerel ruha göre," dedi Büyük Bilge, "geçen yıl yeryüzüne indi. Şimdiye kadar neredeyse üç yıl oldu."

"Evet! Evet!" dedi Göksel Değerli gülümseyerek. "Cennette bir gün, ölümlü dünyada bir yıldır."

Sonra aslan sayfasına dedi ki, "Kalk. Seni şimdilik bağışlayacağız. Onu almak için beni ve Büyük Bilge'yi Aşağıdaki Bölge'ye kadar takip edin. Ölümsüzlerin geri kalanı geri dönebilir. Hepinizin bize eşlik etmesine gerek yok."

Göksel Değerli, aslan sayfası ve Büyük Bilge ile birlikte bulutları aşarak Bambu Düğüm Dağı'na ulaştı ve burada Beş Çeyreğin Koruyucuları, Altı Karanlık Tanrısı ve Altı Işık Tanrısı ve dağın yerel ruhu tarafından karşılandı. Hacı, "Muhafız olması gereken sizler, efendim zarar gördü mü?" diye sordu.

"Canavar-ruh," diye yanıtladı tanrılar, "oldukça üzgündü ve uyumaya gitti. Kimseye ceza vermedi."

"Ne de olsa," dedi Göksel Değerli, "benim Çocuk İlk Bilge'm uzun süreli xiulian uygulaması ile Yol'a erişmiş gerçek bir ruhtur. Onun bir kükremesi yukarıdaki Üç Bilgeye ulaşabilir ve aşağıdaki Dokuz Kaynağa nüfuz edebilir. O gelişigüzel bir can almayacaktır. Büyük Bilge Sun, lütfen gidin ve kapısında savaşı kışkırtın. Onu dışarı çıkmaya ikna edin ki ben de onu bastırabileyim."

Bunu duyan Hacı gerçekten de sopasını çıkardı ve mağaranın girişine doğru sıçrayarak bağırdı: "Küstah canavar-ruh! Halkımı geri ver! Küstah canavar-ruh! Halkımı geri ver!"

Birkaç kez bağırdı, ama hiç cevap gelmedi, çünkü yaşlı canavar derin bir uykuya dalmıştı. Sabrı tükenen Hacı demir çubuğunu eline aldı ve içeriye doğru savaşarak ilerledi, ilerlerken de küfürler savurdu.

Yaşlı canavar ancak o zaman uykusundan uyandı. Şaşkın ve öfkeli bir şekilde ayağa fırladı ve "Savaşa!" diye kükredi.

Hemen başını salladı ve ağzı açık bir şekilde saldırdı.

Hacı geri döndü ve mağaradan dışarı sıçradı. Canavar-ruh onu takip ederek, "Maymun hırsız! Nereye gidiyorsun?" Bir uçurumun üzerinde duran Hacı kıkırdayarak, "Hala bu kadar cüretkar ve asi olmaya cesaret ediyorsun! Birazdan başına neler geleceğinden haberin yok! Saygıdeğer Efendi Babanızın burada olduğunun farkında değil misiniz?"

Canavar-ruh uçuruma doğru koştuğunda, bir Göksel Değerli'nin bir büyü okuduğunu ve "Çocuk İlkel Bilge, ben buradayım!" diye bağırdığını

gördü.

Canavar efendisini tanıdı ve hiç mücadele etmeye cesaret edemedi. Dört ayak üzerinde secdeye kapanarak, sadece tekrar tekrar diz çökebildi. Aslan bir taraftan fırladı ve bir eliyle ensesindeki saçları yakalayarak diğer eliyle kafasına darbeler indirdi. "Seni canavar!" diye azarladı onu. "Neden kaçtın ve bana acı çektirdin?"

Aslan ne kıpırdamaya ne de bir kelime söylemeye cesaret edebildi. Sadece yumruğu yorulduğunda aslan yumruk atmayı bıraktı ve brokar eyerini taktı. Göksel Değer ona bindi, ayrılma emrini verdi ve aslan renkli bulutlara binerek Wondrous- Cliff Sarayı'na döndü.

Büyük Bilge gökyüzüne şükrettikten sonra mağaraya girdi. Önce Yeşim Çiçeği Prensi'ni, ardından Tripitaka Tang'ı ve son olarak da Sekiz Kural, Sha Keşişi ve üç prensi çözdü. Birlikte dışarı çıkmadan önce mağaranın değerli eşyalarını yağmaladılar. Sekiz Kural kurumuş odunları öne ve arkaya yığdı ve bir ateş yaktı. Dokuz Kıvrımlı Eğri Mağara'nın tamamı kömürleşmiş ve içi boşaltılmış bir fırına dönüştü! Ardından Büyük Bilge diğer tanrıları kovdu, ancak yerel ruha orada kalmasını ve bölgeyi korumasını emretti. Sekiz Kural ve Sha Keşişi'ne büyülerini kullanmaları ve prensleri sırtlarında vilayet şehrine geri taşımaları söylenirken, Hacı da Tang Keşişi'ni taşımak için ellerinden tuttu. Kısa bir süre sonra, gökyüzü karardığında, hepsi başkente vardı ve kraliçe, saray hanımları ve çeşitli görevliler tarafından karşılandılar. Akşam yemeği hemen servis edildi ve hepsi yemeğin tadını çıkarmak için oturdu. Prens saraya çekilirken, ihtiyar ve müritleri tekrar Gazlı Bez Kurutma Köşkü'nde dinlendiler. Hepsi huzurlu bir gece geçirdi.

Ertesi gün prens bir başka büyük vejetaryen ziyafeti emretti ve bunun için sarayın yüksek ve alçak tüm görevlileri teşekkür etti.

Hacı ayrıca kasaplardan altı aslanı kesmelerini ve sarı aslana yaptıkları gibi derilerini yüzmelerini istedi. Etleri halkın eğlenmesi için hazırlanacaktı. Bu öneriden memnun kalan prens hemen şu emri verdi: Bir

a s l a n ı n eti saray sakinleri için saklanacak, diğerininki ise bir PrenslikKurumunun Yöneticisine ve diğer bölge memurlarına verilecekti. Beşaslanın geri kalanı, her biri yaklaşık iki ila üç onsluk küçük parçalarhalinde kesilecek ve saray muhafızları tarafından şehir içindeki vedışındaki sivil ve askeri halka dağıtılacak, böylece korkularını yatıştırmakiçin aslan etinin tadına bakabileceklerdi. Böylece tüm haneler bu hediyeyiminnetle kabul ederdi.

Bu arada demirciler de üç silahı dövmeyi bitirmişlerdi. Hacı'nın önünde diz çökerek, "Kutsal Babamız, işimiz bitti," dediler.

Pilgrim, "Silahların her birinin ağırlığı ne kadar?" diye sordu.

Demircilerden biri, "Altın çemberli çubuk bin pound ağırlığında," diye yanıtladı. "Dokuz çatallı tırmık ve şeytan yönlendirici asanın her ikisi de sekiz yüz pound ağırlığındadır."

"Pekâlâ," dedi Hacı ve üç prensten dışarı çıkıp silahlarını almalarını istedi.

"Prens Baba," dedi üç prens yaşlı prense, "bugün silahlar mükemmelleştirildi."

"Onlar yüzünden," dedi yaşlı prens, "oğullarım ve ben neredeyse hayatımızı

kaybediyorduk."

"Genç prensler, "İlahi efendinin bizi kurtarmak ve canavar sapkınları dağıtmak için sihrini kullanması büyük bir şans," dediler. Tüm kötü sonuçların ortadan kalkmasıyla, sakin denizlerin ve berrak nehirlerin olduğu huzurlu bir dünyayı gerçekten bekleyebiliriz."

Yaşlı prens hemen demircileri ödüllendirdi; ardından baba ve oğullar ustalara teşekkür etmek için Gazlı Bez Kurutma Köşkü'ne gittiler.

Yolculuklarının gecikmemesi için Tripitaka, Hacı ve arkadaşlarından prenslere dövüş sanatları dersleri vermekte acele etmelerini istedi. Bunun

üzerine kardeşlerin her biri sarayın avlusunda silahlarını kuşandı veprenslere teker teker eğitim vermeye başladı. Birkaç gün içinde bu üçprens talim ve egzersizlere iyice aşina oldular. Tüm saldırı ve savunmayöntemleri, hızlı ve yavaş, hatta her bir silaha ait yetmiş iki harekettarzının hepsinde ustalaşmışlardı. Ne de olsa üç prens öğrenmeye çokkararlıydı ve dahası, Büyük Bilge Güneş onlara ilahi bir güç bahşetmişti.Bu nedenle artık bin kiloluk bir çubuğu ya da sekiz yüz kiloluk birmuckrake'i kaldırıp hareket ettirebiliyorlardı. Daha önce kendi başlarınauyguladıkları dövüş sanatlarıyla karşılaştırıldığında, bu gerçekten de başkabir şeydi! Bir tanıklık şiirimiz var, şöyle diyor:

Onlar için iyi şans üç öğretmen toplandı. Dövüş sanatları neden bir aslan şeytanını sevindirsin ki? Sapkınlar yok edildiğinde imparatorluk güvende olur; Tek Vücut'a boyun eğerler ve paryalar bozguna uğrar. ilkel yang prensibine uyuyor; Dao gerçekten de tüm mükemmellikten doğmuştur. Bu öğretilerden haberdar olan bir zihin özgürleşir ve Yeşim Çiçeği'ne kalıcı neşe ve huzur verir.

Prensler bir kez daha öğretmenlerine verdikleri eğitim için teşekkür etmek amacıyla büyük bir ziyafet verdiler. Minnettarlıklarının bir göstergesi olarak büyük bir gümüş ve altın tabak da sunuldu.

"Götürün onu! Çabuk!" dedi Hacı gülerek. "Bizler evlerini terk etmiş insanlarız. Buna ne ihtiyacımız var?"

Bir kenarda oturan Sekiz Kural, "Altın ve gümüşü gerçekten alamayız. Ama bu cübbem o aslan ruhlar tarafından neredeyse paramparça edildi. Eğer bize giysilerimizi değiştirmemizi sağlayabilirseniz, bu bize olan büyük sevginizin bir göstergesi olarak kabul edilecektir."

Prensler hemen terzilerden birkaç balya mavi ipek, kırmızı ipek ve kahverengi ipek almalarını ve rahiplerin giydiklerinin stillerini ve renklerini takip ederek üç takım elbise yapmalarını istediler. Üç hacı hediyelerini memnuniyetle aldılar ve ayrılmak üzere hazırlanmadan önce yeni ipek cüppelerini giydiler.

O sırada şehrin içinde ve dışında onlara enkarne arhatlar veya yaşayan buddhalar olarak hitap etmeyen tek bir kişi bile yoktu. Tüm sokaklar davul ve müzik sesleriyle dolup taşıyor, pankart ve flamaların renkleriyle tıkanıyordu. Gerçekten de

Her evin dışında tütsü ateşleri yandı; Her kapının önünde renkli fenerler döndü.

Ancak hacılara uzun bir mesafe eşlik ettikten sonra halk dördünün Batı'ya doğru yolculuklarına devam etmelerine izin verdi.

Ayrılışları, çeşitli aslanlardan kaçışlarını ve doğru meyveye ulaşmaya olan bağlılıklarını işaret ediyordu. Gerçekten

Endişe duymadan Buda'nın diyarına ulaşırlardı ve kalpleri rahat bir şekilde Gök Gürültüsü'ne yükselirlerdi.

Ancak Ruh Dağı "na ulaşmaları için ne kadar mesafe kaldığını ya da ne zaman varacaklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第091回 · Bölüm 91

Altın Seviye Vilayeti'nde on beşinci gece fenerleri izlerler Gizemli Çiçek Mağarası'nda Tang Keşişi bir ifade verir

Kişi Chan pratiğinde nasıl çaba göstermelidir? Kurnaz atı ve maymunu çabucak kes. Sıkıca bağlandıklarında beş renk büyür; Bir anlık durma sizi Üç Yol'a indirir. Egemen iksir sızıntıya neden olursa, Yeşim doğası böyle bir tembellik ve gevşeklik yüzünden kurur. Sevinç, öfke, ilgi ve düşünce temizlenmelidir: Görülmemiş bir gizem kazanılır.

Az önce size Yeşim Çiçeği Şehrinden ayrılıp güvenli ve sağlam bir yolda ilerleyen Tang Keşişi ve üç öğrencisinden bahsediyorduk. Gerçekten de bölge Nihai Mutluluk adına yakışır bir yerdi. Beş ya da altı gün sonra yine bir şehir görmüşler.

Tang Keşişi Pilgrim'e, "Burası nasıl bir yerdi?" diye sordu.

"Burası bir şehir," diye yanıtladı Hacı, "ama surun üzerindeki bayrak direğinde flama yok. Bu bölgenin adını söyleyemeyiz. Yaklaşana kadar bekleyelim ve soralım." Doğu kapısının dışındaki mahalleye vardıklarında, caddenin her iki tarafında kalabalık çayhaneler ve şarap dükkanları, gelişen pirinç pazarları ve yağ dükkanları gördüler. Sokaklarda birkaç serseri vardı; Zhu Sekiz Kural'ın uzun burnunu, Sha Monk'un kasvetli yüzünü ve Hacı Güneş'in kırmızı çerçeveli gözlerini gördüklerinde, yolcuların etrafını sardılar. Bu garip ziyaretçilere daha yakından bakmak için çabalasalar da, yine de onları sorgulamaya cesaret edemediler. Tang Keşişi o kadar gergindi ki, müritlerinin sorun çıkarmasından korktuğu için adeta kendi terine yapışmıştı. Birkaç sokak girişinden daha geçtiler ama hâlâ şehre ulaşamamışlardı. İşte o zaman üzerinde şu yazı bulunan bir manastırın kapısına rastladılar:

Mercy Cloud Tapınağı.

"Oraya gidip atı dinlendirmeye ne dersin?" dedi Tang Keşişi, "ve biraz para için

yalvarmaya yemek ?"

"Güzel! Güzel!" diye cevap verdi Pilgrim ve dördü birden içeri girdiler. Gördüler

ki

Asil hazine kuleleri, Yükselen mücevherli tahtlar, Bulutların üzerinde bir Buda oyuğu Ve ayın içinde rahip odaları. Uzun pagodaların etrafında kırmızı girdaplar; Koyu yeşil ağaçlar temiz dua tekerleklerini örter. Gerçek bir saf toprak, Sahte bir ejderha sarayı, Mor bulutlarla kaplı bir Büyük Kahraman Salonu. İki sundurma boyunca sonsuz ziyaretçi oynar; Konuklar sık sık açık olan bir stūpa "ya tırmanır. Buhurdanlardaki tütsüler alev alev yanar; Plar. l a t f o r m l a r d a g e c e l e r i g ü z e l k o k u l u k a n d i l l e r p a r Başrahip salonundan altın çan sesi duyulduğunda, Buddha'ya hizmet eden Keşişler sūtralar okuyacaklardır.

Dördü de mekâna bakarken, koridorlardan birinden çıkan bir rahibi gördüler. "Üstat, nereden geldiniz?" diyerek Tang Keşişi'ni selamladı.

Tang Keşişi, "Bu öğrenci Çin'in Tang sarayından gelen biri," diye yanıtladı. Keşiş hemen dizlerinin üzerine çökerek selam verdi, Tang Keşişi o kadar ürkmüştü ki aceleyle onu elleriyle kaldırmaya çalıştı. " Başrahip," diye sordu, "neden beni böyle büyük bir törenle onurlandırıyorsunuz?" Keşiş avuçlarını önünde birleştirerek şöyle dedi: " Bölgemizdeki erdeme meyilli insanlar sūtraları çalışıp Buddha'nın adını zikrettiklerinde, ateşli umutları her zaman sizin ülkeniz Çin'de enkarnasyon bulmaktır. Az önce saygıdeğer üstadın duruşunu ve giysilerini gördüğümde, yalnızca önceki bir yaşamın xiulian uygulamasının size böylesine asil bir bağış sağlayabileceğini hemen anladım. Bu nedenle, önünüzde diz çöküp eğilmek benim için çok uygun."

"Çok utandım!" dedi Tang Keşişi gülümseyerek. "Bu öğrenci sadece bir dilenci. Nasıl bir bağış talep edebilir ki? Buradaki başrahip sessiz ve rahat bir yaşamın tadını çıkarabiliyor. Bu gerçek bir lütuf!"

Bunun üzerine keşiş Tang Keşişini Buddha'nın resimlerine tapınması için ana salona götürdü. Tang Keşişi ancak bundan sonra müritlerini içeri girmeleri için çağırdı. Hacı ve iki arkadaşı, efendileri rahiple konuşmaya başladığından beri yüzlerini başka tarafa çevirmiş, atı ve bavulları izliyorlardı. Bu nedenle rahip onlara pek dikkat etmemişti. Efendilerinin " Öğrenciler!" diye seslendiğini duyana kadar arkalarını dönmediler. Rahip onları gördüğünde o kadar şaşırdı ki, "Ey Kutsal Babamız! Soylu öğrencileriniz neden bu kadar çirkin?"

"Çirkin olsalar da," diye yanıtladı Tang Keşişi, "hatırı sayılır bir büyü gücüne sahipler. Yolculuğumuz boyunca onların korumasına oldukça bağımlı oldum."

Onlar sohbet ederken, birkaç rahip daha onları selamlamak için dışarı çıktı. Daha önce ortaya çıkan kişi yeni gelenlere şöyle dedi: "Bu üstat Çin'in Büyük Tang'ından gelen bir kişidir. Bu üçü onun asil müritleridir."

Keşişler hem memnun hem de endişeli bir şekilde, "Üstat, büyük ülkeniz Çin'den buraya neden geldiniz?" diye sordular.

Tang Keşişi, "Tang imparatorumuzun bilge fermanıyla," dedi, "Ruh Dağı'nda Buddha'dan kutsal yazılar arıyorum.

Hazine bölgenizden geçerken, sadece yer hakkında bilgi almak ve bir yemek için yalvarmak üzere özellikle yüce tapınağınıza geldim. Daha sonra buradan ayrılacağız."

Keşişlerin her biri çok mutluydu. Hacıları başrahibin odasına davet ettiler; burada birkaç rahip daha vejetaryen ziyafeti için bağışta bulunanlarla iş yapıyordu. İçeri ilk giren keşişlerden biri şöyle bağırdı: " Hepiniz gelin ve Çin'den gelen insanlara bakın. Artık Çin'de hem yakışıklı h e m de çirkin insanlar olduğunu biliyoruz. Yakışıklılar çizilemeyecek ya

da resmedilemeyecek kadar yakışıklı ama çirkinler son derece tuhaf."Rahiplerin ve ziyafet bağışçılarının birçoğu onları selamlamaya geldi.Daha sonra yerlerine oturdular ve çay içtikten sonra Tang Keşişi, " Onurduyduğunuz bölgenin adı nedir?" diye sordu.

Keşişlerden biri, "Bizimki Hindistan Krallığı'nın dış vilayeti," diye cevap verdi, "Altın Seviye Vilayeti."

Tang Keşişi, "Onurlu vilayetinizden Ruh Dağı ne kadar uzaklıkta?" diye sordu.

"Buradan başkente kadar yaklaşık iki bin mil var," dedi keşiş, "ve bu bizim de daha önce yaptığımız bir yolculuk. Ama Ruh Dağı'nın batısına hiç gitmedik ve mesafeyi bilmediğimiz için size hileli bir yanıt vermeye cesaret edemiyoruz."

Tang Keşişi ona teşekkür etti.

Kısa bir süre sonra vejetaryen bir yemek getirdiler ve ardından Tang Keşişi ayrılmak istedi. Ancak bağışçılar ve keşişler tarafından alıkonuldu ve ona şöyle dediler: "Lütfen birkaç gün daha kalmaktan çekinmeyin, Saygıdeğer Üstat. Fener Festivalini geçene kadar keyfinize bakın. Sonra gidebilirsiniz." Tang Keşişi biraz şaşırarak şöyle dedi: "Bu öğrencinin yolda bildiği tek şey dağlar ve sular olduğudur. En çok korktuğum şey şeytanlar ve iblislerle karşılaşmak. Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum. Güzel Fener Festivali ne zaman?" Keşişlerden biri gülümseyerek şöyle dedi: "Saygıdeğer üstat Buddha'ya tapınmak ve Chan'ı gerçekleştirmekle meşgul ve bu yüzden zaman kavramınız yok. Bugün ilk ayın on üçü. Gece insanlar fenerleri deneyecek. Yarından sonraki gün on beşinci ay. Ayın on sekizine ya da on dokuzuna kadar fenerleri kaldırmayız. Bölgemizdeki haneler oldukça hareketli ve heyecana düşkündür. Dahası, kaymakamımız halka büyük bir sevgi besliyor. Bu yüzden her yere fenerler ve ışıklar yerleştirilecek ve tüm gece boyunca müzik olacak. Bir de Altın Lamba Köprümüz var, antik çağlardan kalma bir kalıntı ama yine de başarılı bir yer. Saygıdeğer pederler burada birkaç gün kalsınlar. Mütevazı

manastırımız size kesinlikle bakabilir."

Tang Keşişi'nin kalmaktan başka çaresi yoktu.

O gece Buda'nın ana salonundan büyük bir davul ve çan sesi duyulurken, inananlar ve yerel sakinler Buda için hediyeleri ve adak fenerleriyle geldiler. Tang Keşişi ve yoldaşlarının hepsi emekli olmadan önce bu fenerleri izlemek için başrahibin odasından ayrıldılar. Ertesi gün tapınak rahipleri daha fazla yiyecek getirdiler. Yemeklerini bitirdikten sonra hep birlikte arka bahçede bir gezintiye çıkmışlar. Gerçekten de güzel bir yer!

Zaman, ilk ay; mevsim, yeni bir bahar. Güzel, ağaçlık bir bahçe Cazibesi bereketli. Dört mevsimin nadir çiçekleri ve bitkileri; Sıra sıra zirveler. Basamaklardan önce güzel otlar kıpırdar; Yaşlı erik dallarında koku yükselir. Kırmızı, genç şeftali çiçeklerine girer; Yeşil, taze söğütlere döner. Altın Vadisi'nin zenginliğiyle övünme Felloe Baharı'nın yumuşak esintilerinden bahsetme. İşte akan bir dere Yaban ördeklerinin ara sıra göründüğü yerde; Binlerce bambu diktik Yazarların üzerine şiirler yazdığı. Şakayık, Şakayık ağacı, asma çiçeği, manolya- Doğaları yeni uyandı. Camelia, Kırmızı erik, yasemin, En güzel kokulu bitki Önce çekiciliklerini sergilerler. Gölgeli çıkıntılarda kalan kar soğuğunu korusa da, buğusu yüzen ağaçlar baharla tazelenir. Sen de görürsün, geyiklerin gölet yansımalarına baktığını Ve turnaların çamların altındaki telleri dinlediğini. Doğuda birkaç bina, batıda birkaç bina, Konukların kalmak için gelebilecekleri yer; Güneyde birkaç salon, Kuzeyde birkaç stūpa, Keşişlerin sessizlik içinde meditasyon yaptığı yerde. Çiçeklerin ortasında Yetiştirme için birkaç kule var, çift saçakları yukarı doğru kıvrılıyor; Tepeler ve dereler arasında Düzgün masaları ve parlak kafesleri olan üç ya da dört şeytan eriten oda var. Gerçekten de doğal bir inziva yeri, Peng ve Ying için başka bir yere bakmaya gerek yok.

Bir gün boyunca bahçenin tadını çıkardıktan sonra, usta ve öğrenciler fener gösterilerini izlemeye gitmeden önce salonlardaki fenerlere de

baktılar. Gördükleri şunlardı

Cornelian çiçek şehirleri, Camdan ölümsüz mağaralar, Kristal ve sedeften saraylar Brokar katmanları gibi Ve kat kat oymalar. Yıldız köprüsü sallanırken ve kozmos hareket ederken, Birkaç yanan ağacın nasıl sallandığını görün. Altı sokak boyunca boru ve davullar, Binlerce kapının üstünde parlak bir ay, Ve tüm evlerden gelen kokulu esinti. Burada ve orada scorpaenid hörgüçleri yükselir; Okyanustan ayrılan ejderhalar var Ve anka kuşları yükseliyor. Hem lamba ışığına hem de ay ışığına hayran olun- Ne kadar uyumlu bir karışım! O saten ve ipek birlikleri Herkes boru ve şarkı seslerinin tadını çıkarır; Hem savaş arabalarının hem de atların üstünde Çiçeklerin ve ceylan gibi yüzlerin sonu yok, Ya da cesur şövalyelerin, Ya da güzel sahneler.

Tripitaka ve keşişler manastırdaki fenerleri izledikten sonra, manzarayı görmek için doğu kapısının yanındaki banliyö sokaklarına da çıktılar. İkinci nöbet vakti gelene kadar geri dönüp dinlenmeye çekilmediler.

Ertesi gün Tang Keşişi rahiplere şöyle dedi: "Bu öğrenci bir zamanlar bir pagodaya rastladığımda onu süpürmeye yemin etmişti. Bugün ilk dolunayın güzel festivali olduğu için, başrahipten yeminimi yerine getirmem için pagodayı açmasını rica etmeme izin verin."

Sha Monk, Tang Monk ile ilgilenmek için cüppesini çıkarırken rahipler de kapıyı açtılar. Birinci kata ulaştıklarında, yaşlı adam Buddha'ya tapınmak ve dualar etmek için cüppeyi giydi. Daha sonra cüppeyi çıkarıp Sha Monk'a geri vermeden önce bir süpürgeyle o katı süpürdü. Daha sonra ikinci katı süpürerek temizledi ve en tepeye ulaşana kadar her bir katı bu şekilde geçti. Pagodanın her katında Buddha'nın resimleri ve açık pencereler vardı. Bir kat temizlendiğinde, Tang Keşişi ve arkadaşları manzaranın tadını çıkarmak ve övmek için bir süre kalırlardı. İş bittiğinde ve pagodadan indiklerinde saat çoktan geç olmuştu ve lambaların yakılması gerekiyordu.

Bu ayın on beşinci gecesiydi, ilk dolunaydı. "Saygıdeğer Üstat," dedi rahipler, "son iki gecedir sizinle birlikte manastırımızda ve banliyöde fenerleri izliyoruz. Bu gece festival başlıyor. Fenerleri izlemek için bizimle şehre gelmeye ne dersiniz?" Tang Keşişi sevinç içinde kabul etti. Manastırdaki rahiplerle birlikte, o ve üç öğrencisi şehre girdiler. Gerçekten de

Ayın on beşi, güzel bir gece ve ziyafet; Bahar tonları ilk dolunay ile harmanlanır. Çiçekli ışıklar kalabalık dükkanları süslüyor İnsanlar barış şarkıları söylerken. Havada bir ayna yükseldiğinde altı sokak ve üç çarşıda sadece parlak ışıklar görürsünüz. Ay, Nehir Tanrısı'nın yukarı ittiği gümüş bir tabak gibi görünüyor; Işıklar, ilahi bakireler tarafından dokunan brokar halılara benziyor. Ay ışığındaki ışıklar Bir ölçü ışık ekleyin; Ay ışıkların üzerinde parlıyor, parlaklıklarını artırıyor. Görülecek sayısız demir zincir ve yıldız köprüleri var, Ve seyredilecek sonsuz lamba fitilleri ve yanan meşaleler. Kar tanesi fener Ve erik çiçeği fener Bahar buzundan yontulmuş gibi görünüyor. İpek ekranlı fener Boyalı ekranlı fener Beş renk ile inşa edilmiştir. Ceviz fener Ve zambak fener kulenin tepesinde asılı. Yeşil aslan feneri Ve beyaz filli fener, tentelerin yanında oynaşıyor. Küçük kuzu feneri Ve tavşan feneri Saçakların altında parıldıyor. Şahin feneri Ve anka kuşu feneri yan yana. Kaplan feneri Ve at feneri Birlikte yürüyün ve koşun. İlahi kran fener Ve beyaz geyik feneri, Bu Uzun Ömür Yıldızı'na biniyor. Japon balığı feneri Ve uzun balina feneri, Bu Li Bo oturacak. Scorpaenid-kambur fener- Bir ölümsüzler topluluğu. Döner atlı bir fener. Generallerin savaştığı yer. Işıltılı kulelerin binlerce hanesi; Bulut ve duman dünyasının kilometrelerce uzağı. Orada Yeşim eyerler uçarak geliyor; Kokulu savaş arabalarının gürleyen tekerlekleri geçiyor. Kırmızı süslemeli kulelerdekilere bak: Raylara yaslanarak Ekranların arkasında Omuz omuza Çiftler ve çiftler zevk için istekli güzellikler. Ya da yeşil suların üzerindeki köprünün yanındakiler: Gürültüyle cavorting Hepsi ipekten bohçalanmış Kendinden geçmiş ve yüksek sesli kahkahalar atıyor İkişer ikişer turistler neşeli giysiler içinde oynarlar. Flütler ve davullar tüm

şehirde yankılanıyor; Borular ve şarkılar gece boyunca havaya karışır.

Ayrıca bir tanıklık şiirimiz var, şöyle diyor:

Brokar tarlalarından nilüfer şarkısı gelir. Bu huzurlu bölgeye büyük bir kalabalık akın eder. Bu on beşinci arifede parlak ışıklar ve ay ile, Zamanında yağan yağmur ve rüzgâr bu yıl da etkisini gösterecek.

Tam da gece sokağa çıkma yasağının kaldırılacağı saat olduğundan, sayısız insan birbirine karışmış ve etrafta dolaşıyordu. Bazıları dans ediyordu; bazıları kazıklar üzerinde yürüyordu; hayalet kılığına girmiş insanlar ve fillere binmiş diğerleri vardı - bir grup burada ve bir küme orada. Hepsini zorlukla izleyebiliyordunuz.

Tang Keşişi ve diğer rahipler nihayet Altın Lamba Köprüsü'ne vardıklarında, tabanları sarnıç büyüklüğünde olan üç lambaya rastladılar. Üstteki kaplamalar aslında ince altın ipliklerle en zarif ve narin şekilde örülmüş iki yapay kule yapısıydı. Yapıların içinde ince cam parçaları asılıydı. Bu lambaların ışığı ayınkine rakip olabilirken, yağları da güçlü kokular yayıyordu.

Tang Keşişi dönüp rahiplere sordu: "Bu lambalarda ne tür yağ kullanılıyor? Neden bu kadar güçlü ve tuhaf bir kokusu var?"

"Size, Saygıdeğer Üstat," diye yanıtladı rahiplerden biri, "vilayetimizin arkasında yer alan ve Şefkatli Cennet olarak adlandırılan bölgeden bahsetmeliyim. Bu bölge yaklaşık iki yüz kırk mil karelik bir alanı kapsar. Bu bölgenin yıllık arazi vergilerini destekleyen iki yüz kırk sözde petrol ailesi var. Bölgenin diğer vergileri idare edilebilir olsa da bu ailelerden alınan vergiler oldukça ağır. Aslında her hane, bu lambaların yağı için iki yüz tael gümüş harcamak zorunda, ki bu sıradan bir yağ değil. Özel olarak harmanlanmış güzel kokulu bir yağdır ve her bir kantarı iki gümüş değerindedir. Dolayısıyla her bir kantar yağ otuz altı gümüşe mal olur. Bu üç kandilin her birinin sarnıcı beş yüz kantar yağ alır, dolayısıyla üç kandil için bin beş yüz kantar yağ gerekir. Dolayısıyla yakıtın kendisi kırk sekiz bin tael gümüşe mal olacaktır. Diğer çeşitli masraflar toplam tutarı

elli binin üzerine çıkaracaktır. Ancak lambalar sadece üç gece dayanabilir."

Hacı, "Sadece üç gecede bu kadar yağı nasıl yakabildiniz?" diye sordu.

Kâhin şöyle yanıtladı: "Sarnıçların her birinde kırk dokuz büyük fitil vardır. Birbirine bağlanmış ve ince pamukla sarılmış fitil samanından yapılmışlardır. Her bir fitil aslında bir tavuk yumurtası kadar kalındır, ancak sadece bu gece dayanabilirler. Baba Buddha kendini gösterdikten sonra, yağ yarın akşama kadar yok olacak ve lambalar sönecek."

"Öyle olmalı," diye kıkırdadı Sekiz Kural, yandan, "Buda Baba yağı bile alıp götürüyor!"

"Kesinlikle!" diye yanıtladı rahip. "Bu, tüm şehir halkı tarafından antik çağlardan beri aktarılan bir inançtır. Yağ kuruduğu için insanlar Budist Patriğin kandilleri ortadan kaldırdığını ve bunun da beş tahıldan zengin bir hasat elde edilmesini sağladığını söylerler. Ancak yağın kurumadığı bir yıl olursa, o zaman kuraklık veya kötü hasat ya da mevsim dışında rüzgar ve yağmur olacaktır. İşte bu nedenle tüm aileler kendilerini bu fedakârlıkları yapmak zorunda hissederler."

Onlar konuşurken, gökyüzünde aniden duyulan rüzgârın uğultusu kandili izleyenleri öylesine korkuttu ki, hepsi dağıldı. Rahipler de ayakta durmakta zorlandılar. "Saygıdeğer Üstat," dediler, "geri dönelim. Rüzgâr geldi. Buda Baba'nın uğurlu inişi olmalı, kandilleri izlemek için buraya geliyor."

"Lambaları izlemeye gelenin Buddha olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu

Tang Monk.

Keşişlerden biri, "Her yıl böyle olur," diye cevap verdi. "Üçüncü saatin geçmesine az bir zaman kala rüzgar gelir. Bunun çeşitli Buddhaların uğurlu inişi olduğunu bilen insanların hepsi yoldan çekilir."

"Bu öğrenci," dedi Tang Keşişi, "Buddha'yı düşünen, Buddha'nın adını zikreden ve Buddha'ya tapan bir kişi. Eğer bu güzel vesileyle gerçekten de

Buddha'lar iniyorsa, onlara kesinlikle saygılarımı sunacağım. Küçük birjest bile arzu edilir."

Rahipler gitmesi için boşuna yalvardılar. Kısa bir süre sonra, rüzgârda gerçekten de üç Buda figürü belirdi ve lambalara doğru gelmeye başladı. Tang Keşişi o kadar şaşırmıştı ki köprünün tepesine koştu ve dizlerinin üzerine çökerek onların önünde eğildi. Onu yukarı çekmeye çalışmak için acele eden Hacı bağırdı, "Efendim, bunlar iyi insanlar değil! Korkunç sapkınlar olmalılar!"

Daha konuşmasını bitirmemişti ki lambanın ışığı aniden söndü. Gürültülü bir vınlamayla Tang Keşişi'ni kaptıkları gibi rüzgâra kapılıp gittiler. Ne yazık ki! Bilmiyoruz

Hangi dağın ya da mağaranın gerçek şeytanları bunlar? Yıllardır altın lambaları izleyen sahte Buda'lar.

Sekiz Kural ve Sha Monk o kadar korkmuşlardı ki sağa sola bağırıp çağırdılar.

"Kardeşlerim!" Hacı bağırdı. "Burada Üstadı aramanıza gerek yok. Aşırı zevki kedere dönüştü ve Usta canavar ruhlar tarafından kaçırıldı."

"Kutsal Babamız!" dedi o birkaç korkmuş keşiş. "Onu canavar ruhların kaçırdığını nasıl söyleyebildiniz?" Hacı kıkırdayarak şöyle dedi: "Hepiniz bir avuç ölümlüsünüz. O canavar ruhlu sapkınlar tarafından kandırıldığınız için bunca yıldır hiçbir şey anlamadınız. Tek düşündüğünüz, lambaların bu sunularının tadını çıkarmak için uğurlu inişlerini yapan gerçek Buda'lardı.

Az önce rüzgâr geçip gittiğinde, Buda'nın o görüntüleri aslında üç canavar ruhtu. Onları da tanıyamayan ustam köprünün tepesine fırladı ve hemen eğildi. Işıkları k a r a r t m a y ı başardılar, bazı kaplarla yağı aldılar ve hatta ustamızı kaçırdılar. Ben oraya çıkmakta biraz yavaş kaldım ve bu yüzden üçü de rüzgâra dönüşerek kaçabildiler."

"Ağabey," dedi Sha Monk, "o zaman ne yapacağız?"

"Tereddüt etmeye gerek yok," diye cevap verdi Hacı. "Siz ikiniz diğerleriyle birlikte tapınağa dönüp atımızı ve eşyalarımızı koruyun. Yaşlı Maymun bu rüzgârdan yararlansın ve onların izini sürsün."

Sevgili Büyük Bilge! Hızla bir bulut taklası atarak havaya yükseldi ve rüzgârdan gelen kokuşmuş bir koku yakalayarak kuzeydoğuya doğru hızla ilerledi. Şafak sökene kadar rüzgârı kovaladı ve bir anda rüzgâr kesildi. Sonra çok tehlikeli ve gerçekten engebeli görünen devasa bir dağa rastladı. Muhteşem bir dağ!

Katmanlar halinde kanyonlar, Ve dolambaçlı seller. Sarp kayalıklardan sarmaşıklar ve sürüngenler sarkar; Çukur tepelerde selvi ve çam durur. Turnalar sabah sisinde cik cik öter Ve kazlar şafak bulutlarından seslenir. Zirveler kargı gibi uzun ve diktir; Pürüzlü ve kaba dev kayalar yığılır. Zirve on bin feet yükselir; Zirve bin turda yükselir. Baharın bilincinde, yabani ormanlar ve çiçekler açar; Manzaralardan etkilenir, bülbüller ve kız kuşları öter. Yüce ve görkemli görünebilir, Gerçekte bir uçurumdur Bu tuhaf, engebeli, hain ve zor. Durun ve tadını çıkarın, ama görünürde kimse yok: Sadece kaplanların ve leoparların homurtularını duyarsınız. Misk ve beyaz geyikler istedikleri gibi dolaşacaklar; Yeşim tavşanı ve yeşil kurtlar gelip gidecekler. derin dere binlerce mil boyunca akıyor, Anaforları kayalara çarptıkça çağıldıyor.

Büyük Bilge dağın yamacında yolunu ararken, batı yamacında üç keçiyi güden ve "Refah Başlıyor!" diye bağıran dört kişiyi gördü.

Büyük Bilge, elmas gözbebeklerine sahip ateşli gözlerini kırpıştırarak daha dikkatli baktı ve onların kılık değiştirerek yaklaşan Yıl, Ay, Gün ve Saat'in Dört Nöbetçisi olduğunu anladı.

Büyük Bilge, tek bir dalgalanmayla bir pirinç kasesi kalınlığına ve yaklaşık on iki fit uzunluğa ulaşan demir çubuğunu hemen kırbaçlayarak çıkıntıdan aşağı atladı ve "Siz pis sinsiler nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?" diye bağırdı. Dört Nöbetçi onun kılıklarına girdiğini görünce o kadar korkmuşlar ki keçileri kovalamışlar ve gerçek formlarına geri dönmüşler.

Yolun kenarına gelip eğilerek, "Yüce Bilge, lütfen bizi affet!" dediler.

"Uzun zamandır sizden hizmet istemediğim için," dedi Pilgrim, "Yaşlı Maymun'un hoşgörülü olduğunu düşünüyorsunuz. Aslında her biriniz tembelleştiniz, çünkü kendinizi bana sunmak için bir kez bile ortaya çıkmadınız. Buna ne diyeceksiniz? Neden hepiniz efendime gizli koruma sağlamıyorsunuz? Nereye gidiyorsunuz?"

"Efendiniz biraz geriledi," diye yanıtladı Nöbetçilerden biri. "Altın Seviye Vilayeti'ndeki Merhamet Bulutu Tapınağı'nda zevklerine düşkün olduğu için, aşırı refahı olumsuzluk üretti ve mutluluğunun doluluğu kedere dönüştü. Şimdi bazı canavar sapkınlar tarafından ele geçirildi ama en azından onu korumak için yanında Manastırın Koruyucuları var. Büyük Bilge'nin gece boyunca onu kovaladığını biliyoruz. Büyük Bilge'nin bu dağ ormanında yolunu bilemeyeceğinden korkarak, bunu size bildirmek için özellikle geldik."

"Madem bunu yapmak istiyordun," dedi Hacı, "neden bu kadar gizli kapaklı yaptın? Üç keçi güdüyorsun, şöyle bağırıyorsun, böyle bağırıyorsun, ne için?"

Sentinel, "Bu üç keçiyi, "Üç

ile refah başlar" sözünü sembolize etmek için getirdik" dedi.

Bu sembol kırılmalı ve efendinizin talihsizliğini ortadan kaldırmalı." Hacı öfkeyle onları dövmekle tehdit ediyordu ama niyetlerini duyunca öfkesi sevindi ve onları bağışlamaya karar verdi. Asasını bir kenara bırakarak, "Burası canavar ruhun yaşadığı dağ mı?" diye sordu.

"Gerçekten de öyle," diye yanıtladı Nöbetçi. "Burası içinde Gizemli Çiçek Mağarası bulunan Yeşil Ejderha Dağı. Mağaranın içinde üç canavar ruh var: en büyüğünün adı Büyük Kral Soğuktan Korkan; ikincisinin adı Büyük Kral Sıcaktan Korkan; üçüncüsünün adı ise Büyük Kral Tozdan Korkan. Bin yıldır burada yaşıyorlar. Gençliklerinden beri özel olarak harmanlanmış güzel kokulu yağı yemeyi severler. Geçmiş yıllarda ruh

olduklarında, Altın Seviye Vilayeti'nin yetkililerini ve halkını kandırarakbu altın lambaları kurmaları ve yakıt olarak bu özel karışımlı güzel kokuluyağı kullanmaları için Buda'nın suretleri kılığında buraya geldiler. Heryılın ilk ayının ortalarında, yağ toplamak için Buda kılığına girerlerdi. Buyıl ustanızı gördüklerinde, onun bilge bir keşiş bedenine sahip olduğunufark ettiler ve onu mağaralarına kaçırdılar. Kısa süre içinde ustanızın etinikesmek ve yemek için o güzel kokulu yağla sotelemek isteyecekler. Onukurtarmak için çabucak çalışmalısın." Bunu duyan Hacı, Dört Nöbetçi'yikovdu ve mağarayı aramak için dağın çıkıntısını geçti. Birkaç milden fazlagitmemişti ki, altında iki yarı kapalı taş kapısı olan taş bir ev bulunanbüyük bir kayaya rastladı. Kapının yanında şu altı kelimenin yazılı olduğutaş bir tablet vardı:

Yeşil Ejderha Dağı, Gizemli Çiçek Mağarası. Dümdüz içeri girmeye cesaret edemeyen Pilgrim hareketsiz durdu ve "Canavar şeytan, efendimi hemen dışarı gönder!" diye seslendi. Gürültülü bir gıcırtıyla kapılar açıldı ve birkaç boğa kafalı ruh dışarı fırladı. Oldukça asık suratlı ve aptalca, " Siz kimsiniz ki burada bu gürültüleri çıkarmaya cüret ediyorsunuz?" diye sordular.

"Ben bilge keşiş Tripitaka Tang'ın kıdemli öğrencisiyim," diye cevap verdi Hacı, "Büyük Tang tarafından kutsal yazıları aramak üzere Doğu Diyarı'na gönderilmişti. Altın Seviye Vilayetinden geçtik ve fenerleri izlerken, ustam hanenizin iblis reisleri tarafından kaçırıldı. Onu erkenden geri getirin, ben de hayatlarınızı bağışlayayım! Eğer yapmazsanız, ininizi devirir ve siz ruhları irin ve kana dönüştürürüm!" Bunu duyan küçük canavarlar içeriye koşarak, "Büyük Krallar, felaket! Felaket!"

Üç yaşlı canavar Tang Keşişi'ni mağaranın derinliklerine getirmişlerdi ve burada daha fazla sorgulamadan astlarına onu soymalarını ve kuyudan pompalanan suyla temizlemelerini emrediyorlardı. Ayrıca onu kesmek ya da doğramak için planlar yapıyorlardı, böylece eti özel olarak harmanlanmış kokulu yağ ile yemek için sote edilebilirdi. Birdenbire bu felaket haberini duyduklarında, Bir Numara nedenini soracak kadar şaşırdı.

"Ana kapımızın önünde," diye yanıtladı küçük canavarlardan biri, "kıllı yüzlü ve yıldırım gagalı bir keşiş var. Büyük Krallarımızın efendisini buraya kaçırdığını iddia ediyor ve bir an önce gönderilmesini istiyor. O zaman hayatlarımızı bağışlayacak. Ama eğer bunu yapmazsak, inimizi devirecek ve hepimizi irin ve kana bulayacak."

Duydukları karşısında telaşlanan yaşlı canavarlar, "Bu adamı daha yeni yakaladık ve henüz adını ya da nereden geldiğini sorgulama şansımız olmadı. Küçükler, kıyafetlerini giydirin ve onu sorgulamamız için buraya getirin.

Kim bu adam ve nereden geliyor?"

Canavarlar ileri atıldı ve Tang Keşişini çözdü. Onu giydirdikten sonra yaşlı canavarların koltuklarının önüne ittiler. Her yeri titreyen Tang Keşişi diz çöktü ve sadece şöyle haykırabildi: "Yüce Krallar, beni bağışlayın! Lütfen beni bağışlayın!"

"Nereden geldin keşiş?" diye sordu üç canavar ruh hep bir ağızdan. " Buddha'nın suretlerini gördüğünüzde neden kenara çekilmediniz? Neden bulutlu yolumuzu engelledin?"

Tang Keşişi el pençe divan dururken şöyle dedi: "Bu mütevazı din adamı, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang Tahtı tarafından gönderilen ve Hindistan Krallığı'ndaki Büyük Thunderclap Manastırı'ndaki Budist Patrik'ten kutsal yazıları almaya giden biridir.

Altın Seviye Vilayeti'ndeki Merhamet Bulutu Tapınağı'na yemek dilenmek için gittiğimden, tapınağın rahipleri tarafından Fener Festivali boyunca kalmam ve ışıkların tadını çıkarmam istendi. Büyük Krallar kendilerini Altın Lamba Köprüsü'nde Buddha suretinde gösterdiklerinde, yalnızca etten gözlere ve ölümlü bir yapıya sahip olan bu mütevazı din adamı, yine de Buddha'nın suretini her gördüğünde ona tapınma arzusu duydu. Bulanık yolunuzu engellememin nedeni budur."

"Sizin Doğu Ülkesi'nden buraya uzun bir yol var," dedi o canavar ruhlar. "Maiyetinizde toplam kaç kişi var? Bize çabuk söyle, biz de canını bağışlayalım."

"Benim dünyevi adım Chen Xuanzang," diye yanıtladı Tang Keşişi, " gençliğimden beri Altın Dağ Manastırı'nda bir keşiş olarak yetiştirildim. Daha sonra Tang İmparatoru tarafından Büyük Bereket Tapınağı'na keşiş olarak atandım. Başbakan Wei Zheng'in rüyasında Jing Nehri'nin yaşlı bir ejderhasını idam etmesi üzerine Tang imparatoru Hades'te bir tur attı ve ardından hayata döndü. Karanlığın kayıp ruhlarına kurtuluş sağlamak için Büyük Toprak ve Su Ayini'ni topladı ve tören ve kutsal metinlerin açıklanmasından sorumlu baş rahip olarak lütfedip beni seçti. İşte o zaman Bodhisattva Guanshiyin bu mütevazı din adamını aydınlatmak için kendini gösterdi ve bize Batı Cenneti'ndeki Büyük Thunderclap Manastırı'nda üç kanon gerçek kutsal kitap olduğunu duyurdu. Bu yazıtların ölenler için kurtuluş sağlayabileceğini ve onların Cennete yükselmelerini mümkün kılabileceğini söyledi. Bu nedenle Tang imparatoru bu mütevazı din adamını kutsal yazıları getirmesi için gönderdi. Bana Tripitaka üslubunu ve Tang soyadını verdi. Bu yüzden herkes bana Tripitaka Tang diye hitap eder. Üç öğrencim var. Birincisinin soyadı Sun, isimleri ise Wukong ve Hacı'dır. O aslında dönüştürülmüş Büyük Bilge, Cennete Eşittir."

Duydukları son isim karşısında büyük bir şaşkınlığa kapılan canavarlar, " Cennete Eşit Büyük Bilge, beş yüz yıl önce Göksel Saray'da büyük kargaşaya neden olan kişi mi?" diye sordular.

"Gerçekten de öyle," dedi Tang Keşişi. "İkinci öğrencimin soyadı Zhu'dur ve kendisine verilen isimler Wuneng ve Sekiz Kural'dır. O, Göksel Sazlıkların Mareşalinin vücut bulmuş halidir. Üçüncü öğrencimin soyadı Sha'dır ve kendisine verilen isimler Wujing ve Keşiş'tir. O, Dünya'ya inmiş olan Perde Yükselten General'dir." Bunu duyduklarında, canavar-kralların üçü de telaşlandı. "Onu henüz yememiş olmamız iyi bir şey," dediler. "Küçükler, Tang Keşişini arkadan zincirleyelim. Üç

öğrencisini yakalayana kadar bekleyelim, böylece onları birlikteyiyebiliriz."

Sonra hepsi de dağ mandası, su mandası ve sarı manda olan bir ruh sürüsünü çağırdılar. Her biri bir silah tutarak ön kapıdan çıktılar ve bir trompet işaretiyle bayraklarını sallayıp davullarını çaldılar.

Üç canavar da savaş kıyafetleri içinde kapıdan dışarı çıktılar ve "Hangi insan kapımızın önünde bağırıp çağıracak kadar cesurdur?" diye bağırdılar.

Kayanın üzerine yarı gizlenmiş olan Pilgrim onlara baktı. Canavar ruhların hepsi var dı

Renkli yüzler, yuvarlak gözler Ve iki sert boynuz; çoğu sivri, Ve parlak bir zeka; Renkli bir tablo gibi desenlerle dolu bir beden Ya da çiçek desenli büyük bir brokar parçası. Birincisi Başına sıcak tilki kürkünden bir başlık takar; Yüzü buharlıdır ve saçlarla kaplıdır. İkincisi Üzerine alev kırmızısı ince bir tül örttü, Dört desenli toynağı yeşim taşı parçalarını andırıyor. Üçüncüsü Gök gürültüsü gibi güçlü bir kükremesi var, Çıkıntılı dişleri gümüş kazmalardan daha keskin görünüyor. Her biri cesur ve vahşi, Üç çeşit silahları var: Biri savaş baltası kullanıyor, diğeri de kocaman bir kılıç. Ama üçüncüsü, tekrar bak! Omuzlarında budaklı bir baston duruyor.

Dahası, birçok canavar ruh gördü: uzun ve kısa, şişman ve zayıf, yaşlı ve genç, hepsi mızrak ve sopa tutan boğa başlı ya da şeytani zebanilerdi. Üzerinde bu unvanların açıkça yazılı olduğu üç büyük sancak vardı:

Great King Soğuk Caydırıcı, Great King Isı Caydırıcı ve Great King Toz Caydırıcı.

Bir süre öylece baktıktan sonra Hacı daha fazla bekleyemedi. İleri gitti ve bağırdı:

"Sizi kanunsuz hırsızlar ve şeytanlar! Yaşlı Maymun'u tanıdınız mı?"

"Demek sen Cennet'i rahatsız eden Sun Wukong'sun!" diye bağırdı canavarlardan biri. "Gerçekten,

Yüzün şöhretinden önce gelse de, Seni gören bir tanrı utancından ölür!

Sen cılız bir maymundan başka bir şey değilsin!"

"Sizi yağ hırsızı hırsızlar!" diye bağırdı Pilgrim, öfkeyle. "Sizi yağlı ağızlı şeytanlar! Gevezeliği kesin! Efendimi derhal geri getirin!"

İleri atıldı ve demir çubuğuyla saldırdı. Bu üç yaşlı canavar, üç çeşit silahla onu hızla karşıladı. Bu, dağın kıvrımındaki bir savaştı!

Savaş baltası, kılıç ve budaklı bir baston Maymun Kral tek bir sopayla karşı koymaya cesaret eder. Şeytanlar- Soğuk, Sıcak ve Toz Caydırıcı-şimdi Büyük Bilge'yi tanıyın Cennet'in adına eşit. Asa, tanrıları ve hayaletleri korkutmak için yükselir; Balta ve kılıç çılgınca uçuyor ve kesiyor. Gerçek boşluğun sihirli bir şekilde birleştiği bir görüntü, Üç canavarca, sahte Buda formuna direnen! Bu yılın çalıntı petrolle burunlarını ıslatan üç suçlusu, bir kral tarafından görevlendirilen rahibi ele geçirmeye hevesliler. Bu, efendisi için ne dağlardan korkar ne de uzaklardan; Bunlar ağızlarının hatırı için yıllık adaklar isterler. : sadece balta ve kılıç sesi duyulur. Şimdi sadece sopa ses çıkarıyor. Hücum ve çarpışma, üçü bire karşı; Her biri gücünü göstermek için savuşturur ve engeller. Sabahtan geceye kadar dövüşürler. Kimin acı çekeceğini ve kimin kazanacağını kim bilebilir?

Hacı Güneş o tek sopasıyla üç iblisle yaklaşık yüz elli raunt boyunca savaştı ama gökyüzü kararmaya başladığında henüz bir karara varılmamıştı. Büyük Kral Dust- Deterrent, budaklı bastonuyla oldukça zayıf bir darbe indirdikten sonra, sancağını sallamak için savaş hattının karşısına sıçradı. Boğa kafalı zebanilerden oluşan bu grup hemen ileri atıldı ve Hacı'yı tam ortadan kuşattı.

Hepsi silahlarını kuşanmış, çılgınca ona saldırıyorlardı.

Gidişatın aleyhine döndüğünü gören Pilgrim, bulut taklasına bindi ve yenilgiyle kaçtı. Canavarlar onu takip etmedi; astlarını geri çağırarak akşam yemeği hazırladılar ve yediler. Küçük bir canavara bir kase dolusu

yemeği Tang Keşişi'ne vermesi emredildi; Pilgrim de yakalanana kadaryemek hazırlanmayacaktı. Her zaman vejetaryen beslendiği ve üzüntüdenkahrolduğu için, efendi yemeğin dudaklarına değmesine bile izin vermedi.Şimdilik onu orada ağlarken bırakacağız.

Bunun yerine size Merhamet Bulutu Tapınağı'na dönmek için bulutlara binen Hacı'dan bahsedeceğiz. "Kardeşlerim!" diye seslendi.

Sekiz Kural ve Sha Monk onu bekliyordu. Çağrıyı duyduklarında onu karşılamak için birlikte dışarı çıktılar ve şöyle dediler: "Ağabey, neden geri dönmeden önce bütün bir gün boyunca gittin? Usta'ya gerçekten ne oldu?"

"Dün gece kovalamak için rüzgârın kokusunu takip ettim," diye cevap verdi Hacı gülümseyerek, "ve sabaha karşı bir dağa vardım.

Rüzgâr kayboldu ama neyse ki Dört Nöbetçi bana dağın adının Yeşil Ejderha Dağı olduğunu bildirdi. Dağda Gizemli Çiçek adında bir mağara vardı ve içinde üç canavar ruh yaşıyordu. Bu üç canavar ruhun adları Büyük Kral Soğuk Caydırıcı, Büyük Kral Isı Caydırıcı ve Büyük Kral Toz Caydırıcı'ydı. Caydırıcı. Yıllardır buradan petrol çalıyor, Altın Seviye Vilayetinin yetkililerini ve halkını kandırmak için sahte bir Buda kılığına giriyorlardı. Bu yıl tesadüfen bize rastladılar ve daha iyisini bilmedikleri için Usta'yı kaçıracak kadar ileri gittiler. Yaşlı Maymun bu bilgiyi edindikten sonra, ben kapının önünde savaşı kışkırtırken, Nöbetçilere Usta'ya gizli koruma sağlamalarını emrettim. O üç şeytan birlikte dışarı çıktı ve hepsi de boğa kafalı iblislere benziyordu. Biri savaş baltası, biri devasa bir keser ve üçüncüsü de bir baston kullanıyordu. Arkalarında, sancaklarını sallayan ve davullarını çalan bir sürü boğa başlı iblis vardı. Yaşlı Maymun üç reisle bütün bir gün boyunca savaştı ve berabere kaldı. Sonra canavar krallardan biri sancağını salladı ve küçük canavarların hepsi üzerime geldi. Geç olduğunu gördüğümde, galip gelemeyeceğimden korktum ve takla atarak buraya geri döndüm."

"Karanlığın Başkenti'nden gelen iblis krallar sorun çıkarıyor olmalı," dedi Sekiz Kural.

"Böyle bir tahminde bulunmanıza ne yol açtı?" diye sordu Sha Monk.

Sekiz Kural kıkırdayarak, "Ağabey bize bunların hepsinin boğa başlı iblisler olduğunu söyledi. Ben de öyle biliyorum."

"Hayır! Hayır!" dedi Pilgrim. "Yaşlı Maymun'a göre, onlar üç gergedanın ruhları."

"Eğer öyleyse," dedi Sekiz Kural, "onları yakalayalım ve boynuzlarını keselim. Oldukça fazla gümüşe değer!"

Onlar konuşurken tapınağın rahipleri gelip Peder Sun'ın akşam yemeği isteyip istemediğini sordular. "Eğer uygunsa, biraz alacağım," diye yanıtladı Hacı. "Eğer değilse, pas geçebilirim."

"Peder Sun bütün gün savaştı," dedi bir rahip. "Acıkmadın mı?" " Sadece bir gün

kadar, nasıl aç olabilirim ki?" dedi Hacı kıkırdayarak. "Yaşlı Maymun bir zamanlar beş yüz yıl boyunca yiyecek ya da içecek tatmamıştı!"

Ancak rahipler onun sadece şaka yaptığını düşündüler ve hemen ona yemek getirdiler. Hacı yemeğini yedikten sonra şöyle dedi: "Hadi dinlenmeye hazırlanalım. Yarın hep birlikte savaşa gidebiliriz. Canavar-kralları yakaladığımızda, Usta'yı kurtarabiliriz."

"Ne diyorsunuz, Ağabey?" diye sordu Sha Monk. "Atasözünde olduğu gibi, "Bir duraklama insanı daha akıllı yapar!" Eğer o canavar ruh bu gece uyuyamaz ve Usta'ya zarar verirse, o zaman ne yapacağız? Bence Usta "yı şimdi kurtarmaya çalışmak ve onları hazırlıksız yakalamak bizim için daha iyi olur. Daha fazla gecikme bir hata olabilir." Bunu duyduğunda, Sekiz Kural daha da canlandı. "Kardeş Sha çok haklı!" dedi. "İblisleri bastırmak için bu ay ışığından yararlanmalıyız." Hacı kabul etti ve bu talimatı tapınak rahiplerine verdi:

"Eşyalarımızı ve atımızı koruyun.

Canavar ruhları yakalayıp buraya getirene kadar bekleyin. Bu vilayetin hakimine onların sahte Buda olduklarını kanıtlayacağız. Böylece petrol vergisi kaldırılarak bölgedeki tüm halk rahat bir nefes alabilir. Ne güzel olur, değil mi?"

Rahipler itaat ettiler. Üç hacı hemen uğurlu bulutlarına binerek şehri terk ettiler. Gerçek

Oraya vardıklarında zaferle mi yoksa yenilgiyle mi karşılaşacaklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第092回 · Bölüm 92

Üç rahip Yeşil Ejderha Dağı'nda kıyasıya savaşıyor Dört Yıldız gergedan şeytanlarını yakalamaya yardım ediyor

Size, iki kardeşiyle birlikte rüzgârı aşıp bulutlara binen ve kuzeydoğuya doğru yol alan Büyük Bilge Güneş'ten bahsediyorduk. Kısa süre sonra Yeşil Ejderha Dağı'ndaki Gizemli Çiçek Mağarası'nın girişine vardılar. Bulutlardan iner inmez, Sekiz Kural tırmığıyla kapıları yıkmak istedi. "Bir dakika bekleyin!" dedi Hacı. "İzin ver içeri gireyim ve Usta'nın ölü mü diri mi olduğunu öğreneyim. Sonra onlarla savaşabiliriz."

"Bu kapılar sıkıca kapalı," dedi Sha Monk. "İçeri nasıl girebilirsin?"

"Sihirli gücümle tabii ki," diye yanıtladı Hacı.

Sevgili Büyük Bilge! Asasını bir kenara bırakarak parmaklarıyla sihirli bir işaret yaptı ve "Değiştir!" diye bağırarak bir büyü okudu.

Bir anda küçük bir ateş böceğine dönüştü, gerçekten hızlı ve çevikti. Şuna bir

bakın!

Kanatlarını germiş, bir kuyruklu yıldız gibi süzülüyor. "Çürümüş otlar ateşböceğine dönüşür." Böyle bir sihirli değişimi hafife almamak gerekir: Onun doğası kalıcıdır. Bakmak için taş kapının yanına uçmak Bir taraftaki cereyanlı çatlaktan, Bir sıçrayışla sessiz avluya ulaşır İblislerin davranışlarını gözetlemek için.

İçeri uçtu ve hemen her yere yayılmış birkaç bufalo buldu. Gürültüyle horluyorlardı, hepsi derin uykudaydı.

Orta salona ulaştığında bile herhangi bir hareketlilikle karşılaşmadı. Her taraftaki kapılar kapalıydı ve üç canavar ruhun nerede uyuduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Salondan geçerek arka tarafa yöneldi, kuyruğu parlıyordu ve ağlama sesleri duydu. Orada, arka odadaki bir sütuna

zincirlenmiş olan Tang Keşişi'ni buldu. Hacı sessizce ona doğru uçarken,efendisinin hıçkıra hıçkıra ağladığını duydu:

On yıl önce Chang'an'dan ayrıldığımdan beri, Dağları ve dereleri acı içinde geçtim. Batı'da bir gala bulduğum için mutluyum, Fener Festivali'nde Altın Seviye'ye ulaşmak için, Lambaların sahte Buda-formlarını ayırt edemiyorum, sıkıntılar benim zavallı yaşam normlarım. Eğer iyi öğrencilerim güçlü bir takiple gelirlerse, Kahramanlık güçleri yakında meyve versin!

Bunu duyan Hacı sevinçle doldu ve hemen kanatlarını açarak efendisinin önünde uçmaya başladı.

"Ah!" dedi Tang Keşişi gözyaşlarını silerek. "Batı gerçekten farklı! Bu sadece ilk ay, çoğu böceğin yeni yeni kıpırdanmaya başladığı bir zaman. Nasıl Şimdiden ateşböcekleri olabilir mi?" Kendini tutamayan Pilgrim, " Usta, ben buradayım!" diye seslendi.

"Wukong," dedi Tang Keşişi sevinçle, "Ben de tam diyordum ki, ilk ayda nasıl ateşböcekleri olabilir? Demek sensin!"

"Ey Üstat!" dedi Hacı ilk haline geri dönerken. "Gerçekle sahteyi ayırt edemediğiniz için yolculuğunuzda bu kadar gecikmeye neden oldunuz ve bu kadar çabayı boşa harcadınız. Size defalarca bağırdım, bunların iyi insanlar olmadığını söylemeye çalıştım ama siz çoktan boyun eğmeye başlamıştınız. Bu şeytanların lambaları karartmasına, özel olarak harmanlanmış güzel kokulu yağı çalmasına ve hatta sizi kaçırmasına izin verildi. Sekiz Kural ve Sha Monk'a eşyalarımızı korumaları için manastırda kalmaları talimatını verdim. Ben de burada rüzgârın kokusunu takip ettim. Elbette bu bölgenin adını bilmiyordum ama neyse ki Nöbetçiler gelip buranın Yeşil Ejderha Dağı'nın Gizemli Çiçek Mağarası olduğunu bildirdi. Dün o şeytanlarla akşama kadar savaştım ve sonra küçük kardeşlerime neler olduğunu anlatmak için geri döndüm. Uyumadık, onun yerine hepimiz buraya geldik. Gecenin derinliklerinde savaşmanın kolay olmadığından korkarak ve Usta'nın nasıl olduğunu

bilmediğimden, buraya girip biraz keşif yapmak için dönüşümükullandım."

Çok memnun olan Tang Keşişi, "Demek Sekiz Kural ve Sha Keşişi dışarıda?" dedi.

"Evet, öyleler," diye yanıtladı Pilgrim. "Az önce yaşlı Maymun bütün canavar ruhların uykuya daldığını gördü. İzin verin kilidi açayım, kapıyı kırayım ve sizi dışarı çıkarayım."

Tang Keşişi ona teşekkür etmek için başını salladı.

Kilit açma büyüsünü kullanan Hacı eliyle aleti itti ve kilit kendiliğinden açıldı. Efendisini dışarı çıkarırken, aniden canavar-krallardan birinin ana salonun yanındaki odalardan birinden seslendiğini duydu, "Küçükler, kapıları sıkıca kapatın ve mumlara ve meşalelere dikkat edin. Nasıl oluyor da devriye ya da nöbet anonsu yapılmıyor? Neden çıngıraklar çalınmıyor?"

Gördüğünüz gibi, bu küçük şeytanlar grubu bütün gün yorucu bir şekilde s a v a ş m ı ş ve bu nedenle hepsi uykuya dalmıştı. Sadece yaşlı canavarın bu sözleriyle uyandılar. Çıngırak sesi duyulduğunda, bazıları silahlarını aldı, bir gong çaldı ve arkaya doğru yöneldi. Hem ustaya hem de öğrenciye tosladılar.

"Benim iyi keşişim!" diye bağırdı küçük canavarlar hep bir ağızdan. " Kilidi açmış olabilirsin ama nereye gittiğini sanıyorsun?" Hacı daha fazla açıklamaya izin vermeden, bir hamlede bir pirinç kâsesi kalınlığına ulaşan sopasını çıkardı.

Vurdu ve hemen ikisini tek bir darbeyle öldürdü. Küçük canavarların geri kalanı silahlarını bırakıp orta salona doğru koşmaya başladı. Yatak odasının kapısına vurarak bağırdılar:

"Büyük Krallar! Bu çok kötü! Çok kötü! Kıllı suratlı keşiş evimizin içinde adam öldürdü!" Bunu duyunca ayağa fırlayan üç zebani, " Yakalayın onu! Yakalayın onu!" Tang Keşişi o kadar korkmuştu ki kolları ve bacakları uyuşmuştu.

Efendisiyle daha fazla ilgilenemeyen Pilgrim asasını salladı ve ileri atıldı. Bu küçük canavarlar hiçbir şekilde onu engelleyemedi ya da durduramadı; o da Birkaçını buradan indirdi, birkaçını oradan itti ve birkaç kapıyı kırdıktan sonra kaçtı.

"Kardeşlerim, neredesiniz?" diye bağırdı ortaya çıkarken.

Sekiz Kural ve Sha Monk ellerinde tırmıkları ve asalarıyla bekliyorlardı. "Ağabey," dediler, "işler nasıl?"

Bunun üzerine Hacı, dönüşüm geçirerek mağaraya girdikten sonra neler olduğunu, efendisini nasıl kurtardığını ve canavarlar onları fark ettiğinde nasıl dışarı çıkmaya başladığını ve efendisini nasıl geride bırakıp dışarı çıkmak için savaşmak zorunda kaldığını ayrıntılı bir şekilde anlattı. Bunları şimdilik bırakalım.

Canavar-krallar, Tang Keşişi'ni tekrar yakalayıp, daha önce olduğu gibi zincire vurdular. Ellerinde balta ve kılıçları, yanan meşalelerle sordular: " Kilidi nasıl açtın? O maymun buraya nasıl girdi? Hemen itiraf et, biz de canını bağışlayalım! Eğer itiraf etmezsen, seni ikiye böleriz!"

Her yeri titreyen Tang Keşişi dizlerinin üzerine çöktü ve şöyle dedi: " Büyük Kral Babalar, öğrencim Sun Wukong dönüşümün yetmiş iki yolunu biliyor. Az önce küçük bir ateş böceğine dönüştü ve beni kurtarmak için buraya uçtu. Büyük Kralları uyandırmayı ya da küçük Büyük Krallarla karşılaşmayı beklemiyorduk. Daha iyisini bilmediğim için öğrencim ikisini yaraladı. Hepsi silahlarını kaldırıp meşaleler yakarak bağırmaya başlayınca beni bırakıp kaçtı." Üç canavar kral kahkahalarla gülerek, "İyi ki uyanmışız! Kaçmana izin vermedik!"

Küçük çocuklarına kapıları önden ve arkadan sıkıca kapatmalarını ve bunu tam bir sessizlik içinde yapmalarını emrettiler.

"Eğer ses çıkarmadan kapıları sıkıca kapatırlarsa," dedi Sha Monk, " gizlice efendimize karşı komplo kuruyor olabilirler. Harekete geçmeliyiz!"

"Haklısın," dedi Pilgrim. "Hadi hemen kapıyı kıralım!" Bizim Budala hemen sihirli güçlerini göstermeye çalıştı. Tırmığını kaldırarak tüm gücüyle bir darbe indirdi ve taş kapıları paramparça etti. "Sizi yağ hırsızı şeytanlar!" diye bağırdı yüksek sesle. "Efendimi derhal dışarı gönderin!"

O küçük canavarlar o kadar korkmuşlardı ki, rapor vermek için içeri geri döndüler, "Yüce Krallar, bu kötü! Çok kötü! Ön kapılarımız o rahipler tarafından kırıldı."

Çok sinirlenen üç canavar-kral, "Bu adamlar gerçekten de küstah!" dedi.

Hemen zırhlarını getirdiler ve silahlarını kuşanarak küçük canavarları savaşmak üzere kapıdan dışarı çıkardılar. O sırada üçüncü saatin başlarıydı ve gökyüzündeki parlak ay neredeyse gün gibi aydınlıktı. Dışarı çıktıklarında, tek kelime etmeden silahlarını kullandılar. Bu tarafta Pilgrim savaş baltasını, Sekiz Kural devasa mızrağını ve Sha Monk da büyük bastonunu kullandı. Bu muhteşem bir savaştı!

Üç Budist rahip Ellerinde değnek, asa ve tırmık, Ve üç canavar iblisin cesareti daha da arttı. Savaş baltasından, paladan ve budaklı bastondan İnsan sadece rüzgârın ve tozun sesini duyar. İlk birkaç mermi öyle bir sis yaratır ki; Renkli sisler yükselir ve ardından dağılır. Vücudun etrafında tırmığın hareketleri çalkalanır; Cesur demir çubuk daha da övgüye değerdir. Dünyada nadir bulunan bir hazine asasıdır, Zebaniler buna boyun eğmeyecek kadar inatçıdır. Baltanın ağzı hem parlak hem de keskin; Baston budaklı ve noktalarla kaplı. Kılıç, tek kanatlı bir kapı gibi parıldıyor, Rahiplerin sihirli gücünden daha az değil. Bu tarafta efendilerinin hayatı için şiddetle saldırırlar; Bu tarafta Tang Keşişini tutmak için yüzleri tırmalarlar. Balta ve sopanın ikisi de kazanmak için çok çabalar; Tırmık ve balta hem çarpışır hem de buluşur. Düğümlü baston ve şeytan yönlendiren asa Güçlerini göstermek için ileri geri giderler.

Üç rahip ve üç şeytan uzun süre savaştı ve iki taraf da daha güçlü olduğunu kanıtlayamadı.

Sonra o Büyük Kral Soğuk-Caydırıcı bağırdı, "Küçükler, buraya gelin!"

Çeşitli ruhlar ellerinde silahlarla koşuşturmaya başladılar ve neredeyse anında Sekiz Kural'ın ayağı takılıp yere düştü. Birkaç su bufalosu ruhu onu çekiştirerek mağaranın içine sürükledi ve bağladı. Sha Monk, Sekiz Kural'ı böğüren bir boğa sürüsüne kaptırdıklarını görünce, Büyük Kral Toz Caydırıcı'ya zayıfça vurdu ve sonra kaçmak için döndü. Ancak üzerine üşüşen ruhlar tarafından yüzüstü yere fırlatıldı.

Ayağa kalkmak için boşuna çabalarken, o da esir alındı ve bağlandı. Hacı o zaman tek başına savaşmaya devam etmesinin zor olacağını anladı; bulut taklasını atarak kaçmayı başardı.

Önüne getirilen Sekiz Kural ve Sha Monk'u gören Tang Monk'un gözleri yaşlarla doldu. "Ne yazık," dedi, "siz ikiniz de bu acımasız ellerin pençesine düştünüz! Wukong nerede?"

"Ağabey yakalandığımızı görünce," diye yanıtladı Sha Monk, "kaçtı." " Eğer

kaçtıysa," dedi Tang Keşişi, "kesinlikle bir yere gitmiştir. yardım isteyin. Ama ne zaman özgür kalabileceğimizi merak ediyorum." Üstat ve öğrencileri üzüntüye boğulmuşlardı ve biz şimdilik onları yalnız bırakalım.

Şimdi size Merhamet Bulutu Tapınağı'na dönmek için bulut taklasını atan Hacı'dan bahsedeceğiz. Oradaki rahipler onu karşıladıklarında, " Peder Tang'ı kurtardınız mı?" diye sordular.

"Bunu yapmak çok zor!" dedi Pilgrim. "Gerçekten de çok zor! O canavar ruhların muazzam büyü güçleri vardı. Biz üç kardeş o üçüyle uzun süre savaştık. Sonra önce Sekiz Kural'ı yakalamak ve ardından Sha Monk'u ele geçirmek için küçük canavarları çağırdılar. Yaşlı Maymun kaçacak kadar şanslıydı."

Büyük bir korkuya kapılan rahipler, "Kutsal Babamız, sizin gibi bulutların üzerine çıkıp sise binebilen biri onları hala tutuklayamadıysa, yaşlı efendi kesinlikle zarar görecektir" dediler.

"Şart değil!" diye yanıtladı Hacı. "Efendimin kendisi Manastır Muhafızlarının, Beş Çeyrek Muhafızlarının ve Altı Çeyrek Muhafızlarının gizli korumasından yararlanıyor. Karanlığın ve Işığın Tanrıları. Sonra o da bir keresinde Yansıtılmış Zinober Otunun tadına baktı.

Hayatının zarar göreceğinden şüpheliyim. Sadece canavar ruhlar oldukça yetenekli, bu da yaşlı Maymun "un Cennet "te yardım aramasını gerekli kılıyor.

Hepiniz atı ve bavulları korumak için çok dikkatli olmalısınız."

Daha da korkan rahipler, "Kutsal Babamız Cennete gidebilir mi?" diye sordular. Hacı kıkırdayarak şöyle dedi: "Cennete Eşdeğer Büyük Bilge olduğum o yıllarda Göksel Saray benim evimdi. Ölümsüz Şeftali Festivali'ni bozduğum için Buda'mız tarafından boyunduruk altına alındım. Günahlarımın kefaretini ödemek için liyakatimi kullanarak Tang Keşişi'ne kutsal kitap arayışında eşlik etmekten başka seçeneğim yoktu. Yolculuk boyunca, sapkınları ortadan kaldırarak doğruya yardımcı oldum. Ancak, hiçbirinizin bilmediği bu çileyi çekmek efendimin kaderinde var."

Bu sözler rahipleri diz çökmeye ve tapınmaya sevk etti. Dışarı çıkan Hacı yüksek bir ıslık çaldı ve hemen gözden kayboldu.

Muhteşem Büyük Bilge! Çok geçmeden Batı Cennet Kapısına vardı ve burada ḍDevarāja Virūhaka ve Dört Ruh Subayı Yin, Zhu, Tao ve Xu ile sohbet eden Altın Yıldız Venüs'e rastladı. Hacı'nın geldiğini gördüklerinde aceleyle onu selamladılar ve "Büyük Bilge nereye gidiyor?" diye sordular.

"Tang Keşişi'nin koruyucusu olarak," diye yanıtladı Hacı, "Hindistan Krallığı'nın doğu sınırında yer alan Altın Seviye Vilayeti'nin Şefkatli Cennet Bölgesi'ne ulaştım. Ustam Merhamet Bulutu Tapınağı rahipleri tarafından burada kalıp Fener Festivali'nin tadını çıkarmam istendi. Altın

Lamba Köprüsü'nü görmeye gittiğimizde, aslında yakıt olarak özel olarakharmanlanmış hoş kokulu bir yağ kullanan üç altın lamba gördük. Bu yağyaklaşık elli bin tael beyaz altın değerinde olsa da, yine de her yıl uğurlubir iniş yapan bazı Buda'ların eğlenmesi için sunuluyor. Biz o lambalarabakarken, gerçekten de üç Buda resmi belirdi. İyi ya da kötü olduğunubilmeden, ustam hemen köprünün tepesine çıkıp selam verdi, ben de onabunların iyi olmadığını söylemeye çalışıyordum. Ama lambaları çoktankarartmışlar ve bir rüzgârla hem yağı hem de ustamı kaçırmışlardı.Rüzgârın peşinden yola çıktım ve şafak sökerken bir dağa vardım. DörtNöbetçi bana bunun Yeşil Ejderha Dağı olduğunu bildirdi. Bu dağdakiGizemli Çiçek Mağarası'nda Büyük Kral Soğuk Caydırıcı, Büyük Kral IsıCaydırıcı ve Büyük Kral Toz Caydırıcı adlarında üç şeytan vardı. YaşlıMaymun hemen kapılarına gidip ustamın geri dönmesini istedi, canavarruhlarla savaştı ama üstünlük sağlayamadı. Sonra içeri girmek içindönüşümü kullandım. Ustamın zincirlenmiş ama zarar görmemişolduğunu görünce onu serbest bıraktım ve dışarı çıkarmaya çalıştım. Amafark edildik ve kaçmak zorunda kaldım. Daha sonra Sekiz Kural ve ShaMonk bana katılarak onlarla amansız bir savaşa giriştiler ve bu savaş ikikardeşimin yakalanmasıyla son buldu. Bu nedenle, yaşlı Maymun YeşimİmparatoruÂ'ndan onların kökenini bulmak ve boyun eğdirmek için yardımistemeye geldi."

"Büyük Bilge onlarla zaten savaşmış olsaydı," dedi Altın Yıldız, alaycı bir şekilde kıkırdayarak, "nereden geldiklerini söyleyemez miydi?"

"Elbette! Elbette!" diye yanıtladı Hacı. "Onların bir sığır ruhu sürüsü olduğunu söyleyebilirim. Ama büyük büyü güçleri nedeniyle onları çabucak bastırmak zor."

Altın Yıldız şöyle dedi, "Bunlar gerçekten de üç gergedan ruhu. Vücut tasarımları Cennet'in desenlerini taşıdığı için, uzun yıllar süren xiulian uygulaması onlara ölümsüzlük kazandırdı, böylece onlar da bulutların üzerinde süzülüp sisin üzerinde yürüyebiliyorlar. Bu zebaniler aynı zamanda temizliğe de düşkündürler. Her zaman kendi yansımalarından

rahatsız olurlar ve yıkanmak için suya atlamak isterler.

Dişi gergedan, erkek gergedan, boğa gergedanı, çizgili gergedan, barbar şapkalı gergedan,

gergedanı ve Cennete uzanan desenli gergedan gibi çeşitli isimleri de vardır. Hepsinde tek bir açıklık, üçlü kıl ve iki boynuz bulunur.

Nehir ve denizlerde hareket ettiklerinde, suda bir yol açabilirler. Soğuktan Koruyan, Sıcaktan Koruyan ve Tozdan Koruyan'a gelince, boynuzlarında sakladıkları bazı değerli yaşamsal güçler nedeniyle bu şekilde adlandırılmışlardır. Bu yüzden kendilerine Büyük Kral falanca gibi unvanlar vermişlerdir. Onları yakalamak istiyorsanız, Dört Ağaç-Yaratık Yıldızından yardım istemelisiniz. Sadece onların varlığı bile bu canavarlara boyun eğdirecektir."

Hacı aceleyle eğilerek sordu: "Peki Dört Ağaç-Yaratık Yıldızı kim? Longevity'ye bana açıkça söylemesi için yalvarıyorum."

"Bu yıldızlar," diye yanıtladı Altın Yıldız gülümseyerek, "evrenin Ayı Sarayı'nın hemen dışındaki bölümünde konuşlanmışlardır. Yeşim İmparatoru'nu andığınızda gerçeği öğreneceksiniz."

Hacı, minnettarlığını belirtmek için ellerini önünde kavuşturduktan sonra Cennet Kapısından içeri girdi. Kısa bir süre içinde Mükemmel Işık Salonu'nun alt katına ulaştı ve burada ilk olarak Dört Göksel Usta Ge, Qiu, Zhang ve Xu ile karşılaştı. "Nereye gidiyorsun?" diye sordular.

"Kısa bir süre önce Altın Seviye Vilayetine vardık," diye yanıtladı Hacı. "Ustam Zen'in doğasına olan bağlılığını biraz gevşettiği için, Fener Festivali sırasında ışıkları izlerken canavar iblisler tarafından kaçırıldı. Yaşlı Maymun onlara boyun eğdiremiyor ve ben de bunu Yeşim İmparatoru'na bildirmek ve yardım istemek için özellikle geldim."

Dört Göksel Usta, Hacı'yı anma törenini sunmak üzere derhal İlahi Sisler Salonu'na götürdü. Karşılıklı selamlaşma ve yaşananların tam bir provasından sonra, Yeşim İmparatoru bazı göksel savaşçıları çağırmak

için bir kararname yayınlamak üzereydi.

Hacı öne çıktı ve şöyle dedi: "Az önce yaşlı Maymun Batı Cennet Kapısına vardığında, Uzun Ömürlü Yıldız bana o şeytanların ruha dönüşmüş gergedanlar olduğunu söyledi. Sadece Dört Ağaç-Yaratık Yıldızı onlara boyun eğdirebilir."

Yeşim İmparator derhal Göksel Usta Xu'ya Ayı Sarayı'na gitmesini ve Hacı ile birlikte Aşağıdaki Bölge'ye inmeleri için Dört Ağaç-Yaratık Yıldızını çağırmasını emretti.

Sarayın dışına vardıklarında, Yirmi Sekiz Takımyıldız onları karşılamak için oradaydı. "Bilge fermanıyla," dedi Cennet Önderi, "Dört Ağaç Yaratığı Yıldızına, bazı canavarları bastırmak için Büyük Bilge Güneş ile birlikte Aşağıdaki Bölgeye inmelerini emredeceğim." Hemen Ağaç Ejderhası Horn, Ağaç Tekboynuzu Dipper, Ağaç Kurdu Straddler ve Ağaç Köpeği Well öne çıktı çağrıya cevap vermek için. "Yüce Bilge Güneş," dediler, "canavarları bastırmak için nereye gitmemizi istersiniz?"

"Demek siz dördünüz!" dedi Hacı gülerek. "Şu ihtiyar Uzun Ömür o kadar şifreli ki onu anlayamıyorum! Eğer bana Yirmi Sekiz Takımyıldızın Dört Ormanı'nı görmem gerektiğini söyleseydi, doğrudan davetiye çıkarmaya gelirdim. Herhangi bir imparatorluk fermanına gerek kalmazdı."

"Bunu nasıl söylersin, Büyük Bilge?" dedi Dört Orman. "Kararname olmadan hangimiz görev yerini terk etmeye cesaret edebilir? Gitmemizi istediğin bu yer neresi? Hemen oraya gidelim."

"Altın Seviye Vilayeti'nin kuzeydoğusunda bir yer," diye yanıtladı Hacı, "Yeşil Ejder Dağı'ndaki Gizemli Çiçek Mağarası'nda.

Orada ruha dönüşmüş bazı gergedanlarımız var."

"Eğer gergedanlar ruh olduysa," dedi Ağaç Tekboynuzu Dipper, Ağaç Kurdu Straddler ve Ağaç Ejderhası Horn birlikte, "hepimize ihtiyacın yok. Constellation Well'den sizinle gelmesini isteyin yeter. Kaplanları yutmak için dağlara tırmanabilir ve gergedanları yakalamak için denizlere inebilir."

"Bunlar aya bakan gergedanlar değil!" dedi Hacı. "Onlar uzun süreli xiulian uygulaması ile Yol'a ulaşmış, hepsi de bin yaşın tadını çıkaran kişilerdir. Dördünüzü de almak zorundayız ve lütfen reddetmeyin. Eğer sadece biriniz benimle gelirse, onları yakalayamayabilirsiniz. Bu yine çabalarımızın boşa gitmesi olmaz mı?"

"Şu konuşmalarınıza bakın!" dedi Göksel Efendi. "Kararname dördünüzün de gitmesini emrediyor. Nasıl gitmezsiniz? Hemen uçmaya başlayalım ki ben de raporumu hazırlamak için geri dönebileyim."

Bunun üzerine Göksel Efendi Hacı'dan ayrıldı ve oradan ayrıldı.

"Daha fazla beklemenize gerek yok," dedi Dört Orman. "Önce gidip savaşı kışkırtın ve onları dışarı çıkmaya ikna edin. Biz sonra saldıracağız." Hacı ileri atılarak bağırdı, "Sizi yağ çalan şeytanlar! Efendimi geri verin!"

Kapılar Sekiz Kural tarafından kırılmıştı, ama şimdi küçük canavarlar tarafından tahtalarla kapatılmıştı. Hacı'nın dışarıda kendilerine hakaret ettiğini duyduklarında, "Yüce Krallar, keşiş Sun dışarıda bize hakaret ediyor!" diye haber vermek için içeri daldılar.

"O zaten yenilgiyle kaçtı," dedi Dust-Deterrent. "Neden bir gün sonra geri dönüyor? Bir yerlerden yardım bulmuş olabilir mi?"

"Alabileceği herhangi bir yardımdan kim korkar?" diye sordu Cold-Deterrent. "Çabuk zırhımızı getirin. Küçükler, bu sefer onun etrafını sardığınızdan emin olun ve kaçmasına izin vermeyin." Daha iyisini bilmeyen bu ruh sürüsü, ellerinde mızraklar ve bıçaklar, sallanan sancaklar ve yuvarlanan davullarla mağaradan dışarı çıktı. "Dayak yemekten korkmuyor musun, maymun? Ne cüretle tekrar ortaya çıkarsın?" diye çıkışmışlar.

Şimdi "maymun" kelimesi Hacı'nın canını çok sıkıyordu. Öfkeyle dişlerini sıkarak, demir çubuğu vurmak için kaldırdı. Üç canavar kral küçük canavarlara dağılmalarını emretti ve Pilgrim'in etrafını tamamen sardılar. Ancak bu tarafta, Dört Ahşap Yaratık Yıldızı silahlarını salladı ve "

Lanetli canavarlar, sakın kıpırdamayın!" diye bağırdı. Bu üç canavar-kralDört Yıldız'ı görünce doğal olarak korktular. "Bu kötü! Bu kötü!" diyebağırdılar. "Fatihlerimizi buldu! Küçükler, canınızı kurtarmak için kaçın!"Yüksek sesle homurdanan ve böğüren tüm küçük canavarlar değiştiorijinal formlarına geri döndüler: hepsi dağ-buffalo ruhları, su-buffaloruhları ve sarı- buffalo ruhlarıydı ve dağın her yerinde çılgıncakoşuşturuyorlardı. Üç canavar-kral da gerçek formlarını ortaya çıkardı. İkiellerini indirdiklerinde bir kez daha dört bacaklı oldular.

Toynakları demir toplar gibi gürleyerek kuzeydoğuya doğru kaçtılar ve Büyük Bilge'nin önderliğinde Orman Köpeği Well ve Orman Ejderhası Horn tarafından yakından takip edildiler. Ancak Ağaç Tekboynuzu Dipper ve Ağaç Kurdu Straddler doğu yamacında kaldılar ve burada zirvede, derede ya da vadide mahsur kalan tüm bufalo ruhlarını ya öldürmeyi ya da canlı olarak ele geçirmeyi başardılar. Daha sonra Gizemli Çiçek Mağarası'na giderek Tang Keşişi, Sekiz Kural ve Sha Keşişi'ni serbest bıraktılar.

İki Yıldızı tanıyan Sha Monk, teşekkür etmek i ç i n arkadaşlarıyla birlikte eğildi. "Siz ikiniz gelip bizi kurtarmayı nasıl başardınız?" diye sordu.

"İki Yıldız, "Büyük Bilge Güneş bir anma töreni sunduktan sonra, Yeşim İmparatoru'nun emriyle o şeytanlara boyun eğdirmek ve sizi kurtarmak için buraya geldik," diye cevap verdi.

"Öyleyse neden," diye sordu Tang Keşişi, tekrar gözyaşı dökerek, " öğrencim Wukong buraya gelmedi?"

"O üç yaşlı şeytan üç gergedan oldu," dedi Yıldız. "Bizi gördüklerinde can havliyle kuzeydoğuya doğru kaçtılar. Büyük Bilge Güneş, Orman Köpeği Well ve Orman Ejderhası Horn'u kovalamaları için yönlendirdi. Bufalo sürüsünü temizledikten sonra, biz ikimiz buraya özellikle bilge keşişi serbest bırakmak için geldik."

Tang Keşişi onlara teşekkür etmek için alnını tekrar yere değdirdi.

Sonra Cennet'e şükretmek için bir kez daha secde etti.

Sekiz Kural onu kaldırarak şöyle dedi: "Usta, aşırı tören samimiyetsizliğe dönüşür. Sürekli eğilmenize gerek yok. Dört Yıldız Subayları bunu kısmen Yeşim İmparatoru'nun fermanı, kısmen de Ağabeylerine duydukları saygı nedeniyle yaptılar. Çeşitli şeytanları ortadan kaldırmış olabiliriz, ancak o eski canavarların boyun eğip eğmediğini henüz öğrenemedik. Buradaki değerli eşyalardan bazılarını çıkaralım ve ardından mağarayı yıkalım ki kalıcı olarak kökleri kazınsın. Daha sonra tapınağa dönüp Ağabey'i bekleyelim."

"Mareşal Heaven Reeds çok haklı," dedi Ağaç Kurdu Straddler. "Sen ve Perdeyi Yükselten General efendinizi korumalı ve tapınakta dinlenmeye dönmelisiniz. Biz savaşmak için kuzeydoğuya gidelim."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" dedi Sekiz Kural. "Siz ikiniz onların peşine takılmalısınız. Tahta rapor vermek için geri dönmeden önce tüm canavarları yok etmelisiniz."

İki yıldız subay hemen peşlerinden gittiler.

Mağarayı yağmalayan Sekiz Kural ve Sha Monk bir yığın değerli eşya çıkardılar - hepsi mercan, kornelya, inci, kehribar, süs taşları, değerli taşlar, ince yeşim taşı ve altın. Tüm mağarayı küle çeviren bir ateş yakmadan önce efendilerinden dağın çıkıntısına oturmasını istediler. Ancak o zaman Tang Keşişi'nin Merhamet Bulutu Tapınağı'na dönüş yolunu bulmasına yardımcı oldular. Gerçekten,

"İyiliğin sınırı kötülüktür," der klasikler. Güzel talih aksilikle mi sonuçlanır? Olabilir! Chan doğası çiçek ışıklarının sevgisiyle karıştı; Güzel sahneler Dao'nun zihnini yoldan çıkardı. Büyük iksiri her zaman korumalısın; Bir hata yaparsanız, dehşetle ödüllendirilirsiniz. Sıkı ve sıkı kontrolünüzü asla gevşetmeyin. Biraz tembellik kargaşaya yol açar.

Tapınağa canlarını kurtararak dönen bu üç kişi hakkında şimdilik daha fazla konuşmayacağız. Bunun yerine, bulutlara binen ve kuzeydoğuya

doğru şeytanları takip eden iki yıldız subayı olan Dipper the WoodUnicorn ve Straddler the Wood Wolf'tan bahsedelim. Havada bir o yanabir bu yana baktılar ama kimseyi g ö r e m e d i l e r . Sonra büyük BatıOkyanusu'na doğru baktılar ve uzakta, suyun üzerinde bağıran BüyükBilge Güneş'i gördüler. Bulutlarının yönünü alçaltarak ikisi birden, " Büyük Bilge, zebaniler nereye gitti?" diye sordular.

Pilgrim öfkeyle, "Neden ikiniz de peşimize takılmadınız?" diye sordu. " Neden o ahmakça sorularınızı sormak için şimdiye kadar beklediniz?"

"Kuyusu ve Boynuzu olan Büyük Bilge'nin şeytani iblisleri yendiğini gördüğümde," dedi Ağaç Tekboynuzlu Dipper, "onları kesinlikle yakalayacağınızı düşündüm. Bu nedenle biz ikimiz diğer canavar ruhları temizledik ve ardından efendinizi ve kardeşlerinizi kurtarmak için Gizemli Çiçek Mağarası'na girdik. Dağı yağmaladık, mağarayı yaktık ve efendinizi iki kardeşinize emanet ettik; onlar da onu şehirdeki Merhamet Bulutu Tapınağı'na geri götüreceklerdi. Ancak bunca zaman geçmesine rağmen dönmediğini görünce yolumuzu buraya düşürdük." Bu sözler karşısında büyük bir sevinç ve minnettarlık duyan Hacı, "O halde, hak ettiniz. Tüm zahmetleriniz için teşekkürler! Tüm zahmetleriniz için teşekkürler! Ancak o üç canavar iblis, biz onları buraya kadar kovaladıktan sonra okyanusa sürünerek kaçtılar. Well ve Horn peşlerinden gitti ama yaşlı Maymun'a kıyıda kalıp nöbet tutmasını söylediler. İkiniz geldiğinize göre, onları buradan uzaklaştırabilirsiniz. Yaşlı Maymun'un da girmesine izin verin."

Sevgili Büyük Bilge! Demir çubuğunu kavradı ve parmaklarıyla sihirli işareti yaparak suda bir yol açtı ve okyanusun derinliklerine gitti. Orada üç canavar iblisi, Orman Köpeği Well ve Orman Ejderhası Horn'la amansız bir savaş verirken buldu. Yanlarına sıçrayarak, "Yaşlı Maymun burada!" diye bağırdı.

Bu canavar ruhlar, iki yıldız subayıyla yüzleşmek zorunda kaldıklarında zaten zor durumdaydılar. Pilgrim'in çığlığını duyduklarında hemen döndüler ve canlarını kurtarmak için okyanusun ortasına doğru

kaçtılar. Şeytanların kafalarındaki boynuzlar suyu bölmek için mükemmelaletlerdi. Büyük Bilge Güneş ve iki yıldız subayı peşlerindeyken,dalgaların arasından geçerken duyabileceğiniz tek şey gürültülü birsıçramaydı.

ṣŞimdi size Batı Okyanusu'nda bir yaka ve bir denizcinin devriye gezdiğini anlatacağız. Uzaktan gergedanların suya açıldığını gördüklerinde ve dahası, tanıdıkları Büyük Bilge Güneş'i ve iki göksel takımyıldızını gördüklerinde, ejderha kralına rapor vermek için aceleyle Su Kristali Sarayı'na gittiler. "Yüce Kral," dediler biraz endişeyle, " Cennete Eşit Büyük Bilge ve iki göksel takımyıldızı tarafından kovalanan üç gergedan var!" Bunu duyan yaşlı ejderha kralı Aoshun, Prens Mo "ang " ı çağırdı ve ona şöyle dedi: "Derhal su askerlerini çağırın! Bu üç gergedan ruhu Soğuk-Caydırıcı, Isı-Caydırıcı ve Toz-Caydırıcı olmalı. Hacı Sun'a saldırdı. Şimdi okyanusumuza geldiklerine göre, Sun'a biraz silahlı yardımda bulunmalıyız."

Bu emir üzerine Ao Mo "ang hemen birlikleri çağırdı.

Bir anda kaplumbağalar, deniz kaplumbağaları, deniz ejderhaları, çipuralar, sazanlar, karides askerleri ve yengeç erleri savaş çığlıkları atarak gergedan ruhlarının yolunu kesmek için her biri mızrak veya kılıçla Su Kristali Sarayı'ndan dışarı fırladı. İlerleyemeyen ruhlar aceleyle geri çekilirken, Büyük Bilge'nin iki yıldız olan Kuyu ve Boynuz ile yaklaştığını gördüler. O kadar telaşlandılar ki artık bir sürü olarak bir arada kalamaz hale geldiler. Üç yöne dağıldılar ve her biri canını kurtarmak için kaçmaya çalıştı.

Çok geçmeden Toz Caydırıcı yaşlı ejderha kralı ve askerleri tarafından kuşatıldı. Gördüklerinden çok memnun olan Büyük Bilge Güneş şöyle bağırdı: "Durun! Durun! Durun! Onu canlı istiyoruz! Bir leş yakalamak istemiyoruz!"

Bunu duyan Mo "ang, askerlerine ileri atılıp Dust-Deterrent'i aşağı çekmelerini emretti. Burnuna demir bir kanca geçirildi ve ardından domuz

bağı ile bağlandı.

Ardından yaşlı ejderha kral birliklerine diğer iki ruhun izini sürmeleri ve yakalanmaları için yıldız subaylara yardım etmeleri emrini verdi. Genç prens birliklerini ileri sürdüğünde, Orman Köpeği'nin eski haline döndüğünü gördüler.

Cold-Deterrent'i kıstırmıştı ve aslında onu büyük ısırıklarla yutuyordu. " Takımyıldızı Kuyusu! Constellation Well!" diye bağırdı Mo "ang. "Onu ısırma! Büyük Bilge Güneş onu canlı istiyor, ölü değil!"

Birkaç kez bağırdı ama canavarın boynu çoktan ısırılmıştı. Mo "ang karides askerlerine ve yengeç erlerine ölü gergedanı Su Kristali Sarayı'na geri taşımalarını emrederken, kendisi ve diğer askerler Ağaç Tazısı Kuyu ile birlikte tekrar takibe koyuldu. Kendilerine doğru gelen Heat-Deterrent'i kovalayan Ağaç Ejderhası Horn'la karşılaştılar. Kaplumbağalara ve kaplumbağalara dağılmalarını emreden Mo "ang, askerlerine ruhu tamamen kuşatmalarını söyledi. "Canımı bağışlayın! Canımı bağışla!" diyebildi şeytan. Orman Köpeği öne doğru yürüdü ve onun kulaklarından birini yakaladı. Yıldız subayı kılıcını elinden alarak, "Seni öldürmeyeceğiz. Seni Büyük Bilge Güneş'in emrine vereceğiz."

Hepsi silahlarını indirdi ve "Hepsini yakaladık!" diye bağırarak Su Kristali Sarayı'na geri döndü. Pilgrim ruhlardan birinin kafasının kesildiğini gördü; hala kan damlayan ceset yerde yatıyordu. Bir diğeri dizlerinin üzerine çökmüştü, kulağı hâlâ Orman Köpeği Well tarafından kavranmıştı. Daha dikkatli bakmak için ilerlerken Pilgrim, "Bu kafayı kesen bir bıçak değildi!" dedi.

"Eğer bağırmasaydım," dedi Mo-ang kıkırdayarak, "Yıldız Subayı Well cesedi de yutacaktı!"

"Sorun değil," dedi Pilgrim. "İki boynuzunu keselim ve derisini yüzelim. Bunları yanımızda götüreceğiz, ama eti değerli ejderha kralı ve prensinin eğlenmesi için burada kalacak."

Dust-Deterrent'in burnundaki demir kancaya bir ip geçirildi, böylece Horn the Wood Dragon onu yönlendirebildi. Aynı muamele Heat-Deterrent'e de yapıldı ve Well the Wood Hound ipi tuttu. "Onları Altın Seviye Vilayeti'nin şefini görmeye götürelim, böylece nasıl öldürüldüklerine dair kapsamlı bir soruşturma yapabilsin. Buda'yı taklit ederek bunca yıldır insanlara zarar verdiler. O zaman onlarla ne yapacağımıza karar vereceğiz."

Hepsi aynı fikirdeydi.

Ejderha kralı ve prensinden ayrıldılar ve iki gergedana önderlik ederek Batı Okyanusu'ndan ayrıldılar. İki yıldız olan Straddler ve Dipper'a yeniden katıldıktan sonra, Altın Seviye Vilayetine dönmek için bulut ve sise bindiler. Uğurlu parlaklıkta ilerleyen Hacı havada yüksek sesle ağladı:

"Altın Seviye Vilayetinin Şefi, alt düzey yetkililer ve bu bölgenin tüm insanları, beni dinleyin! Bizler Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından Batı Cenneti'ndeki kutsal yazıları aramak üzere gönderilen bilge keşişleriz. Uğurlu inişlerini gerçekleştiren çeşitli Buddhalar gibi davranan ve her yıl bu bölge ve vilayetin hanelerinden altın kandil kurbanları talep eden yaratıklar aslında bu gergedan şeytanlarıdır. Ayın on beşinci gecesi buradan geçip lambalara bakmaya gittiğimizde, bu şeytanlar hem ustamı hem de lamba yağını kaçırdılar. Bu nedenle Cennet tanrılarından onlara boyun eğdirmelerini istedim. Şimdi onların dağdaki mağaralarını temizledik ve tüm canavar iblisler yok edildi.

Şu andan itibaren bölgeniz ve vilayetiniz altın kandilleri kurban etmemelidir, çünkü bu sadece halkı vergilendirir ve zenginliklerini tüketir." Merhamet Bulutu Tapınağının içinde, Sekiz Kural ve Sha Keşişi Tang Keşişine kapıdan geçerken eşlik etmişti. Hacı'nın havada konuştuğunu duyduklarında, rüzgâr ve buluta binip gökyüzüne yükselmek için efendilerini ve eşyalarını bıraktılar. Onu sorguladıklarında Hacı şöyle dedi: "Biri Takımyıldızı Kuyusu tarafından ısırılarak öldürüldü ama derisini ve kesilmiş boynuzlarını yanımıza aldık. Canlı yakalanan iki

tanesi burada."

Sekiz Kural, "Bu ikisini memurların ve halkın görmesi için şehre indirebiliriz," dedi, "böylece bizim bilgeler ve ilahlar olduğumuzu anlayacaklar. Dahası, dört yıldızlı subaylara bulutlarını yere indirmeleri ve bu şeytanların bertaraf edilmesi için bizimle valilik binasına gelmeleri için sorun çıkarmalıyız. Gerçek ve onların suçluluğu kesin olarak tespit edilmiştir. Tartışmamız gereken başka bir şey yok!"

"Son zamanlarda," dedi dört yıldızdan biri, "Mareşal Heaven Reeds ilkeler konusunda oldukça bilgili görünüyor ve yasaları iyi anladığını gösteriyor. Bu harika!"

"Birkaç yıldır rahip olmak bana birkaç şey öğretti!" diye yanıtladı Sekiz Kural.

Böylece çeşitli tanrılar gergedanları yeryüzüne doğru ittiler. Hepsi renkli bulutlardan oluşan bir buket üzerinde valilik konutuna indiğinde, bu bölgenin ve valiliğin yetkilileri ile şehrin içindeki ve dışındaki halk o kadar korkmuştu ki, her ev tütsü masaları kurdu ve Cennetten gelen tanrıları kabul etmek için eğildi. Kısa bir süre sonra, Merhamet Bulutu Tapınağı rahiplerinin de ihtiyarı bir tahtırevan içinde taşıyarak valilik konutuna girdikleri görüldü. Hacı ile karşılaştığında ona bol bol teşekkür etti.

"Tang Keşişi, "Bizi kurtardıkları için asil Takımyıldız subaylarına minnettarım," dedi. Fakat değerli öğrencimi görememek beni sonsuz bir endişeye sevk etti. Şimdi zaferle dönüşünüze gerçekten seviniyorum. Bununla birlikte, bu şeytanları yakalanmadan önce nerede kovaladığınızı bilmek isterim."

"Dünden önceki gün saygıdeğer efendimden ayrıldığımdan beri," diye yanıtladı Hacı, "yaşlı Maymun araştırmasını yapmak için Cennete yükseldi. Altın Yıldız Venüs bana bu korkunç şeytanların aslında ve Dört Ağaç Yaratığı Yıldızının yardımını istemem gerektiğini söyledim. Hemen Yeşim İmparatoru'na başvurdum, o da yıldızların mağaraya inmesi için

izin ve ferman verdi. Orada savaştık ve onlar kaçtı. İki Takımyıldız olanDipper ve Straddler sizi nazikçe kurtarırken, yaşlı Maymun canavarlarıtakip etmek için diğer iki Takımyıldız olan Well ve Horn'a katıldı. BüyükBatı Okyanusuna ulaştığımızda, oğlunu birlikleriyle bize yardım etmesiiçin gönderen ejderha kralının yardımına da borçluyduk. Bu yüzden onlarıyakalayıp yargılanmak üzere geri getirebildik."

Yaşlı adam şükranlarını ve övgülerini sunmaktan kendini alamadı. Ayrıca, gökyüzüne doğru eğilirken uzun değerli mumlar yakan ve mangallarını tütsülerle dolduran bölge yargıcını ve ona bağlı çeşitli memurları da gördüler.

Kısa bir süre sonra, Sekiz Kural o kadar tahrik oldu ki ritüel usturasını çıkardı. Bir vuruşta Toz-Caydırıcı'nın başını, bir diğeriyle de Isı-Caydırıcı'nın başını kesti. Sonra da dört boynuzunu kesmek için testereyi eline aldı. Büyük Bilge Güneş daha da kararlıydı. Hemen şu emri verdi:

"Dört yıldız subay bu dört gergedan boynuzunu yukarıdaki bölgeye götürsün ve imparatorluk kararnamesini geri verdiğinizde Yeşim İmparatoru'na haraç olarak sunsun. Yanımızda getirdiğimiz iki boynuza gelince, birini valilik binasına bırakacağız, böylece gelecek nesillere kandil yağı vergisinin kaldırıldığına dair daimi bir tanık olarak kullanılabilsin.

Biz de Ruh Dağı'ndaki Budist Patriğe sunmak üzere yanımızda bir boynuz götüreceğiz."

Dört yıldız son derece memnundu. Büyük Bilge'den ayrılmak için hemen eğilerek geri dönmek üzere renkli bulutlara bindiler.

Ancak baş yetkili, üstat ve üç öğrencisinin ayrılmasına izin vermedi. Büyük bir vejetaryen ziyafet verilmesini emretti ve çeşitli köy yetkililerinden ziyaretçilere eşlik etmelerini istedi. Bu arada, sivil ve askeri nüfusa bir sonraki yıl için altın kandillere izin verilmediğini ve büyük hanelerden alınan yağ satın alma zorunluluğunun sonsuza dek

kaldırıldığını bildiren bir bildiri yayınladı. Kasaplara da iki gergedanıkesmeleri söylendi; derileri zırh yapımında kullanılmak üzere işlenecek vekurutulacak, etleri ise hem memurlara hem de halka dağıtılacaktı. Buna ekolarak, petrol alımları için toplanan fonların bir kısmını halktan topraksatın almak için tahsis etti. Canavarlara boyun eğdiren dört yıldızınanısına bir tapınak ile Tang Keşişi ve üç öğrencisi için canlı mabetler inşaedilecekti. Yaptıkları iyiliklerin sonsuza dek aktarılabilmesi ve minnetleanılabilmesi için uygun yazıtlı levhalar yerleştirildi.

Hemen ayrılamayacakları için, usta ve öğrenciler eğlenmeye karar verdiler. İki yüz kırk kandil yağı hanesinin her biri sırayla onları ağırlıyordu; bir aile tarafından verilen ziyafetin ardından, başka bir hane tarafından hiç ara verilmeden bir başkası sunuluyordu. Sekiz Kural tam anlamıyla tatmin olmaya kararlıydı. Canavarların mağarasından yağmaladığı hazinelerden birkaçını koluna doldurarak, vejetaryen ziyafetlerin her biri için bahşiş olarak kullandı. Bu şekilde bir aydan fazla yaşadılar ama yine de yola çıkamadılar. Sonunda yaşlı adam şu talimatı verdi:

"Wukong, değerli mücevherlerin geri kalanını al ve teşekkürlerimizin bir göstergesi olarak hepsini Merhamet Bulutu Tapınağı rahiplerine ver. O büyük hanelere söylemeyelim, ama yarın şafaktan önce sıvışalım. Eğer bu şekilde zevkimize düşkün olursak, kutsal kitabı arama girişimimiz gecikecek ve korkarım ki Budist Patriği gücendirip başka felaketlere yol açacağız. Bu çok sakıncalı olur." Hacı, ustasının talimatlarını teker teker yerine getirdi.

Ertesi sabah beşinci nöbet saatinde çoktan kalkmıştı ve hemen Sekiz Kural'dan atı hazırlamasını istedi. Yiyecek ve içeceğinin tadını büyük bir rahatlıkla çıkaran bizim Budala o kadar mışıl mışıl uyumuştu ki, "Atı neden sabahın köründe hazırladınız?" dediğinde hâlâ yarı sersemdi.

"Usta bize harekete geçmemizi söylüyor!" diye tersledi Hacı.

Yüzünü ovuşturan Idiot, "O yaşlı kendine çeki düzen vermeli! İki yüz kırk büyük hanenin tamamı bize davetiye gönderdi ama biz ancak otuz kez doyasıya yemek yiyebildik. Neden yaşlı Hog'u bu kadar çabuk açlığa mahkum etmek istiyor?" Bunu duyan yaşlı adam onu azarlayarak, "Fazla doldurulmuş amele! Gevezeliği kes! Çabuk ayağa kalk! Eğer bu gürültüye devam edersen, Wukong'dan altın kubbeli sopasıyla dişlerini dökmesini isteyeceğim!" Budala bunu duyduğunda tamamen telaşlandı. "Bu sefer Efendi değişti!" diye bağırdı. "Genellikle bana değer verir, beni sever ve aptal olduğumu bildiği için beni korur. Ne zaman Ağabey bana vurmak istese, benim için yalvarır. Bugün neden beni dövmek isteyecek kadar gaddarlaşsın ki?"

"Çünkü Efendi oburluğunuzdan rahatsız oldu," dedi Hacı, "bu da yolculuğumuzu geciktirdi. Acele edin! Eşyaları topla ve atı hazırla. Dayak yemekten kurtulacaksın!"

Bizim Budala dayak yemekten gerçekten korktuğu için sıçradı ve giysilerini giydi. Sonra Sha Monk'a bağırdı:

"Çabuk kalk! Dayak yolda!" Sha Monk da ayağa fırladı ve her biri hazırlığını tamamladı. Yaşlı adam elini sallayarak, "Sessiz olun! Tapınak rahiplerini rahatsız etmeyelim."

Aceleyle ata bindi. Kapıyı açtıktan sonra yollarını buldular ve gittiler. Bu kez yola çıktıklarında, gerçekten de

Anka kuşunu dışarı çıkarmak için yeşim kafesi açıyorum, Ya da ejderhayı serbest bırakmak için altın kilidi kırmak.

Bu hanelerin sabaha kadar nasıl tepki vereceklerini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第093回 · Bölüm 93

Jetavana Parkı'nda yaşlılara nedenini sorar Hindistan Krallığı'nda kralı görür ve eşiyle tanışır

Hafıza sevgiyle başlamalıdır; hoşgörü talihsizliği doğuracaktır. Muhakeme neden üç yabancıyı ayırır? Liyakat tamamlandığında ilkel denizde son bulacaksın. İster tanrı ister buda olun, kendinizi içinizde hazırlamalısınız: Temiz, saf ve tozdan tamamen arınmış olun. Meyve verdiğinde yukarıdaki aleme uçarsın.

Size tapınaktaki rahiplerin şafak vakti Tripitaka ve öğrencilerinin ortadan kaybolduğunu fark ettiklerini anlatıyorduk. "Onları alıkoymadık," dedi hepsi, "onlardan ayrılmadık ve onlara yalvarmadık! İşte bu şekilde yaşayan bir bodhisattvanın elini kolunu sallayarak gitmesine izin verdik!"

Onlar bunları söylerken, güney banliyösündeki varlıklı ailelerin birkaç üyesi davetiyelerini teslim etmek için geldi. Çeşitli rahipler ellerini çırparak, "Dün akşam hazırlıksız yakalandık ve hepsi bulutlara binip gece ayrıldılar" dediler.

Tüm halk şükranlarını ifade etmek için gökyüzüne doğru eğildi. Ancak keşişlerin söyledikleri sayesinde şehrin tüm nüfusu -yöneticiler ve halk- bunu öğrendi. Hemen varlıklı hanelerden, şükranlarının bir ifadesi olarak yaşayan tapınakta kurban etmek üzere beş hayvan, çiçek ve meyve satın almalarını istediler. Bu konuda daha fazla konuşmayacağız.

Bunun yerine size, yarım aydan uzun bir süre boyunca huzur içinde yolculuk ederken rüzgârla beslenen ve suların kenarında uyuyan Tang Keşişi ve öğrencilerini anlatacağız. Bir gün kendilerini yine yüksek bir dağın önünde buldular. Tang Keşişi endişelenerek, "Öğrenciler, önümüzde bu yüksek ve engebeli dağ varken dikkatli olmalıyız!" demiş. Hacı gülerek, "Bizi Buddha'nın topraklarına götüren bu yol kesinlikle herhangi bir canavar veya sapkın barındırmıyor. Usta, rahat olmalı ve

endişelenmemelisiniz."

"Öğrenci," dedi Tang Keşişi, "Buddha'nın ülkesinin çok uzakta olmadığı doğru olabilir. Ama tapınak rahiplerinin geçen gün bize söylediklerini hatırlayın: Hindistan Krallığı'nın başkentine olan mesafe hâlâ yaklaşık iki bin mil. Acaba şimdiden ne kadar uzağa gittik?"

"Üstat," dedi Hacı, "Acaba siz yine bir şeyleri unutmuş olabilir misiniz? Karga Yuvası Chan Ustasının

'sı?"

Tripitaka şöyle dedi, "Bu

benim bedenime eşlik eden bir cüppe veya bir sadaka kasesi gibidir. O Karga Yuvası Chan Ustası tarafından bana öğretildiğinden beri, onu okumadığım bir gün oldu mu? Gerçekten de, aklımda olmadığı tek bir saat oldu mu? Parçayı tersten bile okuyabilirim! Nasıl unutmuş olabilirim?"

"Usta, bunu ezbere biliyor olabilirsin," dedi Hacı, "ama doğru yorumlanması için Chan Usta "ya yalvarmadın."

"Maymun kafa!" diye tersledi Tripitaka. "Ne cüretle onun yorumunu bilmediğimi söylersin! Sen biliyor musun?"

"Evet, yorumunu biliyorum!" diye cevap verdi Hacı. Bu konuşmadan sonra ne Tripitaka ne de Hacı başka bir şey söylemedi.

Yanlarında, Sekiz Kural neredeyse kıkırdayarak yere yığılacaktı ve Sha Monk neredeyse gülmekten kırılacaktı. "Ne küstahlık!" dedi Sekiz Kural. " Benim gibi o da kariyerine bir canavar-ruh olarak başladı. Ne sūtralar üzerine dersler dinlemiş bir acolyte, ne de yasanın açıklandığını görmüş bir ilahiyat öğrencisi. Onun sūtra "yı nasıl yorumlayacağını bildiğini söylemek düpedüz palavradır! Hey, şimdi neden sessiz? Dersi dinleyelim! Lütfen bize yorumu verin!"

"İkinci Ağabey," dedi Sha Monk, "ona inanıyor musunuz? Büyük Birader bize güzel bir masal anlatıyor, sadece Usta'yı yolculuğuna teşvik

etmek için. Bir çubukla nasıl oynanacağını biliyor olabilir. Ama birsūtra'yı açıklamak hakkında hiçbir şey bilmiyor!"

"Wuneng ve Wujing," dedi Tripitaka, "bu saçmalığı kesin! Wukong'un yorumu suskun bir dilde yapılmıştır. Bu gerçek bir yorumdur."

Usta ve öğrenciler bu şekilde sohbet ederken, epey bir mesafe kat etmeyi ve birkaç dağ sırtından geçmeyi başardılar. Sonra yolun kenarında büyük bir manastıra rastladılar. "Wukong, önümüzde bir manastır var," dedi Tripitaka. "Şuna bir bak.

Yine de

Aşırı büyük ya da küçük değil, Sırlı yeşil kiremitten çatısı var; yarısı eski yarısı yeni. Etrafı sekiz kelimelik kırmızı tuğla duvarlarla çevrili. Belli belirsiz yeşil çamların gölgelikleri görülebiliyor, Şimdiye kadar yaşamış kim bilir kaç yüz ya da bin yıllık yaşlı şeyler; Ve bir derenin yumuşak şırıltısı duyulabilir, Uzak bir hanedanlık döneminde kazılmış ve günümüze kadar ulaşmış bir su yolu. Kapılarda Altın - Yayılan Manastır" büyük harflerle; Asılı bir plaket üzerinde Antik Çağ Kalıntıları" yazılıdır."

Hacı, buranın Altın Saçan Manastır olduğunu kendisinin de gördüğünü söyledi ve Sekiz Kural da aynı şeyi söyledi.

"Altın Saçan, Altın Saçan," diye düşündü Tripitaka atını sürerken, " burası Śrāvastī Krallığı'nın toprakları olabilir mi?"

"Bu oldukça garip, Usta!" dedi Sekiz Kural. "Birkaç yıldır sizi takip ediyorum ve daha önce yolu tanıdığınızı hiç görmemiştim. Bugün ise nerede olduğunuzu biliyor gibisiniz."

"Tam olarak öyle değil," diye yanıtladı Tripitaka. "Sadece sūtraları çalışırken Buddha'nın Śrāvastī şehrinin Jetavana Parkı'ndaki deneyimini anlatan bu anlatıyı sık sık ṇḍokudum. Parkın Yaşlı Anāthapiika'nın Prens Jeta'dan satın almak istediği bir şey olduğu söylenir, böylece Buddha'nın sūtralar üzerine ders vereceği bir yer olarak kullanılabilirdi. Ancak prens şöyle dedi: "Parkım satılık değil. ṇḍOnu satın alabilmenin tek yolu tüm

parkı altınla kaplamaktır." Yaşlı Anāthapiika bunu duyunca altın tuğlalaralıp parkın her yerine yaydı. Ancak o zaman Jetavana Parkını prenstensatın almayı ve Dünyayı Onurlandıran Kişi'yi Yasa'yı açıklamaya davetetmeyi başardı. Az önce Altın Saçan Manastırı gördüğümde, bununhikayede anlatılan manastır olabileceğini düşündüm."

"Ne büyük şans!" dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. "Eğer gerçekten de hikâyedeki oysa, gidip insanlara vermek için birkaç tuğla çıkarmalıyız."

Tripitaka attan inmeden önce hepsi bir süre buna güldü.

Manastıra girdiklerinde, ana kapının yanında birkaç araba dolusu insanın oturduğunu gördüler; bazıları bavul taşıyor, bazıları at arabası sürüyor, bazıları da sırtlarında çanta taşıyordu. Bazıları uyuyor, bazıları da sohbet ediyordu ki, üstat ve öğrencilerini gördüler. Yaşlı adamın yakışıklı yüz hatları ve müritlerinin çirkin yüz hatları insanları biraz korkuttu ve hepsi hacıların geçmesi için kenara çekildi. Sorun çıkarabileceklerinden korkan Tripitaka, "Yavaşça! Yavaşça!" diye sesleniyordu ve tüm müritleri uslu duruyordu.

Vajra Salonu'ndan geçtikten sonra, tüm duruşu oldukça dindar görünen bir rahip tarafından karşılandılar. Gerçekten de

Yüzü dolunay gibi parlıyordu; Bedeni bilgelik ağacıydı. Rüzgârda savrulan kolları asasına sarıldı Ve sandaletleri çakıllı yolda yürüdü.

Tripitaka onu görür görmez selam verdi ve rahip de aceleyle selamına karşılık vererek, "Usta, nereden geliyorsun?" dedi.

"Bu öğrenci Chen Xuanzang," diye yanıtladı Tripitaka, "Büyük Tang imparatorunun emriyle Batı Cenneti'nde Buddha'ya ibadet etmek ve kutsal yazıları aramak üzere gönderildi. Yolculuğumuz bizi hazine manastırınızın önünden geçiriyor ve bir gecelik konaklama istemek için sizi ziyaret etme cüretini gösterdim. Yarın yola çıkacağız."

"Mütevazı manastırımız," dedi rahip, "dünyanın dört bir yanından gelen ziyaretçiler tarafından istedikleri kadar uzun süreyle sık sık ziyaret

edilir. Üstelik bu ihtiyar, Doğu Diyarı'ndan gelen kutsal bir keşiştir ve sizehizmet etmek bizim için büyük bir şans olacaktır."

Tripitaka ona teşekkür etti ve sonra üç arkadaşından kendisini takip etmelerini istedi. Dolambaçlı koridoru ve bağış kutularını geçerek başrahibin odasına ulaştılar. Başrahiple selamlaştıktan sonra, ev sahiplerine ve konuklara uygun şekilde yerlerini aldılar. Hacı ve iki kardeşi de ellerini yanlarına indirerek oturdular.

Manastırın, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang tarafından gönderilen kutsal rahiplerin haberini duyduğunda, yaşlı ya da genç, uzun süreli ikamet eden ya da geçici misafir, ihtiyar ya da mihrap görevlisi olsun, tüm keşişlerin kendilerini sunmaya geldiklerini söylüyoruz.

Çay ikramının ardından vejetaryen yemek servisi yapıldı.

Büyüğümüz şu anda hâlâ duasını okuyordu ama Sekiz Kural çörekleri, vejetaryen yemekleri ve erişte çorbalarını boğazından aşağı yuvarlayacak kadar sabırsızdı. Başrahibin odası artık insanlarla dolmuştu; daha zeki olanlar Tripitaka'nın özelliklerine hayranlık duyuyorlardı ama daha sportif olanlar Sekiz Kural'ın yemek yeme şekline bakıyorlardı. Sha Monk oldukça dikkatli bir gözlemci olduğu için neler olduğunu hemen anladı ve " Yavaşça!" diyerek Sekiz Kural'a sinsice bir çimdik attı.

Sekiz Kural o kadar sinirlenmişti ki, "Yavaşça! Yavaşça! Ama midem boş!"

Sha Monk kıkırdayarak şöyle dedi: "İkinci Ağabey, bunun farkında olmayabilirsiniz. Dünyada pek çok sözde beyefendi var, ama iş mideye geldiğinde, sizden ve benden hiçbir farkları yok."

Bu sözler Sekiz Kural'ı sakinleştirirken, Tripitaka yemeği bitirmek için kısa bir dua etti. Yemek kapları kaldırıldıktan sonra Tripitaka ev sahiplerine teşekkür etti.

Manastırın rahiplerinden biri Doğu Ülkesi'nin tarihi hakkında sorular sordu. Tripitaka bazı tarihi kalıntılardan bahsedince, o da Altın Saçan

Manastır'ın adının nedenini sordu. Rahip şöyle cevap verdi: "Burası aslenŚrāvastī Krallığı'ndaki ṇḍAnāthapiika Bahçesi Manastırı'ydı. Aynızamanda Jetavana Parkı olarak da bilinir. ṇḍYaşlı Anāthapiika,Buddha'nın sūtraları açıklamasını sağlamak için yere altın tuğlalarserdiğinden, adı tekrar şimdiki haline getirilmiştir. Yaklaşık bir nesil önce,tüm bu bölge ṇḍŚrāvastī Krallığı'ydı ve Yaşlı Anāthapiika o zamanlarburada yaşıyordu. Manastırımız aslında yaşlıların Jetavana Parkıydı ve buyüzden tam adı Yetimlerin Hayırseveri Altın Yayma Manastırı olmalıdır.Manastırımızın arkasında hala Jetavana Parkı'nın temeli bulunmaktadır.Son yıllarda, büyük bir yağmur fırtınası zaman zaman bazı altın, gümüşveya incileri yıkardı. Yeterince şanslı olanlar bunları toplayabilirdi."

"Demek ki bu yanlış bir söylenti değil, gerçek!" dedi Tripitaka. Sonra tekrar sordu: "Az önce değerli manastırınıza girdiğimde, kapının yanındaki ikiz koridorların içinde katırları, atları, bavulları ve arabalarıyla birçok tüccar gördüm. Neden burada kalıyorlar?"

"Buradaki dağımızın adı Yüz Bacaklı Dağ," diye yanıtladı rahip. " Önceki yıllarda oldukça güvenliydi. Ancak son zamanlarda ne olduğunu tam olarak bilmiyoruz, ancak mevsimsel döngüler birkaç kırkayak ruhu üretmiş olabilir ve bu ruhlar sık sık yoldaki insanları yaralıyor olabilir. Açtıkları yaralar ölümcül olmasa da, yolcuların hareketlerini engelledikleri kesin. Dağımızın altında Cock-Crow adında bir geçit var. İnsanlar horoz ötmeden oradan geçmeye cesaret edemezler. Artık geç olduğu için, gördüğünüz tüccarlar gereksiz bir risk almak istemiyorlar. Bu yüzden bizim mütevazı manastırımızı konaklamak için kullanıyorlar ve horoz öttükten sonra buradan ayrılacaklar."

Tripitaka, "Biz de ayrılmadan önce horozlar ötene kadar bekleyeceğiz," dedi. Onlar sohbet ederken daha fazla vejetaryen yemek getirildi, böylece Tang Keşişi ve müritleri tekrar yemek yediler. Daha sonra Tripitaka ve Hacı, ilk çeyreğindeki parlak ayın tadını çıkarmak için yavaş bir yürüyüşe çıktılar. Bir işçi onlara yaklaştı ve "Saygıdeğer öğretmen babamız Çin'den

gelen ziyaretçilerle tanışmak istiyor" dedi.

Tripitaka hızla döndüğünde, elinde bambu bir asa olan yaşlı bir keşiş gördü ve "Çin'den gelen usta bu mu?" diyerek onu selamladı.

"Böyle bir onuru kabul etmeye cesaret edemem," diye cevap verdi Tripitaka, selamına karşılık verirken, yaşlı keşiş ona övgüler yağdırmaya başladı.

"Yaşlı efendinin yüce yaşı nedir?" diye sordu.

Tripitaka, "Kırk beşinci yılımı boşuna geçirdim," dedi, "yaşlı başrahibin onurlu yaşının ne olduğunu sorabilir miyim?" Yaşlı keşiş kıkırdayarak, "Ne yazık ki saygıdeğer üstadın yaşını bir seksen devir aştım," dedi.

"Sen şimdi yüz beş yaşındasın," dedi Pilgrim. "Kaç yaşında olduğunu söyleyebilir Ben misin? mi?"

"Bu efendinin yüzü yaşlı olsa da," dedi yaşlı rahip, "ruhun çok açık. Gözlerim ay ışığında oldukça sönük ve yaşınızı hemen anlamam zor."

Bir süre konuştuktan sonra arka koridora bakmaya gittiler. "Az önce Jetavana Parkı'nın eski temelinden bahsediliyordu," dedi Tripitaka. "Tam olarak nerede?"

"Arka kapımızın hemen ötesinde," diye yanıtladı yaşlı keşiş ve hemen açılmasını istedi. Gördükleri tek şey, duvarların temeli olarak kalan birkaç moloz yığınıyla boş bir araziydi. Tripitaka avuçlarını birbirine bastırarak içini çekti ve şöyle dedi,

İyi verici Sudatta'yı aklıma getiriyorum; Mücevherler ve altınla yoksul insanlığı rahatlattı. Tüm zamanlar boyunca Jetavana'nın ünü vardır. Hangi yaşlı arhat'ı bulabiliriz?

Ayın görüntüsünün tadını çıkararak yavaş yavaş yürüdüler. Arka kapıdan çıktıktan sonra bir süre oturdukları bir terasa ulaştılar. Birdenbire bir ağlama sesi duydular. Tripitaka dikkatle dinledi ve ağlayan kişinin de

protesto ettiğini, ailesinin onun acısını anlamadığına dair bir şeylersöylediğini fark etti. Bu sözlerden o kadar etkilenmiş ki kendisi de gözyaşıdökmeye başlamış.

"Burada yas tutan bu kişi kim?" diye dönüp diğer keşişlere sordu. Bu soruyu duyan yaşlı keşiş, diğer rahiplere çay yapmak için önce geri dönmelerini emretti. Herkes gittikten sonra, hemen Tripitaka ve Hacı'nın önünde eğildi. Tripitaka onu kaldırarak, "Yaşlı başrahip, bunu neden yapıyorsunuz?" dedi.

"Bu öğrenci artık yüz yaşını aştığı için," diye yanıtladı yaşlı keşiş, " insan ilişkilerinde biraz bilgilidir. Dahası, meditasyonun sessiz saatlerinde birkaç görü görmüştür. İşte bu yüzden bu öğrenci saygıdeğer üstadın ve öğrencisinin diğer insanlardan oldukça farklı olduğunu algılayabilir. Çünkü sadece bu genç üstat bu kederli meseleyi gün ışığına çıkarabilir."

Pilgrim, "Sorunun ne olduğunu bir de sizden dinleyelim," dedi.

Yaşlı keşiş şöyle dedi: "Tam olarak bir yıl önce bugün, öğrenciniz doğamız ve ay arasındaki diyalektik ilişki üzerine meditasyonunun tam ortasındayken yumuşak bir esinti bana keder ve protesto sesleri getirdi. Etrafa bakmak için koltuğumdan inip Jetavana Parkı'nın temeline gittim. Orada güzel, alımlı bir kız buldum. Ona sordum, "Hangi aileye mensupsun? Neden buradasın?" Kız cevap verdi, "Ben Hindistan Kralı'nın prensesiyim. Ayın altında çiçekleri seyrederken güçlü bir rüzgârla buraya savruldum." Onu hemen boş bir odaya kilitledim ve bir hapishaneye benzeyene kadar tuğlalarla kapattım. Kapıda sadece bir pirinç kâsesinin geçebileceği küçük bir delik kalmıştı. Ertesi gün bu hikayeyi diğer rahiplere anlattım - korkunç bir sapığı hapsetmiştim. Biz rahipler merhametli insanlar olduğumuz için, onun canını almayacağımı ve mahkuma beslenmesi için günde iki öğün kaba pirinç ve çay vereceğimi söyledim. Kız niyetimi anlayacak kadar zekiydi.

Rahipler tarafından tecavüze uğrayacağından korktuğu için deli numarası yapıyor, kendi çişinde uyuyor ve kendi bokunda yatıyor. Gün

boyunca sürekli gevezelik eder ve aptal aptal bakar. Ancak geceninsessizliğinde ağlar ve ailesini özler.

Prenses hakkında soruşturma yapmak için birkaç kez şehre girmeye çalıştım, ancak hiçbir başarı elde edemedim. Bu nedenle onu sıkıca kilit altında tuttum ve serbest bırakmaya cesaret edemedim. Şimdi saygıdeğer üstadın krallığımıza gelişini görme şansına sahip olduğumuza göre, başkente girmenizi ve bu meseleyi aydınlatmak için engin dharma gücünüzü kullanmanızı rica ediyorum. Böylece sadece erdemlileri kurtarmakla kalmayacak, aynı zamanda ilahi kudretinizi de göstermiş olacaksınız." Hacı ve Tripitaka duyduklarını sıkı sıkıya hafızalarına kaydettiler. Ancak onlar konuşurken, iki genç rahip gelip emekli olmadan önce onları çaya davet etti ve böylece hepsi manastıra geri döndü.

Başrahibin odasında Sekiz Kural Sha Monk'a söyleniyordu: "Horoz öttüğünde şafak sökmeden yola çıkmalıyız.

Ve hala yatağa gelmiyorlar!"

"Aptal," dedi Hacı, "ne mırıldanıyorsun?"

"Git uyu!" dedi Sekiz Kural. "Zaten çok geç oldu. Bakacak ne var ki?"

Bunun üzerine yaşlı keşiş oradan uzaklaştı ve Tang Keşişi emekliye ayrıldı. Bu tam olarak

Ay kaybolur, çiçekler rüya görür ve tüm sesler kesilir. Pencere perdeleri yumuşak, ılık bir esintiyi içeri alır. Klepsidra üç kez görüş alanına düştü; Samanyolu en parlak ışık gibi parlıyor.

O gece çok uzun süre uyumamışlardı ki horozun öttüğünü duydular. Ön taraftaki gezgin tüccarlar, lambalarını yakıp pilavlarını pişirmeye başladıklarında büyük bir gürültüyle ayağa kalkmışlar. Bizim ihtiyar da Sekiz Kural ve Sha Monk'u uyandırdı, böylece atı eyerleyip yüklerini taşıyabileceklerdi. Hacı ışıkları istediğinde, manastırın rahipleri çay ve kahvaltı hazırlamak için çoktan kalkmışlardı ve arka tarafta servis yapmak için bekliyorlardı. Memnun olan Sekiz Kural bir tabak dolusu çörek yedi.

Daha sonra o ve Sha Monk atı ve bavulları getirirken, Hacı ve Tripitaka evsahiplerine teşekkür etti.

Yaşlı keşiş yine Hacı "ya, "Şu ağlama meselesini unutma" dedi. Kızım!"

"Gerçekten de öyle!" diye güldü Pilgrim. "Şehre vardığım zaman Sesleri dinleyerek temel ilkeleri belirleyin ve yüzleri inceleyerek duyguları tespit edin."

Gürültücü ve şamatacı tüccarlar da onları ana yola kadar takip etti. Kaplan saatinde Horoz-Karga Geçidi'ni geçtiler, ancak Yılan saatine kadar şehrin surlarını göremediler. Şehrin kendisi gerçekten de demirden bir sarnıç ya da metalden bir kale, ilahi bir adacık ve Göksel bir vilayet gibiydi. Asil bir biçime sahipti.

sarılmış bir ejderha ya da oturan bir kaplan, Anka kulelerinden yayılan renklerle. Kraliyet hendeği daire çizen bir bant gibi akıyor; Dağlar, bayrak gibi, bu kutlu toprakları çevreler. Şafak vakti sancaklar imparatorluk yolunu aydınlatır; Köprülerde baharın boruları ve davulları çalar. Kral iyi olduğu için halk refah içinde: Yiyecek olarak bol miktarda beş tahılları var.

Doğu banliyösünün caddelerinde ilerlerken, çeşitli tüccarlar teker teker otellerine ve hanlarına gittiler. Üstat ve öğrencileri şehrin içinde yürürken bir Tercümanlar Koleji'ne ve onun postanesine rastladılar. Tripitaka ve arkadaşları içeri girdiklerinde, kâhya hemen postanenin kâtibine şu raporu verdi

"Burada beyaz bir ata liderlik eden dört tuhaf görünümlü rahip var." Postane memuru bir at olduğunu duyunca, bu ziyaretçilerin bir tür resmi iş için gelmiş olmaları gerektiğini anlamış. Bu nedenle onları karşılamak için ana salona çıktı. Tripitaka onu selamlayarak şöyle dedi: "Bu mütevazı din adamı Büyük Tang'ın imparatorluk fermanıyla Ruh Dağı'nın Büyük Gök Gürültüsü'nde Buddha'yı görmeye ve kutsal yazıları aramaya gönderildi. Yanımda sarayınızda tasdik ettirmek istediğim bir seyahat belgesi taşıyorum. Ayrıca kısa bir dinlenme için asil konutunuzu ödünç almak

istiyorum. İşimiz biter bitmez buradan ayrılacağız." Postane kâtibiselamını iade ederek şöyle dedi: "Bu resmi konut tam da onurkonuklarının ve elçilerin ağırlanması için kuruldu. Sizemisafirperverliğimizi sunmak benim sorumluluğumdur. Lütfen içeribuyurun. Lütfen içeri buyurun."

Çok memnun olan Tripitaka hemen müritlerinden gelip selamlarını iletmelerini istedi. Postane memuru onların iğrenç yüzleriyle karşılaştığında, bu varlıkların insan mı yoksa şeytan mı olduğunu bilemediği için gizliden gizliye dehşete kapıldı. Her tarafı titreyerek, çay ve maigre servisini denetlemek için kendini zorladı. Tripitaka onun ne kadar korktuğunu görünce ona şöyle dedi: "Efendim, lütfen korkmayın! Üç öğrencim çirkin görünseler de, hepsinin iyi kalpleri var. Ne demişler: " Vahşi bir yüz ama nazik bir insan." Korkacak bir şey yok!"

Bu sözlerle sakinleşen postane kâtibi, "Ulusal Efendi, Tang mahkemesi nerede?" diye sordu.

"Çin topraklarında," diye yanıtladı Tripitaka, "Güney Jambūdvīpa Kıtası'nda."

"Ne zaman ayrıldınız?" diye tekrar sordu kâtip.

"Hükümdarlık döneminin on üçüncü yılında, Zhenguan," dedi Tripitaka. "Bu bölgeye gelmeden önce on dört yıl geçirdim ve on bin su ve bin dağın acı deneyimini yaşadım."

"Gerçekten de kutsal bir keşiş, kutsal bir keşiş!" diye haykırdı postane memuru.

Sonra Tripitaka sordu: "Peki senin soylu, asil ve yüce kişiliğinin Cennet'e tahsis

edilmiş yaşı nedir? devlet?"

"Bizimki Hindistan'ın Büyük Krallığı," diye yanıtladı postane memuru. " O

zamandan beri Krallığımızın kurucusu Taizong'un zamanından bu yana yaklaşık beş yüz yıl geçti. Şu anda tahtı işgal eden baba, dağlara ve akarsulara, çiçeklere ve bitkilere özel bir düşkünlüğü olan bir kişidir. Hanedan adı İmparator Yizong'dur ve hükümdarlık döneminin unvanı Jingyan'dır.

Yirmi sekiz yıldır ülkeyi yönetiyor."

"Bu mütevazı din adamı," dedi Tripitaka, "seyahat belgemizi onaylatmak için bugün kendisiyle görüşmek istiyor. Mahkemenin hâlâ devam edip etmediğini biliyor musunuz?"

"Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Tam da zamanı!" dedi postane memuru. " Kralın kızı prensesimiz kısa bir süre önce yirminci yaş gününü kutladı. Ana caddelerin kesiştiği noktada, tepesinden Cennetin emrettiği kocası olarak kimi alacağını belirlemek için işlemeli bir topu yere atacak.

Bugün tam da o heyecan verici olayın gerçekleştiği gün ve sanırım kral babamız henüz saraydan emekli olmadı. Eğer fermanınızı tasdik ettirmek istiyorsanız, bunu yapmak için iyi bir zaman olacaktır."

Tripitaka çok memnun oldu ve vejetaryen bir yemek servis edildiğini görmeseydi hemen oradan ayrılacaktı. Bu nedenle kaldı ve yemeği postane memuru ve üç öğrencisiyle birlikte yedi.

Vakit öğleyi geçmişti ve Tripitaka, "Artık gitmeliyim,"

dedi. "Size eşlik edeceğim, Usta," dedi Hacı.

"Ben de gideceğim," dedi Sekiz Kural. Sha Monk, "İkinci Ağabey, gitmemelisin. Yüz hatlarınız çok çekici değil. Saray kapısına vardığında ne yapacaksın? Şişmanmış gibi mi davranacaksın? Bırak Büyük Ağabey gitsin."

"Wujing çok haklı," dedi Tripitaka. "Bizim Budala kaba saba biri ama Wukong'da hâlâ biraz incelik var." Budala burnunu bükerek, "Usta hariç, üçümüzün görünüşü arasında o kadar da fark yok!" dedi.

Tripitaka cüppesini giydi ve Hacı da onunla birlikte gitmek üzere evrak çantasını aldı. Sokakta bütün insanların -bilginler, çiftçiler, işçiler, tüccarlar, yazarlar, okumuşlar ve cahiller- birbirlerine, "Hadi gidip işlemeli topun fırlatılışını görelim!" dediklerini gördüler. Yolun kenarında duran Tripitaka, Hacı'ya şöyle dedi: "Bu yerdeki insanlar - kıyafetleri, binaları, mutfak eşyaları, konuşma ve davranış tarzları- hepsi bizim Büyük Tang'ınkilerle aynı. Şimdi laik evimin merhum annesini düşünüyorum da, kaderinde evlenmek olan adamla işlemeli bir top atarak tanışmış ve karı koca olmuşlardı. Bu geleneğin burada da olması gerektiğini düşünmek!"

"Biz de gidelim, bir bakalım! Ne dersiniz?" dedi Pilgrim.

"Hayır! Hayır!" dedi Tripitaka. "Sen ve ben rahipler olarak uygunsuz giyinmişiz. İnsanlar şüphelenebilir."

"Üstat," dedi Hacı, "Yetimlerin Hayırseveri Altın Saçan Manastır'daki yaşlı keşişin sözlerini tamamen unuttunuz mu? Gidip süslü kuleyi görmeliyiz çünkü aynı zamanda gerçeği yalandan ayırt edebiliriz. Tüm bu koşuşturmanın ortasında kral kızının mutlu halleriyle ilgileniyor olmalı. Bu zamanda sarayın işleriyle nasıl uğraşabilir ki? Senin ve benim yol ayrımına gitmemizde bir sakınca yok." Bunu duyan Tripitaka gerçekten de Hacı'yı takip ederek işlemeli topun atılmasını bekleyen çeşitli insanları izlemeye gitti. Ah! Oraya gitmelerinin şu anlama geldiğinin farkında değillerdi

Balıkçı, hem kancayı hem de ipliği atarak, Bundan böyle onun yerine bazı entrikalar çekecek!

Şimdi size, dağlara ve akarsulara, çiçeklere ve bitkilere olan sevgisi nedeniyle, geçen yıl bir gece kraliçesini ve prensesini ay ışığının tadını çıkarmak için imparatorluk bahçesine götüren Hindistan Kralı'ndan bahsedeceğiz. Onların bu gezintisi, gerçek prensesi kaçıran ve kendisi de sahte bir şekilde prenses kılığına bürünen korkunç bir sapkını uyandırdı. Tang Keşişi'nin o saat, gün, ay ve yılda bu bölgeye ulaşacağını bildiğinden, onu eşi olarak alabilmek için devletin servetini kullanarak

süslü bir kule diktirdi.

Gördüğünüz gibi, Büyük Monad'ın üstün bir ölümsüzü olabilmek için onun gerçek yangınının yaşamsal enerjisini almayı arzuluyordu.

Artık öğlen saatini üç çeyrek geçiyordu. Hacı ve Tripitaka kalabalığı yararak kuleye yaklaştılar. Tam o sırada prenses, yanlarında rengârenk giyinmiş yetmiş kadar genç kız olduğu halde, göklere ve yere dua etmek için yanan tütsü saplarını havaya kaldırmış, bir görevli de işlemeli topu tutarak yanında duruyordu. Kulenin sekiz zarif penceresi vardı; prenses bunlardan birinden kalabalığı seyretti. Tang Keşişi'nin yaklaştığını görünce, topu kendi elleriyle aldı ve ona doğru fırlattı. Top kafasına düştü ve Vairocana şapkasını bir tarafa savurdu. Tang Keşişi o kadar şaşırmış ki elleriyle topu tutmaya çalışmış. Top bir anda kollarından birinin içine yuvarlandı.

"Bir rahibe çarptı! Bir rahibe çarptı!"

Kulede duranların hepsi bağırmaya başladı.

Aha! Kavşaktaki tüccar ve esnafın hepsi işlemeli topu almak için ileri atıldı. Gök gürültüsünü andıran bir kükremeyle Hacı gövdesini gerdi, dişlerini sıktı ve bir anda yaklaşık otuz fit boyunda ve çok çirkin bir yüze sahip heybetli bir figüre dönüştü. İnsanlar öylesine dehşete kapıldılar ki yuvarlanıp düştüler ve yaklaşmaya cesaret edemediler. Bir anda dağıldılar ve Hacı tekrar eski haline döndü. Bu sırada saray hizmetçileri ve haremağaları, genç yaşlı, hepsi kuleden inerek Tang Keşişi'nin önünde eğildiler ve şöyle dediler: "Saygıdeğer adam! Saygıdeğer adam! Lütfen tebrik edilmek üzere saray salonuna girin!"

Tripitaka aceleyle selamlarına karşılık verdi ve Pilgrim'e homurdanmaya başlamadan önce elleriyle onları kaldırmaya çalıştı. "Seni maymun kafalı!" dedi. "Beni yine aptal yerine koyuyorsun!"

"İşlemeli top kafana çarptı," dedi Pilgrim kıkırdayarak, "ve yuvarlandı. Kolun. Bunun benimle ne ilgisi var? Neden beni

suçluyorsun?" "Şimdi ne yapmam gerekiyor?" diye

sordu Tripitaka.

"Üstat, lütfen rahatlayın," dedi Hacı. "Tahtla görüşmek için saraya gidin, ben de Sekiz Kural ve Sha Monk'a haber vermek için postaneye döneyim. Biz sizin haberlerinizi bekleyeceğiz. Eğer prenses seni kocası olarak kabul etmek istemezse, seyahat belgeni onaylatır ve gidersin. Eğer seni almakta ısrar ederse, krala şöyle dersin: "Öğrencilerimi çağır ki onlara bazı talimatlar verebileyim." Üçümüz saraya çağrıldığımızda, doğruyu yanlıştan ayırt edebileceğim. Bu benim Evlilik Yoluyla Şeytan'a Boyun Eğdirme planım."

Tang Keşişi'nin kabul etmekten başka çaresi yoktu ve Hacı postaneye geri döndü.

Çeşitli saray hizmetçileri tarafından çevrelenen yaşlı adam kuleye getirildi. Prenses aşağı indi ve onu elinden tutarak imparatorluk arabasına götürdü, sonra da birlikte bindiler. Tüm maiyet saray kapısına doğru yola çıktı. Sarı Kapının Muhafızı ilk olarak Kral'ı anmak için ilerledi ve şöyle dedi: "Majesteleri, prenses muhtemelen topun isabet ettiği bir keşişi geri götürüyor. Şu anda kapının dışındalar ve sizin çağrınızı bekliyorlar."

Kral duyduklarından hiç memnun olmadı. Rahibi göndermek isterdi ama prensesin isteklerini bilmediği için onları çağırmak zorunda hissetti içeride. Prenses ve Tang Keşişi böylece Altın Çanlar Salonu'na çıktılar. Gerçekten de olan buydu:

Karı koca ikisi de "Majesteleri!" diye bağırdı. Hem İyi hem de Kötü büyük bir ciddiyetle eğildi.

Törenden sonra kral, "Nereden geldin rahip ve kızımızın topu sana nasıl çarptı?" sorusunu yöneltirken onlardan salona çıkmalarını istedi. Tang Rahibi yere secde ederek şöyle dedi: "Bu mütevazı din adamı, Güney Jambūdvīpa Kıtası'ndaki Büyük Tang imparatoru tarafından Buddha'ya ibadet etmek ve Batı Cenneti'ndeki Büyük Gök Gürültüsü'nden

kutsal yazıları aramak üzere gönderilmiş biridir. Yanımda bu uzunyolculuk için bir reçete taşıdığımdan, bunu tasdik ettirmek için özelliklekralla görüşmeye geldim. Yolum beni süslü kulenin altındaki geçittengeçirdi ve prensesin fırlattığı topun kafama çarpacağını tahminetmemiştim. Bu mütevazı din adamı ailesini terk etmiş ve yabancı bir dinemensup biri. Kraliyet ailesinin eşi olmaya nasıl cüret edebilirim? Bunedenle size yalvarıyorum, bu mütevazı din adamının ölümcül suçunuaffedin, istifa belgemi onaylayın ve beni hemen Ruh Dağı'na gönderin.Buddha'yla yüzleşip kutsal yazıları edinerek vatanıma dönmeyibaşardığımda, Majestelerinin İlahi şefkati için ebedi bir anıt inşaedeceğim."

Kral şöyle dedi: "Eğer Doğu Ülkesi'nden gelen bilge bir keşişseniz, evliliğe doğru binlerce mil boyunca bir iplikle çekilmiş olmalısınız." Prensesimiz yirminci yaş gününü yeni kutladı ve henüz evlenmedi. Tam da bugünün yılı, ayı, günü ve saatinin uğurlu olduğuna karar verdiğimiz için, ona iyi bir eş bulmak amacıyla top atmak için o süslü kuleyi diktik. Tesadüfe bakın ki size isabet etti. Memnun değiliz ama prensesimizin ne hissettiğini bilmiyoruz."

"Kral Baba," dedi prenses selam verirken, "bir atasözü vardır. diyor ,

Eğer bir tavukla evlenirseniz, bir tavuğu takip edersiniz; eğer bir köpekle evlenirseniz, bir köpeği takip edersiniz.

Ne de olsa kızınız daha önce, bu işlemeli top ördüm. Göklerin ve yerin tanrılarına, top kime isabet ederse onunla evleneceğimi bildirdim, çünkü o önceden belirlenmiş kişi olacaktı. Bugün top bilge keşişe çarptı. Bu, bu hayattaki buluşmamızı mümkün kılan geçmiş bir hayatın yakınlığı olmalı. Kaderi değiştirmeye cüret edebilir miyim? Onu kraliyet damadımız olarak kabul etmeye hazırım." Kral ancak o zaman memnuniyetini gösterdi. Hemen İmparatorluk Astronomi Kurulu Başkanı'na düğün için uygun günü seçmesini emretti. Ayrıca çeyizin h a z ı r l a n m a s ı n ı istedi ve tüm krallığı bilgilendirmek için bir bildiri yayınladı. Ancak bunu

duyduğunda Tripitaka minnettarlığını ifade etmedi. Bunun yerinesöyleyebildiği tek şey, "Beni serbest bırakın ve beni affedin!" oldu.

"Bu keşiş çok mantıksız!" dedi kral. "Onu kraliyet damadı olarak kabul etmek için bütün bir ulusun servetini kullanıyoruz.

Neden burada kalıp bunun tadını çıkarmak istemiyor? Neden her düşüncesi kutsal kitapları aramakla geçiyor? Eğer reddetmekte ısrar ederse, Nakışlı Üniformalı Muhafızlar onu dışarı atsın ve kafasını kessin!" Korkudan ne yapacağını şaşıran ihtiyar, diz çöküp el pençe divan dururken tir tir titredi ve şöyle dedi: "Majestelerine ilahi nezaketiniz için teşekkür ederim! Ancak şirketimizde toplam dört kişiyiz, çünkü bu mütevazı din adamının dışarıda üç öğrencisi var. Nazik teklifinizi kabul etmem gerektiğini biliyorum ama henüz kabul etmedim. onlara talimat verme şansım oldu. Bu nedenle sizden onları mahkemeye çağırmanızı ve bu seyahat belgesini onaylamanızı rica ediyorum, böylece erken ayrılabilirler ve Batı'ya yolculuklarında gecikmezler."

Kral razı oldu ve "Öğrencileriniz nerede?" diye sordu.

Tripitaka, "Hepsi Tercümanlar Koleji'nin postanesinde," diye cevap verdi. Kral hemen görevlilere müritleri saraya çağırmalarını emretti, böylece seyahat belgelerini alıp Batı'ya doğru yola çıkabileceklerdi. Ancak bilge keşiş burada kalacak ve kraliyetin damadı olacaktı. İhtiyarın ayağa kalkıp bir kenarda beklemekten başka çaresi yoktu. Bu durum için aşağıdaki tanıklık şiirine sahibiz:

Sızıntı yapmayan büyük iksir üç mükemmelliğe ihtiyaç duyar. Sade işler nefret dolu ilişkiler üzerine inşa edilmez. Bir bilge Tao'yu öğretmeli, sen kendini geliştirmelisin; Nimetler Cennet'indir, insan erdemi toplamalıdır. Altı organın hoşgörüyle hareket etmesine izin verme. Aniden aydınlanan doğa, kaynağınızı ortaya çıkarır. Sevgi olmadan, düşünce olmadan, doğal olarak safsın- Kurtuluş için kazanacağın aşkınlık kesin.

O zaman, Tang Keşişi'nin müritlerini çağırmak üzere Tercümanlar Koleji'nin postanesine hemen memurlar gönderildi ve bu konudan daha

fazla bahsetmeyeceğiz.

Şimdi size Hacı'dan bahsedeceğiz: Tang Keşişi'ni süslü kulenin altında bıraktı ve attığı her adımda mutlu bir şekilde kıkırdayarak postaneye geri döndü. Onu Sekiz Kural ve Sha Keşişi karşıladı ve ona sordular: "Ağabey, neden bu kadar mutlu gülüyorsun? Usta nerede?"

"Efendi büyük bir mutlulukla karşılaştı!" diye yanıtladı Hacı.

"Henüz hedefimize ulaşmadık," dedi Sekiz Kural, "Buda'yı görmedik ve kutsal yazıları edinmedik. Bu mutluluk nereden geliyor?"

Hacı biraz daha kıkırdayarak şöyle dedi: "Usta ile birlikte süslü kulenin dikildiği kavşağa yürüdük. Tam orada, bu hanedanın prensesi tarafından aşağıya atılan işlemeli top ona isabet etti. Daha sonra saray hizmetçileri ve haremağaları tarafından prensesle buluşmaya götürüldü ve onunla birlikte imparatorluk arabasına binerek saraya geldi. Kraliyet damadı olarak kabul edilecek. Bu mutluluk değil mi?" Bunu duyan Sekiz Kural ayaklarını yere vurdu ve göğsünü yumruklayarak şöyle dedi: "Oraya kendim gitmem gerektiğini biliyordum! Hepsi Sha Monk'un hilekârlığı yüzünden oldu! Eğer beni durdurmasaydınız, doğruca süslü kuleye yönelecektim. İşlemeli top yaşlı Hog'a çarptığında, prenses beni içeri almak zorunda kalacaktı. Bu güzel olmaz mıydı? Muhteşem olmaz mıydı? Ne kadar yakışıklı, güzel ve uygun bir düzenleme! Oynardık, oynardık! Ne eğlenceli!" Sha Monk öne doğru yürüdü ve parmağıyla Sekiz Kural "ın yüzünü tırmalayarak, " Kendinden utanmıyor musun? Ne büyük bir ağız!

Üç jetonla yaşlı bir eşek satın alırsınız ve onun binilebilirliğiyle övünürsünüz!

Eğer o işlemeli top size isabet etseydi, bir gecede gönderilen bir fesih mektubu yeterince hızlı olmazdı! Kimse senin gibi bir felaketi kapıdan içeri almaya cesaret edebilir mi?"

"Senin gibi bir alçağın hiçbir şeye karşı duygusu yok!" dedi Sekiz Kural. "Çirkin olabilirim, ama kişiliğim hala belli bir lezzet yayıyor!

Eskilerin dediği gibi, "Et ve kemikler kaba olsa da, bünye sağlamdır.Aslında her özelliğin kendine has bir cazibesi vardır." "Böyle gevezeliketmeyi bırak, geri zekâlı!" dedi Hacı. "Hadi bavullarımızı toplayalım.Korkarım Efendi o kadar telaşlanmış olabilir ki, yakında onu korumamıziçin bizi saraya çağıracak."

"Yine yanılıyorsun, Ağabey," dedi Sekiz Kural. "Eğer Üstat kraliyet damadı olduysa, kralın kızıyla sevişmek için saraya gidecektir. Şeytanlarla ya da iblislerle karşılaşabileceği dağlara tırmanmayacak ya da yollarda dolaşmayacak. Senin korumana kimin ihtiyacı var? Bu yaşta yatakta neler olup bittiğini bilmeyecek kadar cahil mi ki senin yardımına ihtiyaç duysun?"

Hacı onu kulaklarından tutarak Sekiz Kural'a yumruğunu salladı ve onu azarlayarak, "Seni şehvet düşkünü amele! Bu ne biçim bir saçmalık?"

Onlar böyle tartışırken, postanenin kâtibi geldi ve "Majesteleri bir kararname yayınladı ve siz üç kutsal keşiş için bir davetiye ile bir memur gönderdi" dedi.

"Hangi özel amaç için?" diye sordu Sekiz Kural. Postane memuru şöyle cevap verdi: "Yaşlı ilahi keşiş prensesin işlemeli balosundan etkilenecek ve kraliyet damadı olarak kabul edilecek kadar şanslıydı.

Bu nedenle bir yetkili davetiye ile geldi."

"Nerede bu memur?" diye sordu Pilgrim. "İçeri gelmesini söyle."

Memur, Hacı'yı görünce hemen onu selamladı. Ancak törenden sonra gözlerini kaldırıp ona bakmaya cesaret edemedi. Kendi kendine söyleyebildiği tek şey şuydu: "Bu ṣbir iblis mi yoksa şeytan mı? Bir gök gürültüsü efendisi mi yoksa bir yaka mı?"

"Memur Bey," dedi Pilgrim, "neden konuşmuyorsunuz? Aklınızdan ne geçiyor?"

Her tarafı titreyen memur, iki eliyle imparatorluk fermanını tuttu ve ağzından şu sözler döküldü: "Prensesim sizi akrabalarıyla tanışmaya davet

ediyor! Prensesimin akrabaları sizi onunla tanışmaya davet ediyor!"

"Burada işkence aletlerimiz yok," dedi Sekiz Kural, "ve sizi dövmek gibi bir niyetimiz de yok. Yavaş konuşun. Korkmayın."

"Dayak yemekten korktuğunu mu sanıyorsun?" dedi Pilgrim. "Onun korktuğu senin yüzün. Çabucak sırığı ve bavulu al, atı da götür. Bu meseleyi konuşmak için mahkemeye gitmeliyiz."

Gerçekten

Yol düz olduğu için kaçmak zordur; Sevgi kesinlikle nefrete dönüşecektir.

Kralı gördükten sonra ne söyleyeceklerini bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第094回 · Bölüm 94

Dört rahip kraliyet bahçesinde ağırlanır Bir şeytan boş yere tensel zevkleri arzular

Size Hacı Güneş ve iki arkadaşının mahkeme kapısına kadar celp memurunu takip ettiklerini anlatmıştık. Sarı Kapı'nın bekçisi hemen içeri girmelerini bildirdi. Üçü birlikte içeri girdiler ve eğilmeden öylece durdular.

"Kraliyet damadımız olan bilge keşişin soylu öğrencileri hangi üçüdür?" diye sordu kral. "İsimleriniz nedir? Nerede yaşıyorsunuz? Hangi nedenle rahip oldunuz? Hangi kutsal yazıları arıyorsunuz?" Hacı ileri atıldı ve ana salona çıkmak istedi. Tahtın koruyucuları hemen bağırdı, " Durun! Söyleyecek bir şeyiniz varsa hemen söyleyin!"

"Biz aileden ayrılanlar," dedi Pilgrim gülümseyerek, "bir adım atma şansımız olduğunda bir adım ilerleyeceğiz."

Onun ardından Sekiz Kural ve Sha Monk da yaklaştı. Kabalıklarının tahtı rahatsız edebileceğinden korkan yaşlı, bir kenarda durarak öne çıktı ve şöyle dedi: "Öğrenciler, Majesteleri kökenlerinizi soruyor. Uygun bir yanıt vermelisiniz." Hacı, efendisinin bir kenarda beklemekte olduğunu görünce bağırmaktan kendini alamadı: "Majesteleri, başkalarını küçümsüyorsunuz ve kendinizi küçümsüyorsunuz! Eğer efendimi kraliyet damadı olarak kabul ettiyseniz, neden onu ayakta bekletiyorsunuz? Dünya kızınızın kocasına "Onurlu Adam" diye hitap ediyor. Onurlu bir adamın oturmasına nasıl izin verilmez?" Bunu duyan kral korkudan soldu. Uygunsuzluktan korkmasaydı hemen salondan çekilirdi. Kendini cesur olmaya zorlayarak, görevlilerinden Tang Keşişi'nin oturması için işlemeli bir minder getirmelerini istedi. Hacı ancak o zaman onu anarak şöyle dedi,

Yaşlı Maymun'un atalarının evi, Doğu Pūrvavideha Kıtası'ndaki Aolai Krallığı'nda, Çiçek-Meyve Dağı'nın Su Perdesi Mağarası'nda yer

almaktadır. Babam Cennet'ti, annem ise Dünya: Bir taş patladığındadoğdum. Bir zamanlar mükemmel bir adamın öğrencisiydim, BüyükYol'da ustalaştım Kutsal evime dönmeden önce Kutsanmış topraklarınmağara cennetinde türümle bir araya geldim. Okyanusta ejderhalarıbastırdım; Dağlarda hayvanları yakaladım. Ölüm kayıtlarını sildim veadlarımızı yaşam kitabına yerleştirdim, Büyük Bilge olarak atandım,Cennete eşit, Yeşim kulelerinin tadını çıkarmak için Ve hazine çatılarındadolaşın. Her gün şarkı söylemek ve eğlenmek için göksel ölümsüzlerekatıldım; Bilgeler diyarında yaşıyorum, Her sabah büyük zevkler yaşadım.Şeftali Festivali'ni bozduğum ve cennette büyük bir kargaşaya nedenolduğum için Buda'nın boyunduruğu altına girdim. Ve Beş Evre Dağı'nınaltında sıkışıp kaldım, Açlığım için sadece demir topaklarla Vesusuzluğum için bakır suyu, Ve beş yüz yıl boyunca bir damla çay ya dapirinç içmedim. Neyse ki ustam Doğu Ülkesi'nden ayrıldı; Batıya doğrugiderken, Guanyin beni Cennet'in felaketinden kurtardı. Büyük çilemdenkurtuldum, Yoga öğrencisi olarak teslim oldum. Eski adım Wukong, Amainsanlar bana Pilgrim diye hitap ediyor.

Kral böylesine önemli bir soyağacını duyduğunda o kadar etkilendi ki, hemen ejderha koltuğundan kalkarak ileri doğru yürüdü ve yaşlı adamın koluna girdi. "Kraliyet damadı," dedi, "bu bizim Cennet'in emrettiği yakınlığımız olmalı, böylece seni kutsal bir akraba olarak kabul edebiliriz."

Tripitaka ona bolca teşekkür etti ve bir kez daha tahtına çıkmasını istedi. Sonra kral sordu: "İkinci asil öğrenciniz kim?" Sekiz Kural, otoritesini göstermek için burnunu uzatarak şöyle dedi,

Önceki bedenlenişinde yaşlı Hog Zevk ve tembelliğe çok düşkündü; Tüm hayatım kaotikti, Doğam karıştı ve zihnim aldanıyor. Ne cennetin yüksekliğini ne de dünyanın kalınlığını biliyordum, ne de bu dünyanın enini ve boyunu algılayabiliyordum. O yavaş varoluşta Birdenbire yarım cümleli bir ölümsüzle tanıştım. İntikam ağımı çözdüm, Ve iki üç kelime ile Felaket kapımı yumrukladı. Hemen kendime geliyorum, Onu hemen öğretmen olarak aldım. Özenle iki sekizli çalışmayı geliştirdim, Ve üç

kere üçten önce ve sonra eritildi. İşim bitti, yükseldim Cennetin sarayına.Yeşim İmparatoru'nun büyük iyiliği sayesinde Göksel Sazlıkların Mareşaliolarak atandım, Cennet nehrinin birliklerine komuta ederek, kozmosboyunca özgürce dolaştım. Şeftali Festivali'nde sarhoş olup Chang'e ileoynaştığın için, Rütbem söküldü. Ve bu ölümlü dünyaya sürgün edildi.Hatalı bir enkarnasyon Beni bir domuz şeklinde doğurdu. Fuling Dağı'nınbir sakini, Guanyin'le tanıştığımda sınırsız kötülükler yaptım, Erdeminyolunu gösteren. Budist inancına boyun eğdim Tang Keşişi'ni BatıCenneti'ne giden yolda korumak için Eğilmek ve harikulade metinleriaramak için. Benim dini adım Wuneng, Ama bana Sekiz Kural derler.

Bu sözler kralın dalağını titretti ve kalbini titretti ve konuşmacıya bakmaya cesaret edemedi.

Ancak bizim Budala her zamankinden daha enerjikti; başını sallayarak, burnunu dışarı çıkararak ve iki kulağını kaldırarak şamatayla güldü. Tahtın yeniden dehşete düşmesinden korkan Tripitaka, "Sekiz Kural, uslu dur!" diye bağırdı. Ancak o zaman Sekiz Kural ellerini indirdi, birini diğerinin üzerine koydu ve bir beyefendi gibi davranarak orada durdu.

Bunun üzerine kral bir kez daha sordu: "Üçüncü soylu öğrenci hangi nedenle rahip oldu?" Sha Monk avuçlarını birbirine bastırarak şöyle dedi,

Yaşlı Kum aslında ölümlü bir adamdı. Karmik çarkın korkusu bana Yol'u arattı, denizin kenarları gibi bulutlu Ve cennetin kıyılarında dolaşırken. Her zamanki gibi cübbem ve sadaka kutum beni takip etti; Uzun süre aklıma ve ruhuma yerlerinde kalmayı öğrettim. Böyle bir samimiyet için Ölümsüz bir eş buldum; Bebeği besledim Ve Güzel Kız'la evlendi. Liyakatim üç bine ulaştığında, Çalışmalarım Dört İşareti uyumlu hale getirdi, Cennetin sınırlarının ötesine geçtim Gizemli yükseklikte eğilmek için. Büyük Perdeyi Yükselten Savaşçı oldum, general rütbesiyle anka kuşu ve ejderha arabasına katıldım. Şeftali Festivali'nde ayrıca Kristal bir kadehi düşürüp kırdım, Bunun için Akan Kum Nehri'ne sürgün

edildim. Başım ve yüz hatlarım değişti, Can alarak günah işledim. Neyseki Bodhisattva Doğu Ülkesi'ne kadar giderek beni tövbe etmeye ikna etti.Ve Tang sarayının Budist oğlunu bekle, Batı Cenneti'nde kutsal kitaparamaya gidenler. Bundan böyle bu yenilenmede durdum Ve bir kez dahabüyük uyanışı aradım. Nehri soyadım olarak kullanıyorum; Dini adımWujing ve bana Keşiş diye hitap ediyorlar.

Kral bunu duyduğunda hem büyük bir sevinç hem de büyük bir dehşete kapılmış. Onu sevince boğan şey kızının yaşayan bir Buddha'yı koca olarak kabul etmiş olmasıydı ama onu dehşete düşüren şey ise adamın müritlerinin aslında üç canavar tanrı olmasıydı.

Tam o sırada imparatorluğun baş astronomu geldi ve şöyle dedi: " Düğün tarihi bu yılın bu ayının on ikinci günü olan

'nin güzel günü olarak belirlendi. O gün tüm aile için mutlu bir gün olmalı ve evliliğin gerçekleşmesi için uygun bir gün."

"Bugün günlerden ne?" diye sordu kral.

"Bugün ayın sekizindeyiz," diye yanıtladı gökbilimci, "gibonların meyve sunmak için geldiği

günü. Dolayısıyla değerli kişileri kabul etmek ve randevuları ayarlamak için uygun bir gün."

Son derece memnun olan kral, derhal görevlilerden imparatorluk bahçesindeki bazı yüksek binaları süpürmelerini istedi, böylece kraliyet damadı ve üç öğrencisi bunları konaklama için kullanabilecekti. Ardından prensesin evlenebilmesi için düğün ziyafetinin hazırlanmasını istedi. Tüm tebaası saygıyla itaat etti. Kral saraydan ayrıldıktan sonra, çeşitli görevliler dağıldı ve biz de şimdilik onları yalnız bırakalım.

Şimdi size bunun yerine Tripitaka ve öğrencilerinin birlikte imparatorluk bahçesine gidişlerini anlatacağız. Saat geç olduğu için vejetaryen bir yemek hazırlandı. Memnun olan Sekiz Kural, "Bütün bir günün ardından yemek yemenin zamanı geldi!" dedi.

Görevliler bir sürü pirinç ve erişte getirdi. Sekiz Kural yedikçe yedi; onlar getirdikçe o daha çok yedi. Bağırsakları dolana ve midesi şişene kadar durmadı. Kısa bir süre sonra ışıklar getirildi ve uyuyabilmeleri için her birine yatak serildi.

Yaşlı adam tek başlarına olduklarını görünce öfkeyle Hacı'ya bağırdı, " Wukong! Seni sefil maymun! Her seferinde beni zor durumda bırakıyorsun! Sana tek istediğimin rescript'i onaylatmak olduğunu söylemiştim ve sana süslü kuleye yaklaşmamanı söylemiştim. Neden beni oraya bakmaya götürmekte ısrar ettin? Şimdi, iyi bir şey gördün mü? Başımız bu belaya girdi. Şimdi ne yapacağız?"

Hacı onu gülümseyerek yatıştırmaya çalışarak, "Üstadın, merhum annesinin de, işlemeli bir topun fırlatılmasıyla kaderindeki kişiyle tanıştığını ve bunun üzerine ikisinin karı koca olduğunu söylemesi, geçmişe duyulan özlemi gösteriyor gibi görünüyor. Yaşlı Maymun sırf bu yüzden seni kuleye götürdü. Dahası, Hayırsever Yetimler Altın Saçan Manastırı'ndaki o başrahibin sözlerini düşündüm ve bu vesileyle doğru ile yanlışı incelemek istedim. Az önce krala baktığımda ten renginin biraz koyu ve esmer olduğunu fark ettim. Ancak prensesin nasıl biri olduğunu anlamak için ona bakamadım."

"Prensesi görseydin ne yapabilirdin?" diye sordu yaşlı adam. Hacı, "Bu ateşli gözler ve yaşlı Maymun'un elmas göz bebekleri onun yüzünü gördüğü an, doğruyu ve yanlışı, iyiyi ve kötüyü, zenginliği ve fakirliği ayırt edebilecekler. O zaman doğruyu sapkın olandan ayırmak için harekete geçebileceğim." Hem Sekiz Kural hem de Sha Monk yüksek sesle kıkırdayarak, "Ağabey fizyonomi sanatını yeni öğrenmiş olmalı!" dediler.

"Bu fizyonomistler," dedi Pilgrim, "sadece benim torunlarım olarak görülmeli!"

"Gevezeliği kes!" diye tersledi Tripitaka. "Görünüşe göre beni içeri almaya kararlılar. Gerçekten ne yapmalıyız?" Hacı, "Prensesin hiç

şüphesiz ailesine saygılarını sunmak için ortaya çıkacağı düğün törenigünü olan ayın on ikisine kadar bekleyelim. Yaşlı Maymun ona yandan birbaksın. Eğer gerçek bir kadın olsaydı, kraliyet damadı olmak ve bir ulusunihtişamının tadını çıkarmak senin için o kadar da kötü olmazdı."

Bu sözler Tripitaka'yı daha da öfkelendirdi. "Seni sefil maymun!" diye bağırdı. "Hâlâ beni yaralamak istiyorsun! Wuneng "in dediği gibi, yolculuğumuzun onda dokuzu çoktan kat edildi ve sen hala sıcak dilinle beni bıçaklıyorsun! Onu sallamayı bırak ve sakın o kokuşmuş ağzını açmaya cüret etme! Eğer bir kez daha böyle küstahça davranırsan, hayatı senin için çekilmez hale getirmek için o büyüyü okuyacağım!" Hacı onun büyüyü okumak istediğini duyunca o kadar dehşete kapıldı ki, hemen dizlerinin üzerine çöktü ve "Yapma! Yapma bunu! Eğer o gerçek bir kadın olsaydı, karşılıklı selamlaşma zamanına kadar beklerdik ve sonra sarayda kargaşa yaratır ve seni dışarı çıkarırdık."

Usta ve öğrenciler sohbet ederken, gece nöbetlerinin duyurusu başladı. Gerçekten

Saray saati yavaşça damlar; Çiçek kokusu usulca yayılır. Yatak odası inci gibi paravanını düşürür; Boş avlularda ışık görünmez. Salıncaklar boş duruyor, sadece gölgelerini gösteriyor; Bir Tangut flütü kaybolurken her şey sessiz. Çiçeklerin üzerindeki ay lütfunu bahşeder; Yıldızlar ağaçsız bir alanda daha parlak görünür. Gece kuşu şarkısını bitiriyor; Kelebek rüyası uzundur. Samanyolu gökyüzünü geçiyor Beyaz bulutlar gibi memleketine uçar: Yolcuların en keskin acıyı hissettiği bir zaman, Rüzgârla savrulan genç söğüt çileğinin hüznü.

"Efendim," dedi Sekiz Kural, "geç oldu. Eğer önemli bir şey varsa, bunu yarın tartışırız. Hadi uyuyalım! Hadi uyuyalım." Usta ve öğrenciler gerçekten de huzurlu bir gece geçirdiler.

Çok geçmeden altın horoz şafağın söktüğünü haber verdi ve kral erkenden huzuruna çıkmak üzere ana salona çıktı. Gördüğünüz gibi

Saray açık, mor aura yüksek; Rüzgar esiyor, kraliyet müziği mavi gökyüzünü parçalıyor. Bulutlar leopar kuyruklarını hareket ettirir ve sancaklar sallanır; Güneş oyulmuş ejderhalara çarpar ve kuşak yeşimleri titrer. sis saray söğüt yeşilini yükseltir; Çiğ damlaları nemlendirir çiçekleri. Bağırışlar ve danslar arasında durur bakanlar, Barış ve uyum için hüküm sürer topraklarda.

Hem sivil hem de askeri yüz yetkili saygılarını sunduktan sonra kral şu emri verdi:

"İmparatorluk Eğlence Sarayı on ikincisi için düğün ziyafetini hazırlasın. Ancak bugün için biraz bahar şarabı hazırlayalım ve kraliyet damadımızı imparatorluk bahçesinde ağırlayalım."

Ayrıca Tören Bürosu Müdürüne üç değerli akrabayı Tercümanlar Koleji'ne geri götürmesi talimatını verdi. Orada kendilerine İmparatorluk Eğlence Sarayı tarafından vejetaryen bir ziyafet sunulacaktı. Müzik Ofisi personelinden hem kolejde hem de bahçede çalmaları istenecek, böylece herkes baharın tadını çıkarırken eğlenebilecekti.

Sekiz Kural tüm bunları duyunca hemen konuştu ve şöyle dedi: " Majesteleri, biz usta ve öğrenciler birbirimizi tanıdığımızdan beri bir an bile ayrılmadık. Bugün, imparatorluk bahçesinde yiyip içmeyi planlıyorsanız, bizi de yanınıza alın ve birkaç gün oynamamıza izin verin. Efendimi kraliyet damadınız yapmanın yolu budur. Aksi takdirde, bu planı uygulamakta zorlanacağınızdan korkuyorum."

Kral, Sekiz Kural'ın çirkin görünüşünü ve kaba konuşma tarzını çoktan fark etmişti. Burnunu dışarı çıkardığını ve kulaklarını salladığını, sürekli başını döndürdüğünü ve boynunu yoğurduğunu gördüğünde, konuşmacının delilik belirtileri gösterdiğini düşündü.

Evliliğin mahvolmasından korkan kralın talepleri kabul etmekten başka çaresi yoktu. "İki masa hazırlayın," dedi kral, "Çinlilerin ve Barbarların Ebedi Barış Çatı Katı'nda damadımızla birlikte oturacağımız iki masa hazırlayın. Diğer üç masa da bu üç konuk için Bahar Tutan Çardak'ta

kurulacak. Üstat ve müritleri, korkarız, birlikte oturmayı uygunbulmayabilirler." Ancak o zaman bizim Budala eğilerek " Teşekkürederim!" dedi ve herkes geri çekildi. Kral ayrıca iç saraydan sorumlugörevlinin bir ziyafet daha hazırlamasını emretti; böylece kraliçe ile üçsaray ve altı odanın eşleri, on ikisinde yapılacak güzel maç öncesindeprensesin başlığını giymesine yardımcı olabilecek ve çeyizini onasunabileceklerdi.

Yılan saatinde kral arabasını çağırdı ve Tang Keşişi ile arkadaşlarını imparatorluk bahçesine gitmeye davet etti. Etrafa baktıklarında gerçekten de muhteşem bir yer görmüşler.

Yol renkli taşlardan yapılmıştır- Korkuluklar oyma desenler taşır- Yol renkli taşlardan yapılmıştır, Yanlarında nadide çiçekler yetişir. Parmaklıklarda oyma desenler var, İçinde ve ötesinde garip bitki örtüsü gelişir. Yemyeşil şeftaliler yalıçapkınlarını büyüler; Genç söğütler kızböceklerini sergiliyor. Bir yürüyüş, kollarınızı doldurmak için sessiz bir koku getirir; Bir gezinti, bornozunuza çok saf bir koku yapışmasını sağlar. Bir anka terası ve bir ejderha havuzu; Bir bambu çatı katı ve bir çam çardak. Anka kuşu terasında, Bir flüt anka kuşlarına nazikçe gelmelerini söyler; Ejderha havuzunda, Orada yetişen balıklar ejderhaya dönüşerek oradan ayrılırlar. Bambu garret'te şiirler var, En büyük ustalıkla bestelenmiş tüm yüce kafiyeler; Çam ağacının denemeleri var, Asil bir inci ve yeşim koleksiyonu. Yeşil kayalar yapay tepeler oluşturuyor; Dolambaçlı dere masmavi ve derin. Gerçek şakayık çardak, Tarçınlı gül sahne, Kalın şam ve brokar yayılmış gibi görünüyor; çit, Pyrus yaması, Üst üste yığılmış sis veya yeşim taşı gibi görünür. Şakayık egzotik bir kokuya sahiptir; Sichuan ebegümeci nadir bir cazibe sergiler; Beyaz armutlar koku için kırmızı kayısılarla yarışır; Mor orkideler, altın renkli gündüz zambaklarıyla parlaklık için mücadele eder. çiçeği, "Wood-brush" çiçeği, Ve açelya Hepsi taze ve ateşli; Asma çiçeği, çiçeği, Ve "yeşim iğnesi" çiçeği Hepsi uzun ve titrek. Kırmızı olgunluğun her noktası nemlendirilmiş allık gibi görünür; Yoğun kokunun her kümesi bir brokar

yuvarlaktır. Sıcak güneşi hatırlatan doğu rüzgarı bir neşe; Bütün bahçe ışılışıl ve büyülü.

Kral ve birkaç misafiri uzun süre bu manzarayı seyretti. Daha sonra Tören Müdürü gelip Hacı ve iki kardeşini Bahar Tutuklama Çardak'ına davet ederken, kral da Tang Keşişi'ni Çin ve Barbar Çatı Katı'na götürdü ve her iki tarafa da ayrı ayrı servis yapıldı. Müzik ve dans, süslemeler ve düzenlemeler oldukça olağanüstüydü. Gerçekten de

Cennet kapısı sabah ışığında engebeli. Ejderha kulelerinde uğurlu sisler yanar. Baharın yumuşak tonları bitki örtüsünü süslüyor; İpek elbiseler parıldar, şafağın ışınları vurur. Tanrıların ziyafetleri gibi borular ve şarkılar yankılanır; Yeşim taşı sularıyla kadehler dolaşır. Eğlencelerine hem tebaa hem de kral katılır; Barış içinde bir dünya refah getirmelidir.

Yaşlı adam kralın kendisine gösterdiği büyük saygıyı görünce, şenliğe katılmak için kendini zorlamaktan başka çaresi kalmadı. Gerçekten de dışarıya karşı sevinçli görünse de içinde endişe barındırıyordu.

Oturdukları yerde, duvarda asılı dört yaldızlı paravan vardı ve üzerlerinde dört mevsimin sahneleri resmedilmişti. Bu resimlerin üzerinde, hepsi de Hanlin Akademisi'nin tanınmış akademisyenleri tarafından bestelenmiş şiirler yazılıydı.

Bahar Şiiri der ki: Doğanın döngüsü dönüşünü yaptı. Büyük dünya canlanır ve her şey yeni görünür. Erikler şeftalilerle yarışır güzel çiçeklerinde; Kırlangıçlar kokulu tozlarını yığar oyulmuş kirişlere. Yaz Şiiri der ki: Güney rüzgarı düşüncelerimizi geciktirmek için esiyor; Güneş ve narın üzerine ışınlar saçıyor. Yeşim taşından bir flütün yumuşak notaları karıştırır gün ortası rüyamızı, Nilüfer kokusu yayıldığında perdelere. Sonbahar Şiiri der ki: Altın kuyuların pawlonia'sının bir yaprağı sarı. İnci perdeyi çekmeyin, çünkü gecenin ayazı var. Kırlangıçlar yuvalarını terk etme zamanının geldiğini bilir, Yaban kazlarının başka diyarlara gittiği gibi. Kış Şiiri diyor ki: Yağmur bulutları gökyüzünü hem karanlık hem de soğuk yapar, Ve rüzgar binlerce tepe inşa etmek için karı

savurur. Sarayın elbette sıcak, kırmızı bir sobası var Erik çiçekleri yeşimlekaplandığında rayları.

Kral, Tang Keşişi'nin şiirlere ne kadar dikkatle baktığını görünce, " Kraliyet damadı şiirin tadını bu kadar çekici buluyorsa, o da ilahi söyleme ve besteleme sanatında yetenekli olmalı. Eğer inci ve yeşim taşlarınız konusunda cimri değilseniz, lütfen şiirlerin her birine aynı kafiyeleri kullanarak cevap verin. Bunu yapacak mısınız?" Yaşlı adam bu tür manzaralarda kendini kaybedebilecek biriydi, çünkü zihni her şeyde Buddha'nın doğasını görme vizyonuyla aydınlanmıştı. Kralın kendisinden böyle bir ricada bulunduğunu duyunca ağzından şu cümle dökülüvermiş: " Güneş buzları eritirken büyük dünya dönüyor."

Son derece memnun olan kral saray görevlilerinden birine şöyle dedi: " Kütüphanenin dört hazinesini getirin.

Kraliyet damadımızın şiirsel cevaplarını kaydedin, böylece yavaş yavaş tadını

çıkarabiliriz onları. "

Yaşlı adam reddetmedi. Sevinç içinde fırçayı eline alıp şunları yazdı

Bahar Şiirine Bir Cevap: Büyük dünya dönerken güneş buzları eritir. Bu gböyle temiz bir iklimle kutsanmıştır, Çünkü ünehirler ve denizler dünya tozundan kurtulmuştur. n k r a l ı n b a h ç e s i y e n i d e n ç i ç e k a ç ı y o r . İ n s a n l a r Yaz Şiirine Bir Cevap: Kepçe güneyi göstererek günün gecikmesine neden olur. ve nar yanıyor. Kuşlar ve kırlangıçlar söğütlerin arasında şarkı söyler Ve perdelerin arasından güzel düetlerini gönderirler. Sonbahar Şiirine Bir Cevap: Turuncu-yeşil ve sarı kokulu. Yemyeşil çam ve selvi dona bayılır. Brocadelike, crysanthemum "s half in bloom. Şarkılarımız bulut ve su topraklarında yankılanıyor. Kış Şiirine Bir Cevap: Kar durdu ama hava hala soğuk, Yeşim taşı gibi pürüzlü kayalar tepeleri çevrelediğinde. Sobanın canavar şeklindeki kömürleri sütü ısıttı. Şarkı söylüyoruz, ellerimiz kollarımızda ve parmaklıklara yaslanıyoruz.

Kral şiirleri okudu ve bundan daha fazla memnun olamazdı. "Ne muhteşem bir dize!" diye mırıldandı. "Şarkı söylüyoruz, eller kollarda ve raylara yaslanıyoruz!"

Hemen Müzik Ofisi'nden şiirleri müziğe uyarlamalarını ve seslendirmelerini istedi. Dağılmadan önce günü bu şekilde geçirdiler.

Bu arada Hacı ve iki arkadaşı da kendilerini Bahar Tutan Çardak'ta eğlenceye bıraktı. Her biri içtikleri birkaç kadeh şarapla biraz çakırkeyif olduktan sonra ihtiyarı aramak üzere yola çıkmak üzereydiler ki onu uzak bir odada kralla birlikte gördüler. Aptal doğası harekete geçen Sekiz Kural şöyle bağırdı: "Ne büyük eğlence! Ne rahatlık! Bugün çok eğlendim! Karnım doyduğuna göre, biraz kestirme vakti geldi!"

"İkinci Ağabey," dedi Sha Monk kıkırdayarak, "bu hiç de asil bir davranış değil! Bu kadar dolu bir mideyle nasıl uyuyabilirsin?"

Sekiz Kural, "Bunu bilemezsiniz. Atasözü der ki,

Yemekten sonra düz yatmazsanız, göbeğiniz yağlanmaz!"

Tang Keşişi kraldan ayrılıp çardağa gitti ve orada Sekiz Kural'ı azarlayarak şöyle dedi: "Seni hamal! Gittikçe daha da kabalaşıyorsun! Burası nasıl bir yer ki bağırıp çağırmaya cüret ediyorsun? Kral gücenirse, hayatını kaybedebilirsin!"

"Bu hiçbir şey! Bir şey değil!" diye yanıtladı Sekiz Kural. "Ne de olsa biz onunla akraba sayılırız ve bizden rahatsız olması mümkün değil. Ne demişler,

Dayakla akrabanızı kesemezsiniz, azarlamayla da komşunuzu kesemezsiniz.

Hepimiz biraz eğleniyoruz. Neden onun için endişelenelim ki?"

"O salağı buraya getirin!" diye tersledi yaşlı adam. "Ona rahip asamla yirmi vuruş yapmama izin ver!" Bunun üzerine Hacı onu kenara çekip yere yatırırken, ihtiyar da vurmak için asasını kaldırdı.

"Asil damat baba!" diye bağırdı Idiot. "Lütfen beni affedin! Lütfen beni

affedin!" Parti boyunca onlara eşlik etmiş olan görevliler Tang Monk'u durdurmak için. Ayağa fırlayan Budala'mızın şöyle mırıldandığı duyulabiliyordu: "Sevgili onurlu Adamım! Sevgili kraliyet damadı. Daha düğün bile yapılmadı ve sen şimdiden kraliyet kanunlarını uyguluyorsun!" Elini Sekiz Kural'ın ağzına kapatan Hacı, "Gevezeliği kes! Gevezeliği kes! Acele et ve uyu!"

Bir geceyi daha Bahar Tutan Çardak'ta geçirdiler ve şafakla birlikte bir kez daha ziyafet çektiler.

Üç ya da dört gün böyle keyif içinde geçti ve on ikisinin uğurlu günü geldi. İmparatorluk Eğlence Sarayı'nın üç bölümünden yetkililer gelip şöyle dediler: "Sekizinci günkü fermanınızdan bu yana, tebaanız kraliyet damadının konutunu inşa etmeyi bitirdi, ancak mekânı döşemek için hâlâ çeyiz bekliyoruz. Düğün ziyafeti de hazırlandı. Vejetaryen olan ve olmayan toplam beş yüz masa var."

Memnun olan kral, damadını hemen ziyafete davet etmek isterken, iç saraydan bir görevli aniden ortaya çıkarak, "Majesteleri, kraliçe sizinle görüşmek istiyor," dedi.

Kral içeri girdi ve üç sarayın kraliçelerini ve altı odanın hanımlarını Zhaoyang Sarayı'ndaki prensesle neşeyle sohbet ederken buldu. Gerçekten de çiçek demetleri ve yuvarlak brokarlar gibiydiler! Tüm bu zenginlik Cennet'teki ay sarayına bile rakip olabilirdi ve kesinlikle ilahi jasper konutundan aşağı kalır yanı yoktu. Bir referans olarak, Joy, Meet, Fine ve Mate sözlerine dayanan dört yeni şarkımız var.

Neşe Şarkısı der ki: Neşe! Neşe! Neşe! Bu mutluluğun tadını çıkarın. Bir evlilik En güzel aşktan. Böyle şık bir saray modası O ejderha ve anka kuşu saç tokaları Parlak altın ipliklerden ince; O parlak dişler ve kiraz dudaklar, Çiçek kayması gibi hafif bir vücut. İpek katmanları Beş renkli koruların içinde; Güzel koku Sürüler halinde güzelliklerden yükseliyor. Tanışma Şarkısı der ki: Tanışın! Tanışın! Tanışın! Biri baştan çıkarıcı ve

tatlı. Mao Qiang, hizmetçilere rakip. Şehrin ve devletin yıkıcısı, Çiçek veyeşim taşı gibi adil. Makyajı taze ve çekici; mücevherleri ise daha silahsız.Bir orkide aklı ve yüce doğa, Ve buz beyazı teni ve görkemli yüzü. Uzaktepeler gibi kara kaşları ince boyalı; İpek alayı içinde en güzeli. The Songof Fine der ki: Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! İlahi birbakire. Son derece güzel, Gerçekten övgüye değer. Nadir kokular pudra vekarmin ile birleşiyor. Kutsanmış Tientai bir yerlerde. Bir kraliyet eviylekarşılaştırılabilir mi? O kadar güzel konuşuyor ve gülümsüyor ki, Borularve müzik havaya karışıyor. Çiçek ve ipeğin binlerce şekli güzeldir. Tümdünyayı tarayın ama hiçbiri onun gibi değil. Mate'nin Şarkısı der ki: Mate!Mate! Mate! Mate! Orkide kokuları yayılır. Ölümsüz kalabalık Vegüzeller gurur duyar. Taze doğmuş kızların renkleri. Prenses yenisüslenmiş: Saçları bir karga yuvası gibi yükseliyor; Gökkuşağı yeleğininaltında Anka kuşu eteği. Göksel sesler ileride; İki sıra güzel mor vekırmızı. Geçmiş yıllarda bir evlilik tarihi belirlemişti; Bu gün iyi eşiyletanıştığı için mutlu.

Şimdi size arabasıyla gelen o kraldan bahsedeceğiz. Kraliçe, prensesi, eşleri ve saray hizmetçileri ile birlikte onu karşılamaya götürdü. Kral neşeyle Zhaoyang Sarayı'na girip yerine oturdu. Hanımlar onu selamladıktan sonra kral şöyle dedi: "Prenses, değerli kızımız, sekizinci kattaki süslü kuleden topu fırlattığınızda bilge keşişle yaptığınız mutlu buluşmanın sizi çok memnun ettiğine inanıyoruz. Ayrıca, çeşitli büro ve departmanların yetkilileri çıkarlarımızı o kadar düşündüler ki tüm hazırlıklar tamamlandı. Bugün uğurlu bir gün. Düğün ziyafetine katılmak için acele etmelisiniz, böylece bu güzel saati kaybetmemiş olursunuz." Prenses bir adım öne çıkarak dizlerinin üzerine çöktü ve şöyle dedi: "Kral Baba, lütfen kızınızın on bin suçunu affedin! Sizinle konuşmam gereken bir konu var. Birkaç gündür saray görevlilerinin Tang Keşişi'nin son derece çirkin üç müridi olduğunu söylediklerini duydum. Kızınız onlarla yüzleşmeye cesaret edemiyor, çünkü bana büyük korku ve dehşet verecekleri kesin. Kral Baba'ya onları şehirden göndermesi için

yalvarıyorum, böylece zayıf bedenim korkudan zarar görmeyecek vemutluluğumuz mahvolmayacak."

"Eğer çocuğumuz bu konudan bahsetmemiş olsaydı," diye yanıtladı kral, "bunu gözden kaçırırdık. Gerçekten de oldukça çirkin ve vahşiler.

Geçtiğimiz birkaç gün boyunca onları kraliyet bahçesindeki Bahar Tutan Çardak'ta ağırladık. Bugün bu fırsattan istifade ederek salona çıkacağız ve fermanlarını tasdik edeceğiz. Onlar şehir dışına gönderildikten sonra ziyafetimizi vereceğiz."

Prenses teşekkürlerini ifade etmek için el pençe divan durdu. Kral hemen arabasını ana salona sürdü ve burada damadı ile üç öğrencisini çağırdı.

Artık Tang Keşişi de parmaklarıyla günleri sayıyordu. On ikisine ulaştığında, daha şafak sökmeden müritleriyle konuyu tartışmaya başladı ve şöyle dedi: "Bugün on ikisi. Bu meseleyi nasıl çözeceğiz?"

"Kralın kasvetli bir havası olduğunu söyleyebilirim," dedi Pilgrim. Ancak henüz vücuduna nüfuz etmedi ve ona büyük bir zarar vereceğini sanmıyorum. Ama hala prensesi görme şansım olmadı. Keşke ortaya çıksa! Yaşlı Maymun bir bakışıyla bize onun gerçek olup olmadığını söyleyebilir ve ancak o zaman bir şey yapabiliriz. Yine de endişelenmemelisiniz. Bugün kesinlikle üçümüzü şehir dışına göndermek için bizi çağıracaklar. Çağrıyı korkmadan kabul etmelisiniz. Göz açıp kapayıncaya kadar sizi korumak için yanınızda olacağım."

Usta ve öğrenciler konuşurken, tahtın görevlisi ve Tören Müdürü gerçekten de bir çağrıyla geldi.

Hacı kıkırdayarak, "Gidelim!" dedi. Hadi gidelim! Biz gönderilmek üzereyiz, Usta ise evlilik için kalacak."

"Bizi uğurlamak için," dedi Sekiz Kural, "birkaç bin tael altın veya gümüş hediye etmeliler. Bu, kayınvalideme geri dönmek için bazı hediyeler almam için yeterli olacaktır. Bir düğün daha yaparız ve biraz

eğleniriz!"

Sha Monk, "Çeneni kapat, İkinci Ağabey ve gevezeliği kes!" dedi. " Bırak da kararı Büyük Ağabey versin."

Bavulları ve atı alarak çeşitli görevlileri takip etmek üzere vermilyon basamaklara gittiler. Kral onları görünce üç öğrenciden kendisine yaklaşmalarını istedi ve şöyle dedi: "Bize seyahat belgeni getir. Üzerinde hazine mührümüzü kullanacağız. Ayrıca seyahat harcırahınızı artıracağız ve Buddha'yı görmek için Ruh Dağı'na bir an önce varmanızı dileyeceğiz. Yazıtlarla birlikte döndüğünüzde, daha fazla ödül vereceğiz. Kraliyet damadı burada kalacak ve onun için endişelenmenize gerek yok."

Ona teşekkür eden Hacı, Sha Monk'tan krala teslim etmek üzere belgeyi çıkarmasını istedi. Kral mührü basmadan ve imzasını atmadan önce onu okudu. Ardından düğün hediyesi olarak onlara on külçe sarı altın ve yirmi külçe beyaz altın hediye etti. Her zaman hem şehvet düşkünü hem de açgözlü olduğu için Sekiz Kural onları hemen aldı, Hacı ise başını eğerek "Çok minnettarım! Çok minnettarım!"

Döndü ve dışarı çıkmaya başladı. Tripitaka o kadar ürkmüştü ki ayağa fırladı ve Hacı'yı yakaladı. Dişlerini gıcırdatarak, "Hepiniz beni terk mi ediyorsunuz?" dedi. Hacı eliyle Tripitaka'nın avucunu sıkarak ona göz kırptı ve şöyle dedi: "Rahatlayın ve buradaki birlikteliğinizin tadını çıkarın. Kutsal yazıları ele geçirdiğimizde, seni görmek için geri döneceğiz."

Yaşlı adam ona inanmamış görünüyordu ve gitmesine izin vermedi. Ancak diğer görevliler, üstat ve öğrencilerin gerçekten de birbirlerine veda ettiklerini düşündüler. Bunun üzerine kral damadından bir kez daha salona çıkmasını, diğer görevlilerin ise müritleri şehrin dışına kadar uğurlamalarını istedi. Yaşlı adam elini gevşetmek zorunda kaldı ve salona geri döndü.

Hacı ve iki arkadaşı sarayın kapısından çıktılar ve görevlilerle vedalaştılar. "Gerçekten gidiyor muyuz?" diye sordu Sekiz Kural. Hacı tek

kelime etmeden postaneye geri döndü ve orada postane memurutarafından kabul edildiler. Pirinç ve çay hazırlamaya giderken Hacı, SekizKural ve Sha Monk "a şöyle dedi: "Siz ikiniz burada kalın ve kendinizigöstermeyin. Eğer postane memuru size soru sorarsa, sadece bir cevaplageçiştirin. Benimle hiç konuşmayın, çünkü ben Üstadı korumayagidiyorum."

Sevgili Büyük Bilge! Bir parça saç kopardı, üzerine ölümsüz nefesini üfledi ve "Değiş!" diye bağırdı. Bir anda kendi formuna dönüştü ve Sekiz Kural ve Sha Monk ile birlikte postanede kaldı. Gerçek benliği havaya sıçradı ve bir arıya dönüştü.

Onu görüyorsun.

Sarı kanatları, tatlı ağzı ve keskin kuyruğuyla fırtınada kaybolmuş çılgın bir dansçı, Tomurcukları toplayıp kokularını çalabilen, Söğütlerin arasından inişini yapabilen. Hem lekelere hem de boyalara boyun eğer; Oradan oraya boşuna uçar, Damıtılmasına yardım ettiği tatlılığı hiç tatmadı. Bir vasiyet için sadece adı var.

Şuna bir bakın! Çok hafifçe uçarak saraya girdi ve Tang Keşişi'ni kralın solundaki brokar bir minderde kederli ve çatık kaşlarla otururken buldu. Vairocana şapkasının üzerine konarak kulağına yaklaştı ve fısıldadı: "Efendim, buradayım. Lütfen endişelenmeyin."

Elbette bu birkaç kelime sadece Tang Keşişi tarafından duyulabilirdi ve diğer ölümlülerin hiçbiri tarafından duyulamazdı. Tang Keşişi bunları duyduğunda kendini daha güvende hissetti. Kısa bir süre sonra bir saray görevlisi gelip şöyle dedi: "Majesteleri, düğün ziyafeti Saksağan Sarayı'nda hazırlandı. Kraliçe ve prenses orada Majesteleri ve saygıdeğer erkeğin huzuruna çıkmak için bekliyorlar."

Kral bundan daha fazla memnun olamazdı. Kraliyet damadını hemen saraya götürdü. Böylece

Sapkın lord çiçekleri sever, oysa çiçekler keder getirir; Chan-zihni düşünceye sevk eder, ama düşünce keder getirir.

Saraydaki Tang Keşişi'nin nasıl kurtuluş bulacağını bilmiyoruz ve açıklamayı bir sonraki bölümde dinlemelisiniz.

第095回 · Bölüm 95

Sahte bir şekilde gerçek forma bürünen yeşim tavşanın yakaladığı Gerçek Yin, Sayısız Kaynak'a katılmak üzere sağa döner

Şimdi size Tang Keşişi'nden bahsedeceğiz; kralın peşinden iç saraya girmiş, orada yüksek müzik ve davul sesleri duymuş ve nadir bulunan parfümlerin güçlü kokularıyla karşılaşmış. Başını eğerek yukarı bakmaya bile cesaret edemedi. Ancak Hacı gizliden gizliye sevinmişti. Efendisinin Vairocana şapkasının üzerine tüneyerek sihirli algısını kullandı ve ateşli gözleri ve elmas göz bebekleriyle her yere baktı. Rengârenk giyinmiş iki sıra saray hizmetkârı beklemekteydi, öyle ki burası bir çiçek sarayı ya da ilahi ikametgâh gibi görünüyordu ve bahar esintisindeki ipek perdelerden daha çekiciydi. Gerçekten

Hem zarif hem de narindirler, Yeşim taşı gibi özü ve buz gibi eti olan. Çiftler ve çiftler, Chu kızlarından daha çekici; İkişer ikişer Xi Shi'ye güzellikte rakip oluyorlar. Anka kuşları yükselir yığılmış saçlardan; Uzak tepeler gibi güve kaşları belli belirsiz çizilmiş. Sazların o zarif oyunu, O sık sık üflenen flütler- , , , ve Yüksek ve alçak, lirik akışlarını sağlar. Harika şarkılar ve danslar her zaman sevimli; İpek ve çiçek kümeleri hepsi hoş.

Hacı, efendisinin hiç etkilenmediğini görünce kendi kendine sessiz bir övgüyle şöyle dedi: "Muhteşem keşiş! Muhteşem keşiş!

İpek ve saten arasında yaşamak onu baştan çıkarmaz; Zenginlik içinde yürümek onu kandırmaz."

Kısa bir süre sonra prenses, kraliçe ve cariyelerle birlikte etrafını sararak kralı karşılamak üzere Saksağan Sarayı'ndan çıktı ve hepsi birden " Çok yaşa Majesteleri! Çok yaşa Majesteleri!"

İhtiyar o kadar telaşlanmıştı ki, ne yapacağını bilemez bir halde tir tir titriyordu. Öte yandan Hacı, prensesin başının üzerinde çok şiddetli görünmese de hafif bir canavar aurası olduğunu hemen fark etti. Fısıldamak için hızla efendisinin kulağına yaklaştı:

"Efendim, o prenses sahte."

"Eğer o gerçek bir prenses değilse," dedi yaşlı adam, "gerçek halini ortaya çıkarmasını nasıl sağlayabiliriz?"

"Dharma bedenimi göstererek," diye yanıtladı Hacı, "onu hemen

yakalayacağım." "Hayır! Hayır!" dedi yaşlı adam. "Tahtı korkutabilirsin. Bırak

hükümdar ve önce kraliçe çekilsin. Sonra büyü gücünüzü kullanabilirsiniz."

Ancak Hacı hayatı boyunca aceleci davranmıştı. Buna nasıl izin verebilirdi? Bir kükreme ile orijinal halini ortaya çıkardı ve ileri atıldı. Kapmak Prenses, "Seni lanetli yaratık!" diye bağırdı. Burada sahteyi gerçeğe dönüştürüyorsun! Burada eğlenmek senin için yeterli değil mi? Neden efendimi kandırmak ve şehvetini tatmin etmek için onun gerçek yangını mahvetmek isteyecek kadar açgözlü olmak zorundasın?"

Bu sözler kralı korkudan dilsiz ve aptal hale getirirken, kraliçeyi ve cariyeleri de sağa sola savurdu. Süslü püslü giyinmiş kızların ve saray hizmetçilerinin her biri can havliyle doğuya ve batıya doğru kaçışmaya başladı. Durumları işte böyleydi:

Bir bahar rüzgarı esintisi- Sonbahar havası püfür püfür- Esintili bahar rüzgarı bahçeden ve ağaçtan geçer Ve binlerce çiçek titrer; Sonbaharın sert havası saraylara gelir Ve sayısız yaprak çırpınır. Patlamış şakayık çitin altına düşer, Ve havaya uçmuş şakayık parmaklıkların yanında yatar. Kıyıdaki ebegümeci titriyor; Basamaklar" crysanthemum yığınları. Pyrus güçsüzleşir ve toza batar; Gül, hala kokulu, vahşi doğada yatar. Bahar rüzgarı nilüfer saplarını koparır; Kışın yağan kar eriklerin genç

tomurcuklarını ezer. Nar yaprakları İç sarayda doğuya ve batıya dağılın;Kıyıdaki söğüt dalları Kraliyet malikanesinin kuzeyinde ve güneyindesallanıyor. Bir gece şiddetli bir rüzgar ve yağmur fırtınası manzarayıölmekte olan bir kızıllığa boyar.

Her zamankinden daha telaşlı ve her yeri titreyen Tripitaka krala sarıldı ve sadece, "Majesteleri, lütfen korkmayın.

Lütfen korkmayın! İşte benim yaramaz öğrencim doğruyu ve yanlışı ayırt etmek için sihirli gücünü bu şekilde kullanmalı." Şimdi size işlerin kötü gittiğini gören o canavar ruhu anlatacağız. Kurtulmak için mücadele etti, giysilerini yırttı ve küpelerini, bileziklerini ve mücevherlerini fırlatıp attı. İmparatorluk bahçesindeki yerel ruhun tapınağına atılarak kısa, havan topuna benzer bir sopa çıkardı, döndü ve Hacı'ya çılgınca vurdu. Hacı ona yetişti ve demir çubukla ona karşı koydu. İkisi de çığlıklar atarak ve bağırarak bahçede bir savaş başlattılar ve bu savaş, her ikisi de sihirli güçlerini sergileyip bulut ve sise bindiklerinde havada devam etti. Bu çatışmada,

Altın çemberli sopanın hem adı hem de ünü vardır, Ama havan tokmağı gibi bir sopayı kimse bilmez. Gerçek yazıtları arayan biri bu yere ulaştı; Biri garip çiçeklerin aşkı için kalmaya geldi. Tang bilge keşişini uzun zamandır tanıyan şeytan, onun ilkel spermiyle birleşmeyi arzuluyor. yıl önce gerçek prensesi kaçırarak, Büyük Bilge şimdi onun korkunç havasını algılıyor; Gerçeği açıklayarak hayat kurtaracaktı. Kısa sopa şiddet uygular, kafaya vurur; Güçlü demir çubuk yüze vurur. Yüksek sesle ve gürültüyle kavga ediyorlar. Sis ve bulut güneşi gözden uzaklaştırırken.

İkisi havada şiddetli bir savaş verirken, tüm şehrin halkını dehşete düşürdüler ve tüm saray yetkililerini dehşete düşürdüler.

Kralı elleriyle destekleyen yaşlı adam sadece şöyle diyebildi: "Lütfen korkmayın! Lütfen leydimize, kraliçeye ve diğerlerine korkmamalarını söyleyin. Prensesiniz aslında gerçek prenses formuna bürünmüş sahte biri. Öğrencim onu yakaladığında aradaki farkı anlayacaksınız." Daha cesur

saray kadınlarından birkaçı kraliçeye göstermek için giysileri vemücevherleri aldı ve şöyle dedi: "Bunlar prenses tarafından giyiliyordu.Şimdi her şeyi terk etti. Çırılçıplak, gökyüzünde o keşişle savaşıyor. Okorkunç bir sapkın olmalı."

O sırada kral, kraliçe ve kraliyet cariyeleri sakinleşmiş ve gökyüzüne bakmaya başlamışlardı. Onları şimdilik yalnız bırakalım.

Şimdi size Büyük Bilge ile yarım gün boyunca savaşan ve berabere kalan o canavar-ruhu anlatacağız. Asasını havaya fırlatan Hacı, "Değiş!" diye bağırdı.

Tek çubuk on çubuğa, on çubuk yüze ve yüz çubuk da bin çubuğa dönüştü. Havada sürünen yılanlar ve süzülen ejderhalar gibi, bu çubuklar canavar sapığa çılgınca saldırdı. Tamamen telaşa kapılan canavar sapkın, kendini berrak bir esintiye dönüştürdü ve mavi gökyüzünün üzerindeki bölgeye doğru kaçtı. Hacı, demir çubukları tek bir parçaya indiren bir büyü okudu ve ardından uğurlu ışıltıya binerek kovalamaya başladı. Batı Cennet Kapısına yaklaştıklarında, parıldayan sancakların dalgalandığını gördüler.

"Cennet Kapısı'nı koruyanlar," diye bağırdı Hacı, "canavar-ruhu engelleyin!

ṣṭDevarāja Dh0tarāra gerçekten de Dört Büyük Mareşal Pang, Liu, Gou ve Bi'yi her biri silahını kuşanmış halde yolu kapatmaya yönlendirdi. İlerleyemeyen canavar sapkın, etrafında döndü ve kısa sopasını sallayarak Hacı ile bir kez daha savaşmaya başladı.

Onunla buluşmak için demir çubuğunu kullanırken, Büyük Bilge sopaya baktı ve bir ucunun kalın, diğer ucunun ince olduğunu gördü. Aslında tahıl ayıklamak için kullanılan bir havana benziyordu. "Lanetli yaratık!" diye bağırdı. "Ne tür bir silahın var ki yaşlı Maymun'a karşı çıkmaya cüret ediyorsun? Hemen teslim ol, yoksa sopamın bir darbesi kafanı kırar!"

Dişlerini sıkan canavar sapkın, "Demek bu silahım hakkında bir şey bilmiyorsun! Resitalimi dinleyin!

Bu ilahi kök, yeşim taşından bir parça, Biçimi sayısız yıl boyunca kesildi ve parlatıldı. Kaos ayrıldığında ona zaten sahiptim; Dünya başladığında bana aitti. Hiçbir ölümlü şey onun kaynağıyla kıyaslanamaz, Çünkü onun doğası yukarıdaki cennetten gelir. Altın ışıklı çerçevesi Dört İşaret ile uyumludur, Üç Asal Beş Evre ile kaynaşmıştır" nefesleri. Kurbağa Sarayı'nda uzun süre benimle kaldı, Cassia Salonu'nda sık sık yoldaşım oldu. Çiçeklerin aşkı için yeryüzüne indim ve kız kılığında Hindistan'a gittim. Kaderimi mühürlemek için Tang Keşişi ile evlenmekten başka bir isteğim olmadan kralın sevinçlerini paylaştım. Ne kadar kötüsün ki maçımızı mahvediyorsun! O kadar vahşisin ki dövüşmek için beni avlıyorsun! Bu silahım muazzam bir üne sahip, senin altın çemberli asanı çok geride bırakıyor. Vast- Cold Sarayı'nda otlar için bir havaneli, Tek bir darbesi insanı Sarı Bahar'a gönderir."

Bunu duyan Hacı küçümseyerek güldü ve şöyle dedi: "Sevgili lanetli hayvan! Kurbağa Sarayı "nda yaşamış olsaydın, yaşlı Maymun "un yeteneklerinden habersiz olamazdın, değil mi? Ve hala burada durmaya cüret ediyorsun? Derhal formunu açıkla ve teslim ol, ben de canını bağışlayayım!"

"Sizin beş yüz yıl önce Göksel Saray'ı büyük ölçüde rahatsız eden Ban-At-Belası olduğunuzu biliyorum," dedi zebani. Sanırım size saygı duymalıyım. Ama bir insanın evliliğini mahvetmek, anne babasını öldürmek gibi acı bir düşmanlık eylemidir. Ne mantığım ne de duygularım pes etmeme izin vermez ve bu yüzden seninle Cennete meydan okuyan Ban-HorsePlague ile savaşacağım!" Şimdi, bu üç kelime, Ban-At-Veba, Büyük Bilge için çok can sıkıcıydı. Bunları duyduğunda öfkeden deliye döndü ve hemen demir çubuğunu kaldırarak kadının yüzüne vurdu. Canavar sapkın, onu karşılamak için sopasını salladı ve Batı Cennet Kapısı'nın hemen önünde bir kez daha vahşi bir dövüşe tutuştular. Bu savaşta,

Altın çemberli çubuk, Otlar için havaneli, İki ilahi silah layık bir eş oluşturdu Evlilik için biri Dünya'ya indi; Tang Keşişini koruyan bu kişi buraya geldi. Kral, aslında, pek de dik durmuyordu- Çiçeklere olan sevgisi bir şeytanı sevindirdi ve bu ana acı bir kavga getirdi, İki taraf da inat ve nefrete kapıldı. Kimin kazanacağını görmek için saldırdılar ve selamlaştılar; Alaylar ve hakaretlerle bir söz savaşı başlattılar. Güçlü havan tokmağı dünyada nadirdi; Asanın ilahi gücü daha da çekici hale geldi. Yanıp sönen altın ışınlar Cennet'in kapısını aydınlattı; Soğuk sisler Dünya'nın her tarafına yayıldı. Ondan fazla raunt boyunca ileri geri dövüştüler. Zayıflayan canavar artık zeminini kaybetmişti.

O canavar ruh, Pilgrim ile on raunttan fazla dövüştü. Sopanın tarzının ne kadar gergin ve hızlı olduğunu görünce, galip g e l m e s i n i n zor olacağını anladı. Sopasıyla zayıf bir darbe indirdikten sonra vücudunu salladı ve güneye doğru kaçmak için sayısız altın ışık huzmesine dönüştü. Büyük Bilge onu takip etti ve aniden devasa bir dağa ulaştılar. Canavarın altın ışığı alçaldı ve bir dağ mağarasına girerek gözden tamamen kayboldu. Tang Keşişi'ne zarar vermek için gizlice krallığa geri dönebileceğinden korkan Hacı, krallığa kendisi dönmek için bulutunun yönünü değiştirmeden önce o dağın şeklini dikkatlice not aldı.

Bu Maymun'un saatiyle ilgiliydi. Tripitaka'yı çekiştiren kral hâlâ tir tir titriyordu. "Bilge keşiş, lütfen beni kurtar!" diyebildi sadece. Cariyeler ve kraliçe de Büyük Bilge'nin bulutların kenarından aşağıya indiğini gördüklerinde oldukça endişelendiler.

"Efendim," diye bağırdı, "geri döndüm!"

"Kıpırdama Wukong," dedi Tripitaka, "ve Majestelerini telaşlandırma. Sana prensesin gerçekte ne olduğunu sormama izin ver." Saksağan Sarayı'nın kapısının dışında durup ellerini göğsünde kavuşturan Hacı, " Sahte prenses korkunç bir sapkın. İlk başta onunla yarım gün boyunca savaştım. Üstün gelemeyeceğini anladığında, berrak bir esintiye dönüştü ve Cennetin kapısına doğru kaçtı. Göksel tanrılara onun yolunu kesmeleri

için bağırdım. Kendi formuna geri döndü ve benimle tekrar on rauntboyunca dövüştü. Bir kez daha altın ışık huzmelerine dönüşerek buranıngüneyindeki bir dağa doğru kaçtı. Onu orada kovaladım ama bulamadım.Sana zarar vermek için buraya geri gelmesinden korktuğum için sana gözkulak olmak için geri döndüm." Kral bunu duyunca Tang Keşişi'niçekiştirerek sordu: "Eğer sahte prenses korkunç bir sapkınsa, gerçekprensesimiz nerede?"

"Önce sahte prensesi yakalamama izin verin," diye cevap verdi Hacı hemen, "gerçek prensesiniz doğal olarak size geri dönecektir." Kraliçe ve saray kadınları bu açıklamayı duyduklarında korkuları ortadan kalktı. Her biri öne çıktı, eğildi ve şöyle dedi: "Bilge keşişe gerçek prensesimizi kurtarması ve onu geri getirmesi için yalvarıyorum. Tüm bu mesele açıklığa kavuştuğunda, fazlasıyla ödüllendirileceksiniz."

"Burası konuşmak için uygun bir yer değil," dedi Hacı. "Bırakın Majesteleri ustamla birlikte ana salona gitsin. Kraliçe ve yoldaşları da saraylarına dönsünler. Kardeşlerim Sekiz Kural ve Sha Monk saraya çağrılsın, böylece efendime koruma sağlayabilirler. Sonra canavarı bastırmak için gidebilirim. Bu şekilde, kamusal ve özel olan için uygun görgü kurallarına uyulacak ve endişelenmekten kurtulacağım. Lütfen söylediklerimi dikkate alın, çünkü bunlar büyük bir enerji harcandığını gösteriyor."

Kral onun önerisine uyduğu için çok minnettardı. Kraliçe ve hanımlar kendi saraylarına dönerken, o da Tang Keşişi ile el ele ana salona doğru yürüdü. Kral daha sonra vejetaryen bir yemek hazırlanmasını istedi ve Sekiz Kural ile Sha Keşişi'ni çağırttı. Kısa bir süre sonra ikisi de geldi ve Hacı onlara olanları ayrıntılı bir şekilde anlattı ve efendilerini tüm gayretleriyle korumalarını emretti. Bulut taklasına binen Büyük Bilgemiz havada savruldu ve oradan ayrıldı. Ana salonun önündeki tüm görevliler gökyüzüne doğru eğildiler ve biz de onları şimdilik orada bırakacağız.

Büyük Bilge Güneş, aramaya başlamak için doğruca krallığın güneyindeki dağa yöneldi. Gördüğünüz gibi canavar sapkın, yenilgiye uğrayarak oraya kaçmıştı; dağa ulaştığında, inine sürünerek girdi ve girişini kapatmak için kaya parçaları kullandı.

Dehşete düşmüş bir halde kendini sakladı ve tamamen gözden uzak durdu. Hacı bir süre aradı ama hiçbir hareket algılayamadı. Endişelenerek parmaklarıyla sihirli bir işaret yaptı ve yerel halkı huzuruna çağırmak için bir büyü okudu ruhu ve dağ tanrısını sorgulamak için gönderdi. İki tanrı geldi ve hemen diz çöktüler, ikisi de ağlayarak, "Bilmiyorduk! Bilmiyorduk! Eğer bilseydik, sizi karşılamak için çok uzaklara giderdik. Bizi affetmen için yalvarıyoruz."

"Sana henüz vurmayacağım," dedi Pilgrim. "Onun yerine sana bir soru sorayım. Bu dağın adı nedir? Burada kaç tane canavar ruh bulunur? Bana gerçeği söyle ve seni affedeyim."

"Büyük Bilge," dedi o iki ilah, "bu dağın adı Kıl Fırça Dağı'dır. İçinde üç tavşan ini var.

Antik çağlardan bu yana hiçbir zaman canavar-ruh olmamıştır, çünkü burası tam bir daireselliğe sahip kutsanmış bir ülkedir. Eğer Büyük Bilge canavar ruhları bulmak istiyorsa, Batı Cennetine giden yolu takip etse iyi olur." Hacı dedi ki, "Yaşlı Maymun Batı Cenneti'ndeki Hindistan Krallığı'na vardığında, kralın kızı olan prensesin bir canavar-ruh tarafından kaçırıldığını ve vahşi doğada bırakıldığını keşfetti. Canavar-ruh prenses kılığına girerek kralı kandırıp süslü bir kule diktirmiş, prenses de buradan işlemeli bir top atarak kocasını seçecekmiş. Ustama kulenin altında eşlik ettiğimde, topu bilerek Tang Keşişi'nin üzerine attı, çünkü onun eşi olmak istiyordu, böylece baştan çıkarma yoluyla onun ilkel yangını çalabilecekti. Tüm bunları gördüm ve onu yakalamak için sarayda kendimi gösterdim. İnsan kıyafetlerini ve mücevherlerini çıkararak, otlar için havan tokmağı adı verilen kısa bir sopa kullanarak benimle yarım gün boyunca savaştı. Sonra kaçmak için açık bir esintiye dönüştü, ancak yaşlı

Maymun onu Batı Cennet Kapısı'ndan önce yakaladı ve on tur veya dahafazla savaştık.

Başaramayacağını anlayınca altın ışık huzmelerine dönüştü ve buraya kaçtı. Neden şimdi görünmüyor?" İki tanrı bunu duyunca, Hacı'yı hemen üç tavşan inini aramaya yönlendirdiler. Dağın eteğindekiyle başladılar; oraya baktıklarında sadece korkup kaçan birkaç yabani tavşan görebildiler. Ancak zirvedeki deliğe doğru ilerlediklerinde, girişini kapatan iki büyük taş levha gördüler. "Canavar sapkın burada olmalı," dedi yerel ruh. "Sizin takibinizden kaçmak için oraya sürünerek girmiş olmalı." Hacı demir çubuğuyla taşları kaldırdı. Canavar sapık gerçekten de orada saklanıyordu. Gürültülü bir vınlamayla dışarı fırladı ve havaya kaldırdığı havan tokmağıyla saldırdı. Hacı demir çubuğunu darbeyi savuşturmak için kullandı, iki tanrıyı o kadar korkuttu ki dağ tanrısı geri çekildi ve yerel ruh uzaklaştı. "Siz ikinizden kim istedi," diye sızlandı canavar ikisine, "beni aramak için onu buraya getirmenizi?"

Demir çubuğa zar zor dayanabildi, geri çekilirken savaştı, ayağa kalktı havada.

Geç oluyordu ve durum daha da tehlikeli bir hal alıyordu. Gittikçe daha da daha da şiddetlendi, Hacı ona son darbeyi vurmak üzereydi. Aniden Dokuz Katlı Cennet'in masmavi havasından bir ses yükseldi:

"Büyük Bilge, elini kaldırma! Elini kaldırma! Değneğinle hoşgörülü ol!" Hacı dönüp baktığında Yüce Yin'in Yıldız Lordu'nun, ardından ölümsüz Chang'e'nin ve diğer ay tanrıçalarının pembe bir bulutun üzerinde önüne indiğini gördü. Hacı o kadar şaşırmıştı ki demir çubuğunu hemen bir kenara bıraktı ve onları karşılamak için eğilerek şöyle dedi: "Yaşlı Yüce Yin, nereye gidiyorsun? Yoldan çekilmediğim için yaşlı Maymun'u affet!"

"Karşınızdaki korkunç sapkın," dedi Yüce Yin, "Vast-Cold Sarayımın yeşim tavşanı, ölümsüz ilacımı dövmeme yardım eden kişi. gizemli don. Kendi başına altın kilidi ve yeşim sürgüyü açtı ve bir yıl boyunca saraydan

kaçtı.

Şu anda ölümcül bir tehlike altında olabileceğini hesapladım ve bu yüzden onun hayatını kurtarmaya geldim. Büyük Bilge'ye bu yaşlı adamın iyiliği için onu bağışlaması için yalvarıyorum."

"Evet! Evet! Evet!" dedi Pilgrim. "Seni reddetmeye cesaret edemem elbette! Otlar için havaneli nasıl kullanacağını bilmesine şaşmamalı! Demek o küçük yeşim tavşanı! Ama acaba yaşlı Yüce Yin'in onun Hindistan Krallığı'nın prensesini kaçırdığından haberi var mı? Ustam olan bilge keşişin ilkel yangını mahvetmek için sahte bir şekilde prenses kılığına girdi. Onun arzusu ve suçu gerçekten tahammül edilemez. Nasıl bu kadar kolay bağışlanabildi?"

"Senin de bundan haberin yok," dedi Yüce Yin. "Kralın kızı sıradan bir ölümlü değil. Aslen Kurbağa Sarayı'nın Beyaz Leydi'siydi. On sekiz yıl önce, küçük yeşim tavşana bir tokat attıktan sonra, ölümlü özlemlerine yenik düştü ve Aşağıdaki Bölge'ye gitti. Ruhunun ışığı kraliçenin karnında gebe kaldı ve kraliyet ailesine doğdu.

O tek tokadın kinini besleyen bu küçük yeşim tavşanı, geçen yıl Leydi Beyaz'ı vahşi doğaya gönderebilmek için sarayımızdan kaçtı. Ancak Tang Keşişi ile evlenmek istememeliydi ve bu suç kesinlikle affedilemez. Neyse ki siz doğru ile yanlışı ayırt edebilecek kadar uyanıktınız da onun efendinizi mahvetme şansı olmadı. Bu nedenle, benim hatırım için onu affetmenizi rica ediyorum. Onu şimdi geri alacağım."

"Bana bu tür bir karma sunduğunuzda," dedi Hacı kıkırdayarak, "yaşlı Maymun isteklerinize karşı gelmeye cesaret edemez. Ama küçük yeşim tavşanı şimdi alırsanız, korkarım kral bana inanmayabilir. Bu nedenle, Lord Yüce Yin ve ölümsüz kız kardeşlerimin küçük yeşim tavşanı krallığa getirme ve açık bir tanıklık etme zahmetine katlanacaklarını umuyorum. Bu şekilde, yalnızca yaşlı Maymun'un yeteneği bilinmekle kalmayacak, aynı zamanda Beyaz Leydi'nin iniş nedeni de anlatılabilecektir. O zaman kraldan Prenses Beyaz Leydi'yi çağırmasını isteyebiliriz, böylece açık bir

intikamın amacı net bir şekilde belirlenebilir."

Söylediklerini kabul eden Lord Yüce Yin, canavar sapığı işaret ederek, " Lanetli yaratık! Doğru olana dönmeyecek misin?" Yerde yuvarlanan küçük yeşim tavşan gerçek formunu ortaya çıkardı. Gerçekten de

Keskin dişler ve bölünmüş dudaklar, Az tüylü uzun kulaklar. Vücudu kürklü yeşim taşından bir top; Pençelerini uzatarak dağların arasından uçabilir. Kremsi düz burun Parlak buzlu veya kalın pudralı görünüyor; Parlayan kırmızı gözler Allıklarla bezenmiş beyaz karlara rakip olabilir. Yere sarılıyor, Bir ipek demeti gibi yumuşacık; Gövdesi gerilmiş, Gümüş iplikli bir çerçeve gibi argent. Birkaç kez Şafak vakti içiyor Cennet havasının berrak çiyini, Ve nadir bulunan yeşim bir havaneli ile uzun ömürlü ilacı dövüyor.

Bu manzaradan çok hoşnut olan Büyük Bilge, bulutlu aydınlığa doğru ilerledi ve Yüce Yin Efendisi, Chang "e ve diğer ay tanrıçaları ve yeşim tavşanı tarafından takip edildi.

Alacakaranlıkta Hindistan Krallığı'na vardılar ve ay yeni doğuyordu. Şehre yaklaştıklarında gözetleme kulesinden gelen davul seslerini duyabildiler. Kral ve Tang Keşişi hâlâ ana salondaydı, Sekiz Kural ve Sha Keşişi ise merdivenlerin dibinde birçok görevliyle birlikte sarayın tatil edilmesini tartışıyordu. Güneyden yaklaşan ve parlaklığıyla her yeri gün gibi aydınlık yapan renkli sislerin parıltısını gördüler. Gökyüzüne bakarlarken, Büyük Bilge Güneş'in yüksek bir sesle haykırdığını duydular:

"Hindistan Majesteleri, lütfen kraliçenize ve cariyelerinize dışarı çıkıp bakmalarını söyleyin. Bu hazine örtüsünün altında Yüce Yin'in Yıldız Efendisi ve onun iki yanındaki ölümsüz kız kardeşler de ay tanrıçaları ve Chang'e'dir. Bu küçük yeşim tavşan evinizin sahte prensesi; şimdi gerçek şeklini ortaya çıkardı."

Kral aceleyle kraliçeyi, cariyelerini, saray hizmetçilerini ve güpürlü giysili kızları gökyüzüne doğru eğilip tapınmaları için topladı.

Kendisi ve Tang Keşişi de gökyüzüne doğru eğilerek teşekkürlerini ifade ettiler. Şehirdeki tüm haneler de tütsü masaları kurdu ve Buda'nın adını zikrederek eğildi.

Havaya baktıklarında, Zhu Sekiz Kural şehvete kapıldı. Kendini tutamayarak havaya sıçradı ve gökkuşağı etekli bir ölümsüzü kucaklayarak ağladı, "Kardeşim, sen ve ben eski tanıdıklarız! Hadi gidip oynayalım!" Onu tutmak için öne doğru yürüyen Hacı, yüzüne birkaç tokat attı ve azarladı. "Seni kaba aptal!" dedi.

"Nerede olduğunu sanıyorsun da şehvetini açığa vurmaya cüret ediyorsun?"

"Sadece biraz şaklabanlık," diye yanıtladı Sekiz Kural, "can sıkıntımı gidermek ve biraz eğlenmek için! Hepsi bu!"

Yüce Lord Yin maiyetine dönmelerini emretti. Tanrıçalarla birlikte yeşim tavşanı Ay Sarayı'na geri götürürken, Hacı Sekiz Kuralı yere geri çekti.

Ana salonda Pilgrim'e teşekkür ettikten sonra kral sordu: "Sahte prenses ilahi keşişin muazzam büyü gücü tarafından ele geçirildiğine göre, gerçek prensesimiz nerede?"

"Senin şu gerçek prensesin," diye yanıtladı Hacı, "o da ölümlü soyundan gelmiyordu. O aslında Ay Sarayı'nın ölümsüz Leydi Beyaz'ıydı. On sekiz yıl önce Yeşim Tavşanı'na bir tokat attığı için, bu dünyayı düşündü ve Aşağıdaki Bölge'ye indi, orada kraliçenize gebe kaldı ve onu doğurdu. Bu eski düşmanlığı besleyen küçük yeşim tavşanı geçen yıl yeşim sürgüyü ve altın kilidi açarak buraya kaçtı. Beyaz Leydi'yi kaçırdı ve sizi kandırmak için kendi formuna bürünmeden önce onu vahşi doğada bıraktı. Tüm bu karmik süreç bizzat Lord Yüce Yin tarafından bana anlatıldı. Bugün sahte olan ortadan kaldırıldı; yarın sizden gerçek olanı aramanız istenecek." Kral bunu duyunca hem utandı hem de telaşlandı, yanaklarından süzülen gözyaşlarını zorlukla tutabildi.

"Çocuk!" dedi. "Gençliğimde tahta çıktığımdan beri şehrin kapısından bile çıkmadım. Seni nerede arayayım?" Hacı gülümseyerek, "Üzülmene gerek yok. Prensesiniz şu anda Yetimlerin Hayırseveri Altın Saçan Manastır'da deli numarası yapıyor. Hadi çekilelim. Sabaha gerçek prensesinizi geri getireceğime söz veriyorum."

Diğer görevliler de secdeye kapandılar ve şöyle dediler: "Kralımız endişelerini bir kenara bıraksın. Bu birkaç kutsal keşiş, bulutların üzerinde süzülebilen ve sise binebilen budalalardır. Geçmişin ve geleceğin bilgisine sahip oldukları kesindir. İlahi keşişler yarın gidip bir araştırma yapsınlar ve şüphesiz meselenin sonuna ulaşacaklardır."

Kral bunu kabul etti ve hacıların yemek ve konaklama için tekrar Pınar Tutan Çardak'a götürülmelerini emretti. O sırada neredeyse ikinci nöbet vakti gelmişti. Gerçekten

Ay güzeldir, bakır kaplar zamanlarını işaretler Rüzgar altın çanların tıngırtılarını yayarken. Bahar yarı yarıya soldu ve bülbüller ağlıyor; Gece derin olduğu için yapraklar yolu örtüyor. Boş bir salıncak kraliyet bahçesini gölgeler; Gümüş bir dere, yeşim mavisi bir gökyüzü istila eder. Gece yıldızlarla dolu bir gökyüzü ile ışıldarken kimse sokaklarda yürümez veya çarşıları ziyaret etmez.

O gece hepsi dinlendi ve biz de şimdilik onları yalnız bırakalım.

Şeytani aurası yok edildiği için kralın enerjisi gece boyunca yeniden canlandı. Beşinci saatin üçüncü çeyreğinde, sabah sarayını düzenlemek için tekrar ortaya çıktı ve ardından Tang Keşişi ile üç öğrencisinin gelip kızını bulma meselesini tartışmalarını istedi. Yaşlı olan geldi ve onu selamladı, Büyük Bilge ve iki kardeşi de eğilerek selam verdi. Selamlarını iade eden kral şöyle dedi: "Dün çocuğumuz prenses hakkında konuşmuştuk. Onu bulmaları için kutsal keşişlere zahmet verebilir miyim?"

Yaşlı adam şöyle dedi: "Mütevazı din adamınız Doğu'dan gelmeden bir gün önce, akşam karanlığında kalacak yer istemek için Yetimlerin

Hayırseveri Altın Saçan Manastırı'na girmiştik. Oradaki rahipler isteğimiziyerine getirecek kadar iyiydiler. Akşam yemeğinden sonra ay ışığında birgezintiye çıktık ve eski Altın Serpme bahçesinin temeline bakmaya gittik.Birden bir ağıt sesi duyduk. Konuyu araştırdığımızda, manastırın yüzyaşını çoktan aşmış olan bir rahibi görevlilerini gönderdi ve bize şöyledede: "Bu ağıtın kaynağı budur:

Geçen yıl ilkbaharın sonlarında, ay ve doğamız arasındaki diyalektik ilişki üzerine meditasyon yapıyordum ki bir esinti bana ağlama ve ağıt seslerini getirdi. Hasırımdan kalkıp bakmak için Jetavana bahçesinin temeline indiğimde bir kız buldum. Sorduğumda bana Hindistan Kralı'nın kızı olduğunu, ay ışığında çiçekleri seyrederken güçlü bir rüzgârla oraya savrulduğunu söyledi." O yaşlı rahip insan adabı konusunda oldukça bilgili olduğu için prensesi sessiz bir odaya kapattı. Prensesin manastırdaki diğer rahipler tarafından kirletilmesinden korktuğu için, onlara sadece bir canavar-ruhun kendisi tarafından hapsedildiğini söylemiş. Prenses de onun niyetini anlamıştı; gündüzleri sırf çay ve pirinçle karnını doyurabilmek için saçma sapan şeyler geveliyordu. Ancak geceleri, yanında kimse yokken, anne babasını düşünür ve ağlardı. O yaşlı Rahip gerçeği öğrenmek için birkaç kez başkente gitmişti. Prensesin görünüşe göre sarayda olduğunu ve zarar görmediğini öğrendiğinde, konuyla ilgili bir anma sunmaya cesaret edemedi. Ancak öğrencimin bazı sihirli güçlere sahip olduğunu öğrendiğinde, kapsamlı bir araştırma yapmamız için bizi defalarca teşvik etti. Kurbağa Sarayı'nın yeşim tavşanının bir canavara dönüştüğünü ve sahte bir şekilde gerçek formuyla birleşerek prensesin görünümüne büründüğünü tahmin edemezdik. Dahası, canavar benim ilkel yangımı mahvetmeyi umuyordu ve öğrencimin gerçek ile sahte olanı ayırt etmek için büyü gücünü kullanması büyük bir şanstı. Şimdi tavşan Yüce Yin Yıldızı tarafından geri alındı ama değerli kızınız hala Altın Saçan Manastır'da deli numarası yaparken görülebilir." Kral bu titiz açıklamayı duyduğunda, yüksek sesle ağlamaya başladı, üç saray ve altı odadakileri o kadar rahatsız etti ki soruşturma

yapmak için geldiler. Sebebini öğrendiklerinde herkes bol bol ağladı.Uzun bir süre sonra kral tekrar sordu: "Altın Saçan Manastır şehirden nekadar uzakta?"

"Altmış milden fazla değil," diye yanıtladı

Tripitaka. Kral hemen bu kararnameyi

yayınladı:

"Doğu ve Batı Saraylarının eşleri ana salonu korusun, sarayın Büyük Önderi de krallığı savunsun. Biz ve kraliçenin kendisi, birçok görevliyi ve dört ilahi keşişi manastıra götüreceğiz ve prensesimizi eve getireceğiz." Hemen arabalar sıralandı ve hepsi saraydan dışarı çıktı. Şu Hacı'ya bakın! Havaya sıçradı ve gövdesini bir kez döndürerek onlardan önce manastıra vardı. Oradaki rahipler onu karşılamak için aceleyle diz çöktüler ve şöyle dediler: "Saygıdeğer Peder ayrıldığında, yoldaşlarının geri kalanıyla birlikte yürüdü. Bugün neden gökyüzünden indiniz?"

"Nerede o yaşlı efendin?" diye sordu Hacı gülerek. "Ona hemen dışarı çıkmasını söyle, böylece kraliyet arabasını karşılamak için tütsü masaları kurabilirsin. Hindistan kralı ve kraliçesi, birçok memur ve ustamla birlikte gelmek üzereler."

Çeşitli rahipler onun ne söylediğini tam olarak anlayamadılar ve yaşlı rahipten dışarı çıkmasını istediler.

Yaşlı rahip Hacı'yı görünce eğildi ve "Saygıdeğer Peder, prenses hakkında ne öğrendiniz?" diye sordu.

Bunun üzerine Hacı, sahte prensesin Tang Keşişi'yle evlenmek için nasıl işlemeli bir top fırlattığını, Tang Keşişi'nin onunla nasıl savaştığını ve onu nasıl kovaladığını ve Lord Yüce Yin'in yeşim tavşanı almak için nasıl ortaya çıktığını ayrıntılı bir şekilde prova etti. Yaşlı rahip teşekkürlerini ifade etmek için tekrar diz çöktü.

Elleriyle onu kaldıran Hacı, "Eğilmeyi kes! Eğilmeyi bırakın! İmparatorluk arabasını almak için hemen hazırlanın." Rahipler ancak o

zaman arka odada bir kızın kilitli olduğunu fark ettiler. Şaşkınlık içindehepsi manastır kapısının ötesinde tütsü masalarının kurulmasına yardımetmeye gittiler. Cüppelerini giydikten sonra, beklerken çanları çalmaya vedavulları çalmaya başladılar. Kısa bir süre sonra imparatorluk arabasıgerçekten de geldi. Gerçekten de

Hayırlı sisler ve güzel kokular gökyüzünü doldurur Bu rustik tapınağa zarafet yaklaştığında Akarsuları ve denizleri temizleyen zamansız bir gökkuşağı gibi, Bilge kralların hanedanlarının bahar şimşekleri gibi. Böyle bir nezaketle ilerler orman güzelliği; nem, yabani çiçek kokusunu güçlendirir. Yaşlı bir ihtiyarın bıraktığı kalıntılar için, Bu değerli salon bilge bir yöneticiye kavuşuyor.

Kral manastırın kapısına ulaştı ve dışarıda sıra sıra dizilmiş keşişler tarafından karşılandı. Hepsi onu karşılamak için secdeye kapandı. Sonra Hacı'nın onların ortasında durduğunu gördü.

"Kutsal keşiş buraya ilk gelmeyi nasıl başardı?" diye sordu kral.

"Yaşlı Maymun buraya sadece gövdesini döndürerek geldi!" dedi Hacı kıkırdayarak. "Neden bunu yapmak için yarım gününüzü harcadınız?"

Daha sonra Tang Keşişi ve diğerleri geldi. Yaşlı rahibin ö n d e r l i ğ i n d e manastırın arka tarafındaki odaya gittiler ve orada prensesi hala gevezelik ederken ve delirmiş gibi davranırken buldular. Yaşlı rahip dizlerinin üzerine çökerek odayı işaret etti ve "Bu odanın içinde geçen yıl rüzgârın buraya savurduğu prenses var" dedi.

Kral hemen kapının açılmasını emretti ve kapıdaki demir kilidi söktüler. Kral ve kraliçe prensesi görüp yüzünü tanıdıklarında, pislikten hiç rahatsız olmadan onu kucaklamak için ileri atıldılar. "Zavallı çocuğumuz!" diye bağırdılar.

"Hangi acı kader seni burada bu şekilde acı çekmeye zorladı!"

Gerçekten de anne-baba ve çocuğun kavuşması başka hiçbir kavuşmaya benzemez. Üçü de birbirlerine sarıldı ve feryat etti. Bir süre

ağladıktan ve birbirlerini ne kadar özlediklerini ifade ettikten sonra kral,yıkanabilmesi ve kıyafetlerini değiştirebilmesi için prenses için kokulusıvı gönderilmesini emretti.

Daha sonra başkente dönmek üzere birlikte imparatorluk arabasına bindiler.

Daha sonra Hacı, ellerini önünde kavuşturarak kralı bir kez daha selamladı ve "Yaşlı Maymun'un dikkatinize sunmak istediği başka bir konu var" dedi. Kral selamını iade ederek, "Kutsal keşiş bize ne talimat verirse itaat edeceğiz" dedi. Hacı dedi ki, "Bana buradaki Yüz Bacak adlı dağınızda son zamanlarda ruha dönüşen ve geceleri insanlara zarar veren kırkayaklar olduğunu söylediler. Yolcular ve tüccarlar bunu büyük bir rahatsızlık olarak görmüşler. Horozlar kırkayakların doğal düşmanı olduğundan, bence bin büyük horoz seçmeli ve onları dağın her tarafına dağıtmalısınız, böylece bu zehirli böcekler ortadan kalkacaktır. Bu dağın adını da değiştirmeli ve bu keşişin prensesle ilgilenmesine duyduğunuz minnettarlığın bir göstergesi olarak bu manastıra bir bina fermanı vermelisiniz."

Son derece memnun olan kral, horozları getirmeleri için derhal şehre memurlar gönderdi. Dağın adı Kıymetli Çiçek olarak değiştirildi. Çalışma Bürosu'na manastırın onarımı ve yenilenmesi için gerekli malzemeleri sağlaması söylendi ve manastırın adı Değerli Çiçek Dağı'nın Yetimlerin Kraliyet Hayırseveri Altın Serpme Manastırı olarak değiştirildi. Rahip, daimi Vatansever unvanı ve otuz altı taşlık resmi maaşla bir keşiş memuru olarak atandı. Rahipler teşekkürlerini sunduktan sonra imparatorluk arabasının saraya döndüğünü ve prensesin akrabalarıyla yeniden bir araya gelmek üzere çeşitli saraylara girdiğini gördüler.

Eve dönüşünü ve ailesine kavuşmasını kutlamak için büyük ziyafetler hazırlandı. Kral ve tebaası da bütün gece içki içip ziyafet çekerek eğlenceye katıldı.

Ertesi sabah kral, dört bilge keşişin portrelerinin yapılmasını ve Çin ve Barbar Loft'una yerleştirilmesini emretti. Prensesin yeni kıyafetleri ve makyajıyla dışarı çıkıp Tang Keşişi ve üç öğrencisine kurtuluşu için bir kez daha teşekkür etmesi istendi. Bundan sonra, Tang Keşişi batıya doğru yolculuk etmek için kraldan ayrılmak istedi, ancak kral elbette gitmelerine izin vermeyi reddetti. Yine beş ya da altı gün boyunca ağırlandılar ve böylece bizim Budala'ya kendini tekrar tekrar doyurması için mükemmel fırsatlar sağladılar.

Ancak kral onların Buddha'ya tapınmak için ne kadar istekli olduklarını ve kalmaları için yapılan tüm ricaları reddettiklerini görünce, onlara iki yüz külçe altın ve gümüş ile bir tabak dolusu hazine sundu. Usta ve öğrenciler bir kuruş bile almayı reddettiler.

Kral daha sonra yaşlı efendinin binmesi için bir imparatorluk arabası ve ona uzak bir mesafeye kadar eşlik etmeleri için birçok memur görevlendirdi. Kraliçe, cariyeler, görevliler ve halkın hepsi teşekkürlerini sunmak için durmadan el pençe divan durdular. Şehrin dışına vardıklarında, tapınağın rahiplerinin de hacılardan ayrılmak istemeyerek onları selamlamak ve uğurlamak için geldiklerini gördüler. Hacı tüm insanların geri dönmek istemediğini görünce, parmaklarıyla sihirli işareti yapmaktan ve güneybatıdaki yere doğru bir ağız dolusu ölümsüz nefes üflemekten başka çaresi kalmamış. Anında karanlık bir rüzgâr insanların gözlerini kör etti ve ancak o zaman hacılar ilerleyebildi. Gerçekten,

Yüce dalgalar tarafından temizlenip davayı açığa çıkarmak için geri döndüler, Gerçek boşluğa uyanmak için altın denizini terk ettiler.

Önümüzdeki yolculuğun nasıl olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第096回 · Bölüm 96

Efendi Kou soylu bir rahibi memnuniyetle kabul eder Yaşlı Tang zenginliğe tamah etmez

Biçimlerin biçimi önce biçimsizdi; Boşluğun boşluğu da boşluk değildi. Sus, gürültü, konuşma ve sessizliği aynı kabul ediyoruz: Neden rüya içinde rüyadan bahsediyoruz? Yararlı olan kullanımda yararsızdır; Hiçbir güç, gücü güçlendirmez, Kendi kendine kızaran olgunlaşmış meyveler gibi. Nasıl kırpıldıklarını ve yetiştirildiklerini sorma!

Size Tang Keşişi'nin Altın Saçan Manastır'dan gelen rahipleri durdurmak için büyü gücünü kullanan öğrencisinden bahsediyorduk. Karanlık rüzgâr dindikten sonra, artık usta hacı ve öğrencilerini göremeyen rahipler, yaşayan budaların inişine tanık olduklarını düşündüler. Bu nedenle diz çöküp kendi manastırlarına döndüler ve onlardan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Üstat ve öğrenciler Batı'ya doğru ilerlediler ve bir kez daha baharın sonu ve yazın başıydı.

Hava hoş ve aydınlık, gölet-lotus görünürde. Yağmurlardan sonra erikler olgunlaşır; Buğdaylar rüzgarda boy atar. Yavrularıyla birlikte nehir kırlangıçları uçar; Yavrularını beslemek için sülünler ağlar. Ayı güneyde, gün en uzun; Adil ve neşeli her şey en güçlü görünüyor.

Sayısız kez geceleri dinlendiler ve şafakta yemek yediler, derelerden geçtiler ve yamaçlara tırmandılar. Huzurlu bir yolda yarım ay boyunca yolculuk ettiler ve sonra yine önlerinde bir şehir gördüler.

"Havariler," diye sordu Tripitaka, "burası nasıl bir yerdi?"

"Bilmiyorum! Bilmiyorum!" diye yanıtladı Hacı.

"Bu yoldan daha önce de geçtin," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak. " Bilmediğini nasıl söylersin? Bu yerde esrarengiz bir şeyler olmalı. Sırf

bize oyun oynamak için bile bile cahil numarası yapıyorsun."

"Bu aptal tamamen mantıksız!" dedi Pilgrim. "Bu yolda birkaç kez seyahat etmiş olmama rağmen, bunu havada yaptım. İleri geri gitmek için bulutlara bindim. Ne zamandan beri yerde duruyorum? Beni ilgilendirmeyen bir şeyi araştırmam için hiçbir neden yoktu. İşte bu yüzden cahilim. Burada esrarengiz bir şey yok. Kim sana oyun oynamak istiyor?"

Konuşurlarken şehrin kenarına kadar geldiler. Tripitaka atından inerek asma köprüden geçti ve kapıdan içeri girdi. Uzun bir caddenin yanındaki koridorda iki yaşlı adam oturmuş sohbet ediyorlardı. "Öğrenciler," dedi Tripitaka, "yolun ortasında durun.

Başınızı eğin ve uslu durun. İzin verin koridora çıkıp buranın neresi olduğunu sorayım." Hacı ve diğerleri gerçekten de ona itaat ettiler ve kıpırdamadan durdular.

Yaşlı adam yaklaştı, avuçlarını birbirine bastırdı ve şöyle seslendi: " Eski patronlar, bu mütevazı din adamı sizi selamlıyor."

Bu iki yaşlı adam, geçmiş hanedanların yükselişi ve düşüşü, kazançları ve kayıpları, bilgelerin ve değerlilerin kimler olduğu ve bir zamanlar kahramanca bir girişim olan şeyin şimdi hiçbir şeye indirgenmediği büyük, acıklı gerçeği hakkında yavaşça tartışıyorlardı ki, aniden bu selamı duydular. Hemen selama karşılık verdiler ve "Büyüğümüz ne söylemek istiyor?" diye sordular.

"Bu mütevazı din adamı Buddha'ya tapınmak için çok uzaklardan geldi," dedi Tripitaka. "Hazine bölgenize yeni ulaştığım için adını bilmiyorum. Ayrıca hayırsever bir aileyi nerede bulabileceğimi bilmek istiyorum, böylece orada yemek dilenebilirim." Yaşlı adamlardan biri şöyle dedi: "Burası Bronz Estrade Vilayeti, arkasında ise Numinous Earth Bölgesi var. Eğer ihtiyar vejetaryen yemek istiyorsa, dilenmene gerek yok. Bu kemerli geçidi geçin ve kuzeye ve güneye uzanan caddede, oturan kaplan figürleri tarafından korunan doğuya bakan bir kule kapısına

geleceksiniz. Burası Efendi Kou'nun evidir; kapısının önünde de "On BinKeşiş Engellenemez" yazılı bir plaket vardır. Sizin gibi uzak bir gezginistediği kadar eğlenebilir. Git! Git! Gidin! Gidin! Git! Git! Vekonuşmamızı bölme!"

Tripitaka onlara teşekkür ettikten sonra Pilgrim'e döndü ve şöyle dedi: " Burası Bronz Estrade Vilayetinin Sayısız Toprak Bölgesi.

İki yaşlı adam bana kuzeyden güneye uzanan sokaktaki kemerli geçidin ötesinde, doğuya bakan kaplan korumalı yüksek bir kapı olduğunu söyledi. Burası Efendi Kou'nun eviymiş ve kapının önünde "On Bin Keşiş Engellenemez" yazılı bir plaket varmış. Yemek yemek için o eve gitmemizi söylediler."

"Batı bölgesi," dedi Sha Monk, "Buddha'nın ülkesidir, bu yüzden keşişleri beslemek isteyen insanlar olmalı. Eğer burası sadece bir ilçe veya il ise, resmimizi onaylatmamıza gerek yok. Gidip biraz yiyecek dilenelim ve yemekten sonra ayrılabiliriz."

İhtiyar, üç müridiyle birlikte uzun caddede yavaş yavaş yürürken, çarşıdaki insanlarda yine öyle bir endişe ve şüphe uyandırdılar ki, hepsi yüz hatlarına bakmak için hacıların etrafında toplandı. Müritlerine sessiz olmalarını söyleyen yaşlı adam, "Kendinize gelin! Kendinize gelin!"

Üçü de başlarını öne eğdi ve yukarı bakmaya cesaret edemedi. Bir köşeyi döndükten sonra, kuzeye ve güneye uzanan geniş bir caddeye geldiler.

Yürürken, kaplan korumalı bir çekme kapı gördüler; kapının diğer tarafındaki duvara On Bin Keşiş Engellenemez yazılı büyük bir levha asılmıştı. "Batı'nın bu Buda ülkesinde," dedi Tripitaka, "ne aptallarda ne de bilgelerde aldatma yoktur. İki yaşlı adamın bana anlattıklarına inanmaya hazır değildim ama burada gördüklerim onların anlattıklarını doğruluyor."

Her zaman kaba ve düşüncesiz olan Sekiz Kural hemen içeri girmek istedi. Hacı, "Aptal, bir dakika duralım. Biri çıkana kadar bekle. Biz izin aldıktan sonra girebilirsin."

Sha Monk, "Büyük Birader'in söyledikleri çok doğru," dedi. "Eğer uygun görgü kurallarına uymazsak, patronu gücendirebiliriz."

Atı ve eşyaları kapının önünde dinlendirdiler. Kısa bir süre sonra, elinde bir terazi ve bir sepet taşıyan yaşlı bir hizmetçi göründü.

Birden dört kişiyi görünce o kadar korkmuş ki, eşyalarını bırakıp içeri koşmuş ve "Lordum, dışarıda dört tane tuhaf görünümlü rahip var!" diye haber vermiş.

Bey, asasına yaslanmış, Buda'nın adını tekrar tekrar zikrederek avluda yavaşça dolaşıyordu. Bu haberi duyar duymaz asasını fırlatıp attı ve ziyaretçilerini karşılamak için aceleyle dışarı çıktı. Dört hacı adayını gördüğünde, çirkinlikleri gözünü korkutmamış. Tek söylediği, "Lütfen içeri gelin! Lütfen içeri girin!" Tripitaka alçakgönüllülükle öğrencileriyle birlikte içeri girdi. Küçük bir sokaktan geçtikten sonra, bey onları bir binaya götürdü ve şöyle dedi: "Bu binada Buddha salonu, sūtra salonu ve Saygıdeğer Babaları ağırlayacak olan yemek salonu bulunuyor. Sol taraftaki bina ise bu öğrenci ve ailesinin yaşadığı yerdir."

Tripitaka Buddha'ya tapınmak için cüppesini giyerken iltifatlarla doluydu. Etrafa bakmak için koridora çıktılar ve şunları gördüler

Kokulu tütsü bulutları, Ve parlak mum alevleri; İpek ve çiçek demetleriyle dolu bir salon, Dört köşe yaldız ve renklerle süslenmiş. Vermilyon bir destek üzerinde Mor altından bir çan yüksekte asılı; Renkli lake çerçeveler üzerinde çift desenli davul monte edilmiştir. Birkaç çift sancak Hepsi sekiz mücevherle işlenmiş; Binlerce Buda Hepsi altın yaldızlı. Eski bir bronz buhurdanlık, Ve eski bir bronz vazo; Oymalı lake bir masa, Ve oyma lake bir kutu. Eski bronz buhurdanlıktan Dumanlı kokunun bitmeyen bukleleri yükselir; Eski bronz vazonun içinde Şimdi ve sonra lotus renklerini gösterir. Oymalı lake masanın üzerinde taze beş

renkli bulutlar; oymalı lake kutunun içinde kokulu yaprak tepecikleri.Kristal bir kadehte, Kutsal su berrak ve temiz; Camdan bir lambanıniçinde, Güzel kokulu yağ ışıl ışıl yanıyor. Altın taştan çanın tek notasıyankılanıyor. Bu değerli kulede gerçekten kırmızı tozla kirlenmemiş, Birtapınaktan daha asil bir ev Buddha salonu.

Yaşlı adam ellerini temizledikten sonra tütsü yakarak selam verdi ve tapındı. Sonra da uygun selamlama törenine geçmek için döndü, ancak o, " Bir dakika! Bunu sūtra odasında yapacağız."

Orada gördüler

Kare ve dik kasalar- Yeşim ve altın kutular- Kare ve dik kutularda Sayısız cilt sūtra yığılı; Yeşim ve altın kutularda Birçok not ve mektup toplanmıştır. Renkli lake masanın üzerinde Kağıt, mürekkep, fırça ve mürekkep taşı- Çalışmanın tüm seçkin öğeleri. Biber tozlu ekranlardan önce Kitaplar, tablolar, ilahi ve satranç... Hepsi de gerçek zevkin harikulade nesneleri. Altınla işlenmiş yeşim taşından ilahi bir çan yerleştirilir oraya; Ayı ve rüzgarı koruyan bir asma hasır asılır oraya. temiz hava insana neşeli bir hava verir; İffetli bir zihin Tao'nun zihnini özgür kılar.

Mekâna ulaşan ihtiyar töreni tamamlamak üzereyken yaver tarafından durdurulmuş ve "Lütfen Buda cübbeni çıkar," demiş.

Tripitaka cüppesini çıkardı ve ancak o zaman ev sahibini uygun bir şekilde selamlamasına izin verildi. Sonra bey de Hacı ve iki kardeşiyle selamlaştı. Hizmetçilerinden atı beslemelerini ve bavulları koridora yerleştirmelerini istedi. Ancak o zaman hacıların kökeni hakkında bilgi aldı.

Tripitaka şöyle dedi: "Mütevazı din adamınız, Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang'ın kraliyet fermanıyla, Budist Patrik'ten gerçek kutsal yazıları aramak için hazine bölgenizdeki Ruh Dağı'nı ziyaret etmek üzere gönderildi. Şerefli hanenizin keşişlere saygı duyduğunu duydum ve bu yüzden eğilerek geldim. Bir yemek için yalvarmak istiyorum ve sonra

ayrılacağız."

Yüzü memnuniyetle parlayan silahtar genişçe gülümsedi ve şöyle dedi: " Öğrencinizin soyadı Kou. Bana verilen isim Hong (Büyük) ve benim tarzım Dakuan (Özgürlük). Altmış dört yaşındayım. Kırk yaşındayken, on bin keşişi doyurana kadar yerine getirmeyeceğim bir yemin ettim. Bu yirmi dört yıldır devam ediyor. Beslediğim herkesin kaydını tuttum. Geçenlerde boş zamanlarımda keşişlerin isimlerini gözden geçirdim ve dokuz bin dokuz yüz doksan altı kişiyi beslediğimi keşfettim. Mükemmellik sayısına ulaşmam için sadece dört kişi daha kaldı. Bu sayıyı tamamlamam için Cennet'in bana bugün siz dört yaşlı ustayı göndermiş olması gerçekten de benim için büyük bir şans. Lütfen bana onurlu unvanlarınızı bırakın ve siz de burada bir ay kalmalısınız. Lütfen yeminin tamamlanması törenini gerçekleştirene kadar bekleyin. Öğrenciniz daha sonra atlar ve arabalarla hepinize dağa kadar eşlik edecek.

Bölgemiz Ruh Dağı'ndan sadece sekiz yüz mil uzaklıkta. Çok uzak değil."

Duyduklarından son derece memnun olan Tripitaka, önerdiği şeyi kabul etti ve şimdilik onları bırakacağız.

Yaşlı ve genç birkaç uşak, yakacak odun ve su taşımak için ağanın evine girdi. Ayrıca diyet yemeği hazırlamak için pirinç, erişte ve sebze çıkardılar. Tüm bu faaliyetler ağanın yaşlı karısının "Bu keşişler nereden geliyor ki böyle özel bir muamele görüyorlar?" diye sormasına neden oldu.

"Efendimiz bu dört asil rahibe kökenlerini sorduğunda," diye cevap verdi uşaklar, "içlerinden biri Büyük Tang imparatoru tarafından Kutsal Babamız Buddha'ya Ruh Dağı'nda ibadet etmek üzere gönderildiklerini söyledi. Kim bilir bizim bulunduğumuz yere ulaşmak için ne kadar uzun bir mesafe kat etmişlerdir ama efendimiz onların cennetten geldiklerini söyledi. Onları ağırlamak için hemen vejetaryen bir yemek hazırlamamızı söyledi."

Duyduklarından çok memnun olan yaşlı kadın hizmetçisine, "Bana giyecek bir şeyler getir. Ben de gidip onlarla tanışmak istiyorum."

"Madam," dedi uşaklardan biri, "onlardan sadece biriyle tanışmak istiyorsunuz, diğer üçüyle değil. Yüz hatları son derece çirkin!"

"Sizler çok cahilsiniz," dedi yaşlı kadın. "Yüz hatları çirkin, tuhaf ya da sıra dışı olduğunda, bunlar Aşağıdaki Bölge'ye inen göksel varlıklara ait olmalıdır. Şimdi koşun ve varlığımı efendinize duyurun."

Hizmetkârlar sūtra salonuna koşarak beyefendiye, "Hanımefendi geldi. Doğu Ülkesi'nin saygıdeğer babalarıyla tanışmak istiyor." Bunu duyan Tripitaka, yaşlı kadın salona geldiğinde oturduğu yerden kalktı. Gözlerini kaldırdı ve Tang Keşişi'nin ağırbaşlı ve yakışıklı yüz hatlarını inceledi. Sonra dönüp Hacı'ya ve görünüşleri gerçekten de olağanüstü olan iki arkadaşına baktı! Onların yeryüzüne inmiş göksel varlıklar olduğunu düşünmesine rağmen, diz çöküp önlerinde eğilirken biraz gergin hissetti.

Tripitaka aceleyle onun selamına karşılık vererek, "Bayan Bodhisattva yanlışlıkla bize büyük bir saygı gösterdi," dedi.

Yaşlı kadın yavere, "Bu dört usta neden birlikte oturmuyor?" diye sordu. Sekiz Kural burnunu uzatarak, "Biz üçümüz sadece öğrenciyiz!" dedi.

Eeeee! Onun bu tek açıklaması dağın derinliklerindeki bir kaplanın kükremesi gibiydi! Yaşlı kadın her zamankinden daha çok korktu.

Onlar konuşurken başka bir uşak gelip, "İki amca geldi," dedi.

Tripitaka hızla dönüp baktığında, sūtra salonuna doğru yürüyen ve ihtiyara doğru eğilen iki genç bilgin gördü. Tripitaka aceleyle selamlarına karşılık verirken, bey onu çekiştirerek, "Bunlar benim iki oğlum, isimleri Kou Liang (Kiriş) ve Kou Dong (Sütun). Okuldan yeni döndüler ve henüz öğle yemeği yemediler. Efendinin geldiğini öğrendikleri için sizi selamlamaya geldiler."

Memnun olan Tripitaka şöyle dedi: "Mükemmel! Mükemmel! Gerçekten de

Evinizi iyilik yaparak yüceltmek kuraldır. İyi evlatlara sahip olmak için onları okula göndermelisiniz."

"Bu Saygıdeğer Peder nereden geldi?" diye sordu iki genç adam. Baba.

"Çok uzaklardan," diye cevap verdi silahtar gülerek. "O, Tanrı tarafından

gönderilmiş biri. Büyük Tang İmparatoru Doğu Ülkesi'nde, Güney Jambūdvīpa Kıtası'nda Ruh Dağı'nda Kutsal Baba Buddha'yı görmek ve kutsal yazıları edinmek." Bir bilgin şöyle dedi: "

kitabında dünyanın dört kıtaya ayrıldığını okudum. Buradaki bölgemiz Batı Aparagodāniya Kıtası'na ait ve bir de Doğu Pūrvavideha Kıtası var. Acaba Güney Jambūdvīpa'dan buraya gelmesi kaç yıl sürdü?" Tripitaka gülümseyerek şöyle dedi: "Bu mütevazı din adamı yolculuğunda seyahat etmekten çok oyalanmakla günlerini geçirdi. Sık sık zehirli iblislere ve vahşi şeytanlara, binlerce acı çileye yenik düştüm. Üç öğrencimin korumasına sahip olduğum için şanslıyım.

Sizin hazine bölgenize gelmeden önce toplamda on dört yaz ve kış yaşadım." Bunu duyan iki bilgin ona övgüler yağdırarak şöyle dedi: " Gerçekten de ilahi bir keşiş! Gerçekten ilahi bir keşiş!"

Daha konuşmalarını bitirmemişlerdi ki, genç bir çocuk gelip şöyle dedi: "Maigre dağıtıldı. Saygıdeğer Pederleri yemeğe davet ediyoruz."

Bey, karısından oğullarıyla birlikte evlerine dönmesini istedi. Kendisi de yemek için dört hacıya yemek salonuna kadar eşlik etti.

Salondaki eşyalar, yaldızlı lake masalar ve siyah lake koltuklarla son derece düzenli bir şekilde yerleştirilmişti. Yiyeceklerin ön sırası, en yetenekli ve sanatsal eller tarafından son moda bir şekilde yaratılan beş renkli bir crouque-en-bouche'dan oluşuyordu. İkinci sırada beş tabak küçük yemek, üçüncü sırada ise beş tabak meyve vardı. Dördüncü sırada

ise her biri lezzetli ve hoş kokulu beş büyük atıştırmalık tabağı vardı.Vejetaryen çorbalar, pilavlar, buharda pişmiş köfte ve çöreklerin hepsidumanı üstünde ve çok iştah açıcıydı. Yedi ya da sekiz uşak onlara hizmetetmek için bir ileri bir geri koşturuyor, dört ya da beş aşçı da hiçdurmadan çalışıyordu. Şunlara bir bakın! Bazıları çorba getirirkendiğerleri pilav ekliyordu; bir gelip bir gidiyorlardı, ayı kovalayangöktaşları gibiydiler.

Zhu Sekiz Kuralımız bir kase dolusu yemeği bir dikişte yuttu ve bulutları süpüren rüzgâr gibi yemeğin peşinden gitti. Usta ve öğrenciler böylece doyurucu bir yemeğin tadını çıkardılar.

Yaşlı adam ayağa kalktı ve ağaya maigre için teşekkür ettikten sonra hemen gitmek üzereydi. Ağa onu durdurarak, "Yaşlı öğretmen, lütfen rahatla ve birkaç gün kal. Atasözünün dediği gibi, "Başlangıç kolaydır ama son zordur." Lütfen ben tamamlama törenini gerçekleştirene kadar bekleyin. Ancak o zaman size yolunuzda eşlik etmeye cesaret edebilirim." Tripitaka onun ne kadar samimi ve içten olduğunu görünce, kalmaktan başka çaresi kalmadı.

Ancak altı ya da yedi gün geçtikten sonra, bey yirmi dört kadar yerel Budist rahibi bir adağın tamamlanması ayinini yönetmeleri için davet etmiş. Rahipler ayini hazırlamak için üç ya da dört gün harcadılar ve uğurlu bir tarih seçtikten sonra kurbana başladılar. Davranışları elbette Büyük Tang'ınkinden farklı değildi. Onlar da,

Açtı devasa sancakları Ve kurdu yaldızlı resimleri; Kaldırdı yüksek mumları Tapınmak için yaktı tütsüleri. Davulları yuvarladılar ve zillere vurdular; Sazlara üflediler ve boruları yoğurdular. Küçük gonglar Ve flütün saf tınıları Hepsi notasyonlarını takip etti. Müziği açtılar ve bir süre çaldılar Sūtraları yüksek sesle zikretmeye başlamadan önce. Önce yerel ruhları sakinleştirdiler; Sonra ilahi savaşçıları çağırdılar. Belgeleri yaktılar ve gönderdiler, Ve Buda'nın resimlerinin önünde eğildiler. Tavuskuşu Sūtra'sını okudular, Her cümlesi keder dağıtıcı; ṣBhaiajya Lambasını

yaktılar, Alevi hem parlak hem de alevli. Su Tövbesi'ni yaptılar Suçlulukve düşmanlığı eritmek için; İftira ve çekişmeyi ortadan kaldırmak içinGarland Sūtra'yı ilan ettiler. Triyāna'nın harikulade yasasının en iyi amacıṇvardı; Bir ya da iki Śramaa hepsi aynıydı.

Üç gün ve gece boyunca bu böyle devam etti ve sonunda ayin sona erdi. Thunderclap'i düşünen Tang Keşişi ayrılmak istedi. Ev sahibine teşekkür etmeye çalışırken, yaver şöyle dedi: "Yaşlı öğretmen ayrılmak için çok hevesli! Son birkaç gündür hizmetle meşgul olmam sizi bir şekilde küçümsememe neden olmuş olmalı ve siz de buna alındınız."

"Soylu evinizi çok rahatsız ettim," diye yanıtladı Tripitaka, "ve size borcumu nasıl ödeyebileceğimi bilmiyorum. Gücendirmekten bahsetmeye bile cüret edebilir miyim? Sadece bilge hükümdarım beni imparatorluk geçidinden çıkarırken, bana ne zaman döneceğimi sordu. Yanlışlıkla üç yıl içinde döneceğimi söyledim. On dört yıl boyunca yollarda olacağımı hiç tahmin etmemiştim! Ve hala kutsal yazıları elde edip edemeyeceğimi bilmiyorum! Onları geri aldığımda, muhtemelen on iki ya da on üç yıl daha geçmiş olacak. Bilge fermanını ihlal etmiş olmaz mıyım? Bu ne kadar dayanılmaz bir suç olurdu? Bu mütevazı din adamının devam etmesine izin vermesi için yaşlı beyefendiye yalvarıyorum. Kutsal yazıları elde edene kadar bekleyin; sonra konağınızda biraz daha kalmak için geri döneceğim. Buna izin vermelisiniz." Kendini tutamayan Sekiz Kural bağırdı, "Efendi, insan isteklerine karşı çok duyarsızsınız! İnsanların duygularına hiç saygı duymuyorsunuz! Rahipleri beslemek için böyle bir yemin edebildiğine göre yaşlı bey çok zengin bir adam olmalı. Artık tamamlandığına ve bizi kalmamız için bu kadar ısrar ettiğine göre, bir yıl kadar kalmamızda bir sakınca yok. Neden ayrılmakta ısrar ediyorsunuz? Neden bu kadar hazır erzakı bırakıp başkasından dilenmeye devam edelim? Önünüzde hangi yaşlı babanızın ya da annenizin ailesi var?"

"Seni amele!" diye tersledi yaşlı adam. "Tek bildiğin yemek yemek! Aslına dönmeyi hiç düşünmüyorsun. Gerçekten de sen sadece

Yalakta yemek Karnınızın kaşıntısını hafifletmek için!

Madem bu aldatıcı tutkuya kapılmayı bu kadar çok istiyorsun, yarın tek başıma gideceğim." Hacı, efendisinin yüzünün renginin bile değiştiğini görünce Sekiz Kural "ı yakaladı ve yumruklarıyla ona vurdu.

"Bu aptal," diye bağırdı, "daha iyisini bilmeden, Efendi'nin

bile suçlamasına neden oldu!"

"Bu iyi bir dayak! Bu iyi bir dayak!" dedi Sha Monk kıkırdayarak. "Şu anda olduğu gibi sessiz kaldığında bile insanları rahatsız ediyor! Ağzını tekrar açana kadar bekleyin!" Bizim Budala hışımla bir kenara çekildi ve başka bir şey söylemeye cesaret edemedi. Efendi ve müritlerin telaşlandığını gören ağa, geniş bir gülümsemeyle onları yatıştırmaya çalıştı: "Lütfen sakin olun eski öğretmenim ve bize bir gün daha tahammül edin. Yarın birkaç sancak ve davul hazırlayacağım ve sizi uğurlamak için birkaç akraba ve komşuyu davet edeceğim."

Onlar sohbet ederken yaşlı kadın ortaya çıktı ve "Yaşlı Efendi, eğer evimize geldiyseniz, bu kadar acele etmenize gerek yok. Zaten kaç gündür burada kalıyorsunuz?"

"Zaten yarım ay oldu," diye yanıtladı Tripitaka.

Yaşlı kadın, "O yarım ay da beyefendinin hayırlı hizmetlerinden sayılsın," dedi. "Ben de dikiş dikerek biraz para biriktirdim ve yaşlı efendiyi yarım ay boyunca besleyebileceğimi umuyorum." Kadın konuşmasını henüz bitirmişti ki Kou Dong ve kardeşi de dışarı çıkarak, " Lütfen bizi dinleyin, siz dört Saygıdeğer Efendi. Babamız yirmi yılı aşkın bir süre boyunca keşişleri besledi ama hiçbir zaman iyi bir insana rastlamadı. Şimdi sadece sizin gelişiniz sayesinde mükemmellik sayısına ulaşacak kadar şanslı, ki bu da adeta sazdan bir kulübeye parlaklık getirdi. Öğrencileriniz karma hakkında fazla bir şey bilmeyecek kadar küçükler ama şu atasözünü biliyoruz:

Baba ne ekerse onu biçer; Anne ne ekerse onu biçer; Ekmeyen biçemez.

Babamız ve annemizin misafirperverliklerini göstermek istemelerinin nedeni, her birinin belirli karmik ödüllere ulaşabilmesidir. Neden onları bu kadar acı bir şekilde reddediyorsunuz? Biz aptal kardeşler bile okul harçlıklarımızdan küçük bir meblağ biriktirdik ve sizi uğurlamadan önce biz de Muhterem Üstatları yarım ay boyunca ağırlamak istiyoruz."

"Anneniz yaşlı Bodhisattva'nın büyük iyiliğini şimdiden kabul etmeye cesaret edemiyorum," dedi Tripitaka. "Siz değerli kardeşlerimin sevgisine nasıl cüret edebilirim? Buna gerçekten cesaret edemem. Bugün buradan ayrılmalıyım ve hepinizden beni bağışlamanızı rica ediyorum. Eğer kalırsam, imparatorluk sınırını aşmış olurum ve suçum idamla cezalandırılabilecek bir suçtan bile daha büyük olur." Yaşlı kadın ve iki oğlu onun kararlı olduğunu görünce sinirlenmişler ve şöyle demişler: "İyi niyetle kalmasını istedik ama o gitmeye kararlı. Pekâlâ! Gitmek istiyorsa, bırak gitsin! Daha fazla konuşmaya gerek yok!" Bunun üzerine anne ve oğulları kalkıp içeri girdiler.

Kendini tutamayan Sekiz Kural, Tang Keşişi'ne tekrar seslendi: "Usta, rol yapmayı abartma! Atasözünün dediği gibi,

Kalmak uygun. Aylaklık rahatsız ediyor!

Sadece anne ve oğulların isteklerini yerine getirmek için bir ay daha burada kalalım. Acelemiz ne?"

"Öyle mi?" diye tersledi Tang Keşişi ve bizim Budala hemen kendi ağzına birkaç tokat atarak, "Şşşşt! Şşşşt! Konuşma! Yine ses çıkarıyorsun!" Bir yandan Hacı ve Sha Keşiş kontrolsüzce kıkırdamaya başladılar.

"Neye gülüyorsun?" dedi Tang Keşişi Hacı'ya, fena halde sinirlenmiş bir halde. Parmaklarıyla sihirli bir işaret yaparak Sıkı Dolgu Büyüsü'nü okumak üzereydi. Bu yüzden Hacı dehşete düşmüştü ve hemen dizlerinin üzerine çökerek şöyle dedi: "Efendim, gülmüyordum! Gülmüyordum! Yalvarırım o büyüyü okumayın!" Efendi ve müritlerin giderek daha da huysuzlaştığını gören yaver, daha fazla kalmaları için ısrar etmeye cesaret

edemedi. Tek söylediği şuydu: "Saygıdeğer Üstatların tartışmasına gerekyok. Size söz veriyorum, yarın yola çıkarken size eşlik edeceğim."

Sūtra salonundan dışarı çıktı ve sekreterine akrabalarına ve komşularına, sabah Tang sarayından yaşlı efendiyi batıya doğru yolculuğuna uğurlarken kendisine katılmaları için yüzden fazla davetiye göndermesini söyledi. Bu arada aşçılara bir veda ziyafeti hazırlamalarını, kâhyasına da yirmi çift renkli sancak yaptırmasını ve bir müzisyen ve davulcu grubu bulmasını emretti. Güney Advent Manastırı'ndan bir grup keşiş ve Doğu Zirvesi Manastırı'ndan bir grup Taoist sabah Yılan saatinde partiye katılmak için hazır olacaktı. Ev personeli itaat etti ve ayrıldı. Kısa bir süre sonra akşam oldu. Akşam yemeğinden sonra hepsi emekliye ayrıldı. Gördüğünüz gibi

Birkaç karga köye doğru uçuyor. Uzak kulelerden davullar ve çanlar çalınır. Cadde ve sokaklarda insan trafiği durur; Tüm evlerden ışıklar ve ateşler şimdi ayrılıyor. Ay ışığında ve rüzgarda çiçekler gölgelerini gösterir; Yıldızlar belirsiz gümüş akıntıyı kaplar. Gece, bülbüller ağladığı için derinleşti; Dünya uykudayken gökler sessizleşir.

O zamanlar, çeşitli işlerden sorumlu uşakların görevlerini tamamlamak için erkenden kalktıkları üçüncü ve dördüncü nöbet arasındaki saatten daha fazla değildi. Şunlara bir bakın!

Ziyafeti hazırlayanlar mutfakta koşuşturdu; renkli pankartları yapanlar salonun önünde telaşlandı; O çağıran keşişler ve rahipler iki ayaklarının üzerinde depar attılar; Müzisyenleri çağıranlar kendilerini ileri attılar; davetiye gönderenler doğuya ve batıya savruldular; At ve arabayı hazırlayanlar ileri geri bağırdılar.

Gece yarısından itibaren şafak sökene kadar kargaşa sürdü. Yılan saatiyle birlikte her iş sonuçlandı - tabii ki parayla! Şimdi size Tang Keşişi ve müritlerinden bahsedeceğiz, onlar da erkenden kalkmışlar ve tüm bu insanlara katılmışlardı. İhtiyar hemen toparlanmaları ve atları bağlamaları talimatını verdi. Bizim Budala gerçekten de gitmek üzere olduklarını

duyunca, şişko dudaklarını biraz daha büzdü ve durmadan homurdandı,ama cüppeyi ve sadaka tulumunu toplamaktan ve sırığı ve yükünüalmaktan başka çaresi yoktu.

Atı fırçalayıp temizledikten sonra Sha Monk onu eyerledi ve beklemeye başladı. Hacı dokuz halkalı rahiplik asasını efendisine uzattı ve seyahat belgesinin bulunduğu çantayı kendi göğsüne astı. Birlikte dışarı çıkmak üzereydiler Bey onları arka tarafta büyük bir ziyafetin verildiği geniş bir oturma odasına davet etti. Burada karşılaştıkları misafirperverlik, ön taraftaki yemek salonunda gördüklerinden oldukça farklıydı. Gördükleri

yüksekte asılı Dört tarafında da paravanlar var. Ortada asılı Yaşlı dağ ve kutsanmış deniz motifli bir tabloydu; iki duvarda sergileniyordu İlkbahar, yaz, sonbahar ve kış sahneleriydi. Ejderha damarlı üçayaklardan tütsü dumanı yükseldi; Karga kaplumbağa vazolarında uğurlu hava büyüdü. Teşhir tabaklarının birçok rengi Canlı mücevherli çiçek desenleri gösterdi; Yan masaların altın tepecikleri Sıra sıra aslan-tanrı şekerleri vardı. Davullar ve danslar zarif notaları takip etti; salona Brocadel benzeri yiyecekler ve meyveler yerleştirildi. Ne kadar rafine vejetaryen çorba ve pilav! Ne kadar çekici kokulu çay ve şarap! Burası bir halk evi olmasına rağmen, bir soylunun evinden farklı değildi. Sadece cenneti ve dünyayı gerçekten rahatsız eden neşeli bir şamata duyabiliyordunuz.

Yaşlı adam tam beyefendiyi selamlıyordu ki bir uşak belirdi ve " Misafirlerin hepsi geldi" dedi.

Bunların hepsi sağlı sollu komşular, kadının erkek kardeşleri, kuzenleri ve kız kardeşlerin kocalarıydı. Ayrıca diyet tutacaklarına dair ortaklaşa söz vermiş olan rahipler ve Budist inananlar da vardı. Hepsi törenle ihtiyarın önünde eğildikten sonra, basamakların altında boru ve yaylı çalgılar çalınırken ve ziyafet salonun içinde devam ederken uygun yerlerine oturdular.

Bu görkemli sofra Sekiz Kural'ın tüm dikkatini çekti ve Sha Monk'a şöyle dedi: "Kardeşim, git ve ye! Kou evinden ayrıldığımızda, artık böyle

zengin yemekler olmayacak!"

"Ne diyorsun sen, İkinci Ağabey!" dedi Sha Monk kıkırdayarak. " Atasözünün de belirttiği gibi

Karnınızı doyurduktan sonra yüzlerce çeşit nadide lezzet artık yok. Özel birikimler yapabilirsin Ama midenizdeki özel afişlerde değil!"

"Sen çok zayıfsın! Çok zayıfsın!" diye yanıtladı Sekiz Kural. "Bir öğünde sınırlara kadar yediğimde, üç gün sonra bile tekrar acıkmayacağım!"

Onu duyan Hacı, "Aptal, karnını delme! Yola devam etmeliyiz!"

Neredeyse öğlen olduğunda konuşmalarını bitirmek üzereydiler. Şeref koltuğunda oturan yaşlı adam çubuklarını kaldırarak Maigre'nin Sonu için Sūtra'yı okudu. Sekiz Kural o kadar telaşlanmıştı ki pirinci aldı, bir kâseyi bir dikişte mideye indirdi ve bir kenara koydu Beş ya da altı kase daha. Daha sonra çörekleri, ekmekleri, kekleri ve unlu mamulleri topladı ve iyi ya da kötü olmalarına bakmaksızın her iki kolunu da bunlarla doldurdu. Ancak o zaman efendisini takip ederek masadan kalktı. Beyefendiye ve diğer konuklara teşekkür ettikten sonra kapıdan çıkan ihtiyar, diğer tarafta birçok renkli pankart ve hazine örtüsü, davulcular ve müzisyenlerle karşılaştı. Taoist rahipler ve Budist rahiplerden oluşan iki grup daha yeni gelmişti.

Beyefendi gülümseyerek onlara şöyle dedi: "Hepiniz geç kaldınız ve yaşlı efendi de gitmek için sabırsızlanıyor. Size maigre'yi takdim etmek için zamanım yok. Geri döndüğümüzde size teşekkür etmeme izin verin."

Arabaları çeken, ata binen ya da yürüyenlerin hepsi dört hacının ilerlemesi için kenara çekildi. Onlar ilerledikçe, yüksek sesli müzik ve davul sesleri gökyüzüne doğru yükselirken, sancaklar ve bayraklar güneşi silip süpürüyordu. Herkes Efendi Kou'nun Tang Keşişi'ni u ğ u r l a m a s ı n ı görmeye geldiği için her yer insanlar, arabalar ve atlarla dolup taştı. Sergilenen zenginlik ve servet

İnci ve yeşim taşından muhafazaları aştı, Ve aşkın o ipekli perdelerine rakip oldu.

Rahipler Budist bir ezgi çaldı ve ardından Taoist bir melodi ile hacıları vilayet şehrinden uğurladılar. Onuncu mil yol kenarındaki istasyona vardıklarında yiyecek ve içecek servisi yapıldı ve vedalaşırken bir kez daha birbirlerine kadeh kaldırdılar. Ancak beyefendi misafirlerinden ayrılmaya hâlâ dayanamıyordu.

Gözyaşlarını tutamayarak şöyle dedi: "Saygıdeğer Üstat kutsal yazıları aldıktan sonra döndüğünde, birkaç gün kalmak için evimize gelmeli. Bu, Kou Hong'un dileğinin yerine getirilmesi olacaktır."

Tripitaka derinden etkilenerek ona tekrar tekrar teşekkür etti ve şöyle dedi: "Ruh Dağı'na ulaşır ve Budist Patriği'ni görürsem, ilk anlatılacak olan sizin büyük erdeminiz olacak. Döndüğümde, teşekkürlerimi sunmak için mutlaka kapınıza uğrayacağım!" Bu şekilde konuşarak iki ya da üç mil daha yol aldılar. Yaşlı adam ev sahibinden ayrılmak için ciddiyetle eğildi ve yaver yüksek sesle ağlayarak geri dönmek zorunda kaldı. Gerçekten

Keşişleri beslemeye yemin ederek, harikulade bilgiye dönecekti; Ama hiçbir yakınlığı olmadan Tathāgata'yı göremedi.

Hacılara onuncu mil yol kenarındaki istasyona kadar eşlik eden ve daha sonra diğer arkadaşlarıyla birlikte evine dönen Squire Kou'dan daha fazla bahsetmeyeceğiz. Bunun yerine, gökyüzü karardığında yaklaşık kırk ya da elli mil yolculuk eden usta ve üç öğrencisinden bahsedeceğiz. "Geç oluyor," dedi yaşlı olanı. "Nerede kalalım?"

Bavulları taşıyan Sekiz Kural suratını astı ve "Hazır pirinç var ama yemeyeceksiniz! Soğuk kiremitlerle inşa edilmiş bir ev var ama içinde yaşamayacaksınız! Tek istediğin cenazeye giden kayıp bir ruh gibi aceleyle bir yolculuğa çıkmak! Artık geç oluyor. Yağmur yağarsa, o zaman ne yapacağız?"

"Seni yüzsüz lanetli canavar!" diye azarladı Tang Keşişi. "Yine şikayet ediyorsun! Atasözünün dediği gibi,

Ama burası oyalanacak bir yer değil.

Budist Patriği görme yakınlığına ulaşana ve gerçek kutsal yazıları elde edene kadar bekleyin. Büyük Tang'a döndüğümüzde ve efendimize rapor verdiğimizde, birkaç yıl boyunca imparatorluk mutfağından pirinç yemene izin vereceğiz. Umarım, seni lanetli canavar, o kadar şişeceksin ki öleceksin ve aşırı şişmiş bir hayalete dönüşeceksin!" Bizim Budala sessizce kıkırdadı ve başka bir kelime söylemeye cesaret edemedi.

Hacı uzaklara baktı ve ana yolun yanında birkaç bina keşfetti. Efendisine hızlıca, "Hadi orada dinlenelim! Hadi orada dinlenelim!"

Yaşlı adam yaklaştı ve bunun yıkılmış bir tapınak olduğunu gördü. Tapınağın tepesinde eski bir levha vardı ve üzerinde tozla kaplı, solmuş dört kelimeyle yazılmış bir yazı vardı:

Parlak Işık Seyahat Mahkemesi.

Atından inen yaşlı adam şöyle dedi: "Parlak Işık Bodhisattva, Alevler ve Beş Işık Buddhası'nın öğrencisiydi. Zehirli Ateşin İblis Kralı'na karşı yaptığı sefer nedeniyle rütbesi düşürüldü ve Beş Tezahürün Ruh Subayı olarak değiştirildi.

Burada bir tapınak bekçisi olmalı."

Hepsi içeri girdi, ancak her iki oda ve koridorun da devrilmiş olduğunu ve herhangi bir insan izine rastlanmadığını fark ettiler. Eğer yukarıda aniden kara bulutlar toplanmış ve sağanak bir yağmur bastırmış olmasaydı, geri dönüp dışarı çıkacaklardı. O harap binada sığınabilecekleri bir yer bulmaktan ve orada gizlice sessizlik içinde kalmaktan başka çareleri yoktu, aksi takdirde bazı canavar sapkınları rahatsız edebileceklerinden korkuyorlardı. Ya oturarak ya da ayakta, uykusuz bir geceye katlandılar. Ah! Gerçekten

Refahın sonu olumsuzluğu doğurur; Zevk içindeyken felaketle de karşılaşırsın.

Sabah yola çıktıklarında durumlarının ne olduğunu bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第097回 · Bölüm 97

Altın dağıtan dış yardım şeytani zararı karşılar Bilge restorasyon getirmek için ruhunu ortaya koyar

Bir an için yağmurdan korunmak için Parlak Işık'ın harap tapınağında rahatsız bir gece geçiren Tang Keşişi ve müritlerinden bahsetmeyelim. Bunun yerine şimdi size Bronz Estrade Vilayeti'nin Numinous Earth Bölgesi'nde bulunan şehirde, fahişelerle yatarak, içki içerek ve kumar oynayarak mallarını çarçur eden bir grup vahşi adamdan bahsedeceğiz. Başka bir geçim kaynağı olmayan bu adamlar -bir düzineden fazla- hırsız olmak için bir araya geldiler. Soymak için şehirdeki hangi ailenin en zengin, hangisinin ikinci en zengin sayılabileceğini düşünürken, içlerinden biri, "Araştırmaya ya da hesaplamaya gerek yok. Burada çok zengin olan tek bir adam var, o da bugün Tang sarayından rahibi gönderen Kou Bey. Bu geceki yağmur fırtınasında insanlar sokağa çıkmayacak ve polis de tur atmayacak. Şimdi saldırmalı ve ondan biraz sermaye almalıyız. Sonra gidip biraz daha eğlenebiliriz, fahişelik ve kumar oynayabiliriz. Güzel olmaz mı?"

Memnun olan hırsızların hepsi aynı fikirdeydi. Hançerlerini, sopalarını, sopalarını, iplerini ve meşalelerini alarak yağmur altında yola koyuldular. Kou'nun evinin kapısını kırıp içeri girdiklerinde bir çığlık attılar. Ailenin genç-yaşlı, kadın-erkek tüm fertleri o kadar korkmuşlardı ki, hepsi kaçıştılar. Beyin karısı yatağının altına sinmiş, yaşlı adam ise bir kapının arkasına saklanmış. Kou Liang, Kou Dong ve diğer çocukları her yöne dağıldılar.

Ellerinde silahlar ve meşaleler olan hırsızlar evdeki sandıkları ve sandıkları kırarak açtılar ve altın, gümüş, hazineler, mücevherler, giysiler, mutfak eşyaları ve diğer ev eşyalarını yağmaladılar. Tüm mal v a r l ı ğ ı n d a n ayrılmanın acısını yaşayan silahtar, hayatını tehlikeye atarak evinin dışına çıktı ve hırsızlara yalvardı: "Yüce Krallar, lütfen ihtiyacınız olanı

alın. Ama bu yaşlı adama birkaç eşya ve kalan yılları için birkaç giysibırakın."

Soyguncular elbette böyle bir tartışmaya izin vermeyecekti. İleri atıldılar ve kasıklarına yedikleri bir tekmeyle Efendi Kou'yu yere yuvarladılar. Eyvah!

Üç ruhu kasvetle Hades'e geri döndü; Yedi ruhu yavaşça insanlığı terk etti.

Hırsızlar başarılarının ardından Kou'ların evinden ayrıldılar ve sur duvarları boyunca kurdukları ip merdivenlerle şehir dışına tırmandılar. Daha sonra gece yağan yağmurun altında batıya doğru kaçtılar.

Kou evinin uşakları ve hizmetkârları ancak hırsızların gittiğini gördüklerinde kendilerini göstermeye cesaret edebildiler. Yaşlı beyefendiyi hemen yerde ölü yatarken buldular. "Aman Tanrım! Efendimiz katledildi!" diye bağırdılar ve yas tutmak için cesedin üzerine kapanarak gözyaşlarına boğuldular.

Dördüncü saatin başlarında yaşlı kadın Tang Keşişi hakkında kin d o l u bir şekilde düşünmeye başladı. Kalmayı ve misafirperverliklerinin tadını çıkarmayı reddettiği için, onu göndermek için bu kadar cömert düzenlemeler yapmak zorunda kaldıklarını ve bunun yerine bu korkunç felaketi başlarına getirdiklerini düşündü. Bu nedenle duyduğu kin, dört hacıya karşı komplo kurma arzusunu uyandırdı. Destek için Kou Liang'a yaslanırken şöyle dedi: "Çocuk, artık ağlamana gerek yok. Senin ihtiyar keşişleri beslemek için çok hevesliydi. Bunu her gün yapmak isterdi. Mükemmelliğe ulaştığında, bir grup katil keşişle karşılaşacağını çok az biliyordu!"

"Anne," dedi iki kardeş, "katil keşişler derken neyi kastediyorsun?" "O vahşi

soyguncular odamıza girdiğinde," diye yanıtladı anneleri, "saklandım yatağımızın altında. Her tarafım titremesine rağmen, meşalelerin ve

ışıkların parıltısı altında onlara iyice bakmayı başardım. Kim olduklarınıbiliyor musunuz? Elinde meşale tutan Tang Monk'tu. Zhu Sekiz Kural birbıçak tutuyordu ve Sha Keşiş de gümüş ve altınlarımızı sürükleyerekçıkarıyordu. Senin ihtiyarı öldüren kişi Hacı Güneş'ti."

Duyduklarının gerçek olduğunu düşünen iki oğlu, "Eğer annem onları net bir şekilde gördüyse, soyguncular onlar olmalı.

Ne de olsa dördü burada yarım aydan fazla zaman geçirdi ve evimizin düzenini, girişleri, duvarları, kanatları ve sokakları tamamen biliyor olmalılar. Zenginlik büyük bir cazibedir. Bu yüzden buraya dönmek için bu geceki yağmurdan faydalandılar. Sadece malımızı mülkümüzü çalmakla kalmadılar, aynı zamanda babamızı da öldürdüler. Ne kadar kötü olabilirler ki? Sabah onlara karşı suç duyurusunda bulunmak için valiliğe gitmeliyiz."

Kou Dong, "Şikayeti nasıl ifade edelim?" diye sordu. Kou Liang, "Tam olarak annemin bize söylediği gibi," diye yanıtladı ve böyle yazdı:

Sekiz Kural katliam için haykırdı; Tang Keşişi ateşi tuttu. Sha Monk gümüş ve altınlarımızı alırken, Hacı Güneş efendimizi öldüresiye dövdü.

Bütün aile telaş içindeydi ve çok geçmeden şafak söktü. Cenaze töreni için hazırlık yapmaları ve tabutu satın almaları için hemen akrabalarına haber gönderdiler. Bu arada, Kou Liang ve kardeşi dava dilekçelerini vermek üzere valilik binasına gittiler. Şimdi, bu Bronz Estrade Vilayeti'nin hakimi, görüyorsunuz.

Hayatı boyunca dik durdu, Ve onun doğası, erdemli. Gençliğinde titizlikle çalışmıştı. Ve Golden Chimes'da muayene edilmişti. Her zaman bir vatansever olmuştu, Merhamet ve şefkat dolu bir adam. Sanki Gong ve Huang yeniden ortaya çıkmış gibi ünü bin yıl boyunca tarihe yayılacaktı; Zhuo ve Lu yeniden doğmuş gibi, onun adı adalet salonlarında sonsuza dek yankılanacaktı.

Valilik salonuna çıkıp rutin işleri hallettikten sonra, davaları dinlemeye ve karara bağlamaya hazır olduğunu ilan eden pankartın asılmasını emretti. Kou kardeşler pankartı göğüslerinden birine yerleştirdiler ve salona girdiler. Dizlerinin üzerine çökerek, "Saygıdeğer Peder, bu küçükler hırsızlık ve cinayet gibi ağır bir konuda şikayette bulunmak istiyorlar" diye bağırdılar.

Şikayet dilekçesi sulh hakimine teslim edildi ve hakim dilekçenin içeriğini okuduktan sonra şöyle dedi: "Dün insanlar ailenizin dört soylu rahibi besleyerek bir yemini yerine getirdiğini söyledi. Bize söylenene göre bu dört kişi Tang sarayından arhatlarmış ve sizin tarafınızdan sokakları tıka basa dolduran davulcu ve müzisyenlerden oluşan gösterişli bir grupla uğurlanmışlar. Dün gece başınıza böyle bir şey nasıl gelebildi?" İki kardeş eğilerek şöyle dedi: "Saygıdeğer Peder, babamız Kou Hong yaklaşık yirmi dört yıldır keşişleri besliyordu. Çok uzaklardan gelen bu dört keşişin sayısı on bini buluyordu. Bu nedenle bir mükemmeliyet töreni düzenledik ve onlardan yarım ay kalmalarını istedik. Böylece evimizin düzenine iyice aşina oldular. Dün onları gönderdikten sonra, gece karanlığından ve yağmur fırtınasından yararlanarak geri döndüler. Yanan meşaleler ve silahlarla evimize girdiler ve gümüş ve altınlarımızı, hazinelerimizi, mücevherlerimizi ve giysilerimizi alıp götürdüler. Dahası, babamızı öldürdüler ve onu yerde bıraktılar. Saygıdeğer Babamızdan bize mütevazı halkımıza adalet bahşetmesini diliyoruz!" Yargıç bu sözleri duyunca hemen hem süvari hem de piyade askerlerini çağırdı. Diğer acemiler ve askerlerle birlikte yaklaşık yüz elli kişilik bir birlik oluşturdular. Her biri keskin silahlar taşıyarak Tang Keşişi ve üç arkadaşını takip etmek üzere batı kapısından dışarı çıktılar.

Şimdi size, Parlak Işık Seyahat Mahkemesi'nin harap binasında şafak s ö k e n e kadar sabırla bekleyen ve sonra çıkıp tekrar Batı'ya doğru yola koyulan usta ve öğrencilerden bahsedeceğiz. Tesadüfe bakın ki bir gece önce Kou ailesini soyan hırsızlar da şehirden çıktıktan sonra aynı yolu kullanmışlar. Sabaha kadar tapınağın yanından yaklaşık yirmi mil

yürümüşlerdi.

Bir vadide saklanmış, ganimetlerini bölüşüyorlardı ve dört hacının yolda ilerlediğini gördüklerinde henüz işlerini bitirmemişlerdi.

Yine de tatmin olmayan hırsızlar Tang Keşişini işaret ederek, "Bu dün gönderilen keşiş değil mi?" diye sordular.

Sonra güldüler ve "Hoş geldiniz! Hoş geldiniz! Ne de olsa biz bu acımasız işle uğraşıyoruz! Bu keşişler epey yol kat etmişler.

Ve sonra uzun bir süre Kou'nun evinde kaldılar. Üzerlerinde ne kadar eşya olduğunu merak ediyoruz. Onları kesip eşyalarını ve beyaz atı alabiliriz. Soygunu da bölüşürüz. Bu tatmin edici bir şey olmaz mı?" Silahlarını alan hırsızlar bir çığlık atarak ana yola doğru koştular. Yolun karşısında tek sıra halinde durdular ve bağırdılar, "Keşişler, kaçmayın! Çabuk bize biraz geçiş parası verin ve hayatlarınız kurtulsun! Ağzınızdan sadece yarım hayır çıkarsa, her biriniz kılıçla yüzleşeceksiniz. Hiçbirinizin canı bağışlanmayacak!"

Atın üzerindeki Tang Keşişi şiddetle sarsılırken, Sha Keşişi ve Sekiz Kural korku içindeydi. "Ne yapacağız? Ne yapacağız?" diye sordular Hacı'ya. "Yağmur altında geçen yarım gecelik sefaletin ardından, şimdi de yolumuzu kesen haydutlarla karşı karşıyayız. Gerçekten, "Felaket her zaman kapıyı iki kez çalar!"" Hacı gülerek, "Efendim, korkmayın!" dedi. " Ve endişelenmeyin, Kardeşler! Bırakın yaşlı Maymun onları biraz sorgulasın."

Sevgili Büyük Bilge! Kaplan derisi eteğini sıkarak ve ipek gömleğini sallayarak, kollarını kavuşturmuş bir şekilde oraya doğru yürüdü ve " Hepiniz ne iş yapıyorsunuz?" dedi.

Haydutlardan biri, "Bu adamın yaşamdan ya da ölümden haberi yok!" diye bağırdı. "Beni sorgulamaya nasıl cüret edersin? Kafatasının altında gözlerin yok mu senin? Hepimizin Büyük Kral Baba olduğumuzu anlayamıyor musun? Geçiş parasını hemen bize verin, biz de geçmenize

izin verelim!" Bunu duyan Hacı genişçe gülümsedi ve "Demek siz yoldayağma yapan haydutlarsınız!" dedi.

"Öldürün onu!" diye bağırdı haydutlar, vahşileşerek.

Hacı korkmuş gibi davranarak, "Büyük Krallar! Yüce Krallar! Ben bir köy rahibiyim ve nasıl konuşacağımı bilmiyorum. Eğer sizi kırdıysam, lütfen beni affedin. Eğer geçiş parası istiyorsanız, o üçünden istemenize gerek yok. Tek yapmanız gereken benden istemek, çünkü ben muhasebeciyim. Sūtralar okuyarak veya ayinler düzenleyerek topladığımız para ne olursa olsun, dilencilik veya hayırseverlik yoluyla elde ettiğimiz ne varsa, hepsi bu paketin içindedir. Tüm gelir ve giderlerden ben sorumluyum. O benim efendim olmasına rağmen, ata binen kişi yalnızca sūtraları nasıl okuyacağını bilir. Başka hiçbir kaygısı yoktur, çünkü zenginliği ya da cinsiyeti tamamen unutmuştur ve bir kuruşa bile sahip değildir. Siyah yüzlü olan, yolculuğumuzun yarısında yanıma aldığım bir işçi ve sadece ata nasıl bakacağını biliyor. Uzun burunlu olan ise uzun zamandır işe aldığım bir işçi ve tek bildiği bavulları taşımak. Eğer bu üçünün geçmesine izin verirseniz, cüppe ve sadaka kabı da dahil olmak üzere tüm eşyalarımızı size veririm." Hırsızlar bunu duyunca, "Bu keşiş ne kadar da dürüstmüş. Şu üçüne eşyaları bırakmalarını söyleyin, biz de gitmelerine izin verelim." Hacı döndü ve arkadaşlarına göz kırptı. Sha Monk hemen direği ve bavulları bıraktı. O ve Sekiz Kural atı sürdüler ve efendileriyle birlikte batıya doğru ilerlediler. Hacı bavulları çözmek için başını eğdiğinde, bir avuç toprak alıp hızla havaya savurmayı başardı. Bir büyü okuyarak, hareketsizleştirme büyüsünü uyguladı. "Durun!" diye bağırdı ve haydutların hepsi -toplamda otuz kadardılar- ayağa kalktı. Her biri dişlerini sıkmış, gözlerini kocaman açmış ve ellerini indirmiş halde ne konuşabiliyor ne de hareket edebiliyorlardı.

Onlardan kurtulup yola fırlayan Hacı bağırdı: "Usta, geri dön! Geri dön!"

"Bu çok kötü! Kötü!" dedi Sekiz Kural, dehşete düşmüş bir halde. " Ağabey bizi kurban ediyor! Üzerinde hiç para yok ve sargıda ne gümüş ne de altın var. At için Efendi'yi geri çağırıyor olmalı. Ve bizden soyunmamızı istiyor olabilir."

Sha Monk gülerek, "İkinci Ağabey, kes şu saçmalığı!" dedi. "Büyük Birader yetenekli bir insandır. Daha önce acımasız iblisleri ve vahşi şeytanları bile bastırabiliyordu. Bu birkaç beceriksiz hayduttan korktuğunu mu sanıyorsun? Çağırdığında söyleyecek bir şeyleri olmalı. Bir göz atmak için hemen geri dönelim."

Yaşlı adam kabul etti; atın etrafında dönerek dostça geri gitti ve " Wukong, beni neden geri çağırıyorsun?" dedi.

Pilgrim, "Hepiniz bu haydutların ne söyleyeceğini görün," dedi. Eight Rules onlardan birine doğru yürüdü ve "Haydut, neden kıpırdamıyorsun?" diyerek onu itti.

Ancak o adam tamamen kayıtsız ve suskundu. "Uyuşmuş ve dilsiz olmalı!" dedi Sekiz Kural. Hacı kıkırdayarak, "Yaşlı Maymun'un Hareketsizleştirme büyüsü tarafından durduruldular" dedi.

"Vücutlarını durdurmuş olabilirsin ama ağızlarını durduramazsın," dedi Sekiz Kural. "Neden bir ses bile çıkaramıyorlar?" Hacı, "Üstat, lütfen attan inin ve oturun. Atasözünün dediği gibi,

Hatalı tutuklama var ama hatalı salıverme yok.

Kardeşlerim, bu haydutları itin ve bağlayın. Onlara itiraf etmelerini söyleyeceğiz, böylece yeni hırsızlar mı yoksa deneyimli haydutlar mı olduklarını göreceğiz."

"Ama ipimiz yok ki!" dedi Sha Monk. Hacı birkaç saç teli kopardı ve ölümsüz nefesini onların üzerine üfledi. Bir anda otuz kadar ipe dönüştüler. Bütün Kardeşler birlikte çalıştılar: haydutları ittiler ve domuz bağı ile bağladılar. Sonra Hacı serbest bırakma büyüsünü okudu ve haydutlar yavaş yavaş bilinçlerini geri kazandılar.

Hacı, Tang Keşişi'nden her biri silahını tutan üç kardeşin önünde, üstlerine oturmasını istedi ve hırsızlara bağırdı: "Beceriksiz hırsızlar, toplam kaç kişisiniz? Kaç yıldır bu işle uğraşıyorsunuz? Ne kadar mal yağmaladınız? Hiç kimseyi öldürdünüz mü? Bu ilk suçunuz mu? İkinci mi? Yoksa üçüncüsü mü?"

Hırsızlar, "Babalar, lütfen canımızı bağışlayın," diye

bağırdılar. "Bağırmayın!" dedi Hacı. "Dürüst bir itirafta

bulunun."

"Saygıdeğer Peder," dedi hırsızlar, "biz hırsızlığa alışık değiliz, çünkü hepimiz iyi ailelerin çocuklarıyız. İçki içecek, kumar oynayacak ve fahişelerle yatacak kadar aptal olduğumuz için miraslarımızı ve mülklerimizi tamamen çarçur ettik. Geçimimizi sağlayacak ne yeteneğimiz ne de paramız var. Bronz Estrade vilayet kentindeki Efendi Kou'nun çok büyük mal varlığına sahip olduğunu öğrendiğimizden beri, dün bir araya geldik ve dün gece yağmur ve karanlıktan yararlanarak evini yağmalamaya gittik. Gümüş, altın, giysi ve mücevherler aldık. Az önce, yolun kuzeyindeki vadide ganimeti bölüşüyorduk ki sizin geldiğinizi gördük. Aramızdan biri sizin Efendi Kou'nun gönderdiği rahipler olduğunuzu fark etti ve sizin de büyük mal varlığınız olduğunu düşündük.

Üstelik bavulların ne kadar ağır olduğunu ve beyaz atın ne kadar hızlı koştuğunu görünce o kadar hırslandık ki sizi tutmaya çalışacaktık. Saygıdeğer Babamızın bizi hapsetmek için böylesine muazzam bir büyü gücüne sahip olduğunu bilmiyorduk. Merhametli olmanız için size yalvarıyoruz. Lütfen çaldığımız şeyleri geri alın ama canımızı bağışlayın." Tripitaka, Kou ailesinin soyulduğunu duyduğunda o kadar şaşırdı ki hemen ayağa kalktı. "Wukong," dedi, "yaşlı Kou Bey çok nazik ve erdemli biri. Böyle korkunç bir felakete nasıl sebep olabilir?"

"Hepsi bizi yolda görme arzusu yüzünden," diye yanıtladı Hacı kıkırdayarak. "O renkli perdeler ve çiçekli pankartlar, davul ve müziğin o abartılı gösterisi, hepsi insanların dikkatini çekti. Bu yüzden bu alçaklar

onun evine karşı harekete geçtiler. Bize rastladıkları için şanslıyız,böylece onları bu büyük miktarda gümüş ve altından, giysi vemücevherden soyabildik."

Tripitaka, "Kous'ları yarım ay boyunca rahatsız ettiğimiz ama onların bu büyük iyiliğine karşılık verecek hiçbir şeyimiz olmadığı için," dedi, " bu eşyaları evlerine geri götürmeliyiz. Bu iyi bir davranış olmaz mı?" Hacı kabul etti. Sekiz Kural ve Sha Monk ile birlikte dağ vadisine gitti ve çalınan eşyaları topladıktan sonra ata yükledi. Sekiz Kural'dan bir başka altın ve gümüş yükünü taşıması istendi, Sha Monk ise kendi bagajlarını taşıdı. Hacı asasının tek bir darbesiyle tüm haydutları katletmek isterdi ama Tang Keşişi'nin kendisini insan canı almakla suçlayacağından korktuğu için saçlarını geri almak için vücudunu bir kez sallamaktan başka çaresi yoktu. Elleri ve bacakları serbest kalan haydutlar can havliyle kaçmaya başladılar. Tang Keşişimiz daha sonra çalınan malları efendiye geri götürmek için adımlarını geri takip etti. Ancak onun bu hareketi, ateşe dalan bir pervane gibiydi, kendi sebep olduğu bir felaketti! Onun için yazılmış bir şiirimiz var, şöyle diyor:

İyiliğe iyilikle karşılık vermek nadirdir, Çünkü iyilik düşmanlığa dönüşebilir. Boğulanı kurtarmak için yanlış gidebilirsin. Harekete geçmeden önce üç kez düşünün, mutluluk içinde yaşayacaksınız.

Tripitaka ve öğrencileri çalınan malları geri almak için ilerlerken, aniden kendilerine yaklaşan bir kılıç ve mızrak ormanı gördüler. Büyük bir telaşa kapılan Tripitaka, "Öğrenciler, bize doğru gelen şu silahlara bakın! Bunlar ne anlama geliyor?"

Sekiz Kural dedi ki. "Bunlar gitmelerine izin verdiğimiz haydutlar olmalı. Silahlandılar ve bizimle mücadele etmek için geri dönebilmek amacıyla daha fazla insanla bir araya geldiler."

"İkinci Ağabey," dedi Sha Monk, "haydutlara benzemiyorlar. Büyük Kardeş, dikkatli bak."

"Şeytani yıldız bir kez daha Usta'nın üzerine indi," diye fısıldadı Hacı Sha Monk'a. "Bunlar haydutları yakalamaya giden hükümet birlikleri."

Daha konuşmasını bitirmemişti ki askerler koşarak yanlarına geldi ve üstat ile öğrencilerinin etrafını tamamen sardı.

"Sevgili keşişler!" diye bağırdılar. "Soygun ve talan yaptıktan sonra, hala burada kasıla kasıla dolaşıyorsunuz!"

İleri atıldılar ve Tang Keşişi'ni attan indirdiler. Hemen iplerle bağlandı, ardından Hacı ve iki arkadaşı da bağlandı ve domuz bağı yapıldı. İki askerin bir tutsağı omuzlarında taşıyabilmesi için ilmeklerin arasından sırıklar geçirildi. Tüm birlik valilik şehrine geri dönerken, bavulları taşırken ve atları güderken, hacıların durumu buydu:

Tripitaka Tang'ın her yeri titredi, Konuşamayan ve gözyaşı döken; Zhu Sekiz Kural Mırıldandı ve homurdandı, Duyguları kederli ve ekşi; Keşiş, Mırıldandı ve mırıldandı, Ne yapacağını bilemedi; Hacı Güneş Kıkırdadı ve titredi, Gücünü göstermek üzere.

Kısa bir süre sonra, hükümet birliklerinden oluşan kalabalık, esirlerini ve ele geçirdikleri ganimetleri şehre geri taşıdı. Daha sonra bu raporu vermek üzere sarı salona gittiler:

"Saygıdeğer Peder, askerler haydutları yakaladı." Salonda ciddiyetle oturan yargıç önce askerlerini ödüllendirdi. Ardından, Kou ailesinin üyelerini geri götürmeleri için göndermeden önce ele geçirilen malları inceledi. Son olarak, Tripitaka ve arkadaşlarının sorgulanmak üzere salonun önüne getirilmesini emretti.

"Siz rahipler," dedi, "uzak Doğu Ülkesi'nden geldiğinizi ve Buddha'ya tapınmak için Batı Cenneti'ne gittiğinizi iddia ediyorsunuz. Ancak aslında siz, yağma ve talan etmek amacıyla bir yerin düzenini öğrenmek için zekice yöntemlere başvuran hırsızlarsınız!"

"Ekselansları, konuşmama izin verin," dedi Tripitaka. "Bu mütevazı din adamı gerçekte bir hırsız değildir. Bu yalan değil, çünkü yanımda

bakabileceğiniz bir seyahat belgesi var. at. Tüm bunlar, bizi yarım ayboyunca besleyen Efendi Kou'nun büyük iyiliğine duyduğumuz saygınedeniyle gerçekleşti. Yolda Bey'in evini soyan haydutlarlakarşılaştığımızda, çalıntı malları aldık ve minnettarlığımızın bir göstergesiolarak Kou ailesine iade etmek üzereydik. Askerlerin hırsız olduğumuzudüşünerek bizi tutuklayacağını hiç tahmin etmemiştik. Gerçekten de bizhırsız değiliz ve Ekselanslarından dikkatli bir muhakeme yürütmelerinirica ediyorum."

"Şimdi de hükümet birlikleri tarafından yakalandınız," dedi yargıç, " minnettarlığınızı göstermek için bu zekice sözlere başvuruyorsunuz. Madem yolda haydutlarla karşılaştınız, neden onları da ele geçirmediniz, böylece uygun yetkiliye rapor verebilir ve beyefendinin iyiliğinin karşılığını ödeyebilirdiniz? Neden sadece dört kişiydiniz? Bakın! Bu, Kou Liang tarafından açılan ve özellikle sizi sanık olarak gösteren dava dilekçesi.

Hâlâ mücadele etmeye cesaretin var mı?" Bu sözleri duyduğunda Tripitaka, kaynayan bir denizdeki teknede bulunan biri gibi korkudan aklını kaçırdı. "Wukong," diye bağırdı, "neden bizi savunmak için buraya gelmiyorsun?"

"Ganimet gerçek," diye yanıtladı Pilgrim. "Savunma yapmanın ne faydası var?"

"Kesinlikle!" dedi yargıç. "Önünüzde bu kadar kanıt varken, hâlâ suçlamayı inkâr etmeye cesaret edebiliyor musunuz?"

Astlarına dedi ki, "Kafa kelepçesini getirin. Kırbaçlamadan önce bu hırsızın kel kafasına kelepçenin tadını vereceğiz."

Çok telaşlanan Hacı kendi kendine, "Efendim bu çileyi çekecek olsa da, çok fazla acı çekmesine izin verilmemeli" diye düşündü. Bu nedenle, icra memurlarının başını kelepçelemek için ipleri hazırladıklarını görünce, " Ekselansları, lütfen o keşişi kelepçelemeyin. Dün gece Kou'nun evinin soyulması sırasında, ışığı ve bıçağı tutan bendim, soyan ve öldüren de

bendim. Hırsızların reisi benim. Eğer kırbaç istiyorsanız, beni kırbaçlayın.Onların bununla hiçbir ilgisi yok. Sadece beni serbest bırakmayın." Bunuduyan yargıç emri verdi:

"Önce bunun kafasını kelepçeleyelim."

İcra memurları birlikte baş kelepçesini Pilgrim'e geçirdiler. İpi aniden sıktıklarında, büyük bir çatırtıyla koptu. İpi birleştirip tekrar kelepçelediler ve bir kez daha büyük bir çatırtıyla koptu. Bu şekilde üç ya da dört kez sıkıştırdıktan sonra, Hacı "nın kafasındaki deride en ufak bir kırışıklık bile oluşmadı. İpleri değiştirip bir kez daha kelepçelemek istediklerinde, biri gelip rapor verdi: "Saygıdeğer Peder, başkentten Küçük Gardiyan Chen geldi. Lütfen onu karşılamak için şehir dışına çıkın."

Yargıç bu emri derhal adalet kâtibine verdi:

"Hırsızları hapishaneye götürün ve onları dikkatle koruyun. Ben amirimi alana kadar bekleyin. Onları biraz daha sorgulayacağız."

Katip, Tang Keşişi ve üç öğrencisini hapishaneye itti. Ancak Sekiz Kural ve Sha Keşişi kendi bavullarını taşımak zorunda kaldılar. " Öğrenciler," dedi Tripitaka, "bu şey nasıl oldu?"

"Efendim, binin! Gir içeri!" dedi Hacı gülerek. "Burada havlayan köpek yok. Oldukça eğlenceli!"

Eyvah! Dördü de içeri alındı ve hepsi askıya itildi. Daha sonra her birine göbek sıkıştırıcıları, baş çatalları ve göğüs kayışları bağlandı. Ardından gardiyanlar geldi ve şiddetli bir kırbaçlamaya başladılar. Zorlukla dayanabildiler Tripitaka sadece ağlayabildi, "Wukong, ne yapmalıyız? Ne yapmalıyız?" Hacı dedi ki, "Bizden biraz para koparmak istiyorlar! Söylendiği gibi,

Güzel bir yer bulursanız yerleşin; Zor durumdaysanız para harcayın.

Onlara biraz para verirsek muhtemelen bizi

rahatlatacaklardır." "Nerede param var ki?" diye sordu

Tripitaka.

"Paramız yoksa," dedi Hacı, "giysi bile yeter. Şu cüppeni ona ver." Tripitaka bunu duyunca sanki kalbine bir hançer saplanmış gibi hissetti. Ancak, kırbaçlanmaya daha fazla dayanamayacağı için, "Wukong, nasıl istersen öyle yap," demekten başka çaresi yoktu. Hacı hemen haykırdı: " Subaylar, artık bizi dövmenize gerek yok. Yanımızda taşıdığımız iki şaldan birinin içinde bin altın değerinde brokar bir cüppe var. Şalı çözün ve onu alın. Lütfen bizi yalnız bırakın." Bunu duyan gardiyanların hepsi iki sargıyı çözmeye gitti. Gerçekten de hiçbir değeri olmayan birkaç kumaş giysi ve bir çanta vardı. Sonra birkaç kat yağlı kâğıda sarılmış, içinden ışık huzmeleri gelen bir nesneyle karşılaştılar. Bunun iyi bir şey olması gerektiğini biliyorlardı. İncelemek için s a l l a d ı k l a r ı n d a bir giysi gördüler.

Parlak, harika inci aplikler, Nadir Budist hazinelerinin payetleri; Brokarın sarmal ejderha düğümleri ve anka kuşunun ipek boruları ile yapılmış.

Böyle bir mucizeye bakmak için mücadele ederken, hapishane müdürünü rahatsız etmişler ve müdür gelip "Neden burada bu kadar gürültü yapıyorsunuz?" diye sormuş.

Muhafızlar dizlerinin üzerine çökerek, "Az önce yaşlı efendimiz, hepsi de büyük bir haydut grubuna mensup olan bu dört rahibi suçladı.

Onları biraz kırbaçladıktan sonra bize bu iki sargıyı verdiler. Sargıları çözdükten sonra bu nesneyi bulduk ve onunla ne yapacağımızı bilemedik. Kaftanı yırtıp bölmek çok yazık olurdu ama sadece birimiz sahiplenirse diğerlerinin hiçbir yararı olmazdı. Neyse ki yaşlı efendimiz geldi. Bizim için karar vermeyi sana bırakacağız."

Müdür bunun bir cüppe olduğunu fark etti. Daha sonra diğer giysileri ve çantayı inceledi. Ardından, bir göz atmak için seyahat belgesini açtı. Çeşitli ulusların imzalarını ve hazine mühürlerini gördüğünde, "İyi ki bunu zamanında görmüşüm! Aksi takdirde başınıza korkunç bir felaket

getirebilirdiniz. Bu keşişler haydut değil. Kıyafetlerine dokunmaya cüretetmeyin! Büyük efendimiz yarın onları sorgulayana kadar bekleyin, ozaman muhtemelen gerçekleri öğreneceğiz." Muhafızlar bunu duyunca,sargıları ona teslim ettiler. Müdür onları daha önce olduğu gibi bağladı vegüvenli bir yere kaldırdı.

Gece yavaş yavaş derinleşti; gece devriyesi nöbetleri bağırırken kulelerden davul sesleri gelmeye başladı. Dördüncü nöbetin üçüncü çeyreğinde Hacı, arkadaşlarının inlemeyi bıraktığını ve hepsinin uykuya daldığını gördü. Kendi kendine şöyle düşündü: "Üstadın bu bir gecelik hapis çilesini çekmesi kaderde varmış. Yaşlı Maymun "un yargıca itiraz etme ya da büyü gücü kullanma zahmetine girmemesinin nedeni buydu. Şimdi dördüncü nöbet neredeyse bittiğine ve felaket neredeyse tamamlandığına göre, sabah hapishaneden çıkabilmemiz için bazı planlar yapmak üzere ayrılmalıyım." Yeteneklerini nasıl kullandığına bir bakın! Vücudunun boyutunu küçülterek hemen raftan indi ve, bir sarsıntıyla tatarcığa dönüştü ve çatı kiremitleri arasındaki bir çatlaktan dışarı uçtu. Gökyüzünde yıldızların ve parlak bir ayın olduğu güzel ve sessiz bir geceydi. Kou'nun evinin yönünü belirledikten sonra oraya doğru uçtu. Kısa süre sonra batıdaki bir evden gelen parlak ışık parıltılarını gördü.

Daha yakından bakmak için yanına yaklaştığında, bunun fasulye lor üreticisi bir aileye ait olduğunu keşfetti. Yaşlı bir adam ateşle ilgileniyor, yaşlı karısı ise soya fasulyesi sütünü sıkıyordu.

Bir süre sonra yaşlı adamın şöyle dediğini duydu: "Anne, Bay Kou'nun oğulları ve serveti olabilir ama yaşı yoktu. Biliyorsun, gençliğimizde benim okul arkadaşımdı. Ben ondan beş yaş büyüğüm. Babasının adı Kou Ming'di ve o zamanlar kiraya verdikleri bin dönümden fazla tarım arazileri yoktu, ancak doğru düzgün kira bile toplayamıyorlardı. Oğul yirmi yaşına geldiğinde baba ölmüş ve mülklerini yönetmek ona kalmıştı. Karısı olarak Zhang Wang'ın (Refah) kızını alması büyük bir şanstı. Takma adı İğne İtici'ydi ama kocasına kesinlikle refah getirdi. Aileye girdiğinden beri, toprakları zengin hasatlar verdi ve kiralamaları mükemmel getiri sağladı.

Satın aldıkları şeyler değer kazandı ve sattıkları şeyler kâr getirdi. Malvarlıkları şu anda yüz bin nakit değerinde olmalıydı. Kırkıncı yaşınageldiğinde kendini iyi işlere adamaya başladı ve on bin keşişi beslemeyibaşardı. Dün gece haydutlar tarafından tekmelenerek öldürüleceği kiminaklına gelirdi! Ne kadar acınası! Sadece altmış dört yaşındaydı veeğlenmek için doğru yaşa ulaşmıştı. Böylesine erdemli bir insanınböylesine vahşi bir ölümle ödüllendirilmesini kim bekleyebilirdi ki? Buçok acı verici! Çok acı!"

Bu ifadenin her kelimesi Pilgrim tarafından duyuldu.

O sırada beşinci saatin ilk çeyreğiydi ve Pilgrim doğruca Kou ailesinin evine uçtu. Ailenin ölen adam için bir cenaze töreni düzenleyebilmesi için silahtarın tabutu ana salona yerleştirilmişti. Tabutun başında lambalar yanıyor, etrafına çiçekler ve meyveler diziliyordu. Bir tarafta ağlayan karısı nöbet tutuyordu ve iki oğlu da orada diz çökmüş ağlıyordu. Gelinlerinden ikisi adak için iki kase pirinç getiriyordu.

Hacı tabutun başına kondu ve öksürmeye başladı. İki gelin o kadar korkmuşlardı ki kollarını ve bacaklarını havada sallayarak dışarı koştular. Yerde secdeye kapanan Kou kardeşler hiç kıpırdamaya cesaret edemediler. Tek mırıldanabildikleri "Baba! Looooo! Loooooo! . . ."

Ancak yaşlı kadın tabutun başına hafifçe vuracak kadar cesurdu ve " İhtiyar Bey, hayata geri mi döndün?" diye sordu. Hacı, ağanın sesini taklit ederek, "Hayır, dönmedim!" diye cevap verdi. Her zamankinden daha da korkmuş olan iki oğul el pençe divan durmaya ve gözyaşı dökmeye devam ettiler. Tek mırıldanabildikleri, "Baba! Looo! Looo! . . ."

Kadın kendini cesur olmaya zorlayarak tekrar sordu: "Beyim, eğer hayata geri dönmediyseniz, neden konuşuyorsunuz?"

"Kral Yama tarafından bir hayalet muhafızın gözetiminde geri gönderildim," dedi Hacı, "böylece hepinizle konuşabileceğim. Size İğneci Zhang'ın ağzını ve iftira dolu dilini masumlara zarar vermek için kullandığını söylemem gerekiyor." Yaşlı kadın kendi lakabını duyduğunda

o kadar telaşlandı ki dizlerinin üzerine çöktü ve diz çökerek şöyle dedi: " Sevgili yaşlı adam! Bu kadar yaşlandın ve hala bana lakabımla hitapetmek istiyorsun! Ağzımın bozukluğu ve iftiralarımla ne demekistiyorsun? Dil mi? Hangi masum insanı yaraladım?" Hacı böğürdü, "Senböyle bir şey söylemedin mi?

Sekiz Kural katliam için haykırdı; Tang Keşişi ateşi tuttu. Sha Monk gümüş ve altınlarımızı alırken, Hacı Güneş efendimizi öldüresiye dövdü.

İftira dolu sözleriniz yüzünden iyi insanlar acı çekmek zorunda kaldı. Tang sarayının o dört efendisi, yolda haydutlarla karşılaştıklarında, çalınan mallarımızı geri aldılar. Minnettarlıklarının bir göstergesi olarak bunu bize iade etmek istediler. Ne büyük bir iyi niyet ifadesi! Ancak siz, bu sahte davayı hazırladınız ve oğullarınızdan bunu yetkiliye sunmalarını istediniz. O da dosyayı dikkatle incelemeden onları hapse gönderdi. Şimdi hapishanenin tanrısı, yerel ruh ve şehir tanrısı o kadar öfkelendiler ki konuyu Kral Yama'ya bildirdiler. O da hayalet gardiyanını göndererek beni eve götürmesini ve sana şunu söylemesini istedi: Keşişlerin bir an önce serbest bırakılması için çalışmalısın. Aksi takdirde, tam bir ay boyunca bu evde sorun çıkarma yetkisine sahibim. Tavuklar ve köpekler de dahil olmak üzere yaşlısı genci tüm ev halkının canı bağışlanmayacak!"

Kou kardeşler yine el pençe divan durarak ona yalvardılar: "Baba, lütfen geri dön. Lütfen bu evin yaşlılarına ve gençlerine asla zarar verme. Sabah aceleyle valiliğe gidip serbest bırakılmak için dilekçe vereceğiz ve itirafta bulunacağız. Tek istediğimiz hem yaşayanlar hem de ölenler için barış." Bunu duyan Hacı bağırdı, "Kağıt paraları yakın! Ben gidiyorum!"

Tüm aile kağıt parayı yakmak için bir araya geldi.

Hacı kanatlarını açarak uçtu ve doğruca yargıcın evine doğru süzüldü. Aşağı baktığında ışığı algıladı, çünkü yargıç çoktan kalkmıştı. Etrafına bakmak için orta salona uçtuğunda, ortada asılı bir resim gördü, resmin konusu siyah benekli bir ata binen bir memurdu. Arkasında, biri mavi bir şemsiye, diğeri de bir koltuk taşıyan birkaç görevli vardı. Hacı, tabii ki

resmin ardındaki hikâyenin ne olduğunu anlayamadı ama resme doğruuçtu ve parşömenin ortasına yerleşti. Az sonra yargıç odasından çıktı veyüzünü yıkamak için eğildi.

Hacı aniden yüksek sesle öksürmeye başladı, yargıç o kadar korkmuştu ki hemen odasına geri döndü. Yıkanmasını bitirip saçlarını taradıktan sonra uzun bir palto giydi ve tablonun önünde tütsü yakmak ve bu dilekçeyi okumak için bir kez daha dışarı çıktı:

"Merhum amcam Dük Jiang Qianyi'nin ilahi tabletine. Atalarının erdemiyle kutsanmış olan evlatlık yeğenin Jiang Kunsan, ikinci ve üçüncü dereceleri geçmeyi başardı. Şimdi Bronz Estrade Vilayeti'nin yargıçlığına atanmakla onurlandırıldı. Sana gece gündüz durmadan tütsü ve ateş sunduk. Öyleyse bugün neden ses çıkarıyorsunuz? Yalvarırım bir canavarın ya da kötü ruhun işini yapmayın ki aile fertleri dehşete düşmesin."

Hacı kendi kendine gizlice kıkırdayarak, "Demek babasının ağabeyinin resmi bu!" dedi.

Ancak bu fırsattan yararlanarak hakime şöyle dedi: "Kunsan, değerli yeğenim, her zaman temiz ve dürüst bir memur olarak atalarının mirasını onurlandırdın. Bu nedenle dün nasıl bu kadar aptalca davranabildin? Dört bilge keşişi haydut olarak mı gördünüz? Kapsamlı bir soruşturma yapmadan onları hapse gönderdiniz. Şimdi hapishanenin tanrısı, yerel ruh ve şehir tanrısı oldukça rahatsız. Konuyu Kral Yama'ya bildirdiler, o da beni bir hayalet gardiyanın gözetiminde, davayı her yönüyle incelemeniz ve onları derhal serbest bırakmanız gerektiğini size bildirmek üzere gönderdi. Bunu yapmazsanız, Karanlıklar Bölgesi'ne gidip kendi hesabınızı vermeniz istenecek."

Duydukları karşısında telaşlanan yargıç şöyle dedi: "Amcamın huzurdan çekilmesine izin verin. Mütevazı yeğeniniz salona çıktığında onları derhal serbest bırakacaktır."

"Bu durumda," dedi Hacı, "git kağıt parayı yak. Ben geri dönüp Kral Yama'ya rapor vereceğim."

Bunun üzerine yargıç teşekkürlerini sunmak için tütsü ekler ve kâğıt para yakar.

Hacı salondan uçarak çıktı ve doğuda havanın aydınlanmaya başladığını gördü. Numinous Earth Bölgesi'ne ulaştığında, bölge yargıcının çoktan resmi salona oturmuş olduğunu gördü. "Eğer bir tatarcık konuşursa," diye düşündü Hacı kendi kendine, "ve birisi bunu görürse, kimliğim ortaya çıkabilir. Bu hiç iyi değil."

Bu nedenle devasa bir sihirli bedene dönüştü: Havadan dev bir bacak indirdi ve bu bacak bölge salonunu tamamen doldurdu. "Dinleyin beni, ey yetkililer," diye bağırdı, "Ben Yeşim İmparatoru tarafından gönderilen Gezgin Ruh'um. Buda'nın bir oğlunun vilayetinizin hapishanesinde haksız yere dövüldüğünü ve bu nedenle Üç Bölge'deki tanrıların huzurunu büyük ölçüde bozduğunu size bildiriyorum. Onu bir an önce serbest bırakmanız için bu mesajı size iletmem söylendi. Eğer herhangi bir gecikme olursa, diğer bacağım aşağı inecek. Önce bu vilayetin tüm bölge yetkililerini tekmeleyerek öldürecek. Sonra da bölgedeki tüm nüfusu öldüresiye dövecek. Sonunda şehirleriniz toz ve kül içinde kalacak!"

Bölgedeki tüm yetkililer o kadar dehşete kapıldılar ki, hep birlikte diz çöküp tapındılar ve şöyle dediler: "Soylu bilge varlığını geri çeksin. Hemen vilayete gideceğiz ve bunu hakime bildireceğiz. Tutuklu derhal serbest bırakılacak. Yalvarırız bacağınızı oynatmayın, çünkü bu mütevazı memurları ölesiye korkutacaktır." Hacı ancak o zaman sihirli bedenini geri aldı. Bir kez daha tatarcığa dönüşerek çatı kiremitleri arasındaki çatlaktan hapishanenin içine geri uçtu ve sürünerek rafta uyumaya başladı.

Şimdi size salona çıkan yargıçtan bahsedeceğiz. Bir davayı dinlemeye hazır olduğunu bildiren pankartı gösterir göstermez, Kou kardeşler pankartı göğüslerinden birinin içine aldılar ve diz çökerek yüksek sesle ağladılar. Yargıç onları içeri çağırdı ve serbest bırakılmaları için dilekçe

verdiler. Yargıç bunu görünce sinirlendi ve "Daha dün kayıp şikâyetindebulunmuştunuz. Sizin için hırsızları yakaladık ve çalınan mallar size iadeedildi. Bugün neden tahliye dilekçesi vermeye geldiniz?" İkisi degözyaşlarını tutamayarak, "Saygıdeğer Peder, mütevazı tebaanızın ruhudün gece kendini göstererek bize şöyle dedi: "Haydutları ilk yakalayanlarTang sarayından bilge keşişlerdi. Eşyalarımızı kurtaran ve haydutlarıserbest bırakan onlardı. İyi niyetlerinden dolayı, misafirperverliğimizinkarşılığını ödemek için çalınan malları bizzat geri göndermeye kararverdiler. Onları nasıl hırsıza çevirebilir ve acı çekmeleri için hapsegönderebilirsiniz? Yerel ruh ve şehir tanrısı o kadar öfkelendiler kikonuyu Kral Yama'ya bildirdiler. Kral Yama, Tang Keşişi'nin serbestbırakılması için valiliğe bir dilekçe daha vermenizi söylemem için birhayalet gardiyanın gözetiminde gelmemi söyledi. Sadece bu daha büyükfelaketleri önleyecektir. Eğer bunu yapmazsanız, ailenin hem yaşlıları hemde gençleri yok olacak." Bu nedenle, serbest bırakılmamız içindilekçemizi sunmaya geldik. Saygıdeğer Babamızdan isteğimizi kabuletmesini diliyoruz." Yargıç bunu duyduğunda kendi kendine şöyledüşündü: "Babaları hâlâ sıcak olan bir ceset. Yeni ölmüş birinin kendinigöstermesi alışılmadık bir durum değildir. Ama amcam öleli beş ya da altıyıl oldu. Neden o da dün gece ruhunu gösterdi ve benden mahkûmlarıserbest bırakmamı istedi? Hmmm . . . ! Haksız yere suçlanmış olmalılar."

Kendi kendine düşünürken, Numinous Earth Bölgesi'nin bölge yargıcı koridordan koşarak geldi ve bağırdı, "Sayın Yargıç! Bu çok kötü! Çok kötü! Az önce Yeşim İmparatoru, Gezgin Ruh'u buraya göndererek bazı iyi insanları hapishaneden hemen serbest bırakmanızı emretti. Dün yakaladığınız keşişler haydut değildi. Hepsi kutsal yazıları almaya giden Buda'nın evlatlarıydı. Eğer daha fazla gecikme olursa, biz memurların hepsi tekmelenerek öldürülecek. Şehirlerimiz ve tüm nüfusumuz toz ve kül içinde kalacak." Korkudan titreyen yargıç hemen adalet kâtibine mahkûmların dışarı çıkarılması için bir afiş hazırlamasını emretti. Bu

hemen yapıldığında, Sekiz Kural üzüntüyle, "Acaba bugün bize ne tür birdayak atacaklar!" dedi. Hacı gülerek, "Söz veriyorum tek bir darbe bilealmayacaksınız. Yaşlı Maymun her şeyi ayarladı. Salona çıktığınızdasakın diz çökmeyin, çünkü o aşağı inip bizden şeref koltuklarınaoturmamızı isteyecek. Ondan atımızı ve eşyalarımızı geri getirmesiniisteyeyim. Eğer eksik bir şey varsa, görmeniz için onu döveceğim."Konuşmaları biter bitmez salonun girişine geldiler. Yargıç, bölge yargıcı,vilayet ve bölge yetkilileri onları karşılamak için salona indiler ve şöylededilerr: "Dün bilge keşişler geldiğinde, kısmen amirlerimizle görüşmeyegitme zorunluluğu nedeniyle, kısmen de çalınan ganimeti görüncedikkatimiz dağıldığı için sizi dikkatlice sorgulayamadık." Tang Keşişiavuçlarını önünde birleştirerek ve eğilerek olanları bir kez daha etraflıcaanlattı. Çeşitli yetkililerin hepsi itiraf etti, "Biz bir hata yaptık! Biz bir hatayaptık! Lütfen bizi suçlamayın! Lütfen bizi suçlamayın!"

Sonra Tang Keşişi'ne hapishanede bir şey kaybedip kaybetmediğini sordular. Hacı şimdi ileri doğru yürüdü ve yüksek sesle, "Beyaz atımız bu salondaki biri tarafından götürüldü. Bavullarımız hapishanedeki insanlar tarafından çalındı. Onları hemen bize geri verin! Bugün hepinizi sorgulama sırası bizde. Sıradan insanları haksız yere yakaladınız ve onları hırsızlıkla suçladınız! Ne tür bir suçla itham edilmelisiniz?" Görevliler onun ne kadar öfkeli olduğunu gördüklerinde, içlerinden korkmayan tek bir kişi bile kalmadı. Hemen atı alanlara geri getirmelerini, bavulları alanlara da iade etmelerini söylediler. Tüm bu eşyalar parça parça teslim edildikten sonra bile, üç öğrenci öfkelerini göstermeye devam etti. Şunlara bir bakın! Çeşitli yetkililer bahane olarak sadece Kou ailesini kullanabildi.

Barıştırıcı olmaya çalışan Tang Keşişi şöyle dedi: "Öğrenciler, bu meseleyi burada çözemeyiz. Kou'ların evine gidelim. Orada herhangi bir tanıkla yüzleşebilir ve sorgulayabiliriz. Beni hırsız olarak gören kişinin kim olduğunu bulalım."

"Haklısın," dedi Pilgrim. "Yaşlı Maymun ölüyü çağırsın ve katilini teşhis etmesini istesin." Sha Monk hemen Tang Monk'un valilik salonunda ata binmesine yardım etti. Hep birlikte bağırıp çağırarak dışarı fırladılar. Valiliğin ve bölgenin çeşitli yetkilileri de Kou'nun evine gittiler.

Kou Liang ve kardeşi o kadar korkmuşlardı ki ön kapıya gidip hiç durmadan diz çöktüler. Ziyaretçiler oturma odasına alındıklarında, yas salonunun içinde aile üyelerinin hala cenaze perdelerinin arkasında ağladıklarını görebiliyorlardı.

Pilgrim seslendi:

"Sıradan insanları incitmek için iftira atan o yaşlı kadın, ağlamayı kes! Yaşlı Maymun kocanı buraya çağırsın. Onu öldüren gerçek kişinin kim olduğunu bize söylesin. Bu seni biraz utandırmalı!"

Görevliler Hacı Güneş'in sadece şaka yaptığını düşündüler ama o onlara şöyle dedi: "Beyler, lütfen biraz burada oturarak efendime eşlik edin. Sekiz Kural, Sha Monk, nöbet tutmaya özen gösterin. Yakında döneceğim."

Sevgili Büyük Bilge! Kapıdan içeri atladı ve hemen havaya yükseldi. İnsanların görebildiği tek şey

Renkli sisler her yerde evi örtüyor; Gökyüzünün kutsal havası ilkel ruhu koruyor.

Sonunda bunun bulutlara tırmanıp sise binebilen bir ölümsüz, ölümden yaşam çıkarabilen bir bilge olduğunu anladıklarında, hepsi tapınmak için tütsü yaktı. Şimdilik onları burada bırakalım.

Büyük Bilge bir dizi bulut taklasıyla Aşağıdaki Bölge'ye gitti ve Karanlıklar Salonu'na çarptı. O kadar şaşırmışlardı ki

On Yama Kralı, el ele tutuşmuş, onu selamladı; Beş Çeyrek hayalet yargıç ona secde etti. Kılıç ağaçları, binlerce sap, hepsi çarpıktı; Hançer tepeleri, on bin kat, hepsi sade hale getirildi. Goblinler Yanlış Ölü Şehir'de kurtarıldı; Hayaletler Seçeneksiz Köprü'de kurtarıldı. Gerçekten de

Cennet'in ertelemesi ilahi bir ışık huzmesi gibiydi: Tüm KaranlıklarBölgesi aydınlandı.

On Yama Kralı Büyük Bilge'yi kabul etti; selamlaştıktan sonra ziyaretinin nedenini sordular.

Hacı, "Bronz Estrade Vilayeti'nin Numinous Earth Bölgesi'ndeki keşişleri besleyen Kou Hong'un ruhunu hanginiz aldı? Hemen bulun ve onu bana getirin."

"Kou Hong erdemli bir insan," dedi On Yama Kralı. "Onu çağırmak için bir şhayalet muhafız kullanmamız gerekmedi. Kendi başına geldi ama Kral Kitigarbha'nın Altın Ayaklı Gençliği onunla karşılaştığında, kralı görmesi için onu yönlendirdi." Hacı hemen onlardan ayrılarak Yeşim Bulutu Sarayı'na gitti ve orada Bodhisattva Kral şKitigarbha'yı selamlayarak olanları etraflıca anlattı.

Bodhisattva sevinç içinde şöyle dedi, "Kou Hong'un kendisine ayrılan yaş sona erdiğinde bir yatağa veya bir hasıra dokunmadan dünyayı terk etmesi önceden belirlenmişti. Keşişleri besleyen erdemli bir kişi olduğu için onu yanıma aldım ve iyi karma kayıtlarından sorumlu sekreter yaptım. Büyük Bilge onu istemeye geldiğine göre, yaşını bir düzine yıl daha uzatacağım.

O da sizinle gelebilir."

Altın Ayaklı Genç Kou Hong'u dışarı çıkardı ve Hacı'yı görünce, " Usta! Usta! Kurtarın beni!"

"Bir soyguncu tarafından tekmelenerek öldürüldün," dedi Hacı. "Burası şBodhisattva Kral Kitigarbha'nın Karanlıklar Bölgesi'ndeki yeridir. Yaşlı Maymun, tanıklık edebilmen için seni özellikle ışık dünyasına geri götürmeye geldi. Bodhisattva sizi serbest bırakacak ve yaşınızı bir düzine yıl daha uzatacak kadar naziktir. Ondan sonra buraya döneceksin."

Efendi tekrar tekrar eğildi.

Bodhisattva'ya teşekkür ettikten sonra Hacı, yaverin ruhunu ona üfleyerek etere dönüştürdü. Eter onun kolunda saklıydı, böylece karanlığın evinden ayrılıp birlikte ışığın dünyasına geri dönebileceklerdi. Bulutların üzerinde, kısa süre sonra Kou'nun evine vardı. Sekiz Kural'a tabutun kapağını açması söylendi ve silahtarın ruhu bedenine itildi. Bir anda y e n i d e n nefes almaya başladı ve canlandı. Tabuttan dışarı fırlayan silahtar, Tang Keşişi ve üç öğrencisine el pençe divan durarak, "Efendiler! Efendiler! Şiddetli bir ölüme maruz kaldıktan sonra, bu ustanın Karanlıklar Bölgesi'ne gelip beni hayata döndürdüğü için çok minnettarım. Onunki yeni bir yaratılışın nezaketidir!"

Onlara tekrar tekrar teşekkür ettikten sonra arkasını döndü ve tüm görevlilerin orada durduğunu gördü. Başını bir kez daha yere değdirerek, " Neden tüm Saygıdeğer Babalar evde?" diye sordu.

"Oğullarınız önce bir kayıp şikâyetinde bulundular," diye cevap verdi yargıç, "bu şikâyette bilge keşişler ismen suçlanıyordu. Onları tutuklamaları için adam gönderdim ama bilge keşişlerin yolculukları sırasında sizi öldüren ve evinizi soyan haydutlarla karşılaştıklarını fark etmemiştim. Eşyalarınızı geri aldılar ve bizzat evinize geri göndermek üzereydiler. Astlarım onları yanlışlıkla tutukladı ve ben de dikkatli bir inceleme yapmadan onları hapse gönderdim. Dün gece ruhunuz ortaya çıktı ve merhum amcam da evimizde kendini gösterdi. Gezgin Ruh da bölgeye bir iniş yaptı. Tüm bu aydınlanmalar bir anda bilge rahipleri serbest bırakmamıza neden oldu, ardından da o rahip seni hayata döndürmeye gitti." Dizlerinin üzerinde kalan yaver şöyle dedi: " Saygıdeğer Peder, bu dört bilge keşişe gerçekten haksızlık ettiniz. O gece ellerinde meşaleler ve sopalarla evimize giren otuz kadar haydut vardı. Eşyalarımızı alıp götürdüklerinde dayanamadım ve hırsızları ikna etmeye çalıştım. İçlerinden biri alt tarafıma bir tekme atarak beni öldürdü. Bu dördünün suçla hiçbir ilgisi yoktu!"

Sonra karısını ve oğullarını huzuruna çağırarak, "Beni kimin tekmeleyerek öldürdüğünü bilmiyor muydunuz? Ne cüretle yalan

suçlamada bulunursunuz? Saygıdeğer Peder'den sizi mahkum etmesiniisteyeceğim."

Yaşlısı genci tüm aile fertleri o anda sadece el pençe divan durabildiler, ancak yargıç hepsini affedecek kadar yüce gönüllüydü. Kou Hong daha sonra valiliğin ve bölgenin bu büyük iyiliğine teşekkür etmek için bir ziyafet verilmesini emretti, ancak yetkililerin her biri fazla oyalanmadan resmi konutlarına döndü. Ertesi gün yaver bir kez daha rahipleri beslemek istediğini bildiren levhasını gösterdi ve Tripitaka'yı biraz daha eğlendirmek istedi. Ancak Tripitaka ısrarla kalmayı reddetti, bunun üzerine bey akrabalarını ve dostlarını davet etti ve daha önce yaptığı gibi hacıları uğurlamak için sancaklar ve gölgelikler hazırladı. Bak! Gerçekten de

Yeryüzü kötülükleri barındırabilir, Ama yüce gökler iyi bir adamı haklı çıkaracaktır. Tathāgata "nın yolunda güvende, Ruh Dağı "nın cennet kapısına ulaşacakları kesin.

Buddha "yı gördüklerinde onlara ne olacağını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第098回 · Bölüm 98

Sadece maymun ve at evcilleştirildiğinde kabuklar atılacak Liyakat ve iş mükemmelleştirildiğinde, Gerçek'i görecekler

Efendi Kou hayata dönebildiğinden beri, tekrar sancaklar ve gölgelikler, davullar ve müzik hazırladı ve hacılara yollarında eşlik etmeleri için akrabalarını ve arkadaşlarını, Budistleri ve Taoistleri davet etti. Şimdi onları bırakıp size ana yola çıkan Tang Keşişi ve üç öğrencisinden bahsedeceğiz.

Gerçekte Buddha'nın Batı'daki toprakları diğer bölgelerden oldukça farklıydı. Her yerde gördükleri şey mücevher gibi çiçekler ve yeşim taşı gibi otlar, yaşlı selviler ve asırlık çamlardı. Geçtikleri bölgelerde her aile kendini iyi işlere adamıştı ve her ev keşişleri beslerdi.

Tepelerin altında ekim yapan insanlarla karşılaştılar Ve ormanda sūtralar okuyan gezginler gördüler.

Geceleri dinlenip şafak vakti yola koyulan usta ve öğrencileri altı ya da yedi gün kadar ilerledikten sonra aniden bir dizi yüksek bina ve soylu çatı katı görürler. Gerçekten de

Yüz metre yukarıya doğru süzülürler, uzun boyludurlar ve havada yükselirler. Batan güneşi görmek için aşağı bakarsın Ve kayan yıldızları koparmak için uzanır. Geniş pencereler evreni yutar; Yüksek sütunlar bulutlu perdelerle birleşir. Sonbahar ağaçları yaşlanırken sarı turnalar mektuplar getirir; Anka kuşu yaprakları serin akşam esintisiyle gelir. Bunlar bir ruh sarayının hazine kemerleri, İncili mahkemeler ve mücevherli yapılar, Yol'un vaaz edildiği ölümsüz salon, Sūtraların öğretildiği kozmos. Çiçekler ilkbaharda açar; çamlar yağmurdan sonra yeşerir. Mor agarik ve ilahi meyveler, her yıl taze. Anka kuşları her şekilde güçlüdür.

Kırbacını kaldırarak ileriyi işaret eden Tripitaka, "Wukong, ne güzel bir yer!"

dedi.

"Usta," dedi Hacı, "Buda'nın sahte resimlerinin önünde, sahte bir bölgede bile eğilmekte ısrar ettin. Bugün Buda'nın gerçek resimlerinin bulunduğu gerçek bir bölgeye vardınız ve hala attan inmediniz. Mazeretiniz nedir?" Tripitaka bu sözleri duyunca o kadar şaşırmış ki attan aşağı atlamış. Çok geçmeden binaların girişine vardılar. Kapının önünde duran Taoist bir delikanlı, "Doğu Ülkesi'nden gelen kutsal kitap arayıcısı sen misin?" diye seslendi.

Giysilerini aceleyle toparlayan yaşlı adam başını kaldırdı ve sorgucusuna baktı.

İpek bir cübbe giymişti. Ve yeşim taşından bir silgi tutuyordu. İpek bir cübbe giymişti Sık sık hazine çatılarında ve jasper havuzlarında ziyafet çekmek için; Bir yeşim yak kuyruğu tuttu Mor köşklerde dalgalanmak ve tozlanmak için. Kolunda kutsal bir kayıt asılı, Ve ayaklarında sandaletler var. Yüzüyor -gerçek bir tüy gibi-; Çok güzel, hatta tekinsiz! Uzun yaşamı elde etti, bu güzel yerde yaşıyor; Ölümsüz, toz dünyasını terk edebilir. Bilge keşiş, Ruh Dağı misafirimizi tanımıyor: Eski yılların Ölümsüz Altın Kafa'sı.

Ancak Büyük Bilge bu kişiyi tanıdı. "Usta," diye bağırdı, "bu, Ruh Dağı'nın eteklerindeki Yeşim Mükemmellik Taoist Manastırı'nda ikamet eden Altın Başlı Büyük Ölümsüz." Tripitaka ancak o zaman gerçeği anladı ve selam vermek için öne doğru yürüdü. Büyük ölümsüz gülerek şöyle dedi: "Demek bilge keşiş nihayet bu yıl geldi. Bodhisattva Guanyin tarafından kandırıldım. On yıl kadar önce Buddha'dan Doğu Diyarı'nda bir kutsal kitap arayıcısı bulması için altın fermanı aldığında, bana onun iki ya da üç yıl sonra burada olacağını söylemişti.

Yıllarca seni bekledim ama hiçbir haber gelmedi. Bu yıl sizinle karşılaşacağımı tahmin bile edemezdim!" Tripitaka avuçlarını birbirine

bastırarak, "Büyük ölümsüzün nezaketine çok minnettarım. Teşekküre derim! Teşekkür ederim!"

Atın başını çeken ve valizleri taşıyan dört hacı, her biri büyük ölümsüzü bir kez daha selamlamadan önce tapınağın içine girdi. Çay ve vejetaryen yemek sipariş edildi. Ölümsüz ayrıca delikanlılardan bilge keşişin yıkanması için biraz kokulu sıvı ısıtmalarını istedi, böylece Buddha'nın topraklarına yükselebilecekti. Gerçekten,

Başarı ve iş bittiğinde yıkanmak iyidir, Doğa evcilleştirildiğinde ve doğal durum kazanıldığında. Tüm zahmetler ve emekler artık dinlenmiştir; Yasa ve itaat yeniden canlandı. Māra'nın sonunda gerçekten Buddha-ülkesine ṇulaşırlar; Kederleri dağılır, Śramaa'nın önünde dururlar. Lekesiz, tüm pislik ve tozdan arınmışlardır. Elmas bir bedene dönmek zorundalar.

Usta ve öğrenciler yıkandıktan sonra geç oldu ve Yeşim Mükemmellik Manastırı'nda dinlendiler.

Ertesi sabah Tang Keşişi kıyafetlerini değiştirerek brokar cüppesini ve Vairocana şapkasını giydi. Rahiplik asasını tutarak, büyük ölümsüzden ayrılmak üzere ana salona çıktı. "Dün oldukça sönük görünüyordun," dedi büyük ölümsüz kıkırdayarak, "ama bugün her şey taze ve parlak. Şimdi sana bakıyorum da, sen gerçek bir Buda'nın oğlusun!"

Tripitaka selam verdikten sonra hemen yola çıkmak istedi.

"Bir dakika bekleyin," dedi büyük ölümsüz. "Size eşlik etmeme izin

verin." "Buna gerek yok," dedi Pilgrim. "Yaşlı Maymun yolu biliyor."

"Bildiğin şey bulutların içindeki yol," dedi büyük ölümsüz, "bilge keşişin henüz yükselmediği bir seyahat aracı. Sen yine de ana yola sadık kalmalısın."

"Söylediklerinizçok doğru," diye cevap verdi Hacı. "Yaşlı Maymun buraya birkaç kez gelmiş olsa da, her zaman bulutların üzerinde gelip gitti ve asla yere basmadı. Eğer ana yoldan gitmemiz gerekiyorsa, bize biraz

eşlik etmeniz için size zahmet vermeliyiz. Ustam Buddha'nın önündeeğilmeye çok hevesli. Oyalanmayalım." Büyük ölümsüz, genişçegülümseyerek Tang Keşişi'nin elini tuttu

Candana'yı kanun kapısına götürmek için.

Gitmeleri gereken yol, gördüğünüz gibi, ön kapıya çıkmıyordu. Bunun yerine, arka kapıdan çıkmak için tapınağın orta salonundan geçmeleri gerekiyordu. Aslında manastırın hemen arkasında, büyük ölümsüzün işaret ettiği ve "Bilge Keşiş, gökyüzünün yarısına kadar uzanan, beş renkten oluşan uğurlu parlaklık ve bin kat kutsal sisle örtülü noktaya bakın. Burası Budist Patriğin kutsal bölgesi olan uzun Ruh Akbabası Zirvesi."

Tang Keşişi bunu görür görmez eğilmeye başladı. Hacı kıkırdayarak şöyle dedi: "Üstat, henüz eğilmeniz gereken yere ulaşmadınız. Atasözünün dediği gibi, "Bir dağın görüş mesafesinde bile bir atı ölüme sürebilirsin!" Siz hala o prenslikten oldukça uzaktasınız. Neden şimdi boyun eğmek istiyorsunuz? Zirveye kadar el pençe divan durursanız başınızın kaç kez yere değmesi gerekir?"

"Bilge Keşiş," dedi büyük ölümsüz, "sen, Büyük Bilge, Göksel Sazlık ve Perdeyi Yükselten ile birlikte Ruh Dağı'nı görebileceğin kutsanmış topraklara vardın. Ben geri dönüyorum."

Bunun üzerine Tripitaka ondan ayrılmak için eğildi.

Büyük Bilge, Tang Keşişi ve öğrencilerini yavaşça dağa doğru götürdü. Beş ya da altı milden fazla gitmemişlerdi ki, sekiz ya da dokuz mil genişliğinde bir su seline rastladılar. Etrafta hiçbir insan faaliyeti izi yoktu. Bu manzara karşısında telaşlanan Tripitaka, "Wukong, burası yanlış yol olmalı! Büyük ölümsüz bir hata yapmış olabilir mi? Bu nehrin ne kadar geniş ve hızlı olduğuna bakın! Kayık olmadan karşıya nasıl geçebiliriz?"

"Hata yok!" dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Şuraya bakın! Şu büyük bir köprü değil mi? Doğru meyveyi mükemmelleştirmeden önce o köprüden

geçmek zorundasın."

Yaşlı adam köprüye doğru yürüdü ve köprünün yanında, üzerinde " Bulut Aşan Feribot" yazan bir tablet gördü.

Köprü aslında tek bir kütüktü. Gerçekten

de uzakta, gökyüzünde bir yeşim ışını gibi; Yakınında, suyun üzerinde yatan kurumuş bir kütük. Okyanusları bağlamak daha kolay görünüyor. Tek bir kütük ya da kiriş nasıl geçilebilirdi ki? Gökkuşaklarıyla örtülü binlerce metre, Binlerce kat ipek beyazı çarşafla? Herkesin geçemeyeceği kadar kaygan ve küçüktür yayılımı Renkli sislerin üzerinde yürüyebilenler hariç.

Her yeri titreyen Tripitaka, "Wukong, bu köprü insanların geçmesi için değil. Başka bir yol bulalım."

"

yol bu! İşte yol bu!" dedi Hacı gülerek.

"Eğer yol buysa," dedi Sekiz Kural dehşete kapılarak, "üzerinde yürümeye kim cesaret edebilir? Su çok geniş ve sert. Burada sadece tek bir kütük var ve çok dar ve kaygan. Bacaklarımı nasıl hareket ettirebilirim?"

"Hepiniz kıpırdamadan durun," dedi Pilgrim. "Bırakın yaşlı Maymun sizin için

bir yürüyüş yapsın. bakın."

Sevgili Büyük Bilge! Büyük adımlarla tek kütüklü köprüye doğru ilerledi.

Sallanarak bir o yana bir bu yana koşturup durdu. Diğer tarafta bağırdı: " Karşıya geç!

Karşıya geç!"

Tang Keşişi ellerini sallarken, Sekiz Kural ve Sha Keşişi parmaklarını ısırarak, "Sert! Sert! Sert! Sert!" Hacı diğer taraftan hızla geri döndü ve Sekiz Kural'ı çekerek, "Aptal! Beni takip et! Beni takip et!" Yere uzanan Sekiz Kural, "Çok kaygan! Çok kaygan! Bırakın gideyim, lütfen! Oraya gitmek için rüzgâra ve sise binmeme izin verin." Hacı onu iterek, "Buranın nasıl bir yer olduğunu sanıyorsun ki rüzgâr ve sise binmene izin veriliyor? Bu köprüden geçmediğin sürece, asla bir Buda olamayacaksın."

"Ey Ağabey!" dedi Sekiz Kural. "Bir Buda olamasam da benim için sorun değil. Ama o köprüye gitmeyeceğim!" Köprünün hemen yanında, ikisi bir halat çekme yarışına başladılar. Sadece Sha Monk'un uyarıları onları ayırmayı başarmış. Tripitaka tesadüfen başını çevirdi ve aniden bir kayığı feribota doğru iten ve "Ahoy!" diye bağıran birini gördü. Ahoy!"

Çok memnun olan yaşlı adam şöyle dedi: "Öğrenciler, bu ciddiyetsizliği bırakın! Bir tekne geliyor."

Üçü birden ayağa fırladılar ve tekneye bakmak için kıpırdamadan durdular. Yaklaştığında, bunun küçük, dipsiz bir tekne olduğunu gördüler.

Ateş saçan gözleri ve elmas gözbebekleriyle Hacı, kayıkçının aslında Ratnadhvaja'nın Işığı olarak da adlandırılan Kondüktör Buddha olduğunu hemen anladı. Ancak Pilgrim Buda'nın kimliğini açıklamadan sadece " Buraya! Bu tarafa doğru it!" Kayıkçı hemen onu kıyıya doğru itmiş. " Ahoy! Ahoy!" diye bağırdı. Gördükleri karşısında dehşete kapılan Tripitaka, "Bu dibi olmayan kayığın nasıl olur da birini taşıyabilir?" dedi.

Budist Patrik dedi ki, "

Yaratılışın başlangıcından beri

bu teknem

büyük bir üne kavuştu; Benim tarafımdan delindi, hiçbir zaman aynı olmadı. Rüzgarda ve dalgada hala güvende: Sonu ya da başlangıcı olmayan sevinci kesindir. Tamamen temiz olarak Bir'e dönebilir, On bin kalpak boyunca dingin bir yelken. Dipsiz tekneler denizi geçemese de, Bu

sonsuzluk boyunca tüm ruhları taşır."

Ona teşekkür etmek için avuçlarını birbirine bastıran Büyük Bilge Güneş şöyle dedi: "Ustamı kabul etmeye ve ona önderlik etmeye gelerek gösterdiğiniz büyük nezaket için teşekkür ederim. Usta, binin Tekne. Dipsiz olmasına rağmen güvenlidir. Rüzgâr ve dalgalar olsa bile alabora olmaz."

Yaşlı adam hâlâ tereddüt ediyordu ama Hacı onu omzundan tutup itti. Ayakta duracak hiçbir şeyi kalmayan usta doğruca suya yuvarlandı, ama kayıkçı onu hızla dışarı çekti. Kayığın kenarında dururken, usta kıyafetlerini silkelemeye ve ayaklarını yere vurmaya devam etti ve Hacı'ya homurdandı. Ancak Hacı, Sha Monk ve Sekiz Kural'ın atı yönlendirmesine ve bavulları tekneye taşımasına yardım etti. Hepsi küpeştenin üzerinde dururken, Budist Patrik gemiyi yavaşça kıyıdan uzaklaştırdı. Bir anda akıntıya karşı yüzen bir ceset görmüşler ve bu manzara ihtiyarı dehşete düşürmüş.

Hacı gülerek, "Korkmayın, Usta," dedi. "Aslında sizsiniz!" "Sensin! Sensin!"

dedi Sekiz Kural da.

Sha Monk da ellerini çırparak, "Bu sensin! Bu sensin!"

Koroya sesini ekleyen kayıkçı da "Bu sensin!" dedi. Tebrikler! Tebrikler!"

Daha sonra üç öğrenci hep bir ağızdan bu ilahiyi tekrarladılar ve tekne suyun karşısına geçirildi. Hiç vakit kaybetmeden İlahi Bulut Aşan Feribot'u sağ salim geçtiler. Tripitaka ancak o zaman döndü ve hafifçe diğer kıyıya atladı. Burada bir tanıklık şiiri var, şöyle diyor:

Ölümlü et ve kemiklerinden kurtuldular, Karşılıklı sevginin ilkel ruhu büyüdü. İşlerini tamamladıklarında, eski altı-altı duyularının egemenliğinden kurtulmuş olarak bugün Buddha olurlar.

Gerçekten de bir kişinin diğer kıyıya ulaşmasını sağlayan derin bilgelik ve sınırsız dharma ile kastedilen budur.

Dört hacı karaya çıkıp arkalarını döndükleri anda kayıkçı ve hatta dipsiz kayık ortadan kaybolmuştu. Hacı ancak o zaman bunun Kondüktör Buddha olduğunu işaret etti ve Tripitaka hemen gerçeği anladı. Hızla dönerek üç öğrencisine teşekkür etti.

Hacı şöyle dedi: "Biz iki tarafın birbirimize teşekkür etmesine gerek yok, çünkü biz birbirimizi desteklemek için varız. Kurtuluşumuz için efendimize borçluyuz, bu sayede liyakat kazanmanın kapısını bulduk ve neyse ki doğru meyveyi elde ettik. Ustamız da bizim korumamıza güvenmek zorundadır ki bu ölümlü stoktan mutlu kurtuluşu bulmak için hem yasaya hem de inanca uymakta kararlı olabilsin. Efendim, çiçeklerin ve çimenlerin, çamların ve bambuların, anka kuşlarının, turnaların ve geyiklerin oluşturduğu şu muhteşem manzaraya bakın. Canavarlar ve sapkınlar tarafından yanıltıcı bir şekilde dönüştürülen bu yerlerle karşılaştırıldığında, hangilerinin hoş ve hangilerinin kötü olduğunu düşünüyorsunuz? Hangileri iyi, hangileri kötü?"

Her biri hafiflik ve çeviklikle Ruh Dağı'na doğru yürürken Tripitaka tekrar tekrar teşekkür etti. Çok geçmeden yaşlı Thunderclap Manastırı göründü:

Tepesi gök kubbeye dokunur; Kökü Sumeru silsilesine katılır. Harikulade zirveler sıra sıra; Garip kayalar engebeli. Kayalıkların altında, yeşim otu ve jasper çiçekleri; Yol kenarında, mor agarik ve kokulu orkide. Şeftali bahçesinde meyve toplayan ilahi maymunlar, ateşte yanmış altın gibi görünürler; Çam dallarının ucuna tüneyen beyaz turnalar, sisle örtülmüş yeşim taşlarını andırıyor. Çiftler halinde anka kuşları- İkili dişi anka kuşları- Çiftler halinde erkek anka kuşları Dünyayı kutsamak için güneşe dönük bir çağrı yapın; Dişi anka kuşları ikişer ikişer Rüzgarda ışıltılı dansı nadiren görülür. Sen de görüyorsun parlak altın mandalina ördeği kiremitlerini, Ve parlak, desenli tuğlaları kornelyen yaldızlı.

Doğuda Ve batıda Sıra sıra kokulu salonlar ve inci gibi kemerler; KuzeydeVe güneye, Hazine çatılarının ve değerli kulelerin sonsuz görüntüsü.Devarāja Salonu parlak sisler yayıyor; Dharma'yı koruyan Salon moralevler gönderir. Stūpa'nın berrak formu; Günün uzun olmasını sağlayantembel bulutlarıyla gerçekten cennete benzer güzel bir yer. Sebepler sonaerer, kırmızı toz hiç gelemez: Bu büyük Dharma Salonu tüm kalpalardangüvenlidir.

Üstat ve öğrencileri, yeşil çamlardan oluşan bir ormanın altında, yemyeşil selvilerin ortasında bir grup upāsikā ve sıra sıra ibadet edenleri gördükleri Ruh Dağı'nın zirvesine doğru rahat ve kaygısız bir şekilde yürüdüler. Yaşlı adam hemen önlerinde eğildi, upāsakalar ve upāsikālar, keşişler ve rahibeler öylesine irkildiler ki hepsi avuçlarını birbirine bastırarak, "Bilge Keşiş, bize böyle saygı göstermemelisin. Śākyamuni'yi görene kadar bekle, sonra gelip bizimle selamlaşabilirsin."

"

böyle acelesi var!" dedi Hacı gülerek. "Hadi gidip tepede oturanlara selam verelim!"

Kolları ve bacakları heyecanla dans eden ihtiyar, Hacı'yı doğruca Thunderclap Manastırı'nın kapısına kadar takip etti. Orada onları Dört Büyük Vajra Muhafızı karşıladı ve "Bilge keşiş geldi mi?" diye sordular.

Tripitaka eğilerek, "Evet, öğrenciniz Xuanzang geldi," dedi. Bu cevabı verir vermez içeri girmek istedi. Vajra Muhafızları, "Lütfen biraz bekleyin, Bilge Keşiş," dediler. "Siz içeri girmeden önce gelişinizi duyurmamıza izin verin." Vajra Muhafızlarından birinden ikinci kapıda bulunan diğer Dört Büyük Vajra Muhafızına rapor vermesi istendi ve bu hamallardan biri Tang Keşişi'nin geliş haberini üçüncü kapıya iletti. Üçüncü kapıyı koruyanlar büyük sunakta hizmet eden ilahi keşişlerdi. Haberi duyduklarında, En Onurlu Kişi olan Tathāgata'ya duyurmak için hemen Büyük Kahraman Salonu'na gittiler. Buddha Śākyamuni, "Tang sarayından bilge keşiş bu hazine manastırına geldi. Kutsal yazıları almaya

geldi."

Çok memnun olan Kutsal Baba Buddha hemen Sekiz Bodhisattva'dan, Dört Vajra Muhafızından, Beş Yüz Arhattan, Üç Bin Muhafızdan, On Bir Büyük Küreden ve On Sekiz Manastır Muhafızından kabul için iki sıra oluşturmalarını istedi.

Sonra Tang Keşişi'ni çağırmak için altın fermanı yayınladı. Söz yine bölümden bölüme, kapıdan kapıya aktarıldı:

"Bırakın bilge keşiş içeri girsin." Tören adabına titizlikle riayet eden Tang Keşişimiz, Wukong, Wuneng ve Wujing'le birlikte manastırın kapısından içeri girdi, atı hala sürüyor ve bavulları taşıyordu. Böylece

O yıl görevlendirildi, yeşim taşından kraliyet basamaklarını yazıyla bırakmaya karar verdi. Sabah çiyiyle yüzleşmek için tepelere tırmanacak ya da alacakaranlık kaybolduğunda bir kayanın üzerinde dinlenecekti. Üç bin dereyi aşmak için inancını taşıyor, Asası uçsuz bucaksız sarp kayalıkları izliyor. Her düşüncesi doğru meyveyi aramaya yönelmiştir. Bugün Buda'ya saygı gösterilecek.

Dört hacı, Büyük Kahraman Hazine Salonu'na vardıklarında Tathāgata'nın önünde secde ettiler. Ardından, Buddha'nın sağ ve solundaki tüm görevlilerinin önünde eğildiler. Bunu üç kez tekrarladıktan sonra Budist Patriği'nin önünde tekrar diz çökerek seyahat reçetelerini ona sundular. Tathāgata onu dikkatle okuduktan sonra Tripitaka'ya geri verdi, o da başını bir kez daha yere değdirerek şöyle dedi: "Doğu Ülkesi'ndeki Büyük Tang İmparatoru'nun emriyle, öğrenciniz Xuanzang bu hazine manastırına, kalabalıkların kurtuluşu için gerçek kutsal yazıları sizden istemek üzere geldi. Budist Patriği'nden lütfunu esirgememesini ve dileğimi yerine getirmesini rica ediyorum, böylece yakında ülkeme dönebilirim."

Tathāgata kalbinin merhametini ifade etmek için merhamet ağzını açtı ve Tripitaka'ya şöyle dedi: "Doğu Ülkeniz Güney Jambūdvīpa Kıtasına aittir. Büyüklüğünüz ve verimli topraklarınız, refahınız ve nüfusunuz

nedeniyle, çok fazla açgözlülük ve öldürme, şehvet ve yalan, baskı vealdatma var. İnsanlar ne Buddha'nın öğretilerini onurlandırıyor ne deerdemli karmayı geliştiriyor; ne üç ışığa hürmet ediyor ne de beş taneyesaygı duyuyorlar. Sadakatsiz ve vefasız, haksız ve kaba, vicdansız vekendini kandıran kişilerdir. Her türlü adaletsizlik ve can alma yoluylasınırsız günah işlemişlerdir. Bu nedenle, suçlarının çokluğu onlaracehennem azabını getirmiş ve onları ebedi karanlığa ve mahvoluşa,dövülüp öğütülmenin ve hayvanlara dönüştürülmenin acılarını çekmeyegöndermiştir. Onlardan birçoğu kürklü ve boynuzlu yaratıklarınbiçimlerine bürünecek; bu şekilde borçlarını etlerini insanlara yiyecekyaparak ödeyecekler. İşte bunlar onların kurtuluş olmaksızın ebediyenmahvolmalarının nedenleridir.

"Konfüçyüs yardımseverlik, doğruluk, ritüel ve bilgelik öğretilerini yaymış olsa da ve birbiri ardına gelen krallar ve imparatorlar taşıma, sürgün, asma ve kafa kesme gibi cezalar getirmiş olsa da, bu kurumların aptallar ve körler, pervasızlar ve kural tanımazlar üzerinde çok az etkisi olmuştur.

"Şimdi, burada insanlığı sıkıntılarından kurtarabilecek ve felaketlerini ortadan kaldırabilecek üç sepet kutsal kitabım var. Bir sepet vinaya var ki Cennet; Dünya'yı anlatan bir sepet śāstras; ve lanetlenmişleri kurtaran bir sepet sūtras.

Bu üç kutsal kitap sepeti toplamda on beş bin yüz kırk dört tomar halinde yazılmış otuz beş cilt içerir.

Bunlar gerçekten de ölümsüzlüğün gerçekleşmesine giden yol ve nihai erdeme açılan kapıdır. Bu dünyanın Dört Büyük Kıtası'ndaki astronomi, coğrafya, biyografi, flora ve fauna, mutfak eşyaları ve insan ilişkileri ile ilgili her şey burada kayıtlıdır. Hepiniz buraya gelmek için bu kadar uzun bir mesafe kat ettiğinize göre, setin tamamını size vermek isterdim. Ne yazık ki, bölgenizdeki insanlar hem aptal hem de inatçı. Doğru ṇsözlerle alay ederek, Śramaa öğretilerimizin derin önemini kabul etmeyi

reddediyorlar."

Sonra Buddha seslenmek için döndü:

"Ānanda ve Kāśyapa, dördünü değerli kulenin altındaki alana götürün. Onlara önce vejetaryen bir yemek verin. Yemekten sonra, onlar için hazine dairemizi açın ve üç kanonumuzun otuz beş bölümünün her birinden birkaç parşömen seçin, böylece onları sürekli bir lütuf nişanesi olarak Doğu Ülkesi'ne geri götürebilirler."

İki Onurlu Kişi itaat ederek dört hacı adayını kulenin altındaki, sayısız nadide yiyeceğin ve egzotik hazinelerin sonsuz gibi görünen bir alana götürdüler. Adak ve kurbanlardan sorumlu ilahlar, ölümlü dünyadakilerden tamamen farklı yüzlerce çeşit ilahi yiyecek, çay ve meyveden oluşan muhteşem bir ziyafet sunmaya başladılar. Usta ve öğrenciler Buddha'ya şükranlarını sunmak için eğildikten sonra kendilerini eğlenceye bıraktılar. Gerçekte

Hazine alevleri, gözlerindeki altın ışınlar parladı; Garip koku ve yem daha da rafine. Sınırsız güzellikte altın kule görünür; Kulakları temizleyen ölümsüz bir müzik vardır. Böyle ilahi bir yemek ve çiçek insanlar nadiren görür; Uzun yaşam garip yiyecekler ve güzel kokulu çaylarla elde edilir. Binlerce acıya katlandılar. Bu gün şan ve şerefle Yol'u kazandıkları için mutlular.

Bu kez şanslı olan Sekiz Kural, avantajlı olan ise Sha Monk'tu, çünkü Budist Patriğin onların tam anlamıyla eğlenmeleri için sağladığı şey, onlara uzun ömür ve sağlık bahşedecek ve ölümlü bedenlerini ölümsüz et ve kemiklere dönüştürmelerini sağlayacak yiyeceklerden başka bir şey değildi.

Dört hacı yemeklerini bitirdikten sonra, onlara eşlik eden iki Onurlu Kişi onları hazine dairesine götürdü.

Kapı açıldığı anda odayı binlerce kat kutlu hava ve sihirli ışınlarla, on bin kat renkli sis ve kutsal bulutlarla sarılmış buldular. Sūtra kutularının

ve mücevherli sandıkların üzerine kırmızı etiketler yapıştırılmıştı vekitapların ciltleri kâtip yazısıyla aşağıdaki gibi yazılmıştı:

ṇ Nirvāa Sūtra, [748] parşömen Ākāśagarbha-bodhisattva-dharmi Sūtra, [400] tomar Gracious Will Sūtra, Büyük Koleksiyon, [50] parşömen ṁ Prajñāpāramitā-sakaya gāthā Sūtra, [45] parşömen Bhūtatathātā Sūtra'ya Saygı, [90] parşömen ṣ Anakara-granthaka-rocana-garbha Sūtra, [300] tomar Vimalakīrti-nirdeśa Sūtra, [170] parşömenler Vajracchedika-prajñāpāramitā Sūtra, [100] tomar Buddha-carita-kāvya Sūtra, [800] tomar ṭ Bodhisattva-piaka Sūtra, [1,021] parşömen ṅ Sūragama-samādhi Sūtra [110] parşömen Arthaviniścaya-dharmaparyāya Sūtra [140] parşömen ṁ Avatasaka Sūtra [500] parşömen Mahāprajñā-pāramitā Sūtra [916] parşömen Abūta-dharma Sūtra [1,110] parşömen Diğer Mādhyamika Sūtra [270] parşömenler Kāśyapa-parivarta Sūtra [120] parşömen Pañca-nāga Sūtra [32] parşömen Bodhisattva-caryā-nirdeśa Sūtra [116] parşömenler Magadha Sūtra [350] parşömen Māyā-dālamahātantra mahāyāna-gambhīra nāyaguhya-paraśi Sūtra [100] parşömen Batı Cenneti Śāstra [130] parşömen ṣ Buddha-ketra Sūtra [1,950] parşömen Mahāprajñāpāramitā Śāstra [1,080] tomar Orijinal Loft Sūtra [850] parşömen Mahāmayūrī-vidyārajñī Sūtra [220] parşömen Abhidharma-kośa Śāstra [200] parşömen ṃṭ Mahāsaghaa Sūtra [130] parşömen ṇḍ Saddharma-puarika Sūtra, [100] parşömen Değerli Kalıcılık Sūtra [220] parşömen ṅ Sāghika-vinaya Sūtra [157] parşömenler Mahāyāna-śraddhotpāda Śāstra [1.000] tomar Değerli Otorite Sūtra [1,280] parşömen Doğru Emir Sūtra [200] parşömen Vidyā-mātra-siddhi Śāstra [100 tomar]

Ānanda ve Kāśyapa tüm ciltleri Tang Keşişi'ne gösterdikten sonra, ona şöyle dediler: "Bilge Keşiş, Doğu Ülkesi'nden bu kadar uzağa gelmişken, bizim için ne tür küçük hediyeler getirdin? Onları hemen çıkarın! Kutsal yazıları size teslim etmekten memnuniyet duyacağız." Tripitaka bunu duyunca, "Aradaki büyük mesafe nedeniyle, öğrenciniz Xuanzang böyle bir hazırlık yapamadı," dedi.

"Ne güzel! Ne güzel!" dedi iki Onurlu Varlık, kıs kıs gülerek. "Eğer kutsal yazıları size karşılıksız verseydik, gelecek nesillerimiz açlıktan ölürdü!" Hacı onların kıpırdanıp durduklarını ve kutsal yazıları vermeyi reddettiklerini görünce kendini tutamadı "Usta, hadi gidip Tathāgata'ya bunu anlatalım! Kendisi gelsin ve kutsal yazıları yaşlı Maymun'a teslim etsin!"

"Bağırmayı kes!" dedi Ananda. "Kendini nerede sanıyorsun da böyle fesatlık ve şaklabanlık yapmaya cüret ediyorsun? Buraya gelin ve kutsal yazıları alın!"

Kızgınlıklarını kontrol eden Sekiz Kural ve Sha Monk, kitapları almak için dönmeden önce Hacı'yı zapt etmeyi başardılar. Parşömen üstüne parşömen sarıldı ve atın üzerine bırakıldı. Sekiz Kural ve Sha Monk'un taşıması için dört bagaj daha paketlendi, ardından hacılar Tathāgata'ya secde etmek ve teşekkür etmek için tekrar mücevherli tahtın önüne gittiler. Manastırın kapılarından çıkarken, bir Budist Patriği veya bir Bodhisattva ile karşılaştıklarında iki kez eğildiler. Ana kapıya ulaştıklarında, dağdan inmeden önce rahip ve rahibeleri, upāsakaları ve upāsikāları uğurlamak için de eğildiler. Şimdilik onlardan ayrılıyoruz.

Şimdi size hazine dairesinde, Geçmişin Buddha'sı olarak da adlandırılan yaşlı ṁDīpakara'nın her şeye kulak misafiri olduğunu ve Ānanda ve Kāśyapa'nın hacılara aslında sözsüz olan kutsal kitap tomarlarını teslim ettiklerini hemen anladığını söylüyoruz. Kendi kendine kıkırdayarak, "Doğu Ülkesi'ndeki rahiplerin çoğu o kadar aptal ve kör ki, bu sözsüz kutsal kitapların değerini anlamayacaklar. Bu gerçekleştiğinde, bilge keşişimizin bu uzun yolculuğu tamamen değersiz hale gelmeyecek mi?"

Sonra da, "Tahtımın yanında kim var?" diye sordu.

Beyaz Kahraman Onurlu Kişi hemen öne çıktı ve yaşlı Buddha ona şu talimatı verdi:

"Sihirli güçlerini kullanmalı ve derhal Tang Keşişi'ne yetişmelisin. O sözsüz kutsal yazıları elinden al ki gerçek kutsal yazılar için sözlerle geri dönmek zorunda kalsın." Beyaz Kahraman Onurlu Kişi şiddetli bir rüzgârla Thunderclap Manastırı'nın kapısından dışarı fırladı. Engin büyü güçlerini çağırdığında, rüzgâr gerçekten de güçlüydü! Gerçekten de

Buda'nın sadık bir hizmetkarı Sıradan bir rüzgar tanrısına benzemez; Bir ölümsüzün öfkeli çığlıkları, genç bir kızın ıslığını çok aşar! Bu güçlü bora Balıkların ve ejderhaların inlerini kaybetmesine neden olur Ve nehirlerde ve denizlerde öfkeli dalgalar. Siyah maymunlar meyvelerini sunmakta zorlanıyor; Sarı turnalar yuvalarını aramak için dönüyor. Anka kuşunun saf çığlıkları şarkılarını kaybetti; Sülünün çağrıları en gürültülü hale geldi. Yeşil çam dalları kırılır; Mavi lotus çiçekleri yükseliyor. Sap sap, yemyeşil bambular düşer; Taç yaprak, altın lotus titrer. Çan sesleri üç bin mil uzaklara sürüklenir; Kutsal kitap ilahileri sayısız geçitte uçar. Uçurumun altında nadir çiçeklerin renkleri soluyor; Taze, jadel benzeri otlar yolun kenarında uzanır. Anka kuşları kanatlarını geremez; Beyaz geyik çıkıntıda saklanıyor. Serin, berrak esintiler göklere nüfuz ederken, garip kokuların geniş dalgaları şimdi dünyayı dolduruyor.

Yaşlı Tang yolda yürürken bu çalkantılı kokulu rüzgârla karşılaştı. Bunun Budist Patrik tarafından gönderilen hayırlı bir alamet olduğunu düşünürken, havada büyük bir çatırtı ile bir el indiğinde tamamen gafil avlandı. Atın üzerine yüklenmiş olan kutsal yazılar hiç çaba sarf edilmeden kaldırılıp götürüldü. Bu manzara karşısında Tripitaka dehşet içinde bağırıp göğsünü döverken, Sekiz Kural peşinden yere yuvarlandı ve Sha Monk boş tulumu korumak için dimdik durdu. Hacı Güneş havaya sıçradı.

Beyaz Kahraman Onurlu Kişi onun hızla yaklaştığını görünce, Hacı'nın sopasının iyi ya da kötü olduğuna bakmaksızın körü körüne vurarak kendisine zarar verebileceğinden korktu. Bu nedenle kutsal yazıları yırtarak açtı ve yere doğru fırlattı. Hacı, kutsal kitapların ambalajlarının yırtıldığını ve içindekilerin güzel kokulu rüzgarla etrafa saçıldığını

görünce, bulutunun yönünü kitapların peşinden gitmek için değiştirdi vetakibini durdurdu. Beyaz Kahraman Onurlu Kişi rüzgârı ve sisi geri aldıve Geçmişin Buddha'sına rapor vermek için geri döndü.

Sekiz Kural hızla ilerlerken, kutsal kitapların gökyüzünden aşağıya düştüğünü gördü. Çok geçmeden Hacı da ona katıldı ve ikisi de Tang Keşişi'ne geri dönmek üzere parşömenleri topladılar. Gözleri yaşlarla dolan Tang Keşişi şöyle dedi: "Ey Müritler! Bu nihai mutluluk diyarında bile kötü iblisler tarafından zorbalığa uğruyoruz!" Sha Monk diğer iki müridin tuttuğu kutsal kitap tomarlarından birini açtığında, gözleri üzerinde yarım harf bile olmayan bembeyaz bir kâğıt gördü.

Aceleyle onu Tripitaka'ya sundu ve "Üstat, bu tomar sözsüz!" dedi. Hacı da bir tomar açtı ve o da sözsüzdü. Sonra Sekiz Kural bir tomar daha açtı ve o da sözsüzdü. "Hepsini aç!" diye bağırdı Tripitaka. Her parşömende sadece boş kağıt vardı.

Yaşlı adam derin bir iç çekerek şöyle dedi: "Doğu Ülkesi'ndeki insanlarımızın hiç şansı yok! Bunun gibi sözsüz, boş bir cildi geri almanın ne yararı var? Tang imparatorunun yüzüne nasıl bakabilirim ki? Birinin hükümdarıyla alay etme suçu, idamla cezalandırılabilecek bir suçtan daha büyüktür!"

İşin aslını çoktan anlamış olan Hacı, Tang Keşişi'ne şöyle dedi: "Üstat, daha fazla konuşmaya gerek yok. Tüm bunlar bu dostlar, Ānanda ve Kāśyapa için hiçbir hediyemiz olmadığı için meydana geldi. Bu yüzden bize bu sözsüz metinler verildi. Hemen Tathāgata'ya geri dönelim ve onları dolandırıcılık ve rüşvet istemekle suçlayalım."

"Kesinlikle! Kesinlikle!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Gidip onlara saldıralım!"

Dört hacı döndü ve acı dolu adımlarla bir kez daha Thunderclap'e tırmandı.

Kısa bir süre sonra tapınağın kapısına ulaştılar ve burada ellerini kollarına kavuşturmuş kalabalık tarafından karşılandılar. "Bilge keşiş kutsal kitapların değiş tokuşunu istemek için mi döndü?" diye sordular gülerek. Tripitaka başıyla onayladı ve Vajra Muhafızları doğruca içeri girmelerine izin verdi. Büyük Kahraman Salonu'nun önüne geldiklerinde Hacı şöyle bağırdı: "Tathāgata, biz ustalar ve öğrenciler Doğu Ülkesi'nden boyun eğerek gelmek için on bin acı ve bin şeytan deneyimleyin. Siz kutsal kitapların bize verilmesini özellikle emrettikten sonra, Ānanda ve Kāśyapa bizden rüşvet istediler; başaramayınca, sahtekarlıkla komplo kurdular ve kasıtlı olarak sözsüz metinleri bize teslim ettiler. Onları alsak bile, ne işe yarayacaklardı? Affet beni Tathāgata, ama bu meseleyle sen ilgilenmelisin!"

"Bağırmayı kes!" dedi Budist Patrik kıkırdayarak. "İkisinin sizden küçük bir hediye isteyeceğini zaten b i l i y o r d u m .

Ne de olsa kutsal yazılar hafife alınacak ya da karşılıksız alınacak şeyler değildir. Aslında bir süre önce, bilge rahiplerimizden birkaçı dağdan aşağı inerek Śrāvastī Krallığı'ndaki Yaşlı Zhao'nun evinde bu kutsal yazıları okudular, böylece ailesindeki yaşayanların hepsi zarardan korunacak ve ölenler azaptan kurtulacaktı. Tüm bu hizmet için ondan sadece üç akçe ve üç teneke pirinç almayı başardılar. Onlara çok ucuz bir satış yaptıklarını ve gelecek nesillerinin harcayacak parası olmayacağını söyledim. Sizler kutsal metinleri edinmek için boş ellerle geldiğiniz için, size boş metinler teslim edildi. Ancak bu boş metinler aslında gerçek, sözsüz kutsal metinlerdir ve en az s ö z c ü k l ü olanlar kadar iyidirler. Ancak, Doğu Ülkenizdeki yaratıklar o kadar aptal ve cahil ki, şimdi size sözcüklü metinleri vermekten başka çarem yok."

"Ānanda ve Kāśyapa," diye seslendi sonra, "hemen onlar için gerçek kutsal kitapların her bir cildinden sözcükler içeren birkaç tomar seçin ve sonra toplam sayıyı bildirmek için bana geri gelin."

İki Onurlu Kişi dört hacıyı tekrar hazine dairesine götürdü ve burada bir kez daha Tang Keşişi'nden bir hediye talep etti.

Sunacak neredeyse hiçbir şeyi olmadığından, Tripitaka Sha Monk'a mor altından bir sadaka tası çıkarmasını söyledi. İki eliyle onu Onurlandırılmış Olanlara sunarak şöyle dedi: "Öğrenciniz, uzak mesafe ve benim yoksulluğum nedeniyle yanında herhangi bir hediye getirmedi. Ancak bu sadaka tası, yolculuk boyunca maigre'im için dilenirken kullanabilmem amacıyla bizzat Tang imparatoru tarafından bahşedildi. Minnettarlığımın en mütevazı nişanesi olarak şimdi bunu size takdim ediyor ve Saygıdeğer Kişilerden bunu kabul etmelerini rica ediyorum.

Saraya döndüğümde ve Tang imparatoruna raporumu sunduğumda, cömert bir ödül kesinlikle gelecektir. Sadece bize gerçek kutsal yazıları kelimelerle birlikte verin ki Majestelerinin iyi niyeti engellenmesin ve bu uzun yolculuğun emeği boşa gitmesin." Aynanda nazik bir gülümsemeyle sadaka kâsesini aldı. Değerli kuleleri koruyan tüm vīralar, kurbanlardan ve tütsülerden sorumlu mutfak yardımcıları ve hazine dairesinde çalışan Onurlandırılmışlar birbirlerinin sırtını sıvazlamaya ve yüzlerini gıdıklamaya başladılar. Her biri parmaklarını şıklatarak ve dudaklarını kıvırarak, "Ne utanmazlık! Ne kadar utanmazca! Kutsal kitap arayıcısından hediye istemek!"

Bir süre sonra iki Onurlu Kişi oldukça utandılar, ancak Ā n a n d a sadaka kutusuna sıkıca tutunmaya devam etti.

Ancak Kāśyapa, parşömenleri seçmek için çatı katına çıktı ve onları tek tek Tripitaka'ya verdi. "Öğrenciler," dedi Tripitaka, "bunlara iyice bakın ve öncekiler gibi olmadıklarından emin olun."

Üç öğrenci aldıkları her tomarı incelediler ve bu kez tüm tomarların üzerinde yazılı sözler vardı. Toplamda onlara beş bin kırk tomar verilmişti. sekiz parşömen, tek bir kanon sayısını oluşturuyordu. Düzgün bir şekilde paketlendikten sonra yazıtlar ata yüklendi. Kendi bagajları Sha Monk tarafından taşınırken, Sekiz Kural'ın taşıması için ek bir yük

hazırlandı. Hacı atı yönlendirirken, Tang Keşişi rahiplik asasını eline aldıve Vairocana şapkasını bastırıp brokar cüppesini salladı. Sevinç içinde birkez daha Buddha Tathāgata'mızın huzuruna çıktılar. İşte böyle

Tatlı, Tathāgata'nın en rafine ürünü olan ṭBüyük Piaka'nın tadıdır. Xuanzang'ın dağa nasıl acı çekerek tırmandığına dikkat edin. Kazanç sevgisinden başka bir şeyi olmayan Enanda'ya acıyın. Geçmişin Buddha'sı tarafından körlükleri giderildi, Gerçek şimdi kabul edildi, sonunda huzura kavuştular- Kutsal yazıları Doğu'ya geri getirdikleri için mutlular, Herkesin bu lütufkâr ziyafete katılabileceği bir yer.

Ānanda ve Kāśyapa Tang Keşişi'ni yüce lotus tahtına çıkan Tathāgata'nın önüne götürdüler. İki arhat olan Ejderha-Terbiyecisi ve Kaplan-Durdurucu'ya, üç bin Buddha, üç bin muhafız, Sekiz Vajra Muhafızı, beş yüz arhat, sekiz yüz rahibe ve rahip, upāsakalar ve upāsikālar, her cennetten ve mağaradan, her kutsanmış topraktan ve ruh dağından gelen Onurlu Kişiler de dahil olmak üzere tüm ilahiyatları bir araya getirmek için bulutlu taş çanı çalmalarını emretti. Oturması gerekenlerden hazine tahtlarına çıkmaları istenirken, ayakta durması gerekenlere her iki tarafta iki sütun oluşturmaları söylendi. Bir anda göksel müzik havayı doldururken, kutlu parlaklık ve kutsal sis katmanları gökyüzünde belirdi. Tüm Buddhalar toplandıktan sonra Tathāgata'yı selamlamak için eğildiler.

Bunun üzerine Tathāgata sordu: "Ānanda ve Kāśyapa, ona kaç tomar kutsal kitap verdiniz? Bana ayrıntılı bir rapor verin."

İki Onurlu Kişi şöyle dedi: "Tang mahkemesine aşağıdakileri teslim ettik:

ṇ Nirvāa Sūtra, [400] parşömen Ākāśagarbha-bodhisattva-dharmi Sūtra, [20] parşömen Gracious Will Sūtra, Büyük Koleksiyon, [40] parşömen ṁ Prajñāpāramitā-sakaya gāthā Sūtra, [20] parşömen Bhūtatathātā Sūtra'ya Saygı, [20] parşömen ṣ Anakara-granthaka-rocana-garbha Sūtra, [50] parşömen

Vimalakīrti-nirdeśa Sūtra, [30] parşömen Vajracchedika-prajñāpāramitāSūtra, [1] kaydırma Buddha-carita-kāvya Sūtra, [116] parşömenler ṭBodhisattva-piaka Sūtra, [360] parşömen ṅ Sūragama-samādhi Sūtra, [30]parşömen Arthaviniścaya-dharmaparyāya Sūtra, [40] parşömen ṁAvatasaka Sūtra, [81] parşömen Mahāprajñā-pāramitā Sūtra, [600] tomarAbūta-dharma Sūtra, [550] parşömen Diğer Mādhyamika Sūtra, [42]parşömenler Kāśyapa-parivarta Sūtra, [20] parşömen Pañca-nāga Sūtra,[20] parşömen Bodhisattva-caryā-nirdeśa Sūtra, [60] parşömen MagadhaSūtra, [140] parşömen Māyā-dālamahātantra mahāyāna-gambhīranāyaguhya-paraśi Sūtra, [30] parşömen Batı Cenneti Śāstra, [30]parşömen ṣ Buddha-ketra Sūtra, [1,638] parşömen MahāprajñāpāramitāŚāstra, [90] parşömenler Orijinal Loft Sūtra, [56] parşömenMahāmayūrī-vidyārajñī Sūtra, [14] parşömenler Abhidharma-kośa Śāstra,[10] parşömen ṇḍ Saddharma-puarika Sūtra, [10] parşömen DeğerliKalıcılık Sūtra, [170] parşömen ṅ Sāghika-vinaya Sūtra, parşömen yokMahāyāna-śraddhotpāda Śāstra, [50] tomar Değerli Otorite Sūtra, [140]parşömen Doğru Emir Sūtra, [10] parşömen Vidyā-mātra-siddhi Śāstra,[10] parşömen

Hazinede bulunan otuz beş cilt kutsal kitaptan, bilge keşişin Doğu Ülkesi'ndeki Tang'a geri götürmesi için toplam beş bin kırk sekiz parşömen seçtik. Bunların çoğu uygun bir şekilde paketlenip ata yüklendi ve birkaçı da bir pannier içine yerleştirildi. Hacılar şimdi size teşekkürlerini sunmak istiyorlar."

Atı bağladıktan ve sırıkları yere bıraktıktan sonra Tripitaka üç öğrencisini Buddha'nın önünde avuç içlerini birbirine bastırarak eğilmeleri için yönlendirdi. Tathāgata, Tang Keşişi'ne şöyle dedi: "Bu kutsal yazıların etkisi ölçülemez. Onlar yalnızca inancımızın aynası değil, aynı zamanda Üç Dinin de kaynağıdır. Özellikle Güney Jambūdvīpa Kıtası'na döndüğünüzde ve onları kalabalığa sergilediğinizde, hafife alınmamalıdırlar. Hiç kimse önce oruç tutmadan ve yıkanmadan bir parşömen açmamalıdır.

Onların değerini bilin! Onları onurlandırın! Ölümsüzlüğü kazanmanın ve Yol'u kavramanın gizemleri, on bin dönüşümün gerçekleştirilmesi için harikulade formüller orada bulunacaktır." Tripitaka ona teşekkür etmek ve inancını ve itaatini ifade etmek için diz çöktü.

Daha önce olduğu gibi, kutsal yazıları alıp ayrılmadan önce tüm ciddiyeti ve içtenliğiyle Budist Patriği'ne üç kez saygı secdesi yaptı. Üç manastır kapısından geçerken, bilgelerin her birine tekrar teşekkür etti ve şimdilik ondan daha fazla bahsetmeyeceğiz.

Tathāgata, Tang Keşişi'ni gönderdikten sonra kutsal metinlerin aktarılması için meclisi dağıttı. Bir taraftan Bodhisattva Guanshiyin öne çıktı ve avuçlarını birbirine bastırarak Budist Patriğe şöyle dedi: "Bu öğrenci o yıl Doğu Diyarı'nda kutsal kitap arayıcısı olacak birini araması için altın fermanınızı aldı. Bugün bunu başardı. Yolculuğu toplamda on dört yıl ya da beş bin kırk gün sürdü. Sekiz gün daha ve mükemmel kanonik sayıya ulaşılacak. Karşılığında altın fermanınızı teslim etmeme izin verir misiniz?"

Çok memnun olan Tathāgata şöyle dedi: "Söylediklerin çok yerinde. Altın fermanımı teslim etmene kesinlikle izin veriyorum."

Daha sonra bu talimatı Sekiz Vajra Muhafızına verdi:

"Bilge keşişi Doğu'ya geri götürmek için sihirli güçlerini hemen kullan. Oradaki insanlara gerçek kutsal yazıları aktarır aktarmaz, onu buraya, Batı'ya geri getir. Beş bin kırk sekiz olan mükemmel kanonik sayıyı tamamlamak için tüm bunları sekiz gün içinde gerçekleştirmelisin. Sakın gecikmeyin."

Vajra Muhafızları hemen Tang Keşişine yetişerek, "Kutsal Yazıları arayanlar, bizi takip edin!" diye bağırdılar.

Tang Keşişi ve yoldaşları, hepsi de sağlıklı bünyeleri ve canlı bedenleriyle, Vajra Muhafızlarını takip ederek bulutların üzerinde havaya yükseldiler. Gerçekten de

Zihinleri aydınlandı, Buddha'nın önünde eğildiler; Liyakat mükemmelleşti, yükseklere çıktılar.

Doğu Topraklarına döndükten sonra kutsal yazıları nasıl aktaracaklarını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第099回 · Bölüm 99

Dokuz kere dokuz sayım biter ve Māra "nın hepsi yok olur Üç kere üçün işi biter, Tao köküne döner

Tang Keşişine ulusuna geri dönerken eşlik eden Sekiz Vajra Muhafızından söz etmeyeceğiz. Bunun yerine, üçlü kapıların önünde beliren ve Bodhisattva Guanyin'e, "Öğrencileriniz Bodhisattva'nın bilge keşişe gizli koruma sağlama dharma fermanını almışlardı. Şimdi bilge keşişin işi tamamlandığına ve Bodhisattva Budist Patriğin altın fermanını ona iade ettiğine göre, biz de Bodhisattva'dan senin dharma fermanını sana iade etmek için izin istiyoruz."

Bodhisattva da son derece memnun bir şekilde, "Evet, evet! İznimi aldınız." Sonra da, "Yolculukları sırasında dört hacının durumu nasıldı?" diye sordu.

"Gerçek bir bağlılık ve kararlılık gösterdiler," diye yanıtladı çeşitli ilahlar, "Bodhisattva'nın keskin gözleminden kaçması pek mümkün değildi. Ne de olsa Tang Keşişi tarifsiz acılara katlanmıştı. Gerçekten de, yolculuğu boyunca katlanmak zorunda kaldığı tüm çileler öğrencileriniz tarafından kaydedildi. İşte anlatılanların tamamı." Bodhisattva kayıt defterini başından itibaren okumaya başladı ve içeriği buydu:

Bodhisattva tüm çile kayıtlarını okuduktan sonra aceleyle şöyle dedi: " Bizim Budizm kapımızda, dokuz kere dokuz kişinin mükemmelliğe geri dönmesinin en önemli yoludur. Bilge keşiş seksen çileden geçmiştir. Bu nedenle bir çile hala eksik olduğundan, kutsal sayı henüz tamamlanmamıştır."

Hemen Muhafızlardan birine şu emri verdi: "Vajra Muhafızlarını yakalayın ve bir çile daha yaratın."

Bu emri alan Gardiyan bulutların üzerinde doğuya doğru yükseldi. Bir gece ve bir gün sonra Vajra Muhafızlarını yakaladı ve kulaklarına

fısıldadı, "Şunu ve şunu yapın . . . ! Bodhisattva'nın dharma buyruğunaitaat etmekte başarısız olmayın." Bu sözleri duyan Sekiz Vajra Muhafızı,dört hacıyı havada taşıyan rüzgarı derhal geri çekerek onları ve kutsalyazıları taşıyan atı yere düşürdü. Ne yazık ki! Gerçekten de böyle

Dokuz kere dokuz, ölümsüzlüğün zor görevi! İradenin sağlamlığı gizemli anahtarı verir. Acı zahmetle şeytanları reddetmelisin; Yetiştirme doğru yolu geri getirecektir. Kutsal yazıları kolay şeyler olarak görmeyin. Bilge keşişin çektiği acılar o kadar çok ki! eski, harikulade öğrenin

Ayakları kutsal olmayan toprağa değdiğinde Tripitaka çok korktu. Ancak Sekiz Kural kahkahalarla kükreyerek şöyle dedi: "Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Bu tam olarak "Daha çok acele, daha az hız" vakası!"

"Güzel! Güzel! Güzel! Güzel! Güzel!" dedi Sha Monk. "Çok fazla hızlandığımız için burada biraz dinlenmemizi istiyorlar."

"Endişelenmeyin," dedi Büyük Bilge. "Atasözünün dediği gibi,

On gün boyunca kıyıda oturuyorsun; Bir günde dokuz sahilden geçebilirsiniz."

Tripitaka, "Siz üçünüz, zekâlarınızı yarıştırmayı bırakın!" dedi. " Bakalım nerede olduğumuzu söyleyebilecek miyiz?" Sha Monk etrafına bakınarak, "Burayı biliyorum! Burayı biliyorum! Usta, suyun sesini dinle!"

Hacı, "Suyun sesi sanırım size atalarınızı hatırlatıyor. ev."

"Bu da Akan Kum Nehri," dedi Sekiz Kural.

"Hayır! Hayır!" dedi Sha Monk. "Bu Cennete Ulaşan Nehir oluyor." Tripitaka

dedi ki, "Ey Öğrenciler! Dikkatlice bakın ve nehrin hangi tarafında başlıyoruz." Havaya yükselen Pilgrim eliyle gözlerini korudu ve bir kez daha yere inmeden önce etrafı dikkatle inceledi.

"Efendim," dedi, "burası Cennete Ulaşan Nehir'in batı kıyısı."

"Şimdi hatırladım," dedi Tripitaka. "Doğu kıyısında bir Chen Köyü vardı. O yıl buraya geldiğimizde oğullarını ve kızlarını kurtarmıştınız. Bize duydukları minnettarlıkla, bizi karşıya geçirmek için bir tekne yapmak istediler. Sonunda beyaz bir kaplumbağanın sırtında karşıya geçebilecek kadar şanslıydık. Hatırladığım kadarıyla batı kıyısında hiçbir insan yerleşimi yoktu. Bu sefer ne yapalım?"

"Sadece dinsiz insanların bu tür sahtekârlıklar yapabileceğini düşünüyordum,"

dedi Sekiz. Kurallar.

"Artık biliyorum ki Buda'nın yüzü önündeki Vajra Muhafızları bile sahtekarlık yapıyorlar! Buddha onlara bizi doğuya götürmelerini emretti. Yolculuğun ortasında bizi nasıl terk edebilirler? Şimdi çok zor durumdayız! Karşıya nasıl geçeceğiz?"

"Homurdanmayı kes, İkinci Ağabey!" dedi Sha Monk. "Ustamız zaten Yol'a erişti, çünkü daha önce Bulut Aşan Feribot'ta ölümlü yapısından kurtulmuştu. Bu sefer suda batması mümkün değil. Hepimiz Yer Değiştirme büyümüzü kullanalım ve Ustamızı karşıya geçirelim."

"Onu ele geçiremezsin! Onu ele geçiremezsin!" dedi Hacı kendi kendine kıkırdayarak. Şimdi, bunu neden söylemişti? Eğer sihirli güçlerini kullanmaya ve uçuşun gizemini ortaya çıkarmaya istekli olsaydı, usta ve öğrenciler binlerce nehri bile geçebilirlerdi. Bununla birlikte, Tang Keşişi'nin dokuz kere dokuz kutsal sayısını henüz mükemmelleştirmediğini biliyordu. Geriye kalan bu tek çile, onların olay yerinde alıkonulmasını gerekli kılıyordu.

Usta ve öğrenciler sohbet edip yavaşça suyun kenarına doğru yürürken, aniden birinin "Tang Bilge Keşişi! Tang Sage Monk! Bu tarafa gelin! Bu tarafa gel!" Dördü birden irkilerek etraflarına baktılar ama ne bir insan ne de bir tekne görebildiler. Sonra kıyı şeridinde kocaman, beyaz, uyuz kafalı bir kaplumbağa gördüler. "Eski Usta," diye bağırdı boynunu uzatarak, " Seni yıllardır bekliyorum! Sadece bu saatte mi döndünüz?"

"Yaşlı Kaplumbağa," diye yanıtladı Hacı gülümseyerek, "geçen yıl seni rahatsız ettik ve bugün yine karşılaştık."

Tripitaka, Sekiz Kural ve Sha Monk bundan daha fazla memnun olamazlardı. "Eğer gerçekten bize hizmet etmek istiyorsan," dedi Hacı, " kıyıya gel." Kaplumbağa sürünerek kıyıya çıktı. Hacı arkadaşlarına atı kaplumbağanın sırtına yönlendirmelerini söyledi. Daha önce olduğu gibi, Sekiz Kural atın arkasında çömelirken, Tang Keşişi ve Sha Keşişi atın sağında ve solunda yerlerini aldılar. Bir ayağını kaplumbağanın başına, diğerini de boynuna koyan Hacı, "Yaşlı Kaplumbağa, yavaşça git," dedi.

Yaşlı kaplumbağa dört ayağını da uzatarak, sanki kuru bir zemindeymiş gibi suyun içinde ilerledi ve beşini de (usta, öğrenciler ve at) doğu kıyısına doğru taşıdı. Böylece

Advaya'nın kapısında Dharma derinleşecek Göğü, yeri ve şeytanları şaşkına çevirir. Asıl sureti şimdi görüyorlar; Sebepler tek bir bedende mükemmelliği bulur. kazanıldığında özgürce hareket ederler, Ve iksirin dokuz turu tamamlandığında. Bavulları ve personeli taşımaya gerek yok, eski kaplumbağaya yüzerek dönmekten mutluluk duyuyoruz.

Hacıları sırtında taşıyan yaşlı kaplumbağa dalgalara basarak yarım günden fazla ilerledi. Öğleden sonra geç saatlerde doğu kıyısına yaklaşmışlardı ki aniden şu soruyu sordu: "Eski Üstat, o yıl sizi karşıya geçirdiğimde, Tathāgata'yı gördüğünüzde, aradığım sığınağı ne zaman bulacağımı ve daha ne kadar yaşayacağımı sormanız için size yalvarmıştım. Bunu yaptın mı?"

O yaşlı, Batı Cenneti'ne geldiğinden beri Yeşimtaşı Mükemmelliği Manastırı'nda yıkanmakla, Bulut Aşan Feribot'ta yenilenmekle ve çeşitli bilge keşişlerin, Bodhisattvaların ve Buddhaların önünde eğilmekle meşguldü. Ruh Dağı'na doğru yürürken, düşüncesini Buddha'ya tapınmaya ve kutsal metinleri edinmeye odaklamış, diğer tüm kaygıları zihninden tamamen kovmuştu. Elbette yaşlı kaplumbağanın kendisine ayrılan yaşını sormadı. Ancak yalan söylemeye cesaret edemeyerek sustu ve soruya

uzun süre cevap vermedi.

Tripitaka'nın Buddha'dan kendisini istemediğini anlayan yaşlı kaplumbağa vücudunu bir kez salladı ve bir sıçrayışta derinlere daldı. Dört hacı, at ve kutsal kitapların hepsi de suya düştü. Tang Keşişi'nin ölümlü bedeninden kurtulup Yol'a erişmiş olması büyük bir şanstı. Eğer daha önce olduğu kişi gibi olsaydı, doğrudan dibe batardı. Üstelik beyaz at aslen bir ejderhaydı, Sekiz Kural ve Sha Keşişi ise suda oldukça rahatlardı. Genişçe gülümseyen Hacı, Tang Keşişi'ni sudan çıkarıp doğu kıyısına çekerek sihirli güçlerinin büyük bir gösterisini yaptı. Ancak yazıtlar, giysiler ve eyer tamamen ıslanmıştı.

Üstat ve öğrencileri nehir kıyısına henüz tırmanmışlardı ki aniden şiddetli bir fırtına çıktı; gökyüzü bir anda karardı, gök gürültüsü ve şimşek çakmaya başladı, taşlar ve çakıllar her yere savruldu. Hissettikleri şey

Bir rüzgar esintisi Ve tüm dünya sallandı; Bir gök gürültüsü Ve hem dağlar hem de dereler titredi. Bir şimşek çakması Bulutların arasından alevleri vurdu; Sisten bir gökyüzü Sarmış bu koca dünyayı. Rüzgarın güçlü uluması; Gök gürültüsünün şiddetli kükremesi; Şimşeklerin kızıl çizgileri; Ayı ve yıldızları karartan sis. Rüzgar yüzlerine toz ve toprak savurdu; Gök gürültüsü kaplanları ve leoparları saklanmaya gönderdi; Şimşek kümes hayvanları arasında bir kargaşa yarattı; Sis ormanları ve ağaçları yok etti. Bu rüzgar Cennete Ulaşan Nehir'de dalgaların savrulmasına ve çalkalanmasına neden oldu; Bu şimşek Cennete Ulaşan Nehir'i dibine kadar aydınlattı; Bu gök gürültüsü Cennete Ulaşan Nehir'in ejderhalarını ve balıklarını dehşete düşürdü; Sis, Cennete Ulaşan Nehir'in kıyılarını karanlık bir örtü ile kapladı. Muhteşem rüzgar! Çamlar ve bambular devrilirken dağlar çatladı. Muhteşem gök gürültüsü! Gücü böcekleri harekete geçirdi ve insanları yaraladı. Muhteşem yıldırım! Altın bir yılan gibi hem karayı hem de gökyüzünü aydınlattı. Muhteşem sis! Dokuz Katlı Cenneti perdelemek için havaya yükseldi.

Hacılar öylesine korkmuşlardı ki Tripitaka kutsal kitap sargılarına sıkıca tutundu ve Sha Monk kendini direklerin üzerine attı. Sekiz Kural beyaz ata tutunurken, Hacı da sağa sola koruma sağlamak için demir çubuğunu iki eliyle kullanıyordu. O rüzgâr, sis, gök gürültüsü ve şimşek, hacıların edindikleri kutsal yazıları ellerinden almak isteyen görünmez şeytanlar tarafından çıkarılan bir fırtınaydı. Kargaşa bütün gece sürdü ve ancak sabaha karşı fırtına dindi. Tepeden tırnağa ıslanmış ve her yeri titreyen yaşlı adam, "Wukong, bu fırtına nasıl çıktı?" diye sordu.

"Efendim, anlamıyorsunuz galiba," dedi Hacı nefes nefese, "bu kutsal yazıları almanız için size eşlik ettiğimizde, aslında Cennet ve Dünya'nın yaratıcı güçlerini ellerinden almıştık. Çünkü başarımız, evrenin yaşını paylaşabileceğimiz anlamına geliyordu; güneşin ve ayın ışığı gibi, çürümez bir bedene büründüğümüz için sonsuz yaşamın tadını çıkaracaktık. Ancak başarımız aynı zamanda Gök ve Yer'in kıskançlığına, kutsal yazıları elimizden almak isteyen hem iblislerin hem de tanrıların kıskançlığına neden oldu. Bunu yapamadılar çünkü yazıtlar tamamen ıslanmıştı ve gök gürültüsü, şimşek veya sisten zarar görmeyen rektifiye edilmiş dharma-bedeniniz tarafından korunuyorlardı. Dahası, yaşlı Maymun saf yang doğasını uygulamak ve size koruma sağlamak için demir çubuğunu sallıyordu. Artık sabah olduğuna göre, yang güçleri her zaman üstündür ve iblisler galip gelemez."

Tripitaka, Sekiz Kural ve Sha Monk ancak o zaman neler olduğunu anladılar ve hepsi de Hacı'ya tekrar tekrar teşekkür ettiler. Kısa bir süre sonra güneş gökyüzünde yükselmeye başladı ve yazıtları yüksek bir yere taşıdılar, böylece sargılar açılabilir ve içindekiler kurutulabilirdi. Bugüne kadar kutsal kitapların üzerinde durduğu kayalar yayılmış ve güneşlenmişlerdi. Kayaların kenarına da kendi giysilerini ve ayakkabılarını yaymışlardı. Ayağa kalktıklarında, oturduklarında ya da zıpladıklarında durumları gerçekten de böyleydi:

Işığa bakan tek saf yang bedeni, görünmez iblislerin hepsini uçurdu. Bilin ki gerçek kutsal yazılar suların üzerinde hüküm sürecektir. Gök

gürültüsü ve şimşek saldırısından korkmazlar. Bundan böyle Sambodhi'yehuzur içinde gidecekler, Ve peri ülkesine kolaylıkla dönecekler. Hiçbiriblis yaklaşmaya cesaret edemese de, kutsal yazıları güneşlendirmek içinkayalar hala burada bulunur.

Bazı balıkçılar kıyıya vardıklarında dördü de kutsal yazıları parşömen parşömen inceleyerek tamamen kuruyup kurumadıklarını kontrol ediyordu. Hacıları gördüklerinde, balıkçılardan biri onları tanıdı ve "Eski Ustalar, siz birkaç yıl önce Batı Cenneti'ne kutsal yazıları aramak için giderken bu nehri geçenler değil misiniz?" dedi.

"Gerçekten de öyleyiz!" diye yanıtladı Sekiz Kural. "Siz nerelisiniz? Bizi nasıl tanıdınız?"

"Biz Chen Köyü'nden geliyoruz," dedi balıkçı. "Köy buradan ne kadar u z a k t a ?" diye sordu Sekiz Kural.

Balıkçı, "Bu kanalın güneyinde, yaklaşık yirmi mil" dedi.

"Usta," dedi Sekiz Kural, "kutsal yazıları Chen Köyü "ne götürelim ve orada kurutalım. Orada oturabileceğimiz bir yer ve yiyebileceğimiz yiyecekler var. Hatta ailelerinden giysilerimizi kolalamalarını bile isteyebiliriz. Burada kalmaktan daha iyi değil mi?"

"Oraya gitmeyelim," diye cevap verdi Tripitaka. "Kutsal yazılar burada kurur kurumaz, onları toplayabilir ve yolumuza devam edebiliriz."

Ancak balıkçılar kanalın güneyine doğru geri döndüler ve Chen Cheng'le karşılaştılar. "İki Numara," diye bağırdılar, "yıllar önce çocuklarınızın yerine kendilerini kurban olarak sunan ustalar geri döndü."

"Onları nerede gördün?" diye sordu Chen Cheng.

Balıkçılar elleriyle işaret ederek, "Şuradaki kayaların yanında, kutsal kitap parşömenlerini güneşlendirdikleri yerde," dediler.

Chen Cheng birkaç ırgatını yanına alarak kanalın yanından koşarak geçti. Hacıları görünce aceleyle dizlerinin üzerine çöktü ve şöyle dedi: "

Saygıdeğer Pederler, madem döndünüz, kutsal metinleri edinme işinizi veerdeminizi tamamladınız, neden doğrudan evimize gelmediniz? Bununyerine neden burada oyalanıyorsunuz? Lütfen, lütfen evimize gelin!"

"Kutsal yazıları güneşte kurutana kadar bekleyin," dedi Pilgrim, "sonra birlikte

gideriz. sen."

Chen Cheng tekrar, "Nasıl oluyor da," diye sordu, "bu giysiler ve kutsal yazılar saygıdeğer babalar sırılsıklam mı?"

"Bir önceki yıl," diye yanıtladı Tripitaka, "bizi sırtında batı kıyısına götürdüğü için beyaz bir kaplumbağaya borçluyduk. Bu kez yine bizi doğu kıyısına götürmeyi teklif etti. Kıyıya varmak üzereyken bana Buddha'dan onun için ne kadar zaman alacağını sormayı hatırlayıp hatırlamadığımı sordu. insan formuna ulaşmak için. Aslında konuyu unutmuştum ve o da suya daldı. Bu şekilde ıslandık."

Tripitaka böylece olanları etraflıca anlattıktan sonra Chen Cheng el pençe divan durdu ve onları eve geri dönmeye çağırdı. Sonunda Tripitaka pes etti ve birlikte kutsal yazıları toplamaya başladılar. Ancak

'nın birkaç parşömeninin kayalara yapışacağını ve sūtra'nın sonunun bir kısmının yırtılacağını beklemiyorlardı. Bu nedenle bugün sūtra tam bir metin değildir ve sūtra'nın üzerinde kuruduğu o kayanın tepesinde hâlâ bazı yazı izleri bulunmaktadır. "Çok dikkatsiz davrandık!" dedi Tripitaka üzüntüyle. "Daha dikkatli olmalıydık."

"Pek değil! Hiç de değil!" dedi Hacı gülerek. "Ne de olsa, Cennet ve Dünya bile mükemmel değil. Bu sūtra mükemmel olabilirdi, ama bir parçası tam olarak koparıldı çünkü ancak bu durumda mükemmel olmayanın derin gizemine karşılık gelebilir. Olanlar insan gücünün öngörebileceği ya da değiştirebileceği şeyler değildir!" Usta ve öğrenciler kutsal yazıları toplamayı bitirdikten sonra Chen Cheng ile birlikte köye

doğru yola çıktılar.

Hacıların geliş haberi bir kişiden on kişiye, on kişiden yüz kişiye ve yüz kişiden bin kişiye aktarıldı, ta ki yaşlı genç tüm halk onları karşılamaya gelene kadar. Chen Qing haberi aldığında, hemen kapısının önüne bir tütsü sunağı kurdu ve çalmaları için davulcular ve müzisyenler çağırdı. Onlar gelir gelmez Chen tüm ev halkını hacıların önünde diz çöktürerek çocuklarını kurtarma nezaketlerinden dolayı onlara bir kez daha teşekkür etti. Ardından onlar için çay ve maigre sipariş etti.

Tripitaka, Budist Patriği tarafından kendisi için hazırlanan ölümsüz yemeklerden yediği ve ölümlü yapısından kurtulup bir Buddha olduğu için, dünyevi yiyeceklere karşı hiçbir arzu duymuyordu. İki yaşlı adam yalvardı, yalvardı ve sadece onları memnun etmek için en ufak bir lokma aldı. Zaten pek pişmiş yemek yemeyen Büyük Bilge Güneş hemen " Yeter!" demiş. Sha Monk da pek iştahlı görünmüyordu. Sekiz Kural'a gelince, o bile eski haline benzemiyordu, çünkü çok geçmeden kâsesini yere bıraktı.

"Aptal, artık yemek yemiyor musun?" diye sordu Pilgrim.

"Nedenini bilmiyorum," dedi Sekiz Kural, "ama midem bir anda zayıfladı sanki!" Bunun üzerine yemeği bir kenara bıraktılar ve iki yaşlı adam kutsal kitap arama girişimini sordular. Tripitaka önce Yeşimtaşı Mükemmelliği Manastırı'nda nasıl yıkandıklarını, Bulut Aşan Feribot'ta bedenlerinin nasıl hafif ve çevik hale geldiğini, Gök Gürültüsü'nde Tathāgata'nın önünde nasıl eğildiklerini ve değerli kulenin altında nasıl karşılandıklarını ve hazine çatı katında nasıl kutsal yazılar aldıklarını ayrıntılı bir şekilde anlattı. Daha sonra iki Onurlu Kişi'nin ilk başta bir hediye alamayınca bunun yerine onlara nasıl sözsüz kutsal kitaplar verdiklerini, Tathāgata'yla ikinci görüşmelerinin nasıl kanonik bir kutsal kitap toplamı elde etmeleriyle sonuçlandığını, beyaz kaplumbağanın suya nasıl daldığını ve görünmez iblislerin onları nasıl soymaya çalıştığını anlatmaya devam etti. Bu ayrıntılı provadan sonra hemen ayrılmak istedi.

İki yaşlı adamın tüm ev halkı elbette onların gitmesine izin vermeyi kesinlikle reddetti. "Oğlumuzun ve kızımızın hayatlarını kurtararak gösterdiğiniz derin iyiliğin karşılığını, sizin anınıza bir tapınak inşa etmekten başka hiçbir şekilde ödeyemezdik" dediler. Size daimi tütsü kurbanı sunabilmek için buraya Hayat Kurtaran Manastır adını verdik."

Ardından, hacıları manastırı görmeye davet etmeden önce, Hacı ve Sekiz Kural'ın bu çocuk kurban etme olayında yerlerini aldıkları oğulları ve kızları Chen Guanbao ve Bir Yük Altın'ı, hayırseverlerine tekrar el pençe divan durmaları için dışarı çağırdılar.

Kutsal kitap sargılarını aile salonlarının önüne bırakan Tripitaka, tüm ev halkı için

sından bir parşömen okudu. Manastıra vardıklarında, Chen ailesi tarafından çoktan yemek hazırlanmıştı. Daha oturur oturmaz başka bir aile tarafından bir ziyafet daha gönderildi. Daha yemek çubuklarını bile kaldıramadan, bir başka ziyafet daha getirildi.

Aslında, hacıların dikkatini çekmek için yarışan bitmek bilmeyen b i r ziyaretçi ve yiyecek akışı varmış gibi görünüyordu. İnsanların misafirperverliğinin böylesine içten bir şekilde sergilenmesini reddetmek istemeyen Tripitaka, önüne konulanların tadına bakmak için kendini zorladı. Bu arada manastır gerçekten de güzel bir binaydı.

Tapınağın parlak kırmızı boyalı kapıları tüm bağışçıların emeğini yansıtmaktadır. O andan itibaren bir yapı yükselecek ve iki revakla boyutları artacaktı. Perdeler ve kanatlar kırmızı; Yedi hazine enfes. Tütsü ve bulutlar birbirine karışıyor Saf ışık havadar alanı doldururken. Birkaç genç selvinin hâlâ suya ihtiyacı var: Çamlar tepede henüz küme oluşturmamış. Önünde canlı bir dere Savrulan dalgalarıyla cennete ulaşır; Arkasında yüksek bir sırt, Dünya nabzının içinden aktığı dağ silsilesi.

Tripitaka manastıra dışarıdan baktıktan sonra yüksek kuleye çıktı ve orada kendisinin ve öğrencilerinin dört heykelini buldu.

Sekiz Kural bunları görünce Pilgrim'i çekiştirdi ve "Heykelin sana çok benziyor!" dedi.

"İkinci Ağabey," dedi Sha Monk, "seninki de büyük benzerlik gösteriyor. Ama Usta'nınki daha da yakışıklı görünüyor."

"Bu doğru! Bu doğru!" dedi Tripitaka ve kuleden aşağı indiler. Ön salonda ve arka koridorda onlar için daha fazla vejetaryen yemek hazırlandı.

Hacı, Chen'lere "O Büyük Kral'ın tapınağına ne oldu?" diye sordu.

"Tam o yıl yıkıldı," diye cevap verdi iki yaşlı adam. "Bu manastır inşa edildiğinden beri, Saygıdeğer Peder, her yıl zengin bir hasadın tadını çıkarıyoruz. Bu bize bahşettiğiniz bir lütuf olmalı."

"Bu aslında Cennet'in bir armağanı!" dedi Pilgrim kıkırdayarak. "Bizim bununla hiçbir ilgimiz yok. Ama biz buradan ayrıldıktan sonra size elimizden gelen tüm korumayı sağlamaya çalışacağız ki tüm köyünüzün aileleri bol neslin, altı hayvanın huzurlu doğumlarının ve her yıl mevsiminde rüzgar ve yağmurun tadını çıkarabilsin." Tüm halk teşekkürlerini ifade etmek için tekrar diz çöktü.

Manastırın önünde ve arkasında, hayırseverlerine meyve ve maigre sunmak isteyen sayısız kalabalık toplanmış gibiydi. Sekiz Kural kıkırdayarak şöyle dedi: "Bu sadece benim kötü şansım! Yemek yiyebildiğim zamanlarda, bana on öğün yemek verecek tek bir ev bile yoktu. Bugün hiç iştahım yok ama aileler birbiri ardına beni davet ediyor."

Tıka basa doymuş hissetmesine rağmen ellerini hafifçe kaldırdı ve sekiz ya da dokuz tabak vejetaryen yemeği bir kez daha mideye indirdi. Midesinin zayıfladığını iddia etse de, yine de yirmi ya da otuz çöreği bir kenara koydu. Hacıların hepsi doyasıya yedi ama yine de onları davet etmek için bekleyen başka haneler vardı. "Tripitaka, "Bu öğrenciler ne gibi bir katkıda bulundular ki, bu kadar büyük bir sevgi gösterisiyle karşılaşıyoruz?" dedi. Hepinize bu gece ara vermeniz için yalvarıyorum.

Yarına kadar bekleyin, biz de tekrar davetinize icabet etmektenmemnuniyet duyacağız."

Gece çoktan bastırmıştı. Gerçek kutsal yazıları korumak istediği için Tripitaka oradan ayrılmaya cesaret edemedi. Kulenin altında oturmaya devam etti ve eşyalarını gözlemek için meditasyon yaptı. Üçüncü saatin başlarında Tripitaka şöyle fısıldadı: "Wukong, buradaki insanlar girişimimizi tamamladığımızı ve Yol'a eriştiğimizi çoktan anladılar. Eskilerin dediği gibi,

Üstat kendini göstermez; kendini gösteren kişi üstat değildir.

Eğer bizi çok uzun süre alıkoyarlarsa, korkarım ki asıl girişimimizi

kaybedebiliriz."

"Söylediklerinizçok doğru Üstat," diye yanıtladı Hacı. "Henüz gecenin derinliklerindeyken ve herkes mışıl mışıl uyurken, sessizce ayrılalım." Sekiz Kural artık oldukça uyanıktı ve Sha Monk çok anlayışlıydı. Beyaz at bile onların düşüncelerini biliyor gibiydi. Hepsi ayağa kalktı, sessizce yüklerini eyere yükledi, sırıkları aldı ve eşyalarını koridordan geçirdi.

Manastırın kapısına vardıklarında, kapıyı asma kilitli buldular. Hacı büyüsünü kullanarak hem ikinci kat kapısının hem de ana kapının kilitlerini açtı. Doğu'ya giden yolu ararlarken, havada bir ses çınladı. "Siz kaçanlar," diye bağırdı Sekiz Vajra Muhafızı, "bizi takip edin!" Yaşlı adam garip bir koku aldığında, diğerleriyle birlikte rüzgârın içine doğru yükseldi. Gerçekten de

İksir oluştu, orijinal yüzü biliyor; Sağlıklı bedeni, doğal ve özgür, efendisine boyun eğiyor.

Sonunda Tang imparatorunu görmeyi nasıl başardığını bilmiyoruz; açıklamayı bir sonraki bölümde dinleyelim.

第100回 · Bölüm 100

Doğu Diyarı'na dönerler Beş bilge mükemmelleşir

Dört hacı adayının Vajra Muhafızlarıyla birlikte rüzgâra binerek nasıl yola çıktıkları hakkında daha fazla bir şey söylemeyelim. Bunun yerine Chen Köyü'ndeki Hayat Kurtaran Manastır'da şafak vakti kalkıp hemen hayırseverlerine meyve ve diğer yiyecekleri sunmaya giden kalabalığı anlatalım. Ancak kulenin altındaki alana vardıklarında Tang Keşişi'nin ortadan kaybolduğunu gördüler.

Bunun üzerine hepsi her yerde avlandılar ama başarılı olamadılar. O kadar üzgündüler ki, yüksek sesle "Yaşayan bir Buddha'nın çekip gitmesine izin verdik!" diye feryat etmekten başka ne yapacaklarını bilemediler.

Bir süre sonra tüm ev halkı, tüm yiyecek ve hediyeleri kuledeki sunağa yığmaktan ve kağıt paraların yakılmasıyla birlikte kurban olarak sunmaktan daha iyi bir alternatifleri olmadığını fark etti. Bundan sonra her yıl dört büyük ve yirmi dört küçük kurban sundular. Dahası, şifa, yolculukta güvenlik, eş, servet ya da çocuk armağanı i ç i n dua etmek ya da adak adamak isteyenler her gün her saat başı gelip adaklarını ve tütsülerini sunuyorlardı. Gerçekten,

Altın buhurdan bin yıl devam etti ateşe; Yeşim kadeh sonsuz bir lambayla aydınlandı.

Onları bu durumda bırakacağız.

Şimdi size bunun yerine, dört hacıyı Doğu Ülkesi'ne geri götürmek için ikinci güzel kokulu rüzgârı kullanan Sekiz Vajra Muhafızı'ndan bahsedeceğiz. Bir günden kısa bir süre içinde başkent Chang "an yavaş yavaş görünmeye başladı. İmparator Taizong, Zhenguan hükümdarlık döneminin on üçüncü yılının dokuzuncu ayındaki dolunaydan üç gün önce Tang Keşişi'ne şehirden çıkarken eşlik etmişti. On altıncı yıla

gelindiğinde, Çalışma Bürosu'ndan kutsal kitapları almak üzere Batı-BarışGeçidi'nin dışında bir Kutsal Kitap Gözetleme Kulesi inşa etmesiniistemişti bile. Taizong her yıl ziyaret için bizzat oraya giderdi. O gün yinekuleye gitmişti ki, Batı'dan yaklaşan uğurlu sislerle dolu bir gökyüzügördü ve aynı zamanda güçlü ve hoş kokulu bir rüzgar estiğini fark etti.

Vajra Muhafızları havada durarak şöyle bağırdı: "Bilge Keşiş, burası Chang "an şehri. Oraya gitmek bizim için uygun değil çünkü bu bölgenin insanları oldukça zekidir ve gerçek kimliğimiz onlar tarafından öğrenilebilir. Büyük Bilge Sun ve iki arkadaşının bile gitmesine gerek yok; siz kendiniz gidebilir, kutsal yazıları teslim edebilir ve hemen geri dönebilirsiniz. Sizi havada bekleyeceğiz, böylece hepimiz Buddha'ya rapor vermek için geri dönebiliriz."

"Saygıdeğer Kişilerin söyledikleri çok yerinde olabilir," dedi Büyük Bilge, "ama ustam tüm o kutsal yazıları nasıl taşıyabilirdi? Aynı anda atı nasıl yönetebilir? Ona aşağıya kadar eşlik etmemiz gerekecek. Sizi bir süre havada bekletebilir miyiz? Oyalanmaya cesaret edemeyiz."

"Bodhisattva Guanyin geçen gün Tathāgata ile konuştuğunda," dedi Vajra Koruyucuları, "ona tüm yolculuğun yalnızca sekiz gün sürmesi gerektiğini, böylece kanonik sayının yerine getirileceğini garanti etti. Şimdiden dört günden fazla oldu. Biz Sekiz Kural'ın aşağıdaki zenginliklere o kadar kapılmasından korkuyoruz ki, belirlenen programımıza uyamayacağız."

"Üstat Buddhalığa eriştiğinde," dedi Sekiz Kural kıkırdayarak, "ben de Buddhalığa erişeceğim. Nasıl olur da aşağıda zenginlik düşkünü olabilirim? Aptal yaşlı kabadayılar! Hepiniz beni burada bekleyin! Kutsal yazıları teslim eder etmez, sizinle birlikte döneceğim ve kanonize olacağım." Aptal sırığı aldı, Sha Monk atı yönetti ve Pilgrim de bilge keşişi destekledi. Bulutlarını indirerek Kutsal Yazıları Gözetleme Kulesi'nin yanına indiler.

Taizong ve memurları onları gördüklerinde, hepsi onları karşılamak için kuleye indi. "Kraliyet kardeşi döndü mü?" diye sordu imparator. Tang Keşişi hemen secdeye kapandı ama imparatorun kendi elleriyle ayağa kaldırıldı. İmparator bir kez daha "Bu üç kişi kim?" diye sordu.

"Onlar yolculuğumuz sırasında yetiştirdiğim öğrencilerim," diye yanıtladı Tang Keşişi. Çok memnun olan Taizong hemen görevlilerine şu emri verdi: "Kraliyet kardeşimizin binmesi için savaş arabası atlarımızdan birini eyerleyin. Birlikte saraya geri döneceğiz."

Tang Keşişi ona teşekkür etti ve ata bindi; onu altın çubuklu asasını kullanan Büyük Bilge ve bavulları taşıyan ve diğer atı destekleyen Sekiz Kural ve Sha Keşişi yakından takip etti. Böylece tüm maiyet birlikte Chang "an şehrine girdiler. Gerçekten de

Yıllar önce bir barış ziyafeti düzenlendi. Lordlar, sivil ve askeri, büyük bir gösteri yaptığında. Bir rahip büyük bir etkinlikte yasayı vaaz etti; Kral Altın Çanlar'dan tebaasını gönderdi. Tripitaka'ya kraliyet emri verildi, Çünkü Beş Aşama kutsal senaryo ile eşleşti. Acı eritme sayesinde tüm iblisler temizlendi. Liyakat tamamlandı, şimdi mahkemede birleştiler.

Tang Keşişi ve üç öğrencisi tahtı saraya kadar takip etti ve çok geçmeden Chang "an şehrinde kutsal kitap arayıcılarının dönüşünü öğrenmemiş tek bir kişi bile kalmadı.

Şimdi size, aynı zamanda Tang Keşişi'nin Chang "an'daki eski ikametgahı olan Büyük Bereket Tapınağı'nın genç ve yaşlı rahiplerinden bahsedeceğiz. O gün aniden tapınak kapısının içindeki birkaç çam ağacının dallarının doğuyu gösterdiğini fark etmişler. Hayretler içinde, " Garip! Tuhaf! Dün gece şiddetli bir rüzgâr yoktu. Neden bu ağaçların tepeleri bu şekilde bükülmüş?"

Tripitaka "nın eski öğrencilerinden biri, "Çabuk, uygun ruhban kıyafetlerimizi alalım. Kutsal yazıları edinmek için uzaklara giden yaşlı usta geri dönmüş olmalı."

"Bunu nereden biliyorsunuz?" diye sordu diğer rahipler.

"Ayrılırken," dedi yaşlı mürit, "iki ya da üç yıl, ya da altı ya da yedi yıl uzakta kalabileceğini söylemişti. Ne zaman bu çam ağaçlarının tepelerinin doğuyu gösterdiğini fark etsek, bu onun geri döndüğü anlamına gelirdi. Ustam gerçek bir Buddha'nın kutsal sözlerini söylediği için, gerçeğin bugün doğrulandığını biliyorum."

Aceleyle giysilerini giyip çıktılar; batıdaki caddeye vardıklarında insanlar kutsal kitap arayıcısının az önce geldiğini ve Majesteleri tarafından şehre kabul edildi. Bu haberi duyan çeşitli keşişler hızla ileri atıldılar ve imparatorluk arabasına doğru koştular. İmparatora yaklaşmaya cesaret edemedikleri için sarayın kapısına kadar maiyeti takip ettiler. Tang Keşişi atından indi ve imparatorla birlikte saraya girdi. Ejderha atı, kutsal kitap paketleri, Hacı, Sekiz Kural ve Sha Keşişi yeşim taşından basamakların altına yerleştirilirken, Taizong kraliyet kardeşine salona çıkmasını ve oturmasını emretti.

Tang Keşişi imparatora teşekkür edip yerine oturduktan sonra kutsal kitap tomarlarının getirilmesini istedi. Hacı ve arkadaşları bunları imparatorluk görevlilerine teslim etti, onlar da sırayla imparatorun incelemesine sundu. "Taizong, "Burada kaç tane kutsal kitap var ve bunları nasıl elde ettiniz?" diye sordu.

"Özneniz Ruh Dağı'na vardığında ve Budist Patrik'in önünde eğildiğinde," diye yanıtladı Tripitaka, "iki Onurlu Kişi olan Ānanda ve Kāśyapa'dan bizi önce yemek için değerli kuleye götürmelerini isteyecek kadar nazikti. Sonra da kutsal kitapların bize bahşedildiği hazine dairesine getirildik. Onurlandırılmış Kişiler bizden bir hediye istediler ama biz hazırlıklı değildik ve onlara hediye vermedik. Yine de bize bazı kutsal yazılar verdiler ve Budist Patriğe teşekkür ettikten sonra doğuya yöneldik, ancak korkunç bir rüzgar kutsal yazıları alıp götürdü. Neyse ki mütevazı öğrencimin biraz sihir gücü vardı; hemen kovalamaya başladı ve yazıtlar savrulup her yere saçıldı. Parşömenleri açtığımızda, hepsinin sözsüz, boş

metinler olduğunu gördük. Tebaanız büyük bir korku içinde tekrarBuddha'nın önünde eğilmeye ve yalvarmaya gitti. Budist Patrik şöyle dedi:

Onlara

Budist Patriğin bile iki Onurlu Kişinin bir hediye talep edeceğini tahmin ettiğini öğrendiğimizden, onlara Majestelerinin bana bahşettiği mor altın sadaka kasesini sunmaktan başka seçeneğimiz yoktu. Ancak o zaman gerçek kutsal yazıları kendi istekleriyle bize teslim ettiler. Bu kutsal kitapların otuz beş başlığı vardır ve her başlıktan birkaç parşömen seçilmiştir. Toplamda şu anda beş bin kırk sekiz tomar var ve bunların sayısı bir kanonik toplamı oluşturuyor."

Her zamankinden daha çok sevinen Taizong şu emri verdi: " İmparatorluk Eğlence Sarayı Doğu Salonu'nda bir ziyafet hazırlasın ki kraliyet kardeşimize teşekkür edebilelim." O sırada Tripitaka'nın üç öğrencisinin merdivenlerin altında durduğunu ve hepsinin de olağanüstü bakışlara sahip olduğunu fark etti ve bu nedenle, "Soylu öğrencileriniz yabancı mı?" diye sordu.

Yaşlı adam secde ederek şöyle dedi: "En büyük öğrencimin soyadı Sun'dur ve dini adı Wukong'dur. Sizin konuğunuz da ona Hacı Sun olarak hitap ediyor. Doğu Pūrvavideha Kıtası'ndaki Aolai Ülkesi'nde bulunan Çiçek-Meyve Dağı'nın Su Perdesi Mağarası'ndan geliyor. Göksel Saray'da büyük huzursuzluğa sebep olduğu için Budist Patrik tarafından taş bir kutuya hapsedildi ve Batı barbarlarının bölgesindeki İki Sınır Dağı'nın altına sıkıştırıldı. Bodhisattva Guanyin'in öğütleri sayesinde Budizm'e geçti ve onu serbest bıraktığımda öğrencim oldu. Yolculuğum boyunca büyük ölçüde onun korumasına güvendim.

"İkinci öğrencimin soyadı Zhu'dur ve dini adı Wuneng'dir. Sizin konuğunuz da ona Zhu Sekiz Kural olarak hitap ediyor. Bulutlu Yollar'dan geliyor Fuling Dağı Mağarası. Bodhisattva'nın öğütleri ve Hacı'nın gücü benim öğrencim olmasına neden olduğunda Qoco'nun Eski Gao Köyü'nde

şeytanı oynuyordu. Yolculuğumuz sırasında bavulları taşıyarak ve sularıgeçmemize yardım ederek liyakatini gösterdi.

"Üçüncü öğrencimin soyadı Sha'dır ve dini adı Wujing'dir. Sizin konuğunuz da ona Sha Monk diye hitap ediyor. Başlangıçta Akan Kum Nehri'nde bir şeytandı. Bodhisattva'n ı n öğütleri onu Budizm yemini etmeye ikna etti. Bu arada, bu at Rabbimin bana bahşettiği at değil."

Taizong dedi ki, "Rengi ve postu aynı görünüyor. Neden aynı at değil?"

Tripitaka, "Özneniz Yılan Sargısı Dağı'ndaki Kartal Kederi Deresi'ne ulaştığında ve onu geçmeye çalıştığında," diye yanıtladı, "orijinal at bu at tarafından yutuldu. Hacı, Bodhisattva'dan bu atın aslında Batı Okyanusu'nun Ejderha Kralı'nın prensi olduğunu öğrenmeyi başardı. Bir suçtan hüküm giymiş, Bodhisattva'nın müdahalesi olmasaydı idam edilecekti, o da ona tebaanızın küheylanı olmasını emretti. İşte o zaman, asıl bineğiminkiyle tamamen aynı kürke sahip bir ata dönüştü. Beni dağlardan, zirvelerden ve en tehlikeli geçitlerden geçirdiği için ona çok minnettarım. İster oraya giderken beni taşısın, ister dönerken kutsal yazıları taşısın, onun gücüne çok şey borçluyuz."

Taizong bu sözleri duyunca ona bol bol iltifat ettikten sonra tekrar sordu: "Batı Bölgesi'ne giden bu uzun yol tam olarak ne kadar uzakta?"

Tripitaka şöyle dedi: "Bodhisattva'nın bize mesafenin yüz sekiz bin mil olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Yol boyunca dikkatli bir kayıt tutmadım. Tek bildiğim on dört mevsim sıcak ve soğuk yaşadığımız. Her gün dağlarla ve sırtlarla karşılaştık; rastladığımız ormanlar küçük değildi ve karşılaştığımız sular geniş ve hızlıydı. Ayrıca, hükümdarları belgemize mühürlerini ve imzalarını basmış olan birçok krallıktan geçtik." Sonra seslendi: "Havariler, seyahat belgesini getirin ve Rabbimize sunun."

Belge hemen teslim edildi. Taizong bir göz attı ve belgenin Zhenguan hükümdarlığı döneminin on üçüncü yılının dokuzuncu ayında, dolunaydan önceki üçüncü günde düzenlendiğini fark etti.

Taizong gülümseyerek, "Size uzun bir yolculuk zahmeti çektirdik. Şu anda Zhenguan döneminin yirmi yedinci yılındayız!"

Seyahat belgesinde Değerli Görüntü Krallığı, Kara Horoz Krallığı, Yavaş Araba ṣKrallığı, Batı Liang'daki Kadınlar Krallığı, Kurban Krallığı, Kızıl-Mor Krallık, Bhiku Krallığı ve Dharma-Yok Eden Krallık'ın mühürleri bulunuyordu. Ayrıca Anka-Ölümsüz Vilayeti, Yeşim-Çiçeği Vilayeti ve Altın-Seviye Vilayeti'nin mühürleri de vardı. Taizong belgeyi okuduktan sonra bir kenara koydu.

Çok geçmeden tahtta görevli memur onları ziyafete davet etmek için geldi. İmparator Tripitaka'nın elini tutup salonun merdivenlerinden inerken bir kez daha sordu: "Soylu öğrencileriniz saray görgü kurallarını biliyorlar mı?"

"Mütevazı öğrencilerim," diye yanıtladı Tripitaka, "hepsi kariyerlerine vahşi doğanın derinliklerinde veya bir dağ köyünde canavarlar olarak başladılar ve Çin'in bilge sarayının görgü kuralları konusunda asla eğitilmediler. Lordumdan onları affetmesini diliyorum."

Taizong gülümseyerek, "Onları suçlamayacağız! Onları suçlamayacağız! Hadi hep birlikte Doğu Salonu'nda kurulan ziyafete gidelim."

Tripitaka, üç öğrencisini kendilerine katılmaya çağırmadan önce ona bir kez daha teşekkür etti. Salona vardıklarında, büyük Çin ulusunun zenginliğinin gerçekten de tüm sıradan krallıklardan farklı olduğunu gördüler. Gördünüz

Brokarla kaplı kapı girişi. Kırmızı halılarla süslenmiş zemin, Egzotik tütsülerin girdapları, Ve taze yiyecekler çok nadir. Kehribar fincanlar Ve kristal kadehler Altın süslemeli ve yeşim taşlı; Altın tabaklar Ve beyaz yeşim kaseler Desenli ve gümüş çerçeveli. Yumrular iyice pişirilmiş, tarolar şekerle kaplanmış; Mantarların üzerinde tatlı, hoş bir popo, Sıradışı, saf deniz yosunları. Bambu filizleri, zencefil baharatlı, birkaç kez servis edilir; Malva yaprakları, bala batırılmış, birkaç şekilde karıştırılır.

Buğday gluteni yapraklarıyla kızartılır: Fasulye lorunun kabuğuylapişirilmiş ağaç armutları. Kaya eğrelti otları ve peri bitkileri; Eğrelti unuve kurutulmuş . Sichuan biberi ile pişirilmiş turplar; hardal tozu ilekarıştırılmış kavun telleri. Bu az sayıdaki vejetaryen yemeği de öyle,Ancak pek çok nadir meyve gösteriyi oldukça çalıyor! Ceviz ve hurma,Lung-ans ve lychees. Yizhou'nun kestaneleri ve Shandong'un hurmaları;Güney'in ginko meyveleri ve tavşan başı armutları. Çam tohumları, lotustohumları ve dev üzümler; kavun tohumları ve su kestaneleri. "Çinzeytinleri" ve yabani elmalar; Crabapples ve Pyrus armutları; İhale saplarıve genç lotus kökleri; erikler ve "Çin çilekleri". Tek bir tür bile eksikdeğil; Hiçbir tür eksik değildir. Dahası, buharda pişmiş milföyler, ballıhamur işleri ve güzel yemekler var; Ve ayrıca güzel şaraplar, hoş kokuluçaylar ve garip lezzetler de var. Yüzlerce lezzetten oluşan sonsuz birçeşitlilik, gerçek asil yemekler. Batılı barbarlar büyük Çin ile aslakıyaslanamaz!

Üstat ve üç öğrencisi, ortada oturan imparator Taizong'un her iki yanındaki sivil ve askeri yetkililerle birlikte gruplandırılmıştı. İmparator Taizong'un Dans ve müzik düzenli ve ciddi bir şekilde devam etti ve bu şekilde bütün bir gün boyunca doyasıya eğlendiler. Gerçekten

Kraliyet ziyafeti bilge krallara rakiptir": Elde edilen gerçek kutsal yazılar fazla bereket getirir. Bunlar sonsuza dek gelişecek ve kalacak topraklarında

Saat geç olduğunda, yetkililer imparatora teşekkür ettiler; Taizong sarayına çekilirken, çeşitli yetkililer konutlarına geri döndüler. Tang Keşişi ve müritleri ise Büyük Lütuf Tapınağı'na gittiler ve burada tapınağın rahipleri tarafından el pençe divan durarak karşılandılar. Tapınağın kapısından girdiklerinde rahipler, "Efendim, bu ağaçların tepesi bu sabah aniden doğuyu gösteriyordu. Sözlerinizi hatırladık ve sizi karşılamak için aceleyle şehre geldik. Gerçekten de geldiniz!"

Başrahibin odasına girdiklerinde yaşlı adam bundan daha fazla memnun olamazdı. O zamana kadar, Sekiz Kural ne yemek ya da çay için yaygara koparıyor ne de herhangi bir yaramazlık yapıyordu. Hem Hacı hem de Sha Keşiş çok düzgün davrandılar, çünkü içlerindeki Tao meyvesini verdiğinden beri doğal olarak sessiz ve çekingen olmuşlardı. O gece dinlendiler.

Taizong ertesi sabah mahkemeyi topladı ve yetkililere şöyle dedi: " Kardeşimizin ne kadar büyük ve derin bir liyakate sahip olduğunu düşündüğümüzde bütün gece uyuyamadık, öyle ki hiçbir tazminat yeterli olamaz. Sonunda minnettarlığımızın bir göstergesi olarak kafamızda birkaç sade cümle oluşturduk, ancak bunlar henüz yazıya dökülmedi." Merkez Taslak Bürosu'ndan bir sekreteri çağırarak, "Gelin, size kompozisyonumuzu okuyalım, siz de cümle cümle yazın" dedi. Kompozisyon aşağıdaki gibiydi:

yin yang' yin yang Yin yang'

Sekreter bu risaleyi yazmayı bitirdikten sonra, bilge keşiş çağrıldı. O sırada ihtiyar zaten sarayın kapısının dışında bekliyordu. Çağrıyı duyunca aceleyle içeri girdi ve imparatora saygılarını sunmak için secdeye kapandı.

Taizong ondan salona çıkmasını istedi ve belgeyi ona uzattı. Okumayı bitirdiğinde, rahip minnettarlığını ifade etmek için tekrar dizlerinin üzerine çöktü. "Lordumun üslubu ve retoriği" dedi rahip, "yüce ve klasik, risaledeki akıl yürütme ise hem derin hem de incelikli. Bununla birlikte, bu kompozisyon için bir başlık seçilip seçilmediğini bilmek isterim."

"Bunu dün gece sözlü olarak yazdık," diye yanıtladı Taizong, "asil kardeşimize bir teşekkür nişanesi olarak. Buna "Kutsal Dine Önsöz" başlığını koymam uygun olur mu?" Yaşlı adam el pençe divan durdu ve ona bol bol teşekkür etti. Taizong bir kez daha şöyle dedi,

"Yeteneklerimiz imparatorluk tabletleri karşısında sönük kalıyor, Ve bizim kelimelerimiz tunç ve taş yazıtlarla eşleşemez. Ezoterik metinlere gelince, Bu konudaki cehaletimiz daha da büyüktür. Tezimiz sözlü olarak

bestelendi Aslında oldukça cansız- Altın tabletlerin üzerine dökülenmürekkep gibi. Ya da inci ormanındaki kırık taşlar gibi. Kendi çıkarımiçin yazıyorum, Bu utancı bile görmezden geldik. Dikkatinizi çekmeyedeğmez, Ve bize teşekkür etmemelisiniz."

Ancak orada bulunan tüm yetkililer imparatoru tebrik etti ve Kutsal Din hakkındaki kraliyet makalesini başkentin içinde ve dışında yayınlamak için derhal düzenlemeler yaptı.

Taizong, "Kraliyet kardeşimizden bizim için gerçek kutsal yazıları okumasını rica ediyoruz. Ne dersiniz?"

"Lordum," dedi yaşlı adam, "eğer benden gerçek kutsal metinleri okumamı istiyorsanız, uygun bir dini mekân bulmalıyız. Hazine sarayı ezberden okumak için uygun bir yer değil."

Bundan son derece memnun olan Taizong yanındakilere, "Chang "an manastırları arasında en saf olanı hangisidir?" diye sordu.

Sıradakiler arasından Büyük Sekreter Xiao Yu öne çıktı ve "Şehirdeki Vahşi Kaz Pagoda Tapınağı hepsinden daha saftır" dedi.

Taizong hemen çeşitli memurlara şu emri verdi: "Her biriniz bu gerçek kutsal kitaplardan birkaç tomar alın ve bizimle birlikte saygıyla Vahşi Kaz Pagoda Tapınağı'na gidin. Kraliyet kardeşimizden kutsal yazıları bize açıklamasını istiyoruz."

Görevlilerin her biri gerçekten de birkaç parşömen aldı ve imparatorun arabasını tapınağa kadar takip etti. Daha sonra uygun düzenlemelere sahip yüce bir platform inşa edildi. Daha önce olduğu gibi, ihtiyar Sekiz Kural ve Sha Monk'a ejderha atını tutmalarını ve bagajlara göz kulak olmalarını, Pilgrim'in ise yanında ona hizmet etmesini söyledi. Sonra Taizong'a şöyle dedi: "Eğer Lordum gerçek kutsal yazıları imparatorluğunun her yerine yaymak istiyorsa, dağıtılmadan önce kopyaları yapılmalıdır. Orijinallere değer vermeli ve onları hafife almamalıyız."

Taizong gülümseyerek, "Kraliyet kardeşimizin sözleri çok yerinde! Çok uygun!" Bunun üzerine Hanlin Akademisi ve Merkezi Taslak Ofisi'ndeki görevlilere gerçek kutsal kitapların kopyalarını çıkarmalarını emretti. Ayrıca onlar için başkentin doğusunda başka bir tapınak inşa ettirdi ve adını İmparatorluk Transkripsiyon Tapınağı koydu.

Yaşlı adam çoktan birkaç kutsal kitap parşömeni almış ve platforma çıkmıştı. Tam onları okumak üzereydi ki hoş kokulu bir rüzgâr hissetti. Havada Sekiz Vajra Muhafızı kendilerini gösterdi ve "Dinleyiciler, kutsal kitap parşömenlerinizi bırakın ve bizi Batı'ya kadar takip edin" diye bağırdı.

Aşağıdan, Hacı ve iki arkadaşı beyaz atla birlikte hemen havaya yükseldi. İhtiyar da kutsal yazıları bıraktı ve platformdan yükseldi. Hepsi havada süzülerek ayrıldılar. Taizong ve birçok yetkili o kadar şaşırmıştı ki hepsi gökyüzüne doğru eğildi. Böylece

Kutsal yazılar bilge keşişin en ateşli arayışı olduğu için, on dört yıl boyunca Batı'yı dolaştı. Denemeler ve sıkıntılarla dolu acı bir yolculuk, Düşmanları olarak birçok akarsu ve dağla birlikte. Sekiz kere dokuza dokuz fazilet daha eklendi; üç bin eser büyük dünyada parladı. Asil devlete geri getirilen harikulade metinler Doğu'da şimdiye kadar dolaşırdı.

Taizong ve pek çok yetkili ibadetlerini tamamladıktan sonra, Vahşi Kaz Pagodası Tapınağında Büyük Toprak ve Su Ayini düzenlenebilmesi için derhal yüksek rahiplerin seçimine başladılar. Ayrıca, lanetlenmiş ruhların cehennem karanlığından kurtulması ve iyi işlerin kutlanmasının çoğalması için Büyük Kanon'dan gerçek kutsal yazıları okuyacak ve ezberden okuyacaklardı. Yazıya dökülen kutsal metinlerin kopyaları da imparatorluğun dört bir yanına yayılacaktı ve bu konuda daha fazla konuşmayacağız.

Şimdi size, ihtiyarı, üç öğrencisini ve beyaz atı Ruh Dağı'na geri götürmek için güzel kokulu rüzgâra binen Sekiz Büyük Vajra Muhafızı'ndan bahsetmeliyiz. Gidiş- dönüş yolculuğu tam olarak sekiz

günlük bir süre içinde yapıldı. O sırada Ruh Dağı'nın çeşitli ilahlarınınhepsi Buddha'nın dersini dinlemek için önünde toplanmıştı. Usta veöğrencilerini huzuruna çıkaran Sekiz Vajra Muhafızı şöyle dedi: " Altınfermanınızla öğrencileriniz bilge keşiş ve arkadaşlarını Tang ulusuna gerigötürdüler. Kutsal yazılar teslim edildi. Şimdi fermanınızı teslim etmekiçin geri dönüyoruz." Bunun üzerine Tang Keşişi ve öğrencilerineatamalarını almak üzere Buddha'nın tahtına yaklaşmaları söylendi.

"Bilge Keşiş," dedi Tathāgata, "önceki enkarnasyonunda aslında benim Usta Altın Ağustos Böceği adlı ikinci öğrencimdin. Yasayı açıklamamı dinlemediğin ve büyük öğretimi küçümsediğin için, gerçek ruhun Doğu Ülkesi'nde başka bir enkarnasyon bulmak üzere sürgün edildi. Ne mutlu ki teslim oldunuz ve öğretilerimize sadık kalarak gerçek kutsal yazıları elde etmeyi başardınız. Böylesine muhteşem bir liyakat için, Candana Liyakatinin Buddhası olmak üzere büyük bir terfi alacaksınız.

"Sun Wukong, Göksel Saray'da büyük bir kargaşaya sebep olduğunda, seni Beş Aşamalı Dağ'ın altına bastırmak için muazzam bir dharma gücü kullanmak zorunda kaldım. Neyse ki Cennet tarafından gönderilen felaketiniz sona erdi ve Budist dinini benimsediniz. Kendinizi kötülüğün kırbaçlanmasına ve iyiliğin yüceltilmesine adamış olmanız beni daha da memnun etti. Yolculuğunuz boyunca iblisleri eriterek ve şeytanları yenerek büyük bir erdem elde ettiniz. Başlangıçta olduğu gibi sonunda da sadık kaldığın için, seni büyük terfi ile taltif ediyor ve Mücadelede Muzaffer Buddha olarak atıyorum.

"Zhu Wuneng, sen aslında Göksel Nehir'in bir su tanrısıydın, Göksel Sazlıkların Mareşaliydin. Ölümsüz Şeftali Festivali sırasında sarhoş olup ilahi bakireye hakaret ettiğin için, sana bir canavar bedeni verecek olan Aşağıdaki Bölge'deki bir enkarnasyona sürgün edildin. Neyse ki insan formuna hâlâ değer veriyor ve onu seviyordun ki Fuling Dağı'ndaki Bulutlu Yollar Mağarası'nda günah işlediğinde bile sonunda yüce dinimize boyun eğdin ve yeminlerimizi benimsedin. Yolda giderken bilge keşişi

korumana rağmen, yine de oldukça yaramazdın, çünkü açgözlülük veşehvet sende asla tamamen sönmedi. Bununla birlikte, bavulları taşımaliyakatinden dolayı, seni terfi ettiriyor ve Sunakların Kapıcısı olarakatıyorum."

"Hepsi Buddha oldu!" diye bağırdı Sekiz Kural. "Neden sadece ben Sunakların Kapıcısı oldum?"

"Çünkü hâlâ konuşkan ve tembelsin," diye yanıtladı Tathāgata, "ve büyük bir iştahın var. Dünyanın dört büyük kıtasında, dinimizi gözlemleyen pek çok insan var. Ne zaman Budist ayinleri olsa, sizden sunakları temizlemeniz istenecektir. Bu size bolca keyif veren bir görevdir. Nasıl kötü olabilir ki?

"Sha Wujing, sen aslında Büyük Perde Yükselten Kaptan'dın. Ölümsüz Şeftali Festivali sırasında kristal bir kadehi kırdığın için Aşağıdaki Bölge'ye sürüldün ve orada Akan Kum Nehri'nde insanları yiyerek günah işledin. Neyse ki dinimize boyun eğdiniz ve inancınızda sağlam kaldınız. Bilge keşişe eşlik ederken, atını tüm o dağların üzerinden geçirerek liyakat kazandın. Bu vesileyle seni terfi ettiriyor ve Altın Bedenli Arhat olarak atıyorum."

Sonra beyaz ata şöyle dedi: "Sen aslında Batı Okyanusu'ndaki Ejderha Kralı Guangjin'in prensiydin. Babanın emrine itaatsizlik ettiğin ve sadakatsizlik suçu işlediğin için idam edilmen gerekiyordu. Neyse ki Yasa'ya boyun eğdin ve yeminlerimizi kabul ettin. Bilge keşişi Batı'ya yaptığı yolculuk sırasında her gün sırtında taşıdığın ve kutsal yazıları Doğu'ya geri götürdüğün için sen de liyakat kazandın. Bu vesileyle seni terfi ettiriyor ve Doğaüstü Varlıkların Sekiz Sınıfına ait ejderhalardan biri olarak atıyorum."

Yaşlı, üç öğrencisi ve atın hepsi Buda'ya teşekkür etmek için diz çökmüş ve Buda da bazı muhafızlara atı Ruh Dağı'nın arkasındaki Ejderhaya Dönüşen Havuza götürmelerini emretmiş. At havuza itildikten sonra gerindi ve kısa bir süre içinde postunu attı, başında boynuzlar

çıkmaya başladı, vücudunun her yerinde altın pullar belirdi veyanaklarında gümüş bıyıklar ortaya çıktı. Tüm vücudu uğurlu bir havaylaörtülmüş ve dört pençesi kutsal bulutlarla sarılmış olarak havuzdan dışarısüzülmüş ve manastır kapısının içinde, Cenneti Destekleyen Sütunlardanbirinin üzerinde daire çizmiş.

Çeşitli Buddhalar Tathāgata'nın yüce dharmasına övgüler sunarken, Hacı Sun da Tang Keşişi'ne şöyle dedi: "Usta, artık ben de senin gibi bir Buddha oldum. Hâlâ altın bir fileto giymek zorunda olmam mümkün değil! Ve siz de o sözde Sıkı Fileto Büyüsü'nü okuyarak başımı hala kelepçelemek istemezsiniz, değil mi? Çabuk Gevşek Fileto Büyüsü'nü oku ve onu kafamdan çıkar. Onu paramparça edeceğim, böylece Bodhisattva denen şey artık onu diğer insanlara oyun oynamak için kullanamayacak."

"Önceden seni kontrol etmek zor olduğu için," dedi Tang Keşişi, "bu yöntem seni dizginlemek için kullanılmak zorundaydı. Artık bir Buddha olduğuna göre, doğal olarak yok olacak. Nasıl hala kafanda olabilir? Başına dokunmayı dene ve gör." Hacı elini kaldırıp başını yokladı ve gerçekten de fileto kaybolmuştu. Böylece O zaman, Buddha Candana, Mücadelede Muzaffer Buddha, Sunakların Kapıcısı ve Altın Bedenli Arhat kendi haklı meyvelerinin konumunu üstlendiler. Göksel ejderha-at da ölümsüzlüğe geri döndü ve onlar için bir tanıklık şiirimiz var. Şiir şöyle diyor:

Tozlu ovaya düşen Tek Gerçek Beden, benliğe yeniden yönelmek için Dört İşaret ile birleşir. Beş Aşamada terim formları ölü ve geçersizdir; Şeytanların boş isimlerinden herkes kaçınmalıdır. Büyük Bodhi'nin doğru Candana meyvesi; Randevular bu yükselişi yok oluştan taçlandırır. Kutsal kitapların lütufkâr ışığı şimdi dünya çapında yayılıyor, Advaya'nın kapılarında beş bilge yaşarken.

Bu beş bilgenin görevlerini üstlendikleri dönemde, çeşitli Budist Patrikler, Bodhisattvalar, bilge rahipler, arhatlar, muhafızlar, bhiksular, upāsakalar ve upāsikālar, çeşitli dağların ve mağaraların ölümsüzleri,

Büyük ilahlar, Karanlığın ve Işığın Tanrıları, Nöbetçiler, ManastırMuhafızları ve Yol'a erişmiş tüm ölümsüzler ve önderler kendi yerlerineçekilmeden önce bildiriyi dinlemeye geldiler. Şimdi bakın

Ruh Akbaba Zirvesi'ni dolduran renkli sisler, Ve mutluluk dünyasında toplanan kutsal bulutlar. Altın ejderhalar güvenle uyuyor, Yeşim kaplanlar huzur içinde dinleniyor; Kara tavşanlar özgürce koşuşturuyor, Yılanlar ve kaplumbağalar istedikleri gibi dolaşıyor. Anka kuşları, kırmızı ve mavi, hoş bir şekilde oynaşır; Siyah maymunlar ve beyaz geyikler mutlu bir şekilde gezinir. Sekiz dönemin garip çiçekleri, Dört mevsimin ilahi meyveleri, Sarı çamlar ve yaşlı ardıçlar, Yeşim selviler ve yaşlı bambular. Sık sık çiçek açan ve meyve veren renkli erikler; Sık sık olgunlaşan ve tazelenen bin yıllık şeftaliler. Binlerce çiçek ve meyve güzellik için yarışıyor; Uğurlu sislerle dolu bir gökyüzü.

Kutsal cemaat, bağlılıklarını göstermek için avuçlarını birbirine bastırarak ilahiler söyledi:

Tüm dünyalardaki bu çeşitli Buddhalar böyledir.

Bu değerleri kullanmak istiyorum Buda'nın saf topraklarını süslemek için - Yukarıdaki dört kat lütfu geri ödemek için Ve aşağıdaki üç yolda olanları kurtarın. Eğer görenler ve duyanlar varsa, onların zihinleri aydınlanmayı bulacaktır. Onların cennette bizimle birlikte doğmaları bu bedenin karşılığı olacaktır. Tüm dünyadaki geçmişin, şimdinin ve geleceğin tüm Buddhaları, Çeşitli Onurlu Bodhisattvalar ve Mahāsattvalar,

burada sona eriyor.